Giới thiệu

: Tại một hòn đảo vô danh giữa Đông Hải hoang sơ, một con cự mãng xanh khổng lồ với đôi mắt rực lửa đang lặng lẽ tu luyện.

Lâm Trường Sinh, một kẻ xuyên không đến Hồng Hoang từ kiếp trước, nhận ra mình đang kẹt trong thân xác này, một Thiên Thanh Hỏa Mãng với căn nguyên Tiên thiên hạ phẩm yếu kém.

Mặc dù đã tu luyện ròng rã ngàn năm, hắn vẫn chỉ ở cảnh giới Thiên Tiên sơ kỳ, một cấp bậc bèo bọt trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp đầy rẫy hiểm nguy.

Sự yếu ớt của căn nguyên khiến hắn tuyệt vọng, bởi trong Hồng Hoang, căn nguyên quyết định tất cả: ngộ tính, tư chất, tốc độ tu luyện, và cả vận may.

Không có "ngón tay vàng" hay hệ thống như những kẻ xuyên không khác, Lâm Trường Sinh chỉ biết cố gắng, nhưng mọi nỗ lực đều như muối bỏ biển.

Thế giới Hồng Hoang lúc này đang hỗn loạn bởi sát khí của lượng kiếp, buộc các sinh linh phải không ngừng chiến đấu để sinh tồn.

Kể cả muốn ẩn mình tu luyện, Lâm Trường Sinh cũng không thể thoát khỏi vòng xoáy nhân quả.

Cảm giác bất lực khi bị yếu thế hơn so với một con cá voi khổng lồ Tiên Tiên trung kỳ gần đó, có thể nuốt chửng hắn bất cứ lúc nào, càng khiến hắn thêm lo lắng.

Hắn tự ví mình như "con oán chủng lớn", số phận đã định trước một kết cục bi thảm.

Trong lúc tuyệt vọng nhất, một âm thanh vang vọng trong nguyên

thần hắn: “Đinh, kiểm tra thấy người xuyên không, hệ thống thiên phú bắt đầu ràng buộc chủ nhân.

Đinh, ràng buộc thành công.

Thưởng chủ nhân một cơ hội mười lần rút thăm thiên phú.

Có muốn bắt đầu rút thăm không?” Sự tuyệt vọng tan biến, thay vào đó là sự hưng phấn tột độ.

Hệ thống đã đến, mang theo hy vọng.

Lâm Trường Sinh không chần chừ, quyết định rút thăm.

Mười luồng sáng rực rỡ mang màu sắc cầu vồng – biểu tượng của thiên phú cao cấp nhất – bay vào cơ thể hắn.

Hệ thống thông báo: “Đinh, chúc mừng chủ nhân nhận được mười thiên phú đỉnh cấp!” Các thiên phú bao gồm: Động Sát Chi Nhãn, Đỉnh Cấp Ngộ Tính, Vô Hà Chi Thể, Đại Đạo Thù Cần, Công Đức Vô Lượng, Điểm Linh Chi Thuật, Khai Tông Lập Phái, Thế Giới Chi Chủ, Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên, và Vô Thượng Hồng Mông.

Mỗi thiên phú này sẽ được giải khóa khi hắn đạt đến một cảnh giới nhất định, nhưng chỉ thiên phú đầu tiên – Động Sát Chi Nhãn (Thiên Tiên cảnh giới) – đã được kích hoạt ngay lập tức.

Động Sát Chi Nhãn cho phép hắn nhìn thấu hư vọng và nhận được các gợi ý, với phạm vi ban đầu lên đến mười vạn công lý.

Ngay lập tức, hắn thử nghiệm lên chính mình, và nhận được một gợi ý đáng sợ: "Đây là một con Thiên Thanh Hỏa Mãng có căn nguyên Tiên thiên hạ phẩm, và là một con rắn đoản mệnh, tỷ lệ sống sót không đủ một phần mười.

Nên tự nấu lẩu để kết thúc cuộc đời rắn tội lỗi càng sớm càng tốt." Tỷ lệ sống sót thấp đến đáng kinh ngạc, nhưng với mười thiên

phú đỉnh cấp trong tay, Lâm Trường Sinh không còn tuyệt vọng.

Hắn biết mình có thể nghịch thiên cải mệnh.

Hòn đảo vô danh này không còn an toàn.

Hắn quyết định rời đi, và Động Sát Chi Nhãn liên tục cung cấp những gợi ý về các mối nguy hiểm và cơ duyên xung quanh.

Hướng nam là một con cá voi khổng lồ Tiên Tiên trung kỳ, có ý định tấn công hắn trong vòng một ngàn năm tới.

Hướng tây là địa bàn của Long Tộc hùng mạnh, nơi hắn có thể tìm kiếm sự bảo hộ nhưng lại tiềm ẩn nhiều rủi ro trong tương lai.

Hướng đông bình yên nhưng đầy ẩn số.

Cuối cùng, hướng bắc hiện ra một cơ duyên quý giá: một con cua Kim Ngao đang bảo vệ một cây Xích Huyết Quả sắp chín.

Xích Huyết Quả là một linh quả cực kỳ hữu ích cho việc đột phá cảnh giới Thiên Tiên trung kỳ, ngay cả với căn nguyên yếu kém của hắn.

Không chần chừ, Lâm Trường Sinh lao mình xuống biển, nhanh chóng bơi về phía bắc.

Bảy vạn công lý không hề xa xôi.

Hắn cảm nhận được mùi hương hấp dẫn của Xích Huyết Quả, và biết rằng linh quả đã sắp chín.

Trên hòn đảo nhỏ, con cua Kim Ngao khổng lồ đang cảnh giác.

Động Sát Chi Nhãn tiết lộ điểm yếu của nó: bụng của nó mềm hơn bình thường do vết thương cũ.

Một cuộc chiến khốc liệt giữa hai Thiên Tiên sơ kỳ nổ ra.

Nhờ gợi ý của Động Sát Chi Nhãn, Lâm Trường Sinh chiếm thế

thượng phong ngay từ đầu, tấn công vào điểm yếu của con cua.

Mặc dù bị thương không ít, hắn cuối cùng cũng đánh bại được Kim Ngao, cướp lấy Xích Huyết Quả.

Nuốt chửng linh quả, hắn tìm một nơi an toàn dưới đáy biển để luyện hóa.

Vài trăm năm sau, hắn thành công đột phá lên Thiên Tiên trung kỳ.

Tiếp theo, hắn sử dụng Động Sát Chi Nhãn để tìm kiếm cơ duyên mới, và phát hiện một cấm chế tiên thiên cỡ nhỏ ở phía tây, nhưng lại có hai sinh linh Tiên Tiên hậu kỳ đang canh giữ.

Hắn quyết định không bỏ lỡ cơ hội, mặc dù nguy hiểm.

Hắn ẩn mình chờ đợi, biết rằng hai sinh linh đó sẽ sớm giao chiến vì bảo vật bên trong.

Đúng như dự đoán, một trận chiến sinh tử nổ ra giữa một con cá mập hổ xanh khổng lồ và một con sư tử biển nâu.

Lâm Trường Sinh nhận ra cơ hội "ngư ông đắc lợi" đã đến.

Hắn nhìn thấy một cây đại thụ linh khí ngưng tụ, treo lủng lẳng một quả tiên tử sắc – Tiên thiên hạ phẩm linh quả – và dưới gốc cây là một bảo vật hình chiếc quạt lung linh – Tiên thiên linh bảo Ngũ Hành Bích Lạc Tán.

Cả hai đều là những bảo vật cực kỳ quý giá trong Hồng Hoang.

Hắn đợi đến khi hai sinh linh kiệt sức, rồi lao ra cướp lấy linh quả và linh bảo, không quên chạy trốn vào Mê Thất Chi Hải – một vùng biển sương mù bí ẩn mà Động Sát Chi Nhãn đã gợi ý.

Con cá mập hổ xanh bị thương nặng vẫn truy đuổi, nhưng với Động Sát Chi Nhãn, Lâm Trường Sinh dễ dàng tránh né và liên tục tập kích vào điểm yếu của nó.

Cuối cùng, con cá mập hổ xanh bị đánh bại, hóa thành huyết vũ tan biến trong Mê Thất Chi Hải.

Sau khi thoát hiểm, Lâm Trường Sinh luyện hóa Tiên thiên linh quả và linh bảo.

Vạn năm sau, hắn đạt đến Chân Tiên sơ kỳ.

Sức mạnh gia tăng, hắn cảm thấy vô cùng hưng phấn, đặc biệt là khi Thiên phú Đỉnh Cấp Ngộ Tính được giải khóa.

Ngộ Tính đỉnh cấp không chỉ giúp hắn dễ dàng lĩnh hội thần thông, pháp tắc, mà còn giúp hắn nâng cao căn nguyên của mình.

Chỉ trong chớp mắt, căn nguyên của hắn từ Tiên thiên hạ phẩm đã thăng cấp lên đến đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần, vượt xa Tam Thanh hay Hồng Quân.

Tiếp theo, hắn luyện hóa Ngũ Hành Bích Lạc Tán, một Tiên thiên hạ phẩm linh bảo có mười hai đạo cấm chế.

Ngay cả khi chỉ luyện hóa được tám đạo, hắn cũng đã có thể sử dụng phần lớn sức mạnh của nó.

Trong quá trình thử nghiệm linh bảo, hắn bất ngờ tiến vào trạng thái đốn ngộ, lĩnh ngộ được thần thông Ngũ Hành Độn Thuật, giúp hắn di chuyển nhanh chóng và tàng hình.

Nhờ Động Sát Chi Nhãn, hắn phát hiện một cấm chế tiên thiên lớn ở phía đông Mê Thất Chi Hải, nơi mê vụ chính là năng lượng từ trận pháp này tuôn ra.

Hắn dùng Ngũ Hành Độn Thuật để đến đó, và sau khi đốn ngộ, hắn lĩnh ngộ được Trận Chi Pháp Tắc (1%) và tiến vào bên trong cấm chế.

Hóa ra, đây chính là Bồng Lai Tiên Đảo, một trong Tam Tiên Đảo

nổi tiếng của Hồng Hoang, ẩn mình trong sương mù của Mê Thất Chi Hải.

Bồng Lai Tiên Đảo chứa đựng vô số linh khí và tài nguyên quý giá.

Hắn cũng nhận ra Bồng Lai Tiên Đảo đang hấp thụ hỗn độn khí để chuyển hóa thành tiên thiên linh khí.

Trong khi quan sát quá trình này, hắn lại tiếp tục đốn ngộ, lĩnh ngộ được công pháp "Linh Khí Tạo Hóa Quyết", một công pháp cấp Đại La có thể tăng tốc độ tu luyện lên hàng trăm lần.

Trong năm ngàn năm đốn ngộ, hắn đã đạt tới Huyền Tiên hậu kỳ, và Vô Hà Chi Thể được giải khóa, giúp hắn không bị dính nhân quả, sát khí, và ngay cả thánh nhân cũng không thể suy tính được vị trí của hắn.

Ngàn năm sau, hắn đột phá Kim Tiên sơ kỳ và hóa hình thành một thanh niên tuấn lãng, mái tóc đỏ rực, trán có hình rắn.

Thiên phú Đại Đạo Thù Cần được giải khóa, và Đại Đạo ban tặng cho hắn năm hạt giống đại đạo: Đan Chi Đại Đạo, Âm Dương Đại Đạo, Nhân Quả Đại Đạo, Khí Chi Đại Đạo, Kiếm Chi Đại Đạo.

Hắn dành hàng chục vạn năm để lĩnh ngộ các đại đạo này, đồng thời thu hoạch được các thần thông mạnh mẽ như Âm Dương Ma Bàn Bàn, Nhân Quả Giá Tiếp, Bạch Hồng Xuyên Dương.

Sau khi du ngoạn Bồng Lai Tiên Đảo và thu thập vô số linh căn, linh thảo, hắn phát hiện một mảnh vỡ Ngọc Điệp Tạo Hóa, từ đó lĩnh ngộ ra Mộng Cảnh Đại Đạo và Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp.

Với sức mạnh mới này, hắn quyết định rời Bồng Lai, nhưng ngay khi vừa ra khỏi cấm chế, hắn gặp phải một con hắc long Kim Tiên sơ kỳ.

Con hắc long này tự xưng là Ngao Duệ, cháu của một trưởng lão

Long Tộc cấp Đại La Kim Tiên, và muốn giết hắn vì đã xâm phạm địa bàn.

Lâm Trường Sinh không chần chừ, sử dụng các thần thông của Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp để áp đảo Ngao Duệ.

Thấy Ngao Duệ sắp chết, hắn bỗng nảy ra một ý tưởng táo bạo: giả mạo Ngao Duệ để lợi dụng Long Tộc.

Hắn dùng thần thông Thai Hóa Dịch Hành và Nhân Quả Giá Tiếp để biến thành Ngao Duệ, hoàn hảo từ hình dạng đến khí tức, và cấy ghép nhân quả của Ngao Duệ lên mình.

Trưởng lão Ngao Huyết Long Tộc đến nơi và tra hỏi hắn.

Nhờ tài năng diễn xuất và các thiên phú đỉnh cấp, Lâm Trường Sinh đã lừa được Ngao Huyết, khiến ông tin rằng hắn chính là Ngao Duệ và đã đốn ngộ Trận Đạo Pháp Tắc.

Ngao Huyết không chỉ tin tưởng mà còn ban thưởng cho hắn một Tiên thiên hạ phẩm linh bảo Huyền Nguyên Kiếm, và hứa hẹn một suất tham gia Hóa Long Trì, nơi có thể cường hóa huyết mạch.

Trong Hóa Long Trì, Lâm Trường Sinh tiếp tục đốn ngộ, lĩnh hội công pháp luyện thể "Thiên Long Bá Thể Công", nâng cao thể phách của mình lên Kim Tiên hậu kỳ.

Sau đó, hắn tiến đến một nơi có hài cốt Long Tộc cấp Đại La Kim Tiên, từ đó lĩnh ngộ được Trọng Lực Pháp Tắc và thần thông Trọng Lực Lãnh Địa.

Trong khi tu luyện, hắn cũng điên cuồng hấp thụ Long Huyết trong Hóa Long Trì, nâng cao tu vi lên Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Sự hấp thụ quá mức này khiến các trưởng lão Long Tộc giận dữ, nhưng lại càng khẳng định thiên phú của hắn.

Thậm chí, Long Vương còn quyết định phong hắn làm Long Tộc Kế Thừa Nhân, một vị trí vô cùng quan trọng.

Tuy nhiên, Lâm Trường Sinh không muốn bị ràng buộc bởi Long Tộc.

Hắn quyết định đào tẩu, và để che giấu dấu vết, hắn lên kế hoạch để lại một "xác chết" giả là Ngao Duệ.

Hắn tìm một con hung thú Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, trọng thương nó, rồi lợi dụng cơ hội đó để giải trừ nhân quả của Ngao Duệ, trở về thân phận thật của mình.

Sau khi thoát khỏi Long Tộc, hắn nhận ra hành động của mình đã gây ra nhiều biến động.

Các Long Tộc đã bắt đầu truy sát Hung Thú, và Hồng Quân cùng La Hầu cũng bị cuốn vào vòng xoáy này.

Hắn trở lại Bồng Lai Tiên Đảo, mang theo công đức khổng lồ và quyết định đột phá Đại La Kim Tiên.

Hắn luyện chế thêm Lục Chuyển Kim Đan, rồi dùng công đức để hoàn thiện Tam Hoa Thập Nhị Phẩm, đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, siêu thoát khỏi dòng sông vận mệnh, bất tử bất diệt.

Sự đột phá này tạo ra dị tượng kinh thiên động địa, thu hút sự chú ý của toàn bộ Hồng Hoang.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 1

Ngay cả Thiên Đạo cũng không chấp nhận sự tồn tại của Tam Hoa Thập Nhị Phẩm, vì nó có thể sinh ra một sinh linh vượt trên Thiên Đạo.

Thần Phạt Chi Nhãn xuất hiện, định giáng xuống Diệt Thế Thần Lôi để hủy diệt hắn.

Tuy nhiên, đúng vào thời khắc sinh tử, Đại Đạo Thù Cần lại một lần nữa kích hoạt, Đại Đạo chú mục, giải trừ phong tỏa của Diệt Thế Lôi Đình, khiến Thiên Đạo phải kinh sợ mà lui.

Lâm Trường Sinh thoát nạn trong gang tấc.

Sau đó, hắn tiếp tục đốn ngộ, lĩnh ngộ được Vận Mệnh Đại Đạo và thần thông Vận Mệnh Quỹ Tích.

Thiên phú Điểm Linh Chi Thuật được giải khóa, cho phép hắn ban tặng linh trí cho các sinh linh có "linh", như Ngộ Đạo Trà Thụ, Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa.

Hắn cũng cải tiến công pháp tu luyện của mình thành "Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết", cho phép hắn hấp thụ cả hỗn độn khí để tu luyện.

Rời Bồng Lai Tiên Đảo, hắn đến Bắc Hải và phát hiện Doanh Châu Tiên Đảo.

Tại đây, hắn lĩnh ngộ được Lực Chi Đại Đạo và thần thông Khai Thiên từ vết rìu của Bàn Cổ trên một cây hỗn độn Ngũ Hành Tùng bị trọng thương.

Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng còn tặng cho hắn công đức chí bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích, và hắn hứa sẽ giúp nó tái sinh.

Sau khi đánh bại một con hung thú Thao Thiết cấp Đại La Kim Tiên trung kỳ, Lâm Trường Sinh tiếp tục hành trình về phương Tây, nơi hắn phát hiện một cấm chế tiên thiên lớn, nơi ẩn chứa tiếp dẫn và Chuẩn Đề.

Hắn giả vờ là người của Hồng Quân, định phá hủy linh mạch phương Tây, khiến tiếp dẫn và Chuẩn Đề hoảng sợ, không dám làm gì.

Hắn cũng lợi dụng cơ hội này để cướp đi một phần bản nguyên của Bồ Đề Thụ và Tiên Thiên Canh Kim Bản Nguyên.

Sau đó, hắn tiếp tục tu luyện và cải tiến Mộng Cảnh Tú Mạt, một linh bảo cấp Tiên thiên thượng phẩm, thành Tiên thiên chí bảo.

Hắn còn cấu trúc một thế giới mộng cảnh trên một linh mạch chi nhánh, khiến Thiên Đạo giáng xuống công đức vì đã bảo tồn linh mạch.

Sau đó, hắn tiếp tục đến Tu Di Sơn, nơi phong ấn Tứ Kiếm Tru Tiên và Tru Tiên Trận Đồ.

Tại đây, hắn lại đốn ngộ, lĩnh ngộ được Ngũ Hành Kiếm Đồ và các thần thông kiếm đạo mạnh mẽ.

Hắn quyết định không lấy Tứ Kiếm Tru Tiên vì chưa đủ thực lực, nhưng đã học được cách tạo ra kiếm đồ của riêng mình.

Sau đó, hắn cấu trúc một thế giới mộng cảnh tại đại địa tổ mạch, nhằm bảo vệ nó khỏi sự phá hoại của La Hầu, và nhận được vô số công đức.

Sau hàng triệu năm tu luyện và đốn ngộ, Lâm Trường Sinh đã nắm giữ mười bốn loại đại đạo, hàng chục loại pháp tắc và thần thông, cùng với nhiều linh bảo mạnh mẽ.

Ngộ Đạo Trà Thụ đã sinh ra linh trí và được hắn đặt tên là Ngộ

Đạo.

Hắn cũng luyện hóa hoàn toàn Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ và Mộng Cảnh Tú Mạt, biến nó thành một tiên thiên chí bảo.

Hắn đã sẵn sàng để tiếp tục hành trình phiêu lưu khắp Hồng Hoang, tìm kiếm những cơ duyên lớn hơn và thu nhận đệ tử.

Chương 2

Trên một hòn đảo nhỏ vô danh không đáng gọi tên nơi Đông Hải thuộc Hồng Hoang, một con cự mãng phủ đầy vảy xanh biếc cuộn mình cao ngất, ước chừng thân dài ít nhất gần trăm trượng.

Trong đôi đồng tử của nó ánh lên một vệt đỏ lửa.

Theo mỗi nhịp hô hấp của nó, tiên thiên linh khí không ngừng được hấp thu.

Không biết trải qua bao lâu, cự mãng xanh biếc ngừng tu luyện, tĩnh lặng mở đôi đồng tử rắn màu xanh lục.

Trong đôi đồng tử ấy ẩn chứa vẻ bất đắc dĩ đầy nhân tính.

"Quả nhiên căn nguyên quá kém cỏi a." "Tu luyện ngàn năm vẫn chỉ là Thiên Tiên sơ kỳ." Lâm Trường Sinh thở dài một tiếng.

Ngã là một xuyên việt giả.

Ban đầu chỉ vì thức đêm đọc một cuốn tiểu thuyết "Hồng Hoang: Khai Cục Thiên Phú Thập Liên Trừu" mà trăm năm trước đã vô tình xuyên không đến Hồng Hoang, trở thành con thiên thanh hỏa mãng này.

Ngã vốn tưởng rằng sẽ giống như những xuyên việt giả khác, vừa mở đầu đã có được tinh huyết Bàn Cổ.

Dù sao mọi người đều biết, Đại thần Bàn Cổ là bị hệ thống rút máu ba ngàn lần mà chết.

Mình xuyên việt một lần, tưởng thưởng mấy giọt tinh huyết Bàn Cổ cũng là hợp tình hợp lý đi.

Đáng tiếc, ngàn năm trôi qua, đừng nói tinh huyết Bàn Cổ, ngay cả

kim thủ chỉ cũng không có.

Điều này khiến Lâm Trường Sinh tuyệt vọng đồng thời, chỉ còn biết nỗ lực tu luyện.

Dù sao hài tử không có hệ thống thì phải tự lập sớm.

Bởi vì hiện tại chính là thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp.

Cả Hồng Hoang hung tàn mông muội, sát lục tranh đấu không ngừng.

Sinh linh cảnh giới Thiên Tiên như ngã đây, thuần túy là kẻ ở đáy chuỗi thức ăn.

Hơn nữa hiện tại thiên địa hỗn đục, tràn ngập sát khí lượng kiếp nồng đậm.

Chỉ cần Nguyên Thần bị sát khí xâm thực, dù ngã muốn ẩn mình tu luyện cũng là điều không thể.

Tự nhiên sẽ có sinh linh chủ động tìm đến để kết đoạn nhân quả.

Cho nên ngàn năm qua, Lâm Trường Sinh không dám lơ là một khắc nào, ngoài tu luyện ra thì vẫn là tu luyện.

Nhưng căn nguyên chỉ là Tiên Thiên hạ phẩm, nên ngàn năm trôi qua vẫn không có chút hiệu quả nào.

Điều này cho thấy tầm quan trọng của căn nguyên trong Hồng Hoang.

Bởi vì căn nguyên quyết định ngộ tính, tư chất, tốc độ tu luyện, khí vận của ngươi.

“Ai.” “Trong sơn cốc này có hai con rắn.” “Một con là ngã.” “Con còn lại cũng là ngã.” “Bởi vì ngã đã phân liệt rồi.” “Ngã đây chính là kẻ mang đại oán a.” “Xuyên không đến tận số kiếp đoạn tuyệt, chính là nói ngã đây rồi.” Lâm Trường Sinh lại thở dài một tiếng.

Ánh mắt nhìn về phía vùng biển đen kịt xa xăm.

Hiện tại, tình cảnh của ngã vẫn rất bất lợi.

Cách chỗ ngã vài vạn công lý về phía biển sâu, từng có một sinh linh đột phá một lần cách đây ngàn năm.

Nhìn từ uy áp phát ra, ít nhất cũng là Thiên Tiên trung kỳ rồi.

Ai dám bảo đảm khi sinh linh đó ổn định tu vi xong, sẽ không muốn ăn một bữa thịt mãng xà?

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang tiến thoái lưỡng nan, một âm thanh từ hư không vang vọng sâu trong Nguyên Thần của ngã. 【Đinh, kiểm tra thấy xuyên việt giả, Hệ Thống Thiên Phú bắt đầu ràng buộc Túc Chủ. 】 【Đinh, ràng buộc thành công. 】 【Thưởng Túc Chủ một cơ hội rút Thiên Phú mười lần liên tiếp. 】 【Có muốn bắt đầu rút thưởng không? 】 Hệ Thống?!

Sự tuyệt vọng trong đôi đồng tử rắn xanh lục của Lâm Trường Sinh bị quét sạch, thay vào đó là sự hưng phấn tột độ.

Nó đã đến rồi, nó đã đến rồi, nó mang theo Hệ Thống đến rồi.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh liền nén lại sự kích động trong lòng, bắt đầu suy tính về Hệ Thống này.

Hệ Thống Thiên Phú, chắc là để tăng thêm thiên phú cho mình.

Hơn nữa còn có thể rút mười lần liên tiếp.

Chỉ là không biết sẽ rút được thiên phú thuộc tính gì.

Nếu có thể rút được thiên phú phù hợp với mình, vậy việc tu luyện tuyệt đối sẽ đạt công ít hiệu nhiều.

Giúp mình đứng vững gót chân ở Hồng Hoang cũng thừa sức.

Dùng vận may ba mươi năm của xá hữu Vương Minh mà ta từng

có trước khi xuyên việt để đổi lấy vận khí lần này vậy.

Rút thưởng.

Lâm Trường Sinh hít sâu một hơi.

Ý niệm của ngã vừa hạ xuống, mười luồng sáng cầu vồng rực rỡ đã bay vào cơ thể Lâm Trường Sinh.

Màu cầu vồng, đại diện cho thiên phú cấp cao nhất!

Đồng thời, âm thanh của Hệ Thống lại vang lên. 【Đinh, chúc mừng Túc Chủ nhận được mười đại thiên phú đỉnh cấp. 】【Thiên phú thứ nhất: Động Sát Chi Nhãn (cảnh giới Thiên Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ hai: Đỉnh Cấp Ngộ Tính (cảnh giới Chân Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ ba: Vô Hạ Chi Thể (cảnh giới Huyền Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ tư: Đại Đạo Thù Cần (cảnh giới Kim Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ năm: Công Đức Vô Lượng (Thái Ất Kim Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ sáu: Điểm Linh Chi Thuật (Đại La Kim Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ bảy: Khai Tông Lập Phái, Hối Tụ Khí Vận (Hỗn Nguyên Kim Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ tám: Thế Giới Chi Chủ (Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ chín: Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên (Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên giải khóa). 】【Thiên phú thứ mười: Vô Thượng Hồng Mông (Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên giải khóa). 】 “Ha ha.” “Xá hữu của ngã ngốc rồi, nhưng ngã thì mạnh hơn rồi.” Lâm Trường Sinh nhìn mười thiên phú này phát ra tiếng rít hưng phấn.

Hải thủy xung quanh cũng bắt đầu trở nên hung dũng bành trướng bởi khí thế của ngã.

Không ngờ rút mười lần liên tiếp, mười thiên phú rút được đều là đỉnh cấp.

Chương 3

Mặc dù mỗi một thiên phú đều cần cảnh giới tương ứng mới có thể giải khóa, nhưng ít nhất cũng có thể giúp Lâm Trường Sinh vượt qua khó khăn trước mắt.

"Không biết khả năng cụ thể của thiên phú thứ nhất là gì?" Lâm Trường Sinh sau khi hưng phấn liền bắt đầu bình tĩnh trở lại.

Đồng thời, âm thanh của Hệ Thống lại vang lên. 【Thiên phú thứ nhất: Động Sát Chi Nhãn (cảnh giới Thiên Tiên đã giải khóa). 】 Động Sát Chi Nhãn: Có thể nhìn thấu hư vọng, nhận được gợi ý.

Gợi ý thân thiện: Phạm vi gợi ý ở cảnh giới Thiên Tiên là mười vạn công lý, mỗi khi thăng cấp một đại cảnh giới, sẽ tăng thêm mười vạn công lý.

"Hóa ra có thể nhận được gợi ý?" "Ban đầu đã có phạm vi mười vạn công lý?" Khả năng này cũng không yếu a.

Lâm Trường Sinh muốn thử nghiệm khả năng của Động Sát Chi Nhãn, liền nhìn về phía chính mình. 【Gợi ý: Đây là một con thiên thanh hỏa mãng chỉ có căn nguyên Tiên Thiên hạ phẩm, hơn nữa còn là một con rắn đoản mệnh, tỷ lệ sống sót không đủ một thành, khuyến nghị Túc Chủ trực tiếp nấu mình, sớm kết thúc cuộc đời rắn tội lỗi này. 】 "Tỷ lệ sống sót lại thấp như vậy, đây không phải là kết cục tất tử sao?" Lâm Trường Sinh vặn vẹo thân rắn khổng lồ.

Tuy nhiên không hề tuyệt vọng như trước.

Có được mười đại thiên phú đỉnh cấp, ngã tuyệt đối có thể nghịch thiên cải mệnh.

Xem ra không thể tiếp tục lưu lại trên hòn đảo vô danh này nữa

rồi.

Lâm Trường Sinh nhìn về phía nam Đông Hải. 【Gợi ý: Về phía nam cách Túc Chủ mười vạn công lý, có một con hải thâm cự kình Thiên Tiên trung kỳ, khoảng ngàn năm nữa sẽ phát động công kích Túc Chủ.

May mắn thay, nó chỉ kém Túc Chủ một tiểu cảnh giới, khuyến nghị Túc Chủ trực tiếp mù quáng xông tới. 】 Quả nhiên là như vậy.

Dự cảm trước đây của ngã là chính xác.

Không ngờ chỉ còn lại ngàn năm thời gian a.

Nếu không phải ràng buộc Hệ Thống, đạt được thiên phú, e rằng ngã vẫn còn chờ chết trên hòn đảo này.

Còn về nội dung gợi ý phía sau thì Lâm Trường Sinh trực tiếp bỏ qua.

Chỉ kém một tiểu cảnh giới thôi sao?

Thật sự cho rằng xem tiểu thuyết huyền huyễn nhiều rồi là có thể tùy tiện vượt cấp khiêu chiến sao?

Ở Hồng Hoang, không có linh bảo, không có thần thông, muốn vượt cấp mà chiến, chẳng khác nào chuyện hoang đường.

Ngã mà dám đi mù quáng xông tới con hải thâm cự kình Thiên Tiên trung kỳ này, thì có khác gì tìm chết đâu.

Thậm chí hải thâm cự kình còn phải cân nhắc xem có nên ăn ngã hay không.

Dù sao nó cũng lo lắng ăn rồi sẽ ảnh hưởng đến trí thông minh.

Nếu phương nam không được, vậy thử xem phía tây Đông Hải. 【Gợi ý: Phía tây Đông Hải bao la vô cùng, không có quá nhiều nguy hiểm, nhưng mười vạn lý ngoài có một con Long tộc đang ngủ say.

Hướng này rất có thể là nơi Long tộc nghỉ ngơi, Túc Chủ có thể cân nhắc ôm đùi Long tộc, dù sao cũng đừng coi rắn không phải lươn. 】 "Phía tây lại là địa bàn của Long tộc." Lâm Trường Sinh trầm tư.

Hiện tại tuy là Hung Thú Lượng Kiếp, nhưng sự cường đại của Long tộc vẫn không thể xem thường.

Đây chính là một trong những nhân vật chính của Long Hán Sơ Kiếp sau Hung Thú Lượng Kiếp.

Nếu ngã lúc này đi đầu hàng Long tộc, nói không chừng thật sự có thể được che chở.

Tuy nhiên, ý nghĩ này chỉ lóe lên rồi biến mất, trực tiếp bị Lâm Trường Sinh phủ quyết.

Không nói đến căn nguyên và thực lực của ngã, đến Long tộc liệu có được coi trọng hay không.

Chỉ riêng kết cục cuối cùng của Long tộc đã định sẵn ngã khẳng định sẽ không gia nhập Long tộc.

Tiếp tục.

Hai phương hướng đều không được, vậy thử xem phía đông Đông Hải. 【Gợi ý: Phía đông Đông Hải trong vòng mười vạn công lý phong bình lãng tĩnh, rất thích hợp để du ngoạn. 】 Phong bình lãng tĩnh sao?

Lâm Trường Sinh nhìn một cái nhưng không lập tức quyết định.

Phong bình lãng tĩnh không nhất định là chuyện tốt.

Thử thêm một phương hướng khác. 【Gợi ý: Phía bắc Đông Hải cách bảy vạn công lý, một con Kim Ngao Bàng Giải đang canh giữ một cây Xích Huyết Quả sắp chín.

Nếu Túc Chủ muốn đánh lén, bây giờ là thời cơ tốt nhất. 】 "Xích

Huyết Quả?" Đây chính là một cây linh quả.

Vẻ ngoài đỏ rực, ăn vào toàn thân huyết dịch dường như bốc cháy.

Có thể đẩy nhanh tốc độ hấp thu linh khí, mượn đó một lần đột phá bích lũy cảnh giới.

Ở cảnh giới Thiên Tiên mà nói, đây là một trong những linh quả có hiệu quả phi thường tốt.

Dù căn nguyên của Lâm Trường Sinh có kém đến mấy, ăn một quả Xích Huyết Quả này cũng có cơ hội đột phá đến Thiên Tiên trung kỳ.

Chỉ là lại có một con Kim Ngao Bàng Giải đang canh giữ.

Gợi ý tuy không nói rõ cảnh giới của bàng giải, nhưng đã nói hiện tại là thời cơ tốt nhất để đánh lén, hẳn là chiến lực của mình và nó không chênh lệch là bao.

Lâm Trường Sinh chỉ suy nghĩ một lát, thân rắn khổng lồ liền chui vào hải thủy, nhanh chóng bơi đi như một cự thú biển sâu.

Phía đông Đông Hải phong bình lãng tĩnh, mọi thứ tràn ngập sự không xác định.

Mà phía bắc Đông Hải lại có Xích Huyết Quả.

Đây là cơ duyên.

Ở Hồng Hoang, nếu không thể nắm bắt cơ duyên để mạnh lên, thì dù ngã có mười đại thiên phú đỉnh cấp, thành tựu tương lai cũng có hạn.

Khi cần tranh giành, nhất định phải dốc toàn lực.

Mặc dù đối đầu với Kim Ngao Bàng Giải có rủi ro, nhưng so với lợi ích, nó đáng giá.

Bảy vạn công lý tưởng chừng xa xôi, thực chất chỉ mất nửa ngày.

Lâm Trường Sinh từ xa đã ngửi thấy một mùi hương thấm vào tận tâm tỳ.

Lưu thông huyết dịch cũng nhanh hơn không ít.

Là Xích Huyết Quả sắp chín rồi.

Đầu rắn khổng lồ của Lâm Trường Sinh chậm rãi trồi lên mặt biển.

Trong tầm mắt của ngã, trên một hòn đảo, một con Kim Ngao Bàng Giải khổng lồ với giáp vàng đang cảnh giác nhìn xung quanh.

Kim ngao khổng lồ sở hữu sức mạnh kinh khủng.

Toàn thân có lớp vỏ dày, cực kỳ cứng rắn, lực phòng ngự kinh người.

Nếu cứ triền đấu tiếp tục, Lâm Trường Sinh cũng không thể đảm bảo có thể đánh giết Kim Ngao Bàng Giải và lấy đi Xích Huyết Quả mà không kinh động các sinh linh khác. 【Gợi ý: Lớp giáp ở bụng của con Kim Ngao Bàng Giải này so với các lớp giáp khác mềm hơn một chút, có thể là do trước đây từng bị thương, mới tu luyện ngưng tụ lại.

Túc Chủ có thể mạnh dạn thử một lần. 】 Lâm Trường Sinh theo gợi ý của Động Sát Chi Nhãn liền vội vàng nhìn lại.

Đối với Kim Ngao Bàng Giải mà nói, phần bụng chắc chắn là nơi cứng rắn nhất.

Bởi vì bóc tách lớp giáp đó ra là có thể ăn gạch cua rồi.

Cho nên nơi trí mạng nhất định là nơi kiên cố nhất.

Nếu không phải Động Sát Chi Nhãn gợi ý, Lâm Trường Sinh căn bản không thể nào chú ý đến phần bụng của Kim Ngao Bàng Giải.

Nhìn kỹ lại, quả thực màu sắc lớp giáp ở bụng có vẻ nhạt hơn những chỗ khác.

Nếu là như vậy, dưới sự bất ngờ thì có thể nhanh chóng kết thúc trận chiến.

Trong đôi đồng tử rắn xanh lục của Lâm Trường Sinh lóe lên sát ý lạnh băng.

Ngã cố gắng thu liễm khí tức của mình, chậm rãi bơi về phía Kim Ngao Bàng Giải.

Khoảng cách ngày càng gần.

Ngay lúc này, con Kim Ngao Bàng Giải vốn đang toàn thần cảnh giới dường như phát hiện ra Lâm Trường Sinh.

Kim ngao khổng lồ vung càng về phía mặt biển.

Pêng!

Toàn bộ mặt biển đều nổ tung, bắn lên một cột nước dưới cú vung càng của nó.

Phản ứng của Lâm Trường Sinh không hề chậm.

Đuôi rắn khổng lồ trực tiếp quất vào phần bụng của Kim Ngao Bàng Giải.

"Rắc" một tiếng.

Trên lớp giáp bụng vốn cứng như thép lại xuất hiện một vết nứt.

Chương 4

Quả nhiên là như vậy.

Mắt Lâm Trường Sinh sáng lên, lần này ngã càng thêm nắm chắc.

Trên hòn đảo nhỏ vốn yên bình bỗng bùng nổ một trận chiến dữ dội.

Lâm Trường Sinh và con bàng giải này đều là tu vi Thiên Tiên sơ kỳ.

Hơn nữa đều không có linh bảo, nên chiến lực chênh lệch không lớn.

Nhưng Lâm Trường Sinh có gợi ý của Động Sát Chi Nhãn, tiên phát chế nhân, từ đầu đã chiếm ưu thế.

Ưu thế này càng trở nên rõ ràng hơn khi trận chiến trở nên gay cấn.

Cuối cùng, lớp giáp bụng của Kim Ngao Bàng Giải bị đuôi rắn của Lâm Trường Sinh trực tiếp quất nát, ngã xuống hòn đảo bất động.

Lâm Trường Sinh cũng không khá hơn là bao.

Không ít vảy xanh biếc trên người rụng mất, nhiều chỗ huyết nhục lật tung.

Tiên huyết nhuộm đỏ cả vùng biển lân cận.

Nhưng khi Lâm Trường Sinh nhìn về phía Xích Huyết Quả, tất cả đều đáng giá.

Quả này lúc này đã hoàn toàn chín mọng.

Lâm Trường Sinh không màng vết thương trên người, một ngụm nuốt Xích Huyết Quả xuống.

Nhưng ngã không chọn lập tức luyện hóa.

Cần phải tìm một nơi an toàn trước.

Ngã không muốn mình vất vả một phen, lại tiện cho kẻ tiểu nhân khác.

May mắn có gợi ý của Động Sát Chi Nhãn, Lâm Trường Sinh rất nhanh đã tìm được một vùng biển an toàn, lặn sâu xuống biển bắt đầu luyện hóa Xích Huyết Quả.

Dược lực của Xích Huyết Quả tan chảy trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Huyết dịch lưu chuyển cực nhanh.

Rất nhanh, một luồng xoáy linh khí như thác đổ bị Lâm Trường Sinh tham lam hấp thu.

Những chiếc vảy vốn bị rụng trong trận chiến với Kim Ngao Bàng Giải bắt đầu tái sinh nhanh chóng.

Huyết nhục lật tung cũng nhanh chóng phục hồi dưới sự nuôi dưỡng của dược lực.

Khí thế Thiên Tiên sơ kỳ vốn có đang nhanh chóng thăng tiến.

Tu luyện vô tuế nguyệt, thoáng chốc đã trôi qua mấy trăm năm.

Ngày này, mặt biển vốn yên bình bỗng trở nên sôi trào.

Uy áp thuộc về Thiên Tiên trung kỳ chợt lóe lên rồi biến mất.

Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng tỉnh lại từ trạng thái tu luyện.

“Cuối cùng cũng thăng cấp lên Thiên Tiên trung kỳ rồi.” Lâm Trường Sinh mở đôi đồng tử rắn xanh lục, có một tia hân hoan.

Nếu không phải có gợi ý của Động Sát Chi Nhãn, muốn thăng cấp nhanh như vậy còn không biết đến khi nào.

Đồng thời, Lâm Trường Sinh càng thêm kỳ vọng vào thiên phú 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】 ở cảnh giới Chân Tiên.

Từ nghĩa đen có thể thấy là tăng cường ngộ tính.

Chỉ là không biết đỉnh cấp đến mức nào.

Nếu có thể lĩnh ngộ ra một số thần thông, thì khi chiến đấu cũng sẽ không vất vả như vậy nữa.

"Tiếp theo hãy để ngã xem phương hướng nào còn có cơ duyên." 【Gợi ý: Cách Túc Chủ hai vạn công lý về phía tây, có một tiểu hình tiên thiên cấm chế sắp xuất thế, nhưng có hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ đã cảm ứng được, đang canh giữ bên ngoài tiên thiên cấm chế.

Túc Chủ sẽ không vì thế mà sợ hãi chứ? 】 "Tìm kiếm mấy trăm năm, cuối cùng lại có cơ duyên rồi." Đầu rắn khổng lồ của Lâm Trường Sinh trồi ra khỏi mặt biển.

Hồng Hoang mênh mông vô bờ, Đông Hải vô biên vô tận.

Mấy trăm năm qua, ngoài việc dựa theo gợi ý của Động Sát Chi Nhãn để tránh né một số sinh linh cường đại, còn lại là không ngừng thay đổi phương hướng tìm kiếm.

Lần này cuối cùng lại có gợi ý về cơ duyên.

Nhưng hóa ra lại là một tiểu hình tiên thiên cấm chế.

Tiên thiên cấm chế đều có tiên thiên đại trận thủ hộ, ẩn mình trong hư không, trừ phi có thủ đoạn đặc biệt, nếu không căn bản không thể phát hiện ra.

Chỉ khi năng lượng của tiên thiên đại trận suy yếu, nó mới xuất thế.

Sinh linh có cơ duyên sẽ có cảm ứng minh minh chi trung với bảo vật bên trong tiên thiên cấm chế, từ đó đạt được cơ duyên thuộc về

mình.

Rất hiển nhiên, cơ duyên bên trong tiên thiên cấm chế này với Lâm Trường Sinh không nói là không có quan hệ, chỉ có thể nói là một chút liên hệ cũng không có.

"Hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ chắc chắn sẽ chiến đấu vì sự biến mất của tiên thiên đại trận." "Không biết lần này ngã có thể làm ngư ông đắc lợi không." Lâm Trường Sinh lẩm bẩm một tiếng.

Đây là cơ duyên thuộc về hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ này.

Các sinh linh khác hẳn là không thể phát giác được.

Nếu mình ẩn mình trong bóng tối, đợi đến khi hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ đấu đến mức ngươi chết ta sống, lúc đó ra tay thì vẫn có cơ hội.

Tuy nhiên, Thiên Tiên hậu kỳ, dù bị trọng thương, nếu mình có thể thắng thì cũng sẽ là thảm thắng, rủi ro cực lớn.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát, vẫn quyết định tiến đến.

Nếu không có cơ duyên, ngã muốn thăng cấp đến cảnh giới Chân Tiên còn không biết cần bao lâu.

Rủi ro và lợi ích tồn tại song song.

Nghĩ vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu bơi về phía hướng gợi ý.

Không biết đã trải qua bao lâu, Lâm Trường Sinh cảm nhận được hai luồng uy áp thuộc về Thiên Tiên hậu kỳ.

Đây là lời cảnh cáo các sinh linh khác không được đặt chân vào địa bàn của bọn chúng.

Lâm Trường Sinh không manh động, mà chọn tại chỗ bắt đầu tu luyện.

Chỉ khi hai đầu sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ đánh nhau, mới cho ngã cơ hội.

Hiện tại mà mạo hiểm đi qua, chỉ khiến bọn chúng tập trung hỏa lực vào mình.

Lúc này, Lâm Trường Sinh giống như một thợ săn kiên nhẫn, tĩnh lặng chờ đợi.

Cho đến khi sự yên tĩnh này bị trận chiến cuồng bạo, hỗn loạn phá vỡ.

Trong đôi đồng tử rắn xanh lục của Lâm Trường Sinh lóe lên một tia quả quyết, chậm rãi bơi về phía trung tâm trận chiến.

Khi ngã từ xa thò đầu rắn ra khỏi mặt biển, toàn bộ cảnh tượng xung quanh liền thu vào mắt.

Lúc này, một đầu giao long thân hình khổng lồ, toàn thân lông xanh lam và một con hải sư da nâu đang liều chết chiến đấu.

Phía sau bọn chúng là một vùng đất trống, có một thế giới phỉ thúy nồng đậm linh khí.

Trong đó, một cây đại thụ cao vút cực kỳ thu hút ánh nhìn.

Tán cây như dù, thân cây như rồng cuộn.

Trên thân cây chính treo một quả tiên quả màu tím tròn trịa, óng ánh.

Tiên Thiên hạ phẩm linh quả!

Hô hấp của Lâm Trường Sinh cũng trở nên dồn dập.

Không ngờ cơ duyên của con giao long và hải sư này lại tốt đến vậy.

Ngay cả Tiên Thiên hạ phẩm linh quả cũng xuất thế rồi.

Chỉ cần một quả này, tuyệt đối có thể thăng cấp lên cảnh giới Chân Tiên.

Thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, các vật phẩm Tiên Thiên vẫn chưa bị cướp phá ồ ạt, nhưng cũng cực kỳ hiếm có.

Đặc biệt là những nơi nghèo nàn như Đông Hải.

Có thể gặp được vật phẩm Tiên Thiên cũng coi như là một đại cơ duyên.

Lâm Trường Sinh uống mấy ngụm hải thủy lớn, vẫn không thể hiểu nổi mình kém hai sinh linh này ở điểm nào.

Ổn định tâm thần, ánh mắt Lâm Trường Sinh tiếp tục nhìn xuống.

Chỉ thấy dưới gốc cự thụ, một cây dù linh bảo màu xanh lục đang xoay tròn róc rách.

Ngũ hành chi khí không ngừng rủ xuống, dị tượng muôn vàn, bảo quang bắn ra bốn phía.

Tiên Thiên Linh Bảo!

Trong đôi đồng tử rắn xanh lục của Lâm Trường Sinh lóe lên vẻ tham lam nồng đậm.

Đây chính là Tiên Thiên Linh Bảo a.

Tiên Thiên Linh Bảo đều do thiên địa thai nghén, bên trong chứa đựng Tiên Thiên bất diệt linh quang.

Chỉ cần không bị hủy diệt hoàn toàn thành tro bụi, tiên thiên bất diệt linh quang bên trong đều có thể dần dần tự phục hồi.

Đây chính là điểm mạnh của Tiên Thiên Linh Bảo so với Hậu Thiên Linh Bảo.

Sinh linh có cảnh giới tương đồng, chiến lực phụ thuộc vào linh

bảo và thần thông.

Nếu một trong hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ này sở hữu Tiên Thiên hạ phẩm linh bảo, vậy thì trận chiến sớm đã kết thúc bằng xu thế nghiền ép rồi.

Cho nên vật phẩm Tiên Thiên không chỉ cường đại, mà còn hiếm có.

Chương 5

Vạn vạn không ngờ, nơi đây lại xuất hiện một Tiên Thiên hạ phẩm linh bảo.

Bất luận thế nào, cơ duyên lần này tuyệt đối không thể bỏ lỡ.

Trong đồng tử của Lâm Trường Sinh ẩn chứa vẻ điên cuồng.

Tiên Thiên hạ phẩm linh quả, Tiên Thiên Linh Bảo.

Bất kể là cái nào cũng đều đáng để ngã ra tay rồi.

Hít sâu một hơi, rất nhanh bình phục lại tâm trạng của mình.

Lâm Trường Sinh nhìn về phía giao long và hải sư đang chiến đấu kịch liệt.

Hai sinh linh tuy đang liều chết tranh đấu, nhưng đều có ý thức tránh xa nơi này.

Đồng thời, một luồng thần niệm của bọn chúng cũng luôn đặt trong tiên thiên cấm chế vừa xuất thế này.

Chỉ cần có kẻ tiểu nhân dám lén lút ra tay, bọn chúng sẽ dừng tranh đấu bất cứ lúc nào, bộc phát một đòn lôi đình.

Kế sách hiện tại, chỉ có chờ.

Chờ đến khoảnh khắc phân định thắng bại, đó mới là thời cơ tốt nhất để ra tay.

Dưới sự gợi ý của Động Sát Chi Nhãn, Lâm Trường Sinh ẩn mình ở nơi thần niệm của hai sinh linh bao phủ yếu nhất.

Làm như vậy, không chỉ có thể tránh bị phát hiện, đồng thời cũng có thể xông qua cướp đoạt vật phẩm Tiên Thiên ngay lập tức.

Cùng với thời gian không ngừng trôi đi, hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ đã đánh ra chân hỏa.

Đối mặt với sự cám dỗ của Tiên Thiên linh quả và Tiên Thiên Linh Bảo, bọn chúng đều muốn độc chiếm.

Hơn nữa, chiến đấu càng lâu, càng bất lợi cho bọn chúng.

Tiếng oanh minh của trận chiến không ngừng vang lên.

Tiên huyết nhuộm đỏ vùng biển này.

Uy thế của hai sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ đều bộc phát đến cực hạn.

Theo xu thế này, chỉ một lát nữa là có thể phân định thắng bại rồi.

Lâm Trường Sinh nhìn một cái, trong lòng bắt đầu lên kế hoạch đường thoát thân.

Bởi vì rất có khả năng ngã sẽ phải đối mặt với sự truy sát của một sinh linh Thiên Tiên hậu kỳ.

Lúc này ngã nhìn về phía các phương hướng khác, đều có gợi ý. 【Gợi ý: Phía đông Đông Hải trong vòng mười vạn lý phong bình lãng tĩnh, có thể cân nhắc một cuộc truy đuổi đầy tốc độ và kịch tính. 】 【Gợi ý: Phía nam Đông Hải trong vòng sáu vạn công lý, có hai con hải ngô công Thiên Tiên trung kỳ đang làm chuyện không biết xấu hổ, khuyến nghị Túc Chủ mạnh mẽ đi cắt ngang bọn chúng. 】 【Gợi ý: Phía tây Đông Hải dường như có một sinh linh cường đại hơn đang nghỉ ngơi, nếu không muốn chết thì đừng đi. 】 【Gợi ý: Phía bắc Đông Hải bị một màn sương mù dày đặc bao phủ, màn sương mù này rất quỷ dị, nơi bị màn sương mù bao phủ không có linh khí tồn tại, sẽ phong bế lục thức, cực kỳ dễ dàng lạc lối. 】 Bốn phương hướng đều có gợi ý.

Phương đông phong bình lãng tĩnh, quả thực thích hợp cho một

cuộc truy đuổi đầy tốc độ và kịch tính.

Nhưng một Thiên Tiên trung kỳ như ngã trong hoàn cảnh này căn bản khó thoát khỏi sự truy sát của cường giả Thiên Tiên hậu kỳ.

Dù cho Thiên Tiên hậu kỳ này đã bị thương.

Cho nên phương hướng này không thể cân nhắc.

Còn về phương nam, thôi vậy.

Nếu làm hỏng chuyện tốt của hai con hải ngô công này, chúng nó còn không cùng nhau truy sát mình sao.

Phương tây ngay cả gợi ý của Động Sát Chi Nhãn cũng khuyến nghị không nên đi, vậy càng không thể đi rồi.

Vậy chỉ còn lại phương bắc.

Có sương mù xuất hiện?

Hơn nữa còn phong bế lục thức?

"Chẳng lẽ là Mê Thất Chi Hải?" Mê Thất Chi Hải, các sinh linh sống ở Đông Hải ít nhiều đều biết một chút.

Đây là một vùng biển thần bí.

Nó có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, cũng có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Địa điểm xuất hiện cũng là ngẫu nhiên.

Đặc điểm lớn nhất của Mê Thất Chi Hải chính là kèm theo một vùng sương mù rộng lớn.

Trong sương mù, thần niệm không thể sử dụng.

Hơn nữa nơi sương mù bao phủ dày đặc, không thể cảm nhận được bất kỳ linh khí nào.

Sinh linh lạc vào sương mù nếu may mắn thì có thể đi ra.

Nếu không may mắn thì chỉ có thể chờ đợi trong sương mù, chờ đợi ngày nó tiêu tán.

Cụ thể khi nào tiêu tán, đều không có thời gian cố định.

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang trầm tư, tiếng oanh minh của trận chiến đạt đến đỉnh điểm, sau đó dần dần nhỏ đi.

Một trong hai luồng uy áp thuộc về Thiên Tiên hậu kỳ đang nhanh chóng suy yếu.

Trận chiến đã phân định thắng bại rồi.

Lâm Trường Sinh vội vàng nhìn lại.

Chỉ thấy giao long Thiên Tiên hậu kỳ một ngụm cắn vào chỗ trí mạng của hải sư.

Mặc cho hải sư giãy giụa thế nào cũng vô ích.

Nhưng con giao long này cũng không hề dễ chịu.

Vết thương trên người có thể thấy khắp nơi.

Trong đó, một vết thương còn xé toạc một đường ở bụng của nó.

Dù vậy, cũng không thể che giấu sự hưng phấn trong mắt giao long.

Tiên Thiên linh quả, Tiên Thiên Linh Bảo đều là cơ duyên của nó.

Ngay lúc này.

Một con cự mãng xanh biếc khổng lồ từ dưới biển chui ra.

Tự nhiên là Lâm Trường Sinh đã chờ đợi từ lâu.

“Chết tiệt!

Lại có kẻ tiểu nhân!” “Đây là cơ duyên thuộc về mình, ai cũng đừng hòng cướp đi!” Giao long trực tiếp muốn ngưng tụ pháp lực đánh chết con rắn dài này.

Đúng lúc này, hải sư vẫn chưa hoàn toàn tắt thở bộc phát ra chút pháp lực cuối cùng.

Dù có chết, nó cũng không thể để con giao long này yên ổn.

Giao long tuy không cam lòng, nhưng cũng không dám lơ là.

Đành phải chém giết con hải sư này trước.

Lâm Trường Sinh đầu cũng không dám ngoảnh lại.

Cuộn lấy Tiên Thiên linh quả và Tiên Thiên Linh Bảo liền xông về phía bắc.

Mê Thất Chi Hải tuy là tuyệt địa đối với các sinh linh khác.

Nhưng ngã có Động Sát Chi Nhãn, căn bản không cần lo lắng không tìm được phương hướng.

Lâm Trường Sinh đã chạy trốn rất lâu bỗng cảm nhận được sát ý cuồn cuộn phía sau.

Con giao long kia đã đuổi tới rồi.

Dù là Thiên Tiên hậu kỳ bị thương, vẫn không thể xem thường.

Không cần nghĩ, Lâm Trường Sinh cũng biết con giao long này đang điên cuồng nguyền rủa mình, thậm chí lời lẽ nguyền rủa cực kỳ tục tĩu.

Giao long phía sau hiển nhiên cũng ý thức được rằng cứ hao tổn như vậy sẽ bất lợi cho mình.

Bất chấp vết thương trên người, nó trực tiếp ngưng tụ pháp lực oanh kích vào Lâm Trường Sinh đang chạy trốn.

Cảm nhận được uy năng khủng bố này, Lâm Trường Sinh tập trung toàn bộ pháp lực vào phía sau.

"Ầm ầm" một tiếng nổ lớn.

Mặt biển vốn yên bình nổ tung, bắn lên cột nước cao mấy trăm trượng.

Lâm Trường Sinh chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn không ngớt, mật rắn cũng suýt chút nữa vỡ tung.

Nếu không phải con giao long này bị thương không nhẹ, đòn tấn công này thậm chí có thể trực tiếp đánh Lâm Trường Sinh thành tương thịt.

Dù vậy, Lâm Trường Sinh cũng bị thương không nhẹ.

Nhưng ngã không dám dừng lại, mượn lực lượng này để tăng tốc chạy thoát.

Không biết đã trải qua bao lâu, trên mặt biển vốn mênh mông vô tận bắt đầu bốc lên từng làn sương mù nhàn nhạt.

Phía trước trở nên mờ mịt.

Tiên thiên linh khí vốn dồi dào cũng trở nên thưa thớt.

Chương 6

Mê Thất Chi Hải, sắp đến rồi.

Lâm Trường Sinh sắc mặt vui mừng, không chút do dự lao vào trong làn sương mù.

Tuy sương mù rất nhạt, nhưng thần niệm lục thức xa kém hơn bên ngoài.

Con giao long đang truy sát phía sau hiển nhiên cũng ý thức được điều này.

Do dự một chút, nó vẫn đuổi theo vào.

Tiên Thiên linh quả và Tiên Thiên Linh Bảo nó không thể dễ dàng từ bỏ như vậy.

Chỉ là càng đi sâu vào, sương mù càng lúc càng dày đặc, thần niệm lục thức hoàn toàn mất đi tác dụng.

"Cuối cùng cũng tạm thời an toàn rồi." Cảm nhận được thần niệm phía sau đã biến mất, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Thử nghiệm khả năng của thiên phú Động Sát Chi Nhãn, vẫn có thể sử dụng bình thường.

Không chỉ vậy, dưới Động Sát Chi Nhãn, tầm nhìn của Lâm Trường Sinh không hề bị cản trở.

Nhìn linh quả và linh bảo đã thu lại, Lâm Trường Sinh không chọn lập tức luyện hóa.

Bởi vì hiện tại mà nói, ngã vẫn chưa hoàn toàn thoát ly nguy hiểm.

Ngã đã cướp đoạt cơ duyên của con giao long kia, đã sản sinh nhân

quả.

Cộng thêm sát khí lượng kiếp.

Minh minh chi trung bọn chúng vẫn sẽ có liên hệ, cuối cùng vẫn sẽ kết thúc đoạn nhân quả này.

Lâm Trường Sinh không muốn mình khi bế quan lại bị đánh lén.

Với sự giúp đỡ của màn sương mù này, cộng thêm không có tiên thiên linh khí để hấp thu, con giao long kia lại bị thương không nhỏ, Lâm Trường Sinh nắm chắc phần thắng rất lớn.

Dưới sự giúp đỡ của Động Sát Chi Nhãn, Lâm Trường Sinh bắt đầu không ngừng đánh lén con giao long xông vào này.

Bất kể có thành công hay không, một đòn rồi rút lui, tuyệt đối không ham chiến.

Giao long Thiên Tiên hậu kỳ bị hành vi tiểu nhân của Lâm Trường Sinh chọc tức đến mức bạo tẩu.

Đáng tiếc những điều đó đều là cơn cuồng nộ vô năng.

Cuối cùng, dưới sự đánh lén không ngừng của Lâm Trường Sinh, nó hóa thành huyết vũ, vẫn lạc trong Mê Thất Chi Hải.

Lâm Trường Sinh tuy cũng bị một số vết thương, nhưng có Tiên Thiên linh quả ở bên, không chỉ có thể chữa lành vết thương, mà còn có thể giúp ngã đột phá cảnh giới.

Lâm Trường Sinh không ngừng đi sâu vào Mê Thất Chi Hải, dưới Động Sát Chi Nhãn xác nhận bốn phương hướng đều không có nguy hiểm, ngã một ngụm nuốt Tiên Thiên linh quả xuống.

Dược lực cuồn cuộn hóa thành tiên thiên linh khí hùng hậu không ngừng du tẩu trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh liền vội vàng bắt đầu luyện hóa dược lực.

Hồng Hoang bất ký niên, tu luyện vô tuế nguyệt.

Thoáng chốc, vạn năm thời gian trôi qua.

Ngày này, trong Mê Thất Chi Hải bộc phát ra một luồng uy áp Chân Tiên sơ kỳ.

"Không hổ là Tiên Thiên hạ phẩm linh quả." "Trực tiếp khiến tu vi của ngã thăng tiến đến Chân Tiên sơ kỳ." Lâm Trường Sinh hân hỉ nói.

Thân rắn vốn mấy chục mét trực tiếp bành trướng đến gần ngàn mét.

Vảy thiên thanh càng thêm dày đặc và cứng rắn.

Uy áp Chân Tiên sơ kỳ mạnh hơn cảnh giới Thiên Tiên vô số lần.

Sự thăng tiến tu vi cố nhiên khiến Lâm Trường Sinh hân hoan, nhưng càng thêm hưng phấn kỳ vọng là thiên phú thuộc về cảnh giới Chân Tiên. 【Động Sát Chi Nhãn】 ở cảnh giới Thiên Tiên đã giúp ngã nhận được gợi ý, tránh được nguy hiểm, thu hoạch được rất nhiều tài nguyên.

Vậy thiên phú ở cảnh giới Chân Tiên lại sẽ mang đến cho ngã sự giúp đỡ lớn đến mức nào.

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang kỳ vọng, bên tai vang lên âm thanh của Hệ Thống. 【Thiên phú thứ hai: Đỉnh Cấp Ngộ Tính (đã giải khóa). 】 Đỉnh Cấp Ngộ Tính: Ngộ tính của ngươi đã đạt đến đỉnh cấp, có thể nhìn thấu biểu tượng, trực chỉ bản nguyên, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi vào trạng thái đốn ngộ, các loại thần thông pháp tắc đều có thể lĩnh ngộ.

Gợi ý thân thiện: Đỉnh Cấp Ngộ Tính không chỉ có thể giúp Túc Chủ lĩnh ngộ thần thông, mà còn có thể thăng cấp căn nguyên.

Không hổ là mười đại thiên phú đỉnh cấp rút được.

Chỉ riêng việc thăng cấp căn nguyên này đã đủ để nghịch thiên rồi. 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】 giải khóa, một luồng năng lượng từ hư không quán chú vào cơ thể Lâm Trường Sinh.

Lập tức Lâm Trường Sinh cảm thấy linh đài thanh minh, tâm tư khoát đạt.

Những vấn đề tu luyện vốn khó hiểu nay tức khắc sáng tỏ.

Minh minh chi trung, Lâm Trường Sinh cảm thấy khí vận của mình cũng theo đó mà thay đổi.

Cảm giác này phi thường huyền diệu.

Kèm theo sự quán chú của luồng năng lượng này, căn nguyên của Lâm Trường Sinh không ngừng thuế biến.

Tiên Thiên thượng phẩm.

Tiên Thiên cực phẩm.

Điều này vẫn còn xa mới kết thúc.

Căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần.

Mãi cho đến căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp mới dừng lại.

“Thiên phú Đỉnh Cấp Ngộ Tính này thực sự quá bá đạo.” “Căn nguyên của ngã hiện giờ đã vượt xa Tam Thanh, Hồng Quân.” “Dù là Hỗn Độn Ma Thần thời kỳ Hỗn Độn, so với ngã, cũng không bằng.” Lâm Trường Sinh hưng phấn nói.

Vốn ngã còn đang lo lắng về căn nguyên, không ngờ chỉ một thiên phú ở cảnh giới Chân Tiên đã trực tiếp nâng căn nguyên của ngã lên đến cấp độ Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp.

Không hổ là thiên phú đỉnh cấp a.

Hơn nữa đây còn chỉ là thăng cấp căn nguyên, còn có thể bất cứ lúc nào rơi vào trạng thái đốn ngộ, lĩnh ngộ thần thông và pháp tắc.

Điều này lại là nghịch thiên đến mức nào.

Chỉ là cần tìm một cơ hội để thử nghiệm một chút.

Sau niềm hân hoan, Lâm Trường Sinh nhìn về phía Tiên Thiên hạ phẩm linh bảo.

Cũng đã đến lúc luyện hóa kiện Tiên Thiên Linh Bảo này rồi.

Có linh bảo hộ thân, chiến lực của ngã có thể thăng tiến một đại bậc.

Chỉ là không biết kiện Tiên Thiên hạ phẩm linh bảo này có bao nhiêu đạo tiên thiên cấm chế.

Bất luận là Tiên Thiên Linh Bảo hay Hậu Thiên Linh Bảo, bên trong đều ẩn chứa Cấm Chế.

Số lượng Cấm Chế quyết định uy năng của Linh Bảo cùng đẳng cấp.

Đồng thời, chỉ khi hoàn toàn luyện hóa Cấm Chế trong Linh Bảo, mới có thể tùy tâm sử dụng Linh Bảo, phát huy uy năng của nó đến cực hạn.

Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo hàm chứa từ 1 đến 12 đạo Cấm Chế.

Chỉ cần vượt quá 12 đạo Tiên Thiên Cấm Chế, liền đạt phẩm cấp Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo.

Thần Niệm của Lâm Trường Sinh bao phủ kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo hình tán này.

Uy năng về kiện Linh Bảo cũng hiện rõ trong tâm trí y.

Ngũ Hành Bích Lạc Tán.

Một khi tế xuất, có thể buông xuống Thanh Hoàng Xích Hắc Bạch Ngũ Hành chi khí phòng ngự quanh thân.

Ngũ Hành chi khí bất đoạn, phòng ngự bất phá.

"Lại có mười hai đạo Tiên Thiên Cấm Chế." Lâm Trường Sinh kích động nói.

Mười hai đạo Tiên Thiên Cấm Chế, trong Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo cũng xem như đỉnh cấp.

Thu hoạch lần này thực sự quá lớn.

Lâm Trường Sinh không chút do dự, bắt đầu luyện hóa kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này.

Y dùng Pháp Lực và Thần Niệm của mình để giải tích Tiên Thiên Cấm Chế.

Nhờ có Căn Nguyên của đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần, Lâm Trường Sinh rất dễ dàng luyện hóa vài đạo Cấm Chế đầu tiên.

Thoáng cái, hơn sáu trăm năm thời gian đã trôi qua.

Ngũ Hành Bích Lạc Tán vốn tản ra Ngũ Hành chi khí nồng đậm, nay quang hoa trở nên nội liễm.

Nhìn qua, nó bình thường không có gì đặc biệt.

Cùng lúc đó, Lâm Trường Sinh cũng cuối cùng mở hai mắt.

"Cảnh giới vẫn còn quá thấp a." "Chỉ luyện hóa được tám tầng Tiên Thiên Cấm Chế." Luyện hóa Linh Bảo có liên quan đến cảnh giới.

Lâm Trường Sinh chỉ có Pháp Lực Chân Tiên Sơ Kỳ, muốn luyện

hóa hoàn toàn Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo trong một lần căn bản là điều không thể.

Bất quá, dù chỉ luyện hóa tám tầng Tiên Thiên Cấm Chế, cũng đã đủ để y sử dụng phần lớn công năng của kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này.

Lâm Trường Sinh có ý muốn thử nghiệm uy năng của kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này.

Tâm niệm vừa động, Pháp Lực quán chú.

Ngũ Hành Bích Lạc Tán quang hoa nội liễm bắt đầu tích lưu lưu xoay tròn.

Chương 7

Chiếc tán vốn chỉ to bằng lòng bàn tay nghênh phong kiến trướng, che trời lấp nhật, rơi xuống đỉnh đầu Lâm Trường Sinh.

Ngũ Hành chi khí vô cùng vô tận buông xuống.

Thanh Hoàng Xích Hắc Bạch Ngũ Hành chi sắc chiếu rọi hư không.

"Không tệ." Lâm Trường Sinh hài lòng gật đầu. 【Túc chủ quan sát Ngũ Hành chi khí của Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo, trong lòng có điều cảm ngộ, bắt đầu Đốn Ngộ. 】 Vốn dĩ chỉ muốn thử nghiệm uy năng của Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo Ngũ Hành Bích Lạc Tán, không ngờ dưới sự gia trì của đỉnh cấp Ngộ Tính, Lâm Trường Sinh trực tiếp lâm vào trạng thái Đốn Ngộ... 【Túc chủ từ Ngũ Hành chi khí lĩnh ngộ được Thần Thông Ngũ Hành Độn Thuật. 】 Không biết đã qua bao lâu, Lâm Trường Sinh tỉnh ngộ.

Ngũ Hành Bích Lạc Tán mất đi sự chống đỡ của Pháp Lực, đã bay trở về thể nội của y.

"Quả không hổ là đỉnh cấp Ngộ Tính, thực sự quá nghịch thiên rồi." "Trực tiếp khiến ta lĩnh ngộ được một môn Thần Thông." Lâm Trường Sinh mặt lộ vẻ hân hỉ.

Đây là một môn Thần Thông loại độn thuật.

Một khi thi triển, có thể hóa thành Ngũ Hành chi khí, vô ảnh vô tung, vô hình vô chất.

Lần này, dù có gặp phải sinh linh Chân Tiên Trung Kỳ, y cũng có thể chắc chắn đào thoát.

Đạt được môn Thần Thông này, Lâm Trường Sinh cũng nóng lòng

khó nhịn.

Y thi triển môn độn thuật này, tại Mê Thất Chi Hải tự do rong ruổi.

Giữa những luồng sáng lấp lánh, xà khu khổng lồ của Lâm Trường Sinh có thể độn ra hơn vạn dặm.

Chỉ là Pháp Lực tiêu hao quá nhanh, thi triển vài lần, Lâm Trường Sinh liền dừng lại.

"Cũng đã đến lúc chuẩn bị rời khỏi Mê Thất Chi Hải." Thu hoạch lần này khiến Lâm Trường Sinh vô cùng mãn ý.

Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo, Ngũ Hành Độn Thuật.

Chỉ cần y không tự tìm chết, không đi trêu chọc sinh linh Chân Tiên Hậu Kỳ, vấn đề an toàn hẳn là không cần lo lắng.

Nghĩ đến đây, Động Sát Chi Nhãn của Lâm Trường Sinh nhìn về bốn phía.

Quả nhiên, trong Mê Thất Chi Hải không có sinh linh cường đại nào.

Chỉ là khi y nhìn về phía Đông, gợi ý của Động Sát Chi Nhãn lại khiến Lâm Trường Sinh sững sờ. 【Gợi ý: Cách túc chủ hai mươi vạn dặm, có một Đại Hình Tiên Thiên Đại Trận ẩn nấp, sương mù nơi đây dường như chính là do Tiên Thiên Đại Trận này tiết lộ ra, không kiến nghị túc chủ tiến vào, bởi vì nhìn túc chủ thu hoạch lợi ích quá khó chịu rồi.】 Đại Hình Tiên Thiên Đại Trận ẩn nấp!

Lâm Trường Sinh không khỏi tim đập nhanh.

Linh quả và Linh Bảo của y chính là cướp từ một tiểu hình Tiên Thiên Đại Trận.

Nếu có thể tiến vào Tiên Thiên Đại Trận này, vậy thì thu hoạch

tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Nếu là trước đây, Lâm Trường Sinh còn không dám nghĩ tới.

Hiện tại thì khác rồi, có 【đỉnh cấp Ngộ Tính 】ở đây, mọi chuyện đều có thể a.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển Ngũ Hành Độn Thuật, hướng hai mươi vạn dặm bên ngoài mà đi.

Chốc lát sau, sương mù trở nên càng thêm nồng đậm.

Hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ Tiên Thiên Linh Khí nào.

"Theo gợi ý thì hẳn là nơi này rồi." Lâm Trường Sinh nhìn quanh, căn bản không thấy tung tích của Tiên Thiên Đại Trận.

Điều này cũng dễ hiểu.

Nếu Tiên Thiên Đại Trận chưa cạn kiệt năng lượng, chưa đến lúc xuất thế, thì không thể bị phát hiện.

Lâm Trường Sinh cũng không sốt ruột, trực tiếp sử dụng thiên phú Động Sát Chi Nhãn.

Nhìn phá hư vọng.

Giữa hư không vốn không có gì, một Tiên Thiên Đại Trận lưu quang dật thải, tựa như cái bát khổng lồ úp ngược, xuất hiện trong tầm mắt Lâm Trường Sinh.

Vô biên vô tế, một mắt nhìn không thấy điểm cuối.

"Một Tiên Thiên Đại Trận lớn đến thế này!" Lâm Trường Sinh giật mình thon thót.

Ít nhất cũng phải mấy trăm vạn dặm chứ.

Thật sự quá khủng bố.

Đây mới là đại cơ duyên chân chính a.

Chỉ có thể nói ta với ngươi vốn vô duyên, tất cả đều nhờ Hệ Thống. 【Túc chủ quan sát Tiên Thiên Đại Trận, đang lĩnh ngộ phương thức vận hành của Tiên Thiên Đại Trận. 】 Đỉnh cấp Ngộ Tính lại một lần nữa khiến Lâm Trường Sinh lâm vào trạng thái ngộ đạo.

Khí tức huyền diệu từ trên thân Lâm Trường Sinh truyền ra.

Y rõ ràng đang lơ lửng trên mặt biển, nhưng lại giống như một mảnh hư vô, lúc ẩn lúc hiện.

Không biết đã qua bao lâu, trên thân y cũng trở nên lưu quang dật thải, sau đó biến mất tại chỗ. 【Túc chủ từ Tiên Thiên Đại Trận lĩnh ngộ được Trận Chi Pháp Tắc (1%). 】 "Không ngờ lại lĩnh ngộ được Trận Chi Pháp Tắc." Lâm Trường Sinh giật mình tỉnh khỏi trạng thái ngộ đạo.

Đây là Pháp Tắc a, chỉ có cảnh giới Kim Tiên trở lên mới có thể cảm ngộ tu luyện.

Không ngờ một Chân Tiên bé nhỏ như y lại bắt đầu lĩnh ngộ sức mạnh của Pháp Tắc.

Quả không hổ là ta a!

Năng lực mà 【đỉnh cấp Ngộ Tính 】mang lại thực sự quá nghịch thiên rồi.

Bất quá, sau khi hưng phấn, Lâm Trường Sinh rất nhanh đã bình tĩnh lại.

Mặc dù hiện tại đã lĩnh ngộ 1% Trận Chi Pháp Tắc, nhưng cảnh giới của y thực sự quá thấp.

Muốn mượn điều này để lĩnh ngộ hoặc sử dụng sức mạnh của Pháp Tắc căn bản là điều không thể.

Trận Chi Pháp Tắc càng giống như một hạt giống Pháp Tắc, chỉ chờ khi Lâm Trường Sinh đạt cảnh giới Kim Tiên mới có thể nhanh chóng được lĩnh ngộ.

Bất quá, dù là như vậy, cũng đã đủ nghịch thiên rồi.

Hoàn hồn lại, Lâm Trường Sinh mới phát hiện mình đã đặt mình vào một không gian xa lạ.

Đốn Ngộ không chỉ giúp y lĩnh ngộ Trận Chi Pháp Tắc, mà còn dung nhập vào bên trong Tiên Thiên Đại Trận, tiến vào không gian nội bộ.

Tiên Thiên Linh Khí nơi đây ít nhất nồng đậm gấp mấy trăm lần so với bên ngoài.

Đã đến mức sắp hóa lỏng.

Chỉ cần hít vài hơi, y đã cảm thấy bình chướng cảnh giới của mình dường như lỏng lẻo.

Các loại Tiên Thiên Linh Thảo, thần khoáng khắp nơi đều có thể thấy.

Tuyệt đối là một nơi Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp.

Đợi đến khi Lâm Trường Sinh nhìn thấy những chữ khắc trên một khối bia đá, y không khỏi kinh hô.

"Lại là nơi này." Khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, phá toái Hỗn Độn, có vô số Hỗn Độn toái phiến tán lạc xuống Hồng Hoang đại lục.

Những mảnh vỡ Hỗn Độn này có lớn có nhỏ.

Sau khi rơi vào Hồng Hoang, Hỗn Độn chi khí chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí.

Đa số đều là một phương Thượng Giai Động Thiên Phúc Địa.

Trong đó, Tam Tiên Đảo là nổi danh nhất.

Bồng Lai, Doanh Châu, Phương Thốn!

Không nơi nào không phải là Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp.

“Không ngờ ta lại đến Bồng Lai Tiên Đảo.” Lâm Trường Sinh chấn kinh nói.

Nếu y không nhớ lầm, Bồng Lai Đảo hẳn sẽ xuất thế sau khi Hồng Quân thành Thánh.

Khi đó sẽ bị Đông Vương Công, Nam Tiên Chi Thủ được Hồng Quân sách phong, có được.

Đồng thời tại Bồng Lai Tiên Đảo kiến lập thế lực Tử Phủ Châu.

Đáng tiếc, do Đông Vương Công quá kiêu ngạo tự đại, ngay cả Yêu Tộc cũng không để vào mắt, cuối cùng bị Đế Tuấn chém giết.

Bồng Lai Tiên Đảo cũng dần dần phai nhạt khỏi tầm mắt Hồng Hoang.

Không ngờ Lâm Trường Sinh trong lúc vô tình lại tìm thấy Bồng Lai Tiên Đảo.

“Thì ra Mê Thất Chi Hải sở dĩ không có Tiên Thiên Linh Khí là vì Tiên Thiên Đại Trận của Bồng Lai Tiên Đảo đang không ngừng hấp thu.” “Đang gia tốc chuyển hóa Hỗn Độn chi khí thành Tiên Thiên Linh Khí.” Lâm Trường Sinh phóng tầm mắt nhìn, giữa mỗi lần hô hấp của Tiên Thiên Đại Trận, Tiên Thiên Linh Khí vô cùng nồng đậm tại Bồng Lai Tiên Đảo phun trào.

Mỗi một lần chuyển hóa, Tiên Thiên Đại Trận dường như đều có mạch lạc trận pháp huyền diệu lóe qua.

“Tốc độ hấp thu Tiên Thiên Linh Khí như thế này nếu có thể chuyển hóa thành công pháp thì...” Trong hai mắt Lâm Trường Sinh

lóe lên quang mang ngộ đạo. 【Túc chủ quan sát quá trình Tiên Thiên Trận Pháp hấp thu Tiên Thiên Linh Khí, hữu cảm nhi phát, bắt đầu lâm vào Đốn Ngộ. 】 Đỉnh cấp Ngộ Tính thực sự quá nghịch thiên rồi.

Vạn sự vạn vật đều có thể bị Lâm Trường Sinh khuy phá huyền cơ, lĩnh ngộ huyền diệu.

Chương 8

Năm trăm năm trôi qua, Lâm Trường Sinh vẫn đang ngộ đạo.

Lúc này, y dường như hóa thân thành một xoáy nước cực nhỏ.

Tiên Thiên Linh Khí đang bị y điên cuồng hấp thu.

So với việc y tự mình tu luyện trước đây, tốc độ này ít nhất nhanh gấp mười lần.

Bất quá tốc độ này lại lúc nhanh lúc chậm, vô cùng không ổn định.

Hai nghìn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn đang ngộ đạo.

Nhưng so với trước đây, tốc độ y hấp thu Tiên Thiên Linh Khí đã ổn định lại, đồng thời tốc độ hấp thu đã tăng lên gấp mấy trăm lần.

Cùng lúc đó, tu vi của y cũng bất tri bất giác ổn định đề thăng.

Năm nghìn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh lúc này đã hóa thân thành phong bạo linh lực.

Tiên Thiên Linh Khí xung quanh điên cuồng quán chú vào thể nội Lâm Trường Sinh.

Tốc độ này đã tăng lên đến mức khủng bố, gấp mấy nghìn lần! 【Túc chủ từ Đốn Ngộ hấp thu Tiên Thiên Linh Khí của Tiên Thiên Đại Trận lĩnh ngộ được công pháp 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》.】 "Không ngờ lần Đốn Ngộ này lại hao phí năm nghìn năm thời gian." Lâm Trường Sinh lúc này từ trạng thái Đốn Ngộ tỉnh lại.

Câu nói Hồng Hoang bất ký niên, tu luyện vô tuế nguyệt quả thực không khoa trương.

Tu vi càng cao thâm, bế quan lĩnh ngộ động tắc mấy Nguyên Hội đều là hiện tượng bình thường.

Nhưng thu hoạch lần này cũng là cực lớn.

Có được công pháp tu luyện, tốc độ tu luyện của y sẽ được đề thăng cực đại.

Điểm duy nhất bất túc là, bản công pháp này hiện tại chỉ có thể tu luyện đến Đại La cảnh giới.

Không phải hiệu quả của đỉnh cấp Ngộ Tính không tốt, mà là cảnh giới của Lâm Trường Sinh quá thấp.

Có thể lĩnh ngộ đến cấp Đại La đã thực sự không dễ dàng rồi.

Chỉ cần đợi tu vi cảnh giới của y tăng lên, bản công pháp này còn có thể tiếp tục thôi diễn cường hóa.

"Di?" "Tu vi lại đã đạt đến Huyền Tiên Hậu Kỳ." Lâm Trường Sinh hơi kinh ngạc nhìn cảnh giới của mình.

Bất quá sau đó liền thản nhiên.

Vốn dĩ Căn Nguyên của y đã đề thăng đến tầng thứ đỉnh tiêm Hỗn Độn Ma Thần, cho dù không cố ý tu luyện, nhưng Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm của Bồng Lai Tiên Đảo, cộng thêm công pháp thí nghiệm khi Đốn Ngộ, có thể đem tu vi đề thăng đến Huyền Tiên Hậu Kỳ cũng là chuyện bình thường.

Nếu thay đổi thành Căn Nguyên loại trước kia, năm vạn năm cũng không thể đề thăng đến Chân Tiên Hậu Kỳ.

Khoái cảm tu luyện này thực sự quá trơn tru.

Lúc nào cũng có thể Đốn Ngộ Thần Thông Pháp Tắc.

Tu vi đề thăng nước chảy thành sông.

Cảm giác trơn tru này thật sự khiến người ta không thể dừng lại a.

Tiếp tục tu luyện.

Tranh thủ một hơi xông lên Kim Tiên cảnh giới.

Có 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》, y hoàn toàn có lòng tin này.

Đến Kim Tiên cảnh giới, y có thể hóa hình thành người.

Khi đó là có thể tu luyện Pháp Tắc.

Lực chiến đấu còn có thể đề thăng một đoạn lớn.

Hơn nữa, tại Hồng Hoang mà nói, cũng không còn là tầng dưới chót.

Dù sao hiện tại mới là thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, Đại La Kim Tiên đã được coi là cường giả đỉnh cấp rồi.

Lúc này, Lâm Trường Sinh chỉ muốn hét lớn một tiếng, ta yêu tu luyện!

Ngay lúc này, âm thanh của Hệ Thống vang lên trong não hải y. 【Thiên phú thứ ba: Vô Hạ Chi Thể (đã giải khóa). 】 Vô Hạ Chi Thể: Thuần Tịnh Vô Hạ, Lưu Ly chi thân, vạn sự không dính Nhân Quả, sát lục không nhiễm Sát Khí, Thánh Nhân cũng không cách nào thôi toán được dù chỉ một phần nhỏ.

Gợi ý thân tình: Vô Hạ có phải là cần giữ thân xử xà hay không, không thể biết được, thỉnh Túc Chủ mạnh dạn thử nghiệm.

Đồng tử rắn của Lâm Trường Sinh lóe lên một tia sáng, suýt chút nữa đã quên mất thiên phú.

Thì ra để không ảnh hưởng đến Lâm Trường Sinh ngộ đạo, thiên phú của Hệ Thống vẫn luôn chưa giải khóa.

Lúc này đã kết thúc ngộ đạo, tự nhiên là thiên phú giải khóa đã

được kích hoạt.

Một luồng năng lượng kỳ diệu tẩy rửa Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh thậm chí có thể nhìn thấy mấy đường Nhân Quả tuyến trên thân mình.

Những Nhân Quả tuyến này trực tiếp bị xóa bỏ.

Từ nay về sau Nhân Quả không dính.

Đồng thời một đoàn Lượng Kiếp Sát Khí cũng trực tiếp bị tịnh hóa.

Quả nhiên dưới Lượng Kiếp, những sinh linh tầng dưới chót như bọn y đều sẽ bị thanh toán a.

Lượng Kiếp Sát Khí và Nhân Quả tuyến bị thanh trừ, Lâm Trường Sinh chỉ cảm thấy Nguyên Thần vô cùng nhẹ nhõm.

Cảm giác u ám nặng nề kia hoàn toàn biến mất.

Nguyên Thần thanh minh, tâm niệm thông đạt.

"Quả không hổ là Vô Hạ Chi Thể." Lâm Trường Sinh tán thán.

Có thiên phú này, cho dù y rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo cũng không cần lo lắng thân phạm Sát Kiếp.

Hơn nữa ngay cả Thánh Nhân cũng không thể thôi toán được y dù chỉ một phần nhỏ.

Tác dụng của thiên phú này cũng không hề nhỏ. 【Vô Hạ Chi Thể】khiến Nguyên Thần Lâm Trường Sinh thanh minh, chính là lúc thích hợp để tu luyện.

Lâm Trường Sinh vận chuyển công pháp, hóa thân phong bạo linh lực, điên cuồng hấp thu Tiên Thiên Linh Khí vào thể nội.

Sự thuế biến của Căn Nguyên, cộng thêm công pháp phụ trợ, trong thời gian ngàn năm, tu vi của Lâm Trường Sinh liền đề thăng đến Huyền Tiên Viên Mãn.

Tiến thêm một bước nữa, liền có thể thành tựu Kim Tiên, hóa thành nhân hình. ...Ba nghìn năm thời gian thoáng chốc trôi qua.

Từ thể nội Lâm Trường Sinh vốn trầm tịch bạo phát ra uy áp khủng bố.

Một luồng bất hủ chi ý trực xung thiên linh, khiến phong bạo linh khí cũng bị xung tán vài phần.

Quang mang tuôn trào, xà khu khổng lồ của Lâm Trường Sinh bắt đầu nhanh chóng huyễn hóa.

Đây là điềm báo thành tựu Kim Tiên!

Kim giả, bất hủ, siêu thoát lục đạo.

Sinh linh Hồng Hoang sau khi tu luyện đến cảnh giới Kim Tiên, thường sẽ lựa chọn hóa hình để tiếp tục tu luyện.

Bất quá cái gọi là hóa thành nhân hình này lại khác với Hậu Thiên Nhân Tộc.

Điều này phải nói đến Bàn Cổ Đại Thần.

Bàn Cổ Đại Thần vốn là nhân hình.

Trong Hỗn Độn khai tịch Hồng Hoang.

Nhân hình đạo vận của y vô cùng khế hợp với sự vận chuyển của Hồng Hoang.

Bởi vậy, sau khi hóa thành nhân hình, tốc độ tu luyện có thể được đề thăng cực đại.

Đây cũng là lý do vì sao sinh linh sau khi tu luyện đến cảnh giới

Kim Tiên lại lựa chọn cảm ngộ thiên ý mà hóa hình.

Mà giờ khắc này, Lâm Trường Sinh đã tu luyện đến cảnh giới Kim Tiên sắp hóa hình.

Xà khu khổng lồ dần dần biến nhỏ dưới quang mang rực rỡ.

Vảy màu xanh nguyên bản hóa thành thanh sắc đạo bào.

Mái tóc dài màu đỏ rủ xuống phía sau.

Dung mạo tuấn lãng, yêu dị.

Giữa trán y có một đồ án hình rắn màu đỏ rất bắt mắt.

"Cuối cùng cũng đạt đến cảnh giới Kim Tiên." Lâm Trường Sinh mở hai mắt, vô cùng linh quang đạo vận chợt lóe rồi biến mất.

Trong minh minh dường như đã sản sinh cộng minh với Thiên Đạo Pháp Tắc.

Cảnh giới Kim Tiên, đã có thể bắt đầu cảm ngộ Pháp Tắc, vận dụng sức mạnh của Pháp Tắc.

So với Huyền Tiên, là khác biệt trời vực.

Đồng thời Kim Tiên cũng là một phân thủy lĩnh cực lớn.

Chương 9

Vô số chúng sinh Hồng Hoang tu luyện cả đời cũng không cách nào đạt đến cảnh giới Kim Tiên.

Trong thời gian ngắn ngủi mấy vạn năm, Lâm Trường Sinh có thể từ Thiên Tiên ở tầng đáy chuỗi thức ăn, một bước trở thành Kim Tiên cường giả, công lao của thiên phú Hệ Thống không thể không kể đến.

Ngay lúc này, thiên phú thuộc về cảnh giới Kim Tiên lại được giải khóa. 【Thiên phú thứ tư: Đại Đạo Thù Cần (đã giải khóa). 】 Đại Đạo Thù Cần: Sự cần mẫn và Ngộ Tính của túc chủ đã khiến Đại Đạo chú ý, ban thưởng một số Đại Đạo Pháp Tắc chủng tử, đồng thời sẽ tùy thời quan tâm túc chủ.

Gợi ý thân tình: Túc chủ tự biết có cần mẫn hay không, không thể vì được Đại Đạo chú ý mà bỏ bê tu luyện, còn về việc có thể đạt được mấy loại Đại Đạo chủng tử, thì phải xem túc chủ có may mắn hay không rồi.

"Lại hấp dẫn được sự chú ý của Đại Đạo." "Hảo gia hỏa, quả không hổ là ta." Nhìn thiên phú lần này, Lâm Trường Sinh cũng phải chấn kinh.

Sau khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo vận chuyển.

Điều này khiến việc tu luyện Đại Đạo cực kỳ gian nan.

Nhưng không thể phủ nhận sự cường đại của Đại Đạo.

Nếu có thể tu luyện Đại Đạo, chiến lực và thành tựu tương lai nhất định là không thể lường trước được.

Chỉ là không biết lần này có thể đạt được mấy loại Đại Đạo

chủng tử.

Khoảnh khắc này, Lâm Trường Sinh cảm giác dường như có một ánh mắt tối cao cổ lão, thương lương từ vực ngoại tinh không chiếu rọi đến.

Sau đó hóa thành những đốm sáng li ti dung nhập vào Nguyên Thần y.

Đan Chi Đại Đạo.

Âm Dương Đại Đạo.

Nhân Quả Đại Đạo.

Khí Chi Đại Đạo.

Kiếm Chi Đại Đạo.

Tổng cộng năm loại Đại Đạo chủng tử xuất hiện sâu trong Nguyên Thần Lâm Trường Sinh.

Chỉ chờ y tu luyện cảm ngộ, để năm hạt giống này nảy mầm trưởng thành.

"Không tệ." Có được năm loại Đại Đạo, Lâm Trường Sinh vô cùng mãn ý.

Đan Chi Đại Đạo có thể khiến y luyện chế các loại đan dược, tu hành đến cực hạn, lấy thiên địa làm hồng lô, trực tiếp luyện hóa địch nhân.

Âm Dương Đại Đạo, nghe nói là một trong mười Đại Đạo đứng đầu trong Tam Thiên Đại Đạo, một khi thi triển, âm dương nghịch loạn, bá đạo vô cùng.

Nhân Quả Đại Đạo cũng là một Đại Đạo xếp hạng cao, lực sát phạt cũng không thể xem thường.

Khí Chi Đại Đạo cũng liên quan đến luyện chế Linh Bảo, tiền đồ cũng vô lượng, thử tưởng khi đối địch, một thân Tiên Thiên Linh Bảo, địch nhân hẳn sẽ tuyệt vọng đến mức nào.

Kiếm Chi Đại Đạo, kiếm từ cổ chí kim đều là sát phạt lợi khí, chỉ cần tu luyện tốt, tuyệt đối lại là một đại át chủ bài của Lâm Trường Sinh.

"Vừa hay mượn cơ hội này trước tiên tu luyện Trận Chi Pháp Tắc." "Sau đó lại cảm ngộ những Đại Đạo này." Lâm Trường Sinh hiện tại vô cùng hưởng thụ quá trình tu luyện.

Căn Nguyên đỉnh tiêm Hỗn Độn Ma Thần, đỉnh cấp Ngộ Tính, mỗi một lần tu luyện đều có thể mang lại cho y sự cải biến cực lớn.

Trận Chi Pháp Tắc là do y lĩnh ngộ khi quan sát Tiên Thiên Đại Trận trước đây.

Nhưng bởi vì lúc đó chỉ có cảnh giới Chân Tiên, cho nên cũng không nắm giữ sâu sắc.

Hiện giờ đã tấn thăng cảnh giới Kim Tiên, vừa hay có thể lĩnh ngộ lại một lần.

Nghĩ đến là làm, Lâm Trường Sinh rất nhanh liền lâm vào trạng thái ngộ đạo.

Sự lĩnh ngộ Trận Chi Pháp Tắc cũng đang sâu sắc hơn. 2%. 3%...

Thoáng cái, một vạn năm thời gian trôi qua.

Khí tức của Lâm Trường Sinh vốn đang khoanh chân ngồi trên đất dường như biến mất.

Rõ ràng vẫn ở nguyên chỗ, nhưng lại phảng phất hóa thành một bộ phận của Tiên Thiên Đại Trận.

Tự trận phi trận, tự ngộ sở ngộ.

“Quả không hổ là Pháp Tắc.” “Lĩnh ngộ một vạn năm cũng chỉ khiến ta đạt đến trình độ 20%.” “Bất quá có thể cùng tòa Tiên Thiên Đại Trận này sản sinh cộng minh lại là một niềm kinh hỉ bất ngờ.” Lâm Trường Sinh lại một lần nữa mở hai mắt.

Mặc dù sự lĩnh ngộ Trận Chi Pháp Tắc chỉ đề thăng đến 20%, nhưng chính là 20% này, đã đủ để y nâng cao việc sử dụng trận đạo lên mấy bậc.

Nhất cử nhất động, cử thủ đầu túc chi gian đều ẩn chứa Trận Chi Pháp Tắc.

Lúc nào cũng có thể bố trí công kích, ẩn nấp trận pháp.

Đối với một số trận pháp, lại càng có thể nhanh chóng lĩnh ngộ phá giải.

Lần bế quan này không chỉ có một thu hoạch này.

Một thu hoạch cực lớn khác chính là Lâm Trường Sinh đã cùng Tiên Thiên Đại Trận của Bồng Lai Tiên Đảo sản sinh cộng minh.

Điều này có nghĩa là, cho dù Lâm Trường Sinh rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, y vẫn có thể cảm ứng được vị trí của Bồng Lai Tiên Đảo, không hề trở ngại mà lần nữa tiến vào.

Điều này tương đương với việc trước khi Bồng Lai Tiên Đảo xuất thế, nơi đây chính là đạo trường của riêng Lâm Trường Sinh.

Sau khi Trận Chi Pháp Tắc được trọng tân cảm ngộ, Lâm Trường Sinh bắt đầu lĩnh ngộ Đại Đạo.

Đầu tiên là Đan Chi Đại Đạo.

Hư ảnh Thiên Địa Hồng Lô xuất hiện giữa hư không.

Mùi dược hương thấm đẫm xộc vào mũi.

Rất nhanh, ba vạn năm thời gian trôi qua.

Sự lĩnh ngộ Đan Chi Đại Đạo đề thăng đến 8%.

Sự lĩnh ngộ Đại Đạo so với Pháp Tắc, quả thực khó khăn hơn rất nhiều.

"Kim Đan ảo diệu, hồi vị vô cùng a." Lâm Trường Sinh theo đó mở mắt.

Quả không hổ là Đại Đạo, cùng lúc cảm ngộ đã khiến y lĩnh ngộ được đan phương Cửu Chuyển Kim Đan.

Y hiện tại hoàn toàn có thể khai lô luyện đan, dùng để đề thăng tu vi của mình.

Cũng chỉ có không ngừng luyện chế đan dược, mới có thể đề thăng sự cảm ngộ của y đối với Đan Chi Đại Đạo.

Tiếp tục.

Lâm Trường Sinh tiếp tục lĩnh ngộ Đại Đạo thứ hai là Âm Dương Đại Đạo.

Rất nhanh, đạo vận của Âm Dương Đại Đạo liền tản mát hắc bạch chi quang quanh thân y.

Một Âm Dương song ngư đang chậm rãi chuyển động.

Hắc bạch nhị khí lưu chuyển, sinh tử luân hồi.

Ba vạn năm thời gian cũng khiến Lâm Trường Sinh lĩnh ngộ Âm Dương Đại Đạo đến 8%.

Đồng thời, y còn từ trong Âm Dương Đại Đạo lĩnh ngộ ra đối địch Thần Thông, Âm Dương Ma Bàn Bàn.

Thần Thông này vừa xuất, dưới Âm Dương Ma Bàn Bàn định sinh tử.

Tuyệt đối thuộc về Thần Thông cấp sát thủ giản.

Có được thu hoạch ngoài dự kiến này, Lâm Trường Sinh trong lòng hân hỉ, lại bắt đầu lĩnh ngộ ba loại Đại Đạo còn lại.

Thời gian hao phí đều xấp xỉ nhau, trình độ lĩnh ngộ cũng không chênh lệch là bao.

Nhân Quả Đại Đạo cũng lĩnh ngộ được Thần Thông Nhân Quả Giá Tiếp.

Có thể đem Nhân Quả của mình giá tiếp cho địch nhân.

Cũng có thể đem Nhân Quả của địch nhân giá tiếp lên thân mình.

Cần biết rằng, mỗi sinh linh sau khi dựng dục, liền sẽ có rất nhiều Nhân Quả tuyến.

Những Nhân Quả tuyến này chính là quỹ tích vận mệnh của y.

Giá tiếp Nhân Quả tức là tương đương với giá tiếp quỹ tích sinh mệnh của sinh linh này.

Mặc dù không phải Thần Thông loại công kích, nhưng tác dụng tuyệt đối có thể xưng là nghịch thiên.

Đương nhiên, trong đó cũng có hạn chế.

Nếu tu vi không đủ, sẽ không cách nào chịu đựng Nhân Quả, ngược lại còn sẽ chịu phản phệ.

Bất quá đối với Lâm Trường Sinh mà nói, căn bản không có phiền não này.

Bởi vì y chính là 【Vô Hạ Chi Thể】, cho dù giá tiếp Nhân Quả, cũng sẽ không khiến y bị Nhân Quả triền thân.

Mà bản thân y, vẫn không dính Nhân Quả, lúc nào cũng có thể thoát khỏi những Nhân Quả được giá tiếp này.

Khí Chi Đại Đạo khiến Lâm Trường Sinh nắm giữ luyện khí chi

thuật.

Chỉ cần y có đủ dược liệu, liền có thể luyện chế ra Linh Bảo tiềm lực cực đại.

Chỉ riêng tuyệt chiêu này, tại Hồng Hoang liền sẽ được truy phủng.

"Nếu có thể đạt được Càn Khôn Đỉnh thì tốt rồi." "Như vậy ta liền có thể không ngừng luyện chế ra Tiên Thiên Linh Bảo." Càn Khôn Đỉnh, không chỉ là phòng ngự Chí Bảo, đồng thời Hậu Thiên Linh Bảo đi qua trong đỉnh có thể tấn thăng thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Theo kịch bản thông thường mà nói, Càn Khôn Đỉnh do Hồng Quân có được.

Nhưng theo dòng thời gian mà xét, Hồng Quân lúc này hẳn vẫn chưa có được Càn Khôn Đỉnh.

Chương 10

Lâm Trường Sinh vẫn còn cơ hội.

Cuối cùng là Kiếm Chi Đại Đạo.

Một kiếm quang hàn thập cửu châu, kiếm khí tung hoành vạn vạn dặm.

Kiếm của Lâm Trường Sinh, lĩnh ngộ từ Đại Đạo, ngộ được một thức kiếm chiêu Bạch Hồng Xuyên Dương.

Nếu có Tiên Thiên Linh Bảo loại kiếm khí trong tay, uy năng càng thắng.

Năm loại Đại Đạo, một loại Pháp Tắc chi lực.

Tổng cộng hao phí Lâm Trường Sinh mười mấy vạn năm thời gian.

Điểm thời gian này đối với người tu luyện mà nói, không đáng nhắc tới.

Đây cũng là lý do vì sao Hồng Hoang bất ký niên.

"Đã đến Bồng Lai Tiên Đảo lâu như vậy rồi, cũng đã đến lúc tham quan một chút." "Nói không chừng còn có cơ duyên khác." Lâm Trường Sinh chắp tay sau lưng, dưới Ngũ Hành Độn Thuật, một nhảy xuyên toa ra ngoài mấy vạn dặm.

Đạt đến cảnh giới Kim Tiên, khiến Ngũ Hành Độn Thuật của y cũng uy năng đại tăng.

Bất quá, dù là vậy, với tốc độ của y, cũng phải mất rất lâu mới đi hết toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Là một Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp, tài nguyên cũng phong hậu

đến không thể tưởng tượng nổi.

Đầu tiên là Tiên Thiên Linh Khí, nồng đậm đến mức đã hóa lỏng.

Lâm Trường Sinh nhìn thấy không chỉ một nơi ao hồ linh dịch, ngay cả Vạn Niên Linh Nhũ cũng có không ít.

Dù là Căn Nguyên của Lâm Trường Sinh trước đây, ăn những Vạn Niên Linh Nhũ này, cũng có một tia khả năng tấn cấp đến cảnh giới Kim Tiên.

Không chỉ Tiên Thiên Linh Khí, mặc dù không biết Bồng Lai Tiên Đảo đã tồn tại bao lâu, nhưng các loại dược liệu trăm vạn năm tuổi khắp nơi đều có.

Lâm Trường Sinh đã nhìn thấy mấy chục loại dược liệu trong đan phương Cửu Chuyển Kim Đan.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thu lấy.

Bất quá y cũng không thu gom vô độ.

Những dược liệu này chỉ cần không phá hoại căn bản, về sau còn có thể mọc lại.

Nơi đây sau này rất có khả năng trở thành đạo trường của mình, đương nhiên là không thể phá hoại.

Không chỉ Tiên Thiên Linh Căn, còn có các loại tiên kim khoáng mạch.

Chỉ cần xuất thế, tuyệt đối có thể khiến toàn bộ Hồng Hoang phát cuồng.

"Di?" "Đây là Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến?" Lâm Trường Sinh đột nhiên dừng lại.

Trên một gốc Tiên Thiên Linh Căn, một mảnh vỡ chỉ nhỏ bằng móng tay tản ra Hồng Mông Linh Quang.

Trên bề mặt mảnh vỡ có những Đại Đạo Thần Văn tàn khuyết.

Lâm Trường Sinh trực tiếp huyễn hóa ra Pháp Lực cự chưởng bắt lấy mảnh vỡ.

Nguyên Thần xâm nhập, lập tức nhận được tin tức về mảnh vỡ này.

Quả nhiên là Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến.

"Hảo bảo bối a." Lâm Trường Sinh đại hỉ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến hoàn chỉnh chính là Hỗn Độn Chí Bảo a.

Xưa kia khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, đội đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, uy phong biết chừng nào.

Đáng tiếc Tạo Hóa Ngọc Điệp không chịu nổi lực khai thiên, vỡ thành mấy chục khối tán lạc khắp Hồng Hoang.

Dù là vỡ thành mảnh vụn, nhưng trong đó vẫn ẩn chứa Tam Thiên Đại Đạo và các loại Thần Thông.

Xưa kia trước khi Hồng Quân thành Thánh, chính là có được một khối Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến lớn, tham ngộ huyền diệu bên trong.

"Không biết mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến này ẩn chứa huyền bí gì." Lâm Trường Sinh trực tiếp bắt đầu luyện hóa.

Mặc dù chỉ là một mảnh vỡ nhỏ bằng móng tay, nhưng với đỉnh cấp Ngộ Tính và Căn Nguyên của y, cũng phải hao phí mấy vạn năm mới hoàn toàn luyện hóa được nó.

"Lại có một loại Đại Đạo, còn có Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp." "Không tệ." Trong mảnh vỡ nhỏ như vậy lại ẩn chứa Mộng

Cảnh Đại Đạo.

Như mộng như huyễn, nhân sinh như mộng, mộng như nhân sinh.

Chỉ cần loại Đại Đạo này vận dụng đến cực hạn, hoàn toàn có thể lấy mộng cảnh thay thế hiện thực.

Còn về Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp, đó chính là ba mươi sáu loại Thần Thông.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh lại bắt đầu bế quan lĩnh ngộ.

Tạo Hóa Ngọc Điệp Toái Phiến huyền phù trên đỉnh đầu y, tản ra ngộ đạo linh quang.

Thoáng cái, hơn ba vạn năm thời gian trôi qua.

Đạo vận Đại Đạo trên thân Lâm Trường Sinh lại thêm Mộng Cảnh Đại Đạo.

Trước mặt y dường như xuất hiện thêm một loại không gian hư huyễn, đồng thời không ngừng phóng xạ ra ngoài.

Phàm là có sinh linh ở gần, đều sẽ bị kéo vào loại mộng cảnh này.

Trong mộng cảnh, Lâm Trường Sinh là vị thần tuyệt đối.

Vạn vật đều phải chịu sự chế ước của y.

Bất quá trình độ lĩnh ngộ hiện tại của y vẫn còn quá thấp.

Nếu sự lĩnh ngộ Pháp Tắc sâu sắc hơn, hoàn toàn có thể tạo vật trong mộng cảnh, lấy giả loạn chân, lấy mộng cảnh thay thế tất cả xung quanh.

Sinh linh sống trong đó cả đời có thể cũng không biết đó chỉ là một giấc mộng lớn.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh lại bắt đầu cảm ngộ Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp.

Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp phân biệt là: Hòa Giải Tạo Hóa, Điên Đảo Âm Dương, Di Tinh Hoán Đấu, Hồi Thiên Phản Nhật; Hoán Vũ Hô Phong, Chấn Sơn Hám Địa, Giá Vụ Đằng Vân, Hóa Giang Thành Lục; Tung Địa Kim Quang, Phiên Giang Giảo Hải, Chỉ Địa Thành Cương, Ngũ Hành Đại Độn; Lục Giáp Kỳ Môn, Nghịch Tri Tương Lai, Tiên Sơn Di Thạch, Khởi Tử Hồi Sinh; Phi Thân Thác Tích, Cửu Tức Phục Khí, Đạo Xuất Nguyên Dương, Hàng Long Phục Hổ; Bổ Thiên Dục Nhật, Thôi Sơn Điền Hải, Chỉ Thạch Thành Kim, Chính Lập Vô Ảnh; Thai Hóa Dịch Hình, Đại Tiểu Như Ý, Hoa Khai Khoảnh Khắc, Du Thần Ngự Khí; Cách Viên Động Kiến, Hồi Phong Phản Hỏa, Chưởng Ác Ngũ Lôi, Tiềm Uyên Súc Địa; Phi Sa Tẩu Thạch, Hiệp Sơn Siêu Hải, Tát Đậu Thành Binh, Đinh Đầu Thất Tiễn.

Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp, mỗi một môn Thần Thông nếu vận dụng thích đáng, đều vô cùng cường hãn.

Sau Vũ Yêu Lượng Kiếp, Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp và Thất Thập Nhị Địa Sát Pháp đã vô cùng phổ biến.

Chỉ cần là đệ tử Thánh Nhân, đều có thể tu luyện những Thần Thông này.

Nhưng đừng quên, hiện tại là thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp.

Công pháp còn chưa có, con đường tu hành mờ mịt vô tri, hoàn toàn dựa vào mò mẫm tiến bước.

Bởi vậy, giá trị của ba mươi sáu Thần Thông này ở thời điểm hiện tại là vô cùng to lớn.

Đặc biệt đối với những Tiên Thiên Hạ Phẩm sinh linh ngay cả bạn sinh Linh Bảo cũng không có, đó lại càng là Chí Bảo.

Bởi vậy Lâm Trường Sinh dự định hoàn thiện ba mươi sáu Thần Thông này rồi mới xuất quan.

Hòa Giải Tạo Hóa: Xoay chuyển huyền kham tạo hóa của thiên địa, vô trung sinh hữu, lấy chết làm sống.

Trên thân Lâm Trường Sinh rất nhanh liền có một cảm giác huyền diệu, phảng phất như một vị tạo vật chủ.

Trình độ lĩnh ngộ cũng từ Tiểu Thành, Đại Thành, thẳng đến Viên Mãn; Tiếp theo là Điên Đảo Âm Dương, có thể biến đêm đen thành ban ngày, biến ban ngày thành đêm đen.

Chẳng mấy chốc, không gian nơi Lâm Trường Sinh đang ở liền trở nên tối đen một mảng, rồi sau đó sáng như ban ngày.

Cứ như vậy, từng môn Thần Thông bị Lâm Trường Sinh nắm giữ.

Rất nhanh, lại mấy vạn năm thời gian trôi qua.

Ba mươi sáu loại Thần Thông hóa thành phù triện chui vào Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh.

Đến đây, Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp toàn bộ Viên Mãn.

"Ta đã là cảnh giới Kim Tiên." "Chỉ dựa vào Tiên Thiên Linh Khí ở đây để đột phá cảnh giới thì có chút quá chậm." "Chi bằng có thể đi Hồng Hoang tìm kiếm một số Thiên Tài Địa Bảo, khai lô luyện đan." Luyện đan không chỉ có thể nhanh chóng đề thăng tu vi của y, đồng thời còn có thể tăng cường sự lĩnh ngộ của y đối với Đan Chi Đại Đạo.

Có thể nói là nhất cử lưỡng đắc.

Hơn nữa hiện giờ là thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, rất nhiều Tiên Thiên Linh Bảo nổi danh vẫn là vật vô chủ.

Đây đều là cơ duyên.

Hiện giờ y đã nắm giữ Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp, cộng thêm các loại Đại Đạo Thần Thông, hành tẩu Hồng Hoang, chỉ cần

cẩn thận một chút, vấn đề không lớn.

Lâm Trường Sinh nhìn lại bản thân, lập tức tất cả tin tức về y đều hiện ra.

Tính danh: Lâm Trường Sinh; Căn Nguyên: Đỉnh Tiêm Hỗn Độn Ma Thần; Tu Vi: Kim Tiên Sơ Kỳ; Thiên phú đã giải khóa: 【Động Sát Chi Nhãn 】, 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính 】, 【Vô Hạ Chi Thể 】, 【Đại Đạo Thù Cần 】 Đại Đạo: Đan Chi Đại Đạo (8%), Âm Dương Đại Đạo (7%), Nhân Quả Đại Đạo (7%), Kiếm Chi Đại Đạo (8%), Khí Chi Đại Đạo (8%), Mộng Cảnh Đại Đạo (8%) Pháp Tắc: Trận Chi Pháp Tắc (20%) Thần Thông: Ngũ Hành Độn Thuật, Âm Dương Ma Bàn Bàn, Nhân Quả Tịch Diệt, Bạch Hồng Xuyên Dương, Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp; Linh Bảo: Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo Ngũ Hành Bích Lạc Tán; Công pháp: Đại La cấp Linh Khí Tạo Hóa Quyết.

Với tu vi và Thần Thông đã nắm giữ như hiện tại, y quả thực đã đủ tư cách du lịch Hồng Hoang.

Lâm Trường Sinh suy nghĩ một chút, tại Bồng Lai Tiên Đảo bố trí một tiểu hình trận pháp.

Trận pháp này cũng không có tác dụng gì quá lớn, khi có sinh linh đặt chân đến đây, y sẽ cảm ứng được ngay lập tức.

Mặc dù khả năng này trước khi Bồng Lai Tiên Đảo xuất thế là không thể, nhưng ai có thể đảm bảo rằng vì Lâm Trường Sinh xuyên việt, Hồng Hoang sẽ không xảy ra một số biến hóa chứ.

Làm xong những điều này, Lâm Trường Sinh mới bước ra khỏi Tiên Thiên Đại Trận.

Vừa mới bước ra khỏi Đại Trận, Lâm Trường Sinh phát hiện trước mặt y, có một đôi mắt to như chuông đồng đang trừng trừng

nhìn y.

Lâm Trường Sinh vừa bước ra khỏi Tiên Thiên Đại Trận của Bồng Lai Tiên Đảo, đã nhìn thấy một con Hắc Long trừng mắt nhìn hắn.

Trong mắt nó tràn ngập nghi hoặc, không hiểu vì sao đột nhiên có một sinh linh xuất hiện trước mặt mà nó lại không hề hay biết.

Lâm Trường Sinh cười khổ một tiếng, không ngờ Bồng Lai Tiên Đảo không phải đứng yên mà là di chuyển ngẫu nhiên.

Chính mình vô tình lại xâm nhập vào địa bàn của con Hắc Long này.

Không khí nhất thời có chút gượng gạo.

Chương 11

“Ngươi là kẻ nào?

Dám cả gan xâm nhập địa bàn Long tộc ta!

Tìm chết!” Thân thể Hắc Long dài hàng ngàn trượng bay vút lên không, áp lực khủng bố cùng với nước biển cũng bắt đầu dậy sóng.

Long tộc là bá chủ Đông Hải, huyết mạch của chúng có sự áp chế bẩm sinh đối với các sinh linh khác.

Trong ánh mắt con Hắc Long này tràn đầy kiêu ngạo và khinh thường.

Uy áp của Long tộc thuần huyết như có thực chất, bao trùm hải vực hàng vạn dặm.

Các sinh linh gần đó đều run rẩy, như thể tận thế đang đến.

Sắc mặt Lâm Trường Sinh trầm xuống, những lời định giải thích trực tiếp nghẹn lại.

Long tộc thật là bá đạo.

Chính mình chỉ là vô tình xâm nhập địa bàn của nó, vậy mà nó đã muốn trí mạng mình.

Hồng Hoang quả nhiên là một thế giới không có trật tự quy tắc.

Yếu kém vĩnh viễn là nguyên tội.

Chẳng qua Long tộc cũng thật tự đại, lại muốn dựa vào uy áp để ép mình thần phục, quả là ý nghĩ viển vông.

Dưới sự quán chú của Đại Đạo đạo vận, hư ảnh bản thể của Lâm Trường Sinh lóe lên.

Uy áp của Long tộc như băng tuyết lập tức tan chảy, không một chút áp lực!

"Ngươi lại có thể chống đỡ uy áp của ta?!" Hắc Long sững sờ, nhưng rất nhanh trở nên nổi giận.

Chiếc đuôi rồng khổng lồ trực tiếp quất tới.

Tiếng xé gió khiến nước biển cũng không chịu nổi áp lực này, trực tiếp bùng nổ thành hàng chục cột nước.

Đây là ra tay hạ sát, không chừa một chút đường sống nào.

"Ngũ Hành Độn Thuật!" Lâm Trường Sinh quát lớn một tiếng.

Ngũ Hành Độn Thuật là thần thông hắn lĩnh ngộ được từ Ngũ Hành Bích Lạc Tán, có những ảo diệu tương tự với Ngũ Hành Đại Độn trong Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp.

Vì vậy, Ngũ Hành Độn Thuật đã được cải thiện và tăng cường.

Vừa thi triển, trong nháy mắt đã độn đi hàng vạn dặm, dễ dàng né tránh đòn tấn công này.

"Đây là ngươi tự tìm chết." "Điên Đảo Âm Dương!" Lâm Trường Sinh trực tiếp sử dụng Điên Đảo Âm Dương trong Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp.

Lập tức, bầu trời vốn quang đãng trở nên đen kịt một màu.

Cho dù Hắc Long là Kim Tiên cảnh giới, lúc này cũng không kịp thích nghi.

"Chấn Sơn Hám Địa!" Một sức mạnh như địa chấn trực tiếp oanh kích lên thân thể Hắc Long.

Vảy rồng đen như mực kiên cố lập tức bị chấn nát, máu thịt văng tung tóe.

Hắc Long phát ra tiếng gào thét thảm thiết.

Nhưng điều đó vẫn chưa kết thúc.

“Phiên Giang Giảo Hải!” Hải vực Đông Hải này trở nên cuồng bạo.

Vô số nước biển như những lưỡi dao sắc bén hình thành cột nước cao hàng trăm mét, trực tiếp bao phủ Hắc Long.

Mưa máu không ngừng rơi xuống, nhuộm đỏ cả nước biển.

“Chưởng Ác Ngũ Lôi!” Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ lôi cùng lúc xuất hiện.

Tiếng ầm ầm không ngừng vang lên, sau đó năm đạo lôi đình trực tiếp đánh về phía Hắc Long đang ở trung tâm cột nước.

Ngay cả khi Long tộc nổi tiếng với nhục thân cường hãn, cũng không thể chịu đựng được những đòn tấn công liên tiếp như vậy.

Tiếng kêu thảm thiết liên miên, khí tức suy yếu.

“Chẳng hổ là Long tộc.

Nhục thân cường hãn vô cùng.

Bao nhiêu thần thông ấy vậy mà vẫn không thể đánh giết nó.

E rằng vẫn phải động dụng Đại Đạo thần thông rồi.” Không phải Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp quá yếu, mà là con Hắc Long Kim Tiên sơ kỳ trước mặt tuyệt đối là Long tộc thuần huyết.

Huyết mạch chi lực nồng hậu, nhục thân phòng ngự cực mạnh.

Sinh linh cùng cảnh giới muốn trọng thương nó là cực kỳ khó khăn.

Lâm Trường Sinh chỉ dựa vào vài chiêu thần thông đã đánh cho con Hắc Long này không có sức chống cự, đã là phi thường rồi.

“Đáng chết, mau dừng tay!

Ta chính là Long tộc chí cao vô thượng.

Tổ phụ ta chính là Long tộc trưởng lão, Đại La Kim Tiên cường giả.

Ngươi nếu dám giết ta, tuyệt đối không ra khỏi Đông Hải được!” Hắc Long phát ra tiếng gào thét phẫn nộ và đau đớn.

Đại La Kim Tiên cường giả?

Chẳng hổ là Long tộc.

Trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, Đại La Kim Tiên có thể xem là chiến lực chí cao rồi.

Nếu không có thiên phú 【Vô Hạ Chi Thể】, Lâm Trường Sinh trước khi động thủ chắc chắn phải cẩn thận hơn một chút.

Nhưng hiện tại thì sao, nhân quả chẳng dính, ngay cả Thánh nhân cũng vô phương suy toán về ta.

Một Đại La Kim Tiên lại có thể làm gì được ta đây?

Thấy Lâm Trường Sinh im lặng không nói, Hắc Long dứt khoát xông ra.

Tuy nhiên, nó trông vô cùng thê thảm.

Khí tức suy yếu hỗn loạn, máu chảy như suối.

Vảy đã nát gần hết, máu thịt tung tóe, không còn vẻ bá khí của bá chủ Long tộc nữa.

“Cường giả như ngươi, dù gia nhập Long tộc ta cũng sẽ được trọng dụng.

Chỉ cần ngươi không động thủ nữa, ta có thể hứa đưa ngươi vào Long tộc Tổ địa, dùng Long huyết cường hóa nhục thân của ngươi.”

Hắc Long tuy đang cầu xin tha mạng, nhưng vẫn cao ngạo không chịu khuất phục.

Sâu trong ánh mắt nó còn ẩn chứa sát ý đậm đặc.

Lần này phải mất hàng trăm vạn năm để dưỡng thương, mối thù này sao có thể không báo? 【Đinh, ngươi đã nhìn thấy nhục thân cường đại của Long tộc, cảm xúc dâng trào, chuẩn bị bắt đầu lĩnh ngộ nhục thân công pháp.】 Không ổn!

Lại sắp bắt đầu ngộ đạo rồi.

Nhất định phải giải quyết con Hắc Long này trước.

"Xin lỗi, Long huyết ta có cách riêng để có được.

Vậy nên, ngươi cứ chết đi!" "Âm Dương Đại Đạo chi Âm Dương Ma Bàn Bàn!" Lâm Trường Sinh quát lớn một tiếng.

Đạo vận của Âm Dương Đại Đạo bùng nổ.

Hai luồng khí đen trắng quấn quýt trong hư không, sau đó hóa thành Đại Ma Bàn đen trắng che trời lấp đất, khóa chặt Hắc Long trong đó.

Âm Dương nhị khí điên cuồng cắt xé nhục thân Hắc Long.

Nhục thân cường đại của Long tộc trước mặt Âm Dương Đại Đạo chẳng đáng nhắc tới.

"Không!" Hắc Long phát ra tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng.

Đến chết nó cũng không dám tin rằng mình sẽ bị chém giết ở Đông Hải.

Long huyết chính mình sẽ có được?

Nó cho rằng giết hậu duệ Long tộc rồi còn có thể sống sót rời đi nơi này sao?

Chỉ là Hắc Long vĩnh viễn không thể làm rõ vấn đề này nữa.

Nguyên Thần chân linh của nó bị Âm Dương Ma Bàn Bàn triệt để nghiền nát.

Hắc Long vừa chết, lập tức trong Long Cung xa xôi, một vị Long tộc trưởng lão cấp Đại La Kim Tiên mở mắt.

"Ừm?

Nhân quả tuyến của Ngao Duệ biến mất rồi ư?

Hắn vẫn lạc rồi?

Đáng chết, lại dám ở Đông Hải chém giết Long tộc ta!" Đại La Kim Tiên cường giả nổi giận, thiên địa biến sắc.

Cả Long Cung đều bị kinh động.

"Ngao Huyết, xảy ra chuyện gì?" Các Long tộc trưởng lão khác nhao nhao quát hỏi.

"Hậu duệ huyết mạch của ta đã bị chém giết." Huyết mạch của con Hắc Long đó vẫn được xem là khá tốt.

Tuy rằng còn kém khá nhiều để phản tổ, nhưng chỉ cần có thể tiến vào Hóa Long Trì, huyết mạch tuyệt đối có thể được cường hóa thêm lần nữa.

Chỉ cần tu luyện tốt, tương lai chưa chắc không thể thành tựu Đại La.

Đến lúc đó, địa vị của Hắc Long nhất tộc trong Long Cung chỉ có thể ngày càng cao.

"Dám ở địa bàn Long tộc ta chém giết hậu duệ Long tộc, tìm chết!

Chương 12

Bất kể là ai, nhất định phải giết!

Ngao Huyết, cứ yên tâm mà đi báo thù, uy danh Long tộc ta không thể bị làm nhục!" Các Long tộc trưởng lão nghe xong, nhao nhao phẫn nộ gầm thét.

Ngao Huyết gật đầu, vội vàng đi về phía điểm cảm ứng.

Nơi Hắc Long vẫn lạc cách Long Cung hàng ngàn vạn dặm.

Nhưng dưới tốc độ phi hành hết sức của Đại La Kim Tiên, cũng chỉ mất chốc lát.

Lâm Trường Sinh lúc này nhìn thi thể Hắc Long mà rơi vào trầm tư.

Hắn hiện tại hoàn toàn có thể nhân cơ hội bỏ chạy.

Ngay cả khi thực sự có Đại La Kim Tiên ra tay, không suy toán được tung tích của hắn cũng đành bó tay.

Nhưng theo sự bá đạo của Long tộc, rất có thể sẽ nhân cơ hội này gây ra phong ba huyết vũ ở Đông Hải.

Hiện tại mình cần bế quan ngộ đạo công pháp, cần một nơi tuyệt đối an toàn.

Chẳng bằng nhân cơ hội này chuyển giá nhân quả?

Chỉ cần có thể ngụy trang thành Hắc Long này, không chỉ có thể tránh được tai họa lần này, thậm chí còn có khả năng mượn thân phận Long tộc để đạt được không ít chỗ tốt.

Hơn nữa, với vô số thần thông và thiên phú của mình, khả năng thành công là cực lớn.

Nghĩ đến đây, tim Lâm Trường Sinh đập loạn.

Đây là một ý tưởng táo bạo!

Cứ làm đi!

Ừm?

Ngao Huyết đang trên đường đột nhiên dừng lại.

Tình huống gì thế này?

Ngay vừa rồi, hắn đột nhiên lại cảm ứng được khí tức và nhân quả tuyến của hậu duệ Ngao Duệ của mình.

Vừa rồi không phải đã biến mất rồi sao?

Sao đột nhiên lại xuất hiện?

Tình huống quỷ dị này đúng là lần đầu tiên nghe nói.

Bất kể thế nào, nhất định phải đến xem thử.

Với tu vi Đại La Kim Tiên của hắn, rất nhanh đã đến được nơi Hắc Long Ngao Duệ đang ở.

Nhìn kỹ.

Hải vực gần đó có màu đỏ tươi.

Trong không khí còn vương vấn mùi máu tanh.

Nơi đây quả thực đã xảy ra một trận đại chiến.

Và ở trung tâm tầm nhìn, một con Hắc Long khổng lồ đang cuộn tròn.

Có thể thấy rõ, rất nhiều vảy đã rơi rụng, thậm chí nhiều chỗ còn đang chảy máu.

Lúc này, hai mắt nó nhắm nghiền.

Một luồng khí tức ngộ đạo huyền diệu vô cùng đang từ thân nó tỏa

ra.

“Đây, đây là đang ngộ đạo ư?” Ngao Huyết trừng lớn hai mắt.

Phải biết rằng ngộ đạo là điều khó cầu, là một loại cơ duyên cực lớn.

Muốn ngộ đạo, cơ duyên, ngộ tính, khí vận thiếu một thứ đều không được.

Không ngờ hậu duệ này của mình lại có phúc duyên như vậy, sau một trận chiến lại bắt đầu ngộ đạo.

Tuy nhiên, Ngao Huyết không vì thế mà giãn mày.

Trong đó vẫn còn rất nhiều điều khó hiểu.

Mọi chuyện chỉ có thể đợi Ngao Duệ tỉnh lại rồi mới nói được.

Có Ngao Huyết vị Đại La Kim Tiên này ở đó, hải vực gần đó yên bình sóng lặng.

Hoàn toàn không thể có sinh linh nào dám tiến vào hải vực này.

Chỉ riêng uy áp thôi, cũng đủ để áp bạo chúng rồi.

Thoáng cái, hàng vạn năm thời gian đã trôi qua.

Ngao Huyết đột nhiên mở mắt.

“Sắp tỉnh rồi ư?” Ngao Huyết nhìn con Hắc Long trên không, ánh mắt lóe lên.

Luồng khí tức ngộ đạo vốn trầm lắng đột nhiên như thủy triều rút đi.

Hắc Long cũng theo đó mở mắt.

“Đại nhân tổ phụ, người sao lại tới đây?” Trong đôi mắt to tròn của Hắc Long ba phần kinh ngạc, bảy phần nghi hoặc.

“Ta ở Long Cung cảm nhận được nhân quả tuyến của ngươi biến

mất.

Vì vậy mới vội vã tới đây xem xét.

Rốt cuộc ở đây đã xảy ra chuyện gì?" Ngao Huyết vừa dứt lời, uy áp của Đại La Kim Tiên như nước biển sâu hàng triệu mét áp bức tới.

Lạnh lẽo, ngột ngạt, tuyệt vọng.

Vết thương vốn đã lành của Hắc Long dưới uy áp này lại lần nữa nứt toác.

"Đại nhân tổ phụ, đây là ý gì?" Hắc Long khí tức suy yếu, nhưng vẫn kiêu ngạo ngẩng cao đầu rồng khổng lồ.

Ngay cả khi đối mặt với uy áp của Đại La Kim Tiên, nó vẫn thể hiện sự bá đạo của riêng mình.

Ngao Huyết nhìn Hắc Long không nói.

Khí thế trên người như núi lửa sắp phun trào.

Một Kim Tiên nhỏ nhoi, lại dám nói chuyện với hắn như vậy.

Đây là đang khiêu khích uy nghiêm của Đại La Kim Tiên.

Không biết bao lâu sau, Ngao Huyết đột nhiên thu lại uy áp, và nở nụ cười.

"Chẳng hổ là hảo hán của Long tộc ta.

Tổ phụ chỉ là thấy con ngộ đạo, trong lòng khó tránh khỏi hoan hỉ.

Không kiểm soát tốt khí thế của bản thân.

Ngao Duệ, bây giờ nói xem.

Rốt cuộc ở đây đã xảy ra chuyện gì?" Đại La Kim Tiên cường giả lại không kiểm soát được khí thế của bản thân?

Tuy là một cái cớ vụng về, nhưng Hắc Long cũng không truy cứu.

“Bẩm tổ phụ, con vốn đang bế quan tu luyện.

Một con Thanh Xà có một chút huyết mạch Long tộc lại dám đến khiêu chiến con.

Nó ỷ vào một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo mà vọng tưởng thôn phệ huyết mạch của con.

Cuối cùng bị con chém giết.

Tiên Thiên Linh Bảo cũng bị con thu lấy.” Nói xong, Hắc Long trực tiếp lấy ra một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Nó trông như một chiếc ô, năm màu không ngừng xen kẽ.

Nó đang không ngừng rung động trong vuốt của Hắc Long.

Ngao Huyết nhìn thoáng qua, quả nhiên là một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Đồng thời trên đó còn có khí tức của sinh linh khác.

Lập tức tin đến bảy, tám phần.

Tuy nhiên, trong lòng vẫn còn nghi hoặc.

“Vì ngươi đã chém giết con Thanh Xà đó, vì sao nhân quả tuyến lại đột nhiên biến mất?” Đây mới là điều Ngao Huyết không thể giải thích.

Nhân quả tuyến vô duyên vô cớ biến mất, tuy thời gian không dài, nhưng đủ để xảy ra rất nhiều biến cố.

“Thì ra tổ phụ lo lắng chuyện này.

Cháu trai đang định báo cho tổ phụ tin tốt này.

Trong trận chiến với con Thanh Xà đó, con cũng tiến vào một trạng thái kỳ diệu.

Và đã lĩnh ngộ được Trận chi Pháp tắc.

Nhân quả tuyến biến mất, rất có thể có liên quan đến ngộ đạo.” Hắc Long thản nhiên nói.

Nói xong, Hắc Long dường như để chứng minh lời mình nói.

Phù văn Pháp tắc Trận đạo sáng lên, sức mạnh của Pháp tắc không ngừng dao động ra ngoài.

Khoảnh khắc này, ngay cả khi Hắc Long đang ở trước mặt Ngao Huyết, mối liên hệ nhân quả giữa chúng cũng trở nên yếu đi một chút.

Thì ra là vậy.

Chương 13

Ngao Huyết chợt hiểu ra.

Mặc dù không biết vì sao sức mạnh lĩnh ngộ Pháp tắc lại tạm thời phong bế khí cơ của bản thân.

Nhưng vừa rồi Pháp tắc Trận đạo xuất hiện, quả thực có khoảnh khắc có thể chứng minh.

Hơn nữa Ngao Huyết cũng cẩn thận cảm ứng một chút nhân quả tuyến và khí tức của Ngao Duệ trước mắt.

Không sai, quả thực là hậu duệ của mình.

Lúc này trong lòng không còn nghi hoặc nào nữa.

"Không ngờ lần này Ngao Duệ ngươi nhân họa đắc phúc, lĩnh ngộ được Trận đạo Pháp tắc.

Như vậy, càng chứng minh thiên phú của ngươi.

Tổ phụ lần này tới vội vàng, không chuẩn bị được quà.

Ngươi xem muốn thứ gì, lần sau tổ phụ sẽ thưởng cho ngươi." Sau khi xác nhận Ngao Duệ không có vấn đề gì, Ngao Huyết cũng trở nên sảng khoái.

"Hô.

Cuối cùng cũng lừa được lão già này rồi." Hắc Long trong lòng thở phào một hơi.

Con Hắc Long này tự nhiên là do Lâm Trường Sinh biến hóa mà thành.

Đây không phải là biến hóa đơn giản dựa trên Pháp lực.

Mà là Thai Hóa Dịch Hành trong Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp.

Hoặc là nam, hoặc là nữ, hoặc là già, hoặc là trẻ, hoặc là thần cầm, hoặc là dị thú.

Có thể tùy ý biến hóa vạn vật thiên địa.

Có thể nói là đạt được hết cái diệu của biến hóa trong chu thiên.

Chính là Thai Hóa Dịch Hành.

Chính nhờ có thần thông này, vẻ ngoài và khí tức của Lâm Trường Sinh mới có thể lừa được Ngao Huyết.

Đồng thời Lâm Trường Sinh trực tiếp hủy thi diệt tích, Ngao Huyết căn bản không thể phát hiện bất kỳ dị thường nào.

Cho dù có ngửi thấy mùi Long huyết, đó cũng là do chính mình chiến đấu bị thương mà lưu lại.

Tiếp theo chính là sự thăm dò bằng uy áp của Đại La Kim Tiên Ngao Huyết.

Đây là một cuộc đấu trí tâm lý.

Một khi Lâm Trường Sinh không chịu nổi, hoặc lộ ra sơ hở, thì kết quả có thể tưởng tượng được.

Mặc dù không hiểu nhiều về Long tộc, nhưng qua vài câu đối thoại ngắn ngủi với Hắc Long đã có thể thấy được, Long tộc là kiêu ngạo bất tuân, bá đạo và cao ngạo.

Vì vậy, lúc này tuyệt đối không thể tỏ ra yếu thế.

Quả nhiên Lâm Trường Sinh đã cược đúng.

Sau đó chính là mối liên hệ nhân quả.

May mắn thay Lâm Trường Sinh đã nắm giữ Nhân Quả Đại Đạo,

lĩnh ngộ ra thần thông Nhân Quả Giá Tiếp.

Thần thông này không chỉ có thể tiếp nối nhân quả, mà còn có thể hiểu rõ mối liên hệ giữa các nhân quả.

Vì vậy về cơ bản sẽ không có sơ hở lớn.

Nếu không dù hắn có thần thông Thai Hóa Dịch Hành cũng không dám ngụy trang trước mặt một Đại La Kim Tiên.

Còn một điểm quan trọng nhất chính là thiên phú đỉnh cấp 【Vô Hạ Chi Thể】.

Đây mới là chỗ dựa để Lâm Trường Sinh dám làm như vậy. 【Vô Hạ Chi Thể】tinh thuần vô hạ, không dính nhân quả.

Chính vì đặc tính này, Lâm Trường Sinh chủ động tiếp nối nhân quả mới có thể hoàn mỹ chuyển giá nhân quả thuộc về Hắc Long Ngao Duệ lên bản thân.

Phải biết rằng mỗi sinh linh từ khi đản sinh đều sẽ có các loại nhân quả.

Nếu chỉ là tiếp nối nhân quả đơn giản, còn sẽ xung đột với nhân quả tuyến của bản thân, rất dễ dàng vì bản thân không chịu nổi nhân quả mà hủy diệt.

Nhưng Lâm Trường Sinh có đặc tính này, giống như sinh linh vừa mới đản sinh.

Nhân quả thuộc về Hắc Long chính là nhân quả của hắn, hoàn mỹ khế hợp.

Có thể nói, Thai Hóa Dịch Hành, Nhân Quả Giá Tiếp hai loại thần thông chỉ có thể giúp Lâm Trường Sinh che giấu nhất thời.

Còn thiên phú 【Vô Hạ Chi Thể】mới chính là át chủ bài để Lâm Trường Sinh dám đối mặt trực diện với Đại La Kim Tiên cường giả.

Cuối cùng là việc nhân quả tuyến đột nhiên biến mất.

Lâm Trường Sinh trực tiếp đổ lỗi cho Pháp tắc Trận đạo.

Hơn nữa, khi diễn cảnh, hắn cố ý kiểm soát thiên phú 【Vô Hạ Chi Thể】một chút, cũng đã loại bỏ nghi ngờ cuối cùng của Ngao Huyết.

Đương nhiên, hắn lĩnh ngộ được không phải Pháp tắc Trận đạo, mà là Luyện Thể công pháp.

Hiện tại cũng không phải lúc kiểm tra.

Trước tiên phải lừa gạt lão già này cho xong.

Đã gọi nhiều tiếng lão tổ như vậy, nhất định phải thu chút lợi tức.

"Lão tổ, nếu có thể, mười kiện tám kiện Tiên Thiên Linh Bảo là đủ rồi." Mười kiện tám kiện Tiên Thiên Linh Bảo?

Ngay cả tu vi Đại La Kim Tiên của Ngao Huyết, khóe miệng cũng không nhịn được mà co giật.

Chà, đây là hậu duệ của mình sao?

Đúng là miệng nhỏ mà đòi hỏi lớn.

Hiện tại Long tộc vẫn chưa phải bá chủ Hồng Hoang.

Tuy rằng cũng có một số Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng Long tộc bản tính dâm dục, hậu duệ con cháu không ít.

Dù chỉ thưởng chút ít cũng không đủ dùng.

Thiên phú trước đây của Ngao Duệ chỉ có thể nói là miễn cưỡng lọt vào mắt Ngao Huyết.

Hiện tại tận mắt thấy nó lại lĩnh ngộ một loại Pháp tắc, kỳ vọng của hắn đối với nó lập tức tăng cao.

Nhưng vẫn chưa đến mức dốc hết sức bồi dưỡng.

“Ngao Duệ, Long tộc ta cạnh tranh kịch liệt, ngươi muốn bao nhiêu Linh Bảo thì phải thể hiện bấy nhiêu thực lực.

Tổ phụ lần này chỉ có thể thưởng cho ngươi một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Nếu ngươi có thể giành được suất trong cuộc tranh đấu Hóa Long Trì sắp tới, ta có thể thưởng thêm cho ngươi một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo nữa.

Ngươi thấy thế nào?” Một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo làm phần thưởng, còn một kiện cần nó tự đi tranh giành.

Nếu có thể tranh giành được suất vào Hóa Long Trì, thì tuyệt đối đáng giá.

“Hóa Long Trì?

Tổ phụ, cuộc tranh đoạt Hóa Long Trì sắp bắt đầu rồi ư?” Hắc Long do Lâm Trường Sinh biến hóa ban đầu sững sờ, sau đó ánh mắt nóng rực hỏi.

Hóa Long Trì, Lâm Trường Sinh cũng có nghe nói đến.

Đó là trọng địa tuyệt đối cốt lõi của Long tộc.

Bên trong có huyết dịch của các Long Vương cường giả đã vẫn lạc qua các đời.

Chỉ cần trải qua sự thăng hoa của Hóa Long Trì, huyết mạch Long tộc đều có thể trở nên thuần khiết hơn.

Thành tựu tương lai cũng càng thêm bất khả hạn lượng.

Vì vậy rất nhiều hậu duệ Long tộc sau khi tu vi đạt đến cảnh giới Kim Tiên, sẽ không lập tức chọn hóa hình.

Bởi vì sau khi trải qua tẩy lễ của Hóa Long Trì rồi hóa hình, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn.

Và con Hắc Long Ngao Duệ này chính là chưa chọn hóa hình.

“Đúng vậy.

Long Vương dự cảm Hung Thú Lượng Kiếp sẽ sớm kết thúc.

Long tộc ta muốn xưng bá Hồng Hoang, nhất định phải chuẩn bị trước.

Bất quá cuộc tranh đoạt lần này vô cùng kịch liệt.

Nếu ngươi muốn tranh giành suất này, chút thực lực này e rằng không đủ đâu.” Ngao Huyết nói với ánh mắt thâm sâu.

“Tổ phụ cứ yên tâm đi.

Lần này con nhất định có thể tiến vào Hóa Long Trì.

À đúng rồi, tổ phụ con muốn một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo loại kiếm.” Lâm Trường Sinh trong lòng đã có tính toán.

Hóa Long Trì quả thực khiến hắn động lòng.

Mặc dù hắn đã cảm ngộ ra công pháp, nhưng nếu có Long huyết phụ trợ, cường độ luyện thể của hắn còn có thể tăng lên không ít.

Thậm chí có khả năng nhân cơ hội ngộ đạo lần nữa, nâng cao và hoàn thiện công pháp đoán thể.

Vì vậy, Hóa Long Trì hắn nhất định phải tranh giành một phen.

Còn về việc bại lộ, Lâm Trường Sinh căn bản không lo lắng.

Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không phát hiện ra manh mối, huống chi các Long tộc cường giả khác.

Chương 14

“Được.

Đợi ta trở về, sẽ đưa tới cho ngươi.

Ba ngàn năm sau, Long Cung sẽ mở ra chiến tranh giành, ngươi chớ quên thời gian.” Ngao Huyết dặn dò.

“Vâng, tổ phụ cứ yên tâm.

Tổ phụ, Long Vương đại nhân sẽ tham gia sao?” Lâm Trường Sinh hỏi.

Long Vương là người có tu vi cao nhất Long tộc, nếu hắn cũng tham gia, Lâm Trường Sinh vẫn còn chút lo lắng.

“Long Vương đại nhân đã bế quan rồi.” Ngao Huyết lắc đầu.

Long Vương vẫn luôn muốn bước ra bước đó.

Nào ngờ bước này quá khó khăn.

Vậy thì tốt rồi.

Lâm Trường Sinh lúc này mới hoàn toàn yên tâm.

Tiếp theo, Ngao Huyết cũng không chậm trễ thời gian, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Lúc này Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng có thời gian của riêng mình.

Tuy nhiên hắn không giải trừ thần thông Thai Hóa Dịch Hành này.

Ai biết Ngao Huyết có thể lúc nào cũng chú ý đến hắn không.

Khoảng thời gian này cứ sống với thân phận Hắc Long Ngao Duệ đi.

May mắn thay Nhân Quả Giá Tiếp không chỉ là tiếp nối nhân quả, mỗi mối quan hệ nhân quả tuyến đều sẽ được hắn hiểu rõ.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã tìm thấy động phủ của Hắc Long.

Bên trong cũng có một số linh thảo dược liệu.

Toàn bộ bị Lâm Trường Sinh thu lấy.

"Cũng đủ để luyện một lò Tứ Chuyển Kim Đan.

Đáng tiếc không có đan lô thượng hạng.

Chỉ có thể đợi sau khi giành được suất vào Hóa Long Trì, rồi mới xin Ngao Huyết." Lâm Trường Sinh lại tìm một vòng nữa, phát hiện không có Tiên Thiên Linh Bảo.

Đành bắt đầu tu luyện.

Trước khi đánh giết Hắc Long Ngao Duệ, Lâm Trường Sinh cũng đã đốn ngộ ra công pháp đoán thể 《Thiên Long Bá Thể Công》.

Chỉ đáng tiếc bộ công pháp này chỉ có thể tu luyện đến cấp độ Kim Tiên.

Nếu có thể tiến vào Hóa Long Trì, Lâm Trường Sinh tin rằng mình tuyệt đối có thể hoàn thiện bộ công pháp đoán thể này thêm nữa.

Đây cũng là một lý do khác khiến hắn muốn đến Hóa Long Trì.

Do bộ công pháp này vốn là do hắn cảm ngộ dựa trên tình hình bản thân mà ra, nên tu luyện vô cùng thuận lợi.

Thoáng chốc, hai ngàn năm thời gian đã trôi qua.

Ngày này, Lâm Trường Sinh cũng từ trạng thái tu luyện tỉnh lại.

Một hư ảnh Thanh Xà hư ảo cuộn tròn trên không, che trời lấp đất.

Vảy màu đỏ giữa trán dường như muốn biến hóa ra một chiếc

sừng dài màu đỏ.

Sau đó nhanh chóng chui vào trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Khoảnh khắc này, máu huyết, cơ bắp, xương cốt của hắn đều đang trải qua sự thuế biến cực hạn.

"Đây chính là niềm vui của việc Pháp Thể song tu sao?" Cảm nhận sự cường hãn của nhục thân mình, Lâm Trường Sinh cũng vô cùng hài lòng.

Hiện nay nhục thân và Nguyên Thần của hắn đều là Kim Tiên sơ kỳ, thêm vào Linh Bảo và thần thông, đối phó với Kim Tiên trung kỳ cũng nắm chắc mười phần.

Hơn nữa, việc nhục thân thăng cấp cũng thuận tiện hơn cho hành động sắp tới của hắn trong Long tộc.

Sau niềm vui, Lâm Trường Sinh phát hiện bên ngoài động phủ có một luồng ngũ sắc rực rỡ.

Tâm niệm vừa động, trực tiếp bước ra khỏi động phủ.

Lại là một thanh trường kiếm đen kịt.

Ánh sáng Linh Bảo cắt xuyên nước biển xung quanh, tự động tách ra.

Suy nghĩ một chút, Lâm Trường Sinh liền biết đây là Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo mà Ngao Huyết đã hứa tặng mình.

Tuy nhiên Lâm Trường Sinh không lập tức lấy Linh Bảo, mà lộ vẻ trầm ngâm.

Lão già này quả nhiên cẩn thận a.

Ngay cả đến bước này vẫn còn nghi ngờ mình.

Xem ra chuyện nhân quả tuyến của Hắc Long Ngao Duệ biến mất

tuy tạm thời đã đánh tan nghi ngờ của hắn, nhưng hắn vẫn muốn thăm dò một phen a.

Không sai, trong kiện Tiên Thiên Linh Bảo này đã được Ngao Huyết thêm vào cấm chế đặc biệt.

Muốn luyện hóa thanh trường kiếm Tiên Thiên này, thì nhất định phải trấn áp nó trước.

Hơn nữa căn bản không thể động dụng Pháp lực.

Nhất định phải dùng sức mạnh nhục thân thuần túy mới có thể trấn áp.

Phải biết rằng Thai Hóa Dịch Hành chỉ là thay đổi diện mạo, khí chất, tăng cường sức mạnh nhục thân là điều không thể.

Tuy nhiên Lâm Trường Sinh chỉ khẽ cười một tiếng.

Trực tiếp dùng long trảo bắt lấy.

Lập tức Tiên Thiên Linh Bảo vốn yên tĩnh không ngừng phát ra tiếng ông minh, điên cuồng chiến đấu.

Sau đó lại tự mình bay lên, hóa thành một thanh linh kiếm dài hàng trăm mét.

Trên linh kiếm, dường như có vạn giọt Hắc Sắc Nhất Nguyên Trọng Thủy đang phân tách.

Nhất Nguyên Trọng Thủy!

Lâm Trường Sinh vừa nhìn đã nhận ra lai lịch của những giọt nước đen này.

Nhất Nguyên Trọng Thủy là dược liệu luyện khí cực kỳ hiếm có ở Đông Hải.

Chỉ cần một giọt này, liền có thể dẫn xuất vạn giọt Nhất Nguyên

Trọng Thủy.

Đừng nhìn nó chỉ là những giọt nước, trọng lượng của nó có thể sánh ngang với Thái Cổ Tinh Thần ở ngoại vực.

Một kiếm chém xuống, ngay cả một tòa Thần Sơn viễn cổ cũng phải bị chém đứt.

Lâm Trường Sinh cười lớn một tiếng, không chút sợ hãi.

Sức mạnh nhục thân hiện tại của hắn, trấn áp thanh Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này thừa sức. 《Thiên Long Bá Thể Công》 đã giúp Lâm Trường Sinh có được cường độ nhục thân không kém gì Long tộc.

Chỉ một khắc sau, đã thành công trấn áp nó.

Kết quả này cũng nằm trong dự liệu của Lâm Trường Sinh.

Ngao Huyết chỉ muốn kiểm tra xem mình có thực sự có nhục thân cường hãn của Long tộc hay không.

Đạt được mục đích là được.

"Còn lại một ngàn năm thời gian.

Luyện hóa xong thanh Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này là có thể xuất phát đi Long Cung rồi." Hàng ngàn năm thời gian, thoắt cái đã trôi qua.

"Huyền Nguyên Kiếm đã luyện hóa thành công, cũng là lúc xuất phát đi Long Cung rồi." Cấp phẩm của kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này mà Ngao Huyết ban tặng cũng không tồi.

Hàm chứa mười hai đạo cấm chế, cũng là đỉnh cấp trong số Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Thu lại Linh Bảo, Lâm Trường Sinh nhìn phương hướng, thẳng tiến về phía Long Cung.

Mặc dù Long tộc ở Đông Hải có xu hướng ngấm ngầm trở thành bá chủ, nhưng Đông Hải rộng lớn vô biên, ẩn chứa vô số Đại Năng.

Vì vậy Lâm Trường Sinh cũng không dám tùy tiện hoành hành vô kỵ.

Vẫn dựa vào gợi ý của 【Động Sát Chi Nhãn】mà ổn định đi về phía Long Cung.

Càng đến gần Long Cung, Lâm Trường Sinh càng cảm nhận được luồng khí tức áp bức đáng sợ đó.

Dọc đường đi, số lượng Long tộc nhìn thấy cũng bắt đầu tăng lên.

Tuy nhiên, những Long tộc này hầu hết đều đang trên đường, cũng không có Long nào gây sự.

Dù sao, hiện tại việc cấp bách là vội vã đến Long Cung tham gia tranh đoạt chiến Hóa Long Trì.

Khi Lâm Trường Sinh đến nơi, trước mắt hắn xuất hiện một cung điện khổng lồ vô biên vô tận.

Kéo dài hàng ức vạn dặm, nhìn không thấy điểm cuối.

Các luồng khí tức cường đại ẩn hiện trong Long Cung.

Trong đó, khí tức ở trung tâm Long Cung là đáng sợ nhất.

Không cần nghĩ cũng biết, đó chắc chắn là nơi Long Vương bế quan.

Lâm Trường Sinh thu hồi ánh mắt, phát hiện ở cổng Long Cung đã có hàng triệu Long tộc cường giả tụ tập.

Và số lượng này vẫn đang tăng lên điên cuồng.

Chương 15

Hồng Hoang Đại Lục rộng lớn vô bờ, sinh linh vô cùng vô tận, hàng trăm vạn triệu cũng không ít.

Vì vậy Long tộc có nhiều tộc nhân như vậy cũng là chuyện bình thường.

Tuy nhiên, những hậu duệ Long tộc này không nói chuyện phiếm hay khiêu khích lẫn nhau, mà mỗi người tự tìm một chỗ nhắm mắt dưỡng thần.

Điều này cũng có thể hiểu được.

Với bấy nhiêu hậu duệ Long tộc, tài nguyên lại có hạn.

Vì vậy mỗi Long tộc đều có mối quan hệ cạnh tranh.

Và sắp tới lại phải trải qua khảo nghiệm.

Cho nên thực sự không cần thiết phải khiêu khích tranh đấu vào lúc này.

Đại khái quét mắt một lượt, Lâm Trường Sinh phát hiện những người có thể đến đây ít nhất đều là Kim Tiên sơ kỳ cảnh giới.

Thậm chí hắn còn nhìn thấy không ít hậu duệ Long tộc Kim Tiên hậu kỳ.

Chẳng hổ là Long tộc a.

Chẳng trách có thể trở thành một trong những nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang sau Hung Thú Lượng Kiếp.

Chỉ riêng nội tình này đã đủ đáng sợ rồi.

Thu hồi ánh mắt, Lâm Trường Sinh cũng chọn một chỗ và tiếp tục luyện hóa Huyền Nguyên Kiếm.

Không biết đã qua bao lâu, theo số lượng hậu duệ Long tộc tụ tập ngày càng nhiều, trong Long Cung cũng vang lên một tiếng rồng ngâm cao vút.

Tất cả hậu duệ Long tộc vào khoảnh khắc này đều mở mắt.

"Hóa Long Trì khai mở.

Tất cả hậu duệ Long tộc chỉ cần có thể thông qua Long Mộ là có thể đến Hóa Long Trì." Giọng nói của cường giả vang vọng khắp Long Cung.

Theo giọng nói này, cổng Long Cung mở ra.

Một luồng khí tức tang thương, tịch mịch ập đến.

Long Mộ, nơi quy khư của các Long tộc sau khi tử vong qua các đời.

Có những Tiểu Long ấu sinh yếu như Thiên Tiên cảnh giới.

Cũng có những Đại Năng Long tộc mạnh như Đại La Kim Tiên.

Thi thể của họ sau khi chết đều sẽ tiến vào Long Mộ.

Mặc dù chỉ là thi thể, nhưng những oán niệm, uy áp tàn lưu sau khi chết đều khiến Long Mộ này tràn ngập nguy hiểm.

Chỉ có thuận lợi thông qua Long Mộ, mới có thể chứng minh tư chất của bản thân, cuối cùng tiến vào Hóa Long Trì.

Nếu không thể chống lại uy áp này hoặc những nguy cơ tiềm ẩn, thì cuối cùng cũng sẽ trở thành một phần của Long Mộ, bị chôn vùi trong đó.

Vì vậy muốn tiến vào Hóa Long Trì, thì phải chuẩn bị cho cái chết.

Dù vậy, vào khoảnh khắc cổng Long Cung mở ra, những Long tộc này cũng không chút do dự mà xông vào.

So với nguy hiểm, Hóa Long Trì mới là mục tiêu cuối cùng của họ.

Vô số Long tộc chen chúc xông vào, Lâm Trường Sinh cũng không cam chịu yếu kém, đi theo xông vào.

Vừa tiến vào cổng, cảnh vật trước mắt đột biến.

Dường như đã đến một động thiên thế giới khác.

Vô biên vô tận, không có phương hướng.

Còn chưa kịp Lâm Trường Sinh cẩn thận quan sát, một luồng uy áp đáng sợ khiến thân thể hắn trầm xuống, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Vội vàng ổn định thân hình.

Uy áp thật mạnh.

Không đúng, không chỉ là uy áp.

Mặc dù uy áp Đại La Kim Tiên yếu ớt khiến bọn họ sinh lòng sợ hãi, nhưng cũng chưa đến mức áp bức nhục thân bọn họ.

Là trọng lực!

Lâm Trường Sinh nhìn các Long tộc khác, kết quả cũng tương tự hắn.

Thì ra là vậy.

Nhìn có vẻ chỉ cần thông qua Long Mộ này là có thể đến Hóa Long Trì.

Thực chất cửa ải này ẩn chứa huyền diệu a.

Trước hết chính là loại trọng lực này, luôn áp bức nhục thân.

Không cần nghĩ cũng biết, càng đi sâu, trọng lực càng mạnh.

Khảo nghiệm đối với cường độ nhục thân cũng càng lớn.

Đồng thời còn có uy áp của các cường giả Long tộc sau khi chết.

Uy áp này sẽ khiến bọn họ sinh lòng sợ hãi, Nguyên Thần phải chịu đựng sự chèn ép đau đớn không thể tưởng tượng nổi.

Hiện tại chỉ là cửa vào, Long tộc bị chôn vùi vẫn chưa mạnh lắm.

Càng đi sâu, Long tộc đã chết càng mạnh mẽ.

Mặc dù họ đã chết vô tận năm tháng.

Nhưng uy áp tàn lưu hỗn hợp lại vẫn đáng sợ.

Thông qua Long Mộ đủ để chứng minh tư chất của bản thân.

Nếu thực lực không đủ, chỉ có thể rút lui.

Cố gắng đi sâu, chỉ có một con đường bị áp bạo.

Hiểu rõ khảo nghiệm của Long Mộ, Lâm Trường Sinh trong lòng cũng đã có tính toán.

Lúc này, rất nhiều Long tộc Kim Tiên hậu kỳ đã chịu đựng trọng lực bắt đầu đi sâu.

Chẳng mấy chốc đã biến mất khỏi tầm nhìn của bọn họ.

Các Long tộc Kim Tiên trung kỳ, Kim Tiên sơ kỳ còn lại cũng bắt đầu đi sâu.

Uy áp ở cửa vào đối với bọn họ vẫn có thể chịu đựng được.

Lâm Trường Sinh nhìn một cái, cũng bắt đầu đi sâu.

Sự thật quả nhiên như hắn đã đoán, càng đi sâu, uy áp kép của trọng lực và khí thế càng khủng bố.

Dọc đường đi hắn cũng nhìn thấy không ít hài cốt Long tộc.

Khí tức tàn lưu trên những hài cốt này đều không quá mạnh, chỉ có cảnh giới Thiên Tiên.

Tiếp tục đi sâu, hài cốt Long tộc Chân Tiên, hài cốt Long tộc Huyền Tiên.

Cho đến hài cốt Long tộc Kim Tiên.

Uy áp ở đây đã vô cùng đáng sợ rồi.

Đã có không ít Long tộc tốc độ chậm lại.

Thậm chí có một số đã khó có thể chống đỡ.

Sự khác biệt về tư chất từ đây bắt đầu có ranh giới.

Lâm Trường Sinh cảm nhận một chút, uy áp này hắn vẫn có thể chịu đựng.

Nếu tiếp tục đi sâu, e rằng phải động dụng Linh Bảo rồi.

Quả nhiên, sau khi đi sâu thêm vài vạn dặm, trọng lực này đã đến mức khó có thể chịu đựng được.

Dường như từng ngọn Thái Cổ Thần Sơn đang đè ép lên nhục thân, muốn bị áp bạo vậy.

Đặc biệt là uy áp về khí thế cũng ngày càng mãnh liệt.

Nguyên Thần từng giây từng phút chịu đựng nỗi đau như bị xé toạc.

Hống!

Lâm Trường Sinh thậm chí còn nghe thấy một tiếng gào thét đau đớn, sau đó mùi máu tanh truyền đến.

Rõ ràng là có hậu duệ Long tộc không chịu nổi, đã bị áp bạo.

Ngay cả tốc độ của những Long tộc Kim Tiên hậu kỳ cũng trở nên vô cùng chậm chạp.

Dưới uy áp kép ở đây, đã gần như tiếp cận cấp độ Thái Ất Kim Tiên.

Không ít hậu duệ Long tộc đã động dụng Tiên Thiên Linh Bảo.

Còn 《Thiên Long Bá Thể Công》của hắn đã vận chuyển đến cực hạn.

Nhưng vẫn khó có thể chống lại áp lực trọng lực này.

Vẫn là đẳng cấp công pháp và cường độ đoán thể quá thấp a.

Tuy nhiên lại trở thành một nơi đoán thể cực tốt.

Vừa hay nhân cơ hội thử nghiệm hoàn thiện công pháp đi. 【Ngươi thông qua cảm ngộ áp lực trọng lực này, bắt đầu tiếp tục hoàn thiện công pháp đoán thể của bản thân.】 Ngộ tính đỉnh cấp khiến Lâm Trường Sinh lại lần nữa bắt đầu ngộ đạo.

Chương 16

Nhục thân của hắn dưới áp lực trọng lực này, vảy bắt đầu vỡ vụn.

Các Long tộc tình cờ đi ngang qua nhìn thấy cảnh này, nhao nhao phát ra tiếng cười lạnh.

Thật đúng là tìm chết a.

Trong tình huống này lại dám ngộ đạo.

E rằng không đợi ngộ đạo kết thúc, bản thân đã bị áp bạo hoàn toàn.

Nhưng Lâm Trường Sinh đối với tất cả những điều này lại không có bất kỳ cảm giác nào.

Chỉ chuyên tâm cải thiện và nâng cấp 《Thiên Long Bá Thể Công》.

Đồng thời, cảnh này cũng được các Long tộc trưởng lão ở bên ngoài nhìn thấy.

Tại Long Cung.

Ngoại trừ những hậu duệ Long tộc tham gia thí luyện được phép tiến vào Long Mộ, những Long tộc khác đều không được phép vào.

Bởi vậy, các Long tộc trưởng lão chỉ có thể thông qua thần thông Kính Hoa Thủy Nguyệt để quan sát mọi việc trong Long Mộ từ Long Cung.

Cách này cũng giúp họ nắm bắt động thái bên trong Long Mộ bất cứ lúc nào, đồng thời hiểu rõ tư chất của các hậu duệ Long tộc.

“Việc Hóa Long Trì được mở sớm đã bộc lộ tệ đoan.

Nền tảng của những hậu duệ này còn chưa đủ vững chắc, e rằng số lượng có thể vượt qua Long Mộ để đến Hóa Long Trì sẽ không nhiều.” Một vị trưởng lão cấp Đại La Kim Tiên của Hồng Long tộc thở dài.

Ngay lúc nãy, y vừa thấy một con Hồng Long Kim Tiên sơ kỳ bị áp bạo.

Thế nhưng nội tâm y không hề dao động.

Hậu duệ của y vô số, bị áp bạo chỉ có thể chứng minh thiên phú của nó không đủ.

“Đúng vậy, nhưng so với trước kia, lợi ích cũng nhiều hơn.” Một vị Long tộc trưởng lão khác tiếp lời.

Chính vì số lượng hậu duệ Long tộc có thể đạt đến Hóa Long Trì trở nên khan hiếm, nên năng lượng huyết dịch được hấp thu từ Hóa Long Trì cũng sẽ nhiều hơn.

“À phải rồi, Ngao Huyết, con Hắc Long ngươi nhắc đến lần trước có đến lần này không?” Bỗng nhiên, một vị Long tộc trưởng lão chợt nhớ ra, nhìn về phía Ngao Huyết.

Chuyện nhân quả tuyến của Quan Vũ biến mất, Ngao Huyết sau khi trở về cũng đã giải thích một phen.

Sau khi tự mình xác nhận và thử nghiệm, chứng minh là không có vấn đề gì.

Có thể ở cảnh giới Kim Tiên, chỉ vì một trận chiến mà ngộ đạo, lĩnh ngộ Pháp Tắc mới, thiên phú như vậy không hề thấp.

Bởi vậy mới có Long tộc nhớ ra mà hỏi.

“Đương nhiên.” Ngao Huyết liếc nhìn Kính Hoa Thủy Nguyệt, cuối cùng chỉ ra vị trí của Ngao Duệ.

“Có thể ở Kim Tiên sơ kỳ mà chịu đựng được uy áp kép gần như Thái Ất Kim Tiên, tư chất không tệ chút nào.” Một vị Long tộc trưởng lão khen ngợi.

“Hừ, thì sao chứ?

Chặng đường tiếp theo, nếu nó không có Tiên Thiên Linh Bảo hoặc thủ đoạn khác, chỉ có một con đường là bị áp bạo.” Ngao Thương, cường giả Đại La Kim Tiên của Thanh Long tộc, vốn không mấy hòa thuận với Hắc Long tộc, cười lạnh một tiếng.

“Có công phu này, ngươi chi bằng lo lắng cho hậu duệ của mình đi.” Ngao Huyết không chịu kém cạnh nói.

“Ít nhất ta đã thấy mấy chục hậu duệ của ngươi bỏ mạng rồi.” Ngao Huyết biết rõ tư chất của Ngao Duệ, có thể đạt đến đây quả thực đã gần tới cực hạn.

Nhưng trong trận chiến lần trước, nó đã có được một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Có kiện Linh Bảo này, nó vẫn có thể tiếp tục tiến lên.

Cộng thêm Huyền Nguyên Kiếm do ta ban tặng, trên lý thuyết vẫn có một tia khả năng vượt qua.

Đang lúc hai vị Long tộc trưởng lão này sắp lại cãi vã, vị trưởng lão của Hồng Long tộc bỗng nhiên kinh hô một tiếng: “Mau nhìn!” “Nó lại bắt đầu ngộ đạo rồi!” “Cái gì?

Bắt đầu ngộ đạo ư?” Lời này vừa thốt ra, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả các Long tộc trưởng lão.

Ngay cả bọn họ, muốn ngộ đạo cũng vô cùng gian nan.

Một tiểu bối, lần trước đã ngộ đạo trong chiến đấu thì thôi đi, giờ đây xông Long Mộ lại còn bắt đầu ngộ đạo nữa ư?

Ngao Huyết cũng vội vàng nhìn đến.

Từ trong Kính Hoa Thủy Nguyệt, y thấy Ngao Duệ đang đứng yên tại chỗ.

Mặc dù không cảm nhận được khí tức ngộ đạo, nhưng nhìn dáng vẻ của nó, quả thực là đang ngộ đạo.

Điều này cũng quá nghịch thiên đi?

Giữa khoảng thời gian ngắn ngủi mấy ngàn năm, lại bắt đầu ngộ đạo ư?

"Ngao Huyết, tư chất của hậu duệ ngươi này cũng quá khủng khiếp rồi đi?" "Căn nguyên tuyệt đối đã đạt đến Tiên Thiên Thượng Phẩm." "Chỉ là xông Long Mộ mà thôi, vậy mà cũng có thể ngộ đạo." "Chỉ là không biết nó đang lĩnh ngộ thứ gì đây." Các trưởng lão còn lại đều kinh thán.

Vẫn là câu nói đó, ngộ đạo khác với bế quan.

Cho dù ngươi bế quan mấy trăm vạn năm, cũng không bằng một lần ngộ đạo mang lại thu hoạch lớn.

Ngao Huyết cũng trừng lớn hai mắt.

"Căn nguyên Tiên Thiên Thượng Phẩm?

Đó đã là căn nguyên cấp bậc Long Tử rồi.

Chẳng lẽ ta, Ngao Huyết, thật sự có một hậu duệ phi phàm đến vậy?" "Phải đó, với căn nguyên và ngộ tính như vậy, chỉ cần nó có thể tiến vào Hóa Long Trì, tuyệt đối là Long Tử cấp bậc." "Trước tiên chúc mừng Hắc Long tộc." Vị trưởng lão của Hồng Long tộc cười nói.

Long Tử là một nhóm hậu duệ Long tộc có thiên phú nhất trong Long tộc.

Chỉ cần có thể trở thành Long Tử, sẽ có vô tận tài nguyên để bồi dưỡng.

Đồng thời còn có thể được Long Vương tiếp kiến và truyền đạo.

Bởi vì bọn họ đại diện cho tương lai của Long tộc.

"Hừ, Long Tử ư?" "Huyết mạch của lão gia hỏa này cũng không tốt đến thế." "Muốn trở thành Long Tử, thì cứ sống sót cái đã rồi hãy nói." Ngao Thương của Thanh Long tộc hắt một gáo nước lạnh.

Mặc dù giữa các Long tộc có mối quan hệ cạnh tranh, điều này cũng được Long Vương ngầm cho phép.

Nhưng một khi đã trở thành Long Tử, đó chính là hy vọng của Long tộc.

Kẻ nào dám ra tay với Long Tử, thì kẻ đó sẽ phải chịu đựng sự thịnh nộ của Long Vương.

Bởi vậy, Ngao Thương chắc chắn không hy vọng Ngao Duệ có thể trở thành Long Tử.

Ngay cả một tia cơ hội tưởng chừng mong manh này cũng khiến y trong lòng bất mãn.

"Lão gia hỏa, ngươi chi bằng quan tâm nhiều hơn đến hậu duệ của mình đi." Ngao Huyết đáp lại một câu, rồi chăm chú nhìn Ngao Duệ.

Mặc dù lời của Ngao Thương khó nghe, nhưng đó lại là sự thật.

Bởi vì khi đang ngộ đạo, vảy trên người Ngao Duệ bắt đầu nứt vỡ không ngừng.

Máu chảy như suối.

Thậm chí sắp nhìn thấy gân cốt bên trong.

Nếu không thể kết thúc ngộ đạo trước khi nhục thân bị áp bạo, thì

dù tư chất có tốt đến mấy cũng vô ích.

Khoảnh khắc này, Ngao Huyết thậm chí đã có ý nghĩ muốn đi thỉnh Long Vương.

Đáng tiếc Long Vương đã bế quan, không dễ dàng gì có thể đánh thức người.

Thoáng chốc, một ngàn năm đã trôi qua.

Sinh mệnh khí tức của Ngao Duệ lúc này đã cực kỳ yếu ớt.

Mặc dù vẫn đang trong trạng thái ngộ đạo, nhưng trên người nó đã không còn một chỗ nào lành lặn.

"Ai, thật đáng tiếc." Các Long tộc còn lại đều lắc đầu thở dài.

"Chỉ là trong dự liệu mà thôi." Ngao Thương cười lạnh.

"Câm miệng!" "Ngươi mà nói thêm một lời, chúng ta sẽ so tài một trận." Ngao Huyết hai mắt đỏ ngầu gầm lên giận dữ.

Ngao Duệ đã mang lại cho y quá nhiều kinh hỉ, một hậu duệ có hy vọng trở thành Long Tử.

Đây là điều quý giá biết bao!

Đáng tiếc hiện tại, nếu không kết thúc ngộ đạo, e rằng nó sẽ thật sự vẫn lạc.

Điều này khiến Ngao Huyết vốn đang hưng phấn lại trở nên vạn phần lo lắng.

Bị Ngao Thương kích động như vậy, lập tức muốn bạo tẩu.

Ngao Thương hừ lạnh một tiếng, không nói gì nữa.

Không phải y sợ Ngao Huyết, mà là không cần thiết.

Đến lúc đó kinh động Long Vương, lại là một trận trách phạt.

Đúng lúc này, các Long tộc trưởng lão khác đều phát hiện ra điều

bất thường.

Bởi vì Ngao Duệ vốn có nhục thân sắp vỡ nát, nay nhục thân nó lại bắt đầu trọng tổ.

Trước tiên là gân cốt, sau đó là huyết nhục, cuối cùng là vảy.

Tất cả đều diễn ra đồng bộ.

"Nó lại đang lĩnh ngộ Đoán Thể Công Pháp!" "Hơn nữa rõ ràng là sắp thành công rồi!" Các cường giả Đại La Kim Tiên này đều nhìn thấy sự chấn kinh trong mắt đối phương.

Trong thời gian ngắn ngủi như vậy đã lĩnh ngộ ra Đoán Thể Công Pháp?

Hơn nữa còn có thể đồng bộ tiến hành tu luyện!

Đây rốt cuộc là tư chất nghịch thiên đến mức nào?

Chương 17

Đây thật sự chỉ là một hậu duệ Long tộc Kim Tiên sơ kỳ ư?

“Ha ha, tốt, tốt, tốt quá!” Ngao Huyết kích động đến mặt đỏ bừng, xua tan sự lo lắng trước đó.

Đồng thời trong lòng y cũng thầm hối hận, sớm biết như vậy, trước khi tiến vào Long Mộ đã nên ban cho nó một kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo.

Thôi vậy, chỉ hy vọng nó có thể an toàn trở về, dù không tiến vào Hóa Long Trì, y Ngao Huyết vẫn sẽ trọng điểm bồi dưỡng nó.

Lâm Trường Sinh tự nhiên không hề hay biết tất cả những điều này, lúc này y đã sắp tỉnh lại.

“Ngươi đã hoàn thiện Đoán Thể Công Pháp 《Thiên Long Bá Thể Công》, đã thăng cấp đến Thái Ất Kim Tiên cấp bậc.” Cuối cùng cũng đã thăng cấp bản Đoán Thể Công Pháp này đến cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

Lâm Trường Sinh cũng từ trạng thái ngộ đạo mà thanh tỉnh.

Thu hoạch lần này không nhỏ.

Không những thăng cấp công pháp, đồng thời nhục thân của y cũng trải qua sự áp chế của trọng lực mà trọng sinh, thăng cấp đến Kim Tiên hậu kỳ.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi một ngàn năm mà có thể đạt đến bước này, phần lớn là nhờ vào sự thăng cấp căn nguyên do [Đỉnh Cấp Ngộ Tính] mang lại.

Căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp đã rút ngắn đáng kể thời gian ngộ đạo của y.

Nếu không, thật sự có khả năng nhục thân sẽ bị áp bạo trước khi ngộ đạo kết thúc.

Cường độ nhục thể đã thăng cấp đến Kim Tiên hậu kỳ, uy áp trọng lực kia lập tức cảm thấy yếu đi không ít.

Có thể tiếp tục tiến lên rồi.

Lúc này, Lâm Trường Sinh dù không sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo cũng có thể tiếp tục tiến lên.

Đồng thời còn có thể mượn cổ trọng lực này để tôi luyện nhục thân của mình.

Mặc dù đã chậm trễ một ngàn năm, nhưng dọc đường Lâm Trường Sinh vẫn thấy không ít Long tộc.

Bọn họ hoặc đang khổ sở chống cự áp bức của trọng lực, hoặc đang tu luyện.

Thậm chí thi thể dọc đường cũng trở nên nhiều hơn.

"Là con Hắc Long đã ngộ đạo kia!" "Nó lại thành công rồi, hơn nữa cường độ nhục thân lại trở nên mạnh hơn!" Một hậu duệ Long tộc từng thấy Lâm Trường Sinh lập tức kinh hô.

Không ngờ con Hắc Long tưởng chừng sắp bị áp bạo kia không những sống sót, mà thực lực còn đại tiến.

Điều này thật sự khó mà tưởng tượng nổi.

Lâm Trường Sinh không quan tâm đến suy nghĩ của bọn họ, tiếp tục thâm nhập.

Cứ thế thâm nhập không ngừng, y đều tỉ mỉ cảm ngộ những uy áp này, không ngừng tiêu hóa chúng, biến thành sự tôi luyện để Đoán Thể của mình trở nên mạnh hơn.

"Không được rồi." "Mặc dù cường độ nhục thân của ta đã thăng

cấp đến Kim Tiên hậu kỳ." "Nhưng dù sao Nguyên Thần vẫn quá yếu ớt, chỉ có Kim Tiên sơ kỳ." "Áp bức của trọng lực thì vẫn ổn, nhưng uy áp về khí thế lại càng ngày càng mạnh." Lâm Trường Sinh dừng lại.

Uy áp khí thế nơi đây đã vô hạn tiếp cận Thái Ất Kim Tiên rồi.

Mặc dù vẫn có thể miễn cưỡng chịu đựng, nhưng nếu tiếp tục thâm nhập, e rằng sẽ khó mà chịu nổi.

Cũng đã đến lúc sử dụng Linh Bảo.

Tâm niệm vừa động.

Tiên Thiên Hạ Phẩm Ngũ Hành Bích Lạc Tán liền bay ra.

Xoay tròn tích lưu lưu.

Ngũ hành chi sắc không ngừng luân phiên, giúp y chống cự cổ uy áp này.

Lúc này đã nhẹ nhõm hơn nhiều.

Lâm Trường Sinh tiếp tục thâm nhập.

"Gợi ý: Tại vị trí ba vạn công lý về phía Tây của ngươi, có một bộ hài cốt Long tộc cấp Đại La Kim Tiên, trọng lực trong Long Mộ dường như được truyền từ đó đến." Hài cốt cấp Đại La Kim Tiên!

Lâm Trường Sinh mắt sáng rực.

Cấp bậc này đã đạt đến mức thi cốt bất hoại.

Mặc dù đã tử vong, nhưng giá trị vẫn không thể đong đếm.

Hơn nữa trọng lực ở đây được truyền từ bộ hài cốt đó đến, điều này cho thấy bộ hài cốt này khi còn sống chắc chắn đã nắm giữ Trọng Lực Pháp Tắc.

Nếu y có thể tiến lên cảm ngộ, nhất định có thể cảm ngộ ra Trọng

Lực Pháp Tắc.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh liền chọn điều chỉnh phương hướng.

Việc y làm như vậy, tự nhiên đã thu hút sự chú ý của Long tộc gần đó.

"Nơi đó là địa điểm chôn cất hài cốt của tiên bối Long tộc ta, cũng là nguồn gốc của trọng lực.

Nó là một Kim Tiên mà lại dám đến đó, thật là không biết tự lượng sức mình." "Đúng vậy, thật sự cho rằng mình đã ngộ đạo một lần thì tư chất đã nghịch thiên rồi sao?" "Cứ để nó đi tìm chết, việc cấp bách của chúng ta vẫn là tiến vào Hóa Long Trì." Hành động của Lâm Trường Sinh tự nhiên khiến những Long tộc này cười lạnh không ngừng.

Tương tự, các Long tộc trưởng lão đang quan sát qua Kính Hoa Thủy Nguyệt cũng nhíu mày.

"Phương hướng đó là nơi đặt thi cốt của Ngao Trọng.

Nó là cường giả cấp Đại La Kim Tiên của Thổ Long tộc, một thân Trọng Lực Pháp Tắc vô cùng cường hãn.

Dù chỉ là một bộ hài cốt, vẫn còn tàn lưu Trọng Lực Pháp Tắc, một Kim Tiên mà đi đến đó quả thực có chút không tự lượng sức." "Có lẽ nó muốn mượn cổ trọng lực này để tôi luyện nhục thân, dù sao nó vừa mới lĩnh ngộ Đoán Thể Công Pháp." "Đúng vậy, khả năng này rất lớn, chỉ hy vọng nó biết khó mà lui, nếu không Long tộc ta tổn thất một mầm non tốt cũng đáng tiếc." "Hy vọng là như vậy." Ngao Huyết cũng vô cùng lo lắng...

Lâm Trường Sinh lúc này đã không ngừng thâm nhập, chịu đựng trọng lực khủng bố.

Trọng lực tác động lên nhục thân khiến cường độ nhục thể của y không ngừng tăng cường.

Uy áp từ cảnh giới khiến Nguyên Thần của y run rẩy.

Ngũ Hành Bích Lạc Tán xoay tròn điên cuồng, không ngừng buông xuống Ngũ hành chi khí để chống cự cổ uy áp này.

Cuối cùng, khi Lâm Trường Sinh từ xa nhìn thấy một bộ thi cốt lớn như ngọn núi, y đã dừng lại.

Mặc dù đã là thi cốt, nhưng hung uy vẫn còn đó.

Pháp tắc Đạo Vận không ngừng lưu chuyển trên thi cốt.

Thậm chí không gian xung quanh cũng đang bị vặn vẹo dưới cổ Pháp Tắc này.

"Ngươi từ xa quan sát hài cốt Long tộc Đại La Kim Tiên, đã đốn ngộ, đang lĩnh ngộ Trọng Lực Pháp Tắc." Một năm sau.

"Ngươi đã lĩnh ngộ Trọng Lực Pháp Tắc 1%." Chỉ vẻn vẹn 1% Trọng Lực Pháp Tắc, đã khiến Lâm Trường Sinh cảm thấy cổ trọng lực muốn áp bạo mình đang yếu đi.

Cùng với sự trôi chảy không ngừng của thời gian, sự lĩnh ngộ của Lâm Trường Sinh đối với Trọng Lực Pháp Tắc cũng càng thêm sâu sắc.

Điều này khiến các Long tộc trưởng lão đang quan sát triệt để phát điên.

"Ngộ đạo, nó lại đang ngộ đạo!" "Chỉ vẻn vẹn quan sát hài cốt của Ngao Trọng, lại có thể lĩnh ngộ sức mạnh Pháp Tắc, thật sự quá khủng khiếp rồi." "Ngao Huyết, Ngao Duệ thật sự là huyết mạch của ngươi ư?

Tư chất này quá nghịch thiên rồi, tuyệt đối không chỉ là căn

nguyên Tiên Thiên Thượng Phẩm." "Chỉ cần Ngao Duệ có thể từ Hóa Long Trì đi ra, tuyệt đối là Long Tử của Long tộc ta, hơn nữa còn là Long Tử có thiên phú mạnh nhất." Các Long tộc trưởng lão hưng phấn nhìn Ngao Duệ.

Ngộ đạo ngàn vạn năm khó gặp, trên người hậu bối này lại đơn giản như tu luyện vậy.

Chỉ riêng những gì bọn họ biết, đây đã là lần ngộ đạo thứ ba rồi.

Thiên phú như thế này còn gì để nói.

Tuyệt đối là Long Tử mạnh nhất của Long tộc bọn họ.

Có lẽ cảnh giới hiện tại của nó còn chưa xứng với danh xưng mạnh nhất, nhưng thiên phú thì tuyệt đối xứng đáng.

Khoảnh khắc này, ngay cả Ngao Thương, trưởng lão Thanh Long tộc cũng không còn ra lời châm chọc nữa.

Long Tử cấp bậc này đã là hy vọng gánh vác tương lai của Long tộc y.

Ngao Huyết mặt mày hớn hở, quật khởi rồi, Hắc Long tộc bọn họ sắp quật khởi rồi.

Không được, đợi đến khi Ngao Duệ đi ra, nhất định phải trọng thưởng cho nó một kiện Linh Bảo tốt hơn.

Đây tuyệt đối là thiên tài của Long tộc ta.

Thoáng chốc, ba ngàn năm đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, Lâm Trường Sinh vẫn luôn ngộ đạo.

"Ngươi thông qua không ngừng lĩnh ngộ Trọng Lực Pháp Tắc, đã lĩnh ngộ ra Thần Thông mới: Trọng Lực Lãnh Địa." Cùng với tiếng hệ thống vang lên, Lâm Trường Sinh kết thúc lần ngộ đạo này.

Lúc này, mặc dù vẫn còn trọng lực áp bức, nhưng đối với y mà nói, đã hoàn toàn có thể chịu đựng được.

Không chỉ có vậy, ngộ đạo trong khoảng thời gian này còn khiến cường độ nhục thân của y tiến thêm một bước, đã đạt đến Kim Tiên viên mãn.

Chỉ cần tiến thêm một bước nữa, là có thể dẫn đầu đột phá đến cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

Còn về Nguyên Thần Pháp Lực, mặc dù không cố ý tu luyện, nhưng dưới sự chịu đựng uy áp trong ba ngàn năm này, cũng đã thuận lợi đột phá một tiểu cảnh giới, đạt đến Kim Tiên trung kỳ.

"Đây chính là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp sao?" "Thật sự quá khủng khiếp rồi." Ngay cả Lâm Trường Sinh cũng không nhịn được cảm thán một câu.

Thu hoạch trong ba ngàn năm này quá lớn.

Trọng Lực Pháp Tắc cũng đã được y cảm ngộ đến 20%.

Hóa thành Pháp Tắc Đạo Vận bao quanh toàn thân.

Đồng thời còn lĩnh ngộ Thần Thông Trọng Lực Lãnh Địa.

Thông qua việc tạo ra từ trường trọng lực để áp chế kẻ địch.

Tuyệt đối cũng là một Thần Thông vô cùng hữu dụng.

"Ngộ đạo lâu như vậy, cũng nên đi Hóa Long Trì rồi." Lâm Trường Sinh liếc nhìn một cái, rời khỏi nơi đây.

Lâm Trường Sinh sau khi lĩnh ngộ Trọng Lực Pháp Tắc, cảm thấy toàn thân nhẹ nhàng vô cùng.

Cảm giác nhục thân như muốn bị áp bạo biến mất hoàn toàn.

Chương 18

Y ung dung vận dụng Ngũ Hành Độn Thuật, hướng về Hóa Long Trì mà đi.

Dọc đường, y thấy càng nhiều thi cốt Long tộc.

Trong đó, đa phần là hậu duệ Long tộc muốn đến Hóa Long Trì nhưng bị áp bạo mà chết.

Nhưng tất cả những điều này không hề liên quan đến y.

Y chỉ là Hắc Long Ngao Duệ giả mạo.

Chỉ cần đạt được lợi ích của Long tộc, y sẽ rời khỏi nơi đây.

Đi đến Bất Chu Sơn tìm kiếm cơ duyên mới.

Dù sao nhân quả của Long tộc quá lớn, y không muốn tham dự.

Đại sự bất quá, đợi sau này thực lực của y cường đại hơn, có thể cân nhắc chiếu cố Long tộc một chút.

"Hửm?" "Tốc độ thật nhanh." "Dưới uy áp kép, mỗi bước chúng ta đi đều phải chuẩn bị kỹ càng." "Nó vậy mà vẫn có thể di chuyển nhanh đến thế, con rồng này là ai?" Những kẻ có thể kiên trì đến bây giờ đều là tinh anh trong số các hậu duệ Long tộc.

Nhưng nhìn thấy con rồng này, bọn họ lập tức đều bị chấn kinh.

Bọn họ cứ đi được một đoạn đường lại phải dừng lại để điều chỉnh lại.

Con rồng này thì hay rồi, trực tiếp thi triển Độn Thuật mà tiến lên.

Chênh lệch lớn đến vậy sao?

"Ta nhớ ra rồi." "Nó hình như là con Hắc Long đã ngộ đạo trước

đó.” Bỗng nhiên, có con rồng chợt nhớ ra.

“Ta cũng nhớ ra rồi.” “Không phải nó đã đi đến nguồn gốc trọng lực, nơi đặt hài cốt của Đại La Kim Tiên kia sao?” “Lâu như vậy không thấy, ta còn tưởng nó đã vẫn lạc rồi.” “Không ngờ không những sống sót trở về, mà thực lực cũng đại tăng.” Một số Long tộc đang dừng lại ở đây nhưng lại không cam lòng rút lui lập tức nhận ra.

“Quả nhiên là nó.” “Xin lỗi, trước đó lời châm chọc của ta đã quá lớn tiếng.” “Ta xin lỗi.” Lập tức có những Long tộc từng châm chọc trước đó đều thầm mắng mình là đồ tiểu nhân.

“Không ngờ danh tiếng của ta lại lớn đến vậy ư?” Lâm Trường Sinh thu tất cả vào trong đầu, khẽ cười một tiếng, không hề để ý.

Không biết đã đi được bao lâu.

Uy áp kép đã đạt đến đỉnh điểm.

Nhưng đối với Lâm Trường Sinh mà nói, chỉ là có chút áp lực mà thôi.

Với Trọng Lực Pháp Tắc và nhục thân Kim Tiên viên mãn, cộng thêm sự bảo hộ của Ngũ Hành Bích Lạc Tán, y vẫn xông ra khỏi Long Mộ.

Mặc dù Long Mộ có uy áp thuộc về Đại La Kim Tiên.

Nhưng dù sao đây cũng chỉ là một trận khảo nghiệm, chứ không phải muốn diệt tuyệt hậu duệ Long tộc.

Bởi vậy, uy áp Đại La Kim Tiên so với uy áp bình thường mà nói, đã yếu đi mấy vạn lần.

Xông ra khỏi Long Mộ, trước mặt Lâm Trường Sinh là một huyết trì khổng lồ vô biên.

Được đúc thành từ một cái đầu rồng khổng lồ.

Nhìn thoáng qua huyết trì, đã có mấy trăm hậu duệ Long tộc đang hấp thu năng lượng trong đó.

Quả nhiên.

Mặc dù thiên phú của ta không tệ, nhưng dù sao cũng đã chậm trễ không ít thời gian.

Cộng thêm nền tảng của Long tộc không tồi, có nhiều hậu duệ Long tộc đạt đến huyết trì như vậy cũng là điều bình thường.

Tin rằng sau này vẫn sẽ có Long tộc đạt đến.

Bởi vậy, có thể hấp thu sớm, lợi ích tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Lâm Trường Sinh quét mắt nhìn một cái, trực tiếp tìm một chỗ ở mép huyết trì.

Huyết trì vô cùng lớn, dù bọn họ với nhục thân Long tộc ở bên trong, cũng không hề chen chúc.

Lâm Trường Sinh lập tức cũng bắt đầu tu luyện.

Cảm thụ năng lượng trong Long huyết không ngừng tôi luyện nhục thân, Lâm Trường Sinh bắt đầu thử tu luyện Nguyên Thần.

Không biết 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 có thể sử dụng ở đây không.

Có lẽ có thể thử một chút.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp vận khởi tu luyện công pháp.

Huyết trì vốn tĩnh lặng lập tức xuất hiện một xoáy nước khổng lồ màu huyết sắc.

Mà trung tâm của xoáy nước chính là Lâm Trường Sinh.

Vô số Long huyết bị y điên cuồng hấp thu.

Tốc độ hấp thu này có thể gọi là khủng khiếp.

Cảm thụ cường độ nhục thể đang điên cuồng thăng cấp, Lâm Trường Sinh vô cùng hài lòng.

Như vậy, tốc độ tu luyện nhục thân của y sẽ tăng nhanh đáng kể.

Như vậy cũng có thể yên tâm tu luyện.

Đồng thời, Linh Khí của Long Mộ dường như cũng bị hấp dẫn, hóa thành xoáy nước bị Lâm Trường Sinh hấp thu.

Cảnh tượng kinh người như vậy tự nhiên đã gây ra sự chấn kinh cho các Long tộc trưởng lão.

Từ khi Lâm Trường Sinh bộc lộ thiên phú của mình, ánh mắt của bọn họ chưa bao giờ rời khỏi y bao lâu.

Lúc này nhìn thấy dị tượng kinh người như vậy, lại thêm một phen chấn kinh.

"Pháp Thể Song Tu!" Điều này đối với Long tộc mà nói không tính là hiếm lạ.

Bởi vì Long tộc bọn họ vốn có nhục thân cường đại, nên mới chủ tu nhục thân.

Nhưng cũng không ít kẻ sẽ chọn Pháp Thể Song Tu.

Pháp Thể Song Tu, ở cùng cảnh giới chiến lực vô cùng cường hãn.

Nhưng có một khuyết điểm, đó chính là tốc độ tu luyện quá chậm.

Cần biết rằng, mỗi khi chênh lệch một cảnh giới, chiến lực chênh lệch chính là trời vực.

Ngươi Pháp Thể Song Tu có mạnh đến mấy, sinh linh khác cao hơn ngươi một đại cảnh giới, một chưởng đã có thể hô chết ngươi,

căn bản vô dụng.

Nếu không có công pháp tu luyện cường hãn hoặc lượng tài nguyên khổng lồ để bồi dưỡng, Pháp Thể Song Tu muốn có thành tựu là cực kỳ khó khăn.

Nhưng việc tu luyện của Ngao Duệ trước mắt này lại một lần nữa lật đổ nhận thức của bọn họ.

"Công pháp bá đạo quá!" "Có công pháp như vậy, tốc độ tu luyện thật sự khó mà tưởng tượng nổi." Vị trưởng lão Hồng Long thở dài.

"Công pháp này rất có thể lại là do nó tự mình đốn ngộ ra." "Thật đúng là một yêu nghiệt." "Tuyệt đối xứng đáng là thiên kiêu của tộc ta." Có trưởng lão phụ họa theo sau.

"Đợi đến khi Ngao Duệ xuất quan, ta nghĩ nhất định phải bẩm báo Long Vương đại nhân." "Cũng đã đến lúc chọn ra Long tộc kế thừa nhân rồi." Các Long tộc trưởng lão còn lại nhìn nhau.

Thiên phú mà Ngao Duệ thể hiện ra thật sự quá đáng sợ.

Ít nhất cũng là căn nguyên Tiên Thiên Thượng Phẩm, hơn nữa ngộ tính tư chất lại cường hãn đến vậy, bọn họ thật sự không thể nghĩ ra lý do gì để không coi trọng nó.

Long Tử chỉ là hy vọng của thế hệ trẻ Long tộc.

Nhưng Long tộc kế thừa nhân chính là người lãnh đạo của Long tộc.

Ngay cả những trưởng lão như bọn họ, khi gặp Long tộc kế thừa nhân cũng phải hành lễ.

Mặc dù hiện tại tu vi của Ngao Duệ vẫn còn hơi yếu.

Nhưng có nền tảng của Long tộc rót vào, những điều này đều không phải vấn đề.

Lâm Trường Sinh vạn vạn không ngờ, mình chỉ là một con rồng giả mạo.

Chỉ muốn đến Long tộc kiếm chút lợi ích, vậy mà những Long tộc trưởng lão này lại muốn bồi dưỡng y thành Long tộc kế thừa nhân!

Thật sự là quá phi lý rồi.

Đương nhiên, tất cả những điều này Lâm Trường Sinh đều không hay biết.

Lúc này y đang chuyên tâm tu luyện.

Thoáng chốc, mấy trăm năm đã trôi qua.

Từng đợt hậu duệ Long tộc lại lục tục xông qua Long Mộ.

Nhưng niềm vui của bọn họ không kéo dài bao lâu, khi nhìn thấy Lâm Trường Sinh hóa thành xoáy nước điên cuồng hấp thu Long huyết.

"Cái đồ quỷ này có phải việc của một con rồng không?" "Long huyết đều bị ngươi hấp thu cạn kiệt rồi, chúng ta còn hấp thu cái gì?" Nhìn thấy màu sắc của Long huyết bắt đầu nhạt dần, bọn họ cũng không dám chậm trễ, chỉ có thể tùy tiện tìm một chỗ bắt đầu tu luyện.

Còn về những Long tộc đã ở trong Hóa Long Trì, thì lại không biết chuyện gì đang xảy ra bên ngoài.

Bọn họ chỉ cảm thấy tốc độ tu luyện trở nên chậm lại.

Năng lượng của Long huyết dường như yếu đi.

Chẳng lẽ là vì có quá nhiều Long tộc tiến vào?

Không được, phải tăng tốc hấp thu.

Chỉ là bọn họ có nhanh đến mấy, cũng không nhanh bằng Lâm Trường Sinh.

Thoáng chốc, hơn bốn ngàn năm đã trôi qua.

Long huyết trong Hóa Long Trì đã biến thành màu trong suốt.

Các Long tộc đang tu luyện bên trong vì thiếu hụt năng lượng mà buộc phải xuất quan.

"Rốt cuộc là chuyện gì?" "Lần này số Long tộc tiến vào Hóa Long Trì không nhiều, vì sao năng lượng lại tiêu biến nhanh đến vậy?" Nhưng khi bọn họ nhìn thấy Lâm Trường Sinh ở đằng xa, lập tức hiểu rõ mọi chuyện.

Chương 19

"Đáng chết!" "Cơ duyên thăng cấp của bọn họ vậy mà lại bị con Hắc Long này cướp mất." Có Long tộc trong lòng phẫn nộ không nhịn được phóng về phía Lâm Trường Sinh đang ở trung tâm xoáy nước.

"Đã đoạn tuyệt cơ duyên thăng cấp của bọn ta, ngươi cũng đừng hòng sống yên ổn." Đúng lúc này, một cổ năng lượng vô danh xuất hiện, bảo vệ Lâm Trường Sinh đang tu luyện.

"Không được tùy tiện ra tay." "Ngao Duệ sẽ là Long tộc kế thừa nhân tương lai của Long tộc ta." "Cái gì?

Long tộc kế thừa nhân?" Lần này, tất cả Long tộc trong Hóa Long Trì đều không còn giữ được bình tĩnh.

Địa vị và tầm quan trọng của Long tộc kế thừa nhân bọn họ đều biết.

Long tộc có không ít Long Tử, tu vi cũng phi thường cường đại.

Kẻ mạnh được đồn là đã bế quan chuẩn bị đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nhưng dù vậy, cũng chưa từng nghe nói tộc trung muốn lập Long tộc kế thừa nhân.

Hiện tại, lại muốn lập con Hắc Long chỉ có cảnh giới Kim Tiên này làm kế thừa nhân?

Không đúng, không phải Kim Tiên, nó dường như sắp đột phá rồi.

Phải, tu luyện lâu như vậy Lâm Trường Sinh quả thực sắp đột phá rồi.

Trước tiên là Nguyên Thần của y.

Hơn bốn ngàn năm thời gian, khiến tu vi của y tiến thêm một bước.

Nguyên Thần cũng cường đại hơn không ít.

Tu vi cũng từ Kim Tiên trung kỳ thăng cấp đến Kim Tiên hậu kỳ.

Pháp lực bành trướng luân chuyển khắp tứ chi bách hài của y, khiến y vô cùng sảng khoái.

Xem ra quyết định ban đầu vẫn là chính xác.

Chỉ cần đến Long tộc một chuyến, tu vi của y đã đạt đến Kim Tiên hậu kỳ.

Cố nhiên có liên quan đến căn nguyên của mình, nhưng lợi ích mà Hóa Long Trì mang lại cho y cũng không ít.

Nhưng niềm vui lớn hơn vẫn là cường độ nhục thân.

Dưới sự tu luyện của 《Thiên Long Bá Thể Công》, điên cuồng hấp thu Long huyết, đã thành công đột phá đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Như vậy cũng xem như có chút năng lực tự vệ rồi.

Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cộng thêm nhiều thủ đoạn, cho dù đối mặt với cường giả Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, y cũng có nắm chắc một trận chiến.

Hơn nữa, cuối cùng cũng có thể hóa hình rồi.

Nhưng Lâm Trường Sinh cũng không ngu ngốc mà hóa thành dáng vẻ của mình.

Mà y vẫn lợi dụng Thai Hóa Dịch Hình, hóa hình thành một thanh niên có đường nét rõ ràng.

Phải rồi, còn có thiên phú.

Giờ đây mình đã là Thái Ất Kim Tiên, vậy thì lại có thể giải khóa một thiên phú.

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang định tra xét thiên phú mới, một cổ sát khí truyền đến từ bên cạnh.

Hửm?

Lâm Trường Sinh ngẩng mắt nhìn.

Chỉ thấy một thanh niên mặc đạo bào màu vàng kim đang nhìn y đầy oán hận.

Mà sát khí chính là từ trên người hắn truyền ra.

"Ngươi muốn giết ta?" Lâm Trường Sinh có chút ngạc nhiên hỏi.

"Ta nhiều nhất cũng chỉ hấp thu nhiều hơn một chút Long huyết, cũng không đến mức đối với ta động sát tâm chứ." "Ngao Kim cuối cùng vẫn không nhịn được." "Đương nhiên rồi, huyết mạch của Ngao Kim cực kỳ thuần chính, lại là hậu duệ của Long Vương nhất mạch, thiên phú dị bẩm, sớm đã là Long Tử được nội định rồi." "Đúng vậy, nhưng Ngao Kim dường như không hài lòng với thân phận Long Tử.

Hắn đã sớm lập chí muốn đi con đường Long Vương, trở thành Long tộc kế thừa nhân rồi." "Hiện tại thân phận Long tộc kế thừa nhân lại bị nhiều Long tộc trưởng lão nội định cho kẻ khác, khó trách hắn muốn động sát tâm." "Con Hắc Long này rốt cuộc có lai lịch thế nào, lại có thể được nội định làm kế thừa nhân?" Các hậu duệ Long tộc khác thấy Ngao Kim nhảy ra, bọn họ lập tức bắt đầu xì xào bàn tán.

"Long tộc kế thừa nhân?" Lâm Trường Sinh lúc này cảm thấy đại não của mình dường như không đủ dùng rồi.

"Ta chỉ muốn đến Long tộc kiếm chút lợi ích mà thôi.

Sao lại đột nhiên có thêm cái thân phận này?" "Chẳng lẽ những biểu hiện trước đây của ta đều bị những Long tộc trưởng lão kia nhìn thấy rồi?" "Đúng rồi, nhất định là như vậy!" "Nhưng các ngươi làm vậy thật sự lễ độ sao?

Có hỏi qua ý kiến của ta chưa?" Ngay khi Lâm Trường Sinh đang trầm tư, Ngao Kim hai mắt phun lửa gầm lên giận dữ: "Ta không phục!" "Một con Hắc Long lại dám vọng tưởng trở thành kế thừa nhân của Long tộc ta, quả thực nực cười." "Ta muốn khiêu chiến nó." "Chuẩn!" Tiếng của Long tộc trưởng lão truyền đến.

Ngao Kim lúc này cũng là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Nếu có thể mượn hắn để lập uy, thân phận kế thừa nhân của Ngao Duệ sẽ càng thêm vững chắc.

Đương nhiên, nếu Ngao Duệ thất bại, bọn họ cũng chỉ có thể tạm thời gác lại chuyện này.

Được sự cho phép của Long tộc trưởng lão, Ngao Kim không kịp chờ đợi xông tới.

Lực lượng nhục thân khủng bố như một ngọn Thái Cổ Thần Sơn mang theo vạn quân chi thế, một quyền đánh về phía Lâm Trường Sinh.

Các Long tộc xung quanh đang quan chiến đều lùi lại.

Trận chiến cấp độ này, dù chỉ là dư âm cũng không phải bọn họ có thể chịu đựng.

Lâm Trường Sinh không hề sợ hãi, trực tiếp chọn đối kháng cứng rắn.

Mọi người đều có nhục thân cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, cũng không đến mức sợ hắn.

Oanh!

Như hai ngọn Thái Cổ Thần Sơn va chạm.

Toàn bộ Hóa Long Trì dường như đều rung chuyển vài cái.

Khí lãng khủng bố làm Long huyết loãng trong Hóa Long Trì cũng bị chấn động mà cuộn ngược ra ngoài.

Cú đánh này Lâm Trường Sinh và Ngao Kim bất phân thắng bại.

Nhưng điều này chỉ khiến Ngao Kim càng thêm phẫn nộ.

Hắn là Kim Long tộc cao ngạo, cường độ huyết mạch vốn đã cao hơn Hắc Long.

Giờ đây ở cùng cảnh giới, hắn lại không hề chiếm được chút lợi thế nào, lập tức sự kiêu ngạo trong lòng bị đả kích tan nát.

Gầm lên giận dữ một tiếng, hắn tiếp tục xông lên.

Lâm Trường Sinh trong lòng cười lạnh một tiếng, "Kim Long thì sao chứ?" "Ta có công pháp 《Thiên Long Bá Thể Công》 do đốn ngộ mà thành, giữa chừng còn đốn ngộ cải thiện một lần.

Cường độ nhục thân đã hoàn toàn không kém Kim Long." "Sở dĩ ta chọn đối kháng cứng rắn với hắn, chính là muốn xem cường độ nhục thân của mình rốt cuộc đã đạt đến mức nào." "Bây giờ thì, không có cần thiết phải tiếp tục lãng phí thời gian nữa rồi." "Ký nhiên đã động sát tâm với ta, vậy thì hãy chuẩn bị tinh thần bị giết đi." "Dù là Kim Long tộc, hậu duệ của Long Vương nhất mạch cũng phải chết." "Trọng Lực Lãnh Địa!" Lâm Trường Sinh quát lớn một tiếng.

Một từ trường màu vàng đất lập tức khuếch tán ra.

Đạo vận Trọng Lực Pháp Tắc không ngừng lóe lên.

Ngao Kim lập tức bị Trọng Lực Lãnh Địa bao phủ.

Trọng lực đột ngột xuất hiện khiến thân hình đang xông lên của hắn đột ngột chìm xuống.

"Không hay rồi!" Ngao Kim tuy kiêu ngạo, nhưng kinh nghiệm chiến đấu không yếu.

Vội vàng hai tay hộ trước ngực.

Nhưng đã quá muộn.

Một quyền của Lâm Trường Sinh đã đánh tới.

Một tiếng "Oanh!".

Ngao Kim như một quả đạn pháo bị đánh bay ngược ra ngoài.

Hắn nặng nề đập xuống Hóa Long Trì.

Vẫn chưa kịp ổn định thân hình, công kích như cuồng phong bạo vũ của Lâm Trường Sinh đã ập đến.

Mỗi một quyền đều thế đại lực trầm, không hề giữ lại chút nào.

Cộng thêm sự gia trì của Trọng Lực Lãnh Địa, đã hạn chế hành động của Ngao Kim ở mức độ cực lớn.

Không lâu sau, Ngao Kim trực tiếp rơi vào thế hạ phong, bị đánh đến không còn sức phản kháng.

Cứ như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ bị đánh bạo.

"Đáng chết, nó làm sao dám!" Ngao Kim chỉ cảm thấy đây là một sự sỉ nhục, là sự giẫm đạp lên kiêu ngạo của hắn.

Trong lúc thần sắc điên cuồng, hắn trực tiếp tế xuất Linh Bảo của mình.

Đó là một cây như ý màu vàng kim, trên đó ẩn hiện khắc hình rồng hổ.

Kim sắc như ý vừa xuất hiện, Lâm Trường Sinh cũng dừng lại.

Bởi vì trong Kim sắc như ý này, một luồng kim sắc chi quang rải xuống, bảo vệ Ngao Kim ở giữa.

“Lại là Long Hổ Như Ý!” “Đây chính là Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo a, có thể công có thể thủ.” “Không hổ là Ngao Kim, ngay cả Tiên Thiên Linh Bảo cấp phẩm cấp này cũng có.” “Đúng vậy, nhưng điều đó cũng cho thấy Ngao Kim đã bị dồn vào đường cùng rồi.” “Thì sao chứ?

Đây là Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo, đủ để xoay chuyển cục diện chiến đấu, trực tiếp định thắng bại rồi.” Các hậu duệ Long tộc khác nhìn thấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo này đều lộ ra vẻ kinh thán.

“Ta muốn giết ngươi!” Ngao Kim phát ra một tiếng gầm giận dữ, điều khiển Long Hổ Như Ý sát phạt về phía Lâm Trường Sinh.

“Hảo cái Ngao Kim.” “Chẳng qua là một trận tỷ thí, cư nhiên động dụng Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo.” “Thật muốn mạt sát tương lai của Long tộc ta ư?” Ngao Huyết đang thông qua Kính Hoa Thủy Nguyệt quan sát, lúc này vô cùng hối hận.

Bản thân ngày trước vì sao lại không cấp cho Ngao Duệ một kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo chứ.

Không được, nếu Ngao Duệ bất địch, nói gì thì y cũng phải nhúng tay vào.

Dù bị truy trách cũng không từ nan.

“Ngao Huyết, lời này sai rồi.” “Linh bảo cũng là một phần chiến lực của bản thân, đã là chiến đấu thì phải dốc toàn lực.

Chương 20

Nếu có gì sai sót, chỉ có thể nói rõ thực lực bản thân không đủ mà thôi." "Huống hồ, muốn trở thành người kế thừa Long tộc, ngay cả chút khiêu chiến này cũng không ứng phó nổi, thực sự khó lòng phục chúng." Trưởng lão Đại La Kim Tiên của Kim Long tộc cười nói.

Long Vương chính là dòng dõi Kim Long bọn họ, hậu duệ của bọn họ đương nhiên muốn tiếp nối sự huy hoàng của Long Vương.

Bởi vậy đã sớm nhòm ngó vị trí người kế thừa Long tộc này từ rất lâu rồi.

Giờ đây lại bị một con Hắc Long vô danh tiểu tốt đoạt mất, làm sao có thể không tức giận.

Cho nên, khi thấy Ngao Kim tế xuất Long Hổ Như Ý, trong lòng y cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ngao Kim và con Hắc Long kia đều là Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ.

Sở dĩ Ngao Kim rơi vào thế hạ phong, là vì con Hắc Long kia đốn ngộ Trọng Lực Pháp Tắc, lĩnh ngộ Trọng Lực Thần Thông mà thôi.

Lúc này có Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo gia trì, Trọng Lực Thần Thông đã không đủ dùng.

Mặc dù trước đó đã thấy con Hắc Long kia có một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Nhưng làm sao có thể đỡ được Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo.

Trận chiến này thắng bại đã định!

"Hừ." "Linh bảo hay không linh bảo gì chứ." "Ngã chỉ biết bàn về thiên phú căn nguyên, Ngao Kim căn bản không xứng cùng Ngao Duệ

so sánh.” “Nếu lấy linh bảo để xác lập người kế thừa Long tộc, vậy thì còn tu luyện làm gì nữa chứ.” Ngao Huyết phản bác lại.

“Thôi được rồi, hai ngươi đừng tranh cãi nữa.” “Thân phận người kế thừa Long tộc là kết quả chúng ta thương nghị.” “Kết quả cuối cùng vẫn phải do Long Vương đại nhân tự mình định đoạt.” Có trưởng lão Long tộc đứng ra hòa giải.

Ngao Huyết và trưởng lão Kim Long tộc nhìn nhau, đều thấy được nụ cười lạnh trong mắt đối phương.

“Chiến đấu bắt đầu rồi.” Trưởng lão Long tộc vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Lúc này tất cả trưởng lão Long tộc đều chăm chú nhìn vào trong Kính Hoa Thủy Nguyệt...

Long Hổ Như Ý dưới sự gia trì của pháp lực Ngao Kim, điên cuồng xoay tròn.

Long Hổ được khắc họa trên đó cũng hóa thành sống động, biến thành cự thú ngập trời, hung lệ vô cùng, vờn quanh Long Hổ Như Ý.

Sau đó mang theo tiếng xé gió đập xuống Lâm Trường Sinh.

Uy năng khủng bố đã vô hạn tiếp cận Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Các Long tộc vây xem lùi lại hết lần này đến lần khác.

“Chết đi cho ta!” Ngao Kim phát ra tiếng gào thét phấn khích điên cuồng.

Lâm Trường Sinh khẽ nhíu mày, Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo ư?

Nếu y dốc hết thủ đoạn, chút nào không sợ Ngao Kim.

Nhưng bị nhiều Đại La Kim Tiên chú mục như vậy, y không muốn bạo lộ quá nhiều át chủ bài.

Thôi vậy, cứ dùng thêm một loại pháp tắc chi lực đi.

Tâm niệm vừa động.

Huyền Nguyên Kiếm xuất hiện trước mặt y.

Dưới sự gia trì của pháp tắc, Huyền Nguyên Kiếm điên cuồng diễn hóa.

Chẳng mấy chốc đã hóa thành một thanh trường kiếm lớn hàng trăm trượng.

Trên đó Nhất Nguyên Trọng Thủy đang điên cuồng diễn hóa.

Đầy đủ hàng chục giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Mỗi một giọt có trọng lượng tương đương với một tòa Thái Cổ Thần Sơn.

"Một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo cũng vọng tưởng tranh đấu với Long Hổ Như Ý của ta, thật là không biết sống chết." "Sau khi ngươi chết, kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này ta sẽ cẩn thận thu lại." Ngao Kim khinh thường nói.

"Vậy sao?" "Linh bảo tuy tốt, cũng phải xem ai sử dụng." "Kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo này ngươi hiển nhiên chưa hoàn toàn luyện hóa, căn bản không thể phát huy toàn bộ uy năng của nó." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng, trực tiếp chỉ huy Huyền Nguyên Kiếm chém về phía Long Hổ Như Ý.

"Thì sao chứ." "Nó cũng không phải một kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo có thể chống đỡ được." Ngao Kim vẫn cứng miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, hai kiện linh bảo cuối cùng va chạm vào nhau.

Chỉ thấy Huyền Nguyên Kiếm chém vào Long Hổ.

Nhất Nguyên Trọng Thủy và Long Hổ hư ảnh không ngừng dây dưa, tiêu trừ uy năng lẫn nhau.

Bất quá Long Hổ hư ảnh hiển nhiên mạnh hơn một chút, Nhất Nguyên Trọng Thủy không ngừng bị đánh tan.

Nếu không có gì bất ngờ, e rằng vẫn là kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Long Hổ Như Ý này mạnh hơn một bậc.

"Quả nhiên vẫn là kết quả này a." "Đúng vậy, uy năng của Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo không thể coi thường." "Ngao Duệ có thể chiến đấu đến trình độ này đã rất không tệ rồi." Các Long tộc vây xem nhao nhao nói nhỏ.

Không có cách nào, linh bảo quả thực cũng là một phần chiến đấu lực.

Chỉ có thể nói Ngao Duệ vận may không tốt mà thôi.

Nếu có thể sớm chút triển lộ thiên phú, gây được sự coi trọng của tộc, cũng sẽ không phải chịu thiệt thòi về linh bảo.

Mà trưởng lão Kim Long tộc đang quan chiến cũng lộ ra nụ cười nhẹ nhõm như trút được gánh nặng.

Bất quá đồng thời y cũng âm thầm chuẩn bị ra tay.

Bởi vì y đã nhìn ra Ngao Huyết không ngồi yên được nữa.

"Mau nhìn, cục diện chiến đấu đã thay đổi." "Đây hình như là Kiếm Đạo Pháp Tắc?!" "Ngao Duệ còn nắm giữ Kiếm Đạo Pháp Tắc." Lời của trưởng lão Long tộc trực tiếp thu hút sự chú ý của Ngao Huyết, y vội vàng nhìn về phía Kính Hoa Thủy Nguyệt.

Chỉ thấy trên Huyền Nguyên Kiếm sắp bị ma diệt quang mang, quang mang đại phóng.

Kiếm khí tung hoành.

Phối hợp với Nhất Nguyên Trọng Thủy trực tiếp xuyên thủng Long Hổ hư ảnh.

Huyền Nguyên Kiếm cuối cùng hung hăng đánh trúng Long Hổ Như Ý.

Ông.

Long Hổ Như Ý không ngừng run rẩy, sau đó kêu rên một tiếng mà bay ngược trở lại.

Vẫn chưa đợi Ngao Kim đau lòng, một đạo quang mang nhanh như thiểm điện xẹt qua bầu trời.

Tựa như cầu vồng dài rực rỡ.

Mà mục tiêu của đạo trường hồng này lại chính là y!

Kiếm Đạo Pháp Tắc cùng Kiếm Đạo Thần Thông Bạch Hồng Xuyên Dương!

"Không, không, không." "Trưởng lão mau cứu ta." Giờ phút này Ngao Kim cảm nhận được nỗi sợ hãi đến từ cái chết.

Y làm sao cũng không nghĩ ra, rõ ràng bản thân đang chiếm ưu thế, vì sao lại đột nhiên bị nghịch chuyển.

"Dừng tay!" Trưởng lão Kim Long tộc Ngao Cực gào thét lên tiếng, vừa định ra tay thì bị Ngao Huyết cản lại.

"Ngao Cực, đây chính là trận chiến giữa bọn chúng mà thôi." Ngao Huyết chắn trước mặt y, lạnh lùng cười nói.

"Ngao Huyết, ngươi cút ngay cho ta!" "Nếu Ngao Kim vẫn lạc tại đây, Kim Long tộc ta và Hắc Long tộc ngươi sẽ không đội trời chung." Ngao Cực sốt ruột như lửa đốt gào thét.

"Lời này của ngươi lại không đúng rồi." "Đã là chiến đấu, tự nhiên phải dốc toàn lực." "Nếu có gì sai sót, cũng chỉ có thể nói rõ

thực lực bản thân không đủ mà thôi.” “Ngao Kim gặp kiếp sát này là đáng đời.” Ngao Huyết cười lạnh một tiếng.

Lúc này y chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng sảng khoái.

“Ngươi!” Hai con rồng còn đang tranh cãi, chiến đấu đã kết thúc.

Dù có trưởng lão Long tộc cấp Đại La Kim Tiên bảo y dừng tay, nhưng Lâm Trường Sinh vẫn nghĩa vô phản cố giết chết Ngao Kim.

Ngao Kim lúc này bị Huyền Nguyên Kiếm đâm xuyên, Nguyên Thần bị nghiền nát tan tành, chết không thể chết thêm được nữa.

Làm xong tất cả những điều này, Lâm Trường Sinh dùng pháp lực hóa ra đại thủ, trực tiếp túm lấy Long Hổ Như Ý.

Kiện Tiên Thiên Linh Bảo này trong tay y không ngừng ông minh, muốn chạy trốn.

Nhưng tiếc là đã mất đi sự quán chú pháp lực của Ngao Kim, căn bản không thể thoát khỏi lòng bàn tay Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh cũng không quản những thứ khác, trực tiếp bắt đầu luyện hóa Long Hổ Như Ý ngay tại chỗ.

Y căn bản không lo lắng sẽ có Long tộc nào thừa cơ đánh lén y.

Bản thân đã triển lộ thiên phú ra, những trưởng lão Long tộc kia tất nhiên sẽ không ngồi yên bỏ mặc.

“Ngao Duệ thật cuồng vọng!” Trưởng lão Kim Long tộc Ngao Cực nhìn thấy cảnh này, càng thêm phẫn nộ vô cùng.

Ngay lúc này, một cỗ khí tức khủng bố mà cổ lão đột nhiên giáng lâm.

Giờ phút này, tất cả Long tộc đều tâm sinh chiến đấu!

Đây là Long Vương thức tỉnh ư?

Long Vương, cường giả tuyệt đối của Long tộc.

Bình thường không hỏi đến chuyện tầm thường, một lòng muốn đột phá cảnh giới.

Không ngờ lúc này cư nhiên lại sắp thức tỉnh?

Chẳng lẽ là Ngao Duệ bất chấp tất cả chém giết Ngao Kim đã kinh động đến y?

Nếu là như vậy, vậy Hắc Long tộc e rằng sẽ gặp đại nạn rồi.

Dù thế nào đi nữa, giờ phút này tất cả trưởng lão Long tộc đều cung kính đứng sang một bên.

"Ba ngàn năm sau, sắc lập Ngao Duệ làm người kế thừa Long tộc." "Ngã sẽ tự mình quán đỉnh cho y tại Long Cung." Chỉ là một câu nói đơn giản trong nháy mắt đã như bom sâu dưới nước, dấy lên sóng to gió lớn trong Long tộc.

Một tia thần niệm của Long Vương thức tỉnh, cư nhiên chỉ để tuyên bố tin tức này!

Hơn nữa còn bất chấp hao phí công lực bản thân, muốn tự mình quán đỉnh cho Ngao Duệ.

Quán đỉnh là một việc vô cùng hao phí nguyên khí.

Chương 21

Nhưng lại có thể nhanh chóng nâng cao thực lực của đối tượng được quán đỉnh.

Long Vương có thể vì một hậu bối mà làm đến mức độ này, đủ để nói rõ thiên phú của Ngao Duệ.

"Vâng." Ngao Cực dù lòng có bất cam, giờ phút này cũng chỉ có thể cúi đầu tuân lệnh.

Long Vương đã lên tiếng, bọn họ không dám phản kháng.

Càng không dám âm thầm giở trò.

Bằng không cơn thịnh nộ của Long Vương, không phải bọn họ có thể gánh chịu.

Tuyên bố xong tin tức này, thần niệm của Long Vương như thủy triều rút đi.

"Ngao Huyết, chúc mừng a." "Hắc Long tộc các ngươi đã xuất hiện một thiên tài bất phàm." Những trưởng lão cấp Đại La Kim Tiên khác nhao nhao chúc mừng.

Ngay cả trưởng lão Thanh Long tộc Ngao Thương vốn không hợp với Ngao Huyết cũng nặn ra nụ cười.

"Hừ." "Ngao Kim tuy chết, nhưng Long Hổ Như Ý là linh bảo của tộc ta." "Ta muốn thu hồi." Ngao Cực trong lòng có lửa mà không thể phát tiết, chỉ có thể thu hồi linh bảo.

"Tùy ý." "Bất quá ta nhắc nhở ngươi một câu, Ngao Duệ hiện tại đang chuyên tâm luyện hóa linh bảo." "Nếu ngươi quấy rầy y, gây ra sự bất mãn của y, thì không liên quan gì đến ta." "Dù sao ba ngàn năm sau y sẽ trở thành người kế thừa Long tộc, ngay cả ta gặp y cũng phải

hành lễ.” Lần này Ngao Huyết không những không ngăn cản, ngược lại còn nhường chỗ cho y.

Ngao Cực giận dữ trừng mắt, trực tiếp bị chặn họng đến một câu cũng không nói ra được.

Đúng vậy, ba ngàn năm sau y sẽ trở thành người kế thừa Long tộc rồi.

Bản thân giờ lại đi đắc tội y, đây chẳng phải là rước họa vào cho Kim Long tộc sao.

Thôi vậy thôi vậy.

Ngao Cực cuối cùng thở dài một hơi, bất cam rời đi.

Những trưởng lão Long tộc khác cũng bắt đầu rút lui.

Ngao Huyết thì đóng vai người hộ đạo.

Luôn phòng bị có Long tộc nào ra tay với Ngao Duệ.

Lúc này, toàn bộ Long Cung đều sôi sục.

“Ngao Duệ là ai?” “Vì sao Long Vương lại tự mình sắc phong y làm người kế thừa, còn muốn quán đỉnh cho y?” “Ta cũng không biết a, Ngao Duệ này chẳng lẽ là con riêng của Long Vương ư?” Giờ phút này, toàn bộ Long Cung đều đang bàn tán về tin tức của Ngao Duệ.

May mắn thay rất nhanh bọn họ đã biết được thân phận của Ngao Duệ.

“Cư nhiên là hậu duệ của lão gia hỏa Ngao Huyết kia.” “Vào Long Mộ một chuyến mà lại đốn ngộ hai lần, còn lĩnh ngộ công pháp đoán thể và pháp tắc?” “Ít nhất cũng nắm giữ ba loại pháp tắc trở lên?” Càng biết nhiều, bọn họ càng chấn kinh.

Một hậu duệ Long tộc rõ ràng ngay cả tư cách ở Long Cung cũng không có, cư nhiên lại trực tiếp nghịch tập.

Chuyện này cũng quá huyền huyễn rồi.

Điều này quả thực đúng là một con Hắc Long a.

Bất quá dù có chấn kinh đến mấy, thiên phú cường đại như vậy cũng xác thực xứng đáng với thân phận người kế thừa.

Chuyện người kế thừa Lâm Trường Sinh tạm thời còn chưa biết, lúc này y đang chuyên tâm luyện hóa Long Hổ Như Ý.

Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo có từ mười ba đến hai mươi bốn đạo cấm chế.

Mà kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo này có hai mươi đạo cấm chế.

Phẩm chất cũng xem như không tệ rồi.

Trước tiên y tốn hàng trăm năm thời gian, xóa bỏ pháp lực của Ngao Kim.

Kiện Long Hổ Như Ý này mới cuối cùng không còn ông minh phản kháng nữa.

Lại tốn thêm hai ngàn năm thời gian, Lâm Trường Sinh đã luyện hóa cấm chế đến mười bảy đạo.

Chỉ còn thiếu ba đạo nữa là có thể triệt để luyện hóa kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo này.

Bất quá mười bảy đạo cấm chế đã đủ để y phát huy uy năng của kiện Tiên Thiên Linh Bảo này rồi.

“Luyện hóa xong nhanh vậy sao?” Ngao Huyết luôn chú ý đến Ngao Duệ.

Theo ước tính của y, dù nhanh nhất cũng phải hơn năm ngàn năm mới có thể sơ bộ luyện hóa kiện Tiên Thiên Linh Bảo này.

Không ngờ thời gian lại rút ngắn đúng một nửa.

Thiên phú này quả thực là nghịch thiên a.

“Ngao Duệ, ta đợi ngươi ở Long Cung.” Nếu không thể vào Hóa Long Trì, Ngao Huyết khẳng định đã tự mình đi tìm Ngao Duệ rồi.

Lâm Trường Sinh không biết Ngao Huyết tìm mình làm gì, nhưng hiện tại đang ở đại bản doanh của Long tộc, vẫn nên thành thật một chút đi.

Ra khỏi Hóa Long Trì, chính là Long Cung.

Ngao Huyết đang đợi ở bên ngoài.

Thấy Ngao Duệ bước ra, Ngao Huyết vội vàng kích động nghênh đón.

“Tốt, tốt, tốt, cuối cùng cũng ra rồi.” Lâm Trường Sinh bị thái độ nhiệt liệt này của Ngao Huyết làm cho giật mình.

Đây là tình huống gì?

“Tổ phụ, người đây là?” Lâm Trường Sinh thăm dò hỏi.

“Ha ha, Ngao Duệ, ngươi rất tốt.” “Ngươi là kiêu ngạo của Hắc Long tộc chúng ta.” “Không đúng, phải là kiêu ngạo của Long tộc.” “Chỉ còn ngàn năm nữa, ngươi sẽ là người kế thừa Long tộc rồi.” Nói xong, Ngao Huyết thuật lại ý chỉ của Long Vương một lượt.

Cái gì?

Long Vương muốn tự mình sắc phong ta?

Còn muốn quán đỉnh cho ta?

Lâm Trường Sinh chấn kinh.

Xin hỏi đây là thật sao?

Ngã chỉ là một con rồng mạo danh thôi mà.

Cư nhiên lại trà trộn thành người kế thừa Long tộc?

Chẳng phải cả Long tộc này sẽ bị ngã nắm trong tay sao?

Nếu ngã thật sự trở thành người kế thừa, chẳng phải có thể hưởng thụ tài nguyên của Long tộc sao?

Đồng thời có Long Vương quán đỉnh, tu vi của ngã có thể thăng tiến đến Đại La Kim Tiên với tốc độ nhanh nhất.

Như vậy, cũng coi như đã triệt để lập túc tại Hồng Hoang rồi.

Ý nghĩ này vừa dấy lên, đã bị Lâm Trường Sinh trực tiếp dập tắt.

Tuy ngã có 【Vô Hạ Chi Thể】, nhưng trở thành người kế thừa Long tộc chính là nhân quả to lớn.

Đến lúc Long Hán Sơ Kiếp, vạn nhất bị Thiên Đạo chú ý đến, e rằng không thể bảo đảm không bại lộ.

Kết cục tuyệt đối thê thảm.

Hơn nữa, điều quan trọng nhất là Long Vương thâm bất khả trắc, vạn nhất khi quán đỉnh lại phát hiện dị thường thì sao?

Tuy Lâm Trường Sinh rất tự tin vào thiên phú của mình, nhưng cũng không dám mạo hiểm này.

Không được, nhất định phải vội vàng bỏ trốn.

Càng nhanh càng tốt.

Dù có phải cõng cả Long Cung mà chạy cũng phải chạy.

Nếu không Long Vương tỉnh lại, chú mục đến ngã, vậy thì không dễ thoát thân rồi.

Bất quá trước khi bỏ trốn, lợi ích thuộc về mình vẫn không thể bỏ qua.

“Tổ phụ, người cứ yên tâm, nếu con trở thành người kế thừa

Long tộc.” “Nhất định sẽ ưu tiên chiếu cố Hắc Long tộc chúng ta.” Lâm Trường Sinh nói với vẻ mặt trấn định tự nhược.

“Tốt lắm a.” “Sinh rồng nên sinh Ngao Duệ a.” Ngao Huyết tâm mãn ý túc nói.

“Tổ phụ, con còn thiếu một kiện Tiên Thiên Linh Bảo loại đan lô.” Lâm Trường Sinh đi thẳng vào vấn đề nói.

“Suýt nữa thì quên mất chuyện này rồi?” “Tiên Thiên Linh Bảo loại đan lô?” “Ngao Duệ, ngươi còn nắm giữ Luyện Đan Pháp Tắc?” Ngao Huyết vội vàng hỏi.

“Vâng.” “Cho nên muốn thử luyện đan.” “Còn thiếu một kiện đan lô vừa tay và một ít linh nguyên liệu.” Lâm Trường Sinh cười nói.

Lâm Trường Sinh đã quyết tâm, đợi lấy được một kiện đan lô nữa sẽ rời khỏi Long tộc.

Nếu không thật sự phải đợi Long Vương xuất quan, thì sẽ không dễ dàng như vậy nữa.

“Tốt, tốt, tốt, không hổ là thiên kiêu của tộc ta.” “Bất quá luyện đan là một loại pháp tắc cực kỳ hao phí thời gian.” “Chỉ nắm giữ pháp tắc chỉ là lĩnh ngộ Đan Chi Đại Đạo, có thành công hay không vẫn phải dựa vào bản thân không ngừng thử nghiệm.” “Cho nên tuyệt đối không được hao phí quá nhiều thời gian vào đó.” Ngao Huyết dặn dò.

Lời này của y nói không sai.

Đừng xem Lâm Trường Sinh đã lĩnh ngộ Đan Chi Đại Đạo.

Nhưng đây chỉ là điều kiện tiền đề để luyện đan mà thôi.

Muốn luyện chế đan dược thành công, cần phải không ngừng thử nghiệm.

Quả thực rất hao phí linh nguyên liệu và thời gian.

Bất quá một khi có thể thông thạo luyện chế đan dược, luyện đan sư cũng rất được hoan nghênh.

Lâm Trường Sinh hiện giờ đã thể hiện thiên phú, Ngao Huyết tự nhiên không tiện nói nhiều, chỉ có thể hơi nhắc nhở một câu.

“Tổ phụ cứ yên tâm, con hiểu.” Lâm Trường Sinh gật đầu.

“Vậy thì tốt.” “Bất quá chỗ tổ phụ không có linh bảo loại đan lô, cần phải đi bảo khố xin.” “Đúng rồi, ngươi còn cần những linh nguyên liệu nào, cứ nói cho tổ phụ biết hết.” Linh bảo loại đan lô khá hiếm.

Hơn nữa Ngao Huyết cũng không định tùy tiện lấy một kiện linh bảo phẩm cấp thấp để cho Ngao Duệ qua loa.

Chương 22

Vẫn là câu nói đó, ngươi thể hiện giá trị, thì có thể nhận được tài nguyên tương ứng.

“Vâng.” Lâm Trường Sinh chút nào không khách khí.

Trực tiếp báo ra toàn bộ linh nguyên liệu cần để luyện chế tứ chuyển đan dược thời kỳ Kim Tiên.

Đồng thời cũng nói ra dược liệu cần cho Ngũ Chuyển Kim Đan.

Long tộc gia đại nghiệp đại, lấy được bao nhiêu thì lấy.

Ngao Huyết nghe xong, giật mình.

“Ngao Duệ, những linh nguyên liệu ngươi cần này đều có niên đại cực cao, hơn nữa khá hiếm.” “Tổ phụ cũng không thể bảo đảm gom đủ tất cả.” “Dù sao ngươi còn chưa thật sự trở thành người kế thừa Long tộc.” Sự phân phối tài nguyên của Long tộc không phải là tùy tiện lấy.

Ngay cả Ngao Huyết là Đại La Kim Tiên, cũng không thể tùy ý lĩnh nhận tài nguyên.

Lâm Trường Sinh tỏ vẻ lý giải.

Ngao Huyết vội vã rời khỏi đây, không đợi bao lâu lại lần nữa quay trở lại.

“Ngao Duệ, đây là Tiên Thiên Thượng Phẩm đan lô Tử Lô.” “Đây là đan lô phẩm chất tốt nhất ta có thể lấy ra được rồi.” Một kiện đan lô toàn thân màu tím xuất hiện trong tay Ngao Huyết.

Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Lâm Trường Sinh mắt sáng lên.

Đủ để y sử dụng rất lâu rồi.

"Đa tạ tổ phụ." Lâm Trường Sinh hào không khách khí thu lấy đan lô.

"Đây là linh nguyên liệu ngươi cần." "Loại phổ biến ta đã lĩnh cho ngươi mấy ngàn phần, loại hiếm chỉ có mấy trăm phần, còn một số thì không có." Ngao Huyết lại giao một đống lớn linh nguyên liệu cho Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh thần niệm quét qua một lượt, dược liệu của Tứ Chuyển Kim Đan đã gom đủ tất cả.

Ít nhất cũng có thể luyện chế hàng chục viên đan dược, đủ rồi.

Còn linh nguyên liệu cần cho Ngũ Chuyển Kim Đan thì vẫn còn thiếu khá nhiều.

Bất quá cũng có thể lý giải.

Nhiều tài nguyên như vậy là nhờ vào việc y sắp trở thành người kế thừa Long tộc mới có được.

"Ngao Duệ, còn ngàn năm thời gian Long Vương sẽ xuất quan." "Khoảng thời gian này ngươi cứ ở lại Long Cung đi." Ngao Huyết cười nói.

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.

Ở lại đây, ta còn làm sao bỏ trốn.

Đừng đùa nữa.

"Tổ phụ, ngàn năm còn lại, con chuẩn bị trở về động phủ bế quan." "Đợi đến khi Long Vương xuất quan, con sẽ lại đến Long Cung." Lâm Trường Sinh cứng đầu nói.

"Trở về động phủ của ngươi?" "Ngao Duệ a, thân phận của ngươi bây giờ đã khác xưa, ở lại Long Cung sẽ không bị bàn tán đâu."

“Hơn nữa ở trong Long Cung mới có thể bảo đảm an toàn cho ngươi a.” Ngao Huyết không hiểu vì sao Ngao Duệ lại muốn trở về động phủ của mình.

Ở lại đây mới an toàn hơn chứ.

“Tổ phụ, đại khả bất tất lo lắng như vậy.” “Con đã được Long Vương đích thân thừa nhận là người kế thừa, vậy thì các Long tộc khác sẽ không dám động thủ với con đâu.” “Hơn nữa Đông Hải lại là địa bàn của Long tộc chúng ta, an toàn vô cùng.” “Trở về động phủ, con mới có thể an tâm luyện chế đan dược.” Lâm Trường Sinh kiên trì ý kiến của mình nói.

Ngao Huyết trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

“Nếu ngươi cố chấp như vậy, vậy thì tùy ngươi.” “Ta sẽ thanh không tất cả hải tộc trong vòng trăm vạn dặm cho ngươi.” “Còn nữa, ngàn năm sau nhất định đừng quên đến Long Cung.” Ngao Huyết nhịn không được dặn dò.

Trong ngàn năm này y cũng có nhiều việc phải làm.

Cũng không nhất định có thời gian chiếu cố Lâm Trường Sinh.

Trở về động phủ của mình cũng tốt.

“Vâng.” Lâm Trường Sinh gật đầu, sau đó rời khỏi Long Cung.

Vất vả lắm mới trở về động phủ của mình, Lâm Trường Sinh bắt đầu suy nghĩ bước tiếp theo.

Hiện tại, Đông Hải chắc chắn không thể ở lại rồi.

Vậy thì đi Đông Phương Đại Lục đi.

Nghe nói Bất Chu Sơn tài nguyên cực kỳ phong phú, cũng có thể đi du lịch một phen.

Bất quá hiện tại bản thân mình đang là tiêu điểm của Long tộc, tuy

không đến nỗi có Long dám động thủ với mình, nhưng nói không chừng chính đang bị theo dõi.

Khoảng thời gian này vẫn nên thành thật ở trong động phủ.

Trong lòng đã có chủ ý, Lâm Trường Sinh cũng thả lỏng.

Cuối cùng cũng có thể tra xét thiên phú đã được giải tỏa. 【Thiên phú thứ năm: Công Đức Vô Lượng (đã giải tỏa).】 Công Đức Vô Lượng: Chỉ cần ngươi làm việc có ích cho sự vận chuyển của Thiên Đạo, sự phát triển của Hồng Hoang, đều có thể đạt được công đức.

Nhắc nhở hữu tình: Việc thu hoạch công đức có động tĩnh hơi lớn, ngàn vạn lần đừng bị phát hiện.

"Công Đức Vô Lượng?" "Đây quả là một thiên phú không tệ." Công đức trong Hồng Hoang là một thứ vạn kim du.

Tương đương với bản nguyên.

Nữ Oa, Tam Thanh v.v...

đều là nhờ công đức mà chứng đạo.

Nếu Lâm Trường Sinh có thể sớm thu hoạch công đức, đối với việc tu luyện và tương lai của y chắc chắn có lợi ích cực lớn.

Bất quá cụ thể những việc gì có ích cho sự vận chuyển của Hồng Hoang thì cần phải từ từ tìm hiểu sau này.

Đại khái tìm hiểu qua thiên phú này, Lâm Trường Sinh bắt đầu luyện hóa Tử Lô.

Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo, đã có từ hai mươi lăm đến ba mươi sáu đạo cấm chế.

Mà kiện Tử Lô này cư nhiên có ba mươi lăm đạo cấm chế.

Phẩm chất có thể nói là cực kỳ cao trong Tiên Thiên Thượng

Phẩm Linh Bảo rồi.

Với tu vi hiện tại của Lâm Trường Sinh, cũng chỉ có thể đơn giản luyện hóa một chút.

Đặc biệt là thời gian của y cũng không còn nhiều.

Thoáng chốc sáu trăm năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn luôn thu mình trong động phủ, ngược lại khiến các Long tộc khác chú ý đến mất hứng thú.

Chuyển sang đặt ánh mắt vào Long Cung.

Dù sao Long Vương sắp xuất quan, đây đối với Long tộc mà nói là một đại sự.

Mà chính vào ngày này, Lâm Trường Sinh cũng tỉnh lại từ bế quan.

"Đã luyện hóa được mười lăm đạo Tiên Thiên cấm chế." "Đã có thể miễn cưỡng sử dụng." "Đã đến lúc rời đi rồi." Lâm Trường Sinh tâm niệm vừa động, Tử Lô được y thu hồi vào trong thể nội.

Xác định phương hướng, Lâm Trường Sinh thi triển Ngũ Hành Độn Thuật bắt đầu phi nhanh rời xa Đông Hải.

Qua hàng chục năm, y cuối cùng cũng nhìn thấy bờ Đông Hải.

Gần như có thể giải trừ nhân quả tuyến rồi.

Bất quá tốt nhất vẫn nên tìm một lý do hợp lý.

Nếu không, e rằng sẽ gây ra sự hoài nghi của Long Vương a.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh vận dụng 【Động Sát Chi Nhãn】 nhìn về bốn phía. 【Gợi ý: Cách ngươi ba mươi mốt vạn dặm, có một con hung thú Kim Sí Tam Nhãn Điêu cấp Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đang nghỉ ngơi.】 Hung thú Thái Ất Kim Tiên trung kỳ!

Lâm Trường Sinh mắt sáng lên, chính là ngươi rồi!

Bờ Đông Hải, trong một sơn cốc.

Một con hung thú ngập trời với thân hình vô cùng to lớn đang nghỉ ngơi.

"Đây chính là hung thú sao?" "Ta dường như đã hiểu vì sao lại có Hung Thú Lượng Kiếp rồi." Lúc này Lâm Trường Sinh đã đến chỗ nghỉ ngơi của con hung thú này.

Nhờ gợi ý của 【Động Sát Chi Nhãn】, y đã biết có hung thú Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đang nghỉ ngơi tại đây.

Mà ý định của y cũng rất đơn giản.

Đó chính là mượn tay con hung thú này, để loại bỏ 'bản thân'.

Như vậy, có thể giải trừ nhân quả tuyến của Ngao Duệ rồi.

Tuy rằng trong đó còn có rất nhiều chỗ khó giải thích.

Nhưng Long tộc cũng chỉ có thể chấp nhận sự thật rằng Ngao Duệ bị hung thú ăn thịt.

Bất quá trước đó, chút nào không ảnh hưởng đến việc Lâm Trường Sinh quan sát con hung thú trước mắt này.

Từ trên Kim Sí Tam Nhãn Điêu này, y cũng đã biết vì sao Hung Thú Lượng Kiếp lại bùng phát, muốn thanh toán những hung thú này.

Bởi vì dưới 【Động Sát Chi Nhãn】 của Lâm Trường Sinh, y phát hiện toàn thân con hung thú này đang phát ra sát khí màu đen.

Những sát khí này vô hình vô chất, nhưng lại ô nhiễm tiên thiên linh khí xung quanh.

Thời gian càng lâu, tiên thiên linh khí bị ô nhiễm càng nhiều, tốc độ khôi phục lại càng chậm.

Chỉ riêng điểm này, đã đủ để Thiên Đạo thanh toán những hung

thú này rồi.

Hơn nữa điều quan trọng hơn nữa chính là, lai lịch của những hung thú này.

Ai cũng biết, khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa, có ba ngàn Ma Thần đến cản trở.

Cuối cùng bị Thần Phủ Khai Thiên trong tay y bổ nát.

Chương 23

Mà những tàn thi thần ma này thì rơi vào Hồng Hoang, hóa thành hung thú, tàn phá Hồng Hoang, tàn bạo sinh linh.

Nhìn thấu bản chất của hung thú, Lâm Trường Sinh cũng không lãng phí thời gian.

Dưới sự khống chế của tâm thần, Huyền Nguyên Kiếm hóa thành cự kiếm ngập trời.

Trên đó Nhất Nguyên Trọng Thủy điên cuồng diễn hóa.

Sau đó chém về phía Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Lệ!

Kim Sí Tam Nhãn Điêu đang nghỉ ngơi cảm giác được nguy hiểm ập đến, ngửa mặt lên trời trường khiếu.

Sau đó đôi cánh khép chặt bảo vệ mình ở giữa.

Huyền Nguyên Kiếm mang theo Nhất Nguyên Trọng Thủy không ngừng oanh kích lên đôi cánh của Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Lập tức lông vũ không ngừng rơi rụng, máu tươi chảy dài.

Bất quá lại không tạo thành thương tổn thực chất nào.

Đây dù sao cũng là một con hung thú cấp Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Hơn nữa là hung thú lấy cường độ nhục thân làm sở trường.

Lệ!

Kim Sí Tam Nhãn Điêu phát ra một tiếng trường khiếu, đôi cánh vỗ mạnh.

Trực tiếp ma diệt Nhất Nguyên Trọng Thủy trên Huyền Nguyên Kiếm.

Huyền Nguyên Kiếm ông minh không ngừng, bay ngược trở về.

"Trọng Lực Lãnh Địa." Lâm Trường Sinh tiếp tục ra tay.

Trọng Lực Pháp Tắc hóa thành Trọng Lực Từ Trường, áp bách lên nhục thân của Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Kim Sí Tam Nhãn Điêu vốn định vỗ cánh bay cao, phát ra một tiếng kêu rên, ngã nhào xuống đất.

"Bạch Hồng Xuyên Dương." Nhân cơ hội này, Lâm Trường Sinh phát động Kiếm Đạo Thần Thông.

Huyền Nguyên Kiếm hóa thành một đạo bạch hồng, nhanh như thiểm điện xuyên thủng một bên cánh của Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Mưa máu rơi vãi.

Điều này ngược lại kích phát hung tính của Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Đôi cánh không ngừng vỗ, cuồng phong đại tác.

"Long Hổ Như Ý." Lâm Trường Sinh tiếp tục phát động công kích.

Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo Long Hổ Như Ý mang theo uy thế của Long Hổ đập về phía Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Long Hổ hư ảnh cắn về phía Kim Sí Tam Nhãn Điêu, trực tiếp xuyên thủng bụng của Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Máu chảy như suối.

Lệ!

Kim Sí Tam Nhãn Điêu phát ra tiếng gào thét thê lương.

Thấy Kim Sí Tam Nhãn Điêu bị trọng thương, Lâm Trường Sinh biết cơ hội đã đến.

Vội vàng giải trừ nhân quả tuyến của Ngao Duệ, khôi phục lại hình dáng của mình.

Y không dừng lại ở đây, thi triển Ngũ Hành Độn Thuật điên cuồng chạy về phía Đông Phương Đại Lục.

Đồng thời, trong Long Cung.

"Ngao Huyết, chúc mừng rồi, Hắc Long tộc các ngươi sắp nhân đây mà quật khởi rồi a." "Đúng vậy, lão gia hỏa ngươi quả nhiên đã gặp vận may trời ban, cư nhiên có hậu duệ thiên phú như vậy." "So sánh với đó, hậu duệ của Thủy Long tộc ta thực sự có chút kém cỏi, lần này trở về nhất định phải lột da rút gân từng đứa một." Đối mặt với sự ghen tỵ của các trưởng lão, Ngao Huyết tự nhiên cười tươi mãn diện, trong lòng vô cùng đắc ý.

Ngay lúc này, Ngao Huyết đột nhiên sắc mặt đại biến.

Sao lại biến mất rồi?

"Ngao Huyết, sao vậy?" Có trưởng lão Long tộc phát hiện không ổn, vội vàng hỏi.

"Nhân quả tuyến của Ngao Duệ và ta đã biến mất rồi." Ngao Huyết chấn kinh nói.

"Cái gì?" "Biến mất rồi?" "Không lẽ lại giống lần trước, lại đang cảm ngộ pháp tắc sao?" Có trưởng lão Long tộc thăm dò hỏi.

"Không đúng, không ổn." "Là triệt để biến mất rồi." "Khốn kiếp, đã xảy ra chuyện gì?" Nói xong, Ngao Huyết trực tiếp rời khỏi Long Cung.

Như điên cuồng lao về phía động phủ của Ngao Duệ.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trước đó rõ ràng vẫn ổn, hơn nữa bản thân y cũng đã thanh không hải tộc trong vòng trăm vạn dặm.

Ngao Duệ ở trong động phủ căn bản không thể gặp nguy hiểm.

Nhân quả tuyến vì sao lại tự nhiên biến mất.

Ngao Duệ a, Ngao Duệ, ngươi tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì a.

Ngao Huyết sốt ruột lao về động phủ của Ngao Duệ, các trưởng lão Long tộc khác nhìn nhau, cũng nhao nhao đi theo.

Dù bọn họ là ghen tỵ hay đố kỵ, Ngao Duệ đã được Long Vương đích thân thừa nhận sẽ sắc phong làm người kế thừa, thì đó chính là hạt nhân quan trọng nhất của Long tộc.

Tuyệt đối không được xảy ra sai sót.

Một đám Đại La Kim Tiên ở Đông Hải không chút bảo lưu phóng thích uy áp của mình, khiến cả Đông Hải đều run rẩy.

Khi bọn họ đến động phủ của Ngao Duệ, Ngao Huyết đã đến trước.

“Thế nào rồi, Ngao Huyết?” “Ngao Duệ đâu?” Ngao Huyết lúc này sắc mặt âm trầm đến mức có thể nhỏ ra nước.

Y chậm rãi nhìn về phía mấy trưởng lão Long tộc này, sau đó lắc đầu.

“Không có trong động phủ.” “Hơn nữa ở đây căn bản không có ba động chiến đấu.” “Y giống như biến mất giữa không trung vậy.” Biến mất giữa không trung?

Điều này làm sao có thể?

Dù là bọn họ ra tay, cũng không thể nào làm sạch sẽ đến vậy, không để lại một chút dấu vết nào chứ.

"Ngao Huyết, chuyện này trọng đại, chúng ta lập tức trở về Long Cung, thỉnh Long Vương đại nhân ra tay." Có trưởng lão Long tộc quả quyết nói.

Ngao Huyết nghe xong, gật đầu, chỉ có thể làm vậy thôi.

Một đám Đại La Kim Tiên trở về Long Cung, không ngừng nghỉ đến nơi bế quan của Long Vương.

Nào ngờ bọn họ còn chưa mở miệng nói chuyện, thanh âm của Long Vương đã truyền đến.

"Ta đã biết ý đồ của các ngươi." "Nơi cuối cùng Ngao Duệ biến mất là ở bờ Đông Hải." "Các ngươi nhanh đi điều tra." Bờ Đông Hải?

Ngao Duệ không phải đang bế quan trong động phủ sao?

Sao lại chạy đến đó?

Chỉ là lúc này không phải lúc truy cứu nguyên nhân này, mà là điều tra vì sao nhân quả tuyến lại biến mất.

Ngao Huyết và các trưởng lão Long tộc vội vàng chạy về phía bờ Đông Hải.

Bất kể là ai, dám giết người kế thừa của Long tộc bọn họ, tất phải trả giá đắt!

Mà lúc này, Lâm Trường Sinh cũng có chút sốt ruột.

Y đã thoát ly mấy chục vạn dặm.

Nhưng con Kim Sí Tam Nhãn Điêu này quá thù dai, cư nhiên vẫn luôn bám riết theo sau.

Dù bị trọng thương, ngược lại càng kích phát hung tính của nó.

Cứ thế này không được, Ngao Huyết bọn họ nhất định sẽ truy tung đến con Kim Sí Tam Nhãn Điêu này.

Xem ra chỉ có thể ra tay chém giết nó.

"Âm Dương Điên Đảo." Lâm Trường Sinh đại hát một tiếng.

Bầu trời vốn sáng như ban ngày đột nhiên biến thành đêm tối.

Kim Sí Tam Nhãn Điêu nhất thời cũng không thích ứng kịp, trở nên có chút hoảng loạn.

"Tiên Sơn Di Thạch." Lâm Trường Sinh mười ngón tay như tiên, đài tiên chúng sơn, mười ngón tay như dây thừng, trói di vạn thạch.

Sơn thạch khổng lồ hóa thành đỉnh núi hung hăng đập vào thân Kim Sí Tam Nhãn Điêu.

Lệ.

Kim Sí Tam Nhãn Điêu bị đập đến thân hình cấp tốc hạ trụy.

"Âm Dương Ma Bàn Bàn." Lâm Trường Sinh phát động tất sát nhất kích.

Âm Dương Đại Đạo hóa thành ma bàn âm dương đen trắng, bao phủ Kim Sí Tam Nhãn Điêu trong đó.

Hai khí đen trắng không ngừng nghiền nát Kim Sí Tam Nhãn Điêu, hấp thu sinh mệnh chi khí của nó.

Không lâu sau, Kim Sí Tam Nhãn Điêu phát ra một tiếng trường khiếu thê lương, hóa thành mưa máu rơi vãi xuống đại địa.

Kim Sí Tam Nhãn Điêu cấp Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, vẫn lạc!

Lâm Trường Sinh vừa thở phào một hơi, đột nhiên sắc mặt biến đổi.

Cái này, cái này là?

Nguyên bản kế hoạch của Lâm Trường Sinh là trọng thương Kim Sí Tam Nhãn Điêu, sau đó thi triển Ngũ Hành Độn Thuật đào tẩu.

Chương 24

Làm vậy, cho dù Ngao Huyết và bọn họ đuổi tới, cũng chỉ có thể cho rằng là do Kim Sí Tam Nhãn Điêu sát hại.

Cùng lắm là đổ cơn giận lên con hung thú này.

Nhưng vạn vạn lần chẳng thể ngờ, con hung thú này lại hoàn toàn không có linh trí.

Bị trọng thương mà vẫn cứ thế liều chết truy đuổi ta.

Bất đắc dĩ, Lâm Trường Sinh chỉ có thể thi triển một loạt thần thông chém giết nó.

Như vậy, kế hoạch của ta liền không còn hoàn mỹ nữa.

Thế nhưng, sở hữu 【Vô Hạ Chi Thể】, ta cũng căn bản không lo Long tộc có thể tìm thấy ta.

Chỉ là, vừa đánh giết Kim Sí Tam Nhãn Điêu xong, Lâm Trường Sinh lại đột nhiên phát hiện Thiên Đạo chấn động.

Một vệt công đức kim vân từ trên trời giáng xuống trước mặt ta.

Ánh sáng công đức chiếu rọi gần nửa Bất Chu Sơn.

Vô số đại năng bị kinh động, dồn dập thi triển các loại thủ đoạn bắt đầu thăm dò.

Ngọc Kinh Sơn.

"Lại là Thiên Đạo công đức?" "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Hồng Quân chấn kinh, vội vàng bắt đầu thôi toán xem đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng lại không hề có manh mối.

“Hồng Hoang đại lục quả nhiên ẩn chứa vô số đại năng a.” Hồng Quân khẽ nhíu mày.

Tuy không thôi toán ra được bất kỳ tin tức nào, nhưng ngài vẫn hướng về phía địa điểm công đức mà lao đi.

Không chỉ có Hồng Quân, các đại năng khác cũng đồng dạng vội vã đi tới.....

“Ta chỉ vừa giết một con hung thú, liền có công đức giáng xuống?” Lâm Trường Sinh vội vàng thu lấy khối công đức trước mặt, bắt đầu tăng tốc rời khỏi nơi này.

Ta biết động tĩnh lớn như vậy chắc chắn đã kinh động không ít đại năng.

Đồng thời, não hải của ta cũng bắt đầu nhanh chóng vận chuyển, trong khoảnh khắc liền minh bạch. 【Vô Lượng Công Đức】!

Chính là tác dụng của thiên phú này.

Trước kia đã nói, hung thú sẽ ô nhiễm tiên thiên linh khí, bất lợi cho vận chuyển của Hồng Hoang.

Mà Vô Lượng Công Đức chỉ cần làm ra chuyện phù hợp với Thiên Đạo vận chuyển liền có thể thu hoạch công đức.

Đánh giết hung thú đối với Hồng Hoang mà nói chính là hữu ích, vậy thì sẽ có công đức giáng xuống.

Tuy không nhiều, nhưng lại xác thực chứng minh tác dụng của thiên phú này.

Nếu không có thiên phú này, đánh giết hung thú là không thể nào đoạt được công đức.

Nếu đã nói như vậy, vậy thì ta trong những Lượng Kiếp khác có thể làm như thế không?

Ý nghĩ này vừa dâng lên liền bị Lâm Trường Sinh phủ quyết.

Long Hán Sơ Kiếp phía sau là do Hồng Quân và La Hầu thúc đẩy, là Thiên Đạo thanh toán.

Cũng không tạo thành phá hoại gì đối với vận chuyển của Hồng Hoang.

Cho nên cho dù ta có đồ diệt Long, Phượng, Kỳ Lân, cũng sẽ không có công đức tưởng lệ.

Nghĩ thông mấu chốt trong đó, Lâm Trường Sinh cũng tăng tốc rời xa nơi này.

Bờ Đông Hải.

Ngao Huyết và một chúng trưởng lão sau mấy ngày gấp rút lên đường, cuối cùng cũng tìm được nơi Long Vương đã nói.

"Là khí tức của hung thú." "Hơn nữa còn tàn lưu khí tức của Ngao Duệ ra tay." "Xác thực là tiêu thất tại đây." Ngao Huyết mặt sắc âm trầm nói.

"Chẳng lẽ Ngao Duệ đã gặp hung thú, phát sinh chiến đấu, không địch lại mà bị chém giết?" Một trưởng lão Long tộc kinh nghi nói.

Từ vết máu hung thú tại đây mà phán đoán, tu vi hẳn là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

"Không thể nào." "Ngao Duệ sở hữu vô số linh bảo, còn có Pháp Tắc thần thông hộ thân." "Không thể nào ngay cả một con hung thú cũng đánh không lại." "Khí tức của con Kim Sí Tam Nhãn Điêu này cũng tiêu thất rồi, nhưng không phải ở đây." "Chúng ta tiếp tục tìm kiếm." Ngao Huyết căn bản không thể từ bỏ.

Ngao Duệ chính là hy vọng của Hắc Long nhất tộc bọn họ, cũng là hy vọng của Long tộc.

Nhất định phải truy tra đến cùng.

Ngao Huyết và các Đại La Kim Tiên thuận theo khí tức của Kim Sí Tam Nhãn Điêu tiếp tục truy tra.

Cuối cùng vẫn triệt để mất dấu tại một sơn cốc.

Mà lúc này Hồng Quân và các đại năng khác cũng đã đến nơi này.

"Kỳ quái, dường như là một con hung thú bị chém giết." "Nhưng vì sao lại giáng xuống công đức?" Bất luận các đại năng này thôi toán thế nào, cũng không tìm ra được bất kỳ tin tức hữu dụng nào.

Cho dù Thần Niệm của bọn họ kéo dài ra, cũng không tìm thấy bất kỳ vật khả nghi nào.

"Long tộc đạo hữu, các ngươi có biết nơi đây đã xảy ra chuyện gì không?" Hồng Quân nhìn Ngao Huyết và bọn họ dường như đang tìm kiếm gì đó, vội vàng hỏi.

"Không biết." Ngao Huyết giờ phút này tâm tình vô cùng phiền táo.

Manh mối đến đây liền đứt đoạn.

Khí tức của hung thú không còn, nhân quả tuyến và khí tức của Ngao Duệ cũng triệt để trung đoạn.

Chuyện này căn bản nói không thông a.

Ngao Duệ tốt lành sao lại đến bờ Đông Hải?

Lại vì sao phải trêu chọc hung thú?

Cho dù thật sự trêu chọc hung thú, với thực lực của hắn cũng không thể không địch mà vẫn lạc a.

Quỷ dị, thật sự quá quỷ dị.

Mọi thứ đều không thể giải thích.

Nhưng sự thật cố tình lại là kết quả như vậy.

Cho dù hắn có nghĩ nát óc, không cam lòng thừa nhận, Ngao Duệ xác thực đã vẫn lạc rồi.

Trong mắt Hồng Quân thoáng qua một tia âm mai.

Long tộc thật quá càn rỡ.

Chờ xem, sẽ có lúc các ngươi gặp vận rủi.

Cuối cùng các đại năng này lần lượt tản đi.

Kết luận của bọn họ là Hồng Hoang thâm bất khả trắc, vẫn còn tồn tại những đại năng mà bọn họ không thể nắm bắt.

Ngao Huyết và bọn họ ngoài việc tìm được mấy con hung thú để trút giận, cuối cùng cũng phản hồi Đông Hải.

Còn Lâm Trường Sinh, kẻ gây ra mọi chuyện, lúc này đã tìm được một tiểu hình tiên thiên cấm chế.

Dựa vào lĩnh ngộ Trận Chi Pháp Tắc, rất nhẹ nhàng liền tiến vào bên trong đại trận tiên thiên ẩn nấp này.

Giờ khắc này, Lâm Trường Sinh mới thật sự thả lỏng.

"Cuối cùng cũng thoát khỏi Long tộc." Nhân quả với Long tộc xem như đã chấm dứt.

Tuy rằng từ Long tộc thu được không ít lợi ích, nhưng Lâm Trường Sinh không hề có chút quý cứu nào.

Tất cả điều này chỉ có thể nói là nhân quả liên hệ mà thôi.

Nếu không phải Ngao Duệ một lòng muốn giết ta, ta cũng sẽ không phản sát hắn, và trà trộn vào Long tộc.

Vứt bỏ chuyện Long tộc sang một bên, Lâm Trường Sinh lấy ra tiểu đoàn công đức kia bắt đầu nghiên cứu.

Quả nhiên là bản nguyên vô cùng thuần túy.

Trực tiếp luyện hóa có tác dụng tuyệt đối đề thăng tu vi của ta.

Đáng tiếc quá ít.

Hơn nữa Lâm Trường Sinh cũng không định hiện tại liền động dụng những công đức này.

Bởi vì ta muốn đợi khi tấn thăng đến Đại La Kim Tiên, mới luyện hóa chúng.

Đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên này, ngũ khí lưu chuyển trong thể nội, phân thuộc khí của ngũ tạng.

Phân biệt tương ứng với tâm, can, thận, tỳ, phế ngũ tạng này.

Đây chính là Ngũ Khí Triều Nguyên.

Chỉ khi tu luyện viên mãn ngũ tạng chi khí này, mới có thể Tam Hoa Tụ Đỉnh tấn cấp thành Đại La Kim Tiên.

Mà tam hoa lại liên quan đến đạo cơ tu luyện về sau.

Luyện hóa công đức có thể đề thăng phẩm cấp của tam hoa.

Đương nhiên, những điều này còn quá xa vời.

Hơn nữa điểm công đức này cũng quá ít.

"Trước hết xem tiểu hình tiên thiên cấm chế này có bảo vật gì." "Sau đó lại bắt đầu thử luyện đan." "Tranh thủ đề thăng pháp lực đến Thái Ất Kim Tiên." Lâm Trường Sinh trong lòng đã có tính toán, bắt đầu tìm kiếm bên trong tiểu hình tiên thiên cấm chế này.

Không thể không nói, quả nhiên không hổ là Đông Phương đại lục, tài nguyên thật phong phú.

Dễ dàng như vậy liền tìm được một tiểu hình tiên thiên cấm chế.

Hơn nữa bên trong tiểu hình cấm chế này còn có không ít linh nguyên liệu quý hiếm.

Chương 25

Còn có một chu tiên thiên hạ phẩm linh căn.

"Di?" "Lại còn có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo?" "Dường như còn là một kiện Thiên Đạo Dị Bảo?" Chúng sở chu tri, linh bảo phân thành Hỗn Độn Chí Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, Công Đức Pháp Bảo, Hậu Thổ Chí Bảo, Hậu Thiên Pháp Bảo.

Nhưng trong Tiên Thiên Linh Bảo còn có thể phân loại ra một loại linh bảo, đó chính là Thiên Đạo Dị Bảo.

Nổi tiếng nhất không gì khác chính là Thí Thần Thương.

Nó chính là hoa sen Độn Thanh Liên kết hợp hung sát chi khí thiên địa mà hóa thành.

Hung uy hách hách, sát ý trùng thiên.

Trong tay La Hầu đã từng gây ra danh tiếng lẫy lừng.

Phẩm cấp đã có thể sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo.

Cho dù Thánh Nhân trúng một kích, cũng phải bị thương.

Còn có Chư Thiên Khánh Vân, v.v., đều là Thiên Đạo Dị Bảo.

Mỗi một kiện Thiên Đạo Dị Bảo đều có đặc điểm riêng của mình.

Lâm Trường Sinh không ngờ, ta chỉ tùy tiện tìm được một tiểu hình tiên thiên cấm chế bên trong, liền có một kiện Thiên Đạo Dị Bảo.

Quả nhiên căn nguyên đã đề thăng đến tầng thứ đỉnh tiêm Hỗn Độn Ma Thần, khí vận trong cõi minh minh cũng đã phát sinh biến hóa cực lớn a.

Lâm Trường Sinh khẽ mỉm cười, trực tiếp pháp lực hóa thành đại thủ bắt lấy kiện Thiên Đạo Dị Bảo này.

Tựa sách không phải sách, tựa họa không phải họa.

Trên đó khắc họa thảo mộc linh thực vật.

Bên trong dường như còn có một phương thế giới.

Lâm Trường Sinh trực tiếp Nguyên Thần pháp lực xâm nhập, trong nháy mắt đã biết được lai lịch của kiện Thiên Đạo Dị Bảo này.

Bách Thảo Đồ.

Một kiện Thiên Đạo Dị Bảo có tiềm lực trưởng thành.

Ghi chép các loại linh thảo, linh nguyên liệu trong Hồng Hoang.

Bên trong có một phương thế giới, có thể trồng linh căn, linh thảo.

Trồng càng nhiều linh căn, linh thảo, phẩm cấp càng cao, tiềm lực của Bách Thảo Đồ cũng càng lớn.

"Quả thật vô cùng thích hợp ta sử dụng." Lâm Trường Sinh trong lòng hoan hỉ.

Ta vốn muốn thu thập vô số linh căn, linh thảo để luyện chế đan dược.

Có Bách Thảo Đồ này, tương đương với ta có thêm một dược viên di động.

Sau này luyện chế đan dược sẽ tiện lợi hơn nhiều.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp bắt đầu luyện hóa kiện Thiên Đạo Dị Bảo này.

Thoáng cái, mấy ngàn năm thời gian cứ thế trôi qua.

Khi Bách Thảo Đồ bị ta triệt để luyện hóa xong, Lâm Trường Sinh không còn lo lắng gì nữa, trực tiếp bắt đầu thu hoạch linh nguyên liệu trong tiên thiên cấm chế này.

Bất kể đã thành thục hay chưa, toàn bộ đều di thực vào thế giới

nội bộ của Bách Thảo Đồ.

Sau khi thu hoạch xong một lượt, Lâm Trường Sinh lúc này mới chuẩn bị bắt đầu luyện chế Tứ Chuyển Kim Đan.

Tuy rằng Đan Chi Đại Đạo của ta đã lĩnh ngộ được 8%, nhưng luyện đan vẫn phải dựa vào thao tác thực tế, tương phụ tương thành mới có thể khiến Đan Chi Đại Đạo tiến thêm một bước.

Lấy ra Tử Lô, pháp lực chú nhập vào khiến nó biến thành lớn hai trượng.

Tâm niệm vừa động, tất cả linh nguyên liệu mà Ngao Huyết chuẩn bị cho ta trước đó đều xuất hiện trước mặt ta.

Trong Tử Lô dâng lên hỏa diễm.

Sau đó dưới sự khống chế của Lâm Trường Sinh, từng chu linh nguyên liệu hóa thành trường hồng bay vào đan lô.

Cùng với việc linh nguyên liệu luyện đan không ngừng được đưa vào, một mùi đan hương kỳ dị cũng truyền ra.

Nhưng đúng lúc đan dược sắp thành hình, trong Tử Lô truyền ra tiếng nổ nhẹ, ngay sau đó là một mùi khét.

Thất bại rồi.

Đan dược phẩm chất cao không chỉ yêu cầu cực kỳ cao đối với linh nguyên liệu, đồng thời cũng có yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc đối với quá trình luyện chế.

Chỉ cần có một chút sơ suất, liền sẽ thất bại.

Đối với kết quả này, Lâm Trường Sinh trong lòng sớm đã có chuẩn bị.

Không hề nản lòng, tiếp tục luyện chế lại.

Thất bại!

Thất bại!

Thất bại!

Những thất bại liên tiếp khiến Lâm Trường Sinh đột nhiên tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Đan Chi Đại Đạo đạo vận không ngừng biến đổi nhanh chóng.

Dường như ẩn ẩn có một dòng sông thời không hình thành từ đan dược xuất hiện.

Mùi đan hương nồng đậm không ngừng truyền ra.

Giờ phút này, lĩnh ngộ Đan Chi Đại Đạo của Lâm Trường Sinh lại càng sâu sắc hơn.

Mà động tác trên tay ta cũng không hề dừng lại.

Đây là một loại trạng thái vô cùng kỳ diệu.

Không biết đã trôi qua bao lâu, Lâm Trường Sinh từ trạng thái đốn ngộ tỉnh lại.

"Không ngờ thất bại liên tục ngược lại lại khiến ta tiến vào trạng thái đốn ngộ." Hồi tưởng lại mọi thứ vừa rồi, Lâm Trường Sinh thật sự cảm thấy rất kỳ diệu.

Bất kể là tu luyện hay đốn ngộ, căn bản đều không có bất kỳ khó khăn nào.

Nếu có, thì chính là đốn ngộ.

Cảm giác tu luyện này không khỏi phải cảm thán một lần nữa, quá trôi chảy.

Lần đốn ngộ này khiến Đan Chi Đại Đạo của ta lại một lần nữa đề thăng, đạt đến trình độ 10%.

Tuy rằng chỉ có 2% gia thâm, nhưng đây chính là Đại Đạo, mỗi khi lĩnh ngộ sâu thêm một chút đều là khác biệt trời vực.

"Không tệ." "Tứ Chuyển Kim Đan đã luyện chế thành công." Nhìn Tứ Chuyển Kim Đan trong Tử Lô, Lâm Trường Sinh trực tiếp lấy ra.

Đan hương nồng đậm, đan có bốn đường vân kim sắc.

Tứ Chuyển Kim Đan không tệ rồi.

Bất quá Lâm Trường Sinh không vội vàng ăn đan dược.

Ta hiện giờ đã là Kim Tiên hậu kỳ, muốn đạt đến cảnh giới cao hơn, một viên kim đan là không đủ.

Tiếp tục luyện chế.

Có kinh nghiệm thành công vừa rồi, những lần luyện chế tiếp theo, Lâm Trường Sinh không còn thất bại nữa.

Rất nhanh, từng viên Tứ Chuyển Kim Đan đã chất đống bên cạnh.

Mãi cho đến khi tất cả linh nguyên liệu Tứ Chuyển Kim Đan đều bị hao tẫn xong, Lâm Trường Sinh mới dừng lại.

Lúc này bên cạnh ta đã có mấy chục viên kim đan.

"Đến lúc đề thăng tu vi rồi." Lâm Trường Sinh trực tiếp bắt đầu luyện hóa đan dược.

Dược lực thuần túy trong cơ thể ta hóa thành pháp lực tinh thuần nhất, không ngừng du tẩu trong tứ chi bách hài của ta.

Nguyên Thần của ta cũng không ngừng lớn mạnh.

Bất quá một viên kim đan không thể nào chống đỡ ta đột phá.

Mấy chục viên đan dược còn lại như trường hồng, toàn bộ bị Lâm Trường Sinh hấp vào thể nội bắt đầu luyện hóa.

Cùng với việc đan dược không ngừng được luyện hóa, trong ngực

Lâm Trường Sinh ẩn ẩn xuất hiện ngũ khí hư ảnh.

Hơn nữa hư ảnh này đang không ngừng ngưng thực.

Đồng thời, 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 hóa thành một tiểu hình linh lực phong bạo phụ trợ Lâm Trường Sinh cùng nhau tu luyện.

Hồng Hoang bất ký niên.

Thoáng cái mấy vạn năm thời gian đã trôi qua.

Ngày này, Lâm Trường Sinh chợt mở đôi mắt ra.

Trong ngực ngũ khí không ngừng lưu chuyển, trong đó đặc biệt là Tiên Thiên Thanh Đế Mộc Khí viên mãn ngưng thực.

Trên đỉnh đầu ta, ẩn ẩn có một phiến khánh vân.

Quanh thân ta rải xuống đạo vận huyền diệu.

Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, thành công rồi!

"Thái Ất Kim Tiên chính là tích lũy năng lượng." "Đợi đến khi ngũ khí trong ngực viên mãn, khánh vân liền sẽ trán phóng ra tam hoa." "Lúc đó chính là thời khắc ta thành tựu Đại La Kim Tiên." Lâm Trường Sinh mãn ý nói.

Nói đơn giản, Thái Ất Kim Tiên chính là một lượng biến, chỉ cần lượng đủ, liền có thể đột phá.

Lượng biến sản sinh chất biến.

Chương 26

Chất biến chính là Đại La Kim Tiên.

Lúc đó ta mới thật sự có tư bản để lập thân tại Hồng Hoang.

Bởi vì đã tấn cấp, Lâm Trường Sinh cũng không lãng phí thời gian.

Tế luyện lại toàn bộ linh bảo trước đó chưa hoàn toàn luyện hóa một lần nữa.

Long Hổ Như Ý, Tử Lô đều bị ta hoàn toàn luyện hóa.

Như vậy, lực chiến đấu của ta lại một lần nữa được tăng phúc.

Kế đó ta lại một lần nữa bắt đầu cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc.

Cùng với thực lực đề thăng, lĩnh ngộ Đại Đạo lại càng sâu sắc hơn.

Tuy rằng đề thăng không nhiều, nhưng đây là một quá trình tuần tự tiệm tiến.

Thoáng cái, lại tiêu phí mấy chục vạn năm thời gian.

"Cũng đến lúc đi ra ngoài rồi." 【Gợi ý: Phía hữu phương ngươi bốn mươi lăm vạn công lý, có một chu Bất Tử Thảo vạn năm, bất quá có một đầu hung thú cấp bậc Thái Ất Kim Tiên đang thủ hộ. 】 "Không hổ là Đông Phương đại lục a." "Tài nguyên so với Đông Hải phong phú hơn vô số lần." Lâm Trường Sinh lập tức điều chuyển phương hướng bay về phía Bất Tử Thảo.

Ra khỏi tiên thiên cấm chế, ta liền bắt đầu tìm kiếm các loại tài nguyên, thu hoạch không nhỏ.

Lúc này 【Động Sát Chi Nhãn】 lại gợi ý có một chu linh nguyên liệu vạn năm, làm sao có thể bỏ qua.

Không lâu sau, Lâm Trường Sinh liền đến địa điểm gợi ý.

Quả nhiên có một chu Bất Tử Thảo màu xám nâu.

Bất quá bên cạnh Bất Tử Thảo có một con hung thú to lớn như ngọn núi đang nằm ngủ.

Từ hung uy phát ra từ trên người nó mà xem, hẳn là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

"Sát khí của hung thú đang không ngừng ô nhiễm tiên thiên linh khí, nếu có thể tiêu trừ loại sát khí này thì tốt rồi." Lâm Trường Sinh nhíu mày.

Đây cũng là một cách tốt để kiếm công đức.

Dù sao chỉ dựa vào Thiên Đạo tự hành vận chuyển, phải tốn không ít thời gian.

Nếu ta có thể nghĩ ra biện pháp, công đức thu hoạch được tuyệt đối không ít hơn việc đánh giết hung thú.

Có thể thử một chút về trận pháp.

Lâm Trường Sinh phúc chí tâm linh, trong lòng đã có ý tưởng.

Bất quá hiện tại không phải lúc để đốn ngộ, mà là phải giải quyết con hung thú này trước.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp ra tay.

"Trọng Lực Lĩnh Địa." "Bạch Hồng Xuyên Dương." Vừa ra tay đã là hai đạo thần thông.

Con hung thú này căn bản không kịp phản ứng, liền bị Huyền Nguyên Kiếm xuyên thủng thân thể.

Trong nháy mắt đã bị trọng thương.

Hung thú gào thét một tiếng, liền muốn độn địa đào tẩu.

“Muốn chạy?” “Chỉ Địa Thành Cương.” Một trong Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp là Chỉ Địa Thành Cương, có thể biến bùn đất mềm nhũn thành kiên cố như bàn thạch, khiến hung thú không thể thi triển độn địa huyễn hóa chi thuật.

Hung thú thấy đào thoát thất bại, gầm lên phẫn nộ lao về phía Lâm Trường Sinh.

“Long Hổ Như Ý.” Dưới sự pháp lực quán chú của Lâm Trường Sinh, kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo đã hoàn toàn luyện hóa này hoàn toàn bạo phát ra uy năng của nó.

Long Hổ hư ảnh ngửa mặt lên trời gầm thét, hóa thành cự thú ngàn trượng, đập vào hung thú.

Ầm một tiếng vang thật lớn.

Con hung thú to lớn như ngọn núi này trực tiếp bị một kích này đập đến huyết vũ tung tóe, tại chỗ vẫn lạc.

Cùng với việc hung thú vẫn lạc, trên trời một đoàn kim sắc công đức lại một lần nữa giáng xuống.

Đồng dạng, vô số đại năng lại một lần nữa nhìn thấy dị tượng kinh người này.

“Lại là công đức?” “Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Giờ khắc này tất cả đại năng lại một lần nữa bị kinh động, dồn dập hướng về phía này vội vã chạy tới.

Lâm Trường Sinh biết công đức tạo thành oanh động, thu lấy Bất Tử Thảo và thi thể hung thú liền rời khỏi nơi này.

Đợi đến khi các đại năng này chạy đến, cũng chỉ là công cốc.

Vẫn không thôi toán ra được bất kỳ tin tức nào.

“Hai lần dường như đều liên quan đến cái chết của hung thú?”

“Chẳng lẽ nói đánh giết hung thú có công đức tưởng lệ?” Nghi vấn này dấy lên trong lòng các đại năng.

Nhưng không thể nào a, bọn họ đã giết không ít hung thú, căn bản không có công đức a.

Chẳng lẽ là tư thế đánh giết hung thú không đúng?

Mặc cho bọn họ nghĩ nát óc, cũng không nghĩ ra Lâm Trường Sinh là vì có một thiên phú 【Công Đức Vô Lượng】.

“Nguyên Thần pháp lực tấn cấp đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, cộng thêm đã hoàn toàn luyện hóa kiện linh bảo này, đánh giết hung thú Thái Ất Kim Tiên trung kỳ dễ dàng hơn nhiều.” Lúc này Lâm Trường Sinh đã tìm được một nơi an toàn.

Bất Tử Thảo được ta trồng trong Bách Thảo Đồ.

Lúc này ta lấy ra thi thể của con hung thú kia.

Tuy đã tử vong, nhưng sát khí của nó vẫn chưa hoàn toàn tiêu thất.

Dưới 【Động Sát Chi Nhãn】 vẫn đang ô nhiễm tiên thiên linh khí.

Bất quá sát khí đang từ từ giảm yếu.

Căn cứ phỏng đoán của Lâm Trường Sinh, nếu cứ để thi thể tự phân giải, chí ít cần mười năm sát khí mới hoàn toàn tiêu thất.

“Bản chất của sát khí là oán niệm của những thần ma tàn thi kia.” “Chỉ cần có thể tịnh hóa loại oán niệm này, uy hiếp của hung thú đối với Hồng Hoang sẽ biến nhỏ.” Lâm Trường Sinh suy tư làm thế nào để tịnh hóa loại sát khí này.

Dựa theo ý nghĩ trước đó của ta là sử dụng Trận Chi Pháp Tắc, bố trí một trận pháp có thể tịnh hóa sát khí.

Nhưng khi nhìn thấy con hung thú này xong, Lâm Trường Sinh

liền từ bỏ.

Trước hết, bố trí trận pháp khá phức tạp, cần không ít dược liệu.

Hơn nữa mang theo cũng khá phiền phức.

Hoặc có lẽ có thể thử Đan Chi Đại Đạo.

Luyện chế sẵn đan dược có thể hấp thu hoặc tịnh hóa sát khí, như vậy, nghiễm nhiên sẽ tiện lợi hơn rất nhiều.

Hơn nữa ta hiện tại trên tay cũng có không ít linh nguyên liệu, có thể luyện chế bất cứ lúc nào.

Lướt qua một hồi suy tư, Lâm Trường Sinh liền cảm thấy phương pháp này khả thi.

Nếu đã như vậy, liền bắt đầu.

Nghĩ là làm, Lâm Trường Sinh trực tiếp lấy ra Tử Lô.

Lần luyện chế đan dược này không có đan phương tồn tại, cần ta tự mình mò mẫm thử nghiệm.

"Ngưng Băng Thảo có thể hấp thu linh khí, có phải cũng có thể hấp thu sát khí không?" "Hắc Huyết Quả sở hữu độc tính cực mạnh, có phải có thể khắc chế sát khí không?" Lâm Trường Sinh giờ khắc này bắt đầu không ngừng thử nghiệm.

Một loại đan phương mới muốn thành công, không hề đơn giản như vậy.

Không chỉ cần không ngừng thử nghiệm, càng cần nghịch thiên căn nguyên.

Rất không may, căn nguyên của Lâm Trường Sinh lại không tệ.

Cùng với những thất bại không ngừng, đạo vận của Đan Chi Đại Đạo nhanh chóng biến đổi, hóa thành đan hương trường hà, giúp Lâm

Trường Sinh bắt đầu nghiên cứu đan phương. 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】 lại một lần nữa khiến Lâm Trường Sinh tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Căn nguyên đỉnh tiêm Hỗn Độn Ma Thần khiến ta không ngừng giải thích mỗi một loại đan phương mới.

Hồng Hoang bất ký niên, tu luyện vô tuế nguyệt.

Không biết từ lúc nào, mấy chục vạn năm thời gian đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn đang ở trong trạng thái đốn ngộ vô ý thức.

Dưới chân ta đã có chất đống như núi những phế đan.

Trong Tử Lô ẩn ẩn có một viên đan dược sắp thành hình.

Viên đan dược này nhìn qua vô cùng bình thường, nhưng chính là một viên đan dược như vậy lại khiến Lâm Trường Sinh mở đôi mắt ra.

"Đã thí nghiệm mười mấy vạn loại đan phương, cuối cùng cũng thành công rồi." "Viên đan dược này liền gọi là Khứ Sát Đan đi." Lâm Trường Sinh trực tiếp lấy viên đan dược này ra.

Đây là thành quả đốn ngộ mười mấy vạn năm của ta.

Không những Đan Chi Đại Đạo lại một lần nữa sâu sắc hơn, mà cũng cuối cùng đã thành công luyện chế ra đan dược.

Giờ khắc này Thiên Đạo chấn động.

"Chuyện gì thế này?" "Lại phát sinh tình huống gì?" Trong chốc lát, vô số đại năng toàn bộ bị kinh tỉnh.

Sau đó bọn họ nhìn thấy một đoàn kim sắc công đức khổng lồ từ trên trời giáng xuống.

Lâm Trường Sinh đồng dạng cũng nhìn thấy cảnh này.

Hơn nữa đoàn kim sắc công đức khổng lồ này đang bay về phía ta.

Chẳng lẽ là vì viên đan dược của ta?

Lâm Trường Sinh rất nhanh liền phản ứng lại.

Tất nhiên là vì đan phương và đan dược của ta thành công, dẫn đến Thiên Đạo ban thưởng.

Chương 27

Dù sao có viên đan dược này, liền có thể giảm bớt cực lớn sự ô nhiễm tiên thiên linh khí của hung thú đối với Hồng Hoang.

Đối với phát triển của Hồng Hoang là cực kỳ có lợi.

Bất quá động tĩnh này thật sự quá lớn một chút.

Nhiều công đức như vậy, chí ít cũng là mấy vạn lần so với công đức ta săn giết hung thú trước đó.

E rằng sẽ gây ra oanh động toàn bộ Hồng Hoang a.

Phải nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Lâm Trường Sinh thu lấy công đức, liền thi triển Ngũ Hành Độn Thuật đào tẩu khỏi nơi này.

Mà Thiên Đạo vẫn không bình tĩnh lại, dường như đang ủ mưu điều gì.

Vô số đại năng vì Thiên Đạo chấn động giáng xuống hải lượng công đức mà bị kinh tỉnh.

Bọn họ toàn bộ hướng về phía nơi công đức tiêu thất mà đuổi theo.

Đợi đến khi bọn họ đuổi tới, liền phát hiện một đống đan dược bị luyện phế trên mặt đất.

"Lại là một vị luyện đan đại sư tại đây luyện đan, nhưng vì sao lại luyện phế nhiều đan dược như vậy?" "Những đan dược này tuy chưa thành hình, nhưng dường như thuộc tính đều không chênh lệch nhiều, chẳng lẽ là đang nghiên cứu đan phương mới?" "Đúng vậy, Thiên Đạo chấn động, giáng xuống công đức chính là nơi này, chẳng lẽ là vì

vị đại năng này đã thành công nghiên chế ra đan phương?" Một vị đại năng nhặt lấy phế đan trên mặt đất tỉ mỉ nghiên cứu.

"Những đan dược này dường như có chút đặc thù a, không hề có pháp lực trong đó, không biết cụ thể có hiệu quả gì?" Đúng lúc này, Thiên Đạo hữu cảm, Thiên Đạo Thần Luân ẩn hiện, dường như có ý chí muốn giáng lâm.

Còn Lâm Trường Sinh đã đào thoát ít nhất mấy trăm vạn công lý đột nhiên dừng lại.

Bởi vì Thiên Đạo vừa rồi đã truyền đạt ý chí cho ta.

Thiên Đạo muốn công bố đan phương và thủ pháp luyện chế Khứ Sát Đan.

Chỉ cần Lâm Trường Sinh đồng ý, sau khi Hung Thú Lượng Kiếp kết thúc, Thiên Đạo sẽ tích lũy giáng xuống một khoản công đức lớn làm báo thù.

Lâm Trường Sinh chỉ suy tư trong chốc lát liền trực tiếp đồng ý.

Một mình ta săn giết hung thú, công đức thu được luôn quá ít.

Mà kết thúc Hung Thú Lượng Kiếp hẳn Thiên Đạo ban thưởng công đức sẽ càng nhiều.

Rất có lợi.

Hơn nữa, Khứ Sát Đan chỉ nhằm vào sát khí của hung thú, bất kể ta có đồng ý hay không, Hung Thú Lượng Kiếp đều sẽ kết thúc.

Đến lúc đó đan phương này có lẽ sẽ không còn giá trị gì nữa.

Cho nên tổng hợp lại, đương nhiên là công bố đan phương có lợi hơn.

Đồng ý với Thiên Đạo xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp truyền toàn bộ đan phương và phương pháp luyện chế cho Thiên Đạo. . . . . .

Sau khi nhận được sự đồng ý của Lâm Trường Sinh, Thiên Đạo trực tiếp công bố đan phương Khứ Sát Đan cho toàn bộ sinh linh Hồng Hoang, đồng thời còn có thủ pháp luyện chế.

Thiên Đạo đương nhiên muốn nhanh chóng kết thúc Hung Thú Lượng Kiếp, triệt để tịnh hóa những sát khí này, để Thiên Đạo vận chuyển càng thêm thuận lợi.

"Không ngờ vị tiền bối này lại nghiên chế ra đan phương tịnh hóa sát khí, Hồng Hoang quả thật ngọa hổ tàng long a." "Đúng vậy, ta rất muốn được làm quen với vị tiền bối này, các ngươi nói công đức giáng xuống trước đó có phải cũng liên quan đến vị tiền bối này không?" "Chẳng trách ngay cả Thiên Đạo cũng chấn động, có Khứ Sát Đan, những hung thú này không đáng sợ nữa, chúng ta có thể yên tâm đi săn giết hung thú rồi." Những hung thú có thực lực cường đại sẽ thông qua sát khí của bản thân ảnh hưởng đến Thần Trí của sinh linh, thậm chí là linh bảo.

Cho nên cho dù bọn họ biết hung thú đang đầu độc Hồng Hoang, cũng khó mà triệt để giải quyết ẩn họa này.

Bây giờ thì tốt rồi, chỉ cần luyện chế Khứ Sát Đan, liền có thể suy yếu thực lực của hung thú rất nhiều.

Hơn nữa Thiên Đạo còn sẽ giáng xuống công đức tưởng lệ.

Điều này làm sao các đại năng này có thể ngồi yên được.

"Đạo hữu ngôn chi hữu lý, không biết vị đạo hữu nào thiện trường luyện đan, ngã đẳng có thể kết bạn mà hành." "Ha ha, đi thôi đi thôi, có công đức, tu vi vẫn luôn đình trệ của ta nói không chừng có thể tiến thêm một bước." Vô số đại năng dồn dập rời đi, chuẩn bị bắt đầu săn giết hung thú.

Rất nhanh, toàn bộ Hồng Hoang đại lục đều dấy lên một làn sóng

săn giết hung thú.

Công đức từ đó không ngừng giáng xuống, điều này khiến sinh linh Hồng Hoang càng thêm điên cuồng.

Còn Thú Hoàng Thần Nghịch thì tức điên lên, "Đáng chết, là kẻ nào đang nhằm vào hung thú nhất tộc của ta!" "Ngàn vạn lần đừng để ta biết ngươi là ai, nếu không nhất định phải khiến ngươi sống không bằng chết." Vốn dĩ hung thú vẫn có thể hoành hành trong Hồng Hoang.

Nhưng hiện tại có Khứ Sát Đan và sự gia nhập của toàn bộ sinh linh Hồng Hoang, hung thú mỗi ngày đều giảm thiểu với con số cực kỳ khủng bố.

Điều này không chỉ khiến Thú Hoàng Thần Nghịch tức điên lên, mà còn bắt đầu tập kết hung thú triển khai phản công.

Mà giờ khắc này, Lâm Trường Sinh, kẻ gây ra mọi chuyện, lại đang tiếp tục tìm kiếm các loại linh nguyên liệu trong Hồng Hoang.

"Hung Thú Lượng Kiếp đã tăng tốc rồi a." "Phỏng chừng Lượng Kiếp rất nhanh sẽ kết thúc a." Lâm Trường Sinh hữu cảm mà phát.

Hung Thú Lượng Kiếp kết thúc là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Còn Khứ Sát Đan mà ta nghiên cứu ra chỉ là đẩy nhanh tiến trình này mà thôi. 【Gợi ý: Phía trước bốn mươi bảy vạn công lý là địa giới Bất Chu Sơn, ở đó tồn tại uy áp của Bàn Cổ, Túc chủ cẩn thận đừng bị ép nát. 】 Cuối cùng cũng đến Bất Chu Sơn rồi sao?

Mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Bất Chu Sơn chính là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, là thiên trụ của Hồng Hoang.

Quảng mậu vô biên, vô biên vô tế.

Có vô số tài nguyên phong phú.

Đồng thời còn có uy áp của Bàn Cổ đại thần.

Kẻ thực lực không đủ, là không thể nào leo lên được.

Nhưng đối với Lâm Trường Sinh mà nói, lại là một nơi rèn thể cực tốt.

Rất nhanh, khi Lâm Trường Sinh đến chân Bất Chu Sơn, liền cảm nhận được uy áp yếu ớt.

"Không hổ là Bàn Cổ đại thần a." "Cho dù tử hậu nhiều năm như vậy, vẫn còn có uy áp như thế." Lâm Trường Sinh cảm thán nói.

Sau đó bắt đầu leo núi.

Uy áp dưới chân núi chỉ tương đương với cảnh giới Chân Tiên.

Căn bản không ngăn được Lâm Trường Sinh.

Ta vừa thu hoạch các loại linh nguyên liệu, linh căn, vừa bắt đầu leo núi.

Mười năm sau.

Lâm Trường Sinh cảm thấy uy áp nơi này đã đạt đến cảnh giới Kim Tiên.

Nhưng vẫn không thể ngăn cản ta.

Một trăm năm sau.

Vị trí Lâm Trường Sinh đang ở đã có uy áp cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

Điều này khiến ta có áp lực.

Nhưng đồng thời cũng khiến ta bắt đầu quá trình rèn thể.

Thể phách của ta đang không ngừng mạnh lên.

Nhưng tốc độ này vô cùng chậm chạp.

“Không được, công pháp rèn thể của ta trước cổ uy áp này có chút không đủ dùng rồi.” Công pháp rèn thể của Lâm Trường Sinh là công pháp lĩnh ngộ được sau khi quan sát nhục thân của Long tộc.

Giữa chừng khi ở Long Mộ đã cải thiện một lần.

Nhưng so với uy áp trên nhục thân xương sống của Bàn Cổ đại thần, Long tộc không đáng kể.

Cho nên công pháp lĩnh ngộ ra đã hiển nhiên không đủ dùng nữa rồi.

Giờ khắc này, Lâm Trường Sinh dừng lại việc tiếp tục leo núi. 【Ngươi cảm nhận được sự khủng bố của nhục thân Bàn Cổ, bắt đầu đốn ngộ. 】 Cùng với sự đốn ngộ của Lâm Trường Sinh, thể phách vốn là Thái Ất Kim Tiên lại nhanh chóng hạ xuống.

Rất nhanh liền rớt xuống Kim Tiên viên mãn.

Kim Tiên hậu kỳ.

Mãi cho đến khi rơi xuống cảnh giới Chân Tiên mới dừng lại.

Tuy rằng cảnh giới thể phách hạ xuống, nhưng ngược lại cường độ nhục thân của ta cảm giác lại không giảm đi bao nhiêu.

Đây đều là thành quả của việc đốn ngộ lại.

Một ngàn năm sau. 【Ngươi thông qua uy áp của nhục thân Bàn Cổ, rèn luyện thân thể lại, đồng thời cải thiện 《Thiên Long Bá Thể Công》, lĩnh ngộ ra công pháp mới 《Thiên Long Cửu Chuyển》. 】 Tại thời khắc lĩnh ngộ ra công pháp rèn thể mới này.

Lâm Trường Sinh hóa thân thành một vòng xoáy khổng lồ.

Hấp thu điên cuồng linh khí thiên địa.

Những linh khí thiên địa này xuyên vào nhục thân, huyết quản, tế bào của ta.

Chương 28

Đang điên cuồng đề thăng cường độ nhục thân của ta.

Mười ngàn năm sau.

Lâm Trường Sinh cuối cùng lại một lần nữa mở đôi mắt ra.

Giờ khắc này trong nhục thân của ta tràn đầy sức mạnh, dường như một quyền liền có thể oanh toái không gian.

Uy áp của Bàn Cổ giờ khắc này không những không thể lại một lần nữa áp bách ta, ngược lại còn khiến ta càng thêm thoải mái.

"Không hổ là Bàn Cổ đại thần." "Tuy rằng thể phách của ta chỉ đề thăng đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ." "Nhưng so với cường độ nhục thân trước kia, đã đề thăng vô số tầng thứ." "Nếu cùng cảnh giới thể phách, ta một quyền có thể đánh nát mấy vạn ta trước kia." Lâm Trường Sinh hoạt động gân cốt một chút, vô cùng mãn ý lần tu luyện này.

Không những cường độ nhục thân thoát thai hoán cốt, rèn thể lại.

Công pháp rèn thể 《Thiên Long Cửu Chuyển》 cũng đủ để chống đỡ ta tu luyện đến cảnh giới Hỗn Nguyên.

"Tiếp tục." Lâm Trường Sinh tiếp tục bắt đầu leo Bất Chu Sơn.

Lần này không tu luyện nhục thân thể phách đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ tuyệt đối không dừng lại.

Nhờ sự ra đời của Khứ Sát Đan, hung thú liên tục bại lui.

Dẫu sao còn có Công Đức thưởng lệ, các Đại Năng kia làm sao có thể không tận lực?

Song, cùng với việc hung thú không ngừng giảm thiểu và co rút,

tốc độ thu hoạch Công Đức cũng bắt đầu chậm lại.

Trong khoảng thời gian này, không ít cuộc chiến giữa các đồng đạo cũng bùng nổ. "La Hầu, nhà ngươi đây là ý gì?" Lúc này, một vị Đại Năng Hồng Hoang đang muốn săn giết hung thú đã bị La Hầu chém giết.

La Hầu với mái tóc và đôi mắt đen, cùng bộ hắc bào, chỉ lạnh lẽo liếc nhìn bọn họ một cái. "Công Đức không phải những kẻ yếu kém các ngươi có thể đạt được.

Kẻ nào không muốn chết thì cút hết cho Bản tọa." Những lời lẽ ngông cuồng của La Hầu khiến các Đại Năng kia ai nấy đều trợn mắt giận dữ.

Nhưng không ai dám tiến lên động thủ.

La Hầu này thực lực quá mạnh mẽ.

Đặc biệt trong tay còn có Tiên Thiên Chí Bảo, bọn họ căn bản không phải đối thủ. "La Hầu, ngươi muốn Công Đức có thể đi chém giết Thú Hoàng, không cần thiết phải ra tay với đồng đạo." Lúc này Hồng Quân đứng ra. "Hừ, Thú Hoàng Ngã sớm muộn gì cũng sẽ giết hắn." "Ngược lại là ngươi Hồng Quân, là chuẩn bị giao thủ với Ngã ư?" Hồng Quân và La Hầu dường như là kẻ địch trong số mệnh vậy. "La Hầu, giữa ngươi và Ngã sớm muộn gì cũng có một trận chiến.

Nhưng không phải bây giờ." "Trảm sát Thú Hoàng, kết thúc Lượng Kiếp, ngươi và Ngã tự khắc sẽ phân ra thắng bại." Hồng Quân thần sắc đạm nhiên nói. "Ha ha, Ngã muốn xem sau Lượng Kiếp, ngươi có đỡ được Thí Thần Thương của Ngã không." La Hầu ngông cuồng cười lớn, sau đó rời khỏi nơi này. "Hồng Quân Đạo Hữu, La Hầu này quá mức ngông cuồng." Càn Khôn Lão Tổ bên cạnh Hồng Quân cau mày nói. "Phải đó." "Ngã thấy không bằng nhân lúc ngươi và ta đang ở cùng nhau, liên thủ chém giết hắn." Âm Dương Lão Tổ

cũng theo đó nói.

Hồng Quân có chút ý động.

Nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu.

Giữa Ngã và La Hầu có Nhân Quả rất sâu.

Ngã có dự cảm, La Hầu là đối thủ mạnh nhất trên con đường chứng Đạo của chính mình.

Đối thủ như vậy muốn đối phó hắn, vẫn chưa phải lúc. "Chư vị Đạo Hữu, không cần để ý hắn." "Chúng ta tiếp tục săn giết hung thú.

Tranh thủ sớm ngày kết thúc Lượng Kiếp.

Khi đó Thiên Đạo sẽ giáng xuống nhiều Công Đức hơn." Hồng Quân cười nói. "Hồng Quân Đạo Hữu nói rất đúng." "Đi đi đi, đừng vì một kẻ điên mà ảnh hưởng đến cơ hội kiếm Công Đức của chúng ta." Hồng Quân cùng một đám Đại Năng khác lần lượt rời đi.

Ở một bên khác, La Hầu đã rời đi thì trong mắt lóe lên quang mang khó hiểu.

Hắn và Hồng Quân có cảm nhận giống nhau.

Nhân Quả giữa hai người cực kỳ sâu nặng, đều là đối thủ mạnh nhất trên con đường chứng Đạo.

Khác với Hồng Quân thích kết bè kéo cánh, La Hầu thích hành động đơn độc. "Thú Hoàng cuối cùng vẫn sẽ vẫn lạc, khi đó sẽ đến thời khắc Ngã và Hồng Quân giao chiến." "Phải chuẩn bị trước." La Hầu tuy cuồng vọng, nhưng không tự đại.

Hắn phải làm tốt sự chuẩn bị đầy đủ để chứng Đạo. "Vô Tâm, ra đây đi." Nghĩ đến đây, La Hầu trực tiếp triệu hoán vị tướng tài đắc lực dưới trướng mình. "Thiên Ma Vô Tâm, nghe theo triệu hoán của Ma Tổ vĩ đại." Một đoàn Ma Khí đen kịt không ngừng biến đổi hình

dạng xuất hiện trước mặt La Hầu. "Bản tọa lệnh ngươi bây giờ bắt đầu mưu tính bố cục trong Kỳ Lân tộc." "Đợi đến lúc cần thiết, Bản tọa sẽ thông báo cho ngươi." La Hầu nhìn Bất Chu Sơn sừng sững tận chân trời, đạm nhiên nói. "Vâng." Thiên Ma Vô Tâm nghe xong thì biến mất tại chỗ.

Hoàn thành tất cả những việc này, La Hầu bắt đầu tiếp tục tìm kiếm hung thú để săn giết...

Dưới chân Bất Chu Sơn.

Lâm Trường Sinh đối với những chuyện xảy ra bên ngoài hoàn toàn không hay biết.

Hắn không ngừng đoán thể trên Bất Chu Sơn.

Lúc này đã trải qua vài vạn năm, cường độ thể phách của hắn cuối cùng cũng đột phá đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ. "Không được rồi." "Áp lực cao hơn nữa thì không phải là Ngã hiện tại có thể chịu đựng được." Đoán thể đã đạt đến cực hạn, nếu tiếp tục e rằng sẽ lập tức bị áp bạo.

Đã không thể đoán thể, vậy thì tiếp tục tìm kiếm bảo vật vậy.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh bắt đầu không ngừng di thực các Linh Căn, Linh Nguyên Liệu mà mình nhìn thấy. 【Gợi ý: Cách ngươi ba mươi bảy vạn công lý, có một con Mặc Kỳ Lân và một Thiên Ma đang giao chiến, dường như có Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.】 Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Lâm Trường Sinh mắt sáng lên.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đã có ba mươi bảy đến bốn mươi tám đạo cấm chế.

Uy năng so với Tiên Thiên Thượng Phẩm mạnh hơn vài lần.

Hơn nữa Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo cực kỳ hiếm thấy, không ngờ lại bị hắn gặp được.

Nhưng có một con Mặc Kỳ Lân và một Thiên Ma đang đánh nhau?

Chẳng lẽ là vì kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này?

Bất kể thế nào, Lâm Trường Sinh quyết định đi xem xét một chút. 【Động Sát Chi Nhãn】 cũng không hề gợi ý nguy hiểm, chứng tỏ với Tu vi của chính mình hẳn là đủ sức ứng phó.

Vài chục vạn công lý chỉ trong chốc lát đã đến.

Lâm Trường Sinh thu liễm khí tức của chính mình, triển khai Thần Niệm nhìn về phía nơi giao chiến.

Chỉ thấy một đoàn Ma Khí màu đen không ngừng biến ảo, đang chiến đấu với một con Mặc Kỳ Lân.

Mặc Kỳ Lân gầm thét liên hồi, trên thân đã có không ít vết thương.

Cách bọn họ không xa, có một cây tiểu kỳ màu hạnh vàng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Nhìn kỹ lại trên đó dường như có vạn đóa kim liên, dị tượng không ngừng. "Đây là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ sao?" Lâm Trường Sinh liếc mắt một cái, trong lòng thầm kinh ngạc.

Danh tiếng của Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ không hề nhỏ.

Một khi thi triển, kim liên vạn đóa, vô vật khả phá, chư tà tị thối, vạn pháp bất xâm.

Năng lực phòng ngự vô cùng cường hãn.

Lâm Trường Sinh nhìn mà mắt đỏ hoe, nhưng không dám có bất kỳ động tác nào.

Vô luận Mặc Kỳ Lân hay con Thiên Ma này đều là Tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Hắn nếu cứ thế xông lên cướp đoạt Linh Bảo, chẳng phải sẽ bị bọn chúng tập hỏa sao.

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang suy nghĩ, Mặc Kỳ Lân phát ra tiếng gầm thét phẫn nộ đau đớn.

Lâm Trường Sinh nhìn lại, hóa ra bụng của Mặc Kỳ Lân trực tiếp bị xé toạc một vết rách lớn.

Máu tiên như suối tuôn chảy.

Khí thế của Mặc Kỳ Lân cũng vì vết thương này mà suy yếu nhanh chóng. "Ma tộc ti tiện!" "Ngươi lại dùng Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo dụ dỗ Ngã!" "Đây là địa bàn của Kỳ Lân tộc Ngã, ngươi dám giết Ngã, đừng hòng rời khỏi nơi này." Mặc Kỳ Lân không ngừng gầm thét.

Muốn mượn Kỳ Lân tộc để dọa lui con Thiên Ma trước mắt. "Kiệt kiệt." "Ta phụng lệnh chủ nhân, tìm chính là Kỳ Lân tộc các ngươi." "Ngươi yên tâm đi, ngươi chết rồi, nhưng Kỳ Lân tộc sẽ không biết đâu.

Bởi vì ta sẽ thay ngươi sống sót a." Thiên Ma Vô Tâm phát ra tiếng cười lạnh lẽo.

Không đợi Mặc Kỳ Lân hiểu ý lời nói này, Thiên Ma Vô Tâm liền Ma Khí dũng động, thi triển bí thuật.

Hóa thành Ma Khí vô hình vô chất, chui vào từ miệng mũi của Mặc Kỳ Lân.

Mặc Kỳ Lân đau đớn phản kháng, nhưng làm sao đã bị trọng thương, căn bản không thể chống cự.

Nguyên Thần và thần trí của nó không lâu sau sẽ bị Thiên Ma Vô Tâm nuốt chửng hoàn toàn.

Chương 29

Hóa ra là như vậy.

Lâm Trường Sinh trong nháy mắt đã hiểu ra.

Hóa ra Thiên Ma này là do La Hầu phái đến a.

Mục đích chính là gài một quân cờ vào Kỳ Lân tộc.

Cần biết rằng sự bùng nổ của Long Hán Sơ Kiếp, có La Hầu làm kẻ đứng sau không ngừng thúc đẩy.

Không ngờ lại bị chính mình vô tình phá vỡ a.

Tuy nhiên, Long Hán Sơ Kiếp cũng là Thiên Đạo Lượng Kiếp, hắn không muốn xen vào việc của người khác.

Mục tiêu của hắn từ đầu đến cuối chỉ là kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo kia a.

Mà hiện tại chính là thời cơ tốt nhất để ra tay!

Dưới chân Bất Chu Sơn.

Sau khi Lâm Trường Sinh phá vỡ âm mưu của La Hầu, không hề có ý định nhúng tay vào.

Mục tiêu của hắn là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Nhìn thấy Thiên Ma Vô Tâm đã bắt đầu khống chế Mặc Kỳ Lân, Lâm Trường Sinh biết thời cơ tốt nhất để ra tay đã đến.

Không chút do dự, Ngũ Hành Độn Thuật được hắn thi triển đến cực hạn.

Chỉ trong chớp mắt đã lao đến trước Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh

Hoàng Kỳ.

Ngay khi hắn vươn tay muốn lấy đi kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này, một luồng Ma Khí đen kịt chui ra từ bên trong Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Hóa thành một bàn tay Ma Diễm ngập trời.

Đáng chết.

Không ngờ Thiên Ma này lại cẩn thận như vậy, lại còn giấu một chiêu. "Chưởng Ác Ngũ Lôi!" Lâm Trường Sinh trực tiếp sử dụng Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp.

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ngũ lôi cùng xuất hiện, trong nháy mắt oanh kích vào bàn tay ngưng tụ từ Ma Khí.

Tiếng tí tách không ngừng vang lên.

Bàn tay Ma Khí này cuối cùng bị đánh tan.

Dẫu sao cũng chỉ là một chiêu dự phòng của Thiên Ma Vô Tâm, không có lực sát thương lớn.

Nhưng chính vì bàn tay Ma Khí này, đã trì hoãn thời cơ thu lấy Linh Bảo của Lâm Trường Sinh.

Lúc này, Mặc Kỳ Lân đã khóa chặt hắn. "Đáng chết, ngươi là ai?" Mặc Kỳ Lân phát ra âm thanh khàn khàn đau đớn.

Thiên Ma Vô Tâm vẫn chưa hoàn toàn khống chế Mặc Kỳ Lân.

Lúc này thấy có người dám làm kẻ ám toán, đành phải cưỡng ép khống chế Mặc Kỳ Lân để đối phó Lâm Trường Sinh. "Ngã chỉ muốn kiện Linh Bảo này." "Còn về bố cục của ngươi, Ngã có thể coi như không thấy." Lâm Trường Sinh đạm nhiên nói.

Hắn cũng không phải Thánh Mẫu cứu thế, Kỳ Lân tộc cuối cùng suýt bị diệt tộc cũng không liên quan gì đến hắn.

Trong mắt Mặc Kỳ Lân không ngừng lóe lên quang mang nguy hiểm, cuối cùng vẫn phun ra vài chữ, "Mong Các hạ giữ lời." Lâm Trường Sinh gật đầu, xoay người định lấy Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Ngay lúc đó, một tiếng xé gió mang theo sát ý cực hạn oanh thẳng vào sau gáy hắn.

Hừ.

Ai cũng nói Ma tộc xảo quyệt hiểm độc, quả không sai chút nào.

Nếu chính mình thật sự tin lời hắn, chẳng phải sẽ phải bỏ mạng tại đây sao.

Lâm Trường Sinh tâm niệm vừa động.

Ngũ Hành Bích Lạc Tán bay ra khỏi cơ thể.

Pháp Lực rót vào, xoay tròn vù vù.

Hóa thành chiếc dù khổng lồ che trời, rơi xuống đỉnh đầu Lâm Trường Sinh.

Khí Ngũ Hành vô cùng vô tận rủ xuống.

Năm màu xanh, vàng, đỏ, đen, trắng của Ngũ Hành chiếu rọi hư không.

Một tiếng "Rầm".

Công kích của Mặc Kỳ Lân rơi vào Khí Ngũ Hành, không ngừng phá nát Khí Ngũ Hành, nhưng không thể phá vỡ phòng ngự của kiện Linh Bảo này.

Kết quả này đã nằm trong dự liệu của Lâm Trường Sinh.

Thiên Ma này vẫn chưa hoàn toàn khống chế Mặc Kỳ Lân, năng lực phát huy ra cũng có hạn. "Tìm chết." Lâm Trường Sinh vốn không

muốn gây phiền phức, không ngờ Thiên Ma Vô Tâm này lại còn muốn giết chính mình.

Vậy thì đừng trách Ngã.

Long Hổ Như Ý bay ra, hào quang vàng không ngừng tỏa sáng, hư ảnh long hổ ngửa mặt gầm thét, nện vào Mặc Kỳ Lân.

Mặc Kỳ Lân thấy vậy định tránh né. "Trọng Lực Lãnh Địa!" Thần Thông thuộc Trọng Lực Pháp Tắc trong nháy mắt bao phủ Mặc Kỳ Lân.

Mặc Kỳ Lân vốn định thuấn di lập tức khựng lại.

Thấy không thể tránh né, Mặc Kỳ Lân phun ra một ngụm Ma Khí nồng đậm.

Ma Khí hóa thành đám mây đen chắn trước mặt nó.

Hào quang vàng của Long Hổ Như Ý lập tức cùng Ma Khí không ngừng giằng xé phá nát.

Nhân cơ hội này, Mặc Kỳ Lân vội vàng lùi lại phía sau.

Đồng thời, Lâm Trường Sinh động thủ.

Hắn xuất hiện phía sau Mặc Kỳ Lân, một quyền oanh ra.

Cự lực khủng bố khiến cả Tiên Thiên Linh Khí cũng bị xung kích thành chân không, vết thương trên người Mặc Kỳ Lân thậm chí không chịu nổi tiếng bạo âm này mà nứt ra thêm lần nữa.

Không tốt.

Mặc Kỳ Lân dưới sự khống chế của Thiên Ma Vô Tâm không ngờ Lâm Trường Sinh lại mạnh mẽ đến vậy.

Cường độ nhục thân này quá nghịch thiên.

Căn bản khó có thể chống đỡ.

Vội vàng vận dụng phần lớn Ma Khí ngưng tụ quanh thân.

Một tiếng "Đông".

Luồng Ma Khí này trực tiếp bị đánh tan, quyền lực thực sự oanh kích lên người Mặc Kỳ Lân.

Có thể thấy rõ bằng mắt thường, chỗ bị oanh trúng của Mặc Kỳ Lân đã hoàn toàn lõm xuống.

Thân hình khổng lồ như quả đạn pháo bị đánh bay ra ngoài.

Chỉ một kích này, con Mặc Kỳ Lân này đã bị trọng thương triệt để.

Đây chính là chỗ khủng bố của Pháp Thể Song Tu.

A!

Để đỡ một kích của Lâm Trường Sinh, Thiên Ma Vô Tâm đã phân ra phần lớn sức mạnh, nhân cơ hội này, Mặc Kỳ Lân đã giành lại quyền khống chế nhục thân của chính mình. "Cút khỏi Ngã a!" Tiếng đau đớn truyền đến, sau đó Ma Khí đen kịt lần nữa chui ra khỏi miệng mũi của Mặc Kỳ Lân.

Cuối cùng hóa thành một khối, biến đổi thành hình dạng Ma tộc đứng giữa hư không.

Tuy nhiên so với trước đây, Ma Khí đã trở nên mỏng manh ảm đạm.

Còn Mặc Kỳ Lân thì lại vô cùng suy yếu. "Đạo Hữu, sát Thiên Ma này." "Ngã có thể nhường kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này cho Đạo Hữu." Mặc Kỳ Lân không biết là do tính bá đạo đã thành quen, hay Nguyên Thần bị Vô Tâm ăn mất phần lớn mà đầu óc không còn minh mẫn.

Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này cần nó nhường ư?

Vốn dĩ không thuộc về Kỳ Lân tộc. "Các hạ, chuyện này không

liên quan gì đến ngươi." "Chỉ cần ngươi chịu rút lui, kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này ta nguyện tặng cho ngươi.

Ngươi thấy thế nào?" Thiên Ma Vô Tâm lúc này cũng biết người trước mắt không dễ chọc. "Không thế nào cả." Lâm Trường Sinh lạnh hừ một tiếng, đã động thủ thì phải trảm tận giết tuyệt.

Để tránh phiền phức không ngừng.

Ngươi.

Thiên Ma Vô Tâm còn chưa nói, công kích của Lâm Trường Sinh lần nữa ập đến.

Quyền lực mạnh mẽ không thể địch nổi lần nữa oanh tới.

Vô Tâm muốn chạy trốn, nhưng Trọng Lực Lãnh Địa khiến tốc độ của hắn giảm đi rất nhiều, trực tiếp bị một quyền đánh trúng.

Khi xuất hiện lần nữa, Ma Khí lại trở nên ảm đạm. "Ngã muốn xem ngươi có thể chịu đựng được mấy quyền." Lâm Trường Sinh lạnh lùng cười.

Chương 30

Phối hợp với Trọng Lực Lãnh Địa không ngừng oanh kích Thiên Ma Vô Tâm.

Thiên Ma Vô Tâm vô cùng uất ức, thân là một trong tứ đại chiến tướng dưới trướng La Hầu, hắn chưa từng uất ức như vậy.

Nhưng làm sao Lâm Trường Sinh Pháp Thể Song Tu, trước đó hắn lại tiêu hao không ít nguyên khí, căn bản không có chút sức chống cự nào.

Thấy sắp bị oanh thành hư vô, vội vàng nhắc đến La Hầu. "Dừng tay a!" "Ta là thuộc hạ của Ma Tổ, ngươi nếu giết ta, phá hoại kế hoạch của Ma Tổ, trên trời dưới đất hắn tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi!" Thiên Ma Vô Tâm phát ra tiếng gầm thét.

Lâm Trường Sinh không nói gì, đáp lại Vô Tâm chỉ có quyền đầu của hắn.

Ma Tổ La Hầu ư?

Ngại quá, hắn căn bản không thể gây ra bất kỳ phiền phức nào cho Ngã.

Hơn nữa sau Long Hán Lượng Kiếp, La Hầu cũng chỉ có kết cục thân tử Đạo tiêu.

Dùng một kẻ sắp chết để uy hiếp chính mình, thật sự là vô vị a.

Cuối cùng Thiên Ma Vô Tâm bị Lâm Trường Sinh một quyền oanh thành hư vô.

Hoàn thành tất cả những việc này, Lâm Trường Sinh mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn thu lấy Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đang chuẩn bị rời đi thì Mặc Kỳ Lân mở lời. "Vẫn chưa cảm tạ ơn cứu mạng của Các hạ." "Không bằng Các hạ đưa Ngã về Kỳ Lân tộc, Kỳ Lân tộc Ngã nhất định sẽ trọng tạ." Lâm Trường Sinh liếc nhìn Mặc Kỳ Lân, khóe mắt hơi híp lại.

Sau đó lộ ra nụ cười. "Thật sao?" "Vốn dĩ không muốn gây sự, xem ra ngươi và Thiên Ma kia giống nhau, tự cho rằng sau lưng có thế lực, Ngã sẽ không dám làm gì ngươi sao?" Mặc Kỳ Lân sững sờ, sau đó trên mặt vội vàng nặn ra một nụ cười. "Các hạ đây là ý gì?" "Ngã chỉ thành tâm mời ngươi đến Kỳ Lân tộc làm khách mà thôi." "Nếu Các hạ có việc, vậy tại hạ sẽ không miễn cưỡng." Khóe miệng Lâm Trường Sinh nhếch lên, lộ ra một nụ cười mỉa.

Ngươi nghĩ sát ý chợt lóe lên kia Ngã không nhận ra sao?

Nghĩ cũng phải, một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo a.

Giá trị không thể đong đếm.

Kỳ Lân tộc và Long tộc giống nhau, đều là nhân vật chính của Long Hán Sơ Kiếp.

Số lượng không ít.

Linh Bảo căn bản không đủ phân.

Cho nên con Mặc Kỳ Lân này làm sao có thể chịu nổi việc chính mình lấy đi một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo trước mặt nó.

Đây là định lừa chính mình đến Kỳ Lân tộc a. "Tuy Nhân Quả không dính, nhưng Ngã rất không thích có kẻ nào mưu đồ với Ngã a." "Bởi vì làm như vậy Ngã sẽ không thể không ra tay sát phạt." Lâm Trường Sinh chậm rãi bước về phía Mặc Kỳ Lân.

Một con Mặc Kỳ Lân bị trọng thương, lực chiến đấu căn bản không thể phát huy nổi một phần mười. "Các hạ đã nghĩ kỹ chưa, Kỳ

Lân tộc Ngã có vô số Đại La Kim Tiên." "Ngã chính là thiên tài của Mặc Kỳ Lân tộc, sắp thành hôn với hậu duệ của tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân tộc." "Ngươi nếu cố chấp giết Ngã, chính là tự rước lấy Thiên Đại Sát Kiếp." "Ngã thừa nhận Ngã không nên động lòng với kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này." "Chỉ cần Các hạ chịu tha cho Ngã, Ngã nguyện ý đưa ra bồi thường." Mặc Kỳ Lân lúc này bắt đầu nhận thua.

Lâm Trường Sinh từ trên cao nhìn xuống nó, đại não bắt đầu xoay chuyển nhanh chóng.

Thân phận của Mặc Kỳ Lân này không hề đơn giản a.

Bất Chu Sơn là địa bàn của Kỳ Lân tộc, chính mình tuy không lo lắng giết nó sẽ bại lộ, nhưng chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến việc chính mình tìm kiếm tài nguyên trên Bất Chu Sơn.

Không bằng đội lốt nó, lợi dụng Kỳ Lân tộc để vơ vét một phen.

Chẳng phải nhanh hơn chính mình vơ vét sao.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh chỉ có thể nói một câu tạo hóa trêu người a.

Vốn dĩ là Thiên Ma do La Hầu phái đến muốn chiếm cứ thân thể Mặc Kỳ Lân để thâm nhập vào nội bộ Kỳ Lân tộc.

Ngược lại cuối cùng lại là chính mình phải giả mạo nó.

Chuyện giữa Nhân Quả quả thực huyền diệu a. "Không cần." "Ngã không tin ngươi." "Còn về bồi thường, Ngã sẽ tự mình đến Kỳ Lân tộc lấy vậy." Tự mình đi lấy?

Ý gì?

Mặc Kỳ Lân cảm thấy đại não có chút không đủ dùng.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo khiến nó hoàn toàn chấn kinh.

Chỉ thấy thanh niên yêu dị trước mắt lại biến hóa thành hình dạng của chính mình.

Không thể nói là giống y hệt, chỉ có thể nói là không chút sơ hở.

Ngoại hình, khí tức đều giống y hệt. "Các hạ, ngươi nghĩ làm như vậy là có thể lừa được cường giả của tộc Ngã sao?" "Ngã khuyên ngươi mau chóng rời đi." Trong lòng Mặc Kỳ Lân bắt đầu run rẩy. "Hiện tại đương nhiên không thể lừa được Kỳ Lân tộc rồi." "Nhưng giết ngươi thì có thể." Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp một quyền oanh thẳng vào Mặc Kỳ Lân.

Mặc Kỳ Lân đã bị trọng thương, căn bản không thể tránh né.

Trực tiếp bị oanh sát.

Ngay khoảnh khắc nó bị oanh sát, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển Nhân Quả Giá Tiếp.

Lập tức, tất cả các tuyến Nhân Quả thuộc về Mặc Kỳ Lân đã hoàn mỹ nối tiếp vào Lâm Trường Sinh. 【Vô Hạ Chi Thể】 khiến hắn căn bản không cần lo lắng tuyến Nhân Quả bị xáo trộn.

Đồng thời tất cả thông tin trong tuyến Nhân Quả đều được quán thâu vào Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh.

Lúc này hắn chính là Mặc Kỳ Lân, Mặc Kỳ Lân chính là hắn.

Hoàn thành tất cả những việc này, Lâm Trường Sinh trực tiếp hủy thi diệt tích, đồng thời liếc nhìn chính mình.

Vẫn còn một điểm sơ hở, đó chính là vết thương.

Lâm Trường Sinh trực tiếp nghịch chuyển phương thức vận hành của 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》.

Lập tức Pháp Lực trong cơ thể trở nên hỗn loạn.

Không lâu sau, liền thổ huyết tiên, khí tức hỗn loạn.

Đồng thời, cách đó trăm vạn công lý, tộc trưởng Mặc Kỳ Lân tộc cau mày. "Tuyến Nhân Quả của Kỳ Mặc vừa rồi dường như biến mất trong nháy mắt?" "Có người!" "Mau đi tìm Kỳ Mặc về đây." Dưới một mệnh lệnh của tộc trưởng Kỳ Lân tộc, Mặc Kỳ Lân tộc đã xuất động không ít cường giả.

Rất nhanh đã tìm thấy Kỳ Mặc đang trọng thương. "Kỳ Mặc, đã xảy ra chuyện gì?" Cường giả Mặc Kỳ Lân tộc vội vàng hỏi. "Về rồi nói." Kỳ Mặc lạnh lùng nói.

Cường giả Mặc Kỳ Lân tộc gật đầu, đưa Kỳ Mặc về tộc...

Dưới một ngọn núi nào đó của Bất Chu Sơn.

La Hầu một thương xuyên thủng con hung thú trước mặt, sau đó dùng Khứ Sát Đan hấp thu toàn bộ Sát Khí của hung thú.

Thiên Đạo giáng xuống một ít Công Đức, sau khi hắn thu lấy, lông mày liền nhíu lại. "Vô Tâm lại vẫn lạc rồi?" "Cái tên ngu ngốc này, một chút chuyện nhỏ như vậy cũng không làm tốt." La Hầu không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết đã sắp xếp Vô Tâm tiềm nhập Kỳ Lân tộc.

Nay vẫn lạc, tự nhiên là cho rằng hắn đã bị Kỳ Lân tộc phát hiện.

Tuy nhiên điều này cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch của hắn.

Long tộc, Phượng tộc đều đã bị hắn gài người vào.

Một Kỳ Lân tộc cho dù không có người của hắn, cũng không thể thoát khỏi mưu tính của hắn...

Nơi cư ngụ của Mặc Kỳ Lân tộc trên Bất Chu Sơn.

Lúc này Kỳ Mặc do Lâm Trường Sinh hóa thân đã dưới sự bảo hộ của Đại Năng trong tộc mà trở về lãnh địa. "Kỳ Mặc, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?" "Vì sao khí tức của ngươi lại suy yếu đến vậy?" "Ngay

cả tuyến Nhân Quả dường như cũng suýt biến mất!" Cường giả Mặc Kỳ Lân tộc nghiêm trọng hỏi. "Tộc trưởng, Ngã bị Ma tộc hãm hại." Nói xong, 'Kỳ Mặc' trực tiếp thật thà nói ra những gì con Mặc Kỳ Lân kia đã trải qua.

Thiên Ma Vô Tâm lợi dụng Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo làm mồi nhử, dụ Kỳ Mặc ra ngoài.

Sau đó lại vọng tưởng chiếm cứ nhục thân của nó. "Thiên Ma này đã sớm có chuẩn bị, Ngã nhất thời bất cẩn, rơi vào hạ phong." "Suýt bị hắn thôn phệ Nguyên Thần, chiếm cứ nhục thân." "Vào khoảnh khắc cuối cùng, Ngã mạnh mẽ đốt cháy Bản Nguyên của chính mình, mới chém giết được hắn." Điều này, Lâm Trường Sinh đã sớm nghĩ ra lời giải thích.

Hơn nữa hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Đốt cháy Bản Nguyên quả thực có thể bộc phát ra lực chiến đấu cường đại hơn.

Nhưng tổn thương Bản Nguyên, thực lực sẽ giảm sút.

Nghiêm trọng hơn sẽ ảnh hưởng đến Đạo Cơ, Tu vi sau này sẽ khó tiến bộ.

Bởi vì Bản Nguyên thực sự quá khó để bổ sung lại.

Trừ phi là Công Đức loại vật này.

Tuy hiện giờ săn giết hung thú có thể thu được Công Đức, nhưng số lượng quá ít.

Hơn nữa trong tộc cũng không thể dùng Công Đức để cho Kỳ Mặc sử dụng.

Nếu nói như vậy, thiên tài trong tộc đã phế bỏ rồi.

Trong mắt tộc trưởng Mặc Kỳ Lân tộc lóe lên một tia thần sắc đau

khổ.

Chương 31

Đây chính là thiên tài của tộc, thiên tài sắp liên hôn với Hỏa Kỳ Lân tộc a.

Ai.

Lâm Trường Sinh rõ ràng nhìn thấy sự thất vọng trong mắt các trưởng lão còn lại. "Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo kia đâu?" Tộc trưởng chuyển sang hỏi.

Ngay cả chuyện Ma tộc cũng quên không hỏi.

Từ đó có thể thấy, giá trị của Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo. "Ở chỗ Ngã." 'Kỳ Mặc' mặt không biểu cảm lấy ra Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Sau đó lại thu về.

Sự thất vọng trong mắt các trưởng lão còn lại lập tức bị sự nóng bỏng thay thế.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo a, giá trị không thể đong đếm.

Nếu có thể đoạt được, thì lực chiến đấu của bọn họ sẽ được đề thăng cực lớn a. "Kỳ Mặc, hiện giờ Bản Nguyên của ngươi bị thương, Tu vi cũng rớt xuống Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ." "Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này trong tay ngươi không thể phát huy ra uy năng vốn có." "Chi bằng giao lại cho tộc đi.

Tộc sẽ bảo hộ ngươi cả đời này." Lập tức có trưởng lão đã nảy ra ý định với kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này.

Ngay cả tộc trưởng Mặc Kỳ Lân tộc cũng thầm gật đầu.

Mất đi một thiên tài không khiến bọn họ đau khổ quá lâu.

Dẫu sao Kỳ Lân tộc có cơ số quá lớn.

Mất đi một người, rất nhanh sẽ xuất hiện một người khác.

Nhưng giá trị của một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo lại là chuyện khác. "Tộc trưởng ý của ngươi là sao?" 'Kỳ Mặc' biểu cảm bình tĩnh hỏi.

Trong Mặc Kỳ Lân tộc.

Kỳ Mặc do Lâm Trường Sinh hóa thân sau khi nghe nói phải giao nộp Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, không những không tức giận, ngược lại còn hỏi ý kiến của tộc trưởng Kỳ Hóa của Mặc Kỳ Lân tộc.

Hừ, ngươi nghĩ mình vẫn là thiên tài năm xưa sao?

Lúc này tộc trưởng căn bản không thể bảo vệ ngươi.

Các trưởng lão Kỳ Lân tộc còn lại trong lòng không ngừng cười lạnh.

Quả nhiên, Kỳ Hóa mở lời, "Kỳ Mặc, theo đạo lý mà nói, kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này là do ngươi dùng Bản Nguyên của chính mình đổi lấy, đương nhiên thuộc về ngươi." "Nhưng ngươi phải biết, trong Kỳ Lân tộc chúng ta đều nói chuyện bằng thực lực." "Giá trị của Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo không cần nói nhiều." "Nhưng ngươi không có thực lực tương xứng để bảo vệ nó, cuối cùng chỉ tự rước lấy họa sát thân." Kỳ Hóa dù sao cũng là tộc trưởng, không thể trực tiếp ra lệnh Kỳ Mặc giao nộp Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Nhưng ý trong lời nói của hắn rất rõ ràng, chính là muốn Kỳ Mặc giao ra Linh Bảo.

Đơn giản một câu, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội.

Lâm Trường Sinh trong lòng cười lạnh một tiếng.

Kết quả này đã nằm trong dự liệu của hắn.

Nhưng không có cách nào, hắn không giả vờ đốt cháy Bản Nguyên thì sự chênh lệch cảnh giới không thể giải thích hợp lý.

Tuy nhiên kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này là của chính mình, làm sao có thể giao ra ngoài. "Tộc trưởng, bảo vật này là Ngã liều mạng mà đoạt được." "Nghĩ rằng tộc hắn sẽ không làm chuyện cướp đoạt chứ, nếu vậy, sau này ai còn dám vì tộc mà cống hiến." 'Kỳ Mặc' phẫn nộ nói.

Biểu cảm tinh tế, thể hiện sự uất ức, phẫn nộ đến mức tận cùng.

Ngay cả Lâm Trường Sinh chính mình cũng muốn trao cho mình một giải ảnh đế. "Kỳ Mặc, ngươi lúc này không nên chỉ nghĩ cho chính mình." "Tu vi của ngươi giữ kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này lại có thể phát huy ra bao nhiêu uy năng?" "Chi bằng giao cho những tộc nhân có thiên phú sử dụng!" Vị trưởng lão Kỳ Lân tộc vừa rồi mở miệng là Kỳ Đồng, lần nữa nói. "Ý của trưởng lão là giao cho cái phế vật Kỳ Lam sử dụng?" 'Kỳ Mặc' nhìn vị trưởng lão này cười mỉa.

Kỳ Lam, là thế hệ trẻ trong tộc xếp sau Kỳ Mặc.

Luôn bị Kỳ Mặc đè bẹp.

Mà Kỳ Lam chính là hậu duệ của vị trưởng lão này. "Phóng tứ!" Trưởng lão Kỳ Lân tộc Kỳ Đồng bạo nộ quát.

Uy áp thuộc về Đại La Kim Tiên đè ép về phía Kỳ Mặc.

Khuôn mặt của Lâm Trường Sinh vốn đã cực kỳ suy yếu lại càng thêm tái nhợt.

Dường như có một ngôi sao cổ thái cực khủng bố đè lên người mình, không thể hô hấp.

Nhưng dù vậy, trong mắt hắn vẫn là ý chí không chịu khuất phục. "Đủ rồi." Tộc trưởng Kỳ Lân tộc Kỳ Hóa cuối cùng mở lời.

Theo tiếng hắn nói, luồng uy áp này như băng tuyết tan chảy.

Lâm Trường Sinh lúc này mới thở hổn hển.

Lão gia hỏa này.

Chờ xem, mối thù hôm nay, ngày sau Nhân Quả sẽ báo. "Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo là do Kỳ Mặc liều mạng giành được, đương nhiên nên thuộc về chính hắn." Là tộc trưởng, hắn tuy hy vọng Kỳ Mặc giao ra Linh Bảo, nhưng cũng không tiện cưỡng đoạt.

Dẫu sao cũng như hắn đã nói, nếu làm như vậy, sau này ai còn dám vì tộc mà cống hiến.

Các trưởng lão khác ánh mắt lóe lên, rõ ràng là không chịu từ bỏ, nhưng tộc trưởng đã lên tiếng, bọn họ tạm thời cũng chỉ có thể bỏ qua.

Tuy nhiên muốn giữ được kiện Linh Bảo này, thì phải xem hắn có bản lĩnh đó không.

Chúng ta không tiện ra tay, thế hệ trẻ ra tay chúng ta tổng không tiện xen vào chứ. "Tộc trưởng, muốn Ngã giao ra Tiên Thiên Linh Bảo cũng không phải là không thể." "Nhưng cần đáp ứng Ngã một điều kiện." 'Kỳ Mặc' trong lòng cười lạnh, các ngươi đặt chủ ý lên người Ngã, Ngã lại há chẳng có tính toán.

Vừa nghe thấy Kỳ Mặc nguyện ý giao ra Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, mắt các trưởng lão khác đều sáng lên.

Ngay cả tộc trưởng Kỳ Hóa cũng nhịn không được khen ngợi Kỳ Mặc vì sự thâm minh đại nghĩa. "Kỳ Mặc, ngươi nói đi." Kỳ Hóa cười nói. "Thứ nhất, Ngã cần hải lượng Linh Nguyên Liệu Linh Căn, lát nữa Ngã sẽ liệt kê một danh sách." "Tuy Bản Nguyên của Ngã đã bị

đốt cháy một phần, nhưng Ngã sẽ không từ bỏ, Ngã muốn thử một lần." 'Kỳ Mặc' thần tình kiên định không cam lòng nói.

Các trưởng lão nhìn nhau, trong lòng đều cười lạnh.

Bản Nguyên đã đốt cháy rồi còn muốn bổ sung lại ư?

Thừa nhận chính mình đã trở thành phế vật khó đến vậy sao?

Hào quang thiên tài năm xưa đã không còn thuộc về ngươi nữa rồi.

Tuy nhiên điều kiện này tuy nực cười, nhưng hợp tình hợp lý.

Dẫu sao đổi lại là người khác, cũng đều có sự không cam lòng. "Được, Ngã đồng ý." Kỳ Hóa gật đầu, chờ Kỳ Mặc nói ra điều kiện thứ hai. "Ngã muốn bế quan mười vạn năm." "Sau khi xuất quan, Ngã nguyện ý chấp nhận thử thách của thế hệ trẻ trong tộc, ai có thể đánh bại Ngã, Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo sẽ thuộc về người đó." 'Kỳ Mặc' tự tin nói.

Kỳ Hóa chỉ suy tư chốc lát rồi đồng ý.

Cũng chỉ là gửi kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đó ở chỗ hắn mười vạn năm mà thôi.

Kết quả cuối cùng nếu hắn có thể khôi phục Tu vi, bảo vệ được Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo thì đương nhiên là cực tốt.

Nếu không thể khôi phục Tu vi, thì cũng chỉ có thể bị đánh bại, Linh Bảo đổi chủ.

Như vậy, trong tộc cũng sẽ không có bất kỳ ý kiến nào.

Đến đây, Kỳ Mặc do Lâm Trường Sinh hóa thân đã triệt để đứng vững gót chân trong Mặc Kỳ Lân tộc.

Những chuyện tiếp theo đơn giản hơn nhiều, Lâm Trường Sinh liệt kê Linh Nguyên Liệu Linh Căn cần thiết cho Ngũ Chuyển Kim Đan, ngay cả Lục Chuyển Kim Đan cũng không bỏ qua.

Hơn nữa số lượng đòi hỏi cực kỳ nhiều.

Đến khi danh sách đến tay Kỳ Hóa, dù là tộc trưởng hắn xem xong cũng có chút đau lòng.

Nhưng so với giá trị của Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, chắc chắn không thành vấn đề.

Lâm Trường Sinh có được thứ mình muốn, trở về động phủ thuộc về Kỳ Mặc.

Suy nghĩ một chút, vẫn là bố trí một trận pháp bình phong ngăn cách Thần Niệm dò xét.

Sau đó lại bố trí một cái Tiên Thiên Đại Trận kiểu ăn mày.

Như vậy, mọi động tĩnh trong động phủ sẽ không bị truyền ra ngoài.

Sau đó mới triệt để yên tâm. "Không hổ là Kỳ Lân tộc cư trú ở Bất Chu Sơn a." "Lại có cả những Linh Nguyên Liệu mà Ngã còn chưa tìm thấy." "Lần này dược liệu của Ngũ Chuyển Kim Đan đã đủ cả, ít nhất cũng có thể luyện chế ra vài trăm viên Kim Đan." Lâm Trường Sinh hài lòng gật đầu.

Quả nhiên những thế lực lớn này nắm giữ tài nguyên nhiều nhất a.

Mười vạn năm thời gian, cũng đủ để chính mình luyện chế ra Kim Đan, đề thăng Tu vi đến Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh bắt đầu luyện chế Ngũ Chuyển Kim Đan.

Ban đầu cũng thất bại vài chục lần.

Nhưng đã có kinh nghiệm luyện chế Tứ Chuyển Kim Đan, rất nhanh đã nhập vào trạng thái.

Ngũ Chuyển Kim Đan trong Tử Lô chậm rãi thành hình.

Chương 32

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bên này tiến vào trạng thái luyện đan chuyên chú.

Còn ở một bên khác, trưởng lão Kỳ Đồng của Mặc Kỳ Lân tộc cũng đã trở về động phủ của chính mình. "Kỳ Lam, cơ hội của ngươi đã đến rồi." Kỳ Đồng vội vàng kể cho hậu bối của mình nghe những chuyện đã xảy ra trước đó.

Kỳ Lam vừa nghe, thần sắc lập tức trở nên hưng phấn.

Hắn vẫn luôn bị Kỳ Mặc đè đầu, căn bản không có ngày ngóc đầu lên.

Không ngờ tên Kỳ Mặc này lại đốt cháy Bản Nguyên.

Chẳng phải là một phế vật rõ ràng sao?

Kỳ Lam ta sắp quật khởi rồi! "Tổ phụ yên tâm, kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đó, ta nhất định phải đoạt được." "Không chỉ có vậy, Kỳ Mặc cái phế vật kia đã không còn xứng đáng liên hôn với Hỏa Kỳ Lân tộc nữa rồi." Kỳ Lam đã sớm mơ ước Hỏa Kỳ Lân tộc.

Chỉ cần có thể liên hôn với bọn họ, địa vị của Kỳ Lam hắn sẽ nước lên thuyền lên.

Tương lai trở thành tộc trưởng Mặc Kỳ Lân tộc cũng có khả năng. "Ta cũng có ý này." "Một thời gian nữa ta sẽ truyền bá tin tức này cho Hỏa Kỳ Lân tộc." "Hỏa Kỳ Lân tộc tuyệt đối không thể liên hôn với một phế vật." "Khoảng thời gian này, Kỳ Lam ngươi phải tu luyện thật tốt, tranh thủ trong mười vạn năm nữa tiến thêm một bước." "Ta sẽ truyền công quán đỉnh cho ngươi." "Nhất định phải mười vạn năm sau, một lần đánh bại Kỳ Mặc, giành được Tiên Thiên Cực Phẩm

Linh Bảo!" Vì để Kỳ Lam có thể quật khởi, Kỳ Đồng cũng là dụng tâm cực khổ. "Được!" "Vậy chúng ta hãy chờ mười vạn năm sau, đánh bại Kỳ Mặc, đoạt lại Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo!" Hồng Hoang bất ký niên, tu luyện vô tuế nguyệt.

Thoáng chốc, Lâm Trường Sinh với thân phận giả mạo Kỳ Mặc đã ở Mặc Kỳ Lân nhất tộc bảy vạn năm.

Bảy vạn năm này nhìn có vẻ dài, nhưng thực ra cũng chỉ là một cơ hội bế quan mà thôi.

Thế nhưng trong khoảng thời gian này, Mặc Kỳ Lân nhất tộc lại có chút náo nhiệt.

Các vị trưởng lão đều đang nỗ lực bồi dưỡng hậu bối của mình, thậm chí không tiếc tiêu hao trăm vạn năm công lực để quán đỉnh cho hậu bối.

Tất cả đều là vì Thập Niên Vạn Chi Ước sắp đến.

Một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đủ để khiến bọn họ trả giá bằng mọi thứ.

Huống hồ, Hỏa Kỳ Lân nhất tộc không biết từ đâu hay tin Kỳ Mặc bản nguyên bị tổn thương, tu vi rớt xuống Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, đang muốn đến Mặc Kỳ Lân nhất tộc để bàn bạc việc hủy bỏ hôn ước.

Có thể nói vì Kỳ Mặc mà giữa hai tộc đã có chút giông bão nổi lên.

Và 'Kỳ Mặc' – đương sự – lúc này cũng đã tỉnh lại từ trạng thái luyện đan. "Linh nguyên liệu mà Mặc Kỳ Lân nhất tộc cung cấp cho ta đã toàn bộ luyện hóa." "Thành đan một trăm ba mươi bảy viên." Lâm Trường Sinh thu lại Tử Lô, trên mặt tuy có chút mỏi mệt, nhưng khó che giấu niềm vui trong lòng.

Đây là thành quả hắn không ngừng nghỉ luyện chế đan dược suốt

bảy vạn năm qua.

Trong khoảng thời gian này, cũng có thần niệm muốn dòm ngó hắn, nhưng phát hiện có trận pháp liền lần lượt rút lui.

Dù sao bọn họ cũng không muốn xé rách mặt mũi lúc này. "Tiếp theo chính là cho đám lão gia hỏa này một kinh hỉ." "Thật muốn xem biểu cảm của bọn họ khi thấy tu vi của ta đề thăng a." Lâm Trường Sinh cười lạnh một tiếng.

Muốn cướp đoạt Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo của ta?

Cứ xem các ngươi có mấy kẻ hậu bối đủ để ta ra tay chém giết đây.

Đợi mọi chuyện kết thúc, cũng gần đến lúc rời khỏi Kỳ Lân nhất tộc rồi.

Trong lòng đã có tính toán, Lâm Trường Sinh bắt đầu luyện hóa Ngũ Chuyển Kim Đan.

Hơn một trăm viên Kim Đan như trường hà cuồn cuộn chảy vào miệng hắn.

Linh Khí Tạo Hóa Quyết tăng phúc gấp mấy ngàn lần, hóa thành một xoáy khí linh lực giúp Lâm Trường Sinh cùng luyện hóa dược lực.

Tiên thiên linh khí của Mặc Kỳ Lân nhất tộc bị hấp thu ồ ạt, lập tức kinh động các vị trưởng lão. "Chuyện gì vậy?" "Dường như là nơi Kỳ Mặc bế quan!" "Sao có thể, bản nguyên của y bị tổn thương, muốn phục hồi cực kỳ khó khăn, giờ lại điên cuồng hấp thu tiên thiên linh khí?" "Hừ, đã đòi hỏi nhiều linh nguyên liệu, linh căn như vậy, muốn dốc hết sức mình để nghịch tập ư?

Đâu có dễ dàng như vậy." "Đúng vậy, bản nguyên bị tổn thương, ngay cả chúng ta cũng khó mà phục hồi a." "Chỉ là sự giãy giụa sắp

chết, sự quật cường cuối cùng mà thôi." Tuy dị tượng kinh người, nhưng chỉ là hấp thu tiên thiên linh khí mà thôi, các vị trưởng lão này không cho rằng Kỳ Mặc có thể gây ra sóng gió gì.

Đáng tiếc bọn họ không biết rằng bản nguyên bị tổn thương chỉ là 'Kỳ Mặc' giả vờ mà thôi.

Hiện tại mới là dị tượng khi hắn chuẩn bị tấn cấp.

Lúc đầu, bọn họ cũng không bận tâm, thậm chí còn không ngừng chế giễu.

Nhưng một vạn năm đã trôi qua, xoáy khí linh lực này không những không tiêu biến, mà ngược lại còn điên cuồng hấp thu tiên thiên linh khí hơn.

Điều này ít nhiều khiến các vị trưởng lão cảm thấy bất an.

Kỳ Mặc này sẽ không thật sự có cách nào khôi phục bản nguyên chứ?

Hai vạn năm trôi qua, xoáy khí linh lực cuối cùng cũng tiêu biến.

Điều này không khỏi khiến các vị trưởng lão thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đồng thời trong lòng dâng lên nghi hoặc nồng đậm, động tĩnh lớn như vậy, y sẽ không thành công chứ?

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.

Thế nhưng sự thật lại là Lâm Trường Sinh đã thành công tấn cấp.

Lúc này hắn Ngũ Khí đã viên mãn, đỏ trắng đen xanh vàng tỏa ra đạo vận huyền diệu.

Trên đỉnh đầu Khánh Vân đã hoàn toàn ngưng thực tỏa rạng, hiển lộ ra tam hoa hư ảnh.

Chỉ cần Lâm Trường Sinh có thể khiến tam hoa hoàn toàn tỏa

rạng, thì hắn sẽ trở thành cường giả Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó mới là chân chính thuế biến. "Cuối cùng Ngũ Khí viên mãn, đạt đến Thái Ất Kim Tiên viên mãn." Lâm Trường Sinh cười khẽ mở đôi mắt.

Tiếp theo chính là khiến tam hoa tỏa rạng.

Nhưng hắn không hề vội vàng.

Đây là một quá trình tích lũy, tam hoa lần lượt là Thiên Địa Nhân Tam Hoa.

Mỗi một hoa đều có thể đạt đến tầng thứ cửu phẩm.

Cửu là số cực, có thể đạt đến Bát Phẩm Tam Hoa trở lên, đã có nghĩa là có khả năng thành Thánh rồi.

Còn về Cửu Phẩm Tam Hoa, Lâm Trường Sinh ước chừng cũng chỉ có Hồng Quân mà thôi.

Nhưng Cửu Phẩm Tam Hoa không phải là điều hắn theo đuổi.

Cửu là số cực không sai, nhưng Hồng Hoang vận chuyển, Thiên Đạo chi số, mười hai phương mới là viên mãn.

Với Thập Đại Đỉnh Cấp Thiên Phú, tam hoa mà hắn muốn tỏa rạng đương nhiên là Thập Nhị Phẩm Viên Mãn Tam Hoa!

Nhưng muốn khiến Thập Nhị Phẩm Tam Hoa tỏa rạng, cần hải lượng công đức mới có thể đột phá cửu cái cực hạn này.

Vì vậy nhiệm vụ tiếp theo, Lâm Trường Sinh vẫn cần phải thu hoạch thêm công đức. "Vẫn còn một vạn năm nữa, vậy thì có thể luyện hóa kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này trước." Lâm Trường Sinh lấy ra Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Thần niệm bao phủ Ngũ Phương Kỳ, quả nhiên có bốn mươi tám đạo cấm chế.

Đã là tồn tại đỉnh tiêm trong số Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Quả không hổ danh Ngũ Phương Kỳ danh chấn thiên hạ.

Không uổng phí mình đã ra tay.

Hơn nữa, nghe nói tập hợp đủ năm chiếc Ngũ Phương Kỳ sẽ có thể tổ thành Ngũ Hành Đại Trận.

Uy năng cụ thể không rõ, vì Ngũ Phương Kỳ còn chưa từng thuộc về cùng một sinh linh.

Tập hợp bốn chiếc Ngũ Phương Kỳ còn lại đã trở thành một mục tiêu khác của Lâm Trường Sinh.

Thu lại tạp niệm, Lâm Trường Sinh bắt đầu luyện hóa Ngũ Phương Kỳ. 【Ngươi trong khi luyện hóa Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ của Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, đã đốn ngộ Kim Chi Đại Đạo.】 Lâm Trường Sinh không ngờ rằng chỉ luyện hóa một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo cũng có thể lĩnh ngộ Đại Đạo.

Kiểu tu luyện ngộ đạo này thật sự là tùy ý có chút quá đáng.

Ngay cả Hồng Quân ở đây, cũng phải quỳ xuống dập đầu mấy cái với Lâm Trường Sinh, cầu xin ngươi, hãy làm người đi.

Ngộ đạo trăm vạn năm khó ngộ một lần, ngươi luyện hóa một Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo lại bắt đầu cảm ngộ Đại Đạo rồi, có thể nào đừng tùy ý như vậy không a.

Thế nhưng đây chính là hiệu quả bá đạo mà Thập Đại Đỉnh Cấp Thiên Phú mang lại.

Không còn cách nào, sự chênh lệch giữa bọn họ chính là nằm ở một hệ thống.

Lâm Trường Sinh vừa luyện hóa Ngũ Phương Kỳ, vừa cảm ngộ Kim Chi Đại Đạo.

Dưới sự tương phụ tương thành, tốc độ luyện hóa Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ nhanh hơn không ít.

Đồng thời luyện hóa được nhiều cấm chế hơn.

Thoáng chốc, vạn năm thời gian đã trôi qua. 【Ngươi cảm ngộ Kim Chi Đại Đạo, và từ đó lĩnh ngộ thần thông Canh Kim Trường Hà.】 "Hỉ sự ngoài ý muốn." "Không ngờ đốn ngộ Kim Chi Đại Đạo, không những lĩnh ngộ được thần thông, mà còn giúp ta luyện hóa thêm mấy đạo cấm chế." Thanh âm của hệ thống cũng khiến Lâm Trường Sinh tỉnh lại từ trạng thái ngộ đạo.

Ban đầu theo Lâm Trường Sinh ước tính, hắn nhiều nhất chỉ có thể luyện hóa hai mươi đạo cấm chế.

Dù sao đó cũng là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, cấm chế bên trong đã vô cùng phức tạp.

Nhưng có Kim Chi Đại Đạo, hắn trực tiếp luyện hóa được ba mươi đạo cấm chế.

Nhiều hơn tận mười đạo.

Đừng coi thường chỉ có mười đạo, điều này giúp hắn có thể phát huy thêm mấy tầng uy năng của Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Lúc này Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ đã linh quang nội liễm.

Chương 33

Thu.

Lâm Trường Sinh ý niệm vừa động, kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này liền bay vào trong cơ thể hắn.

Tiếp theo chính là Kim Chi Đại Đạo.

Trong khoảng thời gian dài như vậy, Lâm Trường Sinh cũng chỉ có thể lĩnh ngộ Đại Đạo này đến 12% mà thôi.

Điều này đã vô cùng không tệ rồi.

Bản nguyên Đại Đạo vốn đã ẩn lui, cảm ngộ cực kỳ khó khăn.

Lâm Trường Sinh có thể ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên mà cảm ngộ được nhiều Đại Đạo như vậy, còn đạt đến mức độ này, quả thực không dễ dàng.

Đợi đến khi thành tựu Đại La Kim Tiên, siêu thoát Trường Hà Thời Không, tốc độ cảm ngộ này còn sẽ tăng lên.

Tính ra hắn đã nắm giữ bảy loại Đại Đạo.

Thế nhưng Đại Đạo là thứ này, càng nhiều càng tốt.

Hắn cũng không phải không có căn nguyên và thực lực để cảm ngộ Đại Đạo.

Kim Chi Đại Đạo hóa thành đạo vận Đại Đạo chui vào trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Ngay khi Lâm Trường Sinh định thử nghiệm thần thông vừa lĩnh ngộ này, trận pháp bên ngoài động phủ đã bị thô bạo phá hủy.

Đồng thời những lời nói cực kỳ kiêu căng từ bên ngoài truyền vào: "Kỳ Mặc, ngươi phế vật này, trốn mười vạn năm vẫn không mau cút

ra đây!" *** Trong lãnh địa của Mặc Kỳ Lân nhất tộc.

Ban đầu những tộc nhân đáng lẽ đang bế quan cũng lần lượt xuất quan.

Lúc này bọn họ đều hiếm thấy vây quanh cùng nhau.

Cảnh tượng này không thể không nói là hùng vĩ.

Phải biết rằng trừ khi Kỳ Lân tộc xảy ra đại sự sinh tử, nếu không các Kỳ Lân này không có việc gì đều sẽ trong trạng thái bế quan.

Sao có thể như hiện tại mà tụ tập cùng một chỗ.

Tộc trưởng Kỳ Hóa đứng trong hư không.

Bên cạnh y còn có hai thân ảnh.

Trong đó một người mặc đạo bào màu đỏ, tướng mạo uy nghiêm, chính là tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân nhất tộc, Kỳ Hầu.

Còn vị nữ tiên bên cạnh thì là hậu bối của y, cũng là Kỳ Hỏa, người ban đầu định liên hôn với Kỳ Mặc. "Kỳ Hóa, Kỳ Mặc bản nguyên bị tổn thương, Hỏa Kỳ Lân nhất tộc chúng ta tuyệt đối không thể tiếp nhận một kẻ phế vật." "Lần này đến một là hủy hôn, hai là chiêm ngưỡng một chút Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo." Kỳ Hầu, tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân nhất tộc, nói với vẻ mặt không chút biểu cảm.

Sắc mặt Kỳ Hóa có chút khó coi, nhưng cũng vô phương cứu chữa.

Một kẻ phế vật làm sao có thể lọt vào pháp nhãn của Hỏa Kỳ Lân nhất tộc.

Ngay cả hai vạn năm cuối cùng này, Kỳ Mặc đã tạo ra động tĩnh không nhỏ, Kỳ Hóa cũng không tin Kỳ Mặc có thể bổ toàn bản nguyên, chứ đừng nói là tiến thêm một bước. "Đạo lữ của ta Kỳ Hỏa làm sao có thể là một kẻ phế vật." Kỳ Hỏa bên cạnh cũng kiêu ngạo

nói.

Đang khi nói chuyện, bên dưới đã có hậu bối Kỳ Lân tộc thô bạo phá vỡ động phủ của Kỳ Mặc. "Không ngờ Kỳ Minh trong mười vạn năm này lại đạt đến Thái Ất Kim Tiên trung kỳ." "Xem ra lão gia hỏa ngươi đã không ít tiêu hao tài nguyên a." Có trưởng lão nhận ra thân phận của Kỳ Minh.

Trưởng lão mạch Kỳ Minh lập tức cười ha ha nói, "Không thể so với hậu bối của các ngươi a." "Kỳ Minh tiểu gia hỏa này vẫn còn quá nóng vội, cho dù muốn chứng minh bản thân cũng không nên gấp gáp như vậy a." Lão hồ ly.

Rốt cuộc là y nóng vội hay ngươi âm thầm chỉ thị đây.

Chỉ cần đánh bại Kỳ Mặc là có thể đoạt được Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ.

Chúng ta xem ngươi là muốn có được kiện linh bảo đó là thật.

Nhưng cũng tốt.

Cứ để Kỳ Minh đi thăm dò thực lực của Kỳ Mặc trước.

Nếu y không phục hồi, vào thời khắc then chốt, hậu bối của bọn họ tự nhiên sẽ ra tay.

Nếu y đã phục hồi, có Kỳ Minh ra tay, bọn họ cũng có thể dò xét được một ít.

Mặc dù khả năng này gần như bằng không.

Kỳ Minh lúc này bị chúng trưởng lão chú ý, trong lòng kiêu ngạo vô cùng.

Y cuối cùng cũng có cảm giác được coi là thiên tài.

Lúc này chỉ muốn nhanh chóng kéo Kỳ Mặc ra đánh cho một trận.

Như vậy nói không chừng còn có thể khiến tộc trưởng coi trọng và Kỳ Hỏa chú ý. "Ngươi đang tự tìm cái chết." Thanh âm lạnh băng của 'Kỳ Mặc' từ trong động phủ truyền ra.

Tự tiện xông vào động phủ của người khác là điều tối kỵ. "Chỉ là một kẻ phế vật mà thôi, ngươi còn thật sự cho rằng mình là thiên tài trong tộc sao?" Kỳ Minh cười lớn.

Thế nhưng đáp lại y là cự quyền do pháp lực hóa thành.

Dám coi thường ta!

Kỳ Minh lập tức trở nên phẫn nộ vô cùng, trực tiếp thi triển thần thông oanh ra.

Thông thường mà nói, chỉ có người cảnh giới dẫn trước hoặc không xem địch nhân ra gì, mới dùng pháp lực đơn giản nhất để công kích địch nhân.

Hành động của Kỳ Mặc không nghi ngờ gì đã nhóm lên ngọn lửa giận dữ của Kỳ Minh.

Đợi đến khi thần thông của ta oanh phá tầng kiêu ngạo cuối cùng của ngươi, chính là lúc ngươi bị ta giẫm dưới chân.

Thế nhưng hiện tại lại là tàn khốc.

Thần thông tuy tốt, cũng phải xem ai sử dụng.

Một Thái Ất Kim Tiên trung kỳ sử dụng, đối phó một Thái Ất Kim Tiên viên mãn hiển nhiên là không đủ.

Thần thông va vào cự quyền do pháp lực hóa thành, trực tiếp bị oanh nát.

Sau đó trong ánh mắt kinh hãi của Kỳ Minh, oanh thẳng vào ngực y.

Phanh.

Kỳ Minh chỉ cảm thấy mình bị một Thái Cổ Thần Sơn trực tiếp va phải.

Lực lượng kinh khủng khiến y trực tiếp bay ra ngoài, máu nhuộm Trường Không.

Đợi đến khi y khó khăn lắm mới tiếp đất, ý nghĩ duy nhất còn sót lại trong đầu là không thể nào.

Y, vì sao lại trở nên mạnh như vậy!

Kỳ Minh, chết.

Trực tiếp oanh sát Kỳ Minh, một thân ảnh mới chậm rãi bước ra.

Chính là Kỳ Mặc.

Chỉ là Kỳ Mặc hiện tại đâu có dáng vẻ phế vật mà bọn họ nói.

Tinh khí thần nội liễm, uy thế vô song.

Đôi mắt bình tĩnh quét nhìn bốn phía, tự có một luồng khí thế bá đạo vô địch. "Còn ai muốn thăm dò thực lực của ta!" Lần này toàn bộ Kỳ Lân tộc trên trường đều không thể bình tĩnh nữa.

Sao có thể!

Y lại thật sự phục hồi bản nguyên đã tổn thất.

Không chỉ vậy, y lại còn tiến thêm một bước.

Y rốt cuộc đã làm thế nào?

Chẳng lẽ y còn giấu một tay?

Liên tưởng đến việc trước khi bế quan y đã đòi hỏi một lượng lớn linh nguyên liệu, linh căn, chẳng lẽ y là một Luyện Đan Sư?

Cho dù y là một Luyện Đan Sư, cũng không nên có trình độ luyện đan như vậy chứ.

Chẳng lẽ thật sự muốn chứng kiến một thiên tài quay trở lại sao?

Ngay khi mọi người đang trầm tư, một thanh âm thê lương vang lên. "Kỳ Minh!" Chính là vị trưởng lão Kỳ Lân tộc trước đó đã mở miệng châm chọc.

Kỳ Minh này chính là hậu bối có thiên phú không tệ nhất trong mạch của y.

Hơn nữa mười vạn năm nay y đã dốc không ít tâm huyết bồi dưỡng Kỳ Minh.

Giờ đây lại trực tiếp bị oanh sát, lập tức khiến y hai mắt đỏ hoe. "Ngươi muốn ra tay với ta?" "Ta giờ đây tu vi đã hoàn toàn phục hồi, vẫn là thiên tài trong tộc." "Ra tay với ta, ngươi đã từng nghĩ kỹ hậu quả chưa!" 'Kỳ Mặc' không hề sợ hãi.

Hắn có Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo hộ thân, cho dù lão gia hỏa này ra tay, hắn cũng có thể đỡ được một đòn.

Hơn nữa, giờ đây tộc trưởng bọn họ đều ở đây, cũng sẽ không để y tự ý ra tay.

Hậu quả?!

Lần này vị trưởng lão kia do dự.

Nếu Kỳ Mặc thật sự trở thành thiên tài như trước kia, thì y thật sự không thể ra tay.

Bởi vì thân phận của thiên tài số một trong tộc không hề thấp hơn y.

Chương 34

Nếu cưỡng ép ra tay, không những chọc tộc trưởng không vui, thậm chí mạch của y còn sẽ bị đả áp.

Kỳ Minh tuy đã chết, nhưng cũng chỉ là một trong số nhiều hậu bối, không đáng giá. "Vậy ngươi cũng phải triển hiện ra thực lực thiên tài." Cuối cùng vị trưởng lão kia hừ lạnh một tiếng. "Là hay không, ta tự sẽ chứng minh." "Kỳ Lam, ngươi còn không mau cút ra đây." "Trưởng lão Kỳ Đồng của mạch ngươi đã quả quyết ngươi có thể chiến thắng ta a." "Hôm nay ta sẽ cho tộc trưởng bọn họ chứng kiến một chút, ngươi có phải là kẻ vạn năm lão nhị không." 'Kỳ Mặc' nhìn về phía một thanh niên mặc đạo bào màu xanh lam. "Kỳ Mặc, ngươi đừng có kiêu căng." Kỳ Lam bị sỉ nhục trước mặt mọi người, sao có thể nuốt trôi cục tức này.

Trực tiếp bước ra.

Ban đầu y chính là muốn nghiền ép Kỳ Mặc trước mặt mọi người, đăng đỉnh thiên tài trong tộc.

Mặc dù Kỳ Mặc này hình như thật sự đã phục hồi, nhưng thì đã sao.

Mười vạn năm nay, trưởng lão đã dốc không ít sức lực bồi dưỡng y a.

Thắng bại còn chưa thể biết. "Kiêu căng?" "Khi ta bản nguyên bị tổn thương, các ngươi từng người từng người một mắng ta là phế vật, thậm chí còn muốn nhòm ngó linh bảo của ta." "Giờ đây ta bản nguyên phục hồi, thực lực đại tiến, tự nhiên là phải khiến các ngươi trả giá đắt." 'Kỳ Mặc' lạnh lùng nói. "Vậy thì để ta xem, thực lực của ngươi đã đạt đến mức độ nào." Kỳ Lam vừa ra tay đã toàn lực ứng

phó.

Một kiện linh bảo hình vòng tròn bay ra.

Dưới sự quán chú pháp lực của Kỳ Lam, nó nghênh gió hóa lớn, biến thành một Kim Cương Hoàn to lớn mấy trăm trượng.

Ân?

Hóa ra chỉ là một kiện Hậu Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo? 'Kỳ Mặc' lại ngây người.

Chuyện này có chút khiến hắn không biết phải làm sao.

Kể từ khi ràng buộc hệ thống, hắn thật sự chưa từng thấy Hậu Thiên Linh Bảo.

Không ngờ thiên tài thứ hai của Mặc Kỳ Lân nhất tộc lại dùng Hậu Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo?

Điều này cũng quá hàn sạn rồi.

Lâm Trường Sinh đây là suy nghĩ quá nhiều, Tiên Thiên Linh Bảo không ít.

Nhưng sinh linh Hồng Hoang còn nhiều hơn.

Làm sao có thể tùy tiện gặp một sinh linh là có Tiên Thiên Linh Bảo.

Cũng chỉ có hắn, một mình trên người đã có năm kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngay cả các trưởng lão cấp bậc Đại La Kim Tiên của Kỳ Lân tộc này cũng không sánh bằng hắn. "Chỉ có chút bản lĩnh này cũng dám nhòm ngó linh bảo của ta." "Ai đã cho ngươi dũng khí." "Còn Hỏa Kỳ Lân nhất tộc, thấy ta bản nguyên bị thương, là muốn đến ném đá xuống giếng sao?" "Hôm nay ta sẽ cho các ngươi biết, thế nào là thiên tài." "Và quyết định của các ngươi ngu xuẩn đến mức nào." "Các

ngươi sẽ hối hận vì lựa chọn ngày hôm nay." 'Kỳ Mặc' cười lớn một tiếng, Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo trực tiếp bay ra.

Vạn đóa kim liên, vô vật không phá.

Cảnh tượng che trời che nắng, che chắn 'Kỳ Mặc' ở giữa.

Ngay lúc này, trong hư không cổ xưa kia phảng phất có một tồn tại cổ lão phục tô, hướng về nơi đây ném tới một tia ánh mắt! *** Trong lãnh địa Mặc Kỳ Lân nhất tộc.

Kỳ Mặc ban đầu không được coi trọng lại hoàn toàn lật đổ tưởng tượng của bọn họ.

Không những thương thế toàn bộ phục hồi, còn cường thế đánh chết Kỳ Minh.

Giờ đây trực tiếp chỉ mặt điểm tên thiên tài thứ hai trong tộc là Kỳ Lam.

Kỳ Lam trải qua mười vạn năm này, tu vi bản thân đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Nếu Kỳ Mặc không phục hồi lại, thì quả thật y xứng đáng là thiên tài số một.

Nhưng giờ đây tình hình dường như đã đảo ngược.

Đối mặt với công kích của Kỳ Lam, Kỳ Mặc trực tiếp tế xuất Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Chỉ riêng dị tượng của Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đã vượt xa Hậu Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo. "Không ngờ trong khoảng thời gian ngắn ngủi này, Kỳ Mặc lại có thể tế luyện kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này đến mức độ như vậy." "Thiên tài của Mặc Kỳ Lân nhất tộc ta quả nhiên danh xứng với thực a." "Đúng vậy, hơn nữa y còn có thể là một Luyện Đan Đại Sư ẩn giấu, địa vị càng không thể

sánh bằng trước đây." "Thế nhưng Kỳ Mặc có lẽ cũng quá kiêu căng một chút, tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân còn ở đây, y nói như vậy không sợ đắc tội với y sao?" "Kiêu căng?

Ta mà có thiên phú này, ta còn kiêu căng hơn y, hơn nữa khi nào Mặc Kỳ Lân nhất tộc chúng ta lại phải xem sắc mặt của Hỏa Kỳ Lân nhất tộc rồi?" Thấy Kỳ Mặc đã phục hồi như cũ, thậm chí còn tiến thêm một bước, các vị trưởng lão này đối với y lại một lần nữa tràn đầy kính sợ.

Đây chính là thế giới Hồng Hoang.

Chỉ cần ngươi có thực lực và thiên phú, ngươi sẽ được tôn kính.

Nếu không, cũng chỉ là một con kiến có thể bị tùy ý đánh chết. "Thực lực và thiên phú quả thật không tệ." "Chỉ dựa vào điểm này, ngươi đã muốn Hỏa Kỳ Lân nhất tộc ta hối hận sao?" Sắc mặt tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân rõ ràng không tốt.

Thiên tài trong tộc bọn họ cũng có, Kỳ Lân nhất tộc càng nhiều.

Loại người cuồng vọng như y quả thật không nhiều.

Thật sự cho rằng Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo có thể khiến y cúi đầu, e rằng quá đơn thuần rồi.

Ngay khi bọn họ đang nói chuyện, Kim Cương Hoàn va chạm lên Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Thế nhưng công kích nhìn có vẻ mạnh mẽ, lực phá hoại cực mạnh, lại không phá vỡ được linh quang phòng ngự của Ngũ Phương Kỳ.

Trong lòng Kỳ Lam vô cùng ấm ức, linh bảo tốt nhất của y chỉ có Hậu Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo, dưới cùng cảnh giới làm sao có thể phá vỡ Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo của Kỳ Mặc. "Có bản lĩnh thì đừng dùng Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo." Kỳ Lam cuối cùng

chỉ có thể nói ra câu nói ấu trĩ như vậy trong sự giận dữ. 'Kỳ Mặc' vừa định nói chuyện, đột nhiên như có điều cảm nhận được, nhìn về phía hư không.

Phảng phất một tồn tại cổ lão trong hư không vĩnh hằng, mở đôi mắt, hướng về nơi đây ném tới một tia chú thị!

Đây là, sự chú thị của Đại Đạo!

Cảm giác này Lâm Trường Sinh quá đỗi quen thuộc. 【Thiên phú thứ tư: Đại Đạo Thù Cần.】 Thiên phú được giải khóa ở cảnh giới Kim Tiên.

Chính là vì Đại Đạo ném tới một tia chú thị, ban tặng hắn năm hạt giống Đại Đạo.

Bản thân đã nghĩ thiên phú này là một lần duy nhất, sau cảnh giới Kim Tiên sẽ không còn dẫn đến sự chú thị của Đại Đạo nữa.

Không ngờ, giờ khắc này lại một lần nữa ném tới ánh mắt.

Lâm Trường Sinh trong lòng kích động vô cùng.

Xem ra là vì tốc độ tu luyện của mình đã một lần nữa dẫn đến sự chú thị của Đại Đạo.

Chỉ là không biết lần này sẽ ban tặng cho mình bao nhiêu hạt giống Đại Đạo.

Ánh mắt của Đại Đạo cuối cùng hóa thành những điểm sáng li ti bay vào trong nguyên thần của Lâm Trường Sinh.

Không Gian Đại Đạo.

Hủy Diệt Đại Đạo.

Tổng cộng hai loại hạt giống Đại Đạo!

Thật không tệ.

Lâm Trường Sinh không hề cảm thấy ít ỏi.

Đây chính là Đại Đạo a.

Giờ đây Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo vận chuyển.

Các sinh linh Hồng Hoang chỉ có thể tu luyện pháp tắc.

Có thể cảm ngộ được bất kỳ loại Đại Đạo nào cũng là một cơ duyên cực kỳ nghịch thiên.

Huống hồ Lâm Trường Sinh lại trực tiếp nhận được sự ban tặng của Đại Đạo.

Ngay khi Đại Đạo ban tặng cho Lâm Trường Sinh, tất cả Kỳ Lân tộc có mặt đều cảm nhận được luồng sức mạnh viễn cổ cao quý đó.

Đây, đây là sức mạnh của y sao?

Tộc trưởng Mặc Kỳ Lân và tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân kinh ngạc nhìn nhau.

Mặc dù bọn họ chưa từng lĩnh ngộ sức mạnh của Đại Đạo, nhưng cảm giác này đã hoàn toàn siêu việt sức mạnh của Thiên Đạo Pháp Tắc.

Trừ sức mạnh của y ra căn bản không có cách nào giải thích.

Thế nhưng làm sao có thể chứ!

Y rốt cuộc đã làm thế nào!

Chẳng lẽ Kỳ Mặc không phải thiên tài của Mặc Kỳ Lân nhất tộc ta, mà là thiên tài của toàn bộ Hồng Hoang đại lục sao?

Ngay khi các vị trưởng lão, tộc trưởng này còn đang kinh ngạc, Lâm Trường Sinh đã thu nhận hạt giống Đại Đạo.

Thế nhưng bây giờ không phải là thời cơ để lĩnh ngộ, hãy giải quyết phiền phức trước mắt đã rồi nói sau.

Nhìn thì có vẻ đã qua rất lâu, nhưng thực ra cũng chỉ là trong chớp mắt.

Với thực lực của Kỳ Lam căn bản không hề phát hiện bất kỳ điều bất thường nào.

Ngược lại còn đang kêu gào: "Không có linh bảo, ngươi tuyệt đối không phải đối thủ của ta." 'Kỳ Mặc' nhìn Kỳ Lam như nhìn một kẻ ngu ngốc, thật sự chưa từng thấy ai muốn chết mà lại vội vàng như vậy.

Trưởng lão Kỳ Đồng của mạch Kỳ Lam há miệng, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt của tộc trưởng, đã lựa chọn im lặng.

Để dập tắt ngọn lửa giận dữ của Kỳ Mặc, Kỳ Lam tất phải chết.

Chương 35

Mặc dù trong lòng cực kỳ không cam tâm, nhưng trước mặt một tuyệt thế thiên tài như vậy, Kỳ Lam đã trở nên không còn quan trọng nữa. "Vậy ta sẽ thành toàn cho ngươi." "Canh Kim Trường Hà." 'Kỳ Mặc' trực tiếp sử dụng thần thông Kim Chi Đại Đạo mà trước đó đã lĩnh ngộ.

Kim Chi Đại Đạo hóa thành đạo vận Đại Đạo, một dòng trường hà màu vàng xuất hiện.

Hạo hạo đãng đãng, bôn lưu không ngừng.

Đây là một dòng trường hà được tạo thành từ Canh Kim Chi Khí.

Canh Kim, sắc bén đến cực điểm.

Một khi bị Canh Kim Trường Hà bao phủ, vạn pháp phá diệt, nhục thân không còn. "Kim Chi Đại Đạo!" "Kỳ Mặc, ngươi rốt cuộc còn muốn cho ta bao nhiêu kinh hỉ nữa." Tộc trưởng Mặc Kỳ Lân nhất tộc hoàn toàn không thể bình tĩnh nữa.

Nếu nói vừa rồi bị y chú thị đã đủ để tộc trưởng như y coi trọng, thì giờ đây việc xuất hiện Kim Chi Đại Đạo đã hoàn toàn đủ để tộc trưởng như y phải lấy lễ đối đãi.

Thậm chí trong mắt Kỳ Lân nhất tộc, địa vị của Kỳ Mặc đã vượt xa tộc trưởng như y!

Vị tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân bên cạnh cũng không thể ngồi yên.

Đây đâu phải thiên tài, đây căn bản chính là tuyệt thế thiên tài!

Có thể kết thân với một tuyệt thế thiên tài như vậy, Hỏa Kỳ Lân nhất tộc bọn họ tuyệt đối sẽ thu được những lợi ích không thể tưởng tượng.

Nghĩ đến đây, y vội vàng truyền âm cho Kỳ Hỏa bên cạnh, "Đợi đến khi chiến đấu kết thúc, bất kể con dùng cách nào, cũng phải phục hồi mối quan hệ với Kỳ Mặc." "Có Kỳ Mặc làm đạo lữ của con, đối với tương lai của con, có lợi ích không thể tưởng tượng." Kỳ Hỏa bên cạnh gật đầu.

Cường giả vi tôn.

Bọn họ hủy hôn là vì Kỳ Mặc bản nguyên bị tổn thương, thực lực sa sút.

Hiện tại kết thân lại đương nhiên vẫn là vì thực lực và thiên phú của hắn.

Ngay lúc này, một thanh âm thảm thiết kêu gào truyền đến.

Là Kỳ Lam.

Bị Canh Kim Trường Hà bao phủ, Hậu Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo của y căn bản không thể chống đỡ được Canh Kim Chi Khí vô khổng bất nhập này.

Pháp lực đang bị tiêu hao cực nhanh.

Không lâu sau, đã không chống đỡ nổi, Hậu Thiên Linh Bảo ầm ầm vỡ nát.

Còn bản thân Kỳ Lam thì bị Canh Kim Chi Khí không ngừng cắt xén nhục thân. "Trưởng lão, cứu ta, ta không muốn chết." Kỳ Lam đau đớn gào thét.

Thế nhưng lại không có ai đáp lại y.

Từ khi Kỳ Mặc triển hiện thiên phú, y đã trở thành quân cờ bị bỏ.

Không lâu sau, Canh Kim Trường Hà liền trực tiếp nghiền nát nguyên thần của Kỳ Lam, tiêu tán giữa thiên địa.

Xong xuôi tất cả, 'Kỳ Mặc' chuyển ánh mắt nhìn về phía trưởng

lão Kỳ Đồng, người có sắc mặt khó coi của Kỳ Lân tộc. "Kỳ Đồng, ngươi còn không cút qua đây quỳ xuống cầu xin ta tha thứ!" Một hậu bối Thái Ất Kim Tiên viên mãn, lại dám bảo một trưởng lão Đại La Kim Tiên sơ kỳ cút qua đây, còn phải cầu xin hắn tha thứ, nếu là bất cứ ai ở đây, đều sẽ nghĩ Thái Ất Kim Tiên này đầu óc đã hỏng rồi.

Đây không phải thuần túy tự tìm cái chết sao.

Đại La Kim Tiên đã là chiến lực đỉnh tiêm trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp hiện tại.

Làm sao lại có thể bị một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé vũ nhục.

Thế nhưng quả thật, hiện tại trong Mặc Kỳ Lân nhất tộc. 'Kỳ Mặc' đã làm như vậy.

Hơn nữa ngữ khí kiên định, không thể nghi ngờ.

Trước đó Kỳ Đồng đã cậy lớn hiếp nhỏ, dùng uy áp Đại La Kim Tiên để áp bức hắn, muốn hắn khuất phục.

Giờ đây, sau khi tái triển hiện thiên phú của mình, 'Kỳ Mặc' đương nhiên phải lấy lại thể diện này. "Kỳ Mặc, Kỳ Lam đã bị ngươi chém giết, phàm việc gì cũng nên thấy tốt thì dừng." "Đừng quá đáng." Bị Kỳ Mặc chỉ mặt điểm tên trước mặt mọi người, Kỳ Đồng cố nhịn xung động muốn một chưởng vỗ chết hắn, lạnh giọng nói. "Quá đáng?" "Ngày trước ta bản nguyên bị tổn thương, tu vi sa sút." "Ngươi là trưởng bối không những không quan tâm ta." "Ngược lại còn nhòm ngó linh bảo của ta, bảo ta giao ra." "Điều quá đáng hơn nữa là lại còn dùng uy áp Đại La Kim Tiên áp bức ta." "Vậy nên, ta muốn hỏi một chút, ta làm như vậy có quá đáng không?" Kỳ Mặc lớn tiếng nói.

Với tư cách là thiên tài của Kỳ Lân nhất tộc, đặc biệt là sau khi hắn triển hiện thiên phú của mình, hắn có đủ vốn liếng để chất vấn Kỳ Đồng. "Ngươi đừng hòng." Kỳ Đồng lúc này đã như một núi lửa

bạo nộ, tùy thời chuẩn bị bùng nổ.

Thế nhưng ngay lúc này, y phát hiện có mấy đạo thần niệm đã khóa chặt y.

Một khi y dám có bất kỳ động tác nào, những người này nhất định sẽ ra tay với y ngay lập tức.

Trong đó một đạo thần niệm chính là của tộc trưởng Kỳ Hóa. "Tộc trưởng, người thấy sao?" 'Kỳ Mặc' nhìn về phía tộc trưởng. "Kỳ Mặc, không bằng ngươi nói trước xem ngươi đã phục hồi bản nguyên như thế nào?" "Vừa rồi có phải như chúng ta nghĩ, là sự chú thị đến từ 'Đại Đạo' không?" Kỳ Hóa không trả lời câu hỏi đó, ngược lại hỏi hai câu mà y đang rất nóng lòng muốn biết câu trả lời.

Đây là muốn Kỳ Mặc triển hiện ra vốn liếng của hắn.

Nếu vốn liếng đủ, tộc trưởng tuyệt đối sẽ khiến Kỳ Đồng cúi cái đầu này.

Nếu vốn liếng không đủ, thì chuyện này sẽ được giải quyết êm đẹp. 'Kỳ Mặc' cười lạnh trong lòng, quả nhiên là một lão hồ ly thận trọng a.

Cũng tốt, cứ lộ ra một vài lá bài tẩy đi.

Cũng tiện cho hành động tiếp theo của ta. "Ta trước đây đã lĩnh ngộ Đan Chi Pháp Tắc." "Vô ý trung có được một đan phương có thể phục hồi bản nguyên." "Vì vậy mới đòi hỏi nhiều linh căn, linh nguyên liệu như vậy." "Còn về người mà tộc trưởng vừa nói, người trong lòng không phải đã có đáp án rồi sao?" "Ngài ấy đã ném tới một tia chú thị cho ta, và ban tặng hạt giống Đan Chi Đại Đạo cho ta." 'Kỳ Mặc' đương nhiên không thể nói thẳng sự thật.

Lộ ra việc mình nắm giữ Đan Chi Đại Đạo đã đủ rồi.

Dù sao nhìn trên bề mặt, hắn đã nắm giữ hai loại Đại Đạo.

Đủ để Kỳ Hóa coi trọng hắn một trăm phần trăm rồi.

Nhận được câu trả lời của Kỳ Mặc, Kỳ Hóa trong lòng kinh hô quả nhiên là như vậy.

Sau đó ánh mắt liền trở nên nhiệt thiết vô cùng.

Đan Chi Đại Đạo a.

Có Đại Đạo này, thực lực của Kỳ Lân tộc y sẽ một lần nữa được tăng cường.

Thậm chí ngay cả Thủy Kỳ Lân cũng sẽ vì thế mà kinh động.

Mặc Kỳ Lân nhất tộc có thiên tài như vậy, đáng mừng a! "Tốt tốt tốt." "Kỳ Đồng, tiếp theo phải làm gì không cần ta dạy ngươi nữa chứ?" Kỳ Hóa nói với vẻ mặt không chút biểu cảm. "Tộc trưởng, người....." Sắc mặt Kỳ Đồng đỏ bừng, bảo y một Đại La Kim Tiên phải quỳ xuống nhận lỗi trước mặt mọi người, điều này làm sao có thể làm được? "Kỳ Hóa, nếu ngươi không coi trọng Kỳ Mặc này, ta không ngại mang về tộc ta đâu a." "Một thiên tài tiềm lực vô hạn, nắm giữ Đại Đạo, lại còn phải chịu ủy khuất như thế này." "Nếu là ta, Kỳ Đồng đương trường bị chém giết, để tuyệt hậu họa." Kỳ Hầu, tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân, cười lạnh nói.

Cố nhiên Kỳ Hầu xem náo nhiệt không ngại chuyện lớn, nhưng cũng đủ để nói lên giá trị và địa vị của Kỳ Mặc hiện tại.

Kỳ Hóa lạnh lùng nhìn Kỳ Đồng một cái, hai mắt nheo lại, sát ý đã nảy mầm.

Đúng vậy, nếu hôm nay để Kỳ Đồng khuất phục, ngày khác chưa chắc đã không thừa cơ báo thù.

Một thiên tài tiềm lực tuyệt đối và một trưởng lão Đại La Kim Tiên sơ kỳ đã đến hồi kết, lựa chọn này Kỳ Hóa đã có đáp án.

Kỳ Đồng trong lòng lạnh lẽo, tộc trưởng đây là muốn giết ta!

Vì Kỳ Mặc, y lại muốn hy sinh ta!

Ta không phục a!

Mặc kệ Kỳ Đồng trong lòng gào thét như thế nào cũng vô ích.

Đây chính là Hồng Hoang.

Thực lực vĩnh viễn là tiếng nói quan trọng nhất a.

Đổi góc độ mà nghĩ, nếu Kỳ Mặc không phục hồi thực lực, không nhận được sự chú thị của Đại Đạo.

Vậy thì kết quả ngày hôm nay là gì?

Đó chính là bị đám hậu bối này ngược sát, sau đó Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo khó khăn lắm mới có được cũng sẽ bị cướp đi.

Hỏa Kỳ Lân nhất tộc đương trường hủy hôn.

Ngay cả cái chết, cũng bị đóng đinh trên cột sỉ nhục.

Vì vậy yếu đuối mới là nguyên tội a. "Kỳ Mặc, xin lỗi ta đã sai rồi." "Ta không nên cậy lớn hiếp nhỏ, nhòm ngó linh bảo của ngươi." "Xin ngươi tha thứ cho ta." Kỳ Đồng cũng là người quả quyết, muốn sống y tất phải hạ thấp tư thái rồi.

Trực tiếp quỳ xuống trước mặt 'Kỳ Mặc', khẩn cầu hắn tha thứ. 'Kỳ Mặc' không nói chuyện, mặt không biểu cảm nhìn y.

Còn sát ý của Kỳ Hóa vẫn chưa tiêu tán. "Ta Kỳ Đồng thề với Thiên Đạo, sau này chỉ cần nơi nào có Kỳ Mặc, ta tất thoái nhượng." "Nếu dám đối với hắn khởi bất kỳ ác tâm nào, ta tất dưới lôi kiếp tro bụi tiêu tan." Kỳ Đồng lúc này đã không còn để ý đến tôn nghiêm, chỉ muốn giữ mạng.

Dưới lời thề Thiên Đạo, Thiên Đạo chấn động, lời thề có hiệu

lực.

Kể từ bây giờ, phàm là Kỳ Đồng dám vi phạm, tự sẽ có Thiên Đạo tiêu diệt y. "Kỳ Mặc, vì Kỳ Đồng đã biết lỗi, lần này cứ cho qua đi." Sát ý của Kỳ Hóa giờ khắc này mới hoàn toàn biến mất.

Chương 36

'Kỳ Mặc' gật đầu, không tiếp tục truy cứu.

Thế nhưng lão gia hỏa này vẫn cần tìm cơ hội giết y.

Hiện tại thực lực của mình vẫn còn quá yếu.

Tạm thời cứ để y sống thêm một đoạn thời gian đi. "Kỳ Mặc, hôm nay là một ngày tốt lành, không bằng ngay tại đây, ngươi và ta kết thành đạo lữ đi, ngươi thấy thế nào?" Thấy sự việc đã được xử lý ổn thỏa, Kỳ Hỏa đi đến bên cạnh Kỳ Mặc cười nói.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, lại là một Luyện Đan Đại Sư, nắm giữ hai loại Đại Đạo, kết thành đạo lữ với hắn không tính là ủy khuất mình.

Ai ngờ Kỳ Mặc chỉ lạnh lùng nhìn nàng một cái, "Cút." Ta bản nguyên bị tổn thương, thực lực sa sút, các ngươi liền sốt ruột đến hủy hôn.

Hiện tại thấy ta thực lực phục hồi, tiềm lực vô hạn, lại muốn bám víu ta sao?

Nằm mơ đi. "Kỳ Mặc, ngươi đừng có không biết tốt xấu." "Kết làm đạo lữ với ta, đối với ngươi chỉ có lợi." Sắc mặt Kỳ Hỏa biến đổi, cố gắng kìm nén ngọn lửa giận dữ của mình. "Ngươi cho rằng ngươi xứng sao?" Kỳ Mặc cười lạnh một tiếng. "Kỳ Mặc, ngươi có nghĩ kỹ chưa." "Chỉ cần ngươi và Kỳ Hỏa kết làm đạo lữ, tài nguyên của Hỏa Kỳ Lân nhất tộc ta tùy ý ngươi lấy đi." "Hay là ngươi có thể hỏi ý kiến của tộc trưởng các ngươi." Lúc này, tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân nhất tộc, Kỳ Hầu, đã mở miệng.

Hậu duệ ưu tú nhất tộc Hỏa Kỳ Lân đã chủ động đề xuất liên hôn

cùng Kỳ Mặc nhưng bị cự tuyệt thẳng thừng.

Tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân ra mặt, đây rõ ràng là đang gây áp lực.

Mặc dù bọn họ sai trước, không nên đến hủy hôn, nhưng thái độ hiện tại của Kỳ Hỏa lại đại diện cho thái độ của hắn.

Hắn vẫn hy vọng Kỳ Mặc có thể cẩn trọng lời nói, hành động.

Thậm chí hắn lo lắng Kỳ Mặc ngạo mạn, không phân tích được cục diện trước mắt, bèn đẩy trách nhiệm sang cho tộc trưởng Mặc Kỳ Lân.

Ai ngờ vị lão Kỳ Lân này lại trực tiếp tuyên bố: "Hôm nay, ta tuyên bố, địa vị của Kỳ Mặc tương đương với tộc trưởng.

Quyết định của hắn đại diện cho lập trường của ta.

Và ta sẽ báo cáo thiên phú của Kỳ Mặc lên Thủy Kỳ Lân." Điều này tương đương với việc lại đá quả bóng trách nhiệm về phía Kỳ Mặc. "Không có gì đáng để suy xét." "Kể từ khi các ngươi đến hủy hôn, thì hắn phải liệu trước được cục diện hiện tại." "Nếu còn nói thêm nữa sẽ rất bất lễ, ta e rằng ta sẽ trở mặt đấy." Kỳ Mặc khẽ thở dài.

Hắn hiện tại chỉ muốn mau chóng kết thúc những phiền phức này.

Hắn đến Kỳ Lân tộc không phải để dây dưa vào những chuyện vặt vãnh này.

Tài nguyên, hắn cần tài nguyên!

Cho nên dù đối mặt với tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân, hắn vẫn không nể nang chút nào. "Kỳ Mặc, ngươi đừng có không biết tốt xấu!" "Ngươi thật sự nghĩ mình có chút thiên phú là có thể làm càn sao?" Kỳ Hỏa phẫn nộ nhìn Kỳ Mặc. "Xin lỗi, ta thấy thật sự có thể." "'Kỳ Mặc' nhìn Kỳ Hầu, lộ ra nụ cười, "Hỏa Kỳ Lân tộc trưởng, ngài thấy sao?"

Phanh.

Kỳ Hầu mặt không biểu cảm, trực tiếp một chưởng đánh chết Kỳ Hỏa, triệt để hóa thành hư vô, phảng phất căn bản chưa từng tồn tại. "Kỳ Mặc, ngươi rất không tồi." "Chuyện hủy hôn đều là chủ ý của Kỳ Hỏa, nay chúng ta cũng xem như đã đoạn tuyệt đoạn nhân quả này." "Nếu có thời gian, có thể đến Hỏa Kỳ Lân tộc ta làm khách." Tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân Kỳ Hầu lộ ra nụ cười nói.

Một Thái Ất Kim Tiên sao có thể so sánh với một thiên tài có thiên phú vô hạn, lại còn là một thiên tài luyện đan.

Con cháu của hắn quá nhiều, tùy tiện bồi dưỡng một người cũng có thể đạt đến độ cao này.

Nhưng người biết luyện đan, Kỳ Lân tộc lại chỉ có một mình.

Thân là một tộc trưởng, đương nhiên phải phân tích đại cục. "'Tộc trưởng khách khí rồi." "Nếu có chỗ nào cần luyện đan, có thể đưa dược liệu đến, ta có thể giúp đỡ." "Ta tin ngươi là quỷ!

Ngươi đường đường một Đại La Kim Tiên, là tộc trưởng một tộc, lại có thể bị một hậu bối chi phối suy nghĩ sao?" Đây đương nhiên là Kỳ Hầu đang tìm một cái cớ xuống nước. 'Kỳ Mặc' cũng không vạch trần hắn.

Đối với thủ đoạn của tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân, hắn rất hài lòng.

Bản thân cũng không cần phải truy cứu mãi.

Còn việc đề xuất giúp hắn luyện đan, tự nhiên cũng có tính toán riêng của mình.

Một là có thể dùng để luyện tay.

Hai là có thể khấu trừ không ít linh căn linh nguyên liệu từ đó.

Có thể nói là nhất cử lưỡng tiện. "Như vậy rất tốt." "Kỳ Hóa, tộc

các ngươi đã xuất hiện một thiên tài không tầm thường." "Phải đối đãi thật tốt đấy." "Kỳ Mặc, đã như vậy, ta xin phép về tộc trước." Kỳ Hầu lộ ra nụ cười mãn ý.

Giao thiệp với người thông minh thật sự thoải mái.

Một hậu bối Thái Ất Kim Tiên đổi lấy một Luyện Đan Đại Sư ra tay, tuyệt đối đáng giá.

Sau khi tộc Hỏa Kỳ Lân rời đi, Kỳ Hóa cũng hài lòng nhìn Kỳ Mặc: "Kỳ Mặc, trước đây ta quá do dự, quả quyết không dứt khoát, để ngươi phải chịu ủy khuất rồi." "Đúng vậy, Kỳ Mặc, chúng ta ban đầu nghe lời Kỳ Đồng nói, mới nhất thời đưa ra quyết định hôn sự như vậy." "Kỳ Mặc, Kỳ Minh muốn khiêu chiến ngươi là do hắn tự quyết định, ta nguyện ý lấy ra một ít linh căn linh nguyên liệu làm bồi thường." "Kỳ Mặc, sau này có chuyện gì cứ việc phân phó, chỉ hy vọng ngươi có thể giúp ta luyện chế một lò đan dược, những hậu duệ bất tài kia của ta thật sự khiến ta tan nát cõi lòng." Lần này, tất cả các trưởng lão đều bắt đầu quay xe.

Ngay cả trưởng lão phe Kỳ Minh trước đó cũng tươi cười chào đón.

Sắc mặt Kỳ Đồng xanh mét, hắn hận chính mình ban đầu vì sao lại nhằm vào Kỳ Mặc.

Giờ thì hay rồi, không chỉ vì Kỳ Lam phế vật này mà quán đỉnh mất đi trăm vạn năm công lực, lại càng mất đi cơ hội ôm đùi một Luyện Đan Sư.

Hắn hối hận vô cùng.

Nhưng vừa rồi lại bị Kỳ Mặc làm nhục, hắn cũng không còn mặt mũi nào, chỉ đành rời đi. "'Muốn luyện đan, tự chuẩn bị linh nguyên liệu." "Thành đan suất hiện tại của ta ở khoảng ba thành." 'Kỳ Mặc'

hiển nhiên đã đánh giá thấp địa vị của Luyện Đan Sư, không ngờ những trưởng lão này đều dùng đủ mọi cách để kết giao với hắn.

Chợt nghĩ lại, cũng là lẽ thường tình.

Hiện nay đang là thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, Hồng Hoang mông muội, con đường tu hành như đi trong đêm tối, hoàn toàn dựa vào mò mẫm.

Ngay cả Thần Thông Công Pháp cũng cực kỳ hiếm hoi, huống hồ là luyện đan?

Đơn thuần hấp thu Tiên Thiên Linh Khí để tu luyện thực sự quá chậm.

Nếu có đan dược phụ trợ, tốc độ này chắc chắn sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, như vậy cũng tốt, 'Kỳ Mặc' có thể mượn danh luyện đan để thu hoạch các loại linh nguyên liệu.

Còn về thành đan suất, đương nhiên không thấp đến vậy.

Bản thân đã vất vả luyện đan như thế, thì cũng phải thu lấy chút lợi lộc chứ. "Tốt, tốt, tốt!

Không hổ là thiên tài Kỳ Mặc của tộc ta." "Ta sẽ đi chuẩn bị linh nguyên liệu ngay." "Kỳ Mặc, ta muốn luyện chế một số đan dược có thể tăng trưởng tu vi trong giai đoạn Kim Tiên, ngươi xem cần những linh nguyên liệu gì?" Bấy giờ, các trưởng lão nào còn khí thế Đại La Kim Tiên nữa.

Cứ như một đám văn bối gặp trưởng bối vậy, vô cùng khách khí. "Được rồi." "Kỳ Mặc vừa mới xuất quan, lại trải qua hai trận chiến, trước hết hãy để hắn nghỉ ngơi một thời gian." "Đến lúc đó, luyện chế đan dược gì cần dược liệu nào, hắn đều sẽ công bố." Tộc trưởng Kỳ Hóa mở lời nói.

Có tộc trưởng ra mặt, tuy không cam lòng, nhưng những trưởng lão đó cũng đành phải giải tán. "Kỳ Mặc, vì sao trước đây ta chưa từng nghe nói ngươi nắm giữ Đan chi Pháp Tắc?" Kỳ Hóa không cố ý hỏi. "'Trước đây ta ra ngoài du lịch vừa hay có được một tôn Đan Lô, ngẫu nhiên lĩnh ngộ được." "Ban đầu không có đan phương thích hợp, cơ bản đều thất bại." "Cho nên cũng không tiện nói với tộc trưởng." "Bây giờ đã có Đại Đạo chủng tử, chỉ cần cảm ngộ một phen, ta tin rằng trình độ luyện đan của ta sẽ nhanh chóng thăng tiến." 'Kỳ Mặc' không kiêu ngạo cũng không tự ti nói.

Thì ra là vậy. "Nếu đã như thế, vậy ngươi cứ bế quan tu luyện là chính." "Còn về dược liệu ngươi cần để luyện đan, và đan dược tương ứng, hãy viết một danh sách cho ta." "Ta tin rằng sau này người tìm ngươi luyện đan sẽ không ít đâu." "Thủy Kỳ Lân bên kia ta cũng sẽ thông báo một tiếng." "À phải rồi, còn Ma tộc nữa." "Dám động thủ với thiên tài của tộc ta, đây là đang tự tìm cái chết." "Tộc Kỳ Lân chúng ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn chúng." Kỳ Hóa lạnh lùng nói.

Tộc Kỳ Lân tuy chưa trở thành nhân vật chính của thiên địa, nhưng thực lực nội tình đã không thể xem thường.

Một Ma tộc lại dám động thủ với thiên tài của bọn họ, tất phải cho chúng biết tay. "'Được." "Ta sẽ lập tức nói cho tộc trưởng những linh nguyên liệu và đan dược cần thiết." "Nếu muốn luyện đan, hãy để bọn họ chuẩn bị dược liệu trước." "Khoảng thời gian này ta cần bế quan lần nữa." 'Kỳ Mặc' cũng không dài dòng.

Trực tiếp nói cho Kỳ Hóa những linh nguyên liệu cần để luyện chế đan dược cho cảnh giới Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên.

Còn những đan dược dưới Kim Tiên, đối với hắn mà nói thực sự

không có nhiều tác dụng nâng cao trình độ luyện đan.

Ngay cả đan dược cảnh giới Kim Tiên, hắn cũng chỉ dùng để luyện tay.

Thực sự hữu dụng vẫn là cấp bậc Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên.

Cấp độ Đại La Kim Tiên hắn chưa từng luyện chế qua, hơn nữa với trình độ lĩnh ngộ Đan chi Đại Đạo hiện tại của hắn, tỷ lệ thất bại rất cao.

Điểm này hắn cũng đã đặc biệt dặn dò tộc trưởng.

Để tránh đến lúc đó những cường giả Đại La Kim Tiên đến làm khó dễ.

Hoàn thành tất cả những việc này, Kỳ Mặc lại bắt đầu bế quan.

Cho dù thân phận của hắn hiện tại đã đề cao, nhưng hắn vẫn không quên bố trí mấy trận pháp để ngăn ngừa mình bị dòm ngó.

Và tộc trưởng Mặc Kỳ Lân Kỳ Hóa cũng đã vội vàng đến chỗ bế quan của Thủy Kỳ Lân!

Nơi bế quan của Thủy Kỳ Lân nằm ở khu vực trung tâm của tất cả Kỳ Lân tộc.

Nơi đây có một cung điện cực kỳ hùng vĩ.

Chỉ có tộc trưởng của các tộc Kỳ Lân mới có cơ hội được triệu kiến và tiến vào.

Bấy giờ, tộc trưởng Mặc Kỳ Lân đã đến bên ngoài cung điện. "Tộc Mặc Kỳ Lân Kỳ Hóa cầu kiến Thủy Kỳ Lân." Kỳ Hóa cung kính nói bên ngoài cung điện. "Kỳ Hóa, có chuyện gì?" Thanh âm của Thủy Kỳ Lân truyền ra từ trong cung điện. "Bẩm Thủy Kỳ Lân, thiên tài Kỳ Mặc của tộc Mặc Kỳ Lân ta, đã nhận được sự chú ý của Người."

"Hơn nữa còn được Đại Đạo ban tặng." "Nay lại trở thành một Luyện Đan Đại Sư." Kỳ Hóa cung kính nói.

Chương 37

"Được sự chú ý của Người?" Lần này ngay cả Thủy Kỳ Lân cũng không còn giữ được bình tĩnh, cửa cung điện mở ra, Người trực tiếp bước ra. "Đúng vậy." "Lúc đó Kỳ Hầu của tộc Hỏa Kỳ Lân cũng có mặt." Uy áp trên người Thủy Kỳ Lân thực sự quá kinh khủng.

Ngay cả Kỳ Hóa là Đại La Kim Tiên cũng khó có thể chịu đựng, chỉ đành lùi lại một chút.

Thủy Kỳ Lân cũng giống như Long Vương, đều đang cố gắng đột phá tầng bích chướng kia.

Nhưng vẫn luôn mắc kẹt ở Đại La Kim Tiên viên mãn mà không tiến thêm được tấc nào.

Nay nghe nói một hậu duệ lại có thể nhận được sự chú ý của Người, lập tức không còn bình tĩnh nữa. "Nói kỹ càng về Kỳ Mặc này đi." Thủy Kỳ Lân thần sắc không lộ vẻ khác thường nói.

Kỳ Hóa lập tức kể lại chuyện của Kỳ Mặc một cách chi tiết. "Cho nên lần này ta đến cầu kiến Thủy Kỳ Lân, một là để báo cáo về sự quật khởi của thiên tài này." "Hai là muốn Thủy Kỳ Lân thôi toán một phen, xem Kỳ Mặc này liệu có còn là Kỳ Mặc trước kia không." "Gần đây bên ngoài Bất Chu Sơn có một Luyện Đan Đại Sư, đã luyện chế Khứ Sát Đan, ngay cả Thiên Đạo cũng chấn động, ta lo lắng Kỳ Mặc liệu có phải là người đó hóa thân không." Kỳ Mặc là thiên tài của tộc họ thì không sai, nhưng tốc độ quật khởi lại quá nhanh.

Hiện tại với tiềm lực của hắn, đừng nói là tộc Mặc Kỳ Lân, ngay cả toàn bộ Kỳ Lân tộc cộng lại, cũng không có ai có thể sánh bằng thiên phú của hắn.

Cho nên trong lòng Kỳ Hóa vẫn có một tia nghi ngờ.

Nếu là vị Luyện Đan Đại Sư thần bí kia trà trộn vào Kỳ Lân tộc của họ, cũng không phải là không thể. "Vị Luyện Đan Đại Sư thần bí kia ta cũng có nghe nói." "Có thể dẫn động Thiên Đạo, giáng xuống công đức, lại khiến nhiều Đại Năng không thể thôi toán, đích xác là một Đại Năng thần bí và cường đại." "Ngươi có nỗi lo này cũng là lẽ thường tình." "Thôi được, ta cứ thử thôi toán một phen vậy." Nói xong, Thủy Kỳ Lân tâm niệm vừa động, một ấn tỷ vuông vức xuất hiện.

Trên đó khắc họa một con Kỳ Lân khổng lồ.

Ánh mắt Kỳ Hóa rực lửa, Kỳ Lân Ấn!

Đây chính là Chí Bảo của Kỳ Lân tộc bọn họ, gánh vác toàn bộ khí vận của Kỳ Lân tộc.

Lực công kích vô cùng mạnh mẽ, đồng thời cũng có diệu dụng vô cùng.

Vẫn luôn do Thủy Kỳ Lân nắm giữ.

Kỳ Lân Ấn tản ra Đạo Vận huyền diệu, Thủy Kỳ Lân mượn Kỳ Lân Ấn bắt đầu thôi toán mọi việc liên quan đến Kỳ Mặc.

Qua rất lâu, Thủy Kỳ Lân mới dừng lại. "Nhân Quả tuyến vô cùng bình thường, không có bất kỳ sự méo mó hay biến số nào." Thủy Kỳ Lân nhàn nhạt nói.

Câu nói này vừa thốt ra, đã chứng minh Kỳ Mặc không có vấn đề gì.

Dù sao trong nhận thức của bọn họ, cho dù có Nhân Quả ngụy trang hoặc gieo trồng, nhưng loại Thần Thông bí thuật này tất nhiên sẽ xung đột với Nhân Quả của bản thân, từ đó phát sinh thay đổi.

Cho nên loại Thần Thông bí thuật này không thể chịu được sự thôi toán kỹ càng. "Vậy thì tốt." Kỳ Hóa gật đầu, không còn bất kỳ nghi

vấn nào nữa. "Cách xử trí của ngươi vẫn còn chút do dự." "Tên Kỳ Đồng đó không cần giữ lại nữa." Thủy Kỳ Lân mặt không biểu cảm nói. "Dạ." Kỳ Hóa cung kính gật đầu nói. "Có lẽ Kỳ Mặc này có thể giúp ta đi bước cuối cùng." "Chờ hắn xuất quan xong, hãy để hắn chuyên tâm luyện đan đi." "Chỉ cần trình độ luyện đan của hắn thăng tiến, đối với Kỳ Lân tộc chúng ta là một đại phúc." "Nếu hắn biểu hiện tốt, ta sẽ tiếp kiến hắn tại đây, và ban cho hắn thân phận Kỳ Lân Tử." Thủy Kỳ Lân trịnh trọng nói.

Kỳ Lân Tử!

Lòng Kỳ Hóa cả kinh.

Điều này đối với Kỳ Lân tộc, thậm chí là Hồng Hoang mà nói, đều là một tin tức đủ để chấn động.

Kỳ Lân Tử một khi được xác lập, thì tương đương với người kế nhiệm của Thủy Kỳ Lân.

Mọi việc lớn nhỏ của Kỳ Lân tộc đều sẽ có quyền lợi xử trí.

Quả nhiên ngay cả Thủy Kỳ Lân cũng xem trọng thiên phú của Kỳ Mặc sao?

Đây đối với tộc Mặc Kỳ Lân là một tin tức cực kỳ tốt. "Dạ." "Thủy Kỳ Lân, còn một chuyện nữa, Ma tộc trước đây đã ra tay với Kỳ Mặc." "Khiến hắn Bản Nguyên bị tổn thương, suýt chút nữa vẫn lạc." Kỳ Hóa phẫn nộ nói. "Ma tộc ư." "Gần đây phương Tây bên kia cũng không ít động tĩnh nhỏ." "Cũng tốt, mượn cơ hội này, cho bọn chúng biết Kỳ Lân tộc không phải là nơi bọn chúng có thể tùy tiện nhúng tay vào." Thủy Kỳ Lân nói xong, biến mất tại chỗ.

Kỳ Hóa gật đầu, sau đó rời khỏi nơi này.

Tiếp theo đó, Kỳ Lân tộc đã phái không ít cường giả Đại Năng đến phương Tây.

La Hầu sớm đã đoán được tình huống này, chỉ là sau khi phái cường giả giao thủ vài lần, thì đã co rút lại.

Kỳ Lân tộc cũng chỉ là muốn phát tiết lửa giận mà thôi, không cần thiết phải thật sự so đo với bọn chúng.

Bố trí của hắn còn chưa hoàn thành, hiện tại đương nhiên sẽ không so tài với Kỳ Lân tộc.

Hồng Hoang không ghi năm tháng.

Thoáng cái, lại mấy chục vạn năm trôi qua.

Khoảng thời gian này, Hung Thú Lượng Kiếp đã bị đẩy đến đỉnh phong.

Sự tranh đấu giữa Hung Thú và Hồng Hoang sinh linh đã đến mức như lửa như dầu.

Tuy nhiên, phe Hung Thú hiển nhiên đang dần dần bại lui.

Có Khứ Sát Đan tồn tại, cộng thêm sự dẫn dắt của Hồng Quân cùng các Đại Năng khác, Hồng Hoang sinh linh hoàn toàn áp chế Hung Thú.

Khoảng cách đến khi Lượng Kiếp kết thúc cũng chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi.

Và đúng lúc này, 'Kỳ Mặc' do Lâm Trường Sinh hóa thân cũng đã tỉnh lại từ trong bế quan. "Không tệ." "Không Gian Đại Đạo không hổ là Đại Đạo xếp hạng top ba, uy năng không thể xem thường." Bế quan mười vạn năm, hai loại Đại Đạo đã được hắn cảm ngộ đến cực hạn hiện tại.

Chỉ có thể chờ đột phá cảnh giới mới có thể tiếp tục cảm ngộ.

Đương nhiên, hai loại Đại Đạo dưới sự 【Đỉnh cấp ngộ tính】 của hắn đều đã lĩnh ngộ được Thần Thông.

Không Gian Đại Đạo lĩnh ngộ Thần Thông Phá Toái Không Gian.

Khi đối địch có thể xuất kỳ bất ý phá toái không gian địch nhân đang đứng, nếu Pháp Lực không đủ hoặc không có hộ thân Linh Bảo, rất dễ dàng không gian sẽ vỡ nát, thi thủ phân ly.

Có thể nói là một Thần Thông cực kỳ cường đại.

Tiếp theo là Hủy Diệt Đại Đạo.

Xếp trong top mười của Tam Thiên Đại Đạo, uy năng không thể tưởng tượng.

Lâm Trường Sinh cũng lĩnh ngộ được một loại Thần Thông là Diệt Thế Thánh Quang.

Thánh Quang đi qua, vạn linh đều diệt.

Vô cùng bá đạo.

Hai loại Đại Đạo này đã làm phong phú thêm thủ đoạn công kích của Lâm Trường Sinh.

Thần Thông loại này càng nhiều càng tốt. "Cũng đã đến lúc xuất quan luyện chế đan dược." "Hy vọng lần này có thể luyện chế ra Lục Chuyển Kim Đan." "Như vậy, ta cũng có thể bắt tay vào những việc liên quan đến việc tấn cấp Đại La Kim Tiên." Lãnh địa của Mặc Kỳ Lân tộc.

Hiện tại Mặc Kỳ Lân đã trở thành nơi náo nhiệt nhất của toàn bộ Kỳ Lân tộc.

Vô số tộc trưởng, trưởng lão của các chi tộc Kỳ Lân khác không ngừng đến bái phỏng.

Ai ai cũng đều biết ý đồ, đều là vì muốn luyện chế đan dược.

Kỳ Hóa đều không từ chối bất kỳ ai.

Bởi vì Kỳ Mặc trước khi bế quan đã dặn dò, chỉ cần là đan dược cấp độ Kim Tiên trở lên thì đều nhận hết. "Đợi Kỳ Đại Sư xuất quan, ta nhất định phải tự mình đến bái phỏng một chút, Kỳ Hóa ngươi không thể giấu một thiên tài tuyệt thế như vậy trong tộc mình chứ." "Kỳ Hóa à, ngươi xem Kỳ Thổ của tộc Thổ Kỳ Lân ta xinh đẹp biết bao, thiên phú cũng không tệ, ngươi xem có thời gian làm mối một chút không?" "Đây đều là những đan dược ta muốn nhờ Kỳ Đại Sư luyện chế, hãy nói với Kỳ Đại Sư cứ yên tâm mà luyện, dù một viên đan dược cũng không thành công, ta cũng sẽ không tức giận." Nhớ lại những lời của các tộc trưởng đó, Kỳ Hóa liền lộ vẻ kiêu ngạo.

Khi nào những lão già đó lại có thái độ như vậy với hắn chứ.

Cũng nhờ có Kỳ Mặc, bây giờ từng người một nhìn thấy mình đều rất khách khí.

Sợ rằng đắc tội với mình.

Quả nhiên ban đầu lựa chọn Kỳ Mặc là một lựa chọn chính xác.

Vốn dĩ xử lý Kỳ Đồng còn có chút xót xa, bây giờ đừng nói xót xa, đó là đến khi tu luyện cũng sẽ cười tỉnh giấc. "Cũng không biết Kỳ Mặc khi nào mới có thể xuất quan." "Dược liệu ở chỗ ta đã đủ để luyện chế mấy chục vạn viên đan dược rồi." Tuy nhiên, Kỳ Hóa vẫn có chút đau đầu.

Số lượng nhân khẩu của Kỳ Lân tộc quá đông.

Mỗi ngày có quá nhiều Kỳ Lân đến bái phỏng.

Đến sau này hắn không thể không trực tiếp từ chối.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn vị tộc trưởng này cũng không cần tu luyện nữa.

Ngay lúc Kỳ Hóa đang đau đầu, bỗng nhiên Thần Niệm vừa động, biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, đã ở cửa động phủ của Kỳ Mặc. "Kỳ Mặc, ngươi cuối cùng cũng xuất quan rồi." Kỳ Hóa hân hoan nói.

Mặc dù nói bế quan mười vạn năm đối với hắn mà nói, cũng chỉ là trong chớp mắt.

Nhưng lần này, hắn thật sự cảm thấy mười vạn năm này quá khó khăn để chờ đợi. "Đúng vậy." Kỳ Mặc gật đầu. "Cảm ngộ Đại Đạo thế nào rồi?" Kỳ Hóa cười hỏi. "Đại Đạo huyền diệu cao thâm, ta chỉ mới lĩnh ngộ được một chút da lông mà thôi." Kỳ Mặc không muốn nói nhiều.

Ai sẽ ngốc nghếch mà kể hết át chủ bài của mình cho người khác chứ.

Chương 38

"Lĩnh ngộ Đại Đạo là chuyện lâu dài, không thể nóng vội nhất thời." "À phải rồi, Thủy Kỳ Lân bên kia ta đã đi qua rồi." "Có hai tin tức muốn báo cho ngươi." Kỳ Hóa tuy thân là tộc trưởng, nhưng lúc này đối với Kỳ Mặc cũng vô cùng khách khí.

Từ một khía cạnh nào đó mà nói, địa vị của Kỳ Mặc trong Kỳ Lân tộc đã vượt qua hắn.

Thậm chí mấy vị tộc trưởng của các chi tộc Kỳ Lân đã cảnh cáo hắn.

Nếu để Kỳ Đại Sư chịu ủy khuất, bọn họ sẽ rước Kỳ Đại Sư đi.

Áp lực thật sự rất lớn. "Có phải tin tức từ phía Ma tộc?" Kỳ Mặc hơi suy nghĩ một chút liền đại khái đoán ra.

Xét về địa vị hiện tại của mình, Kỳ Lân tộc chắc chắn sẽ ra tay với Ma tộc. "Không sai." "Phía Ma tộc bên đó, Kỳ Lân tộc chúng ta đã phái không ít cao thủ đi qua." "Sau khi chém giết một số Ma tộc, bọn chúng liền co rút lại." "Dám động thủ với tộc nhân của Kỳ Lân tộc ta, thì phải trả giá." Kỳ Hóa lạnh lùng cười nói.

Kỳ Mặc thầm lắc đầu.

Không phải Ma tộc sợ hãi, mà là La Hầu căn bản không xem các ngươi ra gì.

Đó là một kẻ hung ác đến mức có thể phá hủy Tổ Mạch phương Tây, sao có thể sợ hãi Kỳ Lân tộc chứ.

Sở dĩ co rút lại, chỉ là không muốn quá sớm bại lộ âm mưu của hắn mà thôi.

Từ đầu đến cuối, các ngươi đều chỉ là quân cờ của hắn.

Tuy nhiên, những điều này 'Kỳ Mặc' sẽ không nói ra. "Vậy còn chuyện thứ hai?" Kỳ Mặc tiếp tục hỏi.

Hắn và Ma tộc không có nhiều Nhân Quả, không cần quá quan tâm. "Chuyện thứ hai lại là một tin tức đại hỷ." "Ta đã đi gặp Thủy Kỳ Lân rồi." "Người sẽ vào một thời điểm nào đó tiếp kiến ngươi tại Tổ Địa cung điện." "Và sẽ tuyên bố ngươi là Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc chúng ta." Kỳ Hóa phấn khởi nói.

Bất kể là điều nào, đều là vinh diệu vô thượng.

Tổ Địa cung điện ngoại trừ tộc trưởng của bọn họ, chưa từng có Thái Ất Kim Tiên nào đặt chân đến.

Kỳ Mặc tuyệt đối là người đầu tiên.

Còn về Kỳ Lân Tử, đó lại càng là biểu tượng của địa vị và quyền lợi.

Có thể nhận được sự coi trọng của Thủy Kỳ Lân, và tu luyện trong Tổ Địa cung điện, thành tựu tương lai tuyệt đối không thể tưởng tượng.

Đây quả là một cơ duyên trời ban! 'Kỳ Mặc' bề ngoài nặn ra một nụ cười, trong lòng lại cười khổ.

Tin tức đại hỷ ư?

Đối với ta mà nói, lại là một tin tức xấu a.

Vì sao lại giống như Long tộc vậy chứ?

Ta chỉ muốn làm mọi việc một cách khiêm tốn để kiếm chút tài nguyên thôi mà.

Hễ động một chút là người kế thừa, là Kỳ Lân Tử.

Các ngươi làm như vậy, ta áp lực rất lớn đó.

Xem ra lại phải chuẩn bị chạy trốn rồi.

Nếu chuyện này mà để các trưởng lão Long tộc nghe thấy, chắc chắn bọn họ sẽ đêm ngày vội vã từ Long Cung chạy đến.

Khiêm tốn ư?

Ngươi khiêm tốn chỗ nào chứ?

Xâm nhập Long Mộ thì không ngừng đốn ngộ, còn lĩnh ngộ sức mạnh Pháp Tắc.

Ở Bất Chu Sơn cũng vậy.

Phục hồi Bản Nguyên, nắm giữ thuật luyện đan, được Người chú ý, cảm ngộ Đại Đạo.

Cái nào mà ngươi khiêm tốn chứ.

Chỉ cần ngươi làm một việc khiêm tốn thôi, Long tộc hay Kỳ Lân tộc cũng sẽ không coi ngươi là thiên tài tuyệt thế. 'Kỳ Mặc' chỉ có thể bất đắc dĩ tự giễu một câu: Ta cũng muốn khiêm tốn, nhưng thực lực không cho phép a. "Tộc trưởng, những dược liệu cần luyện chế đan dược đã được đưa đến hết chưa?" Kỳ Mặc trực tiếp chuyển đề tài. "Kỳ Mặc, có thể cùng Thủy Kỳ Lân tu luyện, đây là một cơ duyên trời ban đó." Kỳ Hóa vẫn chưa phản ứng kịp.

Hắn sao lại trông bình tĩnh như vậy.

Thậm chí còn có vẻ chán nản. "Cơ duyên cũng cần thực lực để thể hiện." Kỳ Mặc lắc đầu, không để trong lòng.

Kỳ Hóa lập tức lại đánh giá cao Kỳ Mặc hơn một bậc.

Đứa trẻ này đáng tin cậy, có cơ duyên mà hắn thật sự có thể giữ được bình tĩnh.

Đây mới chính là tâm cảnh mà một thiên tài tuyệt thế nên có.

Ta so với hắn, cũng không bằng Kỳ Mặc a. "Đều ở chỗ ta đây." "Số lượng lần này không hề ít đâu." "Hơn nữa số lượng này vẫn đang không ngừng tăng lên." Kỳ Hóa trực tiếp lấy ra những dược liệu linh thực vật đó.

Chúng đã chất thành một ngọn đồi nhỏ. "Tốt." "Ta sẽ lập tức bắt đầu luyện đan." "Đan dược ta luyện chế sẽ tùy thời được đưa ra ngoài." "Sau này nếu cần luyện đan cứ trực tiếp để dược liệu ở cửa động phủ của ta là được." Nói xong, Kỳ Mặc thu lại dược liệu, rồi đi về động phủ của mình.

Trở về động phủ, Kỳ Mặc không lập tức bắt đầu luyện đan.

Mà bắt đầu phân loại những linh nguyên liệu linh căn này.

Lần này linh nguyên liệu rất nhiều.

Đa số đều là đan dược cần luyện chế cho cảnh giới Kim Tiên.

Còn có một số là đan dược cấp Thái Ất Kim Tiên.

Trong số đó, Lâm Trường Sinh đương nhiên cũng đã lén lút thêm vào của riêng mình.

Một số linh nguyên liệu thường dùng cho Lục Chuyển Kim Đan cũng được hắn xen lẫn vào. "Không hổ là Kỳ Lân tộc chiếm cứ Bất Chu Sơn a." "So với việc ta tự mình sưu tập linh nguyên liệu thì nhanh hơn nhiều rồi." Lâm Trường Sinh hài lòng đem những linh nguyên liệu linh căn không dùng đến đó toàn bộ trồng vào Bách Thảo Đồ.

Vốn dĩ những linh nguyên liệu chất thành núi nhỏ, ít nhất đã vơi đi hơn một nửa!

Ngay cả nhà tư bản nhìn thấy thao tác của Lâm Trường Sinh cũng phải rơi nước mắt.

Thành đan suất không đủ ba thành mà trước đó hắn nói đương

nhiên là giả, mục đích đương nhiên là để khấu trừ thêm nhiều linh nguyên liệu hơn.

Hơn nữa, ra tay luyện chế đan dược thì cũng phải thu chút phí công chứ.

Hiện nay Hồng Hoang đâu có mấy người biết luyện đan, phí công cao hơn một chút cũng là hợp tình hợp lý thôi.

Cho nên Lâm Trường Sinh cũng không có chút gánh nặng tâm lý nào.

Hàng chục vạn loại linh nguyên liệu một lần được hắn thu vào.

Trực tiếp đặt vào Bách Thảo Đồ.

Vừa làm xong những việc này, Bách Thảo Đồ dường như truyền đến một tiếng ầm vang.

Đây là sắp thăng cấp rồi sao? "Không ngờ lại có niềm vui bất ngờ này." Bách Thảo Đồ vốn là Thiên Đạo Dị Bảo có tiềm lực trưởng thành.

Chỉ cần linh nguyên liệu đủ nhiều, nó có thể không ngừng trưởng thành.

Đặc biệt là những Tiên Thiên Linh Căn phẩm cấp cao được trồng xuống, đối với sự trưởng thành của Bách Thảo Đồ có lợi ích cực lớn. "Nếu có thể tìm thấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng thì tốt rồi." "Chỉ cần một khối nhỏ thôi, Bách Thảo Đồ tuyệt đối có thể thăng cấp một đoạn lớn." "Đến lúc đó ngay cả thời gian thành thục của linh nguyên liệu linh thực vật trồng trong Bách Thảo Đồ cũng sẽ giảm đi đáng kể." Lâm Trường Sinh có chút mong ước nói.

Trong Cửu Thiên Tức Nhưỡng có chứa Tiên Thiên Mậu Thổ tinh khí nồng đậm.

Đặc biệt thích hợp cho sự trưởng thành của linh thực vật.

Lâm Trường Sinh cũng biết Cửu Thiên Tức Nhưỡng nằm dưới Tiên Thiên Hồ Lô Đằng.

Đáng tiếc Bất Chu Sơn lớn như vậy, hắn vẫn chưa tìm thấy nơi cấm chế Tiên Thiên đó.

Mọi thứ đều phải xem vận khí.

Gạt bỏ những tạp niệm này, Lâm Trường Sinh bắt đầu quá trình luyện đan.

Từng cây từng cây linh nguyên liệu không ngừng bay vào trong Đan Lô hóa thành dược dịch.

Rất nhanh, đã có hương vị truyền ra.

Với sự cảm ngộ Đan chi Đại Đạo của Lâm Trường Sinh hiện tại, cộng thêm kinh nghiệm luyện đan của hắn.

Đan dược cấp Kim Tiên cơ bản sẽ không thất bại.

Thành đan suất của đan dược cấp Thái Ất Kim Tiên cũng trên tám thành.

Đương nhiên, điều này cũng có liên quan đến việc sở hữu một Đan Lô tốt.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu điên cuồng luyện chế đan dược.

Không ngừng có những viên đan dược đã luyện chế xong được đưa ra ngoài.

Các Đại Năng Kỳ Lân tộc nhận được đan dược thì hưng phấn vô cùng.

Chương 39

Tuy thành đan suất không cao, nhưng những linh nguyên liệu này vốn dĩ nằm trong tay bọn họ cũng không có nhiều tác dụng.

Thay vì để lãng phí, chi bằng luyện chế thành đan dược.

Hơn nữa, những đan dược này phẩm chất cực tốt.

Một số hậu bối tư chất không tốt sau khi ăn đan dược, thậm chí còn bắt đầu tấn cấp.

Điều này càng khiến Kỳ Lân tộc trở nên điên cuồng hơn.

Lãnh địa của tộc Mặc Kỳ Lân gần như bị san bằng.

Cuối cùng Kỳ Hóa bất đắc dĩ chỉ đành hạn chế Đại La Kim Tiên mới được phép tiến vào.

Ngay cả như vậy, mỗi ngày cũng vô cùng náo nhiệt, người ra người vào tấp nập.

Có một số trưởng lão Kỳ Lân tộc thậm chí còn tùy tiện tìm một động phủ bên ngoài lãnh địa Mặc Kỳ Lân để bắt đầu tu luyện.

Mục đích chính là để có thể sớm nhất mời Kỳ Đại Sư luyện chế đan dược.

Cứ cách một khoảng thời gian, linh nguyên liệu chất đống như núi trước cửa động phủ của Kỳ Mặc lại biến mất.

Mãi cho đến mấy vạn năm sau, Thần Niệm của Kỳ Mặc truyền âm cho Kỳ Hóa.

Đan dược cấp Kim Tiên sẽ không luyện chế nữa.

Sẽ chuyên tâm luyện chế đan dược cấp Thái Ất Kim Tiên.

Thậm chí đan dược cấp Đại La Kim Tiên cũng có thể bắt đầu thử luyện chế.

Tin tức này vừa truyền ra, càng khiến các trưởng lão cấp Đại La Kim Tiên trở nên điên cuồng hơn.

Tu vi đạt đến cấp bậc Đại La Kim Tiên như bọn họ, muốn thăng cấp một tiểu cảnh giới cũng khó như lên trời.

Khoảng cách chiến lực của mỗi tiểu cảnh giới đều là trời vực.

Nếu Kỳ Đại Sư có thể luyện chế ra đan dược mà Đại La Kim Tiên có thể phục dụng, thì đối với Kỳ Lân tộc bọn họ tuyệt đối là một tin tức đại hỷ.

Ngày càng nhiều trưởng lão và tộc trưởng cấp Đại La Kim Tiên đều đến lãnh địa Mặc Kỳ Lân.

Khoảng thời gian này, danh tiếng Kỳ Đại Sư đã hoàn toàn vang dội khắp Kỳ Lân tộc.

Chỉ cần Kỳ Đại Sư một câu nói, thậm chí có thể điều động một nửa cường giả vì hắn mà chiến đấu.

Đây chính là điểm mạnh của Luyện Đan Sư.

Lại ba vạn năm sau, Thần Niệm của Kỳ Đại Sư lại một lần nữa phát ra tin tức.

Đan dược cấp Thái Ất Kim Tiên sẽ không luyện chế nữa.

Tiếp theo sẽ dốc toàn lực thử luyện chế đan dược cấp Đại La Kim Tiên.

Tin tức này vừa truyền ra, không những không có Kỳ Lân nào bất mãn, mà ngược lại đều tán thành cách làm của hắn. "Chỉ cần Kỳ Đại Sư có thể luyện chế đan dược cấp Đại La Kim Tiên, cho dù toàn bộ linh nguyên liệu của ta thất bại, ta cũng cam tâm tình nguyện." "Đúng

vậy, chỉ cần trình độ luyện đan của Kỳ Đại Sư thăng tiến, những linh nguyên liệu này của chúng ta tính là gì chứ." Mà giờ khắc này, 'Kỳ Mặc' đương nhiên không biết danh tiếng của mình đã vang dội đến mức ấy.

Trong động phủ của hắn.

Trên mặt đất bày đầy các loại đan dược.

Thoáng nhìn qua, ít nhất cũng có mấy vạn viên.

Đây đều là những viên hắn luyện chế thừa ra trong những lần luyện đan bình thường.

Tuy nhiên, đa số đều là Tứ Chuyển đan dược dành cho Kim Đan Kỳ.

Ngũ Chuyển đan dược cũng không ít, khoảng mấy ngàn viên. "Luyện chế đan dược nhiều năm như vậy, sự cảm ngộ Đan chi Đại Đạo của ta mới chỉ sâu thêm 1%." "Xem ra đã đến lúc bắt đầu luyện chế Lục Chuyển Kim Đan rồi." Ngũ Chuyển đan dược đối với hắn đã trở nên thuần thục, không cần tiếp tục luyện chế nữa.

Tiếp theo vẫn cần đặt trọng tâm vào Lục Chuyển Kim Đan.

Như vậy hắn mới có cơ hội đột phá đến Đại La Kim Tiên.

Tuy nhiên, 'Kỳ Mặc' không vội vàng bắt đầu luyện chế, mà thu lại những viên đan dược trên mặt đất, bắt đầu bế quan tọa thiền.

Hắn cần tiêu hóa thật kỹ kinh nghiệm luyện đan trong khoảng thời gian này.

Mãi mấy ngàn năm sau, 'Kỳ Mặc' mới tĩnh lặng mở hai mắt.

Có thể bắt đầu luyện chế rồi.

Lục Chuyển Kim Đan là đan dược cấp bậc Đại La Kim Tiên dùng để phục dụng, với sự cảm ngộ Đan chi Đại Đạo hiện tại của hắn,

vẫn còn thiếu một chút.

Nhưng không sao, chỉ cần không ngừng luyện chế đan dược, sự cảm ngộ Đan chi Đại Đạo của hắn mới sẽ sâu sắc hơn.

Hơn nữa, có nguồn linh nguyên liệu không ngừng được đưa vào, hắn hoàn toàn có lòng tin sẽ thành công luyện chế ra Lục Chuyển Kim Đan.

Từng cây từng cây linh nguyên liệu được hắn đưa vào Tử Lô bắt đầu luyện chế.

Tuy nhiên kết quả như hắn dự đoán, ban đầu đều thất bại.

Liên tiếp thất bại mấy trăm lần cũng không thành công.

Biểu tình và tâm cảnh của 'Kỳ Mặc' không có một chút dao động nào.

Tất cả đều nằm trong dự liệu của hắn.

Nếu Lục Chuyển Kim Đan dễ luyện chế đến vậy, thì chẳng phải Đại La Kim Tiên sẽ đầy rẫy khắp nơi sao.

May mắn thay hắn đang luyện chế Lục Chuyển Kim Đan trong Kỳ Lân tộc.

Có nguồn dược liệu không ngừng để hắn liên tục thử nghiệm.

Không biết đã thất bại bao nhiêu lần, 'Kỳ Mặc' lại một lần nữa tiến vào trạng thái luyện đan huyền diệu.

Đan chi Đại Đạo Đạo Vận xuất hiện, dưới sự tương phụ tương thành bắt đầu đốn ngộ.

Thoáng cái, mấy vạn năm trôi qua.

Vào một ngày này, trên không lãnh địa Mặc Kỳ Lân vốn yên tĩnh bỗng nhiên mây đen giăng kín, điện chớp sấm rền.

Dị tượng kinh khủng như vậy tự nhiên đã kinh động Kỳ Lân tộc. "Đây hình như là Lôi Kiếp?" "Phương hướng này là lãnh địa Mặc Kỳ Lân ư?" "Không đúng, là phương hướng động phủ của Kỳ Đại Sư." "Hắn đã luyện chế ra đan dược cấp Đại La Kim Tiên?!" Tiếng sấm vang dội khắp lãnh địa Mặc Kỳ Lân tộc.

Giờ khắc này, tất cả Kỳ Lân đều lộ vẻ chấn động.

Đây là đan lôi sao?

Hồng Hoang đại lục vẫn chưa có hệ thống công pháp tu luyện hoàn chỉnh, nên đối với việc luyện đan, chúng tộc không hiểu nhiều lắm.

Nhưng cảnh tượng trước mắt tuyệt đối là lôi kiếp.

Giải thích duy nhất chính là Kỳ Mặc đã luyện chế thành công Lục Chuyển Kim Đan.

Ngay sau đó, ánh mắt chúng tộc tràn đầy sự hưng phấn thay thế.

Y cuối cùng đã thành công rồi.

Đan dược có thể trợ giúp đột phá Đại La Kim Tiên, thậm chí là Kim Đan có hiệu quả đối với cả Đại La Kim Tiên!

Lần này, Kỳ Lân tộc chúng ta thật sự sẽ quật khởi!

Lôi kiếp vang vọng khắp nơi, 'Kỳ Mặc' đang trong trạng thái ngộ đạo cũng tĩnh lặng mở hai mắt.

Giờ khắc này, trong động phủ của y tràn ngập mùi dược hương thấm đẫm tâm tỳ.

Một viên Kim Đan tròn trịa tỏa ra kim quang nhàn nhạt trong Tử Lô.

Trên Kim Đan, sáu đạo đan văn rõ ràng có thể nhìn thấy.

“Cuối cùng cũng thành công rồi sao?” Trong suốt mấy vạn năm qua, 'Kỳ Mặc' vẫn luôn ở trong trạng thái huyền diệu này mà luyện đan.

Số lần thất bại đã không thể đếm xuể.

Những viên phế đan chất thành núi trên mặt đất chính là bằng chứng tốt nhất.

Thậm chí những linh nguyên liệu, linh căn mà Kỳ Lân tộc không ngừng đưa tới cũng đã tiêu hao gần hết.

Từ đó có thể thấy, chi phí để luyện chế Lục Chuyển Kim Đan lớn đến mức nào.

Nhưng điều này cũng rất bình thường.

Một tầng cảnh giới là một tầng trời.

Huống hồ đây còn là đan dược phụ trợ tu luyện.

Nếu thật sự dễ luyện chế đến vậy, Hồng Hoang chẳng phải ai ai cũng thành Thánh sao?

Cảnh giới càng cao, luyện chế đan dược tương ứng càng khó.

Hiện tại còn mới chỉ là Lục Chuyển Kim Đan, nếu là Thất Chuyển, Bát Chuyển, e rằng ít nhất cũng phải tốn mấy chục vạn năm, thậm chí mấy trăm vạn năm thời gian.

Đây là còn trong điều kiện 'Kỳ Mặc' có 【Đỉnh cấp Ngộ tính】 và đã chưởng khống Đan chi Đại Đạo.

Tuy nhiên, mặc dù việc luyện chế Lục Chuyển Kim Đan lần này vô cùng gian nan, nhưng thành quả cũng hiển nhiên.

Thu hoạch lớn nhất chính là sự lĩnh ngộ Đan chi Đại Đạo.

Trực tiếp đề thăng đến 23%.

Đã vượt xa các Đại Đạo khác.

Luyện đan vốn dĩ là một loại kiểm chứng và cảm ngộ đối với Đan chi Đại Đạo.

Nhưng với sự cảm ngộ Đan chi Đại Đạo của y hiện nay, muốn tiếp tục luyện chế Lục Chuyển Kim Đan, tỷ lệ thất bại vẫn rất cao.

Chương 40

Chỉ có không ngừng luyện chế, tiếp tục đào sâu cảm ngộ, tỷ lệ thành đan mới đề thăng.

Nếu chỉ dựa vào một mình 'Kỳ Mặc', sự tiêu hao linh nguyên liệu này quá khủng khiếp.

E rằng chỉ riêng việc tìm kiếm những linh nguyên liệu, linh căn này đã tiêu tốn mấy chục vạn năm thời gian.

Giờ nghĩ lại, việc trà trộn vào Kỳ Lân tộc quả thật là một quyết định vô cùng chính xác.

Ngay khi 'Kỳ Mặc' đang suy tư, lôi kiếp đã thai nghén hoàn tất.

Đan thành, cần phải độ qua lôi kiếp mới có thể triệt để thuế biến.

Nếu phẩm chất không tốt, hoặc công hiệu đan dược không đủ, vậy dưới lôi kiếp tất nhiên sẽ tan thành tro bụi. 'Kỳ Mặc' đối với đan dược của mình vô cùng tự tin.

Khẽ búng tay, dưới sự khống chế của pháp lực, đan dược bay ra khỏi động phủ, rơi vào hư không.

“Kỳ đại sư thật sự đã luyện chế ra Lục Chuyển Kim Đan!” “Đan hương thật nồng đậm, bình cảnh Đại La Kim Tiên sơ kỳ đã làm ta khốn nhiễu trăm vạn năm dường như cũng đã lay động.” “Có Kỳ đại sư ở đây, Kỳ Lân tộc chúng ta nhất định sẽ quật khởi!” “Kỳ đại sư không hổ là thiên tài tuyệt thế của Kỳ Lân tộc a!” “Nhưng viên Kim Đan này liệu có thể chịu đựng được đan lôi không?

Nếu thất bại, dưới sự dẫn dắt của khế cơ, Kỳ đại sư cũng sẽ bị thương a.” “Kỳ Lân hỗn trướng nào vậy, có biết nói chuyện không, không biết nói thì nói ít thôi, Kỳ đại sư sao có thể thất bại!” Thấy Kim

Đan bay ra, các đại năng Kỳ Lân tộc vây xem nhao nhao tán thưởng không ngớt.

Nhưng cũng có một số Kỳ Lân khá lo lắng Kim Đan có thể chịu đựng được đan lôi hay không.

Kim Đan rơi vào hư không, dưới sự dẫn dắt, lôi kiếp cuối cùng cũng giáng xuống.

Một tiếng "ca sát".

Lôi đình hung hăng đánh thẳng vào Kim Đan.

Kim Đan không ngừng ông minh, sáu đạo đan văn màu vàng càng lúc càng sáng chói.

Đạo đan lôi thứ nhất căn bản không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho Kim Đan.

Lôi kiếp dường như cũng phẫn nộ, liên tiếp giáng xuống mấy đạo lôi đình.

Nhưng Kim Đan vẫn hoàn hảo không chút tổn hại.

Cuối cùng, đan lôi cũng đành từ từ tan đi.

"Thành công rồi!

Không hổ là Kỳ đại sư, Lục Chuyển Kim Đan a, Kim Đan mà sau khi ăn vào còn có hiệu quả đối với chúng ta a!" Trong lòng các đại năng Kỳ Lân tộc đang treo lơ lửng cuối cùng cũng được thả lỏng.

Kế đó là sự hưng phấn.

Chúng tộc hận không thể trực tiếp ra tay đoạt lấy viên Kim Đan này.

Nhưng cuối cùng chúng tộc vẫn nhịn được.

Có Kỳ đại sư ở đây, loại đan dược này sớm muộn gì chúng tộc

cũng có thể có được.

Nếu ra tay cướp đoạt, vậy thì sự tình sẽ trở nên nghiêm trọng.

Lục Chuyển Kim Đan tích lưu lưu xoay tròn, sau đó bay về động phủ của 'Kỳ Mặc'.

Cánh cửa động phủ vẫn luôn đóng chặt cũng theo đó mở ra. 'Kỳ Mặc' đã lâu không gặp bước ra.

“Kỳ đại sư xuất quan rồi!

Kỳ đại sư, ngã là trưởng lão Âm Dương Kỳ Lân tộc, không biết Kỳ đại sư khi nào có thời gian đến tộc ngã làm khách?” “Kỳ đại sư, hãy đến Ngũ Hành Kỳ Lân tộc chúng ta làm khách, trong tộc chúng ta có rất nhiều nữ tiên, các nàng đều rất ngưỡng mộ ngài a!” “Kỳ đại sư, có thể luyện chế cho ngã một viên Kim Đan như vừa rồi không, Phong Kỳ Lân ngã nhất định sẽ trọng tạ!” Vừa thấy 'Kỳ Mặc' xuất quan, những trưởng lão Kỳ Lân tộc bình thường không hay nói cười này đều trở nên điên cuồng.

Giống hệt như một trường hợp hâm mộ thần tượng quy mô lớn.

Cảnh tượng lớn như vậy khiến 'Kỳ Mặc' cũng giật mình.

Nhìn khắp nơi, lãnh địa của Mặc Kỳ Lân tộc đã bị vây kín ba trong ba ngoài.

Quả thật là một con Kỳ Lân đã làm cho cả lãnh địa trở nên sôi động.

Nhưng y không có thời gian đến làm khách ở lãnh địa các Kỳ Lân tộc này.

“Đây là đan dược luyện chế từ linh nguyên liệu của tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân tộc.” 'Kỳ Mặc' tìm đến tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân, trực tiếp đưa đan dược cho y.

“Tốt tốt tốt!

Kỳ Mặc, năm xưa ngã quả nhiên không nhìn lầm ngươi, sau này ngươi có việc gì, cứ việc tìm ngã!” Tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân, Kỳ Hầu, hưng phấn nói.

Viên đan dược trong tay y phát ra đan hương nồng đậm, chỉ cần hít một hơi, bình cảnh tu vi đã nhiều năm không động đậy của y dường như cũng có chút rục rịch.

Các trưởng lão Kỳ Lân tộc xung quanh thấy vậy, hai mắt đỏ rực, chỉ thiếu chút nữa là ra tay cướp đoạt.

Kỳ Hầu vội vàng thu đan dược lại, rời khỏi nơi này.

Y sợ mình nếu còn ở đây, đan dược sẽ bị cướp mất.

Vẫn nên mau chóng về lãnh địa bế quan thôi.

“Chư vị, từ bây giờ trở đi, ngã sẽ chỉ luyện chế Lục Chuyển Kim Đan.” “Nhưng tỷ lệ thành đan chưa đến một phần mười, cho nên nếu muốn luyện đan thì hãy mau chóng đi chuẩn bị linh nguyên liệu đi.” “Kỳ đại sư, dược liệu của ngã đã chuẩn bị đầy đủ rồi, có đến mười mấy phần, ngài cứ luyện chế, cho dù thất bại hết ngã cũng không trách ngài.” “Kỳ đại sư, ngài đợi ngã, ngã bây giờ sẽ về tộc điều động linh nguyên liệu.” Dược liệu để luyện chế Lục Chuyển Kim Đan đã vô cùng hiếm có, ngay cả những trưởng lão hay tộc trưởng này cũng không thể lấy ra được nhiều.

Nhưng điều này không cản được việc Kỳ Lân tộc đông đảo nhân khẩu.

Chỉ trong chốc lát, 'Kỳ Mặc' đã nhận được mấy vạn phần dược liệu luyện đan.

Hơn nữa, số lượng này vẫn đang tiếp tục tăng vọt.

Cứ thế này, 'Kỳ Mặc' cũng không cần làm chuyện gì khác, chỉ cần ngày ngày luyện chế đan dược.

Ngay lúc này, một luồng khí tức cường hãn không thể nghi ngờ đột nhiên thức tỉnh.

Uy áp khủng bố bao trùm toàn bộ lãnh địa Kỳ Lân tộc.

Ngay lập tức, tất cả các tộc trưởng hoặc trưởng lão Kỳ Lân tộc đều trở nên yên lặng.

Đây là uy áp của Thủy Kỳ Lân!

Không ngờ, một viên Lục Chuyển Kim Đan lại kinh động đến cả Thủy Kỳ Lân.

Nhưng nghĩ lại cũng thật bình thường.

Lục Chuyển Kim Đan đã có hiệu quả đối với Đại La Kim Tiên rồi.

Thủy Kỳ Lân vẫn luôn muốn bước ra khỏi Đại La viên mãn, thành tựu Hỗn Nguyên.

Đáng tiếc vẫn luôn không thể thành công.

Nay tận mắt thấy 'Kỳ Mặc' có thể luyện chế Lục Chuyển Kim Đan, tự nhiên cũng động lòng.

Mặc dù hiệu quả của đan dược Lục Chuyển đối với y là rất nhỏ, nhưng ít nhất cũng là một cách.

Vì vậy, Thủy Kỳ Lân vì thế mà thức tỉnh cũng là chuyện rất bình thường.

Chỉ có tộc trưởng Mặc Kỳ Lân, Kỳ Hóa, là nét mặt kích động.

Thời cơ mà Thủy Kỳ Lân đã nói đã đến rồi.

Ha ha, Mặc Kỳ Lân tộc ta sắp bay lên rồi!

Còn 'Kỳ Mặc' lúc này lại có vẻ mặt khó coi.

Lục Chuyển Kim Đan của ngã còn chưa hoàn toàn nắm vững quyết khiếu đã phải tính đến chuyện chuồn mất rồi sao?

Ai, thật đáng tiếc.

"Ba mươi vạn năm sau, Tổ Địa Cung Điện sẽ khai mở." "Ngô sẽ tiếp kiến Kỳ Mặc, và tuyên bố y là Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc." "Vào Tổ Địa Cung Điện, cùng Ngô tu luyện, tìm cầu Đại Đạo!" Giọng nói của Thủy Kỳ Lân vang vọng khắp Kỳ Lân tộc.

Kỳ Lân Tử!

Đây chính là thân phận chỉ đứng sau Thủy Kỳ Lân trong Kỳ Lân tộc.

Không ngờ ngay cả Thủy Kỳ Lân cũng xem trọng Kỳ đại sư sao?

Nhưng cũng bình thường thôi, thiên phú nghịch thiên như vậy mà còn không thể trở thành Kỳ Lân Tử, vậy thì còn thiên phú nào xứng đáng với thân phận Kỳ Lân Tử nữa.

Đáng tiếc là không thể thỉnh Kỳ đại sư luyện chế đan dược nữa rồi.

Đợi đến khi uy áp của Thủy Kỳ Lân tan đi, các trưởng lão Kỳ Lân tộc này nhao nhao bắt đầu chúc mừng.

Chỉ có 'Kỳ Mặc' không nói một lời mà đi trở lại động phủ.

Chỉ còn ba mươi vạn năm thời gian để luyện chế Lục Chuyển Kim Đan.

Nhất định phải tranh thủ trong khoảng thời gian này, nâng cao tỷ lệ thành đan của Lục Chuyển Kim Đan, đồng thời giữ lại đủ linh nguyên liệu cho bản thân.

"Kỳ Hóa, ngã sao lại cảm thấy Kỳ đại sư có vẻ không vui?" "Đúng vậy a, một khi trở thành Kỳ Lân Tử thì có thể hưởng thụ quyền lợi to

lớn, ngay cả các tộc trưởng như chúng ta cũng phải nghe theo điều động." "Đúng đúng đúng, đây chính là cơ duyên to lớn a!" Có tộc trưởng Kỳ Lân tộc mắt tinh phát hiện sắc mặt Kỳ đại sư dường như không được tốt lắm.

"Cái này thì các ngươi không biết rồi." "Kỳ Mặc trước đây đã nói với ngã, cơ duyên là phải dựa vào thực lực để tranh thủ." "Thủy Kỳ Lân tuyên bố y trở thành Kỳ Lân Tử, khẳng định là khiến y có áp lực rồi." Kỳ Hóa nét mặt như thường cười nói.

"Thì ra là vậy." "Không hổ là Kỳ đại sư a." "Chúng ta tuy là Đại La Kim Tiên, nhưng tâm cảnh này so với Kỳ đại sư, tự thấy hổ thẹn không bằng a." Trong khoảng thời gian tiếp theo, mặc dù các trưởng lão, tộc trưởng Kỳ Lân tộc còn lại đều muốn thỉnh Kỳ đại sư luyện chế đan dược.

Nhưng Thủy Kỳ Lân đã nói rõ là chỉ còn ba mươi vạn năm.

Vì vậy, nhất định phải khống chế số lượng.

Đến lúc đó nếu không thể khiến Kỳ đại sư đúng giờ đến Tổ Địa, e rằng các tộc trưởng như bọn họ đều sẽ phải chịu trách phạt của Thủy Kỳ Lân.

Hồng Hoang không ghi niên, thoắt một cái, thời gian đã trôi qua hai mươi bảy vạn năm.

Ngày này, 'Kỳ Mặc' bỗng nhiên tỉnh lại từ trạng thái luyện đan.

Y lúc này mới phát hiện dược liệu luyện đan đã hết.

Suy nghĩ kỹ, cũng là điều bình thường.

Còn lại ba vạn năm thời gian, các tộc trưởng Kỳ Lân tộc này hy vọng y có thể tu chỉnh thật tốt.

Chương 41

Cũng được, cũng đã đến lúc chuẩn bị rời khỏi Kỳ Lân tộc rồi.

Sau khi gửi những viên đan dược đã luyện chế xong ra ngoài, 'Kỳ Mặc' bắt đầu cảm ngộ những thu hoạch trong khoảng thời gian này.

Đan chi Đại Đạo tuy cũng có sự đề thăng, nhưng không nhiều.

Tuy nhiên, hai mươi bảy vạn năm luyện đan không ngừng nghỉ này lại khiến tỷ lệ thành đan của 'Kỳ Mặc' đề thăng đến sáu thành.

Tỷ lệ thành đan này có thể nói là cực kỳ cao.

Không chỉ vậy, trong Bách Thảo Đồ của 'Kỳ Mặc' đã có ít nhất dược liệu để luyện chế hơn một trăm viên Lục Chuyển Kim Đan.

Hơn nữa còn có tám viên Lục Chuyển Kim Đan đã luyện chế xong.

Chuyến đi Kỳ Lân tộc lần này có thể nói là thu hoạch phong phú.

Thực lực đề thăng đến Thái Ất Kim Tiên viên mãn không nói, còn nhận được một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Lĩnh ngộ Kim chi Đại Đạo, nhận được ban tặng của Đại Đạo lại là hai cái Đại Đạo.

Cộng thêm nhiều dược liệu luyện đan như vậy.

Chỉ dựa vào một mình 'Kỳ Mặc' tuyệt đối phải tốn vô số thời gian và tinh lực mới có thể làm được.

“Thật sự có chút không nỡ rời khỏi nơi đây a.” 'Kỳ Mặc' thở dài một hơi.

Lần này y quyết định trực tiếp rời khỏi Kỳ Lân tộc.

Không chỉ là Thủy Kỳ Lân muốn sách phong y làm Kỳ Lân Tử.

Quan trọng hơn, y có thể chuẩn bị tấn thăng Đại La Kim Tiên rồi.

Hiện tại chỉ thiếu công đức.

Chỉ cần đi săn giết một số hung thú, hoặc thúc đẩy Hung Thú Lượng Kiếp kết thúc, vậy y có thể thu hoạch được hải lượng công đức.

Đến lúc đó, ba hoa sẽ triển nở thập nhị phẩm viên mãn.

Còn về phương pháp biến mất, tự nhiên là đổ họa cho hung thú.

Có Kỳ Lân tộc ra tay, tốc độ kết thúc Hung Thú Lượng Kiếp sẽ được đẩy nhanh rất nhiều.

Nghĩ đến đây, 'Kỳ Mặc' xuất quan.

Lúc này Mặc Kỳ Lân tộc đã một lần nữa khôi phục sự yên tĩnh như ngày thường.

Dù sao Kỳ đại sư cũng phải chuẩn bị đi Tổ Địa Cung Điện, các tộc trưởng này cũng không dám quấy rầy nữa.

“Kỳ Mặc, ngươi sao lại xuất quan?” “Vì sao không nhân lúc rảnh rỗi này, cảm ngộ những gì đã đạt được gần đây?” Kỳ Hóa ngay lập tức cảm ứng được 'Kỳ Mặc', thoáng chốc đã xuất hiện trước mặt y.

“Ngã muốn ra ngoài một chuyến.” 'Kỳ Mặc' nói thẳng thừng.

“Ra ngoài?” “Kỳ Mặc, thời gian đến Tổ Địa Cung Điện không còn nhiều nữa, nếu ngươi có việc gì, ngã có thể phái người thay ngươi đi làm.” 'Kỳ Mặc' hiện tại là một trong những Kỳ Lân quan trọng nhất của toàn Kỳ Lân tộc.

Sao có thể để y một mình ra ngoài được.

“Chính vì cần phải đến Tổ Địa, nên ngã mới phải ra ngoài một

chuyến.” “Ngã muốn luyện chế một viên đan dược cho Thủy Kỳ Lân, còn thiếu một ít nội đan của hung thú.” 'Kỳ Mặc' đã sớm nghĩ kỹ lý do.

“Nội đan hung thú?” “Cái này dễ thôi, Kỳ Mặc ngươi cứ nói cần những nội đan hung thú nào, ngã lập tức cho Đại La Kim Tiên trong tộc ra ngoài tìm kiếm.” Thì ra là chuyện này, Kỳ Hóa nghe xong thở phào nhẹ nhõm.

Chuyện như thế này chỉ cần giao phó một chút là xong.

“Ngã còn cần tìm kiếm một số linh nguyên liệu cực kỳ hiếm có khác.” 'Kỳ Mặc' không ngờ Kỳ Hóa lại khó đối phó như vậy.

Đó là vì 'Kỳ Mặc' không biết địa vị của y trong Kỳ Lân tộc.

Hiện tại chỉ cần y nói một câu, sẽ có vô số Kỳ Lân vì y mà phát cuồng.

Không chỉ vì thân phận đại sư luyện đan, mà còn vì thân phận Kỳ Lân Tử sắp trở thành.

“Kỳ Mặc a, hiện nay Hung Thú Lượng Kiếp đã được đẩy đến đỉnh điểm, bất cứ lúc nào cũng có thể kết thúc.” “Lúc này ra ngoài là vô cùng nguy hiểm.” “Tuy ngã biết tu vi của ngươi không yếu, nhưng vẫn nên cẩn thận thì hơn.” “Có việc gì cứ phân phó là được.” Kỳ Hóa ngữ trọng tâm trường nói.

“Tộc trưởng, viên đan dược luyện chế lần này khá đặc thù, cần nội đan hung thú tươi mới.” “Hơn nữa ngã cũng chưa từng luyện chế qua, cần phải không ngừng thử nghiệm.” “Cho nên ở lại trong tộc chắc chắn là không được.” 'Kỳ Mặc' trong lòng thở dài.

Ai, ngã một con Kỳ Lân giả mạo cũng thật bi thảm.

Lại sắp trà trộn đến địa vị Kỳ Lân Tử rồi.

Điều này thực sự quá bất tiện.

Sau này nếu có chuyện như thế này, nhất định phải khiêm tốn.

Nếu không muốn thoát thân, thật sự rất khó.

Kỳ Hóa nhíu mày, thấy 'Kỳ Mặc' kiên trì ý kiến của mình không khỏi khiến y khó xử.

“Hay là thế này đi.” “Ngã sẽ phái năm vị trưởng lão Đại La Kim Tiên trong tộc đi theo ngươi.” Bất Chu Sơn.

“Kỳ Lân Tử, ngươi muốn tìm loại hung thú nào?” Lúc này, 'Kỳ Mặc' đã rời khỏi lãnh địa Mặc Kỳ Lân tộc.

Nhưng y không vui nổi.

Bởi vì có năm vị trưởng lão Đại La Kim Tiên sơ kỳ của tộc đi theo y.

Điều này khiến kế hoạch thoát thân của y tan thành mây khói.

Chẳng lẽ thật sự phải đến Tổ Địa để trở thành Kỳ Lân Tử sao?

E rằng sau khi đi rồi, muốn rời đi sẽ càng khó hơn.

Dọc đường đi chúng tộc cũng phát hiện mấy con hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Nhưng đáng tiếc số lượng quá ít, nhiều nhất chỉ có hai con.

Trực tiếp bị 'Kỳ Mặc' dùng cớ phủ quyết.

Y muốn tìm là ổ hung thú.

Ít nhất cũng phải sáu con trở lên, để giữ chân năm người này.

Đáng tiếc, hung thú đẳng cấp càng cao, ý thức lãnh địa càng mạnh.

Muốn tìm được nơi tập trung của sáu con hung thú Đại La Kim Tiên trở lên, quá khó a.

“Viên đan dược này ngã vẫn chưa luyện chế qua.” “Cần phải không ngừng thử nghiệm.” 'Kỳ Mặc' tùy tiện tìm một cái cớ.

Năm vị trưởng lão nhìn nhau, Kỳ Lân Tử này thật là.

Cần hung thú gì thì cứ trực tiếp phân phó là được rồi.

Cứ nhất định phải tự mình ra tay.

Ngươi như vậy thật khó khiến chúng ta không bội phục ngươi a.

Sáu người đi đi dừng dừng, không ngừng thay đổi phương hướng.

Linh căn linh thảo thì cũng tìm được không ít.

"Bây giờ hãy nghỉ ngơi một chút ở đây đi." "Ngã đột nhiên có một số cảm nghĩ, cần tu luyện nghiệm chứng một chút." Bỗng nhiên có một ngày, 'Kỳ Mặc' dừng lại.

Năm vị trưởng lão cũng không nói thêm gì nhiều, tình huống này là điều rất bình thường.

Người tu luyện thỉnh thoảng có cảm ngộ, tuy không nhất định sẽ có được gì, nhưng bế quan cảm ngộ một chút chung quy là tốt.

Năm người phân lập ở năm phương vị, bảo hộ 'Kỳ Mặc' ở giữa.

Đương nhiên bọn họ chừa ra đủ không gian riêng tư cho 'Kỳ Mặc'.

Dù sao cảm ngộ tu luyện không thể bị quấy rầy, cũng không thể bị rình trộm.

Năm người đi khỏi, 'Kỳ Mặc' lúc này mới nhìn về hư không trước mắt.

Y không phải thật sự ngẫu nhiên có cảm ngộ, mà là đã phát hiện nơi đây có một chỗ Tiên Thiên Cấm Chế.

Hơn nữa Tiên Thiên Cấm Chế này cũng không nhỏ, được coi là Tiên Thiên Cấm Chế lớn nhất mà y từng gặp ở Bất Chu Sơn.

Đương nhiên, bây giờ không phải là lúc thám hiểm Tiên Thiên Cấm Chế.

Mà là 'Kỳ Mặc' coi nơi này là nơi ẩn thân để tránh năm người kia.

Nhân khoảng thời gian này, trước tiên phá giải Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận ở đây.

Sau đó vứt bỏ bọn họ, trốn vào Tiên Thiên Cấm Chế.

Cứ như vậy, thoắt một cái đã ngàn năm trôi qua.

“Đi thôi.” 'Kỳ Mặc' đứng dậy, gọi năm trưởng lão rời khỏi nơi này.

Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này đã bị y chưởng khống.

Lần sau có thể trực tiếp tiến vào.

Cứ như vậy lại qua mấy trăm năm, 'Kỳ Mặc' vẫn không tìm được thời cơ thích hợp để thoát thân.

Còn năm người kia tuy không dám nói gì, nhưng cũng có chút nghi hoặc.

Hung thú mà bọn họ gặp được cũng không dưới trăm loại.

Nhưng Kỳ Lân Tử nhìn cũng không thèm nhìn một cái mà rời đi.

Rốt cuộc y muốn luyện chế loại đan dược gì, lại có nhiều loại hung thú như vậy mà không phải mục tiêu của y.

Đừng nói năm người kia nghi hoặc, 'Kỳ Mặc' cũng có chút sốt ruột rồi.

Lần này chơi lớn rồi.

Chẳng lẽ thật sự phải quay về trở thành Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc sao?

Chương 42

Ngay lúc này, lời nhắc của 【Động Sát Chi Nhãn】 đến. 【Nhắc nhở: Ở vị trí năm mươi vạn công lý về phía tây nam của ngươi, đang có một đám Hồng Hoang sinh linh và hung thú kịch chiến, ít nhất cũng có mấy chục con hung thú, túc chủ nếu muốn đi tới, cần vạn phần cẩn thận, bởi vì đều là cấp bậc Đại La Kim Tiên.】 Cơ hội đến rồi.

Mắt 'Kỳ Mặc' lập tức sáng lên.

Không dễ dàng a.

"Đi về phía này." 'Kỳ Mặc' nóng lòng bay về phía tây nam.

Năm người không dám chậm trễ, vội vàng theo sau, lẽ nào Kỳ Lân Tử đã tìm được hung thú cần rồi sao?

Chẳng mấy chốc.

Năm người đều sắc mặt đại biến.

"Kỳ Lân Tử, phía trước có trận chiến của cấp bậc Đại La Kim Tiên." Năm người vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Đồng thời âm thầm tích súc pháp lực, tùy thời chuẩn bị bảo hộ Kỳ Lân Tử.

"Hung thú ngã cần chính là ở phía trước." "Trước tiên cứ qua đó xem sao." 'Kỳ Mặc' không để ý, vẫn tiếp tục đi về phía trước.

Năm người không còn cách nào, chỉ có thể theo kịp.

Càng đến gần, hung sát chi khí của hung thú càng nồng đậm.

Đồng thời tiếng oanh minh chiến đấu cũng càng vang dội.

Số lượng không ít.

Năm người nhìn nhau, đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu bất cứ lúc nào.

Đợi đến khi sáu người tới, mới thu hết mọi thứ trước mắt vào tầm mắt.

Trọn mười ba con hung thú tập trung tại nơi này.

Hung sát chi khí chúng phát ra đã làm ô nhiễm cả Tiên Thiên Linh Khí gần đó.

Giờ khắc này đang điên cuồng tấn công bảy người.

Cơ bản là hai con hung thú đối phó một người.

Vì vậy, bảy người này trên người ít nhiều đều bị thương.

"La Hầu đáng chết!" "Lại dám thiết kế chúng ta." "Chỉ cần lần này có thể thoát thân, ngã nhất định sẽ giết đến Tây Phương!" "Khiến La Hầu cuồng vọng này phải trả giá đắt!" Một đại năng mặc đạo bào đen trắng gào thét lên.

"Âm Dương đạo hữu, lần này là ngã đã tính sai." Một người có phong thái tiên phong đạo cốt, mặc đạo bào màu trắng nói.

"Hồng Quân đạo hữu, điều này không trách ngươi." "Chỉ có thể trách La Hầu." "Đáng hận là Khứ Sát Đan của chúng ta đều đã dùng hết rồi." "Nếu không vẫn có thể chiến đấu." Vị đạo hữu bên cạnh vội vàng nói.

Lại là Hồng Quân bọn họ. 'Kỳ Mặc' thu toàn bộ cuộc đối thoại của bọn họ vào tai.

Thì ra Hồng Quân đã liên hợp một số đạo hữu, cùng nhau săn giết hung thú.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ không ngừng săn giết hung thú, thu hoạch được công đức cũng không ít.

Vốn dĩ định sau khi dùng hết Khứ Sát Đan thì sẽ quay về tu chỉnh một phen.

Nhưng không ngờ lại gặp một con hung thú bị thương lạc đàn.

Đây chính là công đức di động, sao có thể bỏ qua.

Mấy người không hề do dự liền đuổi theo.

Nào ngờ vừa vặn trúng kế của La Hầu.

La Hầu điên cuồng này lại một lần kéo theo thù hận của mười mấy con hung thú.

La Hầu đã thoát thân, còn bọn họ thì bị hung thú vây công.

Mặc dù mấy người đều có linh bảo hộ thân.

Nhưng đáng tiếc tương đương với một người đối đầu hai con hung thú, áp lực vẫn quá lớn. 'Kỳ Mặc' thu tất cả những điều này vào mắt.

Nếu ngã không cho những người này ra tay hoặc đối phó Hồng Quân bọn họ, Hồng Quân có vì thế mà vẫn lạc không?

Suy nghĩ này chỉ thoáng qua rồi biến mất, sau đó bị y phủ quyết.

Hồng Quân chính là người có nhân quả trời ban.

Không có y, Hồng Hoang còn không biết có thể đản sinh Thánh Nhân không.

Cho dù y không ra tay, Thiên Đạo cũng sẽ không để Hồng Quân vẫn lạc.

Y tự nhiên có cách thoát thân.

Còn về việc để năm người này ra tay, e rằng còn chưa gây ra thương hại cho Hồng Quân đã bị Thiên Đạo chế tài rồi.

Nhưng bất luận thế nào, kế sách thoát thân của mình chính là ở

đây rồi.

Ngay khi 'Kỳ Mặc' đang trầm tư, Hồng Quân bỗng nhiên phát hiện ra mấy người, nét mặt lộ vẻ mừng rỡ, vội vàng kêu lên: “Mấy vị đạo hữu, còn thỉnh giúp sức chém giết hung thú!” “Sau việc này, chúng ngã tự nhiên sẽ có hồi báo.” Lời của Hồng Quân lập tức khiến mấy vị đại năng còn lại cũng chú ý đến bên này.

“Đúng vậy a, mấy vị đạo hữu, ngã là Âm Dương Đạo Nhân, chỉ cần các ngươi chịu ra tay, sau việc này ngã nguyện ý trả giá một kiện Hậu Thiên Linh Bảo.” “Mấy vị đạo hữu, chém giết hung thú chính là chức trách của chúng ngã, còn thỉnh ra tay!” Năm người đột nhiên xuất hiện này, tuyệt đối là cọng rơm cứu mạng của bọn họ.

Nhao nhao mở miệng hứa hẹn lợi ích.

Còn về một Thái Ất Kim Tiên còn lại thì trực tiếp bị bọn họ bỏ qua.

Một Thái Ất Kim Tiên hậu bối theo trưởng bối trong tộc lịch luyện mà thôi.

Vẫn chưa đáng để bọn họ để mắt tới.

Chỉ là đối mặt với lời đề nghị của Hồng Quân và những người khác, năm người đều không nói gì.

Ngược lại còn vây 'Kỳ Mặc' ở giữa.

Tư thế này đâu phải là trưởng bối trong gia tộc dẫn hậu bối lịch luyện, rõ ràng chính là bảo tiêu a.

Và vì Hồng Quân cùng những người khác đã mở lời, hung thú hiển nhiên cũng chú ý đến bên này.

Đã có mấy con hung thú gầm gừ chuẩn bị xông tới.

Là gia nhập chiến đấu, hay lập tức rút lui, cần phải quyết định

ngay lập tức.

“Các ngươi có thể đưa ra báo thù gì?” “Không cần sau này, cứ ngay bây giờ.” 'Kỳ Mặc' mở miệng.

Hồng Quân a, lần này xem ra ngươi phải gánh tội thay cho cái chết của ngã rồi a.

“Tiểu bối nào tới đây, nơi đây còn chưa đến lượt ngươi nói chuyện!” Năm vị Đại La Kim Tiên còn chưa nói gì, một Thái Ất Kim Tiên lại dám bảo bọn họ phải giao báo thù ngay bây giờ.

Lập tức khiến Âm Dương Đạo Nhân khó chịu.

“Câm miệng!” “Đây chính là Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc ngã.” “Địa vị của y chỉ đứng sau Thủy Kỳ Lân, ngươi lại là thứ gì?” Thấy Âm Dương Đạo Nhân dám quát tháo Kỳ Lân Tử nhà mình, năm vị Đại La Kim Tiên lập tức phẫn nộ.

Kỳ Lân Tử?!

Một Thái Ất Kim Tiên?

Hồng Quân và những người khác đều có chút khó tin.

Khi nào Kỳ Lân tộc lại sa sút đến mức này rồi.

Nhưng bây giờ không phải là lúc tìm hiểu sâu, Hồng Quân vội vàng cười xòa: “Thật ngại quá.” “Âm Dương đạo hữu tính tình thẳng thắn, không biết vị này chính là Kỳ Lân Tử, mong thứ lỗi cho chỗ đắc tội.” “Không biết vị đạo hữu này cần báo thù gì?” Hồng Quân thật sự sợ những người này bỏ đi, vội vàng mở miệng hỏi.

“Tiên Thiên Linh Căn linh nguyên liệu, Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đều được.” 'Kỳ Mặc' cũng không để ý những điều này.

Tiên Thiên Linh Căn thì còn chấp nhận được.

Lại còn muốn Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo?

Vị này khẩu vị cũng quá lớn rồi.

Thật sự cho rằng Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo ở khắp nơi sao?

“Tiên Thiên Linh Căn linh nguyên liệu chúng ngã đều có một ít.” “Còn về Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, đạo hữu quả thật là nói đùa rồi.” Hồng Quân miễn cưỡng nặn ra một nụ cười.

“Xem ra tính mạng của chư vị rất không đáng giá a.” “Chúng ta đi thôi.” 'Kỳ Mặc' cười lạnh một tiếng, làm bộ muốn dẫn người rời đi.

“Đạo hữu xin dừng bước!” “Ngã ở đây có một kiện Hỗn Độn Linh Bảo đã tàn phá, phẩm cấp đã rớt xuống Tiên Thiên Thượng Phẩm.” “Nếu đạo hữu vừa mắt thì cứ lấy đi.” “Nếu không, chúng ngã tự nhiên sẽ tự mình tìm kiếm kế sách thoát thân.” Nói xong, Hồng Quân lấy ra một kiện linh bảo linh quang ảm đạm.

Trạng thái như một cái khăn tay.

Lần đầu nhìn qua như mộng như huyễn, phảng phất có vạn ngàn thế giới.

Lần thứ hai nhìn qua, phảng phất lâu các trên không, hư huyễn vô cùng, giống như mộng cảnh không tồn tại. 'Kỳ Mặc' chỉ nhìn một cái, trong lòng đã không kìm được kích động.

Cái này, đây là Hỗn Độn Linh Bảo của Mộng Cảnh Ma Thần sao?

Sẽ không sai được.

Kể từ khi Hồng Quân lấy ra cái khăn tay này, Mộng Cảnh Đại Đạo của y lại rục rịch.

Tuyệt đối là Hỗn Độn Linh Bảo hàm chứa sức mạnh của Mộng Cảnh Đại Đạo.

Nhưng hiện tại đã tàn phá, hẳn là hậu quả của một nhát búa của Bàn Cổ Đại Thần.

Phẩm cấp đã rớt xuống Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Mặc dù là Tiên Thiên Thượng Phẩm, nhưng linh tính đã mất đi quá nửa.

Ngay cả trong số Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo, giá trị cũng rất thấp.

Chương 43

“Đạo hữu lẽ nào đang nói đùa?” “Chỉ bằng một kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo đã mất đi linh tính, liền muốn chúng ngã ra tay.” “Chẳng lẽ Đại La Kim Tiên đã rẻ mạt đến mức này rồi sao?” “Ngã còn cần nhiều Tiên Thiên Linh Căn linh nguyên liệu hơn nữa.” “Nếu không, ngã không đảm bảo có ra tay với các ngươi không đâu.” 'Kỳ Mặc' bất động thanh sắc nói.

Một cao thủ mặc cả giỏi nhất định phải học cách cứng rắn.

Ngươi!

Âm Dương Đạo Nhân và những người khác vừa nghe, lập tức phẫn nộ nhìn về phía 'Kỳ Mặc'.

Thái Ất Kim Tiên cuồng vọng thật!

Thật sự cho rằng Kỳ Lân tộc đã chúa tể Hồng Hoang rồi sao?

“Được!” “Thỉnh đạo hữu nhanh chóng ra tay.” Hồng Quân trực tiếp ngăn cản bọn họ.

Lấy ra nhiều linh căn linh nguyên liệu hơn, thu thập những thứ còn lại của mấy người kia vào một chỗ, cùng ném cho 'Kỳ Mặc'.

Mặc dù Hồng Quân và những người khác chỉ có bảy người.

Nhưng đều là Đại La Kim Tiên, linh căn linh nguyên liệu sưu tập được tự nhiên không kém.

Hơn nữa số lượng cũng vô cùng nhiều.

Đủ để 'Kỳ Mặc' luyện chế mấy lò Lục Chuyển Kim Đan rồi.

Có được thu hoạch ngoài ý muốn như vậy thật không tồi.

“Động thủ đi!” 'Kỳ Mặc' sau khi nhận lấy đồ vật, cũng giữ lời

hứa.

“Nhưng Kỳ Lân Tử, bên kia tổng cộng có mười ba con hung thú.” Một trong các trưởng lão Đại La Kim Tiên lo lắng nói.

Cho dù một người một con, vẫn còn dư ra một con.

Để Kỳ Lân Tử một mình Thái Ất Kim Tiên đối đầu một con hung thú Đại La Kim Tiên?

Đây là chuyện dám nghĩ cũng không dám làm.

“Các ngươi cứ yên tâm ra tay.” “Đánh giết một con hung thú Đại La Kim Tiên ngã không làm được.” “Nhưng chống đỡ một lát vẫn có thể làm được.” “Chẳng lẽ các ngươi quên ngã có Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo rồi sao?” “Con hung thú màu vàng đất kia chính là dược liệu ngã cần để luyện đan.” “Các ngươi nhớ mang về.” 'Kỳ Mặc' chắp tay sau lưng, vô cùng tự tin nói.

Cái này...

Năm người nhìn nhau.

Không khỏi khó xử.

Thái Ất Kim Tiên đối đầu hung thú Đại La Kim Tiên, mức độ nguy hiểm không cần nói cũng biết.

Vạn nhất Kỳ Lân Tử vẫn lạc ở đây, năm người bọn họ chết cũng không đủ để đền tội.

Nhưng thấy Kỳ Lân Tử tự tin như vậy, bọn họ cũng không tiện phản bác y.

Thôi vậy.

Tốc chiến tốc thắng.

Cho dù phải hao phí một ít nguyên khí, cũng phải nhanh chóng

chém giết những con hung thú này.

Nghĩ đến đây, năm người liền nghênh đón những con hung thú xông tới mà chiến đấu.

Vừa ra tay đã vô cùng tàn độc, chú trọng tốc chiến tốc thắng.

Ngay cả như vậy, một con hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên vẫn gầm gừ giận dữ lao về phía 'Kỳ Mặc'.

“Hung thú nhỏ bé, cũng vọng tưởng làm tổn thương ngã!” “Ngã là Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc, hôm nay liền để ngươi kiến thức sự lợi hại của ngã!” 'Kỳ Mặc' vô cùng trương dương nói.

Hồng Quân và những người khác trong lòng cười lạnh, một Thái Ất Kim Tiên lại thật sự tự coi mình là gì rồi.

Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên đã là một ranh giới phân thủy khổng lồ.

Đừng nói chém giết con hung thú này, ngay cả việc phá vỡ phòng ngự của nó, một Thái Ất Kim Tiên cũng chưa chắc đã làm được.

“Canh Kim Trường Hà!” 'Kỳ Mặc' vừa ra tay đã là Đại Đạo cấp Thần Thông.

Trường hà hóa từ Canh Kim cuồn cuộn mênh mông, sắc bén không thể cản phá, ma diệt vạn vật.

Kim chi Đại Đạo?

Không ngờ một Thái Ất Kim Tiên lại chưởng khống Đại Đạo!

Chẳng trách có thể trở thành Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc.

Người hành nghề vừa ra tay là biết có hay không.

Hồng Quân và những người khác lập tức thu lại tâm khinh thị nhỏ nhoi.

Xem ra Kỳ Lân Tử này cũng không phải ngu xuẩn trương dương như vẻ bề ngoài.

Canh Kim Trường Hà bao phủ con hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên này vào trong.

Lập tức tiếng gầm thét phẫn nộ truyền ra từ Canh Kim Trường Hà.

Chẳng bao lâu sau, một thân ảnh khổng lồ liền xông phá Canh Kim Trường Hà mà đâm vào 'Kỳ Mặc'.

Thần Thông cấp Đại Đạo vừa rồi tuy có gây ra một số tổn hại cho hung thú, nhưng đúng như Hồng Quân và những người khác đã nghĩ, muốn dựa vào một thần thông để trọng thương hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên, là không thể.

“Kỳ Lân Tử, cẩn thận!” Năm vị cường giả Đại La Kim Tiên đang chiến đấu lập tức kinh nộ gào thét.

“Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, mau hiện ra cho ngã!” 'Kỳ Mặc' dường như cũng hoảng hốt.

Tâm niệm vừa động, một tiểu kỳ màu vàng bay ra.

Sau đó đón gió mà lớn, rải xuống vạn đóa kim liên, bảo vệ 'Kỳ Mặc' ở trung tâm.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo tuy tốt, nhưng đáng tiếc tu vi của 'Kỳ Mặc' quá thấp.

Cũng không hoàn toàn luyện hóa nó.

Vạn đóa kim liên dưới lực lượng khủng bố của hung thú không ngừng bị ma diệt.

Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ không ngừng rung động ông minh, 'Kỳ Mặc' cũng sắc mặt đỏ bừng, đem pháp lực truyền vào đến tối đa.

Nhưng hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên quá mạnh, trực tiếp xuyên phá Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, đâm vào thân thể 'Kỳ Mặc'.

Mặc dù sức mạnh của hung thú đã bị tiêu giảm quá nửa.

Nhưng vẫn khiến 'Kỳ Mặc' bay ngược ra ngoài, tiên huyết rơi vãi trong không trung.

“Đáng chết, là ngã đại ý rồi.” “Các ngươi nhanh chóng giải quyết hung thú rồi đến tìm ngã.” Nói xong, 'Kỳ Mặc' biến mất tại chỗ.

Kỳ Mặc lấy danh nghĩa giả ý giúp đỡ Hồng Quân cùng các đạo hữu, để năm vị Đại La Kim Tiên đi theo mình ra tay.

Còn y thì một mình đối mặt với một Hung Thú cấp Đại La, giả vờ không địch lại, nhân cơ hội đào tẩu.

Đương nhiên, không địch lại là thật, nhưng không đến mức dễ dàng bị một Hung Thú cấp Đại La Kim Tiên trọng thương đến thế.

Năm vị trưởng lão Đại La Kim Tiên của Kỳ Lân tộc chứng kiến Kỳ Lân Tử của tộc mình bị Hung Thú trọng thương, sống chết chưa rõ, lòng nóng như lửa đốt.

Họ ra tay tàn độc quyết đoán, chỉ cầu có thể nhanh chóng đến cứu viện Kỳ Lân Tử.

Ở một bên khác, Kỳ Mặc phi tốc độn chạy, rất nhanh đã rời xa tầm mắt của Hồng Quân cùng các đạo hữu.

“Cuối cùng cũng tạm thời cắt đuôi được bọn họ.” “Nhưng hẳn sẽ không có nhiều thời gian.” Nếu năm người này liều mạng, Hung Thú thật sự chưa chắc đã cản được bọn họ bao lâu.

Vì vậy, Kỳ Mặc phải tranh thủ thời gian cắt đuôi con Hung Thú cấp Đại La Kim Tiên này.

Y lấy ra một viên Ngũ Chuyển Kim Đan, trực tiếp nuốt vào bụng.

Đan dược hóa thành Pháp Lực tinh thuần tư dưỡng Pháp Lực vừa tiêu hao.

Sắc mặt vốn bị thương cũng khôi phục được một chút.

Chỉ là mặc cho Kỳ Mặc thay đổi phương hướng thế nào, con Hung Thú cấp Đại La Kim Tiên này vẫn truy đuổi không ngừng.

Hiển nhiên, không hạ gục được một Thái Ất Kim Tiên, khiến nó cũng vô cùng tức giận.

Kỳ Mặc thần sắc lạnh nhạt, không ngừng bay về phía Tiên Thiên Cấm Chế mà y đã phát hiện trước đó.

Giữa một kẻ đuổi một kẻ chạy, tốc độ của Hung Thú không hề chậm, rất nhanh đã đuổi kịp Kỳ Mặc.

"Thật là phiền phức!" "Phá Toái Không Gian!" Kỳ Mặc gầm lên một tiếng.

Thần thông Phá Toái Không Gian của Đại Đạo Không Gian.

Chỉ thấy không gian nơi Hung Thú đang đứng xảy ra vặn vẹo, giống như mặt gương không ngừng xuất hiện vết nứt, như thể sắp vỡ vụn bất cứ lúc nào.

"Gầm!" Hung Thú phát ra tiếng gầm giận dữ đau đớn, trên cơ thể khổng lồ xuất hiện vô số vết thương nhỏ li ti.

Dưới sự kích thích của mùi máu tanh, Hung Thú bùng phát ra khí tức hung lệ.

Nó cường nhẫn cơn đau trên cơ thể, đâm thẳng về phía Kỳ Mặc.

"Đồ súc sinh ngoan cố!" Những Hung Thú này sao lại cố chấp như vậy.

"Long Hổ Như Ý!" Kỳ Mặc tâm thần vừa động, Long Hổ Như Ý lấp lánh bay ra.

Dị tượng long hổ không ngừng diễn hóa, sau đó hóa thành tiếng phá không bắn về phía Hung Thú.

Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo vô địch mang theo uy năng khủng bố va chạm vào cơ thể Hung Thú, trực tiếp xuyên thủng một mảng huyết nhục, máu tươi tuôn trào như suối.

Không hổ là Hung Thú cấp Đại La Kim Tiên, Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo lại chỉ xuyên thủng một phần huyết nhục của nó mà không xuyên qua toàn bộ.

"Canh Kim Trường Hà!" Kỳ Mặc lần nữa triệu hoán ra Canh Kim Trường Hà.

Hạo hạo đãng đãng, bao phủ Hung Thú bên trong, không ngừng cắt xén thân thể nó.

Kỳ Mặc cũng không thèm quản con Hung Thú này, lần nữa thi triển Ngũ Hành Độn Thuật bắt đầu chạy về phía Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Muốn giết chết con Hung Thú cấp Đại La này đối với y mà nói, có chút nắm chắc, nhưng không lớn.

Chương 44

Ít nhất cũng phải dùng hết thủ đoạn mới làm được.

Nhưng hiện tại, Kỳ Mặc không có nhiều thời gian như vậy.

Vạn nhất chờ năm người kia đuổi kịp, y cả đời cũng đừng hòng một mình rời khỏi Bất Chu Sơn.

Vì vậy, chỉ cần cầm chân được con Hung Thú này là đủ.

Cuối cùng, dưới Ngũ Hành Độn Thuật, y lần nữa đến trước Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Ngay khi Kỳ Mặc thở phào nhẹ nhõm, con Hung Thú cấp Đại La kia lại lần nữa đuổi tới.

Lúc này nó đã bị trọng thương, nhìn thấy con kiến hôi yếu ớt trước mắt, càng điên cuồng đâm sầm tới.

"Tạm biệt." Kỳ Mặc nở một nụ cười với nó.

Sau đó, thân thể y biến đổi, hóa thành một thanh niên yêu dị mặc đạo bào màu xanh, rồi biến mất vào hư không.

Hung Thú cấp Đại La như thể đâm vào hư không, vô cùng khó chịu.

Trong đôi mắt to lớn tràn đầy nghi hoặc và phẫn nộ.

Con kiến hôi kia đi đâu rồi?

Chẳng lẽ đã bị đâm nát bấy sao?

Không nói đến sự nghi hoặc của con Hung Thú cấp Đại La này, năm vị trưởng lão Kỳ Lân tộc ở bên kia lúc này nghiến răng nghiến lợi.

“Đáng chết!” “Khí tức của Kỳ Lân Tử đã biến mất.” “Nhân quả tuyến tương liên trong cõi u minh cũng đã biến mất.” Một trong các trưởng lão gầm lên với lửa giận ngút trời.

Xong rồi.

Bốn vị trưởng lão còn lại đều hiện lên vẻ tiều tụy đau thương.

Kỳ Lân Tử chính là tương lai của Kỳ Lân nhất tộc bọn họ.

Năm vị Đại La Kim Tiên bọn họ lại không bảo vệ tốt cho y.

“Mau giết chết những Hung Thú này!” Một trưởng lão khác hoàn hồn lại, gầm lên một tiếng, trực tiếp liều mạng.

Bản nguyên không màng sống chết mà bùng cháy, trực tiếp dùng thần thông đánh nát Hung Thú trước mắt.

Sau đó cũng không quản bốn người còn lại, vội vàng đuổi theo hướng Kỳ Lân Tử đã chạy trốn trước đó.

Bốn người còn lại cũng không màng gì đến việc tu vi bị giảm sút, bản nguyên bị tổn hại, đều bùng phát bản nguyên, oanh kích Hung Thú trước mắt.

Uy năng khủng bố khiến Hồng Quân cùng các đạo hữu cũng không nhịn được lùi lại vài bước.

Lần này Hung Thú sẽ phải chịu đựng lửa giận của Kỳ Lân tộc.

Hồng Quân cùng các đạo hữu nhìn nhau.

Có sự gia nhập của Kỳ Lân tộc, sự kết thúc của Hung Thú Lượng Kiếp e rằng sẽ phải đến sớm hơn.

Chỉ là Hồng Quân không biết rằng, sau này Kỳ Lân tộc sẽ đổ một phần trách nhiệm về sự vẫn lạc của Kỳ Lân Tử lên đầu y.

Dù sao nếu không có y mở lời, cũng sẽ không để lộ vị trí của bọn

họ.

Những điều này là chuyện sau này, tạm thời không nhắc tới.

Đợi đến khi năm vị trưởng lão đuổi tới, nào còn có Kỳ Lân Tử nào nữa, chỉ có một mảnh hư vô và một Hung Thú đang phẫn nộ.

Hung Thú thấy năm người xông tới, gầm lên xông lên.

"Súc sinh, chết đi cho ta!" Năm người lúc này đã giận đến đỉnh điểm, đồng thời ra tay, trong chớp mắt đã chém giết con Hung Thú này.

"Khí tức chính là từ đây biến mất." "Chẳng lẽ Kỳ Lân Tử đã trở thành thức ăn của con súc sinh này?" Một trong các trưởng lão sắc mặt tái mét nói.

"Không đúng lắm." "Chúng ta truy đuổi suốt đường còn có một số dấu vết chiến đấu, nhưng ở đây lại không có dấu vết nào." "Cho dù Kỳ Lân Tử bị con Hung Thú này ăn thịt, vậy Linh Bảo thì sao?" Một trưởng lão khác bình tĩnh lại, nêu ra nghi vấn.

"Ý của ngươi là, có Đại Năng khác ra tay?" Lúc nãy bọn họ đều bị cơn giận làm cho mờ mắt, bây giờ nghĩ kỹ lại, quả thực có rất nhiều điểm nghi vấn.

"Ta cảm thấy khả năng này không nhỏ." "Kỳ Lân Tử bị trọng thương, lại có Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo trong tay." "Thay vào đó là ai, cũng sẽ không nhịn được mà động lòng." "Huống hồ các ngươi đừng quên, Kỳ Lân Tử trước khi quật khởi đã từng bị Ma tộc ám hại." Năm người nhìn nhau, cảm thấy khả năng này không nhỏ.

"Bất kể thế nào, năm người chúng ta trước tiên phân tán ra, tìm kiếm tất cả dấu vết khả nghi." "Sau đó tập hợp lại ở đây." "Sự vẫn lạc của Kỳ Lân Tử là chuyện trọng đại, xử lý không tốt, chúng ta trở về tộc cũng sẽ bị trách phạt." Năm người đều gật đầu, cùng nhau rời

khỏi nơi này.

Không ai biết rằng Kỳ Lân Tử mà bọn họ đang tìm kiếm lại ở ngay trước mắt họ.

Và lúc này Lâm Trường Sinh đã khôi phục bản thể, nhưng lại bị Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận trước mắt làm cho chấn động.

"Khí tức sinh mệnh thật nồng đậm!" Lâm Trường Sinh đã từng thấy không ít Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Lớn như Bồng Lai Tiên Đảo, Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm đến cực điểm.

Nhỏ thì chỉ có một vài Linh Thảo Linh Căn.

Nhưng Tiên Thiên Cấm Chế trước mắt này lại khiến y cảm nhận được khí tức sinh mệnh cực kỳ nồng đậm.

Linh Căn Linh Nguyên Liệu Tiên Thiên sinh trưởng vô cùng tươi tốt.

Xanh tươi mơn mởn, ngay cả niên đại cũng lâu hơn một chút.

"Chẳng lẽ nơi đây có bảo vật gì chăng?" Lâm Trường Sinh lẩm bẩm một câu, sau đó bắt đầu quá trình càn quét của mình.

Tử Ngọc Bồ Đào vạn năm tuổi?

Di thực vào Bách Thảo Đồ của mình.

Sâm Vương vạn năm tuổi?

Di thực, tất cả đều di thực.

Ể?

Kia là Long Hàm Thảo đã có ức vạn năm tuổi?

Di thực, nhất định phải di thực.

Một đường đi, một đường càn quét.

Tiên Thiên Cấm Chế rộng lớn bên trong bắt đầu trở nên trơ trụi.

Trừ đi Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm chứng minh đây là một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, loại địa phương này, chó cũng không muốn đến.

Cùng lúc đó, tại sâu bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Chính có hai đạo quang đoàn ôm chặt lấy nhau.

Lúc này hai đạo quang đoàn này phát ra dao động thần niệm kịch liệt.

"Huynh trưởng, người này là ai?" "Lại có thể tiến vào Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận mà chúng ta ẩn giấu?" Một trong các quang đoàn phát ra giọng nữ du dương.

"Nữ Oa muội muội, loại thủ đoạn này huynh trưởng cũng chưa từng nghe qua." "Từ khí tức của y mà xem, dường như đã là Thái Ất Kim Tiên viên mãn." "So với thực lực của chúng ta còn mạnh hơn không ít." "Hồng Hoang quả nhiên Đại Năng vô số a." Quang đoàn khác phát ra một tiếng thở dài.

Thân phận của hai quang đoàn này lộ rõ.

Nữ Oa và Phục Hy!

Hai người là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, lúc này vẫn chưa đến thời cơ xuất thế, đều ở trạng thái bản nguyên.

Đợi đến sau Long Hán Sơ Kiếp, khi Thiên Địa thanh minh, bọn họ sẽ hóa hình mà ra.

"Nhưng người này quá vô lễ." "Càn quét như vậy, đợi huynh muội chúng ta xuất thế, còn có bảo vật gì?" Nữ Oa nhìn Lâm Trường Sinh đang điên cuồng di thực Linh Căn ở phía xa, có chút tức giận nói.

"Muội muội nói không sai." "Phải ngăn cản hành vi này của y."

Bảo vật trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này đều thuộc về huynh muội bọn họ.

Lúc này bị một sinh linh đột nhiên xâm nhập càn quét bừa bãi, bọn họ đã không thể chịu đựng được nữa.

Nếu không phải hiện tại thời cơ hóa hình chưa đúng, chắc chắn phải ra mặt đòi một lời giải thích.

"Đạo hữu, xin hãy dừng tay." "Ngô chính là Phục Hy." "Nơi đây chính là đạo trường của ngã và tiểu muội Nữ Oa." Phục Hy vội vàng mở miệng nói.

Lâm Trường Sinh đang càn quét bừa bãi bỗng nhiên dừng lại, "Thì ra là Phục Hy Đạo Hữu, Nữ Oa Đạo Hữu a." Không ngờ, nơi đây lại là Tiên Thiên Cấm Chế ấp ủ Phục Hy và Nữ Oa.

Chẳng trách khí tức sinh mệnh lại nồng đậm đến thế.

Nữ Oa tu luyện chính là Pháp Tắc Tạo Hóa, là Nữ Oa Thánh Nhân tương lai.

Nhưng nói thì nói, động tác trên tay Lâm Trường Sinh vẫn không dừng lại.

Những Tiên Thiên Thần Thai Thánh này được Thiên Địa ưu ái, đều có Tiên Thiên Đại Trận che chở, thậm chí còn có Linh Bảo bạn sinh.

Đối với sinh linh có căn cơ kém như y từ nhỏ đã phải tự lập mà nói, những tài nguyên này mà không càn quét thì trong lòng thật khó chịu.

"Đạo hữu nhận thức huynh muội chúng ta?" Phục Hy có chút kinh ngạc hỏi.

Bọn họ còn chưa hóa hình, càng đừng nói là rời khỏi nơi này.

Sinh linh đột nhiên xông vào này lại nhận thức bọn họ?

“Đương nhiên.” Lâm Trường Sinh không giải thích nhiều, ngược lại động tác trên tay càng nhanh hơn không ít.

“Đạo hữu đã nhận thức huynh muội ngã, có phải có thể dừng tay rồi không?” Nữ Oa không nhịn được mở miệng nói.

Chỉ trong vài câu nói đó, lại một vùng lớn Linh Căn Linh Nguyên Liệu biến mất không thấy tăm hơi.

“Được được được, lát nữa nhất định sẽ dừng.” Lâm Trường Sinh không ngừng gật đầu đồng ý.

Ngươi!

Nữ Oa tức giận đến nỗi quang đoàn không ngừng dao động kịch liệt.

“Tiểu muội, tuyệt đối đừng xúc động.” “Lúc này vẫn chưa đến thời cơ hóa hình của chúng ta.” “Cường hành hóa hình chỉ làm tổn thương bản nguyên.” “Người này tuy ngang ngược, nhưng ít nhất không làm tổn thương căn bản của những Linh Căn này, sau này vẫn có thể sinh trưởng lại.” Phục Hy vội vàng an ủi.

Có phải là không làm tổn thương căn bản không?

Linh Căn Linh Nguyên Liệu phẩm cấp tốt hơn một chút trực tiếp bị y di thực rồi.

Chương 45

Một số không có giá trị thì y lại không thèm nhìn.

Không biết qua bao lâu, bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận vốn xanh tươi mơn mởn bỗng nhiên có chút tiêu điều.

Nếu Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này biến mất, cũng chỉ mạnh hơn một chút so với sơn cốc bình thường ở Bất Chu Sơn.

Càn quét xong Linh Căn Linh Nguyên Liệu, Lâm Trường Sinh mới đến trước hai quang đoàn.

"Đạo hữu, Linh Căn Linh Nguyên Liệu ngươi đã càn quét xong xuôi." "Vì sao còn chưa rời đi?" Phục Hy cảnh giác nói.

Nếu người này có ý đồ bất chính, dù phải liều mạng tổn thương bản nguyên y cũng sẽ bảo vệ Nữ Oa.

Mặc dù nhìn từ khí thế của y, mình chưa chắc đã đánh lại.

"Hai vị Đạo Hữu không cần kích động." "Ngã không phải người xấu, sẽ không có ý đồ bất chính gì với các ngươi." Không phải người xấu?

Đột nhiên xông vào nhà người khác, cướp đi toàn bộ Linh Căn có giá trị trong nhà, mà còn không phải người xấu sao?

Vị Đạo Hữu này, định nghĩa về người xấu của ngươi dường như có chút kỳ lạ a.

Nữ Oa tức giận đến nỗi trực tiếp quay đầu đi tu luyện.

Phục Hy vừa định nói, liền phát hiện người trước mắt lại đang nhìn chằm chằm tiểu muội của mình.

"Đạo hữu, ngươi đừng có làm bừa." "Tiểu muội vẫn chỉ là một

quang đoàn." "Ngươi…" Phục Hy nói đến giữa chừng thì dừng lại, sau đó trong ánh mắt tràn đầy chấn kinh.

Một cỗ khí tức huyền diệu từ trên người y phát ra, Đạo Vận vô cùng vờn quanh quanh thân.

Đây là bắt đầu Đốn Ngộ rồi sao?

Chỉ vì nhìn tiểu muội một cái?

Thiên Phú này rốt cuộc là gì a?

Đơn giản là quá nghịch thiên đi?

Còn nữa, Đạo Hữu ngươi có thể nào tôn trọng huynh muội chúng ta một chút không?

Đốn Ngộ ngay trước mặt chúng ta, là thật sự không sợ chúng ta ngắt lời ngươi?

Hay là cho rằng chúng ta không dám?

Phục Hy trong lòng bất lực thầm rên một câu.

Ngắt lời Đốn Ngộ?

Bọn họ đương nhiên sẽ không làm thế.

Cắt đứt ngộ đạo và phế bỏ căn cơ không khác nhau là mấy.

Y không muốn người này đến lúc đó phát điên, khi đó huynh muội bọn họ sẽ là người gặp họa.

Không sai, Lâm Trường Sinh lại bắt đầu Đốn Ngộ. 【Ngươi nhìn thấy Nữ Oa vận chuyển Pháp Tắc Tạo Hóa tu luyện, ngươi bắt đầu Đốn Ngộ.】 Hừ, Đốn Ngộ thì sao?

Ta không tin y có thể Đốn Ngộ ra cái gì.

Nữ Oa trong lòng vẫn vô cùng tức giận.

Trăm năm sau. 【Ngươi Đốn Ngộ Đại Đạo Tạo Hóa, lĩnh ngộ Đại

Đạo Tạo Hóa 1%.】 Không ngờ chỉ nhìn thấy Nữ Oa tu luyện, Lâm Trường Sinh đã Đốn Ngộ ra Đại Đạo Tạo Hóa.

Lúc này y trực tiếp rơi vào trạng thái tu luyện tầng sâu.

Đạo Vận thuộc về Đại Đạo Tạo Hóa từ từ tiêu tán.

Bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận vốn trơ trụi, Linh Căn Linh Nguyên Liệu lại bắt đầu sinh trưởng điên cuồng.

"Đây, đây là Pháp Tắc Tạo Hóa?" Phục Hy vội vàng truyền âm cho tiểu muội của mình.

Tiểu muội tu luyện chính là Pháp Tắc Tạo Hóa, nàng có quyền phát ngôn nhất.

Nữ Oa lúc này cũng bị chấn kinh.

Một chút không vui trước đó hoàn toàn tan biến.

"Không phải Pháp Tắc Tạo Hóa." "Mà là Đại Đạo Tạo Hóa!" Bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, Nữ Oa đã hoàn toàn bị chấn kinh.

Chỉ quan sát cách tu luyện của mình một chút, lại Đốn Ngộ ra Đại Đạo Tạo Hóa?

Thiên phú căn nguyên như vậy phải nghịch thiên đến mức nào?

Mặc dù Pháp Tắc Tạo Hóa của nàng đã đạt đến một cảnh giới rất sâu, nhưng trước cỗ Đại Đạo Tạo Hóa này, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Ngay cả khi Đại Đạo Tạo Hóa này vừa mới Đốn Ngộ ra.

Đây chính là điểm mạnh của Đại Đạo.

"Làm sao có thể?" "Chỉ nhìn một cái, lại Đốn Ngộ ra Đại Đạo Tạo Hóa?" "Hồng Hoang thật sự có Đại Năng khủng bố như vậy sao?"

Phục Hy chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Huynh muội bọn họ là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, được Thiên Địa ưu ái.

Nhưng Thiên Phú cũng không lợi hại bằng người đột nhiên xuất hiện này.

Quá khủng bố.

"Huynh trưởng, ngã cũng phải bế quan." "Đạo Vận của Đại Đạo Tạo Hóa của y khiến ngã cũng có chút thu hoạch." Nữ Oa vội vàng nói.

"Tốt." Phục Hy gật đầu.

Cứ như vậy, bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận Đạo Vận từng trận, khí tức tạo hóa huyền diệu khiến khí tức sinh mệnh bên trong đại trận nồng đậm.

Phục Hy tuy không tu luyện Pháp Tắc Tạo Hóa, nhưng trong ảnh hưởng đó cũng bắt đầu bế quan.

Bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận một cảnh tường hòa, còn Kỳ Lân tộc đã sắp bạo động.

Đương nhiên là vì sự vẫn lạc của Kỳ Mặc.

Hoàn toàn không cần năm vị trưởng lão mang tin tức về, Kỳ Hóa đã cảm tri được nhân quả tuyến của Kỳ Mặc biến mất.

Hắn bạo nộ điên cuồng phát tiết trong lãnh địa, đồng thời trong lòng tràn đầy vô cùng hối hận.

Hắn sao lại để Kỳ Mặc ngoại xuất chứ!

Không chỉ Kỳ Hóa, toàn bộ Kỳ Lân tộc sau khi nghe tin Kỳ Đại Sư vẫn lạc, cả Kỳ Lân tộc đều bùng nổ.

Vô số Đại Năng Kỳ Lân tộc bao vây lãnh địa của Mặc Kỳ Lân nhất tộc, chất vấn Kỳ Hóa vì sao lại để Kỳ Đại Sư mạo hiểm.

Thậm chí có kẻ nóng tính đã bắt đầu động thủ, hiện trường đã trở nên cực kỳ hỗn loạn.

Phải biết rằng Kỳ Mặc đã không chỉ là Thiên Kiêu của Mặc Kỳ Lân nhất tộc, mà là Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân nhất tộc, thân phận và địa vị chỉ sau Thủy Kỳ Lân.

Hơn nữa Thiên Phú của Kỳ Mặc cũng đáng để bọn họ công nhận.

Còn một tầng nữa là thân phận Đại Sư Luyện Đan của Kỳ Mặc.

Kỳ Đại Sư đã luyện chế đan dược cho Kỳ Lân nhất tộc mấy chục vạn năm.

Ảnh hưởng này đã vô cùng lớn.

Đặc biệt là một số Đại Năng bị kẹt ở sơ kỳ Đại La Kim Tiên, càng coi Kỳ Mặc là hy vọng của bọn họ.

Nay hy vọng đã mất, đã vẫn lạc, sao có thể không bạo nộ.

Đợi đến khi năm vị trưởng lão trở về lãnh địa, các Đại Năng khác không nhịn được muốn động thủ đánh giết năm người.

Chuyện này trực tiếp kinh động Thủy Kỳ Lân.

Hắn trực tiếp thi triển Pháp Lực vô thượng, Pháp Lực Chân Thân xuất hiện tại lãnh địa của Mặc Kỳ Lân nhất tộc.

"Thủy Kỳ Lân, Thiên Kiêu Kỳ Mặc của tộc ngã đã vẫn lạc." Kỳ Hóa đau lòng đến chảy máu.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Thủy Kỳ Lân nổi giận, Thiên Địa đổi sắc.

Toàn bộ Kỳ Lân tộc đều run rẩy, ngay cả các tộc trưởng có tu vi

Đại La Kim Tiên cũng không chịu nổi uy áp này.

"Thủy Kỳ Lân, chuyện này, chuyện này là do La Hầu của Ma tộc gây ra a." Năm vị trưởng lão sắc mặt tái nhợt, tâm thần run rẩy, nhưng vẫn cố gắng mở miệng nói.

"Nói!" Thủy Kỳ Lân tuy vẻ mặt bình tĩnh, nhưng ai cũng biết lửa giận của hắn đã sắp thiêu rụi toàn bộ Bất Chu Sơn.

Năm người thuật lại tất cả những gì đã xảy ra khi đi xuống núi cùng Kỳ Mặc, bao gồm cả phỏng đoán cuối cùng của bọn họ.

Không còn cách nào khác, uy áp của Thủy Kỳ Lân quá khủng bố, bọn họ căn bản không dám nói dối.

"Hảo, hảo cái La Hầu." "Hảo cái Hồng Quân." "Hai ngươi tranh đấu, lại hại Kỳ Lân Tử của tộc ngã vẫn lạc." "Rất tốt." "Còn Thần Nghịch, thật sự cho rằng Hung Thú nhất tộc các ngươi có thể làm càn sao?" Thủy Kỳ Lân liên tiếp nói ba chữ "hảo".

Ai cũng biết lửa giận của Thủy Kỳ Lân đã đạt đến đỉnh điểm.

Chuyện này tuy có nhiều điểm nghi vấn, nhưng nhân quả tuyến đã hoàn toàn biến mất, tức là đã vẫn lạc.

Cho dù không phải do La Hầu gây ra, cái nồi này cũng phải do hắn gánh.

Bằng không, Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc hắn chẳng lẽ cứ vẫn lạc một cách vô ích sao?

"Truyền lệnh của ngã Thủy Kỳ Lân, cường giả trên cấp Thái Ất Kim Tiên của Kỳ Lân tộc bắt đầu càn quét Hung Thú." "Cường giả cấp Đại La Kim Tiên chia làm hai đường." "Một đường đi về Tây Phương, càn quét Ma tộc cho ngã." "Lần này nhất định phải khiến bọn chúng phải trả giá thảm khốc." "Còn một đường đi tìm Hồng Quân." "Chuyện này là do hắn gây ra, hắn cũng phải trả giá." "Còn năm

ngươi thì là tội nhân, mang theo những Thái Ất Kim Tiên này đi càn quét Hung Thú." "Lượng Kiếp không kết thúc, năm ngươi không được phép trở về lãnh địa." Nói xong, Pháp Lực Chân Thân của Thủy Kỳ Lân tiêu tán tại chỗ.

Đây chính là sự bá đạo của Kỳ Lân nhất tộc.

Hiện nay tuy không phải thời đại của bọn họ, nhưng bọn họ cũng có nội tình này.

Tiếp theo, toàn bộ Kỳ Lân tộc đều hành động.

Một phần cường giả liên hợp xuất động, không hề che giấu khí tức của bản thân, bay về phía Tây Phương.

"Kỳ Lân tộc làm sao vậy?" "Sát ý thật lớn a, trước đó đã từng chiến đấu với Ma tộc ở Tây Phương, lần này sẽ không phải lại đi càn quét Ma tộc nữa chứ?" Các sinh linh Hồng Hoang đều xôn xao bàn tán trong lòng.

Chương 46

Sau khi nhóm cường giả này đến Tây Phương, không hỏi tiền nhân hậu quả, chỉ cần là Ma tộc đều vô tình chém giết, thậm chí trực tiếp sát phạt đến Ma Tổ Điện của La Hầu.

Mà lúc này La Hầu không ở Tây Phương, nhưng nghe tin chuyện này, bạo nộ vô cùng.

"Đáng chết Kỳ Lân tộc!" "Các ngươi bị điên cái gì!" "Các ngươi thật sự nghĩ ngã La Hầu sợ các ngươi sao?" La Hầu sát khí lẫm liệt, Thí Thần Thương trong tay vang lên tiếng ong ong.

Hận không thể ngay lập tức sát lên Bất Chu Sơn, đơn đấu Thủy Kỳ Lân.

Nhưng La Hầu vẫn nhịn được, hắn không muốn để lộ bài tẩy của mình quá sớm.

Làm như vậy, chỉ khiến Hồng Quân chiếm tiện nghi.

Cuối cùng La Hầu vẫn ra lệnh cho Ma tộc tìm một nơi mới để ẩn mình.

Bên La Hầu ẩn mình, bên Hồng Quân cũng không khá hơn là bao.

Lúc này y đang bị mấy trăm Đại Năng Kỳ Lân tộc chặn đường.

Âm Dương Đạo Nhân cùng các đạo hữu khác đều sắc mặt ngưng trọng.

Kỳ Lân tộc này bị thất tâm phong sao?

Trận địa lớn như vậy.

Kỳ Lân Tử của các ngươi vẫn lạc thì có liên quan gì đến chúng ta đâu.

“Chư vị Đạo Hữu là ý gì?” Hồng Quân vẫn cố gắng giữ vẻ bình tĩnh.

Thật sự đánh nhau, y cũng có nắm chắc rời khỏi đây, nên tự nhiên sẽ không sợ những Kỳ Lân tộc này.

“Kỳ Lân Tử của tộc ngã vẫn lạc, tuy không phải do các ngươi làm, nhưng cũng có liên quan đến các ngươi.” “Truyền lệnh của Thủy Kỳ Lân, cấm các ngươi đặt chân vào Bất Chu Sơn.” “Đồng thời lấy ra mười kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo làm bồi thường.” “Nếu không các ngươi sẽ đối mặt với sự truy sát vĩnh viễn của Kỳ Lân nhất tộc ngã.” Tộc trưởng Hỏa Kỳ Lân tộc, Kỳ Hầu, mặt vô biểu tình nói.

Mười kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo thôi, quá rẻ cho các ngươi rồi.

“Các ngươi đừng có càn quấy vô lý!” “Chúng ta mời y ra tay đã trả thù lao rồi, nhân quả đã dứt, Kỳ Lân Tử của các ngươi vẫn lạc là do thực lực bản thân kém cỏi.” “Có liên quan gì đến chúng ta?” Âm Dương Đạo Nhân trực tiếp mở miệng giận dữ đáp trả.

“Xem ra các ngươi không định hợp tác rồi.” “Cũng tốt, lửa giận trong lòng chúng ngã cũng cần phát tiết một phen.” Kỳ Hầu cười lạnh một tiếng.

Tác dụng của Kỳ Lân Tử há lại là những thứ này có thể bù đắp được.

“Được.” “Những thứ này ngã sẽ trả.” Hồng Quân ngăn Âm Dương Đạo Nhân lại.

Y và La Hầu có cùng suy nghĩ.

Một Kỳ Lân tộc mà thôi, không đáng để sợ hãi.

Bây giờ không phải lúc để lộ bài tẩy của y.

Mười kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo tuy không ít, nhưng y có thể lấy ra được.

Đợi đến khi Kỳ Hầu dẫn Kỳ Lân tộc rời đi, Âm Dương Đạo Nhân cùng các đạo hữu khác phẫn nộ mở miệng, "Hồng Quân Đạo Hữu, chúng ngã chưa chắc đã sợ bọn họ." "Đúng vậy Hồng Quân Đạo Hữu, Kỳ Lân tộc quá bá đạo rồi, nhất định phải cho bọn chúng một bài học." Hồng Quân lắc đầu, ánh mắt nhìn về phương xa, "Có sự gia nhập của Kỳ Lân tộc, Hung Thú Lượng Kiếp kết thúc sẽ sớm hơn rồi." "Chúng ngã vẫn phải đặt trọng tâm vào Lượng Kiếp." Hồng Quân nói không sai.

Nguyên bản Hung Thú đã liên tiếp bại lui, nay có sự gia nhập của Kỳ Lân tộc, chiến đấu trực tiếp trở thành cục diện một chiều.

Lâm Trường Sinh không hề hay biết rằng vì sự biến mất thân phận 'Kỳ Mặc' của mình, Hồng Hoang Đại Lục lại xảy ra nhiều biến cố đến vậy.

Lúc này y vừa mới tỉnh ngộ từ trạng thái ngộ đạo. 【Ngươi lĩnh ngộ Đại Đạo Tạo Hóa 16%, đồng thời từ đó lĩnh ngộ ra thần thông Sinh Cơ Vô Hạn.】 Không ngờ vạn năm lĩnh ngộ này, lại nâng Đại Đạo Tạo Hóa lên đến 16%.

Mức độ cảm ngộ này có chút cao a.

Suy nghĩ lại, thực ra là bình thường.

Bởi vì Đại Đạo Tạo Hóa của Lâm Trường Sinh chính là cảm ngộ từ Pháp Tắc Tạo Hóa của Nữ Oa mà ra.

Khi y Đốn Ngộ, Nữ Oa cũng đang bế quan thể ngộ Đạo Vận của Đại Đạo Tạo Hóa mà Lâm Trường Sinh phát tán ra, bản thân nàng cũng phát tán ra Pháp Tắc Tạo Hóa.

Hai người tương hỗ lĩnh ngộ ấn chứng, tương đương với có một

lần luận đạo.

Mặc dù Nữ Oa tu luyện chỉ là Pháp Tắc, nhưng một số cảm nghĩ vẫn vô cùng hữu ích.

Vì vậy y mới có thể tu luyện Đại Đạo Tạo Hóa đến trình độ này.

Đương nhiên, nói về lợi ích, Nữ Oa thu được lợi ích còn lớn hơn.

Có thể từ Đại Đạo Tạo Hóa mà lĩnh ngộ, đối với Pháp Tắc Tạo Hóa của nàng thăng tiến càng nhanh.

Hơn nữa Nữ Oa cũng có khả năng để Pháp Tắc của bản thân thăng cấp lên Đại Đạo.

Tuy nhiên, ngay khi Lâm Trường Sinh sắp tỉnh lại từ trạng thái ngộ đạo, hệ thống lại truyền đến thông báo. 【Thần thông Sinh Cơ Vô Hạn và Hòa Giải Tạo Hóa trong Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp có cùng một ý nghĩa khác biệt nhưng cùng mục đích, hai loại thần thông tương hỗ nghiệm chứng, ngươi bắt đầu lĩnh ngộ Pháp Tắc Sinh Mệnh.】 Hay thật.

Không ngờ hai thần thông này lại hiểu ý đến vậy, lại có thể khiến y Đốn Ngộ lần nữa.

Nhưng điều này cũng bình thường.

Hòa Giải Tạo Hóa là thần thông đứng đầu trong Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp, xoay chuyển càn khôn tạo hóa huyền bí, từ không sinh có, lấy chết làm sống.

Còn thần thông Sinh Cơ Vô Hạn thì có thể đoạt Thiên Địa tạo hóa, dùng khí tức tạo hóa thuần túy chuyển hóa thành khí tức sinh mệnh nồng đậm.

Hai loại thần thông này tuy không phải Pháp Tắc Sinh Mệnh, nhưng cũng nhiễm một tia sinh mệnh chi lực.

Vì vậy có thể cảm ngộ Pháp Tắc Sinh Mệnh cũng có thể hiểu được.

Chỉ có điều hơi tiếc, chỉ là Pháp Tắc Sinh Mệnh, không phải Đại Đạo Sinh Mệnh.

Lâm Trường Sinh vốn sắp tỉnh lại, lại lần nữa bắt đầu ngộ đạo.

Còn Nữ Oa bên này lại đã tỉnh lại.

"Tiểu muội, muội đã tu luyện xong rồi sao?" Phục Hy không phải đang ngộ đạo, lúc nào cũng có thể tỉnh lại từ trạng thái tu luyện.

"Đúng vậy." "Thu hoạch lần này quá lớn." "Không những khiến ngã đối với lĩnh ngộ Pháp Tắc Tạo Hóa sâu sắc hơn." "Đồng thời trong Pháp Tắc Tạo Hóa của ngã đã có Đạo Vận Đại Đạo." "Chỉ cần không ngừng tu luyện, là có thể trực chỉ Đại Đạo." Nữ Oa hân hoan nói.

Lần ngộ đạo này trực tiếp giúp nàng tiết kiệm trăm vạn năm tu luyện.

Hơn nữa chỉ cần bế quan thêm một thời gian, nàng là có thể thăng cấp tu vi rồi.

Hiện nay nàng và Phục Hy đều chỉ là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Tiến thêm một bước nữa là có thể đạt đến hậu kỳ.

"Vậy thì tốt quá rồi." "Chúc mừng tiểu muội." Phục Hy cũng vui vẻ nói theo.

"Ngã có được cơ duyên này, đa tạ vị Đạo Hữu này." "Ể?" "Vị Đạo Hữu này lại bắt đầu ngộ đạo rồi sao?" Nữ Oa kinh ngạc nói.

Nguyên bản thời gian tỉnh lại của bọn họ đáng lẽ là gần như nhau.

Không ngờ, vị Đạo Hữu này vừa mới lĩnh ngộ Đại Đạo Tạo Hóa, lại bắt đầu Đốn Ngộ Pháp Tắc nữa rồi.

Hơn nữa từ khí tức sinh mệnh nồng đậm tỏa ra từ trên người y, hiển nhiên hẳn là Pháp Tắc Sinh Mệnh.

"Ngã thật sự không tìm được lời nào để hình dung vị Đạo Hữu này nữa rồi." "Thiên Phú căn nguyên như vậy e rằng đã hoàn toàn vượt xa Tiên Thiên Thần Thai Thánh rồi a." "Huynh muội chúng ta muốn ngộ đạo một lần, khó khăn vạn phần." "Vị Đạo Hữu này lại dễ dàng đơn giản như tu luyện vậy." Phục Hy bỗng nhiên có một trận cảm giác thua kém mãnh liệt.

"Huynh trưởng, Tiên Thiên Thần Thai Thánh cũng có sự chênh lệch." Nữ Oa cũng thở dài một tiếng theo.

Khoảng thời gian tiếp theo, hai người lại lần nữa bắt đầu bế quan.

Mấy vạn năm thời gian lại thoáng cái trôi qua.

Ngày này, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng mở mắt.

Pháp Tắc Sinh Mệnh đã cảm ngộ đến một trình độ nhất định, không thể tiếp tục cảm ngộ.

Mặc dù không lĩnh ngộ ra thần thông, nhưng thần thông Sinh Cơ Vô Hạn đã dung hợp Pháp Tắc Sinh Mệnh, đã trở nên càng thực dụng hơn.

"Hai vị Đạo Hữu vì sao lại dùng ánh mắt này nhìn ngã?" Lâm Trường Sinh kinh ngạc phát hiện Phục Hy và Nữ Oa đều đang nhìn chằm chằm y.

"Đạo hữu, ngã muốn hỏi ngươi tình huống tùy thời Đốn Ngộ này đã kéo dài bao lâu rồi?" Phục Hy ghen tị hận thù hỏi.

"Từ khi ngã còn là một Chân Tiên thì đã bắt đầu rồi." "Ai, nói ra ngã cũng có chút phiền não." "Trạng thái tùy thời ngộ đạo này có chút đau khổ." "Cứ động một cái là mấy vạn năm." Lâm Trường Sinh thở dài lắc đầu.

“Đạo hữu, xin hãy đặt nỗi đau khổ này lên người ngã đi.” “Ngã không sợ phiền não.” Phục Hy suýt chút nữa thì tức giận đến mức hóa hình.

Nghe xem, lời này là người nói sao?

Cảnh giới Chân Tiên đã có thể tùy thời Đốn Ngộ?

Ngươi Thiên Phú nghịch thiên thì thôi đi, lại còn khoe khoang trước mặt chúng ta.

Không có cái kiểu đả kích người như vậy.

“Thiên Phú của Đạo hữu huynh muội chúng ngã tự thán không bằng.” “Không biết Đạo hữu có thể cho biết danh húy chăng?” Nữ Oa mở miệng hỏi.

Sự không vui trước đó vì Lâm Trường Sinh càn quét Linh Căn Linh Nguyên Liệu đã hoàn toàn tan biến.

Không nói đến việc bản thân nàng từ khi Lâm Trường Sinh Đốn Ngộ đã thu được lợi ích to lớn, chính là những Linh Căn trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này, sau khi được Đạo Vận của Đại Đạo Tạo Hóa và Pháp Tắc Sinh Mệnh tư dưỡng, đã lại mọc ra không ít.

Mặc dù so với trước đây còn kém không ít, nhưng lúc này cũng coi như là một động thiên phúc địa rồi.

“Các ngươi có thể gọi ngã là Trường Sinh Đạo Hữu.” Lâm Trường Sinh cười nói.

“Trường Sinh Đạo Hữu hữu lễ rồi.” “Vừa rồi chịu ảnh hưởng của Đạo Vận Đại Đạo Tạo Hóa của Đạo hữu, ngã cũng thu hoạch không nhỏ.” “Chẳng bằng ngươi ngã tiếp tục luận đạo một phen, nói không chừng có thể có thu hoạch?” Nữ Oa mong đợi nhìn Lâm Trường Sinh.

Luận đạo là việc mà người tu luyện thường làm.

Tương hỗ ấn chứng suy đoán, chia sẻ cảm ngộ, có thể giúp nhau đạt được lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

"Nữ Oa Đạo Hữu tương mời, ngã dám không thỉnh chăng?" Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Vừa đúng lúc khoảng thời gian này mình lĩnh ngộ thần thông Pháp Tắc Đại Đạo có hơi nhiều, nhân cơ hội này sắp xếp lại một chút vậy.

Nói là tương hỗ luận đạo, thực chất cơ bản đều là một mình Lâm Trường Sinh giảng đạo.

Dù sao Đại Đạo Pháp Tắc mà y nắm giữ còn nhiều hơn Nữ Oa và Phục Hy, hơn nữa trình độ cảm ngộ cũng không thấp.

Chương 47

Phục Hy và Nữ Oa lúc đầu còn có thể đồng thời đối kháng Lâm Trường Sinh luận đạo, nhưng rất nhanh đã bại trận.

Cuối cùng bọn họ trở thành người lắng nghe.

Lâm Trường Sinh lưỡi nở hoa sen, đất vọt kim liên, dị tượng không ngừng.

Các loại Đạo Vận Đại Đạo vờn quanh quanh thân.

Khi Nữ Oa và Phục Hy nghe giảng, trong lòng cũng chấn kinh.

Trường Sinh Đạo Hữu đây là đã cảm ngộ bao nhiêu loại Đại Đạo a?

Ít nhất cũng phải có mười loại rồi đi, còn chưa tính các loại Pháp Tắc và thần thông.

Thực sự là khủng bố đến thế.

Các sinh linh của Hồng Hoang thế giới bây giờ đều nghịch thiên đến vậy sao?

Lâm Trường Sinh tự nhiên không biết hai người đang nghĩ gì trong lòng.

Thoáng một cái, luận đạo đã kéo dài mười vạn năm.

Khoảng thời gian này, Lâm Trường Sinh đã sắp xếp lại tất cả Đại Đạo Pháp Tắc của bản thân một lần, cũng thu được không ít cảm ngộ mới.

Tu vi bản thân tuy không thăng tiến, nhưng đã đạt đến cực hạn có thể thăng cấp Đại La Kim Tiên, chỉ còn thiếu việc trở về bế quan đột phá.

Nữ Oa và Phục Hy thì càng không cần phải nói.

Tu vi của Nữ Oa đã thăng cấp một tiểu cảnh giới, đạt đến Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ.

Phục Hy tuy chưa thăng cấp, nhưng thu hoạch cũng không nhỏ, tu luyện thêm một thời gian nữa cũng có thể đuổi kịp.

"Hai vị Đạo Hữu, lần luận đạo này đã sắp kết thúc rồi." "Ngã cũng nên rời đi." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Nữ Oa và Phục Hy lúc này mới tỉnh ngộ, trong mắt hai người đều có sự không nỡ, "Đa tạ Đạo Hữu đã truyền đạo trong khoảng thời gian này." "Không biết sau này chúng ta liệu có còn gặp lại?" Hai người chân thành bái tạ.

"Hữu duyên tự nhiên sẽ tương kiến." Nói xong, Lâm Trường Sinh rời khỏi nơi này.

Vừa ra khỏi Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, Lâm Trường Sinh liền rõ ràng cảm nhận được sát khí lượng kiếp giữa thiên địa đã đạt đến đỉnh phong nồng đậm.

Hơn nữa, Thiên Đạo thỉnh thoảng lại giáng xuống công đức Thiên Đạo.

Xem ra lượng kiếp kết thúc cũng sắp rồi.

Ngã vốn muốn tìm một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận khác, bế quan luyện hóa kiện Hỗn Độn Linh Bảo tàn phá kia.

Nhưng nghĩ lại, trong khoảng thời gian này, ngã chỉ cần sưu tầm một ít linh căn, linh nguyên liệu là có thể trở về Đông Hải.

Lượng kiếp có thể kết thúc bất cứ lúc nào.

Ngã cũng cần bế quan đột phá Đại La Kim Tiên.

Địa điểm đột phá đương nhiên là ở Bồng Lai Tiên Đảo.

Nơi đó hiện giờ xem như là đại bản doanh của ngã.

Hơn nữa, sự chấn động do Thập Nhị Phẩm Tam Hoa tạo thành tuyệt đối không nhỏ, ngã không muốn vì dị tượng mà bại lộ chính mình.

Đã có dự định, Lâm Trường Sinh bắt đầu hữu ý hướng về phía Đông Hải để sưu tầm thiên tài địa bảo.

Thoáng chốc, mấy ngàn năm thời gian trôi qua. 【Nhắc nhở: Ở phía tây ngươi ba mươi lăm vạn công lý, có một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận tồn tại, nhưng dường như có một hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ đang kiếm ăn. 】 Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận!

Lâm Trường Sinh mắt sáng rực.

Ngã vốn tưởng rằng rời khỏi Bất Chu Sơn, Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận sẽ rất khó gặp phải.

Không ngờ lại gặp được một cái.

Bất quá, lại còn có một hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Lâm Trường Sinh bắt đầu trầm tư.

Hiện giờ, ngã vẫn chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên Viên Mãn.

Đối đầu với một hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ không có mười phần nắm chắc.

Nhưng hung thú này đang kiếm ăn, chi bằng đi xem xét trước một chút, tìm kiếm cơ hội.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh vẫn quyết định tiến về phía trước.

Ngã có linh bảo hộ thân, thật sự không ổn thì rút lui cũng được.

Đợi đến khi Lâm Trường Sinh vội vã đến, hắn phát hiện nơi đây

vẫn còn sót lại mùi máu tanh nồng nặc.

Khắp nơi đều là tàn bích đoạn viên.

Hiển nhiên là đã trải qua một trận đại chiến.

Ở đằng xa, một hung thú đang gặm nhấm thứ gì đó.

Trên thân nó có không ít vết thương sâu đến tận xương, máu tươi không ngừng chảy ra.

Dù vậy, hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ này vẫn hung uy ngút trời.

"Có lẽ là tu sĩ muốn săn giết hung thú đã bị phản sát." Lâm Trường Sinh lập tức đi đến kết luận.

Hiện giờ chỉ cần chém giết hung thú, rồi dùng Khứ Sát Đan hấp thu sát khí là có thể nhận được công đức, rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đã không thể cưỡng lại được sự dụ hoặc này.

Nhưng không chỉ tu sĩ săn giết hung thú, hung thú cũng sẽ lấy họ làm thức ăn.

Muốn có được công đức, thì phải chuẩn bị sẵn sàng cho việc bị phản sát.

Nhưng điều này lại mang đến cơ hội cho Lâm Trường Sinh.

Ban đầu, ngã đối đầu với hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ đơn độc thì nắm chắc không quá ba thành.

Hiện tại đối mặt với một hung thú bị thương, nắm chắc của ngã ít nhất đã có sáu thành.

Hơn nữa, ngã có rất nhiều Khứ Sát Đan.

Có thể hấp thu sát khí của hung thú trước, như vậy thì có bảy thành nắm chắc, đủ rồi.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh không còn do dự.

Ngã khuất chỉ nhất đạn, mấy chục viên Khứ Sát Đan bay ra.

Rơi vào hư không hấp thu sát khí của hung thú này.

Hung thú hiển nhiên cảm nhận được nguy hiểm, rống thét một tiếng, liền muốn đập nát những viên Khứ Sát Đan này.

"Trọng Lực Lãnh Địa." Lâm Trường Sinh quả quyết ra tay.

Lãnh địa do Pháp Tắc Trọng Lực hóa thành lập tức làm trọng lực của không gian hung thú đang đứng tăng lên mấy ngàn lần.

Oanh long một tiếng.

Nơi hung thú đứng trực tiếp sụt lún xuống mấy vạn mét sâu.

Tuy nhiên, hung thú chỉ hơi giãy giụa một chút, liền xuyên phá Trọng Lực Lãnh Địa.

"Long Hổ Như Ý." Cùng với tu vi của Lâm Trường Sinh thăng cấp, uy năng của Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo Long Hổ Như Ý càng mạnh hơn.

Rồng hổ gầm dài, mang theo khí thế bàng bạc đập về phía hung thú.

"Bạch Hồng Xuyên Dương." Lâm Trường Sinh không ngừng công kích của chính mình.

Huyền Nguyên Kiếm ông minh rung động, nhất nguyên trọng thủy điên cuồng diễn hóa.

Tiên kiếm lớn mấy ngàn trượng mang theo trường hồng màu trắng giết về phía hung thú.

Đông.

Long Hổ Như Ý đập trúng thân thể hung thú.

Trực tiếp đập bay thân thể khổng lồ của nó ra xa mấy ngàn công lý.

Trên vảy của nó nổ ra một mảng huyết nhục, lộ ra xương trắng lởm chởm.

Không ngờ phòng ngự nhục thân của hung thú lại cường hãn như vậy.

Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo Long Hổ Như Ý lại không thể xuyên thủng.

Hung thú đau đớn.

Nộ hống một tiếng, móng vuốt lớn như núi trực tiếp đập bay Long Hổ Như Ý.

Long Hổ Như Ý phát ra một trận ai minh, bay ngược trở lại.

Linh quang phía trên ảm đạm, có chút bị tổn hại.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thu nó vào trong cơ thể, dùng pháp lực bắt đầu ôn dưỡng.

Long Hổ Như Ý không đánh chết hung thú này, cũng nằm trong dự liệu của Lâm Trường Sinh.

Công kích của Huyền Nguyên Kiếm cũng đồng thời tới.

Kiếm Chi Đại Đạo đáng sợ mang theo thế không thể địch nổi chém vào thân thể nó.

Lại trực tiếp cắt đi một mảng lớn huyết nhục của hung thú này.

Rống.

Hung thú phát ra tiếng nộ hống đau đớn, một đầu đâm bay Huyền Nguyên Kiếm.

Chương 48

Sắc mặt Lâm Trường Sinh trắng bệch.

Hai kiện linh bảo đều tâm thần tương liên với ngã, lúc này bị tổn hại cũng khiến ngã bị thương chút ít.

Nhưng ngã không dừng lại.

"Âm Dương Ma Bàn Bàn." "Phá Toái Không Gian." "Canh Kim Trường Hà." "Diệt Thế Thánh Quang." Điều động toàn bộ pháp lực trong cơ thể, Lâm Trường Sinh thi triển tất cả thủ đoạn của mình.

Dưới đạo vận Âm Dương Đại Đạo, hai khí đen trắng hóa thành Âm Dương Ma Bàn Bàn, không ngừng ma diệt hung thú.

Dưới đạo vận Không Gian Đại Đạo, không gian nơi hung thú đang ở lập tức vỡ nát như mặt gương, ý đồ nghiền nát nó.

Dưới đạo vận Kim Chi Đại Đạo, Canh Kim Trường Hà cuồn cuộn, vô biên vô tận, khí Canh Kim không ngừng cắt xé nhục thân hung thú.

Dưới đạo vận Hủy Diệt Đại Đạo, Diệt Thế Thánh Quang như cột sáng thiên khung, khí tức hủy diệt tất cả trực tiếp bao trùm hung thú trong đó, phàm là nơi bị Diệt Thế Thánh Quang bao phủ, cỏ cây không mọc, vạn vật không tồn tại.

Liên tục bốn loại Đại Đạo Thần Thông cùng lúc xuất hiện, uy năng khủng bố vô cùng.

Lâm Trường Sinh chỉ cảm thấy pháp lực trong cơ thể mình đều sắp bị rút cạn, đây là lần đầu tiên ngã bộc phát toàn bộ chiến lực của mình mà không chút bảo lưu.

Nhưng hiệu quả cũng vô cùng rõ ràng.

Tiếng kêu thảm thiết của hung thú này không ngừng truyền đến.

Cuối cùng âm thanh dần dần nhỏ đi, hóa thành một mảng hư vô.

Thiên Đạo chấn động, một đoàn công đức bay tới.

Lần này, Lâm Trường Sinh không thu công đức rồi chạy.

Hiện giờ, khắp Hồng Hoang Đại Lục đều có công đức giáng xuống, đã trở nên rất bình thường rồi.

Chém giết hung thú, Lâm Trường Sinh đã có một cái nhìn khái quát về chiến lực của mình.

Nếu liều mạng, ngã hẳn là có thể chiến thắng một hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng nếu đối đầu với tu sĩ cùng cảnh giới thì chưa chắc.

Đặc biệt là tu sĩ có linh bảo, thì ngã chỉ có phần chạy.

Hơi nghỉ ngơi một lát, Lâm Trường Sinh liền bắt đầu phá giải Tiên Thiên Đại Trận ẩn nấp này.

Không biết qua bao lâu, Lâm Trường Sinh liền biến mất tại chỗ, tiến vào trong Tiên Thiên Đại Trận.

Cùng lúc đó, trong phạm vi mấy trăm vạn công lý gần đó, có một nhóm tu sĩ liên thủ chém giết một hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Sau khi thu công đức không lâu, họ liền phát hiện một bên khác cũng có công đức giáng xuống.

Nhóm người này nhìn nhau một cái, ai nấy đều không nói gì mà hướng về phía nơi công đức giáng xuống.

Họ đã nhìn ra đó cũng là công đức chém giết hung thú cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Hiện tại đi qua có lẽ còn có thể nhận được một chút lợi ích.

Chỉ là khi họ chạy tới, lại phát hiện đã không còn bóng người.

Nhưng họ lại bị dấu vết chiến đấu trước mắt làm cho kinh ngạc ngẩn người.

"Đây, đây dường như là khí tức Đại Đạo?" "Hơn nữa hình như còn không chỉ một loại?" "Hồng Hoang lại có Đại năng khủng bố đến như vậy tồn tại." Mấy người nhìn nhau, ai nấy đều lộ ra vẻ cực kỳ chấn kinh.

Họ lại dám có ý đồ với Đại năng như vậy?

Điên rồi, họ thật sự có chút không biết sống chết.

Mấy người vội vàng chuyển hướng, chạy trốn khỏi nơi này như bay.

Lâm Trường Sinh tự nhiên là không hề để tâm đến tất cả những chuyện ở đây, lúc này ngã ở trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận cũng có một chút thu hoạch.

Bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, Lâm Trường Sinh giữ vững nguyên tắc "con nhà nghèo biết lo sớm", phàm là linh căn, linh nguyên liệu nào có thể thu lấy đều được ngã di thực vào Bách Thảo Đồ.

Trong khoảng thời gian này, linh nguyên liệu trong Bách Thảo Đồ đã tăng lên không ít.

Nhưng kể từ lần thăng cấp trước đó, Bách Thảo Đồ lại không thăng cấp nữa.

Nếu có thể di thực được Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn vào, có lẽ có thể nâng cao phẩm cấp của Bách Thảo Đồ.

Lâm Trường Sinh vừa di thực những linh căn này, vừa đi sâu vào bên trong Tiên Thiên Đại Trận.

Đột nhiên, bước chân của ngã dừng lại.

Trước mặt ngã xuất hiện một cây linh căn tiên thiên, thân cây mảnh mai, tán cây như lọng, trên cành cây treo đầy những chiếc lá có gân rõ ràng.

Mỗi một chiếc lá đều tản ra linh quang huyền diệu.

Ngay cả Lâm Trường Sinh ngửi thấy mùi hương thanh nhã này, ngã cũng cảm thấy Nguyên Thần mình dường như đã trở nên minh mẫn hơn không ít.

Linh khí ở đây vô cùng nồng đậm.

Dường như đã hấp thu toàn bộ linh khí trong Tiên Thiên Đại Trận về nơi này.

Bên cạnh cây linh căn này mọc đầy những linh nguyên liệu có niên đại cực cao.

Hơn nữa đều rất hiếm có.

Thậm chí có mấy gốc là linh nguyên liệu để luyện Thất Chuyển Kim Đan.

"Đây là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn Ngộ Đạo Trà Thụ sao?" Lâm Trường Sinh có chút không chắc chắn nói.

Tương truyền Ngộ Đạo Trà Thụ ẩn chứa huyền ảo của Thiên Địa Đại Đạo.

Mỗi một chiếc lá đều có thể giúp người ta Ngộ Đạo.

Chính vì đặc tính có thể Ngộ Đạo này, Ngộ Đạo Trà Thụ thậm chí rất khó sinh ra linh trí hoàn chỉnh.

Dường như để đáp lại Lâm Trường Sinh, cành cây của Ngộ Đạo Trà Thụ lại bắt đầu xào xạc.

Không ngờ đúng là Ngộ Đạo Trà Thụ.

Lần này thu hoạch thật lớn rồi.

Lâm Trường Sinh lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Mặc dù ngã có 【Đỉnh cấp Ngộ Tính】, nhưng Ngộ Đạo Trà Thụ có thể giúp ngã đẩy nhanh quá trình Ngộ Đạo.

Hơn nữa, còn có thể di thực vào Bách Thảo Đồ và nâng cao phẩm cấp của nó.

Kiếm lớn rồi.

Chưa đợi Lâm Trường Sinh có hành động gì, cành cây của Ngộ Đạo Trà Thụ lại xào xạc.

Một cục đất nhỏ từ gốc cây nhô ra, sau đó đưa cho Lâm Trường Sinh.

Mặc dù chỉ là một cục nhỏ, nhưng Lâm Trường Sinh cảm nhận được khí tức thổ chi cực kỳ nồng đậm.

"Đây là Cấn Thổ?" Lâm Trường Sinh có chút không chắc chắn hỏi.

Xào xạc.

Cành cây Ngộ Đạo Trà Thụ rung động, dường như đang đáp lại.

Quả nhiên đúng là Cấn Thổ.

Cấn Thổ so với Cửu Thiên Tức Nhưỡng, tuy danh tiếng kém hơn một chút.

Nhưng cũng là một loại thổ nhưỡng phẩm chất cực cao.

Chỉ cần nói ra Nhân Sâm Quả Thụ là mọi người đều biết.

Trấn Nguyên Đại Tiên dùng Cấn Thổ để bồi dưỡng Nhân Sâm Quả Thụ.

Chẳng trách ở đây có Ngộ Đạo Trà Thụ.

Hóa ra là vì có Cấn Thổ a.

Chỉ riêng cục Cấn Thổ này, cộng thêm Ngộ Đạo Trà Thụ, tuyệt đối có thể khiến Bách Thảo Đồ lần nữa tấn cấp.

"Đây là muốn tặng cho ngã sao?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

Xào xạc.

Ngộ Đạo Trà Thụ đáp lại.

Không đúng.

Ngộ Đạo Trà Thụ loại Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn này rất khó sinh ra linh trí.

Nhưng vì sao ngã lại cảm thấy nó có chút linh rồi nhỉ?

Chẳng lẽ là vì Tạo Hóa Đại Đạo của ngã?

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh quyết định thử một chút.

Đạo vận Tạo Hóa Đại Đạo bao quanh cơ thể, không ngừng dũng mãnh chảy về phía Ngộ Đạo Trà Thụ.

Lâm Trường Sinh không ngừng quan sát Ngộ Đạo Trà Thụ.

Phát hiện gân lá của Ngộ Đạo Trà Thụ dường như càng thêm rõ ràng.

Một luồng cảm xúc hân hoan liền truyền tới.

"Quả nhiên là vì Tạo Hóa Đại Đạo." Lâm Trường Sinh chợt hiểu ra.

Năm xưa Nữ Oa chính là dùng Pháp Tắc Tạo Hóa, mới niết thổ tạo nhân.

Tạo Hóa Đại Đạo của ngã khiến Ngộ Đạo Trà Thụ có linh tính thì cũng bình thường.

Bất quá chỉ là có linh tính thôi.

Chương 49

Muốn sinh ra linh trí, thậm chí Nguyên Thần thì vẫn vô cùng khó khăn.

Trừ phi Lâm Trường Sinh không ngừng dùng Tạo Hóa Đại Đạo để tư dưỡng Ngộ Đạo Trà Thụ.

"Tiểu gia hỏa, vậy ngươi cứ đi theo ngã đi." "Nói không chừng tương lai ngã có thể giúp ngươi sinh ra linh trí." Lâm Trường Sinh cười nói.

Mặc dù Ngộ Đạo Trà Thụ tồn tại lâu hơn ngã.

Nhưng dù sao điểm linh tính này cũng chỉ mới có, còn chưa bằng một đứa trẻ.

Cho nên gọi nó là tiểu gia hỏa cũng không quá đáng.

Xào xạc.

Cành cây Ngộ Đạo Trà Thụ không ngừng đung đưa, phảng phất như vì muốn rời đi nơi này mà đang nhảy múa.

"Tiểu gia hỏa, ngươi hãy vào trong Thiên Đạo Dị Bảo của ngã trước." "Trong khoảng thời gian này giúp ngã chăm sóc tốt linh căn, linh nguyên liệu trong Bách Thảo Đồ." "Đợi đến Bồng Lai Tiên Đảo của ngã rồi ta sẽ thả ngươi ra." Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp thu Ngộ Đạo Trà Thụ và Cấn Thổ vào trong Bách Thảo Đồ.

Cấn Thổ và Ngộ Đạo Trà Thụ tiến vào Bách Thảo Đồ, quả nhiên đúng như Lâm Trường Sinh dự liệu.

Bách Thảo Đồ lần nữa bắt đầu tấn cấp.

Không gian bên trong lại vô hạn mở rộng ra, tiên thiên linh khí so

với trước đây nồng đậm hơn mấy trăm lần.

Đặc biệt là Cấn Thổ và Ngộ Đạo Trà Thụ, trực tiếp đẩy nhanh thời gian thành thục của những linh căn, linh nguyên liệu này.

Hài lòng thu hồi ánh mắt, Lâm Trường Sinh quét mắt một cái, xác nhận bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này không còn linh nguyên liệu có giá trị nào nữa, rồi mới rời đi nơi đây.

Tiếp theo, ngã tiếp tục hướng về Đông Hải.

Cùng lúc đó, lượng kiếp hung thú cũng sắp kết thúc.

Lúc này, Hồng Quân, La Hầu và một nhóm Đại năng khác đã giết đến trước mặt Thú Hoàng Thần Nghịch.

"La Hầu, ân oán âm mưu trước đây ngã sẽ không tính toán với ngươi." "Hiện giờ chém giết Thần Nghịch mới có thể kết thúc trường lượng kiếp này." "Sau đó mới là vũ đài của ngươi và ngã." "Nếu ngươi muốn thừa cơ giở trò hèn hạ, thì hãy mau chóng rời đi." "Nếu không, dù ngã có liều mình bị thương bản nguyên, cũng sẽ đại chiến một trận với ngươi." Hồng Quân tay cầm Thái Cực Đồ, vẻ mặt ngưng trọng nói.

Chém giết Thần Nghịch là có thể nhận được lượng lớn công đức.

Hồng Quân không muốn bị người khác chiếm mất lợi ích này.

Cho nên trực tiếp bày tỏ thái độ của mình với La Hầu.

"Hừ." "Cuộc chiến của ngươi và ngã, không phải là bây giờ." La Hầu nắm chặt Thí Thần Thương trong tay, lạnh giọng nói.

Coi như đã đáp lại Hồng Quân.

"Giết." Nhận được lời đáp của La Hầu, Hồng Quân dẫn đầu giết về phía Thần Nghịch.

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ trong tay dưới sự gia trì của

pháp lực, hóa thành một tấm màn trời khổng lồ che phủ.

Một đạo kim kiều pháp tắc từ trong Thái Cực Đồ kéo dài ra.

Dưới uy năng khủng bố, phi Thánh Nhân đều phải tan thành tro bụi.

La Hầu cũng không cam chịu kém cỏi.

Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương trong tay mang theo sát khí đen kịt như mực, giết về phía Thần Nghịch.

"Rống!" "Hồng Quân, La Hầu đáng chết!" "Đừng có khinh thường ta!" Thần Nghịch tự nhiên không cam lòng cứ thế vẫn lạc.

Nó muốn nghịch phản Thiên Đạo, nó muốn mượn điều này để chứng đạo.

Hung thú vốn không nên bại nhanh như vậy.

Đều là vì Kỳ Lân tộc đáng chết.

Thần Nghịch không cam lòng, thân hình khổng lồ liền xông lên, chiến ý ngút trời, đại sát tứ phương.

Tiếng oanh minh của chiến đấu không ngừng vang vọng khắp nơi.

Có thể trở thành Thú Hoàng, thực lực bản thân tự nhiên là không cần nói nhiều.

Mới bắt đầu, Thần Nghịch lại áp chế Hồng Quân và những người khác liên tục bại lui.

Nhưng nhờ vào ưu thế về số lượng, và ưu thế của Tiên Thiên Chí Bảo.

Họ bắt đầu không ngừng chiếm ưu thế.

Trận chiến này, kéo dài đến mấy chục năm.

Ngay trong ngày này, cả Đông Phương Đại Lục dường như đều

xảy ra địa chấn núi lở.

Lâm Trường Sinh, người đã đến bờ Đông Hải, không nhịn được quay đầu nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Đây là đã phân ra thắng bại rồi sao?

Khoảnh khắc này, Đông Phương Đại Lục đã thu hút tầm nhìn của toàn bộ Hồng Hoang.

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ mạnh dữ dội.

Một cột máu khổng lồ vô tận vọt lên trời.

Vào khoảnh khắc này, dường như ngay cả bầu trời cũng bị nhuộm thành màu đỏ.

Theo sau đó là, các sinh linh Hồng Hoang cảm thấy Nguyên Thần đều nhẹ nhõm hơn không ít.

Sát khí lượng kiếp vốn nồng đậm cũng bắt đầu tiêu tan.

Tiên thiên linh khí dần dần bắt đầu trở nên nồng đậm hơn.

Trời đất trong lành, Thiên Đạo vận chuyển như thường.

"Đây là Thú Hoàng Thần Nghịch vẫn lạc rồi sao?" "Lượng kiếp hung thú đã kết thúc rồi sao?" Khoảnh khắc này, tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều linh cảm mách bảo.

Lượng kiếp kết thúc, thời đại mới đã đến.

Thiên địa hiện tại cực kỳ thích hợp cho việc tu luyện.

Ngay khi chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận, cột máu tiêu tan.

Theo sau đó là Thiên Đạo chấn động, giáng xuống vô lượng công đức.

Công đức màu vàng kim chiếu sáng cả chân trời.

"Đại năng chém giết Thần Nghịch lần này kiếm lớn rồi a." "Phải

a, một khối công đức lớn như vậy, nếu luyện hóa thì tuyệt đối có thể lập địa Đại La a." "Công đức tuy tốt, nhưng cũng có không ít Đại năng vẫn lạc khi chém giết Thần Nghịch." Bất Chu Sơn.

Hồng Quân và các Đại năng khác khí tức có chút hư phù.

Mấy chục năm đại chiến khiến pháp lực của họ đều sắp cạn kiệt.

Ngay cả những đạo hữu cùng vây giết cũng đã vẫn lạc mấy chục người.

Trận chiến này vô cùng thảm liệt.

Bất quá nhìn thấy công đức từ chân trời bay tới, tất cả Đại năng đều lộ ra nụ cười.

Mọi thứ đều đáng giá.

"Có nhiều công đức như vậy, ngã đẳng cũng có thể thử đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên rồi." Âm Dương Đạo Nhân và những người khác cười nói.

"Phải a." "Có thể đột phá rồi." Hồng Quân cười nói.

Bất chợt liếc nhìn La Hầu.

Đối với họ mà nói, không phải là có khả năng đột phá Đại La Kim Tiên.

Mà là chắc chắn sẽ đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Bởi vì trong cõi vô hình khí vận của họ đều đã thay đổi.

La Hầu nhìn công đức một cái, không nói gì.

Nhưng sâu trong mắt hắn có sự cuồng nhiệt.

Cuối cùng thời đại của hắn cũng sắp đến rồi sao?

Những kế hoạch của hắn cuối cùng cũng có thể bắt đầu rồi a.

Lần này, hắn bất luận thế nào cũng phải chứng đạo thành công.

Con đường cũ của Thần Nghịch, hắn không muốn đi.

Ngay khi các Đại năng này đang hưng phấn chờ đợi công đức giáng lâm, lại đột nhiên phát hiện một khối công đức lớn như vậy lại trực tiếp chia ra ít nhất hai phần ba.

Bay về một hướng khác.

"Đây là tình huống gì?" Âm Dương Đạo Nhân sắc mặt trắng bệch hỏi.

"Chẳng lẽ là vị tiền bối kia?" Bỗng nhiên có người nói.

Thiên Đạo công đức loại này là không thể có ai dám cướp.

Dù có dám, cũng không cướp được.

Vậy thì chỉ có một kết quả, đó là Thiên Đạo tự mình an bài.

Chém giết Thú Hoàng, bọn họ những người này đều ở đây.

Tuyệt đối không có người khác.

Lúc này lại phân ra một phần lớn công đức bay đi, họ chỉ có thể nghĩ đến vị tiền bối kia.

Dù sao thì Khứ Sát Đan và thủ pháp luyện chế đều là do ngài ấy công bố.

Lượng kiếp hung thú có thể kết thúc thuận lợi như vậy, phần lớn là nhờ công lao của ngài ấy.

Thiên Đạo ban thưởng công đức cho ngài ấy thì cũng hợp tình hợp lý.

Chương 50

Chỉ là tại sao lại nhiều công đức như vậy a!

Bọn họ thật sự ghen tỵ a.

"Căn nguyên của vị tiền bối này thật sự quá khủng bố." "Chúng ta lại không thể suy toán ra bất kỳ tin tức nào của ngài ấy." Hồng Quân thở dài một tiếng.

Không chỉ một lần, hắn đã dùng đến Tạo Hóa Ngọc Điệp để suy toán tin tức của người này.

Nhưng đều là một mảnh trống rỗng.

Nếu có thể kết giao với vị tiền bối này, nói không chừng có thể giúp mình đối phó với La Hầu.

La Hầu mắt lóe sáng, trong lòng không biết đang nghĩ gì.

Họ đương nhiên sẽ không biết, vị tiền bối mà họ muốn kết giao vẫn chỉ là một Thái Ất Kim Tiên.

"Đây là công đức của ngã." Lâm Trường Sinh nhìn công đức bay tới, lập tức lộ ra nụ cười.

Thiên Đạo thành không lừa ngã a.

Quả nhiên công bố đan phương Khứ Sát Đan và thủ pháp luyện chế là quyết định đúng đắn.

Ngã căn bản không cần động thủ, ngược lại còn nhận được nhiều công đức hơn cả Hồng Quân và những người khác.

Kỳ thực điều này cũng rất dễ hiểu.

Lượng kiếp hung thú sớm muộn gì cũng sẽ kết thúc.

Nhưng tiên thiên linh khí bị ô nhiễm thì Thiên Đạo sẽ phải hao phí vô số Nguyên Hội để tịnh hóa.

Nhưng chính vì Khứ Sát Đan của Lâm Trường Sinh, sát khí mới không ô nhiễm bao nhiêu tiên thiên linh khí.

Cho nên trong mắt Thiên Đạo, kết quả thực sự quan trọng là tịnh hóa sát khí.

Bởi vậy mới ban cho Lâm Trường Sinh nhiều công đức như vậy.

Nhận được công đức, Lâm Trường Sinh đại khái nhìn thoáng qua, nhiều công đức như vậy, tuyệt đối đủ để ngã triển phóng Thập Nhị Phẩm Tam Hoa rồi.

Để không bại lộ chính mình, ngã vội vàng thi triển Ngũ Hành Độn Thuật không ngừng rời xa nơi này.

Quả nhiên, qua rất lâu sau có vô số Đại năng vội vã chạy đến nơi này.

Nhưng đáng tiếc, sớm đã không còn bóng người.

Không biết qua bao lâu, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng lần nữa đến được Đông Hải.

Hiện tại ngã đã không còn tâm tình tìm kiếm linh căn, linh nguyên liệu.

Việc cấp bách trước mắt vẫn là tấn cấp lên Đại La Kim Tiên.

Như vậy, ngã mới xem như đã đứng vững gót chân ở Hồng Hoang này a.

Dựa vào cảm ứng giữa ngã và Tiên Thiên Đại Trận của Bồng Lai Tiên Đảo, Lâm Trường Sinh không ngừng điều chỉnh phương hướng, cuối cùng sau mấy năm thì dừng lại.

Sau đó liền biến mất trong hư không.

Khi xuất hiện lần nữa, đã ở trên Bồng Lai Tiên Đảo.

Trước tiên ngã cẩn thận cảm ứng một chút trận pháp đã bố trí trước đó, may mắn là không hề tổn hại.

Lâm Trường Sinh lúc này mới hoàn toàn yên tâm.

Tiếp theo, ngã phải quy hoạch Bồng Lai Tiên Đảo một chút, sau đó liền bắt đầu luyện đan.

Sau khi đan dược luyện chế xong, liền có thể bắt đầu tấn thăng Đại La Kim Tiên.

Mặc dù trong lòng kích động, nhưng Lâm Trường Sinh vẫn rất nhanh bình tĩnh lại.

Trước tiên, ngã tìm một khối đất lớn ở nơi có linh tuyền trên Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau đó liền di thực phần lớn linh căn, linh nguyên liệu trong Bách Thảo Đồ ra.

Linh khí của Bồng Lai Tiên Đảo nồng đậm hơn Bách Thảo Đồ rất nhiều.

Đặt ở đây sinh trưởng có thể đẩy nhanh thời gian thành thục.

Đương nhiên, Bách Thảo Đồ cũng sẽ không vì vậy mà rớt phẩm cấp.

Sau đó Lâm Trường Sinh lại lấy Ngộ Đạo Trà Thụ ra.

“Tiểu gia hỏa, đây chính là nhà của ngã.” “Ngươi hãy giúp ngã trông coi những linh căn, linh nguyên liệu này trước.” “Đợi ngã tấn cấp thành Đại La Kim Tiên rồi, sẽ dùng Tạo Hóa Đại Đạo để giúp ngươi.” Lâm Trường Sinh cười nói.

Ngộ Đạo Trà Thụ phát ra tiếng xào xạc, tỏ ra vô cùng vui vẻ.

Tiên thiên linh khí ở đây nồng đậm hơn nơi nó ở trước đây.

Tự nhiên là lập tức thích nơi này.

Lại thêm Lâm Trường Sinh hứa sẽ dùng Tạo Hóa Đại Đạo để giúp nó, lập tức phấn khích đến nỗi.

Không ngừng truyền ra cảm xúc thân mật.

Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Sau đó lấy ra khối Hỗn Độn Linh Bảo tàn phá trên người.

Lúc này nắm trong lòng bàn tay, đạo vận Mộng Cảnh Đại Đạo liền tự chủ bay ra.

Cùng với kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này tương hô ứng.

Quả nhiên là linh bảo của Mộng Cảnh Ma Thần a.

Lâm Trường Sinh chỉ hơi tế luyện pháp lực một chút, liền dừng lại.

Hóa ra kiện linh bảo này có tên là Mộng Cảnh Tú Mạt.

Mặc dù phẩm cấp đã rớt, nhưng cũng có ba mươi sáu đạo cấm chế.

Trong Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo cũng là đỉnh cấp.

"Mượn kiện Mộng Cảnh Tú Mạt này, ngã liền có thể cấu kiến Mộng cảnh thế giới." "Trong Mộng cảnh thế giới thêm vào Pháp Tắc Tạo Hóa, tuyệt đối là lấy giả loạn thật." Lâm Trường Sinh có chút hướng về nói.

Khi thế giới như mộng cảnh cũng có thể cảm ngộ tu luyện, lúc đó sẽ nghịch thiên đến mức nào?

Bất quá Lâm Trường Sinh chưa từng cấu kiến Mộng cảnh thế

giới, cho nên cần tự mình mò mẫm.

Hơn nữa ngã hiện tại cũng không định tế luyện kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này.

Đợi đến khi mình tấn thăng thành Đại La Kim Tiên rồi tế luyện cũng không muộn.

Thu lại linh bảo, Lâm Trường Sinh lấy ra Tử Lô.

Tiếp theo có thể bắt đầu luyện chế Lục Chuyển Đan Dược.

Mặc dù trên người ngã vẫn còn mấy viên Lục Chuyển Kim Đan.

Nhưng dù sao ngã cũng muốn triển phóng Thập Nhị Phẩm Tam Hoa.

Đương nhiên là phải chuẩn bị đầy đủ.

Có kinh nghiệm luyện đan ở Kỳ Lân tộc trước đó, tỷ lệ thành đan của Lâm Trường Sinh rất cao.

Bất quá mấy vạn năm thời gian, liền thành công luyện chế được hơn mười viên Lục Chuyển Kim Đan.

Cộng thêm những viên trước đó, ngã đã có hơn hai mươi viên Lục Chuyển Kim Đan.

Đã đủ cho ngã sử dụng.

Hít một hơi thật sâu, Lâm Trường Sinh bắt đầu điều chỉnh trạng thái của mình.

Cho đến khi trạng thái được điều chỉnh đến mức tối ưu, lúc này mới tĩnh khai song nhãn.

"Đã đến lúc bắt đầu triển phóng Tam Hoa, tấn thăng Đại La Kim Tiên rồi!" Đại La Kim Tiên, siêu thoát Trường Hà Vận Mệnh Thời Không.

Bất lão bất tử, vĩnh sinh bất diệt.

Lúc này Lâm Trường Sinh tại Bồng Lai Tiên Đảo đã bắt đầu tấn cấp Đại La Kim Tiên.

Chỉ thấy ngã ngồi khoanh chân.

Hắc bạch kim xích thanh ngũ khí lưu chuyển, hiển hóa trong cơ thể ngã.

Ngũ khí viên mãn, trên đỉnh đầu ngã xuất hiện một tầng Khánh Vân.

Trên Khánh Vân có hư ảnh Tam Hoa.

Hung trung ngũ khí, đầu đỉnh Tam Hoa.

Chỉ cần Tam Hoa hoàn toàn triển phóng, liền có thể thành tựu Đại La Kim Tiên.

Tam Hoa trước đây đã nói qua, lần lượt là Thiên, Địa, Nhân Tam Hoa, đồng thời tương ứng với Tinh, Khí, Thần.

Muốn Tam Hoa triển phóng viên mãn, nhất định Tinh, Khí, Thần đều phải vô cùng sung mãn.

Lâm Trường Sinh hiển nhiên đã chuẩn bị sẵn sàng.

Ngã trực tiếp một hơi nuốt xuống chín viên Lục Chuyển Kim Đan.

Kim đan hóa thành pháp lực mênh mông như biển chảy vào trong Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh.

Hóa thành năng lượng tinh thuần trực tiếp xông thẳng lên Nhân Hoa.

Với căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh tiêm của Lâm Trường Sinh, Nhân Hoa thuận lợi như nước chảy thành sông bắt đầu triển phóng.

Nhất phẩm.

Nhị phẩm.

Chương 51

Tam phẩm… Thoáng chốc vạn năm thời gian trôi qua.

Nhân Hoa của Lâm Trường Sinh vô cùng dễ dàng trực tiếp đạt đến cửu phẩm.

Cửu phẩm Nhân Hoa trên Khánh Vân dao duệ sinh tư, tán lạc vô cùng đạo quang.

Trong Hồng Hoang, cửu là cực số, đã đạt đến cực hạn.

Nhưng lại không viên mãn.

Muốn viên mãn, chỉ dựa vào pháp lực đã vô dụng.

Lúc này Lâm Trường Sinh sớm đã chuẩn bị sẵn sàng.

Công đức nhận được trước đó trực tiếp bay ra một phần ba, trong khoảnh khắc bị Nhân Hoa hấp thu luyện hóa.

Nhân Hoa vốn đã ngừng triển phóng lại lần nữa trở nên quang mang rực rỡ, bộc phát ra đạo quang rực rỡ.

Sau đó tiếp tục bắt đầu triển phóng.

Thập phẩm!

Thập nhất phẩm!

Thập nhị phẩm!

Thập Nhị Phẩm Nhân Hoa như bảo vật hoàn mỹ nhất trên thế gian này, từng trận đạo vận không ngừng rải xuống, vô lượng đạo quang chiếu rọi toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Lúc này ngay cả với căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh tiêm của Lâm Trường Sinh, ngã cũng cảm thấy ý niệm lần nữa trở nên thông

đạt, tốc độ tu luyện so với trước đây ít nhất cũng mạnh hơn mấy ngàn lần.

Đây vẫn chỉ là triển phóng Nhân Hoa.

Thật không dám tưởng tượng hai hoa còn lại hoàn toàn triển phóng sẽ khiến ngã thăng cấp đến mức nào.

Tiếp tục.

Có kinh nghiệm triển phóng Nhân Hoa.

Lâm Trường Sinh lại nuốt chín viên Lục Chuyển Kim Đan vào bụng.

Dược lực tinh thuần lần nữa bắt đầu kích thích Địa Hoa triển phóng.

Nhất phẩm.

Nhị phẩm.

Tam phẩm… Tương tự hao phí vạn năm thời gian, Địa Hoa cũng thuận lợi triển phóng đến cửu phẩm.

Công đức, đến đây!

Lại một phần ba công đức bay tới.

Bị Địa Hoa hấp thu.

Địa Hoa vốn đã đình trệ lại lần nữa bắt đầu triển phóng.

Thập phẩm!

Thập nhất phẩm!

Thập nhị phẩm!

Địa Hoa viên mãn.

Địa Hoa rải xuống vô cùng đạo quang, cùng Nhân Hoa xa xa tương

hô ứng.

Lần này Lâm Trường Sinh cũng cảm thấy tốc độ Ngộ Đạo của bản thân ít nhất cũng thăng lên mấy ngàn lần.

Lúc này nếu ngã lần nữa lĩnh ngộ Đại Đạo, tuyệt đối có thể đạt đến một cảnh giới rất sâu.

Bất quá hiện tại không phải lúc Ngộ Đạo, mà là phải tiếp tục triển phóng đóa Thiên Hoa cuối cùng.

Chỉ cần Thiên Hoa viên mãn triển phóng, vậy thì Lâm Trường Sinh liền có thể thành tựu Đại La Kim Tiên!

Không chút do dự, Lâm Trường Sinh trực tiếp nuốt xuống chín viên Lục Chuyển Kim Đan còn lại.

Dược lực do Kim Đan hóa thành cũng khiến Thiên Hoa của ngã triển phóng đến cửu phẩm!

Tiếp theo, một phần ba công đức cuối cùng còn lại cũng bị Thiên Hoa hấp thu.

Thập phẩm!

Thập nhất phẩm!

Thập nhị phẩm!

Thiên Hoa, viên mãn!

Lập tức Tam Hoa đồng thời triển phóng, tương hỗ huy ánh.

Hình thành một đóa kim liên khổng lồ, không ngừng xoay chuyển.

Đồng thời một tôn hư ảnh mãng xà khổng lồ xuất hiện trên kim liên.

Đây là Pháp tướng của Lâm Trường Sinh!

Pháp tướng trực tiếp xuyên thấu tầng trời, thẳng tới Hỗn Độn.

Như Hồng Hoang Hỗn Độn Cự Thú vậy, bao quanh toàn bộ Hồng Hoang.

Đồng tử rắn màu xanh biếc ngưng thị toàn bộ Hồng Hoang.

Khoảnh khắc này, toàn bộ Đại năng Hồng Hoang dường như đều có cảm ứng, ai nấy đều ngẩng đầu nhìn về phía hư không.

Đông Hải.

Long Vương vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía hư không.

"Pháp tướng đáng sợ như vậy." "Đây là vừa mới thành tựu Đại La Kim Tiên sao?" "Rốt cuộc là Đại năng phương nào mới có được loại nội tình khủng bố này!" Núi Bất Tử Hỏa Sơn phương Nam.

Nguyên Phượng cũng nhìn về phía hư không, "Hoàn mỹ Tam Hoa, Pháp tướng bao quanh Hồng Hoang?" "Thủ bút thật lớn a!" Bất Chu Sơn.

"Căn nguyên của người này tuyệt đối vượt xa tưởng tượng của ngã đẳng." "Nếu có thể cùng vị Đại năng này luận đạo, nói không chừng có thể giúp ngã tiến thêm một bước." Thủy Kỳ Lân ngẩng đầu hướng về nói.

Phương Tây, Ma Tổ Điện.

"Không thể nào." "Vì sao lại có Hoàn mỹ Tam Hoa tồn tại!" Ma Tổ La Hầu vẫn luôn tự cho mình là cao cường lại vẻ mặt không thể tin nổi.

Pháp tướng bao quanh Hồng Hoang, đây phải là nội tình căn nguyên cường hãn đến mức nào mới làm được a!

Ngọc Kinh Sơn.

"Không ngờ luyện đan Đại Sư mà chúng ta xưng là tiền bối lại chỉ là một Đại La Kim Tiên vừa mới tấn cấp!" Hồng Quân ánh mắt phức

tạp nhìn về phía hư không.

Hắn tuy không suy toán ra bất kỳ tin tức nào, nhưng ngoài vị tiền bối kia ra, hắn không nghĩ ra còn có ai khác.

Muốn Tam Hoa viên mãn, ngoài căn nguyên nghịch thiên ra, còn cần lượng lớn công đức.

Chỉ có vị tiền bối kia mới phù hợp những điều kiện này thôi.

Chưởng ác Đại Đạo, luyện chế vô thượng đan dược, kết thúc lượng kiếp hung thú thì nhận được lượng lớn công đức.

Ngoài vị tiền bối này ra, còn có ai!

Bất quá vị tiền bối này tuy chỉ là vừa mới tấn thăng Đại La Kim Tiên, nhưng mình muốn biết rõ nội tình của ngài ấy, có lẽ còn phải đạt đến một cảnh giới cao hơn.

"Bất quá Tam Hoa viên mãn, muốn siêu thoát Trường Hà Vận Mệnh, còn phải độ qua kiếp nạn Thập Tử Vô Sinh này a." Hồng Quân ánh mắt bình tĩnh, ngữ khí bình đạm thấp giọng nói.

Cùng lúc lời hắn vừa dứt, Thiên Đạo chấn động.

Thần Luân Thiên Đạo hiển hóa, Thần Phạt Chi Nhãn ngưng tụ.

Đồng tử đáng sợ hoàn toàn do pháp tắc ngưng tụ mà thành, che trời lấp nhật, phảng phất đang ngưng thị tất cả chúng sinh Hồng Hoang.

Lúc này tất cả sinh linh đều tâm sinh chiến đấu, hoảng như tận thế.

Thần Phạt Chi Nhãn giống như một vực sâu đen kịt lại rực rỡ.

Trong vực sâu đang ngưng tụ Diệt Thế Thần Lôi.

Không sai, Tam Hoa viên mãn, Thiên Đạo không dung.

Bởi vì Tam Hoa viên mãn, có nghĩa là Hồng Hoang tương lai rất có thể sẽ sinh ra một sinh linh vượt trên Thiên Đạo.

Điều này khiến Thiên Đạo làm sao có thể chấp nhận.

Cho nên, Thần Phạt Chi Nhãn xuất hiện, thề phải hủy diệt Tam Hoa hoàn mỹ này.

Lâm Trường Sinh hiển nhiên cũng không ngờ triển phóng Tam Hoa hoàn mỹ lại còn sẽ dẫn đến kiếp nạn Thiên Đạo.

Hiện tại toàn bộ Nguyên Thần của ngã đều bị Thần Phạt Chi Nhãn khóa chặt.

Diệt Thế Lôi Đình đang điên cuồng ủ tụ.

Chỉ riêng khí thế tán lạc ra, Lâm Trường Sinh đã biết không thể chống đỡ!

Lơ là rồi.

Dù ngã lúc này có tất cả Đại Đạo Thần Thông, Tiên Thiên Linh Bảo cùng lúc xuất ra, cũng không thể đỡ nổi một kích của Diệt Thế Lôi Đình.

Không đỡ được, tất cả nỗ lực đều đổ sông đổ biển, tan thành mây khói.

Chẳng lẽ thật sự đã đến cục diện thập tử vô sinh sao?

Nguy cơ to lớn bao trùm Lâm Trường Sinh.

Đây là sinh tử nguy cơ lớn nhất của hắn kể từ khi xuyên việt.

Chương 52

Chúng sinh Hồng Hoang toàn bộ đều kính sợ nhìn Thần Phạt Chi Nhãn.

Bọn họ không cho rằng cường giả thần bí này có thể chống lại Diệt Thế Thần Lôi.

Hiển nhiên, Thiên Đạo đã không còn cho phép sự tồn tại như vậy.

Lâm Trường Sinh ánh mắt bình tĩnh nhìn Thần Phạt Chi Nhãn.

Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để chống lại Diệt Thế Lôi Đình.

Dù không chống đỡ được, hắn cũng sẽ không ngồi yên chờ chết.

Ngay khi Diệt Thế Thần Lôi uẩn nhưỡng đến cực hạn, lôi đình đen kịt đã tích súc đợi phát.

Khi đó, phảng phất có một tôn thần linh cổ lão cao quý thức tỉnh.

Xuyên thấu vô số không gian, nhìn về phía Lâm Trường Sinh. "Đại Đạo!" Lâm Trường Sinh kinh hỉ thốt lên.

Không ngờ vào giờ khắc này, thiên phú 【Đại Đạo Thù Cần】 lại một lần nữa phát huy tác dụng.

Nghĩ lại cũng phải, tu luyện cần mẫn như vậy, lại nở rộ Thập Nhị Phẩm Tam Hoa.

Quả thực đáng để Đại Đạo một lần nữa chú mục.

Đại Đạo đột nhiên phục tô, ánh mắt của Người lập tức giải trừ sự khóa định của Diệt Thế Lôi Đình.

Vô số Pháp Tắc áo nghĩa trong Thần Phạt Chi Nhãn đều nhanh chóng tiêu dung.

Thiên Đạo Thần Luân phảng phất bị kinh hãi, trực tiếp thối lui.

Ý chí Thiên Đạo vào khoảnh khắc này hoàn toàn tiêu tán.

Đại Đạo tuy ẩn thoái, nhưng sức mạnh của Người còn xa mới là Thiên Đạo hiện tại có thể sánh bằng.

Chỉ một tia ánh mắt, cũng đủ khiến Thiên Đạo phải run rẩy. "Đây là chuyện gì?" "Thần Phạt Chi Nhãn dường như trực tiếp bị một cỗ sức mạnh vô danh chấn nát?" "Ngay cả Thiên Đạo cũng vì thế mà kinh sợ thối lui?" "Vị đại năng thần bí này rốt cuộc có lai lịch căn nguyên thế nào?" Khoảnh khắc này, chúng sinh Hồng Hoang đều chứng kiến một cảnh tượng đủ để chấn động bọn họ.

Điều này đã hoàn toàn vượt quá sự lý giải của bọn họ.

Bọn họ thực sự khó mà tưởng tượng nổi, rốt cuộc là sức mạnh nào lại khiến Thiên Đạo cũng phải e sợ.

Chẳng lẽ là Đại Đạo?

Nhưng làm sao có thể chứ, Đại Đạo chẳng phải đã ẩn thoái rồi sao?

Lại vì sao lại phục tô vì một cường giả thần bí thăng cấp Đại La Kim Tiên?

Hồng Quân, La Hầu đều điên cuồng thôi diễn.

Nhưng lại không có bất kỳ tin tức nào.

Duy có Thủy Kỳ Lân nhìn hư không, có chút nghi hoặc. "Lại là ánh mắt của Đại Đạo?" "Giống hệt tình huống của Kỳ Mặc lần trước." "Chẳng lẽ là Kỳ Mặc đang thăng cấp Đại La Kim Tiên?" Thủy Kỳ Lân cảm thấy suy đoán này của mình có chút buồn cười.

Nhưng nếu suy xét kỹ lưỡng, thật sự có một tia khả năng đó.

Trước tiên, khi Kỳ Mặc còn là Thái Ất Kim Tiên thì đã nhận được

ánh mắt của Đại Đạo.

Đây vốn đã là chuyện cực kỳ không thể tin nổi, khó giải thích rồi.

Thêm vào đó, trước khi Kỳ Mặc vẫn lạc, y cũng vừa vặn ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Tính toán thời gian, mấy chục vạn năm đã trôi qua.

Lúc này thăng cấp cũng là bình thường.

Vốn dĩ Đại Đạo ẩn thoái, có thể chú mục một sinh linh đã là cực kỳ hiếm có.

Hiện tại sẽ không lại có sinh linh nào khác hấp dẫn ánh mắt của Đại Đạo nữa chứ?

Nếu quả thật như vậy, Đại Đạo nói gì đến ẩn thoái?

Nhưng làm sao có thể?

Tuyến Nhân Quả của Kỳ Mặc đã hoàn toàn biến mất, điều này đại biểu cho y đã vẫn lạc.

Đây là điều không thể thay đổi.

Chẳng lẽ Kỳ Mặc có bảo vật hoặc thần thông ẩn giấu khí cơ của mình?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, ngay cả Thủy Kỳ Lân cũng giật mình.

Ngay lúc này, tộc trưởng Mặc Kỳ Lân tộc Kỳ Hóa cũng đã đến Tổ Địa cung điện.

Bởi vì suy đoán của y và Thủy Kỳ Lân là như nhau.

Dù sao y cũng chính mắt chứng kiến Kỳ Mặc nhận được ánh mắt của Đại Đạo, đạt được Đại Đạo chủng tử. "Thủy Kỳ Lân." Nào ngờ Kỳ Hóa vừa mở miệng, Thủy Kỳ Lân đã trực tiếp cắt ngang y. "Không thể nói, không thể nghĩ." "Kỳ Mặc đã vẫn lạc rồi." Giọng nói

không thể nghi ngờ của Thủy Kỳ Lân truyền đến.

Kỳ Hóa há miệng, cuối cùng vẫn không nói gì.

Kỳ Mặc?

Hay là cường giả thần bí kia?

Chỉ mong khi Kỳ Lân tộc ta gặp nguy nan, y có thể giúp một tay.

Thủy Kỳ Lân thở dài trong lòng.

Bồng Lai Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh không hề hay biết thân phận của mình suýt chút nữa đã bị Thủy Kỳ Lân đoán trúng.

Lúc này, hắn vẫn còn kinh hồn chưa định.

May mà đã hấp dẫn ánh mắt của Đại Đạo, nếu không thì lần này thật sự khó nói a.

Nhờ có thiên phú đỉnh cấp 【Đại Đạo Thù Cần】.

Đại Đạo xuất hiện, nguy cơ hóa giải.

Đồng thời, một tia chú mục lại mang đến cho Lâm Trường Sinh thêm một vài Đại Đạo chủng tử.

Sau đó, ánh mắt của Đại Đạo lại biến mất.

Hồng Hoang lại khôi phục bình thường.

Nhưng Lâm Trường Sinh không có thời gian để kiểm tra xem mình đã nhận được mấy loại Đại Đạo chủng tử.

Bởi vì lúc này Nguyên Thần của hắn đã bị một cỗ sức mạnh vô danh dẫn dắt vào hư không.

Hắn không hề phản kháng, vì hắn biết đây là bước cuối cùng của việc thăng cấp.

Đại La Kim Tiên, siêu thoát vận mệnh trường hà, vĩnh sinh bất tử.

Thế nào là siêu thoát vận mệnh trường hà?

Tiền thế, kim sinh, tương lai!

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang suy tư, Nguyên Thần của hắn đã xuất hiện trong vực ngoại hư không.

Một dòng trường hà cuồn cuộn vô tận, không ngừng chảy trước mắt hắn.

Khí hỗn độn mịt mờ bốc lên, khí vận mệnh huyền diệu không ngừng thăng đằng. "Đây chính là Vận Mệnh Trường Hà sao?" Lâm Trường Sinh nhìn dòng trường hà trước mắt, lẩm bẩm.

Ánh mắt hắn nhìn vào trong trường hà, vô lượng sinh linh không ngừng nổi trôi trong Vận Mệnh Trường Hà.

Hắn nhìn thấy sự kết thúc của Hung Thú Lượng Kiếp.

Nhìn thấy một sinh linh cảnh giới Thiên Tiên yếu ớt đang bế quan tu luyện.

Nhìn thấy vài sinh linh vì Linh Bảo mà đại chiến ra tay.

Những sinh linh này đều đang giãy giụa muốn siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, nhưng đáng tiếc thực lực quá yếu ớt.

Chỉ có thể mặc cho vận mệnh định đoạt.

Bỗng nhiên, Vận Mệnh Trường Hà đột nhiên nổi lên một đạo sóng lớn.

Lâm Trường Sinh vội vàng nhìn lại.

Trong sóng lớn, hắn nhìn thấy cảnh tượng mình trước khi xuyên việt, hàng ngày ở trong căn phòng thuê xem tiểu thuyết.

Hắn nhìn thấy sau khi xuyên việt trở thành một con Thiên Thanh

Hỏa Mãng, không ngừng chém giết để sinh tồn.

Đây là tiền thế của hắn.

Họa diện tiền thế ầm ầm vỡ nát, hóa thành quang điểm dung nhập vào Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh.

Điều này đại biểu cho tiền thế thuộc về Lâm Trường Sinh đã hoàn toàn biến mất trong Vận Mệnh Trường Hà.

Bất kỳ Thần Thông bí thuật nào cũng không thể tìm thấy hắn của quá khứ trong Vận Mệnh Trường Hà.

Tiếp theo, là kim sinh của hắn.

Hắn nhìn thấy cảnh tượng mình thành tựu Đại La Kim Tiên.

Kích động, hưng phấn, tràn đầy niềm vui sướng to lớn.

Chương 53

Đồng dạng cũng tiêu thất trong Vận Mệnh Trường Hà.

Cuối cùng là một số họa diện mà hắn chưa từng trải qua.

Có một loại cảm giác vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

Đây chính là tương lai của hắn.

Tiền thế, kim sinh, tương lai!

Tất cả đều tiêu tán.

Từ đây vĩnh sinh bất diệt!

Khoảnh khắc này, Lâm Trường Sinh cuối cùng đã thành tựu Đại La Kim Tiên!

Vĩnh sinh bất tử, siêu thoát tự do, không còn bất kỳ ràng buộc nào nữa. "Đây chính là thần uy của Đại La Kim Tiên." Cảm nhận sức mạnh khủng bố tăng trưởng trong Nguyên Thần, Lâm Trường Sinh hân hỉ gật đầu.

Nhìn lướt qua Vận Mệnh Trường Hà, Lâm Trường Sinh biết Nguyên Thần của hắn sắp hồi quy bản thể rồi.

Quả nhiên, sức mạnh đến từ nhục thể đang hấp dẫn Nguyên Thần hồi quy.

Cuối cùng nhìn thêm một lần Vận Mệnh Trường Hà, Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh hồi quy vào bản thể.

Vẫn chưa kịp thưởng thức niềm vui khi thăng cấp Đại La Kim Tiên, hệ thống lại đưa ra nhắc nhở. 【Ngươi đã nhìn thấy Vận Mệnh Trường Hà, trong lòng ngươi có cảm ngộ, bắt đầu lĩnh ngộ.】 "Ít nhất cũng phải để ta chậm lại một chút chứ." Lâm Trường Sinh bất đắc dĩ

lại lần nữa bế quan cảm ngộ Vận Mệnh Trường Hà.

Đúng như hắn đã nói với Phục Hy, hắn cũng rất phiền não a.

Động một chút lại Đốn Ngộ, thật sự quá thống khổ rồi.

Hồng Hoang không kể năm tháng.

Cùng với thời gian trôi đi, truyền thuyết về cường giả thần bí Thập Nhị Phẩm Viên Mãn Tam Hoa dẫn đến Thiên Đạo phẫn nộ, cuối cùng lại bị một cỗ sức mạnh thần bí khu tán đã dần dần bị lãng quên.

Ngày nay, thiên địa thanh minh, chính là thời cơ thích hợp để tu luyện.

Vô số sinh linh phúc chí tâm linh, lũ lượt đột phá cảnh giới.

Nếu nói vào thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, Đại La Kim Tiên chính là chiến lực đỉnh tiêm.

Vậy thì Đại La vào thời điểm hiện tại đã đầy rẫy khắp nơi.

Nhưng, những kẻ hữu tâm sẽ phát hiện ra, hoạt động của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc trên Hồng Hoang đại lục bắt đầu trở nên thường xuyên.

Hơn nữa, những ma sát nhỏ giữa ba tộc cũng bắt đầu không ngừng.

Hồng Quân, La Hầu những đại năng này đã bắt đầu bế quan, tranh thủ để tu vi tiến thêm một bước.

Để đối mặt với Lượng Kiếp tiếp theo.

Còn Lâm Trường Sinh kể từ khi thành tựu Đại La Kim Tiên, vẫn luôn ở trong bế quan.

Bồng Lai Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh vẫn đang cảm ngộ sức mạnh của vận mệnh.

Lần này hắn cảm ngộ được là Vận Mệnh Đại Đạo.

Cho nên thời gian hao phí cũng rất lâu.

Đạo Vận của Vận Mệnh Đại Đạo hóa thành một dòng Vận Mệnh Trường Hà hư huyễn tĩnh lặng chảy xuôi. 【Ngươi đã lĩnh ngộ Vận Mệnh Đại Đạo 42%, ngươi từ trong Vận Mệnh Đại Đạo lĩnh ngộ ra Thần Thông Vận Mệnh Quỹ Tích!】 Mấy trăm vạn năm sau, cùng với nhắc nhở của hệ thống, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng tĩnh lặng mở hai mắt.

Trong con ngươi của hắn, phảng phất có ức vạn sinh linh đang giãy giụa trong Vận Mệnh Trường Hà, sau đó hóa thành hư vô, lại một lần nữa khôi phục bình thường. "Không ngờ lần Đốn Ngộ này lại lâu đến vậy." "Nhưng hiệu quả lại không tệ." Lâm Trường Sinh hài lòng gật đầu.

Sau khi thực lực thăng cấp Đại La Kim Tiên, bất luận là cảm ngộ hay tu luyện đều nhanh hơn vô số lần so với trước đây.

Đối với Pháp Tắc Đại Đạo cũng có thể trực chỉ bản nguyên, cảm ngộ càng thêm sâu sắc. 42% cảm ngộ Vận Mệnh Đại Đạo, đã có thể khiến Lâm Trường Sinh phát huy ra gần một nửa chiến lực của Vận Mệnh Đại Đạo, có thể nói là cực kỳ khủng bố rồi.

Đặc biệt là Thần Thông Vận Mệnh Quỹ Tích được lĩnh ngộ ra dưới Đại Đạo.

Vận Mệnh Quỹ Tích vừa xuất, có thể triệu hoán Vận Mệnh Trường Hà, cưỡng chế kéo Nguyên Thần của địch nhân vào Vận Mệnh Trường Hà, hiển hóa tiền thế kim sinh tương lai, dùng đó để công kích địch nhân!

Là một Thần Thông cực kỳ cường đại.

Tiếp theo, Thần Niệm của Lâm Trường Sinh bao phủ toàn bộ

Bồng Lai Tiên Đảo.

Tiên Thiên Linh Khí so với trước đây càng thêm nồng đậm.

Rất nhiều Linh Căn, Linh Nguyên Liệu hắn di thực xuống đều đã thành thục.

Ngộ Đạo Trà Thụ cũng cần mẫn giúp hắn chăm sóc những Linh Căn này. "Không tệ." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Nếu có thể, hắn quả thực muốn giúp Ngộ Đạo Trà Thụ đản sinh Linh Trí.

Cứ như vậy, hắn có thể bớt đi rất nhiều tâm tư để chăm sóc những Linh Căn này.

Ngay lúc này, âm thanh của hệ thống lại vang lên. 'Phải rồi, suýt chút nữa quên mất thiên phú.' Khi mình thăng cấp Đại La Kim Tiên, vì đã quan sát Vận Mệnh Trường Hà, mà bất ngờ bắt đầu Đốn Ngộ.

Nên việc giải khóa thiên phú cũng phải đợi đến khi Lâm Trường Sinh thức tỉnh. 【Thiên phú thứ sáu: Điểm Linh Chi Thuật (đã giải khóa).】 Điểm Linh Chi Thuật: Có thể điểm hóa sinh linh có 'linh', bất kể căn nguyên thế nào, đều có thể đản sinh Linh Trí, chỉ cần đủ thời gian, cuối cùng có thể hóa hình.

Thân thiện nhắc nhở: Nếu Điểm Linh Chi Thuật kết hợp với Tạo Hóa Đại Đạo sử dụng, có thể tăng tốc sự đản sinh của Linh Trí. "Thật đúng là buồn ngủ thì hệ thống lại gửi gối đầu a." Sau khi nhìn thấy thiên phú này, Lâm Trường Sinh gật đầu.

Đừng xem thường thiên phú này, tuy không tác dụng lên bản thân hắn.

Nhưng tác dụng cũng không nhỏ.

Hồng Hoang có rất nhiều sinh linh mang 'linh'. 'Linh' là gì?

Chính là loại như Ngộ Đạo Trà Thụ, không có Linh Trí, nhưng lại linh động, có một tia linh vận.

Nếu có thể điểm hóa, sẽ trở thành trợ thủ đắc lực nhất của hắn.

Hơn nữa, trong lòng Lâm Trường Sinh sớm đã có tính toán.

Thiên phú của Hỗn Nguyên Kim Tiên chính là 【Khai Tông Lập Phái, Hối Tụ Khí Vận】.

Tuy không nhìn thấy giải thích cụ thể, nhưng tuyệt đối không thoát khỏi việc sáng tạo tông môn.

Thiên phú này cũng rất phù hợp với ý nghĩ của hắn.

Cùng với việc thực lực của mình thăng tiến, hắn động một cái lại cần bế quan lĩnh ngộ Đại Đạo.

Đã không thể tự mình làm mọi việc được nữa.

Thu nhận một vài đệ tử, truyền thừa đạo thống, ngược lại có thể giúp hắn san sẻ rất nhiều.

Mà những đệ tử có căn nguyên tốt ở Hồng Hoang, cơ bản sau này đều bị Tam Thanh thu nhận hết.

Cho nên 【Điểm Linh Chi Thuật】 này đã giúp hắn giải quyết rất tốt vấn đề về đệ tử.

Ví dụ như Ngộ Đạo Trà Thụ.

Nếu có thể giúp nó đản sinh Linh Trí, hơn nữa hóa hình.

Vậy thì với Tiên Thiên Cực Phẩm Căn Nguyên của nó, thành tựu tương lai tuyệt đối không thấp.

Sẽ là trợ thủ rất tốt của mình.

Loại thảo mộc tinh linh rất khó đản sinh Linh Trí hóa hình.

Không phải do căn nguyên của chúng không tốt, mà là do Thiên

Đạo quy tắc hạn chế.

Nhưng có 【Điểm Linh Chi Thuật】, Lâm Trường Sinh không cần lo lắng nữa.

Còn về Thiên Đạo quy tắc hạn chế?

Làm sao có thể mạnh hơn thiên phú do hệ thống ban thưởng chứ. "Tiểu gia hỏa, cơ duyên của ngươi đến rồi." "Ta sẽ sau mười vạn năm, tu luyện lại Tạo Hóa Đại Đạo, và giúp ngươi đản sinh Linh Trí." Lâm Trường Sinh truyền âm cho Ngộ Đạo Trà Thụ.

Sở dĩ là mười vạn năm sau, là vì hắn muốn trước tiên cảm ngộ lại công pháp tu luyện 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》.

Bản công pháp tu luyện này chỉ có thể chống đỡ hắn tu luyện đến Đại La Kim Tiên.

Hiện nay tu vi của hắn đã thăng tiến, cũng đã đến lúc cảm ngộ lại để thăng cấp phẩm chất của nó.

Ngộ Đạo Trà Thụ nghe xong, phát ra âm thanh xào xạc.

Cảm xúc vui vẻ thân mật không ngừng truyền đến.

Lâm Trường Sinh khẽ mỉm cười, trước khi bế quan, hắn trước tiên kiểm tra những gì được Đại Đạo ban tặng.

Khi hắn thành tựu Thập Nhị Phẩm Viên Mãn Tam Hoa, chính là Đại Đạo đã chú mục, giúp hắn hóa giải nguy cơ.

Đồng thời cũng ban tặng một vài Đại Đạo.

Trước đó không có thời gian kiểm tra, hiện tại vừa lúc có thể xem thử đã ban tặng mấy loại Đại Đạo.

Chương 54

Hỏa Chi Đại Đạo!

Thủy Chi Đại Đạo!

Phong Chi Đại Đạo!

Lần này ban tặng ba loại Đại Đạo chủng tử.

Cũng không tệ.

Vừa lúc nhân cơ hội bế quan này, cùng với mười mấy loại Đại Đạo khác cùng cảm ngộ một chút.

Còn có những Đại Đạo Thần Thông kia, cảm ngộ lại một lần nữa, uy năng sẽ thăng tiến không ít.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Ngũ Phương Kỳ, Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt, những thứ này hắn cũng cần phải luyện hóa.

Cho nên, một khoảng thời gian rất dài tiếp theo, hắn sẽ phải bế quan.

Trước tiên cảm ngộ 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》.

Không bao lâu sau, Lâm Trường Sinh đã tiến vào trạng thái lĩnh ngộ sâu tầng. 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 tự hành vận chuyển.

Hóa thành một xoáy nước linh khí khổng lồ, điên cuồng hấp thu Tiên Thiên Linh Khí xung quanh.

Mà trung tâm của xoáy nước, tự nhiên là Lâm Trường Sinh.

Cùng với việc cảm ngộ sâu sắc hơn, xoáy nước linh khí này điên cuồng khuếch trương.

Rất nhanh đã bao phủ gần nửa Bồng Lai Tiên Đảo.

Điên cuồng hấp thu Tiên Thiên Linh Khí.

Ngay cả Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm của Bồng Lai Tiên Đảo cũng xuất hiện chân không tạm thời.

Không biết qua bao lâu, xoáy nước này không khuếch đại nữa.

Nhưng lại bắt đầu hấp thu Hỗn Độn Chi Khí vẫn chưa được Tiên Thiên Đại Trận chuyển hóa hoàn toàn!

Bất kỳ Đại La Kim Tiên nào ở đây, đều sẽ phải chửi một câu 'điên khùng'.

Mặc dù Tiên Thiên Đại Trận của Bồng Lai Tiên Đảo không ngừng chuyển hóa Hỗn Độn Chi Khí thành Tiên Thiên Linh Khí, Hỗn Độn Chi Khí đã cực kỳ thưa thớt rồi.

Nhưng cũng không phải là một Đại La Kim Tiên có thể nhúng tay vào.

Đặc biệt là còn trực tiếp hấp thu vào trong cơ thể.

Phải biết rằng, Hỗn Độn Chi Khí dù chỉ là một tia cũng có trọng lượng khủng bố.

Đủ để dễ dàng cắt đứt nhục thân của Đại La Kim Tiên.

Duy có Thánh Nhân mới có thể vô úy Hỗn Độn Chi Khí.

Cũng chỉ là vô úy thôi.

Muốn hấp thu, phi Hỗn Độn Ma Thần bất khả.

Lâm Trường Sinh thì hay rồi, một Đại La Kim Tiên vậy mà lại bắt đầu thử hấp thu.

Không thể không nói, gan lớn thật.

Chỉ là không biết liệu có thể thành công hay không.

Hồng Hoang không kể năm tháng, tu luyện không có tuổi tác.

Chớp mắt một cái, mười vạn năm đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn đang cảm ngộ công pháp mới.

Lúc này xoáy nước linh khí lại hiếm thấy co nhỏ lại mấy nghìn lần.

Nhưng tốc độ hấp thu so với trước đây lại thăng tiến mấy vạn lần!

Đồng thời, Hỗn Độn Chi Khí bên ngoài Tiên Thiên Đại Trận cũng bị xoáy nước linh khí này hấp thu.

Hỗn Độn Chi Khí đủ sức dễ dàng diệt sát nhục thân Đại La Kim Tiên, sau khi đi qua xoáy nước linh khí lại hóa thành linh khí càng thêm thuần túy để Lâm Trường Sinh hấp thu.

Bỗng nhiên, xoáy nước linh khí này đột nhiên biến mất.

Và Lâm Trường Sinh cũng tĩnh lặng mở hai mắt. "Cuối cùng cũng thành công rồi." "《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》 của ta không chỉ có tốc độ hấp thu thăng tiến mấy vạn lần." "Mà còn có thể hấp thu Hỗn Độn Chi Khí để tu luyện!" Hấp thu Hỗn Độn Chi Khí cũng là một ý tưởng đột nhiên của Lâm Trường Sinh.

Tiên Thiên Linh Khí của Bồng Lai Tiên Đảo chính là do Tiên Thiên Đại Trận chuyển hóa Hỗn Độn Chi Khí mà thành.

Vậy thì hắn vì sao không thể chứ?

Phải biết rằng chỉ một tia Hỗn Độn Chi Khí cũng đủ để chuyển hóa thành Tiên Thiên Linh Khí cực kỳ nồng đậm.

Ý tưởng này một khi nảy sinh, hắn liền không nhịn được muốn thử.

Cuối cùng hắn vẫn táo bạo thử hấp thu Hỗn Độn Chi Khí.

Nhưng không phải là thử nghiệm mù quáng.

Bởi vì Lâm Trường Sinh cũng biết chỗ đáng sợ của Hỗn Độn Chi Khí.

Nếu mình hấp thu vào trong cơ thể, đủ để khiến nhục thân của hắn bạo tạc, Nguyên Thần trọng thương.

Cho nên khi hấp thu, hắn chỉ hấp thu Hỗn Độn Chi Khí cực kỳ thưa thớt.

Đồng thời trực tiếp thay đổi cấu tạo của xoáy nước linh khí.

Gia nhập Trận Chi Pháp Tắc.

Đúng vậy, hắn đã thêm phương thức vận chuyển của Tiên Thiên Đại Trận vào phương thức hấp thu của xoáy nước linh khí.

Trận Chi Pháp Tắc của hắn vốn dĩ là thông qua việc quan sát phương thức vận chuyển của Tiên Thiên Đại Trận mà lĩnh ngộ ra.

Thêm vào đó, khi du lịch trước đây, hắn không ngừng phá giải Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Trận Chi Pháp Tắc của hắn, và sự lý giải đối với Tiên Thiên Đại Trận đã vượt xa bất kỳ sinh linh nào trên Hồng Hoang đại lục.

Đây mới là nguyên nhân Lâm Trường Sinh dám thử.

Lúc bắt đầu, đương nhiên là thất bại.

Nhưng tuy thất bại, nhưng có Tiên Thiên Đại Trận dung hợp trong đó, Hỗn Độn Chi Khí cũng không gây ra phiền toái gì cho Lâm Trường Sinh.

Ngược lại cũng từ mặt bên chứng thực ý tưởng này khả thi.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh không ngừng thử, không ngừng cải thiện để Tiên Thiên Đại Trận phù hợp với tu luyện của mình dung

nhập vào.

Cuối cùng hắn đã thành công.

Mặc dù xoáy nước hấp thu linh khí đã nhỏ đi, nhưng tốc độ hấp thu lại nhanh hơn.

Đồng thời còn có thể hấp thu Hỗn Độn Chi Khí, từ đó thông qua xoáy nước chuyển hóa, hóa thành Tiên Thiên Linh Khí tinh thuần.

Bất luận là tốc độ hấp thu linh khí, chất lượng linh khí so với trước đây, đều mạnh hơn mấy vạn lần.

Nhưng vì Lâm Trường Sinh dù sao cũng chỉ là Đại La Kim Tiên.

Cho nên một lần hấp thu chuyển hóa Hỗn Độn Chi Khí không thể quá nhiều.

Nếu không sẽ khiến Tiên Thiên Đại Trận trong xoáy nước linh khí không thể chịu đựng được mà bạo liệt phản phệ.

Chỉ có thể đợi tu vi của hắn từ từ thăng tiến, mới có thể hấp thu nhiều Hỗn Độn Chi Khí hơn.

Đương nhiên cho dù không hấp thu Hỗn Độn Chi Khí, công pháp sau khi cải thiện cũng đủ để Lâm Trường Sinh tiếp tục tu luyện.

Mà phẩm cấp của bản công pháp tu luyện này cũng trực tiếp được Lâm Trường Sinh cảm ngộ đến cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Cứ gọi là 《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》 đi." Có thể lĩnh ngộ ra công pháp đẳng cấp này, cũng khiến tâm tình Lâm Trường Sinh đại hảo.

Tính toán thời gian, vừa vặn mười vạn năm đã trôi qua.

Cũng đã đến lúc bắt đầu thi triển 【Điểm Linh Chi Thuật】 cho Ngộ Đạo Trà Thụ rồi.

Kết hợp với Tạo Hóa Đại Đạo, hy vọng có thể tăng tốc sự đản

sinh Linh Trí của nó.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp đến bên cạnh Ngộ Đạo Trà Thụ. "Tiểu gia hỏa, chuẩn bị sẵn sàng chưa?" Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Xào xạc.

Ngộ Đạo Trà Thụ không ngừng vũ động cành cây. "Vậy thì bắt đầu đi." Lâm Trường Sinh cũng không phí lời, trực tiếp thi triển thiên phú 【Điểm Linh Chi Thuật】.

Ngay lập tức một cỗ sức mạnh vô danh xuất hiện, trực tiếp giáng lâm lên Ngộ Đạo Trà Thụ.

Ngộ Đạo Trà Thụ vốn đang xào xạc liền chìm vào tĩnh mịch.

Cùng lúc đó, một cỗ ba động Linh Trí khai hóa truyền ra từ Ngộ Đạo Trà Thụ.

Quá trình này cực kỳ chậm chạp.

Theo Lâm Trường Sinh ước tính, ít nhất cũng phải mấy chục vạn năm.

May mà kết hợp với Tạo Hóa Đại Đạo, quá trình này có thể rút ngắn không ít. "Tiểu gia hỏa, tiếp theo thì phải xem tạo hóa của chính ngươi rồi." Nói xong, Lâm Trường Sinh nhắm mắt, bắt đầu cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo.

Đạo Vận của Tạo Hóa Đại Đạo từ trong cơ thể Lâm Trường Sinh bay ra, bao phủ toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Chương 55

Đây vừa là quá trình Lâm Trường Sinh làm sâu sắc cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo.

Cũng tương đương với việc tăng thêm cơ hội đản sinh Linh Trí cho một số thảo mộc linh thực vật trên Bồng Lai Tiên Đảo.

Đặc biệt là Ngộ Đạo Trà Thụ, các vân lộ trên tất cả lá cây trở nên rõ nét hơn.

Một cỗ khí tức ngộ đạo truyền ra từ trong cơ thể Ngộ Đạo Trà Thụ.

Ngộ Đạo Trà Thụ vốn là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn, năng lực lĩnh ngộ cực mạnh.

Tiểu gia hỏa điên cuồng hấp thu Đạo Vận của Tạo Hóa Đại Đạo để khai hóa Linh Trí của nó.

Cứ như vậy, toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

Cùng với việc Lâm Trường Sinh cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo càng ngày càng sâu, Linh Căn linh thực vật trên Bồng Lai Tiên Đảo càng phát triển sum suê.

Chớp mắt, mấy chục vạn năm đã trôi qua.

Tạo Hóa Đại Đạo nồng đậm đột nhiên hóa thành Đạo Vận bị Lâm Trường Sinh hấp thu toàn bộ vào trong cơ thể.

Lâm Trường Sinh cũng theo đó tĩnh lặng mở hai mắt. "Không tệ." "Tạo Hóa Đại Đạo đã cảm ngộ đến mức tương đương với Vận Mệnh Đại Đạo rồi." Tu vi đạt đến Đại La Kim Tiên, cảm ngộ Đại Đạo Pháp Tắc càng thêm dễ dàng.

Nhưng bị hạn chế bởi cảnh giới, vẫn sẽ xuất hiện bình cảnh.

Tu luyện xong Tạo Hóa Đại Đạo, Lâm Trường Sinh nhìn lướt qua Ngộ Đạo Trà Thụ.

Tiểu gia hỏa vẫn đang hấp thu tiêu hóa Đạo Vận Tạo Hóa.

Lúc này toàn bộ Ngộ Đạo Trà Thụ đều tản mát ra một cỗ khí tức cực kỳ huyền diệu.

Thần Niệm hơi cảm ứng một chút, mọi thứ bình thường.

Hơn nữa sự đản sinh Linh Trí của Ngộ Đạo Trà Thụ vô cùng thuận lợi, còn về lúc nào mới hoàn chỉnh, thì phải xem tạo hóa của chính Ngộ Đạo Trà Thụ rồi. "Ô?" "Lại quên mất mấy ngươi rồi." Lâm Trường Sinh Thần Niệm bao phủ toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mấy chục vạn năm tu luyện Tạo Hóa Đại Đạo này, những Linh Căn linh thực vật có 'linh' vậy mà cũng có một vài cây.

Lúc này vậy mà đang tự mình thử đản sinh Linh Trí. "Vậy thì cũng giúp mấy ngươi một tay vậy." Lâm Trường Sinh biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại, đã đến bên cạnh một cây linh thảo chỉ cao bằng nửa người.

Chỉ thấy cây linh thảo này chỉ nở ra một chiếc lá.

Hình dạng chiếc lá uyển như hình kiếm.

Một cỗ kiếm khí như có như không không ngừng tản mát ra từ chiếc lá.

Thất Tinh Kiếm Thảo.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Thảo.

Có ích cho việc tu luyện Kiếm Đạo Pháp Tắc.

Là Lâm Trường Sinh tìm thấy trong một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Lâm Trường Sinh cũng phát hiện cây linh thảo này đang hấp thu Tạo Hóa Đại Đạo, nên quyết định giúp nó một tay. 【Điểm Linh Chi Thuật】 lại một lần nữa thi triển, điểm về phía Thất Tinh Kiếm Thảo.

Ngay lập tức 'linh' vốn mông lung của Thất Tinh Kiếm Thảo bắt đầu tăng tốc thuế biến, hướng tới Linh Trí.

Cần bao lâu, thì phải xem năng lực lĩnh ngộ của Thất Tinh Kiếm Thảo rồi.

Làm xong tất cả những việc này, Lâm Trường Sinh lại một lần nữa đến bên cạnh một đóa Tiên Thiên Linh Hoa.

Đây là một đóa Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Hoa.

Là một vị chủ dược Thủy Phách Hoa để luyện chế Thất Chuyển Kim Đan.

Không ngờ nó cũng đang đản sinh 'linh'.

Lâm Trường Sinh cũng giúp nó một tay.

Mặc dù ngoài Ngộ Đạo Trà Thụ chỉ có hai loại linh thực vật này đản sinh 'linh', nhưng Lâm Trường Sinh đã cực kỳ hài lòng rồi. "Khoảng thời gian tiếp theo, ta sẽ cảm ngộ lại toàn bộ những Đại Đạo Pháp Tắc Thần Thông khác một lần nữa." Khi tu luyện trở nên trôi chảy, nước chảy thành sông, tu luyện cũng không còn khô khan nữa.

Lâm Trường Sinh vừa mới xuất quan lại một lần nữa bắt đầu bế quan.

Năm tháng trôi nhanh, trong chớp mắt, mấy trăm vạn năm đã thoáng qua.

Bồng Lai Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh lúc này vẫn đang tu luyện.

Mấy chục loại Đạo Vận Đại Đạo vờn quanh thân hắn.

Dị tượng Pháp Tắc không ngừng thăng đằng.

Bỗng nhiên, những Đạo Vận Đại Đạo này toàn bộ bay vào trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Và hắn cũng tĩnh lặng mở hai mắt. "Bế quan trăm vạn năm, cuối cùng cũng đã cảm ngộ lại toàn bộ những Đại Đạo này một lần." Trình độ cảm ngộ tất cả Đại Đạo mà hắn nắm giữ đều xấp xỉ 42%.

Với căn nguyên và sự hỗ trợ của 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】 của hắn, lĩnh ngộ đến trình độ này cũng thực sự là bình thường.

Nếu đổi lại là Đại La Kim Tiên khác, hay thậm chí là Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng không thể nào cảm ngộ đến trình độ như vậy.

Không chỉ vậy, Lâm Trường Sinh còn từ vài loại Đại Đạo mà nhận được những Thần Thông hoàn toàn mới.

Khí Chi Đại Đạo đã sớm nắm giữ, trước đây không lĩnh ngộ ra Thần Thông, lần này lại lĩnh ngộ ra Luyện Khí Thần Thông Thiên Luyện Bảo Thuật.

Có thể giúp hắn tinh thông luyện khí, thêm vào những Cấm Chế hậu thiên phức tạp trong Hậu Thiên Linh Bảo.

Luyện chế ra Hậu Thiên Cực Phẩm Linh Bảo cũng là có thể.

Đương nhiên, Tiên Thiên Linh Bảo vẫn không thể luyện chế.

Bởi vì trong Tiên Thiên Linh Bảo có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang.

Chỉ khi tìm được Càn Khôn Đỉnh, Lâm Trường Sinh mới có thể nghịch phản Tiên Thiên, biến Hậu Thiên Linh Bảo đã luyện chế thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Cho nên Thiên Luyện Bảo Thuật Lâm Trường Sinh tạm thời không định dùng để luyện chế Linh Bảo.

Hậu Thiên Linh Bảo hắn không thèm để mắt.

Thứ hai chính là ba loại Đại Đạo Hỏa, Thủy, Phong do Đại Đạo ban tặng.

Đồng dạng cũng ngộ được Thần Thông.

Có Đại Đạo gia trì, tùy tiện lấy một loại Thần Thông ra, cũng đủ sức chiến đấu với Đại La Kim Tiên đồng cảnh giới.

Trình độ cảm ngộ Pháp Tắc đã cao hơn không ít.

Dù sao hiện nay là Thiên Đạo vận chuyển, thiên địa thanh minh.

Pháp Tắc vẫn rất dễ cảm ngộ.

Lâm Trường Sinh nhìn lướt qua bản thân, lập tức tất cả thông tin liên quan đến hắn đều hiển thị ra.

Tên: Lâm Trường Sinh; Căn Nguyên: Đỉnh Tiêm Hỗn Độn Ma Thần; Tu Vi: Đại La Kim Tiên sơ kỳ; Thiên phú đã giải khóa: 【Động Sát Chi Nhãn】, 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】, 【Vô Hạ Chi Thể】, 【Đại Đạo Thù Cần】, 【Điểm Linh Chi Thuật】.

Đại Đạo: Đan Chi Đại Đạo (45%), Âm Dương Đại Đạo (42%), Nhân Quả Đại Đạo (41%), Kiếm Chi Đại Đạo (43%), Khí Chi Đại Đạo (40%), Mộng Cảnh Đại Đạo (43%), Kim Chi Đại Đạo (40%), Không Gian Đại Đạo (42%), Hủy Diệt Đại Đạo (43%), Tạo Hóa Đại Đạo (43%), Vận Mệnh Đại Đạo (42%), Thủy Chi Đại Đạo (43%), Hỏa Chi Đại Đạo (42%), Phong Chi Đại Đạo (41%).

Pháp Tắc: Trận Chi Pháp Tắc (68%), Trọng Lực Pháp Tắc (70%), Sinh Mệnh Pháp Tắc (71%).

Thần Thông: Ngũ Hành Độn Thuật, Âm Dương Ma Bàn Bàn,

Nhân Quả Giá Tiếp, Bạch Hồng Xuyên Dương, Tam Thập Lục Thiên Cương Pháp, Trọng Lực Lãnh Địa, Canh Kim Trường Hà, Phá Toái Không Gian, Diệt Thế Thánh Quang, Sinh Cơ Vô Hạn, Vận Mệnh Quỹ Tích, Thiên Luyện Bảo Thuật, Hỏa Hải Chưng Đằng, Phong Quyển Tàn Vân, Thủy Ba Đãng Dạng; Linh Bảo: Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo Ngũ Hành Bích Lạc Tán; Tiên Thiên Hạ Phẩm Huyền Nguyên Kiếm, Tiên Thiên Trung Phẩm Long Hổ Như Ý, Tiên Thiên Thượng Phẩm Tử Lô, Tiên Thiên Thượng Phẩm Mộng Cảnh Tú Mạt, Tiên Thiên Cực Phẩm Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Công pháp: Cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên 《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》, cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên 《Thiên Long Cửu Chuyển》. "Không ngờ ta đã nắm giữ mười bốn loại Đại Đạo." Các sinh linh khác muốn nắm giữ một loại Đại Đạo thôi đã khó như lên trời.

Ngay cả Hồng Quân, cũng chỉ nắm giữ một hai loại Đại Đạo.

Điều này mà để các sinh linh khác biết được, còn không phải là ghen tị chết sao.

Hơn nữa, mười bốn loại Đại Đạo chỉ là tạm thời.

Với việc Lâm Trường Sinh động một cái là Đốn Ngộ, còn có【Đại Đạo Thù Cần】, Đại Đạo mà hắn nắm giữ còn sẽ không ngừng tăng trưởng.

Nói một cách bình thường, chỉ cần hoàn toàn cảm ngộ nắm giữ một Đại Đạo, là có thể thăng cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng Lâm Trường Sinh hiển nhiên không hài lòng với một Đại Đạo.

Nắm giữ càng nhiều Đại Đạo, chiến lực của hắn càng mạnh.

Hơn nữa hắn cũng không phải không có thực lực để nắm giữ

nhiều Đại Đạo như vậy.

Còn về Pháp Tắc, hắn hiện tại chỉ nắm giữ ba loại.

Đợi đến khi là Hỗn Nguyên Kim Tiên, hắn sẽ có thể hoàn toàn cảm ngộ nắm giữ ba loại Pháp Tắc này, sau đó có thể cảm ngộ Đại Đạo tương ứng.

Còn về Thần Thông, cũng có mười mấy loại.

Nắm giữ Đại Đạo, hắn tùy thời có thể diễn hóa ra nhiều Thần Thông hơn.

Nhưng không cần thiết, những Thần Thông mà hắn nắm giữ này đã đủ rồi.

Tiếp theo chính là Linh Bảo.

Vẫn còn hơi ít a.

Xem ra đợi sau khi tế luyện xong Linh Bảo, vẫn phải đi du lịch bên ngoài a.

Chương 56

Những Tiên Thiên Chí Bảo, Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo nổi tiếng của Hồng Hoang hắn vẫn còn cực kỳ thèm muốn.

Cuối cùng chính là công pháp. 《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》 về Nguyên Thần Pháp Lực đủ để chống đỡ hắn tu luyện đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn về công pháp đoán thể 《Thiên Long Cửu Chuyển》 hiện tại hắn mới cảm ngộ đến chuyển thứ bảy, cũng chính là trình độ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Đợi cường độ nhục thân thăng cấp đến cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên, vẫn cần phải cảm ngộ ra hai chuyển còn lại. "Đạo, Đạo Tôn...." Bỗng nhiên một giọng nữ trong trẻo vang lên, còn mang theo chút non nớt.

Lâm Trường Sinh vội vàng nhìn lại.

Hóa ra là do Ngộ Đạo Trà Thụ phát ra. "Tiểu gia hỏa, ngươi đã đản sinh Linh Trí rồi sao?" Lâm Trường Sinh hân hỉ đến bên cạnh Ngộ Đạo Trà Thụ.

Lúc này Ngộ Đạo Trà Thụ so với trước đây đã có thêm một phần linh tính. "Vâng ạ, đa tạ Đạo Tôn điểm hóa." "Mấy chục vạn năm trước, ta đã đản sinh Linh Trí hoàn chỉnh rồi ạ." "Thấy Đạo Tôn đang tu luyện, ta không dám quấy rầy." "Liền nhân tiện tự mình lĩnh ngộ ra một bộ công pháp tu luyện." "Bây giờ ta đã có thể tu luyện rồi ạ!" Ngộ Đạo Trà Thụ vui vẻ nói. "Tiểu gia hỏa, không tệ nha." "Sau này ta sẽ gọi ngươi là Ngộ Đạo đi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Quả không hổ là Ngộ Đạo Trà Thụ a, vậy mà tự mình lĩnh ngộ ra một bộ công pháp tu luyện.

Thật sự không tệ chút nào. "Hi hi, đa tạ Đạo Tôn." "Còn có hai tiểu đồng bạn nữa cũng sắp đản sinh Linh Trí hoàn chỉnh rồi đó ạ." "Khoảng thời gian này Ngộ Đạo vẫn luôn giúp đỡ bọn họ đó ạ." Ngộ Đạo Trà Thụ vui vẻ đáp lại.

Lâm Trường Sinh đương nhiên biết Ngộ Đạo nói là ai, Nguyên Thần lướt qua một chút.

Thất Tinh Kiếm Thảo, Thủy Phách Hoa quả thực cũng sắp đản sinh Linh Trí rồi.

Như vậy cũng không uổng phí mình đã điểm hóa cho bọn chúng. "Tiểu Ngộ Đạo, ngươi phải tu luyện thật tốt nha." "Đợi Đạo Tôn ta sau này Khai Tông Lập Phái, ngươi sẽ là Đại Sư Tỷ đó." Lâm Trường Sinh khích lệ. "Đạo Tôn yên tâm, Ngộ Đạo nhất định sẽ tu luyện thật tốt, tranh thủ sớm ngày hóa hình." Ngộ Đạo ngoan ngoãn nói. "Tốt." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Mình cũng phải cố gắng sớm ngày tu luyện đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, như vậy Khai Tông Lập Phái sẽ có thiên phú gia trì rồi.

Sau khi trò chuyện vài câu với tiểu Ngộ Đạo, Lâm Trường Sinh lại một lần nữa bắt đầu bế quan.

Lần này, hắn muốn triệt để luyện hóa Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Lần trước do cảnh giới của mình có hạn, nên chưa hoàn toàn luyện hóa kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này.

Lần này một mạch hoàn toàn luyện hóa nó.

Tròn mấy vạn năm trôi qua, Lâm Trường Sinh mới hoàn toàn luyện hóa kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này. "Đi." Lâm Trường Sinh Pháp Lực quán chú vào.

Lập tức kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này đại phóng quang

mang.

Kim Liên nở rộ, chư tà thối lui, vạn pháp bất xâm.

Kim quang hộ thân bảo vệ Lâm Trường Sinh vững chắc ở giữa. "Không tệ." "Có kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này, cho dù đối mặt với Đại La Kim Tiên hậu kỳ, ta cũng có thể chống đỡ được." Lâm Trường Sinh hài lòng thu lại Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Tiếp theo, chính là kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt cuối cùng.

Cũng là Linh Bảo mà hắn xem trọng nhất.

Bởi vì có Mộng Cảnh Tú Mạt phụ trợ, hắn hoàn toàn có thể cấu kiến thế giới mộng cảnh.

Thêm vào sự phụ trợ của Tạo Hóa Đại Đạo, một thế giới mộng cảnh chân thực đủ sức giả loạn chân.

Nếu hoàn toàn nắm giữ Mộng Cảnh Đại Đạo, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang, kiến tạo một thế giới mộng cảnh cũng là có thể.

Đến lúc đó, tu luyện, cảm ngộ Thần Thông, chiến đấu đều có thể tiến hành trong mộng cảnh.

Ngay khi Lâm Trường Sinh sắp luyện hóa kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này, bỗng nhiên lông mày hắn nhíu lại.

Sau đó lại giãn ra. "Có chút ý tứ!" Mộng Cảnh Tú Mạt, từng là một Hỗn Độn Linh Bảo phẩm cấp cực cao, là linh bảo thành danh của Mộng Cảnh Ma Thần.

Sau khi Bàn Cổ Đại Thần một phủ chém nát Tam Thiên Ma Thần, Mộng Cảnh Ma Thần vẫn lạc.

Linh bảo Hỗn Độn này của y cũng vì thế mà bản nguyên bị tổn thương, phẩm cấp hạ thấp, bị Hồng Quân sở đắc.

Cuối cùng, Lâm Trường Sinh đã đoạt được nó từ tay Hồng Quân.

Sau khi có được kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này, y vẫn luôn không có thời gian luyện hóa.

Mãi đến tận bây giờ, y mới rảnh rỗi.

Nhưng ngay khi vừa chuẩn bị luyện hóa, mi y bất giác nhíu lại, khóe môi khẽ nhếch lên một nụ cười lạnh lẽo: "Cũng có chút ý tứ." Tiếp đó, Lâm Trường Sinh bình khí ngưng thần, bắt đầu chuyên tâm luyện hóa kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này.

Cùng với quá trình luyện hóa không ngừng, bỗng nhiên một luồng sáng ngũ sắc tự chủ khuếch tán từ trong kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này, bao trùm toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh đang chuyên tâm luyện hóa linh bảo dường như không hề hay biết, trái lại tâm thần càng chìm sâu hơn...

Tiếng gõ cửa dồn dập, mạnh bạo vang lên không ngừng.

"Lâm Trường Sinh, Lâm Trường Sinh, ngươi có ở trong đó không?

Đồ ăn ngươi gọi đã đến, nếu ngươi không nghe điện thoại mở cửa, tối nay ta sẽ phải ăn thêm một bữa rồi." Thanh âm trong trẻo nhưng đầy vẻ thiếu kiên nhẫn vọng vào.

Trong phòng, một thanh niên với mái tóc bù xù bỗng bật dậy.

Chỉ thấy y mắt còn ngái ngủ, theo thói quen cầm điện thoại lên ấn vài cái, phát hiện đã hết pin.

"Đồ ăn sao?

Ta đã gọi đồ ăn ư?" Não bộ thanh niên bị cưỡng chế khởi động, vẫn còn chút chưa tỉnh táo.

"Đúng rồi.

Ta quả thực đã gọi đồ ăn, xem tiểu thuyết mà không hay biết đã ngủ quên mất.” Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nhớ ra.

Y vội vàng mang dép, mở cửa.

“Huynh đệ, ngươi mà chậm thêm một khắc nữa là ta phải phá cửa vào rồi.” Người giao đồ ăn đưa đồ ăn trong tay qua, cẩn thận quan sát Lâm Trường Sinh một chút.

“Thật xin lỗi, ta xem tiểu thuyết mà ngủ quên mất.

Đa tạ ngươi.” Lâm Trường Sinh vội vàng nhận lấy đồ ăn, tỏ vẻ xin lỗi.

“Thì ra ngươi cũng là một kẻ mê tiểu thuyết.

Gần đây ta đang ‘khô sách’, có sách nào hay để giới thiệu không?” Người giao đồ ăn cười hỏi.

“Ta đang theo dõi một bộ 『Hồng Hoang: Khai Cục Thiên Phú Thập Liên Trừu』.

Rất đáng xem, ta đang định chia sẻ lên quảng trường ‘khô sách’ đây.” Lâm Trường Sinh cũng không quên quảng cáo cho bộ sách này.

“Thì ra là tác giả chuyên ‘đổ đèo’ đó à.

Viết quả thực không tệ.

Lần này nếu hắn lại ngừng cập nhật, thì cứ để hắn vào làm công nhân vặn ốc đi.

Đợi ta tối về sẽ tặng hắn ít lễ vật, đề phòng tên tác giả ‘cẩu’ này lười biếng.” Nói xong, người giao đồ ăn liền nóng lòng đi giao các đơn khác.

Lâm Trường Sinh lúc này mới đóng cửa lại.

“Haizz.

Xem tiểu thuyết quá nhập tâm, lại mơ thấy chính mình cũng xuyên việt.” Lâm Trường Sinh lắc đầu cười một tiếng, sau đó trực tiếp ngồi lên giường bắt đầu ăn đồ ăn.

Mọi thứ trong mộng đều rất chân thực.

Nhưng rốt cuộc chỉ là mộng, vẫn sẽ tỉnh thôi.

“Vẫn là hương vị quen thuộc đó.” Lâm Trường Sinh ăn đồ ăn ngon lành, không quên uống một ngụm “nước vui vẻ” từ ba ngày trước.

Sau khi ăn xong đồ ăn, Lâm Trường Sinh hiếm khi không tiếp tục ở lì trong phòng trọ.

Y cầm theo sạc dự phòng và điện thoại, bước ra khỏi phòng.

Lúc này đã là hơn một giờ chiều.

Đang chính độ xuân về, vạn vật hồi sinh, sinh cơ dạt dào.

Trên đường phố người qua lại tấp nập, vội vã.

Ai nấy đều đang không ngừng bôn ba vì cuộc sống.

Lâm Trường Sinh gọi một chiếc xe, không lâu sau đã đến Ký Tư Viên.

Nhìn thấy ba chữ này, y không khỏi thở dài.

Phụ mẫu y đã gặp tai nạn xe hơi khi y còn đang học đại học.

Cũng từ lúc đó, y trở nên suy đồi, mất đi động lực sống và ý chí cầu tiến.

Y thuê một căn phòng trọ rẻ tiền, ngày ngày tự nhốt mình trong đó.

Cả ngày đắm chìm trong thế giới tiểu thuyết, không ngừng tự tê liệt bản thân.

Giờ đây, tâm cảnh y đột nhiên thay đổi.

Chương 57

Có lẽ là liên quan đến giấc mộng trước đó chăng.

Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nhớ lại một câu nói: "Ta đêm qua đã chết.

Khi đi, lòng như mặt nước lặng.

Ta sáng nay tái sinh.

Khi đến, lòng ôm nắng ấm." Khởi tử hồi sinh.

Chỉ trong một đêm, y đã như biến thành một người khác.

Phải, giờ đây y quả thực đã như biến thành một người khác.

Đến nơi lưu giữ tro cốt phụ mẫu, Lâm Trường Sinh nhìn bức ảnh của họ, không kìm được đưa tay chạm nhẹ.

Sau đó, y nở một nụ cười.

"Cha, mẹ, con đã vượt qua rồi.

Mặc dù là dùng cách này để nói cho hai người biết.

Nhưng cũng coi như đã hoàn toàn giải quyết được một tâm kết của con.

Cảm ơn hai người.

Đã khiến tâm cảnh của con viên mãn." Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nói một cách khó hiểu.

Y lấy điện thoại ra, dùng toàn bộ số tiền còn lại trong điện thoại để tặng thưởng "chứng nhận Đại Thần" cho tác giả, sau đó bật cười lớn.

"Nhân sinh như mộng, mộng như nhân sinh.

Mộng đẹp tuy hay, nhưng rốt cuộc cũng chỉ là mộng thôi.” Lâm Trường Sinh cười lớn một tiếng.

Y nhìn về phía hư không: “Vẫn chưa diễn đủ sao?” “Vẫn chưa diễn đủ sao?” Cùng với lời Lâm Trường Sinh vừa dứt, tựa hồ có một luồng sức mạnh kỳ dị không ngừng khuếch tán.

Chuyện kinh khủng đã xảy ra.

Thành thị vốn đang náo nhiệt đột nhiên bị nhấn nút tạm dừng.

Sau đó như một tấm gương, bắt đầu không ngừng vỡ nát.

Cuối cùng, cả thành thị này hoàn toàn biến mất không còn dấu vết.

Hiện ra thay vào đó là Lâm Trường Sinh trong bộ đạo bào màu xanh.

Trước mặt y, Mộng Cảnh Tú Mạt đang tỏa ra hào quang.

Trên Mộng Cảnh Tú Mạt, một Nguyên Thần hình thành từ tàn niệm màu xám kinh ngạc nhìn Lâm Trường Sinh.

“Ngươi làm sao phát hiện được?” Tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần có chút không thể tin nổi hỏi.

“Bởi vì ngươi quá yếu ớt a.

Ngay khi vừa luyện hóa kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này, ngã đã cảm nhận được rồi.” Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Phải, ngay khi y bắt đầu luyện hóa đã phát hiện tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần ẩn chứa trong đó.

Nhưng y không vạch trần ngay, mà là trải nghiệm một chút mộng cảnh mà Mộng Cảnh Ma Thần tạo ra.

Quả thực rất chân thực.

Y đã tái hiện hoàn mỹ những điều trong tâm trí một cách chân thật

bằng mộng cảnh.

Nếu không phải Lâm Trường Sinh đã tu luyện Mộng Cảnh Đại Đạo, đổi lại là một Đại La Kim Tiên khác ở đây, e rằng chưa chắc đã thoát khỏi mộng cảnh.

Chính như y đã nói, nhân sinh như mộng, mộng như nhân sinh.

Ngươi làm sao phân biệt mộng cảnh với hiện thực?

Đây chính là chỗ cường đại của Mộng Cảnh Đại Đạo.

Chính vì nhìn thấy tiềm lực của Đại Đạo này, Lâm Trường Sinh mới xem trọng như vậy.

"Thật cuồng vọng, đồ kiến hôi!

Khi Ngô Mộng Cảnh Ma Thần tung hoành Hỗn Độn, ngươi còn chưa phải là một con nòng nọc.

Kiệt kiệt.

Thân thể của ngươi, ngã muốn!" Một Mộng Cảnh Ma Thần đường đường lại bị một Đại La Kim Tiên nói là yếu ớt, lập tức phẫn nộ trực tiếp lao tới.

"Đồ kiến hôi?

Bất quá chỉ là một tàn niệm mà thôi, lại thật sự coi mình là Hỗn Độn Ma Thần sao?

Cũng tốt, luyện hóa lũ tàn niệm của ngươi, nói không chừng có thể khiến Mộng Cảnh Đại Đạo của ngã tiến thêm một bước." Lâm Trường Sinh không buồn không vui, đạo vận của Mộng Cảnh Đại Đạo tuôn ra, bộc phát khí tức mênh mông, đem Mộng Cảnh Ma Thần nhốt vào một thế giới mộng cảnh.

Đồng thời, Vận Mệnh Đại Đạo cũng tuôn ra.

Trường hà vận mệnh hiển hóa, cưỡng ép nhốt Mộng Cảnh Ma Thần vào trong trường hà vận mệnh.

Mộng Cảnh Ma Thần vốn dĩ đã siêu thoát vận mệnh, nhưng giờ khắc này y lại nhìn thấy vận mệnh của chính mình.

Đó chính là bị Lâm Trường Sinh luyện hóa, hoàn toàn tiêu tán khỏi thế giới này.

"Không!

Ngã là Mộng Cảnh Ma Thần!

Ngươi làm sao dám dùng Đại Đạo của chính ngã để luyện hóa ngã!" Tàn niệm Mộng Cảnh Ma Thần điên cuồng gào thét phẫn nộ.

Tuy nhiên mọi chuyện đều vô ích.

Y chỉ là một tàn niệm mà thôi, Mộng Cảnh Đại Đạo mà y có thể vận dụng gần như bằng không.

Y lấy gì để chống cự Lâm Trường Sinh?

Không lâu sau, tàn niệm Mộng Cảnh Ma Thần đã bị luyện hóa, trở thành một đoàn bản nguyên thuần túy.

Lâm Trường Sinh tâm không vướng bận, bắt đầu luyện hóa đoàn bản nguyên này.

Cảm ngộ Mộng Cảnh Đại Đạo của y cũng không ngừng sâu sắc hơn.

Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân đang bế quan tu luyện đột nhiên mở mắt, "Tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần đã tiêu thất rồi sao?

Xem ra kế hoạch đã thất bại." Nói xong, Hồng Quân cũng không thấy có chút cảm xúc dao động nào, tiếp tục bế quan.

Không biết trải qua bao lâu, đoàn bản nguyên tàn niệm Mộng Cảnh Ma Thần này đã bị y hoàn toàn luyện hóa.

"Đã tăng lên 3%, cũng coi như không tệ." Đừng xem thường 3% thăng tiến này, với tu vi hiện tại của Lâm Trường Sinh mà nói, muốn thăng tiến nhiều như vậy, ít nhất cũng phải bế quan trăm vạn năm.

Chỉ luyện hóa một đoàn bản nguyên Mộng Cảnh Ma Thần nhỏ này đã có thể thăng tiến nhiều như vậy, đã tiết kiệm cho y trăm vạn năm khổ tu.

"Hồng Quân lão hồ ly đó nói không chừng đã sớm phát hiện tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần ở trong đó." Lâm Trường Sinh hiện tại có lý do để nghi ngờ Hồng Quân thực ra đã sớm biết bên trong ẩn chứa tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần.

Bằng không, sao lại có thể trắng trợn tặng không kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này cho mình.

Rất có khả năng, đây là một hậu chiêu mà Hồng Quân đã chuẩn bị.

Khiến Mộng Cảnh Ma Thần khống chế mình, tương đương với khống chế hơn nửa Kỳ Lân tộc.

Tương lai có thể được y dùng để đối phó La Hầu.

Không thể không nói, Lâm Trường Sinh đã đoán đúng hoàn toàn.

Ban đầu Hồng Quân chính là vì nhìn thấy năm vị Đại La Kim Tiên cực kỳ cung kính với Kỳ Mặc do Lâm Trường Sinh huyễn hóa, lại nghe từ miệng họ nói Kỳ Mặc là Kỳ Lân tử.

Lúc đó mới sảng khoái giao ra kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này.

Đáng tiếc a, kế hoạch của y cuối cùng vẫn thất bại.

Nhưng đối với Hồng Quân mà nói không sao cả, hậu chiêu của y

rất nhiều, mất đi một cũng không quan trọng.

Lâm Trường Sinh trong lòng ghi nhớ nhân quả lần này, sau đó bắt đầu luyện hóa kiện linh bảo.

Mất đi tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần, quá trình luyện hóa diễn ra vô cùng thuận lợi.

Chỉ khoảng vạn năm, Lâm Trường Sinh đã triệt để luyện hóa kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này.

Giờ khắc này Mộng Cảnh Tú Mạt linh quang nội liễm, yên tĩnh huyền phù trong hư không.

"Để ngã cấu kiến một chút thế giới mộng cảnh." Lâm Trường Sinh lấy Mộng Cảnh Tú Mạt làm môi giới, Mộng Cảnh Đại Đạo bộc phát, lập tức kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này đại phóng quang mang.

Dưới sự quán chú của Pháp lực, nó không ngừng khuếch đại.

Rất nhanh đã bao phủ toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau đó, một thế giới mộng cảnh đã hoàn thành dưới thần niệm của Lâm Trường Sinh.

Tuy nhiên thế giới mộng cảnh này chỉ là một lớp vỏ rỗng.

Cần Lâm Trường Sinh kiên nhẫn cấu kiến.

"Cứ trước tiên cấu kiến một Bồng Lai Tiên Đảo phiên bản mộng cảnh đi." Lâm Trường Sinh theo ý mình, cấu kiến hình dạng, phân bố, linh căn, linh thực vật của Bồng Lai Tiên Đảo trong thế giới mộng cảnh.

Không biết trải qua bao lâu, một Bồng Lai Tiên Đảo phiên bản mộng cảnh bỗng nhiên thành hình.

"Không ngờ lại thuận lợi đến thế.

Đều nhờ vào tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần, và kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này a." Lâm Trường Sinh nhìn thế giới mộng cảnh, hài lòng nói.

Có bản nguyên tàn niệm của Mộng Cảnh Ma Thần, Đại Đạo của y mới có thể thăng tiến một chút.

Có kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này phụ trợ, y cấu kiến thế giới cũng dễ dàng hơn nhiều.

Chương 58

Y chính mình cũng không kìm được bước vào thế giới mộng cảnh.

Tiên Thiên Linh Khí, linh căn, linh thực vật mọi thứ đều chân thực đến vậy.

Thậm chí Lâm Trường Sinh còn thử tu luyện một chút, mọi thứ đều bình thường, không hề cảm giác đây là một thế giới mộng cảnh.

Đổi lại là Đại La Kim Tiên khác đạp vào, chắc chắn không thể phát hiện nơi đây chỉ là một thế giới mộng cảnh.

"Đợi đến khi Mộng Cảnh Đại Đạo của ngã viên mãn, cấu kiến một Hồng Hoang phiên bản mộng cảnh cũng là có khả năng." Lâm Trường Sinh hài lòng nói.

Một Hồng Hoang phiên bản mộng cảnh, khi chiến đấu sẽ không tử vong, nhưng lại có thể tăng trưởng kinh nghiệm.

Khi luyện đan thất bại không có cái giá nào, nhưng lại có thể thăng cấp độ thành thạo luyện chế.

Khi tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều có thể tùy ý luận đạo trong thế giới mộng cảnh.

Đó lại sẽ là một thịnh sự biết bao.

Thật sự đến ngày đó, Lâm Trường Sinh tuyệt đối có thể thu được lợi ích cực lớn từ thế giới mộng cảnh.

Tuy nhiên hiện tại nói tất cả những điều này còn quá sớm.

Hiện tại mà nói, Lâm Trường Sinh có thể đợi sau khi thu nhận một vài đệ tử, sẽ cấu kiến một thế giới mộng cảnh để giúp đỡ họ tu luyện.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh tạm thời thu lại thế giới mộng

cảnh.

“Giờ đây Đại Đạo Thần Thông của ngã đã cảm ngộ hoàn tất.

Cũng có thể chuẩn bị du lịch Hồng Hoang lần nữa rồi.

Nhưng trước khi đi, vẫn còn một việc cần hoàn thành.” Lâm Trường Sinh đã chuẩn bị rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Thứ nhất là tu vi của y đã thành công tấn cấp Đại La Kim Tiên, có vốn để du lịch lần nữa.

Thứ hai là Đại Đạo Thần Thông của y đã cảm ngộ xong một lượt, muốn cảm ngộ Đại Đạo mới thì ở lại Bồng Lai Tiên Đảo là rất khó.

Thứ ba tự nhiên vẫn là muốn thu thập một số tài nguyên, lần này chủ yếu là Tiên Thiên Linh Bảo.

Thứ tư cũng muốn tìm kiếm một vài sinh linh có căn nguyên không tệ để thu làm đệ tử.

Bởi vậy, thời gian rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo lần này cũng sẽ không ngắn.

Nhưng trước khi rời đi, y vẫn còn một việc cần làm.

“Tiểu Ngộ Đạo, ngã chuẩn bị tạm thời rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, đi du lịch Hồng Hoang Đại Lục.

Thời gian quay về không cố định.

Nếu con có thể hóa hình sớm, phải giúp ngã chăm sóc Bồng Lai Tiên Đảo thật tốt.” Lâm Trường Sinh dặn dò.

“Đạo Tôn, đệ tử cũng rất muốn cùng Người du lịch Hồng Hoang nha.

Từ khi có linh trí, đệ tử vẫn luôn bị giam hãm trong Tiên Thiên Đại Trận.

Vẫn chưa từng thấy Hồng Hoang Đại Lục bao giờ.” Ngộ Đạo Trà Thụ nghe nói Lâm Trường Sinh sắp rời đi, có chút lưu luyến không muốn rời xa nói.

“Tiểu Ngộ Đạo, nếu con muốn ra ngoài du lịch, trước tiên phải thăng tiến thực lực lên đã nga.

Hơn nữa, lần này ngã ra ngoài sẽ tìm kiếm một vài đệ tử có căn nguyên không tệ.

Con là Đại sư tỷ, không thể để bị các sư đệ sư muội vượt qua đó.” Lâm Trường Sinh cười nói.

Y hiểu tâm tình của Ngộ Đạo Trà Thụ.

Nhưng dù sao con bé vẫn chưa hóa hình, không thích hợp ra ngoài.

“Đạo Tôn, Người cứ yên tâm đi ạ.

Đệ tử nhất định sẽ tu luyện thật tốt.

Những linh căn, linh nguyên liệu này đệ tử đều sẽ giúp Người chăm sóc cẩn thận.” Ngộ Đạo Trà Thụ ngoan ngoãn nói.

“Ừm, có con ở đây, ngã yên tâm.

Linh trí của Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa cũng sắp đản sinh rồi.

Nhưng chúng nó không có ngộ tính như con, nếu không có công pháp tu luyện thì sẽ rất chậm.

Ngã cứ trước tiên cảm ngộ ra hai bộ công pháp đã.” Lâm Trường Sinh lo lắng cho hai tiểu gia hỏa này.

Ngộ Đạo Trà Thụ bản thân có ngộ tính không tệ, có thể tự mình lĩnh ngộ.

Chúng nó thì không được.

Bởi vậy Lâm Trường Sinh quyết định lĩnh ngộ ra hai bộ công pháp rồi truyền thụ cho chúng, sau đó mới rời đi.

May mắn thay, y có 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】, đối với y mà nói, việc này không khó.

Kết hợp kiếm ý của Thất Tinh Kiếm Thảo, Lâm Trường Sinh lấy Kiếm Chi Đại Đạo làm nền tảng, cảm ngộ ra 『Vô Thượng Thông Thiên Kiếm Quyết』, đủ để Thất Tinh Kiếm Thảo tu luyện đến Đại La Kim Tiên.

Thủy Phách Hoa thiên về thuộc tính Thủy, Lâm Trường Sinh thông qua Thủy Chi Đại Đạo, cũng cảm ngộ ra cho nó một bộ công pháp cấp Đại La.

"Các tiểu gia hỏa.

Các con phải nhanh chóng đản sinh linh trí nha.

Công pháp ngã sẽ truyền thụ cho các con trước." Nói xong, Lâm Trường Sinh lần lượt hóa hai bộ công pháp thành lạc ấn, dung nhập vào Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa.

Chỉ cần đợi chúng đản sinh linh trí, là có thể tự chủ vận chuyển công pháp tu luyện rồi.

Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa không ngừng lay động, truyền ra tình cảm thân mật và biết ơn.

Lâm Trường Sinh khẽ cười, sau đó bước chân rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

"Hả?

Bồng Lai Tiên Đảo lại đưa ngã đến Bắc Hải rồi sao?" Lâm Trường Sinh nhìn cảnh sắc bốn phía, hơi thôi toán một chút liền biết mình đã đến Bắc Hải.

Bắc Hải này nào có bảo vật gì đáng để thu thập, vẫn phải đi đại lục thôi a.

Lâm Trường Sinh nhìn qua một hướng, thi triển Ngũ Hành Độn Thuật, biến mất tại chỗ.

Bắc Hải mênh mông vô bờ bến, muốn tìm kiếm được một vài tài nguyên quả thực quá khó khăn.

Hơn nữa do Long tộc bắt đầu bành trướng ở Đông Hải, không ít sinh linh đều đã trốn đến Bắc Hải.

Điều này khiến tốc độ của Lâm Trường Sinh chậm đi không ít.

Đột nhiên, y dừng lại.

Bởi vì y đã nghe thấy lời nhắc của Hệ Thống. 【Lời nhắc: Tại phương hướng Tây Bắc của ngươi, cách sáu mươi vạn công lý, có một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn. 】 "Nơi đây cũng có Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn sao?" Lâm Trường Sinh mắt sáng rỡ.

Xem ra khí vận đã đến, ngay cả ở những nơi nghèo nàn vô cùng cũng có cơ duyên a.

Lâm Trường Sinh vội vàng đổi hướng bay tới.

Không lâu sau, y đã đến nơi được nhắc nhở.

Phóng tầm mắt nhìn ra, ngoài dòng hải thủy cuồn cuộn, không có bất cứ thứ gì.

Sinh linh bình thường, ngay cả Đại Năng như Hồng Quân, cũng không thể nhìn thấy Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Chỉ có Lâm Trường Sinh sở hữu Hệ Thống.

Dưới 【Động Sát Chi Nhãn】, lập tức một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn xuất hiện trước mặt Lâm Trường Sinh.

Nhìn một cái, đại trận không thấy điểm cuối.

"Quy mô này, so với Bồng Lai Tiên Đảo có lẽ còn hơn chứ không kém a.

Hơn nữa độ phức tạp của Tiên Thiên Đại Trận cũng mạnh hơn nhiều lần." Lâm Trường Sinh trong lòng mơ hồ có chút phỏng đoán về Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này.

Nhưng cụ thể có phải vậy không, vẫn cần y phá giải xong rồi tiến vào mới biết.

Mặc dù Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này rất phức tạp, nhưng Trận Chi Pháp Tắc của Lâm Trường Sinh đã đạt đến 68%, trình độ cảm ngộ phi thường cao.

Với sự phụ trợ của 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】, sau ngàn năm thời gian, y cuối cùng đã phá giải được Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, thành công dung nhập vào trong.

Vừa tiến vào Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, Lâm Trường Sinh đã cảm thụ được trọng lực khủng khiếp.

Hơi thích ứng một chút, y mới khôi phục bình thường.

Phóng tầm mắt nhìn ra, toàn bộ bên trong Tiên Thiên Đại Trận đều xám mịt mờ.

Vô lượng Hỗn Độn Chi Khí tràn ngập hơn nửa Tiên Thiên Đại Trận.

Hỗn Độn Chi Khí ở đây nồng đậm hơn Bồng Lai Tiên Đảo gấp mấy vạn lần.

Từng luồng Hỗn Độn Chi Khí không ngừng rủ xuống, như thác nước Hỗn Độn treo ngược.

Ngay cả với tu vi và nhục thân của Lâm Trường Sinh, y cũng

không dám chạm vào một chút.

Cho dù là vận chuyển 『Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết』 cũng phải cẩn thận từng li từng tí hấp thu tu luyện.

Tuy nhiên chính vì chỉ chuyển hóa được cực ít Hỗn Độn Chi Khí, cũng khiến những nơi bị bao phủ có Tiên Thiên Linh Khí cực kỳ nồng đậm.

Lâm Trường Sinh chậm rãi bước đi trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này, Tiên Thiên Linh Căn, linh nguyên liệu cũng không ít.

Toàn bộ đều bị y thu lấy.

Chỉ là do Hỗn Độn Chi Khí quá nhiều, nơi có thể hoạt động không nhiều.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã đi được hơn nửa.

Chương 59

Ngay lúc này, Lâm Trường Sinh mắt tinh chợt phát hiện một vũng nước.

Ba loại màu sắc quang mang giao thoa lẫn nhau.

Kim, Ngân, Tím ba màu sương mù lượn lờ.

"Đây sẽ không phải Tam Quang Thần Thủy chứ?" Lâm Trường Sinh vội vàng bước lên phía trước.

Mặc dù ở cùng một nhật nguyệt đàm, nhưng lại phân rõ giới hạn, không hòa tan lẫn nhau.

Tựa như những tinh thần nhật nguyệt hoàn mỹ.

Quả nhiên chính là Tam Quang Thủy.

Ngay cả Lâm Trường Sinh đã thu thập không ít bảo vật tốt, giờ khắc này cũng không khỏi mắt sáng rực.

Danh tiếng của Tam Quang Thần Thủy cực kỳ lớn.

Tam Quang Thần Thủy chính là ba loại Tiên Thiên Thần Thai Thủy Nhật, Nguyệt, Tinh hòa trộn mà thành.

Ba loại Tiên Thiên Thần Thai Thủy này, mỗi loại đều là thần thủy hi thế, nhưng đồng thời cũng là độc vật tuyệt thế.

Nếu mỗi loại thần thủy được dùng độc lập, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không dám nhiễm vào.

Kim Sắc Nhật Quang Thần Thủy có thể tiêu ma huyết nhục tinh cốt.

Chỉ cần một giọt là có thể phá trừ kim thân.

Ngay cả Lâm Trường Sinh đã đoán thể đến Thái Ất Kim Tiên, cũng không dám khinh suất chạm vào.

Ngân Sắc Nguyệt Quang Thần Thủy, thì có thể hủ thực Nguyên Thần hồn phách.

Nguyên Thần chạm vào, nhẹ thì Nguyên Thần ngày ngày chịu thống khổ bị hủ thực, nặng thì hồn phi phách tán, bá đạo vô cùng.

Tử Sắc Tinh Quang Thần Thủy, thì sẽ thôn giải chân linh niệm thức.

Chẳng trách trước đó khi Lâm Trường Sinh thần niệm bao phủ, đã không phát hiện Tam Quang Thần Thủy.

Đừng thấy Tam Quang Thần Thủy đơn độc mỗi loại đều là độc vật tuyệt thế, một khi ba loại thần thủy hợp thành một, vậy thì chính là thánh dược liệu thương đệ nhất.

Không chỉ có thể giải mọi loại độc trong Tam Giới Lục Đạo, khắc chế mọi loại độc được gọi là "vô phương cứu chữa", mà còn có thể trị liệu mọi vết thương và bệnh tật, thậm chí linh hồn bị diệt vong cũng có thể cứu vãn, hiệu quả có thể xưng là nghịch thiên!

"Không tệ.

Có Tam Quang Thần Thủy này, chỉ cần không phải bị Nguyên Thần nhục thể bị tiêu diệt trong chớp mắt, ngã đều có cơ hội khôi phục." Lâm Trường Sinh vui vẻ nói.

"Nhưng độc tính của Tam Quang Thần Thủy này quả thực rất cường đại a, nếu có thể lĩnh ngộ ra thần thông, thì lại sẽ là thần thông sở trường để đối phó kẻ địch của mình a." 【Ngươi quan sát Tam Quang Thần Thủy, trong lòng có điều suy tư, bắt đầu đốn ngộ.】 Quan sát Tam Quang Thần Thủy, dưới sự gia trì của 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】, Lâm Trường Sinh lần nữa bắt đầu đốn ngộ.

Ngay cả Ngộ Đạo Trà Thụ có mặt ở đây, cũng phải tự than không bằng.

Bảy ngàn năm sau. 【Ngươi quan sát Nhật Quang Thần Thủy, từ đặc tính tiêu ma huyết nhục tinh cốt của nó, lĩnh ngộ ra thần thông Nhật Quang Diệt Thể. 】 Lại bảy ngàn năm sau. 【Ngươi quan sát Nguyệt Quang Thần Thủy, từ đặc tính hủ thực Nguyên Thần hồn phách của nó, lĩnh ngộ ra thần thông Nguyệt Quang Thực Thần. 】 【Ngươi quan sát Tinh Quang Thần Thủy, từ đặc tính thôn giải chân linh niệm thức của nó, lĩnh ngộ ra thần thông Tinh Quang Thôn Linh. 】 Ba loại thần thủy, ba loại thần thông.

Mỗi loại thần thông đều ẩn chứa uy năng to lớn, là thần thông công kích cực kỳ mạnh mẽ.

Theo lẽ thường, Lâm Trường Sinh lĩnh ngộ ra ba loại thần thông, lúc này lẽ ra phải tỉnh ngộ.

Nhưng y không hề, mà lại lâm vào một tầng đốn ngộ sâu sắc hơn.

Lần này, y lại muốn dung hợp ba loại thần thông, đốn ngộ ra thần thông mạnh hơn gấp bội khi hợp ba thành một.

Nhật Quang Diệt Thể, Nguyệt Quang Thực Cốt, Tinh Quang Thôn Linh.

Ba loại thần thông này bị Lâm Trường Sinh vô thức sử dụng ra.

Ba loại thần thông thuộc tính khác nhau muốn dung hợp, tất nhiên sẽ có năng lượng xung đột.

Tiếng nổ oanh minh kịch liệt truyền đến.

Ngay cả Lâm Trường Sinh chính mình, nhục thân cũng chịu một chút thương thế.

Nhưng y không có tri giác.

Có nhục thân cấp bậc Thái Ất Kim Tiên, chút thương thế này sẽ tự lành.

Y căn bản không cần lo lắng.

Cũng chỉ có Lâm Trường Sinh lớn mật như vậy.

Lại dám thử dung hợp thần thông khi đang đốn ngộ.

Đổi lại là Đại La Kim Tiên khác, không chết cũng phải trọng thương.

Hơn nữa, loại đốn ngộ này cực kỳ cần căn nguyên chống đỡ.

May mắn thay, có căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp khiến Lâm Trường Sinh căn bản không cần lo lắng sẽ không thành công.

Vạn năm sau, tiếng nổ này vẫn thỉnh thoảng vang vọng trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Ba vạn năm sau, tiếng nổ này đã cơ bản không còn nghe thấy, cho dù có, động tĩnh cũng nhỏ hơn trước rất nhiều.

Năm vạn năm sau, động tĩnh này hoàn toàn biến mất. 【Ngươi không ngừng thử dung hợp ba loại thần thông, ngươi đã thành công, lĩnh ngộ ra thần thông Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật. 】 "Cuối cùng cũng thành công rồi." Lâm Trường Sinh sau đó cũng theo đó mở mắt.

Năm vạn năm để lĩnh ngộ một loại thần thông, cũng coi như là lần y tốn thời gian lâu nhất.

Nhưng kết quả khiến y vô cùng hài lòng.

"Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật." Lâm Trường Sinh nhìn Hỗn Độn Chi Khí ở đằng xa, trực tiếp sử dụng thần thông vừa lĩnh ngộ.

Lập tức một kim liên tỏa ra ba sắc quang mang kim, ngân, tím xuất hiện trong hư không.

Nhìn một cái, vừa mỹ lệ lại vừa rực rỡ.

Chỉ cần nhìn một cái, tựa hồ thần niệm tâm thần đều muốn bị hấp vào.

Ngay cả kẻ địch đối mặt với đạo thần thông này, cũng phải tán thán một câu: "Thần thông đẹp biết bao!" Tuyệt mỹ, nhưng chí mạng.

Kim liên ba sắc bay vào trong Hỗn Độn Chi Khí.

Hỗn Độn Chi Khí vốn dĩ nặng nề vô cùng vậy mà cũng bị kim liên ma diệt thành từng đoạn.

Sau đó kim liên bộc phát ra quang mang cực kỳ rực rỡ.

Tiếng nổ kịch liệt như trong tưởng tượng không hề truyền đến.

Trái lại như băng tuyết tan chảy, Hỗn Độn Chi Khí gần đó bị bốc hơi trong chớp mắt.

Mặc dù chỉ là một khu vực cực nhỏ, nhưng cũng đủ để nói lên sự cường đại của nó.

"Không tệ, trong số những thần thông ngã lĩnh ngộ, Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật tuyệt đối đứng trong top ba." Lâm Trường Sinh hài lòng gật đầu.

Hỗn Độn Chi Khí bị đạo thần thông này tiêu diệt đã tiếp tục được bổ sung.

Dùng Hỗn Độn Chi Khí để thử nghiệm, vẫn không thấy được hiệu quả trực quan.

Nhưng có uy năng đại khái, Lâm Trường Sinh trong lòng đã rõ ràng.

Đốn ngộ xong thần thông, Lâm Trường Sinh đương nhiên sẽ không bỏ qua Tam Quang Thần Thủy thứ tốt như vậy.

Y trực tiếp thu vào Bách Thảo Đồ.

Xác nhận lại một lần nữa, Lâm Trường Sinh mới tiếp tục đổi hướng tìm kiếm.

Cuối cùng, tại một bãi đất trống, y phát hiện một khối bia đá.

Trên đó khắc hai chữ Doanh Châu.

"Quả nhiên là Doanh Châu Tiên Đảo tề danh với Bồng Lai Tiên Đảo a." Lâm Trường Sinh trước đó đã có chút suy đoán, giờ khắc này nhìn thấy bia đá cũng bừng tỉnh đại ngộ.

Thời gian Doanh Châu Tiên Đảo xuất thế muộn hơn Bồng Lai Tiên Đảo rất nhiều.

Tiên Thiên Đại Trận chưa chuyển hóa hoàn toàn Hỗn Độn Chi Khí cũng là điều bình thường.

Chỉ là không biết còn Phương Thốn Tiên Đảo cuối cùng ở đâu.

Phương Thốn Tiên Đảo vẫn luôn chưa xuất thế ở Hồng Hoang.

Rất có khả năng là Hỗn Độn Chi Khí của Phương Thốn Tiên Đảo quá nồng đậm, khiến Tiên Thiên Đại Trận mất đi tác dụng chuyển hóa Tiên Thiên Linh Khí.

Điều này đã dẫn đến việc Phương Thốn Tiốn Đảo vẫn luôn ẩn mình trong hư không.

Nếu nói ở Hồng Hoang còn ai có thể phát hiện Phương Thốn Tiên Đảo, thì cũng chỉ có Lâm Trường Sinh mà thôi.

Nhưng hiện tại mà nói, vẫn phải xem cơ duyên.

Tứ Hải Hồng Hoang vô biên vô tận, muốn tìm kiếm toàn bộ một lượt, hao phí quá nhiều thời gian.

"Đợi đến khi Trận Chi Pháp Tắc của ngã thăng cấp thành Trận Chi

Đại Đạo, cũng có thể liên kết Bồng Lai và Doanh Châu lại với nhau.” Lâm Trường Sinh nhìn bia đá, lẩm bẩm nói.

Bồng Lai Tiên Đảo tuy tốt, nhưng quá nhỏ.

Huống chi mình còn muốn khai tông lập phái.

Chương 60

Chỉ có thể đợi về sau rồi nói, may mắn là Lâm Trường Sinh có thể giống như với Bồng Lai Tiên Đảo, để lại ấn ký của mình trên Tiên Thiên Đại Trận này.

Đến lúc đó sẽ không sợ không tìm thấy.

Còn về việc Bồng Lai Tiên Đảo sau này xuất thế bị Đông Vương Công cảm ứng được?

Lâm Trường Sinh khẽ cười, nếu y thức thời, thì cũng có thể cân nhắc tha cho y một mạng.

Tiếp đó, Lâm Trường Sinh tiếp tục tìm kiếm trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Đột nhiên, y lại dừng lại.

Trước mặt y là Hỗn Độn Chi Khí cực kỳ nồng đậm.

Cho dù có bảo vật gì, Lâm Trường Sinh cũng không thể có được.

Nhưng thứ trước mắt này lại không thể không khiến y dừng lại.

Chỉ thấy một gốc cây thân như rồng cuộn, xanh biếc sừng sững.

Tán cây tựa như một vòm hoa, che khuất trời đất.

Trên năm cành cây lóe lên năm loại quang mang đen, trắng, vàng, đỏ, xanh.

Trên lá thông vạn đạo hào quang, nhưng lại hơi ảm đạm.

"Đây là Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng, một trong Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn sao?" Lâm Trường Sinh kinh ngạc nói.

Thế giới Hồng Hoang vô số Tiên Thiên chi vật, có thể xếp vào top

mười, đủ để nói lên sự nghịch thiên của nó.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, Hoàng Trung Lý, Phù Tang, Khổ Trúc đều nằm trong danh sách Tiên Thiên Thập Đại Linh Căn.

Tuy nhiên, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng này, mặc dù có danh tiếng, nhưng lại không thấy bóng dáng ở Hồng Hoang.

Không ngờ lại nằm trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Tương truyền, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng muốn thành thục, sẽ trải qua năm lần biến hóa.

Một khi thành thục, sẽ kết ra quả tử ẩn chứa ngũ khí Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Mỗi loại quả tử ăn một viên, tức có thể ngũ khí viên mãn, một cửu tỉnh đi ức vạn năm khổ tu.

Nếu Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng này bị chúng sinh Hồng Hoang biết đến, tuyệt đối sẽ điên cuồng không thôi.

"Không đúng a." Lâm Trường Sinh đột nhiên nhíu mày.

Nếu Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng nằm trong Doanh Châu Tiên Đảo, tại sao Hồng Hoang lại không có tin tức về nó?

Doanh Châu Tiên Đảo cũng không phải Phương Thốn Tiên Đảo không xuất thế.

Theo lẽ thường, cùng với việc Doanh Châu Tiên Đảo xuất thế, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng cũng sẽ xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang a.

Ngay lúc Lâm Trường Sinh đang nghi hoặc, ánh mắt y di chuyển xuống dưới.

"Hít." "Chẳng trách, chẳng trách." Ngay khi Lâm Trường Sinh đang nghi hoặc vì sao Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng lại không có tin tức

nào trong Hồng Hoang, ánh mắt y hạ xuống, rốt cuộc đã biết nguyên do.

Một vết rìu khổng lồ gần như xuyên thủng toàn bộ thân cây chính.

Trên vết rìu lượn lờ đạo quang mông lung.

Chính là vết rìu này không ngừng phá hoại sinh cơ của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng.

Lâm Trường Sinh chỉ thoáng nhìn một cái, đã có thể cảm nhận được lực lượng hủy diệt kinh khủng ẩn chứa bên trong.

Cho dù là vượt qua thời không, trải qua vô số nguyên hội, vết rìu này vẫn sẽ không biến mất.

"Có thể chém ra một nhát rìu kinh khủng như vậy, e rằng chỉ có Bàn Cổ Đại Thần." "Thảo nào Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng không xuất hiện cùng với Doanh Châu Tiên Đảo." "Hóa ra là bị vết rìu này triệt để mài mòn sinh cơ." Lâm Trường Sinh giờ đây rốt cuộc đã biết nguyên do.

Chu cây Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng này hiển nhiên đã không thể vượt qua Long Hán Sơ Kiếp.

"Vết rìu này đã là do Bàn Cổ Đại Thần chém ra." "Trong đó ẩn chứa áo nghĩa Pháp Tắc cực kỳ thâm sâu." "Ngã ngược lại có thể lĩnh ngộ trước một phen." Lâm Trường Sinh nhìn vết rìu, bắt đầu lĩnh ngộ. [Ngài quan sát vết rìu do Khai Thiên Thần Phủ chém ra, bắt đầu đốn ngộ.] Lần đốn ngộ này kéo dài trọn vẹn ba mươi vạn năm.

Giờ khắc này, mười bốn đạo Đại Đạo Đạo Vận mà Lâm Trường Sinh nắm giữ toàn bộ tự chủ bay ra, không ngừng bao quanh thân y.

Có một đạo Đại Đạo Đạo Vận mang quang mang xanh biếc lúc ẩn lúc hiện.

Đây chính là điểm báo lại cảm ngộ ra Đại Đạo!

Điều Lâm Trường Sinh không chú ý tới là, khi đạo vận Tạo Hóa Pháp Tắc của y tự chủ bay ra, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng trong Hỗn Độn Chi Khí bất giác rung động một chút.

Thế nhưng Lâm Trường Sinh không có tâm tư chú ý đến Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng.

Y hiện tại đang ở điểm mấu chốt của việc lĩnh ngộ Đại Đạo.

Lần này, y thông qua việc quan sát vết rìu mà lại lĩnh ngộ được Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Đại Thần!

Đây chính là Đại Đạo mà Bàn Cổ Đại Thần đã chứng đạo!

Một khi lĩnh ngộ, tuyệt đối là Đại Đạo có lực công kích mạnh nhất của Lâm Trường Sinh.

Cuối cùng, thanh âm của Hệ Thống vang lên bên tai Lâm Trường Sinh. [Ngài từ vết rìu mà lĩnh ngộ ra Lực Chi Đại Đạo 10%.] "Không hổ là Lực Chi Đại Đạo." "Lại hao phí của ngã nhiều thời gian như vậy, mới chỉ lĩnh ngộ được 10%." Lâm Trường Sinh ngay sau đó cũng mở tĩnh đôi mắt.

Lực Chi Đại Đạo, đi theo lộ tuyến lực lượng cực hạn.

Lực phá hoại cũng là mạnh nhất.

Có thể lĩnh ngộ loại Đại Đạo này, cho dù hao phí bao nhiêu thời gian cũng đáng.

"Tiếp tục lĩnh ngộ." Có vết rìu này ở đây, có thể giúp Lâm Trường Sinh lĩnh ngộ Đại Đạo tốt hơn.

Y vốn vừa mới tỉnh lại, liền lần nữa bắt đầu cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo.

Lần này trọn vẹn hơn một trăm vạn năm trôi qua, Lâm Trường

Sinh mới tỉnh lại.

"Rốt cuộc đã cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo đến 40% rồi." Đến mức này cũng đã là cực hạn hiện tại của Lâm Trường Sinh.

Mặc dù đã cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo, Lâm Trường Sinh cũng không vội rời đi.

Y còn muốn nhân cơ hội này lĩnh ngộ ra Thần Thông mới. [Ngài lĩnh ngộ Lực Chi Đại Đạo, tiếp tục bắt đầu quan sát vết rìu, ngài rơi vào đốn ngộ.] Việc ngộ Đạo vẫn luôn trôi chảy như vậy.

Không có bế tắc, không có trở ngại.

Loại tu luyện này thật sự quá thoải mái.

Trong vô thức, lại là gần mười vạn năm thời gian trôi qua. [Ngài từ vết rìu mà lĩnh ngộ được Thần Thông Khai Thiên.] "Không tệ." "Áo nghĩa Khai Thiên chính là chiêu thức mạnh nhất của Bàn Cổ Đại Thần khi Khai Thiên Tích Địa." "Mặc dù Lực Chi Đại Đạo của ngã không bằng Bàn Cổ Đại Thần." "Cũng không có Khai Thiên Thần Phủ." "Thế nhưng Đại La Kim Tiên bình thường tuyệt đối không cách nào chống đỡ một kích này của ngã." Lâm Trường Sinh từ trạng thái ngộ Đạo tỉnh lại.

Lần này thu hoạch tại Doanh Châu Đảo không nhỏ.

Chỉ riêng Thần Thông đã lĩnh ngộ được năm loại.

Còn có một Lực Chi Đại Đạo cực kỳ cường đại.

Huống chi còn có Tam Quang Thần Thủy cùng một vài Tiên Thiên Linh Căn khác.

Lâm Trường Sinh kết thúc tu luyện, không kìm được nhìn thoáng qua chu cây Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn như rồng cuộn này, không khỏi thở dài một tiếng.

Mỗi chu cây Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn muốn trưởng thành đều cực kỳ không dễ dàng.

Cứ thế vẫn lạc tiêu tan vào thiên địa, thật sự đáng tiếc.

“Không biết Tạo Hóa Đại Đạo của ngã liệu có thể tiêu trừ vết rìu này không.” Lâm Trường Sinh chợt trong lòng khẽ động.

Đạo vận Tạo Hóa Đại Đạo bay ra.

Chỉ là còn chưa kịp bao phủ Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng, đã bị thanh quang rực rỡ từ vết rìu nghiền nát.

“Không được.” Lâm Trường Sinh lắc đầu.

Ngay khi y chuẩn bị rời đi, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng đột nhiên sàn sạt rung động.

“Ơ?

Lại vẫn còn 'linh' tồn tại?” Không hổ là Tiên Thiên Thập Đại Cực Phẩm Linh Căn a.

Ngay cả khi bị vết rìu trọng thương như vậy, vẫn còn bảo tồn được một tia linh tính.

“Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng, không phải là ngã không giúp ngươi.” “Thật sự là vết rìu này chính là một kích đỉnh phong của Bàn Cổ Đại Thần.” “Ngã cho dù có cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo viên mãn, cảnh giới không đủ, cũng không thể giúp ngươi a.” Lâm Trường Sinh thở dài.

Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng sàn sạt rung động, không ngừng lay động.

Sau đó, một cành cây khó khăn vươn ra.

Một pháp bảo hình thước lao về phía y.

Lâm Trường Sinh vội vàng đưa tay ra đón lấy.

Chỉ là vừa mới nắm trong lòng bàn tay, một luồng khí tức sắc bén đến cực điểm lại đang cắt cứa lòng bàn tay y.

Với thể phách Thái Ất Kim Tiên Hậu Kỳ của y, lại vẫn cảm thấy đau đớn.

Đây là bảo vật gì, lại chỉ nắm trong lòng bàn tay mà đã cảm nhận được luồng khí sắc bén không thể chống đỡ này?

Lâm Trường Sinh ngưng thần nhìn lại, là một cây trường xích màu ngọc bích cổ phác đến cực điểm.

Trên thân xích khắc họa thiên địa nhật nguyệt, tự mang một luồng linh vận huyền diệu.

"Đây là?" Lâm Trường Sinh có chút không dám tin, vội vàng dùng Nguyên Thần Pháp Lực bao bọc cây xích này.

"Không ngờ thật sự là kiện Công Đức Chí Bảo này!" Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Chương 61

Tiên Thiên đệ nhất Công Đức Chí Bảo, ngang hàng với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Là do Đại Đạo Huyền Hoàng Chi Khí cùng công đức Khai Thiên của Bàn Cổ Đại Thần dung hợp mà thành.

Xét về lực công kích, chỉ đứng sau Bàn Cổ Phiên.

Cần biết rằng Bàn Cổ Phiên chính là Tiên Thiên Chí Bảo do rìu của Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ sau khi vỡ nát mà thành.

Có thể xếp sau Bàn Cổ Phiên đủ để thấy lực công kích của Hồng Mông Lượng Thiên Xích mạnh đến mức nào.

Hơn nữa Hồng Mông Lượng Thiên Xích còn có một công năng chính là giết người không dính Nhân Quả.

Đương nhiên, điều này đối với Lâm Trường Sinh mà nói thì lại không quá quan trọng.

Bởi vì bản thân y chính là [Vô Hạ Chi Thể], Nhân Quả không dính.

Vạn vạn không ngờ, cây Tiên Thiên đệ nhất Công Đức Chí Bảo này lại ở trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Hơn nữa còn ẩn mình trong Hỗn Độn Chi Khí.

Nếu không phải Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng, Lâm Trường Sinh căn bản không thể nào phát hiện ra.

“Ngươi đây là muốn tặng nó cho ngã sao?” Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi.

Mặc dù Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng đã có linh, thế nhưng bản thân y lại không thể giúp được nó a.

Tựa hồ để đáp lại Lâm Trường Sinh, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng lần nữa sàn sạt rung động.

Sau đó cành cây từ từ di động.

Lại là một quang đoàn đưa tới.

Lâm Trường Sinh tại Hỗn Độn Chi Khí của Doanh Châu Tiên Đảo phát hiện Tiên Thiên Thập Đại Cực Phẩm Linh Căn Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng.

Từ vết rìu trên thân cây chính mà lĩnh ngộ ra Lực Chi Đại Đạo và Thần Thông Khai Thiên.

Vốn cho rằng sự việc cứ thế kết thúc.

Không ngờ Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng dù chịu thương thế chí mạng như vậy, lại vẫn còn giữ được một tia "linh" cuối cùng.

Nó đã tặng Lâm Trường Sinh một kiện Công Đức Chí Bảo là Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Ngay khi Lâm Trường Sinh chưa hiểu vì sao nó lại tặng Chí Bảo, y nhìn thấy một quang đoàn được cành của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng đưa tới, liền hiểu rõ tất cả.

Quang đoàn trước mắt này, hiển nhiên đã rút đi tuyệt đại bộ phận sinh cơ và Bản Nguyên của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng.

Thậm chí Lâm Trường Sinh còn nghe thấy một tiếng "cạch" rất khẽ.

Hóa ra là vết rìu lại lần nữa xâm nhập sâu hơn, chỉ thiếu một chút nữa là thân cây chính của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng sẽ triệt để đứt lìa.

Toàn bộ cành cây vốn còn chút linh quang đều trở nên ảm đạm không chút ánh sáng.

"Ngươi là muốn ngã mang đi một tia Bản Nguyên này của ngươi,

để nó tái sinh trưởng?" Không sai.

Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng đưa tới chính là một tia Bản Nguyên cuối cùng của nó.

Mất đi tia Bản Nguyên này, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng căn bản không chống đỡ được đến khi Long Hán Sơ Kiếp kết thúc.

Dựa theo phán đoán của Lâm Trường Sinh, nhiều nhất cũng chỉ vài trăm vạn năm, chu cây Tiên Thiên Thập Đại Cực Phẩm Linh Căn Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng này sẽ triệt để biến mất trong Hồng Hoang thế giới.

Thế nhưng cho dù không mất đi tia Bản Nguyên này, sự tiêu tán của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Chẳng lẽ là vì ngươi cảm nhận được Tạo Hóa Đại Đạo của ngã?" Lâm Trường Sinh trong nháy mắt đã nghĩ đến Tạo Hóa Đại Đạo.

Nếu không, Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng tuyệt đối không thể tùy ý phân chia Bản Nguyên của chính mình.

Sàn sạt.

Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng không ngừng rung động, đang đáp lại Lâm Trường Sinh.

Thì ra là vậy.

Lâm Trường Sinh gật đầu.

Nếu không có Tạo Hóa Đại Đạo, cho dù có đoạt được tia Bản Nguyên này cũng không cách nào khiến Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng tái sinh trưởng.

Dù sao nó cũng là Tiên Thiên Thập Đại Cực Phẩm Linh Căn, năng lượng cần thiết không chỉ là Tiên Thiên Linh Khí.

Suy nghĩ rõ ràng tiền căn hậu quả, Lâm Trường Sinh cũng liền thản nhiên, "Cái chết cũng mang ý nghĩa của sự tái sinh." "Ngươi cứ yên tâm đi, ngã sẽ mang đoàn Bản Nguyên này của ngươi về Bồng Lai Tiên Đảo, và dùng Tạo Hóa Đại Đạo giúp nó trưởng thành." "Ngã còn sẽ khiến nó đản sinh ra Linh Trí." Sàn sạt sàn sạt.

Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng tựa hồ đang cảm ân Lâm Trường Sinh, điên cuồng rung động.

Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua, sau đó rời khỏi nơi đây.

Cuối cùng đã đi hết những nơi có thể đi trên Doanh Châu Tiên Đảo, xác định không có bảo vật nào bị bỏ sót, Lâm Trường Sinh bắt đầu luyện hóa Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Đây chính là Tiên Thiên đệ nhất Công Đức Chí Bảo, đã sớm khiến y động lòng.

Có kiện Tiên Thiên Chí Bảo này, lực chiến đấu của y tuyệt đối lại được nâng lên một cấp độ.

Công có Hồng Mông Lượng Thiên Xích, phòng ngự có Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.

Cũng coi như là công thủ nhất thể rồi.

Thế nhưng Lâm Trường Sinh không thỏa mãn với chừng này Linh Bảo.

Hồng Quân lại có một Phân Bảo Nham, Linh Bảo càng nhiều hơn.

Nhất định phải nhân lúc Hồng Quân hiện giờ còn chưa thành Thánh, tìm thêm một ít Linh Bảo về.

Thu liễm tâm thần, Lâm Trường Sinh bắt đầu chuyên tâm luyện hóa.

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này đã có bốn mươi chín đạo Tiên Thiên

Cấm Chế bên trong.

So với Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, không những Tiên Thiên Cấm Chế nhiều hơn, mà Cấm Chế bên trong cũng vô cùng phức tạp.

Thế nhưng điều này lại không thể gây khó khăn cho Lâm Trường Sinh.

Có [Đỉnh Cấp Ngộ Tính], Căn Nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp và Trận Chi Pháp Tắc ở đây, luyện hóa cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Trong chớp mắt, vạn năm thời gian trôi qua như búng ngón tay.

"Rốt cuộc đã luyện hóa hoàn thành." Lâm Trường Sinh mở tĩnh đôi mắt.

Giờ khắc này Hồng Mông Lượng Thiên Xích quang hoa nội liễm, cổ phác thuần chân.

Lâm Trường Sinh tâm niệm vừa động, Nguyên Thần Pháp Lực quán chú vào trong đó.

Lập tức Hồng Mông Lượng Thiên Xích đón gió lớn lên, che trời lấp nhật, sương mù lượn lờ càn khôn.

Phảng phất thật sự muốn đo lường cả trời đất này.

Thiên Địa Nhật Nguyệt dị tượng không ngừng diễn hóa.

"Đi." Lâm Trường Sinh tâm thần khẽ động.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích oanh kích vào khoảng đất trống không xa.

Một tiếng nổ "Oanh long" vang trời.

Toàn bộ Doanh Châu Tiên Đảo tựa hồ đều đang rung chuyển.

Luồng khí lưu cường mãnh thậm chí thổi cả Hỗn Độn Chi Khí

cũng trở nên hỗn loạn.

Ngay cả Tiên Thiên Chi Thổ của Doanh Châu Tiên Đảo cũng bị oanh kích ra một hố sâu không thấy đáy.

"Không tệ." Lâm Trường Sinh hài lòng thu lại Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Cũng đã đến lúc rời khỏi nơi đây rồi.

Trước khi Lâm Trường Sinh rời đi cũng không quên bố trí một Trận Pháp cỡ nhỏ ở đây.

Tác dụng giống như của Bồng Lai Tiên Đảo.

Chỉ cần có bất kỳ sinh linh nào đặt chân vào đây, y đều sẽ cảm ứng được.

Đồng thời y cũng đã đánh một dấu ấn trên Tiên Thiên Đại Trận này.

Như vậy sẽ không sợ không tìm thấy Doanh Châu Tiên Đảo nữa.

Làm xong tất cả những điều này, Lâm Trường Sinh mới rời khỏi Doanh Châu Tiên Đảo.

Ra khỏi Doanh Châu Tiên Đảo, [Động Sát Chi Nhãn] của Lâm Trường Sinh nhìn về bốn phương tám hướng. [Gợi ý: Ở hướng đông bắc của ngài có một con Hung Thú Đại La Kim Tiên Trung Kỳ đang công kích một con Bắc Hải Huyền Quy.] Hung Thú!

Mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Đây chính là công đức di động a.

Cùng với sự vẫn lạc của Thú Hoàng Thần Nghịch, Hung Thú Lượng Kiếp kết thúc.

Hung Thú chết vô số, mười con không còn một.

Cho dù có cũng không dám ở lại trên đại lục nữa.

Không ngờ lại chạy đến Bắc Hải loại địa phương hẻo lánh này để ẩn nấp.

Vận khí của ngã đây lại không tệ.

Mặc dù là tu vi Đại La Kim Tiên Trung Kỳ, thế nhưng Lâm Trường Sinh không hề e sợ.

Vừa hay có thể lấy con Hung Thú này ra để thử nghiệm Linh Bảo Thần Thông của chính mình.

Còn có con Bắc Hải Huyền Quy kia.

Cũng có một phen lai lịch.

Chương 62

Cứu xuống nói không chừng có một vài cơ duyên.

Đương nhiên, Lâm Trường Sinh biết, cho dù y không ra tay, con Bắc Hải Huyền Quy này cũng sẽ không gặp bất kỳ nguy hiểm nào.

Bởi vì tất cả điều này đều nằm trong tính toán của Thiên Đạo.

Bắc Hải Huyền Quy cho dù tương lai có thực lực Chuẩn Thánh, nhưng lại cả đời không cách nào rời khỏi Bắc Hải hóa hình.

Nguyên nhân tự nhiên là vào lúc Vu Yêu Lượng Kiếp, Tổ Vu Cộng Công đã đâm gãy Bất Chu Sơn, Thiên Trụ sụp đổ.

Tam Thanh cần phải chặt đi tứ chi của nó để chống trời.

Có thể nói, kết cục cũng là tương đối thê thảm.

Đang lúc trầm tư, Lâm Trường Sinh đã đến địa điểm mà [Động Sát Chi Nhãn] gợi ý.

Phóng tầm mắt nhìn lại, một con Hung Thú thân hình khổng lồ đang tản ra sát khí hung lệ.

Trong đó, một con Hung Thú thân hình như núi.

Nhưng kỳ dị là nó không có thân thể, chỉ có một cái đầu lớn và miệng lớn.

Lực lượng thôn phệ kinh khủng từ trong cái miệng lớn của nó truyền ra.

Ngay cả nước biển cũng bị nó nuốt vào.

Dưới đáy biển, một con Bắc Hải Huyền Quy bất động, co rút trong mai rùa.

Trên mai rùa tản phát ra quang vựng mông lung, chống đỡ lại luồng lực thôn phệ này.

"Lại là Thao Thiết, một trong Tứ Đại Hung Thú!" Lâm Trường Sinh trong nháy mắt đã nhận ra thân phận của con Hung Thú này.

Thao Thiết nắm giữ lực thôn phệ, nói không chừng chính mình có thể từ trên người nó lĩnh ngộ được Thôn Phệ Pháp Tắc.

Đáng tiếc hiện tại không phải thời cơ tốt để đốn ngộ, bởi vì Thao Thiết đã phát hiện ra y.

Hơn nữa hiển nhiên, con Thao Thiết này rất phẫn nộ.

"Gầm!" Thao Thiết phát ra hung uy, cái miệng lớn nhắm thẳng vào Lâm Trường Sinh.

Một luồng lực thôn phệ lập tức bạo phát.

Lực hút kinh khủng như hắc động không gian, thôn phệ vạn vật.

Lâm Trường Sinh rõ ràng cảm giác được Tiên Thiên Linh Khí xung quanh đều bị thôn phệ thành chân không.

"Đã thích thôn phệ đến vậy, vậy thì cứ xem có nuốt trôi Thần Thông của ngã không." Vừa xuất quan đã gặp một con Hung Thú Đại La Kim Tiên Trung Kỳ, vừa hay có thể để Lâm Trường Sinh thử nghiệm chiến lực hiện tại của mình.

Lâm Trường Sinh trực tiếp sử dụng Thần Thông lĩnh ngộ từ Tam Quang Thần Thủy.

"Nhật Quang Diệt Thể." "Nguyệt Quang Thực Thần." "Tinh Quang Thôn Linh." Ba Thần Thông riêng rẽ phát ra kim, ngân, tử sắc quang mang oanh kích về phía Thao Thiết.

Thà nói là oanh kích, chi bằng nói là bị Thao Thiết nuốt vào trong cơ thể.

Trong ánh mắt to như đồng linh của Thao Thiết lộ ra một tia trào phúng.

Hiển nhiên việc nuốt chửng Thần Thông của Lâm Trường Sinh khiến nó rất đắc ý.

Chỉ tiếc, nó đắc ý quá sớm rồi a.

Uy năng của ba loại Thần Thông này há lại là thứ bình thường có thể so sánh.

Cho dù ba loại Thần Thông này dưới sự mài mòn của lực thôn phệ trong cơ thể nó, uy năng đã giảm đi rất nhiều.

Thế nhưng uy năng vẫn không thể coi thường.

Nhật Quang Diệt Thể, Nguyệt Quang Thực Thần, Tinh Quang Thôn Linh.

Ba loại cùng lúc bạo phát.

Lập tức Thao Thiết phát ra tiếng gào thét phẫn nộ thê thảm đầy đau đớn.

Vô số huyết nhục từ trong cơ thể nó bạo liệt.

Không ngừng rơi xuống nước biển.

Thao Thiết không ngừng giãy giụa, gào thét phẫn nộ.

Thế nhưng loại đau đớn này phảng phất như sâu bọ gặm xương, khiến nó không cách nào thoát khỏi.

"Không tệ." Không hổ là Thần Thông đã hao phí nhiều năm như vậy mới lĩnh ngộ ra.

Đây vẫn là do Thao Thiết sinh mệnh lực ngoan cường, cảnh giới cao hơn y một tiểu cảnh giới.

Đổi lại là Hung Thú khác e rằng đã sớm tử vong rồi.

Mà Thao Thiết bị trọng thương, trong ánh mắt đã tràn đầy vẻ kinh sợ.

Nó không dám ở lại nơi đây nữa.

Cho dù tu sĩ trước mắt này cảnh giới còn thấp hơn nó.

Nó không muốn có kết cục giống như Thú Hoàng.

"Súc sinh tốt, lại còn biết chạy trốn." "Nếu để ngươi chạy thoát, chẳng phải là tổn thất công đức vô ích sao." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Mặc dù y hiện tại tạm thời chưa dùng đến công đức.

Thế nhưng loại vật vạn kim dầu như vậy, ai lại chê nhiều.

Lâm Trường Sinh trực tiếp sử dụng Thần Thông hợp nhất từ ba loại Thần Thông.

"Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật." Kim, ngân, tử ba sắc quang mang giao hòa vào nhau, một đóa kim liên mỹ lệ đến cực điểm xuất hiện giữa hư không.

Nhìn kỹ lại như mộng như huyễn, hấp dẫn tâm thần.

Giờ khắc này, cho dù là Bắc Hải Huyền Quy nổi tiếng về phòng ngự cũng hoàn toàn rụt đầu vào trong mai.

Ngay cả nó cũng cảm nhận được sự kinh khủng của loại Thần Thông này.

Thao Thiết đang chạy trốn cũng cảm nhận được nguy cơ sinh tử.

Nó đã bị khóa định, muốn chạy trốn là không thể.

Đã như vậy, Thao Thiết, một trong Tứ Đại Hung Thú, liền bạo phát hung uy của nó.

Cái miệng lớn của nó như vực sâu không ngừng biến lớn.

Sau đó, lực thôn phệ kinh khủng từ trong cái miệng lớn truyền ra.

Kim liên do Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật hóa thành bị lực thôn phệ điên cuồng mài mòn.

Thế nhưng vẫn mang theo dao động hủy diệt mà lao thẳng vào miệng Thao Thiết.

"Thật đúng là đủ dũng cảm." "Lực thôn phệ tuy có thể mài mòn Pháp Tắc Thần Thông." "Thế nhưng Thần Thông mà ngã đã hao phí mấy chục vạn năm để luyện thành, há lại là lực thôn phệ của ngươi có thể chống đỡ." Lâm Trường Sinh lắc đầu.

Nếu như Thao Thiết nắm giữ Thôn Phệ Pháp Tắc, vậy thì còn có khả năng có một tia sinh cơ.

Còn hiện tại, chỉ có thể nói nó quá dũng cảm.

Cảnh tượng tiếp theo đã in sâu vào tâm linh của Bắc Hải Huyền Quy.

Chỉ thấy Thao Thiết vốn bất khả nhất thế, lại từ trong ra ngoài như băng tuyết trực tiếp tiêu tan vào hư vô.

Thậm chí cả máu tươi và xương cốt cũng không còn.

Cứ như thể chưa từng tồn tại trên thế giới này.

Tu sĩ Đại La Kim Tiên Sơ Kỳ trước mắt này thật sự quá đáng sợ.

"Không tệ." Chứng kiến uy năng của Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật, Lâm Trường Sinh cũng vô cùng hài lòng.

Sau khi đánh giết Hung Thú Thao Thiết, Thiên Đạo chấn động.

Một đoàn công đức lớn bay tới.

Bị Lâm Trường Sinh trực tiếp thu lấy.

Lần này, y lại không vội rời khỏi nơi đây.

Với tu vi như hiện giờ của y, đã không cần phải quá cẩn thận rồi.

"Đa tạ Đạo hữu đã ra tay tương cứu." Bắc Hải Huyền Quy phát ra thanh âm như sấm rền.

Không ngờ con Bắc Hải Huyền Quy này lại đã đản sinh ra Linh Trí.

Chuyển niệm nghĩ lại cũng là điều bình thường.

Nếu không có Linh Trí, làm sao cuối cùng lại tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

"Đạo hữu khách khí rồi." "Ngã ra tay cũng là vì công đức." Lời này Lâm Trường Sinh lại nói thật.

Nếu không có công đức, y cũng lười ra tay đánh giết Hung Thú.

Lời tuy như vậy, thế nhưng Bắc Hải Huyền Quy vẫn nói lời cảm tạ.

"Ngã thấy Đạo hữu đã có tu vi Đại La Kim Tiên, vì sao còn chưa hóa hình?" Lâm Trường Sinh cố ý hỏi một câu.

"Ai." "Đạo hữu có chỗ không biết." Nhắc đến việc không thể hóa hình, Bắc Hải Huyền Quy hiển nhiên cũng rất u buồn.

"Trong minh minh, ngã hình như nên có Hóa Hình Lôi Kiếp.

Thế nhưng lại thủy chung không cảm ứng được.

Có lẽ là tu vi của ngã quá yếu chăng." Bắc Hải Huyền Quy thở dài.

Hóa Hình Lôi Kiếp?

Chương 63

Điều này ngược lại cũng là một loại thuyết pháp.

Bởi vì có một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh Căn Nguyên quá mức nghịch thiên.

Muốn hóa hình thì nhất định phải độ qua Lôi Kiếp.

Huyền Quy cho dù tu vi có đề thăng nữa, cũng không thể nào cảm ứng được Hóa Hình Lôi Kiếp.

"Đạo hữu, thứ ngã nói thẳng." "Hóa Hình Lôi Kiếp của ngươi e rằng không cảm ứng được nữa rồi." Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói.

Con Huyền Quy này chính là Nhân Quả to lớn.

Đổi lại là bất kỳ tu sĩ nào khác nói cho Huyền Quy tin tức này, đều sẽ dính Nhân Quả, dẫn đến Thiên Đạo coi trọng.

Thậm chí là mạt sát.

Thế nhưng Lâm Trường Sinh sở hữu [Vô Hạ Chi Thể] Nhân Quả không dính, y không hề lo lắng việc nói cho Huyền Quy biết kết cục cuối cùng của nó sẽ dẫn đến Nhân Quả gì.

"Đạo hữu hà cớ nói lời này?" Bắc Hải Huyền Quy kinh nghi bất định hỏi.

Lâm Trường Sinh suy nghĩ một chút, trực tiếp truyền âm cho Huyền Quy.

"Vào lúc Vu Yêu Lượng Kiếp, Tổ Vu Cộng Công sẽ đâm gãy Thiên Trụ Bất Chu Sơn.

Trời sụp đổ, Tam Thanh vì để chống trời, sẽ chặt đi tứ chi của ngươi để chống trời." Lời Lâm Trường Sinh vừa dứt, Bắc Hải Huyền

Quy rơi vào trầm tư, hồi lâu không nói gì.

Lâm Trường Sinh cũng không thúc giục nó, bất kỳ ai đột nhiên nghe được loại tin tức này, đều sẽ khó mà tin được.

Không biết qua bao lâu, Bắc Hải Huyền Quy mới mắt đỏ hoe nhìn về phía Lâm Trường Sinh, "Đạo hữu lời này liệu có thật?" "Ngươi nếu tin, chính là thật." "Ngươi nếu không tin, chính là giả." "Thật thật giả giả, chỉ trong một niệm." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

"Đạo hữu thật đúng là một kỳ nhân." "Những điều Đạo hữu vừa nói nếu là thật, vậy thì chính là Nhân Quả to lớn, Thiên Đạo không cho phép, tất nhiên sẽ giáng xuống trừng phạt." "Thế nhưng Đạo hữu lại vẫn bình an vô sự." "Hoặc là Đạo hữu đang nói dối, hoặc là Đạo hữu thủ đoạn thông thiên, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể lừa gạt." "Lời của ngươi nếu là giả, nhưng không biết vì sao, đáy lòng ngã lại có vài phần tin tưởng." Bắc Hải Huyền Quy cười khổ một tiếng nói.

"Ngươi không sợ hãi?" "Hay là không cam tâm?" Lần này đến lượt Lâm Trường Sinh tò mò.

Theo lý mà nói, đổi lại là bất kỳ sinh linh nào nghe được kết cục sau này của mình, đều sẽ sụp đổ mà bạo tẩu chứ.

Bắc Hải Huyền Quy này tồn tại đã rất lâu đời.

Hóa hình là mục tiêu duy nhất của nó.

Hiện tại mục tiêu duy nhất đã tan biến, nó lại trở nên trầm ổn hơn, dường như còn mang theo một tia giải thoát.

"Sợ hãi hoặc không cam tâm thì có thể làm gì?" "Dưới quy tắc Thiên Đạo, đây chính là vận mệnh của ngã." Bắc Hải Huyền Quy ánh mắt thâm thúy nói.

Sống nhiều năm như vậy, tâm cảnh của nó đã sớm không dậy sóng, tâm như nước lặng.

Lâm Trường Sinh không nói gì, phải a, không cam tâm thì có thể làm gì?

Dưới quy tắc Thiên Đạo, căn bản không cách nào phản kháng.

Thế nhưng chuyện như vậy nếu xảy ra trên người ngã, cho dù là vận mệnh, ngã cũng tất nhiên phải phản kháng.

Tóm lại mà nói, thực lực mới là căn bản của tất cả.

Nếu y có thể thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Thiên Đạo cũng không dám làm gì y.

"Đạo hữu nói cho ngã tin tức này, không biết là muốn từ nơi đây của ngã đạt được điều gì?" Bắc Hải Huyền Quy cắt ngang trầm tư của Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh không sợ Nhân Quả nói cho Bắc Hải Huyền Quy biết vận mệnh cuối cùng của nó.

Bắc Hải Huyền Quy ngược lại vô cùng thản nhiên.

"Không biết Đạo hữu vì sao lại muốn nói cho ngã tin tức này?" Nghe được câu hỏi của Bắc Hải Huyền Quy, Lâm Trường Sinh mới hoàn hồn lại.

Y làm như vậy đương nhiên không phải là tấm lòng Thánh Mẫu tràn lan.

Vận mệnh của Bắc Hải Huyền Quy không phải là y có thể định đoạt.

Cho dù y không sợ Nhân Quả nói cho nó biết kết cục cuối cùng, thế nhưng cũng không cách nào thay đổi vận mệnh của Bắc Hải Huyền Quy.

Cho dù Lâm Trường Sinh hiện tại luyện chế Thất Chuyển Kim Đan cho Bắc Hải Huyền Quy dùng, cũng là giúp nó không thể hóa

hình.

Sở dĩ y làm như vậy, đương nhiên là muốn đạt được một tia Bản Nguyên của Bắc Hải Huyền Quy.

Bắc Hải Huyền Quy chính là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, đản sinh vô số nguyên hội.

Căn Nguyên đương nhiên là không cần phải nói nhiều.

Nếu có thể từ nơi này của nó đạt được một tia Bản Nguyên, đồng thời sử dụng Tạo Hóa Đại Đạo, [Điểm Linh Chi Thuật] thì chính mình lại có thể có thêm một đệ tử có Thiên Phú không tệ.

Đây mới chính là tính toán của y a.

"Đạo hữu, thực không giấu gì." "Ngã nắm giữ Tạo Hóa Đại Đạo, cho nên muốn từ nơi đây của ngươi đạt được một tia Bản Nguyên." "Tương lai bồi dưỡng thành đệ tử của ngã." Lâm Trường Sinh nói thẳng thắn.

Bắc Hải Huyền Quy nghe xong, trọn vẹn nhìn chằm chằm Lâm Trường Sinh rất lâu, mới phát ra tiếng cười lớn rung trời, "Lời Đạo hữu nói trước đây, chẳng lẽ là vì muốn lừa lấy một tia Bản Nguyên của ngã?" Nước biển vốn bình tĩnh cũng trong tiếng cười lớn của Bắc Hải Huyền Quy mà trở nên sóng lớn cuồn cuộn.

Cũng khó trách Bắc Hải Huyền Quy lại nghĩ như vậy.

Điều này cũng tương đương với việc một người lạ chạy đến nhà ngươi nói với ngươi rằng, ngươi sống thêm mười năm nữa sẽ chết.

Hiện tại có thể để ngã kế thừa di sản của ngươi trước được không, là một đạo lý.

"Đạo hữu cảm thấy ngã cần phải lừa gạt sao?" Lâm Trường Sinh vẻ mặt bình tĩnh nhìn Bắc Hải Huyền Quy.

Tiếng cười lớn của Bắc Hải Huyền Quy dừng lại, dưới tình thế bất ngờ còn sặc mấy ngụm nước biển.

Phải a, với thực lực mà Lâm Trường Sinh vừa nãy chém giết Hung Thú Đại La Kim Tiên Trung Kỳ mà nói, y quả thật không cần phải lừa gạt chính mình.

"Đạo hữu làm sao chứng minh?" Bắc Hải Huyền Quy hỏi.

Lâm Trường Sinh cũng không phí lời, trực tiếp thích phóng ra Tạo Hóa Đại Đạo.

Đạo vận Tạo Hóa Đại Đạo bao quanh thân y, một luồng lực lượng sinh cơ Tạo Hóa ập đến.

Bắc Hải Huyền Quy chỉ cảm thụ một chút đã trong lòng chấn kinh.

Lại là Tạo Hóa Đại Đạo thật sự.

Hơn nữa trình độ cảm ngộ tuyệt đối không thấp.

Quả nhiên, tu sĩ trước mắt này sâu không lường được a.

Vừa nãy chém giết con Hung Thú kia, chắc hẳn không phải toàn bộ sức mạnh của y.

Bắc Hải Huyền Quy chỉ hơi suy nghĩ một chút, liền quyết định giao ra một tia Bản Nguyên của chính mình.

Bởi vì Lâm Trường Sinh thật sự không cần thiết nói dối.

Bản Nguyên tương đương với sinh mệnh tinh hoa.

Mất đi quá nhiều, sẽ dẫn đến cảnh giới sa sút.

Nghiêm trọng hơn một chút sẽ ảnh hưởng đến đạo cơ, cả đời tu vi không còn tiến triển.

Bắc Hải Huyền Quy đã tin lời Lâm Trường Sinh, cho nên Bản

Nguyên đưa ra cũng không hề tiếc rẻ.

Không ngừng rút lấy Bản Nguyên của bản thân, rất nhanh một quang đoàn Bản Nguyên tràn đầy sinh mệnh lực liền xuất hiện.

Thế nhưng Bắc Hải Huyền Quy lại không hề dừng lại.

Dù sao tương lai cũng là chết, chi bằng hiện tại khiến đoàn Bản Nguyên này của chính mình càng thêm cường đại một chút.

Đương nhiên, Bắc Hải Huyền Quy còn có một chút tâm tư nhỏ.

Nếu như thật sự như Lâm Trường Sinh đã nói, tương lai chính mình sẽ bị chặt đi tứ chi để chống trời.

Vậy thì tu vi tất nhiên phải theo kịp.

Nếu không cường độ tứ chi của nó không đủ, làm sao chống trời.

Cho nên nếu Bản Nguyên của nó bị tổn hại lớn, Thiên Đạo nhất định sẽ ngăn cản.

Khi đó đối với lời của Lâm Trường Sinh, nó sẽ tin tưởng một trăm phần trăm.

Điểm tâm tư nhỏ này của Bắc Hải Huyền Quy đương nhiên không qua mắt được Lâm Trường Sinh.

Thế nhưng y lại không ngăn cản.

Đoàn Bản Nguyên này càng mạnh, đến lúc đó điểm hóa đản sinh Linh Trí càng nhanh.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên Thiên Đạo chấn động.

Một luồng khí cơ không rõ tên đã khóa định Bắc Hải Huyền Quy.

Lần này Bắc Hải Huyền Quy cho dù muốn tiếp tục cắt bỏ Bản Nguyên cũng không làm được.

Đồng thời trong lòng nó cũng triệt để tin tưởng lời của Lâm

Trường Sinh.

“Hy vọng Đạo hữu có thể giữ lời hứa.” Trong thanh âm của Bắc Hải Huyền Quy lộ ra vẻ tang thương và bất lực.

Mặc dù trước đó có chút tin lời Lâm Trường Sinh, thế nhưng hiện tại được chứng thực, trong lòng vẫn vô cùng buồn bã.

“Đạo hữu cứ yên tâm đi.” Lâm Trường Sinh thu lấy đoàn Bản Nguyên này nói.

Thiên Đạo kịp thời ngăn cản, đoàn Bản Nguyên này cũng không làm tổn thương căn bản của Bắc Hải Huyền Quy.

Khổ tu mấy nghìn vạn năm là có thể bổ sung lại.

Bắc Hải Huyền Quy gật đầu, thân hình khổng lồ chìm sâu vào nước biển, rất nhanh liền biến mất không thấy.

Lâm Trường Sinh cũng đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên một luồng khí cơ đã khóa định y.

“Ơ?

Lại có tu sĩ đuổi tới?” Lâm Trường Sinh vốn chuẩn bị rời đi liền dừng lại.

Xem ra là vừa nãy thiên giáng công đức đã dẫn đến sự chú ý của tu sĩ phụ cận a.

Chương 64

Dù sao tác dụng của công đức ai cũng biết.

Hiện tại Hung Thú cơ bản lại không nhìn thấy, cho nên mặc dù chỉ là một đoàn công đức, nhưng vẫn dẫn đến sự dòm ngó của người khác a.

Không lâu sau, một tu sĩ lông mày rậm mặc trường bào màu lam nước xuất hiện trước mặt y.

Đại La Kim Tiên Trung Kỳ!

Tu sĩ lông mày rậm trước tiên nhìn thoáng qua Lâm Trường Sinh, sau đó nhàn nhạt hỏi, "Công đức vừa rồi là ngươi thu lấy?" Trong lời nói mang theo sự lạnh lẽo và không cho phép nghi ngờ.

"Không sai." Lâm Trường Sinh không biểu tình nói.

"Giao ra đây đi." "Ngã có thể tha cho ngươi." Tu sĩ lông mày rậm tự tin nói.

Dù sao trong mắt hắn mà nói, một Đại La Kim Tiên Trung Kỳ đối đầu với một Đại La Kim Tiên Sơ Kỳ, chẳng phải là ổn thỏa sao.

"Nếu như ngã nói không thì sao?" Lâm Trường Sinh vẫn không hề lay động.

"Ngã chính là do Tiên Thiên Nhâm Thủy hóa thành, kiếp trước chính là Thủy Chi Ma Thần, người đời xưng Nhâm Thủy Lão Tổ.

Nghĩ ngươi tu vi không dễ, cuối cùng cho ngươi một cơ hội." Nhâm Thủy Lão Tổ đã động sát tâm.

Đây chính là Hồng Hoang thế giới, yếu kém mới là nguyên tội, không có đúng sai.

Cũng không có cái gọi là phản diện.

Đổi lại là Lâm Trường Sinh, chẳng phải cũng đang cướp đoạt cơ duyên của người khác sao.

Chúng sinh Hồng Hoang đều đang tranh giành, chỉ thế mà thôi.

"Nhâm Thủy Lão Tổ?

Kiếp trước là Thủy Chi Ma Thần?

A a." Lâm Trường Sinh đáy lòng lạnh lùng cười một tiếng.

Những Ma Thần di chủng này cho dù y không ra tay, vào lúc Long Hán Sơ Kiếp, Thiên Đạo cũng sẽ thanh toán bọn họ.

Không ngờ Thiên Đạo còn chưa bắt đầu thanh toán hắn, hắn lại vội vã tự tìm đến cái chết.

"Vừa hay ngã đối với Thủy Chi Nhất Đạo cũng có chút lĩnh ngộ." "Đã ngươi là Thủy Chi Ma Thần di chủng, vậy thì xin chỉ giáo một chút đi." Nói xong, Lâm Trường Sinh chủ động phát khởi tiến công.

"Ha ha." "Dám trước mặt ngã Nhâm Thủy Lão Tổ mà chơi nước, ngươi thật đúng là tìm chết." Nhâm Thủy Lão Tổ phảng phất nghe được chuyện cười lớn nhất thiên hạ, phóng thanh cười lớn.

Chỉ là đợi khi hắn nhìn thấy đạo vận Thủy Chi Đại Đạo của Lâm Trường Sinh hiển hóa, liền không cười nổi nữa.

Là một Ma Thần di chủng, hắn tự nhiên là nhìn một cái đã nhận ra đó là đạo vận Thủy Chi Đại Đạo.

Hơn nữa đạo vận quang mang này rõ ràng sáng chói như vậy.

Trình độ cảm ngộ tuyệt đối không thấp.

Thế nhưng làm sao có thể?

Hiện nay Đại Đạo ẩn lui.

Ngay cả hắn, một Thủy Chi Ma Thần di chủng, cũng không cách nào cảm ứng được.

Chỉ có thể chuyển sang tu luyện Thiên Đạo Pháp Tắc.

Thế nhưng chưa đợi Nhâm Thủy Lão Tổ suy nghĩ kỹ, công kích Thần Thông của Lâm Trường Sinh đã đến.

Sóng nước dập dờn.

Dưới sự gia trì của Thủy Chi Đại Đạo.

Như thác nước chảy ngược từ Cửu Thiên Ngân Hà.

Mang theo tiếng oanh minh từng đợt từng đợt cuồn cuộn về phía Nhâm Thủy Lão Tổ.

"Nhâm Thủy Thần Châu, cho ngã ra!" Nhâm Thủy Lão Tổ quát lớn một tiếng.

Một viên bảo châu màu lam nước bay ra.

Xoay tròn vo vo, quang mang đại phóng.

Chuyện kỳ lạ đã xảy ra.

Thác nước Ngân Hà chảy ngược lại trực tiếp bị viên Nhâm Thủy Thần Châu này tách ra.

Mặc cho bất kỳ sự công kích nào, cũng không cách nào làm tổn thương Nhâm Thủy Lão Tổ.

Thế nhưng quang mang của viên Nhâm Thủy Thần Châu này lúc sáng lúc tối, hiển nhiên cũng là chống đỡ vô cùng vất vả.

Lâm Trường Sinh cũng không tự đại đến mức cho rằng chỉ bằng một loại Thần Thông là có thể đánh giết một cường giả Đại La Kim Tiên Trung Kỳ.

"Thế nhưng đây mới chỉ là Thần Thông đầu tiên của hắn a, đã

chống đỡ vất vả đến vậy rồi sao?" "Hy vọng Nhâm Thủy Lão Tổ có chút thủ đoạn ẩn giấu đi, nếu không thì quá vô vị rồi a." Bắc Hải.

Bản chất vốn bình tĩnh của Bắc Hải giờ không ngừng vang vọng tiếng ồn ào của chiến trận.

Đương nhiên là Lâm Trường Sinh đang giao thủ với Nhâm Thủy Lão Tổ.

Một Đại La Kim Tiên sơ kỳ đối chiến với một Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Theo lẽ thường, nếu không động dùng Linh Bảo, thì Đại La Kim Tiên trung kỳ hẳn phải áp đảo Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Thế nhưng trận chiến nơi đây lại hoàn toàn đảo ngược.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ Lâm Trường Sinh lại đang với tư thế nghiền ép mà đánh Nhâm Thủy Lão Tổ.

"Khốn khiếp.

Hắn sao lại mạnh đến vậy!

Ta mới là Đại La Kim Tiên trung kỳ mà!" Nhâm Thủy Lão Tổ giờ phút này đã bị đánh cho tâm can nứt toác.

Từ khi chiến đấu bắt đầu, hắn vẫn luôn bị áp chế.

Vị Đại La Kim Tiên này nắm giữ Thần Thông thực sự quá nhiều.

Đánh đến giờ vẫn không hề lặp lại.

Khi nào thì Thần Thông đã phổ biến đến mức này rồi sao?

Vì sao bản thân mình chỉ có hai loại Thần Thông chứ.

Chỉ riêng Thần Thông không lặp lại đã đành.

Đáng kinh ngạc hơn là Đại Đạo mà vị Đại La Kim Tiên sơ kỳ này nắm giữ đã thể hiện ít nhất không dưới năm loại rồi.

“Hỏa Hải Chưng Đằng.” Ngay khi Nhâm Thủy Lão Tổ đang kêu khổ trong lòng, Thần Thông của Lâm Trường Sinh lại tới.

Như lửa Thái Dương, hình thành biển lửa ngút trời bao trùm Nhâm Thủy Lão Tổ.

“Đáng chết, lại là một loại Thần Thông chưa từng dùng, còn có Đại Đạo nữa!” Nhâm Thủy Lão Tổ sắp phát điên rồi, chỉ đành tiếp tục dùng pháp lực quán chú vào Nhâm Thủy Thần Châu để chống đỡ.

Mặc dù vậy, Nhâm Thủy Thần Châu sau khi chống đỡ nhiều công kích như thế, đã gần tới cực hạn.

Tiếng oanh minh chiến đấu không ngừng.

Nếu cứ đánh tiếp, Linh Bảo chắc chắn sẽ bị tổn hại.

Nhiệt độ cực nóng khiến Nhâm Thủy Lão Tổ không ngừng suy tính kế sách thoát thân.

Đúng vậy, công đức gì đó, hiện tại hắn chỉ muốn chạy thật xa.

Kẻ trước mắt này căn bản không phải Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mà là người được Đại Đạo ưu ái vậy.

Nhiều Đại Đạo như thế, ai mà đánh lại chứ.

Không có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ thì ngàn vạn lần đừng tự tìm phiền phức.

“Các hạ không phải muốn công đức của ta sao?” “Sao đến giờ vẫn luôn phòng thủ?

Như vậy có chút vô vị rồi.” Trong lúc Nhâm Thủy Lão Tổ phân tâm, thân ảnh của Lâm Trường Sinh đã xuất hiện trước mặt hắn.

Câu nói này suýt chút nữa khiến Nhâm Thủy Lão Tổ thổ ra một ngụm máu già ngàn năm.

Nghe xem, đây là lời người nói sao!

Chỉ là hắn xuất hiện ở đây là có ý gì?

Chẳng lẽ hắn còn Đoán Thể sao?

Ngay khi ý nghĩ của Nhâm Thủy Lão Tổ vừa dứt, nắm đấm của Lâm Trường Sinh đã đánh ra.

"Khai Thiên." Lực Chi Đại Đạo đồng thời bạo phát.

Vốn chỉ là một quyền bình thường, lại trở nên thế như thiên quân, quét ngang tất cả.

Cho dù Thiên Đạo chắn trước mặt, cũng phải phá tan.

Áo nghĩa Khai Thiên khủng bố khiến tâm thần Nhâm Thủy Lão Tổ run rẩy.

Trong ánh mắt kinh cụ của hắn.

Một tiếng "Đông" vang lên.

Vốn đã gần tới cực hạn, Nhâm Thủy Thần Châu tại khoảnh khắc này đã đạt tới cực hạn.

Tiếng "ca ca" truyền đến.

Linh quang hộ thể tản mát trực tiếp tiêu tán, Thần Châu cũng quang mang ảm đạm, bay ngược trở về.

"Phụt!" Dưới sự liên lụy của khí cơ, Nhâm Thủy Lão Tổ cũng chịu thương thế không nhẹ.

"Lực Chi Đại Đạo!" Nhâm Thủy Lão Tổ vô cùng chấn kinh mà nói.

Chương 65

Đây chính là Lực Chi Đại Đạo, Đại Đạo mà Bàn Cổ chứng đắc vậy mà hắn cũng nắm giữ.

Chẳng lẽ hắn là Bàn Cổ chuyển thế hay sao?

Chạy, phải chạy ngay bây giờ.

Cường giả Đại La Kim Tiên trung kỳ đường đường, giờ phút này lại quay người bỏ chạy.

Dứt khoát gọn gàng, không chút dây dưa.

"Cảnh giới Đoán Thể vẫn còn quá yếu." "Nếu không một quyền vừa rồi sẽ không chỉ đơn giản là trọng thương hắn như vậy." Lâm Trường Sinh lắc đầu.

Xem ra vẫn phải nhanh chóng đề thăng cảnh giới Đoán Thể lên mới được.

"Kết thúc đi." Nhìn Nhâm Thủy Lão Tổ đang trốn chạy, Lâm Trường Sinh cũng không tính buông tha hắn.

Tâm niệm vừa động.

Long Hổ Như Ý, kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo này bay ra.

Dị tượng Long Hổ không ngừng diễn hóa, khí thế phi phàm, chấn động trời đất.

Mang theo lực lượng khủng bố đánh thẳng về phía Nhâm Thủy Lão Tổ.

Nếu Lão Tổ không có thủ đoạn khác, một kích này đủ sức khiến hắn vẫn lạc.

“Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ xuất!” Giữa lúc sinh tử quan đầu, Nhâm Thủy Lão Tổ không đoái hoài ẩn giấu nữa.

Một lá cờ nhỏ màu trắng bay ra.

Dưới sự quán chú của pháp lực, không ngừng diễn hóa biến lớn.

Kỳ tượng uẩn vinh, trời đất đều sáng, vạn pháp bất xâm.

Linh quang hộ thể màu trắng bao phủ, bảo vệ Nhâm Thủy Lão Tổ ở giữa.

Một tiếng “Đông” vang lên.

Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ chỉ hơi rung động một chút, đã cản được một kích tất sát này.

“Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ!” Lâm Trường Sinh kinh hô một tiếng, ánh mắt sáng rực.

Hắn vốn đã định thu thập đủ năm Ngũ Phương Kỳ, đang lo không có tin tức của chúng, không ngờ Nhâm Thủy Lão Tổ trước mắt này lại có một lá.

Hơn nữa nhìn từ việc Nhâm Thủy Lão Tổ vừa rồi khu động Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ, dường như vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa.

Hay cho Nhâm Thủy Lão Tổ vậy.

Ta cứ tưởng hắn đến để cướp công đức, không ngờ lại là đến đưa Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Thật đúng là niềm vui ngoài ý muốn a.

“Đạo hữu đã nhận ra kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này, hẳn phải biết ta một lòng phòng thủ thì người không thể nào phá vỡ phòng ngự của ta.” “Chuyện trước đây là ta không đúng, ta nguyện ý

trả một ít Linh Bảo và Linh Nguyên Liệu làm bồi lễ.” Nhâm Thủy Lão Tổ sắc mặt âm trầm mà nói.

Bất đắc dĩ, hắn sẽ không sử dụng kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này.

Đương nhiên là vì chưa luyện hóa.

Hơn nữa tin tức về Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo một khi phát tán ra ngoài, sẽ dẫn tới vô số phiền phức.

“Hiện tại đã xưng Đạo hữu rồi sao?” “Giao ra Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng.” Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

“Đạo hữu người đây là quyết định muốn hao tổn với ta đến cùng sao?” Sắc mặt Nhâm Thủy Lão Tổ biến đổi.

Một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, hắn làm sao có thể giao ra.

“Nhầm rồi.” “Không phải hao tổn đến cùng, mà là chém giết ngươi, kiện Linh Bảo này vẫn là của ta.” Lâm Trường Sinh tự tin đầy đủ mà nói.

“Ha ha.” “Ta thừa nhận thủ đoạn Thần Thông Đại Đạo của ngươi không ít.” “Nhưng ta chỉ cần một lòng sử dụng Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ phòng thủ, ngươi không thể nào phá vỡ phòng ngự của ta.

Lời này Nhâm Thủy Lão Tổ ta nói đấy.” Nhâm Thủy Lão Tổ giận cực hóa cười ngược lại.

Đáng tiếc, bị vả mặt quá nhanh.

“Vậy sao?” “Vừa hay có thể kiểm nghiệm uy năng của Hồng Mông Lượng Thiên Xích.” Lời Lâm Trường Sinh vừa dứt, một cái thước cổ xưa xuất hiện trong hư không.

Sau đó dưới sự quán chú của pháp lực, điên cuồng diễn hóa.

Vô lượng thiên địa hiển hóa, Đại Đạo Huyền Hoàng chi khí lưu chuyển, phát ra linh quang màu vàng.

Uẩn vinh càn khôn, dị tượng ngút trời.

"Đây, đây là Tiên Thiên Chí Bảo?!" Nhâm Thủy Lão Tổ chấn kinh lại khủng bố thất thanh kêu lên.

Cũng chỉ có Tiên Thiên Chí Bảo mới có dị tượng thiên địa như vậy.

Hỏng rồi.

Nếu là Tiên Thiên Chí Bảo, hắn căn bản không thể ngăn cản a.

Ngay khi Nhâm Thủy Lão Tổ chấn kinh hồn bay phách lạc, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã đánh tới.

Đại Đạo Huyền Hoàng chi khí điên cuồng cắt xé linh quang màu trắng của Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ.

Ý sắc bén trực tiếp khiến kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này điên cuồng run rẩy.

"Cản cho ta!" Nhâm Thủy Lão Tổ nghiến răng nghiến lợi, pháp lực điên cuồng quán chú vào Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ.

"Phá." Lâm Trường Sinh mặt không biểu cảm nhìn tất cả.

Cho dù hắn là Đại La Kim Tiên trung kỳ, cho dù hắn có Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Cũng không thể nào ngăn cản được uy năng của Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo.

Phải biết, Thái Nhất năm xưa chính là nhờ vào Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, lực chiến bốn năm Tổ Vu, được xưng là Chuẩn

Thánh mạnh nhất dưới Thánh Nhân.

Từ đó có thể thấy, uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo mạnh mẽ đến nhường nào.

Dù chỉ kém Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo một phẩm cấp, đó cũng là trời vực a.

Trong ánh mắt kinh khủng lại tuyệt vọng của Nhâm Thủy Lão Tổ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trực tiếp oanh phá phòng ngự của Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ.

Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này phát ra một tiếng bi minh, linh quang hoàn toàn mất đi, bay ngược ra ngoài.

Trong ánh mắt kinh khủng lại tuyệt vọng của Nhâm Thủy Lão Tổ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích trực tiếp nuốt chửng hắn hoàn toàn.

Bờ Bắc Hải.

"Cuối cùng cũng sắp rời khỏi Bắc Hải rồi." Lâm Trường Sinh quay người nhìn lại Bắc Hải.

Ngày đó, sau khi hắn đả sát Nhâm Thủy Lão Tổ, đương nhiên đã thu Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ cùng với viên Nhâm Thủy Thần Châu đã bị tổn hại.

Sau đó liền bay lượn trong Bắc Hải mênh mông.

Trong thời gian đó, chỉ gặp phải một Tiên Thiên cấm chế cỡ nhỏ.

Ngoài việc thu được một ít Linh Nguyên Liệu, cũng không có thu hoạch gì khác.

Thế nên nói Bắc Hải vốn bần tích cũng không phải không có lý do.

Bất quá nhân cơ hội này, Lâm Trường Sinh ngược lại đã luyện hóa hai kiện Linh Bảo.

Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ là Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Luyện hóa tốn một ít thời gian.

Bất quá khi đối chiến với Nhâm Thủy Lão Tổ, Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ đã chịu một ít tổn thương.

Lúc này đang ở trong cơ thể hắn được pháp lực ôn dưỡng.

Tạm thời không thể động dùng được.

Còn về viên Nhâm Thủy Thần Châu chỉ là Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Hơn nữa bị tổn hại khá nghiêm trọng.

Lâm Trường Sinh chỉ hơi luyện hóa một chút rồi lại xuất phát.

Tiêu tốn mấy trăm năm, cuối cùng cũng đã đến bờ Bắc Hải.

Bất quá lúc này lại tới Tây Phương Đại Lục.

Đúng lúc này, Lâm Trường Sinh dường như tâm có sở cảm, nhìn về phương hướng Đông Hải.

Một hư ảnh kim long năm móng khổng lồ đằng không bay lên, ngẩng đầu rống dài.

Uy thế khủng bố dù ở Tây Phương Đại Lục, Lâm Trường Sinh vẫn có thể cảm nhận được.

Đây là Long Vương đã thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên rồi sao?

Lâm Trường Sinh lẩm bẩm tự nói một tiếng.

"Long Vương ta hôm nay thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên, lấy khí vận chứng đạo, kiến lập Long Tộc, thống lĩnh Lân Giáp nhất tộc!" Quả nhiên là như vậy a.

Đây là Long Hán Sơ Kiếp đã kéo màn rồi a.

Lông mày Lâm Trường Sinh hơi nhíu lại.

Chẳng trách Long Phượng Kỳ Lân tam tộc không thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hóa ra là lấy khí vận chứng đạo.

Hồng Hoang muốn thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện tại có ba loại biện pháp.

Một loại chính là loại Long Vương này, lấy khí vận chứng đạo.

Chương 66

Thế nhưng khí vận hư vô mờ mịt.

Muốn ngưng tụ khí vận của cả một tộc, đột phá bình cảnh Hỗn Nguyên Kim Tiên, hi vọng gần như bằng không.

Đằng sau việc này không chỉ có Hồng Quân, La Hầu tính kế, dẫn tới khí vận của Long Tộc căn bản không thể đạt tới đỉnh phong.

Cũng có Thiên Đạo tính toán.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc sát nghiệt vô số, sớm đã bị lượng kiếp quấn thân.

Làm sao khí vận chứng đạo có thể thành công.

Biện pháp thứ hai chính là Đại Đạo chứng đạo.

Nói đến phương pháp này thì không thể không nói trước một chút vì sao nói Long Vương thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên, mà không phải Chuẩn Thánh.

Sau khi Đại La Kim Tiên viên mãn, nếu lấy Pháp Tắc chứng đạo, vậy thì thành tựu chính là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cùng với sự giác ngộ Pháp Tắc không ngừng sâu sắc, cho đến viên mãn, mới có thể thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Nếu lấy biện pháp Trảm Tam Thi của Hồng Quân để đột phá cảnh giới, vậy thì chính là cảnh giới Chuẩn Thánh.

Mỗi lần trảm đi một thi, cảnh giới sẽ đề cao một trọng.

Đến cuối cùng Tam Thi hợp nhất, mới là viên mãn.

Sau Long Hán Lượng Kiếp, cơ bản đều là Trảm Tam Thi chứng đạo rồi.

Cái này tạm thời không đề cập.

Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn sau đó, muốn đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Vậy thì cần phải lĩnh ngộ Đại Đạo rồi.

Hơn nữa phải nắm giữ đến một trình độ nhất định sau đó mới có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Phương pháp này là khó nhất.

Dù sao Đại Đạo ẩn lui, muốn cảm ngộ Đại Đạo cực kỳ gian nan.

Khảo nghiệm không chỉ còn là căn nguyên nữa, mà còn có ngộ tính, khí vận, v.v.

Biện pháp thứ ba thì chính là Trảm Tam Thi chi pháp nói ở trên rồi.

Trảm xong Tam Thi, Tam Thi hợp nhất là Chuẩn Thánh viên mãn.

Muốn đột phá cảnh giới nữa, thì cần Hồng Mông Tử Khí làm Đạo Cơ.

Bất quá Hồng Mông Tử Khí đều là số đã định bởi Thiên Đạo, điều này dẫn tới sau này chỉ có Tam Thanh và những người khác thành Thánh.

Ba loại biện pháp chỉ có thể nói mỗi cái đều có ưu nhược điểm.

Nhưng Đại Đạo tự nhiên, tuy đường khác nhau nhưng cùng chung một đích.

Mục đích cuối cùng đều là để thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Những suy nghĩ này của Lâm Trường Sinh vừa dứt, phương hướng Bất Chu Sơn.

Một kim sắc Kỳ Lân pháp tướng khổng lồ che trời che nắng, chói

lợi rực rỡ.

“Thủy Kỳ Lân ta hôm nay thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên, lấy khí vận chứng đạo, kiến lập Kỳ Lân Tộc, thống lĩnh Lân Tẩu Thú nhất tộc!” Dường như để đáp lại hai tộc này, phương hướng Bất Tử Hỏa Sơn ở phương Nam.

Một hư ảnh Nguyên Phượng khổng lồ ngẩng đầu hót vang.

“Nguyên Phượng ta hôm nay thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên, lấy khí vận chứng đạo, kiến lập Phượng Tộc, thống lĩnh Phi Cầm nhất tộc.” Tam tộc kiến lập, Thiên Đạo chấn động.

Giáng xuống công đức.

Tất cả chúng sinh Hồng Hoang đều tâm sinh chấn động.

Tộc trưởng tam tộc thu công đức, lại bắt đầu bế quan luyện hóa.

Tây Phương Ma Tổ Điện.

La Hầu đang bế quan đột nhiên mở hai mắt, “Lượng kiếp cuối cùng cũng sắp bắt đầu rồi sao?” “Chỉ cần có thể đoạt được Tru Tiên Tứ Kiếm, thu hồi Tru Tiên Trận Đồ, ta sẽ có nắm chắc quét ngang tất cả kẻ địch cản trở ta chứng đạo.” Lúc này khí thế của La Hầu thậm chí không hề kém Long Vương, Thủy Kỳ Lân, Nguyên Phượng chút nào.

Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân đang bế quan trước mặt có một đạo nhân có tướng mạo cực kỳ giống ông.

Đây chính là Thiện Thi mà Hồng Quân vừa trảm xuống.

“Tam tộc kiến lập, lượng kiếp bắt đầu.” “Cũng là sự tranh đấu sau lưng ta và La Hầu.” “Cứ xem ta và hắn ai có thể mượn Long Hán Sơ Kiếp mà thành tựu Hỗn Nguyên chí cao vô thượng đó vậy.” Nói xong,

Hồng Quân cũng tiếp tục bế quan, ông tiếp theo sẽ dốc toàn lực đề thăng cảnh giới.

Tranh thủ sớm ngày trảm xuống hai thi còn lại.

Long Hán Sơ Kiếp kéo màn, giữa Thiên Địa không còn trong sáng nữa, sát khí lượng kiếp lại bắt đầu bao trùm Hồng Hoang.

Lâm Trường Sinh nhìn một cái, liền đạp lên Tây Phương Đại Lục.

Tất cả những điều này không liên quan đến hắn, mục đích của hắn chỉ có sưu vét tài nguyên, đề thăng tu vi cho chính mình.

Vừa đặt chân lên Tây Phương Đại Lục, Lâm Trường Sinh liền cảm nhận được một tia không thoải mái.

Đây là sức mạnh của Ma Đạo Pháp Tắc.

Sở dĩ tranh chấp giữa La Hầu và Hồng Quân, cuối cùng lấy thất bại của La Hầu mà kết thúc.

Một trong những nguyên nhân chính là trong Thiên Đạo Pháp Tắc vốn không có Ma Đạo Pháp Tắc.

Thế nên ngoài La Hầu, không có sinh linh nào khác tu luyện Ma Đạo Pháp Tắc.

Thiên Đạo muốn bổ sung Pháp Tắc, La Hầu phải chết.

"Có thể nhân cơ hội này cảm ngộ Ma Đạo Pháp Tắc một chút." "Nói không chừng sẽ có lợi ích bất ngờ đối với ta." Đương nhiên, đối với Lâm Trường Sinh mà nói khẳng định là ngoại lệ.

Lúc này hắn đã bắt đầu chuyên tâm cảm ngộ Ma Khí của Tây Phương Đại Lục này, không lâu sau hắn liền rơi vào đốn ngộ. 【Ngươi cảm thụ được Ma Khí nồng đậm, bắt đầu đốn ngộ. 】...

Mấy vạn năm sau.

Lâm Trường Sinh vốn đang bế quan tu luyện đột nhiên toàn thân bốc lên Ma Khí đen kịt.

Lập tức Ma Diễm ngút trời, như Ma Chủ ngoài Thiên Đạo mà nanh ác. 【Ngươi lĩnh ngộ Ma Đạo Pháp Tắc 51%, đồng thời lĩnh ngộ ra Thần Thông Ma Diễm Thương Sát. 】 "Không tệ." "Ma Đạo Pháp Tắc này cũng có diệu dụng của nó." Lâm Trường Sinh cũng theo đó mở hai mắt.

Mấy vạn năm đốn ngộ, cũng đã khiến hắn thành công lĩnh ngộ Ma Đạo Pháp Tắc.

Như vậy, hắn đi lại ở Tây Phương Đại Lục cũng tiện hơn nhiều.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu tìm kiếm các loại tài nguyên trên Tây Phương Đại Lục.

Bất quá so với Bất Chu Sơn ở Đông Phương Đại Lục thì kém hơn rất nhiều.

Một ngày này, Lâm Trường Sinh đột nhiên dừng lại.

Trước mặt hắn có một Tiên Thiên cấm chế đại trận cỡ lớn.

"Có thể có một Tiên Thiên cấm chế đại trận lớn như vậy ở Tây Phương Đại Lục thực sự là khó được." Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng lộ ra nụ cười.

Không chút do dự, hắn bắt đầu phá giải Tiên Thiên cấm chế đại trận này.

Mấy ngàn năm sau, thân ảnh của Lâm Trường Sinh biến mất tại chỗ cũ.

Khi xuất hiện lần nữa, đã ở bên trong Tiên Thiên cấm chế đại trận.

"Không hổ là Tiên Thiên cấm chế đại trận cỡ lớn, đồ tốt không ít."

Lâm Trường Sinh bắt đầu cuộc sưu vét kiểu trải thảm của mình.

Linh Căn, Linh Nguyên Liệu đều được di thực vào Bách Thảo Đồ.

Mà cảnh tượng này, bị hai đạo ánh mắt ở sâu trong Tiên Thiên cấm chế đại trận nhìn vào.

Sâu trong Tiên Thiên cấm chế đại trận ở Tây Phương Đại Lục.

Một cây Bồ Đề lớn cao vút trời mọc thẳng lên.

Dưới gốc Bồ Đề thụ này, còn có một đoàn Tiên Thiên Canh Kim bản nguyên thuần tịnh.

Chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người.

Lúc này bất quá mới là Long Hán Sơ Kiếp, hai người họ cũng chưa đến thời cơ xuất thế.

Do đó cũng chưa hóa hình.

"Sư huynh, chúng ta còn chưa đến thời cơ hóa hình xuất thế, Tiên Thiên đại trận cũng ẩn nấp trong hư không được bảo hộ." "Vì sao lại có một sinh linh xông vào.

Hơn nữa lại trực tiếp sưu vét sạch sành sanh Linh Căn, Linh Nguyên Liệu ở đây!" Chuẩn Đề nghiến răng nghiến lợi nói.

Những thứ này đều là tài nguyên của họ sau khi hóa hình.

Bây giờ lại bị vô tình sưu vét, đợi đến khi họ hóa hình, chẳng phải sẽ trắng tay sao?

"Ta cũng không rõ." "Nhưng người này trên thân có Ma Khí nồng đậm như vậy, chẳng lẽ là thủ hạ của La Hầu?" Tiếp Dẫn làm sao hiểu được người này vì sao có thể tiến vào trong đại trận.

"Sư huynh, ta không nhịn được nữa rồi." "Cứ thế này nữa, chúng ta còn hóa hình kiểu gì." Chuẩn Đề đã sắp bạo tẩu rồi.

Kẻ này đi qua nơi nào cũng như cỏ cây không mọc vậy.

“Sư đệ, không được.” “Từ sự dao động khí tức trên người kẻ này mà xem, cực kỳ cường hãn.

Hơn nữa hiện nay địa vị của La Hầu ở Tây Phương rất vững chắc và mạnh mẽ.

Chương 67

Nếu chọc giận hắn, cho dù không thể làm tổn thương chúng ta, cũng khó bảo đảm sẽ không làm ra chuyện khác.” Tiếp Dẫn vội vàng ngăn cản Chuẩn Đề.

“Nhưng sư huynh lẽ nào cứ trơ mắt nhìn hắn sưu vét đi Linh Căn, Linh Nguyên Liệu của chúng ta sao?” Chuẩn Đề đau lòng nói.

“Cấm tiếng.” “Người này sắp tới rồi.

Sư đệ, thu liễm khí tức và tâm thần.

Bất luận xảy ra tình huống gì, nhất định không được bại lộ.” Tiếp Dẫn vội vàng nói nhỏ.

Sau đó trực tiếp phong bế Lục Thức của mình.

Chuẩn Đề trong lòng tuy không cam, nhưng ở khoảng cách gần như vậy, Chuẩn Đề cũng cảm nhận được Ma Diễm ngút trời trên người hắn, cũng chỉ đành nghe lời Tiếp Dẫn.

Rất nhanh.

Lâm Trường Sinh liền một đường sưu vét đến tận sâu nhất trong Tiên Thiên cấm chế đại trận.

“Ồ?” “Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn Bồ Đề Thụ.

Còn có Tiên Thiên Canh Kim bản nguyên.

Đây đúng là đồ tốt a.” “Vật này với ta hữu duyên a!” Ánh mắt Lâm Trường Sinh lóe lên tinh quang.

Trong lòng lại không ngừng cười lạnh.

Không ngờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn là diễn viên đạt chuẩn a.

Cứ nghĩ phong bế Lục Thức là ta không biết hai người các ngươi sao?

Ngay từ khi Lâm Trường Sinh vừa mới tiến vào Tiên Thiên cấm chế đại trận này, đã cảm nhận được bị người rình mò.

Trong lòng sớm đã lưu lại một tâm nhãn.

Cho đến bây giờ mới biết là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người.

Mặc dù không biết cuộc đối thoại vừa rồi của họ, nhưng từ tính cách của họ đã có thể phân tích ra lúc này hai người họ hẳn đang muốn làm đà điểu.

Mà câu nói kinh điển nhất của họ chính là 'vật này với Tây Phương ta hữu duyên'.

Bất quá Lâm Trường Sinh đối với hai người này cũng không có cảm giác chán ghét.

Thậm chí có một chút đồng tình.

Đạo Ma chi tranh đằng sau Long Hán Sơ Kiếp kỳ thực chính là như vậy.

Kết quả cuối cùng là Hồng Quân tập hợp Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Dương Mi Đại Tiên, đại phá Tru Tiên Kiếm Trận.

Cái giá phải trả cũng vô cùng thảm trọng, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ tự bạo mà chết, Dương Mi trọng thương.

La Hầu tự bạo mà chết, bổ sung Ma Chi Pháp Tắc của Thiên Đạo.

Mà khi La Hầu kẻ điên này tự bạo đã trực tiếp đốt cháy toàn bộ linh mạch đại địa của Tây Phương.

Điều này dẫn tới Tây Phương trở nên vô cùng cằn cỗi, Tiên Thiên linh khí cực kỳ loãng.

Hai kẻ xui xẻo này liền trở thành kẻ gánh tội thay.

Vừa hóa hình đã gánh vác sứ mệnh chấn hưng Tây Phương.

Ai ngờ tất cả những điều này đều là để hoàn trả nhân quả nghiệp lực cho Hồng Quân.

Lại còn bị Hồng Quân ghét bỏ, chỉ thu làm đệ tử ký danh.

Mặc dù hai người hành sự có chút hèn hạ và vô liêm sỉ, nhưng ít nhất trong việc chấn hưng Tây Phương, họ quả thực là không tiếc chút sức lực nào.

Bất quá điều này với Lâm Trường Sinh hắn cũng không có bất kỳ quan hệ nào.

Hắn ra ngoài du lịch là để tìm kiếm tài nguyên.

Hiện tại phát hiện đồ tốt, đương nhiên là phải nhìn thấy lợi ích.

Cho dù là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề được Thiên Đạo bảo hộ.

Đã vậy các ngươi phong bế Lục Thức, giả vờ chưa đản sinh linh trí, vậy ta sẽ phối hợp với các ngươi diễn một màn vậy.

"Đáng tiếc, ta phụng mệnh Hồng Quân, thâm nhập Ma Tộc Tây Phương phá hủy linh mạch đại địa." "Vẫn chưa biết có thể sống sót rời khỏi Tây Phương không." "Hai thứ này trước tạm thời cất giữ ở đây.

Chờ đến khi nhiệm vụ hoàn thành nếu ta vẫn chưa vẫn lạc thì sẽ đến lấy đi." Lâm Trường Sinh tự mình lẩm bẩm nói.

Hồng Quân?

Kẻ này lại là ai?

Thâm nhập Ma Tộc Tây Phương?

Phá hủy linh mạch đại địa?

Hồng Quân này là một kẻ điên, hắn chẳng lẽ không sợ vướng vào nhân quả cực lớn sao?

Linh mạch mà bị phá hủy, Tây Phương này sẽ thực sự hủy diệt a.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe những điều này trong lòng, không nhịn được gầm thét giận dữ.

Nhưng họ lại không dám có bất kỳ động tác nào.

Bí mật lớn như vậy họ đều đã nghe thấy.

Nếu bị phát hiện đã đản sinh linh trí, chẳng phải sẽ bị kẻ này làm ra chuyện gì đó sao.

May mắn kẻ này còn không tính động thủ với họ.

Đây cũng coi như là đại sự may mắn ngút trời rồi.

"Bất quá, không mang đi chút gì, ta trong lòng lại có chút không cam lòng." "Hay là cứ lấy đi một đoạn cành cây, và một ít Tiên Thiên Canh Kim bản nguyên vậy." Lâm Trường Sinh lại tự nói với mình.

Tiên Thiên Bồ Đề Thụ và Tiên Thiên Canh Kim bản nguyên hắn chắc chắn không thể mang đi được.

Cho dù nói Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không phải đối thủ của hắn, dưới Thiên Đạo quy tắc, một khi họ gặp nguy hiểm, Thiên Đạo đều sẽ có ứng đối.

Thế nên, cũng giống như trước, hắn chỉ muốn lấy đi một ít bản nguyên.

Như vậy khi trở về sẽ có thể dùng Tạo Hóa Đại Đạo và 【Điểm Linh Chi Thuật 】để chúng trọng sinh trưởng thành, đản sinh linh trí.

Đến lúc đó tiểu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đản sinh ra mà theo sau mình hô Đạo Tôn, cảnh tượng này nghĩ thôi đã thấy kích thích.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa nghe, lập tức cảm thấy một nơi nào đó căng thẳng.

Hóa ra còn muốn lấy đi một đoạn cành cây và bản nguyên.

Điều này đối với họ cũng là có tổn hại a.

Không có trăm vạn năm, thậm chí ức vạn năm cũng chưa chắc đã phục hồi lại được.

Chuẩn Đề giận đến mức tại chỗ muốn bạo tẩu.

Nhưng nghĩ đến lời sư huynh, và khí thế của kẻ trước mặt này, cuối cùng cũng chỉ đành nhẫn nhịn.

"Chà, không biết một đoạn bản nguyên của cành Bồ Đề thụ này có đủ cho ta luyện hóa không." "Nếu không đủ, chẳng phải phải chặt thêm mấy đoạn.

Chặt ở chỗ nào đây?" Lâm Trường Sinh chỉ ngón tay như kiếm, Ma Khí đen kịt không ngừng thôn thổ trên ngón tay hắn.

Tiếp Dẫn lúc này đã sợ đến hồn bay phách lạc.

Huynh đệ, đại ca, người nhắm chuẩn một chút đi a.

Người muốn đoạn nào thì nói thẳng, được không?

Lúc thì lên, lúc thì xuống, ta sợ hãi a.

Cuối cùng, Lâm Trường Sinh chọn trúng một đoạn cành cây, "Hi vọng bản nguyên đủ đi." Thấy Lâm Trường Sinh cuối cùng đã chọn trúng một đoạn, Tiếp Dẫn trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Nghiến răng nghiến lợi, chỉ đành ngưng tụ một phần mười bản nguyên của bản thân vào cành cây này.

Đừng coi thường một phần mười bản nguyên, đã là rất nhiều rồi.

Nhiều hơn nữa thì sẽ thực sự tổn thương đến bản nguyên, ngay cả

Đạo Đồ cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Chỉ riêng một phần mười, đã cần hắn tiêu tốn mấy trăm triệu năm bế quan khổ tu mới bù đắp lại được.

Tiếp Dẫn trong lòng khổ sở a.

Nhưng so với việc bị chặt thêm một nhát, kết quả như vậy cũng coi như là hắn có thể chấp nhận được rồi.

Một tiếng "ba tháp" vang lên.

Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng đã chặt đoạn cành cây này xuống.

Cảm nhận một chút bản nguyên bên trong.

Ừm, không tệ.

Đủ để hắn trồng sống đoạn cành cây này rồi.

Vị Tiếp Dẫn này cũng coi như hiểu chuyện.

Vậy thì còn lại Tiên Thiên Canh Kim bản nguyên.

Có tấm gương của sư huynh ở đó, lại sợ bị chặt thêm mấy nhát, Chuẩn Đề tuy không cam, nhưng cũng hiến tế một phần mười bản nguyên.

"Ừm, không tệ." Nói xong, Lâm Trường Sinh lướt mắt nhìn toàn bộ Tiên Thiên cấm chế đại trận rồi rời khỏi nơi này.

Trong Tiên Thiên cấm chế đại trận.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề xác nhận người kia đã rời đi sau đó, mới dám một lần nữa phóng thích Nguyên Thần.

"Sư huynh, ta đã tổn thất một phần mười bản nguyên a." "Lần này thời cơ hóa hình của chúng ta e rằng lại phải trì hoãn rồi." Chuẩn Đề muốn khóc không ra nước mắt mà nói.

Chương 68

“Ai, sư huynh ta cũng vậy a.” “Mối thù này đợi chúng ta hóa hình sau này nhất định phải báo.

Bất quá người này lại là kẻ mà cái gì đó Hồng Quân phái đến để thâm nhập Ma Tộc.” “Điều này thật có chút khiến người ta bất ngờ.” Tiếp Dẫn như có điều suy nghĩ nói.

So với việc mất đi bản nguyên, chuyện này dường như gây ra hậu quả lớn hơn một chút a.

“Cái Hồng Quân này thật ti tiện a.” “Hắn lại muốn phá hủy linh mạch đại địa của Tây Phương chúng ta.

Nếu không còn linh mạch, Tây Phương tuyệt đối sẽ vô cùng cằn cỗi, Tiên Thiên linh khí cực kỳ loãng.

Sư huynh, huynh nói chúng ta có nên nói tin tức này cho La Hầu không?” Chuẩn Đề hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Cái Hồng Quân này thực sự là quá âm hiểm a.

“Nói cho hắn?” “Ngươi không muốn sống nữa sao?

Một khi để La Hầu kẻ điên đó biết sự tồn tại của chúng ta.

Ngươi nghĩ chúng ta còn có thể đợi đến lúc hóa hình không?” Tiếp Dẫn vội vàng ngăn cản.

Mặc dù họ còn chưa xuất thế.

Nhưng những hành động của La Hầu trong thời gian này ở Tây Phương họ đã thấy không ít.

Toàn bộ Tây Phương đều nằm dưới sự khống chế của Ma Tộc.

Chỉ cần có sinh linh nào không thuận tòng, đều bị tàn sát vô tình.

“Vậy, vậy phải làm sao bây giờ?” Chuẩn Đề nóng vội nói.

“Ai.” “Còn có thể làm sao?

Chỉ có thể hi vọng La Hầu có thể sớm phát hiện ra Ma Tộc thâm nhập này thôi.” Tiếp Dẫn nặng nề thở dài… Lâm Trường Sinh vừa ra khỏi Tiên Thiên cấm chế đại trận, khóe miệng liền nở một nụ cười nhạt.

Việc vu tội cho Hồng Quân cũng là một ý nghĩ chợt nảy ra.

Nhưng thật sự mà nói, kỳ thực cũng không phải vu tội.

Đạo Ma chi tranh, La Hầu dẫn bạo linh mạch đại địa, kẻ cầm đầu gây họa đương nhiên là hắn.

Bất quá hắn cũng hóa thân thành Ma Chi Pháp Tắc bổ sung Thiên Đạo.

Còn Hồng Quân thì phải gánh vác nhân quả nghiệp lực này.

Nhưng bản thân ông ta lại một lòng muốn Hợp Đạo.

Đâu có thời gian để hoàn trả nhân quả nghiệp lực.

Thế nên mới thu hai kẻ gánh tội thay này để giúp ông ta hoàn trả.

Nếu không thì, ông ta lại làm sao có thể thu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm đệ tử.

Mà bản thân Lâm Trường Sinh là không vướng nhân quả.

Thế nên dù vu tội Hồng Quân như vậy, cũng sẽ không có bất kỳ nhân quả ràng buộc nào với Hồng Quân.

“Thật muốn xem phản ứng của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khi Tử Tiêu Cung giảng đạo a.” Lâm Trường Sinh ác thú vị nghĩ.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh tiếp tục sưu vét tài nguyên ở Tây Phương Đại Lục.

Ngày này.

“Tiên Thiên linh khí thật nồng đậm.” “Nơi này chẳng lẽ có linh mạch đại địa?” Lâm Trường Sinh đột nhiên dừng bước.

Lúc này hắn rõ ràng cảm nhận được Tiên Thiên linh khí nồng đậm hơn gấp trăm lần trở lên.

Trực tiếp thi triển thần thông, tiềm hành xuống lòng đất.

Thật đúng là một linh mạch.

Như cự long uốn lượn ẩn sâu dưới lòng đất.

“Tuy chỉ là một chi nhánh của linh mạch đại địa, nhưng cũng lớn đến vậy.” “Vừa hay có thể để ta mượn đây mà đột phá cảnh giới.” Lâm Trường Sinh liếc mắt một cái đã nhìn ra đây chỉ là một chi mạch mà thôi.

Dù chỉ là chi mạch, mức độ nồng đậm của Tiên Thiên linh khí cũng khó có thể tưởng tượng.

Nếu sử dụng 《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》 hấp thu, quả thực có thể giúp hắn đột phá cảnh giới.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh liền tại chỗ bố trí trận pháp.

Sau đó liền bắt đầu vận chuyển 《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》 để bế quan tu luyện.

Lúc này Lâm Trường Sinh trực tiếp hóa thân thành xoáy nước linh khí khủng bố.

Tiên Thiên linh khí trong chi mạch bị hắn cường bạo hấp thu thẳng vào trong cơ thể.

Không chút lo lắng linh khí sẽ khiến hắn bạo thể.

Tu luyện không biết năm tháng.

Không biết đã qua bao lâu.

Một cỗ khí tức cường đại trực tiếp từ trong cơ thể Lâm Trường Sinh bạo phát.

Khí thế mạnh mẽ trực tiếp đánh tan cả xoáy nước linh khí.

"Đại La Kim Tiên trung kỳ, thành công rồi." Lâm Trường Sinh hài lòng kiểm tra tu vi của mình.

So với Đại La Kim Tiên sơ kỳ, rõ ràng mạnh hơn mấy lần.

Nếu lại gặp Nhâm Thủy Lão Tổ trước đây, muốn đả sát hắn, căn bản không còn khó khăn như vậy nữa.

Điều đáng tiếc duy nhất là, cảnh giới Đoán Thể của hắn vẫn còn quá thấp.

Xem ra vẫn phải đi Bất Chu Sơn một chuyến nữa a.

Bất quá cũng không vội.

Lần này sau khi sưu vét xong Tây Phương Đại Lục, liền đi Nam Phương Đại Lục một chuyến.

Cuối cùng lại trở về Đông Phương Đại Lục.

"Chỉ là đáng tiếc những linh mạch đại địa này." Lâm Trường Sinh nhìn linh mạch trước mắt vẫn còn linh khí sung túc mà thở dài.

Những thứ này đều là Thiên Địa uẩn dưỡng, giá trị không thể đong đếm.

Cứ bị La Hầu phá hủy như vậy thực sự đáng tiếc.

Đúng rồi.

Hay là dùng Mộng Cảnh Đại Đạo của ta bố trí một Mộng Cảnh thế giới ở đây.

Dùng để lừa dối La Hầu.

Như vậy, sẽ có thể bảo vệ những linh mạch đại địa này.

Đến lúc đó Hồng Hoang phiên bản Mộng Cảnh của mình cấu kiến hoàn thành, sẽ thực sự là một thế giới khác thích hợp tu luyện.

Bất quá muốn lừa dối La Hầu, với tu vi hiện tại của hắn vẫn chưa đủ, mức độ cảm ngộ Đại Đạo thì đủ rồi.

Cần mượn Mộng Cảnh Tú Mạt.

Đáng tiếc phẩm cấp của Mộng Cảnh Tú Mạt chỉ có Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Nếu có thể đạt tới Tiên Thiên Cực Phẩm, tuyệt đối có thể đạt đến mức lấy giả làm thật.

Có biện pháp rồi.

Lâm Trường Sinh tâm linh mách bảo.

Lấy ra một đoàn công đức.

Những công đức này đều là hắn trên đường gặp hung thú chém giết mà có được.

Nếu luyện hóa vào, có thể có khả năng nâng cao phẩm cấp của nó.

Trong đầu Lâm Trường Sinh đang nhanh chóng phân tích tính khả thi của chuyện này.

Mộng Cảnh Tú Mạt tuy là Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo.

Nhưng từng dù sao cũng là Hỗn Độn Linh Bảo.

Chất liệu là có thể tấn thăng thành Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Thứ hai là cấm chế bên trong kiện Linh Bảo này có ba mươi sáu đạo.

Trong Tiên Thiên Thượng Phẩm cũng là đỉnh cấp rồi.

Chỉ còn thiếu một đạo cấm chế là có thể tấn thăng thành Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Hơn nữa bên trong còn có một số cấm chế, chẳng qua là đã vỡ nát mà thôi.

Thế nên nếu muốn đề thăng phẩm cấp của kiện Linh Bảo này, cũng không phải không có khả năng.

Lâm Trường Sinh đã từ Khí Chi Đại Đạo lĩnh ngộ ra Thiên Luyện Bảo Thuật.

Có sự gia trì của Đại Đạo Thần Thông, cộng thêm những công đức này, khả năng đề thăng kiện Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo này lên Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo không hề nhỏ.

"Vậy thì thử một chút đi." Đã muốn cấu kiến Mộng Cảnh thế giới, vậy thì có thể bảo vệ những linh mạch đại địa này chắc chắn là tốt nhất.

Nếu thực sự không được, vậy Lâm Trường Sinh cũng chỉ có thể từ bỏ.

Bất quá Lâm Trường Sinh không vội vàng trực tiếp bắt đầu động thủ, mà là Nguyên Thần chìm vào trong Mộng Cảnh Tú Mạt, bắt đầu làm quen và hiểu rõ những cấm chế đã vỡ nát.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh lại tiến vào một loại cảnh giới kỳ diệu.

Có sự trợ giúp của 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính 】, rất nhanh hắn đã làm rõ nguyên lý của những cấm chế vỡ nát này.

Chương 69

Việc tiếp theo cần làm chính là dùng Thiên Luyện Bảo Thuật của hắn, phối hợp với công đức để sửa chữa những cấm chế nứt vỡ này.

Đừng coi thường công trình này, mỗi một cấm chế đều cần vạn phần cẩn thận.

Một khi năng lượng của cấm chế không ổn định, rất dễ dàng sẽ bùng nổ.

Đến lúc đó nói không chừng phẩm cấp của kiện Linh Bảo này còn phải rớt xuống.

Mặc dù nói chỉ cần sửa chữa một đạo cấm chế, là có thể đạt tới ba mươi bảy đạo cấm chế, Mộng Cảnh Tú Mạt liền có thể trở thành Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Nhưng số lượng cấm chế ít ỏi như vậy, trong Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo cũng là phẩm cấp kém nhất.

Thế nên, Lâm Trường Sinh tính toán là ít nhất phải sửa chữa năm đạo cấm chế trở lên.

Trên một chi linh mạch đại địa, Lâm Trường Sinh ngồi khoanh chân, tướng mạo trang nghiêm.

Trước mặt ngã, Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt lấp lánh ngũ sắc.

Một đoàn công đức lớn ban đầu cũng đã biến mất không dấu vết.

Bỗng nhiên, Mộng Cảnh Tú Mạt linh quang đại phóng, các loại dị tượng không ngừng diễn hóa.

Sau đó, nó trở về bình tĩnh, và Lâm Trường Sinh cũng mở hai mắt.

Lúc này, ngã có chút mệt mỏi.

"Tiêu tốn mấy vạn năm thời gian, cuối cùng cũng đã tu phục được bảy đạo cấm chế." Việc có thể tu phục bảy đạo cấm chế cũng nằm ngoài dự liệu của Lâm Trường Sinh.

Quan trọng nhất vẫn là Thiên Luyện Bảo Thuật.

Thần thông cấp Đại Đạo này quả thực quá hữu dụng.

Cùng với sự thông thạo tăng lên, nó đã giúp Lâm Trường Sinh tu phục thêm mấy đạo cấm chế.

Lúc này, cấm chế bên trong Mộng Cảnh Tú Mạt đã đạt tới bốn mươi ba đạo, còn kém năm đạo nữa mới đạt tới bốn mươi tám đạo cấm chế đỉnh cấp.

Nếu không phải đã hết công đức, Lâm Trường Sinh thực sự muốn một hơi tu phục nó lên cấp Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo đỉnh cấp.

Hơn nữa, chỉ cần công đức đủ, việc tu phục tới Tiên Thiên Chí Bảo cũng là có khả năng.

"Trước tiên khôi phục một chút rồi thử sử dụng chức năng cấu kiến thế giới mộng cảnh." Liên tục mấy vạn năm chuyên chú tu phục cấm chế, dù nguyên thần Lâm Trường Sinh cường đại cũng cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Cứ như vậy, ngã lại tọa thiền mấy trăm năm, tâm thần tiêu hao của Lâm Trường Sinh mới triệt để khôi phục.

"Đến lúc rồi." Lâm Trường Sinh tâm niệm vừa động, Mộng Cảnh Tú Mạt bay ra.

Dưới sự quán chú của pháp lực, nó đón gió lớn lên, rất nhanh đã bao trùm toàn bộ chi mạch.

Mộng Cảnh Đại Đạo của Lâm Trường Sinh cũng trực tiếp bùng

phát, hóa thành đạo vận Đại Đạo dung nhập vào đó.

Giờ khắc này, thế giới mộng cảnh này đã sinh ra liên hệ với Lâm Trường Sinh, và sẽ được cấu kiến theo tâm thần của ngã.

Không chút do dự, Lâm Trường Sinh trực tiếp cấu kiến một chi linh mạch đại địa giống hệt chi linh mạch này.

Cho dù là La Hầu có cảnh giới cao hơn Lâm Trường Sinh mấy tầng, cũng không thể phát giác được sự dị thường ở đây.

Ngày xưa, La Hầu dẫn nổ địa mạch Tây Phương Đại Lục dựa vào nguyên thần pháp lực.

Chỉ cần nguyên thần của hắn không bao trùm, rất khó phát hiện dị thường.

Hơn nữa, lúc đó La Hầu đang ở thời khắc tử vong cuối cùng, không có nhiều tâm thần để cảm ứng kỹ càng.

Vừa làm xong tất cả, Thiên Đạo chấn động.

Một đoàn công đức lớn từ trời giáng xuống, rơi trước mặt Lâm Trường Sinh.

So với việc chém giết một hung thú cấp Đại La Kim Tiên còn nhiều hơn không ít.

"Lại có công đức ban thưởng?" Lâm Trường Sinh ngẩn người, sau đó phản ứng lại, vội vàng thu lấy công đức, rời khỏi nơi này.

Tại Ma Tổ Điện Tây Phương.

La Hầu đang bế quan tu luyện chợt mở hai mắt, "Kỳ lạ, Tây Phương của ngã sao lại có công đức giáng xuống?" "Chẳng lẽ có hung thú nào đó bị chém giết ở Tây Phương của ngã?" Nghĩ đi nghĩ lại, La Hầu cũng chỉ nghĩ ra khả năng này.

Hơn nữa, đây chỉ là một lần công đức giáng lâm đột ngột, cũng

không phải chuyện lớn.

Nghĩ đến đây, La Hầu gọi Thiên Ma Vô Tướng dưới trướng tới.

“Ma Tổ đại nhân, không biết triệu hoán chúc hạ có việc gì phân phó?” Thiên Ma Vô Tướng cung kính hỏi.

“Long Hán Sơ Kiếp đã mở màn.

Hành động của Vô Pháp, Vô Thiên trong Long tộc, Phượng tộc cũng rất thuận lợi.

Bây giờ cần đảm bảo việc bố trí Tru Tiên Kiếm Trận bên kia đã thỏa đáng.

Ngươi thay ngã đi tra xét một chút.

Nhớ kỹ, Tru Tiên Kiếm Trận liên quan đến đại sự chứng đạo của ngã, không được phép có bất kỳ sơ suất nào.” La Hầu trịnh trọng nói.

“Vâng.

Ma Tổ đại nhân yên tâm.” Nói xong, Thiên Ma Vô Tướng rời khỏi Ma Tổ Điện, bay về hướng Tu Di Sơn.

Tu Di Sơn là nơi tổ mạch Tây Phương Đại Lục, đồng thời cũng là nơi Bàn Cổ phong ấn Tru Tiên Tứ Kiếm.

Trừ La Hầu ra, cơ bản không có ma tộc nào dám đến Tu Di Sơn.

Tại Ngọc Kinh Sơn Đông Phương Đại Lục.

“Trời giáng công đức?” “La Hầu, ngươi lại đang làm trò quỷ gì?” Hồng Quân tuy rằng cũng hoài nghi là công đức thu được do chém giết hung thú.

Nhưng giờ đây đang là thời điểm phong khẩu lãng tiêm, cả hai đều muốn chứng đạo, một chút sai lệch nhỏ cũng sẽ quyết định thắng bại.

Do đó, Hồng Quân vẫn quả quyết dùng mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc

Điệp để suy toán rốt cuộc vì sao trời giáng công đức.

Chỉ là mặc cho ngài suy toán thế nào cũng chỉ là một mảnh trống không.

"Chẳng lẽ lại là vị luyện đan đại sư thần bí kia?" Từ khi chứng kiến dị tượng ngài ta thành tựu Đại La Kim Tiên, Hồng Quân đã không còn xưng hô tiền bối nữa.

Với tu vi của Hồng Quân ngài bây giờ, Hồng Hoang đã không còn ai xứng đáng với hai chữ tiền bối.

Theo Hồng Quân, người này chắc chắn có bảo vật che đậy khí cơ bản thân.

"Lúc này ngài ta vì sao lại xuất hiện ở Tây Phương?" "Chẳng lẽ ngài ta là người của Tây Phương Đại Lục?" Lông mày Hồng Quân nhíu chặt.

Mặc cho ngài suy nghĩ thế nào cũng không có đầu mối.

Chỉ đành âm thầm ghi nhớ chuyện này trong lòng.

Lâm Trường Sinh cũng không ngờ, việc ngã nhận được công đức ban thưởng lại gây ra sự chú ý của Hồng Quân.

"Không ngờ chỉ cần cấu kiến thế giới mộng cảnh trên chi linh mạch đại địa là có thể đạt được công đức ban thưởng." Lúc này, Lâm Trường Sinh sớm đã rời xa chi linh mạch.

Để tránh bị phát hiện, ngã đã chuyển đổi không ít phương hướng rồi mới dừng lại.

Giờ khắc dừng lại, tâm linh khai sáng, ngã cũng đã hiểu vì sao trời lại giáng công đức.

La Hầu tất phải chết là đúng.

Nhưng linh mạch Tây Phương Đại Lục chưa hẳn phải bị hủy

diệt.

Linh mạch bị hủy diệt đối với Thiên Đạo mà nói cũng là một tổn thất và trọng thương to lớn.

Do đó, việc Lâm Trường Sinh bố trí thế giới mộng cảnh từ trước đã tránh cho một chi mạch này bị hủy diệt.

Thiên phú 【Công Đức Vô Lượng】 chỉ cần làm ra những việc có lợi cho vận chuyển Hồng Hoang thì sẽ nhận được công đức.

Do đó, Thiên Đạo mới chấn động, giáng xuống công đức.

"Như vậy, ngã có thể không ngừng cấu kiến thế giới mộng cảnh trên các chi mạch khác.

Cứ như vậy sẽ có thể đạt được nhiều công đức ban thưởng hơn.

Như vậy, nói không chừng ngã có thể tu phục Mộng Cảnh Tú Mạt đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo." Mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Chỉ cần có thể tu phục Mộng Cảnh Tú Mạt đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo, ngã sẽ có nắm chắc để cấu kiến thế giới mộng cảnh trên đại địa tổ mạch mà không bị La Hầu phát hiện.

Đại địa tổ mạch mới là công đức khổng lồ a.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh đã bắt đầu nôn nóng.

Tiếp theo, ngã không ngừng tìm kiếm các chi linh mạch đại địa.

Mỗi khi đến một chi mạch, ngã lại cấu kiến thế giới mộng cảnh.

Thiên Đạo chấn động, đều sẽ giáng xuống công đức.

Lần đầu tiên công đức giáng xuống, La Hầu và Hồng Quân còn có thể tạm thời không để ý.

Nhưng công đức liên tiếp giáng xuống đã khiến La Hầu và Hồng Quân đều hoảng loạn.

Tại Ma Tổ Điện.

"Đáng chết!" "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" "Vì sao khoảng thời gian này Tây Phương Đại Lục lại liên tục có công đức giáng lâm!" La Hầu phẫn nộ gào thét.

Tây Phương Đại Lục là địa bàn của hắn.

Giờ khắc này, nó lại thoát ly khỏi sự khống chế của hắn, hơn nữa không thể suy toán ra chút nào, càng khiến hắn khó chịu.

Cả Ma Tổ Điện đều rung chuyển không ngừng trong cơn thịnh nộ của La Hầu.

"Tất cả ma tộc, đều ra ngoài tìm kiếm nguyên nhân công đức giáng lâm cho ngã!" Gào thét một trận, La Hầu cũng đành phái thủ hạ đi tìm kiếm.

So với La Hầu, Hồng Quân càng thêm bất định.

"La Hầu, ngươi rốt cuộc đang làm trò mới lạ gì vậy?" Công đức liên tục giáng xuống, Hồng Quân đã vô tâm tu luyện.

Chương 70

Nếu ngay cả Thiên Đạo cũng giúp La Hầu, vậy thì ngài tuyệt đối vô vọng chứng đạo.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Ai có thể nói cho ngã biết!

Chuyện thoát ly khống chế, không thể dự đoán này thực sự khiến ngài phát điên.

Không được.

Cứ tiếp tục thế này thì quá bị động.

Mắt Hồng Quân đảo một vòng, ngài quyết định đến Tây Phương dò xét La Hầu một phen.

Tuy nhiên, chỉ dựa vào một mình ngài thì không được.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân trực tiếp tìm đến Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ, đồng thời dùng thần niệm truyền âm cho họ, mời họ đến Ngọc Kinh Sơn một chuyến.

Ngọc Kinh Sơn.

"Hồng Quân đạo hữu, ngài không phải vẫn luôn bế quan đột phá cảnh giới sao?" "Gấp gáp gọi ngã hai người đến là vì việc gì?" Càn Khôn Lão Tổ nhận được truyền âm của Hồng Quân không hiểu hỏi.

"Hai vị lão hữu, thực không dám giấu, gần đây Tây Phương Đại Lục liên tục có công đức giáng xuống.

Đạo tâm của ngã đã loạn, căn bản không thể tiếp tục bế quan." Hồng Quân cười khổ một tiếng.

"Quả nhiên là vì chuyện này." "Ngã cũng suy toán rất lâu, nhưng

lại không có một chút tin tức nào." Âm Dương Lão Tổ cũng theo đó nói.

"Hiện nay Hung Thú Lượng Kiếp đã kết thúc.

Hung thú mười phần không còn một, cực kỳ hiếm hoi, cả trăm vạn năm cũng khó gặp một con.

Cho nên ngã hoài nghi công đức này không phải do chém giết hung thú mà có được." Hồng Quân trịnh trọng nói.

Càn Khôn Lão Tổ gật đầu, ngài cũng đồng tình với lời nói này của Hồng Quân.

"Đạo hữu chẳng lẽ là hoài nghi vị luyện đan đại sư thần bí kia?" Âm Dương Lão Tổ tiếp lời.

"Đúng vậy.

Vị luyện đan đại sư thần bí kia giống như từ không trung xuất hiện vậy.

Không thể suy toán ra bất kỳ tin tức hữu dụng nào.

Nhưng mỗi lần xuất hiện đều có liên quan đến công đức." Hồng Quân nhìn về hư không, suy tư nói.

Hiện tại nghĩ lại, rất nhiều điểm nghi vấn.

Lần đầu tiên trời giáng công đức, mấy người bọn họ đã đến hiện trường sự việc để tra xét.

Tuy rằng không thu được tin tức hữu dụng, nhưng xác thực có liên quan đến hung thú.

Sau đó công đức liên tục xuất hiện nhiều lần, Thiên Đạo mới công bố đan phương Khứ Sát Đan và thủ pháp luyện chế.

Vậy có khả năng nào, trước khi công bố đan phương, vị luyện đan

đại sư thần bí này còn chưa luyện chế ra Khứ Sát Đan không?

Nếu không có Khứ Sát Đan, chỉ dựa vào chém giết hung thú, ngài ta lại làm sao đạt được công đức?

Suy nghĩ kỹ cực kỳ đáng sợ.

Hồng Quân càng nghĩ càng cảm thấy người này đáng sợ.

"Lời Hồng Quân đạo hữu nói không sai.

Nếu không phải vị luyện đan đại sư thần bí này tấn cấp Đại La Kim Tiên gây ra Thiên Đạo chấn động, chúng ta đều không biết ngài ta lại vẫn chưa đến Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa, lại có thể triển hiện ra Tam Hoa Thập Nhị Phẩm.

Căn nguyên này e rằng đã vượt qua Hồng Quân đạo hữu ngài rồi đi?" Càn Khôn Lão Tổ nói.

"Không chỉ là căn nguyên, người này lại còn có thể đạt được sự chấp thuận của Đại Đạo.

Đây mới là điều cực kỳ đáng sợ.

Cho dù chúng ta muốn cảm ngộ Đại Đạo cũng vô cùng gian nan." Âm Dương Lão Tổ theo đó nói.

Ba người nhất thời lâm vào trầm tư im lặng.

Thật sự là suy nghĩ kỹ cực kỳ đáng sợ, càng đào sâu, đối với vị luyện đan đại sư thần bí này họ càng kiêng kỵ.

"Ngã bây giờ lo lắng là người này hiện tại vì sao lại xuất hiện ở Tây Phương Đại Lục?

Lại làm chuyện gì mà liên tục trời giáng công đức?

Nếu ngài ta và La Hầu là cùng một phe, có một đối thủ như vậy, phần thắng của chúng ta lại có mấy thành?" Hồng Quân ngưng trọng

nói.

Đây mới là điều ngài lo lắng nhất.

Cái chưa biết mới khiến họ cảm thấy sợ hãi.

“Ý của đạo hữu là?” Càn Khôn Lão Tổ biết Hồng Quân tuyệt đối sẽ không đơn giản gọi họ đến đây.

Âm Dương Lão Tổ cũng nhìn về phía Hồng Quân, chờ đợi lời tiếp theo của ngài.

“Cho nên ngã muốn hai vị đạo hữu cùng ngã đi một chuyến.

Dò xét La Hầu một chút, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Như vậy, chúng ta mới có thể làm tốt vạn toàn chi sách.” Hồng Quân nói.

“Vậy thì cùng Hồng Quân đạo hữu đi một chuyến vậy.” Càn Khôn Lão Tổ trực tiếp biểu thái nói.

“Ngã lại muốn xem cái tên La Hầu này đang làm trò quỷ gì?

Ngày xưa ngông cuồng như vậy, lần này chúng ta cũng đến lúc cho hắn thấy một chút rồi.” Âm Dương Lão Tổ cũng lập tức biểu minh thái độ của mình.

“Đại thiện.” Hồng Quân gật đầu cười một tiếng.

Ba người bay về phía Tây Phương Đại Lục.

Với tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên của họ, rất nhanh đã đến Tây Phương Đại Lục.

Khí thế Hỗn Nguyên Kim Tiên của họ căn bản không hề thu liễm, trực tiếp bao trùm toàn bộ Tây Phương Đại Lục.

“Hửm?” Hồng Quân bọn họ đến Tây Phương Đại Lục rồi sao?

Lúc này, Lâm Trường Sinh đang ẩn mình trong một Tiên Thiên

Cấm Chế Đại Trận nhỏ bé ngẩng đầu nhìn về hư không.

Đạo Ma chi tranh không thể sớm đến vậy.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện tại chỉ là có chút ma sát nhỏ, lượng kiếp sát khí cũng chưa nồng đậm đến đỉnh điểm.

Cho nên còn sớm lắm mới đến lúc lượng kiếp bùng phát.

Nhưng Hồng Quân xuất hiện vào lúc này thì có chút bất thường rồi.

Chẳng lẽ là vì chuyện công đức liên tục giáng xuống?

Lâm Trường Sinh chỉ cần suy đoán một chút đã đoán ra đáp án.

Tây Phương Đại Lục trong khoảng thời gian này, ma tộc hoạt động cũng dị thường thường xuyên, dường như đang tìm kiếm nguyên nhân vì sao trời giáng công đức.

Ngay cả La Hầu cũng không ngồi yên được, huống chi là Hồng Quân ở Đông Phương Đại Lục xa xôi.

Xem ra động tĩnh ngã tạo ra có hơi lớn a.

Nghĩ thông suốt những điều này, Lâm Trường Sinh cũng không quản bọn họ sẽ xử lý thế nào.

Hiện giờ ngã đã kiếm được không ít công đức, có thể tiếp tục tu phục Mộng Cảnh Tú Mạt rồi.

Lần này nhất định phải tu phục cấm chế bên trong đến bốn mươi chín đạo.

Chỉ cần đạt đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo.

Như vậy ngã có thể yên tâm mà bố trí thế giới mộng cảnh tại Tu Di Sơn rồi...

Tại Ma Tổ Điện bên ngoài.

“Hồng Quân, ngươi đây là muốn khơi dậy tranh đấu sao?” La Hầu đột nhiên mở hai mắt, tóc đen bay phấp phới, sát ý xông thẳng lên trời.

Cây Thí Thần Thương bên cạnh dường như cảm nhận được sự phẫn nộ của La Hầu, cũng không ngừng ông minh, khao khát muốn cùng La Hầu chiến đấu, nếm thử máu tươi của kẻ địch.

La Hầu trực tiếp vớ lấy Thí Thần Thương, biến mất khỏi Ma Tổ Điện.

Khi xuất hiện trở lại, đã ở trước mặt Hồng Quân.

“La Hầu, ngươi đừng có ngông cuồng.

Chuyện ngươi thiết kế chúng ta trước đây còn chưa tính sổ với ngươi đâu.” Thấy La Hầu xuất hiện, Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ đồng loạt quát lớn.

“Tính sổ?” “Ha ha, chỉ bằng các ngươi sao?” “Là ngã không nhấc nổi Thí Thần Thương, hay là các ngươi bay lên trời rồi!” “Chỉ dựa vào ba người các ngươi mà cũng vọng tưởng đối phó ngã, thật đúng là chuyện cười lớn.” La Hầu kiêu căng phát ra tiếng cười chấn động trời đất.

Ma Đạo, kiêu căng không chút kiêng kỵ.

Sắc mặt Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ đều đen lại.

Nói thật, đối đầu với một kẻ điên như La Hầu, trong lòng bọn họ quả thực không có tự tin.

Kẻ điên này, không chỉ tu luyện Ma Đạo Pháp Tắc, mà linh bảo cũng không ít.

Có Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương, trong tay còn có Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Muốn đánh bại hắn, thực sự rất khó.

“La Hầu, có phải đối thủ hay không phải giao đấu rồi mới biết.

Chúng ta đã dám đến đây, đương nhiên sẽ không sợ hãi ngươi.” Lúc này, Hồng Quân làm sao có thể để khí thế yếu đi.

Chương 71

“Vậy thì đến chiến, đừng nói nhiều lời vô ích như vậy.” La Hầu tóc dài bay phấp phới, ma khí xông thẳng trời.

Thí Thần Thương trong tay chỉ về phía Hồng Quân.

“Ngươi và ngã sớm muộn cũng có một trận chiến.

Bây giờ giao đấu cũng chỉ là phí công mà thôi.” Hồng Quân bình tĩnh nói.

Việc không giao đấu không phải vì ngài không có nắm chắc, mà là hiện tại đang là xu thế thế quân lực địch, không có tất yếu.

“Không đánh thì không đánh, còn muốn đến Tây Phương Đại Lục của ngã để phóng uy áp.

Hồng Quân, ngươi không phải là tu luyện hỏng đầu rồi sao?” La Hầu cười lạnh một tiếng.

“Ngã hỏi ngươi, khoảng thời gian này Tây Phương Đại Lục liên tục trời giáng công đức là vì chuyện gì?” Hồng Quân hỏi thẳng vào vấn đề.

Hồng Quân dẫn theo Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ đến Tây Phương Ma Tộc chất vấn La Hầu về chuyện công đức.

Còn Lâm Trường Sinh lúc này đã tìm được một nơi an toàn để bắt đầu bế quan.

Trước mặt ngã, Mộng Cảnh Tú Mạt lơ lửng giữa hư không.

Một đoàn công đức lớn lấp lánh ánh vàng chói lọi ở một bên.

Loại vật phẩm vạn kim du này quả thực rất hữu dụng.

Nếu có đủ công đức, Lâm Trường Sinh nói không chừng có thể tu

phục Mộng Cảnh Tú Mạt đến tầng thứ Hỗn Độn Linh Bảo.

Đương nhiên chỉ là có khả năng đó mà thôi.

Ngay cả khi công đức đủ, với thực lực hiện tại của ngã cũng không làm được.

Cảnh giới quá thấp, thêm vào sự cảm ngộ Khí Chi Đại Đạo cũng thấp.

Muốn tu phục kiện Hỗn Độn Linh Bảo tàn phá này vẫn vô cùng khó khăn.

Chỉ có thể nói sau này chờ khi thực lực ngã cường đại hơn, vẫn còn một tia cơ hội.

Lúc này, ngã đã thu liễm tâm thần, chuyên tâm bắt đầu tu phục cấm chế bên trong Mộng Cảnh Tú Mạt.

Lần này, ngay cả khi có Thiên Luyện Bảo Thuật trợ giúp, cũng cần vạn phần cẩn thận.

Cấm chế càng về sau càng phức tạp, độ khó khi tu phục so với phía trước đã tăng lên mấy bậc.

Do đó không cho phép một chút sai sót nào...

Bên ngoài Ma Tổ Điện.

"La Hầu, khoảng thời gian này Tây Phương Đại Lục liên tục trời giáng công đức là vì chuyện gì?" Hồng Quân hỏi thẳng vào vấn đề.

Thì ra là chuyện này.

La Hầu âm thầm tính toán trong lòng.

Ban đầu hắn còn tưởng là Hồng Quân ngầm gây ra động tĩnh.

Hiện tại xem ra, Hồng Quân cũng không biết a.

Như vậy, ngược lại cũng có thể tạm thời yên tâm một chút.

Chỉ cần không phải do ngài ta gây ra, thì vẫn còn trong tầm kiểm soát.

“Ngã vì sao phải nói cho ngươi biết?” La Hầu cười lạnh một tiếng.

Ngay cả khi ngã không biết, cũng sẽ không nói cho ngươi.

Kiểu trả lời của La Hầu sớm đã nằm trong dự liệu của Hồng Quân.

Nếu đổi lại là ngài, chắc chắn cũng sẽ không nói thật.

“Bởi vì ngươi cũng không biết.

Nói thật cho ngươi biết đi, ngã đã suy toán ra một tin tức mơ hồ.

Cho nên lần này dẫn theo hai vị đạo hữu đến tìm kiếm vị luyện đan đại sư kia.

Phóng ra uy áp là để nói cho ngươi biết chuyện này, hy vọng ngươi đừng từ đó mà quấy rối.” Hồng Quân bình tĩnh nói.

Luyện đan đại sư?

Ngã sao lại quên ngài ta mất rồi.

Nếu là ngài ta, thì quả thực có khả năng này.

Nhưng ngài ta xuất hiện ở Tây Phương Đại Lục của ngã là vì chuyện gì?

Tuy nhiên, xem ra ngài ta hẳn là không cùng phe với Hồng Quân.

“Hừ.

Ngươi tưởng Tây Phương Đại Lục là Ngọc Kinh Sơn của ngươi sao?

Muốn tìm kiếm thì trước tiên đánh một trận rồi nói.” La Hầu khẳng định sẽ không để Hồng Quân tìm kiếm.

Hồng Quân nhìn La Hầu, hai mắt hơi nheo lại.

Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ nhìn nhau, đồng loạt lấy ra linh bảo tùy thân.

Chỉ đợi Hồng Quân một lời, họ sẽ phát động tấn công kẻ điên này.

La Hầu ngược lại thần sắc đạm nhiên, không hề để họ vào mắt.

Bầu không khí quỷ dị này kéo dài một lúc lâu, Hồng Quân mới mở miệng nói: "Chúng ta đi." Càn Khôn Lão Tổ và Âm Dương Lão Tổ há miệng, nhưng không nói gì.

Cuối cùng vẫn đi theo Hồng Quân quay người rời đi.

La Hầu nhìn theo một cái, rồi mới trở về Ma Tổ Điện.

Hiện tại xem ra, tám chín phần mười chính là vị luyện đan đại sư kia.

Tam Hoa viên mãn Thập Nhị Phẩm, trời giáng công đức.

Ngài ta rốt cuộc có âm mưu hay kế hoạch gì?

Suy nghĩ một lúc, La Hầu hoàn toàn không có đầu mối, dứt khoát không nghĩ nữa.

"Mặc kệ cái gì Tam Hoa viên mãn.

Chỉ cần ngã có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La trong lần lượng kiếp này là có thể vạn kiếp bất diệt.

Đến lúc đó cho dù là Thiên Đạo, cũng không thể làm gì ngã." Tính cách La Hầu kiêu căng, đơn giản thô bạo.

Xác định chỉ cần không phải là hậu thủ của Hồng Quân, thì không còn chú ý nữa.

Còn Hồng Quân không nói một lời dẫn theo Càn Khôn Lão Tổ hai người trở về Ngọc Kinh Sơn.

“Hồng Quân đạo hữu, chuyến này chẳng phải là đi vô ích sao?” Vừa trở về Ngọc Kinh Sơn, Càn Khôn Lão Tổ đã nôn nóng hỏi.

Âm Dương Lão Tổ cũng dùng ánh mắt dò hỏi nhìn về phía Hồng Quân.

“Chuyến này, mục đích của ngã đã đạt được.” Hồng Quân cuối cùng cũng lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

Mục đích đã đạt được?

Càn Khôn Lão Tổ hai người nhìn nhau, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Rõ ràng là đi một chuyến không công, sao lại nói là mục đích đã đạt được chứ.

Hồng Quân đạo hữu không phải là cố giữ thể diện chịu tội đó chứ.

May mắn là Hồng Quân nhìn ra sự nghi hoặc của họ, kịp thời giải thích.

“Khi ngã đề nghị muốn tìm kiếm vị luyện đan đại sư kia ở Tây Phương Đại Lục, La Hầu đã từ chối.

Nếu vị luyện đan đại sư này thực sự có liên quan đến hắn, vậy thì hắn tuyệt đối sẽ không từ chối.

Bởi vì hắn biết vị luyện đan đại sư này không thể suy toán được.

Càng đừng nói là tìm kiếm được ngài ta.

Ngã và La Hầu giao đấu nhiều năm, ngã quá hiểu hắn rồi.” Tuy rằng đã chứng thực La Hầu và vị luyện đan đại sư thần bí này không có quan hệ.

Nhưng Hồng Quân vẫn có chút lo lắng, lo lắng người này sẽ phá hỏng kế hoạch của ngài.

“Đã như Hồng Quân đạo hữu đã nói, đại có thể không cần phiền lòng vì chuyện này nữa.

Người này tấn cấp Đại La Kim Tiên chưa quá mấy trăm vạn năm, với tu vi như vậy mà muốn phá hoại kế hoạch của chúng ta căn bản là không thể.

Chẳng qua là có bảo vật che đậy khí cơ bản thân mà thôi.” Càn Khôn Lão Tổ thích nhiên nói.

“Không sai.

Chỉ cần chúng ta có thể truy cầu đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ngài ta sẽ luôn bị chúng ta lôi ra thôi.” Âm Dương Lão Tổ theo đó cười nói.

“Là ngã đã hiệp ải rồi.” Nghe hai người nói như vậy, Hồng Quân cũng lộ ra nụ cười.

Đúng vậy, chẳng qua là có bảo vật che đậy khí cơ bản thân mà thôi.

Với tu vi của ngài ta, căn bản không thể gây trở ngại cho kế hoạch của họ.

Tuy nhiên, Âm Dương ngươi nói sai rồi a.

Là ngã truy cầu Đại Đạo, chứ không phải chúng ta a.

Hồng Quân cuối cùng cũng ném chuyện này ra sau đầu, lại bắt đầu bế quan.

Chương 72

Còn Lâm Trường Sinh, thân là đương sự, vẫn đang tu phục cấm chế của Mộng Cảnh Tú Mạt.

Đúng như ngã đã nghĩ, càng về sau, muốn tu phục càng khó khăn.

Chỉ tu phục một đạo cấm chế thôi đã phải tốn mấy vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm.

May mắn là thời gian tiêu tốn tuy không ít, nhưng cuối cùng cũng đã tu phục thành công cấm chế.

Thoáng chốc, trăm vạn năm thời gian đã trôi qua.

"Cuối cùng cũng đã tu phục cấm chế của kiện Mộng Cảnh Tú Mạt này đến bốn mươi tám đạo." Lâm Trường Sinh lúc này cũng mở hai mắt.

Không ngờ chỉ tu phục năm đạo cấm chế mà lại tốn nhiều thời gian đến vậy.

Còn cách Tiên Thiên Chí Bảo một đạo cấm chế cuối cùng.

Tuy nhiên Lâm Trường Sinh không vội vàng.

Mấy trăm vạn năm nay chuyên tâm tu phục cấm chế, khiến nguyên thần của ngã vô cùng mệt mỏi.

Cho nên muốn tu phục đạo cấm chế cuối cùng, ít nhất cũng phải dưỡng đủ tinh thần.

Bởi vì theo ước tính của ngã, đạo cấm chế cuối cùng này cần tiêu tốn tinh lực và thời gian, còn nhiều hơn so với những đạo cấm chế đã tu phục trước đó.

Tuy chỉ là một đạo cấm chế, nhưng lại quyết định đẳng cấp khác

biệt của một kiện linh bảo.

Đặc biệt là hai tầng thứ chênh lệch cực lớn giữa Tiên Thiên Cực Phẩm và Tiên Thiên Chí Bảo.

Nói thật, với sự cảm ngộ Trận Chi Pháp Tắc hiện tại của Lâm Trường Sinh, thực sự chưa chắc có thể thành công.

"Hiện nay Trận Chi Pháp Tắc đã đạt đến 90% trình độ.

Có thể trước tiên cảm ngộ Trận Chi Pháp Tắc đến trình độ Đại Đạo, sau đó trọng tân tế luyện Thiên Luyện Bảo Thuật." Trận Chi Pháp Tắc khi Lâm Trường Sinh rời Bồng Lai Tiên Đảo, trình độ cảm ngộ chỉ có 68%.

Nhưng trong suốt hành trình về phía Tây này, việc không ngừng phá giải Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận đều làm sâu sắc thêm sự lĩnh ngộ của ngã về Trận Chi Pháp Tắc.

Đặc biệt là tu phục cấm chế bị phá vỡ bên trong Mộng Cảnh Tú Mạt, đều khiến ngã cảm ngộ Trận Chi Pháp Tắc không ngừng thăng tiến.

Thêm vào căn nguyên và ngộ tính của ngã, việc có thể thăng cấp nhiều đến vậy cũng thực sự bình thường.

Trận Chi Pháp Tắc và Đan Chi Đại Đạo đều cần những thực tiễn và cảm ngộ khác nhau, song quản tề hạ, mới có thể cảm ngộ nhanh hơn.

Còn Mộng Cảnh Tú Mạt thăng cấp lên Tiên Thiên Chí Bảo chỉ kém đạo cấm chế cuối cùng.

Nhưng chính là đạo cấm chế cuối cùng này, Lâm Trường Sinh vẫn chưa hoàn toàn nắm chắc.

Dù sao uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo và Tiên Thiên Cực Phẩm

có sự khác biệt trời vực.

Cho nên ngã muốn trước tiên cảm ngộ Trận Chi Pháp Tắc đến Trận Chi Đại Đạo cũng là điều hợp tình hợp lý.

Nói cảm ngộ liền cảm ngộ.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh liền tiến vào một trạng thái vô cùng kỳ diệu.

Hiện nay thiên địa vẫn còn trong sáng, Thiên Đạo phục hồi.

Cảm ngộ pháp tắc vẫn tương đối dễ dàng.

Phù văn Trận Chi Pháp Tắc vờn quanh Lâm Trường Sinh.

Còn ngã cảm ngộ về Trận Chi Pháp Tắc cũng không ngừng sâu sắc hơn.

Hồng Hoang không tính năm tháng, du du mấy ngàn vạn năm thời gian đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn đang trong trạng thái ngộ đạo cực sâu.

Lúc này, ngã cảm ngộ về Trận Chi Pháp Tắc đã đạt đến 99% mức độ.

Chỉ còn kém bước cuối cùng là có thể cảm ngộ Trận Chi Pháp Tắc đến Trận Chi Đại Đạo.

Ngày này, phù văn Trận Chi Pháp Tắc đột nhiên quang mang đại phóng.

Sau đó tiến hành thăng hoa về chất, một bước biến thành đạo vận Đại Đạo.

Và vào giờ khắc này, Lâm Trường Sinh cũng cuối cùng đã mở hai mắt.

“Cuối cùng cũng đã tấn thăng đến Trận Chi Đại Đạo rồi.” Lâm

Trường Sinh thở phào nhẹ nhõm.

Pháp tắc thăng cấp đến Đại Đạo vẫn có độ khó nhất định.

Đối với những sinh linh khác mà nói, cơ hội cảm ngộ đến Đại Đạo gần như bằng không.

Cũng chỉ có Lâm Trường Sinh, đạt được Thiên Đạo ưu ái, thêm vào ngộ tính của bản thân, mới có thể tùy hứng như vậy.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh tiếp tục cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo.

Thời gian tu luyện luôn trôi qua không hay biết, đặc biệt là kiểu tu luyện thuận lợi như nước chảy thành sông của Lâm Trường Sinh càng thêm sảng khoái.

Thoáng chốc, lại mấy ngàn vạn năm thời gian trôi qua.

"Cuối cùng cũng đã cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo đến 45% trình độ.

Thần thông Thiên Luyện Bảo Thuật cũng đã trọng tân tế luyện.

Đã đến lúc bắt đầu tu phục đạo cấm chế cuối cùng rồi." Sự thăng cấp của Trận Chi Đại Đạo khiến Lâm Trường Sinh nắm chắc hơn rất nhiều đối với đạo cấm chế cuối cùng.

Thần niệm bắt đầu giải thích đạo cấm chế thứ bốn mươi chín bị phá vỡ.

Quả nhiên phức tạp vô cùng, hơn nữa bị phá vỡ tương đối triệt để.

Tương đương với việc Lâm Trường Sinh phải trọng tân ngưng luyện ra một đạo cấm chế.

May mắn vẫn còn công đức dư thừa, nếu không Lâm Trường Sinh thực sự không dám bảo đảm có thể thành công.

Khoảng thời gian tiếp theo, Lâm Trường Sinh bắt đầu chìm đắm

trong việc tu phục sáng tạo đạo cấm chế thứ bốn mươi chín.

Còn lúc này, Hồng Hoang Đại Lục đã dần dần bị lượng kiếp sát khí bao phủ.

Giữa thiên địa bắt đầu trở nên hỗn độn.

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc sau khi chỉnh hợp thế lực, điên cuồng mở rộng địa bàn của mình.

Điều này dẫn đến sự ma sát và tư sát không ngừng giữa tam tộc.

Mỗi ngày, Hồng Hoang đều có vô lượng sinh linh vẫn lạc.

Tuy nhiên, so với số lượng nhân khẩu khổng lồ của tam tộc, những điều này chỉ tính là chuyện nhỏ.

Đây vẫn là dưới sự ước thúc của tộc trưởng tam tộc, nếu không đại chiến sớm đã bùng phát rồi.

Tất cả những chuyện bên ngoài này Lâm Trường Sinh không hề hay biết, lúc này ngã đã đến thời điểm then chốt.

Đạo cấm chế thứ bốn mươi chín đã đến bước cuối cùng.

Chỉ cần thành công, thì kiện linh bảo này có thể tấn thăng đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo.

Đạo vận Trận Chi Đại Đạo lấp lánh ánh đạo vận.

Trên Mộng Cảnh Tú Mạt cũng tỏa ra kim quang, các loại dị tượng bắt đầu diễn hóa.

Cuối cùng, khi dị tượng của Mộng Cảnh Tú Mạt đạt đến cực hạn, Lâm Trường Sinh cũng mở hai mắt.

Thành công rồi.

Tuy trên mặt có vẻ mệt mỏi, nhưng trong hai mắt tràn đầy sự hưng phấn.

Kiện Mộng Cảnh Tú Mạt này cuối cùng cũng đã được ngã tu phục đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo.

Lúc này, Mộng Cảnh Tú Mạt bao quanh bởi vẻ mơ hồ huyễn hoặc.

Một khi phối hợp với Mộng Cảnh Đại Đạo của Lâm Trường Sinh, có thể dễ dàng kéo kẻ địch vào thế giới mộng cảnh.

Thế giới mộng cảnh không phá, kẻ địch sẽ vĩnh sinh vĩnh thế bị trấn áp trong thế giới mộng cảnh, bá đạo vô cùng.

Đùa nghịch một lúc, Lâm Trường Sinh thu Mộng Cảnh Tú Mạt lại, bắt đầu tọa thiền khôi phục.

Tiếp theo, ngã sẽ đến Tu Di Sơn để cấu kiến thế giới mộng cảnh.

Đến lúc đó, công đức giáng xuống tuyệt đối sẽ không ít.

Rất có khả năng sẽ gây chú ý cho nguyên thần của La Hầu.

Lúc đó cần phải chạy thật nhanh.

Sau khi tọa thiền khôi phục mấy trăm năm, Lâm Trường Sinh xuất phát.

Tu Di Sơn so với Thiên Trụ Bất Chu Sơn, đương nhiên không cao sừng sững và rộng lớn đến thế.

Nhưng là một danh sơn của Tây Phương Đại Lục, nó cũng hùng vĩ tú lệ, linh khí vô cùng sung túc. 【Nhắc nhở: Tại vị trí bốn mươi bảy vạn công lý phía dưới bên phải của ngươi, có một phong ấn pháp trận, nhưng có một thiên ma đang bố trí thứ gì đó, Túc chủ tốt nhất nên cẩn thận một chút đừng để bị phát hiện.】 Phong ấn pháp trận?

Lâm Trường Sinh nhíu mày một cái, sau đó mắt sáng lên.

Chẳng lẽ là?

Tru Tiên Kiếm Đồ và Tru Tiên Kiếm Trận?

Đúng rồi.

Hai kiện bảo bối này vẫn luôn bị phong ấn dưới Tu Di Sơn.

Còn La Hầu sở dĩ phải khuấy động Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tư sát đằng sau, chính là muốn lợi dụng lượng kiếp sát khí và linh khí của chủ mạch dưới Tu Di Sơn để phá vỡ phong ấn Bàn Cổ, đoạt lấy Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ.

Nếu ngã có thể đoạt được thiên đạo đệ nhất sát trận này, thì thực lực chẳng phải sẽ đại tăng sao.

Còn về việc có một thiên ma đang bố trí thứ gì đó?

Chương 73

Không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là do La Hầu phái đến.

Bất luận thế nào, Lâm Trường Sinh vẫn định đi xem thử.

Có Tiên Thiên Chí Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt ở đây, hẳn là sẽ không bị phát hiện.

Cho dù bị phát hiện, dù đây là một thiên ma hậu kỳ Đại La Kim Tiên, ngã cũng có nắm chắc đối phó.

Đương nhiên bất đắc dĩ lắm, Lâm Trường Sinh khẳng định không hy vọng có xung đột với thiên ma này.

Dù sao đây là nơi La Hầu coi trọng nhất.

Bảo không chừng La Hầu còn có một số bố trí khác ở đây.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh vội vàng thi triển Độn Thổ Chi Thuật, hướng về phía nơi 【Động Sát Chi Nhãn】 nhắc nhở mà đi.

Không lâu sau, ngã dừng lại.

Trong cảm tri của ngã, thiên ma kia đang ở phía trước.

Lúc này, ngã thu liễm khí tức bản thân, Mộng Cảnh Tú Mạt phát ra vẻ hư ảo mông lung, đạo vận Mộng Cảnh Đại Đạo cũng bay ra.

Lâm Trường Sinh đang cấu kiến một thế giới hư huyễn trong mộng cảnh.

Thế giới này chỉ là để Lâm Trường Sinh có thể quan sát Tru Tiên Kiếm Trận ở cự ly gần.

Cho nên ngã cố ý tránh xa thiên ma này.

Còn thiên ma này hiển nhiên không phát hiện bất kỳ dị thường nào.

Sau một lúc lâu, Lâm Trường Sinh mới thu Mộng Cảnh Tú Mạt lại.

Thế giới mộng cảnh đã bố trí hoàn thành, đã dung hợp thành một thể với nơi đây.

Chỉ cần không phát ra khí tức bản thân, thiên ma này sẽ không phát hiện ra ngã.

Lâm Trường Sinh tiếp tục mò mẫm tiến lên phía trước.

Nhắc đến Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, thì không thể không lần nữa đề cập đến Bàn Cổ Đại Thần.

Khi Bàn Cổ Đại Thần khai thiên, Tam Thiên Hỗn Độn Đại Đạo Ma Thần cường hành ngăn trở.

Bị Bàn Cổ Đại Thần trong cơn thịnh nộ, huy động Tích Địa Phách chém giết Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Mà Tích Địa Phách tương truyền chính là một kiện bạn sinh Chí Bảo khác của Bàn Cổ Đại Thần.

Hấp thu tinh huyết Nguyên Thần của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, Tích Địa Phách biến thành hung khí đệ nhất Thiên Đạo, Tru Tiên Tứ Kiếm.

Thi thể của Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần thì hóa thành Tru Tiên Trận Đồ.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ nếu xét riêng lẻ, đều chỉ là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Một khi kết hợp lại, liền là Tiên Thiên Chí Bảo.

Có thể bố trí ra sát trận đệ nhất Thiên Đạo, Tru Tiên Kiếm Trận!

Tru Tiên Tứ Kiếm phân biệt là Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm.

Tứ kiếm tạo hóa vô cùng, huyền diệu dị thường, biến hóa khôn lường.

Kiếm trận một khi hình thành, phi bốn vị Thánh Nhân không thể phá.

Bất quá, Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ lại không thể tăng thêm khí vận.

Thuở trước, Hồng Quân ban Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ cho Thông Thiên (Giáo Chủ) xong, Thông Thiên liền ý đồ dùng chúng trấn áp khí vận Tiệt Giáo.

Song chung quy vì khí sát phạt quá nặng nên không thể duy trì lâu dài.

Điều này cũng đã định sẵn Tiệt Giáo cuối cùng khó thoát khỏi vận rủi diệt giáo.

Những tin tức này trong não hải Lâm Trường Sinh chỉ lướt qua.

Bất luận hậu thế có khoa trương đến đâu, uy năng của Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ tuyệt đối không hề khoa trương.

Chẳng mấy chốc, Lâm Trường Sinh liền dừng lại.

Một đại trận ánh sáng rực rỡ đã chắn lối đi của ngã.

Dưới chân đại trận, một Thiên Ma đang không ngừng bố trí trận pháp nhỏ.

Hoàn toàn không phát hiện Lâm Trường Sinh ẩn mình trong Mộng Cảnh Thế Giới dò xét.

"Lại là Tụ Linh Trận và Dẫn Sát Trận." Với sự lý giải Trận Chi Đại Đạo của Lâm Trường Sinh, ngã liền nhìn ra công dụng của hai trận pháp này.

Tụ Linh Trận đương nhiên là đang hấp thu Tiên Thiên Linh Khí từ

Địa Để Tổ Mạch.

Mà Dẫn Sát Trận là đang hấp thu huyết sát chi khí giữa trời đất.

Công dụng của hai đại trận đều nhằm mục đích tiêu hao trận pháp phong ấn Tru Tiên Tứ Kiếm này.

Chỉ bất quá, hiện tại sát khí quá ít, vẫn chưa thể phá vỡ phong ấn.

"Nhiệm vụ Ma Tổ La Hầu bố trí đã hoàn thành." "Thêm vào đó ngài ấy đã lưu lại ấn ký Nguyên Thần ở đây." "Chắc chắn sẽ không xảy ra sơ sót." Thiên Ma Vô Tướng nhìn thoáng qua trận pháp, lẩm bẩm tự nói một tiếng rồi rời khỏi nơi này.

Hắn còn có những nhiệm vụ khác do La Hầu phân phó cần phải hoàn thành.

Cũng đã đến lúc rời khỏi đây rồi.

Sau khi Thiên Ma Vô Tướng rời đi, Lâm Trường Sinh mới hoàn toàn yên tâm.

Bất quá, ngã không giải trừ Mộng Cảnh Thế Giới.

Mà là tiếp tục ở lại Mộng Cảnh Thế Giới.

Nhìn đại trận phong ấn trước mắt, ngã lại nổi hứng thú.

Nếu có thể phá giải đại trận phong ấn này, nói không chừng có thể ngộ ra điều gì đó.

Với lại, nếu có thể tiến vào bên trong đại trận phong ấn, nói không chừng liền có thể quan sát cận cảnh Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đương nhiên, đây là phong ấn do Bàn Cổ Đại Thần tự tay thiết lập, muốn hoàn toàn phá giải là không thể.

Cùng lắm thì giống như Tiên Thiên Đại Trận, có thể ra vào tự do.

Nói phá giải lĩnh ngộ thì tuyệt đối không hàm hồ. 【Đỉnh cấp ngộ

tính 】khiến ngã rất nhanh liền rơi vào trạng thái ngộ đạo đối với đại trận phong ấn. 【Ngươi quan sát đại trận phong ấn, bắt đầu rơi vào trạng thái đốn ngộ. 】 .....Vạn năm sau. 【Ngươi từ đại trận phong ấn ngộ ra được Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Trận. 】 Tuy nhiên ngộ ra được một loại trận pháp phong ấn, nhưng Lâm Trường Sinh vẫn chưa tỉnh lại.

Trận pháp này thật sự quá thâm ảo.

Đã không chỉ một loại trận pháp nằm trong đó.

Lại thêm mấy vạn năm sau. 【Ngươi từ đại trận phong ấn ngộ ra được Già Thiên Đại Trận. 】 "Không hổ là phong ấn do Bàn Cổ Đại Thần tự mình thiết lập." "Ngay cả với mức độ cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo của ngã, cũng vô pháp hoàn toàn phá giải a." Liên tiếp ngộ ra hai loại thần thông, Lâm Trường Sinh cũng đã tỉnh lại.

Trận pháp này thực sự quá cao thâm.

Thiên biến vạn hóa.

Không có cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo cực cao, muốn hoàn toàn phá giải rất khó.

Cũng may hung sát chi khí bên trong Tru Tiên Tứ Kiếm không ngừng tiêu hao uy năng của đại trận này.

Bằng không chỉ dựa vào La Hầu thật sự không thể nào phá vỡ phong ấn.

Bất quá, có thể ngộ ra được hai loại trận pháp vẫn khiến Lâm Trường Sinh vô cùng vui mừng.

Loại thứ nhất, Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Đại Trận.

Có thể lấy tứ tượng làm căn cơ, kiến lập đại trận phong ấn, vây khốn kẻ địch bên trong.

Phong bế lục thức, cắt đứt ngũ quan.

Nếu không thể tìm ra trận pháp hạch tâm, cả đời sẽ bị phong ấn bên trong.

Cũng là một trận pháp vô cùng cường đại.

Còn về Già Thiên Đại Trận, cũng không có năng lực công kích hoặc phòng ngự.

Tác dụng duy nhất chính là có thể bình ổn Thiên Đạo, che lấp thiên cơ.

Đừng coi thường tác dụng của trận pháp này, có thể nói là vô cùng hữu dụng.

Dưới sự giám sát của Thiên Đạo, rất nhiều thủ đoạn của Lâm Trường Sinh đều vô pháp thi triển.

Nhưng có trận pháp này rồi, ngã căn bản không cần lo lắng Thiên Đạo nữa.

Một ví dụ rất đơn giản chính là đợi đến khi Tiên Thiên Đại Trận trên Bồng Lai Tiên Đảo biến mất, sẽ bị bại lộ dưới Thiên Đạo.

Nhưng nếu có đại trận này, vẫn có thể che lấp thiên cơ.

"Kế tiếp sẽ toàn lực phá giải đại trận phong ấn, xem thử có thể tiến vào không." Nói là phá giải, kỳ thực là giống như Tiên Thiên Đại Trận, hòa nhập khí tức bản thân vào đại trận làm một thể.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh lần nữa bắt đầu cảm ngộ đại trận phong ấn trước mắt.

Mà cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo của ngã cũng tăng tiến phi tốc.

Chương 74

Chẳng hay chẳng biết, mấy vạn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh lúc này toàn thân ánh sáng rực rỡ, khí tức hòa làm một thể với đại trận phong ấn.

Chẳng mấy chốc, liền trực tiếp biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó.

La Hầu đang tu luyện bỗng nhiên mở mắt, "Kỳ quái." "Vừa rồi dường như Đại Trận Phong Ấn có một tia dao động." Đại Trận Phong Ấn liên quan đến Tru Tiên Kiếm Trận, không thể sơ suất.

La Hầu vội vàng dùng Thần Niệm dò xét khắp đại trận.

Phát hiện Đại Trận Phong Ấn vẫn vận chuyển bình thường.

Hoàn toàn không có bất kỳ dao động hoặc tổn hại nào.

Lúc này mới hoàn toàn yên tâm.

Thu hồi Thần Niệm tiếp tục tu luyện.

Mà giờ khắc này, Lâm Trường Sinh đã thành công tiến vào bên trong đại trận phong ấn.

Nhưng lúc này sắc mặt ngã đại biến.

Tiên Thiên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ ngay lập tức bay ra.

Lơ lửng trên đỉnh đầu ngã, rải xuống từng đóa kim liên, bảo vệ ngã ở giữa.

Mắt thường có thể thấy, vô số kiếm khí điên cuồng cắt xén kim liên.

Hung sát chi khí đang ăn mòn kim quang hộ thể này.

May mắn thay, năng lực phòng ngự của kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này quả thực không tệ.

Ổn định bảo vệ Lâm Trường Sinh ở bên trong.

"Không hổ là Tru Tiên Tứ Kiếm a." Lâm Trường Sinh thở phào nhẹ nhõm.

Vừa tiến vào bên trong đại trận phong ấn này, liền cảm nhận được nguy hiểm.

Cho nên ngay lập tức động dụng Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Đây còn chỉ là kiếm ý tự thân của Tru Tiên Tứ Kiếm, chưa có người thúc giục.

Mà đã có uy năng khủng bố như vậy, thật sự khó mà tưởng tượng uy năng đáng sợ khi Tru Tiên Tứ Kiếm phát động.

Mượn cơ hội này, Lâm Trường Sinh nhìn xuống phía dưới đại trận phong ấn.

Bốn thanh linh kiếm được phong ấn trong bốn hốc theo bốn phương vị khác nhau.

Ở giữa, thì là một tấm trận đồ.

Chỉ cần nhìn một cái, Lâm Trường Sinh đều cảm nhận được hung sát chi khí.

"Xem ra Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ này, ngã không thể mang đi được rồi." Mà không phải Lâm Trường Sinh không muốn, mà là với thực lực hiện tại của ngã chỉ cần cầm lấy tứ kiếm, liền sẽ bị kiếm khí trên đó cắt nát bươm.

Duy chỉ có Hỗn Nguyên Kim Tiên mới có thể lấy đi.

"Tuy không thể lấy đi, nhưng ngã có thể mượn cơ hội này cảm ngộ kiếm ý của tứ kiếm." "Với lại chỉ cần tham ngộ kiếm đồ này, sau

này ngã có thể tự mình luyện chế.” Tru Tiên Tứ Kiếm, kiếm ý trên mỗi thanh kiếm đều hoàn toàn khác biệt.

Tru Tiên Kiếm, ẩn chứa vô thượng Tru Tiên Kiếm Ý, dù là tiên nhân, cũng phải bị tru sát.

Lục Tiên Kiếm, ẩn chứa vô thượng Lục Tiên Kiếm Ý, dù là tiên nhân, cũng phải bị đồ lục.

Hãm Tiên Kiếm, ẩn chứa vô thượng Hãm Tiên Kiếm Ý, dù là tiên nhân, cũng phải bị sa lầy sâu.

Tuyệt Tiên Kiếm, ẩn chứa vô thượng Tuyệt Tiên Kiếm Ý, dù là tiên nhân, cũng phải bị tuyệt diệt.

Những kiếm ý khác nhau dung hợp lại, thêm vào trận đồ liền là Tru Tiên Kiếm Trận hoàn chỉnh.

Lúc này, Lâm Trường Sinh dưới sự bảo hộ của Tiên Thiên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đang cảm ngộ Tru Tiên Kiếm Ý.

Bản thân ngã đã nắm giữ Kiếm Chi Đại Đạo, cho nên cảm ngộ cũng vô cùng thuận lợi.

Một vạn năm sau. 【Ngươi quan sát kiếm ý phát ra từ Tru Tiên Kiếm, cảm ngộ ra được Kiếm Đạo Thần Thông Nhất Thức Tru Tiên. 】 Tru Tiên Kiếm Ý lăng lệ từ trên người Lâm Trường Sinh vô ý thức bùng phát ra.

Dù là Đại La Kim Tiên, cũng phải nuốt hận dưới Kiếm Đạo Thần Thông này.

Với lại đây còn chỉ là một thức trong Kiếm Đạo Thần Thông này.

Tiếp tục lĩnh ngộ.

Lại một vạn năm sau. 【Ngươi quan sát kiếm ý phát ra từ Lục Tiên Kiếm, cảm ngộ ra được Kiếm Đạo Thần Thông Nhị Thức Lục

Tiên. 】 ..... 【Ngươi quan sát kiếm ý phát ra từ Hãm Tiên Kiếm, cảm ngộ ra được Kiếm Đạo Thần Thông Tam Thức Hãm Tiên. 】 ..... 【Ngươi quan sát kiếm ý phát ra từ Tuyệt Tiên Kiếm, cảm ngộ ra được Kiếm Đạo Thần Thông Tứ Thức Tuyệt Tiên. 】 Theo lý mà nói, ngộ đạo đến đây lẽ ra nên kết thúc.

Nhưng Lâm Trường Sinh không những không có dấu hiệu tỉnh lại, ngược lại còn rơi vào trạng thái ngộ đạo sâu sắc hơn.

Nhất Thức Tru Tiên.

Nhị Thức Lục Tiên.

Tam Thức Hãm Tiên.

Tứ Thức Tuyệt Tiên.

Bốn loại Kiếm Đạo Thần Thông lại bắt đầu vận chuyển dưới trạng thái vô ý thức của Lâm Trường Sinh.

Ngã đây là lại muốn hợp nhất bốn thức Kiếm Đạo Thần Thông này!

Nguyên bản một đạo Kiếm Đạo Thần Thông đơn độc dưới sự gia trì của Kiếm Chi Đại Đạo đã vô cùng khủng bố rồi.

Một khi bốn thức Kiếm Đạo Thần Thông hợp nhất, uy năng này tuyệt đối khủng bố không thể tưởng tượng.

Dù xưng là thần thông kiếm đạo có lực công kích đứng đầu cũng không quá đáng.

Kiếm ý của tứ kiếm trong Đại Trận Phong Ấn dưới kiếm ý vô ý thức của Lâm Trường Sinh, trở nên sắc bén hỗn loạn hơn.

Tru Tiên Trận Đồ đều đang rung động.

Thế giới vô lượng kiếm khí điên cuồng diễn hóa.

Đại Trận Phong Ấn nhất thời trở nên ánh sáng rực rỡ, không ngừng trấn áp cổ kiếm ý này.

Tất cả những điều này, Lâm Trường Sinh đương nhiên không hay biết.

Thời gian trôi như thoi đưa.

Một ngày này, trên người Lâm Trường Sinh bùng phát thông thiên kiếm ý.

Kiếm Đạo Đạo Vận điên cuồng hiển hóa quanh thân ngã.

Tru Tiên Tứ Kiếm cũng rung động, đang hưởng ứng cổ kiếm ý này.

Mãi rất lâu sau, kiếm ý trên người Lâm Trường Sinh mới cuối cùng biến mất. 【Ngươi không ngừng dung hợp bốn loại Kiếm Đạo Thần Thông, cuối cùng ngộ ra được Kiếm Đạo Thần Thông chung thức Vô Tiên. 】 "Cuối cùng đã thành công rồi." "Dưới Kiếm Đạo Thần Thông Vô Tiên, chúng sinh bình đẳng, vô tiên có thể tồn tại." Đối với lần ngộ đạo này, Lâm Trường Sinh vô cùng mãn ý.

Ngũ thức Kiếm Đạo Thần Thông, tuyệt đối là thần thông có lực tấn công đơn thể mạnh nhất của ngã hiện nay.

Nếu có một thanh Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Kiếm trong tay, uy năng tuyệt đối có thể lần nữa tăng vọt.

Dù là Đại La Kim Tiên Viên Mãn, cũng không phải đối thủ của ngã.

Bất quá, Hồng Hoang Đại Lục có quá ít linh kiếm uy năng cường hãn.

Tru Tiên Tứ Kiếm không đề cập đến, Thanh Bình Kiếm chính là Chứng Đạo Pháp Bảo của Thông Thiên.

Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm lại nằm trong tay Minh Hà cẩu vương.

Cho nên, Lâm Trường Sinh vẫn có ý định tự mình đúc tạo một thanh linh kiếm vừa tay.

Điều này không thể vội vàng được.

Nếu không tìm được tài chất thích hợp, vậy thì phẩm cấp của linh kiếm đúc tạo ra cũng sẽ không cao đến mức nào.

"Ngũ đạo Kiếm Đạo Thần Thông đã ngộ ra được rồi." "Kế tiếp sẽ tham ngộ Tru Tiên Trận Đồ." Quá trình lĩnh ngộ tiếp tục...

Mấy chục vạn năm sau. 【Ngươi quan sát Tru Tiên Kiếm Đồ, không ngừng phân tích tinh vi, đốn ngộ ra được Ngũ Hành Kiếm Đồ. 】 "Không tệ." "Ngộ ra được Ngũ Hành Kiếm Đồ này, chỉ cần có dược liệu thích hợp ngã liền có thể chế tạo ra." Lâm Trường Sinh liền mở mắt.

Nguyên bản ngã là muốn ngộ ra bản giản hóa của Tru Tiên Kiếm Đồ.

Đột nhiên tâm linh khai sáng, quyết định dùng Ngũ Hành chi khí để thay thế.

Một khi luyện chế ra Ngũ Hành Kiếm Đồ, liền có thể bao trùm kẻ địch vào kiếm đồ.

Ngũ Hành chi kiếm thuộc tính các bất tương đồng.

Chương 75

Lại tuần hoàn bất tận, nguyên nguyên bất đoạn.

Uy năng vây khốn và làm người khác bị thương tuyệt đối không thấp.

Lần này ở trong Đại Trận Phong Ấn thu hoạch không nhỏ.

Ngũ chủng Kiếm Đạo Thần Thông, một loại kiếm đồ.

Đã cực đại đề thăng thần thông công kích của Lâm Trường Sinh.

Cũng đã đến lúc rời đi rồi.

Nhìn thoáng qua Tru Tiên Tứ Kiếm, Lâm Trường Sinh ra khỏi Đại Trận Phong Ấn.

Mộng Cảnh Thế Giới mà ngã bố trí trước đây vẫn còn tồn tại.

Nghĩ một lát, liền trực tiếp triệt bỏ.

Kế tiếp, chính là tìm kiếm Địa Để Tổ Mạch.

Căn bản không cần tìm kiếm bao lâu, Địa Để Tổ Mạch liền nằm không xa Đại Trận Phong Ấn.

Chỉ cần nhìn thấy một góc hiển lộ, Lâm Trường Sinh đều không thể không cảm thán tổ mạch này lớn đến mức nào.

Tựa như long cốt sâu dưới địa để uốn lượn.

Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm đến cực hạn ập tới.

Lâm Trường Sinh thậm chí còn nhìn thấy linh khí ngưng tụ thành linh dịch.

“Lại là một thánh địa tu luyện a.” Lâm Trường Sinh mắt ngã sáng ngời.

Đối với các Đại La Kim Tiên khác mà nói, cần không ngừng cảm ngộ sức mạnh Pháp Tắc mới có thể thăng cấp.

Mà cảm ngộ Pháp Tắc Đại Đạo của ngã đã đủ để ngã tấn cấp rồi.

Đặc biệt là có 《 Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết 》 đã được ngã cải lương, hấp thu linh khí càng thêm thô bạo.

Tấn cấp ngay tại đây vậy.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh bắt đầu bế quan bên cạnh một chỗ linh dịch. 《 Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết 》 trực tiếp hóa thân thành một xoáy nước khủng bố trên đỉnh đầu ngã.

Điên cuồng rút Tiên Thiên Linh Khí của Địa Để Tổ Mạch.

Rất nhanh liền hình thành một cột linh khí nồng đậm đến mức đã hóa thành thực chất, thẳng tắp xông vào thể nội Lâm Trường Sinh.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh rơi vào bế quan tu luyện.

Hồng Hoang không kể năm tháng, tu luyện không biết thời gian.

Lâm Trường Sinh ngồi khoanh chân trên Địa Để Tổ Mạch tu luyện đã trôi qua mấy vạn năm thời gian.

Duy nhất không đổi chính là linh khí xoáy nước vẫn luôn giúp ngã điên cuồng hấp thu linh khí tổ mạch.

Đột nhiên, linh khí xoáy nước biến mất vào thiên địa.

Mà Lâm Trường Sinh cũng tùy theo mở mắt.

“Cuối cùng đã Đại La Kim Tiên Viên Mãn.” Mấy vạn năm tu luyện này, cũng đã khiến tu vi của ngã từ Đại La Kim Tiên trung kỳ tấn thăng lên Đại La Viên Mãn.

Chỉ còn một bước nữa, liền có thể tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng bước này đã không chỉ là bế quan hấp thu linh khí là có thể làm được nữa.

Dù vậy, cảm thụ pháp lực sung phái trong thể nội, Lâm Trường Sinh cũng vô cùng mãn ý.

Với thần thông và linh bảo gia tăng của ngã hiện nay, đối đầu với Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ cũng có lực chiến đấu.

"Cũng đã đến lúc bắt đầu bố trí Mộng Cảnh Thế Giới trên tổ mạch rồi." Giờ đây tu vi đại tăng, cũng đã khiến Lâm Trường Sinh tín tâm đại tăng.

Tây Phương Địa Để Tổ Mạch.

Mộng Cảnh Tú Mạt đã được đề thăng đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo dưới sự quán chú pháp lực của Lâm Trường Sinh, che trời lấp nhật.

Mộng Cảnh Đại Đạo đạo vận tương tùy, mịt mờ sương khói, dị tượng không ngừng.

Rất nhanh chỗ bị Mộng Cảnh Tú Mạt bao phủ liền hóa thành Mộng Cảnh Thế Giới.

Địa Để Tổ Mạch thật sự quá lớn.

Dù là pháp lực của Lâm Trường Sinh cũng vô pháp toàn bộ bao trùm.

Bất quá, Lâm Trường Sinh cũng không có ý định bao trùm toàn bộ Địa Để Tổ Mạch.

Có thể bao trùm một đoạn lớn cũng đã đủ rồi.

Với lại một khi Mộng Cảnh Thế Giới cấu kiến thành công, Thiên Đạo chấn động.

Lại là lượng lớn công đức tưởng lệ.

Đến lúc đó chắc chắn sẽ kinh động La Hầu.

Phía sau muốn cấu kiến Mộng Cảnh Thế Giới sẽ khó khăn.

Cho nên chi bằng một lần cấu kiến một Mộng Cảnh Thế Giới quy mô lớn.

Có Tiên Thiên Chí Bảo phụ trợ, vô nghi khinh tùng rất nhiều.

Rất nhanh.

Một đoạn Địa Để Tổ Mạch của Mộng Cảnh Thế Giới đã cấu kiến hoàn thành.

Đợi đến khi Mộng Cảnh Đại Đạo và không gian chu vi hoàn toàn dung hợp làm một thể thì Thiên Đạo chấn động.

Lâm Trường Sinh thấy vậy liền vội vàng thi triển thần thông rời khỏi nơi này.

Hải lượng công đức như thái dương sắc vàng xuất hiện trong hư không.

Giờ khắc này, tất cả Hồng Hoang chúng sinh tâm hữu sở cảm, nhìn về phía hư không.

Tây Phương Ma Tổ Điện.

La Hầu đang bế tử quan lần nữa mở mắt.

Hắn lúc này sắp phát điên.

"Vì sao lại là Thiên hàng công đức!" "Rốt cuộc người này đã làm gì ở Tây Phương của ngã?" "Không được." "Như vậy quá bị động rồi." "Không chừng sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của ngã." La Hầu thật sự sốt ruột.

Khó khăn lắm việc Thiên hàng công đức này mới lắng xuống.

Lần này cư nhiên còn mãnh liệt hơn trước.

Một cục công đức lớn như vậy tổng không thể vô cớ mà có được.

Định nhiên là Tây Phương Đại Lục đã xảy ra chuyện mà hắn không biết.

Giờ khắc này, La Hầu đã không còn bận tâm đến sự tiêu hao của bản thân nữa.

Trực tiếp ngưng tụ ra một cỗ Pháp Lực Chân Thân.

Pháp Lực Chân Thân này cụ bị một nửa thực lực của hắn.

Có thể phát huy ra thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Nghĩ một lát, vì sự ổn thỏa, La Hầu trực tiếp giao Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cho Pháp Lực Chân Thân.

"Nhất định phải tìm ra người này." "Tra ra hắn rốt cuộc đã làm gì." Pháp Lực Chân Thân thu hạ Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên gật đầu, tùy tức rời khỏi Ma Tổ Điện.

Nam Phương Bất Tử Hỏa Sơn.

"Tây Phương Đại Lục tần hàng công đức." "Chẳng lẽ La Hầu đã nắm giữ được phương pháp nào đó để có được công đức?" Nguyên Phượng đứng trên Bất Tử Hỏa Sơn nhìn về phía Tây Phương.

Giờ đây nàng hiển nhiên cảm giác khí vận bất túc.

Muốn chứng đạo quá khó khăn.

Quan trọng là hiện tại còn có chuyện phiền lòng lớn hơn.

Nàng thân là tộc trưởng Phượng Tộc, lúc này bị các tộc trưởng trong tộc yêu cầu dục hạ một đời.

Khả tiếc, những kẻ được gọi là thiên tài trong tộc này nàng đều không vừa mắt.

Khoảng thời gian này chỉ có thể dùng bế quan để giải tỏa.

Đông Hải.

“Giờ đây Long Tộc của ngã và hai tộc khác đang chiến đấu bất phân thắng bại.” “Nếu có thể có được những công đức này, nói không chừng có thể giúp ngã tiến thêm một bước.” “Cũng có thể phái một số người đến Tây Phương Đại Lục xem có chuyện gì xảy ra.” Nhiều công đức như vậy, đã gần như sánh bằng công đức được ban thưởng vào ngày lập tộc của bọn họ.

Làm sao có thể không động tâm.

Bất Chu Sơn.

“Lại không thể suy toán ra.” “Giờ đây khí vận nhất phân vi tam, căn bản vô pháp chứng đạo thành công.” “Lượng kiếp chi lực thúc đẩy ba tộc chúng ta không ngừng tiến lên, muốn dừng lại đã không kịp.” “Nếu nhĩ có thể niệm tình nể mặt trước đây, chỉ cầu có thể bảo tồn một chút huyết mạch cho Kỳ Lân nhất tộc của ngã.” Thủy Kỳ Lân ánh mắt bình tĩnh tự ngôn tự ngữ.

Đúng vậy, nó đã cảm nhận được, muốn chứng đạo trừ phi diệt hai tộc kia.

Nhưng giờ đây tam tộc đỉnh lực, thực lực tương soa bất đại.

Kết quả cuối cùng chỉ có thể là tam bại câu thương.

Song giờ đây thu thủ hiển nhiên đã không kịp.

Ba tộc bọn họ đại đa số đều đã bị sát khí lượng kiếp xâm thực.

Dù có dọn khỏi Bất Chu Sơn trốn đi, dưới sự khu động của sát khí lượng kiếp, y cựu sẽ có địch nhân tìm đến tận cửa.

Chương 76

Sở dĩ Thủy Kỳ Lân giờ khắc này chỉ muốn bảo tồn một chút huyết mạch rồi.

Mà người thần bí vô pháp suy toán này, chính là hy vọng duy nhất của nó hiện nay.

Khả tiếc, vô pháp suy toán cũng có nghĩa là vô pháp tầm hoa.

Nhất thiết chỉ có thể xem duyên phận rồi.

Ngọc Kinh Sơn.

"Như thử đa đích công đức?" "Hắn rốt cuộc đã làm gì mà khiến Thiên Đạo cũng phải vì thế mà chấn động?" "Nếu có thể có được chủng phương pháp này, ngã sẽ chiếm thế thượng phong trong cuộc tranh đấu với La Hầu." Hồng Quân có chút ý động.

Song tối chung vẫn thập phần phóng khí.

Người này quá giảo hoạt rồi.

Mỗi lần thu thủ công đức chi hậu, liền hoán vô số cá phương hướng.

Thêm vào đó vô pháp suy toán, muốn tìm được hắn xác thực có chút khó khăn.

Bất quá hiện tại kẻ sốt ruột nhất ứng cai là La Hầu ba.

Hồng Quân khinh khinh nhất tiếu, tùy hậu kế tục bế quan...

"Cư nhiên có nhiều công đức như vậy." "Còn nhiều hơn tất cả công đức của ngã trước đây cộng lại." Lâm Trường Sinh hưng phấn thu hạ công đức.

Nhiều công đức như vậy, đủ để ngã tu phục Mộng Cảnh Tú Mạt

đến Hỗn Độn Linh Bảo rồi.

Nhưng muốn tu phục đến tầng thứ Hỗn Độn Linh Bảo, thì đã không chỉ là công đức.

Thực lực bản thân ngã, còn có cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo đều phải đề thăng, tài có cơ hội thường thí.

Hiện tại đối với ngã mà nói, vẫn còn quá sớm rồi.

Thu hạ công đức, Lâm Trường Sinh tự nhiên là biến hoán vô số phương hướng.

Nhưng đột nhiên, ngã đình lại.

"Không ngờ vẫn bị phát hiện a." Đúng vậy.

Ngã cảm thụ được một cỗ thần niệm đã khóa định ngã.

Nhậm bằng ngã như hà đào bào, cũng bất khả năng bào đắc điệu rồi.

Tác tính liền đình tại đây.

Quả nhiên.

Một nhân ảnh từ hư không xuất hiện.

Hắc phát hắc bào.

Toàn thân có băng lãnh sát ý.

Khí tức thuộc về Hỗn Nguyên Kim Tiên hào bất bảo lưu thích phóng ra.

"Không ngờ cư nhiên có thể khiến Ma Tổ La Hầu thân lâm, quả chân là vinh hạnh của ngã a." "Không đúng, chỉ là một cỗ Pháp Lực Chân Thân." Lâm Trường Sinh đồng dạng phát hiện La Hầu trước mặt tịnh bất thị bản thể thân chí.

Mà là Pháp Lực Chân Thân.

Điều này liền khiến ngã thở phào nhẹ nhõm.

Yếu thị chân đích là bản thể La Hầu cản đến, ngã chích hữu đào bào đích phân.

Bất đàm tu vi của La Hầu chí ít cũng có Hỗn Nguyên trung kỳ.

Quang thị Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương của hắn liền khủng bố vô cùng.

"Nhĩ chính là người luyện đan đại sư thần bí kia?" "Lần trước chính là nhĩ tấn thăng Thập Nhị Phẩm Tam Hoa?" Pháp Lực Chân Thân của La Hầu hiếu kỳ nhìn Lâm Trường Sinh trước mặt.

Cự ly hắn tấn cấp Đại La Kim Tiên chưa được bao lâu, cư nhiên đã Đại La Kim Tiên Viên Mãn?

Bất quá nghĩ đến thân phận luyện đan sư của ngã, hựu thích nhiên rồi.

"Luyện đan đại sư?" Lâm Trường Sinh mi đầu khẽ động.

Khán lai lần trước giao ra đan phương Khứ Sát Đan đã khiến bọn họ ký trụ chính mình rồi a.

Ký nhiên như thử, đảo dã không có tất yếu phủ nhận rồi, "Không tệ." "Nhĩ là người của Hồng Quân?" La Hầu tiếp tục vấn đạo.

Hắn ti hào bất đam tâm Đại La Kim Tiên trước mặt này có thể từ tay hắn đào tẩu.

"Đương nhiên không phải." Lâm Trường Sinh dao dao đầu.

"Nhĩ có nguyện ý gia nhập Ma Tộc của ngã?" Chỉ cần bất thị người của Hồng Quân, La Hầu liền yên tâm hơn rất nhiều.

Trực tiếp liền muốn lạp long Lâm Trường Sinh.

"Đa tạ Ma Tổ đích hảo ý rồi." "Ngã tự do quán rồi, bất hỉ hoan thụ

đáo ước thúc.” Lâm Trường Sinh tưởng dã bất tưởng cự tuyệt rồi.

Gia nhập nhĩ Ma Tộc, nhiên hậu bị Thiên Đạo thanh toán?

Biệt sỏa rồi La Hầu, ngoại diện toàn bộ đều là Hồng Quân.

Vẫn thị sấn tảo tưởng tưởng chẩm yêu hoạt hạ khứ ba.

Pháp Lực Chân Thân của La Hầu nhìn thấy Lâm Trường Sinh cự tuyệt lời mời của hắn, sắc mặt bất cấm lạnh xuống.

Hắn nãi là Ma Tổ, nhất hướng thị nói một không hai.

Rất thiếu có người dám ở trước mặt hắn nói không.

Vị Đại La Kim Tiên thần bí này hoàn chân thị hữu thị vô khủng a.

Lâm Trường Sinh ti hào vô cụ.

Chỉ thị một cỗ Pháp Lực Chân Thân mà thôi, hưu tưởng nhượng ngã khuất phục.

“Nhĩ bất phạ ngã sát rồi nhĩ?” La Hầu lãnh lãnh nói đạo.

“Na dã đắc khán nhĩ có hay không bản sự này rồi.” Lâm Trường Sinh toàn thân pháp lực cổ động, đã tố hảo chuẩn bị chiến đấu rồi.

Ngã khả bất nhận vi La Hầu chạy một chuyến, chỉ vì hòa chính mình nhàn liêu.

Chiến đấu thủy chung thị sẽ bạo phát a.

“Cáp cáp.” “Nhĩ rất tự tín, dã rất cuồng.” “Đảo thị phi thường phù hợp phong cách Ma Tộc của chúng ta.” “Ngã thả vấn nhĩ, vì hà Thiên Đạo sẽ bất đoạn hàng hạ công đức?” La Hầu cáp cáp đại tiếu, tiếng cười chấn nhĩ dục lung.

Bất quá hắn hoàn thị vấn xuất vấn đề mà hắn rất quan chú.

Như quả năng cú đắc đáo chủng phương pháp Thiên hàng công đức này, na yêu hắn tuyệt đối có thể ở cuộc tranh đấu này, chiếm cứ

tuyệt đối thượng phong.

"Chủng phương pháp này nhĩ môn học bất lai." Lâm Trường Sinh dao dao đầu.

Nhĩ môn và ngã chi gian đích soa cự, thị một cá Hệ Thống.

Thị thập cá đỉnh cấp thiên phú.

"Khán lai nhĩ thị bất đả toán lão thực nói rồi." "Dã hảo." "Liền nhượng ngã đến khán khán bản lĩnh của nhĩ ở na lý." La Hầu hiển nhiên là nhận vi Lâm Trường Sinh bất nguyện ý cáo tố hắn.

Tất hắc nùng úc đích Ma Đạo Pháp Tắc ở lòng bàn tay hắn ngưng tụ.

Tùy hậu hóa vi một bả thuần túy đích ma khí trường thương.

Trường thương thượng ma diễm thôn thổ.

Chỉ thị trát nhãn công phu, liền tiêu thất ở nguyên địa.

Tái độ xuất hiện thì hậu, đã xuất hiện ở đỉnh đầu Lâm Trường Sinh.

Trí mệnh nguy cơ cảm nhượng Lâm Trường Sinh toàn thân khẩn banh.

Bất quý thị La Hầu a.

Na phạ là một cỗ Pháp Lực Chân Thân dã có như thử khủng bố chiến đấu lực.

Bất quá chính hảo, dã có thể kiểm nghiệm một chút thu hoạch của chính mình đoạn thời gian này.

Tâm niệm nhất động.

Huyền Nguyên Kiếm xuất hiện ở thủ trung Lâm Trường Sinh.

Trực tiếp dĩ pháp lực thôi động kiện Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh

Bảo này đến cực hạn.

Vô lượng Nhất Nguyên Trọng Thủy phong cuồng diễn hóa.

Mỗi một tích Nhất Nguyên Trọng Thủy đều tương đương với vực ngoại Thái Cổ Thần Sơn.

Nhất nhãn khán khứ, chí ít dã có số thập tích.

Nhất kiếm triêu về phía ma diễm trường thương của La Hầu khảm đi.

Đốn thì Nhất Nguyên Trọng Thủy và ma diễm trường thương phong cuồng tương hỗ ma diệt.

Đãn thị hiển nhiên, pháp lực và thực lực của Pháp Lực Chân Thân La Hầu đều cường hơn Lâm Trường Sinh.

Ma Diễm Pháp Tắc bất đoạn tiêu ma Nhất Nguyên Trọng Thủy.

"Trọng Lực." Lâm Trường Sinh đại hát nhất thanh.

Trọng Lực Pháp Lực trực tiếp tác dụng trên Huyền Nguyên Kiếm.

Nhượng nguyên bản đã trọng như vạn quân đích Huyền Nguyên Kiếm tái độ bạo phát xuất khủng bố uy năng.

"Hoàn chưởng ác Trọng Lực Pháp Tắc, bất thác." La Hầu khinh miêu đạm tả nói đạo.

Tùy hậu trực tiếp ngưng tụ số thập cá ma khí trường thương ở thân hậu.

Chương 77

"Giá nhất thứ, ngã khán nhĩ như hà để đáng." "Ma khí tứ ngược." La Hầu đê hát nhất thanh.

Ma khí trường thương đái trứ sát ý phá không chuyển thuấn sát chí.

"Tiên Thiên Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ." Lâm Trường Sinh trực tiếp động dụng kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Hải lượng pháp lực phong cuồng dũng nhập Hạnh Hoàng Kỳ chi trung.

Hạnh Hoàng Kỳ nghênh phong chiêu triển, tinh kỳ mạn thiên.

Kim liên đóa đóa, vạn pháp bất xâm.

Sái lạc vô cùng kim quang tương Lâm Trường Sinh hộ ở trung gian.

Phanh phanh phanh.

Nhất đạo đạo ma khí trường thương phong cuồng oanh kích trên Hạnh Hoàng Kỳ.

Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này phong cuồng chiến đẩu.

Lâm Trường Sinh lúc này chỉ giác pháp lực đang bị phong cuồng tiêu hao.

"Nhĩ dã cật ngã một chiêu thần thông." "Canh Kim Trường Hà." Lai nhi bất vãng phi lễ dã.

Kim Chi Đại Đạo hạ, Canh Kim Trường Hà hạo hạo đãng đãng, phong duệ chí cực.

Trực tiếp tương La Hầu lung tráo ở kỳ trung.

“Kim Chi Đại Đạo.” “Nhĩ quả nhiên chưởng ác bất chỉ một chủng đại đạo.” Thanh âm La Hầu từ Canh Kim Trường Hà truyện ra.

Giờ khắc này, La Hầu thậm chí đều không có động dụng linh bảo.

Trực tiếp dĩ tự thân pháp lực ngưng tụ hộ thể linh quang.

Khinh nhi dịch cử liền đáng trụ công kích của Lâm Trường Sinh.

“Âm Dương Ma Bàn Bàn.” Tất cả điều này đều ở ý liêu chi trung của Lâm Trường Sinh.

Bất cấp bất táo, tái độ phát động thần thông.

Âm Dương Đại Đạo chi hạ, Âm Dương Ma Bàn Bàn hóa vi hắc sắc nhị khí, hình thành một cá cự đại ma bàn.

Bất đình toàn chuyển.

Thí đồ giảo sát La Hầu.

“Gia thượng Đan Chi Đại Đạo của nhĩ, tam chủng đại đạo rồi.” “Nhĩ hoàn chân nhượng ngã kinh hỉ a.” “Quái bất đắc năng cú dẫn khởi Đại Đạo đích trọng thị.” La Hầu mục quang bình tĩnh.

Hư không nhất chỉ.

Đốn thì ma khí ngưng tụ thành một cá tất hắc ma bàn.

Trực tiếp hòa Âm Dương Ma Bàn Bàn giảo sát ở nhất khởi.

La Hầu chưởng ác Ma Chi Pháp Tắc, bằng tá tu vi cao thâm, chỉ thử một điều Pháp Tắc đều năng cú lực kháng Lâm Trường Sinh.

Do dĩ khả kiến, thực lực La Hầu có đa cường đại.

Bất quá, giá khả bất thị toàn bộ thực lực của Lâm Trường Sinh.

“Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật.” Lai tự Tam Quang Thần Thủy chi trung ngộ đắc đích thần thông.

Kim ngân tử tam sắc liên hoa bằng không nhi xuất.

Thiểm diệu vẻ đẹp mê huyễn trí mệnh, toàn chuyển oanh hướng La Hầu.

Na phạ là dĩ thực lực La Hầu, đệ nhất nhãn khán khứ đều bị hấp khứ tâm thần.

Bất quá rất nhanh liền hồi quá thần lai.

"Hảo cường đại thần thông." La Hầu nhẫn bất trụ tán thán một cú.

Đãn khước y cựu không có sử dụng linh bảo.

Mà là tương hộ thể linh quang kích phát đến cực hạn.

Hắn một cá Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đối phó một cá Đại La Kim Tiên còn muốn sử dụng linh bảo đích thoại, đa thiếu sẽ đâu mất mặt.

Bất quá diện tử tuy nhiên trọng yếu, đãn thị nhất muội giảng cứu đích thoại, khả thị sẽ cật đại khuy.

Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật, nãi là từ Tam Quang Thần Thủy lĩnh ngộ đích tam chủng thần thông dung hợp nhi lai.

Phân biệt cụ hữu đặc tính Nhật Quang Diệt Thể, Nguyệt Quang Thực Cốt, Tinh Quang Thôn Linh.

Đồng thì hựu cụ bị khủng bố uy năng.

Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật chàng kích trên hộ thể linh quang của La Hầu, tấn tốc thôn giải hộ thể linh quang của hắn.

Đóa kim liên ba sắc đẹp trí mệnh này phát xuất diệu nhãn quang mang.

Tùy hậu oanh long một tiếng cự hưởng khởi lai.

Trùng thiên nhi khởi đích ma cô vân liên chu vi đích Tiên Thiên Linh Khí đều bị tạc thành chân không.

Lâm Trường Sinh song nhãn vi mị.

Uy năng của Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật xác thực bất thác.

Nhược thị địch nhân đồng cảnh giới cật thượng một kích này, tựu toán bất tử dã yếu trọng thương thất khứ chiến đấu lực.

Bất quá La Hầu này khả thị Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ tu vi, ứng cai là tử bất liễu.

Quả nhiên.

Một đạo hắc ảnh từ bạo tạc chi trung trùng ra.

Chính thị La Hầu.

Bất quá lúc này hắn đã không có vẻ đạm nhiên lãnh mạc lúc bắt đầu.

Nhất thanh hắc bào đã phá phá lạn lạn, hắc phát dã tán loạn vô cùng, khí thế thượng dã có ba động.

Hiển nhiên tiểu khán một kích vừa rồi, nhượng hắn dã thụ một ít thương thế.

"Rất bất thác đích thần thông." "Thủ đoạn của nhĩ quá đa rồi." "Quái bất đắc năng cú đắc đáo Đại Đạo đích chú thị." "Khả tiếc, một thiên tài tuyệt thế như vậy liền muốn tử ở thủ thượng của ngã rồi." Vừa rồi để đáng một kích này, đã tiêu hao của hắn một tiểu bán pháp lực.

Tái háo xuống đi khả tựu chân đích bất thái lễ mạo rồi a.

Chỉ thị La Hầu hoàn vị phát động công kích, thần thông của Lâm Trường Sinh tái độ công kích nhi chí.

La Hầu chưa từng uất ức đến thế.

Ngã đường đường Ma Tổ, chưởng khống Ma Chi Pháp Tắc.

Xưa nay vẫn là Ngã dùng công kích cuồng bạo đánh cho địch nhân không chút hoàn thủ chi lực.

Thế nhưng lần này, Ngã lại bị một Đại La Kim Tiên viên mãn cấp đánh đến không thể ra tay tấn công.

Đặc biệt là Đại La Kim Tiên này thủ đoạn quá nhiều.

Các loại thần thông tề xuất, không hề trùng lặp.

Hơn nữa Đại Đạo mà hắn chưởng khống cũng nhiều đến đáng sợ.

Điều này không khỏi khiến La Hầu bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Thời đại này thật sự là thời đại Ngã chứng Đạo sao?

Ngay khi hắn xuất thần, một chiêu thần thông của Lâm Trường Sinh lại lần nữa oanh bay hắn.

Bất quá chỉ khiến hắn bị một chút khinh thương mà thôi.

"Tiềm lực của ngươi quả thực vượt quá sức tưởng tượng của Ngã." "Chỉ cần ngươi đồng ý gia nhập Ma tộc của Ngã, tài nguyên của Ma tộc Ngã mặc ngươi tự do lấy." "Tận hưởng đặc quyền một người dưới vạn người trên." La Hầu đã thấy được chỗ đáng sợ của Lâm Trường Sinh.

Người như vậy nếu có thể gia nhập phe mình, khả năng đối phó Hồng Quân tuyệt đối sẽ tăng lên rất nhiều.

Sở dĩ bây giờ hắn không có cách nào với mình, chỉ là do chịu thiệt vì cảnh giới thấp mà thôi.

"Ai." "Ngươi tại sao lại không hiểu chứ?" "Đạo Ma chi tranh, thắng toán của ngươi lại nằm ở đâu?" Lâm Trường Sinh lắc đầu thở dài.

La Hầu nhướng mày, chẳng lẽ hắn biết điều gì đó sao?

“Ma tộc ta không thể nào gia nhập.” “Cuộc chiến giữa ngươi và Hồng Quân ta cũng sẽ không can dự.” “Nếu như ngày ngươi vẫn lạc, vẫn muốn bảo lưu một tia huyết mạch.” “Có thể ngưng tụ một tia bản nguyên của mình, hô hoán ta là được.” Căn nguyên của La Hầu không tệ.

Nếu không phải Thiên Đạo có ý muốn Hồng Quân làm người đại diện, La Hầu chưa chắc đã thua.

Nếu có thể đoạt được bản nguyên của hắn, rồi điểm hóa, cũng là một đệ tử không tệ.

Còn về trận chiến kia, Lâm Trường Sinh chắc chắn sẽ đi.

Không nói đến Tru Tiên Tứ Kiếm, chí ít Càn Khôn Đỉnh hắn cũng phải tìm cách đoạt lấy.

“Không biết sống chết!” Vẫn lạc?

Ngã La Hầu làm sao có thể thua!

La Hầu hiển nhiên bị lời của Lâm Trường Sinh kích thích, đang định bạo tẩu thì Lâm Trường Sinh đã dẫn trước một bước phát động công kích.

“Kiếm Đạo Thần Thông Nhất Thức Tru Tiên!” Huyền Nguyên Kiếm điên cuồng chiến đấu, ông minh không ngớt.

Dưới đạo vận của Kiếm Chi Đại Đạo, Tru Tiên kiếm ý ầm ầm bộc phát.

Một kiếm quang hàn mười chín châu, kiếm khí tung hoành vạn vạn dặm.

Tru Tiên kiếm ý khủng bố tràn ngập cả không gian, ngay cả Tiên Thiên Linh Khí cũng bị cắt xé điên cuồng dưới kiếm ý khủng bố này.

“Tru Tiên kiếm ý!” La Hầu kinh hô một tiếng.

Chương 78

Cổ kiếm ý này hắn thực sự quá quen thuộc rồi.

Chẳng phải là Tru Tiên kiếm ý bị phong ấn dưới Tu Di Sơn sao?

Người này rốt cuộc là ai?

Vì sao lại chưởng khống Tru Tiên kiếm ý?

Nhưng không đợi hắn nghĩ nhiều.

Cổ kiếm ý khủng bố này dù là hắn cũng không dám xem thường.

Ma Chi Pháp Tắc cuồn cuộn, Pháp Lực phun trào ra, hình thành đầy trời những trường thương đen kịt.

Nhắm thẳng vào đạo thần thông này oanh kích.

Vô số trường thương đen kịt bị Tru Tiên kiếm ý cắt nát, lại có vô số trường thương đen kịt trùng tân ngưng tụ.

Bầu trời đều rơi xuống đầy trời mưa ma màu đen.

Thần thông thật cường hãn.

Dù không sánh bằng Tru Tiên Kiếm thật sự, nhưng đạo thần thông này tuyệt đối là mạnh nhất trong Kiếm Đạo Thần Thông.

Chưa đợi La Hầu thở phào một hơi, công kích của Lâm Trường Sinh lại lần nữa ập đến.

"Kiếm Đạo Thần Thông Nhị Thức Lục Tiên." Lục Tiên kiếm ý lại lần nữa bộc phát.

Kiếm ý đồ lục tất cả khiến La Hầu giờ khắc này cũng phải kinh hãi run rẩy.

"Lục Tiên kiếm ý!" "Ngươi rốt cuộc là ai!" La Hầu rốt cuộc

không thể giữ được bình tĩnh nữa.

Đây thật sự chỉ là một Đại La Kim Tiên bình thường sao?

Chiến lực như thế này thực sự quá khủng bố rồi.

Hắn La Hầu tự nhận đồng cảnh giới vô địch.

Giờ khắc này đối mặt Lâm Trường Sinh, vô địch chi tâm của hắn bị phá vỡ hoàn toàn.

Nếu như mình và người trước mắt này cùng một cảnh giới, căn bản không phải đối thủ.

Điều này khiến La Hầu cao ngạo từ trước đến nay nội tâm gào thét, không thể nào!

Thế nhưng đáp lại hắn là Lục Tiên kiếm ý.

La Hầu vội vàng chống lên hộ thể linh quang để chống cự.

"Phanh phanh phanh." Tựa như mưa đánh lá chuối, liên miên không dứt, sát cơ vô hạn.

Hộ thể linh quang của La Hầu đang điên cuồng chiến đấu.

Pháp Lực không ngừng bị tiêu hao.

Cứ tiếp tục như vậy, pháp lực chân thân này của hắn sớm muộn cũng sẽ bị tiêu hao cạn kiệt pháp lực.

La Hầu uất ức a.

Tưởng hắn Ma Tổ xưa nay nổi tiếng với công kích cường đại.

Giờ khắc này lại chỉ có thể bị động phòng thủ.

Nói ra, dù là lão đối thủ Hồng Quân cũng không dám tin.

May mắn thay, pháp lực chân thân này nhờ vào hộ thể linh quang cuối cùng cũng cản được Lục Tiên kiếm ý.

Nhưng La Hầu thấy Lâm Trường Sinh vẫn chưa dừng lại.

Hắn sẽ không còn chưởng khống Hãm Tiên kiếm ý nữa chứ?

Ý nghĩ này vừa mới nảy sinh, tiếng quát lớn đã truyền đến.

"Kiếm Đạo Thần Thông Tam Thức Hãm Tiên!" Vô cùng vô tận, Hãm Tiên kiếm ý từ bốn phương tám hướng bao vây La Hầu.

"Đủ rồi." Giờ khắc này La Hầu triệt để bộc phát.

Hắn cũng không còn quan tâm đến thể diện của Hỗn Nguyên Kim Tiên nữa, trực tiếp động dụng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của bản thể.

Diệt thế hắc liên đen kịt tản mát ra Diệt Thế chi quang, xoay tròn vo.

Như thần vật tuyệt thế trong đêm đen.

La Hầu đoan tọa trên liên đài, bảo tướng trang nghiêm, vững như bàn thạch.

Mặc cho Hãm Tiên kiếm ý của Lâm Trường Sinh oanh kích lên trên, cũng không thể phá vỡ diệt thế hắc quang.

"Thắng bại đã định." "Ngươi không thể nào phá vỡ Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của Ngã." La Hầu lại lần nữa khôi phục lại sự bình tĩnh trước đó.

Pháp Lực hiện tại của hắn chỉ còn lại chưa đến một nửa.

Có Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở đây, hắn đã đứng ở thế bất bại.

Còn Đại La Kim Tiên này cũng sẽ tiêu hao cạn kiệt pháp lực, bị mình nắm giữ.

Lần này cho dù hắn không chịu thúc thủ tựu cầm, cũng nhất định

phải mang về Ma Tổ Điện.

Bí mật và thủ đoạn của hắn thực sự quá nhiều.

"Là sao?" "Vẫn là câu nói đó, ngươi nếu như bản thể thân chí." "Ta chỉ có phần chạy trốn." "Nhưng hiện tại ngươi, bất quá chỉ là pháp lực chân thân mà thôi." "Pháp lực tiêu hao cạn kiệt, ngươi lại có thể làm gì ta?" Lâm Trường Sinh cười lớn một tiếng, chiến ý xung thiên.

"Kiếm Đạo Thần Thông Tứ Thức Tuyệt Tiên!" Huyền Nguyên Kiếm điên cuồng chiến đấu, ẩn ẩn có vết rách truyền ra.

Thanh Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này đã không thể thừa thụ nổi kiếm ý khủng bố như vậy.

Dưới Tuyệt Tiên kiếm ý, ngay cả tiên nhân thật sự cũng phải tuyệt vọng diệt tuyệt.

Cổ kiếm ý này giống như thủy triều, sóng sau cao hơn sóng trước, không ngừng oanh kích vào phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Giờ khắc này, La Hầu đoan tọa trên liên đài tựa như một con thuyền lá giữa đại dương gào thét nộ hống, bất cứ lúc nào cũng có thể bị lật úp.

Bất quá Thập Nhị Phẩm Liên Đài vốn là một hạt sen của Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Lực phòng ngự kinh người.

Mặc dù dưới sự trùng kích của Tuyệt Tiên kiếm ý, linh quang không ngừng lóe lên, nhưng vẫn vững như Thái Sơn.

La Hầu cảm thụ một chút, lại bị tiêu hao mất một phần ba pháp

lực.

Còn lại hai phần ba pháp lực cuối cùng, chắc là đủ rồi.

“Thủ đoạn của ngươi chắc cũng gần đến cực hạn rồi phải không?” “Pháp lực còn lại của Ngã đủ để lấy ngươi.” “Lời đề nghị trước đó của Ngã ngươi bây giờ vẫn có thể suy nghĩ một chút.” La Hầu cảm thấy hôm nay tuyệt đối là lần kiên nhẫn nhất trong đời hắn.

Bằng không thay vào người khác, đã sớm xử lý gọn gàng rồi.

Hy vọng Đại La Kim Tiên này đừng không biết điều.

“Cực hạn?” “Ha ha, ta thật sự không biết cực hạn của ta ở đâu a.” “Ngươi có thể đỡ được một kích cuối cùng của ta rồi hãy nói.” Cực hạn?

Đối với Lâm Trường Sinh mà nói thực sự chưa đến.

Nhiều nhất cũng chỉ là làm nóng người mà thôi.

Hắn chưởng khống mười mấy loại Đại Đạo, gần ba mươi loại thần thông.

Nếu như mỗi loại đều sử dụng một lần, La Hầu có phải sẽ không dám nói lời kiêu căng như vậy nữa không.

Đương nhiên, Lâm Trường Sinh hiện tại vẫn chỉ là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Những Đại Đạo thần thông này nếu sử dụng toàn bộ một lần, pháp lực sẽ không đủ.

Bất quá hắn còn có thủ đoạn cuối cùng.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Dùng kiện Công Đức Tiên Thiên Chí Bảo này để diễn hóa Khai Thiên Thần Thông, tuyệt đối có thể phá vỡ hộ thể hắc quang của Diệt

Thế Hắc Liên.

Bất quá, vẫn chưa đến bước cuối cùng này.

Hiện tại, Lâm Trường Sinh còn có một đạo Kiếm Đạo Thần Thông cuối cùng.

Vô Tiên.

Dưới đạo thần thông này, cho dù không phá vỡ hộ thể hắc quang của Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, pháp lực của La Hầu cũng sẽ tiêu hao cạn kiệt.

Chỉ là đáng tiếc thanh Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo này rồi.

E rằng khó mà thừa thụ nổi kiếm ý như vậy.

Đúc tạo một thanh linh kiếm cao cấp thuộc về mình đã trở nên cấp bách.

Bất quá yêu cầu của Lâm Trường Sinh không hề thấp, chí ít cũng phải rèn đúc ra Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Nếu như vậy, dược liệu trên phương diện này sẽ cần phải tốn rất nhiều công sức.

Chỉ có thể từ từ tìm kiếm.

"Ngươi còn có thủ đoạn gì, cứ việc sử dụng ra." La Hầu nghe Lâm Trường Sinh nói, trong lòng nhảy lên một cái.

Sẽ không chứ, sẽ không chứ.

Bốn loại Kiếm Đạo Thần Thông này đã vô cùng khủng bố rồi.

Còn có cái gì khủng bố hơn thế nữa?

"Kiếm Đạo Thần Thông Chung Thức Vô Tiên!" Giờ khắc này, La Hầu phảng phất cảm nhận được sự áp bách đến từ giữa thiên địa.

Giữa thiên địa, không cho phép có tiên nhân tồn tại!

Chương 79

Vô lượng kiếm ý từ trên trời giáng xuống.

Linh thực vật, khoáng mạch xung quanh đều không thể thừa thụ nổi kiếm ý khủng bố này, trực tiếp hóa thành tan tác.

Một kiếm thông thiên thùy vi tiên, Vô Tiên chi hạ chung thành không!

Dưới Vô Tiên kiếm ý, chúng sinh bình đẳng, thần tiên bất tồn.

Huyền Nguyên Kiếm điên cuồng ông minh chiến đấu, linh quang đã bộc phát đến cực hạn.

Thậm chí đã không thể thừa thụ nổi kiếm ý, trực tiếp đứt gãy thành hai khúc.

Kiếm ý khủng bố giống như ánh sáng rực cháy, trực tiếp thôn phệ Diệt Thế Hắc Liên.

"A a a a!" Dù thân ở Diệt Thế Hắc Liên liên đài, La Hầu cũng cảm nhận được cảm giác cắn xé lạnh lẽo từ Nguyên Thần này.

"Mau cản ta lại." Toàn thân pháp lực không cần mạng dốc hết vào Thập Nhị Phẩm Hắc Liên.

Thế nhưng Thập Nhị Phẩm Hắc Liên đều đang điên cuồng chiến đấu.

Diệt thế hắc quang đã không ngừng lay động vỡ nát.

Cuối cùng dưới ánh mắt sợ hãi của La Hầu, hộ thể hắc quang biến mất không thấy.

Diệt Thế Hắc Liên ông minh một tiếng, phá không bay về phía xa.

Còn pháp lực chân thân này trực tiếp bị kiếm ý khủng bố thôn phệ.

“Kiếm Đạo Thần Thông của ta, chỉ cần không gặp phải Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ có tất cả cực phẩm linh bảo trong tay, đều có khả năng chiến thắng.” Lần này, Lâm Trường Sinh coi như đã kiểm nghiệm được uy năng của thần thông lĩnh ngộ ra trong đại trận phong ấn.

Đối với chiến đấu lực của bản thân cũng đã có một định vị rõ ràng.

Nếu thủ đoạn tề xuất, có thể giết Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Với sự lĩnh ngộ Đại Đạo của hắn, Hỗn Nguyên Kim Tiên trừ việc chiếm ưu thế về pháp lực, còn về sự lĩnh ngộ Pháp Tắc Đại Đạo đều không bằng hắn.

Có thể chiến thắng cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Hơi đau lòng thu lại Huyền Nguyên Kiếm bị đứt thành hai khúc, khoảng thời gian này e rằng không thể dùng được nữa.

Chỉ có thể đặt trong cơ thể dùng pháp lực ôn dưỡng.

May mắn thay trong Huyền Nguyên Kiếm có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, chỉ cần thời gian đủ, sẽ có thể khôi phục như ban đầu.

“Rút.” Làm xong tất cả những điều này, Lâm Trường Sinh thi triển Ngũ Hành Độn Thuật bắt đầu bay về phía Nam Phương Đại Lục.

Pháp lực chân thân của La Hầu bị diệt, bản thể La Hầu rất nhanh sẽ cảm ứng được.

Ở lại đây nữa, ít nhiều cũng là bất kính với La Hầu.

Ngày nay Ngũ Hành Độn Thuật dưới tu vi của Lâm Trường Sinh, mỗi lần đều là khoảng cách vài trăm vạn công lý.

Không mấy chốc, đã biến mất khỏi nơi này.

Giờ khắc này La Hầu đang bế quan lại lần nữa bị kinh tỉnh.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên bay đến trước mặt hắn, linh quang hơi ảm đạm.

Hiển nhiên là đã tiêu hao không ít.

"Pháp lực chân thân lại bị diệt?" La Hầu thu Diệt Thế Hắc Liên vào trong cơ thể, dùng pháp lực bắt đầu ôn dưỡng.

Lông mày hắn nhíu chặt lại.

Trực tiếp bắt đầu suy tính.

Tất cả những gì pháp lực chân thân gặp phải sau đó, bao gồm cả trận chiến đều hiện ra trong đầu hắn.

"Chí ít chưởng khống tám loại Đại Đạo, mấy chục loại thần thông." "Hơn nữa tu vi đã đạt đến Đại La Kim Tiên viên mãn?" La Hầu giờ đây kinh hãi.

Thế giới Hồng Hoang này thực sự có sinh linh có căn nguyên khủng bố như vậy sao?

Căn nguyên như thế này, so với những Hỗn Độn Ma Thần kia cũng phải mạnh hơn không ít.

Bây giờ Thiên Đạo thức tỉnh, lại làm sao có thể cho phép sinh linh như vậy tồn tại?

Quá đáng sợ rồi.

Người này tuyệt đối là dị số lớn nhất dưới Thiên Đạo.

"Đạo Ma chi tranh, Ngã sẽ vẫn lạc?" Giờ khắc này trong lòng La Hầu văng vẳng lời của Lâm Trường Sinh.

Chẳng lẽ hắn biết điều gì đó sao?

Hay nói cách khác hắn biết Hồng Quân sẽ có những thủ đoạn gì để đối phó Ngã?

Nghĩ như vậy, La Hầu lại càng tâm loạn như ma, tâm ma lại xuất hiện trên Nguyên Thần của hắn, Ma Đạo chi chủ.

Nếu cứ mặc kệ, Ma Đạo chi chủ này e rằng sẽ từ đó mà mê thất.

Bất quá La Hầu là hạng người gì, một kiêu hùng của một thời đại.

Lại há có thể bị tâm ma nhỏ nhoi nuốt chửng.

"Ngã chính là Ma Đạo chi Tổ." "Sở hữu vô địch chứng Đạo chi tâm." "Ngay cả khi Ngã thật sự sẽ vẫn lạc, thì cả Tây Phương đều phải chôn cùng Ngã!" La Hầu lại lần nữa khôi phục tính cách cuồng ngạo.

Tâm ma trong giờ khắc này bị hắn hoàn toàn nuốt chửng sạch sẽ.

Tu vi tâm cảnh càng tinh tiến hơn.

Nguyên Thần phóng ra, quét một vòng cẩn thận nơi chiến đấu trước đó.

Quả nhiên người đã biến mất.

"Chỉ cần ngươi không can dự vào cuộc tranh đấu giữa Ngã và Hồng Quân là được." La Hầu không đi tiếp tục truy tìm tung tích của Lâm Trường Sinh.

Dù hắn muốn, khẳng định cũng không đuổi kịp.

Bất quá Nguyên Thần của hắn bắt đầu bao phủ kỹ lưỡng một lần khắp Tây Phương Đại Lục.

Phòng ngừa Lâm Trường Sinh có một số bố cục mà hắn không biết ở Tây Phương của hắn.

Rất đáng tiếc, hắn cái gì cũng không phát hiện...

Chuyến đi Tây Phương Đại Lục này, Lâm Trường Sinh đã thu hoạch đủ nhiều.

Dưới sự không ngừng di chuyển, rất nhanh đã đến ranh giới giữa Nam Phương Đại Lục và Tây Phương Đại Lục. 【Nhắc nhở: Ở hướng Tây Nam của ngươi ba mươi bảy vạn công lý, là nơi nghỉ ngơi của Thanh Khâu Cửu Vĩ Hồ tộc.】 "Ân?" Lâm Trường Sinh đang đi đường dừng lại.

Thanh Khâu Hồ tộc?

Điều này trong hậu thế mà nói vẫn tương đối nổi tiếng.

Đặc biệt là Thanh Khâu có Tô thị Tô Đát Kỷ, nhưng ở Phong Thần lại đóng vai trò rất quan trọng a.

Không ngờ bộ lạc của họ lại ở đây.

Lâm Trường Sinh hơi trầm tư một lát, quyết định đi xem một chút.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã thấy từ xa không ít hồ ly đang thỏa sức chạy nhảy trên đồng cỏ.

Những tiểu hồ ly này lại đã có tu vi Thiên Tiên.

"Các ngươi chờ ta." Một giọng nói nũng nịu từ phía sau những tiểu hồ ly này truyền đến.

Lại là một con bạch hồ thuần trắng.

Chỉ là so với mấy con hồ ly phía trước, tốc độ của tiểu bạch hồ này thực sự quá chậm.

Muốn đuổi kịp bọn chúng, căn bản không thể.

"Tô Tô đại ngốc, Tô Tô chạy không nhanh, Tô Tô không thể tu tiên." Những tiểu hồ ly này không những không để ý đến nó, ngược lại còn cười càng vui vẻ hơn, chạy càng nhanh hơn.

Con tiểu bạch hồ được gọi là Tô Tô này lập tức dừng lại tại chỗ, những giọt lệ lớn như hạt đậu không ngừng lăn trong khóe mắt.

Bỗng nhiên tiểu bạch hồ Tô Tô ngẩng đầu nhìn về phía hư không.

"Ồ?" "Tiểu bạch hồ này lại có thể phát hiện ra ta." "Xem ra có duyên với ta a." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng, trực tiếp hạ xuống.

Trên địa giới Thanh Khâu Hồ tộc.

Lâm Trường Sinh không ngờ một tiểu bạch hồ lại có thể phát hiện ra hắn.

Dưới sự cảm tri của thần niệm hắn, tiểu bạch hồ này lại ngay cả cảnh giới Thiên Tiên cũng chưa đạt tới.

Căn nguyên như vậy trong Hồng Hoang hiện nay mà nói, thì có chút quá... không lễ phép.

Bất quá có thể phát hiện ra hắn, cũng là có duyên.

Vì vậy, Lâm Trường Sinh hạ xuống.

"Tiểu gia hỏa, ngươi làm sao lại phát hiện ra ta vậy?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

"Ngã, ngã nghe nói muốn khóc khi, ngẩng đầu nhìn lên bốn mươi lăm độ, nước mắt sẽ không rơi xuống." Tiểu bạch hồ Tô Tô rụt rè nói.

Ngạch...

Được rồi.

Hóa ra mình chỉ tình cờ đứng ở vị trí bốn mươi lăm độ của nó sao.

Thật đúng là một hiểu lầm lớn a.

Lâm Trường Sinh vừa định nói, bỗng nhiên một cỗ khí tức bộc phát ra.

Chương 80

Từ xa đến gần, rất nhanh đã đến trước mặt hắn.

Là một nữ tử tuyệt mỹ mặc đạo bào màu trắng.

Quả nhiên a.

Thanh Khâu Hồ tộc một khi hóa hình, nam thì tuấn tú vô cùng, nữ thì diễm lệ phi thường.

Hơn nữa nữ tử tuyệt mỹ này tựa hồ tu luyện Mị Hoặc Pháp Tắc.

Nhìn một cái, không nhịn được mà sa vào đó.

Tựa hồ muốn cam tâm tình nguyện trở thành thần phục dưới váy nàng.

Ngay cả pháp lực vận chuyển cũng trở nên trì trệ.

Bất quá Lâm Trường Sinh là hạng người gì, chỉ nhìn một cái liền thu hồi ánh mắt.

"Không biết Đạo hữu là ai?" "Ngã là Tô Lạc, tộc trưởng Thanh Khâu nhất tộc." Nữ tử mỹ diễm Tô Lạc ôm tiểu bạch hồ Tô Tô vào lòng, cảnh giác nhìn Lâm Trường Sinh.

Đồng là Đại La Kim Tiên viên mãn, nàng từ trên người Lâm Trường Sinh cảm nhận được một cỗ áp lực khó mà chống đỡ.

Cỗ áp lực này nàng chỉ cảm nhận được từ trên người Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Điều này khiến Tô Lạc trong lòng cực độ chấn kinh.

Làm sao có thể.

Khoảng cách giữa Đại La Kim Tiên lại lớn như vậy sao?

“Ngươi có thể xưng hô ta là Trường Sinh Đạo Hữu.” “Đạo hữu chớ lo, ta chỉ ngẫu nhiên đi ngang qua đây.” “Vừa hay gặp tiểu gia hỏa này, nên mới hạ xuống chào hỏi một tiếng.” Lâm Trường Sinh cười tủm tỉm nói.

“Ra mắt Trường Sinh Đạo Hữu.” “Tô Tô có thể gặp được Đạo hữu, cũng coi như phúc duyên của nó.” Tô Lạc cũng nở nụ cười.

Bất quá trong lòng vẫn không buông lỏng cảnh giác.

Một tiểu Tô Tô không thể tu luyện làm sao có thể gặp được một Đại La Kim Tiên.

Nếu nói người này không có chút sở thích đặc biệt nào, Tô Lạc cũng không tin.

“Không tệ.” “Đã có duyên, ta ở đây có một viên Kim Đan, vậy thì tặng cho tiểu Tô Tô vậy.” Chẳng phải là có duyên sao.

Tiểu gia hỏa rõ ràng muốn khóc, chỉ là không muốn nước mắt rơi xuống nên ngước nhìn trời.

Lại vừa đúng lúc mình lại nghĩ nó phát hiện ra mình nên mới hiện thân.

Điều này cũng coi như một loại duyên phận đặc biệt đi.

Lâm Trường Sinh trực tiếp lấy ra một viên Tứ Chuyển Kim Đan tặng cho tiểu Tô Tô.

Mặc dù biết tiểu gia hỏa ngay cả cảnh giới Thiên Tiên cũng chưa đạt tới, nhưng đây là đan dược cấp thấp nhất của Lâm Trường Sinh.

Đồng tử của Tô Lạc co rụt lại.

Lại còn là một Luyện Đan Sư cường đại.

Vừa ra tay đã là Tứ Chuyển Kim Đan, quả là đại thủ bút a.

“Vậy Ngã xin thay Tô Tô đa tạ Đạo hữu.” Tô Lạc không động thanh sắc nhận lấy Tứ Chuyển Kim Đan.

Ai ngờ tiểu gia hỏa Tô Tô này lại một ngụm trực tiếp nuốt xuống.

“Tô Tô.” “Mau nhả ra.” “Đây chính là Tứ Chuyển Kim Đan.” Tô Lạc không ngờ tiểu gia hỏa này lại trực tiếp một ngụm nuốt xuống.

Khi phản ứng lại đã không kịp nữa rồi.

Chỉ thấy tiểu gia hỏa lông mày nhíu chặt lại.

Hiển lộ vẻ vô cùng thống khổ.

Trên bộ lông trắng tuyết ban đầu lại thấm ra những giọt máu đỏ tươi.

Rất nhanh đã nhuộm lông nó thành màu đỏ.

Điều này cũng khó trách.

Tứ Chuyển Kim Đan là đan dược dùng cho cảnh giới Kim Đan.

Đan dược Lâm Trường Sinh luyện chế lại là loại có phẩm chất cao nhất trong số các đan dược Tứ Chuyển.

Năng lượng ẩn chứa đã vô cùng khủng bố.

Tiểu gia hỏa này ngay cả Thiên Tiên cũng không phải, một ngụm ăn xuống không trực tiếp bạo thể đã là may mắn rồi.

Bất quá hai mắt Lâm Trường Sinh hơi nheo lại, 【Động Sát Chi Nhãn】 của hắn đã phát động.

Năng lượng dồi dào của đan dược lại không bị Nguyên Thần hấp thu.

Mà chuyển sang bị da thịt huyết nhục của nó hấp thu sạch sẽ.

Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động.

Ngưng tụ mục lực nhìn kỹ.

Huyết nhục của tiểu Tô Tô đều đang điên cuồng hấp thu pháp lực trong Kim Đan.

Nhưng huyết nhục xương cốt của nó lại không hề cường đại hơn bao nhiêu.

Thể chất thật kỳ lạ a.

Ngay cả với kiến thức của Lâm Trường Sinh, cũng không nhịn được kinh thán một tiếng.

Và đúng lúc này, Tô Lạc vốn định ra tay cũng dừng lại.

Bởi vì tiểu Tô Tô trước mắt đã ngủ thiếp đi.

Bộ lông đỏ tươi của nó lại lần nữa khôi phục thành màu trắng thuần khiết.

"Ai." Nhìn thấy tình trạng của tiểu Tô Tô như vậy, Tô Lạc không nhịn được thở dài một hơi.

Nhẹ nhàng vuốt ve bộ lông trên người nó.

Điều này lại khiến Lâm Trường Sinh trong lòng dâng lên một trận ngứa ngáy.

Ai mà chẳng muốn xoa xoa cái thứ mà bình thường không thể nuôi dưỡng được chứ.

"Đạo hữu vì Tô Tô mà thở dài sao?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

"Đúng là phí hoài một phen hảo ý của Đạo hữu." Tô Lạc lắc đầu nở nụ cười xin lỗi, sau đó tiếp lời, "Căn nguyên của Tô Tô rõ ràng là Tiên Thiên Thượng Phẩm." "Nhưng lại không thể hấp thu Tiên Thiên Linh Khí." "Ban đầu Ngã nghĩ nó có thể chất đặc thù, đã cho nó dùng không ít Thiên Tài Địa Bảo." "Nhưng kết quả cũng giống như vừa rồi." "Cuối cùng ngủ một giấc là không sao cả." "Mà tu vi của nó cũng mãi không tăng lên được." Thì ra là vậy.

Lâm Trường Sinh giờ đây đã hiểu rõ trong lòng.

Không phải nó không thể hấp thu Tiên Thiên Linh Khí.

Mà là không có một bộ công pháp nào, Tiên Thiên Linh Khí mà nó hấp thu muốn chống đỡ nó đột phá, chí ít cũng phải vài chục vạn năm.

"Đạo hữu, tình huống của tiểu Tô Tô ta vừa rồi cũng đã nhìn thấy." "Thể chất của nó quả thực có chút đặc thù." "Muốn tu luyện, thứ ta nói thẳng, ở Thanh Khâu nhất tộc căn bản không thể thành công." Lâm Trường Sinh giờ khắc này đã động tâm tư muốn thu đồ đệ.

Thể chất của Tô Tô vô cùng khế hợp với một bộ công pháp hắn đã từng xem ở tiền thế là "Thần Tượng Trấn Ngục".

Nguyên lý công pháp là tu luyện tám ức bốn ngàn vạn vi lạp trong cơ thể người, sau đó không ngừng đột phá, ngưng tụ Đạo Thai.

Tình huống của Tô Tô chính là rất thích hợp tu luyện loại công pháp này.

Nguyên Thần của nó không biết vì nguyên nhân gì mà vỡ vụn thành vô số mảnh, bị mỗi tế bào trong cơ thể hấp thu.

Tương đương với Nguyên Thần đã liệt biến.

Tiên Thiên Linh Khí hấp thu đều dùng để tư dưỡng tế bào.

Nhiều tế bào như vậy, chỉ dựa vào những Tiên Thiên Linh Khí hay một số Thiên Tài Địa Bảo này là không đủ.

Muốn cho nó trưởng thành, nhất định phải đầu tư lượng lớn tài nguyên.

Hơn nữa nó đi con đường Đoán Thể vô cùng thuần túy.

Nếu thu vào môn hạ, ngược lại có thể kế thừa một mạch Đoán Thể của mình.

Hơn nữa chỉ cần sửa đổi "Thần Tượng Trấn Ngục" một chút, sẽ vô cùng thích hợp cho Tô Tô tu luyện.

Nói đến đệ tử, cũng không biết tiểu Ngộ Đạo và bọn chúng thế nào rồi?

Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa có thành công đản sinh ra thần trí và bắt đầu tu luyện không?

Bồng Lai Tiên Đảo.

Tiên Thiên Đại Trận vẫn không ngừng chuyển hóa Hỗn Độn chi khí.

Trên tiên đảo vốn nên trầm tịch an tĩnh lại truyền đến tiếng cười non nớt.

"Không ngờ Ngã cũng có một ngày đản sinh thần trí." "Đa tạ Đạo Tôn đại nhân." Giọng nói này chính là từ Thủy Phách Hoa truyền ra.

"Chúc mừng ngươi nha, tiểu Thủy, bây giờ ngươi đã có thể tu luyện rồi." "Đến lúc đó chúng ta có thể hóa hình du lịch Hồng Hoang rồi." Tiểu Ngộ Đạo giờ khắc này cũng dừng tu luyện, hưng phấn nói.

"Đúng vậy, Ngộ Đạo tỷ tỷ." "Đạo Tôn đại nhân trước khi đi, còn để lại cho Ngã công pháp tu luyện." "Bản công pháp này vô cùng thích hợp với Ngã tu luyện nha." "Thật muốn hóa hình ngay bây giờ." Thủy Phách Hoa tràn đầy mong ước nói.

"Vẫn là thành thật tu luyện đi." "Cố gắng khi Đạo Tôn đại nhân trở về, cho Người một bất ngờ." "Đúng rồi, tiểu Thất Tinh sao không nói chuyện?" Ngộ Đạo Trà Thụ nhìn Thất Tinh Kiếm Thảo hỏi.

"Ngã, ngã, ngã đang nghe các ngươi nói chuyện." Thất Tinh Kiếm Thảo khẽ lay động một chút.

"Không ngờ tiểu Thất Tinh lại là một đứa nhút nhát." "Tiểu Thất

Tinh, sau này cứ theo tỷ tỷ Ngã mà làm." Giọng nói linh động của Thủy Phách Hoa truyền đến.

"Được." Thất Tinh Kiếm Thảo hiển nhiên có tính cách e lệ.

"Thôi được rồi." "Đừng trêu tiểu Thất Tinh nữa." "Đạo Tôn nói, sau này Người còn muốn khai tông lập phái." "Ngã chính là đại sư tỷ nga." Tiểu Ngộ Đạo tuy thông tuệ trầm ổn, nhưng giờ khắc này cũng không nhịn được có chút khoe khoang.

Dù sao cũng là đản sinh linh trí chưa được bao lâu.

Chương 81

Có chút tâm tư trẻ con cũng là bình thường.

“Oa.” “Vậy Ngã chính là nhị sư tỷ.” “Tiểu Thất Tinh ngươi chính là tam sư đệ.” “Mau gọi sư tỷ.” Thủy Phách Hoa vui vẻ nói.

“Đại, đại sư tỷ, nhị sư tỷ.” Giọng nói trầm thấp của Thất Tinh Kiếm Thảo truyền đến.

“Tất cả mau tu luyện đi.” “Đệ tử của Đạo Tôn sẽ ngày càng nhiều, đến lúc đó tu vi của chúng ta bị bỏ lại phía sau, thì sẽ khiến Đạo Tôn mất mặt đó.” Ngộ Đạo Trà Thụ dù sao cũng là đại sư tỷ, vừa mở miệng như vậy vẫn có tác dụng.

Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa đều không nói gì nữa, bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

Thanh Khâu Hồ tộc.

Tộc trưởng Tô Lạc thấy Lâm Trường Sinh không có ác ý, hơn nữa tựa hồ hắn đối với vấn đề tu luyện của tiểu Tô Tô có một cái nhìn khác.

Vì vậy liền mời hắn đến nơi nghỉ ngơi của Thanh Khâu Hồ tộc.

“Tộc của các ngươi còn có người tinh thông Trận Pháp chi đạo sao?” Lâm Trường Sinh có chút hiếu kỳ hỏi.

Kể từ khi hắn bước vào đây, liền cảm nhận được một cỗ ba động trận pháp.

Dù rất yếu ớt, cũng không thể qua mắt Lâm Trường Sinh.

“Trường Sinh Đạo Hữu còn biết Trận Pháp chi đạo sao?” Tô Lạc vô ý hỏi.

“Hiểu biết chút ít.” “Bất quá đại trận này tựa hồ có chút tàn khuyết, cũng chỉ có thể cản được một kích tùy tiện của Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi.” Lâm Trường Sinh tùy ý nói.

Trận Pháp chi đạo, Luyện Đan chi đạo.

Trường Sinh Đạo Hữu này quả nhiên thâm bất khả trắc.

Rất có thể đây chỉ là một góc băng sơn thực lực của hắn.

Tô Lạc cẩn thận ghi nhớ trong lòng.

“Đạo hữu nhãn lực thật tốt.” “Đại trận nơi đây quả thực là do tộc nhân Ngã bố trí.” “Đáng tiếc trong Hung Thú Lượng Kiếp đã vẫn lạc rồi.” “Hiện tại trong tộc không có tộc nhân tinh thông Trận Pháp chi đạo, chỉ có thể mặc kệ nó.” “Trường Sinh Đạo Hữu, không biết lời nói vừa rồi là có ý gì?” “Chẳng lẽ Tô Tô thật sự có gì đặc biệt?” Tô Lạc rất tốt chuyển hướng chủ đề.

“Không tệ.” “Nguyên Thần của tiểu Tô Tô đã liệt biến.” “Điều này khiến cho tất cả tế bào trong cơ thể nó đều có công năng Nguyên Thần hấp thu pháp lực.” “Vì vậy, những Thiên Tài Địa Bảo mà các ngươi cho trước đó căn bản không đủ để nó hấp thu.” “Nếu ta đoán không sai, nhục thể của tiểu Tô Tô hẳn là mạnh hơn tiểu hồ ly cùng cảnh giới một chút chứ?” Lâm Trường Sinh cười hỏi.

Nguyên Thần liệt biến?

Lại còn có thể xảy ra chuyện như vậy sao?

Không có Nguyên Thần thì phải tu luyện thế nào?

Tô Lạc trong lòng lóe lên một tia thất vọng.

Tộc nhân Thanh Khâu nhất tộc của bọn họ vốn đã hiếm hoi.

Cộng thêm sự tranh đấu của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện nay, khiến cho tình cảnh của bọn họ vô cùng tồi tệ.

Quan trọng nhất là, một cường giả tu luyện gần đó còn để mắt đến tộc của bọn họ.

Nếu không phải không có nơi nghỉ ngơi tốt, Tô Lạc đã muốn dẫn cả tộc rời khỏi đây rồi.

Bất quá Tô Lạc vẫn xốc lại tinh thần, gật đầu, "Lời Đạo hữu nói không sai." "Nhục thân của tiểu Tô Tô quả thực mạnh hơn một chút." "Một số tiểu gia hỏa cảnh giới Thiên Tiên ức hiếp nó, nhiều nhất cũng chỉ khiến trên người nó có thêm vài vết thương, không bao lâu sau là hồi phục rồi." "Trường Sinh Đạo Hữu, có cách nào để tiểu Tô Tô tu luyện không?" Tô Lạc nhìn Lâm Trường Sinh với ánh mắt hy vọng.

Lâm Trường Sinh gật đầu, "Đương nhiên." "Ta có thể nói như vậy, Hồng Hoang trừ ta ra, không ai có thể khiến tiểu Tô Tô tu luyện." "Vì vậy, ta muốn thu tiểu Tô Tô làm đệ tử." "Không biết Đạo hữu ý hạ như thế nào?" Toàn Hồng Hoang đều không ai có cách nào khiến tiểu Tô Tô tu luyện, trừ ngươi?

Khẩu khí thật lớn a.

Cho dù ngươi là Đại La Kim Tiên viên mãn chiến lực vô song, nhưng cũng chỉ là Đại La Kim Tiên.

Mạnh như Long Vương, Thủy Kỳ Lân, Nguyên Phượng cũng không dám nói lời này đi.

Tô Lạc lập tức trong lòng định nghĩa Lâm Trường Sinh là một kẻ cuồng vọng.

Người này khẳng định có sở thích đặc biệt.

Tiểu Tô Tô tuyệt đối không thể giao cho hắn.

Ngay khi Tô Lạc đang nghĩ lời lẽ chuẩn bị từ chối, bỗng nhiên, sắc mặt nàng biến đổi.

Cũng không còn để ý đến Lâm Trường Sinh, trực tiếp bỏ tiểu Tô Tô xuống, bay ra ngoài đại trận.

Giờ khắc này tất cả Thanh Khâu Hồ tộc tựa hồ tâm hữu sở cảm, vội vàng mang hậu đại của mình về trong đại trận.

Bọn họ đồng loạt nhìn về phía hư không.

Một bóng người lơ lửng xuất hiện trên đại trận.

Đạo bào đỏ thẫm phối với đôi mắt nhỏ hẹp, nhìn một cái đã biết không phải kẻ dễ trêu.

Đặc biệt là khí thế trên người hắn, so với Tô Lạc cường đại hơn vô số lần.

Khi hắn nhìn thấy Tô Lạc, không hề kiêng kỵ mà chép miệng.

"Tô tộc trưởng, đã suy nghĩ thế nào rồi?" "Chỉ cần ngươi theo Ngã, Thanh Khâu Hồ tộc sẽ có được sự che chở của Hỏa Viêm Lão Tổ Ngã." "Bằng không, Ngã nghĩ ngươi hẳn biết kết quả." Hỏa Viêm Lão Tổ tham lam nhìn Tô Lạc.

Hắn đã thèm muốn Thanh Khâu Hồ tộc từ rất lâu rồi.

Hôm nay là hạn chót cuối cùng cho bọn họ.

"Hỏa Viêm Lão Tổ, hà tất làm khó Thanh Khâu nhất tộc của Ngã?" "Hiện nay Thiên Đạo phục tô, chính là lúc tu luyện truy cầu Đại Đạo." "Nếu có thể chứng đắc Đại Đạo, chẳng phải đại tự tại sao?" Tô Lạc tuy phẫn nộ, nhưng lại vô cùng bất đắc dĩ.

Hỏa Viêm Lão Tổ trước đó đã nhìn trúng nàng, cứ nhất quyết muốn cướp đoạt để thành Đạo Lữ của hắn.

Nếu không phải mình lấy tự bạo uy hiếp hắn, đã sớm rơi vào tay hắn rồi.

Khó khăn lắm mới tranh thủ được một chút thời gian cho mình,

nhưng hiện nay sát khí lượng kiếp sung xích, bọn họ lại có thể đi đến đâu.

Đây chính là bi ai của Thanh Khâu nhất tộc.

Sau khi hóa hình đều là thiên tư quốc sắc, nhưng lại không có tu vi cao cường và chiến đấu lực cường đại, rất nhiều lúc đều bị cường giả tùy ý giày xéo.

Có mấy lần thậm chí suýt bị diệt tộc.

Khó khăn lắm mới ở đây tu dưỡng sinh tức, lại bị Hỏa Viêm Lão Tổ này để mắt đến.

Chẳng lẽ chúng ta Thanh Khâu nhất tộc chỉ muốn sống yên ổn lại khó đến vậy sao?

"Đại tự tại?" "Ha ha." "Đại tự tại lại há có thể vui vẻ bằng việc thám hiểm thảo nguyên thần bí." "Xem ra ngươi không định thành thật phục tùng Ngã rồi." "Cũng được, vậy thì đi theo Ngã đi." Hỏa Viêm Lão Tổ cười lớn một tiếng.

Quả quyết ra tay với Tô Lạc.

Hỏa Viêm Lão Tổ chính là di chủng Hỏa Chi Ma Thần trong Hỗn Độn Ma Thần.

Do bản nguyên bị tổn thương, có thể tu hành đến Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đã là hao hết thiên phú.

Muốn tiến thêm một bước, trừ phi có cơ duyên cực lớn, nếu không là điều không thể.

Bởi vậy, y đã từ bỏ việc truy cầu Đại Đạo, chuyển sang đặt sự chú ý vào những việc vặt vãnh này.

Những sinh linh như Hỏa Viêm Lão Tổ, trên Hồng Hoang cũng không phải số ít.

Lần Long Hán Sơ Kiếp này, đa phần cũng là đối tượng bị thanh toán.Thấy Tô Lạc không đáp ứng, Hỏa Viêm Lão Tổ vậy mà trực tiếp ra tay cưỡng đoạt.

Pháp lực màu lửa đỏ hóa thành sợi dây thừng màu đỏ trực tiếp trói buộc Tô Lạc mà đi.

Nhiệt độ nóng cháy đến mức không khí cũng như muốn bốc cháy. "Không ổn rồi!" "Tất cả tộc nhân mau lùi về trong đại trận!" Tô Lạc thấy vậy, vội vàng hô hoán tộc nhân lùi về trong đại trận.

Kỳ thực không cần nàng phân phó, tộc nhân đã sớm rút về trong đại trận. "Tộc trưởng, bây giờ phải làm sao?" Tất cả Thanh Khâu Hồ tộc đều nhìn về phía Tô Lạc.

Làm sao bây giờ?

Ta có thể làm gì đây?

Tô Lạc nhìn ánh mắt của bọn họ, trong lòng sinh ra tuyệt vọng.

Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, nàng căn bản không thể chống đỡ.

Hơn nữa, trận pháp này đã tàn phá đến mức không thể ngăn cản Hỏa Viêm Lão Tổ vài lần công kích.

Đến khi trận pháp bị phá, Thanh Khâu Hồ tộc của bọn họ sẽ đi đâu về đâu?

Tô Lạc bi ai phát hiện, trừ việc đầu nhập vào dưới trướng Hỏa Viêm Lão Tổ, căn bản không còn phương pháp nào khác.

Sợi dây pháp lực màu lửa đỏ oanh kích lên trận pháp, khiến đại trận vốn đã tàn phá nay càng thêm lung lay sắp đổ.

Thậm chí sóng lửa đã truyền từ bên ngoài đại trận vào.

Một số hồ tộc tu vi cao vội vàng bảo vệ hậu duệ yếu ớt phía sau mình. "Cứ cái trận rách nát này, ta xem xem có ngăn được ta không!"

Hỏa Viêm Lão Tổ cười lớn một tiếng.

Lại lần nữa ngưng tụ pháp lực oanh kích lên đại trận.

Đại trận vốn đã tàn tạ không chịu nổi uy năng khủng bố này, cuối cùng ầm ầm vỡ nát.

Toàn bộ Thanh Khâu nhất tộc hoàn toàn lộ ra dưới mắt Hỏa Viêm Lão Tổ. "Lão Tổ có thể để mắt đến ngươi, là phúc khí của ngươi.

Vậy mà còn không chịu.

Thôi vậy, ta thấy mấy tiểu hồ ly này rất tốt." Hỏa Viêm Lão Tổ hai mắt sáng rực nhìn những tiểu hồ ly đang được bảo vệ phía sau.

Tu luyện thì có gì vui bằng hồ ly chứ.

Những tiểu hồ ly này bị ánh mắt của Hỏa Viêm Lão Tổ nhìn thấy, đều sợ hãi rụt rè lùi về sau. "Hỏa Viêm Lão Tổ, ta đồng ý yêu cầu của ngươi." "Chỉ cầu ngươi có thể tha cho tộc nhân của ta." Tô Lạc cuối cùng hít sâu một hơi, đứng ra.

Nàng là tộc trưởng.

Chương 82

Có trách nhiệm bảo vệ những tộc nhân này.

Hy sinh một mình nàng, là có thể bảo toàn bọn họ, lúc này đã không còn cách nào tốt hơn. "Tộc trưởng, không thể!" "Tộc trưởng, chúng ta thà chết cũng không muốn người chịu khuất nhục!" "Vận mệnh Thanh Khâu nhất tộc ta chẳng lẽ chỉ có thể như vậy sao?" "Tộc trưởng đại nhân, chúng ta, chúng ta không muốn người rời xa chúng ta!" Không chỉ là những người lớn tuổi trong tộc, mà ngay cả những tiểu hồ ly này cũng gom hết dũng khí không muốn Tô Lạc rời xa bọn chúng.

Vận mệnh của tộc bọn họ quả thực quá thảm rồi.

Tô Lạc nhìn những tộc nhân này, trong lòng dâng lên một cảm xúc khó tả, đây hẳn là cảm động đi. "Muộn rồi!" "Ngươi không chỉ ta muốn, bọn chúng ta cũng muốn!" "Ha ha!" Hỏa Viêm Lão Tổ phát ra một tràng cười lớn sảng khoái.

Pháp lực lại ngưng tụ thành sợi dây thừng trực tiếp khống chế Tô Lạc thật chặt.

Sóng lửa nóng cháy không ngừng tiêu hao pháp lực của Tô Lạc.

Mà Hỏa Viêm Lão Tổ hiển nhiên không thỏa mãn, y chuyển ánh mắt nhìn về phía những hồ tộc còn lại.

Ngay khi y định ra tay, một bóng người chậm rãi bước ra. "Đạo hữu, chuyện ta muốn thu Tô Tô làm đệ tử, ngươi còn chưa đáp ứng ta đây?" Thanh âm đột ngột hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Tô Lạc trong lòng thầm kêu một tiếng hỏng rồi, vậy mà lại quên mất Trường Sinh Đạo Hữu.

Lâm Trường Sinh ôm Tiểu Tô Tô bước ra.

Chẳng cần nói, con tiểu hồ ly này được vuốt ve đúng là thoải mái.

Hơn nữa, không giống như miêu tinh nhân kiếp trước, mười cân thịt, chín cân xương phản.

Tiểu Tô Tô trong lòng y ngoan ngoãn biết mấy. "Tiền bối, người giúp tộc trưởng có được không?" "Ta không thích tên xấu xa đó." "Ta mong tộc trưởng ở lại đây với chúng ta." Tiểu Tô Tô chớp chớp đôi mắt to nhìn Lâm Trường Sinh.

Bộ dáng này đáng yêu biết mấy. "Vậy cũng phải xem tộc trưởng của các ngươi có chịu để ta thu con bé làm đệ tử không đã chứ." Lâm Trường Sinh cười nói.

Y đâu phải là thánh mẫu.

Nếu Tô Lạc cố chấp không chịu giao Tiểu Tô Tô cho y, vậy thì y cũng không ngại bỏ đi.

Y không có nhiều tâm tư rảnh rỗi để trừng trị kẻ ác. "Trường Sinh Đạo Hữu, ngươi mau đi đi!" "Mang Tô Tô trốn càng xa càng tốt!" "Không cầu con bé có thể trở thành đệ tử của ngươi, chỉ cầu con bé có thể duy trì huyết mạch cho Thanh Khâu Hồ tộc ta!" Giờ phút này, nào còn có chuyện đồng ý hay không đồng ý, Tô Lạc trực tiếp vội vàng đáp ứng.

Đạo hữu a, đạo hữu, ngươi không nhìn thấy cảnh tượng bây giờ sao?

Sao còn không mau chạy đi, còn bận vướng bận những chuyện này làm gì chứ. "Ngươi là ai?" Hỏa Viêm Lão Tổ từ trên cao nhìn xuống lạnh nhạt hỏi. "Ta đang nói chuyện với Tô tộc trưởng, ngươi đừng chen mồm vào." Lâm Trường Sinh thậm chí không nhìn Hỏa Viêm Lão Tổ, nhàn nhạt nói. "Ngươi đừng chen mồm vào!" Bốn chữ

này, đừng nói Hỏa Viêm Lão Tổ, ngay cả những Thanh Khâu Hồ tộc này cũng kinh ngạc ngây người.

Đây thật sự là Đại La Kim Tiên sao?

Vậy mà dám nói chuyện như vậy với Hỏa Viêm Lão Tổ.

Người không biết còn thật sự nghĩ y mới là cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Ngay cả Tô Lạc cũng ngây dại.

Nàng biết Lâm Trường Sinh rất mạnh, nhưng cũng không đến mức mạnh đến dám xem thường cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên chứ?

Chẳng lẽ y là một kẻ dũng cảm? "Tìm chết!" Hỏa Viêm Lão Tổ trực tiếp nổi giận đùng đùng.

Một tay ấn xuống hư không.

Một chưởng ấn pháp lực khổng lồ trực tiếp xuất hiện trên đỉnh đầu Lâm Trường Sinh.

Một kích đầy giận dữ của Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, thiên địa biến sắc, gió cuốn mây tàn.

Tất cả tộc nhân Thanh Khâu nhất tộc vào khắc này đều cảm nhận được cái gọi là tai họa diệt tộc.

Nguyên Thần run rẩy, pháp lực như bị phong ấn, hoàn toàn không thể sử dụng.

Bọn họ đều với vẻ mặt tuyệt vọng nhưng cũng mang theo chút giải thoát mà nhắm mắt lại.

Có lẽ kết cục như vậy đối với Thanh Khâu nhất tộc bọn họ là tốt nhất rồi.

Không còn phải trở thành tộc quần phụ thuộc của thế lực khác, hoặc đối tượng bị lợi dụng tùy ý nữa. "Thật xin lỗi, Trường Sinh Đạo Hữu." "Khiến người phải chôn vùi cùng Thanh Khâu nhất tộc của ta tại đây." Tô Lạc đầy áy náy nói. "Tiền bối, chúng ta sẽ chết sao?" "Tô Tô còn chưa bắt đầu tu luyện mà, Tô Tô không muốn chết." Tiểu Tô Tô cuộn mình trong lòng Lâm Trường Sinh, so với luồng sát ý mênh mông này, chỉ có lòng của Tiền bối là ấm áp nhất. "Ha ha!" "Một Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ mà thôi, mạnh lắm sao?" Lâm Trường Sinh cười lớn một tiếng.

Đạo bào màu xanh nghênh gió bay phần phật, nét mặt kiên nghị.

Một trận chiến với La Hầu pháp lực chân thân đã khiến Lâm Trường Sinh hiểu rõ chiến lực của mình.

Đối mặt với một di chủng Ma Thần sắp bị thanh toán, y lại có gì mà phải sợ hãi.

Một Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, mạnh lắm sao?

Một câu nói dường như đã đánh động vào một nơi nào đó trong lòng Tô Lạc.

Ánh mắt nàng sâu thẳm dường như có một tia sáng và vẻ mong đợi.

Chẳng lẽ Trường Sinh Đạo Hữu thần bí này có cách đối phó với Hỏa Viêm Lão Tổ? "Hỏa Viêm Lão Tổ ta, chưa từng thấy một Đại La Kim Tiên nào to gan không biết sống chết như vậy." Hỏa Viêm Lão Tổ hừ lạnh một tiếng.

Một kích này của y, tuyệt đối có thể dễ dàng ngược sát Đại La Kim Tiên trước mắt. "Thật sao?" "Vậy ngươi lần này coi như đã thấy rồi." "Âm Dương Ma Bàn!" Lâm Trường Sinh quát lớn một tiếng.

Đạo vận Âm Dương Đại Đạo lấp lánh quang mang, hóa thành hai

luồng khí đen trắng.

Một đại ma bàn Âm Dương xuất hiện trên đỉnh đầu y.

Hai luồng khí đen trắng không ngừng xoay chuyển, Âm Dương Đại Đạo nồng đậm khiến ma bàn này càng thêm uy năng. "Âm Dương Đại Đạo!" Hỏa Viêm Lão Tổ kinh hô một tiếng.

Chuyện này là sao?

Đại La Kim Tiên này vậy mà tu luyện Đại Đạo!

Lại còn là Đại Đạo xếp trong top mười của Tam Thiên Đại Đạo!

Ngay cả Hỏa Chi Ma Thần tiền thế của y, khi nhìn thấy Âm Dương Ma Thần cũng chỉ dám bỏ chạy.

Chẳng lẽ Đại La Kim Tiên này cũng giống như y, là di chủng của Âm Dương Ma Thần? "Đại Đạo?" Tô Lạc thân là tộc trưởng Thanh Khâu nhất tộc, đương nhiên cũng biết Đại Đạo.

Hiện nay Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo phục hồi.

Muốn tu luyện Đại Đạo căn bản không có khả năng.

Trường Sinh Đạo Hữu này vậy mà đã tu luyện Đại Đạo đến mức khủng bố như vậy.

Y rốt cuộc là thân phận gì?

Nghe được tiếng kinh hô đến từ Hỗn Nguyên Kim Tiên Hỏa Viêm Lão Tổ, tộc nhân Thanh Khâu nhất tộc lại một lần nữa mở mắt.

Một cảnh tượng chấn kinh đập vào mắt bọn họ.

Một đại ma bàn đen trắng hai khí không ngừng xoay chuyển vậy mà trực tiếp nghênh đón đại thủ ấn pháp lực của Hỏa Viêm Lão Tổ mà đâm xuống.

Hai luồng khí đen trắng điên cuồng nghiền nát đại thủ ấn pháp lực

của y.

Chỉ trong chốc lát, đại thủ ấn pháp lực này đã bị tiêu ma hoàn toàn.

Chỉ có vậy thôi sao?

Hỗn Nguyên Kim Tiên trước mắt này chẳng lẽ là giả?

Nếu không vì sao lại không đỡ nổi một Thần Thông của Đại La Kim Tiên?

Chúng ta sao lại cảm thấy chúng ta lên cũng được vậy ta. "Tiền bối, thật lợi hại!" Tiểu Tô Tô trong lòng Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cọ cọ. "Sau này gọi Đạo Tôn." Lâm Trường Sinh xoa xoa bộ lông mềm mại của nó, cười nói. "Thật sự đỡ được rồi!" "Lần này Hỏa Viêm Lão Tổ chỉ còn cách rút lui thôi!" "Nguy cơ của Thanh Khâu nhất tộc chúng ta cuối cùng cũng tạm thời giải trừ rồi." Tô Lạc thở phào nhẹ nhõm. "Ngươi rốt cuộc là ai?" So với sự hưng phấn của Thanh Khâu nhất tộc, sắc mặt của Hỏa Viêm Lão Tổ hoàn toàn tối sầm lại.

Lâm Trường Sinh lại không đáp lời y, duỗi ngón tay như kiếm, Âm Dương Đại Đạo hóa thành kiếm khí đen trắng, trực tiếp một kiếm chém đứt sợi dây thừng đang trói buộc Tô Lạc. "Đa tạ Trường Sinh Đạo Hữu." Tô Lạc vội vàng đến phía sau Lâm Trường Sinh cảm tạ.

Lâm Trường Sinh gật đầu, sau đó nhìn về phía Hỏa Viêm Lão Tổ, "Ngươi vừa nãy nói gì?" Hỏa Viêm Lão Tổ hai mắt hơi híp lại, ngọn lửa giận trong lòng không ngừng bốc cháy.

Đáng chết, y tuyệt đối là cố ý. "Có thể nắm giữ Âm Dương Đại Đạo, quả thực không tệ." "Nhưng chỉ bằng một loại Đại Đạo mà dám ngang hàng với ta, các hạ quá tự tin rồi." "Vừa rồi chẳng qua chỉ là một kích tùy tiện của ta mà thôi." Hỏa Viêm Lão Tổ cố nén cơn giận, mặt đen sầm nói. "Ngươi nói nhảm quá nhiều." "Giải quyết chiến đấu

sớm một chút, ta còn có chuyện khác." Nói xong, Lâm Trường Sinh bộc phát Thần Thông Kiếm Đạo của mình.

Chương 83

Tuy không có Huyền Nguyên Kiếm phụ trợ, nhưng Hỏa Viêm Lão Tổ đâu phải La Hầu.

Có Kiếm Chi Đại Đạo là đủ rồi. "Kiếm Đạo Thần Thông Nhất Thức: Tru Tiên!" Tru Tiên Kiếm Ý sắc bén che trời lấp đất, trực tiếp khóa chặt Hỏa Viêm Lão Tổ. "Kiếm Chi Đại Đạo!" Hỏa Viêm Lão Tổ kinh hô một tiếng.

Lại là một loại Đại Đạo.

Lần này đúng là đụng phải tấm sắt rồi.

Không cho y nghĩ nhiều, tâm niệm vừa động, một kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo bay ra.

Dưới sự quán chú pháp lực của y, hóa thành một tấm lưới màu lửa đỏ.

Tuy nhiên dưới Tru Tiên Kiếm Ý, linh quang phát ra từ Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo không ngừng chao đảo. "Chặn ta lại a!" Hỏa Viêm Lão Tổ cắn răng, pháp lực trong cơ thể điên cuồng đổ vào trong Linh Bảo.

Kiện Linh Bảo này bị y kích phát đến cực hạn.

Cuối cùng cũng miễn cưỡng đỡ được một thức công kích này.

Tuy nhiên không đợi y thở phào nhẹ nhõm, công kích thứ hai của Lâm Trường Sinh đã đến. "Kiếm Đạo Thần Thông Nhị Thức: Lục Tiên!" Lục Tiên Kiếm Ý lại nổi sát ý.

Kiếm khí vô biên đồ sát tất cả, dưới Lục Tiên, tiên nhân không còn tồn tại. "Muốn mạng!" "Ngươi rốt cuộc nắm giữ bao nhiêu loại Thần Thông!" Hỏa Viêm Lão Tổ kêu khổ không ngừng, không dứt không

ngừng, đây thật sự là một Đại La Kim Tiên sao?

Lục Tiên Kiếm Ý liên miên bất tuyệt, sát cơ vô hạn.

Trung phẩm Linh Bảo của Hỏa Viêm Lão Tổ đã chịu đựng uy năng khủng bố mà cấp bậc của y không nên chịu đựng.

Đã xuất hiện vô số vết nứt.

Tô Lạc nhìn bóng lưng Lâm Trường Sinh, bất giác nuốt nước bọt.

Trường Sinh Đạo Hữu thần bí này mạnh mẽ như một Chiến Thần.

Ngay cả đối với Hỏa Viêm Lão Tổ Hỗn Nguyên Kim Tiên đang chúa tể Thanh Khâu nhất tộc bọn nàng, vậy mà cũng chỉ có thể khổ sở chống đỡ Thần Thông của y.

Một nam tử thần bí mà lại mạnh mẽ như vậy nếu có thể trở thành đạo lữ của mình...

Thế giới Hồng Hoang lấy thực lực làm tôn.

Không có quá nhiều quanh co lòng vòng.

Tuy rằng nàng tiếp xúc với Trường Sinh Đạo Hữu này không nhiều.

Nhưng so với những cường giả khác, ánh mắt thuần tịnh, tâm không tạp niệm, đối đãi người hòa nhã lại thực lực cường đại.

Bởi vậy Tô Lạc trực tiếp động lòng.

Ngay khi nàng đang xuất thần, chỉ nghe thấy một thanh âm đau lòng truyền đến, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Thì ra Linh Bảo của Hỏa Viêm Lão Tổ không chịu nổi Lục Tiên Kiếm Ý, đã ong ong một tiếng, linh quang biến mất, bị đánh bay.

Mà Hỏa Viêm Lão Tổ chỉ đành chống đỡ hộ thể linh quang để

chống lại Lục Tiên Kiếm Ý.

Đợi đến khi luồng Kiếm Ý này tan đi, Hỏa Viêm Lão Tổ đã không còn vẻ kiêu ngạo khi đến.

Chỉ còn lại vẻ thê thảm.

Pháp lực cơ bản đã gần như tiêu hao cạn kiệt, đạo bào trên người cũng trở nên rách nát.

Khí tức hỗn loạn, hiển nhiên là đã chịu không ít thương thế. "Quá yếu." Lâm Trường Sinh lắc đầu.

So với La Hầu pháp lực chân thân, Hỏa Viêm Lão Tổ này kém không chỉ một chút.

Đây mới chỉ là Kiếm Đạo Thần Thông thứ hai mà thôi.

Có phải là ngươi quá mạnh rồi không?

Tất cả tộc nhân Thanh Khâu có mặt đều không khỏi thầm nghĩ trong lòng. "Không ngờ Đạo hữu thực lực kinh người như vậy." "Lần này Hỏa Viêm Lão Tổ ta nhận thua." "Chỉ cần Đạo hữu chịu tha cho ta, ta nguyện ý tặng một Tiên Thiên Bính Hỏa Thần Khoáng." Hỏa Viêm Lão Tổ lúc này cũng chẳng còn mặt mũi mà để ý, chỉ muốn nhanh chóng rời đi.

Tiên Thiên Bính Hỏa Thần Khoáng?

Lâm Trường Sinh khẽ nhíu mày, đây đúng là thứ tốt.

Y muốn luyện chế Ngũ Hành Kiếm Đồ, chính là cần loại khoáng mạch này. "Tiên Thiên Bính Hỏa Thần Khoáng, quả thực không tệ." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Hỏa Viêm Lão Tổ thấy vậy thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần rời được khỏi đây là tốt rồi.

Đến lúc đó y có thể tìm thêm vài hảo hữu nữa đến, cùng lắm thì

Thanh Khâu nhất tộc cùng hưởng mà thôi.

Tô Lạc hé miệng, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì.

Diệt cỏ không diệt tận gốc, đợi đến khi Trường Sinh Đạo Hữu rời đi, Thanh Khâu nhất tộc chúng ta chẳng phải vẫn sẽ rơi vào tay y sao? "Nhưng mà, giết ngươi hình như cũng có thể có được." Lâm Trường Sinh lộ ra hàm răng trắng muốt. "Kiếm Đạo Thần Thông Tam Thức: Hãm Tiên!" Hãm Tiên Kiếm Ý mênh mông cuồn cuộn, không chỗ nào không lọt.

Trực tiếp bao phủ Hỏa Viêm Lão Tổ vào trong đó.

Tiếng kêu thảm thiết ai oán không ngừng truyền đến, cuối cùng trở nên yên tĩnh chết chóc.

Đợi đến khi Hãm Tiên Kiếm Ý tan đi, trong hư không đã trống rỗng không còn gì.

Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, Hỏa Viêm Lão Tổ, chết.

Chỉ ba đạo Kiếm Đạo Thần Thông liền trực tiếp tiêu diệt y.

Thanh Khâu.

Toàn bộ tộc nhân Thanh Khâu nhất tộc lúc này đều rơi vào trạng thái hóa đá.

Từ khi Lâm Trường Sinh dám ra tay, trong lòng bọn họ đã bắt đầu tin y sẽ thắng.

Nhưng vạn vạn không ngờ, y lại thắng một cách dứt khoát như vậy.

Chỉ ba thức Thần Thông, ngay cả Linh Bảo cũng không cần động dụng.

Trực tiếp đánh giết cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ đủ để hủy diệt Thanh Khâu nhất tộc bọn họ.

Nếu không phải tấm Linh Bảo hình lưới khí tức ảm đạm trong hư không, bọn họ đến giờ vẫn không dám tin. "Đạo Tôn thắng rồi, Đạo Tổ đã đánh chết kẻ xấu xa." "Đáng tiếc Tiểu Tô Tô không thể tu luyện." "Nếu không cũng sẽ cùng Đạo Tôn đánh kẻ xấu." Tiểu Tô Tô không quản nhiều như vậy, trong lòng Lâm Trường Sinh hoan hô nhảy nhót.

Tuy nhiên sau đó lại là sự thất vọng tràn trề.

Ánh mắt Tô Lạc vô cùng sáng rõ.

Trường Sinh Đạo Hữu thần bí này quá mạnh rồi, nhìn vẻ ung dung tự tại của y.

Tuyệt đối vẫn còn có những át chủ bài cường đại hơn chưa sử dụng.

Một Đại La Kim Tiên viên mãn lại có chiến lực như vậy, quả thực là khủng bố. "Tiểu Tô Tô, ai nói con không thể tu luyện chứ?" "Chỉ là thể chất của con có chút đặc thù mà thôi." "Đợi đến khi con theo Đạo Tôn ta về đạo trường, đến lúc đó Đạo Tôn sẽ vì con cung cấp một bộ công pháp tu luyện được đo ni đóng giày riêng." Lâm Trường Sinh cười nói.

Sau đó thu kiện pháp bảo hình lưới kia lại. "Đạo Tôn, là thật sao?" "Người không lừa Tiểu Tô Tô đó chứ?" Tiểu Tô Tô lập tức sự thất vọng trong mắt bị sự hưng phấn thay thế. "Đương nhiên." Lâm Trường Sinh lại bắt đầu bất giác vuốt ve Tiểu Tô Tô. "Tốt quá rồi!" "Tộc trưởng người nghe thấy không?" "Đạo Tổ nói con chỉ là thể chất đặc thù, con có thể tu luyện rồi!" Tiểu Tô Tô hưng phấn nhìn về phía Tô Lạc. "Trường Sinh Đạo Hữu công tham tạo hóa, thực lực thâm bất khả trắc." "Y nói có thể tu luyện, đương nhiên là có thể rồi." "Nhưng mà Tiểu Tô Tô con ở dưới trướng Trường Sinh Đạo Hữu phải hảo hảo tu luyện nha." Tô Lạc lúc này cũng vì Tiểu Tô Tô mà cảm thấy

vui mừng. "Đây là phúc duyên của Tiểu Tô Tô a, có thể tiến vào dưới trướng Trường Sinh Tiền Bối." "Đúng vậy, sao lại không phải phúc duyên của hồ tộc ta chứ, nếu không có Trường Sinh Tiền Bối, hồ tộc chúng ta lúc này e rằng đã tiêu thất trên Hồng Hoang rồi đi?" "Tiểu Tô Tô, xin lỗi chúng ta trước kia không nên bắt nạt con." Giờ khắc này, những người Thanh Khâu Hồ tộc đều lộ vẻ cảm kích. "Tiểu Tô Tô, con nói chuyện với tộc nhân một lát đi." "Ta đi tìm Tiên Thiên Bính Hỏa Khoáng Mạch kia trước." Lâm Trường Sinh đặt Tiểu Tô Tô xuống, sau đó biến mất tại chỗ. "Tộc trưởng, khi cần tranh thủ thì phải tranh thủ nha." "Đúng vậy, Trường Sinh Tiền Bối không chỉ thực lực cao cường, hơn nữa ánh mắt thuần tịnh, đúng là đạo lữ tốt nhất của tộc trưởng." "Ta thấy tộc trưởng đối với Trường Sinh Tiền Bối hiển nhiên có ý, nếu không sẽ không lộ ra biểu tình này." Lâm Trường Sinh vừa đi, tộc nhân Thanh Khâu nhất tộc đều xôn xao bàn tán.

Bọn họ tự nhiên cũng nhìn ra tâm ý của tộc trưởng nhà mình.

Đối với Trường Sinh Tiền Bối, bọn họ cũng tán thành.

Thực lực cường đại, quan trọng là sau khi hóa hình trông cũng rất tuấn tú. "Yên tâm đi, ta trong lòng có tính toán." "Chỉ là Tiểu Tô Tô sắp rời đi, vẫn có chút không nỡ." Tô Lạc ôm lấy Tiểu Tô Tô, lưu luyến không rời nói.

Các tộc nhân khác cũng tiến lên chúc mừng Tiểu Tô Tô.

Theo Trường Sinh Tiền Bối, đạo đồ của Tiểu Tô Tô có thể tưởng tượng được.

Lâm Trường Sinh đã rời đi đương nhiên không biết những chuyện này, lúc này y đã đến động phủ của Hỏa Viêm Lão Tổ.

Thần niệm bao phủ xuống, quả nhiên có một đoạn nhỏ Tiên Thiên Bính Hỏa Khoáng Mạch.

Hơn nữa còn là cực phẩm khoáng mạch.

Không tệ.

Như vậy Ngũ Hành Kiếm Đồ luyện chế ra mới có thể bộc phát uy năng mạnh nhất.

Chương 84

Y trực tiếp thi triển pháp lực vô thượng thu lấy đoạn nhỏ Tiên Thiên Cực Phẩm Bính Hỏa Khoáng Mạch này.

Làm xong tất cả những chuyện này, Lâm Trường Sinh lại dùng thần niệm kiểm tra động phủ của Hỏa Viêm Lão Tổ một lần nữa.

Quá nghèo.

Thật không biết y làm sao mà lăn lộn thành Hỗn Nguyên Kim Tiên được.

Ngay cả một chút gia tài cũng không có.

Ngay cả Đại La Kim Tiên như mình cũng không nhìn nổi.

Hỏa Viêm Lão Tổ nếu nghe được lời này, e rằng ván quan tài cũng không giữ nổi.

Ngươi nghĩ ai cũng như ngươi có 【Động Sát Chi Nhãn】 có thể đi khắp nơi càn quét sao?

Thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên đã hao hết tất cả tài nguyên của y.

Chẳng lẽ không có ai vì những di chủng Ma Thần sắp bị thanh toán như bọn y mà lên tiếng sao?

Xác định không có đồ tốt, Lâm Trường Sinh lại trở về Thanh Khâu Hồ tộc. "Tiểu Tô Tô, chuẩn bị xong chưa?" Lâm Trường Sinh đi thẳng vào vấn đề.

Đã chậm trễ một thời gian tại đây.

Cũng đã đến lúc tiếp tục xuất phát rồi. "Đạo Tôn, con có chút không nỡ tộc trưởng và mọi người." Tiểu Tô Tô dù sao vẫn chưa

thành niên, tâm tính vẫn chưa thành thục như vậy.

Trong suy nghĩ của nó, tu luyện vẫn chưa quan trọng bằng tộc nhân. "Tiểu Tô Tô, tộc trưởng và tộc nhân cũng không nỡ con." "Nhưng chỉ có theo Trường Sinh Đạo Hữu tu luyện, con mới có thể thành tựu đạo đồ." "Đợi con thực lực cường đại rồi, vẫn có thể trở về thăm chúng ta mà." Tô Lạc dù sao cũng là tộc trưởng, phân biệt rõ nhẹ nặng.

Tiểu Tô Tô theo bọn họ có thể cả đời cũng không thể tu luyện.

Đây là kết quả tốt nhất. "Vậy, vậy được rồi." Tiểu Tô Tô nhảy lên vai Lâm Trường Sinh.

Cái đầu trắng muốt lại hơi ngẩng lên.

Lâm Trường Sinh thấy buồn cười, đây là lại sợ nước mắt rơi xuống sao.

Đúng là một tiểu hồ ly thuần khiết a.

Vốn định trực tiếp rời đi, Lâm Trường Sinh suy nghĩ một chút, vẫn nói với Tô Lạc, "Đạo hữu, tộc các ngươi tiếp theo sẽ đi đâu về đâu?" Đi đâu về đâu?

Nói thật, Tô Lạc cũng không biết.

Nàng muốn rời khỏi nơi này, tìm kiếm một nơi an dưỡng mới cho tộc nhân.

Nhưng bây giờ Lượng Kiếp nổi lên, bọn họ lại có thể tìm được nơi nào tốt chứ?

Tiếp tục ở lại nơi này, vạn nhất lại có một Hỏa Viêm Lão Tổ đến, không có Lâm Trường Sinh ở đây, bọn họ lại phải làm sao?

Lâm Trường Sinh nhìn ra sự khó xử của bọn họ, không khỏi nói, "Ta và Tiểu Tô Tô cũng coi như có duyên." "Cũng không hy vọng con

bé sau khi tu luyện thành công lại phát hiện tộc quần của mình đã biến mất." "Vậy thế này đi, ta ở đây vì các ngươi bố trí lại một trận pháp đi." Tô Lạc vừa nghe, nham tương trong mắt lập tức sáng lên, "Trường Sinh Đạo Hữu, người thật sự biết trận pháp sao?" Lâm Trường Sinh gật đầu. "Mang một số dược liệu của tộc các ngươi cho ta." "Ta sẽ bố trí cho các ngươi một Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Đại Trận." "Đồng thời sẽ dạy các ngươi phương pháp ra vào." "Như vậy, tộc nhân của các ngươi có thể sẽ bị nhốt ở bên trong." Lâm Trường Sinh nói trước Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Đại Trận cho Tô Lạc biết.

Có muốn bố trí hay không, tùy nàng tự mình quyết định. "Thanh Khâu Hồ tộc chúng ta chỉ cầu có thể an tĩnh sinh sống và tu luyện." "Ngay cả bị cách tuyệt với thế gian cũng không sao." "Vậy thì làm phiền Trường Sinh Đạo Hữu rồi." Tô Lạc không có bất kỳ ý kiến phản đối nào.

Tuy là phong ấn đại trận, nhưng chỉ cần có phương pháp ra vào là được.

Hơn nữa đúng như nàng đã nói, bọn họ chỉ cầu có một nơi yên tĩnh để nghỉ ngơi. "Vậy thì tốt." Tiếp theo, Lâm Trường Sinh động dụng Trận Chi Đại Đạo, vì Thanh Khâu Hồ tộc bố trí Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Đại Trận.

Lập tức một lớp quang tráo trong suốt như vỏ trứng gà bao phủ toàn bộ Thanh Khâu.

Muốn phá vỡ Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Đại Trận này, ít nhất cũng phải có thực lực Hỗn Nguyên trung kỳ.

Nghĩ một lát, Lâm Trường Sinh lại thêm Già Thiên Đại Trận lên trận pháp này.

Như vậy có thể tránh được thần niệm kiểm tra của một số đại

năng.

Làm xong những việc này, Lâm Trường Sinh cũng có thể yên tâm đi Nam Phương Đại Lục rồi. "Trường Sinh Đạo Hữu, đợi một chút." Tô Lạc gọi Lâm Trường Sinh lại.

Đang chuẩn bị đi Nam Phương Đại Lục, Lâm Trường Sinh bị Tô Lạc tộc trưởng Thanh Khâu nhất tộc gọi lại. "Đạo hữu, còn có chuyện gì sao?" Lâm Trường Sinh không hiểu hỏi. "Không biết Trường Sinh Đạo Hữu, liệu có đạo lữ chưa?" Tô Lạc đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Đều là người tu Đạo, không cần phải e dè quanh co.

Ừm...

Lâm Trường Sinh không ngờ Tô Lạc gọi y lại lại là để hỏi chuyện này.

Cẩn thận nhìn Tô Lạc một cái, quả thực như trích tiên nhân ngoài cửu thiên vậy, thoát tục, tự mang theo một luồng tiên linh chi khí.

Bất luận là dung mạo hay thân hình đều là đỉnh cấp.

Tuy nhiên tâm tư của Lâm Trường Sinh bây giờ đều đặt vào việc tu Đạo.

Nữ nhân chỉ sẽ ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện của y.

Nếu không thể truy cầu Đại Đạo, cuối cùng cũng khó thoát khỏi vận mệnh tiêu tán giữa thiên địa này. "Ý của Đạo hữu ta đã hiểu." "Chỉ có chứng đắc Vĩnh Hằng Đại Đạo, mới có thể siêu thoát tự do, bất tử bất diệt." "Nếu không cuối cùng cũng chỉ là khách qua đường thế gian mà thôi." "Cáo từ." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng, sau đó biến mất khỏi địa giới Thanh Khâu nhất tộc.

Tô Lạc đôi mắt đẹp nhìn Lâm Trường Sinh biến mất, quả là một

Trường Sinh Đạo Hữu chí hướng cao xa.

Ta so với y không bằng.

Ta muốn cùng y trở thành đạo lữ, đúng là si tâm vọng tưởng rồi.

Nhưng bóng dáng của y e rằng khó mà tiêu thất trong lòng nàng.

Rời khỏi địa giới Thanh Khâu, rất nhanh Lâm Trường Sinh đã cảm nhận được một luồng khí nóng cháy trong không khí.

Nam Phương Đại Lục đã đến rồi.

Tiểu Tô Tô đã được Lâm Trường Sinh thu vào Bách Thảo Đồ.

Việc y cảm ngộ một bản công pháp tu luyện cho nó không phải chuyện một sớm một chiều.

Chỉ có thể đợi trở về Bồng Lai Tiên Đảo rồi nói sau.

Lâm Trường Sinh dựa vào gợi ý của 【Động Sát Chi Nhãn】, bắt đầu tìm kiếm các loại linh nguyên liệu ở Nam Phương Đại Lục.

Hiện nay y đã là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Chỉ cần có thể luyện chế Thất Chuyển Kim Đan, sẽ có xác suất cực lớn đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trên Nam Phương Đại Lục có một loại linh nguyên liệu đặc hữu là Hỏa Hoàng Thảo.

Đây là một vị chủ dược của Thất Chuyển Kim Đan.

Trong lòng nghĩ vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu tìm kiếm tài nguyên ở Nam Phương Đại Lục.

Nam Phương Đại Lục so với Tây Phương Đại Lục, tài nguyên vẫn tốt hơn một chút. 【Gợi ý: Phía trước ngươi bốn mươi lăm vạn công lý có một dược viên, bên trong có không ít Hỏa Hoàng Thảo và các linh nguyên liệu khác.】 Dược viên.

Lâm Trường Sinh dừng lại.

Có thể được gọi là dược viên, đại đa số đều là do trồng trọt.

Nghĩ một lát, Lâm Trường Sinh vẫn quyết định đi xem một chút.

Nếu có thể đổi được một ít trở về, cũng có thể chấp nhận.

Nghĩ như vậy, Lâm Trường Sinh bay về phía trước.

Chẳng mấy chốc, y đã ngửi thấy hương vị của linh nguyên liệu, linh dược.

Đập vào mắt là một dược viên khổng lồ được sắp xếp ngăn nắp.

Trong dược viên trồng đầy các loại linh nguyên liệu.

Bởi vì được chăm sóc tốt, nhiều linh nguyên liệu có niên đại không tồi phát triển rất tốt.

Thậm chí Lâm Trường Sinh còn thấy được mấy cây dược liệu cần thiết cho Thất Chuyển Kim Đan.

Tuy nhiên y không hề động thủ hái, bởi vì sự thật quả nhiên như y nghĩ, dược viên này là do trồng trọt.

Lúc này, theo sự tiến vào của y, một đạo thần niệm cũng khóa chặt y.

Đồng thời với tốc độ cực nhanh đuổi tới.

Chẳng mấy chốc, một nam tử áo lam trông có vẻ trầm ổn xuất hiện trước mặt y. "Đạo hữu có lễ rồi." Nam tử áo lam thấy Lâm Trường Sinh khách khí hành lễ.

Điều này lại khiến Lâm Trường Sinh ngẩn người một lát, sau đó lập tức hoàn lễ. "Kiến quá Đạo hữu." Thế giới Hồng Hoang vừa gặp mặt đã là đánh đánh giết giết, không quá ba câu đã muốn ngươi chết ta sống.

Bây giờ mình mạo muội xông vào dược viên của người khác, người này vậy mà còn khách khí như vậy, quả thực là hiếm có. "Không biết Đạo hữu từ đâu đến, lại muốn đi đâu?" Nam tử áo lam cười hỏi.

Chương 85

"Từ Tây Phương Đại Lục mà đến, đi ngang qua Nam Phương Đại Lục." "Cuối cùng muốn đi Đông Phương Đại Lục." Chuyện này đâu có gì cần phải giữ bí mật.

Đợi đi xong Đông Phương Đại Lục, sẽ đi dạo một vòng trên Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Nơi đó có Phù Tang Thần Thụ và Nguyệt Quế Thần Thụ.

Nếu có thể lại thu được một số bản nguyên, vậy thì lại có hai đệ tử căn nguyên thượng giai.

Đúng rồi, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không thể bỏ qua.

Như vậy thì, Bồng Lai Tiên Đảo của mình chẳng phải sắp thành một Hồng Hoang tiểu thế giới phiên bản mini rồi sao?

Đến lúc đó đệ tử của mình và Thái Nhất, Đế Tuấn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề gặp mặt sẽ biến thành cảnh tượng gì?

Ngươi là đệ đệ thất lạc nhiều năm của ta sao?

Cảnh tượng này chỉ nghĩ thôi đã thấy thật ác vị.

Tuy nhiên cũng chỉ là Lâm Trường Sinh tùy tiện nghĩ mà thôi.

Tuy bản nguyên là từ trên người bọn họ mà có được, nhưng giữa y và bọn họ không có bất kỳ nhân quả nào.

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang suy nghĩ lung tung, thanh âm có chút ngưỡng mộ của nam tử áo lam truyền đến, "Thật khiến ta ngưỡng mộ Đạo hữu vô câu vô thúc a." Nói xong, còn nhịn không được thở dài một tiếng. "Chỉ cần trong lòng sở nghĩ, liền có thể làm." "Người tu Đạo bọn ta giảng cứu chính là trực đạt bản tâm." "Đạo hữu

ngưỡng mộ hai chữ lại từ đâu mà nói ra?" Lâm Trường Sinh cười nói. "Đạo hữu lời nói có lý." "Nhưng mà thế gian nhân quả ràng buộc, đôi khi muốn trực đạt bản tâm, khó." Nam tử áo lam cười khổ một tiếng lắc đầu.

Lâm Trường Sinh cười mà không nói.

Qua một lát, nam tử áo lam mới lại nhìn về phía Lâm Trường Sinh, "Ta thấy Đạo hữu dường như có hứng thú với những linh nguyên liệu này?" "Không sai." "Ta đến cũng vì chuyện này." "Nếu Đạo hữu có thể cắt ái, đem Hỏa Hoàng Thảo bán cho tại hạ, ta có thể dùng Linh Bảo hoặc các linh nguyên liệu khác để trao đổi." Lâm Trường Sinh đi thẳng vào vấn đề nói. "Hỏa Hoàng Thảo?" "Đạo hữu chẳng lẽ là một Luyện Đan Đại Sư?" Nam tử áo lam đột nhiên hưng phấn hỏi. "Luyện Đan Đại Sư thì không dám nhận, chỉ là ngẫu nhiên sẽ luyện chế đan dược." Lâm Trường Sinh khiêm tốn nói.

Nếu y mà không thể xưng là Luyện Đan Đại Sư thì, xét về Hồng Hoang hiện tại, thật sự không có ai dám xưng hô như vậy.

Nghe được lời của Lâm Trường Sinh, ánh mắt của nam tử áo lam càng sáng hơn. "Không ngờ hôm nay lại gặp được đồng đạo trung nhân." "Đạo hữu, ta cực kỳ yêu thích Đan Đạo, nhưng mà dù mò mẫm thế nào, cũng không cách nào nhập môn." "Không biết Đạo hữu có thể đến động phủ của ta một chuyến không?" "Đương nhiên, những Hỏa Hoàng Thảo này cứ coi như tạ lễ tặng cho Đạo hữu rồi." Nam tử áo lam vội vàng nói.

Sau đó trực tiếp một tay điểm.

Toàn bộ Hỏa Hoàng Thảo trong dược viên đều bay ra, rơi xuống trước mặt Lâm Trường Sinh. "Đạo hữu không sợ ta bây giờ cầm Hỏa Hoàng Thảo rồi chạy mất sao?" Nam tử áo lam này dường như là một kẻ ngốc a.

Chỉ nói chuyện vài câu, liền nguyện ý tặng Hỏa Hoàng Thảo cho mình, quả thực là nhiệt tình hiếu khách a. "Ta thấy Đạo hữu khí vũ hiên ngang, giữa mày mắt thần vận tự nhiên." "Định không phải loại tiểu nhân đó." Nam tử áo lam cười nói.

Được rồi, khen đến mức này ta cũng không tiện từ chối.

Mấy cây Hỏa Hoàng Thảo này cứ coi như học phí đi.

Lâm Trường Sinh thản nhiên thu lấy, "Lời đã nói đến đây, nếu còn từ chối thì có chút bất lịch sự rồi." "Đạo hữu, mời." Lâm Trường Sinh theo Lam y nam tử tiến vào động phủ của y.

Trừ đi thỉnh thoảng có thể nhìn thấy vài viên đan dược luyện phế, toàn bộ động phủ khá sạch sẽ và đơn giản.

Lam y nam tử cười nói: “Động phủ hàn toan giản lậu, mong đạo hữu chớ có hiềm khích.” Lâm Trường Sinh đáp: “Đạo hữu lời này sai rồi.

Ngã bối tu đạo chi nhân, há lại để ý những thứ này.” Thật ra, Lâm Trường Sinh còn chưa có một động phủ chính thức nào.

Ngã đi tới đâu, tu luyện tới đó.

Ngay cả Bồng Lai Tiên Đảo, cũng là tùy chỗ mà tu luyện.

Đợi đến khi giải tỏa thiên phú cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên, ngã sẽ tự mình xây một động phủ.

Lam Thanh cười nói: “Ha ha, ngã quả nhiên không nhìn lầm đạo hữu.

Suýt chút nữa quên tự giới thiệu, ngã là Lam Thanh thuộc Băng Phượng Hoàng tộc.” Lâm Trường Sinh cũng tự báo đạo hiệu: “Thì ra là Lam Thanh đạo hữu.

Đạo hữu cứ xưng hô ngã là Trường Sinh đạo hữu là được.” Việc

Lam Thanh thuộc Băng Phượng Hoàng tộc, ngã không hề bất ngờ.

Có thể trồng một dược viên quy mô lớn như vậy, lại ở Nam Phương Đại Lục, ngoài Phượng tộc ra thì ngã không nghĩ ra còn ai khác.

Lam Thanh nói: "Trường Sinh đạo hữu, người xem viên đan dược này của ngã thế nào?

Đây là Tĩnh Tâm Đan ngã tình cờ có được một đan phương rồi luyện chế thành.

Mong đạo hữu giám định." Lam Thanh sốt ruột lấy ra một viên đan dược lớn bằng mắt rồng, đưa tới.

Lâm Trường Sinh khẽ cười, tiếp nhận.

Thần niệm bao phủ viên đan dược này, bắt đầu phân tích thành phần.

Với sự lĩnh ngộ Đan Chi Đại Đạo hiện tại của ngã, rất nhanh liền hiểu rõ tác dụng của viên Tĩnh Tâm Đan này.

Lâm Trường Sinh nói: "Viên đan dược này dùng để phụ trợ tu luyện.

Phục dụng trước, có thể đạt được tác dụng tĩnh tâm ngưng thần.

Nếu căn nguyên ngộ tính tốt, có xác suất nhất định có thể tiến vào trạng thái đốn ngộ." Lời nói của Lâm Trường Sinh lập tức khiến Lam Thanh hứng khởi.

Lam Thanh bái phục nói: "Bội phục bội phục.

Không ngờ Trường Sinh đạo hữu chỉ cần quan sát và ngửi qua, đã hiểu rõ tác dụng của Tĩnh Tâm Đan." Lam Thanh luyện đan hoàn toàn tự mình mò mẫm.

Ngày thường trong tộc căn bản không có tộc nhân nào giỏi luyện

đan.

Bởi vậy điều này khiến y không có ai để giao lưu về kinh nghiệm và vấn đề luyện đan.

Lúc này thấy Lâm Trường Sinh ra tay, y lập tức sinh ra hứng thú lớn.

Lâm Trường Sinh thấy vậy, khẽ cười: "Linh nguyên liệu của Tĩnh Tâm Đan hẳn là Ngưng Băng Thảo, Hỏa Hồn Hoa, Thủy Ngưng Châu…" Lâm Trường Sinh liền nói ra hơn mười loại linh nguyên liệu, đều là dược liệu cần thiết để luyện chế Tĩnh Tâm Đan.

Điều này cũng không phải ngã muốn khoe khoang.

Đã nhận Hỏa Hoàng Thảo, đương nhiên cũng phải tận tâm tận lực.

Đây là chuẩn tắc của Lâm Trường Sinh.

Lúc cần tranh, thì nhất định phải tranh.

Ngươi muốn sát ngã, vậy ngươi phải chết.

Nhưng nếu ngươi lấy lễ đối đãi, Lâm Trường Sinh tự nhiên cũng sẽ không ra vẻ.

Lam Thanh nói: "Lợi hại.

Trường Sinh đạo hữu đối với luyện đan tạo nghệ tuyệt đối cao hơn ngã không ít.

Đạo hữu cảm thấy viên đan dược ngã luyện chế ra này thế nào?" Người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không.

Những linh nguyên liệu Lâm Trường Sinh vừa nói đều hoàn toàn chính xác.

Điều này khiến Lam Thanh hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Lâm Trường Sinh nói: “Lam Thanh đạo hữu có thể tự mình mò mẫm, luyện chế ra đẳng cấp đan dược này, hẳn là có trình độ Tam Phẩm Luyện Đan Sư rồi.” Tam Phẩm Luyện Đan Sư tương ứng với cảnh giới Huyền Tiên.

Có thể luyện chế ra đan dược của cảnh giới nào, thì là Luyện Đan Sư phẩm cấp đó.

Lâm Trường Sinh hiện tại có thể luyện chế đan dược cảnh giới Đại La Kim Tiên, tức là Lục Phẩm Luyện Đan Sư.

“Bất quá, thứ ngã nói thẳng.” Lâm Trường Sinh chuyển giọng, thẳng thắn nói: “Viên đan dược này trong số Tam Phẩm Đan Dược là tồn tại ở đáy.” “Ồ?” Lam Thanh nghe Lâm Trường Sinh nói về viên đan dược y đắc ý nhất như vậy, không những không hề tức giận, ngược lại còn thành khẩn hành lễ: “Mong Trường Sinh đạo hữu chỉ giáo ngã.” Lâm Trường Sinh nói: “Đạo hữu không cần như thế.

Ngã đã nhận Hỏa Hoàng Thảo của ngươi, tự nhiên phải tận một phần sức lực.” Đối với thái độ của Lam Thanh, Lâm Trường Sinh rất hài lòng.

Kế tiếp, ngã tường tận giảng giải những điểm cần chú ý khi luyện chế Tĩnh Tâm Đan.

Với Đan Chi Đại Đạo và kinh nghiệm luyện chế của ngã mà nói, dù chưa từng luyện chế qua, nhưng đối với Tam Phẩm Đan Dược, thậm chí còn chưa tính là Kim Đan, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

“Đan hỏa không đủ, thời cơ dung hợp dược dịch không đúng.” Sau khi nghe xong, Lam Thanh liền ngồi ngay tại chỗ bắt đầu minh tưởng.

Chẳng bao lâu sau, y lại trực tiếp lấy ra đan lô bắt đầu luyện đan.

Quả nhiên không hổ là Phượng Hoàng tộc, cái đan lô này lại là một Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo.

Lâm Trường Sinh cũng không sốt ruột thúc giục, tiện thể bắt đầu đả tọa minh tưởng.

Không biết qua bao lâu, tiếng cười sảng khoái của Lam Thanh khiến ngã lần nữa mở mắt.

Thì ra, dưới sự chỉ dẫn của Lâm Trường Sinh, Lam Thanh cuối cùng đã thành công luyện chế ra Tĩnh Tâm Đan.

Lúc này, Tĩnh Tâm Đan so với trước kia, có thêm một phần quang trạch.

Hơn nữa, chỉ cần để gần chóp mũi, đã cảm thấy Nguyên Thần yên tĩnh, tư duy thông suốt.

Dù không đạt đến trạng thái đốn ngộ, nhưng cũng hữu ích cho việc tĩnh tâm tu luyện.

Lam Thanh cười lớn: "Thành công rồi, ngã cuối cùng cũng thành công rồi.

Trường Sinh đạo hữu, ngã thành công rồi." Lâm Trường Sinh khẽ cười: "Chúc mừng đạo hữu." Lam Thanh vẫn có thiên phú luyện đan nhất định.

Bằng không cũng không thể nhanh chóng nắm bắt được yếu quyết như vậy.

Sau khi hưng phấn, Lam Thanh ánh mắt chân thành nhìn Lâm Trường Sinh hành lễ: "Đa tạ đạo hữu chỉ điểm chi ân.

Ngươi ngã tuy không có tình thầy trò, nhưng ân chỉ điểm ngày hôm nay, Lam Thanh sẽ không quên." Lâm Trường Sinh không nói gì, thản nhiên tiếp nhận.

Lam Thanh nói: "Hỏa Hoàng Thảo trước đây đã không đủ để báo đáp ân chỉ điểm của đạo hữu.

Đạo hữu xem xem, còn cần những linh nguyên liệu nào?

Những thứ khác không dám nói, riêng về linh nguyên liệu, ngã vẫn có thể thỏa mãn đạo hữu.” Lam Thanh vỗ ngực cam đoan.

Chương 86

Lâm Trường Sinh cũng không khách khí: "Nếu đã như vậy, thì ngã sẽ không chối từ." Ngã báo hết những linh nguyên liệu mình còn thiếu.

Nghĩ một lát, ngã thử báo luôn bốn loại Thần Khoáng còn lại để luyện chế Ngũ Hành Kiếm Đồ cho Lam Thanh.

Lam Thanh nói: "Những linh nguyên liệu đạo hữu cần này đều cực kỳ hiếm có.

Muốn tìm được không dễ dàng chút nào.

Bất quá người yên tâm, cho ngã một chút thời gian, chắc chắn sẽ giúp đạo hữu tìm được.

Còn về Ngũ Hành Thần Khoáng mà người nói, lại còn là cực phẩm, cái này ngã đành chịu.

Nhưng ngã nghe nói Nguyên Phượng đại nhân có một đoạn Tiên Thiên Cực Phẩm Giáp Mộc Thần Khoáng.

Đáng tiếc, ngã không thể gặp được Nguyên Phượng đại nhân." Lâm Trường Sinh cười đáp: "Không sao.

Đạo hữu có thể giúp ngã tìm được những linh nguyên liệu kia đã rất tốt rồi." Tiên Thiên Thần Thai Khoáng trong Hồng Hoang Đại Lục có đấy, chỉ là tốn chút thời gian tìm kiếm mà thôi.

Lam Thanh chợt nhớ ra điều gì, vội vàng nói: "Đúng rồi.

Bất quá Trường Sinh đạo hữu, ngã có một biện pháp có thể giúp người đạt được thần khoáng cực phẩm này.

Thậm chí còn có một chu Bất Tử Thần Hoàng Thảo." Bất Tử

Thần Hoàng Thảo!

Lâm Trường Sinh lần này chấn kinh rồi.

Tiên Thiên Cực Phẩm Giáp Mộc Thần Khoáng thì thôi, như Lâm Trường Sinh trước đó đã nghĩ, tốn chút thời gian là có thể tìm được.

Nhưng Bất Tử Thần Hoàng Thảo thì khác.

Đây là một chu Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Thảo.

Hiệu quả càng là nghịch thiên.

Lam Thanh lại có thể lấy ra Bất Tử Thần Hoàng Thảo?

Lâm Trường Sinh sao lại không tin cho được!

"Mong đạo hữu tường tế nói rõ." Bất Tử Thần Hoàng Thảo, Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Thảo.

Tương truyền có đặc tính bất tử, cho dù chỉ ăn sống, cũng có thể khiến người bất tử bất diệt.

Đương nhiên đây chỉ là truyền thuyết, tuy có thể hơi khoa trương, nhưng quả thực có công hiệu này.

Bất luận trọng thương đến mấy, chỉ cần ăn một chu, liền có thể niết bàn trọng sinh.

Tương truyền là sinh trưởng ở nơi sâu nhất trong Bất Tử Hỏa Sơn.

Muốn có được, trước tiên phải chịu đựng dung nham nhiệt độ cao dưới lòng đất của Bất Tử Hỏa Sơn.

Loại nhiệt độ cực nóng đó, không có tu vi trên Đại La, tiến vào liền hóa thành tro bụi.

Đây chỉ là một trong những điều kiện sinh trưởng của Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

Còn một điều kiện khắc nghiệt hơn, đó là hấp thu Đạo Vận khi Phượng Hoàng niết bàn.

Chỉ khi không ngừng hấp thu Đạo Vận, và trải qua hàng ức vạn năm sinh trưởng, mới có khả năng trưởng thành Bất Tử Thần Hoàng Thảo!

Hơn nữa, Bất Tử Thần Hoàng Thảo được thiên địa thai nghén, chỉ có duy nhất một chu.

Sau khi hái xong liền không còn nữa.

Đây chính là lý do vì sao Lâm Trường Sinh không tin Lam Thanh có thể lấy ra.

Lam Thanh đương nhiên cũng nhìn ra vẻ nghi ngờ trong mắt Lâm Trường Sinh.

Lam Thanh nói: "Đạo hữu chớ vội, nghe ngã từ từ nói.

Hiện nay Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đang đỉnh lực, các tộc đều đang tích súc sức mạnh.

Đặc biệt là Thủy Kỳ Lân, Long Vương đều đã đang thai nghén hậu duệ của mình.

Mà Nguyên Phượng đại nhân của chúng ta lại một mực bế quan, không hề nhắc đến chuyện đạo lữ.

Điều này khiến các tộc trưởng vô cùng sốt ruột, liên hợp lại gây áp lực cho Nguyên Phượng đại nhân.

Tuy Nguyên Phượng đại nhân công tham tạo hóa, thực lực cường đại.

Nhưng cũng không thể chống lại áp lực của các tộc trưởng, cuối cùng thỏa hiệp, phải chọn ra nhân tuyển thích hợp từ thế hệ trẻ tuổi để cùng y tham ngộ Đại Đạo." Lam Thanh có chút hướng về mà nói.

Lời của Lam Thanh quả không sai.

Thủy Kỳ Lân, Long Vương quả thực đã thai nghén hậu duệ.

Một mặt là tăng thêm khí vận trong tộc, mặt khác cũng là làm hậu thủ cho họ.

Như Tứ Bất Tương do Thủy Kỳ Lân thai nghén sau này liền giao cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy chỉ là tọa kỵ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng cũng bảo đảm huyết mạch Kỳ Lân nhất tộc được kéo dài.

Bất quá Lâm Trường Sinh không xen vào, đợi Lam Thanh tiếp tục nói.

Lam Thanh tiếp lời: "Mà quy tắc Nguyên Phượng đại nhân định ra lần này có chút nằm ngoài dự liệu của các tộc trưởng.

Mỗi một người tham gia trong thế hệ trẻ tuổi, đều cần tìm thêm một bang thủ.

Bang thủ này không thể là người của Phượng Hoàng tộc.

Hai người một tổ, thắng mới có thể thăng cấp.

Người chiến thắng cuối cùng mới có thể là đạo lữ của Nguyên Phượng đại nhân.

Mà Nguyên Phượng đại nhân sẽ lấy Bất Tử Thần Hoàng Thảo làm phần thưởng cho bang thủ." Lam Thanh cười khổ một tiếng.

Y thường niên thích ở trong động phủ luyện đan.

Bởi vậy căn bản không quen biết ai.

Nói có, cũng chỉ có vài người, tính cả Lâm Trường Sinh vừa quen biết cũng chỉ hai ba người.

Hơn nữa thực lực đều không mạnh.

Thì ra là vậy.

Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng đã hiểu.

Nguyên Phượng quả thực hào khí a, lại lấy Bất Tử Thần Hoàng Thảo làm phần thưởng.

Hay nói cách khác, đây là một cái bẫy của Nguyên Phượng?

Lông mày Lâm Trường Sinh khẽ nhíu lại.

Chỉ là hiệp trợ thế hệ trẻ của Phượng Hoàng tộc chiến đấu, người thắng cuối cùng liền có thể đoạt được Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

Cái giá này quá lớn.

Phượng Hoàng tộc chiếm cứ Nam Phương Đại Lục, lại thống lĩnh phi cầm nhất tộc, nắm giữ tài nguyên tuyệt đối không ít.

Tùy tiện lấy ra vài bảo vật cũng đủ rồi.

Lại cố tình lấy ra Bất Tử Thần Hoàng Thảo, điều này đáng để người ta suy ngẫm.

Chẳng lẽ Nguyên Phượng đây là đang "câu cá"?

Một ý nghĩ táo bạo dâng lên trong đầu Lâm Trường Sinh.

Đúng rồi, hiện nay khí của Lượng Kiếp đã dần nồng đậm.

Nguyên Phượng khẳng định cũng đã nhận ra sự gian nan của việc chứng đạo bằng khí vận, nên cũng bắt đầu chuẩn bị hậu thủ.

Bất Tử Thần Hoàng Thảo ăn sống luyện hóa chỉ có thể trị liệu trạng thái sắp chết, không thể tối đa hóa giá trị của nó.

Giá trị tối đa hóa chắc chắn là dùng để luyện đan.

Mà trong Hồng Hoang hiện nay, Luyện Đan Đại Sư nổi tiếng nhất e rằng chính là ngã.

Mà bọn họ lại không cách nào tìm được tung tích của ngã, bởi vậy

Nguyên Phượng muốn dùng Bất Tử Thần Hoàng Thảo để "câu" ngã ra ngoài sao?

Trước đó, Tây Phương Đại Lục thiên giáng công đức, Nguyên Phượng khẳng định cũng đã chú ý tới.

Y đang đánh cược, cược ngã sẽ đến Nam Phương Đại Lục.

Cược ngã sẽ biết được tin tức này.

Đây quả là một dương mưu a.

Đây chính là cái lợi của Căn Nguyên.

Lúc nào Nguyên Thần cũng thanh minh, bất kỳ âm mưu nào chỉ cần suy nghĩ một chút, liền có thể phân tích ra đại khái.

Lam Thanh nói: "Trường Sinh đạo hữu không cần lo lắng.

Không có được Bất Tử Thần Hoàng Thảo cũng không sao.

Chỉ cần người có thể cùng ngã tham gia, đến lúc đó ngã nhất định sẽ thỉnh tộc trưởng giúp đỡ, cầu được đoạn Tiên Thiên Cực Phẩm Giáp Mộc Khoáng kia.

Đương nhiên tiền đề là đạo hữu bằng lòng cùng ngã tham gia." Lam Thanh cười nói.

Thực ra y không có ý định tham gia cuộc tỷ thí này.

Vì thích nghiên cứu luyện đan, nên tu vi của y không cao lắm, cũng chỉ Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Sức chiến đấu cũng bình thường.

Thà rằng bị đánh một trận, chi bằng ở đây luyện đan thoải mái hơn.

Nếu không phải thấy Lâm Trường Sinh muốn khoáng mạch cực phẩm Tiên Thiên này, y cũng sẽ không đề cập chuyện này.

Chương 87

Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi: “Nguyên Phượng đặt ra quy tắc như vậy chẳng phải đã đánh mất cơ hội chiến đấu công bằng sao?

Mời bang thủ càng mạnh càng tốt.

Thậm chí các ngươi đều không cần ra tay phải không?” Điều này cũng quá rõ ràng rồi!

Xem ra ngay cả ở Hồng Hoang, việc thúc hôn vẫn khiến Nguyên Phượng rất đau đầu a.

Lam Thanh giải thích: “Nguyên Phượng đại nhân nói, có thể kết giao được nhân vật lợi hại cũng là cơ duyên của bản thân.

Bởi vậy không tồn tại công bằng hay không công bằng.

Đương nhiên đối với bang thủ được mời cũng có hạn chế thực lực, mạnh nhất không thể vượt quá Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.” Thì ra là vậy.

Lâm Trường Sinh gật đầu, rơi vào trầm tư.

Bất Tử Thần Hoàng Thảo và Tiên Thiên Cực Phẩm Bính Mộc Khoáng Mạch ngã quả thực muốn có.

Đặc biệt là Bất Tử Thần Hoàng Thảo, có hy vọng cực lớn có thể điểm hóa đản sinh linh trí.

Đến lúc đó, ngã sẽ có thêm một đệ tử có tiềm lực cực lớn.

Nhưng nếu như vậy, e rằng sẽ lọt vào tầm mắt của Nguyên Phượng a.

Theo hướng đi của Hồng Hoang hiện nay, tam tộc còn chưa đến thời điểm quyết chiến, vậy thì thực lực của bọn họ hẳn là vào khoảng

Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Dù có bị Nguyên Phượng phát hiện, thì với thủ đoạn của mình, thoát thân khẳng định là có thể làm được.

Nếu đã như vậy, lần này ngã sẽ làm một con cá.

Ngã muốn xem Nguyên Phượng sẽ có những hậu thủ nào.

Dù sao mình có 【Vô Hạ Chi Thể】, cho dù có liên quan đến Phượng tộc, cũng sẽ không bị nhân quả nhiễm bẩn.

Nghĩ thông suốt những điều này, Lâm Trường Sinh nhìn Lam Thanh: "Nếu đạo hữu đã mời, ngã cũng muốn lĩnh giáo chỗ lợi hại của Phượng tộc.

Nếu kết quả cuối cùng nằm ngoài ý liệu, đạo hữu phải chuẩn bị tâm lý nhé." Lam Thanh nghe xong, cười ha hả: "Trường Sinh đạo hữu, cùng lắm chúng ta cũng chỉ là kẻ lót đường thôi.

Người nói nằm ngoài ý liệu không lẽ là chiến thắng tất cả đối thủ sao?

Vậy ngã chỉ có thể nói người hoàn toàn không biết gì về sức chiến đấu thấp kém của ngã a.

Hơn nữa, nghe nói không ít tộc nhân trong tộc đã mời được cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên làm bang thủ đấy." Lâm Trường Sinh cười cười, không giải thích nhiều.

Ngã đã quyết định tham gia, vậy thì là nhắm tới Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

"Hỏng rồi." Lam Thanh giật mình kêu lên: "Suýt nữa quên mất.

Hôm nay chính là ngày đấu pháp.

Trường Sinh đạo hữu, mau mau theo ngã đến Bất Tử Hỏa Sơn." Bất Tử Hỏa Sơn vẫn luôn là nơi bế quan của Nguyên Phượng.

Mà hôm nay, Nguyên Phượng cũng hiếm khi không bế quan.

Không phải y không muốn, mà là những tộc trưởng, trưởng lão trong tộc đã thúc giục y đến phiền không chịu nổi rồi.

Nguyên Phượng nhìn những bóng người dưới chân Bất Tử Hỏa Sơn, không kìm được thở dài một tiếng: "Cho dù thai nghén hậu duệ thì có thể làm gì?

Không thể chứng đạo, dưới Lượng Kiếp, vẫn phải tan thành tro bụi, trả lại nhân quả nghiệp lực a." Không chịu nổi sự thúc giục liên tục của các trưởng lão và tộc trưởng trong tộc, y đành phải đồng ý việc tuyển chọn đạo lữ này.

Bất quá cũng chính là mượn chuyện đạo lữ, để Nguyên Phượng thêm một tâm nhãn.

Nếu có thể gặp được vị Luyện Đan Đại Sư thần bí kia, nói không chừng Phượng tộc còn có chuyển cơ.

Người này thần bí vô cùng, bất kỳ tin tức nào cũng không thể thôi toán.

Tuy trước đó mới thăng cấp thành Đại La Kim Tiên, tu vi hiện tại hẳn sẽ không vượt quá Hỗn Nguyên.

Nhưng động tĩnh y gây ra ở Tây Phương Đại Lục không hề nhỏ a.

Lúc đầu Nguyên Phượng còn tưởng là công đức do chém giết hung thú giáng xuống.

Thế nhưng liên tiếp năm sáu lần công đức đều giáng xuống Tây Phương Đại Lục, điều này đáng để người ta suy ngẫm rồi.

Hơn nữa trước đó Hồng Quân dẫn theo Âm Dương Lão Tổ và những người khác đi về phía Tây Phương, Nguyên Phượng cũng đã biết.

Nếu là La Hầu giở trò quỷ, thì Hồng Quân và những người khác tuyệt đối sẽ không an nhiên rút lui.

Bởi vậy kết hợp với các dấu hiệu của vị Luyện Đan Đại Sư thần bí kia trong thời kỳ Hung Thú Lượng Kiếp, Nguyên Phượng có lý do nghi ngờ, vị Luyện Đan Đại Sư thần bí này rất có khả năng sẽ đến Tây Phương Đại Lục.

Từ đó mới tung ra tin tức người chiến thắng sẽ dùng Bất Tử Thần Hoàng Thảo làm phần thưởng.

Dù sao Bất Tử Thần Hoàng Thảo đối với Luyện Đan Sư mà nói, là một Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Thảo không thể chối từ.

Đặc biệt là chu Bất Tử Thần Hoàng Thảo này còn hấp thu vài lần Đạo Vận niết bàn trọng sinh của y, đã có linh tính.

Nếu không phải vì muốn thật sự giữ lại một hậu thủ, y sẽ không lấy ra Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

Chỉ là hy vọng vị Luyện Đan Đại Sư thần bí này sẽ gia nhập thôi.

Thanh Loan tiểu Thanh bên cạnh nhắc nhở: "Nguyên Phượng đại nhân.

Phía dưới đã chuẩn bị xong xuôi rồi.

Chúng ta cũng nên xuống thôi." Nguyên Phượng gật đầu, một bước rời khỏi chỗ cũ.

Khi xuất hiện trở lại, đã ở chân núi Bất Tử Hỏa Sơn.

"Đã gặp Nguyên Phượng." Các tộc trưởng và thế hệ trẻ tuổi của các tộc đều hành lễ.

Bao gồm cả những bang thủ tìm từ bên ngoài cũng theo hành lễ.

Nguyên Phượng cất giọng lạnh lùng: "Bắt đầu đi." Đôi mắt phượng của y quét qua quét lại, tìm kiếm bóng dáng vị Luyện Đan Đại

Sư thần bí kia.

Đa số thế hệ trẻ của Phượng tộc không hề hay biết, chú ý đến ánh mắt của Nguyên Phượng, ai nấy đều ngẩng cao đầu ưỡn ngực.

Sau khi nhìn một lượt, sâu trong mắt Nguyên Phượng không khỏi có chút thất vọng.

Tuy những bang thủ được mời đến cũng không tệ, có vài người còn là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng lại không phải người Nguyên Phượng muốn tìm.

"Nguyên Phượng đại nhân, liệu có phải bất ngờ khi Lam Thanh tham gia đấu pháp?" Thanh Loan bên cạnh thấy Nguyên Phượng dừng bước, không kìm được hỏi.

"Đúng vậy." Nguyên Phượng đáp: "Ngã rất tò mò về sự tự tin của Lam Thanh khi dám đến đây." Rất nhanh, Lam Thanh và Lâm Trường Sinh đã xuất hiện trước mặt họ.

Thế nhưng khi họ nhìn rõ tu vi của Lâm Trường Sinh, không kìm được nhíu mày.

Chỉ là một Đại La Kim Tiên viên mãn?

Không phải nói Đại La Kim Tiên viên mãn yếu.

Mà là hiện tại mà nói, một Đại La Kim Tiên viên mãn và một Đại La Kim Tiên hậu kỳ, còn không đánh lại Hỏa Quảng và bang thủ của y a.

Chẳng phải lên đó là tự tìm phiền phức cho Băng Phượng Hoàng tộc sao.

Lam Băng thua trận đấu pháp vốn đã sắc mặt không tốt.

Lúc này Lam Thanh lại muốn tiếp tục đấu pháp, không nghi ngờ gì là đang gián tiếp tát vào mặt y.

Lam Băng nói: “Lam Thanh, ngươi đến đảo loạn cái gì.” Đạo nhân được Lam Băng mời đến cũng cười lạnh: “Có lẽ Đại La Kim Tiên viên mãn này chiến lực siêu quần, đủ sức áp đảo ngươi ngã hai người chăng.” Hai người Đại La Kim Tiên viên mãn như bọn họ còn thất bại, một Đại La Kim Tiên hậu kỳ cộng thêm một Đại La Kim Tiên viên mãn lại dám lên đấu pháp, thật là trò cười.

Tộc trưởng Băng Phượng Hoàng tộc cũng quát lớn: “Lam Thanh, đừng có hồ nháo.

Trận đấu pháp này không phải là nơi ngươi có thể tham dự.” Lam Thanh nói: “Tộc trưởng, cứ thử đi.

Nếu không địch lại, ngã sẽ rút lui.” Lam Thanh đương nhiên biết mình là ai.

Bất quá vì muốn giúp Lâm Trường Sinh nói vài câu trước mặt tộc trưởng, y đành phải cứng rắn lên.

Tộc trưởng Băng Phượng Hoàng tộc lắc đầu: “Ngươi có bao nhiêu cân lượng ngã còn không biết sao?

Chỉ riêng Hỏa Quảng một mình cũng đủ đối phó hai người các ngươi rồi.

Đừng lên đó tự chuốc lấy nhục.” Lam Thanh không nói gì, nhìn Lâm Trường Sinh một cái, sau đó bay lên hư không.

Quả là một người đặc biệt a.

Lâm Trường Sinh thầm thở dài.

Hai người quen biết chưa lâu, Lam Thanh cũng biết sức chiến đấu của mình, nhưng y vẫn chọn tiến lên đấu pháp.

Trong Hồng Hoang này, có được tâm địa như vậy thì tuyệt đối không nhiều.

Gạt bỏ những ý niệm tạp loạn, Lâm Trường Sinh cũng bay lên hư không.

Hỏa Quảng cười hỏi: "Lam Thanh, ngay cả ngươi cũng không thể từ chối sự dụ hoặc trở thành đạo lữ của Nguyên Phượng đại nhân sao?" Hiện nay Lượng Kiếp đang ở bên ngoài, nội bộ Phượng tộc vẫn rất đoàn kết.

Tuy thỉnh thoảng có tranh đấu, nhưng đều sẽ dừng lại đúng lúc.

Lam Thanh lắc đầu cười: "Hỏa Quảng huynh, ngươi đừng trào phúng ngã nữa.

Lần này ngã mượn cơ hội đấu pháp, muốn cầu Nguyên Phượng đại nhân một điều khoáng mạch." Hỏa Quảng cười lớn: "Vậy ngươi phải biểu hiện tốt vào.

Bất quá ngã sẽ không nương tay đâu." Rồi y dẫn đầu phát động tấn công.

Không thể không nói, Hỏa Quảng có thể trụ vững đến bây giờ, quả thực có tư bản của y.

Vừa ra tay đã là thần thông hệ Hỏa cường đại: Lưu Tinh Hỏa Vũ.

Bầu trời đầy sao bị những luồng hỏa diễm đỏ rực của Lưu Tinh thiêu đốt.

Mang theo uy năng khủng bố đập xuống phía Hỏa Quảng và Lâm Trường Sinh.

Hỏa Quảng lại muốn một mình quét sạch Lam Thanh và Lâm Trường Sinh.

"Một Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một Đại La Kim Tiên viên mãn, tương đương với chỉ có một người lên đấu pháp." "Đúng vậy, chiêu thần thông này của Hỏa Quảng trước đó đã đánh bại không ít tộc nhân

rồi.” “Lam Thanh có lẽ cảm thấy chúng ta thua rất mất mặt, đặc biệt đến để bồi chúng ta đó.” “Vẫn có thể lý giải như vậy sao?

Chương 88

Vậy ngã còn không cảm động đến khóc chết đi được.” Phượng tộc đang xem cuộc chiến đã xác định Lam Thanh và bang thủ sẽ bại, hơn nữa nhóm chuẩn bị đấu pháp của tộc khác đã bắt đầu khởi động.

“Trường Sinh đạo hữu, ngã ra tay trước.” Lam Thanh hít sâu một hơi, cũng phát động thần thông.

“Băng Phượng Cao Tường.” Lam Thanh trực tiếp thi triển thần thông hệ Băng.

Một con phượng hoàng toàn thân xanh lam bay vút lên cao, hướng về phía hư không.

Nơi nó đi qua, đều hóa thành băng tinh xanh lam.

Bất quá với nhãn lực của Lâm Trường Sinh, đã nhìn ra con băng phượng này không cách nào ngăn chặn được những lưu tinh hỏa diễm kia.

Vẫn là thực lực quá yếu.

Bất quá Lâm Trường Sinh cũng không xen vào.

Lam Thanh có quyền tự mình ra tay, cho dù thua, y ít nhất cũng là thất bại trong trận đấu pháp.

Về phần Thần Vũ đạo nhân còn lại cũng không ra tay.

Bởi vì theo y thấy, chỉ cần Hỏa Quảng một mình, cũng đủ giải quyết hai người họ rồi.

Sự thật quả nhiên như Lâm Trường Sinh và tất cả mọi người đã nghĩ, thực lực đấu pháp của Lam Thanh quá yếu.

Băng phượng nhìn thì oai phong vô hạn.

Nhưng dưới Lưu Tinh Hỏa Vũ, không ngừng bị dung hóa, cuối cùng hóa thành hơi nước tiêu tán vào hư không.

Thần thông bị phá, khí cơ lôi kéo, Lam Thanh cũng bị thương nhẹ.

Mà uy năng của Lưu Tinh Hỏa Vũ vẫn còn lại hơn nửa, hướng về phía hai người mà lao tới.

Lâm Trường Sinh cất giọng bình tĩnh: "Lam Thanh đạo hữu, người lùi xuống đi." Lam Thanh cũng biết lúc này không phải lúc ra vẻ mạnh mẽ, liền lùi về phía sau: "Trường Sinh đạo hữu, người cẩn thận một chút.

Nếu không địch lại, không cần cố gắng quá sức." "Hỏa Hải Chưng Đằng." Lâm Trường Sinh trực tiếp phát động thần thông Hỏa Chi Đại Đạo.

Bất quá ngã không bạo phát ra Đạo Vận Đại Đạo, mà là trực tiếp dùng sức mạnh Hỏa Chi Pháp Tắc để đối địch.

Cho dù như vậy, sự lý giải về Hỏa hệ Pháp Tắc của Hỏa Quảng cũng căn bản không thể sánh bằng Lâm Trường Sinh.

Biển lửa nóng rực dâng lên những ngọn lửa cuồng bạo.

Trực tiếp nuốt chửng hoàn toàn Lưu Tinh Hỏa Vũ của Hỏa Quảng.

Sau đó mang theo lưỡi lửa trực tiếp cuộn về phía Hỏa Quảng.

Biển lửa rất nhanh đã nuốt chửng y vào trong.

"Sức mạnh Hỏa hệ Pháp Tắc thật cường đại." "Đúng vậy, tuy cùng là Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng vị đạo hữu mà Lam Thanh mời đến dường như có sự lý giải sâu sắc hơn về Hỏa hệ Pháp Tắc, cứ như không cùng một tầng thứ vậy." "Vừa nãy Lam Thanh nói y tên gì ấy nhỉ, Trường Sinh đạo hữu, xin lỗi, Trường Sinh đạo hữu, vừa

nãy tiếng của ngã quá lớn, ngã xin lỗi.” Tu vi kém nhất trong những người có mặt đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, bởi vậy vừa nhìn thấy Lâm Trường Sinh ra tay, lập tức biết sức chiến đấu của ngã tuyệt đối không yếu.

Ít nhất còn mạnh hơn Hỏa Quảng.

Giữa biển lửa truyền ra tiếng kêu gấp gáp của Hỏa Quảng: “Thần Vũ đạo hữu, mau ra tay.” Dù cho y nắm giữ Hỏa hệ Pháp Tắc, nhưng vẫn không cách nào phá trừ thần thông này.

Hiện tại còn chưa đến lúc bộc lộ át chủ bài, nên vội vàng kêu Thần Vũ đạo nhân ra tay.

Lâm Trường Sinh chỉ dùng một chiêu thần thông liền phá vỡ Lưu Tinh Hỏa Vũ của Hỏa Quảng.

Hỏa Quảng lại bị hỏa hải nuốt chửng, không thể thoát thân, đành phải nhờ Thần Vũ Đạo Nhân do mình mời đến ra tay.

Thần Vũ Đạo Nhân cũng thu lại tâm khinh thị, lập tức xuất thủ bằng bản mệnh pháp bảo của mình là “Hắc Vũ Pháp Quyển”.

Chính nhờ pháp bảo này mà hắn đã chiến thắng vô số kẻ đấu pháp.

Chỉ cần bị pháp bảo này đánh trúng, nguyên thần sẽ hôn mê, pháp lực vận chuyển trì trệ.

Hắc Vũ Pháp Quyển hóa thành một vòng tròn đen khổng lồ, đánh về phía Lâm Trường Sinh.

Tuy chưa biết uy năng của pháp bảo này ra sao, nhưng Lâm Trường Sinh đã cảm nhận được cảm giác hôn mê truyền đến từ nguyên thần.

Chẳng cần nghĩ cũng biết tuyệt đối không thể để pháp bảo này đánh trúng, dù là pháp bảo phòng ngự cũng không được.

Lâm Trường Sinh khẽ quát một tiếng: "Khai Thiên." Lực Chi Đại Đạo hóa thành sức mạnh kinh khủng, khiến thân thể vốn trông gầy gò của hắn bộc phát ra lực lượng vô song.

Nếu không phải cảnh giới Đoán Thể quá thấp, hắn căn bản không cần mượn sức mạnh của Lực Chi Đại Đạo.

Dù vậy, dưới sự gia trì của Lực Chi Đại Đạo, hắn hóa thành một quyền cổ phác oanh ra.

"Trường Sinh Đạo Hữu lại muốn dùng sức mạnh nhục thể để chống đỡ sao?

Chẳng lẽ hắn còn Đoán Thể?" "Hắc Vũ Pháp Quyển này ít nhất cũng là Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo, nếu không đỡ nổi, tuyệt đối sẽ bị trọng thương." "Nhưng quyền này dường như thiên biến vạn hóa, ẩn chứa áo nghĩa cực sâu, với nhãn lực của ta lại không thể nhìn ra rốt cuộc là thần thông gì." Một vài tộc trưởng Hỗn Nguyên Kim Tiên nhíu mày.

Áo nghĩa mà ngay cả họ cũng không thể nhìn thấu lại xuất hiện trên thân một Đại La Kim Tiên Viên Mãn?

Thật đáng sợ.

Trường Sinh Đạo Hữu mà Lam Thanh mời đến, dường như không hề đơn giản như bề ngoài.

Sắc mặt của ba đội ngũ còn lại đang quan chiến cũng trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Vốn cho rằng kết quả cuối cùng sẽ được phân định giữa ba tộc của họ, không ngờ giữa đường lại xuất hiện một Đại La Kim Tiên Viên Mãn cường hãn như vậy.

Nhưng cũng chỉ là ngưng trọng mà thôi, với chiến lực hiện tại của hắn, vẫn chưa đủ để khiến những Hỗn Nguyên Kim Tiên như họ phải

lo lắng.

Mỹ mâu của Nguyên Phượng nhìn quyền này cũng không khỏi chấn kinh.

Với thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ của nàng, lại cảm thấy quyền này huyền ảo vô cùng, dường như ẩn chứa vô vàn áo nghĩa.

Chỉ cần nhìn một cái, liền như thể có toàn bộ vũ trụ quy tắc đang diễn sinh, nhưng lại như đang không ngừng hủy diệt.

Chính sự tương phản như vậy, càng nhìn càng cảm thấy trong lòng khó chịu.

Làm sao có thể?

Hắn chỉ là một Đại La Kim Tiên Viên Mãn a, làm sao có thể nắm giữ áo nghĩa thần thông khủng bố đến vậy?

Chẳng lẽ hắn thật sự là người mà mình muốn tìm kiếm?

Lúc này, tâm trí bình tĩnh của Nguyên Phượng không kìm được mà lay động.

Mỹ mâu không chớp nhìn chằm chằm vào trận chiến trong hư không.

Áo nghĩa Khai Thiên tuy mạnh mẽ, nhưng Lâm Trường Sinh dù sao cảnh giới cũng quá thấp, uy năng có thể phát huy chưa đến một phần mười.

Nhưng để đối phó một kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo như vậy thì thừa sức.

Rầm!

Dường như là tiếng va chạm của hai tòa Thái Cổ Thần Sơn, phát ra âm thanh chói tai đến mức làm rung chuyển cả bầu trời.

Lam Thanh đang đứng trong hư không chỉ cảm thấy trong hai tai xuất hiện tiếng ong ong, một cảm giác buồn nôn khiến nàng khó chịu toàn thân.

Nàng vội vàng không ngừng lùi lại, cảm giác đó mới dễ chịu hơn một chút.

Đợi đến khi nàng nhìn rõ, chỉ thấy Hắc Vũ Pháp Quyển linh quang ảm đạm, bị một quyền đánh bay thẳng ra ngoài.

Thậm chí mơ hồ nghe thấy một tiếng nứt vỡ khẽ khàng.

Hắc Vũ Đạo Nhân vội vàng triệu hồi linh bảo của mình, nhìn vết nứt nhỏ li ti trên đó, lập tức đau lòng vô cùng, vội vàng thu vào trong cơ thể, dùng pháp lực ôn dưỡng.

"Hắn ta lại thật sự một quyền đánh bay một kiện Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Bảo sao?" "Quá đáng sợ, cường độ nhục thân của hắn rốt cuộc đã đạt đến mức nào, cho dù so với Long tộc cũng không kém là bao!" Đúng lúc này, Hỏa Quảng cũng cuối cùng xông ra từ hỏa hải.

Một kiện linh bảo đỉnh đầu hắn, tản ra linh quang vô thượng.

"Thật là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Hỏa Vân Phiên của Hỏa Phượng tộc!" Phượng tộc đang quan chiến kinh hô.

Chẳng trách Hỏa Quảng dù sắp phải đối mặt với Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không hề lùi bước, hóa ra là có lá bài tẩy này.

Không ngờ Trường Sinh Đạo Hữu đột nhiên xuất hiện lại bức hắn phải dùng đến lá bài tẩy.

"Đạo Hữu thần thông cao siêu." "Tuy nhiên, có Hỏa Vân Phiên này trong tay, thần thông của Đạo Hữu dù lợi hại cũng không thể phá vỡ phòng ngự của ta." "Vậy nên, Đạo Hữu tốt nhất là hãy lui đi ngay bây giờ." Việc phải bộc lộ lá bài tẩy sớm cũng khiến Hỏa Quảng trở tay không kịp.

“Trường Sinh Đạo Hữu, mục đích lần này đã đạt được rồi.” “Với biểu hiện vừa rồi của ngươi, việc cầu được một khoáng mạch vấn đề không lớn.” “Không bằng chúng ta…” Lam Thanh lên tiếng khuyên nhủ.

Nàng biết uy năng của Hỏa Vân Phiên.

Nó công thủ kiêm toàn, lại là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Nàng lo lắng Lâm Trường Sinh sẽ bị thương trong trận đấu pháp này.

“Lam Thanh Đạo Hữu, khi đáng tranh thì cần phải tranh cho bằng được.” “Ngươi cứ chuẩn bị làm Đạo Lữ của Nguyên Phượng đi.” Bất Tử Thần Hoàng Thảo Lâm Trường Sinh nhất định phải có.

Chỉ là một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo mà thôi.

Hơn nữa, từ tình huống Hỏa Quảng thao túng linh bảo mà xem, hắn vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa.

Ngay cả khi không sử dụng linh bảo, hắn cũng có cách phá vỡ phòng ngự của linh bảo này.

Lam Thanh lúc này chỉ cảm thấy đại não không đủ dùng.

Chuẩn bị làm Đạo Lữ của Nguyên Phượng đại nhân?

Ta chỉ là đưa Trường Sinh Đạo Hữu đến để làm cho có lệ mà thôi.

Hắn ta lại thật sự muốn kéo ta đi cùng sao?

“Hỏa Quảng Đạo Hữu, cẩn thận.” Vì Hỏa Quảng đã nhắc nhở hắn một câu, nên Lâm Trường Sinh cũng không muốn hạ sát thủ.

Khoảnh khắc này, hắn trực tiếp bộc phát Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật.

Kim, ngân, tử tam sắc liên hoa thành hình trong hư không.

Tuyệt đẹp vô cùng, dường như có thể hấp thu tâm thần của tất cả mọi người vào trong.

“Đây là thần thông gì?” “Vì sao thần niệm của ta dò xét lại bị hút thẳng đi?” “Đúng vậy, thần thông này thật đáng sợ, ta có thể cảm giác được nếu bị đánh trúng, tuyệt đối sẽ bị tiêu ma huyết nhục tinh huyết, thi cốt vô tồn.” Tất cả những người vây xem đều kinh thán về sự đáng sợ của thần thông này.

Ngay cả Thần Vũ Đạo Nhân muốn can thiệp cũng co lại một bên, hắn cũng cảm nhận được sự đáng sợ của thức thần thông này.

Chương 89

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Tam sắc liên hoa đã bao phủ Hỏa Quảng bên trong.

Uy năng khủng bố bao trùm lấy hắn, như thể hư không đang nở rộ những đóa pháo hoa tuyệt mỹ.

Vô vàn linh quang dị tượng do Hỏa Vân Phiên diễn hóa không ngừng vỡ nát rồi tái sinh.

Tuy nhiên, tất cả mọi người đều nhận ra Hỏa Quảng không thể chống đỡ nổi nữa.

"Ta nhận thua!" Tiếng kêu đau đớn và gấp gáp truyền đến từ trung tâm vụ nổ.

Nỗi đau thể xác bị hủy diệt, nỗi đau nguyên thần bị ăn mòn, nỗi đau thần niệm bị thôn phệ, khiến Hỏa Quảng đã khó lòng chịu đựng.

Lâm Trường Sinh khẽ mỉm cười, thu hồi thần thông.

Hỏa Quảng thê thảm không chịu nổi lộ ra bên trong, thậm chí đã nhìn thấy bộ xương trắng hếu của hắn.

Hỏa Quảng không kịp bận tâm đến những thứ khác, trực tiếp bắt đầu tĩnh tọa trong hư không, khu tán thần thông còn sót lại trong cơ thể.

Lâm Trường Sinh nhìn về phía Thần Vũ Đạo Nhân, Thần Vũ Đạo Nhân cuối cùng lắc đầu, cũng từ bỏ.

"Thanh Linh cùng Khô Mộc Đạo Nhân đến đấu pháp." Thanh Linh, cường giả của Thanh Phượng tộc, đồng dạng cũng là Đại La Kim Tiên Viên Mãn, thực lực không hề thua kém Hỏa Quảng.

Còn về Khô Mộc Đạo Nhân mà nàng mời đến, đó là cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ, tương truyền là một đoạn khô mộc đắc đạo.

Thấy hai người xuất hiện, Lâm Trường Sinh cũng không hàm hồ.

Vừa ra tay, chính là Tru Tiên Kiếm Ý.

Một kiếm quang hàn mười chín châu, kiếm khí tung hoành vạn vạn dặm.

Kiếm ý khủng bố như Ngân Hà trên trời, liên miên bất tuyệt, bao phủ Thanh Linh và Khô Mộc Đạo Nhân bên trong.

"Trường Sinh Đạo Hữu này thật mạnh, lại còn có Kiếm Đạo Thần Thông khủng bố đến vậy." "Đúng vậy, tuy chỉ là nhìn từ xa, nhưng ta cảm thấy dù là ta bị kiếm ý khủng bố này bao phủ, cũng không thể chống đỡ nổi." Sự thật đúng như mọi người đã nghĩ, Thanh Linh căn bản khó lòng chống đỡ loại kiếm ý khủng bố này, rất nhanh liền bại trận.

Còn về vị cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên kia, thì thành công dựa vào linh bảo chống đỡ được.

Nhưng Lâm Trường Sinh rất nhanh liền thi triển thức kiếm đạo thần thông thứ hai là Lục Tiên.

Dưới Lục Tiên Kiếm Ý, Khô Mộc Đạo Nhân vốn còn ôm một tia hi vọng cũng đành lựa chọn từ bỏ.

Dù sao đây chỉ là một trận đấu pháp, không phải sinh tử bác sát.

Hơn nữa, Lâm Trường Sinh này trông có vẻ vẫn chưa dùng hết toàn lực, nên không cần thiết phải hao phí nữa.

"Lam Thanh lại kết giao được một Đạo Hữu cường đại a." "Xem ra lần này Trường Sinh Đạo Hữu sẽ một mình gánh Lam Thanh đi tới

cuối cùng rồi.” Hai đội ngũ còn lại, tuy không chịu từ bỏ, nhưng cũng chỉ khiến kiếm đạo thần thông của Lâm Trường Sinh xuất đến thức thứ tư mà thôi.

Không ai ngờ rằng, trận đấu pháp vốn lẽ ra phải gay cấn, kịch liệt lại biến thành cục diện một chiều.

Hơn nữa, người chiến thắng lại là một Đại La Kim Tiên mà họ chưa bao giờ coi trọng.

Ngay cả Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng bị Đại La Kim Tiên Viên Mãn này nghiền ép.

Thật sự quá bất khả tư nghị.

Trong Hồng Hoang lại còn ẩn giấu đại năng như vậy sao?

“Trường Sinh Đạo Hữu lại thật sự thắng rồi?” Lam Thanh cho đến bây giờ vẫn còn có chút không thể tin nổi.

Một Đại Sư Luyện Đan mà ta tiện tay kết giao lại có chiến lực mạnh đến vậy?

Ta sắp trở thành Đạo Lữ của Nguyên Phượng đại nhân sao?

Lam Thanh dường như vẫn còn đang trong mộng, lúc này uy áp thuộc về Nguyên Phượng đã giáng xuống.

“Được rồi.” “Lam Thanh sẽ cùng ta tiến vào Bất Tử Hỏa Sơn, cộng tham Đại Đạo.” “Những người còn lại lui xuống đi.” Mệnh lệnh của Nguyên Phượng, ngay cả những tộc trưởng này cũng không dám không tuân.

Rất nhanh, những người này đều lui đi hết, chỉ còn lại Lam Thanh và Lâm Trường Sinh.

Nguyên Phượng cùng Thanh Loan cũng xuất hiện trước mặt hai người.

“Kính chào Nguyên Phượng đại nhân.” Lam Thanh vội vàng hành lễ.

“Ừm.” “Lam Thanh ngươi rất không tệ.” Nguyên Phượng nhìn Lam Thanh nói.

Nhưng trọng tâm của nàng vẫn đặt trên người Lâm Trường Sinh.

Ngay cả đối diện trực tiếp, Nguyên Phượng vẫn cảm nhận được sự bất phàm của Lâm Trường Sinh.

Ngay cả sát khí của Lượng Kiếp hiện nay, dường như cũng không xâm nhiễm hắn chút nào.

Ngay cả khi giúp Lam Thanh đấu pháp trong Phượng tộc, cũng không dính dù chỉ một chút.

Nàng sẽ không lầm đâu.

Hơn nữa, Nguyên Phượng cũng cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mà Lâm Trường Sinh mang lại cho nàng.

Cần biết rằng nàng là cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên Trung Kỳ, so với Hỗn Nguyên Kim Tiên Sơ Kỳ đã mạnh hơn vô số lần.

Một Đại La Kim Tiên Viên Mãn lại có thể mang đến cho nàng cảm giác này, nói ra tuyệt đối sẽ khiến người ta chấn kinh.

“Đa tạ Nguyên Phượng đại nhân đã quá khen.” “Lần này vẫn là nhờ Trường Sinh Đạo Hữu rất nhiều.” Lam Thanh nói với vẻ mặt hơi đỏ.

Bản thân nàng từ đầu đến cuối chỉ xuất ra một chiêu thần thông, lại còn bị Hỏa Quảng dễ dàng phá giải.

Căn bản không có việc gì của nàng cả, trực tiếp bị Trường Sinh Đữu Hữu một mình kéo đi.

“Thanh Loan, ngươi đưa Lam Thanh đến Bất Tử Hỏa Sơn trước

đi.” Nguyên Phượng gật đầu nói.

Thanh Loan nhìn Lâm Trường Sinh thêm một lần, rồi dẫn Lam Thanh rời khỏi nơi này.

“Kính chào Nguyên Phượng Đạo Hữu.” “Đạo Hữu không phải nên đưa phần thưởng cho ta trước sao?” Lâm Trường Sinh cười nói.

“Đạo Hữu quả là có gan lớn a.” Nguyên Phượng khẽ cười một tiếng, trực tiếp lấy ra Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

Không hề do dự ném cho Lâm Trường Sinh, quả là sảng khoái.

Lâm Trường Sinh nhận lấy Bất Tử Thần Hoàng Thảo, cẩn thận đánh giá một chút.

Dường như có một hư ảnh thần hoàng không ngừng hiển hóa trong chu Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Thảo này.

Một luồng ý thân mật truyền đến từ Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

Hả?

Lại sinh ra ‘Linh’ rồi.

Lâm Trường Sinh trong lòng vui mừng, như vậy, thời gian Bất Tử Thần Hoàng Thảo sinh ra linh trí sẽ được rút ngắn đáng kể.

Nguyên Phượng không khỏi thu nhỏ đồng tử một chút.

Chu Bất Tử Thần Hoàng Thảo này vừa mới trao cho hắn, lại lập tức trở nên thân mật như vậy, trên người hắn tuyệt đối còn có bí mật khác.

“Đạo Hữu có lẽ có thể nói ra rồi chứ?” Nguyên Phượng thấy Lâm Trường Sinh thu Bất Tử Thần Hoàng Thảo, liền mở miệng nói.

“Đạo Hữu muốn ta nói gì?” “Bất Tử Thần Hoàng Thảo chỉ là phần thưởng thuộc về ta.” “Nếu Đạo Hữu thật sự muốn biết điều gì

từ ta, cũng không phải không thể." "Nghe nói Đạo Hữu còn có một đoạn Tiên Thiên Cực Phẩm Giáp Mộc Thần Khoáng?" Hiện tại không phải lúc khách khí.

Đã muốn biết gì từ ta, vậy thì phải lấy ra một vài thứ.

Nguyên Phượng nghe xong, không chút do dự lấy ra đoạn khoáng mạch kia ném cho Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh quét mắt nhìn một cái, xác thực là Tiên Thiên Cực Phẩm Khoáng Mạch.

Như vậy, hắn đã thu thập đủ hai loại thần khoáng để luyện chế Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Chỉ còn thiếu ba loại nữa là có thể luyện chế ra kiếm đồ rồi.

"Kỳ thực trong lòng Đạo Hữu đã có đáp án, cớ gì lại cần hỏi ta." Thu đồ vật xong, Lâm Trường Sinh nói một cách nhẹ nhàng.

Nguyên Phượng muốn hỏi không ngoài việc Khí Vận Chứng Đạo.

Khí Vận Chứng Đạo căn bản không thể thành công.

Tam tộc đã chia sẻ khí vận, cộng thêm La Hầu và Hồng Quân còn ở phía sau thúc đẩy Lượng Kiếp, làm sao có thể thành công?

Tin rằng Thủy Kỳ Lân, Nguyên Phượng và Long Vương đều đã nhận ra.

Nhưng hiện tại họ đã không còn đường lui, chỉ còn một con đường phải đi đến cùng.

Đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên, Chứng Đạo thành công, mới có một đường sinh cơ.

Nguyên Phượng nghe xong, trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Nhưng đúng như Lâm Trường Sinh đã nghĩ, hiện tại nàng đã

không còn đường lui.

Dù biết kết quả, vẫn phải cứng rắn xông lên.

"Đạo Hữu thủ đoạn thông thiên, Lượng Kiếp không thể gia thân, dưới Thiên Đạo không thể thôi toán." "Không biết có thể chỉ cho Phượng tộc ta một con đường sống được không?" Nguyên Phượng hỏi.

Đối với lời của Lâm Trường Sinh, nàng cũng không phủ nhận.

Có thể luyện chế ra đan dược và đan phương mà ngay cả Thiên Đạo cũng phải giáng công đức, lại còn có thể Thập Nhị Phẩm Tam Hoa Viên Mãn, được Đại Đạo chú ý.

Nhân vật như vậy đã không thể dùng cảnh giới để định lượng được nữa rồi.

"Thiên Đạo phục tô, dưới sự vận chuyển của quy tắc, ta cũng lực bất tòng tâm." Lâm Trường Sinh nói hờ hững.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, quả thực không thể can thiệp.

"Tuy nhiên, Đạo Hữu cũng biết ta là một Luyện Đan Sư." "Nếu có một số linh nguyên liệu hoặc linh căn, ta có thể hứa rằng vào thời khắc cuối cùng của Phượng tộc, sẽ giúp ngươi bảo lưu một số huyết mạch." Lâm Trường Sinh chuyển chủ đề.

Phượng tộc có thể tranh bá Hồng Hoang, căn nguyên đương nhiên không cần nói.

Đợi đến khi Lượng Kiếp kết thúc, việc bảo lưu một số huyết mạch Phượng tộc cho Nguyên Phượng cũng không phiền phức đến vậy.

Đương nhiên, Lâm Trường Sinh vừa thu nhận đệ tử, lại vừa kiếm được linh nguyên liệu của Thất Chuyển Kim Đan, tính thế nào cũng

không lỗ.

Chương 90

"Hi vọng Đạo Hữu giữ lời hứa." Có được lời hứa như vậy từ Lâm Trường Sinh, Nguyên Phượng cũng coi như đã mãn nguyện.

Sau đó nàng lấy ra một số linh căn và linh nguyên liệu đưa cho Lâm Trường Sinh.

Với kho tàng của Phượng tộc, cho dù chỉ một chút cũng đủ cho Lâm Trường Sinh sử dụng rồi.

Tiếp theo, Nguyên Phượng và Lâm Trường Sinh nhàn đàm một lúc, nhưng không moi được chút tin tức hữu dụng nào.

"Sự tình đã xong, tại hạ cáo từ." "Lam Thanh Đạo Hữu bên đó thì phiền Đạo Hữu gửi lời." Nói xong, Lâm Trường Sinh cũng không lo lắng Nguyên Phượng sẽ ra tay ngăn cản, trực tiếp rời khỏi Bất Tử Hỏa Sơn.

Kể từ khi Lâm Trường Sinh rời khỏi Phượng tộc, Nguyên Phượng tuyên bố sẽ bế tử quan tu luyện vô thời hạn.

Còn về Lam Thanh, thì bị nàng trực tiếp để lại Bất Tử Hỏa Sơn tu luyện.

Nàng không thể nào chọn Đạo Lữ.

Thay vì sinh con cái để lại hậu thủ, thì nỗ lực tu luyện sẽ có ý nghĩa hơn.

Lam Thanh đương nhiên cũng không có ý nghĩ đó.

Ở Bất Tử Hỏa Sơn vừa vặn có thể giúp nàng yên tĩnh chuyên tâm nghiên cứu Đan Đạo.

Nhưng tất cả những điều này Lâm Trường Sinh lại không có tâm

tư chú ý.

Hắn đã một lần nữa đến Đông Phương Đại Lục.

Bằng vào [Động Sát Chi Nhãn], hắn lại bắt đầu tìm kiếm các loại tài nguyên.

Không biết từ lúc nào, mấy chục năm thời gian đã trôi qua.

"Đây chính là Thủ Dương Sơn sao?" Lúc này, Lâm Trường Sinh dừng lại, nhìn ngọn núi sừng sững chọc trời trước mắt không khỏi ngẩng đầu lên.

Thủ Dương Sơn cũng là một nơi Động Thiên Phúc Địa tuyệt vời.

Đây là nơi Đạo Trường sau này của Thái Thanh Lão Tử, đồng thời cũng là nơi phát nguyên của Nhân tộc.

Tuy nhiên, Thái Thanh Lão Tử này hơi không biết điều.

Hưởng khí vận Nhân tộc, nhưng lại không vì Nhân tộc mà suy nghĩ.

Truyền xuống Kim Đan Đại Đạo rồi bỏ mặc.

Ngay cả khi khí vận Nhân tộc đang đỉnh thịnh, cũng không có cường giả Hỗn Nguyên nào ra đời.

Không chỉ vậy, khi Vu tộc đồ sát Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, hắn thậm chí còn chặn cửa không cho Nữ Oa can thiệp.

Vì vậy, cứ nghĩ đến việc tòa Động Thiên Phúc Địa cấp cao này lại thuộc về Thái Thanh Lão Tử, Lâm Trường Sinh càng nghĩ càng tức giận.

"Ngàn vạn lần đừng để ta tìm thấy vị trí hiện tại của các ngươi, nếu không nhất định sẽ cho các ngươi biết tay." Một nơi nào đó trên Côn Luân Sơn.

Bên trong một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn.

Có ba luồng sáng hình tam tài đối diện nhau.

Một trong số đó có một bảo tháp màu huyền hoàng lơ lửng trên đầu, khí tượng phi phàm, chính là Tam Thanh.

Lúc này đúng vào Long Hán Sơ Kiếp, họ vẫn chưa đến thời cơ xuất thế.

Bảo tháp màu huyền hoàng này tự nhiên là Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp rồi.

Thân phận của luồng sáng này cũng dễ dàng đoán ra, chính là Thái Thanh Lão Tử.

Đột nhiên, luồng sáng của Thái Thanh Lão Tử đột ngột co rút lại.

"Đạo Huynh, xảy ra chuyện gì vậy?" Nguyên Thủy cảm thấy sự bất thường của Thái Thanh Lão Tử, vội vàng hỏi.

Thông Thiên cũng không hiểu nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử.

"Kỳ lạ." "Vừa rồi ta lại tâm sinh cảnh triệu, dường như có chuyện đại khủng bố sắp xảy ra." Chính vì cảnh triệu vừa rồi mà nguyên thần của hắn đã run rẩy.

"Đại khủng bố?" "Đạo Huynh, chúng ta còn chưa hóa hình, chưa dính bất kỳ nhân quả nào, làm sao lại có đại khủng bố?" Nguyên Thủy khó hiểu hỏi.

"Đúng vậy." "Hơn nữa còn có Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận bảo hộ chúng ta, chắc chắn sẽ không có chuyện gì." "Có phải Đạo Huynh tu luyện xuất hiện vấn đề không?" Thông Thiên cũng không tin sẽ có chuyện đại khủng bố gì xảy ra.

"Ta cũng không biết a." Thái Thanh Lão Tử thở dài.

Có lẽ thật sự là tu luyện xuất hiện chút vấn đề gì đó.

Thái Thanh Lão Tử không biết rằng hắn đã bị Lâm Trường Sinh ghi hận trong lòng.

Lúc này Lâm Trường Sinh nhìn Thủ Dương Sơn này, trong lòng đã có tính toán.

"Ở trên Thủ Dương Sơn này kiến tạo một Mộng Cảnh Thế Giới." "Dù sao Thái Thanh Lão Tử cũng chỉ thu nhận một Huyền Đô Đại Pháp Sư." "Đạo Trường của hai người căn bản không cần cả ngọn núi rộng lớn." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Trực tiếp thần niệm vừa động, Tiên Thiên Chí Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt bay ra, rải rác vô vàn linh quang, dị tượng xuất hiện liên tục.

Sau đó dưới sự quán chú pháp lực của Lâm Trường Sinh, nó không ngừng đón gió lớn lên.

Tuy nhiên, Thủ Dương Sơn cũng vô cùng rộng lớn.

Với tu vi của Lâm Trường Sinh, hiện tại không thể bao phủ toàn bộ Thủ Dương Sơn.

May mắn là hắn có tính toán riêng.

Một Mộng Cảnh Thế Giới không được, thì kiến tạo thêm vài Mộng Cảnh Thế Giới.

Đến khi tu vi của mình đủ rồi, sẽ liên kết những Mộng Cảnh Thế Giới này lại là được.

Rất nhanh, nó đã bao phủ một vùng rộng lớn của Thủ Dương Sơn.

Sau đó, Mộng Cảnh Đại Đạo bắt đầu kiến tạo trong khu vực bị bao phủ.

Lần này, Lâm Trường Sinh trực tiếp kiến tạo một Thủ Dương Sơn linh khí hi bạc.

Chỉ cần Thái Thanh Lão Tử không thể thức phá Mộng Cảnh Thế

Giới của hắn, hắn sẽ cho rằng nơi đây linh khí hi bạc, không thích hợp để lập đạo trường.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh vừa tìm kiếm tài nguyên trên Thủ Dương Sơn, vừa kiến tạo Mộng Cảnh Thế Giới.

Sở dĩ Lâm Trường Sinh làm vậy, không hoàn toàn là vì Nhân tộc.

Mà Thủ Dương Sơn không phải là một Thiên Mệnh Chi Địa.

Cho dù Thái Thanh Lão Tử không khai tịch đạo trường ở đây, cũng sẽ không ảnh hưởng đến xu thế Hồng Hoang.

Vì vậy, chỉ cần để lại cho Thái Thanh Lão Tử một mảnh đất nhỏ là được, hắn hẳn là sẽ biết đủ. [Gợi ý: Phía trước ngươi cách năm mươi vạn công lý, có một Tiên Thiên Đại Hình Cấm Chế.] Đột nhiên, gợi ý của [Động Sát Chi Nhãn] khiến Lâm Trường Sinh sắc mặt vui mừng.

Cuối cùng lại tìm thấy Tiên Thiên Cấm Chế lớn rồi.

Không hề do dự, hắn hướng về phía Tiên Thiên Cấm Chế mà chạy đi.

Khi đến nơi, dưới [Động Sát Chi Nhãn] của hắn, một Tiên Thiên Đại Trận rực rỡ sắc màu úp ngược trên dãy núi.

"Một Cấm Chế Đại Trận thật tốt." "Tương truyền Nhân tộc Chí Bảo Không Động Ấn chính là xuất thế ở Thủ Dương Sơn." "Không biết có phải ở trong đại trận này không." Lâm Trường Sinh thần sắc vừa động, bắt đầu phá giải Tiên Thiên Đại Trận này.

Không Động Ấn là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, đồng thời cũng là Nhân tộc đệ nhất Chí Bảo, nội hàm Nhân Đạo Pháp Tắc, có thể trấn áp khí vận Nhân tộc.

Nếu có thể có được Không Động Ấn, Lâm Trường Sinh có thể bố

cục Nhân tộc sau khi Nữ Oa tạo người.

Bản thân hắn chính là Nhân tộc hậu thiên xuyên việt qua.

Đối với Nhân tộc có một tình cảm nhất định.

Vì vậy, trong điều kiện thực lực cho phép của mình, đương nhiên là hi vọng Nhân tộc khí vận đỉnh thịnh.

Cứ suy nghĩ như vậy, mấy trăm năm thời gian đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh cũng cuối cùng đã thành công tiến vào bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này.

Linh khí nồng đậm khiến hắn cũng không khỏi hít thêm mấy hơi.

Các loại linh căn, linh nguyên liệu tùy tiện có thể thấy được.

"Đây là Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Căn Bồ Đào Thụ, ta thu." "Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Thảo Thái Ất Long Sâm, ta thu." Lâm Trường Sinh một đường đi, một đường càn quét, toàn bộ nhét vào Bách Thảo Đồ.

Mãi đến khi hắn nhìn thấy một khoáng mạch cao hơn một người mới dừng lại.

"Đây là Thủ Dương Chi Đồng?" Cảm nhận chí dương chi khí thuần túy cực điểm, Lâm Trường Sinh không khỏi động dung.

Thủ Dương Chi Đồng là dược liệu luyện khí cực kỳ quý giá trong Hồng Hoang.

Chỉ cần thêm một chút cũng có thể nâng cao phẩm chất của linh bảo.

Không ngờ trước mặt Lâm Trường Sinh lại có cả một đoạn Thủ Dương Chi Đồng hoàn chỉnh.

Thu đi, thu đi.

Sau này luyện khí sẽ không sợ không có dược liệu tốt nữa.

Thu xong Thủ Dương Chi Đồng, Lâm Trường Sinh tiếp tục đi sâu vào.

Không lâu sau, hắn liền dừng lại.

Trước mặt hắn có một linh bảo tản ra ánh sáng mù mịt như mây khói.

"Không thể nào?" Lâm Trường Sinh có chút chấn kinh nhìn linh bảo này.

Thủ Dương Sơn, bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn.

Lâm Trường Sinh một đường càn quét tài nguyên, lúc này không khỏi dừng lại.

Nhìn thấy bảo vật trước mắt, cũng không kìm được mà kinh hô một tiếng.

"Đây là, Không Động Ấn?" Chỉ thấy một ấn tỳ màu kim hoàng vuông vức lơ lửng trong hư không, tản ra vô vàn Hồng Mông linh quang.

Trên ấn tỳ có chín con rồng quấn quýt vào nhau.

Chương 91

Bốn mặt ấn tọa có thánh dung của ngũ phương Thiên Đế.

Dưới ấn tỳ có phù lục Đại Đạo – hai chữ "Không Động".

"Khí vận của ta thật là nghịch thiên." Lâm Trường Sinh cũng không ngờ rằng trước khi phá giải đại trận chỉ là tiện miệng nói vậy.

Không ngờ bên trong đây lại thật sự có Không Động Ấn.

Không Động Ấn ban đầu do Nguyên Thủy Thiên Tôn sở hữu.

Vào thời thượng cổ, truyền lại cho Tam Hoàng Ngũ Đế.

Nhưng sau này Tam Thanh và những người khác lo lắng Nhân Hoàng bất tiêu sẽ lợi dụng năng lực của Không Động Ấn, làm trái lẽ thường, gây họa loạn thiên hạ.

Vì vậy, Không Động Ấn do Tam Thanh luân phiên bảo quản.

Lúc này lại bị Lâm Trường Sinh trực tiếp dùng pháp lực đại thủ bắt lấy.

Thần niệm cảm tri một chút.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, bốn mươi tám đạo cấm chế.

Phẩm cấp trong số Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo được coi là tốt nhất.

Trực tiếp luyện hóa.

Lâm Trường Sinh không chút do dự bắt đầu luyện hóa Không Động Ấn. [Ngươi đang luyện hóa Không Động Ấn, cảm ngộ được Nhân Đạo Pháp Tắc nồng đậm trong đó, ngươi đã bắt đầu Đốn Ngộ.] Không ngờ chỉ là luyện hóa Không Động Ấn lại khiến Lâm Trường Sinh bắt đầu đốn ngộ sức mạnh Pháp Tắc.

Lần này lại là Nhân Đạo Pháp Tắc.

Xem ra Nhân Đạo không thể đại hưng là điều không thể nói khác được.

Đồng thời.

Một nơi nào đó trên Côn Luân Sơn.

Ba luồng sáng của Tam Thanh lại một lần nữa mở ra đôi mắt.

"Đạo Huynh, ngươi cũng cảm nhận được sao?" "Có một cơ duyên thuộc về ta đang bị người khác đoạt đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn đau khổ nói.

"Đúng vậy." "Cảm giác như vậy thật khó chịu." "Rốt cuộc là ai!" "Ai dám cướp cơ duyên của Tam Thanh chúng ta!" Thông Thiên gào thét phẫn nộ.

"Xem ra lần trước ta đột nhiên cảm thấy có chuyện đại khủng bố không phải là do tu luyện xuất hiện vấn đề." "Nhất định là có sinh linh đang nhằm vào chúng ta." Thái Thanh Lão Tử nói với vẻ mặt âm trầm.

Lần trước miễn cưỡng có thể đổ lỗi cho việc tu luyện xuất hiện vấn đề.

Nhưng lần này cả Tam Thanh đều cảm nhận được, vậy thì không phải là vấn đề cá nhân của hắn nữa.

Không Động Ấn là linh bảo quan trọng để Tam Thanh giá không Nhân tộc, hấp thu khí vận.

Lúc này bị Lâm Trường Sinh luyện hóa, tự nhiên sẽ tâm sinh cảm ứng, trong lòng có chút khó chịu.

Nhưng hiện tại họ còn chưa hóa hình, nên cũng không biết rốt cuộc là thứ gì đã mất đi.

"Tam Thanh chúng ta là Bàn Cổ chính tông, được thiên địa tạo

hóa.” “Kẻ nào lại dám nhằm vào chúng ta?” Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, càng thêm khó chịu.

Bởi vì Không Động Ấn chính là linh bảo quan trọng để hắn thừa cơ giá không Nhân Giáo, khiến Xiển Giáo một nhà độc đại.

Cảm giác khó chịu của hắn sâu sắc hơn hai người còn lại.

“Nhị huynh nói không sai.” “Huống hồ chúng ta còn có Tiên Thiên Đại Trận che giấu khí tức.” “Giữa thiên địa không có nhân quả của chúng ta.” “Ta thật sự không thể tưởng tượng ra, kẻ nào lại có uy năng như vậy.” Thông Thiên lúc này bình tĩnh lại nói.

“Bất kể thế nào, tập hợp sức mạnh của ba người chúng ta, thử thôi toán nhân quả một chút.” “Đã cướp đoạt cơ duyên thuộc về chúng ta, nhất định sẽ để lại nhân quả.” Thái Thanh Lão Tử trầm ổn nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên nghe vậy, đều gật đầu.

Ba người lúc này đều là Đại La Kim Tiên Sơ Kỳ, dưới sự hợp lực, lập tức một luồng khí tức huyền diệu bùng phát ra, cuồn cuộn bốc lên, như thần tiên giáng lâm.

Chỉ là qua rất lâu, Tam Thanh dần dần mở mắt.

“Không có gì cả.” “Sao có thể như vậy!” Trong mắt Tam Thanh chỉ còn lại sự chấn kinh.

Hợp lực của ba người họ, vậy mà ngay cả một chút tin tức cũng không thôi toán được.

Thật sự quá quỷ dị.

“Đại huynh, chúng ta còn chưa xuất thế, đã bị người khác nhằm vào sau lưng, e rằng đây không phải là điềm lành a.” Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút lo lắng nói.

“Hai vị Đạo Huynh sợ gì.” “Chỉ cần thực lực chúng ta đề thăng

lên, còn sợ gì bị nhằm vào." "Liên hợp sức mạnh của Tam Thanh chúng ta, cộng thêm Công Đức Chí Bảo của Đạo Huynh, ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đã lập vào thế bất bại." Thông Thiên nói một cách đơn giản thô bạo.

Thái Thanh Lão Tử nặng nề thở dài, "Tam đệ nói không sai." "Đã không thôi toán được, vậy thì cứ tu luyện cho tốt đi." "Những chuyện này rồi sẽ có ngày nổi lên mặt nước." Nói xong, Tam Thanh đành phải tiếp tục tu luyện.

Lâm Trường Sinh đương nhiên biết rằng Tam Thanh sẽ có cảm ứng khi mình luyện hóa Không Động Ấn.

Bởi vì đây vốn dĩ là cơ duyên thuộc về họ.

Phàm là cơ duyên thuộc về mình mà xuất thế trong Tiên Thiên Đại Trận đều sẽ có cảm ứng.

Tương tự, bị đoạt đi cũng sẽ tâm sinh cảm ứng.

Nhưng dù tâm sinh cảm ứng, Lâm Trường Sinh cũng không hề lo lắng.

Dù sao mình nhân quả bất triêm.

Lại không phải rút lấy bản nguyên của Tam Thanh, Thiên Đạo sẽ không can thiệp.

Trăm năm sau. [Ngươi luyện hóa Không Động Ấn mười đạo cấm chế, Nhân Đạo Pháp Tắc lĩnh ngộ đạt 13%.] Ngàn năm sau. [Ngươi luyện hóa Không Động Ấn hai mươi đạo cấm chế, Nhân Đạo Pháp Tắc lĩnh ngộ đạt 30%.] Vạn năm sau. [Ngươi luyện hóa Không Động Ấn ba mươi đạo cấm chế, Nhân Đạo Pháp Tắc lĩnh ngộ đạt 50%.] Mười vạn năm sau. [Ngươi hoàn toàn luyện hóa Không Động Ấn, Nhân Đạo Pháp Tắc lĩnh ngộ đạt 69%.] Lúc này Lâm Trường Sinh toàn thân tản ra Nhân Đạo Pháp Tắc nồng đậm, như thể một vị đế

hoàng trên cửu thiên, khí chất đế hoàng cực kỳ nồng đậm.

"Không tệ." "Chỉ mười vạn năm, đã lĩnh ngộ Nhân Đạo Pháp Tắc đến 69%." "Không Động Ấn giúp đỡ ta không nhỏ." Lâm Trường Sinh cũng mở ra đôi mắt.

Với căn nguyên và tu vi hiện tại của Lâm Trường Sinh, luyện hóa một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo căn bản không cần thời gian dài như vậy.

Chính vì vừa luyện hóa, vừa cảm ngộ Nhân Đạo Pháp Tắc nên mới kéo dài lâu như thế.

Nhưng cũng chính vì luyện hóa Không Động Ấn mà thời gian hắn cảm ngộ Nhân Đạo Pháp Tắc đã được rút ngắn đáng kể.

Lúc này, Không Động Ấn quanh Lâm Trường Sinh tản ra khí chất quang minh chính đại, đường đường chính chính.

Cũng chính vì đặc tính này, Không Động Ấn được mệnh danh là chính đạo thần ấn.

Mọi yêu ma quỷ quái, nếu quỷ va phải thì hồn phi phách tán, yêu va phải thì thân hình câu diệt.

"Chỉ riêng việc dùng để ném người cũng đủ rồi." Lâm Trường Sinh khẽ cười, thu Không Động Ấn lại.

Trong Không Động Ấn có Thủ Dương Chi Đồng, chất liệu cứng rắn.

Dùng để ném người quả thực là một thủ đoạn công kích rất thích hợp.

Thu lại Không Động Ấn xong, tâm tình Lâm Trường Sinh đại hảo.

Sau khi càn quét xong toàn bộ bên trong Tiên Thiên Cấm Chế, Lâm Trường Sinh vốn định ở đây bế quan luyện chế Thất Chuyển Kim

Đan.

Nhưng đột nhiên, hắn phúc chí tâm linh, hiện tại không phải là thời điểm tốt nhất để hắn thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trước đây đã nói, Đại La Kim Tiên muốn thành tựu Hỗn Nguyên, có ba phương pháp.

Hai phương pháp kia sẽ không nhắc lại.

Lâm Trường Sinh hiện tại đi theo con đường Pháp Tắc Chứng Đạo.

Chỉ cần cảm ngộ Pháp Tắc là có thể tấn thăng Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Theo lẽ thường mà nói, các sinh linh khác cảm ngộ một đến hai loại Pháp Tắc đã được coi là không tệ rồi, hoàn toàn có thể dựa vào đó để Chứng Đạo Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng tình huống của Lâm Trường Sinh lại không giống vậy.

Tình huống đặc thù của Lâm Trường Sinh nằm ở chỗ, ngã không phải là những người khác.

Ngã sở hữu căn nguyên của Hỗn Độn Ma Thần, lại có 【Ngộ Tính Đỉnh Cấp】.

Bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng có thể vô tận ngộ đạo.

Trừ phi cảnh giới không đủ, nếu không căn bản không tồn tại bình cảnh lĩnh ngộ.

Điều này dẫn đến việc ngã lĩnh ngộ Pháp Tắc và Đại Đạo ngày càng nhiều.

Nếu đơn thuần lấy một loại Pháp Tắc hoặc Đại Đạo để chứng đạo Hỗn Nguyên, Lâm Trường Sinh tuyệt đối sẽ không cam tâm.

Nhưng nếu lấy những Đại Đạo và Pháp Tắc mà ngã đang nắm giữ hiện tại để cùng chứng đạo, không chỉ tốn thời gian lâu hơn, mà sau này nếu lại cảm ngộ thêm Đại Đạo Pháp Tắc thì phải làm sao?

Bởi vậy, khi ngã chuẩn bị luyện chế Thất Chuyển Kim Đan để thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên, phúc chí tâm linh, liền dừng lại.

Hiện tại Lâm Trường Sinh một lần nữa rơi vào trạng thái ngộ đạo.

Tuy nhiên, lần ngộ đạo này lại không có phương hướng.

Bởi vì Lâm Trường Sinh cũng không biết có cách giải quyết nào để ngã thành tựu Hỗn Nguyên, vừa có thể để ngã dùng đa chủng Đại Đạo Pháp Tắc chứng đạo, lại không tốn quá nhiều thời gian.

Con đường này không dám nói là hậu vô lai giả, nhưng ít nhất cũng là tiền cổ vô nhân.

Do đó, con đường này phải đi như thế nào, không có phương hướng chỉ dẫn, cần ngã một mình đi đốn ngộ.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bảo tượng trang nghiêm, đoan tọa giữa hư không.

Đạo vận Đại Đạo, Pháp Tắc của ngã vô ý thức phiêu tán ra.

Nguyên Thần của ngã du ngoạn trong những Đại Đạo Pháp Tắc này, cố gắng tìm kiếm tính tương đồng của chúng.

Chương 92

Đây là một con đường hoàn toàn mới, tràn đầy những điều chưa biết và thần bí.

Thoáng một cái, mười vạn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn chưa tìm được phương pháp mới.

Nhưng Nguyên Thần của ngã vẫn không ngừng phân tích kỹ lưỡng, tìm kiếm con đường phá giải.

Sáu mươi vạn năm thời gian trôi qua.

Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh vẫn đang khổ sở tìm kiếm phương pháp, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Ta lúc này giống như một con chuột chui vào ngõ cụt, sốt ruột lại bất lực.

Cứ tiếp tục như vậy, e rằng tâm ma sẽ thừa cơ mà nhập.

May mắn thay, căn nguyên ngộ tính của ngã đã giúp ngã kịp thời điều chỉnh phương hướng.

Đã khổ sở tìm cầu không được, vậy thì thuận theo tự nhiên vậy.

Đại Đạo tự nhiên.

Một trăm vạn năm thời gian trôi qua.

Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh tự do bay lượn giữa Đại Đạo Pháp Tắc.

Buông bỏ mọi khúc mắc và những điều chưa biết ra sau đầu. 【Ngươi cần mẫn tu luyện, đạo tâm cảm ngộ Đại Đạo tự nhiên đã thu hút sự chú ý của Đại Đạo, nó đã ném cho ngươi một ánh mắt chú thị. 】 Ánh mắt chú thị của Đại Đạo!

Nguyên Thần vốn đang tự do bay lượn của Lâm Trường Sinh lập tức thanh tỉnh.

Không ngờ trạng thái ngộ đạo vô ý thức của mình cũng có thể thu hút ánh mắt chú thị của Đại Đạo.

Quả thực là có được có mất a.

Bất quá không biết lần này Đại Đạo lại mang đến cho mình mấy loại Đại Đạo nữa. 【Ánh mắt chú thị của Đại Đạo, hào phóng ban tặng ngươi hạt giống Thảo Mộc Đại Đạo, hạt giống Mộc Chi Đại Đạo, hạt giống Thổ Chi Đại Đạo. 】 Lại là ba hạt giống Đại Đạo.

Lâm Trường Sinh mừng rỡ vô cùng.

Thiên phú 【Đại Đạo Thù Cần】 này quả thực quá hữu dụng.

Cho đến nay, Đại Đạo đã ban tặng cho mình hơn mười loại hạt giống Đại Đạo.

Nếu chỉ dựa vào bản thân cảm ngộ, ít nhất cũng phải tốn mấy Nguyên Hội thời gian.

Điều này gián tiếp giúp ngã tiết kiệm không ít thời gian.

Hơn nữa, thiên phú này lại không ngừng được kích hoạt.

Sau này Đại Đạo mà ngã nắm giữ sẽ chỉ ngày càng nhiều.

Đúng rồi.

Bỗng nhiên, mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Phúc chí tâm linh, ngã chợt có phương hướng để tiến lên.

Thiên Đạo nắm giữ số ngàn loại Pháp Tắc, mỗi loại Pháp Tắc đều viên mãn.

Điều này làm thế nào mà làm được?

Chẳng phải vì cảnh giới của Thiên Đạo cao hơn Pháp Tắc sao.

Tương tự, vì sao Đại Đạo lại có thể thống ngự Tam Thiên Đại Đạo?

Cường giả như Bàn Cổ Đại Thần cùng Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, vì sao nắm giữ lực lượng Đại Đạo, mà lại không thể siêu việt Đại Đạo?

Cũng là bởi vì cảnh giới của Đại Đạo cao hơn.

Hiện tại ngã đang băn khoăn làm thế nào để đồng tu và chứng đạo với những Đại Đạo và Pháp Tắc này.

Vậy ngã có thể lĩnh ngộ ra một hệ thống hoàn toàn mới, cao hơn những Đại Đạo Pháp Tắc mà bản thân đã lĩnh ngộ không?

Như vậy, những Đại Đạo Pháp Tắc này đều có thể được ngã dung hợp.

Sau này cho dù cảm ngộ thêm Đại Đạo Pháp Tắc mới cũng không cần lo lắng.

Đều có thể dung nhập vào hệ thống hoàn toàn mới này.

Càng nghĩ trong lòng, mắt Lâm Trường Sinh càng sáng.

Phương pháp này hoàn toàn khả thi.

Nhưng lĩnh ngộ ra một hệ thống hoàn toàn mới tất nhiên là một quá trình cực kỳ gian nan.

Bởi vì cần dung hợp các chủng Đại Đạo, Pháp Tắc.

Có thể tưởng tượng độ khó khăn này lớn đến mức nào.

Bất quá, mặc dù khó khăn trùng trùng, tốn hao vô số thời gian, Lâm Trường Sinh cũng nghĩa vô phản cố mà một lần nữa bắt đầu bế quan.

Ngay cả những hạt giống Đại Đạo mà Đại Đạo vừa ban tặng cũng

không kịp cảm ngộ.

Chỉ cần có thể lĩnh ngộ ra một hệ thống hoàn toàn mới, đối với việc tu luyện sau này của ngã tuyệt đối là sự bán công bội.

Hồng Hoang bất kỷ niên, tu luyện vô tuế nguyệt.

Vài trăm triệu năm tháng cũng bất quá chỉ là khoảnh khắc.

Trong khoảng thời gian này.

Long Hán Sơ Kiếp dưới sự thúc đẩy của Sát Khí Lượng Kiếp, cũng ngày càng kịch liệt.

Các cuộc xung đột giữa Tam Tộc trở nên càng thêm thường xuyên.

Mỗi ngày đều có vô lượng sinh linh vẫn lạc.

Ngọc Kinh Sơn.

Hồng Quân đầu đỉnh Tạo Hóa Ngọc Điệp mảnh vỡ vẫn đang tu luyện.

Trước mặt ngã, có ba đạo nhân có dung mạo tương tự ngã tương đối mà tọa.

Chỉ bất quá khí tức trên thân bọn họ không giống nhau.

Pháp Trảm Tam Thi!

Không ngờ Hồng Quân đã thành công trảm hạ Tam Thi.

Hiện tại tu vi đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chỉ chờ Tam Thi hợp nhất, liền có thể đạp nhập Chuẩn Thánh viên mãn.

Đến lúc đó, chính là lúc ngã xuất quan.

Long Hán Sơ Kiếp sẽ đi đến kết quả cuối cùng.

Và cuộc tranh chấp cơ duyên chứng đạo giữa ngã và La Hầu cũng

chính thức bắt đầu.

Tây Phương Ma Tổ Điện.

"Ma Tổ đại nhân." "Đại trận phong ấn dưới Tu Di Sơn dưới sự liên hợp xung kích của Tiên Thiên Linh Khí và Sát Khí Tam Tộc, đã bắt đầu nới lỏng." "Chỉ một thời gian nữa, đại trận phong ấn sẽ hoàn toàn mất đi công hiệu." Thiên Ma Vô Tướng cung kính nói.

La Hầu tóc đen mắt đen cũng mở đôi mắt ra, khí thế trên người ngã ngày càng mạnh mẽ, Ma Khí thao thiên, "Rất tốt." "Chỉ cần có thể đoạt được Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ." "Khả năng đối phó Hồng Quân sẽ lớn hơn rất nhiều." "Một khi có thể chứng đạo thành công, Hồng Hoang này sẽ là thiên hạ của Ma Tộc ngã." La Hầu cũng cảm nhận được Đạo Ma Chi Tranh trong cõi u minh sắp sửa khai mở.

Vì vậy, khoảng thời gian này cũng đang tranh thủ tu luyện.

Tu vi cũng đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Chỉ cần đại trận phong ấn vừa phá, ngã đoạt được Tru Tiên Tứ Kiếm và Trận Đồ, liền có thể thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Thời điểm này sẽ rất nhanh đến.

Mọi chuyện xảy ra bên ngoài, Lâm Trường Sinh tự nhiên không hay biết.

Lúc này ngã vẫn đang ngộ đạo.

Hai mươi mấy chủng Đại Đạo, cùng với Pháp Tắc toàn bộ vây quanh thân ngã.

Đạo vận linh quang chiếu rọi ngã như một vị trích tiên nhân thần kỳ vĩ ngạn.

Ngay lúc này, hai mươi mấy chủng Đại Đạo Đạo vận này lại bắt đầu kịch liệt chấn động.

Sau đó hóa thành những mảnh vỡ tinh oánh, lấp lánh điểm điểm, hoàn toàn mất đi Đạo vận.

Bao gồm cả ba hạt giống Đại Đạo mà ánh mắt chú thị của Đại Đạo vừa ban tặng.

Pháp Tắc cũng tương tự, vỡ tan như bụi trần.

Chẳng lẽ Lâm Trường Sinh cảm ngộ thất bại rồi sao?

Những Đại Đạo Pháp Tắc này toàn bộ vỡ vụn, một thân tu vi hóa thành nước chảy, Đạo cơ không còn?

Tình huống của Lâm Trường Sinh lúc này có thể nói khiến người ta kinh hãi vô cùng.

Đại Đạo Đạo vận vậy mà toàn bộ vỡ vụn, mất đi Đạo vận.

Ngay cả Pháp Tắc cũng tương tự.

Chẳng lẽ mấy trăm triệu năm ngộ đạo đã khiến Đạo cơ của ngã hủy diệt, hoàn toàn thất bại?

Chương 93

Nhưng kỳ quái là, Lâm Trường Sinh không hề tỉnh lại.

Và khí tức trên người ngã vẫn là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Tình huống nghịch lý như vậy lại một lần nữa xảy ra trên thân Lâm Trường Sinh.

May mắn thay không lâu sau đó.

Trên đầu đỉnh Lâm Trường Sinh xuất hiện Thập Nhị Phẩm Viên Mãn Tam Hoa.

Thập Nhị Phẩm Tam Hoa tỏa ra linh quang vô tận.

Kim sắc hoàn mỹ liên hoa lại một lần nữa xuất hiện.

Khoảnh khắc này, Đại Đạo Đạo vận và Pháp Tắc vỡ vụn toàn bộ bị kim liên hấp thu.

Sau đó bắt đầu dung hợp từ từ.

Không biết đã trôi qua bao lâu, một loại Phù Triện hoàn toàn mới xuất hiện trên kim liên.

Phù Triện này cho dù chỉ nhìn một cái, cũng cảm thấy huyền diệu vô cùng, sâu sắc đắm chìm trong đó.

Dường như ẩn chứa vô số Đại Đạo Pháp Tắc, không ngừng lưu chuyển.

Lại dường như không có bất kỳ lực lượng Pháp Tắc nào.

Chỉ là một Phù Triện đơn giản cổ phác.

Phù Triện tỏa ra Hồng Mông linh quang tinh oánh, sau đó bay vào mi tâm Lâm Trường Sinh.

Thập Nhị Phẩm Viên Mãn Tam Hoa lại biến mất.

Và ngã cũng cuối cùng mở đôi mắt ra.

Đôi mắt ngã vào khoảnh khắc này dường như có vô số vũ trụ áo nghĩa đang phá diệt.

Giống như hắc động kinh người vậy.

Sau rất lâu, đôi mắt ngã mới khôi phục bình thường.

"Năm tháng đằng đẵng, cuối cùng cũng thành công." Lâm Trường Sinh ánh mắt tang thương nhìn về phía hư không.

Không sai, Lâm Trường Sinh cuối cùng đã thành công.

Quá trình ngộ đạo lần này lâu như vậy, nằm trong dự liệu của ngã.

Mặc dù từ việc Đại Đạo ban tặng hạt giống mà có được linh cảm.

Nhưng làm thế nào để thực hiện, cũng là một phương hướng vô cùng mơ hồ.

Cuối cùng Lâm Trường Sinh đã nghĩ đến phá rồi lập.

Những Đại Đạo Đạo vận này đã ảnh hưởng sâu sắc đến bước tiến của ngã.

Cho nên, Lâm Trường Sinh nghệ cao nhân đảm đại, trực tiếp phá nát Đại Đạo và Pháp Tắc.

Không ngờ lại thật sự thành công.

Huyền bí của Thập Nhị Phẩm Tam Hoa nằm ở đây.

Vì sao lại không dung hợp được với Thiên Đạo, chính là bởi vì đã nghịch thiên.

Cũng chính vì Thập Nhị Phẩm Tam Hoa, mới có thể dung hợp những Đại Đạo và Pháp Tắc vỡ vụn này lại với nhau, hình thành Phù Triện hoàn toàn mới.

Lâm Trường Sinh gọi đó là Hồng Mông.

Hồng Mông không phải là ngã sáng tạo ra từ hư không, mà là bản thân vốn đã có.

Chính loại lực lượng vô thượng này có thể dung hợp những Đại Đạo và Pháp Tắc này của ngã lại.

Sau này ngã chỉ cần không ngừng tu luyện Hồng Mông Pháp Tắc, tu vi liền có thể không ngừng đề thăng.

Hồng Mông Pháp Tắc giống như một hạt giống, Đại Đạo Pháp Tắc đều là dưỡng chất của nó.

Hơn nữa, dung nhập càng nhiều Đại Đạo Pháp Tắc, tu luyện càng nhanh.

Mặc dù hiện tại ngã vẫn chỉ là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Nhưng chiến lực so với trước kia càng thêm cường hãn.

Hiện tại Lâm Trường Sinh hoàn toàn có thể luyện chế Thất Chuyển Kim Đan để đột phá cảnh giới rồi.

Bất quá, ngã bấm ngón tay tính toán một chút, hiện tại Long Hán Sơ Kiếp đã sắp bị đẩy lên đỉnh phong.

Nếu không nhân cơ hội này đi tìm kiếm tài nguyên, e rằng sau này sẽ không kịp nữa.

Đặc biệt là bản nguyên của Đế Tuấn và Thái Nhất, ngã vẫn chưa quên.

Trên Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chân Hỏa nóng bỏng không ngừng nung đốt.

Thái Dương Chân Hỏa mãnh liệt như vậy không phải cường giả Đại La Kim Tiên không thể tiến vào.

Sâu trong Thái Dương Tinh có một đại trận Tiên Thiên cấm chế khổng lồ.

Sâu trong đại trận.

Một cây Phù Tang Thần Thụ khổng lồ sừng sững đứng thẳng.

Trên Phù Tang Thần Thụ, có hai quang đoàn tương đối mà lập.

Trong quang đoàn tự có Kim Ô đang bay lượn.

Trong một trong số đó có một pháp bảo hình sách huyền diệu.

Trên đó có các chủng Tiên Thiên Chi Số.

Chính là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, Hà Đồ Lạc Thư.

Vậy thì thân phận của quang đoàn này cũng hô chi dục xuất.

Chính là Đế Tuấn.

Trong quang đoàn đối diện.

Thì là một cổ phác huyền ảo đại chung bao trùm một quang đoàn khác.

Nhìn một cái huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng.

Các chủng dị tượng không ngừng diễn hóa, so với Hà Đồ Lạc Thư, uy năng cao hơn rất nhiều.

Chính là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Quang đoàn này chính là Thái Nhất.

“Kỳ quái, vừa rồi ngã sao lại cảm thấy Nguyên Thần một trận phát lạnh?” Đế Tuấn đột nhiên mở đôi mắt nói.

“Đạo huynh, ngã cũng cảm thấy vậy.” “Có phải có sinh linh nào đó đang âm thầm thiết kế chúng ta không?” Thái Nhất âm ngoan hỏi.

Có Tiên Thiên Chí Bảo ở đây, Thái Nhất không sợ bất cứ ai thiết

kế hay âm mưu.

"Kỳ quái." "Hiện tại ngã đẳng còn chưa xuất thế, lại có Tiên Thiên Đại Trận cách tuyệt, làm sao có sinh linh nhắc đến chúng ta được?" "Nhị đệ chớ hoảng, cứ để ngã thôi toán một phen đã." Nói xong, Đế Tuấn mượn Hà Đồ Lạc Thư bắt đầu thôi toán.

Hà Đồ Lạc Thư có Tiên Thiên Chi Số, có nó phụ trợ, có thể tăng cường cực đại năng lực thôi diễn.

Chỉ là cho dù Đế Tuấn kích phát kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này đến cực hạn, cũng không thôi toán ra được gì.

"Có lẽ là chúng ta nghĩ nhiều rồi." Đế Tuấn cuối cùng chỉ có thể quy kết vào điểm này.

"Đạo huynh, đã vậy ngay cả huynh cũng không thôi toán ra được gì, xem ra quả thực là chúng ta đa tâm rồi." "Tiếp tục tu luyện đi." "Thời cơ chúng ta xuất thế hóa hình sắp đến rồi." Thái Nhất ánh mắt nóng bỏng nói.

"Ừm." Đế Tuấn nghĩ nghĩ, vứt bỏ chuyện này ra sau đầu… Lâm Trường Sinh lúc này đã ra khỏi Tiên Thiên cấm chế đại trận, ngã vừa tìm kiếm các chủng tài nguyên trên Thủ Dương Sơn, vừa kiến tạo mộng cảnh thế giới.

"Để lại khối địa phương này cho Thái Thanh Lão Tử khai tịch Đạo tràng hẳn là đủ rồi." Không biết đã trôi qua bao lâu, Lâm Trường Sinh dừng lại.

Phần lớn Thủ Dương Sơn đều đã thành công kiến tạo mộng cảnh thế giới.

Biểu hiện ra là một vùng đất hoang lương, linh khí hi bạc, bần tích.

So với phần đất để lại cho Thái Thanh Lão Tử này, thì đúng là

động thiên phúc địa rồi.

Dù sao chỉ có ngài và Huyền Đô hai người, đủ rồi.

Ra khỏi Thủ Dương Sơn, Lâm Trường Sinh tiếp tục du lịch.

Không biết đã trôi qua bao lâu, lời nhắc nhở của 【Động Sát Chi Nhãn】 lại truyền đến. 【Nhắc nhở: Ngươi đã tiến vào địa giới Côn Luân Sơn, cách ngươi ba mươi vạn dặm về phía trước, có một Tiên Thiên cấm chế cỡ nhỏ. 】 "Không hổ là Côn Luân Sơn a, vừa đến đây đã có Tiên Thiên cấm chế cỡ nhỏ rồi." Lâm Trường Sinh trong lòng vui mừng.

Côn Luân Sơn cũng là Hồng Hoang danh sơn, sau này là Đạo tràng của Xiển Giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhanh chóng tìm đến vị trí của đại trận Tiên Thiên này, Lâm Trường Sinh bắt đầu phá giải đại trận Tiên Thiên.

Từ khi tất cả Đại Đạo và Pháp Tắc dung hợp thành Hồng Mông Pháp Tắc, tốc độ phá giải đại trận Tiên Thiên của Lâm Trường Sinh cũng nhanh hơn rất nhiều.

Không quá mấy chục năm, liền thành công tiến vào bên trong Tiên Thiên cấm chế.

Mặc dù đại trận Tiên Thiên rất nhỏ, nhưng phẩm cấp Tiên Thiên Linh Căn bên trong đều không tệ.

Thậm chí còn có Tiên Thiên Thượng Phẩm Linh Căn.

Toàn bộ đều bị Lâm Trường Sinh di thực vào Bách Thảo Đồ.

Sưu quát xong Tiên Thiên cấm chế này, Lâm Trường Sinh tiếp tục tìm kiếm tài nguyên ở Côn Luân Sơn.

Chương 94

Không biết đã trôi qua bao lâu, lời nhắc nhở của 【Động Sát Chi Nhãn】 lại truyền đến. 【Nhắc nhở: Cách ngươi bốn mươi tám vạn dặm về phía nam, có một đại trận Tiên Thiên cấm chế cỡ lớn. 】 Đại trận Tiên Thiên cỡ lớn!

Mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Không phải chứ, không phải chứ, thật sự có trùng hợp như vậy sao?

Nếu ngã không nhớ lầm, Tam Thanh dường như cũng ở Côn Luân Sơn trước khi hóa hình phải không?

Vừa mới nói muốn Thái Thanh Lão Tử phải biết tay, vậy mà đã thuận theo Côn Luân Sơn tìm đến bọn họ rồi sao?!

Bên trong một đại trận Tiên Thiên cấm chế nào đó ở Côn Luân Sơn.

Trước đây vì cơ duyên bị đoạt, Nguyên Thần Tam Thanh cực kỳ khó chịu, đã tỉnh lại một lần.

Bất tri bất giác đã trôi qua vô tận năm tháng.

Ngày này Tam Thanh bọn họ vậy mà lại đồng thời mở đôi mắt ra.

“Đạo huynh, ngã dường như cảm thấy có đại sự sắp xảy ra.” Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút âm trầm nói.

“Ngã cũng cảm thấy vậy.” “Hơn nữa dường như tòa đại trận Tiên Thiên cấm chế này đang chấn động.” Thông Thiên tâm có sở cảm, nhìn về phía đại trận Tiên Thiên cấm chế.

Đại trận này vẫn luôn bảo vệ bọn họ bình ổn bên ngoài Thiên

Đạo.

Lại ẩn nấp trong hư không, vô cùng an toàn.

Không ngờ hôm nay lại có phản ứng.

“Không sai, ngã cũng có một loại cảm giác kinh hồn bạt vía.” “Nhớ lại lần trước dường như chính là vào lần trước.” Thái Thanh Lão Tử cũng sắc mặt khó coi nói.

Trước đây không thôi toán ra được gì, bọn họ còn tưởng rằng là tu luyện xuất hiện vấn đề gì đó.

Sau đó cũng bình an vô sự.

Nhưng không ngờ lúc này loại cảm giác đó trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Rốt cuộc đây là chuyện gì.

“Hai vị Đạo huynh, có hay không một khả năng.” “Có sinh linh đang cố gắng tiến vào bên trong đại trận Tiên Thiên.” Cảm nhận của Thông Thiên về trận pháp mạnh hơn Thái Thanh và Nguyên Thủy một chút.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.” Nguyên Thủy là người đầu tiên mở miệng nói.

“Mặc dù không biết vì sao loại cảm giác này từ đâu mà đến, nhưng muốn phá giải đại trận Tiên Thiên căn bản là không thể.” “Huống hồ tiến vào.” Thái Thanh Lão Tử tự tin như vậy là dựa trên sự tin tưởng vào đại trận Tiên Thiên.

Đồng thời cũng là sự tin tưởng vào nhận thức của bản thân.

Dù sao bọn họ là Tiên Thiên Thần Thai được trời đất ban tặng độc hậu, được thiên địa bảo hộ.

Nếu ngay cả một đại trận Tiên Thiên cũng có thể bị tự tiện xâm

nhập, vậy thì bọn họ còn làm sao có thể chờ đợi thời đại thuộc về bọn họ an toàn hóa hình.

Chỉ là lời Thái Thanh Lão Tử vừa dứt, đại trận Tiên Thiên liền một trận chấn động.

Sau đó trong Thần Niệm của bọn họ, một sinh linh xuất hiện bên trong đại trận Tiên Thiên cấm chế.

"Cái này, cái này, cái này…" Thái Thanh Lão Tử ngây người.

Rốt cuộc đây là tình huống gì?

Khi nào đại trận Tiên Thiên cũng có thể bị phá giải rồi?

"Đạo huynh, thật sự có sinh linh tiến vào rồi sao?" "Làm sao bây giờ?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng Thần Niệm truyền âm nói.

"Nguyên Thủy Đạo huynh, chớ nóng vội." "Có thể người này đối với Đạo trận pháp có một số kiến giải đặc biệt." "Ngộ đả ngộ chàng mà xông vào thôi." "Tam Thanh chúng ta còn có một tiểu hình Tiên Thiên cấm chế bảo hộ, hắn hẳn là không phát hiện ra chúng ta đâu." Thông Thiên an ủi nói.

Cái đại trận Tiên Thiên cấm chế cỡ nhỏ này phức tạp và huyền ảo hơn.

Hắn hẳn là không xông vào được.

"Các ngươi nói lần đầu Nguyên Thần của ngã chiến động, và lần trước cơ duyên bị đoạt, có phải là do người này gây ra không?" Thái Thanh Lão Tử ánh mắt nhìn chằm chằm vào sinh linh đột nhiên xông vào nói.

"Đạo huynh nói vậy, khả năng cực lớn." Thông Thiên vội vàng nói.

Có thể phá giải đại trận Tiên Thiên cấm chế, lại còn có cách tiến

vào.

Khả năng lớn nhất chính là người này.

Không cần nói, người xông vào đại trận Tiên Thiên chính là Lâm Trường Sinh.

Bất quá khi ngã tiến vào, đã dùng Nhân Đạo Pháp Tắc ngụy trang một chút bản thân.

Lần này nếu thật sự có thể gặp Tam Thanh.

Vậy khẳng định là phải cho Thái Thanh Lão Tử một bài học.

Đồng thời lợi dụng Nhân Đạo Pháp Tắc của bản thân, để cho bọn họ một lời cảnh tỉnh.

Nhân Đạo có ngã ở đây, sớm muộn gì cũng đại hưng.

Cho nên các ngươi khi bố cục Nhân Tộc tốt nhất nên để tâm một chút.

"Không hổ là đại trận Tiên Thiên cấm chế cỡ lớn a." "Vậy mà có nhiều Tiên Thiên Linh Căn như vậy." Lâm Trường Sinh hít thở linh khí Tiên Thiên nồng đậm, không kìm được mà tán thán nói.

"Ồ, đó là Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Căn Ngọc San Hô, thu lấy." "Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Quả Ly Thổ Quả, thu hết thu hết." "Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Thảo Thanh Tâm Tứ Diệp Thảo, mang đi." Lâm Trường Sinh vừa đi, vừa di thực tất cả những Linh Căn Linh Thảo này vào Bách Thảo Đồ.

Nơi ngã đi qua, đơn giản có thể dùng từ thốn thảo bất sinh để hình dung.

Tam Thanh vốn đang quan sát Lâm Trường Sinh lập tức không thể ngồi yên được nữa.

"Hỗn đản." "Đây là coi đây là Đạo tràng của chính hắn sao?" "Sưu

quát như vậy, ngã đẳng hóa hình sau này, còn có tài nguyên và nội tình gì nữa?" Thái Thanh Lão Tử tức giận đến Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng không ngừng chấn động.

"Đạo huynh, ngã không nhịn nổi nữa rồi." "Chúng ta hiện tại lập tức hóa hình thu thập người này." "Hắn bất quá chỉ là Đại La Kim Tiên viên mãn." "Tập hợp lực lượng Tam Thanh chúng ta, thêm Công Đức Chí Bảo, tuyệt đối có thể bắt giữ hắn." Thông Thiên tính khí nóng nảy, lúc này tức giận đến mức muốn lập tức hóa hình tại chỗ.

"Nhị đệ, thanh tỉnh một chút." "Lúc này còn chưa đến thời đại ngã đẳng hóa hình." "Nếu cưỡng ép hóa hình, tổn thương bản nguyên, hủy hoại Đạo đồ không nói." "Nhiễm phải Sát Khí Lượng Kiếp, còn có nguy cơ vẫn lạc cực lớn." Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng cưỡng ép nộ hỏa khuyên ngăn nói.

"Nhưng cứ để hắn cứ thế sưu quát xuống sao?" Thông Thiên đôi mắt đỏ ngầu hỏi.

"Tam đệ, lời Nguyên Thủy nói không sai." "Hiện tại thời cơ chưa đến." "Bất quá chỉ là một số Linh Căn Linh Nguyên liệu mà thôi." "Chờ chúng ta hóa hình chưa chắc không tìm được cái tốt hơn." Thái Thanh Lão Tử chỉ có thể tự an ủi bản thân và Nguyên Thủy Thông Thiên như vậy.

Dứt khoát trực tiếp phong bế Thần Niệm, không nhìn nữa.

Nguyên Thủy và Thông Thiên tuy rằng tâm có bất cam, nhưng nếu nhìn tiếp bọn họ thật sự sợ sẽ hóa hình ngay tại chỗ, cũng đành phong bế Thần Niệm.

Không biết đã trôi qua bao lâu, động tĩnh bên ngoài cuối cùng cũng biến mất.

Chẳng lẽ người kia đã rời đi rồi sao?

Tam Thanh đồng loạt triển khai Thần Niệm nhìn.

Cái nhìn này không sao, suýt nữa làm bọn họ giật mình.

Bởi vì người này đã đứng trước tiểu hình cấm chế mà Tam Thanh bọn họ đang ở.

Trùng hợp, nhất định là trùng hợp.

"Hắn, hắn hẳn là không có cách nào phát hiện ra chúng ta." Thông Thiên vốn dĩ rất chắc chắn trước đó, giờ đây cũng nghi ngờ.

Không phát hiện ra ư?

Lâm Trường Sinh có 【Động Sát Chi Nhãn】 làm sao có thể không phát hiện ra.

Tiên Thiên cấm chế trong Tiên Thiên cấm chế, Lâm Trường Sinh lúc này trong lòng đã có suy đoán.

Bắt đầu phá giải Tiên Thiên cấm chế này.

Bên trong cấm chế.

"Hắn dường như đang phá giải cấm chế rồi." Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hô một tiếng.

"Phá giải thì sao." "Cấm chế này phức tạp vô cùng, không phải đại trận Tiên Thiên bên ngoài có thể so sánh được." Cho đến hiện tại, miệng Thông Thiên vẫn còn cứng.

"Tam đệ, biết nói thì nói ít thôi." Thái Thanh Lão Tử bất mãn nói.

Trước đó Thông Thiên nói đại trận Tiên Thiên cấm chế có chấn động, vậy mà thật sự có người xông vào.

Lần thứ hai lại nói chúng ta có Tiên Thiên cấm chế bảo hộ, hắn không phát hiện ra, kết quả người ta đã đứng trước cấm chế.

Lần thứ ba lại nói Tiên Thiên cấm chế hắn phá giải không được,

kết quả người ta đã đang phá giải.

Thái Thanh Lão Tử sợ Thông Thiên tiếp tục mở miệng, Tam Thanh bọn họ sẽ không còn nữa.

"Đạo huynh, không bằng chúng ta chuẩn bị trước." "Đợi đến khi người này tiến vào cấm chế, xuất kỳ bất ý giáng cho một kích tất sát." Nguyên Thủy Thiên Tôn quả đoán nói.

Thông Thiên há miệng, nghĩ nghĩ rồi thôi không nói nữa.

Thái Thanh Lão Tử đối với phương pháp này có chút ý động.

Bất quá chuyển niệm lại nghĩ, vẫn từ chối, "Nếu làm như vậy, thì sẽ triệt để kết cừu với người này rồi." "Hắn có thể phá giải Tiên Thiên cấm chế và đại trận, khẳng định là có chút thủ đoạn." "Chúng ta hiện tại không thích hợp phát sinh tranh đấu." "Vẫn là tĩnh quan kỳ biến đi." "Nếu hắn dám nảy sinh ác ý đối với chúng ta, vậy thì tập hợp lực lượng ba người ngươi ngã, thề phải cho hắn biết lợi hại." Tiên Thiên cấm chế bảo hộ Tam Thanh, cuối cùng vẫn bị phá giải trước ánh mắt kinh ngạc của bọn họ.

Một đạo thân ảnh mặc đạo bào màu xanh bước vào.

Một thân Nhân Đạo Pháp Tắc nồng đậm khiến ngã trông như một vị Đế Hoàng trên Cửu Thiên vậy.

Tam Thanh âm thầm tích súc Pháp Lực, Thái Thanh Lão Tử dẫn đầu đặt câu hỏi, "Đạo hữu là ai?" Người tiến vào tự nhiên là Lâm Trường Sinh.

"Quả nhiên là Tam Thanh các ngươi ở đây." Ba tên gia hỏa này thật đúng là đắc thiên độc hậu, vậy mà còn có một tầng cấm chế bảo hộ.

Đặc biệt là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên đỉnh đầu Thái Thanh Lão Tử khiến Lâm Trường Sinh thèm chảy nước

miếng.

Hắn nhận thức chúng ta sao?

Tam Thanh trong lòng đồng loạt chấn động.

Điều này đã hoàn toàn điên đảo nhận thức của bọn họ.

Chương 95

Vốn định nói sao có thể, nhưng người đã xuất hiện trước mặt bọn họ, còn có gì là không thể.

Bất quá người này cứ nhìn chằm chằm Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của ngã là ý gì?

Phải rồi.

Theo phong cách trước đây của hắn, nhất định là đang măm me kiện Bổn Mạng Chí Bảo này của ngã rồi.

"Đạo hữu, ngươi vẫn chưa trả lời câu hỏi của chúng ta." Thái Thanh Lão Tử cứng đầu một lần nữa hỏi.

Đồng thời Thần Niệm truyền âm cho Nguyên Thủy và Thông Thiên, chuẩn bị tùy thời xuất thủ.

"Ngã chính là Nhân Đạo Chi Chủ, các ngươi có thể gọi ngã là Trường Sinh Đạo Tôn." Lâm Trường Sinh cố ý làm ra vẻ thần bí nói.

Với Nhân Đạo Pháp Tắc mà ngã đang nắm giữ hiện tại mà nói, quả thực xứng đáng với xưng hô Nhân Đạo Chi Chủ này.

Cho dù Nữ Oa sau này Công Đức thành Thánh, sáng tạo Nhân Tộc, nhưng vẫn không thể tự xưng là Nhân Đạo Chi Chủ.

Bởi vì dưới sự thiết kế của Thiên Đạo và Hồng Quân, Nhân Đạo đã bị vô hạn suy yếu.

Lâm Trường Sinh sở dĩ nói như vậy, chính là vì sau khi Nữ Oa sáng tạo Nhân Tộc, sau khi Tam Thanh lập giáo Công Đức thành Thánh, sẽ không dám khinh thị Nhân Tộc như vậy nữa.

"Các hạ khẩu khí thật lớn." "Bất quá chỉ là Đại La Kim Tiên viên

mãn, vậy mà dám tự xưng Đạo Tôn." "Cũng không sợ nhiễm phải nhân quả to lớn sao?" Thái Thanh Lão Tử không kìm được mà hừ lạnh một tiếng.

Những xưng hô này không thể tùy tiện loạn gọi được, đều phải chịu nhân quả.

Cường giả như Hồng Quân cũng là sau khi thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, mới được xưng là Đạo Tổ.

Hơn nữa, mọi người đều cùng một cảnh giới, bình thường mà nói đều là dùng Đạo hữu tương xưng.

Ngươi trực tiếp Trường Sinh Đạo Tôn, chẳng phải là coi thường Tam Thanh chúng ta sao?

Đây mới là lý do Tam Thanh không vui.

Tam Thanh bọn họ là do Nguyên Thần Bàn Cổ Đại Thần sở hóa, cao ngạo vô cùng.

Làm sao có thể tự nhận thấp kém hơn người khác.

Bọn họ không biết rằng không bàn đến việc Lâm Trường Sinh có thể chịu đựng được nhân quả hay không.

Chỉ riêng việc ngã đã nắm giữ Hồng Mông Pháp Tắc, thì hoàn toàn có thể xưng là Đạo Tôn.

"Thái Thanh, ngươi lo lắng thái quá rồi." "Ngã là Nhân Đạo Chi Chủ xưng là Tôn, cũng không có gì không thể." "La Hầu nắm giữ Ma Đạo Pháp Tắc, tự xưng là Ma Tổ, vì sao ngươi không thấy ngươi đi la mắng hắn?" Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười hỏi.

Câu nói này khiến Thái Thanh Lão Tử nghẹn họng, có thể giống nhau sao?

Ma Tổ La Hầu là ứng thời đại mà sinh, thống trị cả Tây Phương.

Bất quá bây giờ không phải lúc tranh cãi những chuyện này, Thái Thanh Lão Tử tiếp tục hỏi, "Không biết Đạo hữu vì sao có thể phát hiện ra tòa đại trận Tiên Thiên này?" Lâm Trường Sinh cười như không cười nhìn Thái Thanh Lão Tử, "Xem ra Thái Thanh không quá coi ngã vào mắt a." "Cũng tốt, trước hết để ngươi biết vì sao ngã dám tự xưng Đạo Tôn." Lời vừa dứt, Không Động Ấn từ trong thân ngã bay ra.

Dưới sự quán chú của Pháp Lực, không ngừng phóng đại.

Giống như một ngọn thần phong khủng bố vô cùng vậy.

Chín con rồng trên ấn tỷ đều sống lại, ngửa mặt gào thét, tự ý bay lượn trên ấn tỷ.

Nhân Đạo Chi Quang nồng đậm chiếu sáng toàn bộ đại trận Tiên Thiên cấm chế.

"Đạo huynh, cảm giác thống khổ khó chịu lúc trước, dường như có liên quan đến kiện Linh Bảo này." Nguyên Thủy vừa nhìn thấy Không Động Ấn xuất hiện, lập tức cảm giác mất mát mơ hồ truyền đến.

"Nhị huynh nói không sai." "Mặc dù đã không còn liên hệ gì, nhưng nhìn thấy bảo vật này, ngã cũng có một tia mất mát." "Xem ra suy đoán của chúng ta không sai." "Trước đây chính là người này đã đoạt đi cơ duyên của chúng ta." "Không ngờ lại là một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo." Thông Thiên cũng nhìn chằm chằm Không Động Ấn nói.

"Hai ngươi, hai ngươi cho rằng hắn đang trưng bày bảo vật sao?" "Đừng phí lời nữa, nhanh chóng đem Pháp Lực chú nhập vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp." Thái Thanh Lão Tử quát khẽ một tiếng.

Nguyên Thủy và Thông Thiên lúc này mới hoàn hồn, vội vàng đem Pháp Lực chú nhập vào kiện Bổn Mạng Chí Bảo của Thái Thanh này.

Tập hợp lực lượng Tam Thanh, lập tức Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp không ngừng tăng trưởng.

Rất nhanh liền trở thành một tòa thông thiên chi tháp.

Trên thân tháp lưu ly châu lạc, bảo quang tứ xạ.

Nhìn kỹ lại, đủ có bốn mươi chín tầng, ám hợp Thiên Đạo Chi Số.

Bảo vật này cũng là do Khí Đại Đạo Huyền Hoàng và Công Đức Khai Thiên của Bàn Cổ sở hóa.

Lực phòng ngự cường hãn, trong số các Linh Bảo cũng có thể xếp vào hàng đầu.

Hiện tại được Tam Thanh liên hợp tế xuất, lập tức tỏa ra vô lượng Khí Huyền Hoàng.

Mỗi một luồng Khí Huyền Hoàng đều nồng đậm vô cùng.

Nhìn một cái, đủ có hơn trăm triệu luồng Khí Huyền Hoàng.

Không hổ là Công Đức Chí Bảo nổi tiếng với lực phòng ngự nghịch thiên.

Tam Thanh thấy vậy, thở phào một hơi.

Có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp ở đây, cho dù người này có âm mưu gì, cũng căn bản không thể đắc sính.

"Đúng là một kiện bảo bối tốt." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Hiện tại ngã đã nắm giữ Hồng Mông Pháp Tắc.

Vài chục chủng Đại Đạo Pháp Tắc dung nhập vào.

Cho dù chỉ dùng Nhân Đạo Pháp Tắc để điều khiển Không Động

Ấn, cũng không phải kiện Công Đức Chí Bảo này có thể ngăn cản được.

Không Động Ấn đường đường chính chính với thế vạn quân trực tiếp đâm thẳng tới.

Oanh long một tiếng.

Dường như toàn bộ đại trận Tiên Thiên đều lay động chấn động.

Vô số Khí Huyền Hoàng bị nhanh chóng ma diệt.

Ngay cả Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng đang chấn động ong ong.

Tam Thanh vốn dĩ đã định tâm lập tức kinh hãi thất sắc, "Mau, mau chú nhập Pháp Lực." Ba người vội vàng tiếp tục chú nhập Pháp Lực, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp lập tức như ăn phải đại bổ chi vật vậy.

Vô lượng Khí Huyền Hoàng vỡ vụn lại một lần nữa được bổ sung.

Chỉ là còn chưa kịp để bọn họ ba người thở phào, Không Động Ấn lại một lần nữa quang mang đại phóng.

Uy năng càng mạnh mẽ hơn.

Lực lượng Nhân Đạo Pháp Tắc quang minh chính đại, phương chính đường hoàng.

Vô vật bất phá, vô vật bất tồi.

Khí Huyền Hoàng vốn dĩ đã được bổ sung và tái sinh lập tức như băng tuyết trong chốc lát bị nghiền nát tan chảy.

Kiện Công Đức Chí Bảo này, nổi danh với lực phòng ngự nghịch thiên Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng trong ánh mắt khó tin của Tam Thanh bị Không Động Ấn đập trúng.

Ong.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp không ngừng chấn động, sau đó bay ngược ra ngoài.

Tam Thanh đều dưới sự khiên dẫn của khí cơ này, khí tức đột nhiên suy yếu.

Thái Thanh Lão Tử không màng đến những thứ khác, vội vàng đau lòng thu lại Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

"Hiện tại có phải nên biểu thị một chút tôn kính đối với Nhân Đạo Chi Chủ ngã rồi không?" Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Điều ngã muốn chính là loại hiệu quả tồi khô lạp hủ này.

Như vậy mới có thể khiến Tam Thanh ghi nhớ sâu sắc sự khủng bố của Nhân Đạo Pháp Tắc.

Tam Thanh trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là Thái Thanh Lão Tử mở miệng nói, "Chẳng lẽ Trường Sinh Đạo Tôn phá khai cấm chế chính là vì muốn cho Tam Thanh chúng ta một bài học không thành?" Lời mở lời của Thái Thanh Lão Tử, ý vị rằng kiêu ngạo của Tam Thanh đã bị đánh nát triệt để.

Không Động Ấn được thúc đẩy bởi Nhân Đạo Pháp Tắc đã phá vỡ phòng ngự của Công Đức Chí Bảo của họ, nếu không cúi đầu, e rằng sẽ thực sự chọc giận vị Đạo Tôn thần bí này.

"Phải, cũng không phải." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

Đương nhiên là phải cho các ngươi một bài học, để tránh sau này không chút nào để tâm đến việc của Nhân tộc.

Đương nhiên, đây chỉ là một trong các mục đích mà thôi.

"Trường Sinh Đạo Tôn, người đã đoạt cơ duyên của chúng ta, còn muốn gì nữa?" Thông Thiên là kẻ tính khí nóng nảy, không nhịn được

lớn tiếng chất vấn.

"Sai." "Cơ duyên đã bị đoạt đi thì không thể tính là của các ngươi." "Ngã đến đây, có hai mục đích." "Một là ba người các ngươi hãy cấp cho ngã một ít Bản Nguyên." "Thứ hai, vốn dĩ ngã muốn mang Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp này đi, nhưng hiện tại xem ra cũng chỉ tàm tạm, nên ngã đã đổi ý, chờ sau này các ngươi Hóa hình xuất thế, mỗi người cần cấp cho ngã một kiện Tiên Thiên Chí Bảo." Lâm Trường Sinh lộ ra hàm răng trắng muốt.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đương nhiên ngã muốn.

Bất quá, nó là Bản Mệnh Chí Bảo của Thái Thanh, lại được Thiên Đạo bảo hộ, chi bằng đừng rước phiền phức đó vào thân.

Bởi vậy, Lâm Trường Sinh lâm thời thay đổi chủ ý.

Mỗi người một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một chút cũng không quá đáng.

Tam Thanh sau khi nghe Hồng Quân giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân sẽ phân phát bảo vật ở Phân Bảo Nham.

Trong đó, Tam Thanh nhận được nhiều bảo vật nhất, như Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân, Tru Tiên Kiếm Trận, Tru Tiên Kiếm Đồ… Lâm Trường Sinh cực kỳ thèm thuồng.

Dù sao thì ba người này đều sẽ thành Thánh, Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, bất tử bất diệt.

Có nhiều Chí Bảo như vậy há chẳng phải lãng phí sao?

Để lại cho người cần nhất thì tốt biết bao.

Tam Thanh nghe xong, tức giận đến mức suýt chút nữa Hóa hình ngay tại chỗ.

Bất luận điều kiện nào, họ cũng không thể chấp nhận.

“Trường Sinh Đạo Tôn, chẳng lẽ người cho rằng đã nắm chắc Tam Thanh chúng ta trong tay?” Thái Thanh Lão Tử nén giận nói.

“Không sai.” “Nếu các ngươi tự cho rằng còn có thủ đoạn gì, cứ việc thi triển ra đi.” “Vừa hay ngã cũng muốn hoạt động gân cốt một chút.” Lâm Trường Sinh bá đạo nói.

Chương 96

“Tam Thanh chúng ta là được Thiên Địa yêu thương, tương lai tất sẽ trở thành nhân vật chính của một thời đại.” “Nếu Đạo Tôn thực sự dám động thủ với chúng ta, Thiên Đạo tất sẽ ra tay trước tiên.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này vẫn tương đối bình tĩnh.

“Nói như vậy quả thực có chút đạo lý a.” Lâm Trường Sinh làm bộ suy tư.

Tam Thanh thấy vậy, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn không sai, có Thiên Đạo phù hộ, cho dù vị Trường Sinh Đạo Tôn này có thần bí cường đại đến mấy, cũng không có cách nào đối phó với họ.

“Nếu Thiên Đạo không thể phát hiện mọi thứ ở đây thì sao?” Nụ cười của Lâm Trường Sinh khiến Tam Thanh lại rùng mình.

Vừa định nói, chỉ thấy Trường Sinh Đạo Tôn trước mắt đã ra tay.

Từng đạo phù văn Trận Pháp huyền ảo không ngừng hiện ra trên Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận của họ.

Chẳng bao lâu, một Trận Pháp hoàn toàn mới đã hình thành, bao phủ cấm chế của họ.

“Bây giờ thì sao?” Lâm Trường Sinh cười như không cười nhìn Tam Thanh.

Ngã vừa bố trí Già Thiên Đại Trận, đã che đậy ý chí Thiên Đạo, khiến nó không thể dò xét nơi này.

Tam Thanh cảm ứng một chút, sợ đến mức suýt chút nữa bưng cả Côn Luân Sơn lên mà chạy.

Dưới sự cảm nhận của Nguyên Thần của họ, có thể rõ ràng nhận ra ý chí Thiên Đạo đã bị che mắt, không thể chú ý đến Tam Thanh họ.

Rốt cuộc là làm sao mà làm được điều này?

Ai có thể nói cho Tam Thanh chúng ta biết, vị Trường Sinh Đạo Tôn này rốt cuộc có lai lịch gì a?

Chiến lực cường đại, thủ đoạn thần bí mạc trắc, khiến Tam Thanh mất đi tia may mắn cuối cùng.

"Đạo Tôn thủ đoạn cao siêu." "Nhưng hai điều kiện này của người thực sự quá đáng." "Đầu tiên là Bản Nguyên, nếu chúng ta phân tách Bản Nguyên, sẽ ảnh hưởng đến Đạo Cơ, cho dù tương lai Hóa hình cũng không thể chứng đạo." "Nếu Đạo Tôn cố chấp, thì Tam Thanh ngã đây dù liều mình Hóa hình ngay bây giờ cũng sẽ không khuất phục." Thái Thanh Lão Tử trầm giọng nói.

Rút Bản Nguyên, ảnh hưởng đến Đạo Cơ tương lai, Đạo Cơ bị cắt đứt, thà Hóa hình ngay bây giờ còn hơn.

"Ba người các ngươi dưới tiền đề không làm tổn thương Đạo Cơ, chỉ cần liên thủ cấp cho ngã một đoàn Bản Nguyên là được." "Cùng lắm cũng chỉ cần các ngươi tu luyện khổ cực ức vạn năm để bổ sung lại mà thôi." Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói.

Ngã cũng biết Nhân Quả của Tam Thanh quá lớn, sẽ không đi làm hại Đạo Cơ của họ.

Giống như Bắc Hải Huyền Quy trước đây, chỉ cần một đoàn Bản Nguyên là đủ rồi.

Nghe Lâm Trường Sinh nói vậy, Tam Thanh tuy không muốn, nhưng cũng có thể chấp nhận.

"Điều kiện thứ hai của Đạo Tôn, chúng ta cũng không thể bảo đảm." "Dù sao Tiên Thiên Chí Bảo cực kỳ hiếm có, Hồng Hoang vô

số sinh linh, đều dựa vào cơ duyên." Điều kiện thứ nhất đã giải quyết, Thái Thanh Lão Tử chỉ ra điều kiện thứ hai.

"Điều này các ngươi không cần lo lắng." "Tương lai các ngươi đều sẽ có được." Lâm Trường Sinh nói.

Tương lai đều sẽ có được?

Họ đã siêu thoát khỏi sông dài vận mệnh.

Quá khứ, hiện tại, tương lai đều đã tiêu biến.

Vị Trường Sinh Đạo Tôn này làm sao lại biết tương lai họ có thể có được Tiên Thiên Chí Bảo?

"Nếu tương lai có thể có được Tiên Thiên Chí Bảo, chúng ta cũng không thể giao ra ba kiện." "Tối đa là hai kiện." Bất kể tương lai thế nào, ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo là quá nhiều.

"Có thể." Lâm Trường Sinh cười nói.

Điều kiện đã thỏa thuận, Tam Thanh cũng không do dự, phân biệt rút ra một tia Bản Nguyên.

Hợp lại một chỗ giao cho Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thu lấy.

Hiện giờ, trong Bách Thảo Đồ của ngã đã có Bản Nguyên của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng, Bản Nguyên của Bắc Hải Huyền Quy, Bản Nguyên của Tiên Thiên Bồ Đề và Tiên Thiên Canh Kim, Bất Tử Thần Hoàng Thảo, và còn có một đệ tử Tô Tô, cộng thêm Bản Nguyên của Tam Thanh này.

Tương đương với đã có bảy đệ tử.

Nếu tính thêm ba vị trên Bồng Lai Tiên Đảo, đã có mười vị.

Vẫn còn hơi ít.

Bất quá cũng không cần vội, ngã còn có một vài nơi chưa đến.

"Đạo Tôn có thể rời đi rồi chứ?" Phân tách một ít Bản Nguyên, Tam Thanh cũng có chút suy yếu.

Bất quá không đuổi vị Trường Sinh Đạo Tôn này đi, họ không dám bế quan tu luyện.

"Đương nhiên có thể." "Các ngươi cứ yên tâm, ngã là Nhân Đạo Chi Chủ, vẫn giữ lời hứa." Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp thu hồi Già Thiên Đại Trận, rời khỏi nơi này.

Mãi đến khi Lâm Trường Sinh rời khỏi Tiên Thiên Đại Trận này, Tam Thanh mới hoàn toàn thả lỏng.

"Đạo huynh, lần này Tam Thanh chúng ta chịu thiệt thòi lớn rồi!" Bản Nguyên, cùng với hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo đã hứa hẹn trong tương lai.

Bất luận là cái nào, đều khiến họ đau lòng vô cùng.

"Nếu tương lai chúng ta thực sự có thể có được Tiên Thiên Chí Bảo, Tam Thanh ngã đây nhất định sẽ báo thù mối hận ngày hôm nay!" Thông Thiên tức giận nói.

"Vị Nhân Đạo Chi Chủ này rất cường đại." "Nếu người ấy tương lai không vẫn lạc, Nhân Đạo tất sẽ hưng thịnh." "Chúng ta vẫn cần phải cẩn thận." "Bây giờ hãy nhanh chóng bế quan tu luyện đi, Bản Nguyên đã tổn thất cần tốn một ít thời gian để bổ sung lại." Thái Thanh Lão Tử nói.

Tiếp đó, Tam Thanh chỉ đành tiếp tục bắt đầu bế quan.

Mà Lâm Trường Sinh lại một lần nữa bắt đầu du lịch.

Chẳng hay biết từ lúc nào, ngã đã rời khỏi Côn Luân Sơn, đến Bất Chu Sơn. 【Hệ thống nhắc nhở: Phía trước bốn mươi vạn công lý, có

một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn. 】Lại là một Tiên Thiên Đại Trận quy mô lớn sao?

Lần này lại có thể mang đến cho ngã điều kinh hỉ gì đây?

Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận được xưng là quy mô lớn tại Bất Chu Sơn, hình như chỉ có vài cái.

Trước tiên phải loại trừ Phục Hy và Nữ Oa.

Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận của họ Lâm Trường Sinh đã từng đến.

Hơn nữa còn từng cùng Nữ Oa và Phục Hy luận đạo.

Cách nơi này còn một khoảng cách rất xa.

Chẳng lẽ là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng?

Mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Nếu thực sự là Tiên Thiên Hồ Lô Đằng thì quá tốt rồi.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng vốn là một trong mười đại cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Trên một dây hồ lô còn có bảy quả hồ lô Tiên Thiên, danh khí đều không nhỏ.

Nếu Lâm Trường Sinh tìm được, nói không chừng có thể rút Bản Nguyên, tạo ra bảy tiểu hồ lô.

Bất quá vẫn phải chờ phá giải Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận này rồi mới nói.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh vội vàng bay về phía Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Trong chốc lát, ngã đã đến nơi có Tiên Thiên Đại Trận.

Tiên Thiên Đại Trận này lớn hơn một chút so với những Tiên

Thiên Cấm Chế Đại Trận ngã từng gặp trước đây.

Không chút do dự, lập tức bắt đầu phá giải.

Không biết qua bao lâu, Lâm Trường Sinh liền biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại, thân hình Lâm Trường Sinh trầm xuống, suýt chút nữa ngã quỵ.

Vội vàng vận chuyển toàn thân Pháp Lực, hình thành một Pháp Lực hộ tráo mới miễn cưỡng giữ vững được thân hình.

Lúc này mới vội vàng ngẩng mắt nhìn.

Một tòa đại điện cổ xưa, hoành tráng xuất hiện trong tầm mắt ngã.

Bất cứ từ ngữ nào trên thế gian cũng không thể hình dung được sự khổng lồ và hùng vĩ của nó.

Ngay cả kiến thức của Lâm Trường Sinh cũng bị chấn động vô cùng.

Nó sừng sững đứng đó, như trái tim của một người khổng lồ, mỗi lần khẽ đập, đều bộc phát ra sức mạnh rung chuyển cả Thiên Địa.

"Bàn Cổ Thần Điện!" Lâm Trường Sinh kinh hô một tiếng.

Chỉ có Bàn Cổ Thần Điện mới có thể sở hữu uy áp và sức chấn động đáng sợ đến vậy.

Bàn Cổ Thần Điện chính là do trái tim của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành.

Tổ Vu, nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp tương lai, thậm chí là vô số Vu tộc đều được thai nghén trong Bàn Cổ Thần Điện này.

Nếu quả thực là Bàn Cổ Thần Điện, thì thu hoạch lần này hẳn sẽ không nhỏ.

"Uy áp ở đây so với Bất Chu Sơn chỉ mạnh hơn chứ không yếu

đi.” “Ngã ngược lại có thể mượn cơ hội này trước tiên nâng cao cảnh giới Đoán Thể.” Lâm Trường Sinh không vội vã tiến vào Bàn Cổ Thần Điện, mà là định mượn uy áp mà Bàn Cổ Thần Điện mang lại để Đoán Thể.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp thu hồi toàn thân Pháp Lực.

Khoảnh khắc này, ngã phảng phất cảm nhận được cảm giác nặng nề vô song khi hàng ức vạn Thái Cổ Thần Sơn đè nặng lên nhục thân.

Nhục thân ngã trực tiếp bị áp bách đến mức đầy rẫy vết nứt.

Vô số tiên huyết không ngừng chảy ra theo các vết nứt.

Ngay cả xương cốt ngã cũng kêu răng rắc, tùy thời có khả năng gãy vụn.

Phải biết rằng cảnh giới Đoán Thể của ngã chỉ là Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Mà muốn chịu đựng được uy áp của Bàn Cổ Thần Điện, cường độ nhục thể ít nhất cũng phải đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Đây cũng là lý do vì sao Bàn Cổ Thần Điện ngoài Tổ Vu ra, không có sinh linh nào khác dám xông vào.

Chương 97

Bất quá Lâm Trường Sinh như không hề hay biết, ngã có Sinh Mệnh Pháp Tắc, chỉ cần không bị áp bạo tức thì, ngã đều có cách khôi phục thương thế.

Đoán Thể Công Pháp 《Thiên Long Cửu Chuyển》tại khoảnh khắc này vận chuyển.

Trên nhục thể Lâm Trường Sinh phát ra ánh sáng xanh mông lung.

Thiên Long Cửu Chuyển không ngừng hấp thu uy áp của Bàn Cổ Thần Điện, tôi luyện nhục thể Lâm Trường Sinh.

Đoán Thể và tu luyện Nguyên Thần Pháp Lực là như nhau, đều là Công Pháp cần mài dũa dần dần, không thể nóng vội.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu Đoán Thể tại Bàn Cổ Thần Điện.

Thoáng chốc mười vạn năm thời gian đã trôi qua.

Ngày này, nhục thể Lâm Trường Sinh bùng phát ra ánh sáng xanh mãnh liệt, gần như muốn chiếu sáng toàn bộ Bàn Cổ Thần Điện.

Nhục thân ngã tại khoảnh khắc này trở nên thuần tịnh và trơn bóng, một cỗ sức mạnh đáng sợ đang thai nghén bên trong cơ thể ngã.

"Cuối cùng nhục thân cũng đạt Đại La rồi." Tại khoảnh khắc này, Lâm Trường Sinh cũng mở hai mắt.

Cảm nhận sức mạnh khủng bố do nhục thân mang lại, Lâm Trường Sinh hài lòng gật đầu.

Hiện giờ, xét về cường độ nhục thân của ngã, đã đủ để sánh ngang với một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Tùy tiện tung ra một quyền cũng có thể đánh nát một ngọn thần phong.

Mỗi giọt máu của ngã đều ẩn chứa uy năng vô thượng đáng sợ.

Không chỉ hàm chứa sinh cơ vô hạn, đồng thời cũng nặng tựa vạn quân.

Sinh linh dưới Đại La Kim Tiên thậm chí không thể chống cự được uy áp từ một giọt máu của ngã.

Đây chính là điểm đáng sợ của cường giả Đoán Thể.

Lâm Trường Sinh hài lòng hoạt động thân thể một chút.

Uy áp ở cửa Bàn Cổ Thần Điện đối với ngã đã không còn chút áp lực nào.

Đã đến lúc đi sâu vào bên trong.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh thong dong bước vào.

Càng đi sâu, uy áp của Bàn Cổ Thần Điện càng mạnh.

Phảng phất tùy thời tùy khắc đều sẽ nghiền nát nhục thân ngã.

Cuối cùng, sau khi đi sâu vào một đoạn đường dài, Lâm Trường Sinh lại dừng lại.

Uy áp ở đây đã có uy năng của Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Vừa hay thích hợp cho ngã tiếp tục Đoán Thể.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh vừa Đoán Thể, vừa tiến sâu vào.

Thoáng chốc mấy chục vạn năm đã trôi qua.

Ngày này, ngã dừng việc tu luyện.

Dưới uy áp của Bàn Cổ Thần Điện, cảnh giới Đoán Thể của ngã đã đạt đến Đại La hậu kỳ.

Chỉ cần tiến thêm một bước nữa là có thể Đại La viên mãn.

Mà bản thân ngã lúc này cũng thực sự tiến vào sâu bên trong Bàn Cổ Thần Điện.

Trước mặt ngã xuất hiện một huyết trì vô cùng rộng lớn và bao la.

Nhìn một cái, dường như không thấy điểm cuối.

Trong huyết trì có huyết khí tinh hoa cực kỳ nồng đậm.

Nhưng điều đáng chú ý nhất vẫn là mười hai kén máu khổng lồ lơ lửng trên huyết trì.

Mỗi cái kén máu lớn bằng cả một ngọn núi.

Bên trong tỏa ra uy áp nồng đậm.

Chính là mười hai Tổ Vu.

Với 【Động Sát Chi Nhãn】 của Lâm Trường Sinh, tự nhiên ngã nhìn thấy thân ảnh bên trong kén máu.

Mười hai Tổ Vu không có Nguyên Thần, chưa đến lúc xuất thế đản sinh, tất cả đều đang trong giấc ngủ say.

Điều này lại khiến Lâm Trường Sinh thuận tiện không ít.

Nhìn huyết trì một cái, trong lòng ngã đã có tính toán.

Huyết trì này đã thai nghén mười hai Tổ Vu, cùng với ức vạn Vu tộc.

Bên trong ẩn chứa huyết dịch tinh hoa cực kỳ nồng đậm.

Căn Nguyên của Vu tộc đương nhiên không cần nói nhiều, là cường giả Đoán Thể bẩm sinh.

Có thể thu làm đệ tử tự nhiên là cực tốt.

Bởi vậy, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển Pháp Lực vô thượng, lấy ra một đoàn huyết dịch tinh hoa nhỏ từ trong huyết trì.

Ngã chỉ muốn thu một đệ tử, chứ không phải muốn Vu tộc tuyệt hậu.

Bởi vậy ra tay rất có chừng mực.

Tuy chỉ là một đoàn huyết dịch tinh hoa nhỏ, nhưng lại cực kỳ nồng đậm.

Trải qua sự bồi dưỡng cẩn thận của Lâm Trường Sinh, sẽ không kém gì mười hai Tổ Vu.

Đương nhiên, cho dù ngã muốn lấy thêm một ít huyết dịch tinh hoa cũng là không thể.

Tương lai Vu Yêu chính là nhân vật chính của Lượng Kiếp, chịu sự chú ý của Thiên Đạo.

Dù ngã không dính Nhân Quả, cũng không thể tùy ý vọng động.

Chỉ là khi Lâm Trường Sinh nhìn đoàn huyết dịch tinh hoa trong tay, lông mày ngã không nhịn được nhíu lại.

Sao lại thế này?

Ngã nhìn mười hai kén máu lơ lửng trên không, vội vàng dùng Thần Niệm từng cái một dò xét.

Không biết qua bao lâu, lông mày nhíu chặt của ngã mới giãn ra.

"Thì ra là vậy." "Thảo nào Vu tộc không có Nguyên Thần." Trước huyết trì Bàn Cổ Thần Điện.

Ban đầu Lâm Trường Sinh định lấy đi một đoàn huyết dịch tinh hoa nhỏ về tự mình bồi dưỡng.

Không ngờ, chính đoàn huyết dịch tinh hoa nhỏ này lại khiến lông mày ngã nhíu lại.

Sau đó Thần Niệm của ngã bắt đầu quét qua kén máu.

Trong Thần Niệm của ngã.

Lông mày của Tổ Vu trong kén máu nhíu chặt vì đau đớn.

Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí bên trong kén không ngừng xâm thực Nguyên Thần của họ.

Mà Nguyên Thần của họ cũng dưới sự xâm thực của Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí mà không ngừng suy yếu.

Chỉ có như vậy, họ mới có thể bình ổn nỗi đau do Sát Khí mang lại.

Không sai, đây chính là phát hiện của Lâm Trường Sinh.

Bởi vì ngã sau khi lấy đi đoàn huyết dịch tinh hoa nhỏ này, liền cảm nhận được Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí bên trong.

Lúc này mới nghĩ đến việc dùng Thần Niệm kiểm tra mười hai kén máu.

Sự thật quả nhiên như ngã đã nghĩ.

"Người ta đều nói Tổ Vu không tu Nguyên Thần, chỉ tu nhục thân." "Xem ra không phải họ không muốn tu luyện Nguyên Thần Pháp Lực, mà là khi họ đản sinh, Nguyên Thần đã bị xâm thực khô cạn rồi." Lâm Trường Sinh như có điều suy nghĩ nói.

Đây quả là một phát hiện không nhỏ.

Nhưng trong huyết trì ẩn chứa huyết dịch tinh hoa của Bàn Cổ, sao lại có Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí chứ?

Đột nhiên, Lâm Trường Sinh linh cơ khẽ động.

Trong lòng ngã có một suy đoán táo bạo.

Liệu có khả năng nào, huyết trì này thông với U Minh Huyết Hải không?

U Minh Huyết Hải chính là do rốn của Bàn Cổ hóa thành, bên trong vốn là ô huyết của Bàn Cổ Đại Thần.

Tràn đầy Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí, là một nơi dơ bẩn trong Hồng Hoang.

Nếu nói đáy huyết trì thông với U Minh Huyết Hải, thì cũng có thể giải thích được.

Đương nhiên, tất cả những điều này cũng chỉ là suy đoán của Lâm Trường Sinh.

Nhưng trong huyết trì ẩn chứa Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí lại là sự thật.

"Nếu không loại bỏ những Sát Khí này, đệ tử ngã bồi dưỡng ra cũng sẽ không có Nguyên Thần." "Xem ra vẫn cần phải tịnh hóa những Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí này a." Lâm Trường Sinh trầm tư một chút, quyết định trước tiên tịnh hóa những Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí này rồi mới tính.

"Thôi vậy." "Ngã đã lấy đi huyết dịch, vậy thì cũng tiện tay giúp các ngươi một chút đi." Lâm Trường Sinh vốn định dùng Khứ Sát Đan.

Nhưng Khứ Sát Đan chỉ có tác dụng đối với Sát Khí.

Bởi vậy, cách tốt nhất vẫn là bố trí một Trận Pháp.

Đã bố trí Trận Pháp, thì bao phủ cả mười hai Tổ Vu vào trong cũng chỉ là tiện tay mà thôi.

Đồng thời, đây cũng coi như là một hậu thủ của Lâm Trường Sinh.

Chương 98

Kết quả cuối cùng của Vu Yêu Lượng Kiếp thật sự không tốt chút nào a.

Không nói đến việc hai tộc Vu Yêu gần như tử thương tận diệt, mà ngay cả Hồng Hoang đại lục bị đánh nát, phân thành bốn đại bộ châu, đó cũng không phải là điều Lâm Trường Sinh có thể chấp nhận.

Ngã ở Hồng Hoang cuối cùng cũng là muốn truy cầu Đại Đạo.

Bất luận Hồng Quân bố cục thế nào, Lượng Kiếp xảy ra ra sao.

Chỉ cần Hồng Hoang không bị ảnh hưởng là tốt rồi.

Nhưng chính vì đại chiến của hai tộc, ngay cả nơi ngã muốn chứng đạo sinh tồn cũng bị phá hủy, điều này sao có thể chấp nhận được chứ?

Bởi vậy, bố cục sớm cũng coi như là một hậu thủ của ngã.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh bắt đầu bố trí Trận Pháp.

Trước đây đã có kinh nghiệm nghiên chế Khứ Sát Đan, cộng thêm sự trợ giúp của Hồng Mông Pháp Tắc.

Chỉ mất mấy nghìn năm, Lâm Trường Sinh đã bố trí xong một Tịnh Hóa Chuyển Linh Đại Trận.

Đại Trận này có thể hấp thu Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí trong huyết dịch, từ đó tịnh hóa thành năng lượng thuần túy để cường hóa Nguyên Thần.

Nguyên lý này thực ra gần như tương đồng với Tiên Thiên Đại Trận.

Đây cũng là lý do vì sao Lâm Trường Sinh có thể nhanh chóng bố

trí được Trận Pháp.

Đồng thời, Trận Pháp mà ngã bố trí này đã liên thông với Tiên Thiên Đại Trận.

Cứ như vậy, Tịnh Hóa Chuyển Linh Đại Trận này đã có nguồn động lực.

Đương nhiên, Đại Trận này không bao phủ huyết trì, chỉ bao phủ mười hai Tổ Vu và đoàn huyết dịch tinh hoa mà ngã đã thu lấy.

Muốn bao phủ huyết trì, sẽ tiêu hao quá nhiều năng lượng của Tiên Thiên Đại Trận, đến lúc đó có thể sẽ bị Thiên Đạo phát hiện.

Ngã có thể làm cũng chỉ là giúp đỡ mười hai Tổ Vu mà thôi.

Thần Niệm bắt đầu chú ý đến đoàn huyết dịch tinh hoa mà ngã đã thu lấy.

Dưới tác dụng của Tịnh Hóa Chuyển Linh Đại Trận, Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí trong huyết dịch không ngừng được tịnh hóa, sau đó bị hấp thu.

Mãi cho đến khi xác nhận Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí trong huyết dịch tinh hoa của ngã đang giảm bớt, Lâm Trường Sinh lúc này mới yên tâm.

Sau đó Thần Niệm lại bắt đầu chú ý đến kén máu.

Dưới sự cảm tri của Thần Niệm của ngã, Tổ Vu vốn đang thống khổ trong kén máu giờ phút này phảng phất như được giải thoát, lông mày bắt đầu giãn ra.

Mặc dù Nguyên Thần của Tổ Vu đã bị xâm thực gần hết, nhưng ít nhất Đại Trận này ở một mức độ nhất định đã làm dịu đi nỗi đau của họ.

Hơn nữa, còn đang chuyển hóa những Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí

này để cường hóa Nguyên Thần của họ.

Một tia vui vẻ toát ra từ trên người họ. 【Ngươi quan sát kén máu của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương trong số mười hai Tổ Vu, đã bắt đầu đốn ngộ. 】 Mười hai Tổ Vu tuy không thể tu luyện Nguyên Thần, nhưng vừa đản sinh đã nắm giữ lực lượng Pháp Tắc.

Cường Lương nắm giữ chính là Lôi Chi Pháp Tắc.

Bởi vậy Lâm Trường Sinh dưới sự quan sát cũng bắt đầu đốn ngộ.

Mấy nghìn năm sau. 【Ngươi đã đốn ngộ Lôi Chi Pháp Tắc (1%), Lôi Chi Pháp Tắc của ngươi đã bị Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu, bắt đầu tự hành cảm ngộ diễn hóa. 】 "Không hổ là Hồng Mông Pháp Tắc." Lâm Trường Sinh mở hai mắt.

Đây chính là lợi ích khi ngã cảm ngộ ra Hồng Mông Pháp Tắc.

Tất cả Đại Đạo Pháp Tắc mới cảm ngộ sẽ trở thành dưỡng liệu của Hồng Mông Pháp Tắc.

Hồng Mông Pháp Tắc sẽ tự hành cảm ngộ diễn hóa.

Có thể giúp Lâm Trường Sinh tiết kiệm vô số thời gian tu luyện.

Điều ngã cần làm chỉ là tu luyện Hồng Mông Pháp Tắc mà thôi.

Tiếp tục cảm ngộ. 【Ngươi quan sát kén máu của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm trong số mười hai Tổ Vu, đã bắt đầu đốn ngộ. 】 Mấy nghìn năm sau. 【Ngươi đã lĩnh ngộ Thời Gian Pháp Tắc (1%), Thời Gian Pháp Tắc của ngươi đã bị Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu, bắt đầu tự hành cảm ngộ diễn hóa. 】 Thời Gian Pháp Tắc, cũng là Pháp Tắc xếp hạng top mười, đợi đến khi cảm ngộ viên mãn, sẽ trở thành Thời Gian Đại Đạo.

Uy năng không thể coi thường.

Đến lúc đó Lâm Trường Sinh có thể bố trí Thời Gian Đại Trận, giúp đệ tử của mình tu luyện.

Rất tốt.

Tiếp tục cảm ngộ.【Ngươi quan sát kén máu của Điện Chi Tổ Vu Hấp Tư trong số mười hai Tổ Vu, đã bắt đầu đốn ngộ.】..... 【Ngươi đã lĩnh ngộ Điện Chi Pháp Tắc (1%), Điện Chi Pháp Tắc của ngươi đã bị Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu, bắt đầu tự hành cảm ngộ diễn hóa.】..... 【Ngươi quan sát kén máu của Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi trong số mười hai Tổ Vu, đã bắt đầu đốn ngộ.】..... 【Ngươi đã lĩnh ngộ Độc Chi Pháp Tắc (1%), Độc Chi Pháp Tắc của ngươi đã bị Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu, bắt đầu tự hành cảm ngộ diễn hóa.】..... 【Ngươi quan sát kén máu của Băng Chi Tổ Vu Huyền Minh trong số mười hai Tổ Vu, đã bắt đầu đốn ngộ.】..... 【Ngươi đã lĩnh ngộ Băng Chi Pháp Tắc (1%), Băng Chi Pháp Tắc của ngươi đã bị Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu, bắt đầu tự hành cảm ngộ diễn hóa.】 Lâm Trường Sinh liên tiếp đốn ngộ năm loại Pháp Tắc, thời gian hao phí lại chưa đến vạn năm.

Đây chính là điểm cường đại của Hồng Mông.

Bất quá Hồng Mông Pháp Tắc muốn thăng cấp cũng là cực kỳ gian nan.

Một là cảnh giới của Lâm Trường Sinh.

Mặt khác chính là cần hấp thu thêm nhiều Đại Đạo Pháp Tắc để nó trưởng thành.

Điểm này Lâm Trường Sinh lại không lo lắng.

Với【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】và Căn Nguyên Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cấp mà nói, đốn ngộ là cực kỳ dễ dàng.

Tu luyện xong, Thần Niệm của Lâm Trường Sinh xem xét đoàn

huyết dịch nhỏ mà ngã đã thu lấy.

Bên trong ẩn chứa Sinh Mệnh Lực cường đại, Sát Khí và Ô Trọc Chi Khí đã cơ bản bị tịnh hóa hoàn toàn.

"Cũng đã đến lúc phải đi rồi." Lâm Trường Sinh trực tiếp thu lấy đoàn huyết dịch tinh hoa này.

Sau đó nhìn mười hai kén máu, "Chúc các ngươi may mắn." "Tương lai chúng ta còn sẽ gặp lại." Nói xong, Lâm Trường Sinh sải bước ra khỏi Bàn Cổ Thần Điện.

Lâm Trường Sinh rời khỏi Bàn Cổ Thần Điện, suy nghĩ một chút, từ bỏ ý định tiếp tục du lịch ở Bất Chu Sơn.

Hiện giờ Sát Khí của Lượng Kiếp đã sắp nồng đậm đến cực điểm.

Tiếp tục tìm kiếm cũng không thu hoạch được gì lớn.

Thà sớm chút đi Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, sau đó trở về Bồng Lai Tiên Đảo bế quan đột phá cảnh giới.

Bất quá đã đến Bất Chu Sơn, thì tiện thể đi thăm Phục Hy và Nữ Oa xem sao.

Cảm thụ một chút dấu ấn mà ngã đã để lại, Lâm Trường Sinh bắt đầu toàn tốc chạy đi.

Chỉ trong vài năm, ngã lại một lần nữa đến trước Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận của Nữ Oa và Phục Hy.

Rất nhẹ nhàng liền tiến vào trong Đại Trận.

Lúc này, bên trong Đại Trận lại một lần nữa trở nên xanh tươi tốt, Sinh Mệnh Lực tràn đầy.

Xem ra Tạo Hóa Pháp Tắc của Nữ Oa trong khoảng thời gian này đã thu hoạch không nhỏ a.

“Là Trường Sinh Đạo Hữu đến sao?” Lâm Trường Sinh tiến vào rất nhanh đã kinh động Phục Hy và Nữ Oa.

Cả hai đều tỉnh lại từ trong bế quan.

So với lần đầu tiên, hai người lộ ra vẻ mặt nhiệt tình mong đợi.

“Hai vị Đạo Hữu, chúng ta lại gặp nhau rồi.” Lâm Trường Sinh cười đi tới.

“Lần chia tay trước, huynh muội ngã đây được lợi rất nhiều.” “Vốn dĩ trong lòng còn thầm vui sướng.” “Nay vừa gặp Trường Sinh Đạo Hữu, lập tức cảm thấy hổ thẹn.” Phục Hy sau khi nhìn rõ tu vi của Lâm Trường Sinh, cũng không nhịn được cười khổ một tiếng.

Lần gặp mặt trước, Lâm Trường Sinh còn chỉ là Thái Ất Kim Tiên viên mãn, huynh muội họ mới là Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Lần này gặp lại, huynh muội họ mới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mà Lâm Trường Sinh đã là Đại La Kim Tiên viên mãn.

Thật sự là người so với người, tức chết người!

Bất quá nghĩ lại, cũng thực sự là bình thường.

Với việc Lâm Trường Sinh tùy tiện ngộ đạo và cảm ngộ Đại Đạo, có thể thăng tiến nhanh như vậy cũng hợp lý.

Chương 99

Nói một câu, Phục Hy cảm thấy nếu mình có Thiên Phú này, ngã cũng làm được.

"Trường Sinh Đạo Hữu, lần trước Thập Nhị Phẩm Tam Hoa viên mãn, Thiên Đạo chấn động, chẳng lẽ không phải là động tĩnh do người gây ra sao?" Nữ Oa dò hỏi.

Lúc đó ngã và Phục Hy đều bị động tĩnh này kinh động.

Đếm kỹ các đại năng Hồng Hoang, nghĩ đi nghĩ lại, họ cảm thấy Lâm Trường Sinh đích khả năng tính tối đại.

"Không sai." Lâm Trường Sinh cười nói.

Điều này không có gì đáng phủ nhận.

Cho dù có nói phương pháp cho họ, họ cũng không thể sao chép.

Đầu tiên là Căn Nguyên của họ, tối đa chỉ có thể nở rộ đến Bát Phẩm Tam Hoa.

Kế đến là Công Đức.

Hiện giờ ẩn mình trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận, lấy đâu ra Công Đức để thu hoạch.

"Quả nhiên là Trường Sinh Đạo Hữu." "Bội phục bội phục." "Chẳng hay Trường Sinh Đạo Hữu lần này đến vì cớ gì?" Phục Hy sau khi kinh ngạc cũng hỏi.

"Ngẫu nhiên du lịch đến Bất Chu Sơn, tiện thể muốn gặp hai vị một chút." "Sau khi từ biệt, ngã có lẽ sẽ bế quan." "Đến lúc đó nếu có thể gặp lại, e rằng các ngươi đã Hóa hình rồi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Lại muốn bế quan sao?

Chẳng phải là đột phá đến cảnh giới cao hơn rồi sao?

Thiên Phú của Trường Sinh Đạo Hữu thật sự là đáng sợ cường đại.

"Trường Sinh Đạo Hữu, trên Đại La là cảnh giới gì?" Nữ Oa hiếu kỳ và khát khao hỏi.

Họ hiện giờ đã là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng lại không biết con đường tiếp theo phải đi như thế nào.

Bởi vậy không hề biết cảnh giới trên Đại La.

Không chỉ có Nữ Oa và Phục Hy, bao gồm cả Tam Thanh cùng một số Tiên Thiên Thần Thai Thánh Hóa hình sau Long Hán sơ kiếp, đều không biết cảnh giới trên Đại La.

Chính vì vậy mới có ba lần Hồng Quân giảng đạo tại Tử Tiêu Cung.

Lần thứ nhất giảng về Đại La chi đạo.

Lần thứ hai giảng về Pháp Trảm Tam Thi của Chuẩn Thánh.

Lần thứ ba thì là Thánh Nhân chi đạo.

"Trên Đại La ư, ngã đã thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên." "Cũng được chia thành bốn tiểu cảnh giới: sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, viên mãn." Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói.

"Hỗn Nguyên Kim Tiên là gì?" Nữ Oa và Phục Hy đồng thanh hỏi.

"Hỗn Nguyên Kim Tiên ư, kỳ thực nói một cách nghiêm khắc thì cũng không hẳn là một cảnh giới." "Sau khi Đại La Kim Tiên viên mãn, liền cần cảm ngộ Pháp Tắc để chứng đạo." "Mà Hỗn Nguyên Kim Tiên chính là không ngừng cảm ngộ Đại Đạo." "Nếu có thể viên mãn thấu triệt, và lấy Đại Đạo này để chứng đạo, vậy thì có thể

chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Đây mới là chân chính vạn kiếp bất diệt, hoàn toàn siêu thoát Hồng Hoang, không bị Thiên Địa trói buộc, hưởng thụ sự Đại Tự Do, Đại Tự Tại chân chính." Phục Hy và Nữ Oa chăm chú lắng nghe Lâm Trường Sinh luận đạo.

"Hiện giờ Đại Đạo ẩn mình, Thiên Đạo phục hồi." "Muốn cảm ngộ Pháp Tắc viên mãn thì đơn giản." "Nhưng muốn nâng nó lên thành Đại Đạo, và thấu triệt nó, là cực kỳ khó khăn." "Căn Nguyên, Khí Vận, Ngộ Tính, những thứ này thiếu một cũng không được." Phục Hy nghe xong, thở dài một hơi nói.

"Khó lắm ư?" Lâm Trường Sinh vừa định nói, Phục Hy vội vàng nói tiếp, "Đương nhiên, Trường Sinh Đạo Hữu thì ngoại lệ." "Người đã nắm giữ không chỉ một loại Đại Đạo, hơn nữa tạo nghệ cực cao." "Đối với người mà nói, đây là một con đường Đại Đạo bằng phẳng." Lời này quả thực là thật lòng, huynh muội họ vô cùng hâm mộ Ngộ Tính của Lâm Trường Sinh.

Nếu mỗi sinh linh đều có Ngộ Tính như Trường Sinh Đạo Hữu, Đại Đạo sẽ rực rỡ biết bao.

"Từ ý trong lời nói vừa rồi của Trường Sinh Đạo Hữu, có phải là trên Đại La còn có những phương pháp chứng đạo khác?" Nữ Oa chuyển hướng hỏi.

"Không sai." "Chính vì Đại Đạo ẩn mình, con đường chứng đạo cực kỳ gian nan." "Hồng Quân sau này sẽ tự sáng tạo một con đường đạo mới." "So với chứng đạo Hỗn Nguyên thì đơn giản hơn rất nhiều." "Coi như là một lối tắt vậy." Lâm Trường Sinh cười nói.

Hồng Quân?

Phục Hy và Nữ Oa nhìn nhau, tuy họ còn chưa xuất thế, nhưng đối với mọi việc bên ngoài, ít nhiều cũng có chút hiểu biết.

Hồng Quân trước đây tại Hung Thú Lượng Kiếp đã đóng một vai trò cực kỳ quan trọng.

Hơn nữa, kết giao bạn bè rộng rãi.

Hẳn phải là một Đại Năng cực kỳ mạnh mẽ.

Không ngờ người đó lại có thể mở ra một con đường riêng, sáng tạo đạo đồ mới, thật sự là lợi hại.

"Chẳng hay vị Hồng Quân này sáng tạo ra đạo đồ gì?" Ngay cả Trường Sinh Đạo Hữu cũng nói là lối tắt, vậy nhất định là đơn giản hơn rất nhiều.

"Ngã không kiến nghị hai vị Đạo Hữu đi theo lối tắt này." "Nếu các ngươi Hóa hình ra đời, còn muốn biết, ngã sẽ cáo tri." "Khi đó các ngươi tự mình quyết định lựa chọn phương thức tu luyện nào." Nữ Oa cũng là một phần trong bố cục của Lâm Trường Sinh.

Sở dĩ nói cho nàng những điều này, chính là không hy vọng nàng đi con đường Trảm Tam Thi, dung hợp Hồng Mông Tử Khí.

Như vậy khi Nhân tộc gặp kiếp nạn, nàng mới có thể không chút do dự đứng về phía Nhân tộc.

Đương nhiên, có ngã ở đây, Nhân Đạo chú định sẽ hưng thịnh.

Bất quá, có thêm một người trợ giúp luôn là tốt.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh lại chỉ điểm một chút về vấn đề tu luyện của hai người.

Sau đó liền chuẩn bị rời đi.

"Trường Sinh Đạo Hữu, đây là người chuẩn bị trở về bế quan sao?" Phục Hy và Nữ Oa có chút luyến tiếc hỏi.

"Trước tiên đi một chuyến Thái Dương Tinh." "Ở đó có cơ duyên thuộc về ngã." Lâm Trường Sinh ngẩng đầu nhìn về phía Thái Dương

Tinh.

Đế Tuấn, Thái Nhất, các ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?

Ngã đến thu lấy Bản Nguyên thuộc về ngã đây.

Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chân Hỏa nóng rực như Hỏa Long, cuồng bạo vô cùng.

Chỉ cần một tia Thái Dương Chân Hỏa, liền có thể dễ dàng hủy diệt nhục thân Đại La Kim Tiên.

Mà giờ khắc này, một nam tử yêu dị vận thanh sắc đạo bào đang nhàn nhã tản bộ trong đó.

Điều đáng sợ là người này lại không hề vận dụng chút Pháp Lực nào.

Chỉ dựa vào cường độ nhục thân để chống lại những Thái Dương Chân Hỏa này.

Mắt thường có thể thấy rõ, những Thái Dương Chân Hỏa này bị nhục thân của y hấp thu, sau đó hóa thành mông mông thanh quang không ngừng tôi luyện nhục thân của y.

"Dùng Thái Dương Chân Hỏa đoán thể cũng không tệ." "Chỉ là Thái Dương Chân Hỏa nơi đây có vẻ hơi yếu rồi." "Cứ tiếp tục đi sâu vào xem sao." Người này chính là Lâm Trường Sinh.

Sau khi rời khỏi chỗ Nữ Oa và Phục Hy, y liền trực tiếp đến Thái Dương Tinh.

Sau khi phát hiện Thái Dương Chân Hỏa đoán thể có hiệu quả không tệ, y liền không vội vàng tìm kiếm tài nguyên.

Bất quá, những Thái Dương Chân Hỏa ở vòng ngoài này vẫn còn hơi yếu.

Theo Lâm Trường Sinh không ngừng đi sâu vào, uy năng của Thái Dương Chân Hỏa không ngừng tăng lên.

Nguyên bản Thái Dương Chân Hỏa màu đỏ cũng dần dần biến thành màu đen.

Nhiệt độ nóng rực bắt đầu dần dần tiêu tán.

Trái lại, có một loại khí tức âm lãnh.

Đây là sự âm lãnh đến từ Nguyên Thần. 【Hệ thống nhắc nhở: Phía trước ba mươi tám vạn công lý của túc chủ, có một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn. 】 Lâm Trường Sinh vốn đang đoán thể, liền dừng bước, nhìn về phía trước bên phải.

Quả nhiên có thể nhìn thấy một Tiên Thiên Đại Trận lưu quang dật thải.

Chẳng lẽ bên trong này không phải mục tiêu lần này của ta, Đế Tuấn và Thái Nhất sao?

Quả nhiên không sai.

Thật sự là Tiên Thiên Đại Trận nơi Đế Tuấn và Thái Nhất đang ở.

Giờ khắc này, hai con Kim Ô này đã hoàn toàn bị kinh động.

Thái Dương Tinh từ trước đến nay chưa từng có sinh linh nào đặt chân.

Chính vì Lâm Trường Sinh tiến vào mới khiến chúng kinh tỉnh.

“Đạo huynh, sinh linh này có nhục thân thật đáng sợ.” “Lại dám hấp thu Thái Dương Chân Hỏa để đoán thể.” Thái Nhất đã tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình Lâm Trường Sinh đoán thể.

Loại Thái Dương Chân Hỏa này chỉ có Kim Ô như chúng mới biết được nó đáng sợ đến nhường nào.

Đặc biệt là khu vực sinh linh này sắp đặt chân đến.

Nơi đó đã gần như chạm đến Thái Dương Tủy Hạch.

Thái Dương Chân Hỏa nơi đó cực kỳ khủng khiếp.

Một khi đặt chân vào, nhục thể và Nguyên Thần đều sẽ chịu sự thiêu đốt tàn khốc.

Ngay cả huynh đệ chúng ta, cũng không dám tiến vào.

"Hừ, Thái Dương Tinh là Đạo Trường của hai ta." "Sinh linh này ỷ vào nhục thân có chút sức mạnh liền dám tự tiện đặt chân vào." "Nếu y dám tiếp tục đi sâu vào, bảo đảm sẽ bị thiêu đến không còn chút tro tàn." Đế Tuấn âm ngoan nói.

"Ân?" "Đạo huynh, y dừng lại rồi, hơn nữa hình như đang nhìn về phía chúng ta." "Chẳng lẽ y phát hiện ra chúng ta rồi sao?" Thái Nhất cảm thấy nơi nào đó căng thẳng.

"Không thể nào." "Có Tiên Thiên Đại Trận cách tuyệt, y tuyệt đối không thể phát hiện ra chúng ta." "Ta thấy, nhiều khả năng y đã lùi bước, muốn đổi một con đường khác để rời khỏi Thái Dương Tinh." Đế Tuấn lắc đầu.

"Phát hiện Tiên Thiên Đại Trận ư?

Chuyện hoang đường như vậy cũng có thể xảy ra sao?" Thái Nhất cũng cảm thấy rất có lý.

Nhìn lại lần nữa, phát hiện người này đã thu hồi ánh mắt.

Xem ra quả thực là trùng hợp.

Chỉ là cảnh tượng tiếp theo, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất đều trợn tròn hai mắt.

Chương 100

Người này lại thật sự đặt chân vào khu vực Thái Dương Tủy Hạch.

Ngọn lửa đen kịt vô tận như lưỡi hỏa, trực tiếp bao trùm lấy y.

"Thật đúng là tự tìm cái chết mà." Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn một cái rồi thu hồi ánh mắt.

Chúng không cho rằng người này còn có thể sống sót.

Đáng tiếc, trong nhận thức của chúng là không thể, không có nghĩa là Lâm Trường Sinh không thể.

Lúc này, ngọn lửa đen kịt của Thái Dương Tủy Hạch đang không ngừng thiêu đốt nhục thân và Nguyên Thần của y.

"Nơi đây vừa vặn thích hợp để đoán thể." Mông mông thanh quang không ngừng hấp thu ngọn lửa đen kịt để đoán thể.

Nguyên Thần tự nhiên có Linh Bảo hộ thể, căn bản không cần lo lắng.

Đợi đến khi đoán thể viên mãn, sẽ tiếp tục đi sâu vào.

Tranh thủ trên Thái Dương Tinh này, nhục thể đột phá Đại La.

Còn về Đế Tuấn và Thái Nhất, cứ để chúng thoải mái một lúc.

Đợi đến khi ta tu luyện xong, sẽ đi tìm phiền phức của chúng.

Lại dám đồ sát Nhân Tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, đó là vì chưa gặp phải ta.

Gặp phải ta rồi, tất nhiên phải cho chúng một bài học sâu sắc.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu dùng ngọn lửa của Thái

Dương Tủy Hạch để đoán thể.

Không biết đã trôi qua bao lâu.

Trên nhục thể của Lâm Trường Sinh bùng phát ra mông mông thanh quang mãnh liệt.

Ngay cả ngọn lửa đen kịt không ngừng bám víu trên nhục thân y cũng bị thổi tan.

Một cỗ áp bách cảm nhục thể cường hãn tột cùng tùy theo truyền đến.

"Nhục thân Đại La viên mãn." Lâm Trường Sinh mở hai mắt.

Cảm nhận lực lượng sung mãn kinh khủng trong nhục thân, y không nhịn được đấm một quyền lên bề mặt Thái Dương Tinh.

Một tiếng "Đông!".

Âm thanh trầm đục như Thần Lôi ấp ủ trên Cửu Thiên viễn cổ truyền đến.

Toàn bộ Thái Dương Tinh dường như cũng chấn động một chút.

Tiếp đó, lấy Lâm Trường Sinh làm trung tâm, một cỗ chân không địa đới do sức mạnh nhục thể hình thành lập tức xuất hiện.

Thái Dương Tủy Hạch Chân Hỏa khủng bố đều bị lập tức dập tắt.

Mãi rất lâu sau, toàn bộ Thái Dương Tinh mới bình tĩnh trở lại.

Chỉ là Thái Dương Chân Hỏa đã trở nên cuồng bạo vô cùng.

Vô số Thái Dương Chân Hỏa không ngừng phun ra lưỡi lửa.

"Cũng không tệ." Lâm Trường Sinh rất hài lòng với quyền này của mình.

"Tiếp tục đi sâu vào." Theo y không ngừng đi sâu vào, ngọn lửa

của Thái Dương Tủy Hạch càng thêm khủng bố.

Thậm chí từ màu đen chuyển thành màu trắng.

"Cứ nơi đây vậy." Lâm Trường Sinh cảm nhận được nhục thân đã đạt đến cực hạn của mình, cũng không mạo hiểm đi sâu vào nữa.

Bắt đầu tĩnh lặng đoán thể.

Cùng lúc đó.

Đế Tuấn và Thái Nhất lại lần nữa mở hai mắt.

"Kỳ quái." "Thái Dương Chân Hỏa sao lại trở nên cuồng bạo đến vậy?" Đế Tuấn có chút nghi hoặc.

"Phải đó, Đạo huynh, vừa nãy ta hình như còn cảm nhận được Thái Dương Tinh chấn động một chút." Thái Nhất liền tiếp lời nói.

"Tình huống này từ trước đến nay chưa từng xảy ra.

Đây là chuyện gì vậy?" Bỗng nhiên, trong lòng Thái Nhất nảy ra một ý nghĩ táo bạo.

"Đạo huynh, huynh nói liệu có phải là động tĩnh do sinh linh đã tiến vào đoán thể trước đó gây ra không?" "Cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích hợp lý." "Có lẽ trước đó chúng ta đã xem thường y." Đế Tuấn cũng cảm thấy khả năng này không nhỏ.

"Nếu không Thái Dương Tinh không thể vô duyên vô cớ bạo động." "Tại Thái Dương Tinh của chúng ta đoán thể, giữa y và chúng ta đã có Nhân Quả rồi." "Tương lai sớm muộn gì cũng cần phải trả lại." Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, sau đó tiếp tục bế quan tu luyện.

Hồng Hoang không kể năm tháng, tu luyện không biết thời gian.

Thái Dương Tinh lại lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Cho đến khi vài trăm vạn năm thời gian trôi qua.

Ngày này.

Đế Tuấn và Thái Nhất lại lần nữa bị kinh tỉnh từ trong tu luyện.

Thái Dương Chân Hỏa vô cùng vô tận từ bên trong Thái Dương Tủy Hạch như phong bạo quét ra.

Thái Dương Chân Hỏa ở vòng ngoài dường như bị đốt cháy vậy.

Thiêu đốt điên cuồng.

Ngay cả khi chúng đang ở trong Tiên Thiên Đại Trận, cũng cảm nhận được sự khủng bố và nhiệt độ cao của Thái Dương Chân Hỏa này.

"Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Đế Tuấn và Thái Nhất đều kinh hãi nhìn về phía sâu trong Thái Dương Tinh.

"Động tĩnh lớn như vậy sẽ không phải vẫn do sinh linh kia tạo ra chứ." "Nếu thật sự là như vậy, nhục thân của y rốt cuộc đã cường đại đến mức nào rồi." Sâu nhất trong Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chân Hỏa màu trắng tràn ngập khắp mọi ngóc ngách của Tủy Hạch.

Loại hỏa diễm này dù chỉ là một tia.

Đều có thể dễ dàng thiêu đốt khô cạn một cường giả Đại La Kim Tiên.

Mà giờ khắc này, một bóng người lại đang nhàn nhã tản bộ bên trong.

"Nhục thân Hỗn Nguyên Kim Tiên, cuối cùng cũng thành rồi." Bóng người này tự nhiên chính là Lâm Trường Sinh.

Trong vài trăm vạn năm qua, lợi dụng Thái Dương Chân Hỏa không ngừng đoán thể, cuối cùng y đã thành công đột phá.

Y có ý muốn thử nghiệm cường độ nhục thân cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn thôi.

Thái Dương Tinh không nên chịu đựng thống khổ như vậy.

Lát nữa cứ lấy Thái Nhất ra thử nghiệm một chút vậy.

Dù sao hắn có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, một quyền hẳn là không đánh chết được.

Ngay lúc này, Hệ thống cũng truyền đến nhắc nhở. 【Thiên phú thứ bảy: Khai Tông Lập Phái, Hối Tụ Khí Vận (đã giải khóa). 】 Khai Tông Lập Phái, Hối Tụ Khí Vận: Nếu túc chủ sáng tạo Tông Môn, có thể hưởng thụ Tông Môn Khí Vận, đệ tử của túc chủ và túc chủ đều có thể gia trì Tông Môn Khí Vận, cùng Đại Đạo sản sinh cộng minh, có thể gia tốc lĩnh ngộ Đại Đạo.

Nhắc nhở thân tình: Đệ tử càng nhiều, Căn Nguyên càng tốt, Khí Vận càng vượng thịnh, sự cộng minh giữa túc chủ và Đại Đạo càng mạnh mẽ.

"Quả nhiên giống như ta dự đoán." "Thiên phú này chính là có liên quan đến việc thành lập Tông Môn." Nhìn thấy giải thích của Hệ thống, hai mắt Lâm Trường Sinh sáng rực.

Khai Tông Lập Phái liền có thể cùng Đại Đạo sản sinh liên hệ.

Hơn nữa đệ tử càng nhiều, cộng minh càng mạnh.

Cứ như vậy, chẳng phải là nói Đại Đạo đang độc lập phục vụ cho Tông Môn của ta sao?

Đồng thời, đệ tử dưới trướng của ta đều có thể cảm ngộ tu luyện Đại Đạo, có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Mạnh!

Thiên phú này thật sự quá mạnh rồi.

Ngày nay Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo phục hồi.

Những người có Căn Nguyên mạnh như Tam Thanh cũng chỉ đành tu luyện Thiên Đạo Pháp Tắc.

Lấy Hồng Mông Tử Khí thành Thánh.

Thử tưởng tượng một chút, nếu toàn bộ Hồng Hoang đều biết gia nhập Tông Môn của Lâm Trường Sinh là có thể cảm ngộ Đại Đạo.

Bồng Lai Tiên Đảo tuyệt đối sẽ bị giẫm nát ngưỡng cửa mất.

Đạo Tổ Hồng Quân gì, Tử Tiêu Cung giảng đạo gì.

Hễ ai có thể đi được một nơi, đều là sự không tôn trọng đối với Đại Đạo.

Bất quá, dù đệ tử thu càng nhiều, Căn Nguyên càng tốt, Tông Môn Khí Vận càng mạnh, Lâm Trường Sinh cũng sẽ không tùy tiện loạn thu đệ tử.

Y có quy tắc thu đồ đệ riêng của mình.

"Nếu khi Bồng Lai Tiên Đảo hiện thế, đệ tử dưới trướng ta tùy tiện xuất ra một vị đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cảnh tượng ấy sẽ chấn động đến nhường nào." Lâm Trường Sinh không nhịn được tưởng tượng ra cảnh tượng ấy.

Cảnh tượng quá đỗi mỹ lệ, khiến y hận không thể lập tức quay về Bồng Lai Tiên Đảo.

Đồng thời, người được lợi nhiều nhất vẫn là ta, vị Tông Chủ này.

Tông Môn Khí Vận càng mạnh.

Ta, vị Tông Chủ này, cùng Đại Đạo liên hệ càng thêm mật thiết, tốc độ tu luyện cũng càng nhanh.

Điều này tương đương với việc bạo kích trên Thiên phú 【Đại

Đạo Thù Cần 】 vậy.

Chương 101

Cứ như vậy, những hạt giống do Đại Đạo ban thưởng tất nhiên sẽ không ít.

Mà vấn đề Hồng Mông Pháp Tắc mà ta lo lắng cũng sẽ được giải quyết.

Không ngừng có Đại Đạo làm dưỡng phận cho Hồng Mông Pháp Tắc, vậy thì cảnh giới của ta khi thăng cấp lên thật sự là nước chảy thành sông, vô cùng thoải mái.

Tương truyền Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tổng cộng có Cửu Trọng.

Được xưng một trọng cảnh giới một trọng Thiên.

Giờ thì tốt rồi.

Đối với Lâm Trường Sinh mà nói, cũng chỉ là tốn chút thời gian mà thôi.

Cố gắng nhịn xuống xung động muốn quay về Bồng Lai Tiên Đảo ngay lập tức, Lâm Trường Sinh xoay người bay về phía Tiên Thiên Đại Trận của Đế Tuấn và Thái Nhất trước đó.

"Thu thêm vài đệ tử nữa, y liền có thể trở về." "Không để ý đến chuyện một lúc này." Rất nhanh.

Lâm Trường Sinh liền đến trước Tiên Thiên Đại Trận này.

Bên trong Đại Trận.

"Đạo huynh, sinh linh đã tiến vào trước đó đã ra rồi." "Động tĩnh bạo động của Thái Dương Tinh vừa nãy chắc chắn là do y gây ra." "Y hiện tại muốn làm gì?" Thái Nhất kinh hãi nhìn bóng người bên ngoài

Đại Trận.

"Chẳng lẽ y phát hiện ra chúng ta rồi sao?" "Thái Nhất, bình tĩnh." "Chưa nói y không cách nào phát hiện Tiên Thiên Đại Trận." "Cho dù có phát hiện ra thì sao chứ." "Ngươi và ta đều có Linh Bảo bạn sinh, nếu y có thể tiến vào, tất nhiên sẽ cho y một đòn chí mạng." Đế Tuấn ngoan lệ nói.

Không hổ là Yêu Đình Chi Chủ tương lai, quả nhiên quyết đoán.

"Được." Thái Nhất cũng âm thầm tích súc Pháp Lực, tùy thời chuẩn bị khu động Hỗn Độn Chung.

Theo thời gian trôi qua, Thái Nhất và Đế Tuấn phát hiện, người này không chỉ nhìn thấu Tiên Thiên Đại Trận, hơn nữa còn đang phá giải Đại Trận.

Và nhìn từ tốc độ phá giải Đại Trận, cực kỳ nhanh chóng.

Điều này tuy khiến Đế Tuấn và Thái Nhất trăm bề khó hiểu, nhưng cũng đã chuẩn bị sẵn sàng một đòn tích lực.

Ước chừng vài chục năm trôi qua.

Bóng người bên ngoài đã hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của chúng.

Khi xuất hiện lại đã ở bên trong Tiên Thiên Đại Trận.

"Ra tay!" Đế Tuấn quát lớn một tiếng.

Dưới sự thao khống của Thần Niệm, Pháp Lực quán chú vào Hà Đồ Lạc Thư.

Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này lập tức tỏa ra tinh quang chói mắt.

Bay vào hư không.

Diễn hóa Chu Thiên Tinh Thần.

Giờ khắc này, Chu Thiên Tinh Thần đều chịu sự triệu hoán.

Không ngừng diễn hóa, giáng xuống vô lượng tinh quang.

Tinh quang đi qua nơi nào, nơi đó tro bay khói tán.

Đang.

Một tiếng chuông cổ phác tựa hồ nhiếp nhân tâm hồn.

Ngẩng đầu nhìn lại.

Một cái đại chung tạo hình cổ phác, khắc những hoa văn phức tạp đang dao động linh quang trong hư không.

Huyền diệu vô hạn, Tạo Hóa vô cùng.

Trấn áp Hỗn Độn chi uy, điên đảo thời không sức mạnh, luyện hóa Âm Dương chi công, xoay chuyển Càn Khôn chi năng.

Cấm cố thời gian, trấn áp không gian.

Uy năng vô song, hủy Thiên diệt Địa.

Một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Đế Tuấn tự tin mười phần.

Dưới đòn tích lực của chúng, ngay cả Đại La Kim Tiên viên mãn cũng sẽ lập tức tro bay khói tán.

Trên Đại La cũng phải tránh lui ba xá.

"Ha ha." "Đế Tuấn, Thái Nhất, hai con tiểu tạp mao điểu các ngươi, chính là đón chào ta như vậy sao?" Tiếng cười lớn như Chiến Thần trên Cửu Thiên vang lên.

Đế Tuấn và Thái Nhất trong lòng vừa không hiểu vừa phẫn nộ.

Không hiểu là vì sao người này lại nhận ra hai người bọn chúng.

Phẫn nộ là y lại dám xưng hô chúng là tạp mao điểu, còn phải thêm chữ 'tiểu'.

Từ xưa chữ 'tiểu' tổn thương lòng nam nhân nhất.

Nhưng trong khi chúng phẫn nộ, tâm thần lại bị chấn động.

Chỉ thấy người này bị Chu Thiên Tinh Thần chi lực do Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn diễn hóa không ngừng ma diệt.

Nhưng căn bản không cách nào hủy hoại nhục thân của y.

Thậm chí từ trên người y bùng phát ra mông mông thanh quang đang hấp thu những Tinh Thần chi lực này để đoán thể.

"Đế Tuấn tiểu điểu, Chu Thiên Tinh Thần chi lực này là đến để gãi ngứa cho ta sao?" Tiếng cười lớn lại lần nữa vang lên.

"Ngươi đừng đắc ý!" "Ăn ta một đòn!" Thái Nhất nhìn thấy người này kiêu ngạo, liền khống chế Hỗn Độn Chung va chạm tới.

Cho dù phía trước là một mảnh Hỗn Độn chi khí, Thái Nhất cũng có tự tin đánh tan nó.

"Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chung." "Cũng là một vật tốt." "Đáng tiếc a, để ngươi dùng thì có vẻ hơi lãng phí." Không đợi Thái Nhất mở miệng phản kích, cảnh tượng trước mắt suýt chút nữa khiến hắn chấn kinh đến mức hóa hình tại chỗ.

Chỉ thấy người này lại trực tiếp dùng sức mạnh nhục thân đánh ra một quyền.

Quyền này biến hóa vạn thiên, ẩn chứa vô thượng vĩ lực.

Ngay cả khi chỉ nhìn một cái, cũng có thể cảm nhận được áp bách cảm của loại sức mạnh này.

Đang đang đang ~ Quyền này không chút hoa mỹ, oanh kích lên Hỗn Độn Chung của hắn.

Lập tức, toàn bộ Tiên Thiên Đại Trận đều vang vọng tiếng chuông kinh hoàng.

Luồng khí mạnh mẽ khiến toàn bộ Tiên Thiên Đại Trận chấn động điên cuồng.

Sau đó, trong ánh mắt vừa không thể tin nổi vừa kinh sợ của Thái Nhất, Hỗn Độn Chung lại bị đánh bay ra ngoài.

"Nhục thân sức mạnh thật cường hãn!" Thái Nhất một trận đau lòng, Hỗn Độn Chung bay ngược về trên đỉnh đầu hắn, vẫn không ngừng rung động ù ù.

Đây là Bạn Sinh Chí Bảo của hắn, dưới sự liên kết tâm thần cũng vô cùng khó chịu.

"Đến mà không đi, thì không phải lễ vậy." "Hai con tiểu điểu các ngươi cũng ăn ta một đòn." Một tiếng quát lớn truyền đến.

Mông mông thanh quang cự quyền phá không mà đến.

Thái Dương Tinh, bên trong Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Đế Tuấn và Thái Nhất giờ khắc này đều kinh hồn bạt vía.

Vốn tưởng rằng đòn tích lực của chúng dù không thể đánh giết người đột nhiên xông vào, nhưng cũng có thể dễ dàng trọng thương y.

Vạn vạn không ngờ.

Người này chỉ bằng sức mạnh nhục thân đã chống đỡ được công kích của Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, một quyền đánh bay Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Cần biết rằng kiện Tiên Thiên Chí Bảo này chính là Bạn Sinh Chí Bảo của Thái Nhất.

Từ khi thai nghén sinh ra Linh Trí, hắn đã ngày đêm luyện hóa, sớm đã bị hắn hoàn toàn luyện hóa, tâm thần hợp nhất.

Giờ đây lại bị một quyền đánh bay, thật sự khó mà tưởng tượng nổi.

Chỉ là chúng đã không còn thời gian để chấn kinh.

Một quyền của người này lại lần nữa oanh tới.

Uy năng khủng bố thậm chí khiến mảnh không gian này cũng nổi lên gợn sóng.

Tiên Thiên Đại Trận như mặt nước gợn sóng, bắt đầu kịch liệt chấn động.

"Không tốt!" "Mau hợp lực sử dụng Hỗn Độn Chung!" Đế Tuấn kinh hãi quát lớn một tiếng.

Vội vàng đem toàn bộ Pháp Lực của mình chú nhập vào Hỗn Độn Chung.

Không cần Đế Tuấn dặn dò, Thái Nhất cũng không dám có chút giữ lại.

Dưới sự hợp lực của hai người, Hỗn Độn Chung lại lần nữa phóng xuất vô thượng linh quang.

Hóa thành đại chung cổ phác che chắn phía sau chúng.

Đang.

Tiếng va chạm khủng bố lại lần nữa truyền đến.

Giờ khắc này, Tiên Thiên Linh Khí bên trong Tiên Thiên Đại Trận bị rút sạch trong nháy mắt.

Vô thượng vĩ lực khiến Nguyên Thần của Đế Tuấn và Thái Nhất một trận lay động, cùng nhau suy sụp.

Tuy miễn cưỡng chống đỡ được đòn này, nhưng chúng đã bị thương.

Và Hỗn Độn Chung lại lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

“Về đây cho ta!” Một tiếng quát thấp lại lần nữa truyền đến.

Chương 102

Một Đại Thủ Ấn do Pháp Lực huyễn hóa ra xuất hiện giữa không trung.

Trực tiếp trấn áp Hỗn Độn Chung.

Mặc cho Hỗn Độn Chung trái xông phải đột, cũng không cách nào phá vỡ Đại Thủ Ấn.

"Người này rốt cuộc là ai?" "Đáng sợ đến mức hoang đường." "Căn bản không thể ngăn cản được." "Hơn nữa, đòn vừa nãy rõ ràng chỉ là một đòn tùy tay của y." "Chỉ cần y thật sự muốn diệt sát ta và Thái Nhất, vậy thì dù có Hỗn Độn Chung ở đây, cũng không cách nào ngăn cản được." Người này đương nhiên chính là Lâm Trường Sinh.

Không ngờ y vừa tiến vào Đại Trận, còn chưa tìm phiền phức của Đế Tuấn và Thái Nhất, thì chúng đã ra tay trước rồi.

Ban đầu Lâm Trường Sinh vốn muốn kiểm nghiệm cường độ nhục thân hiện tại của mình.

Giờ thì thật đúng lúc.

Chu Thiên Tinh Thần chi lực do Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa căn bản không thể phá hoại nhục thân của y.

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cũng bị y một quyền đánh bay.

Sức mạnh nhục thân phi thường không tệ.

"Quá yếu rồi." "Một đòn tùy tay của ta cũng không đỡ nổi sao?" Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói.

"Đến mà không đi, thì không phải lễ vậy." Vì chúng dám ra tay,

đương nhiên phải cho chúng một bài học.

Bất quá Lâm Trường Sinh ra tay rất có chừng mực, cũng không trọng thương chúng.

Nếu không, Thiên Đạo sẽ có cảm ứng.

Nhưng mục đích của y đã đạt được.

Ai bảo sau này chúng lại có ý đồ nhắm vào Nhân Tộc.

Muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, hôm nay ta liền gieo Tâm Ma trên Đạo Tâm của chúng.

Nhân Đạo chi cường, bất khả chiến thắng.

Nhân Tộc Khí Vận hưng thịnh, bất khả động thủ.

Trấn áp Hỗn Độn Chung, Lâm Trường Sinh liền nắm lấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo này.

Hỗn Độn Chung vẫn không ngừng phản kháng.

Không hổ là Tiên Thiên Chí Bảo do cán búa của Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, uy năng quả thật không tệ.

Nếu không phải kiện Tiên Thiên Chí Bảo này có Nhân Quả quá lớn, Lâm Trường Sinh đã muốn trực tiếp mang đi rồi.

"Ngươi là ai?" "Mau thả Hỗn Độn Chung của ta ra!" Thái Nhất thấy vậy, tức giận gào lên.

"Hai con tiểu điểu các ngươi, thật là vô lý." "Ta vừa tiến vào liền dùng Linh Bảo công kích ta, bây giờ lại không cho phép ta trấn áp bảo vật này sao?" "Chẳng lẽ thật sự cho rằng ta, Nhân Đạo Chi Chủ, dễ bị bắt nạt sao?" Lâm Trường Sinh mỉm cười nói.

Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức bị nghẹn lời.

Nói nghe có vẻ rất có lý.

Nếu không phải y có thể xông vào Tiên Thiên Đại Trận, chúng đã suýt tin rồi.

Nếu không phải vừa nãy y một quyền đánh bay Hỗn Độn Chung, chúng cũng đã tin rồi.

"Bất quá người này thực lực thật cường hãn a." "Nhân Đạo Chi Chủ rốt cuộc lại là Đại Năng xuất hiện từ đâu vậy!" "Chúng ta chỉ đang ở bên trong Tiên Thiên Đại Trận a, sao lại đột nhiên chiêu họa?" "Có ai vì Kim Ô chúng ta mà lên tiếng không a!" "Đạo hữu, trước đó là chúng ta sai rồi." "Hỗn Độn Chung liên quan đến Pháp Bảo chứng đạo của Thái Nhất, vẫn xin Đạo hữu lưu tình." "Chỉ cần Đạo hữu chịu nguôi giận, linh căn linh nguyên liệu trong Đại Trận tùy Đạo hữu lấy." Đế Tuấn không hổ là nhân vật sẽ kiến lập Yêu Đình sau này, có thể co có thể duỗi.

Giờ khắc này chỉ đành cố gắng nhẫn nại nộ hỏa để bày tỏ thái độ của mình.

"Đạo huynh!" Thái Nhất gấp gáp kinh hô thành tiếng.

"Những linh căn linh nguyên liệu này đều là tư bản của chúng sau khi hóa hình a." "Không có tài nguyên làm sao kiến lập thế lực." "Hỗn Độn Chung quan trọng." Đế Tuấn quát thấp một tiếng.

"Tài nguyên hết rồi có thể tìm lại." "Nhưng nếu Hỗn Độn Chung bị người trước mắt lấy đi, vậy thì chiến lực của huynh đệ hai người chúng ta ít nhất sẽ giảm đi một nửa." Thái Nhất bị Đế Tuấn quát mắng, ngược lại cũng không tiếp tục nói chuyện.

Chỉ là trong lòng lại vô cùng cảm động.

"Không hổ là Đế Tuấn." "Phần đảm thức và phách lực này quả thực không tệ." "Nhưng ngươi dường như đã lầm một điểm, những thứ này không cần ngươi nói, ta cũng có thể lấy đi mà." Lâm Trường

Sinh khẽ cười một tiếng.

Trực tiếp thi triển vô thượng Pháp Lực, đem toàn bộ những linh căn linh nguyên liệu này thu vào Bách Thảo Đồ.

Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Căn.

Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Quả.

Tiên Thiên Trung Phẩm Linh Căn.....

Trong ánh mắt kinh nộ của Đế Tuấn và Thái Nhất, toàn bộ đều bị thu đi.

"Còn nữa, ngươi vẫn chưa có tư cách xưng hô ta là Đạo hữu." "Hãy gọi ta là Trường Sinh Đạo Tôn." Lâm Trường Sinh vừa thu lấy linh căn linh nguyên liệu, vừa nói.

"Ngươi....." Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ cảm thấy nộ hỏa trong lòng mình sắp sánh ngang với Thái Dương Chân Hỏa bên ngoài rồi.

Uất ức, quá đỗi uất ức.

Nhưng chúng lại không dám bộc phát.

"Di?" "Lại còn có một Tiên Thiên Cực Phẩm Mậu Thổ Khoáng Mạch." "Tốt, tốt, tốt." Khoáng mạch này khiến Lâm Trường Sinh trong lòng một trận hân hỉ.

Giờ đây Ngũ Hành Kiếm Đồ đã thu thập được ba loại khoáng mạch.

Chỉ còn thiếu hai loại nữa là có thể luyện chế.

Đến lúc đó, những khoáng mạch còn thừa lại, còn có thể pha thêm một chút Thủ Dương Chi Đồng, luyện chế năm thanh Ngũ Hành Chi Kiếm.

Chỉ cần phẩm cấp của Ngũ Hành Chi Kiếm và Ngũ Hành Trận Đồ

có thể thăng cấp lên.

Thì ngay cả đối kháng với Tru Tiên Kiếm Trận, Lâm Trường Sinh cũng có nắm chắc.

Đương nhiên, điều này vẫn còn phi thường khó khăn.

Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ khi tách rời đều là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Một khi liên hợp sử dụng, liền là Tiên Thiên Chí Bảo.

Lâm Trường Sinh muốn thăng cấp Ngũ Hành Chi Kiếm và Ngũ Hành Trận Đồ của y lên tầng thứ Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo là quá khó khăn.

Chuyện này chỉ có thể đợi sau này rồi nói.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn Lâm Trường Sinh không chút kiêng dè thu lấy tài nguyên bên trong Đại Trận, sắc mặt âm trầm đến mức có thể nhỏ nước.

Sỉ nhục hôm nay phải chịu quá lớn rồi.

Người này vì sao lại thần bí và cường đại đến vậy?

Có Đại Năng bực này ở đây, sau khi hóa hình chúng thật sự có thể xưng bá Hồng Hoang sao?

Lâm Trường Sinh cũng không quản ánh mắt muốn giết người của Đế Tuấn và Thái Nhất, sau khi vơ vét sạch toàn bộ tài nguyên trong Đại Trận, mới lại lần nữa nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

“Trường Sinh Đạo Tôn, tài nguyên ngài cũng đã thu lấy rồi.” “Giáo huấn, huynh đệ hai người chúng ta cũng đã nếm trải rồi, liệu có thể trả lại Hỗn Độn Chung cho Thái Nhất không?” Đế Tuấn cố nén nộ hỏa trong lòng hỏi.

Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự uất ức vô cùng.

Chúng dường như chưa từng đắc tội Nhân Đạo Chi Chủ này chứ.

Cho dù chúng không nên ra tay trước.

Nhưng cũng là hợp tình hợp lý mà.

Huống chi ta và Thái Nhất đã bị y kích thương, linh căn linh nguyên liệu bên trong đây cũng bị y thu sạch rồi.

Hỗn Độn Chung cũng có thể trả lại cho chúng ta rồi chứ.

"Không cần vội." "Ta còn cần một ít Bản Nguyên của hai con tiểu điểu các ngươi." Lâm Trường Sinh mỉm cười đầy mặt nói.

"Trường Sinh Đạo Tôn có phải hơi quá bá đạo rồi chăng?" "Bản Nguyên chính là Đạo Cơ tu luyện của chúng ta." "Một khi giao cho các hạ, Đạo Đồ của chúng ta sau này sẽ hữu hạn." "Đoạn Đạo Đồ của người khác, chính là đại cừu sinh tử." "Đạo hữu xác định muốn triệt để kết cừu với chúng ta sao?" Vừa nghe nói muốn Bản Nguyên, Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức gấp gáp.

Linh căn linh nguyên liệu chúng có thể nhẫn, nhưng Bản Nguyên tuyệt đối không thể giao ra.

"Chẳng lẽ chúng ta hiện tại vẫn chưa kết cừu sao?" Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Với tâm tính của Đế Tuấn và Thái Nhất, e rằng sớm đã tính toán sau này làm sao tìm ta báo thù rồi.

"Bất quá các ngươi cũng không cần kích động như vậy." "Với tiền đề không làm tổn hại Đạo Cơ của các ngươi, chỉ cần cho ta một ít Bản Nguyên là được." "Cùng lắm thì chỉ là ức vạn năm khổ tu mà thôi." Lâm Trường Sinh đổi giọng.

Có Thiên Đạo hộ hữu, cho dù y hiện tại muốn phách chết hai huynh đệ này cũng không được.

Nghe Lâm Trường Sinh nói vậy, Đế Tuấn trong lòng cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Hy vọng Đạo Tôn có thể giữ lời hứa." Nói xong, Đế Tuấn rất quả quyết phân ra một phần Bản Nguyên của mình.

Thái Nhất thấy vậy, cũng chỉ đành làm theo.

Rất nhanh, hai đoàn Bản Nguyên liền xuất hiện trước mặt Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thu chúng vào Bách Thảo Đồ.

Bất quá y cũng không lập tức rời đi.

Mà là đặt ánh mắt lên Phù Tang Thần Thụ.

"Đây cũng là một trong những mục đích chuyến đi này của y a." "Trường Sinh Đạo Tôn, Phù Tang Thần Thụ chính là hạch tâm của Thái Dương Tinh." "Cây Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn này ngài không thể lấy đi được đâu." Đế Tuấn lạnh giọng nói.

Phù Tang Thần Mộc từ khi chúng sinh ra đã tồn tại rồi.

Sớm đã hòa làm một thể với Thái Dương Tinh, làm sao có thể lấy đi được?

"Hừ, ngươi không phải thực lực cường đại sao?" "Rất đáng tiếc, Phù Tang Thần Mộc là linh căn ngươi vĩnh viễn không thể có được." "Nếu ta nói nó tự mình sẽ dâng hiến Bản Nguyên." "Các ngươi có tin không?" Lâm Trường Sinh chỉ nhàn nhạt cười một tiếng.

Sau đó hướng về Phù Tang Thần Mộc tản phát ra Tạo Hóa Đại Đạo.

"Phù Tang Thần Thụ, ta biết ngươi đã sinh ra linh tính." "Tuy ngươi không có cách nào rời khỏi nơi đây, nhưng chỉ cần ngươi ngưng tụ ra một ít Bản Nguyên, ta liền có thể khiến nó trọng tân sinh

trưởng, sinh ra Linh Trí và hóa hình." "Ngươi nên biết, đạt đến cảnh giới như ta không cần thiết phải nói dối." Thần Niệm của Lâm Trường Sinh nói với Phù Tang Thần Thụ.

Chuyện sinh ra Linh Trí hóa hình Lâm Trường Sinh vẫn cần phải giữ bí mật.

Chương 103

Cho nên đối với Phù Tang Thần Thụ là Thần Niệm truyền âm.

Đế Tuấn và Thái Nhất đầy mặt khinh thường cười lạnh.

"Chúng ta thừa nhận thực lực không bằng ngươi." "Nhưng nếu nói về sự hiểu biết đối với Phù Tang Thần Thụ, cho dù mười ngươi cũng không bằng chúng ta." "Từ khi thai nghén đến nay chúng ta đều ở trên Phù Tang Thụ, không hề khoa trương mà nói, trên cây có bao nhiêu đường vân chúng đều rõ như lòng bàn tay." Chỉ là sự khinh thường và cười lạnh của chúng rất nhanh liền đông cứng trên mặt.

Cảnh tượng trước mắt thậm chí khiến chúng hoài nghi có phải Lâm Trường Sinh đã sử dụng chướng nhãn pháp hay không.

Chỉ thấy một cành của Phù Tang Thần Thụ đột nhiên gãy lìa từ gốc.

Khí tức Bản Nguyên nồng đậm tràn ngập toàn bộ cành cây.

Lâm Trường Sinh thấy vậy, khẽ gật đầu.

Không có thảo mộc linh thực vật nào có thể từ chối sự dụ hoặc của việc sinh ra Linh Trí và hóa hình.

Thu lấy đoàn Bản Nguyên này, chuyến đi Thái Dương Tinh cũng xem như viên mãn.

Sau đó nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất vẫn đang vẻ mặt chấn kinh.

"Trước khi đi, lại cho chúng một bài học sâu sắc nữa vậy." Áp bách nhục thân khủng bố thuộc về Hỗn Nguyên Kim Tiên bao trùm lấy chúng.

“Trường Sinh Đạo Tôn, đây là ý gì?” Đế Tuấn vừa kinh hãi vừa tức giận.

“Cỗ áp bách cảm này quá khủng bố rồi.” “Chúng vốn vừa nãy đã chịu chút thương thế, giờ đây cỗ áp bách cảm này dường như tùy thời có thể áp nát quang đoàn nơi chúng đang ở.” “Nhân Đạo Chi Chủ này muốn giết chúng ta ư?” “Y sao dám chứ!” “Chẳng lẽ y không sợ nhiễm phải Nhân Quả lớn đến mức trời sao?” “Chỉ là cảnh cáo các ngươi một chút, ta chính là Nhân Đạo Chi Chủ Trường Sinh Đạo Tôn.” “Sau này trước khi các ngươi ra tay tốt nhất hãy nghĩ kỹ, liệu có thể chịu đựng được nộ hỏa của ta hay không.” Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp ném Hỗn Độn Chung qua.

Thu hồi áp bách nhục thân, rời khỏi Tiên Thiên Đại Trận.

Đế Tuấn và Thái Nhất lúc này mới hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, nghĩ lại sự khủng bố vừa nãy không khỏi vừa kinh hãi vừa tức giận.

“Trường Sinh Đạo Tôn này là ý gì?” Đế Tuấn mặt mày âm trầm nói.

“Ta cũng không biết.” Thái Nhất lắc đầu.

Lúc này có thể thu hồi Hỗn Độn Chung, đối với hắn mà nói là sự an ủi lớn nhất rồi.

“Nhân Đạo Chi Chủ, huynh đệ hai người chúng ta ghi nhớ ngươi rồi.” “Tương lai sau khi hóa hình, đoạn Nhân Quả này sẽ kết thúc.” Đế Tuấn suy nghĩ nửa ngày, cũng không có đầu mối nào.

Nhưng không nghi ngờ gì, lần này trên Đạo Tâm của chúng đã xuất hiện vết nứt.

Sau này hễ cứ muốn ra tay với Nhân Tộc, bóng dáng Chiến Thần của Lâm Trường Sinh sẽ xuất hiện.

Nếu không thể chiến thắng Lâm Trường Sinh, chúng chắc chắn

không thể dám ra tay với Nhân Tộc nữa.

Rời khỏi Thái Dương Tinh, Lâm Trường Sinh trực tiếp bay về phía Thái Âm Tinh.

Trong Hồng Hoang Tinh Không khá thanh lãnh.

Trừ Chư Thiên Tinh Thần ra, hiếm khi có thể nhìn thấy sinh linh.

Không biết đã trôi qua bao lâu, một tinh thần khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt của Lâm Trường Sinh.

Thái Âm Tinh cuối cùng cũng đến rồi.

So với Thái Dương Tinh, trên Thái Âm Tinh cực độ thanh lãnh.

Một cái nhìn qua, hoang lương vô cùng.

Lâm Trường Sinh tản bộ phía trên tìm kiếm Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận.

Không biết đã trôi qua bao lâu, một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận quy mô lớn liền xuất hiện trước mặt y.

"Chắc là nơi này rồi." Lâm Trường Sinh tự nhủ một tiếng, sau đó liền bắt đầu phá giải Tiên Thiên Đại Trận.

Không lâu sau, y liền biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lại đã tiến vào bên trong Tiên Thiên Đại Trận.

Tuy là Tiên Thiên Đại Trận của Thái Âm Nữ Thần Thường Hi, Hi Hòa, nhưng Lâm Trường Sinh vẫn không hề khách khí.

Tiên Thiên Linh Căn, linh nguyên liệu toàn bộ thu đi.

Cho đến khi y đến trước một cây Nguyệt Quế Thụ thì dừng lại.

Hai quang đoàn đang bế quan tu luyện trên Nguyệt Quế Thụ.

Hiển nhiên là đã tu luyện đến thời khắc mấu chốt, ngay cả việc Lâm Trường Sinh tiến vào cũng không hề phát giác.

Lâm Trường Sinh chỉ quét mắt nhìn một cái rồi dời ánh mắt đi.

Y đương nhiên sẽ không làm loại chuyện hủy hoại Đạo Đồ của người khác.

Sau đó đặt ánh mắt lên Nguyệt Quế Thụ trước mặt.

Dùng phương pháp tương tự như trước, phóng thích ra Tạo Hóa Đại Đạo.

Và đem một cành cây của Phù Tang Thần Thụ lấy ra.

Nguyệt Quế Thụ không hề do dự, cũng tương tự chặt đứt một cành cây đưa cho Lâm Trường Sinh.

Cứ như vậy, Bản Nguyên của Phù Tang Thần Thụ, Nguyệt Quế Thụ đều đã có được.

Chuyến du lịch Hồng Hoang lần này cũng xem như viên mãn kết thúc.

"Cuối cùng cũng có thể về Bồng Lai rồi." Nghĩ đến Thiên phú Hỗn Nguyên Kim Tiên của mình, trong lòng Lâm Trường Sinh lại một trận hừng hực.

Lần này quay về y có không ít việc phải bận rộn a.

Bồng Lai Tiên Đảo.

Vốn dĩ nên tĩnh lặng trên tiên đảo, vậy mà lại có ba đạo thân ảnh đang tự do bay lượn.

Người dẫn đầu toàn thân tản mát khí tức không linh thanh tịnh.

Phía sau nàng là một nam một nữ đang theo sát.

Không cần nói cũng biết, ba người này chính là Ngộ Đạo Trà Thụ, Thất Tinh Kiếm Thảo và Thủy Phách Hoa hóa hình thành.

Sau khi trải qua Tạo Hóa Đại Đạo, 【Điểm Linh Chi Thuật】 của

Lâm Trường Sinh, cùng với công pháp được truyền thụ, ba tiểu gia hỏa này đã tu luyện ức vạn năm tháng, rốt cuộc cũng thành công hóa hình.

Giờ phút này, không kìm được sự hưng phấn trong lòng, chúng tùy ý vui đùa trên Bồng Lai Tiên Đảo.

Đối với chúng mà nói, vốn dĩ kiếp này căn bản không thể hóa hình.

Tất cả đều nhờ Lâm Trường Sinh, chúng mới có được ngày hôm nay.

Vui đùa một lát, ba người cũng dừng lại.

Ngộ Đạo Trà Thụ nhìn ra ngoài đại trận, ưu sầu nói: "Ai, không biết Đạo Tôn chừng nào mới trở về đây?" Thủy Phách Hoa tính cách hoạt bát lúc này không nhịn được mà bĩu môi: "Người thấy chúng ta hóa hình chắc hẳn sẽ rất vui mừng nhỉ?" Thất Tinh Kiếm Thảo tuy không nói lời nào, nhưng trong ánh mắt cũng tràn đầy mong đợi.

Niềm vui hóa hình thành công của chúng muốn chia sẻ nhất với Lâm Trường Sinh, nhưng đáng tiếc vẫn chưa biết Người khi nào trở về.

Ngay khi ba tiểu gia hỏa đang buồn bã, đột nhiên đại trận Tiên Thiên chấn động, một thân ảnh xuất hiện trên Bồng Lai Tiên Đảo.

"Đạo Tôn, là Đạo Tôn!" Thủy Phách Hoa thấy vậy, là người đầu tiên xông tới.

"Thật sự là Đạo Tôn đã trở về!

Đạo Tôn, chúng con đều đã thành công hóa hình!" Ngộ Đạo thấy vậy, cũng vui mừng muốn lao tới.

Thấy Thất Tinh Kiếm Thảo vẫn đứng tại chỗ, nàng trực tiếp kéo lấy, cùng lao về phía Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh vừa trở về Bồng Lai Tiên Đảo đã bị ba tiểu gia hỏa ôm chặt lấy.

Lâm Trường Sinh cười nhìn ba người: "Không ngờ, các con đều đã thành công hóa hình rồi." Thật không uổng phí tâm huyết của mình.

Lướt mắt nhìn qua, Ngộ Đạo tu luyện nhanh nhất, đã là tu vi Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Thủy Phách Hoa và Thất Tinh Kiếm Thảo đều ở cảnh giới Kim Tiên hậu kỳ.

Đều rất không tệ.

Chỉ trong khoảng thời gian này mà có thể tu luyện đến cảnh giới như vậy, đủ để chứng minh căn nguyên của chúng.

Ngộ Đạo ngưỡng mộ nhìn Lâm Trường Sinh nói: "Vâng, nếu không phải Đạo Tôn, kiếp này chúng con căn bản không thể hóa hình." Thủy Phách Hoa hoạt bát nhất, không hề sợ Lâm Trường Sinh: "Đạo Tôn, Đạo Tôn, con là Thủy Phách Hoa hóa hình.

Người đã đặt tên cho Đại sư tỷ rồi, có phải cũng nên đặt cho con một cái tên không?

Người không được thiên vị đâu nha!" "Đương nhiên rồi." Lâm Trường Sinh xoa đầu Thủy Linh cười nói: "Các con đều do ta một tay điểm hóa, đều là đệ tử của ta.

Đạo Tôn sao có thể thiên vị được chứ.

Thấy con hoạt bát linh động như vậy, cứ gọi là Thủy Linh đi." "Đại sư tỷ, người nghe thấy không?

Con cũng có tên rồi này!

Con tên là Thủy Linh!" Thủy Linh vui mừng khôn xiết nói.

Đôi mắt đã híp lại thành vầng trăng khuyết.

Ngộ Đạo cũng cười nói: “Cái tên này quả thật rất hợp với con.” Thất Tinh Kiếm Thảo một bên há miệng, nửa ngày không nói ra một lời nào.

Mặt đã đỏ bừng.

“Thất Tinh Kiếm Thảo, con cũng lại đây.” Lâm Trường Sinh khẽ cười, gọi Thất Tinh Kiếm Thảo lại gần: “Con là Thất Tinh Kiếm Thảo hóa hình, nhưng tính cách trầm tĩnh, không thích nói nhiều, vậy cứ gọi là Thất Ngôn đi.” “Thất Ngôn.” Thất Tinh Kiếm Thảo nghe xong cung kính hành lễ với Lâm Trường Sinh: “Đa tạ Đạo Tôn.” Ba tiểu gia hỏa lại hưng phấn một hồi, cuối cùng dưới sự quở trách của Ngộ Đạo, mới trở lại đoan chính.

Lâm Trường Sinh nhìn vào mắt, không khỏi gật đầu.

Ngộ Đạo thông tuệ ổn trọng, quả thực thích hợp làm Đại sư tỷ.

Xem ra, hai tiểu gia hỏa kia đều khá sợ nàng.

Như vậy là được rồi.

Ngộ Đạo hỏi: “Đạo Tôn, lần này trở về người còn rời đi nữa không?” Hai tiểu gia hỏa phía sau cũng đầy mong đợi nhìn Lâm Trường Sinh.

“Tạm thời ta sẽ không rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Chương 104

Lần này có rất nhiều việc phải làm.

À phải rồi, suýt nữa quên mất.

Đạo Tôn ta đây, lần này đã mang về không ít sư đệ sư muội cho các con đó." Nói xong, Lâm Trường Sinh liền vội vàng lấy ra những thu hoạch của mình từ trong Bách Thảo Đồ.

Người đầu tiên chạy ra là Tiểu Tô Tô, tiểu bạch hồ ấy.

Nàng nhìn thoáng qua hoàn cảnh xung quanh, có chút sợ hãi nhảy lên vai Lâm Trường Sinh.

Tiểu Tô Tô rụt rè nhìn ba người Ngộ Đạo hỏi: "Đạo Tôn, đây là đâu ạ?" Lâm Trường Sinh xoa xoa bộ lông trắng như tuyết của Tiểu Tô Tô cười nói: "Tiểu Tô Tô, đây chính là đạo trường của Đạo Tôn ta đây.

Ba vị này là sư huynh sư tỷ của con đó." "Oa, tiểu bạch hồ thật xinh đẹp!

Mau lại đây cho Nhị sư tỷ ôm cái nào!" Thủy Linh hai mắt phát sáng nhìn Tiểu Tô Tô.

"Con đã gặp Nhị sư tỷ." Tiểu Tô Tô ban đầu còn có chút sợ hãi.

Nhưng rất nhanh, đã hòa mình vào ba người Ngộ Đạo.

Đều là thảo mộc hóa hình, tâm tư vô cùng đơn thuần.

Ngộ Đạo rất nhanh đã hoàn hồn hỏi: "Đạo Tôn, những bản nguyên này cũng là sư đệ sư muội của chúng con sao?" Lâm Trường Sinh nói: "Không sai.

Đây là bản nguyên của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng.

Đây là bản nguyên của Tiên Thiên Bồ Đề Thụ.

Đây là Bất Tử Thần Hoàng Thảo.” Lâm Trường Sinh lần lượt giới thiệu cho bốn tiểu gia hỏa một lượt.

Tổng cộng có mười một bản nguyên.

“Ngộ Đạo, con đem mười một bản nguyên này đặt ở phía dược viên.

Chốc lát ta sẽ thi triển Tạo Hóa Đại Đạo giúp chúng tăng tốc đản sinh linh trí.” Ngộ Đạo nhận lấy mười một bản nguyên, đi về hướng dược viên: “Vâng, Đạo Tôn.” Thủy Linh rụt rè hỏi: “Đạo Tôn, vậy chúng con làm gì đây ạ?” “Một lát nữa ta sẽ phân công nhiệm vụ cho các con.

Bây giờ các con cứ đến dược viên trước đã.” Lâm Trường Sinh xoa đầu Thủy Linh, sau đó cũng đi về phía dược viên.

Dược viên trong khoảng thời gian này dưới sự chăm sóc của Ngộ Đạo, sinh trưởng tốt tươi đáng mừng.

Hơn nữa, hình như có một số linh căn cũng đã có ‘Linh’.

Lâm Trường Sinh lấy toàn bộ linh nguyên liệu trong Bách Thảo Đồ ra trồng.

Dược viên này lại lần nữa mở rộng ra không ít.

Ngộ Đạo rất nhanh đã đặt mười một bản nguyên mà Lâm Trường Sinh vừa đưa xuống.

Lâm Trường Sinh thấy vậy gật đầu: “Ta sẽ giảng Tạo Hóa Đại Đạo trong mười vạn năm.

Các con có thể đản sinh linh trí hay không, hoàn toàn phụ thuộc vào tạo hóa của các con.” Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp khoanh chân ngồi giữa hư không.

Với Hồng Mông Pháp Tắc mà hắn nắm giữ hiện nay, đối với Tạo Hóa Đại Đạo đã không còn giới hạn ở tạo hóa đơn thuần, mà còn ẩn chứa pháp tắc sinh mệnh.

Lập tức, lời nói hóa thành liên hoa, dị tượng liên miên.

Vô lượng Tạo Hóa Đạo Vận và Sinh Mệnh Chi Quang rải xuống khắp Bồng Lai Tiên Đảo.

Ngay cả đối với những người đã hóa hình như Ngộ Đạo, cũng thu hoạch không nhỏ.

Thoáng chốc, mười vạn năm thời gian trôi qua như chớp mắt.

Bồng Lai Tiên Đảo dưới sự giảng đạo của Lâm Trường Sinh, trở nên sinh cơ bừng bừng.

Ngày ấy, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng mở mắt.

Ba người Ngộ Đạo đều đang chìm đắm trong trạng thái đốn ngộ.

Tuy nhiên nhìn trạng thái của họ, vẫn cần một khoảng thời gian nữa mới có thể tỉnh lại.

Riêng Tiểu Tô Tô, thì đang nằm ngủ trên mặt đất.

Trừ việc thể hình lớn hơn một chút ra, không có gì thay đổi.

"Suýt nữa quên mất tiểu gia hỏa này.

Lát nữa sẽ giúp nàng cảm ngộ ra một bộ công pháp Đoán Thể.

Có 《Thần Tượng Trấn Ngục》 làm nền tảng, việc cảm ngộ chắc hẳn sẽ rất nhanh." Sau đó Lâm Trường Sinh đặt ánh mắt lên mười một bản nguyên mà mình mang về.

Tiên Thiên Bồ Đề Thụ đã một lần nữa mọc thành một thân cây. 'Linh' ẩn chứa bên trong đã vô cùng nồng đậm.

Chỉ còn thiếu một bước là có thể đản sinh linh trí.

“Để ta giúp con một tay.” Lâm Trường Sinh khẽ cười, trực tiếp thi triển 【Điểm Linh Chi Thuật】.

Lập tức, Tiên Thiên Bồ Đề Thụ như thoát thai hoán cốt.

Một luồng sinh cơ nồng đậm bùng phát, so với trước kia càng thêm phần linh động.

“Đa, đa tạ Đạo Tôn.” Tiên Thiên Bồ Đề Thụ phát ra âm thanh vui sướng.

Lâm Trường Sinh gật đầu: “Quả không hổ là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Căn, căn nguyên quả là không tệ.

Mình chỉ điểm hóa một chút mà nó đã có linh trí.

Chỉ cần tiếp tục tu luyện, linh trí sẽ ngày càng hoàn chỉnh.” Bồ Đề Thụ điểm hóa thành công, Lâm Trường Sinh lại nhìn về phía những bản nguyên khác.

Tất cả đều đã đản sinh ‘Linh’, đều đang ở ranh giới đản sinh linh trí.

Lâm Trường Sinh đương nhiên giúp chúng một tay.

Đặc biệt là Bất Tử Thần Hoàng Thảo, vốn dĩ đã là hoàn chỉnh.

Hơn nữa khi mang về đã có ‘Linh’.

Dưới 【Điểm Linh Chi Thuật】 của Lâm Trường Sinh, linh trí đã vô cùng hoàn chỉnh.

Chắc hẳn đây sẽ là cái đầu tiên hóa hình trong số các bản nguyên này.

Làm xong những việc này, Lâm Trường Sinh lại dùng thần niệm quét qua những linh căn, linh nguyên liệu khác.

Điều khiến hắn kinh hỉ là lại có hơn mười linh căn đã đản sinh

‘Linh’.

“Những thứ này sau này đều sẽ là nền tảng của tông môn ta.” Hắn không hề keo kiệt giúp chúng một tay.

Tiếp theo, chỉ cần tĩnh lặng chờ đợi chúng đản sinh linh trí và tu luyện là được.

“Ta trước tiên truyền thụ cho các con 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 để tu luyện.

Đợi đến khi các con hóa hình thành công, ta sẽ xem xét chế định công pháp tu luyện thích hợp cho các con.” Thần niệm của Lâm Trường Sinh truyền thụ 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 cho những bản nguyên đã đản sinh linh trí này.

“Đến con rồi.” Lâm Trường Sinh nhìn Tiểu Tô Tô, trong đầu bắt đầu hồi ức về bộ công pháp 《Thần Tượng Trấn Ngục》.

Rất nhanh, hắn đã tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Bộ công pháp này tuy tốt, nhưng vẫn cần phải cải biến một chút, như vậy mới có thể phù hợp cho Tiểu Tô Tô tu luyện.

Tiểu Tô Tô có nguyên thần phân liệt thành vô số phần, ẩn giấu trong các tế bào.

Dựa vào tế bào bản thân và nguyên thần yếu ớt gần như có thể bỏ qua để hấp thu Tiên Thiên Linh Khí, hiệu quả tăng tiến gần như bằng không.

Bởi vậy, phương hướng cảm ngộ trọng điểm của Lâm Trường Sinh chính là ở đây.

Công pháp Đoán Thể được cảm ngộ ra không chỉ cần khiến nhục thân của nàng không ngừng cường đại.

Đồng thời còn phải phản bổ nguyên thần yếu ớt trong các tế bào.

Đợi đến khi cảnh giới Đoán Thể cường đại đến một mức độ nhất định, nguyên thần trong tất cả các tế bào sẽ phục hồi.

Khi đó mỗi tế bào đều điên cuồng hấp thu Tiên Thiên Linh Khí để Đoán Thể, tương lai cảnh giới Đoán Thể sẽ không thấp.

Không biết từ lúc nào, mấy vạn năm thời gian đã trôi qua.

Ngày ấy, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng mở mắt.

"Cuối cùng cũng thành công rồi.

Cứ gọi là 《Thần Ngục Linh Thể Quyết》 đi." Bộ công pháp này đã hấp thu những điểm chung của 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 và 《Thần Tượng Trấn Ngục》, sau đó cải biến một chút, trở thành bộ công pháp cực kỳ phù hợp cho Tiểu Tô Tô tu luyện.

"Tiểu Tô Tô, mau lại đây." Lâm Trường Sinh gọi Tiểu Tô Tô vẫn đang ngủ lại gần.

Tiểu Tô Tô ủy khuất nói: "Đạo Tôn, các sư huynh sư tỷ đều đang tu luyện, nhưng con, con không tu luyện được." Đôi mắt to đầy tủi thân của nàng lại ngấn lệ.

Cái đầu đặc trưng của nàng lại ngẩng lên.

Lâm Trường Sinh xoa xoa cái đầu hồ ly trắng như tuyết của nàng cười nói: "Tiểu Tô Tô đừng vội.

Đạo Tôn ta đã cảm ngộ ra công pháp thích hợp cho con tu luyện rồi." "Thật sao?

Quá tốt rồi, con cuối cùng cũng sắp bắt đầu tu luyện rồi!" Tiểu Tô Tô hưng phấn nói.

"Bây giờ hãy giữ vững tâm thần, Đạo Tôn sẽ truyền công pháp cho con." Lâm Trường Sinh nói.

Tiểu Tô Tô nghe xong, ngoan ngoãn nhắm mắt lại.

Lâm Trường Sinh đặt ngón tay lên trán nàng, lập tức toàn bộ phương thức tu luyện của 《Thần Ngục Linh Thể Quyết》 được truyền vào trong đầu Tiểu Tô Tô.

Qua một lát, Lâm Trường Sinh mới buông tay.

Tiểu hồ ly Tiểu Tô Tô mở mắt nói: "Đạo Tôn, công pháp thật thần kỳ!

Con cảm giác toàn thân đều đang hấp thu Tiên Thiên Linh Khí!

Tê tê dại dại." "Vậy là đúng rồi.

Chương 105

Chứng tỏ công pháp có tác dụng với con.

Con nhớ phải tu luyện thật tốt đó.” Lâm Trường Sinh dùng thần niệm quan sát nội thể của Tiểu Tô Tô.

Tất cả các tế bào như thể sống lại, điên cuồng nuốt chửng Tiên Thiên Linh Khí.

Tiểu Tô Tô đầy đấu chí nói: “Đạo Tôn, Người yên tâm đi.

Con nhất định sẽ đuổi kịp các sư huynh sư tỷ của con!” “Đạo Tôn.” Đúng lúc này, ba người Ngộ Đạo cũng từ trạng thái đốn ngộ tỉnh lại.

Lâm Trường Sinh nói: “Đều tỉnh rồi sao.

Vừa hay ta có một việc cần tuyên bố.” Cũng đã đến lúc thành lập tông môn rồi.

Lâm Trường Sinh liếc nhìn các đệ tử Ngộ Đạo, tính ra hắn hiện tại đã có mười lăm vị đệ tử rồi.

Sơ bộ đã có quy mô của một tông môn.

Hơn nữa mười lăm đệ tử này căn nguyên đều không tệ, kém nhất cũng là Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Một khi kiến lập tông môn, khí vận tụ tập tuyệt đối không ít.

Đến lúc đó, bất luận là chúng tự mình tu luyện, hay là bản thân tông chủ như hắn đột phá cảnh giới, đều có thể tăng cường vô số lần.

Bốn vị đệ tử Ngộ Đạo đầy mong đợi và hưng phấn nhìn Đạo Tôn.

Đạo Tôn cuối cùng cũng sắp thành lập tông môn rồi.

Như vậy, chúng sẽ trở thành sư huynh sư tỷ danh xứng với thực.

“Ngày hôm nay, ta tại Bồng Lai Tiên Đảo sáng lập tông môn.

Tên là Trường Sinh Tiên Tông, đạo hiệu của ta là Đạo Tôn.

Thu nhận mười lăm thân truyền đệ tử.

Đại đệ tử Ngộ Đạo.

Nhị đệ tử Thủy Linh.

Tam đệ tử Thất Ngôn.

Tứ đệ tử Ngũ Hành.

Ngũ đệ tử Bắc Huyền.

Lục đệ tử Bồ Tĩnh.

Thất đệ tử Canh Sinh.

Bát đệ tử Tô Tô.

Cửu đệ tử Thần Hoàng.

Thập đệ tử Thanh Huyền.

Thập nhất đệ tử Bàn Thạch.

Thập nhị đệ tử Kim Đế.

Thập tam đệ tử Kim Thái.

Thập tứ đệ tử Phù Tang.

Thập ngũ đệ tử Thái Âm.

Phàm là người nhập tông môn ta, đều có thể hưởng thụ khí vận tông môn.

Các con cần phải cần cù tu hành, không làm mất danh tiếng của Trường Sinh Tiên Tông ta.

Đại Đạo chứng giám, cùng Đạo đồng hành!" Cùng với âm thanh của Lâm Trường Sinh vừa dứt, một luồng khí vận chi lực tụ tập trên không Bồng Lai Tiên Đảo.

Rất nhanh đã hóa thành một đóa Khí Vận Kim Liên hàm tiếu chờ nở, tản mát ra ánh sáng rực rỡ.

Cùng lúc đó, sâu trong hư không, nó lại lần nữa tỉnh lại! 【Thiên Phú thứ bảy: Khai Tông Lập Phái, Tụ Tập Khí Vận.】 Sau khi Lâm Trường Sinh chính thức sáng tạo Trường Sinh Tiên Tông, thiên phú này liền kịp thời có hiệu lực.

Một đóa Khí Vận Kim Liên khổng lồ xuất hiện trên không Bồng Lai Tiên Đảo.

Chỉ cần không ngừng tăng thêm đệ tử, tụ tập khí vận.

Đóa Khí Vận Kim Liên hàm tiếu chờ nở này sẽ nở rộ.

Hơn nữa phẩm cấp sẽ tăng lên theo sự đề thăng của khí vận.

Cùng lúc đó, mỗi đệ tử trong tông môn đều sẽ hưởng thụ sự gia trì của Khí Vận Kim Liên.

Bất luận là ngộ đạo, tu luyện, hay đấu pháp, đều có thể được khí vận gia trì.

Người thụ ích lớn nhất vẫn là Lâm Trường Sinh.

Chỉ cần hắn nguyện ý, bất cứ lúc nào cũng có thể rút lấy những khí vận này giúp hắn đột phá cảnh giới, cảm ngộ Đại Đạo.

Vốn dĩ Lâm Trường Sinh còn định bế quan luyện chế Thất Chuyển Kim Đan để giúp mình tăng tốc đột phá.

Bây giờ hoàn toàn không cần nữa.

Có Khí Vận Kim Liên tại đây, tốc độ đột phá của hắn sẽ tăng lên rất nhiều.

Tuy nhiên đây chỉ là một mặt lợi ích.

Lâm Trường Sinh sáng lập Trường Sinh Tiên Tông lại một lần nữa khiến Đại Đạo chú ý.

Lần này không phải chỉ là một tia chú ý, mà dường như có một đạo quang trụ trực tiếp quán chú vào Khí Vận Kim Liên.

Khoảnh khắc này, các đệ tử như Ngộ Đạo lại có thể cảm nhận rõ ràng sự tồn tại của Đại Đạo.

Chỉ cần chúng muốn, là có thể chọn một loại Đại Đạo trong đó để cảm ngộ tu luyện.

Đây mới là nơi đáng sợ nhất.

Chỉ cần gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, là có thể tu luyện Đại Đạo.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không còn là điều xa vời.

Người thụ ích lớn nhất vẫn là Lâm Trường Sinh.

Khoảnh khắc này, hắn dường như đang đồng hành cùng Đại Đạo.

Trạng thái có thể tùy thời tùy chỗ cảm tri Đại Đạo này khiến Hồng Mông Pháp Tắc của hắn cũng tự động vận chuyển. 【Con sáng tạo tông môn, ngưng tụ Khí Vận Kim Liên, liên kết với Đại Đạo, Đại Đạo ban tặng con năm loại Đại Đạo chủng tử.】 Tốt!

Thiên phú được giải tỏa ở cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên này thật sự quá cường đại.

Lâm Trường Sinh vui vẻ nhận lấy năm loại Đại Đạo chủng tử, nhưng không chọn lập tức cảm ngộ.

Hiện tại hắn còn có một việc cuối cùng phải làm.

Lâm Trường Sinh nhìn ba đệ tử của mình: "Ngộ Đạo, Thủy Linh, Thất Ngôn." Các đệ tử này xếp hạng không liên quan đến thực lực hay căn nguyên, đơn thuần chỉ dựa vào thời gian thu nhận.

Ba người đồng thanh đáp: "Đạo Tôn, đệ tử tại." Khoảnh khắc này, chúng dường như vì sự sáng tạo tông môn mà triệt để ngưng tụ lại với nhau.

"Tiếp theo ta sẽ bế quan đột phá cảnh giới.

Việc xây dựng đạo trường tông môn cứ giao cho ba con." Bồng Lai Tiên Đảo địa vực rộng lớn, đủ để xây dựng tông môn.

Sau này đợi đến khi tu vi của hắn đề thăng lên, có thể kéo Doanh Châu Tiên Đảo lại, kết nối với Bồng Lai Tiên Đảo.

Khi đó có thể tại Bồng Lai Tiên Đảo kiến tạo thế giới mộng cảnh, thêm vào đó những khu vực như đấu pháp, luyện đan, cảm ngộ thần thông.

Như vậy có thể cực đại tăng cường chiến đấu lực của đệ tử Trường Sinh Tiên Tông.

Bất quá việc này chỉ có thể đợi sau này mới nói.

Ba đệ tử thề thốt nói: "Đạo Tôn, xin Người yên tâm.

Chúng con bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ." Lâm Trường Sinh gật đầu, hắn vẫn yên tâm khi chúng làm việc: "Những thứ này là quặng mạch để xây dựng tông môn.

Đừng tiếc.

Trường Sinh Tiên Tông của chúng ta sau này sẽ có càng ngày càng nhiều đệ tử." Lâm Trường Sinh lấy ra các loại quặng mạch tiên kim mà mình đã thu thập được khi du lịch Hồng Hoang giao cho Ngộ Đạo.

Suy nghĩ một lát, Lâm Trường Sinh lại lấy ra Thủ Dương Chi

Đồng.

Ý niệm vừa động, hư không sinh ra kiếm khí.

Nhanh chóng cắt ra một khối đá tròn lớn.

Thu lại phần quặng Thủ Dương Chi Đồng còn lại, Lâm Trường Sinh hô lớn một tiếng: "Hãy nhìn cho kỹ đây!

Có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, xem tạo hóa của các con." Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp vận dụng Hồng Mông Pháp Tắc.

Một tay nhanh chóng phác họa trong hư không.

Từng nét bút, từng nét vẽ đều ẩn chứa vô thượng huyền diệu, Đại Đạo chí lý.

Tâm thần của ba người Ngộ Đạo dần dần bị động tác của Lâm Trường Sinh thu hút vào.

Khoảnh khắc này, chúng lại lần nữa bắt đầu ngộ đạo.

Mãi đến khi nét bút cuối cùng của chữ 'Tông' hoàn thành.

Ba đệ tử vẫn còn trong trạng thái ngộ đạo.

Lâm Trường Sinh khẽ cười, trong bốn chữ Trường Sinh Tiên Tông đã dung hợp mấy chục loại Đại Đạo Pháp Tắc.

Chương 106

Chỉ cần căn nguyên, ngộ tính đầy đủ, đều có thể quan sát khối cự thạch này để lĩnh ngộ thần thông.

Làm xong những việc này, Lâm Trường Sinh trực tiếp bay đến sâu trong Bồng Lai Tiên Đảo.

Trước tiên cảm ngộ năm loại Đại Đạo chủng tử mà Đại Đạo ban tặng, sau đó liền trùng kích cảnh giới.

Bồng Lai Tiên Đảo vốn dĩ náo nhiệt lại lần nữa trở nên yên tĩnh.

Thoáng chốc, mấy ngàn năm thời gian đã trôi qua.

Ngộ Đạo, Thủy Linh và Thất Ngôn lần lượt từ trạng thái đốn ngộ tỉnh lại.

Ngộ Đạo nhìn bốn chữ lớn hùng vĩ mà ẩn chứa huyền diệu này, không nhịn được kinh thán: "Đạo Tôn thật cường đại!

Chỉ vỏn vẹn bốn chữ mà lại ẩn chứa mấy chục loại Đại Đạo!

Ngay cả đến bây giờ con vẫn không cách nào hoàn toàn tham ngộ được." Thủy Linh cảm thấy rất bình thường: "Đạo Tôn công tham tạo hóa, tu vi thông thiên.

Điều này không phải rất bình thường sao?

Nếu Đạo Tôn ngay cả thủ đoạn này cũng không có, thì làm sao có thể giúp chúng con hóa hình?

Hơn nữa ngay cả Đại Đạo cũng có thể tụ tập tại tông môn của chúng con.

Thủ đoạn vô thượng này cũng chỉ có Đạo Tôn của chúng con mới có." Thất Ngôn tuy không nói gì, nhưng cũng đương nhiên gật đầu.

“Con chỉ là tán thán tu vi cao thâm của Đạo Tôn thôi.

Được rồi.

Tiếp theo chúng ta bắt đầu xây dựng tông môn thôi.

Theo yêu cầu của Đạo Tôn, tông môn chủ yếu lấy sự hùng vĩ tráng lệ làm chính, chứ không yêu cầu quá xa hoa.” Sau đó ba người thảo luận bố cục tông môn một chút, liền bắt đầu ra tay xây dựng.

Ba người đều có tu vi trong người, xây dựng tông môn đối với họ mà nói cũng không khó.

Vài năm thời gian trôi qua.

Một tòa tông môn hùng vĩ tráng lệ sừng sững mọc lên.

Trạm trổ tinh xảo, cổ kính đại khí.

Đặc biệt là cự thạch Thủ Dương Chi Đồng ở cửa, khiến Trường Sinh Tiên Tông nhìn qua tràn đầy đạo vận.

“Được rồi.

Tông môn đã xây dựng hoàn tất.

Chỉ đợi Đạo Tôn xuất quan nữa thôi.” Ba người Ngộ Đạo hài lòng nhìn tân tông môn một cái, cũng bắt đầu đi tu luyện.

Hiện tại ý thức nguy cơ của chúng rất mạnh.

Đạo Tôn có nhiều thân truyền đệ tử như vậy, chỉ cần sơ suất một chút sẽ bị đuổi kịp.

Cứ như vậy, lại mười vạn năm thời gian trôi qua.

Ngày ấy.

Khí Vận Kim Liên trên không Trường Sinh Tiên Tông nở rộ vô cùng linh quang.

Khí vận trở nên càng thêm nồng đậm.

Đột nhiên, Khí Vận Kim Liên lại nở hoa hai phẩm.

Tất cả các đệ tử đang bế quan đều có cảm ứng, nhìn về phía Khí Vận Kim Liên: "Khí vận tăng cường rồi.

Đạo Tôn đã thành công đột phá." Khoảnh khắc này, chúng cảm nhận được khí vận nồng đậm, những khúc mắc trong tu luyện lập tức trở nên rõ ràng minh bạch.

Tốc độ tu luyện đều nhanh hơn rất nhiều.

Mười lăm thân truyền đệ tử bùng phát ra tiếng hò reo, gầm thét nhiệt liệt: "Cung hạ Đạo Tôn thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Suốt ngần ấy năm, tuy mười một bản nguyên còn lại vẫn chưa hóa hình, nhưng đã toàn bộ thành công đản sinh linh trí.

Không sai, Lâm Trường Sinh quả thật đã thành công đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Thời gian này nhanh hơn nhiều so với hắn tưởng tượng.

Đây chính là lợi ích của việc ngưng tụ Khí Vận Kim Liên.

Tu luyện ngộ đạo bất cứ lúc nào cũng có thể hưởng thụ sự gia trì của khí vận.

Hơn nữa lần đột phá này của hắn, cũng khiến Khí Vận Kim Liên nở hoa hai phẩm.

Chỉ cần để nó không ngừng nở rộ, nở hoa ba mươi sáu phẩm cũng có khả năng.

Dưới sự gia trì của khí vận, một sinh linh bình thường lập tức thành tựu Đại La cũng không thành vấn đề.

Lâm Trường Sinh xuất hiện trước mặt Ngộ Đạo và những người khác: "Các con đã vất vả rồi." Tông môn mà chúng kiến thiết rất không tệ, hắn cũng rất hài lòng.

Ngộ Đạo và những người khác vội vàng nói: "Đạo Tôn, đây là việc chúng con nên làm." Lâm Trường Sinh mỉm cười gật đầu, đúng lúc hắn muốn xem xét trạng thái tu luyện của Bất Tử Thần Hoàng Thảo và những thứ khác, thì đột nhiên tâm có sở cảm.

Ánh mắt hắn nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Ở đó có ba đạo thân ảnh thông thiên triệt địa đang bùng nổ chiến đấu.

Lâm Trường Sinh lẩm bẩm: "Sát khí lượng kiếp đã nồng đậm đến cực điểm.

Tam tộc đều đã đến thời khắc cuối cùng.

Xem ra lượng kiếp sắp kết thúc rồi." Long Hán Lượng Kiếp hạ màn chính là khởi đầu của Đạo Ma Chi Tranh.

"Lúc này chính là thời cơ tốt để mình đục nước béo cò.

Còn có hậu duệ còn sót lại của tam tộc, căn nguyên đều không tệ.

Vừa hay đệ tử của mình vẫn còn quá ít, Khí Vận Kim Liên muốn nở rộ, đệ tử càng nhiều càng tốt.

Cũng đã đến lúc ra ngoài hành động rồi.

Trên người La Hầu, Hồng Quân đều có những thứ mà hắn để mắt tới." Hồng Hoang Đại Lục.

Sát khí lượng kiếp đã nồng đậm đến cực điểm.

Cuộc tàn sát của tam tộc đã không còn giới hạn ở những xung đột quy mô nhỏ.

Mà đã mở ra một cuộc đại chiến toàn diện.

Trong đó cố nhiên có La Hầu âm thầm xúi giục, cũng có Hồng Quân khoanh tay đứng nhìn.

Hơn nữa, các tộc trưởng tam tộc đã thấu hiểu sâu sắc cái khó của việc dùng khí vận chứng đạo.

Muốn dùng khí vận chứng đạo, chỉ có cách thâu tóm toàn bộ khí vận Hồng Hoang mới có thể bước ra bước cuối cùng ấy, thành tựu vô thượng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Kết cục như vậy chính là tam tộc chỉ có thể phân rõ thắng bại.

Giữa thiên địa đã trở nên hỗn độn một mảnh.

Toàn bộ Hồng Hoang đều bị bao phủ trong cuộc tàn sát thảm khốc.

Vô lượng sinh linh bị buộc tham dự vào trong đó.

Mỗi một ngày, mỗi một khắc đều có vô lượng sinh linh vẫn lạc.

Vô số sông núi danh thắng bị đánh xuyên.

Vô số sông ngòi hồ nước bị bốc hơi trong chớp mắt.

Địa thủy phong hỏa không ngừng phun trào.

Mà điều thu hút sự chú ý nhất vẫn là ba thân ảnh khổng lồ trên không Bất Chu Sơn.

Thủy Kỳ Lân, Nguyên Phượng, Long Vương.

Trận chiến của các cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên càng thêm cuồng bạo.

Mỗi lần va chạm đều khiến đất rung núi chuyển, nhật nguyệt mất sáng.

Mà lúc này, một đạo thân ảnh đã xuất hiện tại Đông Hải Long Cung.

Lâm Trường Sinh lẩm bẩm: “Sau khi Long Hán Lượng Kiếp kết thúc, hậu duệ tam tộc đều sẽ bị Nhân Quả Nghiệp Lực xâm thực.

Căn nguyên suy thoái, tu vi khó mà đề thăng.

Hành động lần này của ta cũng coi như đã hoàn trả nhân quả trước kia với Long tộc.” Mặc dù hắn là vì thu đệ tử mà đến.

Nhưng đồng thời cũng là giúp Long tộc bảo tồn một phần huyết mạch.

Bằng không đợi đến khi lượng kiếp hạ màn, Long tộc vĩnh trấn Tứ Hải.

Sẽ tùy thời tùy khắc chịu nghiệp lực xâm thực.

Lúc đó có muốn mang đi một vài Long tộc cũng đã muộn.

Khi Tây Du Lượng Kiếp, Long Can Phượng Đảm đã trở thành một món ăn, có thể thấy Long tộc thảm đến mức nào.

Rất nhanh.

Lâm Trường Sinh đã đến trong Long Cung.

Các Long tộc đại năng đều đã theo Long Vương rời Đông Hải đi tàn sát rồi.

Ngược lại cũng không để lại cao thủ nào.

Để tiết kiệm thời gian, thần niệm của hắn không kiêng nể gì bao trùm toàn bộ Long Cung.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã tìm thấy nơi ở của các Long tộc ấu tể.

Hóa ra là trong Long Vương Cung.

Chương 107

Một lần xuyên không gian liền đến được đây.

Lúc này có mấy chục ấu tể Long tộc nhỏ bé đều đang say ngủ ở đây.

Lâm Trường Sinh liếc mắt nhìn qua, căn nguyên của chúng đều rất không tệ.

Cơ bản đều ở Tiên Thiên Trung Phẩm, Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Mặc dù chỉ là ấu tể, nhưng nhờ vào 【Động Sát Chi Nhãn】 của hắn đã nhìn thấy những đường Nhân Quả tuyến nồng đậm trên người những tiểu gia hỏa này.

Còn có Nhân Quả Nghiệp Lực đang xâm thực chúng.

Nếu Lâm Trường Sinh không ra tay, những tiểu gia hỏa này sẽ luôn phải chịu nỗi khổ bị Nhân Quả Nghiệp Lực xâm thực.

Thành tựu tương lai rất khó vượt qua cảnh giới Kim Tiên.

Lâm Trường Sinh giờ khắc này quả quyết ra tay: "Trảm đoạn nhân quả!" Dưới Hồng Mông Pháp Tắc, Nhân Quả Đại Đạo hóa thành Nhân Quả Chi Kiếm chém về phía những đường Nhân Quả tuyến của những ấu tể này.

Những đường Nhân Quả tuyến này tuy nhiều.

Nhưng với thực lực của Lâm Trường Sinh mà nói, trảm đoạn cũng không quá khó.

Xoẹt.

Những đường Nhân Quả tuyến này toàn bộ bị trảm đoạn.

Như vậy, những ấu tể Long tộc này và Long tộc sẽ không còn bất

kỳ mối quan hệ nào nữa.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thu chúng vào trong Bách Thảo Đồ.

Sau đó rời khỏi Đông Hải, hướng về phương Nam Đại Lục mà đi.

Hướng Bất Chu Sơn.

Long Vương đang tàn sát cùng Thủy Kỳ Lân trong lòng khẽ động.

Nguyên thần vốn bị sát khí lượng kiếp tràn ngập đột nhiên thanh tỉnh: "Những hậu duệ Long tộc đặt trong Long Vương Cung nhân quả tuyến lại biến mất?" Nhìn Thủy Kỳ Lân và Nguyên Phượng vẫn đang tàn sát, hắn biết tuyệt đối không phải do hai tộc này gây ra.

"Chẳng lẽ là 'Ngao Duệ'?" Đối với sự vẫn lạc của 'Ngao Duệ', Long Vương vẫn luôn cảm thấy rất kỳ lạ.

Mãi cho đến khi Hồng Hoang Đại Lục xuất hiện một Luyện Đan Đại Sư thần bí.

Long Vương mới có một tia hoài nghi.

"'Ngao Duệ' rất có khả năng là do vị Luyện Đan Đại Sư kia hóa thân." Nhưng cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

Bởi vậy Long Vương vì để phòng ngừa Long tộc thất bại, bảo tồn hương hỏa.

Liền đem mấy chục hậu duệ thiên phú không tệ đặt trong Long Vương Cung.

Giờ khắc này Nhân Quả tuyến biến mất, rất có khả năng là do vị Luyện Đan Đại Sư thần bí kia làm.

Long Vương trong lòng thở phào một hơi, dường như triệt để giải thoát.

Có thể bảo tồn những hậu duệ này đã là kết quả tốt nhất rồi.

Ánh mắt hắn quét về phía Long tộc đang tàn sát.

Dùng "thập không còn một" để hình dung là thích hợp nhất.

Long tộc vốn là bá chủ Hồng Hoang Đại Lục giờ phút này chỉ còn lại chưa đến mười vạn.

Gần như sắp diệt tộc.

Ngay cả những Long tộc còn sót lại này cũng bị sát khí lượng kiếp xâm thực.

Một luồng bi thương thê lương xuất hiện trên người Long Vương.

Hắn chỉ muốn dùng khí vận chứng đạo, vì Long tộc khai thác ra một con đường mới.

Lại không ngờ tạo thành cục diện như ngày nay.

Nghĩ đến đây, Long Vương cười thê lương, trong lòng đã có quyết định.

Một bên khác.

Với tốc độ của Lâm Trường Sinh, chỉ trong chốc lát đã đến Bất Tử Hỏa Sơn.

Tình huống của Phượng tộc và Long tộc không khác biệt lớn.

Bất quá Nguyên Phượng trước đó đã từng gặp Lâm Trường Sinh, và đã nhận được lời hứa của hắn.

Bởi vậy tại Bất Tử Hỏa Sơn đã để lại mấy trăm hậu duệ Phượng tộc.

Tương tự, Lâm Trường Sinh trảm đoạn nhân quả của chúng, sau đó thu vào trong Bách Thảo Đồ.

Chỉ là không thấy Lam Thanh.

Nghĩ đến Lam Thanh đối đãi chân thành kia, Lâm Trường Sinh

trong lòng không khỏi thở dài một tiếng.

Lam Thanh chính là cường giả Đại La Kim Tiên, nhân quả thâm trọng.

Chắc chắn đã tham gia vào đại chiến của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc.

Kết quả không cần nghĩ cũng có thể đoán ra.

Đây chính là lượng kiếp.

Không thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La, cuối cùng vẫn sẽ vẫn lạc mà thôi.

Thở dài một hồi, Lâm Trường Sinh lại hướng về phía Bất Chu Sơn mà đi.

Với tu vi hiện nay của hắn và sự nắm giữ đối với Không Gian Đại Đạo.

Căn bản không mất bao lâu.

Hắn quen thuộc đường đi lại một lần nữa đến lãnh địa của Kỳ Lân tộc.

Dưới sự bao phủ của thần niệm, Lâm Trường Sinh nhíu mày: "Không ngờ hậu duệ của Kỳ Lân tộc lại được đặt ở lãnh địa của Mặc Kỳ Lân tộc.

Chắc là sự biến mất của mình lúc trước vẫn khiến Thủy Kỳ Lân nghi ngờ.

Bất quá cũng không sao.

Ngày hôm nay hắn cứu những hậu duệ Kỳ Lân này, cũng coi như hoàn trả nhân quả lúc trước." Hắn dùng lại chiêu cũ, trảm đoạn nhân quả của những Kỳ Lân này, toàn bộ thu vào trong Bách Thảo Đồ.

Cùng lúc đó.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân cũng tâm có sở cảm, trở nên thanh tỉnh.

Trong lòng chúng đều biết nguyên nhân Nhân Quả tuyến biến mất.

"Cuối cùng vẫn đi đến bước này.

Chúng ta và Long Vương giống nhau, nhìn thấy Hồng Hoang đại địa hiện giờ, nhìn thấy tộc nhân của mình không ngừng vẫn lạc." Trong lòng chúng dâng lên tình cảm thê lương.

Các tộc trưởng tam tộc nhìn nhau một cái, trong lòng đều đã có quyết định: "Đã đến lúc kết thúc lượng kiếp rồi.

Đánh tiếp nữa, tam tộc chúng ta thật sự sẽ diệt tộc." Long Vương nói: "Thiên Đạo tại thượng, ta Long Vương thân phạm sát kiếp, tội nghiệt thâm trọng, nguyện lấy long khu lấp Đông Hải Hải Nhãn, từ nay Long tộc vĩnh trấn Tứ Hải, tiêu trừ nghiệp lực." Lời vừa dứt.

Thiên Đạo chấn động.

Giáng xuống vô tận công đức, tiêu trừ nghiệp lực của Long tộc may mắn còn sống sót, địa thủy phong hỏa dưới công đức cũng bắt đầu bình tức.

Nhưng tai họa sát kiếp tội nghiệt mà Long tộc gây ra lần này quá thâm trọng, dù có công đức tiêu trừ, cũng chỉ là hoàn trả được một phần nghiệp lực mà thôi.

Có thể tưởng tượng được, sau này Long tộc sẽ đời đời kiếp kiếp chịu sự xâm thực của Nhân Quả Nghiệp Lực đáng sợ đến mức nào.

Nhưng chỉ có như vậy, Long tộc mới có thể bảo tồn huyết mạch, tiếp tục sinh sống ở Tứ Hải.

Các Long tộc còn sót lại nhìn Long Vương binh giải, không nhịn

được mà rơi xuống mưa máu: "Long Vương!" Trong số đó tuy vẫn còn tồn tại Đại La Kim Tiên.

Nhưng vết thương cùng với nghiệp lực, rất nhanh cũng sẽ vẫn lạc.

Việc Long Vương binh giải đại biểu cho Long tộc đã hoàn toàn rút khỏi vũ đài Hồng Hoang.

Thủy Kỳ Lân còn lại khi nhìn thấy cảnh này cũng biết mình nên làm gì tiếp theo.

"Thiên Đạo tại thượng, ta Thủy Kỳ Lân thân phạm sát kiếp, tội nghiệt thâm trọng, nguyện hóa thành Kỳ Lân Nhai vĩnh trấn Hồng Hoang đại địa, từ nay về sau hễ Kỳ Lân xuất hiện, tất có tường thụy." Ầm!

Thiên Đạo lần nữa chấn động, giáng xuống công đức vô biên giúp Kỳ Lân nhất tộc tiêu giảm nghiệp lực.

Các sơn xuyên danh trạch bị đánh xuyên cũng bắt đầu được phục hồi dưới sự trợ giúp của công đức.

Không giống như Long tộc, nghiệp lực của Kỳ Lân tộc tạm thời bị trấn áp.

Chỉ có thể không ngừng dùng tường thụy để hoàn trả nghiệp lực còn lại.

Thủy Kỳ Lân thấy vậy, binh giải hóa thành Kỳ Lân Nhai khổng lồ.

Kỳ Lân nhất tộc cũng đã rút khỏi vũ đài Hồng Hoang.

Cuối cùng chỉ còn lại Phượng tộc.

"Thiên Đạo tại thượng, ta Nguyên Phượng thân phạm sát kiếp, tội nghiệt thâm trọng, nguyện vĩnh trấn Bất Tử Hỏa Sơn, vĩnh viễn rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, phi Lượng Kiếp bất xuất." Thiên Đạo đồng

dạng chấn động, giáng xuống công đức vô biên, giúp Phượng tộc tiêu giảm một phần nghiệp lực, vô số sông ngòi hồ nước lại lần nữa bừng lên sinh cơ.

Nhưng Nguyên Phượng lại không giống Thủy Kỳ Lân và Long Vương mà binh giải hoàn toàn.

Chỉ là dưới sự xâm thực của nghiệp lực, thương thế của nàng trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

"Phượng tộc thuộc hạ, rút về Bất Tử Hỏa Sơn." Nguyên Phượng nói xong, hóa thành bản thể khổng lồ, bay về phía Nam phương đại lục.

Tuy nhiên, thương thế của Nguyên Phượng thực sự quá nặng.

Giữa đường đột nhiên gặp ngũ hành linh khí nhập thể, trong lúc bản nguyên giao cấu, Nguyên Phượng đã đản hạ một quả tước noãn.

Tước noãn rời khỏi thân thể, bản nguyên Nguyên Phượng chịu trọng thương, vô lực hồi thiên.

Chương 108

Đã không thể đằng vân giá vũ, dục hỏa trùng sinh.

“Không ngờ ta Nguyên Phượng không tìm đạo lữ, lại vào thời khắc cuối cùng đản hạ một quả tước noãn.” “Thôi vậy, hãy để ta dùng sinh mệnh tinh hoa cuối cùng của mình để giúp ngươi vậy.” Nguyên Phượng vào thời khắc cuối cùng lộ ra ánh sáng mẫu tính, đem toàn bộ sinh mệnh tinh hoa còn lại quán chú vào trong quả tước noãn này.

Không biết đã qua bao lâu, Nguyên Phượng đã thoi thóp.

Ngay lúc này, tước noãn phá xác.

Một tiểu Khổng Tước chui ra.

Thiên giáng dị tượng, ngũ hành hào quang chiếu rọi phương viên trăm dặm, khí độ bất phàm.

“Tốt, ta Nguyên Phượng lúc lâm chung có thể nhìn thấy hậu đại của chính mình, cũng coi như viên mãn.” “Sau này ngươi cứ gọi là Khổng Tuyên đi.” Nói xong, Nguyên Phượng không thể áp chế thương thế nữa, một ngụm tâm huyết thổ ra, vừa lúc bị một con đại điêu bay qua nuốt chửng.

Ngay khi Nguyên Thần của Nguyên Phượng sắp hoàn toàn biến mất, thị tuyến mơ hồ của nàng nhìn thấy một nam tử đạo bào màu xanh xuất hiện.

Người ấy đến rồi, vậy ta cũng yên tâm rồi.

Nguyên Phượng hàm tiếu vẫn lạc.

Từ đó, cùng với sự vẫn lạc và binh giải của tam tộc tộc trưởng, Long Hán Sơ Kiếp đã hoàn toàn kết thúc.

Người đến tự nhiên là Lâm Trường Sinh.

Nhìn con tiểu Khổng Tước này, Lâm Trường Sinh hơi trầm tư, liền thu nó vào Bách Thảo Đồ.

Nhân quả của Khổng Tuyên tuy không nhỏ, chính là Khổng Tước Đại Minh Vương sẽ bị độ hóa sau này.

Nhưng căn nguyên thực sự quá tốt, được xưng là Chuẩn Thánh đệ nhất dưới Thánh Nhân cùng thời đại.

Lâm Trường Sinh đương nhiên không muốn bỏ qua một đệ tử có căn nguyên tốt như vậy.

Còn về Tây Phương Giáo, Đại Minh Vương cũng không nhất định phải là Khổng Tước Đại Minh Vương, Đại Điêu Đại Minh Vương, Đại Điểu Đại Minh Vương đều có thể.

Khổng Tuyên bị thu vào Bách Thảo Đồ, Lâm Trường Sinh không dừng lại.

Hắn cấp tốc chạy về phía Tây Phương, vì Đạo Ma Chi Tranh đã bắt đầu.

Chỉ khi Đạo Ma Chi Tranh kết thúc, thiên địa mới lại trở nên thanh minh.

Lần này đến Tây Phương Đại Lục không phải để giảng hòa, mà là để tọa thu ngư ông chi lợi.

Đầu tiên chính là Càn Khôn Đỉnh.

Kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo này, Lâm Trường Sinh đã thèm muốn rất lâu rồi.

Lần này nhất định phải lấy về.

Thứ hai chính là bản nguyên của La Hầu.

La Hầu cuối cùng nhất định sẽ chết, chỉ là không biết tên điên này có cho hắn bản nguyên hay không.

Cuối cùng, cũng là một việc vô cùng quan trọng.

Đó chính là Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên.

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo.

Đều không rõ tung tích sau khi La Hầu tự bạo.

Lần này nhất định phải đoạt được hai bảo vật này trước khi La Hầu tự bạo.

Như vậy mới có dược liệu để chế tạo linh kiếm của chính mình.

Chỉ có dùng Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên, linh kiếm chế tạo ra mới có thể đạt đến cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo.

Đây là điều Lâm Trường Sinh đã nghĩ kỹ từ trước.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã đến Tây Phương Đại Lục.

Nhưng hắn cũng không vội, mà cảm ứng một chút Mộng Cảnh Thế Giới mà mình đã kiến tạo.

Ừm, rất tốt.

Một cái cũng không bị phá hủy.

Chứng tỏ La Hầu căn bản không hề phát hiện.

Đợi đến khi hắn phát hiện, cũng chỉ có thể dẫn bạo một phần địa mạch tổ.

Sau đó, Lâm Trường Sinh tìm một Mộng Cảnh Thế Giới trốn vào.

Trong Hồng Mông Pháp Tắc, Đạo Vận Thảo Mộc Đại Đạo bao phủ lấy hắn.

Sau đó Lâm Trường Sinh nhắm mắt lại.

Đồng thời, Nguyên Thần của hắn đã liên hệ với tất cả thảo mộc ở Tây Phương.

Đây chính là thần thông mà Thảo Mộc Đại Đạo mang lại cho hắn.

Có thể Nguyên Thần câu thông với những thảo mộc này, biến chúng thành đôi mắt của chính mình.

Rất nhanh trong Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh đã xuất hiện hình ảnh Ma Tổ Điện.

Lúc này, La Hầu một thân hắc bào đứng trong hư không, khí thế trên người không gió tự động.

Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn, chỉ còn một bước là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Hắn ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía trước.

"Hồng Quân, ngươi quả nhiên vẫn không dám đơn độc đối mặt với ta a." "Tâm tính như vậy, cũng xứng tranh một tuyến sinh cơ chứng đạo này với ta sao?" La Hầu bình tĩnh nói.

Ở đối diện hắn, Hồng Quân một thân bạch sắc đạo bào.

Hắn cũng ánh mắt bình tĩnh, khí thế trên người cũng đã đạt đến đỉnh phong, Chuẩn Thánh viên mãn.

Bên cạnh hắn còn đứng ba vị đạo hữu khí thế không kém là Âm Dương, Càn Khôn, Dương Mi.

"La Hầu, đây là Thiên Số." "Lần này ngươi tất bại vô nghi." Hồng Quân lạnh lùng nói.

"Tất bại vô nghi?" "Ta La Hầu chính là Ma Đạo Chi Chủ, không tin Thiên Số." "Cứ lấy Thí Thần Thương trong tay ta, để đoạt lấy một chút Thiên Số cuối cùng này." La Hầu lớn tiếng quát.

Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương bay vào tay hắn.

Sát Lục chi ý trùng thiên khiến thiên địa biến sắc.

Hồng Quân và bốn người kia sắc mặt ngưng trọng.

Tuy rằng số lượng của họ đông đảo, nhưng chiến lực của La Hầu không thể xem thường.

"Ba vị đạo hữu, cùng nhau tru sát La Hầu." Hồng Quân lớn tiếng quát, tế xuất Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên chính là do rìu khai thiên của Pangu hóa thành.

Công kích đơn thể chỉ kém rìu khai thiên.

Đối mặt với Thí Thần Thương của La Hầu, Hồng Quân cũng không cam chịu yếu thế.

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này bay ra, Dương Mi, Âm Dương, Càn Khôn Lão Tổ đều tinh thần đại chấn, dồn dập tế xuất linh bảo, cùng La Hầu chiến đấu.

Thanh thế chiến đấu của năm người so với Long Vương, Thủy Kỳ Lân, Nguyên Phượng trước đó, chỉ có hơn chứ không kém.

Gió cuốn mây tan, thiên địa biến sắc.

Cả Hồng Hoang đều vang vọng tiếng chiến đấu ầm ĩ chấn động muốn nổ tung.

La Hầu tuy lấy một địch bốn, nhưng không hề rơi vào thế hạ phong.

Ma Đạo Pháp Tắc và Sát Lục Pháp Tắc khiến hắn chiến đấu cực kỳ cuồng bạo, nhất thời lại có thể áp chế bốn người kia liên tục bại lui.

"Chư vị, đừng lưu thủ." Hồng Quân tâm biết sự khủng bố của La Hầu, lần nữa tế xuất Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ không ngừng lớn lên, rất nhanh vươn ra một đạo Pháp Tắc Kim Kiều đánh về phía La Hầu.

La Hầu căn bản không dám cứng rắn đón đỡ, vội vàng tế xuất Diệt Thế Hắc Liên để chống đỡ.

Tuy nhiên Diệt Thế Hắc Liên chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, làm sao đỡ nổi một đòn này.

Lập tức hắc quang chói lọi, La Hầu liên tục lùi lại.

Ba người còn lại thấy vậy, đồng dạng bùng phát chiến lực mạnh nhất, trong nháy mắt đã áp chế La Hầu xuống.

Khí lưu cuồng bạo thậm chí khiến Ma Tổ Điện phía dưới cũng bị oanh thành từng mảnh vụn.

Sinh linh của Tây Phương Đại Lục như gặp phải tận thế, trong dư ba chiến đấu này dồn dập hóa thành tro tàn.

"Đáng chết." "Đây là các ngươi bức ta." "Tru Tiên Kiếm Trận, khởi!" Tây Phương Đại Lục.

Vốn tưởng rằng Lượng Kiếp do Long Phượng Kỳ Lân tam tộc gây ra đã là tận thế, không ngờ Đạo Ma Chi Tranh đối với Tây Phương mới là sự hủy diệt triệt để nhất.

Trên Tây Phương Đại Lục vô số thần phong hà lưu bị đánh nát, không ít linh mạch cũng bị hủy diệt trong nháy mắt.

Đại lục vốn có Tiên Thiên Linh Khí vô cùng nồng đậm cũng dần trở nên loãng đi.

Không ít sinh linh chưa kịp hóa hình đã hóa thành tro tàn trong trận chiến này.

Lâm Trường Sinh lúc này cảm nhận dư ba chiến đấu va chạm vào Mộng Cảnh Thế Giới, may mắn thay, không thể hủy diệt được.

“La Hầu quả nhiên vẫn hung mãnh a.” “Bất quá đáng tiếc, lại muốn dùng sát chứng đạo, Thiên Đạo bất dung a.” “Thua thì thua ở Thiên Đạo tính kế.” Cuộc chiến tranh cơ chứng đạo giữa La Hầu và Hồng Quân, cũng chỉ là một mặt của Thiên Đạo tính kế mà thôi.

Tất cả những điều này chẳng qua là để bổ toàn Thiên Đạo mà thôi.

Ngay khi Lâm Trường Sinh trầm tư, La Hầu cuối cùng cũng tế xuất át chủ bài của hắn: Tru Tiên Tứ Kiếm, Tru Tiên Trận Đồ.

Tru Tiên Tứ Kiếm vừa xuất hiện, kiếm ý trùng thiên đã đánh tan tầng mây.

Sau đó hóa thành kiếm khí thế giới, ngăn cách thiên địa, tự thành một giới, bao phủ bốn người vào trong.

Chương 109

Kiếm ý vô lượng khiến Hồng Quân cũng phải biến sắc.

Nhưng còn chưa kịp hành động, Tru Tiên Trận Đồ đại phóng quang mang, che trời lấp đất, trải dài ức vạn vạn dặm mà không thể nhìn thấu toàn bộ.

Kiếm khí thế giới vốn có lại lần nữa biến đổi, trở thành một vùng mông lung.

Còn Dương Mi, Càn Khôn, Âm Dương bên cạnh Hồng Quân thì bị triệt để ngăn cách.

Tru Tiên lợi, Lục Tiên vong, Hãm Tiên khắp chốn khởi hồng quang.

Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La Thần Tiên máu nhiễm thường.

Sát trận đệ nhất dưới Thiên Đạo lập tức thành hình.

Ngay cả cách xa vạn dặm, Lâm Trường Sinh cũng cảm nhận được kiếm ý khủng bố trong đó.

"Không hổ là Tru Tiên Kiếm Trận." "Danh bất hư truyền." Khí tức hủy diệt vô cùng bao phủ toàn bộ Tây Phương Đại Lục.

Sát lục chi sắc vô tận bao trùm Hồng Hoang.

La Hầu lúc này tóc dài tung bay, trên mặt có vẻ điên cuồng, "Tất cả cho ta chết đi!" Kiếm trận phát động.

Kiếm khí thế giới vô lượng ầm ầm bùng nổ.

Dương Mi, Âm Dương, Càn Khôn đang ở trong kiếm trận kêu khổ không ngừng.

Kiếm khí ở đây vô cùng vô tận, sắc bén vô cùng.

Bất luận bọn họ dùng loại thần thông nào, cũng không thể thoát thân.

Ngay cả linh bảo hộ thân trong kiếm khí vô khổng bất nhập này cũng dần dần trở nên ảm đạm.

Cứ như vậy, không bao lâu nữa, bọn họ sẽ bị kiếm khí hoàn toàn thôn phệ, triệt để vẫn lạc.

"La Hầu, đây là ngươi bức ta." "Cho ta bạo!" Âm Dương Lão Tổ là người đầu tiên không chịu nổi, trực tiếp dẫn động Nguyên Thần Pháp Lực trong cơ thể, phát động tự bạo.

Sự tự bạo của cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên lập tức như vang vọng khắp Hồng Hoang.

Kiếm khí vốn ở khắp nơi, vô khổng bất nhập bị xông tán trong nháy mắt, hình thành một khoảng chân không.

Còn Hãm Tiên Kiếm Môn nơi Âm Dương Lão Tổ đang ở cũng bị tự bạo ra một lỗ hổng, uy năng đại giảm.

La Hầu khế cơ tương liên, lập tức một ngụm tiên huyết thổ ra.

"Chết là các ngươi." "Tất cả cho ta chết!" La Hầu lúc này đã hoàn toàn phát điên, toàn lực thôi động Tru Tiên Kiếm Trận, tru sát ba người còn lại.

"La Hầu, cho ta cùng chết đi!" Lại một tiếng tự bạo vang lên.

Thì ra Càn Khôn Lão Tổ cũng không chịu nổi kiếm khí, trực tiếp tự bạo.

Tuyệt Tiên Kiếm Môn nơi hắn ở cũng bị tự bạo ra một lỗ hổng.

La Hầu lần nữa khái huyết.

Nhưng hắn nhìn hai người trong trận, trong mắt lóe lên một tia ngoan lạt.

Hắn đem toàn bộ Pháp Lực còn lại trong cơ thể quán chú vào hai tòa kiếm môn còn lại.

Lập tức áp lực của Dương Mi đại tăng.

Hắn vốn là Không Tâm Dương Liễu Thụ, nắm giữ Không Gian Đại Đạo.

Nhưng kiếm khí thế giới này hoàn toàn ngăn cách không gian, khiến hắn căn bản không có sức chống đỡ.

Lúc này hắn cũng đã trọng thương, nếu tiếp tục chống đỡ, cũng chỉ có một con đường vẫn lạc.

"Hồng Quân đạo hữu, ta đi trước một bước." Dương Mi gầm lên một tiếng giận dữ, trực tiếp đốt cháy bản nguyên, dùng Pháp Lực còn sót lại cưỡng ép mở ra một lỗ hổng không gian, trong nháy mắt chui ra ngoài.

Ba người trợ giúp do Hồng Quân mang đến, hai người tự bạo, một người trọng thương chạy trốn.

Chỉ còn lại một mình hắn.

Còn ở một bên khác của kiếm trận thế giới, Hồng Quân lại vẻ mặt đạm định.

Trước mặt hắn có một mảnh khánh vân.

Nhìn kỹ thì ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đằng, kim liên, anh lạc, thùy châu mãn thiên rơi xuống như nước mưa trước hiên nhà, nguyên nguyên bất đoạn, lạc dịch bất tuyệt.

Kiếm khí vô lượng lại không thể đột phá phòng ngự của khánh vân.

Chư Thiên Khánh Vân!

Thiên Đạo Vô Thượng Dị Bảo, phẩm cấp ngang hàng với Tiên Thiên Chí Bảo, chính là do Hạo Nhiên Chính Khí trong lòng Bàn Cổ đại thần hóa thành.

Có bảo vật này, hắn đã đứng ở thế bất bại.

"La Hầu, ngươi còn chấp mê bất ngộ sao?" Ngay cả chỉ còn một mình hắn, vẫn không thay đổi sắc mặt, không chút gợn sóng.

"Ha ha." "Ta ngược lại muốn xem ngươi còn có át chủ bài gì!" La Hầu phóng thanh cười lớn.

Hai chết một chạy, lợi thế của hắn đã rất lớn.

Tuy Tru Tiên Kiếm Trận uy năng giảm sút, nhưng chỉ bằng một mình Hồng Quân, làm sao phá trận.

Cho nên La Hầu tự cho mình nắm chắc phần thắng.

Không ngờ Hồng Quân đã sớm có chuẩn bị.

"Ra đây đi." Hồng Quân dao thân một biến, lại có ba 'Hồng Quân' bước ra.

Chính là Tam Thi mà hắn đã chém.

Hồng Quân lấy Càn Khôn Đỉnh giao cho Thiện Thi, "Đạo hữu, xin hãy đến Lục Tiên Kiếm Môn." Thiện Thi tiếp nhận Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh, gật đầu, "Đương nhiên như vậy." "Đạo hữu, xin hãy đến Hãm Tiên Kiếm Môn." Tiếp theo, Hồng Quân giao Thái Cực Đồ cho Ác Thi.

"Đạo hữu, xin hãy đến Tuyệt Tiên Kiếm Môn." Hồng Quân lại giao mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp cho Tự Ngã Thi.

Còn hắn thì cầm Chư Thiên Khánh Vân, tọa trấn Tru Tiên Kiếm Môn.

Lần này, bốn người lại lần nữa tọa trấn Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng khác biệt là, bốn người này đều có linh bảo hộ thân.

Còn Tru Tiên Kiếm Trận của La Hầu trước đó do Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ tự bạo đã uy năng đại giảm.

Tru Tiên Kiếm Trận đã lung lay sắp đổ, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ nát.

La Hầu thao túng Tru Tiên Kiếm Trận, tự nhiên nhìn rõ tất cả.

Vẻ mặt vốn nắm chắc phần thắng lập tức biến thành điên cuồng.

"Ha ha." "Hồng Quân ngươi mới là kẻ giỏi tính kế a." "Không ngờ cuối cùng chúng ta vẫn bị ngươi tính kế a." Có Tam Thi gia nhập, La Hầu biết Tru Tiên Kiếm Trận của mình bị phá chỉ là vấn đề thời gian.

Còn chính hắn cũng sẽ trọng thương, vô lực hồi thiên.

Thì ra tất cả đằng sau đều bị Hồng Quân tính kế a.

Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ, Dương Mi Đại Tiên đồng dạng cũng bị hắn tính kế.

Nếu hắn giao những linh bảo này cho ba người sử dụng, căn bản sẽ không có cục diện hai chết một chạy như bây giờ.

Tiếng cười của La Hầu tràn đầy lạc lõng và không cam lòng.

Một khi kiếm trận bị phá, hắn căn bản không phải đối thủ của Hồng Quân.

Bỗng nhiên, hắn nhớ lại lời của vị luyện đan đại sư thần bí kia nói.

Khi chính mình cùng đồ mạt lộ, chỉ cần ngưng tụ bản nguyên, lớn

tiếng hô hoán người này là được.

Quả nhiên vẫn đi đến bước này sao?

La Hầu nhìn Hồng Quân sắp phá trận mà ra, bắt đầu Nguyên Thần lớn tiếng hô hoán, "Đạo hữu có đó không?" "Bản nguyên của ta La Hầu ngươi còn muốn hay không?" Cùng với sự kết thúc của Long Hán Sơ Kiếp, Đạo Ma Chi Tranh cũng đã đi đến thời khắc then chốt nhất.

La Hầu vốn tưởng rằng cùng với việc Âm Dương Lão Tổ, Càn Khôn Lão Tổ tự bạo, Dương Mi Đại Tiên trọng thương bỏ chạy, trận Đạo Ma Chi Tranh này sẽ kết thúc với chiến thắng của hắn.

Nhưng vạn vạn không ngờ tới, Hồng Quân kỳ thực đã sớm có chuẩn bị.

Hắn đã chém đi Tam Thi, mỗi một cỗ đều có chiến lực Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Cùng với sự trợ giúp của Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo, phá trận cũng chỉ là vấn đề thời gian.

La Hầu tự biết vô lực hồi thiên lúc này đã điên cuồng đến cực điểm.

Hắn chuẩn bị dẫn động địa mạch tổ của Tây Phương Đại Lục và pháp bảo của bản thân.

Ngay cả có chết, hắn cũng muốn kéo cả Tây Phương cùng chôn theo.

Bất quá trước đó, hắn nhớ lại lời nói của Lâm Trường Sinh trước đây, liền Nguyên Thần lớn tiếng hô hoán "Đạo hữu có đó không?" "Bản nguyên của ta La Hầu ngươi còn muốn hay không?" Chỉ là cùng với tiếng hắn dứt lời, không có ai hồi ứng hắn.

Chẳng lẽ vị luyện đan đại sư thần bí kia không đến nơi này sao?

Trong lòng La Hầu nghi hoặc, đúng lúc này, lông mày hắn nhíu lại.

Dưới Thần Niệm của hắn, kiếm khí thế giới do Tru Tiên Kiếm Trận hình thành lại bị sinh linh bên ngoài xâm nhập.

Điều này khiến hắn chấn kinh đồng thời vội vàng Thần Niệm nhìn qua.

Lại là Lục Tiên Kiếm Môn.

Đợi đến khi Thần Niệm của hắn nhìn rõ, lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

Lại là vị luyện đan đại sư thần bí kia.

Hắn làm sao lại xâm nhập vào kiếm trận?

Phải biết đây chính là sát trận đệ nhất dưới Thiên Đạo a.

Chương 110

Đã là cấp độ Tiên Thiên Chí Bảo.

Hơn nữa chưa từng xuất hiện ở Hồng Hoang, cho dù hắn muốn phá giải kiếm trận, cũng không nhanh như vậy chứ?

Chẳng lẽ nói khi Tru Tiên Tứ Kiếm còn dưới phong ấn của Bàn Cổ, hắn đã nghiên cứu qua rồi sao?

Điều này khiến lòng La Hầu chấn động.

Nếu nghĩ như vậy, khoảng thời gian đó phong ấn của Bàn Cổ quả thật đã xảy ra dị thường.

Tru Tiên Tứ Kiếm bên trong phong ấn không biết vì sao lại phát sinh bạo động.

Chính mình còn Thần Niệm quét qua, căn bản không phát hiện ra điều bất thường.

Phải rồi.

Khoảng thời gian đó, Tây Phương Đại Lục còn thường xuyên giáng xuống công đức.

Đủ để chứng minh khoảng thời gian đó vị luyện đan đại sư thần bí này đã ở Tây Phương Đại Lục.

Xem ra, hắn đã sớm bắt đầu bố cục rồi sao?

Năng lực tính kế của Hồng Quân dường như không đáng nhắc đến trước bố cục của hắn a.

Bất quá lúc này hắn vì sao lại muốn tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận?

Chẳng lẽ hắn muốn giúp ta đánh bại Hồng Quân?

Ý nghĩ này vừa mới nảy sinh, liền bị La Hầu phủ quyết.

Nếu hắn muốn giúp chính mình, lần đó đã đồng ý rồi.

Xem ra hắn có tính toán riêng của mình a.

Bất kể thế nào, chỉ cần là đối phó Hồng Quân, hắn sẽ không quản nhiều như vậy.

Thần Niệm bao phủ qua, hắn cũng muốn xem vị luyện đan đại sư thần bí này rốt cuộc muốn làm gì.

Không sai, Lâm Trường Sinh đã xâm nhập vào Lục Tiên Kiếm Môn.

Ngay sau khi Âm Dương và Càn Khôn tự bạo, hắn đã động thân rồi.

Hắn muốn nhanh chóng cướp lấy Càn Khôn Đỉnh trước khi Hồng Quân phá trận.

Tru Tiên Kiếm Trận quả thật lợi hại, may mắn là trước đó hắn đã cảm ngộ qua Tru Tiên Tứ Kiếm, thu được bốn loại kiếm ý.

Nhờ vậy mới có thể nhẹ nhàng tiến vào kiếm trận như vậy.

Vừa vào kiếm trận, ngay cả là kiếm trận uy năng đã đại giảm, Lâm Trường Sinh vẫn cảm nhận được sự khủng bố của nó.

Đây là một loại kiếm khí vô khổng bất nhập, hơn nữa vô cùng vô tận.

Hầu như là trong một hơi thở, đã có vạn vạn ức kiếm khí oanh kích tới.

Chẳng trách Âm Dương Lão Tổ bọn họ không chịu nổi.

Không có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và thực lực cường hãn, muốn phá trận cực kỳ khó.

Đồng thời cũng hiểu vì sao phải bốn người đồng thời phá trận.

Nếu không, bốn trận không ngừng biến hóa, ngay cả Thánh Nhân cũng phải chết trong đó.

Bất quá với uy năng tàn khuyết của Tru Tiên Kiếm Trận hiện nay, nhục thân của hắn đã có thể trực tiếp cứng rắn chống đỡ.

Thanh quang mông lung sáng lên, công pháp đoán thể trong khoảnh khắc này tự chủ phát động.

Lâm Trường Sinh không màng những thứ khác, vội vàng tìm Thiện Thi của Hồng Quân.

Sở dĩ hắn không để ý đến cả La Hầu, chính là lo lắng một khi Hồng Quân phá trận, sau khi Tam Thi hợp nhất, muốn cướp đoạt Càn Khôn Đỉnh sẽ rất khó.

Hiện nay Thiện Thi chỉ có thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ, cộng thêm chỉ có một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dưới tốc chiến tốc thắng, tuyệt đối có thể dễ dàng đoạt lấy.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã tìm thấy Thiện Thi đang tọa lạc giữa hư không.

Càn Khôn Đỉnh tán phát linh quang vô thượng, vững như bàn thạch tiêu ma kiếm khí trong Lục Tiên Kiếm Môn.

Chính là nó rồi.

Tốc chiến tốc thắng.

Lâm Trường Sinh không nói hai lời, trực tiếp không gian thuấn di đến trước mặt Thiện Thi.

“Khai Thiên.” Khai Thiên áo nghĩa trực tiếp bùng phát.

Hồng Mông Pháp Tắc, Lực Chi Đại Đạo!

Hồng Mông Pháp Tắc, Hủy Diệt Đại Đạo!

Hồng Mông Pháp Tắc, Kim Chi Đại Đạo!

Để đảm bảo vạn vô nhất thất, Lâm Trường Sinh trực tiếp gia trì ba loại Đại Đạo lên quyền này.

May mắn có Hồng Mông Pháp Tắc, nếu không ba loại Đại Đạo tất nhiên sẽ có xung đột.

Hiện tại thì dung hợp thành một đòn công kích mạnh hơn.

Quyền này, thiên biến vạn hóa, ẩn chứa Đại Đạo chí lý, lại uẩn hàm sức mạnh vô thượng, phảng phất vũ trụ hỗn nguyên cũng có thể bị đánh xuyên.

Thiện Thi của Hồng Quân vạn vạn không ngờ tới, lại có người đánh lén.

Trong kinh nộ, chỉ đành đem toàn bộ Pháp Lực của bản thân quán chú vào Càn Khôn Đỉnh.

Lập tức kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo do liên bồng Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành này bùng phát linh quang vô cùng, văn lộ trên đỉnh thân phảng phất sống dậy.

"Đông!" Tiếng trầm muộn vang lên.

Lấy Càn Khôn Đỉnh làm điểm, một luồng khí lãng khủng bố trực tiếp quét sạch kiếm khí của toàn bộ Lục Tiên Kiếm Môn.

Tiếng va chạm khủng bố khiến toàn thân Pháp Lực của Thiện Thi của Hồng Quân chấn động, khó chịu đến cực điểm.

Còn kiện phòng ngự chí bảo này cũng điên cuồng ong ong, sau đó bay ngược ra ngoài.

Trước một quyền Khai Thiên áo nghĩa, gia trì ba loại Đại Đạo của Lâm Trường Sinh, kiện phòng ngự chí bảo này cũng bị oanh bay ra

ngoài.

Hồng Quân ở Tru Tiên Kiếm Môn xa xa đột nhiên biến sắc mặt, "Không tốt." "Lại có người đánh lén." "Mau chóng phá trận." Dưới sự liên kết tâm thần, bản thể của Hồng Quân cũng biết chuyện gì đã xảy ra.

Lập tức tăng nhanh tốc độ phá trận.

Tru Tiên Kiếm Trận vốn đã lung lay sắp đổ càng trở nên nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ nát.

"Ha ha." "Hồng Quân ngươi cũng có ngày hôm nay." La Hầu ngoài đại trận trong nháy mắt đã biết tất cả.

Thì ra vị luyện đan đại sư thần bí này đã để mắt đến kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia rồi.

Cũng tốt, chỉ cần có thể khiến Hồng Quân khó chịu, ta sẽ giúp ngươi một tay.

Nghĩ đến đây, La Hầu vận dụng Pháp Lực còn lại, tay cầm Thí Thần Thương, chân đạp Diệt Thế Hắc Liên liền xông vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Hắn muốn đi cản Hồng Quân bản thể.

Mặc dù hắn đã cảm nhận được trong cõi u minh chính mình sẽ chứng đạo thất bại, nhưng hắn vẫn muốn tiến hành một ván cuối cùng.

"La Hầu ngươi tìm chết!" Hồng Quân lúc này vô cùng sốt ruột.

Càn Khôn Đỉnh là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng quan trọng của hắn.

Cũng là một sự bố trí trong kế hoạch tiếp theo của hắn, tuyệt đối không thể mất.

Lúc này nhìn thấy La Hầu lại dám đến ngăn cản mình, lập tức nộ hỏa trung thiêu, trực tiếp khống chế Bàn Cổ Phiên liền giết qua.

Để nhanh chóng kết thúc trận chiến, Hồng Quân lại tế xuất Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu.

Kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này sau này Nữ Oa có được trên Phân Bảo Nham đã bùng phát uy năng khủng bố, mặc cho Pháp Lực của ngươi mạnh đến đâu, cũng không thể chạy thoát, mà ai trúng liền chết, nhục thân và Nguyên Thần đều không giữ được.

Trong Tru Tiên Kiếm Môn của Tru Tiên Kiếm Trận.

La Hầu lúc này đã không còn dũng mãnh như ban đầu, tóc tai bù xù, trở nên vô cùng chật vật.

Pháp Lực trong cơ thể chỉ còn thập bất tồn nhất.

Diệt Thế Hắc Liên cũng dưới công kích của Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu mà hư hao hơn nửa.

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương đồng dạng cũng đã tổn hao một nửa.

La Hầu đã triệt để cùng đồ mạt lộ rồi.

"La Hầu, cút ngay cho ta!" Hồng Quân bản thể gầm lên một tiếng giận dữ.

"Ha ha ha." "Hồng Quân, ngươi ta tính kế đấu tranh một đời." "Không ngờ hôm nay lại có thể nhìn thấy bộ dạng ngươi khí cấp bại hoại." "Thế nào, cảm giác vốn tưởng rằng mọi thứ đều nằm trong tính kế lại xuất hiện biến số ra sao?" La Hầu phát ra tiếng cười điên cuồng chấn động trời đất.

Lúc này, hắn đã hoàn toàn phát điên.

Khí thế trên người đột nhiên trở nên cuồng bạo.

Hồng Quân biến sắc, tên điên này lại muốn tự bạo rồi.

Đúng lúc này, trận chiến ở Lục Tiên Kiếm Môn cũng đã kết thúc.

Lâm Trường Sinh trực tiếp trấn áp Thiện Thi của Hồng Quân.

Trong tay đang nắm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh không ngừng ong ong giãy giụa.

"Các hạ, ngươi đây là muốn cùng ta Hồng Quân làm địch sao?" "Ngươi có biết làm như vậy hậu quả thế nào!" Hồng Quân trừng mắt nhìn Lâm Trường Sinh.

"Hồng Quân, ngươi cũng bớt hù dọa ta đi." "Trước đó ngươi đưa linh bảo của Mộng Cảnh Ma Thần cho ta đã gài ta một lần rồi." "Bây giờ chẳng qua là nhân quả báo ứng mà thôi." Lâm Trường Sinh khẽ cười, cảm nhận khí thế cuồng bạo của Tru Tiên Kiếm Môn, hắn biết mình nên rời đi rồi.

"Ngươi là Kỳ Lân Tử của Kỳ Lân tộc sao?" Trong đồng tử của Hồng Quân có vẻ kinh nghi bất định.

Chương 111

Sao có thể như vậy?

Hắn làm sao lại lừa được Thủy Kỳ Lân?

Chỉ là còn chưa kịp nghĩ nhiều, Lâm Trường Sinh đã biến mất ở Lục Tiên Kiếm Môn.

Thiện Thi của Hồng Quân đồng dạng cảm nhận được sự triệu hoán của bản thể, bắt đầu chạy về phía Tru Tiên Kiếm Môn.

Căn bản không cần giao lưu, bản thể của Hồng Quân đã biết chuyện gì đã xảy ra.

Tam Thi hợp nhất, bây giờ cần nhanh chóng rời khỏi đây.

Nếu không tên điên La Hầu tự bạo, ngay cả hắn cũng không chịu nổi.

"Địa mạch chủ, cùng ta bạo!" La Hầu gầm lên một tiếng giận dữ, hai mắt trở nên đỏ rực vô cùng.

Thần Niệm của hắn rất nhanh bao phủ địa mạch tổ.

Khoảnh khắc này, một luồng ba động hủy thiên diệt địa bao phủ toàn bộ Tây Phương Đại Lục.

Hồng Quân đã sớm rút ra khỏi địa giới Tây Phương Đại Lục.

Hắn hai mắt bình đạm nhìn Tây Phương Đại Lục sắp bị hủy diệt, Nguyên Thần bắt đầu nhanh chóng thôi toán.

Càn Khôn Đỉnh vẫn còn ở Tây Phương Đại Lục.

Ta ngược lại muốn xem La Hầu tự bạo, ngươi có sống sót được hay không.

Cho dù sống sót, lần này cũng sẽ không để ngươi chạy thoát.

Lâm Trường Sinh tuy không thể thôi toán, nhưng trong Càn Khôn Đỉnh của hắn lại có Thần Niệm của hắn, bất cứ lúc nào cũng có thể thôi toán ra.

Ngay khi La Hầu sắp tự bạo, Lâm Trường Sinh xuất hiện bên cạnh hắn.

Nhìn Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên đã hư tổn, Lâm Trường Sinh trực tiếp thu lấy.

"Đạo hữu, một tia bản nguyên của ta nằm trong Diệt Thế Hắc Liên." "Hi vọng ngươi có thể giữ lời hứa." La Hầu thu tất cả vào mắt, cũng không ngăn cản Lâm Trường Sinh.

"Yên tâm đi." "Ta sẽ thu hắn làm đệ tử, hơn nữa hắn sẽ lấy Đại Đạo chứng đạo, thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Con đường ngươi không thành công, đệ tử của ta có thể." Lâm Trường Sinh đạm đạm nói, sau đó trực tiếp vượt qua không gian rời khỏi nơi này.

Hắn bây giờ phải làm là luyện hóa Càn Khôn Đỉnh.

Nếu không Hồng Quân bất cứ lúc nào cũng có thể thôi toán ra vị trí của hắn.

May mắn là hắn đã sớm có chuẩn bị.

Trong Mộng Cảnh Thế Giới mà mình kiến tạo, hắn đã bố trí trước Trận Pháp Che Trời.

Ngay cả Thiên Đạo cũng không thể tra xét, cho dù kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này có Thần Niệm của Hồng Quân, hắn cũng không thể thôi toán ra vị trí của chính mình.

Lâm Trường Sinh rời đi không lâu, liền nghe thấy một loạt tiếng

nổ khủng bố vang lên.

Toàn bộ Tây Phương Đại Lục đều đang chấn động.

La Hầu tự bạo, hơn nữa dẫn động địa mạch tổ cùng hắn tự bạo.

Sức mạnh khó có thể tưởng tượng, trong khoảnh khắc đã biến thế giới Tây Phương vốn có thành vùng đất cằn cỗi, dùng từ thiên sang bách khổng, bất mao chi địa để hình dung một chút cũng không quá lời.

Lâm Trường Sinh trốn trong Mộng Cảnh Thế Giới của mình, hiển nhiên cảm nhận được những dư ba bùng nổ này đã tránh né thế giới của mình.

Xem ra Thiên Đạo cũng không hi vọng Mộng Cảnh Thế Giới mà mình bố trí trên địa mạch tổ bị hủy hoại a.

Cùng với việc Ma Tổ La Hầu tự bạo, lập tức bổ toàn Pháp Tắc Ma Chi của Thiên Đạo.

Khoảnh khắc này, thiên địa lại lần nữa trở nên thanh minh.

Sát khí Lượng Kiếp biến mất hoàn toàn.

Nguyên Thần không linh, lại là một thời đại thích hợp ngộ đạo.

Tuy nhiên Hồng Quân lại không vui nổi.

Vì việc La Hầu tự bạo, hắn đã nhìn thấy nhân quả nghiệp lực giáng lâm lên chính mình.

Mặc dù tất cả những điều này đều là do La Hầu tự bạo mới hủy hoại Tây Phương Đại Lục.

Nhưng chính mình cũng cần phải gánh chịu một phần nhân quả nghiệp lực.

Xem ra sau này phải nghĩ cách hoàn trả rồi.

Bất quá bây giờ không phải lúc để suy xét những điều này, mà là phải tìm ra kẻ dám động thủ với mình.

Tuy nhiên Hồng Quân vừa mới thôi toán, liền biến sắc mặt.

"Sao có thể như vậy?" "Vì sao cảm ứng Thần Niệm của ta và Càn Khôn Đỉnh lại hoàn toàn biến mất?" Cho dù vị luyện đan đại sư thần bí kia muốn luyện hóa Càn Khôn Đỉnh cũng không nhanh như vậy a.

Chẳng lẽ nói, hắn và Càn Khôn Đỉnh đều đã vẫn lạc trong sự tự bạo của La Hầu sao?

Ý nghĩ này chỉ thoáng qua, liền bị Hồng Quân lắc đầu phủ nhận.

Cho dù Càn Khôn Đỉnh bị hủy diệt, hắn cũng sẽ có cảm ứng.

Nhất định là hắn đã bình tế khí cơ giữa mình và Càn Khôn Đỉnh.

Đáng chết.

Hắn lấy đâu ra nhiều thủ đoạn như vậy!

Loại biến số không thể tính kế này khiến Hồng Quân phát điên.

Mặc cho Thần Niệm của hắn từng tấc từng tấc quét qua Tây Phương Đại Lục, cũng không thu hoạch được gì.

Cuối cùng hắn chỉ có thể sắc mặt âm trầm rời khỏi Tây Phương Đại Lục.

Hiện giờ, thiên địa thanh minh, hắn cũng cảm nhận được khế cơ tấn cấp, cần phải trở về lập tức bế quan.

"Đợi ta thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, mượn sức mạnh của Thiên Đạo, ta ngược lại muốn xem ngươi có còn vô pháp thôi toán hay không." Sau khi Hồng Quân rời đi, chỉ để lại thế giới Tây Phương đã hóa thành tiêu thổ.

Trong một đại hình Tiên Thiên cấm chế đại trận nào đó.

“Sư huynh, không còn nữa rồi.” “Tây Phương Đại Lục đã hoàn toàn không còn nữa.” Chuẩn Đề thất hồn lạc phách nói.

Trận chiến giữa Hồng Quân và La Hầu bọn họ đã nhìn thấy.

La Hầu tự bạo, hủy hoại địa mạch tổ Tây Phương bọn họ cũng đã nhìn thấy.

Lần này, thế giới Tây Phương là thật sự đã trở thành bất mao chi địa.

Cũng may bọn họ có Tiên Thiên đại trận bảo hộ, nếu không cũng sẽ tan thành tro bụi.

“Tên La Hầu đáng chết này, chết rồi cũng phải kéo cả Tây Phương cùng đệm lưng, thực sự quá đáng hận.” “Còn Hồng Quân kia, rõ ràng có thể ngăn cản hắn, lại khoanh tay đứng nhìn, đồng dạng đáng hận.” Tiếp Dẫn nghiến răng nghiến lợi nói.

“Sư huynh.” “Ngươi còn nhớ người đã từng xâm nhập vào Tiên Thiên đại trận trước đó không?” Chuẩn Đề âm trầm hai mắt hỏi.

Bọn họ nhớ lại lời người đã từng xâm nhập Tiên Thiên đại trận trước đó.

Cho đến bây giờ vẫn chưa thấy lại, khả năng rất lớn là đã vẫn lạc rồi.

Nhưng lời hắn nói, vẫn còn văng vẳng bên tai bọn họ.

“Xem ra, người đó quả thật rất có khả năng là do Hồng Quân phái đến.” “Hắn không những không ngăn cản La Hầu, thậm chí còn có ý định giúp hắn một tay.” “Hồng Quân này quả thực xấu xa đến cực điểm.” Chuẩn Đề phẫn nộ nói.

“Ai, sư đệ.” “Hiện nay đã thành định cục, chúng ta cũng sắp hóa hình rồi.” “Vẫn nên nỗ lực tu luyện đi.” Sự việc đã đến nước này, bọn

họ cũng vô lực hồi thiên.

Chỉ có thể chuẩn bị hóa hình trước rồi tính.

Trận Đạo Ma tranh đã kết thúc bằng việc La Hầu tự bạo, châm ngòi cho sự suy tàn của tổ mạch phương Tây.

Trời đất thanh minh, việc cảm ngộ Pháp Tắc Thiên Đạo trở nên vô cùng thuận lợi.

Một kỷ nguyên mới đã đến.

Tam Thanh cùng một số Thánh Quân Tiên Thiên Thần Thai khác đều đã đến thời khắc hóa hình.

Tuy rằng bản nguyên của bọn họ đã bị Trường Sinh Đạo Tôn lấy đi một phần, nhưng sau hàng ức năm khổ tu, nay đã hoàn toàn bổ sung trở lại.Côn Luân Sơn.

Một Tiên Thiên Cấm Chế Đại Trận khổng lồ dần dần biến mất.

Bên trong đại trận vốn nên là động thiên phúc địa, nhưng lại có vẻ tiêu điều.

Chỉ có lác đác vài gốc linh căn cắm rễ sinh trưởng, mà phẩm cấp lại cực kỳ thấp kém.

Ba luồng sáng chói mắt phát ra thanh quang, sau đó hóa thành ba đạo nhân hình.

Khí thế Đại La Kim Tiên ngút trời bay lên. "Ngã Thái Thanh Lão Tử, hóa hình!" "Ngã Nguyên Thủy, hóa hình!" "Ngã Thông Thiên, hóa hình!" Ánh sáng tan đi, lộ ra dung mạo của Tam Thanh.

Chỉ là lúc này sắc mặt Tam Thanh đều không tốt, không hề có chút vui mừng nào sau khi hóa hình.

Nhìn động thiên phúc địa tiêu điều trống rỗng, Tam Thanh đều nhớ lại mọi chuyện Trường Sinh Đạo Tôn đã làm với bọn họ. "Đạo huynh,

nay chúng ta đã hóa hình, cũng là lúc nên đi tìm vị Trường Sinh Đạo Tôn kia rồi." "Sự sỉ nhục ngày ấy, ngã vẫn còn ghi nhớ trong lòng." Thông Thiên với tính khí nóng nảy liền muốn đi tìm Lâm Trường Sinh.

Nguyên Thủy quát lớn một tiếng: "Tam đệ, không được vọng động!" "Nguyên Thủy nói không sai." "Nay trời đất thanh minh, vô số Tiên Thiên chi vật nối tiếp nhau xuất thế." "Chính là thời điểm để ngã đẳng tìm kiếm cơ duyên." "Thù tất nhiên phải báo, nhưng không phải lúc này." Thái Thanh Lão Tử nhớ lại trận chiến năm xưa, ngay cả khi đã hóa hình, ngài cũng chưa chắc đã cảm thấy mình là đối thủ.

Bởi vậy, việc cấp bách hiện giờ vẫn là lấy việc đề thăng thực lực làm trọng.Trên Bất Chu Sơn.

Một Tiên Thiên Đại Trận tương tự cũng dần dần biến mất.

Hai luồng sáng cảm nhận được Thiên Cơ, cũng lập tức hóa hình mà ra.

Chính là Phục Hy và Nữ Oa. "Cuối cùng cũng hóa hình rồi a!" Phục Hy cảm nhận sinh cơ của Hồng Hoang Đại Địa, nhẫn không được hít sâu hai hơi. "Đúng vậy." "Nay Thiên Đạo phục hồi, cảm ngộ Pháp Tắc rõ ràng." "Nhưng lại vẫn khó mà cảm ngộ Đại Đạo." "Cũng chẳng biết khi nào mới có thể gặp lại Trường Sinh Đạo Hữu." "Ngã còn muốn biết Trảm Tam Thi chi pháp nữa." Việc đầu tiên Nữ Oa muốn làm sau khi hóa hình là tìm Lâm Trường Sinh.

Chương 112

Bởi vì bọn họ đều đã là Đại La Kim Tiên.

Cảnh giới tiếp theo, theo lời Trường Sinh Đạo Hữu, là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng cảnh giới này cần cảm ngộ Đại Đạo.

Nay Đại Đạo ẩn mình, muốn cảm ngộ thực sự quá khó khăn, hoàn toàn không có đầu mối.

Bởi vậy, nàng muốn nghe Trường Sinh Đạo Hữu nói về Trảm Tam Thi chi pháp, rồi quyết định con đường tu luyện tiếp theo. "Trường Sinh Đạo Hữu, hành tung phiêu hốt, vô pháp suy tính." "Chỉ có thể hữu duyên tái ngộ." "Tiểu muội, không bằng nhân lúc trời đất thanh minh này, chúng ta kết bạn du ngoạn Hồng Hoang đi." Phục Hy lúc này trông hệt như đứa trẻ bị nhốt trong nhà, nôn nóng muốn ra ngoài ngắm nhìn.

Nữ Oa khẽ cười, "Thiện."Dưới chân Bất Chu Sơn.

Tiên Thiên Đại Trận biến mất, lộ ra Bàn Cổ Thần Điện cổ xưa.

Mười hai cái kén máu tựa như được triệu hoán, toàn bộ phá kén mà ra.

Mười hai thân ảnh khổng lồ đứng sừng sững giữa trời đất, như Ma Thần giáng lâm bên ngoài Bàn Cổ Thần Điện. "Ngã Thập Nhị Tổ Vu rốt cuộc cũng hóa hình rồi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang phát ra âm thanh như sấm dội. "Phải đó, khoảng thời gian này đã khiến ngã đẳng chịu đủ rồi." Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang cũng tiếp lời. "Nếu không phải vị Đạo Tôn kia tương trợ, vẫn chẳng biết có thể gắng gượng đến khoảnh khắc hóa hình này không." Lời nói của Hỏa Chi

Tổ Vu khiến Thập Nhị Tổ Vu đều chìm vào hồi ức.

Tuy rằng lúc ấy bọn họ vì Nguyên Thần bị Sát Khí và Ô Trọc chi khí xâm thực mà chìm vào giấc ngủ sâu.

Nhưng không có nghĩa là bọn họ không biết gì về thế giới bên ngoài.

Đạo Tôn thần bí đột nhiên xông vào Tiên Thiên Đại Trận, hơn nữa còn có thể lấy nhục thân trực tiếp chống lại uy áp của Bàn Cổ Thần Điện, vốn đã giành được sự tôn trọng của bọn họ.

Lại thêm Lâm Trường Sinh dùng thủ đoạn nghịch thiên giúp bọn họ tịnh hóa Sát Khí và Ô Trọc chi khí, dưỡng dục lại Nguyên Thần của bọn họ.

Tuy rằng nhục thân bọn họ nay đã đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên, mà Nguyên Thần lại chỉ có cảnh giới Huyền Tiên.

Nhưng chỉ cần tu luyện, Nguyên Thần vẫn có thể tiếp tục mạnh lên.

Nếu không có Lâm Trường Sinh ra tay, Nguyên Thần của bọn họ sẽ hoàn toàn biến mất.

Bởi vậy, mọi việc Lâm Trường Sinh làm, đều được bọn họ từ tận đáy lòng phụng làm Đạo Tôn. "Đạo Tôn thủ đoạn thông thiên, nếu Tổ Vu nhất tộc ngã gặp lại, nhất định phải hảo sinh cảm tạ một phen." "Bất quá Nguyên Thần là bí mật của Vu tộc chúng ta, đừng dễ dàng hiển lộ." Hậu Thổ trầm tư một lát rồi nói. "Hậu Thổ muội muội, sợ gì chứ." "Tổ Vu chúng ta là do tinh huyết của Phụ Thần Bàn Cổ hóa thành." "Hồng Hoang Đại Lục đều nên thuộc về Vu tộc chúng ta." "Cần gì phải cẩn thận đến mức này." Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công lẩm bẩm. "Đồ ngu!" "Cái đầu õng nước của ngươi có thể nghĩ ra chuyện gì chứ." "Nay Tiên Thiên Thần Thai Thánh Quân nối tiếp nhau

hóa hình, ẩn giấu vô số Đại Năng." "Có thêm một lá bài tẩy đương nhiên là tốt nhất." "Hơn nữa, Nguyên Thần của ngươi mới chỉ cảnh giới Huyền Tiên, nói ra thì vẻ vang lắm sao?" Đế Giang hận sắt không thành thép mà vỗ một chưởng vào sau gáy Cộng Công. "Chúng ta đều tán thành lời Hậu Thổ muội muội nói." Các Tổ Vu còn lại thấy vậy, đều lên tiếng bày tỏ thái độ.Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chân Hỏa cực nóng không ngừng phun trào.

Hai đạo thân ảnh cũng xuất hiện trong hư không.

Một người tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, một người tay cầm Hỗn Độn Chung.

Chính là Đế Tuấn và Thái Nhất. "Đại huynh, chúng ta cuối cùng cũng hóa hình rồi!" "Có phải nên đi tìm phiền phức của Nhân Đạo Chi Chủ kia rồi không?" Thái Nhất thì khắc ghi sự sỉ nhục ngày đó. "Chuyện này không vội." "Ngã đẳng vừa mới hóa hình, vẫn nên du lịch Hồng Hoang nhiều hơn." "Kết giao thêm một số đồng đạo mới tốt." "Như vậy mới thuận tiện cho kế hoạch sau này của chúng ta." So với việc đi tìm phiền phức của Trường Sinh Đạo Tôn kia, Đế Tuấn càng có xu hướng nhân lúc sớm phát triển thế lực của mình.

Thái Nhất tuy trong lòng không muốn, nhưng cũng chỉ có thể đồng ý.Phương Tây.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng hóa hình mà ra.

Thế nhưng nhìn Phương Tây nghèo nàn tiêu điều lại muốn khóc không ra nước mắt. "Sư huynh, tiếp theo chúng ta nên làm gì đây?" Chuẩn Đề chẳng vui vẻ nổi chút nào. "Chỉ có thể trước tiên đến Đông Phương Đại Lục." "Nơi đó tài nguyên phong phú, linh bảo nhiều vô kể, có duyên với Phương Tây chúng ta." Tiếp Dẫn nhìn về hướng Đông Phương Đại Lục nói.Vô số Tiên Thiên Thần Thai Thánh Quân nối tiếp nhau hóa hình, Hồng Hoang nghênh đón một kỷ nguyên mới.

Mà đa số Tiên Thiên Thần Thai Thánh Quân đều đang tìm kiếm Trường Sinh Đạo Tôn này.

Lúc này, Lâm Trường Sinh, thân là người trong cuộc, lại đang trong thế giới mộng cảnh do mình kiến tạo mà kiểm kê thu hoạch lần này. "Thí Thần Thương, Diệt Thế Hắc Liên, Càn Khôn Đỉnh, bản nguyên của La Hầu, và cả ấu tể hậu duệ của Tam tộc." "Thu hoạch lần này không nhỏ a." Lâm Trường Sinh hài lòng nhìn ba kiện linh bảo này và một đoàn bản nguyên đen kịt.

Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên đã bị tổn hại, linh tính hao tổn nghiêm trọng.

Bất quá không sao, Lâm Trường Sinh cũng không định dùng pháp lực ôn dưỡng, để bọn chúng từ từ khôi phục.

Mà là quyết định chế tạo bọn chúng thành một thanh linh kiếm thuộc về ngã.

Có Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương làm nền, chế tạo ra ít nhất cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu thêm vào công đức ngã đã đạt được trước đó, tuyệt đối có thể thành tựu một Tiên Thiên Chí Bảo.

Bất quá hiện tại không thể vội.

Trước tiên luyện hóa Càn Khôn Đỉnh, sau đó trở về Bồng Lai Tiên Đảo bắt tay vào việc chế tạo linh kiếm.Bồng Lai Tiên Đảo.

Ngộ Đạo lúc này hiếm khi không tu luyện.

Nay tu vi của nàng đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Chỉ còn một bước nữa, là có thể nở Tam Hoa trên đỉnh đầu, thành tựu Đại La.

Đây là một bình cảnh, muốn đột phá, không hề dễ dàng như vậy.

Do đó, khoảng thời gian này, nàng đều không tu luyện.

Thỉnh thoảng thả lỏng một chút, mới có thể khiến Nguyên Thần càng thêm không minh.

Cảm ứng một chút, Thủy Linh và Thất Ngôn vẫn đang bế quan.

Bọn họ đều đang xung kích cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Lần trước Đạo Tôn giảng đạo và khắc tự đều khiến bọn họ thu hoạch không nhỏ.

Ngộ Đạo khẽ cười, quyết định đến dược viên xem một chút.

Trước đó nàng cảm ứng được Bất Tử Thần Hoàng Thảo sắp hóa hình.

Giờ cũng không biết đã đến mức nào rồi.

Đến dược viên, sinh cơ nồng đậm nơi đây khiến Ngộ Đạo cũng tinh thần phấn chấn.

Rất nhanh nàng liền nhìn thấy Bất Tử Thần Hoàng Thảo.

Lúc này Bất Tử Thần Hoàng Thảo tản ra Kim Tiên khí tức nồng đậm.

Một luồng bất hủ chi ý càng lúc càng mạnh mẽ.

Sắp hóa hình rồi.

Ngay khi suy nghĩ của Ngộ Đạo vừa dứt, Bất Tử Thần Hoàng Thảo hồng quang đại phóng.

Ngộ Đạo phảng phất nhìn thấy một con phượng hoàng đỏ rực tự do bay lượn trong hư không.

Rất nhanh, con phượng hoàng đỏ rực này liền chui vào trong hồng quang.

Một thân ảnh xinh đẹp mặc váy dài tơ mỏng đỏ rực bước ra. "Đại

sư tỷ." Thần Hoàng lộ ra nụ cười điềm tĩnh. "Chúc mừng cửu sư muội, cuối cùng cũng thành công hóa hình rồi." Ngộ Đạo cũng vô cùng vui mừng nói. "Đều là ân điển hóa của Đạo Tôn." Thần Hoàng cảm kích nói.

Cùng với sự hóa hình của Bất Tử Thần Hoàng Thảo, Khí Vận Kim Liên trên không Trường Sinh Tiên Tông lại càng nồng đậm thêm một phần.

Chỉ cần không ngừng có sinh linh hóa hình hoặc thực lực đề thăng, Khí Vận Kim Liên đều sẽ càng thêm nồng đậm.

Ngay lúc này, Tiên Thiên Đại Trận rung động.

Lâm Trường Sinh bước vào. "Là Đạo Tôn!" "Đạo Tôn trở về rồi!" Hai nàng nhìn nhau, liền vội vàng chạy tới. "Thần Hoàng, con cũng cuối cùng đã hóa hình rồi." Lâm Trường Sinh vừa trở về Bồng Lai Tiên Đảo đã nhìn thấy Thần Hoàng ngay lập tức.

Ban đầu ngài đã biết trong số những bản nguyên mang về này, Bất Tử Thần Hoàng Thảo chắc chắn sẽ là thứ đầu tiên hóa hình. "Vâng, đệ tử bái kiến Đạo Tôn." Thần Hoàng cung kính hành lễ nói. "Tốt, tốt, tốt." "Các con đều là đệ tử của ngã, có thể hóa hình mà ra, sư tôn này cũng rất vui lòng." "Bất quá sư tôn tạm thời không có gì ban cho các con." "Chờ khoảng thời gian này bận xong, ngã sẽ luyện chế một số Tiên Thiên Linh Bảo cho các con." Nếu chỉ nói riêng Lâm Trường Sinh, thì ngài vẫn khá giàu có.

Tiên Thiên Chí Bảo, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đều có.

Nhưng với tư cách là Tông Chủ Trường Sinh Tiên Tông, dường như lại có chút hàn toan.

Bất quá không sao, lần này ngài đã triệt để luyện hóa Càn Khôn Đỉnh.

Chỉ cần luyện chế một số linh bảo, đặt vào trong đó uẩn dưỡng là có thể đạt được Tiên Thiên Linh Bảo.

Đến lúc đó mỗi đệ tử đều sẽ có."Đúng rồi." "Lần này, Đạo Tôn lại mang về cho các con một số sư đệ sư muội." Nói xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp thả toàn bộ ấu tể hậu duệ Tam tộc trong Bách Thảo Đồ ra.

Còn có Khổng Tuyên và bản nguyên của La Hầu.

Thần Hoàng nhìn Phượng tộc, nhẫn không được đồng tử co rút lại.

Nàng khi ở Bất Tử Hỏa Sơn đã đản sinh 'linh'.

Bởi vậy đối với Phượng tộc vẫn có tình cảm.

Nay nhìn thấy Phượng tộc xuất hiện ở đây, tự nhiên là biết kết cục của Phượng tộc trong Lượng Kiếp lần này.

Chương 113

Trong lòng không khỏi có chút thở dài. "Tỉnh dậy đi." Những ấu tể hậu duệ Tam tộc này vẫn còn trong giấc ngủ say.

Đây là pháp lực các tộc thi triển để bảo vệ bọn họ.

Lúc này dưới một tiếng "tỉnh dậy" của Lâm Trường Sinh, bọn chúng từ từ mở mắt ra.

Chỉ là trong ánh mắt bọn chúng đều có vẻ mê mang.

Nhân Quả tuyến của bọn chúng toàn bộ bị chặt đứt.

Tương đương với việc bọn chúng chỉ vừa mới sinh ra, mọi thứ đều trong trạng thái mộng mị.

Bao gồm cả Khổng Tuyên cũng vậy.

Nàng vừa sinh ra, Nguyên Phượng đã vẫn lạc.

Bởi vậy Nhân Quả tuyến không nhiều. "Các tiểu gia hỏa." "Hoan nghênh các con đến Trường Sinh Tiên Tông." "Vị này là Tông Chủ, chúng ta đều gọi ngài là Đạo Tôn." Ngộ Đạo, vị đại sư tỷ này nhìn bọn chúng cười nói.

Hậu duệ Tam tộc tuy rằng mộng mị, nhưng từ trên người Lâm Trường Sinh cảm nhận được sự thân thiết và ý chí cường đại. "Đệ tử bái kiến Đạo Tôn." Tiếng nói non nớt vang lên, Lâm Trường Sinh không khỏi cười gật đầu. "Rất tốt." "Sau này các con chính là đệ tử đời thứ hai của Trường Sinh Tiên Tông ngã." Đã thu mười lăm Thân Truyền đệ tử, Lâm Trường Sinh sẽ không thu Thân Truyền nữa.

Bằng không ngài căn bản không thể phân tâm để giáo đạo bọn họ.

Thu làm đệ tử nội môn đời thứ hai vừa vặn thích hợp. "Đa tạ Đạo

Tôn." Ấu tể hậu duệ Tam tộc và Khổng Tuyên đồng thanh đáp. "Ngộ Đạo, con hãy an trí những sư đệ sư muội này đi." "Còn về đoàn bản nguyên này, ngã đã thi triển Điểm Linh chi thuật rồi." "Con hãy đặt nó ở bên dược viên đi." Lâm Trường Sinh nói. "Các sư đệ sư muội, ngã là Ngộ Đạo." "Cũng là đại sư tỷ của các con." "Ngã đưa các con đến đạo trường trước nhé." Ngộ Đạo cười nói.

Đạo trường đủ lớn, an trí những đệ tử nội môn đời thứ hai này thừa thãi.

Cùng với sự rời đi của Ngộ Đạo và Thần Hoàng, Lâm Trường Sinh nhìn Khí Vận Kim Liên một cái.

Ngài hiển nhiên cảm giác được lực lượng khí vận lại cường hóa không ít.

Rất tốt, mọi thứ đều đang phát triển theo chiều hướng tốt.

Bất quá nay cùng với việc đệ tử tông môn ngày càng nhiều, một số mặt phát triển của tông môn đã không theo kịp.

Trước tiên chính là chế độ thưởng phạt.

Không có quy củ, không thành phương viên.

Ngài không muốn đệ tử Trường Sinh Tiên Tông của mình đều là những kẻ ngồi hưởng thành quả.

Nơi này là Hồng Hoang, mọi thứ đều phải dựa vào thực lực của mình mà tranh thủ.

Ngay cả là đệ tử của Trường Sinh Đạo Tôn ngài cũng phải như vậy.

Bất quá nay Tiên Thiên Thần Thai Thánh Quân của Hồng Hoang nối tiếp nhau hóa hình, thả bọn họ ra ngoài thực sự có chút nguy hiểm.

Đúng rồi.

Lâm Trường Sinh mắt sáng lên.

Với thực lực hiện tại của ngài, hoàn toàn có thể dắt dẫn Doanh Châu Tiên Đảo đến đây rồi.

Chỉ cần lần lượt bố trí trận pháp ở Bồng Lai Tiên Đảo và Doanh Châu Tiên Đảo, lấy lực lượng của trận pháp là có thể hợp nhất hai đảo.

Đến lúc đó, sẽ bố trí thế giới mộng cảnh trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh không còn do dự nữa.

Bắt đầu bố trí trận pháp trên Bồng Lai Tiên Đảo.

Có sự gia trì của Khí Vận Kim Liên, việc bố trí trận pháp vô cùng nhanh chóng.

Ngộ Đạo và Thần Hoàng đã an trí xong đệ tử nội môn đời thứ hai nhìn bóng dáng bận rộn của Lâm Trường Sinh có chút không hiểu. "Đạo Tôn đây là đang bố trí trận pháp sao?" "Bồng Lai Tiên Đảo chúng ta có Tiên Thiên Đại Trận, hẳn là rất an toàn mà." May mà bọn họ không nghi hoặc lâu, âm thanh của Lâm Trường Sinh liền truyền đến. "Ngã ra ngoài một chuyến." "Lát nữa sẽ có một Doanh Châu Tiên Đảo khác được dắt dẫn đến." "Các con không cần kinh hoảng." Để lại câu nói này, Lâm Trường Sinh liền ra khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

May mà trước đó ngài đã để lại ấn ký trên Tiên Thiên Đại Trận của Doanh Châu Tiên Đảo.

Bằng không trong tứ hải mênh mông muốn tìm được Tiên Thiên Đại Trận này thật sự khó khăn.

Bất quá so với lần trước, Doanh Châu Tiên Đảo lần này lại đến Nam Hải.

Khoảng cách đến Bồng Lai Tiên Đảo thì lại gần hơn một chút.Doanh Châu Tiên Đảo.

Đây là lần thứ hai Lâm Trường Sinh đặt chân lên tiên đảo này.

So với lần đầu, Hỗn Độn chi khí ở đây đã ít đi rất nhiều.

Tiên Thiên Linh Khí trở nên càng thêm nồng đậm.

Bất quá ít nhất vẫn còn một nửa hòn đảo bị Hỗn Độn chi khí bao phủ. "Nơi bị Hỗn Độn chi khí bao phủ ngược lại có thể để ngã tiến hành Đoán Thể." Nhìn Hỗn Độn chi khí, Lâm Trường Sinh trong lòng đã có kế hoạch tu luyện.

Tuy rằng nhục thân của ngài vô pháp hoàn toàn chịu đựng Hỗn Độn chi khí.

Nhưng có thể tuần tự tiệm tiến, dắt dẫn một phần Hỗn Độn chi khí chậm rãi tiến hành.

Như vậy không chỉ có thể Đoán Thể, đồng thời còn có thể dùng 《Hỗn Nguyên Tạo Hóa Quyết》 tiến hành pháp lực tu luyện.

Một công đôi việc.

Thần Niệm quét qua Bồng Lai Tiên Đảo, cũng không có bảo vật đặc biệt đáng chú ý.

Ngược lại bất ngờ phát hiện một mạch khoáng Nhâm Thủy Tiên Thiên Cực Phẩm.

Trực tiếp bị Lâm Trường Sinh dùng đại pháp lực thu đi.

Nếu vậy, luyện chế Ngũ Hành Kiếm Đồ, chỉ còn thiếu một loại khoáng mạch cuối cùng là có thể bắt tay vào luyện chế.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh bắt đầu bố trí trận pháp trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Trận pháp này chính là Thời Không Tử Mẫu Trận.

Hàm chứa Không Gian Đại Đạo và Trận Chi Đại Đạo.

Ở Doanh Châu Tiên Đảo này bố trí là Tử Trận.

Chờ đến khi bố trí hoàn thành, chỉ cần thôi động Mẫu Trận, Tử Trận sẽ bị hấp dẫn, xuyên qua thời không, liên kết với Mẫu Trận.

Chờ đến khi trận pháp bố trí hoàn thành, Lâm Trường Sinh lại một lần nữa trở về Bồng Lai Tiên Đảo.

Ngộ Đạo và Thần Hoàng đều không tu luyện, bọn họ cũng muốn xem thủ đoạn của Đạo Tôn. "Đại trận, khởi!" Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Dưới sự quán thâu pháp lực, Mẫu Trận của Bồng Lai Tiên Đảo sáng rực lên.

Sau đó trận pháp trên Doanh Châu Tiên Đảo ở Nam Hải xa xôi cũng sáng lên.

Hai tòa đại trận toàn bộ bị kích phát.

Doanh Châu Tiên Đảo nhận được triệu hoán, bắt đầu di chuyển về phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Rất nhanh, Doanh Châu Tiên Đảo liền xuất hiện gần Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau đó, một tiếng nổ lớn "Oanh Long" vang lên.

Hai tòa tiên đảo triệt để va chạm và dung hợp lại với nhau.

Cùng với sự dung hợp của Doanh Châu Tiên Đảo, Khí Vận Kim Liên lại một lần nữa phóng ra ánh sáng rực rỡ, lại nở thêm một phẩm Kim Liên.

Lúc này đã nở đến Tam Phẩm.

Cảm nhận khí vận tăng cường, Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Nếu có thể tìm được Phương Thốn Tiên Đảo thì tốt rồi.

Đến lúc đó khí vận còn có thể tiếp tục tăng cường. "Đạo Tôn." "Chúng ta có thể đến Doanh Châu Tiên Đảo xem một chút không?" Ngộ Đạo và Thần Hoàng với vẻ mặt mong chờ hỏi. "Đương nhiên có thể." "Bất quá Tiên Thiên Đại Trận trên Doanh Châu Tiên Đảo và Tiên Thiên Đại Trận trên Bồng Lai Tiên Đảo là có sự khác biệt." "Chờ ngã bố trí một trận pháp thông đạo ở nơi hai Tiên Thiên Đại Trận dung hợp, các con là có thể đi qua." Mỗi một Tiên Thiên Đại Trận đều là độc nhất vô nhị.

Cấu tạo của đại trận cũng khác nhau.

Bởi vậy Ngộ Đạo và bọn họ muốn đi vào, dựa vào bản thân là không được.

Với sự cảm ngộ Trận Chi Đại Đạo của Lâm Trường Sinh mà nói, bố trí một trận pháp thông đạo vẫn rất dễ dàng.

Không lâu sau, một trận pháp thông đạo liền liên kết hai Tiên Thiên Đại Trận lại với nhau.

Khoảnh khắc này, Ngộ Đạo và bọn họ hiển nhiên cảm giác được Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm truyền đến từ bên trong trận pháp thông đạo. "Đạo Tôn, chúng ta có thể đi qua chưa?" Ngộ Đạo và Thần Hoàng đã có chút nôn nóng. "Đi đi." "Khu vực bên trong hàm chứa Hỗn Độn chi khí đã bị ngã dùng pháp lực cách tuyệt rồi." "Các con cố gắng đừng đi qua đó." Lâm Trường Sinh dặn dò một câu.

Hai đệ tử nhận được sự cho phép của Lâm Trường Sinh, thoắt cái đã biến mất không thấy.

Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Chương 114

Hiện tại đã có Doanh Châu Tiên Đảo, có thể bắt đầu bố trí thế giới mộng cảnh rồi.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển vô thượng pháp lực.

Lấy Mộng Cảnh Đại Đạo do Hồng Mông Pháp Tắc nắm giữ mà bắt đầu kiến tạo thế giới mộng cảnh trên Doanh Châu Tiên Đảo.

Việc kiến tạo thế giới mộng cảnh lần này ngài vô cùng dụng tâm.

Bởi vì thế giới này dùng để cho các đệ tử tu luyện.

Trước tiên là Công Pháp Các.

Dưới sự khống chế ý niệm của Lâm Trường Sinh, một tòa Công Pháp Lâu khôi hoành hùng vĩ xuất hiện trong thế giới mộng cảnh.

Bất quá trong Công Pháp Lâu ngài không đặt bất kỳ công pháp nào.

Trước tiên ngài không có nhiều thời gian như vậy, để giúp đỡ mỗi một đệ tử cảm ngộ công pháp.

Thứ hai, đã kiến lập thế giới mộng cảnh này là để cho các đệ tử rèn luyện.

Vậy ngài sẽ không vì bọn họ mà chuẩn bị sẵn mọi thứ.

Trong Công Pháp Lâu này không có công pháp.

Nhưng trong Công Pháp Lâu đã quán thâu Hồng Mông Pháp Tắc.

Chỉ cần bọn họ dụng tâm cảm ngộ, cuối cùng cũng có thể cảm ngộ ra công pháp thuộc về mình.

Đồng thời công pháp bọn họ cảm ngộ ra cũng sẽ tồn tại lạc ấn

trong Công Pháp Lâu.

Không ngừng cung cấp giúp đỡ cho những người tiến vào sau.

Người tiến vào Công Pháp Lâu càng nhiều, thì công pháp hàm chứa trong tòa Công Pháp Lâu này sẽ càng nhiều.

Đây là một sự phát triển lành tính.

Thậm chí chờ đến khi Lâm Trường Sinh có thể bao phủ toàn bộ Hồng Hoang bằng thế giới mộng cảnh, sẽ có càng nhiều Đại Năng Hồng Hoang tranh giành tiến vào Công Pháp Lâu.

Kiến lập xong Công Pháp Lâu, Lâm Trường Sinh suy nghĩ một chút, lại kiến lập một Thực Chiến Lâu.

Trong Thực Chiến Lâu này, Lâm Trường Sinh đã quán chú Ma Đạo Pháp Tắc.

Mỗi một người tiến vào khiêu chiến, đều sẽ kích phát tâm ma tương ứng cảnh giới.

Tâm ma sẽ dưới sự giúp đỡ của Ma Đạo Pháp Tắc, huyễn hóa thành một cái tự ngã khác.

Đồng thời nắm giữ tất cả thủ đoạn của đối phương.

Như vậy hoàn toàn có thể giúp ích cho việc đề thăng kinh nghiệm thực chiến.

Sau Thực Chiến Lâu, Lâm Trường Sinh lại thiết trí một Trọng Lực Uy Áp Lâu.

Ở đây có thể tiến hành Đoán Thể.

Sau Trọng Lực Uy Áp Lâu, lại thiết lập một Thần Thông Lâu.

Bên trong này đặt một số thần thông ngài tự mình cảm ngộ ra trước đó.

Người tiến vào cũng có thể tự mình cảm ngộ thần thông.

Cuối cùng Lâm Trường Sinh lại dựa theo kinh nghiệm kiếp trước của mình, mô phỏng ra một đô thị hiện đại thu nhỏ.

Nơi này chủ yếu dùng để ma luyện tâm cảnh.

Một mực khổ tu cũng không thể trực chỉ Đại Đạo.

Làm xong tất cả những điều này, thế giới mộng cảnh của Lâm Trường Sinh coi như đã kiến tạo hoàn thành.

Sau này nếu có ý tưởng mới đều có thể thêm vào. "Chỉ cần là công pháp cảm ngộ được trong thế giới mộng cảnh, tu hành đều có thể mang về thế giới hiện thực." "Thật ra lại có điểm tương đồng với Mộng Trung Chứng Đạo Pháp của Tiếp Dẫn Chuẩn Đề sau này." Lâm Trường Sinh hài lòng nhìn thế giới mộng cảnh này.

Phương pháp tiến vào thế giới mộng cảnh rất đơn giản.

Chỉ cần Nguyên Thần phân ra một phần Nguyên Thần, câu thông với thế giới mộng cảnh là có thể tiến vào.

Đương nhiên tất cả những điều này đều cần nhận được sự đồng ý của Lâm Trường Sinh.

Đối với đệ tử của mình, ngài trực tiếp thi triển vô thượng pháp lực.

Khắc toàn bộ khí tức của bọn họ vào thế giới mộng cảnh.

Như vậy bọn họ có thể tùy tiện ra vào.

Cuối cùng Lâm Trường Sinh lại thêm Thời Gian Pháp Tắc vào trong thế giới mộng cảnh.

Như vậy, tốc độ thời gian của thế giới mộng cảnh sẽ khác với thế giới bên ngoài.

Tuy rằng hiện tại mà nói tỷ lệ lưu tốc vẫn chưa cao lắm.

Nhưng cũng có thể tiết kiệm cho bọn họ rất nhiều thời gian tu luyện.

Làm xong tất cả những điều này, Ngộ Đạo và Thần Hoàng cũng từ Doanh Châu Tiên Đảo trở về rồi.

Với tu vi của bọn họ, cũng không cảm nhận được sự xuất hiện của thế giới mộng cảnh. "Các con trở về đúng lúc." "Ngã cũng có một số quy tắc tông môn cần tuyên bố." Một loạt quy tắc Lâm Trường Sinh chế định toàn bộ dùng Thần Niệm truyền vào não hải của đệ tử Bồng Lai Tiên Đảo.

Muốn đạt được tài nguyên, thì phải dựa vào bản thân mà tranh thủ.

Đồng thời cũng nói cho bọn họ biết sự tồn tại của thế giới mộng cảnh.

Sau này những đệ tử này duy chỉ có không ngừng tu luyện, đột phá bản thân, cống hiến cho tông môn mới có thể đạt được càng nhiều phần thưởng.

Như vậy, toàn bộ Trường Sinh Tiên Tông đều sẽ phát triển mạnh mẽ, không một ai sẽ lười biếng.

Khí Vận Kim Liên cũng có thể nhanh chóng nở rộ.

Tuyên bố xong những quy tắc này, Ngộ Đạo và Thần Hoàng nôn nóng đi lịch luyện trong thế giới mộng cảnh.

Mà Lâm Trường Sinh cũng chuẩn bị bắt đầu bế quan.Bồng Lai Tiên Đảo, nơi lịch luyện mộng cảnh của tông môn.

Ngộ Đạo lúc này đang ở trong Thực Chiến Lâu, không ngừng rèn luyện thực lực bản thân.

Trước đó nàng một mực bế quan, tuy rằng cảnh giới đã tăng lên.

Nhưng kinh nghiệm đối địch, và nhận thức sâu sắc về những điểm thiếu sót của bản thân thì không có.

Lúc này có thể đối chiến với tâm ma của chính mình, không nghi ngờ gì đã giúp nàng tìm ra không ít sơ hở của bản thân.

Cũng khiến cảnh giới của nàng càng thêm vững chắc.

Chỉ cần tiếp tục khiêu chiến một khoảng thời gian, là có thể xuất quan thử đột phá Đại La Kim Tiên. "Thủ đoạn của Đạo Tôn quả thực thông thiên triệt địa, không thể tưởng tượng nổi a." Ngộ Đạo lại một lần nữa bị tâm ma trước mắt đánh bại.

Không những không hề suy sụp, ngược lại ý chí chiến đấu cao ngút, lại một lần nữa xông lên.

Trong lòng đối với Lâm Trường Sinh, vị Đạo Tôn này lại càng thêm bội phục.

Mà Thần Hoàng lúc này đang ngồi trong Công Pháp Lâu cảm ngộ công pháp thích hợp với mình. 《Linh Khí Tạo Hóa Quyết》 Đạo Tôn truyền xuống tuy không tệ, nhưng đối với thể chất của bản thân mà nói, lại không phải vô cùng khế hợp.

Mà trong tòa Công Pháp Lâu này, Thần Hoàng hiển nhiên cảm giác ngộ tính của mình đề thăng không ít.

Trước đây mà nói, muốn đốn ngộ một lần, vô cùng khó khăn.

Nhưng không lâu sau, nàng liền chìm vào trong lĩnh ngộ tầng sâu.

Chỉ cần xuất quan, tin rằng sẽ có thể lĩnh ngộ ra công pháp thích hợp với mình.

Còn về các đệ tử còn lại, sau khi biết sự tồn tại của thế giới mộng cảnh, đều nỗ lực tu luyện.

Tranh thủ sớm ngày tiến vào lịch luyện.

Nhất thời, trong Bồng Lai Tiên Đảo dấy lên một luồng phong trào tu luyện.Doanh Châu Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh lúc này ngồi khoanh chân ở rìa Hỗn Độn chi khí.

Lợi dụng một ít Hỗn Độn chi khí loãng mà không ngừng Đoán Thể.

Tuy rằng chỉ là Hỗn Độn chi khí loãng, nhưng cũng khiến nhục thân của ngài cảm nhận được ý cắt xé khủng bố.

Thanh quang mông lung từ trên nhục thân của ngài tản ra.

Không ngừng hấp thu Hỗn Độn chi khí Đoán Thể. "Trước tiên luyện chế một số linh bảo ra đã." "Bằng không đệ tử của ngã thực sự quá nghèo." Nay khai tông lập phái, tông môn của ngài lại hưởng thụ khí vận tông môn.

Đương nhiên cũng phải suy nghĩ cho các đệ tử.

May mà, ngài không ngừng ra ngoài du lịch Hồng Hoang, thu thập được không ít dược liệu.

Cực Phẩm Tiên Kim, các loại thần khoáng đầy đủ cả.

Luyện chế hàng vạn kiện linh bảo đều không thành vấn đề.

Tuy rằng Lâm Trường Sinh chưa từng luyện chế linh bảo, nhưng có Khí Chi Đại Đạo ở đây.

Chỉ là sau khi thất bại vài lần, ngài liền nắm được quyết khiếu.

Rất nhanh, từng khối Tiên Kim Thần Khoáng dưới sự luyện chế của ngài, trở thành từng kiện linh bảo khí phôi.

Rồi thêm vào đó một số dược liệu quý hiếm, Nhất Nguyên Trọng Thủy, Thái Dương Thần Thạch, Tinh Thần Tinh Hoa, v.v., như vậy là

có thể đề thăng uy năng của linh bảo.

Thời gian không biết không hay, trước mặt Lâm Trường Sinh rất nhanh đã có thêm mấy nghìn kiện Hậu Thiên Linh Bảo.

Chương 115

Trong số những linh bảo này có đao thương kiếm kích, pháp bảo dạng gương tròn, đủ mọi chủng loại.

Bất quá đều chỉ là Hậu Thiên Linh Bảo mà thôi.

Bởi vì luyện chế chỉ có thể luyện chế ra Hậu Thiên Linh Bảo.

Bởi vì không có Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, những linh bảo này hỏng thì là hỏng rồi.

May mà, Lâm Trường Sinh từ trong tay Hồng Quân đã đoạt được Càn Khôn Đỉnh.

Tâm niệm vừa động, Càn Khôn Đỉnh liền bay ra.

Dưới sự quán chú pháp lực, tản phát ra vô thượng linh quang.

Những Hậu Thiên Linh Bảo trên đất phảng phất như bị hấp dẫn, toàn bộ bay vào trong Càn Khôn Đỉnh.

Thần Niệm của Lâm Trường Sinh bắt đầu quan sát bên trong Càn Khôn Đỉnh.

Chỉ thấy trong số những Hậu Thiên Linh Bảo đã đặt vào lại bắt đầu dựng dục Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang. "Không hổ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a." "Tác dụng của kiện Càn Khôn Đỉnh này quá lớn rồi." Lâm Trường Sinh nhìn một hồi, xác định Càn Khôn Đỉnh quả thực có thể nghịch phản tiên thiên xong, cũng hài lòng gật đầu.

Linh bảo đi qua trong đỉnh đều có thể trở thành Tiên Thiên Linh Bảo, điểm này quả thực không sai.

Bất quá cần phải tốn một chút thời gian.

Nếu vậy, ngã ngược lại có thể làm một số việc khác trước.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Diệt Thế Hắc Liên.

Hai kiện linh bảo này trong trận đối oanh giữa La Hầu và Hồng Quân đã bị tổn hại phần lớn.

Tuy rằng Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang đang chậm rãi tu phục, nhưng không có pháp lực tư dưỡng, tốc độ tu phục này quá chậm. "Thí Thần Thương là do cánh hoa Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, dược liệu đã là đỉnh cấp." "Nếu phân giải luyện chế lại, phẩm cấp của linh bảo thì không cần lo lắng." "Hơn nữa sau này cũng có tiềm chất đề thăng đến Hỗn Độn Linh Bảo." Muốn đề thăng đến Hỗn Độn Linh Bảo, dược liệu là rất quan trọng.

Nếu giới hạn trên của dược liệu không đạt đến tầng thứ của Hỗn Độn Linh Bảo, có nhiều công đức đến mấy cũng vô dụng.

Mà Diệt Thế Hắc Liên lại là do hạt sen của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành, bởi vậy hai loại linh bảo phân giải dung hợp lại cũng không đến mức sản sinh xung đột.

Tuy rằng hai kiện linh bảo đều bị tổn hại, nhưng cuối cùng dược liệu nhất định sẽ có phần dư thừa.

Ngược lại có thể luyện chế thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, dùng để khích lệ đệ tử dưới môn.

Trong lòng đã có ý tưởng, Lâm Trường Sinh liền bắt tay vào làm.

Trước tiên là phân giải dung hóa Thí Thần Thương.

Chất liệu của kiện Tiên Thiên Chí Bảo này không cần nói nhiều, muốn phân giải dung hóa không phải là chuyện dễ dàng.

Bất quá Lâm Trường Sinh cũng không lo lắng. "Khí vận, đến đây!"

Khoảnh khắc này Lâm Trường Sinh trực tiếp động dụng lực lượng khí vận.

Lực lượng khí vận bị ngài hấp thu, lập tức khiến cảnh giới của ngài tăng vọt.

Rất nhanh liền đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Mãi cho đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn mới dừng lại. "Cảm giác thật cường đại." Lâm Trường Sinh cảm nhận một chút, quả thực không tệ.

Đây chính là một lợi ích lớn khác của việc ngưng tụ khí vận.

Với tư cách là Tông Chủ, ngài có thể tùy thời rút lấy lực lượng khí vận, để tăng cường chiến lực của ngài.

Đương nhiên, sẽ tiêu hao một ít lực lượng khí vận.

Nhưng có Khí Vận Kim Liên ở đó, lực lượng khí vận sẽ từ từ khôi phục, căn bản không cần lo lắng.

Tạm thời có thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Lâm Trường Sinh phân giải Thí Thần Thương cũng nhanh hơn không ít.

Thoáng cái, mấy vạn năm thời gian đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng đã phân giải hoàn tất Thí Thần Thương tàn phá.

Tiếp theo chính là Diệt Thế Hắc Liên.

Đã có kinh nghiệm trước đó, lần này tốc độ phân giải nhanh hơn rất nhiều.

Không đến vạn năm thời gian, kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh

Bảo này đã phân giải hoàn tất.

Tiếp theo chính là lúc luyện chế linh bảo.

Trước đó đã luyện chế mấy nghìn kiện linh bảo, Lâm Trường Sinh sớm đã quen thuộc.

Theo hình dạng linh kiếm trong lòng ngài tưởng tượng, bắt đầu luyện chế.

Bản nguyên phân giải từ Diệt Thế Hắc Liên và Thí Thần Thương dung hợp lại với nhau.

Dưới sự thao khống của Thần Niệm Lâm Trường Sinh, dần dần biến thành hình dạng một thanh linh kiếm.

Đánh Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang vào trong đó.

Lâm Trường Sinh bắt đầu toàn lực luyện chế thanh linh kiếm này.

Cứ như vậy, thoáng cái lại gần vạn năm thời gian trôi qua.

Trước mặt Lâm Trường Sinh, một thanh linh kiếm đã thành hình.

Trên đó khắc họa ấn ký như Hồng Mông Phù Triện.

Toàn thân tuyết trắng, chỉ cần nhìn một cái là có thể thấy được ý chí sắc bén hàm chứa trong đó.

Dường như có vạn ngàn Đại Đạo, lại dường như chỉ là một thanh linh kiếm bình thường.

Ngay lúc này, Lâm Trường Sinh cũng mở mắt ra.

Hiện tại đã đến bước cuối cùng, đánh nhập công đức.

Công đức Thiên Đạo ban thưởng trước đó bị ngài lấy ra, đánh nhập vào trong linh kiếm.

Sau đó Lâm Trường Sinh thi triển Thiên Luyện Bảo Thuật bắt đầu thêm cấm chế vào trong linh kiếm.

Có nền tảng cấm chế trước đó, tiến độ này nhanh hơn rất nhiều.

Mười ba đạo cấm chế.

Thanh linh kiếm này đề thăng thành Tiên Thiên Trung Phẩm.

Linh quang càng rực rỡ.

Hai mươi lăm đạo cấm chế.

Thanh linh kiếm này đề thăng thành Tiên Thiên Thượng Phẩm.

Ba mươi bảy đạo cấm chế.

Kiện linh kiếm này đề thăng đến Tiên Thiên Cực Phẩm.

Linh quang so với trước đó, càng thêm nồng đậm.

Đã có vô số dị tượng tự hành diễn hóa.

Mãi cho đến bốn mươi chín đạo cấm chế.

Kiện linh kiếm này đã đề thăng đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo. "Ông, ông, ông." Thanh linh kiếm này không ngừng ông minh, tựa hồ muốn bay ra ngoài.

Mà ngay lúc này, Lâm Trường Sinh cũng mở mắt ra. "Bốn mươi chín đạo cấm chế đã thành." "Chỉ còn thiếu bước cuối cùng, Lôi Kiếp." Lâm Trường Sinh nhìn về hư không.

Do sự ngăn cản của Tiên Thiên Đại Trận, Lôi Kiếp cũng không cảm ứng được.

Đây cũng là nguyên nhân thanh linh kiếm này ông minh muốn bay ra ngoài. "Đi đi." "Thiên Lôi rèn luyện, thành tựu vô thượng linh bảo." "Sau này ngươi sẽ là linh bảo của Lâm Trường Sinh ngã, Hồng Mông Kiếm!" Lâm Trường Sinh sau khi phân giải Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên, lại gia cố thêm công đức, cuối cùng cũng luyện chế ra linh kiếm của riêng mình.

Tiên Thiên Chí Bảo, được đặt tên là Hồng Mông Kiếm!

Bản thể của Thí Thần Thương vốn ẩn chứa hai loại pháp tắc hủy diệt và sát lục.

Nhưng khi được Lâm Trường Sinh luyện chế, toàn bộ đã bị loại bỏ.

Linh kiếm của ngài không cần một hay hai loại pháp tắc để tăng cường chiến lực, mà trực tiếp quán chú Pháp Tắc Hồng Mông vào trong.

Pháp Tắc Hồng Mông bao trùm Đại Đạo và các Pháp Tắc.

Đây mới là chân chính Vô Thượng Linh Bảo, thiên biến vạn hóa, bao dung vạn tượng.

Theo sự lĩnh ngộ và đề thăng Pháp Tắc Hồng Mông của Lâm Trường Sinh, thanh Hồng Mông Kiếm này cũng có thể đề thăng, sở hữu tiềm lực trưởng thành vô hạn!

Tuy nhiên, Hồng Mông Kiếm hiện giờ tuy đã luyện chế xong, nhưng vẫn còn thiếu bước cuối cùng: Thiên Lôi Tôi Luyện.

Chỉ có Thiên Lôi Tôi Luyện mới có thể triệt để thuế biến.

Nhưng vì Tiên Thiên Đại Trận của Bồng Lai Tiên Đảo ngăn cản, không thể cảm ứng được lôi kiếp.

Bởi vậy, Lâm Trường Sinh trực tiếp phá vỡ một lỗ hổng trên Tiên Thiên Đại Trận.

Hồng Mông Kiếm tự chủ bay ra ngoài.

Chương 116

Khoảnh khắc này, toàn bộ đệ tử trên Bồng Lai Tiên Đảo đều cảm thấy trong lòng có điều gì đó, nhìn về phía bên ngoài đại trận.

"Đây chính là Linh Bảo do Đạo Tôn luyện chế sao?" "Thật khủng bố." Ngộ Đạo nhìn thanh linh kiếm, nàng cảm nhận được Vô Thượng Đại Đạo Chi Ý.

"Đúng vậy." "Kiếm ý trong cơ thể ta dường như cũng bắt đầu sôi trào." "Đây chắc chắn là một thanh Sát Phạt Chi Kiếm." Thất Ngôn vốn là Thất Tinh Kiếm Thảo hóa hình, đang lĩnh ngộ Kiếm Chi Đại Đạo, nên từ trong Hồng Mông Kiếm mà cảm nhận được Kiếm Chi Đại Đạo.

"Không không không, không đúng." "Ta cảm nhận được Thủy Chi Đại Đạo." Thủy Linh lắc đầu nói bên cạnh.

"Ta cảm nhận được Hủy Diệt Đại Đạo." "Ta cảm nhận được Kim Chi Đại Đạo." …… Mỗi đệ tử đều cảm ngộ được những điều khác nhau từ Hồng Mông Kiếm.

"Các con a, đừng đoán mò nữa." "Điều này liên quan đến Công Pháp mà Đạo Tôn tu luyện." "Thiên biến vạn hóa, bao dung vạn tượng." "Bên trong đã không còn chỉ là một loại pháp tắc và đại đạo nữa rồi." Ngộ Đạo ngưỡng mộ nói.

Đây chính là Đạo Tôn.

Cường đại đến mức không thể nào suy đoán được.

Động tĩnh lớn như vậy không chỉ kinh động các đệ tử trên Bồng Lai Tiên Đảo, mà toàn bộ Hồng Hoang đều bị chấn động.

Hồng Mông Kiếm bay vút lên cao.

Lập tức mây đen che phủ, điện giật sấm rền.

Thiên lôi đang ngưng tụ.

Tam Thanh và những người khác đang du lịch ngẩng đầu nhìn hư không.

“Linh Bảo thật khủng bố.” “Ít nhất cũng là cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.” Thái Thanh Lão Tử vừa nhìn đã nhận ra phẩm cấp của thanh linh kiếm này.

“Đúng vậy.” “Hơn nữa còn phải độ lôi kiếp, chứng tỏ là có Đại Năng luyện chế ra.” “Thật quá đáng sợ, lại có thể luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo.” “Trong thanh linh kiếm này dường như ẩn chứa Đại Đạo Chí Lý, vô cùng biến hóa.” Nguyên Thủy vừa nhìn đã bị thanh linh kiếm này triệt để hấp dẫn.

“Đạo huynh, các vị không cảm thấy trên kiện Tiên Thiên Chí Bảo này dường như có một số khí tức quen thuộc sao?” Thông Thiên nghiêm mặt nói.

Mặc dù kiện Tiên Thiên Chí Bảo này tản mát ra vạn thiên biến hóa chí lý, nhưng Thông Thiên vẫn cảm nhận được sức mạnh nhân đạo pháp tắc nồng đậm từ đó.

Thông Thiên vừa nói ra lời này, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy đều cẩn thận cảm ứng một chút.

Sau đó, sắc mặt của hai vị cũng trở nên âm trầm.

Các ngài quả thực cảm nhận được nhân đạo pháp tắc nồng đậm.

“Đạo huynh, chúng ta có nên ra tay ngăn cản không?” Thông Thiên lúc này đã nhịn không được muốn động thủ.

“Khoan đã.” “Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này đang độ Thiên Lôi.” “Nếu chúng ta mạo muội can thiệp, cũng sẽ bị cuốn vào đó.” “Đợi đến

khi kiện Tiên Thiên Chí Bảo này độ xong lôi kiếp, chúng ta sẽ ra tay." "Chỉ cần đoạt được kiện Tiên Thiên Chí Bảo này, tất cả tổn thất trước đây của chúng ta sẽ được bù đắp." Thái Thanh Lão Tử nhanh chóng phân tích xem nếu ra tay thì có bao nhiêu phần trăm nắm chắc thắng lợi.

Trước đây các ngài chưa hóa hình, thực lực bị hạn chế.

Giờ đây các ngài đã hóa hình, thực lực lại có phần tinh tiến, mà trong khoảng thời gian ngắn như vậy, vị Nhân Đạo Chi Chủ kia hẳn vẫn đang ở Đại La Viên Mãn.

Một lần nữa đối đầu với ngài ta, hẳn là nắm chắc không nhỏ.

"Đạo huynh nói không sai." Nguyên Thủy hiển nhiên cũng đồng tình với việc ra tay sau.

Ngay lập tức, Tam Thanh bắt đầu súc thế đợi thời cơ.

Chỉ cần đợi lôi kiếp qua đi, các ngài sẽ ra tay.

Không chỉ Tam Thanh, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng chú ý đến kiện Tiên Thiên Chí Bảo này.

"Đại huynh, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này rất có thể là của vị Nhân Đạo Chi Chủ kia." "Chỉ cần chúng ta ra tay, tuyệt đối có thể bù đắp tổn thất trước đây." "Đạt được kiện Tiên Thiên Chí Bảo này, đối với kế hoạch tương lai của huynh đệ chúng ta cũng có ích rất lớn." Thái Nhất lúc này đã đội Hỗn Độn Chung lên đầu, sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Đế Tuấn trong lòng khẽ động.

Tiên Thiên Chí Bảo tự nhiên là khiến ngài thèm thuồng vô cùng.

Nhưng nghĩ đến ngày đó Nhân Đạo Chi Chủ đã dùng thủ đoạn hủy diệt để đánh nổ các ngài, Nguyên Thần của ngài ta lại không hiểu

sao run rẩy.

Cho dù huynh đệ mình đã hóa hình, liệu có thực sự là đối thủ của Nhân Đạo Chi Chủ này không?

Tuy nhiên, nỗi sợ hãi cuối cùng vẫn bị lòng tham đánh bại.

"Được." "Đợi đến khi Tiên Thiên Chí Bảo độ xong lôi kiếp, chúng ta sẽ ra tay." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang du lịch ở phương Đông cũng nhìn chằm chằm vào kiện Tiên Thiên Chí Bảo này với ánh mắt nóng bỏng.

"Sư huynh, bảo vật này có duyên với Tây Phương chúng ta a." Chuẩn Đề không chớp mắt nhìn chằm chằm vào Hồng Mông Kiếm nói.

Tiếp Dẫn cau mày, "Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này vạn thiên biến hóa, bao la vạn tượng." "Trong đó lại ẩn chứa Pháp Tắc Ma Đạo nồng đậm." "Sau khi La Hầu tự bạo, cho dù có người tu luyện Pháp Tắc Ma Đạo, cũng không thể tu luyện đến trình độ cao thâm như vậy." "Chủ nhân của kiện linh bảo này rất có thể chính là người đã xông vào đại trận của chúng ta ngày đó." Chuẩn Đề nghe vậy, liền cẩn thận cảm ngộ, "Thật sự là vậy." "Ngài ta lại không chết sao?" Người kia không còn đến Tiên Thiên Đại Trận của các ngài nữa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đương nhiên cho rằng ngài ta đã chết.

Không ngờ bây giờ lại luyện chế ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

"Bảo vật này có một phần dược liệu của chúng ta trong đó." "Đáng lẽ có duyên với Tây Phương chúng ta." "Sau lôi kiếp, ra tay." Tiếp Dẫn quả quyết nói.

Nữ Oa và Phục Hy đang du lịch cũng dừng lại, "Khí tức trong kiện Tiên Thiên Chí Bảo này rất có thể là của Trường Sinh Đạo Hữu." Hai người mắt sáng lên.

Không ngờ duyên phận của các ngài với Lâm Trường Sinh lại ở đây.

Nói không chừng đợi độ xong lôi kiếp, các ngài có thể tìm được Trường Sinh Đạo Hữu.

Hậu Thổ từ biệt Thập Nhất Tổ Vu, một mình du lịch Hồng Hoang.

So với những huynh trưởng thích đánh nhau của nàng, nàng càng vui vẻ theo đuổi Đại Đạo.

"Di?" "Tiên Thiên Chí Bảo lợi hại quá." "Nhưng khí tức này sao lại quen thuộc đến vậy?" Hậu Thổ cau mày, sau đó mắt sáng lên, "Là khí tức của Đạo Tôn." "Không ngờ ta cuối cùng cũng tìm được Đạo Tôn rồi." Hậu Thổ bất chấp tất cả bay về phía Tiên Thiên Chí Bảo.

Chỉ cần đợi lôi kiếp qua đi, nàng sẽ đi theo Tiên Thiên Chí Bảo để tìm Đạo Tôn, cảm tạ ngài ngày đó đã ra tay giúp đỡ Thập Nhị Tổ Vu.

Lâm Trường Sinh không ngờ, mình chỉ là luyện chế một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, đi độ lôi kiếp mà thôi, lại hấp dẫn những vị Tiên Thiên Thần Thai Thánh nhân mà sau này toàn bộ Hồng Hoang đều phải coi trọng.

Phản ứng dây chuyền này dường như hơi lớn rồi.

Không nhắc đến phản ứng dây chuyền do Hồng Mông Kiếm gây ra.

Lúc này dưới Thiên Lôi, đã có những tia sét đen như mực giáng xuống.

Mỗi tia đều có uy năng tương đương với Đại La Kim Tiên.

Nhưng Hồng Mông Kiếm là do Lâm Trường Sinh phân giải Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên mà luyện chế.

Dược liệu đã là đỉnh cấp, lại được gia cố công đức và Tiên Thiên

Cấm Chế, cộng thêm việc được chính Pháp Tắc Hồng Mông của ngài tôi luyện.

Há lại là loại lôi đình cấp bậc này có thể hủy diệt được?

Trên Hồng Mông Kiếm lập tức dị tượng không ngừng, Hồng Mông Linh Quang chiếu rọi bốn phía.

Vô lượng Hỗn Độn Vũ Trụ không ngừng diễn hóa trên đó, Đại Đạo Chí Lý huyền diệu vô cùng.

Lôi kiếp dù khủng bố, nhưng lại trở thành dưỡng liệu cho Hồng Mông Kiếm, không ngừng giúp Hồng Mông Kiếm rũ bỏ sự thô ráp khi luyện chế, trở nên viên nhuận và đầy linh tính hơn.

Khi lôi kiếp tan đi, thanh Hồng Mông Kiếm này bùng phát kim quang chói mắt.

Hồng Mông Kiếm chính thức trở thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Chỉ là còn chưa kịp bay về, một thân ảnh đã xuất hiện phía trên Hồng Mông Kiếm.

Kẻ đó lại là một cường giả Đại La Kim Tiên.

Chỉ thấy trong hai mắt hắn tràn ngập sắc tham lam.

"Trấn áp cho ta!" Vị Đại La Kim Tiên này hiển nhiên không thể cưỡng lại sự cám dỗ của Tiên Thiên Chí Bảo, đã ra tay đoạt lấy.

Lâm Trường Sinh đang ở Bồng Lai Tiên Đảo lắc đầu cười nhẹ.

Một Đại La Kim Tiên nhỏ nhoi cũng dám ra tay đoạt lấy Chí Bảo do ngài luyện chế.

Không biết là ai đã ban cho hắn dũng khí.

Căn bản không cần ngài ra tay, Đạo Vận trên Hồng Mông Kiếm đã đủ để diệt sát hắn rồi.

Quả nhiên, thân kiếm Hồng Mông Kiếm khẽ ngân, linh quang lóe lên.

Vị Đại La Kim Tiên trước mắt đã hóa thành những mảnh vụn.

Lập tức, tất cả các Đại La Kim Tiên ẩn mình trong các góc chuẩn bị ra tay đều dừng lại.

Quá khủng bố rồi.

Chỉ riêng uy năng của bản thân Chí Bảo đã dễ dàng diệt sát một vị Đại La Kim Tiên như vậy, nếu chủ nhân của bảo vật này ra tay, thì sẽ khủng bố đến mức nào?

Chí Bảo tuy tốt, nhưng cũng cần có cái mạng để mà lấy.

Những Đại La Kim Tiên này đều thu giấu khí tức, nhưng điều đó không có nghĩa là những người còn lại sẽ bỏ qua cơ hội như vậy.

"Nhân Đạo Chi Chủ, nhục nhã ngươi đã ban cho Tam Thanh chúng ta ngày đó, hôm nay hãy dùng kiện Tiên Thiên Chí Bảo này để bù đắp!" Tiếng quát lớn vang lên.

Một tòa Anh Lạc Bảo Tháp châu quang bảo khí xuất hiện giữa không trung, không ngừng diễn hóa, cao tới bảy bảy bốn mươi chín tầng.

Che trời lấp nhật, uy năng tràn đầy.

Huyền Hoàng Mẫu Khí không ngừng rải xuống luồng khí lưu nặng nề, dường như muốn trực tiếp trấn áp thanh Hồng Mông Kiếm này.

"Nhân Đạo Chi Chủ, ngươi không nghĩ sẽ có ngày hôm nay sao?" "Hà Đồ Lạc Thư, đi!" "Hỗn Độn Chung, đi!" Hà Đồ Lạc Thư bay vào hư không, câu thông tinh thần vực ngoại, rải xuống vô lượng tinh quang.

Hư không đều được chiếu sáng.

"Đang!" Một tiếng chuông cổ phác phát ra từ sâu trong Nguyên Thần vang lên.

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung ở khoảnh khắc này diễn hóa.

Thuận gió bay lên, trấn áp hỗn độn, điên đảo thời không, luyện hóa âm dương.

Uy năng khủng bố đến cực hạn khiến hư không cũng sinh ra gợn sóng.

"Bảo vật này có duyên với Tây Phương chúng ta." "Ngày đó ngươi không từ thủ đoạn, cướp đi tài nguyên của chúng ta, đáng lẽ phải dùng bảo vật này để trả lại." Lá cờ phất lên, thuận gió trương lớn.

Vô lượng Thanh Liên không ngừng diễn hóa, rải xuống bảo sắc huyền quang, xá lợi hào quang, ninh tâm tĩnh khí, chư tà tránh xa, vạn pháp bất xâm.

Chính là Linh Bảo tốt nhất mà Tiếp Dẫn hiện tại có được, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

"Hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." "Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo." "Một kiện Công Đức Chí Bảo." "Chủ nhân của thanh linh kiếm này rốt cuộc đã làm chuyện gì khiến trời đất oán giận vậy?" Các Đại La Kim Tiên ẩn mình trong bóng tối đều chấn kinh.

Chương 117

Điều này dường như không còn chỉ nhắm vào Linh Bảo nữa, mà ít nhiều còn mang theo ân oán cá nhân a.

Nhân Đạo Chi Chủ?

Đây là Đạo Hiệu của chủ nhân thanh linh kiếm này sao?

"Tiểu muội, Trường Sinh Đạo Hữu dường như… dường như kết giao bằng hữu có phần rộng rãi a." Phục Hy nhìn cảnh tượng trước mắt, cười khổ một tiếng nói.

"Nếu không phải Trường Sinh Đạo Hữu luận đạo cùng huynh muội ta, nói không chừng huynh muội ta cũng nằm trong số những người ra tay này rồi." Nữ Oa khẽ cười.

"Ngươi nói chúng ta có nên ra tay không?" Lâm Trường Sinh và các ngài dù sao cũng có mối quan hệ tốt, lại cùng luận đạo, khiến nàng thụ ích không nhỏ.

Lúc này không ra tay dường như có chút không hợp lý.

Ra tay lại có vẻ có chút không biết lượng sức.

Nàng và Nữ Oa còn chưa có Linh Bảo nào lợi hại, mạo muội ra tay e rằng cũng sẽ bị thương.

"Đạo huynh, hà tất phải lo lắng?" "Trường Sinh Đạo Hữu nắm giữ nhiều Đại Đạo như vậy, chiến lực há lại là huynh muội ta có thể tưởng tượng được." "Hơn nữa, chẳng lẽ huynh đã quên những gì Trường Sinh Đạo Hữu đã nói trước đây sao?" Ra tay?

Căn bản không có điều đó cần thiết a.

"Đúng vậy, suýt nữa quên mất." "Trường Sinh Đạo Hữu đã nói,

lần này ngài ấy chuẩn bị trở về bế quan." "Hiện giờ ngài ấy đang luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo, tin rằng đã thành công đột phá cảnh giới rồi." "Xem ra, những người ra tay này sắp gặp xui xẻo rồi a." Phục Hy đột nhiên có chút đồng tình với những người ra tay này.

Còn Hậu Thổ lại không biết tường tận Lâm Trường Sinh, nàng chỉ biết có người đang ra tay với Đạo Tôn.

Khoảnh khắc này, nàng không chút do dự lao vào hư không.

Huy động Đại Địa Chi Lực, muốn ngăn cản những người này.

Đột nhiên, một luồng pháp lực nhu hòa đẩy nàng sang một bên.

Hậu Thổ ngẩn ra, càng muốn phản kháng, bỗng nhiên cảm thấy luồng khí tức này quen thuộc vô cùng.

Lúc này mới nhận ra, đây là Đạo Tôn ra tay rồi.

Xem ra Đạo Tôn sớm đã có chuẩn bị a.

Đã như vậy, Hậu Thổ cũng sẽ không làm thừa thãi nữa.

Tuy nhiên, những kẻ ra tay này đều bị nàng ghi nhớ trong lòng.

Đợi đến khi chuyến du lịch này kết thúc trở về, nhất định phải dẫn theo Đế Giang và các huynh đệ, đi tìm xui xẻo cho những kẻ này.

Bồng Lai Tiên Đảo.

"Gan lớn thật, dám ra tay với Đạo Tôn." Ngộ Đạo cùng các đệ tử đều nổi giận.

Hận không thể ngay lập tức thay Đạo Tôn ra ngoài nghênh chiến.

Nhưng các nàng cũng biết thực lực của mình còn kém xa, chỉ có thể trừng mắt nhìn.

"Trong Hồng Hoang, Đại Năng vô số." "Phải ghi nhớ không được kiêu ngạo khinh suất." "Cần dũng mãnh tinh tiến, không ngừng đột

phá bản thân.” Lúc này, lời của Lâm Trường Sinh vang lên trong lòng các đệ tử.

“Cẩn tuân Đạo Tôn giáo huấn.” Tất cả đệ tử đều phát ra tiếng cung kính.

Lâm Trường Sinh đang tọa lạc tại Doanh Châu Tiên Đảo lúc này mới gật đầu.

“Lần này thật là náo nhiệt a.” “Chẳng phải chỉ lấy của các ngươi một số tài nguyên thôi sao, đâu đến mức.” “Tuy nhiên, Hậu Thổ lại ra tay, cũng không uổng phí ta năm xưa đã ra tay giúp đỡ các nàng.” Tất cả những điều này đều đã bị Thần Niệm của Lâm Trường Sinh cảm tri được.

Ngài mới đẩy Hậu Thổ ra.

Nàng vẫn chưa phải là đối thủ của những người này.

Đợi giải quyết những phiền phức này, ngài sẽ đi tìm nàng xem Nguyên Thần hồi phục thế nào.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh quả quyết ra tay.

Trực tiếp rót một tia Pháp Lực vào Hồng Mông Kiếm.

Lập tức kiện Tiên Thiên Chí Bảo bị nhiều linh bảo áp chế này bùng phát ra quang mang ngút trời.

Khoảnh khắc này, dù là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cũng bắt đầu không ngừng ngân rung.

Tiên Thiên Chí Bảo tuy tốt, cũng phải xem trong tay ai sử dụng.

Hồng Mông Kiếm như một vương giả, trở nên cao quý không thể chiến thắng.

Một kiếm quang hàn thiên địa biến, kiếm khí tung hoành ức vạn dặm.

Kiếm khí vô biên ầm ầm bùng nổ!

Khoảnh khắc này, giữa toàn bộ Hồng Hoang Thiên Địa, dường như đều tràn ngập vô lượng kiếm khí.

Dù là các cường giả Đại La Kim Tiên ẩn mình quan chiến trong bóng tối cũng cảm nhận được sự khủng bố của kiếm khí.

Khó mà tưởng tượng được, tu vi của người ra tay rốt cuộc đã mạnh đến mức nào.

"Trường Sinh Đạo Hữu quả nhiên đã vượt qua cảnh giới Đại La Kim Tiên a." Phục Hy và Nữ Oa vẻ mặt ngưỡng mộ nói.

Đối mặt với sự liên thủ của Tam Thanh, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Đế Tuấn Thái Nhất, Lâm Trường Sinh chỉ động dụng một tia Pháp Lực.

Lập tức kiếm khí trên Hồng Mông Kiếm trực tiếp quét ngang những người ra tay này.

Trừ cảnh giới cao hơn, các ngài thực sự khó mà tưởng tượng được.

Thật đúng lúc, mượn cơ hội này, nhất định phải thỉnh giáo Trường Sinh Đạo Hữu về con đường tiếp theo nên đi như thế nào.

Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa tinh thần áo nghĩa trong nháy mắt đã bị kiếm khí nghiền nát sạch sẽ.

Hà Đồ Lạc Thư cũng chịu trọng thương, ngân rung bay ngược ra ngoài.

Dưới sự lôi kéo của khí số, Đế Tuấn phun ra một ngụm máu tươi, khí tức suy yếu, chịu trọng thương không nhẹ.

Ngài ta quả nhiên là không thể chiến thắng.

Khoảnh khắc này, Tâm Ma trong lòng Đế Tuấn triệt để hình thành.

Chỉ cần Lâm Trường Sinh còn chưa vẫn lạc, về sau ngài ta sẽ không bao giờ dám đối đầu với nhân đạo nữa.

"Đang!" Một tiếng động lớn truyền đến.

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cũng bị kiếm khí oanh kích rung chuyển không ngừng, chấn động dữ dội.

Cuối cùng bay ngược về trong tay Thái Nhất.

Kiếm khí khủng bố khiến Thái Nhất cũng bị trọng thương.

Hai huynh đệ nhìn nhau, đều thấy sự chấn kinh trong ánh mắt đối phương.

Quá khủng bố rồi, lại liên hợp nhiều người như vậy, cũng không thể chống đỡ một đòn sao!

Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, được xưng là một khi tế ra liền đứng ở thế bất bại.

Thế nhưng lần này, một lần nữa bị oanh kích linh quang ảm đạm, linh tính suy giảm nghiêm trọng.

Tam Thanh tập thể bị trọng thương.

Thái Thanh Lão Tử không màng đến vết thương trên người, vội vàng thu Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp về.

"Khốn kiếp!" "Lần này tập hợp lực lượng của ba chúng ta, cùng với các Chí Bảo khác ra tay, cũng không đỡ được một kích tùy tiện này sao!" Tam Thanh là do Nguyên Thần Bàn Cổ hóa hình, cao ngạo vô cùng.

Thế nhưng sự cao ngạo của các ngài trước mặt Lâm Trường Sinh lại bị nghiền nát không chút áp lực hết lần này đến lần khác.

So với Đế Tuấn, Thái Nhất và Tam Thanh, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề lại thê thảm hơn nhiều.

Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ cũng không đỡ được kiếm khí xung kích.

Linh quang ảm đạm, uy năng giảm mạnh.

Thế nhưng, đúng lúc Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ sắp bay ngược về trong tay Tiếp Dẫn, một bàn tay lớn do pháp lực hóa thành trực tiếp từ không trung tóm lấy Bảo Sắc Kỳ.

"Khi ta quá đáng!" Tiếp Dẫn lại phun ra một ngụm máu tươi.

Kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này là cơ duyên mà ngài ta khó khăn lắm mới có được.

Lúc này lại bị vô tình thu đi, lập tức bi phẫn giao gia.

Chỉ là dù ngài ta có thôi toán thế nào, cũng không thể thôi toán ra tung tích của Bảo Sắc Kỳ.

Chí Bảo của người khác ngươi không cần, cố tình lại để mắt đến Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của ta, thật sự là quá ức hiếp người rồi!

"Sư huynh, tuyệt đối không thể bỏ qua chuyện này." "Đệ thấy những người vừa ra tay thực lực đều không yếu, đều có Linh Bảo cực kỳ lợi hại." "Hơn nữa nhìn dáng vẻ của các ngài, cũng tuyệt đối có thù với người này." "Chúng ta chỉ cần liên hợp với các ngài, vẫn còn hy vọng." Chuẩn Đề không cam tâm nói.

"Sư đệ nói không sai." "Khẩu khí này tuyệt đối không thể nhịn như vậy." "Đi!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hồi phục vết thương một chút, rồi bắt đầu tìm kiếm mấy người vừa ra tay kia.

Còn Hồng Mông Kiếm xé toang trường không, rất nhanh đã biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Dù các ngài có thôi toán thế nào, cũng không tìm được tung tích

của nó.

Bồng Lai Tiên Đảo.

Ngộ Đạo cùng các đệ tử đều nắm chặt hai nắm đấm.

Trên mặt đều là sắc hưng phấn kích động.

Mạnh quá!

Đây chính là Đạo Tôn sao.

Tùy tiện một kích, đã đánh cho những người này không có chút sức phản kháng nào.

"Chư vị Sư đệ Sư muội, Đạo Tôn Công Tham Tạo Hóa, ngạo thị Hồng Hoang." "Chúng ta là đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông, không thể làm Đạo Tôn mất mặt." "Tiếp theo ta sẽ giám sát việc tu hành của các con." Ngộ Đạo lúc này thể hiện ra khí độ của Đại Sư Tỷ.

Lâm Trường Sinh hài lòng thu cảnh tượng này vào Thần Niệm.

Chỉ cần những đệ tử này nỗ lực tu luyện, Khí Vận của Trường Sinh Tiên Tông sẽ ngày càng mạnh.

Chương 118

Đến lúc đó, ngài là Tông Chủ đột phá cảnh giới cũng sẽ trở nên rất dễ dàng.

Sau đó, ngài nhìn về phía Hồng Mông Kiếm trước mặt.

"Không uổng phí ta tốn bấy nhiêu thời gian và bấy nhiêu tài nguyên để luyện chế." Lâm Trường Sinh hài lòng thu Hồng Mông Kiếm vào trong cơ thể, bắt đầu dùng Pháp Lực ôn dưỡng.

Rồi ngài nhìn về phía Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ vẫn còn đang ngân rung.

"Không ngờ còn có thu hoạch bất ngờ này." "Cứ như vậy, cách việc sưu tập đủ Ngũ Phương Kỳ, chỉ còn lại Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ." "Nếu ta đoán không sai, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ hẳn là nằm trong tay Hồng Quân." "Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ nằm trong tay Minh Hà." "Cũng có thể đi Huyết Hải một chuyến." Lâm Trường Sinh tạm thời gác lại ý định luyện hóa Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ.

Ngài còn có những việc khác cần giải quyết.

"Hậu Thổ, con có thể dựa theo tin tức ấn ký ta cấp cho con mà tìm ta." Lâm Trường Sinh trực tiếp truyền âm bằng Thần Niệm cho Hậu Thổ.

Đã gặp được Hậu Thổ, đương nhiên phải xem tình hình hiện tại của Vu tộc thế nào.

Đồng thời, trong đầu ngài cũng bắt đầu suy nghĩ về xu hướng của Vu Yêu Lượng Kiếp.

Theo xu hướng kịch bản thông thường mà nói, Vu Yêu Nhị Tộc cuối cùng là kết cục lưỡng bại câu thương.

Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn lại Hậu Thổ, cuối cùng cũng là phát hạ Thiên Đạo Hoành Nguyện, khai ích Địa Đạo, lại trở thành Địa Đạo Thánh Nhân, vĩnh viễn không thể rời khỏi Địa Phủ.

Yêu Đình thì phân băng ly tích, tàn tồn Yêu tộc đều lui về Bắc Phương Khổ Hàn Chi Địa, hoặc trở thành tọa kỵ của các Đại Năng khác.

Đó không phải là điều Lâm Trường Sinh quan tâm.

Ngài quan tâm đến Hồng Hoang.

Hồng Hoang cũng vì đại chiến của hai tộc mà phân băng ly tích, hóa thành Tứ Đại Bộ Châu.

Đây đã được coi là khởi đầu cho sự suy lạc của thế giới Hồng Hoang rồi.

Ngài đã xuyên việt đến Hồng Hoang, đương nhiên phải chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí là cảnh giới cao hơn.

Thế giới Hồng Hoang chỉ có càng thịnh vượng, mới có thể cung cấp trợ lực lớn hơn cho ngài.

Ngày xưa Bàn Cổ khai phá chỉ là một góc Hỗn Độn mà thôi.

Ai có thể đảm bảo trong Hỗn Độn không có những tu đạo giả khác tồn tại chứ?

Trước đây Lâm Trường Sinh tu vi thấp kém, không thể thay đổi xu thế Hồng Hoang.

Nhưng hiện tại đã khác.

Ngài đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên, trừ Hồng Quân ra, được coi là mạnh nhất rồi.

Dù là Hồng Quân, Lâm Trường Sinh cũng không hề e ngại.

Chưa chắc ngài và Hồng Quân ai sẽ chứng đạo trước.

Hiện giờ, Vu tộc đã đản sinh Nguyên Thần, nếu để Hậu Thổ sớm khai ích Địa Đạo.

Thì có thể kết thúc Lượng Kiếp bằng một phương thức khác.

Đại không được thì Vu tộc toàn thể tiến vào Địa Đạo.

Tuy nhiên, tiền đề vẫn là Địa Đạo phải bình khởi bình tọa với Thiên Đạo.

Nếu không, bị Thiên Đạo áp chế, muốn thay đổi Lượng Kiếp, khó.

Tất cả đều cần phải mưu hóa thật kỹ càng a.

Ngay khi Lâm Trường Sinh đang suy nghĩ, Hậu Thổ đã đến không trung Bồng Lai Tiên Đảo.

"Di?" "Ấn ký Đạo Tôn cấp cho rõ ràng là ở đây, vì sao lại không có gì?" "Động phủ của Đạo Tôn sẽ không ở trong biển sâu thăm thẳm này chứ?" "Nếu vậy, cũng có thể để Đạo Tôn đi Bất Chu Sơn tìm một động phủ.

Dù sao cũng tốt hơn nơi này rất nhiều." Hậu Thổ nhìn biển rộng mênh mông, có chút cảm thán.

Chỉ là lời cảm thán của nàng vừa dứt, không gian dường như nứt ra một khe hở.

Một Động Thiên Phúc Địa khổng lồ vô cùng xuất hiện trong tầm mắt của nàng.

Tiên Thiên Linh Khí cực kỳ nồng đậm ập đến, thậm chí trên bề mặt cơ thể nàng còn sắp ngưng kết thành Linh Khí Vũ Châu rồi.

Hậu Thổ lúc này cảm thấy trên mặt dường như có chút bỏng rát.

Vừa nãy nàng còn lẩm bẩm, động phủ của Đạo Tôn có chút hàn sờn.

Không ngờ một khe hở vừa mở ra ở phía dưới đã khiến nàng chấn kinh vô cùng.

Chỉ riêng Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm này đã đủ để được xưng là Động Thiên Phúc Địa đỉnh cấp rồi.

Tuy nhiên, đây chắc chắn chỉ là khởi đầu cho sự chấn kinh của Hậu Thổ.

Một bóng người bay ra.

"Có phải là Hậu Thổ tiền bối không?" "Đạo Tôn dặn ta đợi ở đây." "Mời ngài theo ta xuống." Người bay ra chính là Ngộ Đạo.

Hậu Thổ vừa nhìn, lập tức ngây người.

Với nhãn lực của nàng lại không thể nhìn ra căn nguyên của Ngộ Đạo.

Điều này nói lên điều gì?

Nói lên căn nguyên của Ngộ Đạo tuyệt đối là cực kỳ đỉnh cấp.

Hơn nữa trên người nàng dường như còn ẩn ẩn có Đại Đạo Chi Vận.

Nàng sẽ không phải là đang tu luyện Đại Đạo đó chứ?

Hậu Thổ cố nén sự chấn kinh trong lòng, gật đầu, "Làm phiền rồi." Sau đó theo Ngộ Đạo bay xuống.

Đợi hai người tiến vào Bồng Lai Tiên Đảo, Tiên Thiên Đại Trận lại một lần nữa hợp long.

Trong tầm mắt của Hậu Thổ, xuất hiện một hòn đảo cực kỳ rộng lớn.

Vừa nhìn lại không thể thấy điểm cuối.

Vô số Linh Căn Linh Nguyên Liệu hội tụ cùng nhau, linh khí và sinh mệnh lực sản sinh ra khiến nàng không nhịn được muốn tu luyện ngay tại chỗ.

Sau đó nàng nhìn thấy một đạo trường cổ phác khí phái, quỳnh lâu ngọc vũ, điêu lương tú trụ.

Mỗi loại dược liệu được sử dụng trên đó đều là khoáng mạch tiên kim đỉnh cấp.

Đạo Tôn thật là đại thủ bút a.

Hậu Thổ thầm thu mọi thứ vào mắt.

Đợi hai người hạ xuống mặt đất, Hậu Thổ ngẩng đầu nhìn lên.

Một tấm bảng đồng lấy từ cây Thủ Dương trên đó khắc bốn chữ Trường Sinh Tiên Tông.

Vừa nhìn vào, Hậu Thổ dường như lạc vào vạn thiên Đại Đạo.

Rõ ràng chỉ là bốn chữ, nhưng lại khiến nàng cảm nhận được mấy chục loại Đại Đạo.

Ngộ Đạo nhìn cảnh này, khẽ cười.

Không đi quấy rầy Hậu Thổ, tình huống này cũng nằm trong dự liệu của nàng.

Tùy tiện tìm một chỗ, liền bắt đầu tu luyện gần Hậu Thổ.

Đợi Hậu Thổ tỉnh lại, rồi dẫn đi gặp Đạo Tôn.

Thoáng một cái mấy ngàn năm trôi qua.

Ngày này, Hậu Thổ đột nhiên kinh hãi tỉnh lại.

Lại nhìn bốn chữ trước mặt, lại dường như trở nên bình thường vô kỳ.

Cảm nhận tu vi của bản thân đã tinh tiến không ít, Hậu Thổ biết lần này mình đã kiếm được lợi lớn.

"Hậu Thổ tiền bối, ngài tỉnh rồi?" Ngộ Đạo cũng xuất hiện lúc này.

"Thật ngại quá, đã làm chậm trễ một chút thời gian." Hậu Thổ có chút áy náy nói.

"Không sao." "Bốn chữ này là do Đạo Tôn vận dụng Đại Đạo Pháp Tắc mà khắc lên.

Hậu Thổ tiền bối có thể có chút cảm ngộ, cũng là phúc duyên của chính mình." "Đi thôi, ta dẫn ngài đi gặp Đạo Tôn." Nói xong, Ngộ Đạo dẫn Hậu Thổ đi về phía Doanh Châu Tiên Đảo.

Hậu Thổ gật đầu, theo sát phía sau.

Khi ánh mắt của nàng nhìn thấy từng đệ tử Trường Sinh Tông đang tu luyện, không nhịn được đồng tử co rút lại.

Những đệ tử này căn nguyên đều rất mạnh, hơn nữa dường như có Khí Vận cực kỳ nồng đậm.

Trường Sinh Tiên Tông của Đạo Tôn quả thực quá khủng bố rồi.

Chỉ cần đủ thời gian, đệ tử nơi đây tùy tiện đi ra một người, đều đủ để chấn động Hồng Hoang.

"Ngộ Đạo, Trường Sinh Tiên Tông chỉ có bấy nhiêu đệ tử sao?" Hậu Thổ cũng từ trong cuộc trò chuyện với Ngộ Đạo mà biết được tên nàng.

"Đây chỉ là một phần nhỏ." "Còn một số đệ tử khác đang lịch luyện trong Mộng Cảnh Thế Giới." Ngộ Đạo không hề giấu giếm nói.

"Mộng Cảnh Thế Giới?" Hậu Thổ đột nhiên nảy sinh hứng thú.

"Đúng vậy." "Đây là thế giới do Đạo Tôn dùng thủ đoạn vô

thượng sáng tạo.

Có thể giúp chúng ta cảm ngộ Công Pháp Thần Thông, đề thăng kinh nghiệm thực chiến, ma luyện tâm cảnh, vân vân.” Ngộ Đạo có chút kiêu ngạo nói.

Chính vì sự tồn tại của Mộng Cảnh Thế Giới, tu vi của nàng đã tinh tiến đến mức có thể tùy thời thành tựu Đại La Kim Tiên.

“Lại có thế giới thần kỳ đến vậy sao?” Hậu Thổ nghe xong lại một lần nữa kinh ngốc.

Thủ đoạn của Đạo Tôn quả thực quá đáng sợ rồi.

Không được, lát nữa ta cũng phải đi Mộng Cảnh Thế Giới xem sao.

Chương 119

Rất nhanh, Hậu Thổ được Ngộ Đạo dẫn đến nơi Lâm Trường Sinh tu luyện.

"Đạo Tôn, Hậu Thổ tiền bối đã được dẫn đến rồi." Ngộ Đạo cung kính và sùng bái nói.

"Ừm." "Con vất vả rồi." "Ngộ Đạo, ta thấy con sắp đột phá rồi.

Viên Lục Chuyển Kim Đan này ban cho con đi, hy vọng có thể trợ giúp con một phần." Một viên đan dược viên nhuận bay ra, rơi vào lòng bàn tay Ngộ Đạo.

Sáu đạo đan văn rõ ràng có thể nhìn thấy.

Mùi hương dược liệu nồng đậm ngay cả Hậu Thổ đứng bên cạnh ngửi thấy cũng không nhịn được hít sâu hai hơi.

"Đa tạ Đạo Tôn." Ngộ Đạo hân hỉ nói.

Sau khi nhận đan dược liền rời khỏi đây.

"Hậu Thổ, Thập Nhị Tổ Vu hiện giờ thế nào rồi?" Tiếng Lâm Trường Sinh truyền đến.

Sau đó đồng tử Hậu Thổ lại một trận co rút.

Đạo Tôn lại đang dùng Hỗn Độn Chi Khí để đoán thể sao?

Tổ Vu bọn họ lấy nhục thân cường đại mà nổi danh.

Nhưng lúc này nhìn thấy cảnh này, Hậu Thổ không khỏi hoài nghi nhục thân của Đạo Tôn cường hãn đến mức nào.

May mà Hậu Thổ rất nhanh đã hoàn hồn, cung kính nói, "Đa tạ Đạo Tôn ngày đó ra tay." "Hiện giờ Thập Nhị Tổ Vu chúng ta đều đã có Nguyên Thần." "Tuy hiện tại cường độ Nguyên Thần còn thấp,

nhưng cũng đã có năng lực tu luyện Nguyên Thần." Điểm này Hậu Thổ căn bản không cần giấu giếm.

Nếu không phải Lâm Trường Sinh bố trí trận pháp, làm gì có Nguyên Thần cho các nàng.

"Vậy thì tốt." "Nhưng bí mật về việc các con bảo lưu Nguyên Thần không thích hợp để lộ ra ngoài." Lâm Trường Sinh dặn dò.

"Đạo Tôn yên tâm." "Đại huynh Đế Giang đã dặn dò chúng con rồi.

Đây là một hậu thủ của Vu tộc chúng con." Hậu Thổ đáp.

"Nguyên Thần cảnh giới của con hiện giờ hẳn là cao hơn Đế Giang và các huynh đệ chứ?" Lâm Trường Sinh đột nhiên hỏi.

"Đúng vậy, Đạo Tôn." "Nguyên Thần Pháp Lực của con hiện giờ đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên." Hậu Thổ cũng không giấu giếm.

"Rất tốt." "Lát nữa ta sẽ chỉ dẫn con đến một nơi tu luyện.

Ở đó có thể giúp con nhanh chóng đề thăng tu vi." Lâm Trường Sinh nói.

Ngài nói đương nhiên là Đại Địa Tổ Mạch.

Hậu Thổ nắm giữ Đại Địa Pháp Tắc, đến Đại Địa Tổ Mạch tu luyện cực kỳ thích hợp.

Hơn nữa Đại Địa Tổ Mạch có thể giúp Hậu Thổ cảm ngộ ra Luân Hồi Pháp Tắc.

Điều này cũng có thể giúp nàng sớm chuẩn bị.

Bây giờ nghĩ lại, Hồng Quân ngồi nhìn Đại Địa Tổ Mạch bị La Hầu tự bạo phá hủy, cũng là một loại tính toán a.

Cứ như vậy, Hậu Thổ khai ích Địa Đạo thực lực tổn hại lớn, cho

dù thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, cũng bị Thiên Đạo hoàn toàn áp chế.

May mắn là mình trước đây sớm đã chuẩn bị, bảo lưu lại một phần Đại Địa Tổ Mạch.

"Đa tạ Đạo Tôn." Hậu Thổ tuy không biết Đạo Tôn vì sao lại muốn giúp nàng, nhưng đã Đạo Tôn không nói, khẳng định là có tính toán của ngài.

"Ta biết con có nghi vấn." "Không cần vội, đến lúc đó ta sẽ đi Bàn Cổ Thần Điện." Kết quả cuối cùng của Vu Yêu Lượng Kiếp hiện tại vẫn chưa phải là thời cơ để nói cho Hậu Thổ.

Hơn nữa, còn rất nhiều thời gian trước khi Lượng Kiếp bùng nổ, đủ để ngài bố cục rồi.

"Vâng, Đạo Tôn." "Đạo Tôn, trước khi rời đi, con muốn đi Mộng Cảnh Thế Giới xem sao." Hậu Thổ nói.

"Có thể." "Ta sẽ khắc ấn ký của con vào Mộng Cảnh Thế Giới là được.

Đến lúc đó con chỉ cần phân ra một tia Nguyên Thần là có thể tiến vào." Lâm Trường Sinh cười nói.

"Đa tạ Đạo Tôn." Hậu Thổ cung kính đáp.

Việc của Hậu Thổ đã xử lý xong, tiếp theo là Nữ Oa và Phục Hy rồi.

Hồng Hoang đại lục.

Tam Thanh cùng nhất chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh dục muốn xuất thủ trấn áp Hồng Mông Kiếm, trái lại bị vô tình nghiền áp.

Giờ khắc này cũng là một mặt uất ức suy sụp.

Đúng lúc này, mấy đạo thân ảnh từ xa bay đến gần. "Tam vị đạo

hữu, ngô nãi Tiếp Dẫn, vị này là sư đệ Chuẩn Đề của ngã." "Hai vị này phân biệt là Đế Tuấn và Thái Nhất đạo hữu." "Chúng ta đều là những người vừa ra tay." Từ khi bị một kiếm trấn áp, thu đi Linh Bảo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã tìm đến Đế Tuấn và Thái Nhất.

Kể lại tao ngộ bi thảm của mình.

Điều này lập tức khiến Đế Tuấn và Thái Nhất đồng cảm.

Bốn người liền lập tức đạt thành hiệp nghị, tổ kiến một liên minh báo thù. "Hai vị đạo hữu, chỉ dựa vào sức mạnh của bốn người chúng ta e rằng không đủ." "Những đạo hữu từng ra tay trước đó sở hữu Công Đức Chí Bảo cũng cần lôi kéo đến." Có lời của Tiếp Dẫn, bọn họ mới cùng nhau tìm đến Tam Thanh.

Tam Thanh gật đầu, chỉ đơn giản báo ra đạo hiệu.

Bọn họ vốn kiêu ngạo, không xem trọng thần thánh khác.

Đặc biệt khi nhìn thấy Đế Tuấn và Thái Nhất, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy trong mắt có một tia chán ghét khó nhận ra. "Tam Thanh đạo hữu, vị Nhân Đạo Chi Chủ kia quả thực đáng ghét." "Lợi dụng lúc chúng ta chưa hóa hình, tùy ý vơ vét Linh Bảo của chúng ta, chiếm đoạt Bản Nguyên của chúng ta." "Hành vi như vậy, không đội trời chung." Tiếp Dẫn mặt đầy phẫn nộ nói. "Vậy ngươi hoàn toàn có thể đi tìm hắn báo thù." Thái Thanh Lão Tử thản nhiên nói.

Ngã...

Tiếp Dẫn suýt nữa bị lời nói này của Thái Thanh Lão Tử làm nghẹn họng.

Ngã mà có bản sự đó thì còn liên hợp các ngươi làm gì?

Tam Thanh này từng người một mắt cao hơn đỉnh, dùng lỗ mũi nhìn người cũng thật đáng ghét.

Nhưng vì muốn trút một ngụm ác khí trong lòng, Tiếp Dẫn đành nhịn. "Thái Thanh đạo hữu nói đùa rồi." "Chiến lực của hắn trước đó mọi người đều đã thấy.

Nếu là một đối một, trong chúng ta e rằng không ai là đối thủ của hắn.

Nhưng nếu chúng ta liên hợp lại thì sao?" Tiếp Dẫn nói ra mục đích lần này. "Ngã đẳng Tam Thanh còn không thèm làm chuyện liên thủ như vậy." Thái Thanh Lão Tử lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó rời đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên thấy vậy cũng theo đó rời khỏi.

Dù không phải đối thủ, cũng không thể liên thủ.

Đây là niềm kiêu ngạo cuối cùng thuộc về Tam Thanh bọn họ. "Nhưng nếu các ngươi tìm được động phủ của hắn ở đâu, có thể thông tri cho chúng ta." Lời nói cuối cùng của Tam Thanh truyền đến. "Tam Thanh này rõ ràng bản sự chẳng là bao, mà tính khí thì không nhỏ." "Sư huynh, hiện giờ chúng ta nên làm thế nào?" Chuẩn Đề bất mãn lầm bầm một tiếng, sau đó hỏi. "Hoặc là từ bỏ báo thù, tiếp tục du lịch Hồng Hoang.

Hoặc là tiếp tục tìm kiếm người giúp đỡ, thừa cơ báo thù." Tiếp Dẫn nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất nói. "Tuyệt đối không thể nhịn được ngụm khí này." Liên tục hai lần đều bị Lâm Trường Sinh đánh bại, Thái Nhất nhịn không nổi nữa.

Hắn cũng biết Nhân Đạo Chi Chủ này đã trở thành tâm ma của hắn.

Bởi vậy nhất định phải đánh bại hắn. "Hai vị, không bằng cùng huynh đệ hai người ngã đi cùng?" "Ngã đẳng đang định liên hợp Yêu

tộc Hồng Hoang.

Đến lúc đó đối phó một Nhân Đạo Chi Chủ chẳng phải dễ như trở bàn tay sao." Đế Tuấn thấy hai người này thực lực không tệ, cũng là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, liền lập tức muốn thu bọn họ về dưới trướng.

Như vậy cũng không thất thố, là một trợ lực lớn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đều thấy được nụ cười lạnh trong mắt đối phương.

Chỉ bằng các ngươi mà còn muốn lôi kéo chúng ta?

Nhưng cũng tốt, huynh đệ sư môn chúng ta cứ giả vờ gia nhập các ngươi, thừa cơ vơ vét một ít tư nguyên Linh Bảo.

Bốn người lòng mang quỷ thai, bắt đầu kết bạn mà đi. *** Mặt khác.

Nữ Oa và Phục Hy dưới sự chỉ dẫn của Lâm Trường Sinh, cũng đã đến Bồng Lai Tiên Đảo.

Mức độ chấn kinh của hai người so với Hậu Thổ thì có hơn chứ không kém.

Khi nhìn thấy bốn chữ Trường Sinh Tiên Tông trước Tiên Đảo, hai người cũng có chút thu hoạch.

Cuối cùng dưới sự dẫn dắt của Ngộ Đạo, lần nữa gặp được Lâm Trường Sinh. "Trường Sinh đạo hữu." "Không ngờ, nội tình tông môn của ngươi lại hùng hậu đến vậy." "Ngã thấy các đệ tử này từng người một căn nguyên đều rất tốt." "Tin rằng không cần bao lâu, chỉ cần bọn họ lịch luyện trên Hồng Hoang đại lục, sẽ chấn kinh cả Hồng Hoang." Phục Hy cảm thán. "Trường Sinh đạo hữu, ngã thấy các đệ tử này dường như đều có Khí Vận bàng thân?" Nữ Oa quan sát kỹ càng hơn, hỏi ra nghi hoặc trong lòng.

Khí Vận huyền chi lại huyền, hoàn toàn không thể nắm bắt.

Mạnh như Long Phượng Kỳ Lân cũng vì Khí Vận không đủ mà ứng kiếp.

Vì sao trên người các đệ tử này lại có Khí Vận chi lực? "Không tệ." "Hai vị đạo hữu xin hãy xem." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Sau đó hướng về hư không điểm một cái.

Chương 120

Lập tức Khí Vận Kim Liên thuộc về Trường Sinh Tiên Tông xuất hiện trong tầm mắt hai người. "Cái này, cái này, cái này..." Phục Hy và Nữ Oa hoàn toàn chấn kinh.

Há miệng nửa ngày cũng không nói được câu nào.

Quả thực quá chấn động.

Một tông môn lại ngưng tụ được Khí Vận chi lực khủng bố đến vậy.

Hắn rốt cuộc làm thế nào? "Chỉ cần là đệ tử môn hạ ngã, đều có thể hưởng thụ Khí Vận gia trì." "Hơn nữa Khí Vận Kim Liên đã cùng Đại Đạo tương thông.

Tùy thời có thể cảm ngộ Đại Đạo." Lâm Trường Sinh ngữ bất kinh nhân tử bất hưu.

Bí mật này vì sao phải nói với Phục Hy và Nữ Oa, cũng là có tính toán của hắn.

Phục Hy tạm thời không nói đến, sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp vẫn lạc, chuyển sinh trở thành Nhân Hoàng.

Còn về Nữ Oa, lại vô cùng trọng yếu.

Là nàng đã sáng tạo ra Tiên Thiên Nhân Tộc.

Cũng chính vì nàng, Thái Thượng Lão Tử mới có thể lập giáo tại Nhân Tộc, Công Đức thành Thánh.

Tiềm lực của Tiên Thiên Nhân Tộc đương nhiên không cần nói.

Nếu không phải Thái Thanh Lão Tử tùy ý chiếm đoạt Khí Vận Nhân Tộc, Yêu Tộc tùy ý đồ sát Tiên Thiên Nhân Tộc luyện chế Đồ

Vu Kiếm.

Với Linh Tính của Tiên Thiên Nhân Tộc, tuyệt đối là chủng tộc có tiềm lực nhất trên Hồng Hoang.

Lâm Trường Sinh là Hậu Thiên Nhân Tộc, tự nhiên có một tình cảm nhất định với Nhân Tộc.

Mặc dù chuyển sinh tu Đạo, trừ bỏ Nhân Quả, nhưng cũng không thể ma diệt tình cảm của hắn với Nhân Tộc.

Hồng Hoang đại lục đáng lẽ phải bách hoa tề phóng, ngày càng cường thịnh.

Chứ không phải dưới sự bố cục của Hồng Quân và Thiên Đạo, ngày càng yếu kém, cho đến sau này Linh Khí đều biến mất.

Bởi vậy bây giờ nói cho Nữ Oa bí mật của mình, Lâm Trường Sinh tính toán thu Nữ Oa vào môn hạ mình.

Như vậy, Nữ Oa sẽ có thể dùng Đại Đạo chứng Đạo, sẽ không bị Thiên Đạo chế ước.

Đồng thời cũng có thể sáng tạo ra một Nhân Đạo hoàn chỉnh.

Một Nhân Đạo có thể sánh vai cùng Thiên Đạo.

Đương nhiên không phải bây giờ. "Trường Sinh đạo hữu, ngươi không nói đùa chứ?" "Chỉ cần là đệ tử môn hạ ngươi, đều có thể trực tiếp tu luyện Đại Đạo?" Phục Hy một Đại La Kim Tiên giờ khắc này lại nghi ngờ thính lực của mình.

Lâm Trường Sinh cười mà không nói.

Tin tức chấn động đến vậy, quả thực cần phải tiêu hóa thật kỹ.

Trọn vẹn qua rất lâu, Nữ Oa và Phục Hy hai người mới hoàn hồn.

Lâm Trường Sinh vung tay áo, Khí Vận Kim Liên lại ẩn vào hư

không. "Trường Sinh đạo hữu, bí mật lớn như vậy mà lại nói cho chúng ta, không sợ chúng ta tiết lộ ra ngoài sao?" "Chỉ riêng việc cảm ngộ Đại Đạo này thôi, đã đủ để khiến cả Hồng Hoang vì đó mà phát cuồng." Nữ Oa và Phục Hy nhìn chằm chằm Lâm Trường Sinh, nghiêm trọng nói. "Ngã vì sao phải sợ?" Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Hắn bây giờ đâu phải là Thiên Thanh Hỏa Mãng ở cảnh giới Thiên Tiên trước kia nữa.

Cho dù toàn Hồng Hoang biết được bí mật của hắn, Lâm Trường Sinh lại vì sao phải sợ?

Hiện giờ Bồng Lai Tiên Đảo có Tiên Thiên Đại Trận bảo hộ.

Lại bị hắn bố trí Già Thiên Đại Trận.

Cho dù bọn họ đứng trên không trung Bồng Lai Tiên Đảo cũng không thể tìm thấy.

Cho dù bị bọn họ tìm thấy thì có thể làm gì?

Với chiến lực hiện giờ của Lâm Trường Sinh, dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không ai là đối thủ của hắn.

Bởi vậy, bí mật này nói cho Phục Hy và Nữ Oa cũng sẽ không gây phiền phức cho hắn.

Đương nhiên Phục Hy và Nữ Oa cũng chỉ thuận miệng nói vậy, bọn họ sẽ không tiết lộ ra ngoài. "Trường Sinh đạo hữu thủ đoạn thông huyền, có sự tự tin này cũng là lẽ thường tình." "Nhưng Trường Sinh đạo hữu vì sao lại nói cho chúng ta bí mật này?" Nữ Oa hỏi. "Điều này phải nói đến cảnh giới sau Đại La mà ngã đã từng đề cập với các ngươi lần trước." "Một loại là Hỗn Nguyên Kim Tiên, cần cảm ngộ Đại Đạo, ngã sẽ không nói nhiều." "Loại thứ hai chính là Trảm Tam Thi Chi Pháp mà ngã đã nói với các ngươi." "Trảm Tam

Thi Chi Pháp có thể coi là một loại đường tắt." "Không cần cảm ngộ Đại Đạo, chỉ cần dùng Tiên Thiên chi vật thừa tải, sau đó chém đi Thiện Thi, Ác Thi, Tự Ngã Thi." "Mỗi chém đi một thi, liền có thể đề thăng một tiểu cảnh giới." "Cảnh giới này gọi là Chuẩn Thánh.

Tam thi hợp nhất là Chuẩn Thánh viên mãn." "Sau Chuẩn Thánh, nếu muốn thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, cần có Hồng Mông Tử Khí." Lâm Trường Sinh tường tận nói. "Thiên Đạo Thánh Nhân?" "Vậy có gì khác biệt so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" Lời của Lâm Trường Sinh phảng phất mở ra một thế giới mới cho Nữ Oa, nàng vội vàng hỏi. "Đương nhiên có." "Thiên Đạo Thánh Nhân cần một tia Nguyên Thần ký thác vào trong Thiên Đạo.

Cũng có thể coi là bất tử bất diệt đi.

Chỉ cần tử vong, đều có thể nhờ Thiên Đạo giúp đỡ mà trọng tân phục sinh.

Nhưng sẽ tổn hại Bản Nguyên.

Mà Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì lại dùng Đại Đạo chứng Đạo." Lâm Trường Sinh cười nói. "Nói như vậy, chẳng phải Thiên Đạo Thánh Nhân tốt hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên một chút sao?" Phục Hy đưa ra nghi hoặc của mình. "Phục Hy đạo hữu chỉ biết một mà không biết hai a." "Thiên Đạo Thánh Nhân ký thác một tia Nguyên Thần, bề ngoài là bất tử bất diệt, siêu thoát tự tại.

Tuy nhiên Nguyên Thần bị khống chế, há có thể hưởng thụ tự do chân chính?" "Huống hồ Thiên Đạo Thánh Nhân không tu luyện Đại Đạo, tuy có Thiên Đạo gia trì, nhưng so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vẫn kém hơn một bậc." Nếu không phải Nữ Oa Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, nàng lại vì sao không thể đứng ra lúc Yêu Tộc đại tứ đồ lục Nhân Tộc?

Mọi cái gọi là Thiên Ý, chẳng qua chỉ là Thiên Đạo muốn phát

triển theo ý đồ của nó mà thôi. "Nói như vậy, Chuẩn Thánh cho đến Thiên Đạo Thánh Nhân tuy là một đường tắt, nhưng tệ đoan cũng khá nhiều." "Hơn nữa một khi Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, đời này Đại Đạo vô vọng rồi phải không?" Nữ Oa nghe xong nhíu mày.

Đường tắt này quả thực rất khiến người ta động lòng.

Thậm chí có thể nói như vậy, cho dù toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều biết được tệ đoan này.

Nhưng vẫn sẽ có vô số sinh linh chen chúc mà tới.

Bởi vì Đại Đạo ẩn lui, muốn tu luyện đã căn bản không thể.

Đương nhiên Nữ Oa chỉ là chỉ sinh linh Hồng Hoang, Trường Sinh đạo hữu loại khác biệt này thì đừng tính vào. "Điều đó là đương nhiên." "Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, liền phải chịu ước thúc của Thiên Đạo.

Thiên Đạo lại làm sao có thể cho phép sự tồn tại siêu việt Thiên Đạo ra đời?" Bao gồm cả Hồng Quân, cố gắng lấy thân hợp Đạo, vọng tưởng dùng chính mình thay thế Thiên Đạo.

Kết quả cuối cùng đều là thất bại. "Trường Sinh đạo hữu, ngã muốn bái nhập môn hạ Trường Sinh Tiên Tông." Nữ Oa nghe xong, trực tiếp nói.

Lợi hại trong đó nàng đã hiểu rõ, Trảm Tam Thi tuy là một đường tắt, nhưng tệ đoan quá lớn.

Cảm ngộ Đại Đạo tuy chậm chạp, nhưng tương lai vô hạn, tiềm lực lớn nhất.

Nếu nói không có lựa chọn, Nữ Oa nói không chừng chỉ có thể chấp nhận Trảm Tam Thi Chi Pháp.

Nhưng hiện giờ, biện pháp đã ở trước mắt, nàng lại làm sao có thể

bỏ qua. "Còn có ngã." Phục Hy nói theo.

Chỉ cần bái nhập môn hạ, liền có thể hấp thu Khí Vận, cảm ngộ Đại Đạo, bọn họ làm sao có thể không động lòng.

Theo bọn họ thấy, Lâm Trường Sinh giảng nhiều như vậy, hẳn là hy vọng bọn họ gia nhập Trường Sinh Tiên Tông.

Nào ngờ Lâm Trường Sinh cười lắc đầu, "Thời cơ chưa tới." "Còn xin Trường Sinh đạo hữu chỉ giáo chúng ta." Nữ Oa và Phục Hy vội vàng nói. "Trong những năm tháng tiếp theo, Hồng Quân sẽ thành Thánh." "Đến lúc đó, hắn sẽ ở trong Tử Tiêu Cung ba lần giảng Đạo." "Mà Nữ Oa đạo hữu ngươi thì sẽ bị hắn thu làm thân truyền đệ tử, ban cho Hồng Mông Tử Khí." Lâm Trường Sinh nói.

Suy đoán tương lai?

Phục Hy và Nữ Oa trong lòng kinh hãi.

Những chuyện này căn bản còn chưa phát sinh, Trường Sinh đạo hữu lại đã suy đoán ra rồi sao?

Phải biết Đại La Kim Tiên đã siêu thoát trường hà vận mệnh.

Suy đoán cùng lắm cũng chỉ là một vài chuyện đã xảy ra hoặc là một vài mảnh vỡ sắp xảy ra mà thôi.

Mà Trường Sinh đạo hữu lại nói chắc chắn như vậy, thiên nhiên bọn họ lại từ đáy lòng lựa chọn tin tưởng. "Như vậy, ngã chẳng phải sẽ phải chịu ước thúc của Thiên Đạo sao?" Nữ Oa có chút không hiểu.

Vì Lâm Trường Sinh đã giảng rõ cho nàng sự khác biệt giữa Thiên Đạo Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tại sao còn để mình đi tiếp nhận Hồng Mông Tử Khí chứ? "Lông dê của Hồng Quân phải vặt sạch." "Hắn ta có không ít Linh Bảo.

Còn về Hồng Mông Tử Khí, ngươi không cần lựa chọn dung hợp.

Đến lúc đó ngã sẽ giúp ngươi giải thích áo nghĩa của Trảm Tam Thi, tam thi nghịch phản, trọng tân quy về tự thân.

Lúc đó đối với ngươi cũng có lợi ích." Lâm Trường Sinh đã sớm có chuẩn bị nói. "Nếu đã như vậy, vậy thì nghe Trường Sinh đạo hữu vậy." Nữ Oa gật đầu. "Thế còn ngã?" Phục Hy nhìn Lâm Trường Sinh hỏi. "Nếu là Phục Hy đạo hữu, có thể lựa chọn tiếp tục du lịch Hồng Hoang.

Đến lúc đó ngươi sẽ gặp một Kim Ô tên là Đế Tuấn.

Chương 121

Hắn chính là Thiên Đế tương lai của Yêu Đình.

Đang chỉnh hợp Yêu Tộc thiên hạ.

Hắn sẽ mời ngươi gia nhập Yêu Đình.

Điều ngươi cần làm chính là cự tuyệt hắn, đồng thời xả khí thân phận Yêu Tộc." Lâm Trường Sinh nói.

Phục Hy gia nhập Yêu Đình, được phong làm Hy Hoàng.

Nhưng cũng vẫn lạc trong Vu Yêu Lượng Kiếp.

Chỉ cần xả khí thân phận Yêu Tộc, liền có thể chém đi đoạn Nhân Quả này.

Như vậy, Phục Hy liền có thể gia nhập môn hạ Trường Sinh Tiên Tông. "Được, ngã đã ghi nhớ." Phục Hy không hỏi nhiều.

Vì đã lựa chọn gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, vậy thì không cần quá nhiều hoài nghi.

Tiếp đó, ba người lại giao lưu một chút tâm đắc tu luyện.

Cơ bản là Lâm Trường Sinh giảng, hai người nghe.

Chờ đợi mọi thứ kết thúc, Phục Hy và Nữ Oa song song rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Về bố cục cho Nữ Oa và Phục Hy xem như đã kết thúc một đoạn.

Lần này, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng nhàn rỗi trở lại. "Trước tiên đem Bản Nguyên Diệt Thế Hắc Li còn lại chế tạo thành Tiên Thiên Chí Bảo đã." "Sau đó liền có thể bế quan tu luyện." Lâm Trường Sinh trong lòng đã có tính toán.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên kinh ngạc kêu lên một tiếng. *** Bồng Lai Tiên Đảo.

Tiên Thiên Linh Khí vốn dĩ nồng đậm tĩnh mịch đột nhiên trở nên vặn vẹo cuồng bạo.

Tất cả Tiên Thiên Linh Khí đều điên cuồng dũng về một hướng.

Giờ khắc này, tất cả đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đang tu luyện đều bị kinh tỉnh. "Chuyện gì vậy?" "Vì sao Linh Khí đột nhiên cuồng bạo?" "Hướng kia hình như là nơi tu luyện của Ngộ Đạo đại sư tỷ, chẳng lẽ nàng ấy đang đột phá?" "Nếu là đại sư tỷ, vậy nàng ấy hẳn là đang đột phá Đại La Kim Tiên rồi a." "Không hổ là đại sư tỷ a, ngã mới cảnh giới Kim Tiên." "Không cần vội, chúng ta chỉ vừa hóa hình, sớm muộn gì cũng có thể thành tựu Đại La Kim Tiên." "Đừng nói nhảm nữa, đi đi đi, chúng ta mau đi quan lễ." "Quan khán đại sư tỷ thành tựu Đại La, đối với tu luyện tương lai của chúng ta cũng có lợi ích không nhỏ." Giờ khắc này, các đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đều nhao nhao chạy về nơi bế quan của Ngộ Đạo.

Đương nhiên, bọn họ sẽ không đi quấy rầy Ngộ Đạo đột phá cảnh giới, chỉ là quan lễ mà thôi. "Không ngờ, Ngộ Đạo lại đột phá nhanh đến vậy." Lâm Trường Sinh vốn đang định luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo cũng bị Ngộ Đạo đột phá cảnh giới hấp dẫn ánh mắt.

Chỉ thấy trên không Bồng Lai Tiên Đảo, bản thể Cây Trà Ngộ Đạo khổng lồ hiển hóa.

Trong lòng ngũ khí viên mãn, tam hoa tụ đỉnh.

Trước tiên là nở Nhân Hoa trong Tam Hoa.

Nhất phẩm.

Nhị phẩm...

Tốc độ nở rất nhanh.

Tất cả điều này cũng nằm trong dự liệu của Lâm Trường Sinh.

Ngộ Đạo chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn, căn nguyên phi thường tốt.

Nở đến Bát Phẩm Tam Hoa hẳn là có thể.

Còn về Cửu Phẩm Tam Hoa, vẫn kém một chút.

Căn nguyên của Hồng Quân tính ra hẳn là Hỗn Độn Ma Thần căn nguyên, điều này mới có thể nở Cửu Phẩm Tam Hoa.

Mà Tam Thanh cùng các Tiên Thiên Thần Thai Thánh cũng chỉ là Bát Phẩm Tam Hoa mà thôi.

Quả nhiên như Lâm Trường Sinh suy nghĩ.

Nhân Hoa của Ngộ Đạo sau khi nở đến Bát Phẩm Nhân Hoa, liền không thể tiếp tục nở nữa.

Ngay lúc nàng ấy chuẩn bị từ bỏ, để nở Địa Hoa, Khí Vận Kim Liên trên không Trường Sinh Tiên Tông đột nhiên hiển hóa.

Khí Vận chi lực nồng đậm đột nhiên trực tiếp bắn vào Nhân Hoa.

Bát Phẩm Nhân Hoa vốn đã đạt đến cực hạn lại bắt đầu tiếp tục nở.

Cuối cùng trở thành Cửu Phẩm Tam Hoa. "Không ngờ Ngộ Đạo đột phá lại có thể dẫn động Khí Vận chi lực." "Không hổ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn." Thấy cảnh này, Lâm Trường Sinh cũng hài lòng thầm gật đầu.

Khí Vận huyền chi lại huyền, diệu dụng vô hạn.

Có thể giúp Ngộ Đạo nở ra Cửu Phẩm Tam Hoa cũng là điều hắn không ngờ tới. "Khí Vận, lại là Khí Vận Kim Liên hiển hóa." "Ngộ Đạo đại sư tỷ có căn nguyên nghịch thiên quá, lại có thể dẫn động Khí Vận Kim Liên." "Không biết khi chúng ta đột phá có thể dẫn động Khí

Vận Kim Liên không nhỉ." "Đạo Tôn nói, chỉ cần chúng ta nỗ lực tu luyện, Khí Vận Kim Liên sẽ không ngừng nở rộ, đến lúc đó nói không chừng chúng ta sẽ có cơ hội." Việc dẫn động Khí Vận Kim Liên cũng khiến các đệ tử khác vô cùng hâm mộ.

Nhưng điều này cũng càng củng cố quyết tâm nỗ lực tu luyện của bọn họ.

Khí Vận Kim Liên và bọn họ có quan hệ mật thiết.

Mọi người đều có cơ hội.

Sau khi nở ra Cửu Phẩm Nhân Hoa, tiếp theo, Ngộ Đạo dưới sự giúp đỡ của Khí Vận Kim Liên, lại thành công nở ra Cửu Phẩm Địa Hoa và Thiên Hoa.

Tiêu hao nhiều Khí Vận như vậy, không những không khiến Khí Vận Kim Liên suy yếu, ngược lại càng trở nên rực rỡ hơn.

Tùy thời đều có thể nở ra Kim Liên phẩm thứ tư. "Khí Vận Kim Liên vẫn chưa nở, xem ra Ngộ Đạo đột phá vẫn còn kém một tầng cuối cùng a." Lâm Trường Sinh nhìn về phía Ngộ Đạo.

Bản thể nàng chính là Ngộ Đạo Trà Thụ, là tồn tại Thiên Đạo không cho phép hóa hình.

Hiện giờ tuy bị Tiên Thiên Đại Trận cách tuyệt, Thiên Đạo không thể phát giác.

Nhưng dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo, liền phải tuân thủ quy tắc này.

Một khi phá vỡ quy tắc, liền cần phải tiếp nhận Lôi Phạt.

Chỉ cần Ngộ Đạo có thể vượt qua Đại La Lôi Kiếp, Thiên Đạo cũng chỉ có thể cho phép sự tồn tại của Ngộ Đạo Trà Thụ.

Cửu Phẩm Tam Hoa trên đỉnh đầu Ngộ Đạo nở ra vô cùng Linh

Quang.

Tuy nhiên nhìn thoáng qua, lại cảm thấy không hoàn mỹ.

Dường như thiếu đi một chút linh động.

Ngộ Đạo hiển nhiên cũng trong lòng có cảm giác, bay đến giữa không trung.

Lâm Trường Sinh thấy vậy, trực tiếp mở ra Tiên Thiên Đại Trận.

Ngộ Đạo không chút do dự bay vào Hồng Hoang hư không. "Lại còn phải độ Đại La Lôi Kiếp." Các đệ tử Trường Sinh Tiên Tông có chút lo lắng nhìn Ngộ Đạo đại sư tỷ. "Các ngươi thà lo lắng Lôi Kiếp sau này của chính mình, còn hơn lo lắng cho đại sư tỷ." "Đại sư tỷ bản thể là Ngộ Đạo Trà Thụ, năng lực lĩnh ngộ cực mạnh." "Thần Thông nàng ấy nắm giữ đủ để nàng ấy vượt qua Lôi Kiếp." Thủy Linh ngưỡng vọng nói.

Đại La Lôi Kiếp a, nàng ấy cũng sắp rồi.

Lời của Thủy Linh quả thực không sai.

Có thể nói như vậy, trừ Lâm Trường Sinh ra, năng lực lĩnh ngộ của Ngộ Đạo Trà Thụ là mạnh nhất ở Bồng Lai Tiên Đảo.

Bản thân nàng ấy nắm giữ không dưới năm loại Thần Thông.

Hơn nữa khoảng thời gian này, nàng ấy vẫn luôn đối chiến với tâm ma của chính mình trong Mộng Cảnh thế giới.

Căn cơ vững chắc, tâm cảnh viên mãn.

Độ Đại La Lôi Kiếp quả thực không có nguy hiểm lớn. "May mắn là tất cả Hậu Thiên Linh Bảo trong Càn Khôn Đỉnh đều đã thành công nghịch phản Tiên Thiên." "Bằng không thì, đại đệ tử của mình tấn thăng Đại La Kim Tiên, lại không có Linh Bảo để thưởng, nói ra thật đúng là mất mặt a." Lúc này, Lâm Trường Sinh thu hồi ánh mắt, với

bản sự của Ngộ Đạo, vượt qua Lôi Kiếp không thành vấn đề.

Dưới sự cảm tri của Thần Niệm hắn, mấy ngàn kiện Linh Bảo trong Càn Khôn Đỉnh đã toàn bộ nghịch phản Tiên Thiên.

Từ Hậu Thiên Linh Bảo nghịch phản thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Hơn nữa do Lâm Trường Sinh khi luyện chế đều dùng dược liệu đỉnh cấp.

Bởi vậy trong mấy ngàn kiện Tiên Thiên Linh Bảo này, phẩm cấp tệ nhất là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Số còn lại cơ bản đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Còn về Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng có mấy kiện.

Quả nhiên lúc trước cướp về Càn Khôn Đỉnh là một lựa chọn chính xác.

Cùng lúc đó, Ngộ Đạo bắt đầu độ Đại La Lôi Kiếp. "Ư?" "Lại là Đại La Lôi Kiếp của Ngộ Đạo Trà Thụ?" "Từ khi nào Ngộ Đạo Trà Thụ cũng có thể hóa hình tu luyện rồi?" Tam Thanh cùng nhất chúng Đại Năng đều chấn kinh nhìn Ngộ Đạo đang độ Lôi Kiếp.

Điều này quả thực khiến bọn họ khó lòng lý giải.

Ngộ Đạo Trà Thụ không phải Tiên Thiên Thần Thai Thánh, chỉ là Tiên Thiên Linh Căn mà thôi.

Ngay cả Linh Trí cũng không nên đản sinh chứ.

Sao lại tu luyện đến Đại La Kim Tiên rồi?

Hơn nữa nhìn nàng ấy độ Lôi Kiếp Thần Thông không ngừng, hiển nhiên cũng có nội tình.

Chẳng lẽ nàng ấy đã gia nhập một thế lực nào đó?

Chương 122

"Sư huynh, Ngộ Đạo Trà Thụ và Tây Phương ngã có duyên a." Chuẩn Đề hai mắt sáng rực nhìn Ngộ Đạo Trà Thụ. "Không tệ." "Bất luận thế nào, nhất định phải lôi kéo Ngộ Đạo Trà Thụ về Tây Phương chúng ta." Là Tiên Thiên Bồ Đề Thụ hóa hình, Tiếp Dẫn cảm thấy tuyệt đối có thể cùng Ngộ Đạo sản sinh cộng tình.

Có một sinh linh căn nguyên Cực Phẩm như vậy gia nhập Tây Phương, tuyệt đối có thể đẩy nhanh việc chấn hưng Tây Phương.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã chuẩn bị sẵn sàng, chờ Ngộ Đạo Trà Thụ độ xong Lôi Kiếp, sẽ đi mời Ngộ Đạo Trà Thụ.

Còn Nữ Oa và Phục Hy thì lại thấu rõ thân phận của Ngộ Đạo, trong lòng cũng vì Ngộ Đạo mà cảm thấy vui mừng.

Sự thật cũng đúng như Lâm Trường Sinh suy nghĩ, Lôi Kiếp tuy hung mãnh, muốn diệt sát loại Thiên Đạo dị số này.

Tuy nhiên Đại Đạo năm mươi, Thiên diễn bốn chín, còn có một là sinh cơ.

Ngộ Đạo dựa vào mấy loại Thần Thông tự thân nắm giữ cũng đã thành công vượt qua Lôi Kiếp.

Sau Lôi Kiếp, Nguyên Thần của nàng ấy cũng triệt để siêu thoát trường hà vận mệnh.

Chân chính hoàn thành thuế biến của Đại La Kim Tiên.

Ngay lúc Ngộ Đạo chuẩn bị phản hồi Bồng Lai Tiên Đảo, hai đạo thân ảnh cấp tốc bay đến, "Đạo hữu xin dừng bước." Ngộ Đạo vốn đã vượt qua Lôi Kiếp đang định phản hồi Bồng Lai Tiên Đảo, không ngờ lại bị hai đạo thân ảnh chặn lại. "Đạo hữu, xin hãy dừng bước."

Người đến chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề. "Có việc gì?" Ngộ Đạo nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Lại từ trên người bọn họ cảm nhận được khí tức quen thuộc.

Cùng với Bồ Tĩnh, Canh Sinh trong tông môn đồng xuất Bản Nguyên.

Xem ra hẳn là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mà sư tôn đã nói. "Ngã là Tiên Thiên Bồ Đề Thụ hóa hình, đồng vi thảo mộc hóa hình, ngã nhìn thấy đạo hữu vô cùng thân thiết." "Bởi vậy muốn mời đạo hữu cùng đi Tây Phương, tương hỗ luận Đạo." "Đạo hữu thấy thế nào?" Tiếp Dẫn vừa lên đã đánh bài tình cảm. "Đa tạ hảo ý của đạo hữu." "Ngã còn có nhất chúng sư đệ sư muội, bởi vậy luận Đạo thì không cần nữa." Ngộ Đạo không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt. "Đúng rồi." "Còn về sự thân thiết mà đạo hữu nói, tin rằng sau này khi gặp hai vị sư đệ của ngã, các ngươi thật sự sẽ vô cùng thân thiết đó." Nói xong, Ngộ Đạo trực tiếp rời khỏi nơi này.

Tiên Thiên Đại Trận mở ra, sau đó lại lần nữa đóng lại. "Nhất chúng sư đệ sư muội?" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, "Chẳng lẽ Ngộ Đạo Trà Thụ thật sự đã gia nhập một đại thế lực nào đó?" Như vậy, việc cự tuyệt bọn họ cũng hợp tình hợp lý.

Nhưng câu nói cuối cùng là có ý gì?

Gặp hai vị sư đệ của nàng ấy, sẽ vô cùng thân thiết?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, chỉ xem đó là lời Ngộ Đạo lấy cớ qua loa mà thôi.

Nào biết, trong một thời điểm nào đó ở tương lai, bọn họ thật sự sẽ thân thiết và chấn kinh...

Sau khi Ngộ Đạo trở về Bồng Lai Tiên Đảo, các đệ tử Trường Sinh Tiên Tông cũng bùng nổ tiếng hoan hô.

Đều vây quanh Ngộ Đạo đại sư tỷ, chúc mừng nàng ấy thành công vượt qua Lôi Kiếp. "Ngộ Đạo, chúc mừng ngươi thành tựu Đại La." "Kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này coi như là một chút tâm ý của Đạo Tôn ngã đi." Thanh âm của Lâm Trường Sinh truyền đến.

Sau đó một kiện Thất Sắc Phi Y bay ra, rơi xuống trước mặt Ngộ Đạo.

Châu quang hà lạc, quang mang vạn trượng. "Đa tạ Đạo Tôn." Ngộ Đạo trước mặt các sư đệ sư muội khác sung sướng thu lấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này. "Các ngươi cũng cần hảo sinh tu luyện." "Chỉ cần đột phá Đại La, đều có thể đến Linh Bảo Lâu lĩnh thưởng." Thanh âm của Lâm Trường Sinh lại lần nữa truyền đến.

Sau đó hắn thi triển vô thượng Pháp Lực, một tòa Linh Bảo Lâu bạt địa mà lên.

Mấy ngàn kiện Linh Bảo như trường hồng bay vào trong Linh Bảo Lâu.

Không chỉ vậy, một tòa Đan Dược Lâu cũng bạt địa mà lên.

Tất cả đan dược dư thừa trước đó của Lâm Trường Sinh đều bay vào trong.

Linh Bảo, đan dược đều là phần thưởng cho việc bọn họ cần mẫn tu luyện sau này.

Các đệ tử lần này càng thêm tràn đầy đấu chí, đều quay đầu trở về bế quan tu luyện.

Lâm Trường Sinh thấy vậy khẽ cười.

Tiếp theo hắn lại phải bắt đầu luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng Bản Nguyên còn lại sau khi phân giải không còn nhiều, luyện chế một kiện Linh Bảo loại vòng tay là đủ rồi.

Nghĩ đến liền làm.

Cứ như vậy, thoáng cái lại mấy ngàn năm thời gian trôi qua.

Theo Lâm Trường Sinh đem tất cả Công Đức còn lại đánh vào, một chiếc vòng tay màu ngọc cổ phác chợt hiện ra trước mặt hắn.

Trên vòng tay, vô lượng Thái Cổ thần phong, tinh thần vực ngoại không ngừng hiển hóa.

Ném ra, có thể dễ dàng nện nát Đại La Kim Tiên. "Cứ gọi là Vô Phong Trạc đi." Nói xong, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này cũng bay ra Bồng Lai Tiên Đảo để độ Lôi Kiếp.

Có bài học từ lần trước, cho dù vẫn còn Đại La Kim Tiên rình rập, cũng không dám ra tay nữa.

Sau khi độ xong Lôi Kiếp, kiện Vô Phong Trạc này cũng bay vào trong Linh Bảo Lâu.

Kiện Chí Bảo này cứ coi như là trấn lâu chi bảo đi. "Tiếp theo có thể tiếp tục tu luyện rồi." Bận rộn xong những việc này, Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng có thể bắt đầu tu luyện.

Nhờ Khí Vận Kim Liên, hắn bắt đầu cảm ngộ Đại Đạo.

Có thiên phú ở đó, hắn cũng rất nhanh liền tiến vào trạng thái ngộ Đạo.

Điều hắn cần làm chính là cảm ngộ Đại Đạo, sau đó tư dưỡng Hồng Mông Pháp Tắc. *** Hồng Hoang không kể năm tháng.

Khoảng thời gian này, Hồng Hoang đại lục ngược lại trở nên vô cùng bình tĩnh.

Thiên địa thanh minh, vô số sinh linh đều nhao nhao đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Mà nói đến đại sự gần đây nhất, không gì khác chính là Đế Tuấn

đã thu nạp không ít Yêu Tộc về dưới trướng. "Đạo huynh, hiện giờ thế lực Yêu Tộc ngã đang thịnh, ngã cảm thấy có tất yếu thành lập Yêu Đình rồi." Thái Nhất lúc này cũng đã khôi phục hùng tâm tráng chí. "Hiện giờ thiên địa thanh minh, vô số Đại Năng đều nhao nhao tấn cấp đột phá." "Điều chúng ta cần làm vẫn là mở rộng thế lực nhiều hơn nữa." "Nếu tổ kiến Yêu Đình, thời cơ chưa tới." "Đúng rồi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thế nào rồi?" Nhắc đến hai người này, Đế Tuấn nhịn không được nhíu nhíu mày. "Đạo huynh, đừng nói nữa." "Ngã bây giờ đều hối hận vì để bọn họ gia nhập chúng ta." "Suốt ngày lấy cớ đại kỳ Yêu Tộc chúng ta, vơ vét các loại tư nguyên." "Ngã thấy không bằng đuổi bọn họ đi thì hơn." Thái Nhất không vui nói. "Hai người này quả thực có chút vô sỉ." "Nhưng sau này vẫn còn chỗ dùng đến bọn họ." "Tạm thời cứ không quản bọn họ nữa." Đế Tuấn lắc đầu.

Hai huynh đệ tiếp tục du lịch trên Hồng Hoang đại lục, thu nạp thế lực.

Một ngày này, hai người bọn họ phát hiện hai Yêu Tộc có khí tức cường đại, thân người đuôi rắn, đang bay lượn giữa không trung.

So với hai huynh đệ bọn họ, cũng mạnh hơn một chút.

Lập tức khiến trong lòng bọn họ vui mừng.

Hơn nữa trong cõi u minh, Đế Tuấn cảm nhận được mối quan hệ Nhân Quả nồng đậm giữa mình và một trong hai người kia. "Hai vị đạo hữu, xin dừng bước." Đế Tuấn và Thái Nhất vội vàng chặn bọn họ lại.

Hai người này chính là Phục Hy và Nữ Oa. "Đạo hữu có việc gì?" Phục Hy khó hiểu hỏi. "Hai vị đạo hữu, ngã là Đế Tuấn, đây là huynh đệ Thái Nhất của ngã." "Huynh đệ hai người ngã đã kiến lập Yêu Tộc, đang thu nạp đại lượng Yêu Tộc, chuẩn bị thành lập Yêu Đình." "Ngã

thấy hai vị đạo hữu khí tức cường đại, đồng vi Yêu Tộc, muốn mời các ngươi gia nhập Yêu Đình." Đế Tuấn cười nói.

Nếu hai người này có thể gia nhập Yêu Đình, tuyệt đối lại là một trợ lực lớn a.

Đế Tuấn, Thái Nhất?

Phục Hy vốn trên mặt còn mang theo nụ cười, lập tức lạnh lùng trở lại.

Hóa ra chính là các ngươi a.

Trường Sinh đạo hữu nói ngã và các ngươi có đại Nhân Quả.

Không ngờ lại tự tìm đến cửa rồi. "Đa tạ hảo ý." "Huynh muội hai người ngã đã sớm gia nhập thế lực khác rồi." Phục Hy lạnh lùng nói.

Ư?

Người này sao lại có sự thay đổi lớn như vậy trước sau?

Đế Tuấn và Thái Nhất trong lòng không hiểu.

Bọn họ hẳn là lần đầu gặp mặt chứ. "Đạo hữu có lẽ không biết.

Hiện giờ đồng đạo Yêu Tộc chúng ta đã có mấy trăm vạn.

Hơn nữa vẫn đang không ngừng tăng thêm.

Chỉ cần đạo hữu bằng lòng gia nhập Yêu Tộc, Linh Bảo, địa vị tuyệt đối sẽ không bạc đãi hai vị.

Nếu đợi đến ngày kiến lập Yêu Đình, hai vị sẽ là Yêu Hoàng, thế nào?" Đế Tuấn tự cho rằng điều kiện mình đưa ra đã cực kỳ ưu hậu.

Gia nhập thế lực khác?

Chẳng lẽ còn có thế lực nào lớn hơn Yêu Tộc ngã sao?

Chương 123

Nào ngờ Phục Hy nghe xong, không hề nghĩ ngợi liền lắc đầu cự tuyệt, "Không có hứng thú." "Đạo hữu đã nghĩ kỹ chưa?" "Chỉ cần ngươi bằng lòng gia nhập Yêu Tộc ngã, ngã có thể tạm thời cho ngươi mượn Hà Đồ Lạc Thư để lĩnh ngộ." "Hà Đồ Lạc Thư chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nội hàm tinh thần áo nghĩa, thiên biến vạn hóa." "Điều này đối với đạo hữu mà nói, quả thực là một cơ duyên a." Đế Tuấn không từ bỏ ý định nói.

Hà Đồ Lạc Thư, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể diễn hóa Tiên Thiên số mệnh.

Đế Tuấn từ Hà Đồ Lạc Thư mà lĩnh ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể kháng hành cùng đại trận Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát của Vu tộc.

Sau này ban tặng cho Hy Hoàng Phục Hy.

Đây là diễn biến bình thường của Vu Yêu Lượng Kiếp.

Đây cũng là lý do vì sao khi Đế Tuấn gặp Phục Hy, có thể cảm nhận được Nhân Quả nồng đậm giữa y và Phục Hy.

Kỳ thực không chỉ Đế Tuấn, Phục Hy cũng có cảm ứng.

Đặc biệt là khi Đế Tuấn nói ra Hà Đồ Lạc Thư, Phục Hy trong lòng càng thêm nóng lòng muốn gia nhập, đồng thời trong thâm tâm phảng phất có một thanh âm đang tác động ý chí của y: Nếu không gia nhập Yêu tộc, sẽ có đại khủng bố phát sinh!

Nếu không phải Lâm Trường Sinh đã chỉ rõ trước đó, e rằng Phục Hy đã gia nhập Yêu tộc rồi.

“Ta sẽ không gia nhập Yêu tộc.” Phục Hy khó khăn lắm mới nói ra

được câu ấy.

Sắc mặt Đế Tuấn lập tức hoàn toàn âm trầm xuống, nhưng không đợi y nói gì, một tiếng sấm vang lên.

Thiên Đạo chấn động.

Hư ảnh Thiên Phạt Chi Nhãn lại ngưng tụ trên đỉnh đầu bọn họ.

"Phục Hy Đạo hữu, ngươi và ta vốn là Yêu tộc, hà tất phải nghịch Thiên mà đi?" "Chỉ cần ngươi gia nhập Yêu tộc, điều kiện ta đã nói trước đó vẫn có hiệu lực." Đế Tuấn thấy ngay cả Thiên Đạo cũng bị kinh động, liền hiểu rõ Nhân Quả giữa mình và Phục Hy sâu đậm đến mức nào.

Đồng thời trong lòng cũng vô cùng nghi hoặc.

Đây là chuyện mà Thiên Đạo cũng công nhận, nói cách khác, là chuyện nên xảy ra dưới sự vận chuyển của Thiên Đạo.

Thế nhưng giờ lại đột nhiên thay đổi.

Rốt cuộc là vì sao?

Nếu không thì cũng sẽ không kinh động đến cả Thiên Đạo.

Tại Bồng Lai Tiên Đảo, Lâm Trường Sinh đang bế quan cũng mở đôi mắt ra.

"Thiên Đạo ư?" Hắn chỉ nhìn một cái rồi lại nhắm mắt lại.

May mà hắn đã sớm có chuẩn bị.

Nếu không thì Phục Hy hoặc sẽ khuất phục dưới ý chí Thiên Đạo, hoặc sẽ vẫn lạc dưới Thiên Phạt Chi Nhãn.....

"Phục Hy Đạo hữu, Nhân Quả giữa ngươi và Yêu tộc ta rất sâu đậm." "Nếu ngươi còn cự tuyệt, Thiên Đạo sẽ thần phạt." Thái Nhất tiếp lời nói.

Thiên ý bất khả vi!

Cảm thụ áp lực vô song này, ý chí của Phục Hy phảng phất sắp khuất phục.

Y nghiến chặt răng, nhớ lại lời Lâm Trường Sinh dặn dò cuối cùng, trong lòng thầm cầu mong Trường Sinh Đạo hữu không lừa gạt y.

"Ta Phục Hy, đối với Đại Đạo thề rằng, tuyệt không gia nhập Yêu tộc, đồng thời xả khí thân phận Yêu tộc.

Nhân Quả Yêu tộc không liên quan gì đến ta Phục Hy!

Ta nguyện ý gia nhập Trường Sinh Tiên Tông." Nghe thấy lời thề Đại Đạo của Phục Hy, Đế Tuấn và Thái Nhất đều lộ vẻ kinh nộ.

Phục Hy này thật không biết thời thế.

Ngay cả Thiên Đạo cũng bị kinh động, y lại dám phát lời thề.

Hơn nữa còn là đối với Đại Đạo mà phát lời thề.

Ngươi đây chẳng phải đang khiêu khích Thiên Đạo ư?

"Phục Hy, ngươi đây là tự mình gây họa!

Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo vận chuyển.

Ngươi cho rằng đối với Đại Đạo thề, Đại Đạo sẽ hồi ứng ư?

Ngươi vì một tông môn vô danh, ngay cả ý chí Thiên Đạo cũng dám chống lại!" Đế Tuấn giận dữ rống lên.

Quả nhiên.

Thiên Phạt Chi Nhãn của Thiên Đạo trở nên vô cùng ngưng thực.

Trong con ngươi hàm chứa vô số phù triện Thiên Đạo Pháp Tắc, bên trong vô số vũ trụ áo nghĩa không ngừng ẩn hiện.

Lôi đình diệt thế đen kịt đã hoàn toàn khóa chặt Phục Hy.

Chẳng trách Thiên Đạo lại phẫn nộ như vậy.

Điều này tương đương với việc Đại Đạo là vị đế vương trước đây, nhưng đã thoái vị.

Hiện tại Thiên Đạo mới là đế vương cai quản tất cả.

Kết quả Phục Hy không những không tuân theo ý chí của Thiên Đạo đế vương này, mà còn đối với Đại Đạo đã thoái vị mà phát lời thề.

Đây là hoàn toàn không đặt Thiên Đạo vào mắt.

Cảm thụ ý sợ hãi sâu trong Nguyên Thần, Phục Hy trong lòng cười khổ một tiếng.

Trường Sinh Đạo hữu, người phải đáng tin một chút đấy.

Ngay lúc này, một đạo thanh âm vang vọng khắp trời: "Phục Hy Đạo hữu có thể nhập Trường Sinh Tiên Tông, hưởng tông môn Khí Vận, làm Phó Tông Chủ." Thanh âm của Lâm Trường Sinh vang lên.

Khoảnh khắc này, sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất cùng lúc biến đổi.

Trường Sinh Tiên Tông này lại là tông môn của Nhân Đạo Chi Chủ đó ư?

Nhưng ngay sau đó trong lòng liền phát ra tiếng cười lạnh.

Dù là tông môn của Nhân Đạo Chi Chủ ngươi thì sao chứ?

Chẳng lẽ còn có thể kháng hành cùng Thiên Đạo ư?

Ngươi đây là đang tự rước họa vào thân.

Thiên Đạo, đánh, đánh chết Phục Hy, đánh nát Trường Sinh Tiên Tông, đánh chết Nhân Đạo Chi Chủ.

Khoảnh khắc này, Đế Tuấn và Thái Nhất điên cuồng gào thét trong

lòng.

Tại Côn Luân Sơn, Tam Thanh lần nữa trở về đạo tràng của mình, lúc này cũng nhìn thấy Thiên Phạt Chi Nhãn của Thiên Đạo.

"Đạo huynh, Nhân Đạo Chi Chủ này chẳng phải tự mình tìm chết ư?" "Lại dám rước lấy Nhân Quả lớn như vậy." "Giờ đây căn bản không cần chúng ta ra tay nữa." Nguyên Thủy vỗ tay cười lớn, cảm thấy trong lòng hả dạ.

"Ta cho rằng chuyện này tuyệt đối không thể đơn giản như vậy." "Nhân Quả lớn như vậy, ngay cả Thiên Đạo cũng chấn động." "Trường Sinh Tiên Tông do một Nhân Đạo Chi Chủ lập ra, dựa vào đâu dám khiêu chiến Thiên Đạo?" "Chẳng lẽ hắn thực sự không có bất kỳ chuẩn bị nào ư?" Ánh mắt Thông Thiên hơi ngưng lại.

Y cho rằng sự tình tuyệt đối không thể đơn giản như vậy.

"Thông Thiên nói không sai.

Tuy Trường Sinh Tiên Tông chưa xuất thế, nhưng thủ đoạn của Nhân Đạo Chi Chủ chúng ta đều đã kiến thức qua.

Hơn nữa các ngươi chẳng lẽ quên lần Thập Nhị Phẩm Tam Hoa Viên Mãn kia ư?

Không nằm ngoài dự đoán, động tĩnh này hẳn là do người này gây ra." Thái Thanh Lão Tử không tin Nhân Đạo Chi Chủ này thực sự sẽ tự rước họa vào thân, hắn nhất định có hậu chiêu chuẩn bị.

"Chẳng lẽ tông môn của hắn đều được Đại Đạo chú ý?" Nguyên Thủy cho rằng sự tình không nên phức tạp như vậy.

Thế nhưng sự thật quả đúng như vậy.

Theo lời Lâm Trường Sinh vừa dứt, Khí Vận Kim Liên lần nữa tỏa sáng, từ Tam Phẩm trực tiếp đạt đến Tứ Phẩm.

Đồng thời phảng phất một tồn tại cổ xưa trong hư không lại bị kinh tỉnh, ném ánh mắt tới.

Khoảnh khắc này, phảng phất một luồng ý chí cổ xưa truyền đến: Chuẩn!

Đại Đạo đã tiếp nhận lời thề Đại Đạo của Phục Hy.

Một luồng sức mạnh không thể chống cự, siêu việt Thiên Đạo trực tiếp cắt đứt mọi liên hệ giữa Phục Hy và Yêu tộc.

Thần lôi diệt thế vốn ngưng tụ trong Thiên Phạt Chi Nhãn cũng trầm mặc xuống, cuối cùng vẫn chậm rãi tiêu tán giữa trời.

Phục Hy, người vốn có ý chí và Nguyên Thần bị áp bức, lập tức cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm.

Thành công rồi.

Trường Sinh Đạo hữu, không, giờ đây nên gọi là Tông Chủ quả nhiên không lừa ta.

"Đế Tuấn, giờ đây có thể rồi chứ?" Phục Hy nhẹ nhõm nói.

Đế Tuấn lúc này chỉ cảm thấy trong lòng khó chịu vô cùng.

Rốt cuộc đây là chuyện gì vậy?

Đại Đạo lại lần nữa xuất hiện!

Lại chỉ vì Trường Sinh Tiên Tông mà đến.

Trường Sinh Tiên Tông này rốt cuộc đã làm thế nào?

"Hy vọng Đạo hữu ngày sau sẽ không hối hận sự lựa chọn hôm nay." Đế Tuấn đành phải bỏ lại câu này, cùng Thái Nhất chật vật rời đi.

Còn về Nữ Oa, bọn họ cũng sẽ không tiếp tục mời nữa.

Trên thực tế, ngay cả khi bọn họ mời Nữ Oa, Nữ Oa cự tuyệt thì

Thiên Đạo cũng sẽ không có phản ứng gì.

Không phải vì sự xuất hiện của Đại Đạo, mà là vì tất cả những điều này đều nằm trong tính toán của Thiên Đạo.

Nữ Oa vốn không nhập Yêu tộc.

Nếu không thì Vu Yêu Lượng Kiếp chẳng phải là Yêu tộc nghiền ép Vu tộc ư.

Chương 124

Kết quả này không phải là điều Thiên Đạo muốn thấy.

“Chúc mừng Đạo huynh.” Nữ Oa có chút hâm mộ nói.

Huynh trưởng của mình gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, có nghĩa là có thể cảm ngộ Đại Đạo mà tu luyện rồi.

“Tiểu muội, chẳng bao lâu nữa, muội cũng sẽ gia nhập Trường Sinh Tiên Tông.” Phục Hy cười nói.

Lúc này y đã có thể ẩn ẩn cảm ngộ Đại Đạo.

Chỉ cần trở về Bồng Lai Tiên Đảo, chuyên tâm tu luyện là có thể cảm ngộ ra một Đại Đạo.

Nữ Oa gật đầu, Nhân Quả của nàng quá nặng, thời cơ chưa tới, cũng không vội vàng lúc này.

Hồng Hoang không ghi năm tháng, tu luyện không biết niên đại.

Thoáng một cái, Hồng Hoang Đại Lục đã trải qua mấy chục vạn năm.

Hồng Hoang tương đối mà nói, vẫn khá bình tĩnh.

Nhưng giờ đây dưới sự mưu tính của Đế Tuấn, Yêu tộc đã trở thành một thế lực không thể xem nhẹ tại Hồng Hoang.

Đồng thời còn có một thế lực khác cũng cường thế quật khởi, đó chính là Vu tộc.

Vu tộc lấy Yêu tộc làm thức ăn, điều này đã định trước giữa hai thế lực sẽ bùng nổ xung đột.

Nhưng hiện tại mà nói, cơ bản đều là những cuộc xung đột nhỏ, còn chưa đáng để coi trọng.

Một ngày nọ, tại Bồng Lai Tiên Đảo.

Doanh Châu Tiên Đảo vốn bình tĩnh nổi lên sóng gió.

Hỗn Độn Chi Khí và Tiên Thiên Linh Khí trở nên có chút cuồng bạo hỗn loạn.

Các đệ tử Trường Sinh Tiên Tông nhao nhao dừng tu luyện.

"Là nơi Đạo Tôn bế quan." "Đạo Tôn cuối cùng cũng sắp xuất quan rồi sao?" Lúc này, Khí Vận Kim Liên vốn ẩn mình trong hư không cũng cuối cùng lại hiện hóa.

Khí Vận Kim Liên trong khoảng thời gian này vì các đệ tử Trường Sinh Tiên Tông hóa hình và đột phá mà đã nở rộ đến Ngũ Phẩm.

Khí Vận so với trước kia đã nồng hậu hơn vô số lần.

Điều này khiến tốc độ tu luyện của bọn họ nhanh hơn, Đại Đạo mà bọn họ cảm ngộ cũng ngày càng rõ ràng.

Bỗng nhiên, Khí Vận Kim Liên bùng nổ vô cùng linh quang, lần nữa nở rộ, nở thêm Nhị Phẩm, đạt đến trình độ Thất Phẩm.

Một đạo khí tức cường đại quét ngang toàn bộ tiên đảo, sau đó lóe lên biến mất.

Thân ảnh Lâm Trường Sinh cũng xuất hiện trước mặt chúng đệ tử.

"Tham kiến Đạo Tôn." Chúng đệ tử cung kính mà cuồng nhiệt hành lễ với Lâm Trường Sinh.

"Tốt, tốt, tốt.

Xem ra các con khoảng thời gian này đều không hề lười biếng." Lâm Trường Sinh hài lòng gật đầu.

Mấy chục vạn năm nay, hắn lại cảm ngộ ra mấy chục loại Đại

Đạo, đều hóa thành dưỡng liệu của Hồng Mông Pháp Tắc.

Điều này khiến tốc độ tu luyện của hắn khi hưởng thụ Khí Vận cũng tăng nhanh không ít.

Lúc này hắn đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Không chỉ Nguyên Thần Pháp Lực, mà ngay cả nhục thân cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Dưới sự song viên mãn, chiến lực bùng phát ra cũng cực kỳ khủng bố.

Bước tiếp theo nữa chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đây là một cảnh giới vô cùng quan trọng.

Chính là câu nói "Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi." Câu nói này không phải là để hạ thấp cảnh giới dưới Thánh Nhân, mà là khi đạt đến cảnh giới Thánh Nhân, bất tử bất diệt, triệt để siêu thoát, nắm giữ sức mạnh vô thượng.

Trong nháy mắt, có thể dễ dàng diệt sát vô lượng sinh linh.

Vì vậy Lâm Trường Sinh muốn đột phá cảnh giới này, cũng không dễ dàng như vậy.

Thôi thì cứ xuất quan trước đã.

Dưới Thần Niệm của hắn, mười lăm đệ tử thân truyền đã toàn bộ hóa hình, hơn nữa tu vi thấp nhất cũng đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, cao nhất đã là Thái Ất Kim Tiên viên mãn, cách việc khai phóng Tam Hoa trên đỉnh đầu cũng chỉ còn một bước.

Còn về hậu duệ Tam Tộc, căn nguyên cũng không hề kém, những người có thực lực cường hãn cũng đã đạt đến Kim Tiên cảnh giới.

Nhưng điều khiến Lâm Trường Sinh kinh ngạc nhất vẫn là Khổng Tuyên.

Con chim khổng tước ngũ sắc này lại đã ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, so với mười lăm đệ tử thân truyền của hắn cũng không hề kém cạnh.

Nhưng nghĩ lại cũng là điều bình thường.

Dù sao Khổng Tuyên là trứng chim được Nguyên Phượng sinh ra dưới sự giao cấu của Ngũ Hành Chi Khí, căn nguyên tự nhiên là không cần nói nhiều.

Nếu không cũng sẽ không được xưng là Chuẩn Thánh đệ nhất dưới Thánh Nhân cùng thời kỳ.

"Đạo Tôn, có Đại Sư Tỷ đốc thúc chúng đệ tử tu luyện, chúng đệ tử muốn lười biếng cũng không làm được ạ." Thủy Linh tính tình hoạt bát.

Tuy đối Đạo Tôn cũng tôn kính, nhưng lại thiếu đi một phần sợ hãi, cũng chỉ có nàng dám lớn mật nói ra những lời này.

"Ha ha.

Xem ra các con đều rất sợ Ngộ Đạo." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Ngộ Đạo mặt đỏ ửng, trừng mắt nhìn Thủy Linh một cái.

"Vốn dĩ là vậy mà." Thủy Linh hơi sợ hãi nhìn Ngộ Đạo một cái, sau đó lại níu lấy Lâm Trường Sinh hỏi, "Đạo Tôn, khi nào chúng con mới có thể đi Hồng Hoang Đại Lục du lịch ạ?" Nói đến du lịch, tất cả những đệ tử này trong mắt đều mang theo ánh sáng mong chờ.

Bọn họ hiện tại ngoài Mộng Cảnh Thế Giới ra thì chỉ có tu luyện, thật sự có chút khô khan.

"Nếu các con có thể đạt đến Đại La hậu kỳ, ta có thể cân nhắc cho phép các con ra ngoài." Lâm Trường Sinh cười nói.

Hắn hoàn toàn có thể lý giải suy nghĩ của những đệ tử này.

Nhưng giờ đây Hồng Hoang ẩn chứa Lượng Kiếp Sát Khí, vì vậy thực lực chưa đủ, Lâm Trường Sinh cũng sẽ không cho phép bọn họ ra ngoài.

Nhưng điều này lại nhắc nhở hắn.

Lần này ra ngoài, phải bố trí thêm một số Mộng Cảnh Thế Giới, sau đó lấy chúng làm điểm nút, liên kết toàn bộ lại, hình thành một Mộng Cảnh Thế Giới hoàn chỉnh.

Cứ như vậy, những đệ tử này cũng sẽ có thêm nhiều nơi để lịch luyện.

"Đại La hậu kỳ ư." "Con cách độ Đại La Lôi Kiếp còn một khoảng thời gian nữa cơ." Thủy Linh có chút không vui nói.

"Bình thường bảo con tu luyện cho tốt, con lại không chịu ngồi yên.

Giờ hối hận rồi ư?" Ngộ Đạo bày ra dáng vẻ của Đại Sư Tỷ.

"Được rồi.

Không cần buồn bực.

Lần này Đạo Tôn ta xuất quan, sẽ vì các con giảng đạo một vạn năm.

Có thể thu hoạch được bao nhiêu, thì tùy vào Tạo Hóa của chính các con." Biết Đạo Tôn muốn giảng đạo, tất cả đệ tử tông môn đều dừng tu luyện.

Lâm Trường Sinh thấy vậy, tùy tiện tìm một chỗ, bắt đầu tuyên giảng Đại Đạo áo nghĩa.

Với cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn của hắn, lập tức lưỡi nở hoa sen, đất vọt kim liên.

Các loại Đại Đạo áo nghĩa trong miệng hắn hóa thành Đại Đạo

Đạo Vận được các đệ tử hấp thu.

Chúng đệ tử rất nhanh đã nhập vào trạng thái Ngộ Đạo nghe giảng.

Những vấn đề gặp phải trong tu luyện thường ngày cũng được giải quyết dễ dàng.

Bất tri bất giác, thời gian một vạn năm thoắt cái trôi qua.

Lâm Trường Sinh cũng mở đôi mắt ra.

Một đám đệ tử vẫn còn trong trạng thái Ngộ Đạo.

Sau lần giảng đạo này, tin rằng lại có không ít đệ tử sắp đột phá.

Lâm Trường Sinh mỉm cười, xoay người rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Nhìn về một hướng, Lâm Trường Sinh bay về Tây Phương Đại Lục.

Với cảnh giới của hắn hiện nay, không tốn bao lâu đã đến Tây Phương Đại Lục.

Lần này đến Tây Phương Đại Lục có hai việc.

Thứ nhất tự nhiên là phải liên kết toàn bộ các Mộng Cảnh Thế Giới đã bố trí trước đó lại.

Với tu vi hiện tại của hắn, cộng thêm sự hỗ trợ của Tiên Thiên Chí Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt, hoàn toàn có thể làm được.

Việc thứ hai là xem Hậu Thổ hiện nay đã tu luyện đến trình độ nào rồi.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã tìm thấy Mộng Cảnh Thế Giới đầu tiên, vẫn còn nguyên vẹn không tổn hại.

Phân nhánh Đại Địa Tổ Mạch dưới Mộng Cảnh Thế Giới cũng

vẫn còn tồn tại.

Khi Lâm Trường Sinh tìm thấy Mộng Cảnh Thế Giới thứ hai, trực tiếp thi triển vô thượng Pháp Lực, lấy Mộng Cảnh Tú Phạ làm cầu nối.

Hai Mộng Cảnh Thế Giới xa xa hô ứng, không ngừng khuếch đại, cuối cùng dung nhập thành một Mộng Cảnh Thế Giới mới.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh bắt đầu liên kết Mộng Cảnh Thế Giới.

Mộng Cảnh Thế Giới của hắn rất nhanh đã bao phủ nửa Tây Phương Đại Lục.

Cuối cùng, hắn dừng lại ở Mộng Cảnh Thế Giới gần Tu Di Sơn.

Chương 125

Mộng Cảnh Thế Giới này có thể nói là quan trọng nhất, bởi vì đoạn Đại Địa Chủ Mạch được bao phủ là đoạn quan trọng nhất.

Linh Khí cực kỳ nồng đậm, Đại Địa Pháp Tắc cũng nồng đậm nhất.

Nơi đây cũng là nơi Lâm Trường Sinh để Hậu Thổ tu luyện.

Dưới Tu Di Sơn, tại nơi Đại Địa Tổ Mạch.

Hậu Thổ đang nhắm chặt hai mắt, chìm đắm trong tu luyện.

Nhìn kỹ, theo mỗi hơi thở của nàng, đã hình thành một loại liên hệ với Đại Địa Tổ Mạch.

Thổ Chi Pháp Tắc nồng đậm tràn ngập toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới.

Đột nhiên, Hậu Thổ mở đôi mắt ra.

Trước mặt nàng xuất hiện một bóng người, chính là Lâm Trường Sinh.

"Hậu Thổ, tu luyện ở đây thế nào?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

"Đạo Tôn, tu luyện ở đây thực sự quá phù hợp với Thổ Chi Pháp Tắc của con.

Chỉ cần cứ tu luyện tiếp, con thậm chí có thể đưa Thổ Chi Pháp Tắc thăng cấp thành Thổ Chi Đại Đạo." Hậu Thổ tràn đầy tự tin nói.

"Tốt.

Chỉ cần ngươi có thể tu luyện ra Thổ Chi Đại Đạo, là có thể khai mở Luân Hồi.

Cứ như vậy, nguy cơ của Vu tộc sẽ tự hóa giải.” Lâm Trường Sinh cười nói.

“Đạo Tôn, Vu tộc con là do tinh huyết Bàn Cổ Phụ Thần hóa thành, là nhân vật chính của Hồng Hoang Thiên Địa, lại có thể có nguy hiểm gì?” Hậu Thổ khó hiểu hỏi.

“Hiện tại nói với ngươi điều này còn quá sớm.

Nhiệm vụ của ngươi bây giờ chính là tu luyện cho tốt.” Lâm Trường Sinh không giải thích quá nhiều cho nàng.

Lượng Kiếp tất nhiên sẽ xảy ra, chỉ xem nó sẽ kết thúc theo phương thức nào mà thôi.

“Nhưng con lo lắng cho các Đạo huynh của con.” Hậu Thổ hơi chần chừ nói.

“Ngươi cứ yên tâm đi.

Lần này ta ra ngoài, vừa hay muốn đến Bất Chu Sơn.

Đến lúc đó sẽ cho bọn họ một chút kiến nghị.” Vu tộc bọn họ hiếu chiến, ngông cuồng khó thuần.

Lần này đi không tránh khỏi phải hoạt động gân cốt một chút, để bọn họ thu liễm lại.

“Có Đạo Tôn ra tay, vậy con không còn gì phải lo lắng nữa rồi.” Hậu Thổ lúc này cuối cùng cũng yên tâm.

Lâm Trường Sinh gật đầu, sau đó mới rời khỏi nơi này.

Tiếp theo, hắn vừa cấu kiến Mộng Cảnh Thế Giới, vừa liên kết toàn bộ chúng lại.

Tây Phương Đại Lục, Nam Phương Đại Lục, rất nhanh đã đến Đông Phương Đại Lục.

Mộng Cảnh Thế Giới lúc này, tương đương với việc bao phủ một phần ba Hồng Hoang, diện tích đã vô cùng rộng lớn.

Chỉ cần trở về Bồng Lai Tiên Đảo, sẽ hình thành một Mộng Cảnh Thế Giới hoàn chỉnh.

Đến lúc đó hắn sẽ tuyên cáo toàn bộ Hồng Hoang, tất cả chúng sinh Hồng Hoang phù hợp yêu cầu đều có thể tiến vào.

Tương tự, Thần Thông Lâu, Thực Chiến Lâu, Công Pháp Lâu những thứ này cũng sẽ có.

Nhưng Lâm Trường Sinh sẽ không đặt bất kỳ thần thông công pháp nào vào đó.

Cùng lắm thì chỉ có thể gia tăng tốc độ lĩnh ngộ của bọn họ.

Cứ như vậy, công pháp thần thông bọn họ lĩnh ngộ lại có thể liên kết với bên Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau này, các đệ tử Bồng Lai Tiên Đảo tương đương với việc có chúng sinh Hồng Hoang làm công cho bọn họ.

Đây mới là mục tiêu cuối cùng của Lâm Trường Sinh.

Và hắn, với tư cách là Chủ nhân của Mộng Cảnh Thế Giới, đương nhiên cũng có thể hấp thu những kinh nghiệm này của bọn họ, có thể tiết kiệm ức vạn năm khổ tu.

Đây chính là mưu đồ của hắn.

Hắn tin rằng không ai có thể cự tuyệt được sự dụ hoặc của Mộng Cảnh Thế Giới.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã đến Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn là một trong những thần sơn quan trọng nhất của Hồng Hoang, đương nhiên cũng không thể bỏ qua.

Trực tiếp dùng Mộng Cảnh Thế Giới bao phủ, chiếu rọi ra một Bất Chu Sơn trong mộng cảnh chân thật.

"Phía trước chính là Bàn Cổ Thần Điện." Lâm Trường Sinh dừng lại.

Thần Niệm của hắn quét qua một cái, phát hiện số lượng Vu tộc đã có đến mấy trăm ức, đồng thời số lượng này vẫn đang không ngừng tăng lên.

Không hổ danh là Bàn Cổ Huyết Trì, lại có thể dựng dục ra nhiều Vu tộc như vậy.

Và mười một Tổ Vu đều tụ tập trong Bàn Cổ Thần Điện.

"Đạo huynh, hai con Kim Ô kia hiện tại khắp nơi đang chiêu mộ Yêu tộc.

Ta thấy bọn chúng muốn tranh bá Hồng Hoang với Vu tộc chúng ta.

Không bằng bây giờ trực tiếp dẫn Vu tộc sát qua đó.

Chỉ bằng những Yêu tộc đó, cũng dám tranh bá Hồng Hoang với Bàn Cổ chính tông chúng ta." Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tính tình nóng nảy nói.

"Ta tán thành lời Chúc Dung nói.

Yêu tộc hiện nay liên hợp lại, ma sát giữa chúng và Vu tộc chúng ta không ngừng.

Đã có không ít Vu tộc nhi lang vẫn lạc rồi.

Thù này, chúng ta nhất định phải báo." Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô vội vàng tiếp lời nói.

Đế Giang không nói gì, mà nhìn về phía Huyền Minh, "Ngươi thấy thế nào?" "Đạo huynh, với thực lực Vu tộc chúng ta hiện nay, xác

thực không cần sợ hãi bất kỳ ai.

Chúng ta đã đản sinh Nguyên Thần, dưới sự liên hợp bố trí Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy năng tuyệt đối có thể dễ dàng nghiền ép bất kỳ kẻ địch nào.

Gần đây các Đại Vu dưới bộ lạc của ta có dục vọng chiến đấu cao ngút." Băng Chi Tổ Vu đáp.

Mỗi Tổ Vu bọn họ dưới trướng đều có không ít bộ lạc, đôi khi tình cảm của các bộ lạc này cũng cần được chiếu cố.

Đế Giang trầm tư một lát, "Được.

Chỉ là Yêu tộc nhỏ bé mà thôi, cũng dám khai chiến với Vu tộc chúng ta.

Vậy thì hãy triệt để nghiền nát bọn chúng." Lâm Trường Sinh thu tất cả những điều này vào Thần Niệm, lắc đầu.

Vu tộc hiếu chiến, càng sát lục nhiều, càng dính phải Lượng Kiếp Sát Khí nhiều.

Xem ra phải hảo hảo cho bọn họ một bài học, nếu không thật sự cho rằng Vu tộc vô địch rồi.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển Thai Hóa Dịch Hình, thay đổi dung mạo và khí tức của mình, sau đó trực tiếp đi vào trong Bàn Cổ Thần Điện.

Bóng người đột nhiên xông vào lập tức thu hút sự chú ý của Đế Giang và những người khác: "Ngươi là ai?" Bàn Cổ Thần Điện là thánh địa của Vu tộc bọn họ, sao có thể tùy ý tiến vào?

"Nghe nói nhục thân của Tổ Vu cường hãn, ta đặc biệt đến để thử một chút." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

"Gan không nhỏ.

Chỉ là không biết ngươi có thể chịu được ta mấy quyền." Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung nóng nảy nhất, trực tiếp đánh tới.

Trên một quyền, Hỏa Chi Pháp Tắc hiện hóa, nhiệt độ cao chói chang, thế lớn lực nặng.

Chỉ một quyền này, cũng đủ để dễ dàng oanh sát cường giả Đại La Kim Tiên trung kỳ.

"Quá yếu rồi." Lâm Trường Sinh lắc đầu.

Đối với cảnh giới Luyện Thể hiện tại của hắn mà nói, đây chính là đả kích giảm cấp.

Nhưng Vu tộc ngông cuồng, không đánh cho bọn họ phục thì muốn nói chuyện tử tế quá khó.

Nói cách khác chính là loại tìm ngược.

Lâm Trường Sinh trực tiếp duỗi ra một ngón tay.

"Ngươi quá ngông cuồng rồi." Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung phát ra tiếng gầm thét phẫn nộ.

Y đường đường là Thập Nhị Tổ Vu, lại bị người ta xem thường như vậy, lập tức lửa giận bốc lên.

Thế nhưng lửa giận có lớn đến mấy, chênh lệch thực lực lập tức trực tiếp bùng nổ.

Chỉ một ngón tay, Chúc Dung phảng phất cảm nhận được một sức mạnh vô song trực tiếp xuyên phá nhục thân y, với tốc độ nhanh hơn khi đến mà bay ngược ra ngoài, mạnh mẽ đập vào Bàn Cổ Thần Điện.

Ngay cả Bàn Cổ Thần Điện cũng rung chuyển mấy cái.

"Cùng lên!" Đế Giang tận mắt thấy Chúc Dung bị một ngón tay đánh bay, biết kẻ địch trước mắt quá cường đại, trực tiếp ra hiệu cho các Tổ Vu còn lại toàn bộ ra tay.

Lập tức, trong Bàn Cổ Thần Điện vang lên tiếng nổ sức mạnh, và các loại Pháp Tắc chi quang.

Thế nhưng Lâm Trường Sinh từ đầu đến cuối đều nhẹ nhàng ứng phó.

Rất nhanh, trong Bàn Cổ Thần Điện, mười một Tổ Vu toàn bộ bị đánh ngã xuống đất, hoàn toàn chính là dễ dàng nghiền ép.

"Các hạ rốt cuộc là ai?" Đế Giang uất ức gầm lên.

Dù y nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, lại cũng không chiếm được bất kỳ tiện nghi nào, trên mặt bị đánh mấy quyền.

"Hiện tại đã biết các con không phải thiên hạ vô địch rồi chứ?" Lâm Trường Sinh khẽ cười, sau đó khôi phục dáng vẻ ban đầu.

Các Tổ Vu vốn ngông cuồng, bị Lâm Trường Sinh giáo huấn một trận, trở nên uất ức vô cùng.

Chương 126

Nhưng đợi đến khi Lâm Trường Sinh khôi phục dáng vẻ ban đầu, trong mắt Đế Giang cùng những người khác lộ ra thần sắc hưng phấn.

"Đạo Tôn, là Đạo Tôn.

Đạo Tôn, người đến thì cứ đến, sao còn lấy lớn hiếp nhỏ thế?

Vừa nãy Đạo Tôn đánh mấy quyền vào cái bụng nhỏ của con, giờ còn không đứng dậy nổi đây này." "Ngươi còn đỡ đấy, không thấy mặt Đạo huynh đã bị bầm mấy vòng rồi sao?" Thấy hóa ra là Lâm Trường Sinh, mười một Tổ Vu lập tức lại thay đổi sắc mặt.

Nhưng vẫn có thể cảm nhận được cơn đau trên cơ thể.

"Ta vừa nãy nghe thấy các con muốn phát động chiến tranh với Yêu tộc, nên muốn thử thực lực của các con.

Không ngờ lại quá yếu.

Ta còn chưa bắt đầu làm nóng người, chiến đấu đã kết thúc rồi." Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

"Có lẽ nào, là Đạo Tôn người quá mạnh chăng?" Đế Giang lầm bầm khẽ nói.

"Đạo Tôn, người đến Bàn Cổ Thần Điện không phải chỉ để giáo huấn chúng con một trận đấy chứ?" Huyền Minh xoa xoa cánh tay hỏi.

"Đây chỉ là một trong các mục đích mà thôi.

Mục đích thứ hai, là muốn xem Nguyên Thần của các con hiện nay đã tu luyện đến trình độ nào rồi." Lâm Trường Sinh hỏi.

"Đạo Tôn.

Nhắc đến Nguyên Thần, chúng con còn chưa cảm tạ ân nghĩa

người ra tay giúp đỡ ban đầu.

Nguyên Thần Pháp Lực của chúng con hiện nay đều đã tu luyện đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên rồi.

Chỉ là không biết tiểu muội Hậu Thổ hiện nay tu luyện thế nào rồi." Kể từ khi Nguyên Thần có thể bảo lưu lại, cộng thêm căn nguyên Vu tộc của bọn họ, tu luyện cũng rất nhanh.

Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên tuy ở Hồng Hoang hiện tại mà nói không cao, nhưng đối với Vu tộc mà nói, mỗi lần cảnh giới đề thăng đều là một bước tiến bộ to lớn.

"Hậu Thổ các con không cần lo lắng.

Hiện nay đang bế quan cảm ngộ Thổ Chi Đại Đạo." Lâm Trường Sinh gật đầu.

"Vậy thì tốt quá rồi.

Đợi Hậu Thổ xuất quan, những Yêu tộc này chẳng phải sẽ bị chúng con tùy tiện bóp chết ư." Nghe thấy Hậu Thổ đang cảm ngộ Đại Đạo, mười một Tổ Vu lập tức hưng phấn vô cùng.

"Yêu tộc không phải là kẻ địch cuối cùng của các con.

Hiện nay các con đã bắt đầu tu luyện Nguyên Thần, việc cấp bách chính là bế quan tu luyện cho tốt.

Còn về xung đột giữa hai tộc Vu Yêu, không cần phải quản." Lâm Trường Sinh dặn dò.

"Đạo Tôn, chẳng lẽ Vu tộc con còn có kẻ địch cường đại khác ư?" Đế Giang nghe ra ẩn ý trong lời nói của Lâm Trường Sinh.

"Tiếp theo sẽ là thời đại của Thánh Nhân.

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, các con có mạnh đến mấy cũng không mạnh hơn Thánh Nhân.

Thân là nhân vật chính của Thiên Địa, các con và Yêu tộc xác thực sẽ có một trận chiến, điều này là không thể tránh khỏi.

Nếu xử lý không tốt, Vu tộc rất có thể sẽ bị xóa tên trên Hồng Hoang Đại Lục." Nghe thấy lời Lâm Trường Sinh nói, Đế Giang cùng các Tổ Vu khác đều chấn kinh, sâu trong đôi mắt là sự không thể tin được nồng đậm.

Nhưng đối với lời của Đạo Tôn, bọn họ lại không có lý do để nghi ngờ.

"Đạo Tôn, rốt cuộc đây là chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ Vu tộc con không còn đường lui nào khác sao?" Đế Giang vội vàng hỏi.

"Tự nhiên là có.

Chỉ cần Hậu Thổ có thể chứng đạo, Vu tộc sẽ có sinh cơ.

Vì vậy điều các con cần làm không phải là phát động chiến tranh, mà là tranh thủ đủ thời gian cho Hậu Thổ." Lâm Trường Sinh nói.

"Đạo Tôn, vậy chúng con nên làm thế nào?" Đế Giang vừa nghe còn có chuyển cơ, lập tức lộ ra thần sắc cầu giáo.

"Khoảng thời gian tiếp theo lấy việc sưu tập tài nguyên làm chính.

Mười một Tổ Vu các con đừng dễ dàng rời khỏi Bàn Cổ Thần Điện.

Còn về Vu Yêu phía dưới cũng cố gắng ước thúc.

Kẻ địch chúng ta phải đối mặt trong tương lai chỉ sẽ càng thêm cường đại." Chỉ cần mười một Tổ Vu ẩn mình trong Bàn Cổ Thần Điện, Thiên Đạo sẽ không có cách nào đối phó bọn họ.

Dù sao Bàn Cổ Thần Điện là do tâm phòng của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, có thể bình ổn Thiên Cơ.

“Chúng con đã hiểu.

Đạo Tôn, người cứ yên tâm, khoảng thời gian này chúng con sẽ không rời khỏi Bàn Cổ Thần Điện nữa.” Đế Giang và các Tổ Vu còn lại không hề nghi ngờ Lâm Trường Sinh.

Một là Lâm Trường Sinh trước đó đã ra tay giúp đỡ bọn họ.

Hai là thực lực của Lâm Trường Sinh hoàn toàn nghiền ép bọn họ, căn bản không có tất yếu phải lừa gạt bọn họ.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh dặn dò thêm mấy câu, rồi rời khỏi Bàn Cổ Thần Điện.

Hắn lần nữa bắt đầu cấu kiến Mộng Cảnh Thế Giới.

Bất tri bất giác, một ngày nọ, Lâm Trường Sinh đã đến U Minh Huyết Hải.

Một luồng khí chất dơ bẩn tanh hôi nồng nặc ập thẳng vào mặt.

U Minh Huyết Hải khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt hắn, là nơi đạo trường của Minh Hà, cũng là nơi sau này Hậu Thổ khai mở U Minh Luân Hồi.

Đang khi Lâm Trường Sinh trầm tư, huyết hải một trận cuồn cuộn, một bóng người chui ra.

“Không biết tiền bối là ai?” Người bước ra chính là Minh Hà.

Lâm Trường Sinh không thu liễm khí tức của mình, tự nhiên là đã kinh động đến y.

Nhưng Minh Hà hiện nay chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, thấy Lâm Trường Sinh đương nhiên là khách khí cung kính.

“Chỉ là đi ngang qua đây mà thôi.” Lâm Trường Sinh cười nói.

Minh Hà lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cảnh tượng lúc này có chút lạnh nhạt.

Lâm Trường Sinh nhìn Minh Hà rồi chìm vào suy tư.

Sự tích của Minh Hà ở Hồng Hoang Đại Lục không nhiều, là một trong Tử Tiêu Tam Thiên Khách.

Sau đó cơ bản đều ẩn mình trong U Minh Huyết Hải.

Nhưng chấp niệm đối với việc thành Thánh vô cùng mạnh.

Thấy Nữ Oa tạo người thành Thánh, y cũng bắt đầu bắt chước, sáng tạo ra Tu La tộc.

Tuy Thiên giáng Công Đức, nhưng căn bản không đủ để chống đỡ y thành Thánh.

Thấy Thái Thanh Lão Tử lập Nhân Giáo thành Thánh, y lại bắt đầu bắt chước, lập ra Sát Giáo, thế nhưng vẫn không thể thành Thánh.

Có thể coi là thủy tổ của giới bắt chước rồi.

Nếu có thể lợi dụng tốt, Minh Hà cũng coi như là một hậu chiêu của hắn.

Thực lực bản thân Minh Hà cũng coi như rất tốt.

Là do thai bàn trong U Minh Huyết Hải dựng dục, có Nguyên Đồ, A Tỳ làm linh bảo bạn sinh, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên do thai bàn hóa thành cũng bị y nắm giữ.

Nền tảng không tồi.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh nhìn về phía Minh Hà Lão Tổ có chút bất an: "Minh Hà, nghe nói ngươi có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ?" Ánh mắt Minh Hà không ngừng chớp động: đây là đã để mắt đến linh bảo của mình rồi.

Người đang yên ổn ở huyết hải, họa lại từ trên trời giáng xuống?

Ta đây đã chọc ai gây thù với ai chứ.

Nhưng y cũng không dám nói dối, "Không sai.

Tiền bối thực lực cao cường như vậy, hẳn là không thèm làm chuyện cướp đoạt linh bảo của vãn bối chứ?" Lâm Trường Sinh nghe xong, cười lắc đầu, "Ngươi cũng không cần thăm dò ta.

Kiện linh bảo này đối với ta mà nói, có một chút tác dụng.

Nhưng ta tự nhiên sẽ không lấy không linh bảo của ngươi.

Tương lai ta có thể tặng ngươi một cơ duyên Tạo Hóa, ngươi thấy thế nào?

Ngươi hẳn phải biết, cảnh giới như ta sẽ không dễ dàng hứa hẹn." Một cơ duyên Tạo Hóa?

Minh Hà trong lòng khẽ động.

Đối với lời Lâm Trường Sinh nói, tự nhiên là sẽ không nghi ngờ.

Bởi vì đạt đến cảnh giới này, mỗi cử chỉ, mỗi lời nói đều mang theo Nhân Quả cực lớn.

Vì đã dám nói như vậy, tương lai khẳng định sẽ thực hiện.

"Kính đã tiền bối nói vậy, vãn bối cũng không nói thêm nữa." Minh Hà ngược lại cũng quả quyết, trực tiếp lấy ra Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, xóa bỏ Thần Niệm của mình, ném cho Lâm Trường Sinh.

Nhìn thấy kiện Ngũ Phương Kỳ này, Lâm Trường Sinh trong lòng vui mừng.

Cứ như vậy, hẳn còn thiếu một Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, là có thể bố trí Ngũ Hành Đại Trận rồi.

Nghe nói Ngũ Hành Đại Trận do Ngũ Phương Kỳ tạo thành, uy

năng so với những trận pháp có tiếng tăm ở Hồng Hoang không hề kém cạnh.

Thu xong Ngũ Phương Kỳ, Mộng Cảnh Thế Giới cấu kiến cũng gần xong, đã đến lúc trở về liên thông toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới lại.

"Tiền bối, đến lúc đó vãn bối tìm người bằng cách nào?" Minh Hà vội vàng hỏi.

"Trường Sinh Tiên Tông, Trường Sinh Đạo Tôn!" Bồng Lai Tiên Đảo.

Chương 127

Lúc này Lâm Trường Sinh đã trở về bên trong tông môn của mình.

Trải qua vạn năm giảng đạo lần trước, tu vi của đám đệ tử dưới trướng đã tinh tiến không ít.

Đặc biệt là mười lăm vị thân truyền, cơ bản đều đang ở biên duyên đột phá Đại La Kim Tiên rồi.

Chỉ cần một chút thời gian, liền có thể lục tục đột phá.

Lâm Trường Sinh hài lòng nhìn một màn này.

Những người này sau này đều là trụ cột tương lai của Trường Sinh Tiên Tông.

Tùy hậu, hắn nhìn về phía Mộng Cảnh Thế Giới trên không trung Doanh Châu Tiên Đảo.

Hiện giờ là lúc đem toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới liên kết lại cùng một chỗ.

Mộng Cảnh Tú Phạ bay ra, tản mát ra Mộng Cảnh Đại Đạo chi lực nồng đậm.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển vô thượng pháp lực.

Đem Mộng Cảnh Thế Giới trước đó không ngừng khuếch đại, chỉ cần có thể hợp tịnh lại, chính là một cái thế giới hoàn chỉnh.

Bất quá cho dù chỉ là bao phủ một phần ba Hồng Hoang đại lục, khối lượng công trình này cũng lớn đến kinh người.

Cũng may hắn lần này đi ra ngoài, cũng là cấu kiến không ít Mộng Cảnh Thế Giới.

Có thể rút ngắn thật nhiều thời gian.

Ngộ Đạo cùng một đám đệ tử cũng bị động tĩnh khổng lồ này làm kinh động. "Đạo Tôn đây là muốn làm gì?" "Mộng Cảnh Thế Giới của Doanh Châu Tiên Đảo đã hoàn toàn đủ cho chúng ta lịch luyện rồi mà." Trong cảm tri nguyên thần của bọn hắn, Mộng Cảnh Thế Giới tại Doanh Châu Tiên Đảo đang phi tốc lan tràn ra ngoài. "Đạo Tôn đây là muốn dùng Mộng Cảnh Thế Giới bao phủ hơn nửa Hồng Hoang!" Ngộ Đạo rất nhanh liền hiểu rõ dụng ý của Đạo Tôn. "Bao phủ hơn nửa Hồng Hoang?" "Đạo Tôn thật là đại thủ bút a." "Không hổ là Đạo Tôn, không gì làm không được." "Như vậy, chúng ta có phải hay không cũng không cần rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, liền có thể ở trong Hồng Hoang lịch luyện rồi?" Một đám đệ tử nhao nhao dừng lại tu luyện, quan chú vào vô thượng vĩ lực kinh người như thế của Đạo Tôn.

Không biết qua bao lâu, chỉ nghe thấy một tiếng quát lớn như tiếng chuông đồng: "Mộng Cảnh Thế Giới, thành." Hoàn thành?

Ngộ Đạo cùng các đệ tử vội vàng dùng nguyên thần tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới. "Oa, Tiên Thiên linh khí thật nồng đậm." "So với trước đó chí ít nồng đậm gấp trăm lần trở lên." "Đúng thế, không chỉ có như thế, Mộng Cảnh Thế Giới khuếch đại mấy trăm vạn lần không chỉ, vô biên vô tế." Một đám đệ tử hiếu kỳ tham tác Mộng Cảnh Thế Giới.

Cái Mộng Cảnh Thế Giới này là Lâm Trường Sinh bao phủ hơn nửa Hồng Hoang mới cấu kiến ra được.

Nếu như trực tiếp đem một sinh linh bỏ vào, cả một đời hắn cũng không nhất định biết thế giới mình đang ở là Mộng Cảnh Thế Giới.

Khi hết thảy trong Mộng Cảnh Thế Giới đều có thể thực hiện, vậy cùng thế giới chân thực lại có gì khác biệt.

Đây chính là chỗ cường hãn của Mộng Cảnh Đại Đạo.

Đợi đến khi đám đệ tử này tham tác không sai biệt lắm, đều trở về Mộng Cảnh Thế Giới nơi Doanh Châu Tiên Đảo đang ở, thanh âm của Lâm Trường Sinh lúc này mới truyền tới. "Ta sẽ thi triển pháp lực đem Mộng Cảnh Thế Giới chỗ Doanh Châu Tiên Đảo cách tuyệt ra ngoài." "Chỉ cần là đệ tử có thể đạt tới cấp bậc Đại La Kim Tiên, mới có quyền hạn tham tác những Mộng Cảnh Thế Giới còn lại." Thanh âm của Lâm Trường Sinh rơi xuống, một đạo bình chướng đem Mộng Cảnh Thế Giới của Doanh Châu Tiên Đảo cách ly ra.

Nơi này nãi là hạch tâm của bọn hắn.

Không có khả năng bộc lộ cho những người khác.

Ngộ Đạo cùng các đệ tử đương nhiên biết tầm quan trọng của mộng cảnh Doanh Châu Tiên Đảo, cũng không có bất kỳ ý kiến gì.

Làm xong hết thảy, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển pháp lực, bắt đầu ở trong Mộng Cảnh Thế Giới cấu kiến Công Pháp Lâu, Thần Thông Lâu, Thực Chiến Lâu, tôi luyện tâm cảnh cùng một số tràng sở lịch luyện.

Nghĩ một chút, lại ở trung tâm Mộng Cảnh Thế Giới thiết lập một cái Bảo Quang Các, chuyên môn phụ trách giao dịch các loại linh bảo, linh nguyên liệu.

Đồng thời cũng có thể đấu giá các loại linh bảo trân quý.

Đúng rồi, Lâm Trường Sinh lại phân chia ra mấy cái Tuyệt địa.

Những Tuyệt địa này sau này sẽ để hắn chuyên môn thí nghiệm thần thông cùng trận pháp mới.

Như vậy, ngược lại cũng không cần sợ thần thông hoặc là trận pháp của chính mình không có đất dụng võ rồi.

Trong Mộng Cảnh Thế Giới nhiều chúng sinh Hồng Hoang như vậy, nghĩ đến bọn hắn cũng sẽ vui lòng đi thăm dò giới hạn thực lực

của bản tọa.

Nghĩ một chút, Lâm Trường Sinh lại đem Mộng Cảnh Tú Phạ lấy ra.

Đi.

Lâm Trường Sinh ngón tay điểm một cái, Mộng Cảnh Tú Phạ dung nhập vào trong Mộng Cảnh Thế Giới này.

Chính mình không có khả năng thời khắc quan chú Mộng Cảnh Thế Giới.

Chỉ có thể dùng Mộng Cảnh Tú Phạ tọa trấn.

Bên trong lưu lại một tia nguyên thần của bản thân, cũng coi như là có thể giám sát Mộng Cảnh Thế Giới rồi.

Nếu là Mộng Cảnh Tú Phạ có thể đản sinh linh trí thì tốt rồi.

Đáng tiếc 【 Điểm Linh Chi Thuật 】 của mình đối với Tiên Thiên Linh Bảo không có tác dụng.

Như vậy, Mộng Cảnh Thế Giới coi như là hoàn toàn kiến lập rồi. "Ngô Trường Sinh Tiên Tông, Trường Sinh Đạo Tôn tuyên cáo Hồng Hoang." "Ngô niệm tình chúng sinh Hồng Hoang tu luyện khô khan, không có nơi lịch luyện." "Đặc địa khai tịch Mộng Cảnh Thế Giới để cung cấp cho chúng sinh đề thăng thực lực." "Chỉ cần phân xuất nguyên thần chi lực, liền có thể tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới." "Cẩn ký, tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới cần lạc ấn ấn ký, bất luận kẻ nào dám ở Mộng Cảnh Thế Giới gây sự, Bản tọa sẽ trực tiếp trục xuất khỏi Mộng Cảnh Thế Giới, vĩnh thế không được tiến vào." Lâm Trường Sinh vận khởi pháp lực, thanh âm hạo hãn truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Côn Luân Sơn.

Tam Thanh lúc này đều bị thanh âm của Lâm Trường Sinh làm bừng tỉnh. "Mộng Cảnh Thế Giới?" "Vị Trường Sinh Đạo Tôn này rốt cuộc muốn giở trò quỷ gì?" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày nói ra. "Có thể bao phủ Hồng Hoang Mộng Cảnh Thế Giới?" "Vậy chí ít cũng là Pháp Tắc viên mãn, hoặc là Đại Đạo chi lực?" "Cảnh giới của hắn rốt cuộc đến bước nào rồi?" Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút chấn kinh nói. "Hai vị đạo huynh, trực tiếp đi vào xem một chút chẳng phải sẽ biết sao." "Chỉ là không biết vị Trường Sinh Đạo Tôn này có thể mang thù hay không." Vừa rồi nói thế nhưng là rất rõ ràng rồi, tiến vào cần nguyên thần ấn ký.

Tam Thanh bọn hắn cùng Lâm Trường Sinh quan hệ cũng không tính là dung hợp, ngộ nhỡ không cho tiến vào thì sao.

Bất quá chuyển niệm tưởng tượng, người có cảnh giới cỡ này, hẳn là sẽ không nhỏ mọn như thế. "Tam đệ, không được." "Đây tuyệt đối là âm mưu của Trường Sinh Đạo Tôn." "Hắn ở sau lưng tất nhiên có mưu đồ gì khác." Thái Thanh Lão Tử vội vàng ngăn cản. "Đạo huynh nói không sai." "Tam Thanh chúng ta căn nguyên không tệ, dựa vào chính mình cũng có thể tu luyện." "Không cần thiết đi Mộng Cảnh Thế Giới của hắn." Nguyên Thủy cũng đi theo nói ra.

Hai người này đều là trong lòng cao ngạo, tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới tương đương với hướng Lâm Trường Sinh cúi đầu.

Bọn hắn khẳng định là sẽ không tiến vào. "Bất luận là linh bảo hay là thực lực, Trường Sinh Đạo Tôn đều hoàn toàn nghiền ép chúng ta." "Hắn nếu là thật sự muốn mưu tính chúng ta, không cần thiết phiền toái như vậy." Thông Thiên tắc không có nghĩ nhiều như vậy.

Lần này giữa Tam Thanh cũng không có đạt thành nhận thức chung.

Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy nhíu nhíu mày, nhưng là

không có nói thêm gì nữa.

Cũng được, để Thông Thiên đi xem một chút cái Mộng Cảnh Thế Giới này rốt cuộc là cái gì cũng tốt.

Thông Thiên chia ra một tia nguyên thần, rất nhanh liền tìm được Mộng Cảnh Thế Giới.

Bất quá nguyên thần của hắn xúc bính đến một tầng bích chướng, liền không cách nào tiếp tục tiến vào.

Cái này liền cần ấn ký rồi.

Thông Thiên nguyên bản định từ bỏ thời điểm, chẳng qua trong nháy mắt, nguyên thần của hắn liền thành công tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới. "Thế giới thật chân thực." Vừa tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới, Thông Thiên nguyên thần liền một lần nữa huyễn hóa chi phí tôn bộ dáng.

Nhìn xem như mộng như huyễn thế giới, lại vô cùng chân thực bản thu nhỏ Hồng Hoang, Thông Thiên bắt đầu du lịch đứng lên.

Không chỉ có riêng Thông Thiên, nghe được thanh âm chúng sinh Hồng Hoang toàn bộ có hứng thú.

Có như Thông Thiên đồng dạng, trực tiếp lựa chọn tiến vào.

Có một ít thì là áp dụng thái độ quan vọng.

Còn có một số thì là cảm thấy đây là một cái âm mưu, không định tiến vào.

Mặc kệ như thế nào, so với Hồng Hoang nhân khẩu cơ số lớn như vậy, nhân số dũng mãnh lao vào Mộng Cảnh Thế Giới vẫn là phi thường nhiều.

Thông Thiên không chú ý Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy ngăn cản, chấp ý tiến vào trong Mộng Cảnh Thế Giới.

Tại hắn nghĩ đến, Lâm Trường Sinh nếu là muốn mưu tính bọn hắn, căn bản không cần phiền toái như vậy.

Lại nói, cũng chỉ là chia ra một tia nguyên thần chi lực mà thôi.

Coi như tổn thất, cùng lắm thì tốn chút thời gian tu luyện trở về là được.

Cho nên, hắn hào vô lo lắng bắt đầu du lịch lên Mộng Cảnh Thế Giới. "Như mộng như huyễn, đâu là mộng cảnh, đâu là hiện thực?" Thông Thiên tại bên trong Mộng Cảnh Thế Giới này du lịch, cảm giác hết thảy đều quá chân thực.

Chân thực đến mức hắn thậm chí hoài nghi Hồng Hoang mình đang ở trước đó mới là mộng cảnh.

Rất nhanh, Thông Thiên liền đi tới trước một tòa Thực Chiến Lâu.

Nơi này đã vây không ít người, bất quá trên cơ bản không có đi vào.

Bởi vì đi vào cần tốn hao một cây linh nguyên liệu hoặc là linh bảo khoáng thạch.

Tóm lại chỉ cần là đồ vật có giá trị, đều có thể tiến vào.

Đây cũng là một trong những mưu đồ của Lâm Trường Sinh.

Mộng Cảnh Thế Giới này hắn hao phí thời gian cùng pháp lực cấu kiến đứng lên.

Cũng không phải cho bọn hắn miễn phí du lịch đề thăng.

Tự nhiên là muốn thu lấy thù lao.

Cái thù lao này thoạt nhìn không nhiều, nhưng là cân nhắc đến nhiều chúng sinh Hồng Hoang tiến vào như vậy, tích lũy lại, số lượng liền lớn đến dọa người.

Chương 128

Sau này theo Mộng Cảnh Thế Giới thành thục, Lâm Trường Sinh không cần rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, liền có thể thu hoạch vô số dược liệu. "Đã đến rồi, liền để cho ta xem bên trong nơi này có huyền diệu gì." Thông Thiên thuận tay xuất ra một cây linh căn đê phẩm cấp để vào trong Thực Chiến Lâu.

Quang mang lóe lên, Thông Thiên biến mất ở bên ngoài, tiến nhập đến bên trong Thực Chiến Lâu.

Còn chưa chờ hắn quan sát hoàn cảnh chung quanh, một cái Thông Thiên đen kịt xuất hiện ở trước mặt hắn. "Thú vị." "Cư nhiên là ánh chiếu ra bản thân sao?" "Chính là không biết cái hàng giả này có mấy phần thực lực rồi." Thông Thiên khẽ cười một tiếng, thi triển pháp lực oanh tới.

Nào biết tên hàng giả này cùng hắn đồng dạng, cũng là thi triển pháp lực oanh ra ngoài.

Vừa ra tay, hai người chính là một cái ngang tay.

Thông Thiên nhíu mày, tùy hậu lại không ngừng thi triển thần thông.

Làm hắn chấn kinh chính là, bất luận hắn sử dụng thần thông gì, cái hàng giả này đều có thể đồng dạng thi triển.

Thái độ khinh miệt nguyên bản cũng bị hắn thu lại.

Rất nhanh, liền bộc phát ra toàn lực.

Hai người đánh đến bất diệc nhạc hồ, nhưng là Thông Thiên căn bản không chiếm được bất cứ ưu thế nào.

Bởi vì chính mình muốn đánh bại chính mình, quá khó khăn.

Mà giờ khắc này vây ở bên ngoài Thực Chiến Lâu, các Hồng Hoang đại năng toàn bộ áp dụng thái thế quan vọng. "Vừa rồi người đi vào kia hình như là Thông Thiên a?" "Hình như là thế, ngày đó ta nhìn thấy Tam Thanh bọn hắn đối với linh bảo Trường Sinh Đạo Tôn luyện chế xuất thủ, các ngươi nói, Trường Sinh Đạo Tôn có thể hay không thừa cơ xử lý Thông Thiên?" "Có thể nói ra lời như vậy, ngươi đa phần là lúc hóa hình trời mưa não bị vào nước rồi, Tam Thanh liên thủ đều không phải là đối thủ của Trường Sinh Đạo Tôn, đến mức đem một tia nguyên thần của Thông Thiên lừa gạt tiến đến giết sao?" Người bị dội lại này sắc mặt trướng hồng, nhưng lại không lời nào để phản bác. "Hừ, coi như như thế, cái Thực Chiến Lâu này cũng không biết tẩy tế, ta thấy đa phần là muốn vơ vét tài nguyên trong tay chúng ta mà thôi." Người này còn mạnh miệng nói ra.

Nhiên nhi không bao lâu, một đạo thân ảnh chật vật bay ra, chính là Thông Thiên vừa đi vào. "Thông Thiên đạo hữu, mau nói xem bên trong như thế nào?" Một đám đại năng Hồng Hoang vây xem vội vàng hỏi. "Tiến vào bên trong sẽ xuất hiện một cái chính mình giống nhau như đúc." "Bất luận là thần thông hay là linh bảo, ngươi có hắn đều có, ngươi biết hắn đều biết." "Hẳn là Ma Chi Pháp Tắc ánh chiếu ra tâm ma." "Chỉ cần có thể đánh bại tâm ma của chính mình, thực lực tuyệt đối sẽ tinh tiến không ít." Thông Thiên tán thán nói ra.

Loại thủ đoạn này thực sự là quá diệu.

Đợi đi ra ngoài về sau nhất định phải khuyên bảo hai vị đạo huynh tiến vào.

Thông Thiên thoại âm rơi xuống, còn chưa chờ những người khác tiến vào, trên Thực Chiến Lâu một trận pháp lực ba động.

Một hàng văn tự xuất hiện ở trước mặt mọi người. "Phàm là khiêu chiến thắng lợi tâm ma bản thân, đều có thể đạt được tích

phân." "Đủ nhiều tích phân có thể tại Bảo Quang Các đoái hoán linh bảo, linh căn các loại." Bảo Quang Các?

Đây lại là địa phương nào?

Mộng Cảnh Thế Giới này huyền bí thực sự quá nhiều.

Có Thông Thiên nếm thử, càng nhiều người tiến nhập đến trong Thực Chiến Lâu khiêu chiến.

Thông Thiên nhìn thoáng qua, lựa chọn tiếp tục tham tác Mộng Cảnh Thế Giới này, càng là tham tác, trong lòng của hắn chấn kinh càng lớn.

Cái gì Thần Thông Lâu, Công Pháp Lâu cư nhiên cũng có.

Mặc dù bên trong không có bất kỳ cái gì thần thông, công pháp.

Nhưng là bên trong có khí tức huyền diệu của Ngộ Đạo Trà diệp, tăng thêm pháp tắc bên trong hai tòa lầu này cực kỳ nồng đậm.

Tại bên trong cảm ngộ so với chính mình bế quan cảm ngộ, chí ít có thể tăng lên hiệu quả gấp mấy trăm lần.

Thực sự là quá đáng sợ.

Đồng dạng, hai tòa lầu này cần bỏ ra một số bảo vật như linh căn.

Bất quá so với Thực Chiến Lâu muốn cao hơn một chút.

Kém nhất cũng phải Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Căn mới có thể đi vào.

Có kinh nghiệm tại Thực Chiến Lâu, Thông Thiên mảy may sẽ không hoài nghi tính chân thực của hai tòa lầu này.

Bất quá bây giờ hắn không vội vàng đi lĩnh ngộ thần thông.

Hắn muốn tiếp tục tham tác Mộng Cảnh Thế Giới nhiều hơn. "Đây chính là Bảo Quang Các?" Thông Thiên rốt cục nhìn thấy Bảo

Quang Các nhắc đến trước đó.

Còn chưa tiến vào, liền thấy một cái Đại La Kim Tiên cường giả thi triển vô thượng pháp lực hướng về phía bên trong oanh khứ. "Của ta, nhiều linh bảo như vậy đều là của ta." Tên Đại La Kim Tiên này gầm thét điên cuồng xuất thủ.

Chỉ là mặc cho hắn xuất thủ như thế nào, linh bảo bên trong đều bị bảo hộ một cách lao lao tại trong cấm chế.

Đột nhiên, Mộng Cảnh Thế Giới một trận ba động.

Một đạo lôi đình từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đem cái tên Đại La Kim Tiên dục yếu xuất thủ thưởng đoạt linh bảo này oanh thành cặn bã.

Ngay cả một tia phản kháng đều làm không được.

Cái này, những cường giả còn lại nguyên bản còn có chút rục rịch muốn xuất thủ đều dập tắt tâm tư.

Thông Thiên lúc này mới đi vào.

Nhìn thoáng qua, nhịn không được đồng tử một trận co rụt lại, trách không được người kia sẽ xuất thủ.

Chỉ thấy từng kiện Tiên Thiên Linh Bảo bị bảo hộ trong cấm chế.

Phẩm cấp thấp nhất đều là Tiên Thiên Hạ Phẩm Linh Bảo.

Nhìn thoáng qua, chí ít cũng có mấy chục kiện.

Đồng thời, phía trên những linh bảo này đều tiêu chuẩn tích phân cần đoái hoán.

Chí ít cũng phải mấy chục vạn tích phân mới có thể đoái hoán một kiện.

Xem ra tích phân tại Mộng Cảnh Thế Giới này rất trọng yếu a.

Thông Thiên âm thầm ghi ở trong lòng.

Trải qua tham tác, hắn cũng biết một tác dụng khác của Bảo Quang Các này.

Có thể cung cấp linh bảo bán ra, linh bảo định chế, còn có thể bất định kỳ tổ chức đấu giá hội.

Đương nhiên, nếu định chế linh bảo cần chính mình cung cấp dược liệu.

Về phần cái đấu giá hội lần đầu tiên nghe nói này, là một loại đấu giá hội dùng vật đổi vật cung cấp cho tất cả chúng sinh Hồng Hoang tham gia.

Bảo Quang Các có thời điểm cũng sẽ tham dự đấu giá, gia tăng vật phẩm đấu giá. "Thực sự là quá thần kỳ." "Chưa từng nghe thấy a." Thông Thiên cảm thấy hết thảy trong Mộng Cảnh Thế Giới đều điên phúc nhận thức của hắn.

So với dĩ vãng tu luyện khô khan, nơi này hết thảy đều tràn ngập mới lạ.

Thủ đoạn của vị Trường Sinh Đạo Tôn này thông thiên triệt địa, ý nghĩ cũng là thiên mã hành không.

Không chỉ có riêng Thông Thiên, phàm là chúng sinh tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới, đều phát ra cảm khái.

Thế giới thần kỳ này, trong nháy mắt làm bọn hắn muốn ngừng mà không được.

Bồng Lai Tiên Đảo.

Liên quan tới hết thảy trong Mộng Cảnh Thế Giới, Lâm Trường Sinh đều biết đến rõ ràng rành mạch. "Những thứ này chẳng qua chỉ là một vài thiết tưởng sơ kỳ mà thôi." Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Cái này kỳ thật chính là hắn từ trong những tiểu thuyết huyền huyễn kia hơi cải tiến một chút dời qua mà thôi.

Bất quá tại Hồng Hoang mà nói, lại lộ ra thập phần mới lạ.

Bởi vì bọn hắn ngoại trừ tu luyện chính là tu luyện, căn bản cũng không biết niềm vui thú bên ngoài tu luyện.

Đợi đến khi thực lực chính mình lại lần nữa đề thăng, liền sẽ đem Mộng Cảnh Thế Giới bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Khi đó, cũng không chỉ là đơn giản có thể chia ra nguyên thần tiến vào.

Mà là có thể nguyên thần cùng nhục thể toàn bộ tiến vào.

Thậm chí hắn còn có thể lại mở một cái Hộ Tịch Các.

Muốn tại Mộng Cảnh Thế Giới trường kỳ định cư, chỉ cần làm hộ tịch liền có thể vĩnh cửu lưu tại Mộng Cảnh Thế Giới.

Đương nhiên, đây chỉ là thiết tưởng trước mắt của hắn.

Hết thảy vẫn là phải đợi thực lực chính mình đề thăng lên rồi hãy nói.

Nếu không, những đại năng Hồng Hoang kia cũng sẽ lo lắng Mộng Cảnh Thế Giới phá toái. "Hiện tại, trước tiên luyện chế Ngũ Hành Chi Kiếm và Ngũ Hành Kiếm Đồ." Hiện giờ, Lâm Trường Sinh đã đem năm đầu khoáng mạch thuộc tính cực phẩm thu tập đủ rồi.

Cũng là thời điểm bắt đầu luyện chế.

Năm đầu khoáng mạch bị hắn lấy ra.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành chi khí nồng đậm vô cùng, tản ra ngũ sắc chi quang.

Có kinh nghiệm luyện chế linh bảo trước đó, lần này, Lâm

Trường Sinh tự nhiên cũng là dễ như trở bàn tay.

Bất tri bất giác, sáu ngàn năm thời gian trôi qua.

Năm thanh Ngũ Hành Chi Kiếm xem như luyện chế không sai biệt lắm.

Năm thanh Ngũ Hành Chi Kiếm này Lâm Trường Sinh thế nhưng là muốn coi như một thủ đoạn công kích cường hữu lực của mình.

Cho nên cũng là rất hao phí tâm tư thêm vào bảo cấm.

Chương 129

Tuy nhiên nói ngại vì không có công đức, không cách nào đem một bộ Ngũ Hành Chi Kiếm luyện chế thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng ngày sau chỉ cần thu tập được công đức, tự nhiên cũng là có thể tiếp tục đề thăng cho chúng nó.

Hơn nữa một bộ kiếm trận này áp dụng đều là khoáng mạch cực phẩm.

Dược liệu bên trên đã là đỉnh tiêm.

Một khi ở trong Càn Khôn Đỉnh nghịch phản Tiên Thiên, cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Mỗi một thanh linh kiếm thuộc tính, hắn đều thêm vào kiếm ý tương đối ứng tại trong đó.

Một khi tổ hợp lại, Ngũ Hành kiếm ý tương sinh tương khắc, sinh sinh bất tức.

Tru Tiên Kiếm Trận kiếm ý là hủy thiên diệt địa, trong nháy mắt phá hủy địch nhân.

Mà Ngũ Hành Kiếm Trận kiếm ý thì là tương hỗ dung hợp, không ngừng tuần hoàn, mặc kệ địch nhân có bao nhiêu cường đại, có bao nhiêu linh bảo, đều sẽ bị loại kiếm ý tuần hoàn này làm cho ma diệt.

Ngũ Hành Chi Kiếm luyện chế hoàn thành về sau, Lâm Trường Sinh lại bắt đầu luyện chế Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Hắn trước đó tham ngộ qua Tru Tiên Kiếm Đồ, cũng phá giải qua Tru Tiên Kiếm Trận.

Cho nên đối với khảo lự trên kiếm đồ, hắn cũng là tốn hao cực đại

tâm tư.

Tru Tiên Kiếm Đồ phối hợp Tru Tiên Kiếm Trận thi triển đi ra, là chia làm bốn cái kiếm môn.

Bốn cái kiếm môn có kiếm ý đối ứng.

Chỉ cần phá bốn môn, kiếm trận khả phá.

Mà Ngũ Hành Kiếm Đồ, Lâm Trường Sinh thì là luyện chế ra năm cái kiếm môn.

Trong kiếm môn, Ngũ Hành kiếm ý không ngừng dung hợp, tuần hoàn không chỉ.

Muốn phá trận, vậy thì nhất định phải phá hủy năm cái kiếm môn.

Mà kiếm ý trong năm cái kiếm môn này sớm đã tương hỗ dung hợp, mất đi thuộc tính riêng.

Cho nên, muốn phá trận, trừ phi có năm người cực kỳ tinh thông Ngũ Hành kiếm ý tương hỗ phối hợp, còn cần phải có linh bảo bàng thân.

Nếu không chỉ có thể bị Ngũ Hành kiếm ý tuần hoàn bất tức không ngừng ma diệt tại trong đại trận.

Không biết qua bao lâu, một tấm Ngũ Hành Kiếm Đồ coi như là luyện chế hoàn thành.

Mà năm đầu khoáng mạch trước mặt hắn cũng không sai biệt lắm tiêu hao sạch sẽ. "Tiếp theo, chính là đặt ở trong Càn Khôn Đỉnh nghịch phản Tiên Thiên." Lâm Trường Sinh đem Ngũ Hành Chi Kiếm cùng Ngũ Hành Kiếm Đồ toàn bộ bỏ vào trong Càn Khôn Đỉnh.

Đợi nghịch phản Tiên Thiên hoàn thành về sau, ngược lại là có thể đặt ở trong Mộng Cảnh Thế Giới, tọa trấn trong đó một cái Tuyệt địa, hấp dẫn một số Hồng Hoang đại năng đến thử một chút uy năng của

kiếm trận.

Có những lao động lực miễn phí này, hắn cũng bớt việc không ít.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua Mộng Cảnh Thế Giới.

Trải qua gần vạn năm thời gian này, chúng sinh Hồng Hoang tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới so với lúc mới bắt đầu bạo tăng mấy lần.

Đế Tuấn Thái Nhất, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề những Tiên Thiên Thần Thai Thánh này cũng toàn bộ tiến nhập đến trong Mộng Cảnh Thế Giới.

Thái Thanh Lão Tử cùng Nguyên Thủy cũng nhịn không được tiến nhập vào trong đó.

Thực Chiến Lâu trước mắt mà nói là được hoan nghênh nhất.

Dù sao có thể ma luyện tự thân, đề thăng sức chiến đấu của chính mình thế nhưng là phi thường dụ người.

Hơn nữa đánh bại tâm ma của chính mình, còn có tích phân cầm, cớ sao mà không làm.

Chỉ riêng Thực Chiến Lâu, liền mang đến cho Lâm Trường Sinh mấy trăm vạn tài nguyên.

Linh căn, linh nguyên liệu, tiên khoáng các loại đều sắp chất đầy.

Lâm Trường Sinh trực tiếp thu lấy tới, cũng gọi Ngộ Đạo đến đem những thứ này đều trồng vào bên trong Bồng Lai Tiên Đảo.

Đúng rồi.

Lâm Trường Sinh bỗng nhiên trong đầu có một cái ý tưởng mới.

Ngược lại là có thể để cho đệ tử của mình cũng tọa trấn Thực Chiến Lâu.

Những đệ tử này của hắn đều đã khiêu chiến qua tự ngã tại Thực Chiến Lâu ở Doanh Châu Tiên Đảo.

Có thể nói sức chiến đấu đã đạt đến bình cảnh.

Nếu như có thể lợi dụng những Hồng Hoang đại năng này làm đối tượng luyện tay mà nói, sức chiến đấu tuyệt đối có thể lại lần nữa đột phá một cái tầng thứ.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp gọi Thất Ngôn tới.

Cái đệ tử do Thất Tinh Kiếm Thảo hóa hình này, cũng trán phóng Tam Hoa, trước mắt là cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Tự thân cũng cảm ngộ ra mấy loại kiếm ý.

Hơn nữa còn có một thanh Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo trường kiếm, sức chiến đấu phi thường cường hãn.

Ngược lại là có thể để hắn tọa trấn Thực Chiến Lâu.

Trước xem một chút hiệu quả, nếu như có thể mà nói, ngược lại là có thể lại an bài đệ tử khác. "Đạo Tôn." Cho dù đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Thất Ngôn y nguyên không giỏi ngôn từ.

Bất quá Lâm Trường Sinh y nguyên có thể nhìn thấy tôn kính trong mắt hắn. "Thất Ngôn, gần đây tu luyện thế nào?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Hồi Đạo Tôn, đệ tử thiên phú không bằng hai vị sư tỷ, hiện tại đã đến bình cảnh." Thất Ngôn thành thật nói ra. "Ngươi a, không cần vọng tự phỉ bạc." "Ngươi mặc dù chỉ có thực lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng là sức chiến đấu hẳn là có thể khiêu chiến phổ thông Đại La Kim Tiên hậu kỳ a?" Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Cái đệ tử này đâu cũng tốt, chính là quá mức trầm mặc. "Đạo Tôn ta cho ngươi an bài một nhiệm vụ." "Hiện giờ Mộng Cảnh Thế Giới đã đi vào quỹ đạo." "Cũng là thời điểm để bọn hắn biết Trường Sinh Tiên Tông chúng ta rồi." "Ngươi hãy đi tọa trấn Thực Chiến Lâu đi."

"Đến lúc đó sẽ có các loại đối thủ cường đại tới khiêu chiến ngươi, đối với ngươi mà nói, cũng là cái ma luyện đề thăng." Lâm Trường Sinh nói ra. "Vâng, Đạo Tôn." "Đệ tử tất không nhục danh tiếng Trường Sinh Tiên Tông." Thất Ngôn có chút kích động nói ra.

Một là hắn có thể đi ra ngoài lịch luyện.

Một cái khác chính là Đạo Tôn cư nhiên giao cho hắn nhiệm vụ quan trọng như thế.

Đương nhiên là phải thật tốt biểu hiện rồi. "Ân, ngươi cũng không cần có áp lực." "Trong Hồng Hoang đại năng ẩn tàng vô số, thua cũng thực chúc bình thường." "Bất quá nếu thua, sẽ từ trong đãi ngộ đệ tử thân truyền bình thường của ngươi khấu trừ." "Hiện tại, đi thôi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Thất Ngôn rất nhanh liền xuất hiện ở Thực Chiến Lâu của Mộng Cảnh Thế Giới.

Cùng lúc đó, thanh âm của Lâm Trường Sinh truyền khắp toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới. "Thực Chiến Lâu, Trường Sinh Tiên Tông thân truyền đệ tử Thất Ngôn tọa trấn." "Phàm là có thể khiêu chiến thắng lợi, đạt được một vạn tích phân." Lâm Trường Sinh để Thất Ngôn tọa trấn Mộng Cảnh Thế Giới Thực Chiến Lâu.

Một mặt là vì lấy chúng sinh Hồng Hoang bồi hắn luyện tay.

Như vậy cũng có thể làm cho hắn nhanh chóng đột phá bình cảnh tự thân.

Thứ hai cũng là kích thích những Hồng Hoang đại năng này.

Dù sao một vạn tích phân, cũng không phải số lượng nhỏ.

Tại Mộng Cảnh Thế Giới, tích phân có thể mua được bất cứ thứ gì.

Tiên Thiên Linh Bảo, linh nguyên liệu, tiên khoáng, đan dược thống thống đều có thể mua được.

Nhưng là muốn thu hoạch được tích phân, trước mắt mà nói chỉ có mấy cái đồ kính kia.

Một là Thực Chiến Lâu, chỉ cần có thể thành công khiêu chiến tâm ma bản thân, có thể đạt được mười cái tích phân.

Hai là Thần Thông Lâu, chỉ cần có thể lĩnh ngộ ra thần thông, có thể đạt được một trăm cái tích phân.

Ba là Công Pháp Lâu, chỉ cần có thể lĩnh ngộ ra công pháp, có thể đạt được một ngàn cái tích phân.

Bốn là Bảo Quang Các, bán ra linh căn linh bảo các loại, có thể đạt được tích phân tương đối ứng.

Năm là Nhiệm Vụ Lâu, nhưng là trước mắt còn chưa mở ra.

Sáu là Trận Pháp Lâu, chỉ cần cảm ngộ ra trận pháp mới, có thể đạt được ba trăm cái tích phân.

Bảy là Luyện Đan Lâu, chỉ cần cảm ngộ ra đan phương mới, có thể đạt được bốn trăm cái tích phân.

Tám là Khu Giao Dịch Tự Do, nơi này là địa phương để chúng sinh Hồng Hoang tự hành giao dịch giao lưu, nơi này trước mắt cũng là địa phương nhân số tụ tập nhiều nhất tại Mộng Cảnh Thế Giới.

Sau khi diệt sát mấy kẻ Đại La Kim Tiên dám động thủ, tất cả mọi người đều thập phần thành thật.

Ngay lúc này, thanh âm của Lâm Trường Sinh truyền khắp toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới. "Thực Chiến Lâu, Trường Sinh Tiên Tông thân truyền đệ tử Thất Ngôn tọa trấn." "Phàm là có thể khiêu chiến thắng lợi, đạt được một vạn tích phân." Một vạn tích phân!

Trong nháy mắt đem toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới châm ngòi nổ. "Ta đi, một vạn tích phân a, đây phải là tài phú lớn bao nhiêu a." "Nhanh nhanh nhanh, đi Thực Chiến Lâu, lấy tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ của ta, thành công khiêu chiến qua tâm ma bản thân, hẳn là nắm chắc rất lớn." "Nhưng cái Thất Ngôn này là thân truyền đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông, Trường Sinh Đạo Tôn a." "Đây vẫn là đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông lần đầu tiên xuất hiện ở Hồng Hoang, thực lực hẳn là không yếu đâu." "Sợ cái lông a, cùng lắm thì tổn thất một cây linh căn mà thôi." Chúng sinh Hồng Hoang nghị luận ầm ĩ, mặc kệ là khiêu chiến hay là không khiêu chiến, toàn bộ dũng mãnh lao vào Thực Chiến Lâu bên kia. "Đạo huynh, chúng ta cũng đi." Thái Nhất ánh mắt kích động nói ra.

Thời gian này, Yêu tộc bọn hắn tập thể tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới, thế nhưng là thu hoạch được không nhỏ chỗ tốt.

Một vạn tích phân đối với bọn hắn mà nói là một khoản tài phú cực lớn.

Hơn nữa Thái Nhất đối với thực lực bản thân cũng là phi thường tự tin.

Mặc dù mới là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng là có Tiên Thiên Chí Bảo nơi tay, hắn còn không sợ hãi bất kỳ đối thủ nào. "Đi, nhất định phải đi." Đế Tuấn nhìn thoáng qua Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đang tại Khu Giao Dịch Tự Do, mang theo Thái Nhất cùng một đám Yêu tộc rời đi nơi này.

Chương 130

Hai tên này từ khi có Mộng Cảnh Thế Giới là triệt để không giả bộ nữa.

Du tẩu tại các ngóc ngách Mộng Cảnh Thế Giới, lừa gạt các loại thủ đoạn đều dùng đến.

Trên cơ bản người trong Mộng Cảnh Thế Giới đều biết sự tồn tại của tổ hợp hai người vô sỉ này.

Cho nên, Đế Tuấn cùng Thái Nhất trực tiếp đem bọn hắn quét rác ra ngoài.

Cái gì Phục Cừu Giả Liên Minh, hiện tại đều không có kiếm tài nguyên tới có lời.

Lại nói, hiện tại cái Mộng Cảnh Thế Giới này đều là Trường Sinh Đạo Tôn làm ra.

Tìm hắn báo thù?

Nếu là bị Mộng Cảnh Thế Giới trừ danh thì thật là lỗ lớn. "Sư huynh, Đế Tuấn bọn hắn đi rồi." "Chúng ta có muốn hay không cũng đi Thực Chiến Lâu, đó cũng là một vạn tích phân a." Chuẩn Đề nhỏ giọng nói ra. "Hừ, đi càng tốt." "Như vậy tích phân kiếm được chính là của sư huynh đệ ta và ngươi rồi." "Ngươi cho rằng một vạn tích phân này dễ kiếm sao?" "Có thể trở thành thân truyền đệ tử của Trường Sinh Đạo Tôn, căn nguyên cùng sức chiến đấu có thể nghĩ." "Chúng ta coi như đi, đoán chừng cũng là phí công tốn một cây linh căn." "Còn không bằng nghĩ biện pháp kiếm thêm chút tích phân." Tiếp Dẫn hiện tại trong đầu chỉ có tích phân.

Chỉ cần kiếm được đủ nhiều tích phân, bọn hắn liền có thể mua

được các loại linh bảo.

Chấn hưng phương Tây, chẳng phải là ở trong tầm tay. "Sư huynh nói cực phải." "Bất quá sư huynh ngươi nói xem cái vị Trường Sinh Đạo Tôn này, làm ra cái Mộng Cảnh Thế Giới này đối với bản thân hắn lại có chỗ tốt gì đây?" "Coi như tiến vào những Thực Chiến Lâu này cần bỏ ra linh căn linh nguyên liệu, nhưng là số lượng lại nhiều cũng chỉ là đê phẩm cấp a, căn bản không có tác dụng lớn bao nhiêu." Chuẩn Đề nghi hoặc không hiểu hỏi.

Lấy tu vi của hắn, Mộng Cảnh Thế Giới này cung cấp không được bao lớn trợ giúp a?

Phí hết tâm lực làm ra những thứ này, tổng không có khả năng là vì chúng sinh Hồng Hoang suy nghĩ đi. "Có lẽ chỉ là vì rèn luyện đệ tử a." "Nhọc lòng nhiều như vậy làm gì, dù sao đối với chúng ta mà nói, cũng không có bỏ ra đại giới gì." Tiếp Dẫn không quan trọng nói ra.

Không chỉ có riêng bọn hắn, những đại năng Hồng Hoang còn lại đều đang suy đoán ý đồ Trường Sinh Đạo Tôn cấu kiến Mộng Cảnh Thế Giới.

Nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, cũng nghĩ không ra trò trống gì.

Dù sao trước mắt mà nói, đối với bọn hắn không có bất kỳ cái gì tổn thất, ngược lại thu hoạch được không ít.

Bọn hắn đương nhiên là không cách nào lý giải dụng ý của Lâm Trường Sinh.

Những công pháp thần thông bọn hắn cảm ngộ này đều có thể xuất hiện tại trong Thần Thông Lâu ở bên phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Có những thứ này, đệ tử của hắn cảm ngộ cũng là tăng nhanh không ít.

Chỉ cần đệ tử thực lực đề thăng, khí vận của tông môn liền có thể

gia tăng.

Hắn cái Tông chủ này liền có thể đạt được không nhỏ chỗ tốt.

Hơn nữa đừng coi thường những linh căn linh thảo đê phẩm cấp này, có Tạo Hóa Đại Đạo cùng Sinh Mệnh Đại Đạo tại, những linh căn này ngày sau nói không chừng liền có thể đản sinh 'Linh'.

Còn có trọng yếu nhất một điểm, Hồng Mông Pháp Tắc của Lâm Trường Sinh có thể trực tiếp đem công pháp cùng thần thông của bọn hắn hóa thành chất dinh dưỡng, tăng tốc chính mình đối với pháp tắc lĩnh ngộ.

Cho nên Mộng Cảnh Thế Giới cấu kiến đối với hắn mà nói chỗ tốt không nhỏ.

Ngay tại lúc hắn trầm tư, bên phía Thất Ngôn cũng nghênh đón người khiêu chiến thứ nhất của hắn.

Là một cái Đại La Kim Tiên sơ kỳ cường giả, tên là Huyền Mộc Đạo Nhân.

Bình thường giao du cũng coi như rộng rãi.

Chỉ cần một cây linh căn đê phẩm cấp liền có thể cược một vạn tích phân, cái này khiến bọn hắn chạy theo như vịt.

Hai người gặp mặt, căn bản không có nói nhảm, trực tiếp bắt đầu chiến đấu.

Nhiên nhi cái Huyền Mộc Đạo Nhân này ngay cả tâm ma tự thân của Thực Chiến Lâu còn chưa khiêu chiến thành công, lại làm sao là đối thủ của Thất Ngôn.

Giao thủ bất quá mấy cái hiệp, liền bị kiếm ý của Thất Ngôn oanh bay ra ngoài.

Nếu không phải hắn lưu thủ, một tia nguyên thần này đã bị giảo

sát rồi. "Là Huyền Mộc Đạo Nhân." "Huyền Mộc Đạo Nhân ngươi cái này bại cũng quá nhanh a?" "Mau nói xem, cái tên thân truyền đệ tử Thất Ngôn kia rốt cuộc là thực lực căn nguyên gì?" Huyền Mộc Đạo Nhân bị oanh đi ra, lập tức liền có người vây quanh hắn hỏi. "Vị Thất Ngôn đạo hữu này thực lực tuy rằng chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng căn cơ phi thường vững chắc." "Hẳn là am hiểu Kiếm Đạo." "Dưới tình huống không có vận dụng linh bảo, ta chỉ chống đỡ được ba chiêu." Huyền Mộc Đạo Nhân cười khổ một tiếng nói ra.

Mới Đại La Kim Tiên sơ kỳ?

Những người vây xem nhao nhao con mắt sáng lên.

Nhìn như vậy, một vạn tích phân này hẳn là hi vọng không nhỏ a.

Người khiêu chiến một cái tiếp theo một cái không ngừng dũng mãnh lao vào.

Nhiên nhi dụ hoặc của tích phân mặc dù lớn, nhưng Thất Ngôn nãi là thân truyền đệ tử của Lâm Trường Sinh.

Chưởng ác Kiếm Chi Đại Đạo.

Lại có mấy loại kiếm đạo thần thông nơi tay.

Tăng thêm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sức chiến đấu đã trực bức phổ thông Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Cho nên mặc dù số lượng người khiêu chiến rất nhiều, nhưng là chưa từng một bại.

Lập tức hấp dẫn càng nhiều Tiên Thiên Thần Thai Thánh đến đây khiêu chiến.

Lâm Trường Sinh quan chú một lát liền thu hồi ánh mắt.

Thất Ngôn tọa trấn Thực Chiến Lâu, đối với bản thân hắn chỉ có chỗ tốt, chính mình căn bản không cần lo lắng. "Hả?" "Mấy tiểu gia

hỏa này cũng muốn độ lôi kiếp sao?" Mười lăm thân truyền đệ tử, căn nguyên mỗi người mỗi khác.

Nhưng về cơ bản đều là bản nguyên do Lâm Trường Sinh sưu tập về.

Vận dụng Tạo Hóa Đại Đạo cùng với 【Điểm Linh Chi Thuật】 mới khiến bọn họ đản sinh linh trí, tu luyện bình thường.

Hiện nay mười lăm thân truyền đã toàn bộ hóa hình.

Hơn nữa những đệ tử hóa hình sớm như Ngộ Đạo, Thất Ngôn đã sớm độ qua lôi kiếp, thành tựu Đại La.

Nhưng vẫn còn một số đệ tử khác vẫn chỉ ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Tuy nhiên, qua một thời gian tu luyện, lại có thêm đệ tử bắt đầu độ kiếp.

Hơn nữa còn không chỉ một người. "Bồ Tĩnh." "Canh Sinh." "Bắc Huyền." "Thanh Huyền." "Bàn Thạch." "Kim Đế." "Kim Thái." "Phù Tang." "Thái Âm." Lâm Trường Sinh hài lòng gật gật đầu.

Những đệ tử này đều do ngã dùng một thời gian mang về Bồng Lai Tiên Đảo điểm hóa.

Thêm vào đó căn nguyên đều không chênh lệch nhiều.

Có Khí Vận Kim Liên gia trì và Mộng Cảnh Thế Giới của Doanh Châu Tiên Đảo để lịch luyện.

Việc có thể cùng lúc tấn cấp Đại La Kim Tiên cũng thực sự bình thường.

Chỉ có điều động tĩnh lần này lớn như vậy, đúng là có chút đáng xem rồi.

Không biết Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, những Tiên Thiên Thần Thai

này sau khi nhìn thấy sẽ có cảnh tượng thế nào.

Nghĩ như vậy, Lâm Trường Sinh mở ra tiên thiên đại trận.

Chín vị đệ tử đồng thời bay ra ngoài, chia nhau đứng ở chín phương vị.

Bầu trời vốn quang đãng bỗng chốc trở nên xám xịt âm u.

Lôi vân vô biên hội tụ lại một chỗ.

Tiếng sấm rền vang lên.

Giờ khắc này kinh động vô số đại năng Hồng Hoang.

Bọn họ lần lượt đưa mắt nhìn lên bầu trời.

Chỉ một cái nhìn này, liền không còn bình tĩnh được nữa.

Bắc Hải.

Một con huyền quy to lớn vô cùng đang ẩn mình dưới đáy biển, không hề nhúc nhích.

Bỗng nhiên, trong lòng nó có cảm ứng, nhìn về phía hư không.

Khi nó nhìn thấy một bóng người ngạo nghễ đứng giữa hư không, ngẩng đầu nhìn lôi kiếp, nó liền trở nên kích động. "Trường Sinh Đạo Tôn thật sự không lừa ta." Sự cảm ứng đến từ bản nguyên khiến huyền quy vui mừng vô cùng.

Nguyện vọng cả đời của nó là có thể hóa hình.

Mặc dù đã biết được số mệnh của mình từ chỗ Trường Sinh Đạo Tôn, nhưng có được bản nguyên này, nó cũng đã mãn nguyện.

Côn Luân Sơn.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy đều nhìn về bóng người trên không, lửa giận bừng bừng. "Chết tiệt." "Đó là bản nguyên mà Trường Sinh Đạo Tôn lấy đi từ chỗ chúng ta hóa thành." Nguyên

Thủy phẫn nộ nói.

Đoàn bản nguyên này là do bọn họ bị Trường Sinh Đạo Tôn áp chế, buộc phải giao ra.

Nó đại biểu cho sự sỉ nhục của bọn họ.

Không ngờ hiện tại không chỉ hóa hình, mà còn sắp độ Đại La lôi kiếp. "Thủ đoạn của Trường Sinh Đạo Tôn này thật sự quá nhiều." "Chỉ là một đoàn bản nguyên thuần túy của chúng ta, vậy mà trong thời gian ngắn như vậy đã có thể đản sinh linh trí và tu luyện, thực sự không thể tưởng tượng nổi." Thái Thanh Lão Tử cũng âm trầm nói.

Nhưng nhiều hơn cả là sự kiêng dè đối với thủ đoạn của Lâm Trường Sinh. "Đạo huynh, tuyệt đối không thể để bản nguyên này độ kiếp thành công." "Nếu không, Bàn Cổ Chính Tông Tam Thanh chúng ta sẽ trở thành trò cười." Nguyên Thủy Thiên Tôn cao ngạo tuyệt đối không cho phép tình huống này xảy ra. "Nhị đệ, ngươi định làm thế nào?" "Đây là đệ tử của Trường Sinh Đạo Tôn, ngươi cho rằng chúng ta ra tay, ngài ấy sẽ ngồi yên mặc kệ sao?" Thái Thanh Lão Tử trong lòng cũng không cam tâm.

Chương 131

Nhưng hai lần thất bại liên tiếp đã khiến lão nhận ra rõ ràng sự chênh lệch giữa mình và Trường Sinh Đạo Tôn. "Thông Thiên tên khốn này." "Suốt thời gian qua cứ ru rú trong Thực Chiến Lâu." "Xảy ra chuyện lớn như vậy mà không thèm quan tâm." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi nói.

Lời của Thái Thanh Lão Tử, lão nào đâu không hiểu.

Nhưng lại mọc ra một người do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, rốt cuộc ai mới là Bàn Cổ Chính Tông? "Đợi lôi kiếp độ xong, chúng ta hãy chất vấn Trường Sinh Đạo Tôn." "Trong số những đệ tử của ngài ấy, dường như đều là do một số bản nguyên hóa thành." Biện pháp duy nhất Thái Thanh Lão Tử nghĩ ra chính là liên hợp chất vấn.

Tây Phương, núi Tu Di.

Kể từ khi đường ai nấy đi với Đế Tuấn và Thái Nhất, hai người họ đã trở về núi Tu Di.

Trọng tâm của họ đã chuyển sang Mộng Cảnh Thế Giới. "Sư huynh, sư huynh." "Huynh mau nhìn hai bóng người kia." Chuẩn Đề kinh hô một tiếng.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm hai bóng người giữa không trung. "Đây, hai người này dường như có bản nguyên giống chúng ta?" "Lẽ nào trời đất Hồng Hoang này còn có cây Tiên Thiên Bồ Đề thứ hai và đoàn bản nguyên Tiên Thiên Canh Kim thứ hai sao?" Tiếp Dẫn cũng kinh ngạc.

Căn nguyên của hai người kia lại giống hệt sư huynh đệ mình.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra. "Không thể nào." Chuẩn Đề

không cần nghĩ ngợi liền lắc đầu.

Bọn họ là Tiên Thiên Thần Thai, đều mang tính duy nhất.

Tuyệt đối không thể có hai cây Tiên Thiên Bồ Đề. "Liệu có khả năng, hai người này chính là do bản nguyên của chúng ta hóa thành không?" Chuẩn Đề đột nhiên có một ý nghĩ táo bạo.

Cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích rõ ràng. "Trường Sinh Đạo Tôn lấy đi một phần nhỏ bản nguyên của chúng ta." "Không chỉ khiến chúng đản sinh linh trí, mà còn tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên như bây giờ?" Tiếp Dẫn chỉ cảm thấy đầu óc mình không theo kịp nữa.

Lão biết Chuẩn Đề nói không sai.

Nhưng rốt cuộc làm sao ngài ấy làm được điều đó. "Thủ đoạn của Trường Sinh Đạo Tôn đã không phải là thứ chúng ta có thể hiểu được nữa." "Nhưng hai người này phải trở về Tây Phương của chúng ta." Chuẩn Đề thái độ kiên quyết nói.

Hai người này có căn nguyên giống họ, lại tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Tương lai tuyệt đối là một trợ lực lớn cho Tây Phương. "Sư đệ nói không sai." "Nói một cách nghiêm túc, chúng ta chính là phụ thần của hai người này." "Dù tình dù lý đều phải quay về Tây Phương." Tiếp Dẫn cũng đồng tình.

Trên Thái Dương Tinh.

Thái Dương Chân Hỏa vốn đang yên tĩnh bỗng trở nên nóng rực.

Ngọn lửa như những con hỏa long không ngừng phun trào.

Thần thụ Phù Tang ở trung tâm Thái Dương Tinh rất có linh tính mà rung động một chút.

Bóng người kia chính là một nhánh cây của nó năm xưa.

Thật sự đã hóa hình rồi.

So với niềm vui của thần thụ Phù Tang, Đế Tuấn và Thái Nhất lại chau mày. "Hay cho một Trường Sinh Đạo Tôn." "Lại có thể điểm hóa đoàn bản nguyên nhỏ bé của chúng ta trưởng thành đến mức này." Thái Nhất âm trầm nói. "Hai đoàn bản nguyên này cùng một mạch với chúng ta." "Theo lý mà nói, đáng lẽ phải có nhân quả cực sâu." "Vậy mà ta lại không cảm nhận được bất kỳ liên hệ nào trên người bọn họ." "Trường Sinh Đạo Tôn này không định để hai người kia có bất kỳ liên quan gì đến chúng ta." Đế Tuấn ánh mắt lóe lên, không biết đang tính toán điều gì. "Đạo huynh, đã là do bản nguyên của chúng ta hóa thành, vậy thì có quan hệ với chúng ta." "Đợi bọn họ độ xong lôi kiếp, chúng ta phải nói cho họ biết chân tướng." "Nhờ sự cảm ứng giữa các bản nguyên, bọn họ nhất định sẽ tin chúng ta." Chỉ cần hai người này có thể quay về Yêu tộc, vậy thì tất cả những gì Trường Sinh Đạo Tôn đã làm với họ trước đây, họ có thể bỏ qua không truy cứu.

Trên Thái Âm Tinh.

Thái Âm thần thụ cũng lay động theo gió, tỏa ra một luồng vui sướng.

Tâm nguyện lớn nhất của thảo mộc tinh quái là có thể hóa hình.

Mặc dù bản thân chúng không làm được, nhưng nhánh bản nguyên kia chính là đại diện cho chúng.

Như vậy là đủ rồi. "Tỷ tỷ." "Bóng người kia dường như có liên quan đến Thái Âm thần thụ." Hi Hòa nhìn một bóng người đang chuẩn bị độ kiếp nói. "Trong lúc chúng ta tu luyện say ngủ, đã có sinh linh khác lẻn vào." "Không chỉ vơ vét tài nguyên của chúng ta, mà còn lấy đi một nhánh bản nguyên của Thái Âm thần thụ." "Bây giờ xem ra

chính là do Trường Sinh Đạo Tôn này làm." Giọng nói lạnh lùng của Thường Hi truyền đến. "Nhưng mà tỷ tỷ, chúng ta hình như không phải là đối thủ của ngài ấy." Trước đó khi tranh đoạt Tiên Thiên Chí Bảo, bọn họ cũng đã thấy rồi. "Ai nói chúng ta phải ra tay?" "Ngài ấy có thể giúp một nhánh bản nguyên của Thái Âm thần thụ hóa hình là đủ rồi." Chín vị thân truyền đệ tử cùng nhau độ Đại La lôi kiếp, chúng sinh Hồng Hoang không khỏi kinh thán trước nội tình của Trường Sinh Tiên Tông.

Tông môn không mấy nổi danh ở Hồng Hoang này, dường như mỗi lần xuất hiện đều khiến người ta chấn động một lần.

Ngay cả lôi kiếp cũng có chút mơ hồ.

Những bản nguyên này đều cho nó cảm giác quen thuộc.

Không phải đã hóa hình rồi sao?

Sao lại xuất hiện độ Đại La lôi kiếp?

Vì vậy lôi kiếp lần này hung mãnh khác thường.

Ngay cả một số cường giả Đại La nhìn thấy cũng phải kinh hồn bạt vía.

Nhưng đây đều là thân truyền đệ tử của Lâm Trường Sinh.

Căn cơ vững chắc, nội tình sâu dày.

Mặc cho lôi kiếp hung mãnh gào thét thế nào, cũng bị bọn họ dễ dàng hóa giải.

Khi đạo lôi kiếp cuối cùng tan biến, trời đất một lần nữa trở nên trong sáng, chín vị thân truyền đệ tử đang định trở về tông môn thì bị mấy bóng người bay tới chặn lại.

Thanh Huyền bị Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy chặn lại.

Bồ Tĩnh, Canh Sinh thì bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chặn lại.

Kim Đế, Kim Thái bị Đế Tuấn và Thái Nhất chặn lại. "Trường Sinh Đạo Tôn, ngài có cần cho chúng ta một lời giải thích không?" Thái Thanh Lão Tử và những người khác chất vấn. "To gan." "Lại dám chất vấn Đạo Tôn." Chín vị thân truyền đệ tử nghe xong, ai nấy đều trừng mắt giận dữ, giương cung bạt kiếm. "Ngã hành sự cần gì phải giải thích cho các ngươi." "Bọn họ đều là đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông, có liên quan gì đến các ngươi?" Giọng nói nhàn nhạt của Lâm Trường Sinh truyền đến. "Đạo Tôn, bọn họ là do một tia bản nguyên ngài cắt lấy từ chỗ chúng ta hóa thành." "Vốn dĩ đồng tông đồng nguyên, sao lại nói là không liên quan?" Tiếp Dẫn hỏi ngược lại. "Nếu đã như vậy, các ngươi sao không hỏi xem những đệ tử này của ngã nghĩ thế nào." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Đồng tông đồng nguyên không sai, nhưng những đệ tử này đều là những sinh linh có tư tưởng độc lập.

Nếu bọn họ muốn đi theo những người này, Lâm Trường Sinh cũng sẽ không ngăn cản. "Các ngươi dường như có địch ý rất lớn với ta?" Thanh Huyền nhìn Thái Thanh và Nguyên Thủy, nhàn nhạt nói. "Tam Thanh chúng ta mới là Bàn Cổ Chính Tông." "Còn ngươi chẳng qua chỉ là do Trường Sinh Đạo Tôn cưỡng ép cắt lấy bản nguyên từ chỗ chúng ta hóa thành mà thôi." Nguyên Thủy lạnh lùng hừ một tiếng. "Ha ha." "Tam Thanh các ngươi thật đúng là cao ngạo." "Nhưng ánh mắt quá thiển cận." "Thứ ta theo đuổi là Đại Đạo, là Đạo Tôn." "Còn các ngươi thì trước sau vẫn bị Bàn Cổ Chính Tông giam cầm." "Sự chênh lệch giữa ngươi và ta tựa như trời với đất." "Ta, Thanh Huyền, xin lập thệ tại đây, cả đời sẽ không tự nhận mình là Bàn Cổ Chính Tông." Thanh Huyền cười lớn một tiếng, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Sắc mặt Thái Thanh và Nguyên Thủy âm trầm nhìn bóng lưng Thanh Huyền.

Trong lòng bọn họ dâng lên một nỗi uất ức phẫn nộ.

Bọn họ phẫn nộ vì Thanh Huyền này lại có thể dễ dàng phủi sạch quan hệ với Bàn Cổ Chính Tông như vậy.

Trong mắt họ, Bàn Cổ Chính Tông là vinh quang vô thượng.

Nhưng trước mặt y, nó lại không đáng một đồng.

Thậm chí còn chẳng thèm tranh cãi.

Lẽ nào Bàn Cổ Chính Tông mà bọn họ vẫn luôn kiên trì và tự hào là sai lầm sao?

Lâm Trường Sinh nhìn Thanh Huyền hài lòng gật gật đầu.

Nếu cả đời bị Bàn Cổ Chính Tông giam cầm, vậy thì lấy đâu ra tự tin để vượt qua ngài ấy?

Trường Sinh Tiên Tông của họ thẳng tiến Đại Đạo, sớm muộn gì cũng sẽ đạt tới, thậm chí vượt qua cảnh giới của Bàn Cổ năm xưa. "Hai vị vì sao lại chặn đường sư huynh đệ chúng ta?" Bồ Tĩnh nhìn Tiếp Dẫn nhàn nhạt hỏi.

Y có thể cảm nhận rõ ràng lời nói trước đó của Tiếp Dẫn là chính xác.

Quả thật là đồng tông đồng nguyên. "Nói một cách nghiêm túc, hai người chúng ta mới là phụ thần của các ngươi." "Các ngươi đều là do bản nguyên của sư huynh đệ chúng ta hóa thành." "Cho nên chúng ta hy vọng các ngươi có thể cùng chúng ta trở về Tây Phương." Tiếp Dẫn nói thẳng vào vấn đề. "Không sai." "Bất kể Trường Sinh Đạo Tôn đã cho các ngươi tạo hóa gì." "Gốc rễ của các ngươi là ở Tây Phương." Chuẩn Đề gật đầu nói. "Nhân quả giữa chúng ta đã bị chặt đứt vào khoảnh khắc bản nguyên của các ngươi bị tách ra rồi." "Sư huynh đệ chúng ta là đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông." "Là thân truyền đệ tử của Đạo Tôn." "Không hề liên quan gì đến hai vị, cũng

không liên quan gì đến Tây Phương." Bồ Tĩnh bình tĩnh nói. "Bồ Tĩnh sư huynh nói đúng." Canh Sinh gật đầu.

Hai người nói xong, liền rời khỏi nơi này.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đang định đuổi theo thì một bóng người đột nhiên xuất hiện trước mặt hai người. "Hai vị, hà tất phải dây dưa không dứt?" Người đến chính là Ngộ Đạo.

Vị đại sư tỷ này đã đứng ra vào lúc này.

Chương 132

Cảm nhận khí tức trên người Ngộ Đạo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng kinh hãi.

Tốc độ trưởng thành của cây Ngộ Đạo Trà này thật nhanh.

Nếu thật sự động thủ, không có linh bảo hỗ trợ, bọn họ chưa chắc đã là đối thủ. "Các ngươi cũng đến nhận tông nhận nguồn?" Kim Đế nhìn về phía Đế Tuấn hỏi. "Các ngươi đều là do bản nguyên của chúng ta hóa thành, cũng là tộc Kim Ô." "Tất nhiên phải quay về Yêu tộc của chúng ta." "Các ngươi yên tâm, chỉ cần quay về Yêu tộc, địa vị của các ngươi tuyệt đối không thấp hơn chúng ta." Đế Tuấn vì muốn lôi kéo hai người về, không tiếc đưa ra lời hứa như vậy. "Yêu tộc gì, địa vị gì, đều không thoải mái bằng thân phận thân truyền đệ tử của Đạo Tôn." "Các ngươi về đi." "Mười vạn năm sau, nếu các ngươi vẫn chưa từ bỏ ý định, có thể tìm sư huynh đệ chúng ta một trận." "Nếu các ngươi thắng, chúng ta có thể theo các ngươi về." Nói xong, Kim Đế và Kim Thái không thèm quay đầu lại mà rời đi. "Phiền hai vị về nói với thần thụ Phù Tang một tiếng, tâm nguyện của người sẽ do ta kế thừa." Phù Tang nói với Đế Tuấn một câu, rồi cũng theo đó rời đi.

Một màn nhận người thân quy mô lớn, kết quả lại khiến bọn họ thất vọng tràn trề.

Bất luận là uy hiếp hay dụ dỗ, đối với những đệ tử này đều không có tác dụng.

Từ cuộc nói chuyện của họ, Tam Thanh và những người khác thậm chí còn cảm thấy chỉ có thân phận thân truyền đệ tử mới khiến họ cảm thấy vinh quang.

Lâm Trường Sinh thu hồi ánh mắt.

Tất cả những điều này đều nằm trong dự liệu của ngã. "Bây giờ chỉ còn Tiểu Tô Tô chưa vượt qua Đại La lôi kiếp." Thể chất của Tiểu Tô Tô đặc thù, giai đoạn đầu tu luyện tốc độ rất chậm.

Nhưng chỉ cần có thể vượt qua Đại La lôi kiếp, tốc độ tu luyện của nàng sẽ tăng vọt.

Sau đó, Lâm Trường Sinh lại nhìn về phía Khí Vận Kim Liên.

Nhiều đệ tử vượt qua Đại La lôi kiếp như vậy, Khí Vận Kim Liên lại một lần nữa nở rộ.

Lúc này đã nở đến thập phẩm.

Lực lượng khí vận nồng đậm đã đủ để Lâm Trường Sinh đột phá cảnh giới hiện tại.

Nhưng ngã không vội.

Đợi xử lý xong một số việc trong tay là có thể bế quan lần nữa. "Bây giờ Nhiệm Vụ Các của Mộng Cảnh Thế Giới cũng nên mở rồi." Mở ra Nhiệm Vụ Các, sẽ có thể thu hút nhiều đại năng Hồng Hoang hơn phục vụ cho mình.

Đúng rồi.

Bỗng nhiên, mắt Lâm Trường Sinh sáng lên.

Suýt nữa đã quên mất thiên phú 【Công Đức Vô Lượng】.

Chỉ cần làm những việc có lợi cho sự vận hành của Hồng Hoang, là có thể nhận được công đức.

Vậy thì ta thông qua việc tự mình phát hành nhiệm vụ, để người khác đi hoàn thành, liệu có thể nhận được công đức không?

Nếu thật sự có thể thực hiện được, vậy thì mình không cần ra

khỏi cửa cũng có thể nhận được lượng lớn công đức.

Đây đúng là một ý nghĩ táo bạo.

Cụ thể có thể thực hiện được hay không, thử một lần là biết. 【Thiên phú thứ năm: Công Đức Vô Lượng (Đã mở khóa).】 Công Đức Vô Lượng: Chỉ cần ngươi làm những việc có ích cho sự vận hành của Thiên Đạo, sự phát triển của Hồng Hoang, đều có thể nhận được công đức.

Lâm Trường Sinh, người vốn định mở Nhiệm Vụ Các, cũng đã nghĩ đến thiên phú được mở khóa vào thời kỳ Thái Ất Kim Tiên này.

Nếu có thể thông qua việc phát hành nhiệm vụ, để người khác hoàn thành, mà mình có thể nhận được công đức, vậy thì chẳng khác nào ngã có được một con đường nhận công đức vô tận.

Công đức là thứ không cần phải nói nhiều, là một thứ tốt vạn năng.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp gọi Ngộ Đạo đến. "Đạo Tôn." Ngộ Đạo cung kính hành lễ. "Ừm." "Gần đây các đệ tử trong môn tu luyện thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Bẩm Đạo Tôn, các sư đệ sư muội đều đang nỗ lực tu luyện." "Nhưng vì Thất Ngôn sư đệ trấn thủ Thực Chiến Lâu, rất nhiều đệ tử đều muốn ra ngoài lịch luyện." Ngộ Đạo đáp. "Bây giờ bọn chúng cơ bản đều đã có tu vi Đại La Kim Tiên, có suy nghĩ này cũng là bình thường." "Lát nữa ta sẽ sắp xếp cho bọn chúng đi trấn thủ các lầu khác." "Gọi con đến là muốn con trấn thủ Nhiệm Vụ Lâu." Lâm Trường Sinh cười nói.

Nhiệm Vụ Lâu liên quan đến việc ngã thu hoạch công đức, tầm quan trọng không cần phải nói.

Giao cho Ngộ Đạo là ngã yên tâm nhất. "Đa tạ Đạo Tôn." Ngộ Đạo nghe xong cũng không khỏi có chút kích động. "Sự tồn tại của

Nhiệm Vụ Lâu là để phát hành nhiệm vụ." "Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là có thể nhận được tích phân tương ứng." "Tiếp theo rất có thể sẽ có nhiều đại năng Hồng Hoang đến nhận nhiệm vụ, nên con sẽ vất vả một chút." Lâm Trường Sinh gật đầu. "Đạo Tôn yên tâm, đệ tử nhất định không làm nhục sứ mệnh." Ngộ Đạo trịnh trọng nói. "Ừm." "Nhiệm vụ đầu tiên cứ phát hành là tu phục Hồng Hoang đi." "Chỉ cần có thể bình ổn phong thủy hỏa địa, là có thể nhận được tích phân." "Đúng rồi, còn có đánh giết hung thú." "Những nhiệm vụ còn lại con cứ xem xét rồi phát hành, chỉ cần có lợi cho sự phát triển của tông môn chúng ta, đều có thể phát hành." Lâm Trường Sinh nói. "Vâng, Đạo Tôn." Ngộ Đạo nhận nhiệm vụ rồi rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Lần nữa xuất hiện đã là ở trong Nhiệm Vụ Lâu. "Nhiệm Vụ Lâu mở ra." Giọng của Ngộ Đạo truyền khắp toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới.

Lần này, tất cả chúng sinh Hồng Hoang trong Mộng Cảnh Thế Giới đều đổ xô về phía Nhiệm Vụ Lâu.

Hiện nay nơi kiếm tích phân trong Mộng Cảnh Thế Giới quá ít.

Chỉ có tích phân mới có thể đổi các loại thần thông, linh bảo trong Bảo Quang Các.

Vì vậy có thể tưởng tượng được sức hấp dẫn của tích phân đối với bọn họ lớn đến mức nào. "Đạo huynh, Mộng Cảnh Thế Giới này quả thực là đang để chúng sinh Hồng Hoang chúng ta làm công cho Trường Sinh Đạo Tôn." "Lợi ích mà ngài ấy nhận được khó mà tưởng tượng nổi." "Nếu chúng ta cũng có thể khai mở một thế giới tương tự thì tốt biết bao." Lúc này, Nguyên Thủy và Thái Thanh trà trộn trong đám người, không ngừng nghiên cứu Mộng Cảnh Thế Giới.

Mộng Cảnh Thế Giới lớn như vậy, nói không ghen tị chắc chắn là giả.

Huống chi, mỗi ngày có thể nhận được lượng lớn tài nguyên, càng khiến Thái Thanh và Nguyên Thủy ghen tị muốn chết.

Không chỉ có họ, các đại năng Hồng Hoang khác cũng vậy.

Nhưng Mộng Cảnh Thế Giới này rõ ràng là được xây dựng bằng lực lượng Đại Đạo.

Bọn họ dù muốn sao chép cũng không làm được.

Nếu chỉ xây dựng bằng lực lượng pháp tắc đơn giản, thế giới căn bản không ổn định.

Tùy tiện một Đại La Kim Tiên bộc phát uy năng là sẽ tan tành. "Ta nào đâu không muốn." "Nhưng chỉ dựa vào ngươi và ta, căn bản không đủ để mưu hoạch một thế giới như vậy." Thái Thanh Lão Tử lắc đầu.

Bọn họ muốn làm hàng nhái, nhưng không làm được.

Rất nhanh, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy theo dòng người đến Nhiệm Vụ Các.

Lúc này nhìn thoáng qua Nhiệm Vụ Các, đã thấy phát hành hàng chục nhiệm vụ.

Có nhiệm vụ tìm kiếm linh căn tiên khoáng.

Tích phân của loại nhiệm vụ này được quyết định bởi cấp bậc của linh căn tiên khoáng.

Nhưng hấp dẫn nhất vẫn là hai nhiệm vụ treo ở đầu tiên. 【Đánh giết hung thú, một con hung thú cấp Đại La Kim Tiên thưởng mười vạn tích phân (Không giới hạn số người nhận).】 "Phần thưởng tích phân thật cao." Nhìn thấy nhiệm vụ này, các đại năng Hồng Hoang không nhịn được kinh hô.

So với Thần Thông Lâu, Công Pháp Lâu, phần thưởng tích phân

này quá hấp dẫn.

Chỉ cần hoàn thành vài lần, là có thể đến Bảo Quang Các đổi một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo rồi. "Tích phân tuy cao, nhưng hung thú không dễ tìm a." Có người lắc đầu than thở.

Kể từ sau Hung Thú lượng kiếp, hung thú vốn đã cực kỳ hiếm hoi.

Thêm vào đó sau Long Hán sơ kiếp, Thiên Đạo lại thanh toán không ít hung thú còn sót lại.

Có thể nói, xác suất tìm được hung thú thật sự quá mờ mịt. "Ta rất tò mò, tại sao Trường Sinh Đạo Tôn lại phát hành loại nhiệm vụ này?" "Vào thời kỳ Hung Thú lượng kiếp, đánh giết hung thú còn có thể nhận được công đức." "Bây giờ chút hung thú còn sót lại này căn bản sẽ không có bất kỳ phần thưởng nào chứ?" Có người nghi hoặc khó hiểu nói.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn nhau.

Trong lòng bọn họ cũng cực kỳ nghi hoặc.

Chuyện tốn công vô ích này thế nào cũng không phù hợp với tính cách của Trường Sinh Đạo Tôn.

Không lẽ ngài ấy muốn thu thập thi thể của những con hung thú này sao?

Càng không thể nào.

Tài nguyên mà Lâm Trường Sinh vơ vét có thể nói là nhiều nhất Hồng Hoang.

Nghĩ một hồi, cũng không nghĩ ra được nguyên do.

Hai người đưa mắt nhìn sang nhiệm vụ thứ hai. 【Bình định phong thủy địa hỏa, tu phục địa mạo, tùy thuộc vào độ lớn và mức độ tổn hại của khu vực, khoảng từ ba vạn đến hai mươi vạn tích phân

(Tạm định mười vạn người nhận).】 "Bình định phong thủy địa hỏa?

Nhiệm vụ này xem ra có chút khó hiểu a." "Ngươi còn đang hiểu cái nhiệm vụ này?

Người thông minh đã nhận nhiệm vụ rồi, chỉ có mười vạn suất thôi." Chỉ một thoáng ngẩn người, mười vạn suất này đã hết ngay lập tức.

Lâm Trường Sinh còn chưa biết liệu có thể nhận được công đức thông qua phương thức phát hành nhiệm vụ hay không.

Vì vậy tạm thời hạn chế số lượng.

Đợi xác định xong, sẽ mở ra hoàn toàn. "Nhiệm vụ này tốn pháp lực và thời gian." "Nếu có linh bảo, tốc độ sẽ còn nhanh hơn." "Chư vị, ta đi trước một bước." Đại năng Hồng Hoang nhận được nhiệm vụ vội vã rời đi.

Chương 133

Đúng như bọn họ nói, chỉ cần tốn thời gian và pháp lực, nhiệm vụ này là có thể hoàn thành.

Kiếm tích phân này vẫn tương đối dễ dàng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng vội vã rời đi.

Hai người họ cũng giành được nhiệm vụ này.

Nhiệm vụ này đối với họ, quá quen thuộc rồi.

Đại lục Tây Phương vì La Hầu tự bạo mà đã tan hoang trăm lỗ.

Mặc dù trời giáng công đức đã bình ổn một số phong thủy địa hỏa, nhưng vẫn còn không ít nơi cần tu bổ.

Bọn họ cũng không có thời gian chuyên đi tu bổ.

Bởi vì theo thời gian trôi qua, những địa mạo này sẽ tự mình khôi phục.

Căn bản không cần phải làm chuyện thừa thãi.

Nhưng bây giờ thì khác, có phần thưởng tích phân, còn có thể đẩy nhanh tốc độ tu phục địa mạo Tây Phương.

Vậy thì hà cớ gì mà không làm.

Thậm chí Tiếp Dẫn đã có một ý nghĩ điên cuồng để kiếm tích phân. "Sư đệ, nếu nói về tu phục phong thủy địa hỏa, đại lục Tây Phương của chúng ta tuyệt đối là nhiều nhất." "Đến lúc đó sẽ có lượng lớn đại năng Hồng Hoang tràn vào Tây Phương của chúng ta." "Ngươi nói nếu chúng ta không cho bọn họ vào đại lục Tây Phương thì sẽ thế nào?" Tiếp Dẫn ánh mắt nóng rực nói. "Sẽ bị đánh một trận chăng." Chuẩn Đề nghĩ một chút rồi nói. "Ặc, không loại trừ khả năng

này." "Nhưng điều ta muốn nói là, bọn họ sẽ điên cuồng tràn vào Tây Phương của chúng ta." "Nhưng Tây Phương là địa bàn của ngươi và ta." "Muốn tu phục phong thủy địa hỏa, phải trả một ít tích phân mới có thể vào Tây Phương." "Như vậy, tích phân chúng ta kiếm được sẽ không thể tưởng tượng nổi a." Tiếp Dẫn càng nghĩ càng thấy biện pháp này khả thi.

Không chỉ có thể kiếm được nhiều tích phân hơn, mà còn có nhiều người như vậy giúp họ tu phục đại lục Tây Phương.

Một công đôi việc a!

Mắt Chuẩn Đề cũng sáng lên. "Sư huynh, biện pháp này tuyệt đối khả thi." "Nhưng bây giờ chỉ hạn định mười vạn suất, chưa chắc tất cả sẽ tràn vào Tây Phương của chúng ta." "Đợi sau này mở ra nhiệm vụ, ngược lại có thể thử." "Nhưng nếu làm như vậy, chỉ dựa vào hai người chúng ta, e là khó mà chống lại được nhiều đại năng Hồng Hoang như vậy a." Biện pháp kiếm tích phân này quả thực không tồi.

Nhưng chỉ dựa vào sức mạnh của hai người họ, e là khó mà làm được.

Đế Tuấn, Thái Nhất!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời nghĩ đến hai người này.

Yêu tộc bây giờ đông người thế mạnh, sức mạnh cường đại.

Nếu có thể lôi kéo Đế Tuấn bọn họ vào cuộc, vậy thì sẽ có bảo đảm.

Dù cho những đại năng Hồng Hoang kia không muốn, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn giao ra một phần tích phân.

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vội vàng liên hệ với Đế Tuấn.

Đợi hai người họ nói ra kế hoạch, mắt Đế Tuấn cũng lập tức sáng lên.

Thao tác này quá đỉnh.

Hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang, mỗi người thu một vạn tích phân, đó sẽ là bao nhiêu tích phân a.

Những linh bảo trong Bảo Quang Các cũng không đủ cho bọn họ đổi. "Chia thế nào?" Đế Tuấn vội hỏi. "Ba bảy." "Kế hoạch là do chúng ta nghĩ ra, Tây Phương cũng là địa bàn của chúng ta." Tiếp Dẫn nhanh chóng nói. "Không thể nào." "Nói một câu không dễ nghe, Yêu tộc chúng ta toàn bộ tiến vào Tây Phương, hai ngươi cũng không làm gì được." "Bốn sáu, các ngươi bốn, chúng ta sáu." Đế Tuấn nhàn nhạt nói. "Thành giao." Tiếp Dẫn không cần nghĩ ngợi liền đáp.

Không có Đế Tuấn và Thái Nhất, kế hoạch của họ căn bản không thể thực thi.

Bây giờ chuyện làm xấu danh tiếng đều là do Đế Tuấn bọn họ làm, còn họ không làm gì cả mà vẫn có thể nhận được bốn phần tích phân, lời to rồi.

Đế Tuấn hiển nhiên cũng không ngờ bộ đôi vô sỉ này lại đồng ý nhanh như vậy.

Nhưng trong lòng vẫn cười lạnh một tiếng.

Đến lúc đó đợi các ngươi nhận được nhiều tích phân như vậy rồi hẵng nói.

Hai bên sau khi bàn bạc xong giao dịch, liền bắt đầu đi bình định phong thủy địa hỏa.

Mà lúc này, Lâm Trường Sinh cũng gọi Thủy Linh đến. "Đạo Tôn, có phải cũng muốn cho con ra ngoài lịch luyện không?" Thủy Linh hai mắt lấp lánh nhìn Lâm Trường Sinh. "Ha ha, ngươi đúng là lanh lợi."

"Tính ra, Mộng Cảnh Thế Giới tồn tại cũng đã mấy vạn năm rồi." "Bảo Quang Các cũng đến lúc chuẩn bị bắt đầu đấu giá rồi." "Cứ do ngươi đi chủ trì đi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Thủy Linh tính tình hoạt bát, giỏi giao tiếp.

Thêm vào đó bản thân thực lực cũng không tệ.

Đi chủ trì buổi đấu giá của Bảo Quang Các cũng thích hợp. "Tuyệt vời." "Đa tạ Đạo Tôn." Thủy Linh vui mừng nói. "Đừng mừng vội." "Buổi đấu giá lần này bắt đầu, ngươi phải làm rất nhiều công tác chuẩn bị." "Việc tuyên truyền ban đầu rất quan trọng." "Một mặt là để những đại năng Hồng Hoang này lấy vật đổi vật, mặt khác cũng phải sưu tập những tài nguyên chúng ta cần." "Còn có một khâu quan trọng nhất, đó là vấn đề an toàn." "Ngươi phải nghĩ cách giải quyết cho xong." Lâm Trường Sinh dặn dò.

Buổi đấu giá không đơn giản như vậy.

Vấn đề an toàn là vấn đề lớn nhất.

Mặc dù ở trong Mộng Cảnh Thế Giới, những người này không dám động thủ.

Nhưng ai cũng lo lắng ra khỏi Mộng Cảnh Thế Giới, bảo vật của mình sẽ bị người khác nhòm ngó.

Dù sao theo một số thông tin, một số đại năng vẫn có thể suy tính ra được căn nguyên của bọn họ.

Nếu không thể giải quyết được mối lo này, vậy thì buổi đấu giá cuối cùng sẽ nguội lạnh, trở thành trò cười.

Đây cũng là một bài kiểm tra đối với Thủy Linh.

Có thể rèn luyện tính tình của nàng một chút.

Thủy Linh vốn đang hưng phấn cũng nhanh chóng bình tĩnh lại.

Đây là lần lịch luyện đầu tiên của nàng, cũng liên quan đến Trường Sinh Tiên Tông, không thể làm hỏng được. "Đạo Tôn yên tâm, con nhất định sẽ tổ chức được buổi đấu giá." Thủy Linh nghiêm túc nói. "Được." "Có bất kỳ khó khăn nào, đều có thể đi tìm Ngộ Đạo." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Đợi Thủy Linh đi rồi, Lâm Trường Sinh lại gọi Ngũ Hành và Bắc Huyền đến.

Ngũ Hành là do bản nguyên của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng hóa hình mà thành.

Tính tình ổn trọng, có sự thân hòa bẩm sinh đối với thảo mộc.

Đối với đan đạo có thiên phú cực lớn.

Bắc Huyền là do bản nguyên của Bắc Hải Huyền Quy hóa hình mà thành, đối với trận pháp nhất đạo, cũng có tạo nghệ không thấp. "Kiến quá Đạo Tôn." Hai người cung kính hành lễ. "Ừm." "Hai con một người giỏi luyện đan, một người giỏi trận đạo." "Nhưng hình như đều đã tiến vào giai đoạn bình cảnh?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Đa tạ Đạo Tôn quan tâm, quả thực như vậy." Hai vị thân truyền nội tâm cảm động đáp lại.

Thì ra Đạo Tôn vẫn luôn quan tâm đến bọn họ. "Gọi các con đến, là định để các con lần lượt trấn thủ Luyện Đan Lâu và Trận Pháp Lâu." "Như vậy có thể tiện cho các con giao lưu với nhiều đồng đạo hơn." "Cũng có thể để các con luyện chế nhiều đan dược và trận bàn hơn, đẩy nhanh tốc độ đột phá bình cảnh." "Các con thấy thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Đa tạ Đạo Tôn." Ngũ Hành và Bắc Huyền đồng thời nói. "Đi đi." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Sau đó lại gọi Bồ Tĩnh và Canh Sinh đến.

Hai người này giỏi về luyện khí.

Vừa hay có thể giao Càn Khôn Đỉnh cho họ sử dụng.

Linh bảo luyện chế ra cũng có thể bổ sung vào Bảo Quang Các.

Dù sao sau này nhiệm vụ ngày càng nhiều, việc đổi linh bảo sẽ trở nên thường xuyên hơn. "Kiến quá Đạo Tôn." Bồ Tĩnh và Canh Sinh cung kính hành lễ. "Đây là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh." "Hai con mang theo nó, trấn thủ Bảo Quang Các." "Nguyên liệu luyện khí cần thiết có thể lấy từ trong tông môn." Lâm Trường Sinh nói. "Đa tạ Đạo Tôn." Bồ Tĩnh và Canh Sinh vội vàng đáp. "Ừm." "Luyện khí nhất đạo, cao thâm huyền ảo." "Ta sẽ truyền Thiên Luyện Bảo Thuật cho hai con." "Đợi ngộ ra rồi thì có thể xuất phát." Lâm Trường Sinh cười nói.

Sau đó một ngón tay điểm tới.

Trong đầu hai người lập tức có thêm thần thông luyện khí này.

Sau khi bái tạ, hai người cũng quay về bế quan.

Đợi lĩnh ngộ xong thần thông này, là có thể xuất phát.

Đến lúc đó, Ngũ Hành Kiếm Trận và Ngũ Hành Kiếm Đồ trong Càn Khôn Đỉnh cũng đã hoàn thành nghịch phản tiên thiên. "Thần Hoàng, Thanh Huyền, Kim Đế, Kim Thái, bốn con qua đây." Lâm Trường Sinh lại gọi bốn vị thân truyền đệ tử này đến. "Kiến quá Đạo Tôn." Bốn người rất nhanh đã xuất hiện trước mặt Lâm Trường Sinh.

Chương 134

"Ta muốn thiết lập tuyệt địa lịch luyện trong Mộng Cảnh Thế Giới." "Bốn con có thể cùng nhau thử xem." "Đến lúc đó có thể để các đại năng Hồng Hoang lịch luyện tuyệt địa, qua đó kiểm tra những thiếu sót trong tu luyện của các con." Tuyệt địa này không chỉ có thể nâng cao thực lực của các đại năng Hồng Hoang khác.

Mà còn có thể để bốn đệ tử này nhận ra sự thiếu sót của bản thân.

Cũng là một ý tưởng vẹn cả đôi đường. "Cẩn tuân mệnh lệnh của Đạo Tôn." Bốn người cũng vô cùng kích động mà đi đến Mộng Cảnh Thế Giới.

Tiếp theo ngã lại gọi hai vị đệ tử Phù Tang và Thái Âm đến.

Hai người họ có sự thân hòa bẩm sinh đối với thảo mộc, lại không thích tranh đấu.

Rất thích hợp để chăm sóc linh căn linh dược của Bồng Lai Tiên Đảo.

Về phần Bàn Thạch, thì bị Lâm Trường Sinh trực tiếp phái đến Bất Chu Sơn.

Việc y cần làm là thông qua Vu tộc để rèn luyện nhục thân của mình.

Vừa hay cũng có thể răn đe đám Vu tộc này.

Đến đây, mười lăm thân truyền, trừ Tiểu Tô Tô còn đang bế quan, các đệ tử còn lại đều được ngã sắp xếp nhiệm vụ.

Lâm Trường Sinh sắp xếp cho các đệ tử của mình ra ngoài, một mặt là để rèn luyện họ.

Mặt khác, cũng là để thế giới Mộng Cảnh được khai phá ở mức độ lớn hơn.

Điều này không chỉ có lợi ích to lớn đối với chúng sinh Hồng Hoang, mà đối với các đệ tử của y, Trường Sinh Tiên Tông, cho đến cả y, vị Tông Chủ này, cũng đều có lợi ích cực lớn.

Làm xong những việc này, thần niệm của Lâm Trường Sinh bắt đầu tìm kiếm trên khắp đại lục Hồng Hoang.

Với cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn hiện tại, y có thể dễ dàng làm được điều này.

Rất nhanh, thần niệm của y đã khóa chặt một vị đại năng Hồng Hoang.

Nếu y nhớ không lầm, người này hẳn là Hoàng Thổ Đạo Nhân, vốn là do vốc hoàng thổ tiên thiên đầu tiên đắc đạo.

Thực lực cũng đã đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, cộng thêm một kiện hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chiến đấu lực cũng không hề tầm thường.

Thần niệm của Lâm Trường Sinh sở dĩ chú ý đến hắn là vì Hoàng Thổ Đạo Nhân này thật sự đã phát hiện ra một con hung thú.

Mặc dù hung thú đã trải qua hai lần lượng kiếp thanh trừng, gần như đã tuyệt tích, nhưng ít nhiều vẫn còn sót lại một số.

Do số lượng hiếm hoi, chúng gần như không còn ảnh hưởng gì đến Thiên Đạo hiện tại, vì vậy Thiên Đạo cũng lười thanh trừng những con hung thú này.

Lúc này, Hoàng Thổ Đạo Nhân tìm thấy một con hung thú Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

"Mười vạn tích phân!" Hoàng Thổ Đạo Nhân hưng phấn nhìn con

hung thú trước mắt.

Ngay cả bản thân hắn cũng không ngờ có thể tìm được một con hung thú như vậy.

Đây chính là tích phân di động a.

Không nói lời nào, hắn liền triển khai tấn công con hung thú trước mặt.

Phải nói rằng, hung thú da dày thịt thô, lại tự mang sát khí, không có linh bảo hỗ trợ muốn đánh giết quả thật không dễ dàng.

Nhưng may mắn là, Hoàng Thổ Đạo Nhân sau khi tung ra hết thủ đoạn cũng đã thành công đánh giết được hung thú.

Lâm Trường Sinh toàn thần quán chú theo dõi tất cả.

Chuyện này liên quan đến việc y có thể thu được công đức hay không.

Hung thú bị đánh giết, Thiên Đạo bỗng nhiên chấn động, hạ xuống một luồng công đức.

"Ừm?" "Còn có phần thưởng công đức?" Hoàng Thổ Đạo Nhân trong lòng kinh ngạc.

Không lẽ lại có chuyện tốt đến vậy sao?

Chỉ là luồng công đức này lại bay thẳng về một hướng khác, rất nhanh đã biến mất không thấy đâu.

"Chuyện gì thế này?" "Vì sao Thiên Đạo lại hạ công đức?" "Chẳng lẽ là vì có đại năng Hồng Hoang chém giết hung thú?" Trong khoảnh khắc này, các đại năng Hồng Hoang đều bị kinh động.

Đã rất lâu rồi họ không thấy Thiên Đạo hạ công đức.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nghĩ tới nghĩ lui, họ chỉ có thể nghi ngờ đến việc chém giết hung thú.

Bởi vì thời điểm này vừa đúng lúc Nhiệm Vụ Lâu của thế giới Mộng Cảnh ban bố nhiệm vụ.

Hơn nữa, việc tu phục phong thủy địa hỏa căn bản không thể nhanh như vậy.

Vì vậy, chỉ có thể là chém giết hung thú.

Nhưng hung thú hiện đã bị Thiên Đạo phớt lờ, làm sao có thể còn có công đức giáng xuống?

Côn Luân Sơn.

"Lần này cuối cùng cũng biết vì sao lại ban bố những nhiệm vụ này." "Trường Sinh Đạo Tôn này rốt cuộc đã làm thế nào?" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày.

"Không có lợi thì không ra tay." "Nhìn thì có vẻ đã cho rất nhiều phần thưởng tích phân, nhưng thực chất là để chúng sinh Hồng Hoang làm công cho hắn." Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng.

Thế nhưng, dù biết là vậy, họ cũng không làm gì được.

Trường Sinh Tiên Tông không hề ép buộc họ phải hoàn thành nhiệm vụ.

Cho đến khi Hoàng Thổ Đạo Nhân mang thi thể hung thú về Nhiệm Vụ Lâu, mười vạn tích phân lập tức được chuyển vào tài khoản.

Mà hắn cũng bị mọi người vây quanh.

"Hoàng Thổ Đạo Nhân, luồng công đức kia có phải liên quan đến ngươi không?" "Đúng vậy, nếu chém giết hung thú có công đức, tại sao chúng ta phải làm công cho Trường Sinh Đạo Tôn?" Mọi người

bàn tán xôn xao.

So với tích phân, chắc chắn công đức có sức hấp dẫn lớn hơn đối với họ.

"Luồng công đức đó quả thực là sau khi ta chém giết hung thú mới hạ xuống." "Nhưng không biết đã bay đi đâu." "Hẳn là đã bị Trường Sinh Đạo Tôn thu đi rồi." Hoàng Thổ Đạo Nhân nói thật.

Quả nhiên như vậy.

Một số đại năng Hồng Hoang lập tức ánh mắt bắt đầu lóe lên.

Nếu thật sự là như vậy, chi bằng họ đi chém giết hung thú thử trước.

Vạn nhất không có phần thưởng công đức, lại nhận nhiệm vụ đem thi thể hung thú giao cho Nhiệm Vụ Lâu.

Tính thế nào cũng có lời.

Nghĩ đến đây, vô số đại năng Hồng Hoang rời khỏi nơi này.

Sau đó, quả thực cũng có một số công đức lục tục giáng xuống, nhưng cuối cùng đều bay về một hướng khác.

Cho đến khi một vị đại năng Đại La Kim Tiên gặp được một con hung thú.

Vô Phong Đạo Nhân cũng không nhận nhiệm vụ.

Ý định của hắn là chém giết hung thú trước, chiếm công đức làm của riêng, sau đó lại đem thi thể hung thú giao cho Nhiệm Vụ Lâu.

Như vậy, công đức và tích phân đều kiếm được hết.

Trực tiếp kiếm bộn rồi.

Đáng tiếc, sau khi Vô Phong Đạo Nhân này liều mạng tổn thương bản nguyên, rất khó khăn mới chém giết được hung thú, lại không có

công đức nào giáng xuống.

Như đã nói trước đó, số lượng hung thú hiếm hoi đến mức đã bị Thiên Đạo phớt lờ, làm sao có thể hạ công đức.

Dù có chút chán nản, nhưng Vô Phong Đạo Nhân nghĩ đến mười vạn tích phân, trong lòng cũng có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Chỉ là khi hắn đến Nhiệm Vụ Lâu nhận nhiệm vụ, rồi đem thi thể hung thú giao cho Ngộ Đạo, Ngộ Đạo lại trực tiếp phán định là nhiệm vụ thất bại.

"Dựa vào cái gì?" "Trường Sinh Tiên Tông các ngươi ỷ lớn hiếp khách sao?" "Thi thể hung thú này của ta là liều mạng tổn thương bản nguyên mới đánh giết được." "Tại sao bây giờ không thanh toán phần thưởng cho ta!" Vô Phong Đạo Nhân gầm lên giận dữ.

Hắn làm loạn như vậy, lập tức thu hút sự chú ý của vô số đại năng Hồng Hoang.

Họ nhao nhao vây trước Nhiệm Vụ Lâu.

Nếu Trường Sinh Tiên Tông làm như vậy, họ thật sự không dám nhận nhiệm vụ nữa.

"Tại sao ư?" "Ha ha." Ngộ Đạo cười lạnh một tiếng, sau đó thể hiện ra khí thế cường đại.

Uy áp Đại La Kim Tiên trung kỳ trực tiếp đè Vô Phong Đạo Nhân này xuống đất.

"Trường Sinh Tiên Tông của ta sao lại làm chuyện giết gà lấy trứng như vậy." "Ngươi thấy Đạo Tôn có thể thu được công đức, liền tự ý đánh giết hung thú, nhưng lại không thu được công đức." "Bây giờ lại muốn nhận nhiệm vụ để đổi lấy tích phân." "Dưới gầm trời này làm gì có chuyện tốt như vậy." "Nói thật cho ngươi biết, chỉ có nhận nhiệm vụ của chúng ta rồi đi đánh giết hung thú mới có phần

thưởng công đức." "Các ngươi thu tích phân, chúng ta thu công đức, mua bán sòng phẳng." "Nếu không các ngươi thật sự cho rằng Nhiệm Vụ Lâu của chúng ta đến đây làm từ thiện sao?" Ngộ Đạo nói thẳng.

Việc thu được công đức cũng không phải là bí mật gì.

Thay vì che che đậy đậy, chi bằng thẳng thắn thừa nhận.

"Thì ra là vậy." "Đây cũng coi như là đôi bên cùng có lợi." "Vô Phong Đạo Nhân này cũng quá tham lam rồi, hai thứ tốt đều muốn một mình chiếm hết sao?" "Chậc chậc, khó khăn lắm mới đánh giết được một con hung thú, kết quả phần thưởng gì cũng không có, còn bị thương bản nguyên, thật là thảm." Nghe Ngộ Đạo giải thích, các đại năng Hồng Hoang khác lập tức hiểu ra.

Mọi người đều có lợi ích như vậy mới giải thích thông.

Nếu không, hành vi vô thường của Trường Sinh Tiên Tông ngược lại sẽ khiến họ trong lòng nghi kỵ.

Vô Phong Đạo Nhân cảm nhận được những lời chỉ trỏ, liền muốn nhanh chóng chạy trốn khỏi đây.

"Hừ, dám vu khống Trường Sinh Tiên Tông của ta, luồng nguyên thần này của ngươi cũng không cần ở lại thế giới Mộng Cảnh nữa." "Kể từ hôm nay, thế giới Mộng Cảnh sẽ xóa bỏ ấn ký của ngươi." Ngộ Đạo hừ lạnh một tiếng, trực tiếp dùng thủ đoạn lôi đình trấn áp Vô Phong Đạo Nhân này.

Mặc dù Vô Phong Đạo Nhân cũng phản kháng, nhưng dưới sự trấn áp mạnh mẽ của Ngộ Đạo, luồng nguyên thần này trong nháy mắt đã bị diệt sát.

Lần này, những đại năng Hồng Hoang đối với thực lực của Ngộ Đạo đều có chút kính sợ.

Cảnh này đều được Lâm Trường Sinh thu vào mắt.

Y hài lòng gật gật đầu.

“Phương pháp này quả thực có thể kiếm được công đức.” “Nhưng công đức lại quá ít.” Có thể là vì không phải do bản thân hoàn thành, cũng có thể là công đức từ hung thú đã giảm đi.

So với trước kia đã ít đi rất nhiều.

Chương 135

Nhưng có nhiều đại năng Hồng Hoang làm công cho mình như vậy, công đức tích lũy sẽ rất nhanh.

Nhưng cũng không cần lo lắng.

Bây giờ chỉ cần chú ý đến nhiệm vụ còn lại có thể mang lại công đức cho mình hay không là được.

"Hử?" Lâm Trường Sinh bỗng nhiên trong lòng có cảm ứng, nhìn về phía Bồng Lai Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh thông qua hình thức ban bố nhiệm vụ, việc chém giết hung thú quả thực có thể thu được công đức.

Điều này khiến tảng đá trong lòng y hạ xuống được một nửa.

Tiếp theo chỉ cần chú ý xem việc tu phục địa mạo có thể thu được công đức hay không.

Nếu có thể, vậy thì có thể toàn diện mở ra nhiệm vụ.

Mặc dù công đức thu được không nhiều, nhưng không chịu nổi số người đông đảo.

Ngay khi Lâm Trường Sinh thu hồi ánh mắt, lại phát hiện tiên thiên linh khí trên Bồng Lai Tiên Đảo trở nên rối loạn cuồng bạo.

Một hư ảnh bạch hồ khổng lồ xuất hiện giữa không trung.

Là Tô Tô.

Do nguyên thần của Tiểu Tô Tô bị phân liệt, nên lúc ở cảnh giới Kim Tiên vẫn chưa hóa hình.

Chỉ có chờ sau khi vượt qua Đại La Lôi Kiếp mới có thể triệt để hóa hình.

Lúc này, từ dao động của tiên thiên linh khí mà xem, tiểu gia hỏa này hẳn là đang đột phá Đại La Kim Tiên.

Tiên thiên linh khí rất nhanh hóa thành một vòng xoáy khổng lồ, rót ngược vào nơi Tô Tô bế quan.

Không biết qua bao lâu, một con tiểu bạch hồ thuần trắng xuất hiện trên không trung.

Mặc dù hình thể không lớn lên, nhưng nhìn thoáng qua, trong thân thể nhỏ bé lại ẩn chứa cảm giác lực lượng kinh khủng.

Dao động thuộc về Đại La Kim Tiên tỏa ra từ trên người nó.

"Là Tô Tô sư tỷ." "Tô Tô sư tỷ cũng sắp tấn cấp Đại La Kim Tiên rồi sao?" Một đám nội môn đệ tử nhìn bóng hình giữa không trung, hâm mộ nói.

Tô Tô tính cách ôn hòa, lúc không tu luyện thường hay chơi đùa cùng các nội môn đệ tử, nên nhân duyên rất tốt.

Lúc này thấy nàng sắp tấn cấp Đại La Kim Tiên, tự nhiên là vui mừng.

Tiên thiên đại trận mở ra, Tô Tô trực tiếp bay ra ngoài.

Ầm ầm.

Trong hư không mây đen dày đặc, sấm chớp vang rền.

Lôi kiếp sắp đến.

Lần này, các đại năng Hồng Hoang chỉ nhìn một cái rồi thu hồi ánh mắt.

Lại là đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông độ kiếp.

Đã quen đến mức tê dại rồi.

Trường Sinh Tiên Tông của ngươi lợi hại, đều phải độ lôi kiếp,

mà lại đều có thể an toàn vượt qua.

Chúng ta có gì phải để ý chứ.

Chẳng qua là tu luyện vất vả hơn một chút mà thôi.

Mặc dù lôi kiếp của Tô Tô không gây ra chấn động lớn, nhưng vẫn có không ít đại năng Hồng Hoang chú ý.

Dù sao thì con bạch hổ này vẫn giữ chân thân mới độ Đại La Lôi Kiếp cũng đáng để quan tâm.

Đặc biệt là Thanh Khâu nhất tộc.

Lúc này toàn bộ đều kích động nhìn lên hư không.

"Là Tiểu Tô Tô." "Trường Sinh Đạo Tôn thật sự không lừa chúng ta, Tô Tô thật sự có thể tu luyện." "Đúng vậy, Tiểu Tô Tô vậy mà đã tu luyện đến Đại La Kim Tiên rồi." Tiểu Tô Tô vốn không thể tu luyện, lúc này lại sắp thành tựu Đại La Kim Tiên, không khỏi khiến họ không kích động.

Đặc biệt là tộc trưởng Thanh Khâu tộc Tô Lạc, hắn nhìn Tô Tô, chìm vào hồi ức.

Bóng hình người đó lại một lần nữa gợn lên trong lòng hắn.

Nếu không có người đó, bây giờ Thanh Khâu nhất tộc dù không bị diệt tộc, cũng sẽ không sống an nhàn như vậy...

Rất nhanh, tia sét đầu tiên gào thét đánh về phía Tiểu Tô Tô.

Tuy nhiên, Tiểu Tô Tô lại hoàn toàn không chống cự, ngược lại còn lao về phía lôi kiếp.

"Điên rồi sao?" "Lại định dùng nhục thân cứng rắn chống lại lôi kiếp?" Các đại năng Hồng Hoang đang chú ý đến Tiểu Tô Tô trên không trung đều kinh hô một tiếng.

Đại La Lôi Kiếp vô cùng nguy hiểm.

Một chút sơ sẩy là thân tử đạo tiêu.

Mà con bạch hổ thuần trắng này lại chủ động lao về phía lôi đình.

Đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông đều tự tin như vậy sao?

Tuy nhiên, cảnh tượng tiếp theo khiến họ kinh ngạc đến mức cằm cũng sắp rớt xuống.

Chỉ thấy lôi đình đánh vào người Tiểu Tô Tô, vô số tia sét nhỏ bé tàn phá trên bộ lông của nó, nhưng lại không hề làm nó bị thương.

Ngược lại, những tia sét này lóe lên một cái, liền bị nó hấp thu toàn bộ vào trong cơ thể.

"Nó vậy mà lại hấp thu cả lôi kiếp?" "Đây lại là một cường giả đoán thể?" Lần này các đại năng Hồng Hoang đều không còn bình tĩnh được nữa.

So với tu luyện nguyên thần pháp lực, tu luyện đoán thể cực kỳ hiếm hoi.

Vu tộc bản thân là do huyết trì của Bàn Cổ thai nghén, điều này tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Nhưng con tiểu bạch hổ này lại dựa vào chính mình đoán thể đến cảnh giới Đại La Kim Tiên?

Từ khi nào Thanh Khâu Hồ tộc cũng bắt đầu tu luyện đoán thể rồi?

Điều họ không biết là công pháp mà Lâm Trường Sinh cảm ngộ cho Tiểu Tô Tô có thể hấp thu bất kỳ năng lượng nào để tiến hành đoán thể.

Lôi kiếp đương nhiên cũng thuộc về năng lượng, nên dùng để đoán thể hấp thu cũng là chuyện bình thường.

Cứ như vậy, lôi kiếp đủ để dễ dàng diệt sát Đại La Kim Tiên trong mắt các đại năng Hồng Hoang đã bị Tô Tô trực tiếp dùng nhục thân chống đỡ.

Trường Sinh Tiên Tông ra toàn là quái vật a.

Độ kiếp xong, Tô Tô cũng thành công hóa hình.

Một nữ tiên tuyệt mỹ mặc đạo bào trắng xuất hiện trong tầm mắt của các đại năng Hồng Hoang.

Thanh Khâu Hồ tộc một khi hóa hình, đều là thiên tư quốc sắc.

Hóa hình xong, Tô Tô nhìn về phía Thanh Khâu Hồ tộc một cái, sau đó bay trở về Bồng Lai Tiên Đảo.

"Tô Tô sư tỷ, cuối cùng ngươi cũng đã vượt qua Đại La Lôi Kiếp hóa hình rồi." "Tô Tô sư tỷ, ngươi hóa hình trông đẹp quá." Tô Tô vừa trở lại Bồng Lai Tiên Đảo liền nhận được sự chào đón nồng nhiệt của các nội môn đệ tử.

Mười bốn thân truyền còn lại cũng đồng thời chúc mừng Tô Tô.

"Tô Tô, coi như là phần thưởng cho việc ngươi tấn cấp Đại La Kim Tiên, hãy tự mình đi chọn một kiện linh bảo đi." Giọng của Lâm Trường Sinh cũng truyền đến.

"Đa tạ Đạo Tôn." Tô Tô vui vẻ nói.

Lâm Trường Sinh lúc này mới thu hồi ánh mắt.

Như vậy, mười lăm thân truyền đệ tử của y đã toàn bộ là Đại La Kim Tiên.

Tiếp theo chỉ cần vững bước cảm ngộ sức mạnh Đại Đạo, là có thể thăng cấp đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trọng tâm của tông môn cũng phải đặt lên những nội môn đệ tử này.

Muốn để Khí Vận Kim Liên hoàn toàn nở rộ, chỉ dựa vào mười lăm thân truyền chắc chắn là không đủ.

"Kể từ hôm nay, nội môn đệ tử cũng tham gia khảo hạch tông môn." "Tất cả tài nguyên đều cần tích phân để đổi." "Đồng thời, bản tọa sẽ bổ sung thêm Tùy Thị Cửu Tiên, đều sẽ được tuyển chọn từ trong số nội môn đệ tử." "Khổng Tuyên, La Ma khổ công tu luyện, tu vi đã đạt đến Thái Ất Kim Tiên, tiến vào hàng ngũ Tùy Thị Cửu Tiên." "Ban thưởng trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." "Mong các con chăm chỉ tu luyện." Giọng Lâm Trường Sinh vừa dứt, hai kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bay đến trước mặt Khổng Tuyên và La Ma.

Hai người kích động nhận lấy linh bảo, hướng về phía Lâm Trường Sinh bế quan hành lễ, "Đa tạ Đạo Tôn." Có chế độ khảo hạch và sự hấp dẫn của Tùy Thị Cửu Tiên, những nội môn đệ tử này cũng bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Làm xong tất cả, Lâm Trường Sinh tâm thần khẽ động.

Ngũ Hành Kiếm Trận và Ngũ Hành Kiếm Đồ dường như đã hoàn thành nghịch phản tiên thiên.

Y trực tiếp lấy hai kiện linh bảo này ra.

Năm màu đen, trắng, xanh, đỏ, vàng lấp lánh trong hư không.

Vô số dị tượng không ngừng diễn hóa.

"Không uổng phí ta đã tốn nhiều dược liệu quý giá như vậy để luyện chế." "Đều đã đạt đến cấp bậc cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." Lâm Trường Sinh hài lòng nói.

Chỉ tiếc là, hai kiện linh bảo này khi sử dụng kết hợp lại không thể đạt đến cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo như Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng uy năng chắc chắn mạnh hơn không ít so với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thông thường.

Nhưng cũng không cần vội, đợi đến khi công đức đủ, là có thể nâng cấp hai kiện linh bảo này lên phẩm cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Đến lúc đó, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cùng sử dụng, uy năng tuyệt đối có thể vượt qua Tru Tiên Kiếm Trận.

Có thể thử nghiệm sự lợi hại của bộ Ngũ Hành Kiếm Đồ này trước.

Ngũ Hành Kiếm Trận và Ngũ Hành Kiếm Đồ toàn bộ đã nghịch phản tiên thiên thành công trong Càn Khôn Đỉnh.

Phẩm cấp cũng đã đạt đến cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngay khi Lâm Trường Sinh định thử nghiệm uy năng của Ngũ Hành Kiếm Đồ thì Thiên Đạo lại một lần nữa hạ công đức.

"Chẳng lẽ việc tu phục địa mạo có hiệu quả?" Lâm Trường Sinh tạm thời gác lại việc thử nghiệm Ngũ Hành Kiếm Đồ, vội vàng thả thần niệm nhìn về phía Hồng Hoang.

Chương 136

Đại lục phía Nam.

Ba cường giả Đại La Kim Tiên đang vui mừng nhìn địa mạo đã được tu phục trước mắt, lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

"Tuy tổ đội thì tích phân thu được phải chia đều, nhưng được cái tốc độ đủ nhanh." "Chỉ là không biết lần này chúng ta tu phục địa mạo có thể nhận được bao nhiêu tích phân." "Đi, đi thôi, đến Nhiệm Vụ Lâu giao nhiệm vụ trước đã rồi nói." Chẳng trách nhanh như vậy, thì ra là do ba vị Đại La Kim Tiên này kết bạn cùng nhau tu phục.

Lâm Trường Sinh nhìn luồng công đức trước mắt, cũng tương đương với công đức thu được từ việc chém giết hung thú.

Trong lòng đã có tính toán, y trực tiếp truyền âm cho Ngộ Đạo về cách phán định tích phân cho việc tu phục địa mạo.

Ba vị Đại La Kim Tiên này vô cùng hưng phấn đến Nhiệm Vụ Lâu giao nhiệm vụ, Ngộ Đạo dựa theo chỉ thị của Lâm Trường Sinh mà cho mười vạn tích phân.

Ba người sung sướng chia nhau tích phân, đáng tiếc lại không thể tiếp nhận nhiệm vụ này nữa.

Các Đại La Kim Tiên khác không nhận được nhiệm vụ này đều tỏ ra ghen tị.

Dù chia đều ra, mỗi người cũng được hơn ba vạn tích phân, đủ để đổi lấy một số đan dược thần thông rồi.

"Hử?" "Không đúng, các ngươi mau nhìn kìa." "Nhiệm vụ được cập nhật rồi." "Nhiệm vụ tu phục phong thủy địa hỏa đã không còn giới hạn số người nhận nữa!" Tiếng kinh hô này lập tức khiến các

Đại La Kim Tiên vội vàng nhìn sang.

Sau khi Lâm Trường Sinh thấy việc tu phục địa mạo có thể thu được công đức, y cũng quả quyết mở ra nhiệm vụ này.

"Chắc chắn là vì tu phục địa mạo, Trường Sinh Đạo Tôn có thể thu được công đức, nên ngài ấy mới hoàn toàn mở ra nhiệm vụ." Có người tâm tư linh hoạt lập tức đoán ra nguyên nhân.

Họ cũng đã thấy Thiên Đạo hạ công đức.

"Tuy không biết thủ đoạn của Trường Sinh Đạo Tôn, nhưng ngài ấy kiếm công đức, chúng ta kiếm tích phân, đôi bên cùng có lợi, không cần thiết phải cứ nhìn chằm chằm vào chút công đức đó." "Đúng vậy, chúng ta tự đi tu phục địa mạo thì chẳng được gì, bây giờ ít nhất còn có phần thưởng tích phân, rất tốt rồi." "Đừng nói nhảm nữa, mau nhận nhiệm vụ đi, nghe nói đại lục phía Tây trước kia vì La Hầu tự bạo mà tan hoang, đến đó tuyệt đối có thể kiếm được không ít tích phân." "Đi đi đi, vị đạo hữu này chúng ta cùng đi." Nhiệm vụ được mở ra toàn diện đã dẫn đến số người nhận nhiệm vụ tăng vọt.

Dù sao so với việc chém giết hung thú, việc tu phục địa thủy phong hỏa và các địa mạo này đơn giản hơn một chút.

Mà hướng đi của những người này, đa số đều là đại lục phía Tây.

Mặc dù La Hầu bổ sung ma đạo pháp tắc, Thiên Đạo hạ công đức, tu phục một số địa mạo, nhưng đó vẫn là đại lục bị tổn hại nghiêm trọng nhất ở Hồng Hoang.

Vì vậy số người đi đến đó cũng nhiều nhất.

Dưới thần niệm của Lâm Trường Sinh, có đến hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang đang đổ về đại lục phía Tây.

Chỉ là họ còn chưa tiến vào địa giới đại lục phía Tây, đã bị một đám lớn Yêu tộc chặn lại.

Nhìn qua, ít nhất cũng có hàng vạn vạn Yêu tộc.

Liên hợp lại một chỗ, khí thế ngút trời, sát khí mười phần.

Dẫn đầu là Đế Tuấn, Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngạo nghễ đứng giữa hư không.

"Phía trước là đại lục phía Tây, các ngươi cấm thông hành." Tiếp Dẫn hét lớn một tiếng.

Hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang vội vàng dừng lại.

"Dựa vào cái gì không cho chúng ta vào?" "Đại lục phía Tây là một phần của Hồng Hoang, chứ không phải địa bàn riêng của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề các ngươi." "Đúng vậy, các ngươi chặn chúng ta là có ý gì?" Hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang bất mãn chất vấn.

"Rất đơn giản." "Các ngươi vào đại lục phía Tây của ta chẳng qua là để tu phục phong thủy địa hỏa, tu phục địa mạo." "Tuy nhiên, đại năng Hồng Hoang nhiều như vậy, nếu để các ngươi vào hết, chúng ta còn kiếm được bao nhiêu tích phân?" "Vì vậy, ai muốn vào, một vạn tích phân." Tiếp Dẫn bình thản nói.

"Quả nhiên là hai tên vô sỉ phương Tây, chúng ta giúp ngươi tu phục phương Tây, ngươi còn muốn kiếm tích phân của chúng ta từ việc này, ngươi thật là tính toán hay đấy." "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi làm vậy không sợ Trường Sinh Tiên Tông chế tài các ngươi sao!" Một vạn tích phân!

Họ còn chưa bắt đầu kiếm tích phân, ngược lại đã phải trả trước một vạn tích phân.

Điều này quá bắt nạt người rồi.

"Trường Sinh Tiên Tông ở thế giới Mộng Cảnh có thể một lời nói có trọng lượng." "Nhưng đừng quên, đây là phương Tây, là Hồng Hoang." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng.

Lúc này mà lấy Trường Sinh Tiên Tông ra dọa chúng ta, các ngươi sợ là đang sống trong mộng rồi.

"Đế Tuấn, Thái Nhất, các ngươi liên hợp với họ, có phải là đã chắc chắn ăn được chúng ta rồi không?" Thấy Trường Sinh Tiên Tông không thể uy hiếp được họ, hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang lại nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Yêu tộc mới là thứ họ kiêng kỵ nhất.

Nếu không chỉ bằng hai tên vô sỉ phương Tây này, họ căn bản không sợ.

"Chư vị, Yêu tộc chúng ta vốn không muốn làm chuyện này." "Do được hai vị đạo hữu này thuê, cộng thêm Yêu tộc chúng ta quả thực cần tích phân, nên đắc tội rồi." Đế Tuấn cười nói.

Câu nói này suýt chút nữa làm Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tức nổ phổi.

Tốt lắm.

Đều nói chúng ta hai người phương Tây vô sỉ, ngươi Đế Tuấn còn hơn thế nữa.

Hóa ra lợi ích thì ngươi hưởng, còn tội thì đổ hết cho chúng ta.

"Nếu chúng ta không đưa một vạn tích phân này thì sao?" Nhìn hàng vạn vạn Yêu tộc, giọng điệu của hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang đã mềm xuống.

"Vậy thì các ngươi đừng vào đại lục phía Tây." "Ta tin rằng sẽ có người nguyện ý bỏ ra một vạn tích phân này." "Dù sao thì việc tu phục phong thủy địa hỏa, những địa mạo này, cũng chỉ có phương Tây chúng ta là còn một ít." "Nhưng cũng chỉ là một ít thôi, đại lục Hồng Hoang nhiều đại năng như vậy cũng không đủ chia đâu." Tiếp Dẫn giả vờ thở dài.

Mấy câu nói này trực tiếp chia rẽ hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang.

Mặc dù biết lời của Tiếp Dẫn là đang khiêu khích họ, nhưng quả thực không sai.

Đại lục Hồng Hoang hiện tại trời đất trong lành, không có lượng kiếp xảy ra.

Dù vẫn còn một số phong thủy địa hỏa sót lại từ lượng kiếp trước cần tu phục, cũng không nhiều.

So với số lượng đại năng Hồng Hoang, thật sự không đủ chia.

Mà tất cả những điều này, đều được thần niệm của Lâm Trường Sinh nhìn thấy.

"Đến cả tiện nghi của Trường Sinh Tiên Tông ta cũng dám chiếm." "Xem ra uy hiếp của Trường Sinh Tiên Tông ta vẫn chưa đủ a." "Thôi được." Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Hành vi này của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Lâm Trường Sinh đương nhiên sẽ không bỏ mặc.

Đây chính là sự khiêu khích lớn nhất đối với Trường Sinh Tiên Tông.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh truyền âm cho Phục Hy.

"Phục Hy, mời ngươi qua đây một chuyến." Phục Hy kể từ khi phát hạ đại đạo thệ ngôn, triệt để thoát khỏi quan hệ với Yêu tộc, liền một mực ở Bồng Lai Tiên Đảo cảm ngộ Đại Đạo.

Đều là tiên thiên thần thánh hóa hình, căn nguyên tự nhiên không tồi.

Mấy chục vạn năm bế quan cũng giúp hắn thành công cảm ngộ được Đại Đạo.

Ngay lúc này, thần niệm truyền âm của Lâm Trường Sinh đã cắt ngang việc tu luyện của hắn.

"Tông chủ lúc này gọi ta không biết là có chuyện gì." Phục Hy tuy trong lòng có nghi hoặc, nhưng vẫn đến nơi Lâm Trường Sinh bế quan.

"Tông chủ." Phục Hy cười chào hỏi.

Hiện nay hắn đã là Phó Tông Chủ của Trường Sinh Tiên Tông, tự nhiên không thể xưng hô là đạo hữu nữa.

"Gần đây tu luyện thế nào?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

"Hiện tại ta đã cảm nhận được sự khủng bố của Khí Vận Kim Liên rồi." "So với việc ta tự mình tu luyện, tốc độ đã tăng lên gấp mấy chục lần." "Hơn nữa Đại Đạo rõ ràng vô cùng, tu luyện quả thực quá thuận lợi." "Đáng tiếc tiểu muội không thể hưởng thụ được phần khí vận này." Phục Hy thở dài.

"Thành tựu tương lai của Nữ Oa đạo hữu là không thể lường được." "Ngươi vẫn nên lo cho bản thân mình nhiều hơn đi." "Ngày nào đó bị vượt qua mà không biết đấy." Lâm Trường Sinh cười nói.

"Tông chủ nói phải." "Không biết Tông chủ gọi ta qua đây là có việc gì?" Phục Hy cũng cười theo.

Căn nguyên của muội muội mình quả thực không cần phải bàn.

Chỉ cần chờ thời cơ chín muồi, cũng sẽ gia nhập Trường Sinh Tiên Tông.

"Lập uy." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng thốt ra hai chữ này.

Sau đó đem sự việc kể đơn giản cho Phục Hy nghe một lượt.

"Bốn người này quả thật vô sỉ đến cực điểm." "Rõ ràng là nhiệm vụ của Trường Sinh Tiên Tông ta, ngược lại lại trở thành thủ đoạn

kiếm tích phân của bọn chúng." "Điều này rõ ràng là không đặt Trường Sinh Tiên Tông chúng ta vào mắt." "Tông chủ, ngài nói đi, cần ta làm thế nào?" Phục Hy nghe xong cũng vô cùng phẫn nộ.

Hành vi này chính là đang quang minh chính đại khiêu khích Trường Sinh Tiên Tông bọn họ.

Lâm Trường Sinh là một Tông Chủ, không thể việc gì cũng tự mình ra tay.

Chuyện này đương nhiên phải giao cho người dưới quyền đi làm.

"Đây là Ngũ Hành Kiếm Trận và Ngũ Hành Kiếm Đồ." "Ngươi cứ mang đi." Lâm Trường Sinh khẽ cười.

Ngũ Hành Kiếm Trận và Ngũ Hành Kiếm Đồ bay đến trước mặt Phục Hy.

"Hai bộ cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" Phục Hy kinh hô một tiếng.

Hắn biết vị Tông chủ này có không ít đồ tốt, không ngờ vừa ra tay đã là hai bộ cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Không tệ." "Là ta mới luyện chế ra cách đây không lâu." "Vừa hay có thể thử nghiệm uy năng." Lâm Trường Sinh nói.

"Có hai kiện linh bảo này trợ giúp, đủ rồi." Phục Hy cười lớn một tiếng, thu lấy linh bảo rồi bay ra khỏi Bồng Lai Tiên Đảo.

Rất nhanh, Phục Hy đã đến đại lục phía Tây.

Sự xuất hiện của hắn tự nhiên đã thu hút nhân mã hai bên đang đối đầu.

"Là Phục Hy đạo hữu." "Phục Hy đạo hữu là Phó Tông Chủ của Trường Sinh Tiên Tông, lần này đến đây chắc chắn là phụng pháp chỉ của Trường Sinh Đạo Tôn rồi." "Lần này ta ngược lại muốn xem bọn

chúng sẽ giải quyết thế nào.” Hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang thấy Phục Hy, lập tức lộ vẻ vui mừng.

Mà bên Đế Tuấn sắc mặt lại không được tốt cho lắm.

Lần trước Phục Hy cưỡng ép phát hạ đại đạo thệ ngôn, vứt bỏ thân phận Yêu tộc, vĩnh viễn không gia nhập Yêu tộc đã khiến bọn họ ghi hận.

Không ngờ bây giờ còn dám đến phá đám.

“Phục Hy, ngươi đến đây làm gì?” Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng.

“Ta lần này phụng mệnh Tông Chủ, việc tu phục phong thủy địa hỏa địa mạo là nhiệm vụ của Nhiệm Vụ Lâu, bất kỳ ai cũng không được cản trở.” “Đế Tuấn, các ngươi còn không mau tránh ra, để những người đã nhận nhiệm vụ này tiến vào đại lục phía Tây!” Phục Hy mặt không biểu cảm nói.

“Phục Hy đạo hữu, đại lục phía Tây là địa bàn của hai sư huynh đệ chúng ta.” “Chúng ta có quyền từ chối người khác tiến vào.” Tiếp Dẫn mở miệng nói.

“Thế giới Mộng Cảnh là của Trường Sinh Tiên Tông chúng ta.” “Chúng ta càng có quyền ngăn cản mấy vị các ngươi tiến vào.” Phục Hy cười lạnh một tiếng, lập tức trả đũa.

Lần này Tiếp Dẫn và những người khác đều nghẹn họng.

Điều này quả thật đúng.

Chương 137

Nếu thế giới Mộng Cảnh không cho họ vào, kiếm được bao nhiêu tích phân cũng vô dụng.

Nhưng dù vậy, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không lùi bước.

Hàng vạn vạn Yêu tộc đều đang nhìn họ, lúc này mà lùi bước chính là mất đi uy tín.

"Nếu chúng ta không nhường thì sao?" Đế Tuấn nhàn nhạt nói.

"Không nhường, vậy là đang khiêu khích Trường Sinh Tiên Tông chúng ta, ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng trả giá đắt chưa?" Phục Hy nhìn Đế Tuấn nói.

"Ta ngược lại muốn xem là cái giá đắt gì!" Đế Tuấn giận dữ hừ một tiếng.

Hà Đồ Lạc Thư bay ra, rải xuống vô lượng tinh quang.

Thái Nhất cũng trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung.

"Ngu muội không biết điều." "Ngũ Hành Kiếm Trận, Ngũ Hành Kiếm Đồ, xuất." Phục Hy cũng không nói nhiều.

Trực tiếp tế ra hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Lâm Trường Sinh giao cho hắn.

Ngũ Hành Kiếm Đồ gặp gió liền lớn, vô biên vô tận.

Rất nhanh đã bao trùm cả đại lục phía Tây.

Đế Tuấn và toàn bộ Yêu tộc đều bị bao phủ bên trong.

Năm cửa kiếm chia cách họ ra.

Bên trong cửa kiếm, Ngũ Hành kiếm khí bắt đầu sinh sôi điên

cuồng.

“Ngũ Hành Kiếm Trận, xuất.” Phục Hy lại đánh Ngũ Hành Chi Kiếm vào.

Lập tức, Ngũ Hành kiếm khí bắt đầu dung hợp lẫn nhau, liên miên không dứt.

Năm cửa kiếm bộc phát ra vô lượng kiếm khí, bắt đầu tấn công Đế Tuấn, Thái Nhất và các Yêu tộc khác.

“Phục Hy, ngươi cũng quá ngông cuồng rồi.” “Chỉ dựa vào một cái kiếm trận mà cũng muốn vây khốn chúng ta.” “Hỗn Độn Chung, đi.” Thái Nhất là người đầu tiên không ngồi yên được nữa, trực tiếp rót pháp lực vào Hỗn Độn Chung.

Lập tức, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này bộc phát ra vô thượng linh quang.

Mang theo uy lực Hỗn Độn, năng lượng luyện hóa âm dương đâm về phía một trong những cửa kiếm.

Hỗn Độn Chung đi đến đâu, vô lượng kiếm khí đều bị nghiền nát, căn bản khó mà chống cự.

“Hay.” “Không hổ là Thái Nhất.” “Có kiện Tiên Thiên Chí Bảo này ở đây, chúng ta thua thế nào được?” “Trường Sinh Tiên Tông muốn dùng chúng ta để lập uy, Yêu tộc chúng ta sao lại không thể giẫm lên bọn họ mà đi lên.” Thái Nhất vừa ra tay, lập tức nhận được sự hoan hô của toàn thể Yêu tộc.

Đế Tuấn cũng hài lòng gật đầu, thứ hắn muốn chính là hiệu quả như chẻ tre này.

Phục Hy đứng ngoài Ngũ Hành Kiếm Trận cười lạnh một tiếng.

Đây chính là kiếm đồ do Tông chủ tự tay luyện chế.

Nếu dễ dàng bị các ngươi phá như vậy, thì thật là một trò cười lớn.

Hàng trăm vạn đại năng Hồng Hoang lúc này trong lòng thấp thỏm.

Họ căn bản không thể nhìn rõ mọi thứ bên trong kiếm trận.

Nhưng Trường Sinh Đạo Tôn chỉ để một mình Phục Hy mang một cái kiếm đồ đến ngăn cản Đế Tuấn bọn họ, có phải là quá khinh suất rồi không.

Bỗng nhiên một tiếng nổ lớn vang lên từ trong kiếm trận.

"Ha ha, chỉ là một cái kiếm đồ mà thôi, thật sự tưởng là đệ nhất sát trận dưới Thiên Đạo, Tru Tiên Kiếm Trận sao?" "Lần này Trường Sinh Tiên Tông giả vờ quá đà rồi, đợi chúng ta ra ngoài sẽ bắt lấy Phục Hy, ép Trường Sinh Đạo Tôn ra mặt." "Thỏa mãn, thật sự là quá thỏa mãn rồi." "Cái gì mà cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, trước mặt Tiên Thiên Chí Bảo của Thái Nhất, hoàn toàn không chịu nổi một kích a." Tiếng cười ngạo mạn của Yêu tộc từ trong kiếm trận truyền ra.

Năm cửa kiếm, dễ dàng đã phá vỡ một cái.

Bốn cái còn lại sẽ khó sao?

Kiếm trận bị phá rồi?

Những đại năng Hồng Hoang này nhìn nhau, không thể nhanh như vậy được chứ?

Nếu vậy, Trường Sinh Tiên Tông thật sự sẽ trở thành trò cười rồi.

Phục Hy phụng mệnh Tông chủ Lâm Trường Sinh, mang theo Ngũ Hành Kiếm Đồ đến ngăn cản hành vi kiếm chác điểm tích lũy của Đế Tuấn và những người khác.

Đây là lần đầu tiên Ngũ Hành Kiếm Đồ thể hiện uy năng của nó.

Thế nhưng, trận đồ vừa mới bố trí xong, một tiếng nổ lớn đã từ

bên trong truyền ra.

Thì ra một trong các kiếm môn đã bị Thái Nhất dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung đánh phá.

Phe Yêu tộc tự nhiên khí thế đại trướng, lòng tin tràn đầy.

Những đại năng Hồng Hoang đang quan chiến thì có phần lo lắng bất an.

Nếu Phục Hy thất bại, lần này e rằng bọn họ thật sự phải giao một vạn điểm tích lũy làm phí qua đường.

Tuy nhiên, Phục Hy lại tỏ ra vô cùng điềm tĩnh.

Nếu Ngũ Hành Kiếm Đồ dễ dàng bị phá như vậy, Tông chủ cũng sẽ không hao hết tâm lực để luyện chế nó.

Trong thế giới kiếm môn, đám Yêu tộc do Thái Nhất cầm đầu khí thế dâng cao, ngay khi y chuẩn bị tiếp tục đánh phá kiếm môn tiếp theo, một Yêu tộc tinh mắt bỗng phát hiện có điều không đúng. "Không đúng, thế giới kiếm môn kia chưa hề bị phá hủy, nó lại xuất hiện rồi." Thái Nhất vội vàng nhìn sang.

Quả nhiên, thế giới kiếm môn y vừa đánh phá lại xuất hiện lần nữa.

Vô lượng kiếm khí vẫn không ngừng cắn xé bọn họ. "Làm sao có thể?" Thái Nhất tế ra linh quang hộ thể, có chút không thể tin nổi mà nói. "Ngũ Hành Kiếm Trận, năm kiếm môn, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ." "Mỗi một môn đều tương ứng với kiếm ý Ngũ Hành, tương sinh tương khắc, kiếm khí sinh ra không ngừng." "Cho dù chỉ đánh phá bốn kiếm môn, trận pháp cũng sẽ không bị phá giải." Phục Hy nhàn nhạt nói.

Thủ đoạn của Tông chủ quả là thần quỷ khó lường.

Loại kiếm trận này tuy nói về sát phạt thì không bằng Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng nếu bàn về độ phức tạp khi phá trận thì tuyệt đối vượt xa Tru Tiên Kiếm Trận.

Bốn môn của Tru Tiên Kiếm Trận có thể phá riêng lẻ.

Còn năm kiếm trận của Ngũ Hành Kiếm Trận thì bắt buộc phải phá trừ cùng lúc mới có thể thực sự phá được Ngũ Hành Kiếm Trận.

Thế nhưng, muốn đồng thời phá trừ, nào có dễ dàng.

Năm môn có thể tùy ý biến đổi phương vị, cộng thêm vô lượng kiếm khí không ngừng ma diệt pháp lực và linh bảo của bọn họ, phi Ngũ Thánh bất khả phá.

Đương nhiên, với pháp lực hiện tại của Phục Hy, cũng không cần đến Ngũ Thánh.

Nhưng cũng cần năm vị Đại La Kim Tiên viên mãn tay cầm Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mới có thể phá trận.

Ngay lúc Phục Hy đang tán thưởng sự huyền diệu của kiếm trận, Ngũ Hành Kiếm Trận đã thực sự bộc phát ra uy năng thuộc về nó.

Năm loại kiếm ý dung hợp với nhau, hình thành kiếm khí vô sắc vô tướng, tràn ngập mọi ngóc ngách trong năm kiếm môn.

Mỗi một đạo kiếm khí đều có thể gây tổn thương cho cường giả Đại La Kim Tiên.

Đế Tuấn, Thái Nhất cùng đông đảo Yêu tộc bị nhốt trong trận, không ngừng thử các loại biện pháp nhưng đều không thể phá trận.

Dưới sự công kích của kiếm ý sinh sôi không ngừng, đã có không ít Yêu tộc không chịu nổi kiếm khí, bị xé thành mảnh vụn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trốn ở giữa đám Yêu tộc, trong lòng không

khỏi thở dài một hơi.

Xem ra lần này kế hoạch kiếm chác điểm tích lũy đã thất bại rồi.

Ngũ Hành Kiếm Trận này biến ảo khôn lường, lại sinh sôi không dứt.

Trong số bọn họ lại không có ai tinh thông trận pháp, muốn phá trận, khó. "Đạo huynh, làm sao bây giờ?" "Cứ thế này không ổn." Thái Nhất đỉnh đầu lơ lửng Hỗn Độn Chung, những kiếm khí này tự nhiên không thể làm y bị thương.

Nhưng cảm nhận pháp lực của bản thân không ngừng tiêu hao, y biết nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù có Tiên Thiên Chí Bảo cũng sẽ bị ma diệt đến chết trong kiếm trận. "Ta từ Hà Đồ Lạc Thư cảm ngộ ra một trận pháp, nhưng vẫn chưa hoàn toàn lĩnh ngộ hết." "Tên là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận." "Có thể kết nối với tinh thần ngoại vực, triệu hồi tinh lực của Chu Thiên vũ trụ, uy lực của ức vạn tinh thần, sức mạnh đủ để hủy thiên diệt địa." Đế Tuấn trầm giọng nói. "Đạo huynh, tuy là tàn trận, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể thử một lần." "Nếu không, tổn thất của chúng ta, Yêu tộc, sẽ quá lớn." Thái Nhất vội vàng nói.

Đế Tuấn gật đầu, nếu có thể cảm ngộ ra Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận hoàn chỉnh, Đế Tuấn tự tin có thể phá giải Ngũ Hành Kiếm Trận này.

Nhưng hiện tại chỉ là tàn trận, uy năng phát huy ra cũng có hạn.

Có điều với tình hình trước mắt, cũng chỉ còn cách thử một lần. "Yêu tộc nghe lệnh, theo chỉ huy của ta." Đế Tuấn quát lớn một tiếng, rất nhanh đã khiến đám Yêu tộc đang hoảng loạn ổn định lại.

Bọn họ bắt đầu nhanh chóng đứng vào vị trí theo yêu cầu của Đế Tuấn.

Rất nhanh, Hà Đồ Lạc Thư trên đỉnh đầu Đế Tuấn tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Vô lượng tinh thần chi lực được triệu hồi, chiếu xuống những cột sáng màu trắng bạc.

Chỉ cần nhìn qua một cái cũng có thể cảm nhận được uy năng kinh khủng ẩn chứa bên trong. "Không ngờ Đế Tuấn lại còn có chiêu này." "Chỉ có điều, đại trận này dường như vẫn chưa được cảm ngộ thành công hoàn toàn." Tiếp Dẫn ngưng trọng nhìn đại trận. "Hy vọng Đế Tuấn có thể chống đỡ được." "Nếu không mưu đồ của chúng ta sẽ tan thành mây khói." Chuẩn Đề thở dài một hơi.

Lâm Trường Sinh ở xa trên Bồng Lai Tiên Đảo tự nhiên cũng thu hết mọi chuyện vào mắt. "Nếu là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn chỉnh thì còn có thể thử một lần." "Còn bây giờ, chẳng qua chỉ là giãy giụa vô ích mà thôi." Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn chỉnh có thể đối kháng với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Sự thật đúng như lời Lâm Trường Sinh nói, vô lượng tinh quang chiếu xuống, tuy tiêu diệt vô số kiếm khí.

Nhưng dưới luồng kiếm khí tuần hoàn không dứt này, tàn trận căn bản không chống đỡ được bao lâu đã mất đi uy năng.

Không có sự bảo hộ của trận pháp, vô số đại năng Yêu tộc lần lượt vẫn lạc dưới sự cắn xé của kiếm khí.

Chương 138

Đế Tuấn và Thái Nhất tuy có lòng dùng linh bảo bảo vệ họ.

Nhưng làm vậy chỉ càng tiêu hao pháp lực của họ nhanh hơn, cuối cùng ngay cả bản thân họ cũng sẽ rơi vào hiểm cảnh.

Hàng ức vạn Yêu tộc không ngừng vẫn lạc dưới kiếm trận, sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất lúc này đã tái mét. "Đạo huynh." Thái Nhất khó khăn mở miệng.

Nếu không thỏa hiệp, Yêu tộc bọn họ sẽ thương vong thảm trọng.

Sắc mặt Đế Tuấn cực kỳ khó coi, lại một lần nữa bọn họ bị thủ đoạn của Trường Sinh Đạo Tôn áp chế.

Dù trong lòng không muốn, nhưng cũng đành phải nhận thua. "Phục Hy, lần này Yêu tộc chúng ta nhận thua." Phục Hy nghe xong, khẽ mỉm cười.

Y sảng khoái thu hồi Ngũ Hành Kiếm Đồ và Ngũ Hành Kiếm Trận.

Đợi đến khi kiếm trận được dỡ bỏ, tất cả đại năng Hồng Hoang nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, không khỏi kinh hô.

Đội ngũ Yêu tộc đông đảo ban đầu đã tổn thất ít nhất một phần năm.

Ngay cả những Yêu tộc may mắn sống sót cũng khí tức bất ổn, hiển nhiên là pháp lực đã tiêu hao không ít. "Chúng ta đi." Đế Tuấn và Thái Nhất dẫn Yêu tộc rời khỏi nơi này.

Đã không có cách nào kiếm chác điểm tích lũy, ở lại đây cũng chỉ tự rước lấy nhục.

Chi bằng sớm đi nhận thêm nhiệm vụ.

Phục Hy thấy vậy liền thu hồi Ngũ Hành Kiếm Trận rồi rời đi.

Trong lòng y cũng không ngớt lời khen ngợi bộ linh bảo này.

Đây còn là do y thúc đẩy Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Nếu đổi lại là Tông chủ ra tay, e rằng trong khoảnh khắc đã diệt sạch bọn họ rồi.

Ngày càng nhiều đại năng Hồng Hoang thấy Phục Hy chỉ dùng sức một người đã hóa giải thế lực Yêu tộc, trong lòng không khỏi dấy lên lòng kính sợ đối với Trường Sinh Tiên Tông.

Có đoạn nhạc đệm này, cho dù còn có kẻ nào có ý đồ riêng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa.

Mà Phục Hy cũng đã trở về Bồng Lai Tiên Đảo.

Bồng Lai Tiên Đảo. "Tông chủ, bộ Ngũ Hành Kiếm Đồ mà người luyện chế, ở một số phương diện thậm chí đã vượt qua cả Tru Tiên Kiếm Trận." Phục Hy trả lại Ngũ Hành Kiếm Đồ cho Lâm Trường Sinh. "Ngũ Hành Kiếm Trận này ta cũng là từ Tru Tiên Kiếm Trận mà có được cảm ngộ mới luyện chế thành." "Đợi đến khi công đức đủ, có thể nâng chúng lên cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo." "Đến lúc đó, uy năng tuyệt đối vượt qua Tru Tiên Kiếm Trận." Lâm Trường Sinh cười nói. "Không biết tiếp theo Tông chủ có dự định gì?" Phục Hy gật đầu hỏi. "Hiện tại mọi thứ đều đã đi vào quỹ đạo." "Ta cũng phải bắt đầu bế quan đột phá cảnh giới." "Như vậy mới có thể đối kháng với Hồng Quân sau khi hắn thành Thánh." Lâm Trường Sinh nói. "Tông chủ cuối cùng cũng muốn bước ra bước đó sao?" "Như vậy, thế giới Mộng Cảnh của chúng ta sẽ càng thêm vững chắc." Phục Hy có chút kích động nhìn Lâm Trường Sinh.

Một khi Tông chủ bước ra bước này, khí vận kim liên tuyệt đối sẽ

lại một lần nữa nở rộ.

Đến lúc đó bọn họ tu luyện cũng sẽ nhanh hơn. "Tiếp theo, thế giới Mộng Cảnh ngươi hãy dốc lòng hơn một chút." "Còn có một số chế độ khảo hạch của nội môn đều phải hoàn thiện triệt để." Lâm Trường Sinh dặn dò. "Tông chủ, người yên tâm." "Vừa hay ta cũng tu luyện đến bình cảnh, tiếp theo sẽ đặt trọng tâm vào việc xây dựng tông môn." Phục Hy đáp. "Ừm." Lâm Trường Sinh và Phục Hy lại trò chuyện một lúc, sau đó Phục Hy rời đi.

Suy nghĩ một chút, Lâm Trường Sinh lại gọi Khổng Tuyên đến. "Bái kiến Đạo Tôn." Khổng Tuyên vô cùng kích động hành lễ. "Ừm." "Tiếp theo ta cần bế quan một thời gian." "Còn khi nào tỉnh lại vẫn chưa thể biết được." "Ngươi thân là Tùy Thị Cửu Tiên, phải cùng La Ma thường xuyên đốc thúc việc tu luyện của các đệ tử nội môn." Lâm Trường Sinh cười nói. "Đạo Tôn yên tâm." "Các sư đệ sư muội hiện tại đều rất nỗ lực tu luyện." Khổng Tuyên vội vàng nói. "Tốt." "Đây là Hồng Mông Kiếm, Tiên Thiên Chí Bảo." "Ta đã để lại một đạo pháp lực trong Hồng Mông Kiếm." "Vạn nhất gặp phải nguy cơ mà Phó Tông chủ không thể giải quyết, ngươi có thể kích phát pháp lực trong đó." Tuy nói hiện tại tu vi cao nhất trên đại lục Hồng Hoang chẳng qua chỉ là Đại La Kim Tiên.

Nhưng để phòng ngừa vạn nhất, Lâm Trường Sinh vẫn để lại một tay. "Vâng, Đạo Tôn." Khổng Tuyên trịnh trọng nhận lấy Hồng Mông Kiếm.

Sau khi Khổng Tuyên rời đi, Lâm Trường Sinh bắt đầu bế quan.

Tiếp theo, y sẽ đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tu luyện không có năm tháng, thoáng chốc đã qua mấy nghìn năm.

Thế giới Mộng Cảnh dưới sự trấn giữ của các thân truyền đệ tử của Lâm Trường Sinh, trở nên ngày càng hoàn thiện.

Số người khiêu chiến ở Thực Chiến Lâu hiện nay vẫn không ít.

Đây đã là một nơi quan trọng để các đại năng Hồng Hoang rèn luyện thực lực của mình.

Mà những lời khiêu chiến đối với Thất Ngôn trong khoảng thời gian này cũng ngày càng ít đi.

Bởi vì ngay cả những tiên thiên thần thánh như Thông Thiên, Thái Nhất cũng không phải là đối thủ của Thất Ngôn, muốn giành được một vạn điểm tích lũy kia nào có dễ.

Có điều, Thông Thiên trong khoảng thời gian này lại khiến Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy khá bất mãn.

Nguyên nhân là từ sau khi thua Thất Ngôn, Thông Thiên liền thường xuyên lui tới Thực Chiến Lâu.

Có người có thể thắng y về kiếm đạo, cũng khiến Thông Thiên dấy lên ý chí chiến đấu.

Mối quan hệ giữa y và Thất Ngôn cũng dần dần trở nên hòa hoãn, cho đến khi trở thành đạo hữu có thể ngồi xếp bằng luận đạo.

Luyện Đan Lâu cũng đã mở cửa toàn diện, chật kín người. "Ngũ Hành đại sư, ta muốn luyện chế một loại đan dược thanh tâm ngưng thần, đây là dược liệu luyện chế." "Ngũ Hành đại sư, ta muốn luyện chế một viên đan dược tăng pháp lực, đây là dược liệu." Ngũ Hành từ khi trấn giữ Luyện Đan Lâu, ban đầu không có bao nhiêu người tìm y luyện đan.

Một là danh tiếng của Luyện Đan Lâu chưa được tạo dựng.

Hai là trình độ luyện đan của Ngũ Hành nhiều nhất chỉ ở cảnh giới nhị phẩm luyện đan sư.

Thực sự là có hơi thấp.

Hơn nữa tỷ lệ thành công cũng không cao.

May mà có tài nguyên của Trường Sinh Tiên Tông bồi dưỡng, lại có sự chỉ điểm của Đạo Tôn Lâm Trường Sinh, trình độ luyện đan của y mới không ngừng tăng lên.

Hiện tại đã miễn cưỡng là một lục phẩm luyện đan sư.

Cho nên khoảng thời gian này, số đại năng tìm y luyện chế đan dược cũng không ít.

Trận Pháp Lâu cách Luyện Đan Lâu không xa cũng náo nhiệt phi thường. "Bắc Huyền đại sư lại bế quan nghiên cứu trận pháp mới sao?" "Tiểu hình hộ sơn đại trận mà ngài ấy nghiên cứu lần trước hiệu quả không tồi, ta còn muốn đặc biệt mua thêm một bộ." "Bộ trận bàn đó ta cũng đã mua, có thể chống lại công kích dưới Đại La Kim Tiên, rất thực dụng, hơn nữa cũng không quá đắt, chỉ hơn một vạn điểm tích lũy." "Không hổ là thân truyền đệ tử của Trường Sinh Đạo Tôn a." "Đúng vậy, nói đến Trường Sinh Đạo Tôn, Ngũ Hành Kiếm Đồ mà ngài ấy luyện chế mới gọi là lợi hại, nghe nói ngày đó, Phó Tông chủ Phục Hy một mình mang theo Ngũ Hành Kiếm Đồ đã chém giết mấy chục vạn Yêu tộc, dọa lui Đế Tuấn bọn họ." "Là thật đó, hôm đó ta cũng ở trong đám người vây xem." "Đừng nói nhảm ở đây nữa, đã Bắc Huyền đại sư bế quan, có đạo hữu nào cùng ta đi xông vào Bất Tử Tuyệt Địa không?" Bất Tử Tuyệt Địa.

Cũng là do mấy vị thân truyền đệ tử của Lâm Trường Sinh bố trí.

Thần Hoàng, Thanh Huyền, Kim Đế, Kim Thái bốn người liên thủ mới bố trí được một nơi tuyệt địa.

Trong tuyệt địa có cảm ngộ về thần thông của mỗi người bọn họ.

Chỉ cần có người có thể xông qua tuyệt địa, sẽ giúp bọn họ tìm ra chỗ thiếu sót trong thần thông của mình để cải tiến.

Hiện tại, Bất Tử Tuyệt Địa này đã là tuyệt địa mới thứ ba sau khi được cải tiến.

Chỉ cần xông qua tuyệt địa, liền có thể nhận được điểm tích lũy, đồng thời còn có thể nâng cao thực lực bản thân.

Bất luận là đối với đại năng xông vào tuyệt địa hay đối với Thần Hoàng bọn họ, đều là chuyện tam toàn kỳ mỹ.

Thỉnh thoảng Nhiệm Vụ Lâu cũng sẽ giúp Thần Hoàng bọn họ phát bố nhiệm vụ, tìm người lập đội xông vào tuyệt địa.

Nhiệm Vụ Lâu hiện nay có thể nói là nơi có lưu lượng người đông nhất trong thế giới Mộng Cảnh.

Mỗi ngày số người nhận nhiệm vụ không đếm xuể.

Số người hoàn thành giao nộp nhiệm vụ cũng không ít.

Trong đó, Ngộ Đạo cũng đã thêm rất nhiều nhiệm vụ, đa số là các tài nguyên cần thiết trong tông môn.

Còn một số khác là thử nghiệm của nàng.

Trước khi bế quan, Đạo Tôn đã giao phó cho nàng, chỉ cần là nhiệm vụ thích hợp cho sự vận hành của Hồng Hoang đều có thể thử phát bố.

Nếu có phần thưởng công đức thì có thể hoàn toàn mở rộng.

Trong khoảng thời gian này, Ngộ Đạo cũng đã thử vài nhiệm vụ, quả thật có thành công.

Tuy công đức không nhiều, nhưng lại thắng ở chỗ số người nhận nhiệm vụ đông đảo.

Ví dụ như gần đây Ngộ Đạo đã phát bố một nhiệm vụ tu sửa khe nứt không gian ở Bắc Hải.

Tận cùng Bắc Hải đã là nơi có màng bọc đại địa.

Có không ít khe nứt không gian nhỏ.

Những khe nứt không gian này sẽ hấp thu tiên thiên linh khí, dẫn đến Bắc Hải cằn cỗi vô cùng.

Cho nên tu sửa khe nứt không gian cũng có lợi cho sự vận hành của Hồng Hoang.

Lần này, đám Yêu tộc như Đế Tuấn và Thái Nhất đã ngoan ngoãn hơn rất nhiều, không dám làm chuyện kiếm chác điểm tích lũy nữa.

Hiện tại mà nói, thế giới Mộng Cảnh đang phát triển mạnh mẽ, đã trở thành một phần không thể thiếu của chúng sinh Hồng Hoang.

Có điều nếu nói về náo nhiệt, Bảo Quang Các gần đây mới là nơi có lưu lượng người đông nhất.

Bảo Quang Các là một bảo địa để đổi linh bảo, linh căn.

Chương 139

Chỉ cần có điểm tích lũy, ở đây cái gì cũng có thể mua được, thậm chí là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Mặc dù trong khoảng thời gian này, vô số đại năng đã kiếm đủ điểm tích lũy để đổi lấy Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng số lượng ngược lại không hề giảm đi.

Tất cả điều này tự nhiên là vì có Bồ Tĩnh và Canh Sinh trấn giữ.

Có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh, cộng thêm sự hỗ trợ của vô số dược liệu luyện khí, trình độ luyện khí của họ cũng tăng lên nhanh chóng.

Đặc biệt là Đạo Tôn còn truyền cho họ Thiên Luyện Bảo Thuật, điều này khiến họ khi cấu trúc bảo cấm càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Cho nên hiện tại, việc luyện chế Trung Phẩm, thậm chí là Thượng Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo cũng đã có kinh nghiệm nhất định.

Có điều, Bảo Quang Các gần đây lại tuyên bố sẽ tổ chức buổi đấu giá đầu tiên của thế giới Hồng Hoang.

Đối tượng đấu giá là nhắm vào chúng sinh Hồng Hoang.

Bất kỳ ai cũng có thể tham gia.

Vật phẩm đấu giá có thể là do chúng sinh Hồng Hoang tạm thời mang ra đấu giá, cũng có thể là ủy thác cho Bảo Quang Các đấu giá.

Không chỉ vậy, Trường Sinh Tiên Tông cũng sẽ mang ra một phần vật phẩm để đấu giá.

Phương thức đấu giá có thể là dùng vật đổi vật, cũng có thể dùng

điểm tích lũy để mua.

Sau khi nghe tin này, tự nhiên đã gây ra chấn động lớn ở Hồng Hoang.

Phải biết trước khi có thế giới Mộng Cảnh, làm gì có chuyện dùng vật đổi vật.

Gặp được bảo vật không phải là cướp đoạt thì cũng là hạ sát thủ.

Bất kể là mình có dùng được hay không, ai dám tiến hành dùng vật đổi vật.

Ngay cả giữa mấy vị đạo hữu có giao tình tốt, cũng đều giữ lại một tay với nhau.

Điều này dẫn đến sự lãng phí tài nguyên cực lớn.

Có buổi đấu giá này, chúng sinh Hồng Hoang có thể mang tài nguyên mình không cần dùng đến để đổi lấy dược liệu mình muốn, đối với họ tuyệt đối là một kỳ ngộ.

Có điều, đa số chúng sinh Hồng Hoang đều giữ thái độ quan sát.

Họ không phải lo lắng về uy tín của Bảo Quang Các.

Bảo Quang Các cũng là sản nghiệp của Trường Sinh Tiên Tông, lại có thân truyền đệ tử Thủy Linh trấn giữ, uy tín đương nhiên không có vấn đề.

Điều họ lo lắng là thông tin của bản thân bị lộ ra.

Trong thế giới Mộng Cảnh mọi người còn có thể kiềm chế, nhưng cuối cùng vẫn sẽ trở về thế giới hiện thực.

Một khi thông tin về bảo vật mình đấu giá được tiết lộ ra ngoài, hoặc bị người khác động tay động chân, vậy thì tuyệt đối là một kết cục tử vong.

Đại lục Hồng Hoang không có quy tắc ràng buộc.

Đây mới là điều họ thực sự lo lắng.

May mà điểm này Lâm Trường Sinh đã sớm chỉ điểm cho Thủy Linh.

Thêm nữa, nàng tuy có chút tinh nghịch hoạt bát, nhưng tính tình vẫn khá ổn trọng.

Trong quá trình đó cũng đã thỉnh giáo Đại sư tỷ Ngộ Đạo, cũng đã thương nghị với mấy vị sư đệ sư muội khác, cho nên sớm đã có biện pháp. "Phàm là người tiến vào Bảo Quang Các đều sẽ được che giấu khí tức bản thân." "Tất cả vật phẩm tham gia đấu giá đều sẽ được kiểm tra nghiêm ngặt." "Bảo Quang Các miễn phí cung cấp nơi bế quan luyện hóa linh bảo." "Tất cả những người tiến vào Bảo Quang Các để đấu giá đều sẽ được đảm bảo an toàn trăm phần trăm, bất kỳ ai động thủ không chỉ bị diệt sát, mà còn bị xóa bỏ ấn ký nguyên thần trực tiếp trong thế giới Mộng Cảnh." Bốn quy tắc của Bảo Quang Các vừa ra, lập tức những kẻ có ý đồ riêng đều đành phải từ bỏ.

Nền tảng của Trường Sinh Tiên Tông vẫn chưa có ai dám đi khiêu chiến.

Lần này, số đại năng Hồng Hoang tham gia đấu giá lập tức tăng vọt.

Có sự kiểm soát của Thủy Linh, lại có các thân truyền đệ tử khác trấn giữ, buổi đấu giá lần này cũng kết thúc vô cùng viên mãn.

Các đại năng Hồng Hoang tham gia đấu giá đã nhận được tài nguyên mà họ muốn.

Trường Sinh Tiên Tông cũng mang ra một số đan dược và trận bàn chưa từng xuất hiện để đấu giá.

Vô cùng được săn đón.

Thậm chí Thủy Linh còn đấu giá được một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, là một chiếc quạt xếp.

Đương nhiên, kiện Hỗn Độn Linh Bảo này cũng đã bị hư hỏng, phẩm cấp giảm mạnh.

Chỉ còn ở cấp độ Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hơn nữa do bảo cấm bên trong hư hỏng rất nghiêm trọng, muốn tu sửa lại cực kỳ gian nan.

Thế nên mới có người nỡ mang ra đấu giá.

Trường Sinh Tiên Tông thứ không thiếu nhất chính là linh bảo, trực tiếp dùng vật đổi vật để đổi lấy kiện Hỗn Độn Linh Bảo này.

Thủy Linh trực tiếp ném cho Bồ Tĩnh và Canh Sinh đi nghiên cứu.

Nếu có thể tu sửa kiện linh bảo này, đối với con đường luyện khí của họ sẽ có sự thăng tiến cực lớn.

Đáng tiếc là không có công đức, nếu không họ có thể thử xem có thể tu sửa nó đến cấp độ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hay không.

Tin tức từ Phó Tông chủ Phục Hy truyền đến, tương lai công đức cũng có thể dùng điểm tích lũy để đổi.

Đương nhiên chỉ áp dụng cho đệ tử Trường Sinh Tiên Tông.

Tóm lại, hiện tại thế giới Mộng Cảnh đều đang phát triển theo hướng tốt đẹp.

Thậm chí vì sự tồn tại của thế giới Mộng Cảnh, xung đột giữa hai tộc Vu Yêu cũng đã giảm đi.

Bọn họ đều đang bận làm nhiệm vụ, đổi linh bảo.

Đây cũng được coi là một khoảng thời gian Hồng Hoang phát triển ổn định.

Mãi cho đến mấy vạn năm sau.

Ngày hôm đó, tử khí từ phương đông kéo đến ba vạn dặm.

Nhuộm cả bầu trời Hồng Hoang thành vạn trượng hào quang.

Pháp tắc kim kiều xuất hiện giữa hư không.

Vạn trượng công đức kim vân cuồn cuộn mênh mông, vô biên vô tế.

Long phượng cùng hót, trời giáng điềm lành.

Vô số dị tượng không ngừng diễn hóa giữa hư không.

Một cỗ uy áp vô song dường như đang dần dần thức tỉnh.

Chỉ mới là uy áp vừa thức tỉnh, đã khiến chúng sinh Hồng Hoang toàn bộ trong lòng run rẩy.

Côn Luân Sơn.

Nguyên Thủy và Thái Thanh Lão Tử kinh hãi nhìn lên hư không. "Đây rốt cuộc là sức mạnh gì, mà chỉ một tia uy áp đã khiến chúng ta không có bất kỳ ý niệm phản kháng nào." Nguyên Thủy kinh hãi nói. "Không biết." "Nhưng chắc không phải do Trường Sinh Tiên Tông gây ra." Thái Thanh Lão Tử cũng ánh mắt ngưng trọng. "Đạo huynh vì sao tự tin như vậy?" Nguyên Thủy vội vàng hỏi. "Tông môn của Trường Sinh Tiên Tông vẫn luôn không tìm thấy được, hơn nữa không thể suy tính." "Căn cứ vào việc Trường Sinh Đạo Tôn có thể tiến vào tiên thiên đại trận mà xem, khẳng định là được xây dựng trong một tòa tiên thiên đại trận chưa xuất thế." "Trước đây linh bảo mà y luyện chế hoặc đệ tử độ kiếp, phương hướng cơ bản đều ở phía Tứ Hải." "Mà lần tử khí từ đông đến này lại hội tụ ở hư không ngoại vực." "Cho nên ta mới có kết luận này." Thái Thanh Lão Tử nói. "Nói có lý." "Có điều lần này không biết là ai đột phá cảnh giới mà lại có dị tượng kinh người như vậy." "Ngay cả Thiên Đạo cũng đang chúc

mừng." Nguyên Thủy Thiên Tôn có chút hâm mộ nói. "Đến lúc đó tự nhiên sẽ biết." Thái Thanh Lão Tử nhìn một lúc rồi thu hồi ánh mắt.

Không chỉ Tam Thanh, mà Đế Tuấn, Thái Nhất, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, những tiên thiên thần thánh này toàn bộ đều có cảm ứng, nhìn về phía hư không.

Lần đột phá này cảnh giới thực sự quá lớn.

Thiên Đạo hạ mình, tuyệt đối là một cảnh giới mà bọn họ không thể tưởng tượng nổi.

Bồng Lai Tiên Đảo. "Phó Tông chủ, đây là ai đang đột phá vậy?" Ngộ Đạo cùng các thân truyền đệ tử vội vàng hỏi. "Chắc là Hồng Quân." "Theo lời Tông chủ, đây hẳn là cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân." "Tự nhiên sẽ dẫn tới sự chúc mừng của Thiên Đạo." Phục Hy ánh mắt sâu thẳm nhìn về phía hư không ngoại vực.

Hồng Quân lúc này đột phá Thiên Đạo Thánh Nhân, đối với bọn họ mà nói còn chưa biết là tốt hay xấu.

Tuy Tông chủ không bình luận nhiều về Hồng Quân, nhưng từ lời nói của người, cũng có thể biết được Hồng Quân là kẻ giỏi toan tính.

Trường Sinh Tiên Tông đã phá vỡ rất nhiều kế hoạch của hắn, chỉ sợ đợi đến khi hắn đột phá cảnh giới, việc đầu tiên chính là ra tay với Trường Sinh Tiên Tông.

Cũng không biết khi nào Tông chủ có thể xuất quan.

Dị tượng kinh người kéo dài gần mấy nghìn năm.

Ngay ngày hôm đó, dị tượng đạt đến đỉnh điểm.

Trời giáng dị tượng, Thiên Đạo chúc mừng.

Toàn bộ Hồng Hoang đều dâng lên khí tức điềm lành.

Ngày hôm đó, dị tượng này đã đạt đến đỉnh điểm.

Thời không vào khoảnh khắc này dường như bị đình chỉ ngưng đọng.

Giữa thiên địa hào quang bắc cầu, vạn trượng kim liên trào dâng.

Pháp tắc linh vận lưu chuyển.

Một đạo nhân mặc đạo bào trắng, tiên phong đạo cốt xuất hiện trên kim kiều hào quang.

Chương 140

Trong khoảnh khắc, thánh uy mênh mông như cửu thiên tinh hà, bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Khí thế cao quý vô địch từ trên người y tỏa ra.

Giờ phút này, đạo nhân này phảng phất như là vị tiên nhân thần linh cao quý nhất giữa đất trời.

Trong đôi mắt y, pháp tắc phù văn lưu chuyển.

Dường như có thể thấu suốt mọi áo nghĩa trên thế gian.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều kinh hãi cúi đầu. "Ngô là Đạo Tổ Hồng Quân, nay đã thành Thánh." "Sẽ khai tịch Tử Tiêu Cung ở ngoài Tam Thập Tam Thiên." "Ba nghìn năm sau, giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, người hữu duyên đều có thể đến nghe giảng áo nghĩa Đại Đạo." Lời của Đạo Tôn Hồng Quân vừa dứt, ánh mắt quét qua đại lục Hồng Hoang.

Sau đó, lông mày của y khẽ nhíu lại một cách không thể nhận ra, cuối cùng biến mất trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Côn Luân Sơn. "Cảnh giới Thánh Nhân?" "Sức mạnh vĩ đại như vậy, e rằng có thể dễ dàng diệt sát Trường Sinh Đạo Tôn kia?" Nguyên Thủy Thiên Tôn hưng phấn nói. "Tuy chưa từng so sánh rõ ràng." "Nhưng uy áp mà Đạo Tổ mang đến cho chúng ta là hoàn toàn không thể chống cự." "Trường Sinh Đạo Tôn kia hẳn không phải là đối thủ của ngài ấy." Thái Thanh Lão Tử hồi tưởng lại. "Tu vi cảnh giới của chúng ta kẹt ở Đại La Kim Tiên không thể tiến thêm." "Đạo Tổ giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, chúng ta nhất định phải đi, đây sẽ là một cơ duyên lớn." "Hiện tại chúng ta không phải đối thủ của Trường Sinh Đạo Tôn, nhưng không có nghĩa là tương lai chúng ta cũng không

phải đối thủ của y." Nguyên Thủy kích động nói. "Lời của nhị đệ không sai." "Hơn nữa ta có thể cảm nhận rõ ràng ánh mắt của Đạo Tôn ẩn chứa thiện ý." Thái Thanh Lão Tử cũng nhận ra ánh mắt của Đạo Tổ.

Dường như giữa họ có một mối liên hệ nhân quả rất sâu.

Tây phương Tu Di Sơn.

Đại lục Tây phương vốn nên tan hoang trăm mảnh, sau khoảng thời gian tu sửa địa mạo, đã hoàn chỉnh hơn trước rất nhiều.

Tiên thiên linh khí cũng bắt đầu trở nên nồng đậm.

Tuy không bằng đại lục Đông phương, nhưng ít nhất so với đại lục Tây phương trước đây, đã mạnh hơn mấy chục lần.

Có điều hiện tại gần như không có ai ở lại đại lục Tây phương.

Vì phong thủy địa hỏa đã được tu sửa gần xong.

Hơn nữa cũng không có tài nguyên gì, cho nên lại trở nên vắng vẻ. "Sư huynh, đó là Hồng Quân?" Chuẩn Đề kinh nghi bất định hỏi. "Đạo Tổ, Đạo Tôn?" "Chẳng lẽ giữa họ thật sự có liên hệ?" Tiếp Dẫn cũng không chắc chắn.

Nhớ lại ngày đó Trường Sinh Đạo Tôn xông vào tiên thiên đại trận của họ nói những lời kia, rốt cuộc là y cố ý nói cho họ nghe, hay là giữa Trường Sinh Đạo Tôn và Hồng Quân Đạo Tổ quả thực có liên quan? "Sư huynh, hiện tại mà nói, chúng ta đối với Đạo Tổ Hồng Quân không hiểu chút nào." "Chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến." "Hy vọng giữa Đạo Tổ và Trường Sinh Đạo Tôn không phải như chúng ta nghĩ." Chuẩn Đề thở dài một hơi.

Giữa họ và Trường Sinh Đạo Tôn ít nhiều có chút không vui.

Nếu họ là một phe, cơ duyên này thật không chắc có liên quan đến

họ.

Dưới chân Bất Chu Sơn. "Hồng Quân cuối cùng cũng thành Thánh." "Lời của Trường Sinh đạo hữu quả nhiên không sai a." "Cuối cùng cũng sắp đến ngày ta có thể gia nhập Trường Sinh Tiên Tông rồi." Nữ Oa lúc này mở mắt, lẩm bẩm.

Huynh trưởng Phục Hy của nàng gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, hưởng thụ khí vận tu luyện Đại Đạo đã khiến nàng hâm mộ vô cùng.

Hiện tại, nhân quả thuộc về nàng cuối cùng cũng sắp đến.

Chỉ cần kết thúc đoạn nhân quả này, là có thể gia nhập Trường Sinh Tiên Tông.

Bồng Lai Tiên Đảo. "Hồng Quân thành Thánh, quả nhiên như Tông chủ đã nói, đi theo con đường Thiên Đạo Thánh Nhân." "Tuy có thể nắm giữ một phần quyền hành của Thiên Đạo, nhưng hiện tại mà nói, Bồng Lai Tiên Đảo vẫn còn an toàn." Trong mắt Phục Hy thoáng qua một tia lo lắng nhàn nhạt.

Năng lượng của tiên thiên đại trận đã ngày một yếu đi, nếu Tông chủ không thể xuất quan trong khoảng thời gian này, Bồng Lai Tiên Đảo sẽ bị phơi bày trước mặt chúng sinh Hồng Hoang.

Đến lúc đó nói không chừng sẽ có nguy cơ mới xuất hiện.

Ngoài Tam Thập Tam Thiên.

Hồng Quân thi triển sức mạnh Thánh Nhân vô thượng, khai tịch ra thế giới thiên ngoại thiên này.

Lại trực tiếp dùng pháp lực xây dựng một tòa Tử Tiêu Cung.

Làm xong tất cả, Hồng Quân bắt đầu suy tính những sự kiện xảy ra trên đại lục Hồng Hoang trong khoảng thời gian y bế quan. "Tam

Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất liên thủ, cướp đoạt Tiên Thiên Chí Bảo, bị một kiếm trấn áp?" "Ngộ Đạo Trà Thụ loại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn này không chỉ hóa hình tu luyện, mà còn vượt qua Đại La Lôi Kiếp?" "Phục Hy lại từ chối gia nhập Yêu tộc, còn hướng Đại Đạo thề từ bỏ thân phận Yêu tộc, ngay cả Thiên Đạo cũng phải lùi bước?" "Thế giới Mộng Cảnh bao phủ Hồng Hoang, vô số sinh linh Hồng Hoang tranh nhau kiếm điểm tích lũy?" "Hai tộc Vu Yêu gần đây xung đột không ngừng giảm bớt?" "Phục Hy mang theo Ngũ Hành Kiếm Trận trấn áp mấy vạn vạn Yêu tộc?" "Hoàn thành nhiệm vụ chém giết hung thú, tu sửa địa mạo sẽ được trời ban công đức?" Cùng với sự suy tính không ngừng của Hồng Quân, cho dù là với tâm cảnh Thánh Nhân hiện tại của y, cũng không khỏi chấn kinh.

Vì sao trong khoảng thời gian y bế quan lại xảy ra nhiều chuyện như vậy?

Hơn nữa, chuyện sau còn vượt xa tưởng tượng của y hơn chuyện trước.

Mãi một lúc lâu sau, Hồng Quân mới dừng lại. "Trường Sinh Đạo Tôn hẳn là vị luyện đan đại sư thần bí kia." "Thế giới Mộng Cảnh, Trường Sinh Tiên Tông." "Ngươi rốt cuộc còn có bao nhiêu bí mật." Hồng Quân hai mắt nhìn về phía đại lục Hồng Hoang.

Trong đôi mắt y sáng lên vô lượng pháp tắc phù văn, có thể nhìn thấu pháp tắc huyền ảo của thế gian.

Một thế giới rực rỡ được tạo nên từ đạo vận Đại Đạo đan xen xuất hiện trong mắt y. "Thành tựu Mộng Cảnh Đại Đạo thật cao." "Chẳng trách những người khác không thể phá hoại hoặc nhìn thấu." Hồng Quân tuy không tu luyện Mộng Cảnh Đại Đạo.

Nhưng hiện tại y đã là Thiên Đạo Thánh Nhân, nắm giữ một phần

nhỏ quyền hành của Thiên Đạo.

Tự nhiên cũng có thể nhìn thấu huyền cơ của thế giới Mộng Cảnh trong nháy mắt.

Có điều, ngay khi y muốn dòm ngó thế giới Mộng Cảnh, Tiên Thiên Chí Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt bộc phát ra đạo vận Mộng Cảnh Đại Đạo nồng đậm, lại một lần nữa tăng cường toàn bộ thế giới Mộng Cảnh, che khuất tầm mắt của Hồng Quân.

Nếu Hồng Quân muốn tiếp tục dòm ngó, sẽ gây ra chấn động cho toàn bộ thế giới Mộng Cảnh, thậm chí là hư hại.

Hồng Quân chỉ trầm tư trong chốc lát, liền thu hồi ánh mắt.

Thế giới Mộng Cảnh này hiện đã thành khí hậu, tùy tiện phá hoại có thể sẽ gây ra oán hận của chúng sinh Hồng Hoang, được không bằng mất.

Muốn cưỡng ép chiếm lấy thế giới Mộng Cảnh, phải tìm được vị Trường Sinh Đạo Tôn kia trước.

Chỉ có điều, dù y đã đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân, vẫn không thể suy tính ra bất kỳ thông tin nào liên quan đến Trường Sinh Đạo Tôn này, càng đừng nói đến nơi ở của đạo trường.

Nhưng Hồng Quân không hề vội vàng.

Hiện nay tu vi của y đã đạt đến cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, muốn đối phó với một luyện đan đại sư thần bí hẳn là không khó.

Đến lúc đó, thế giới Mộng Cảnh có thể nắm trong tay mình.

Có điều hiện tại, y không cho phép thế giới Mộng Cảnh mở rộng một cách bình ổn như vậy, càng không cho phép Trường Sinh Tiên Tông một mình độc chiếm.

Muốn nắm giữ thế giới Mộng Cảnh, có thể bắt đầu công phá từ

bên trong trước.

Đến lúc đó mình lại khiến Trường Sinh Đạo Tôn kia thần phục, trong ngoài kết hợp, không mất uy phong của Thánh Nhân.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân đã có đối sách.

Tại Côn Luân Sơn.

Thái Thanh Lão Tử lúc này đang bế quan tu luyện.

Bỗng nhiên, ngài mở bừng hai mắt, trong ánh mắt tràn ngập niềm vui khó có thể kìm nén. "Đạo huynh, đã xảy ra chuyện gì?" Một bên, Nguyên Thủy cũng bị kinh động, vội vàng hỏi. "Vừa rồi Đạo Tổ dùng thần niệm truyền âm cho ta, bảo chúng ta đến Tử Tiêu Cung." Thái Thanh Lão Tử kích động nói.

Nếu có thể nhận được sự ưu ái của Thiên Đạo Thánh Nhân Đạo Tổ, Tam Thanh bọn họ nào lo lạc hậu sau Trường Sinh Đạo Tôn. "Vậy còn chờ gì nữa, chúng ta mau đi thôi." Nguyên Thủy nghe vậy, có chút không thể chờ đợi được. "Thông Thiên còn đang ở Mộng Cảnh Thế Giới, hay là gọi cả hắn đi cùng?" Thái Thanh Lão Tử do dự một chút rồi nói. "Đạo huynh, hiện giờ Thông Thiên và Thất Ngôn, tên thân truyền đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông kia, đi lại quá gần gũi." "Ta đã nhiều lần khuyên bảo, hắn chẳng những không nghe, ngược lại còn có chút tức giận với ta." "Bây giờ trái tim hắn đều đặt ở Trường Sinh Tiên Tông, chúng ta hà tất phải làm người xấu gọi hắn ra." "Lỡ như hắn không hứng thú với việc này, chẳng phải là đắc tội với Đạo Tổ sao?" Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy có chút tức giận.

Tam Thanh vốn là một thể.

Chính mình làm huynh trưởng khuyên hắn vài câu, hắn không những cãi lại, còn suýt nữa trở mặt.

Điều này thật sự khiến Nguyên Thủy tức điên.

Thái Thanh Lão Tử nhíu mày, "Nhị đệ nói có lý." "Vậy chúng ta đi thôi." Nói xong, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy bay về phía ba mươi ba tầng trời.

Bên ngoài ba mươi ba tầng trời, vô lượng cương phong, phong thủy địa hỏa phun trào.

Nếu thực lực không đủ, liều lĩnh tiến vào, đủ để dễ dàng nghiền nát cường giả dưới Đại La Kim Tiên.

Chẳng trách Đạo Tổ nói người có duyên đều có thể đến nghe giảng đại đạo.

Chỉ riêng cửa ải này thôi cũng đủ khiến không ít cường giả chùn bước.

Thế nhưng đối với Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy mà nói, việc đi qua những cương phong này cũng không có quá nhiều khó khăn.

Không lâu sau, Tử Tiêu Cung đã xuất hiện trước mắt họ.

Đạo vận nồng đậm, ngưng tụ mà không tan, vô số pháp tắc phù văn không ngừng bay múa.

Hà quang màu tím vàng chiếu rọi ức vạn dặm, tiên khí phiêu diêu, tử khí bốc lên.

Thật là một đạo trường của Thánh Nhân.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy vừa bước vào đạo trường, đã cảm nhận được sự tồn tại của pháp tắc một cách rõ ràng.

Nếu có thể bế quan ở đây một thời gian, việc đột phá cảnh giới chẳng phải là nước chảy thành sông sao.

Nhưng hai người không dám trì hoãn ở đây, diện kiến Thánh Nhân là việc quan trọng nhất.

Đến khi họ tới bên trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cũng đã mở hai mắt.

Chương 141

"Kính kiến Đạo Tổ." Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy vội vàng hành lễ.

Hồng Quân liếc nhìn một cái, mi đầu bất giác nhíu lại, nhưng vẫn dùng giọng điệu bình tĩnh hỏi, "Thông Thiên trong Tam Thanh tại sao không đến?" Có gì đó không đúng.

Hiện tại vẫn chưa phải là lúc Tam Thanh trở mặt, tại sao lại không thấy Thông Thiên?

Một cảm giác chệch khỏi quỹ đạo bình thường khiến Hồng Quân trong lòng có chút khó chịu. "Bẩm Đạo Tổ, tam đệ đang ở trong Mộng Cảnh Thế Giới để nâng cao thực lực." Thái Thanh Lão Tử đành phải đáp lời.

Lại là Mộng Cảnh Thế Giới.

Xem ra suy nghĩ của mình quả nhiên là chính xác, tuyệt đối không thể để Mộng Cảnh Thế Giới tiếp tục duy trì như vậy nữa. "Các ngươi nhìn nhận Trường Sinh Đạo Tôn như thế nào?" Hồng Quân hỏi.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn nhau, không biết mục đích của Đạo Tổ khi hỏi câu này.

Nhưng cũng chỉ có thể kể lại sự thật từ lúc hắn xông vào tiên thiên đại trận của họ. "Đạo Tổ, Trường Sinh Đạo Tôn này không chỉ cướp đoạt tài nguyên của chúng ta, mà còn cậy thực lực ép buộc chúng ta sau này phải giao ra hai món Tiên Thiên Chí Bảo." "Hành vi như vậy, xin Đạo Tổ hãy làm chủ cho chúng ta." Nguyên Thủy khóc lóc kể lể.

Hai người đều nhìn về phía Đạo Tổ Hồng Quân, thái độ của ngài

lúc này vô cùng quan trọng.

Nếu ngay cả Đạo Tổ cũng đứng về phía Trường Sinh Đạo Tôn, vậy thì họ hoàn toàn có thể dập tắt ý định báo thù rồi. "Dưới sự vận hành của Thiên Đạo, chúng sinh Hồng Hoang tự có quỹ đạo phát triển của mình." "Trường Sinh Đạo Tôn không tuân theo thiên lý, tùy ý vơ vét, đã vi phạm quy luật vận hành của Thiên Đạo." Hồng Quân nhàn nhạt nói.

Ngài hiện là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tuyệt đối không cho phép bất kỳ chuyện gì vi phạm quy luật vận hành của Thiên Đạo xảy ra.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy nghe vậy, hai mắt đều sáng lên.

Đạo Tổ quả nhiên đứng về phía chúng ta. "Đạo Tổ, đáng hận là Trường Sinh Đạo Tôn kia trốn trong tiên thiên đại trận, chúng ta không thể tìm được hắn." "Mộng Cảnh Thế Giới lại bị môn hạ của hắn nắm chặt, muốn ra tay với hắn, khó." Thái Thanh Lão Tử thở dài một hơi. "Đúng vậy Đạo Tổ, hiện nay Mộng Cảnh Thế Giới đã hội tụ hơn một nửa tài nguyên của Hồng Hoang." "Bị một Trường Sinh Tiên Tông nắm giữ là tuyệt đối không được." "Đáng tiếc là đệ tử môn hạ của hắn chiến lực phi thường mạnh mẽ, không nói đến việc sở hữu Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dường như cảm ngộ còn là Đại Đạo." "Quan trọng nhất là, Mộng Cảnh Thế Giới này đã dung hợp Tiên Thiên Chí Bảo của Trường Sinh Đạo Tôn, uy năng không phải là một tia nguyên thần của chúng ta có thể chống lại." Nguyên Thủy nói tiếp. "Không sao, ta sẽ ra tay." "Ta lần này gọi hai ngươi đến, mục đích chính là vì Mộng Cảnh Thế Giới." "Mộng Cảnh Thế Giới hiện đã hình thành một hệ thống đặc thù của Hồng Hoang, liên quan đến sự vận hành của Hồng Hoang." "Nơi quan trọng như vậy tuyệt đối không

thể nằm trong tay Trường Sinh Tiên Tông." "Ta với tư cách là Thiên Đạo Thánh Nhân còn có việc quan trọng hơn phải làm, cho nên Mộng Cảnh Thế Giới giao cho các ngươi mưu hoạch, thế nào?" Hồng Quân hiện giờ vừa mới tấn thăng Thiên Đạo Thánh Nhân, còn cần tiếp tục bế quan một thời gian.

Hơn nữa ngài mơ hồ có cảm giác, vị Trường Sinh Đạo Tôn thần bí kia có lẽ cũng đang đột phá cảnh giới. "Đạo Tổ, không phải chúng ta thoái thác." "Thực sự là với thực lực của hai người chúng ta, hiện tại không đủ để mưu hoạch Mộng Cảnh Thế Giới." Thái Thanh Lão Tử cười khổ một tiếng.

Ngài và Nguyên Thủy sớm đã bắt đầu mưu hoạch rồi.

Nhưng trước mặt thực lực, những mưu hoạch này tỏ ra vô nghĩa. "Ta vốn định ở Tử Tiêu Cung truyền đạo về con đường Đại La viên mãn." "Nếu đã như vậy, trước tiên truyền thụ cho hai ngươi." "Đợi đến khi Đại La viên mãn, ta sẽ lại truyền thụ cho các ngươi Trảm Tam Thi Chi Pháp." Nói xong, Hồng Quân chỉ một ngón tay về phía hai người.

Phương pháp tu luyện về Đại La viên mãn lập tức xuất hiện trong đầu họ.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy trong lòng vui mừng.

Hiện nay tuy nói trời đất sáng tỏ.

Nhưng họ cũng không biết con đường tu luyện tiếp theo phải đi như thế nào.

Có được sự chỉ điểm của Đạo Tổ, có nghĩa là họ có thể tiếp tục tu luyện tấn cấp.

Hơn nữa so với các đại năng khác của Hồng Hoang, họ sẽ dẫn đầu rất xa.

Đương nhiên, Trường Sinh Tiên Tông là ngoại lệ.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy không vội cảm ngộ phương pháp tu luyện trong đầu, họ đang chờ đợi sự sắp xếp tiếp theo của Hồng Quân. "Đây là Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, dùng để bình ổn phong thủy hỏa địa." "Nơi nó đi qua phong thủy hỏa địa đều bình ổn, cũng có thể vây khốn người và phòng ngự." "Trong đó vươn ra một cây cầu vàng, phi Thánh Nhân đều hóa thành tro bụi." "Diệu dụng vô cùng, có thể tăng thêm khí vận." Hồng Quân lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Lập tức dị tượng vạn thiên, tỏa ra vô thượng linh quang.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy hai người nhìn thấy mà trong lòng nóng rực.

Tiên Thiên Chí Bảo, Đạo Tổ vậy mà muốn ban cho họ Tiên Thiên Chí Bảo.

Lần này còn lo gì không mưu hoạch được Mộng Cảnh Thế Giới.

Có Đạo Tổ đứng sau lưng họ chống đỡ, cho dù Trường Sinh Đạo Tôn xuất hiện, cũng chỉ có một con đường bại vong.

Hồng Quân lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ nhưng vẫn chưa dừng lại.

Một đóa Tam Thập Lục Phẩm Thanh Liên được ngài lấy ra. "Đây là Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên." "Có thể hóa thành ba món Tiên Thiên Linh Bảo." "Tam Thanh các ngươi mỗi người có thể nhận một món." "Hai món đồ này giao cho Thái Thanh ngươi sử dụng." Hồng Quân vừa dứt lời, hai món linh bảo bay đến trước mặt Thái Thanh Lão Tử. "Đa tạ Đạo Tổ ban bảo vật." Thái Thanh Lão Tử trịnh trọng hành lễ.

Hồng Quân mỉm cười gật đầu, sau đó nhìn về phía Nguyên Thủy.

"Đây là Bàn Cổ Phiên." "Chủ công kích, có thể phá vỡ hỗn độn, đơn thể công kích chỉ đứng sau Khai Thiên Thần Phủ." "Bảo vật này sát phạt vô hạn, uy năng hủy thiên diệt địa, không thể tùy tiện sử dụng." "Cũng có thể tăng thêm khí vận." Lời vừa dứt, Bàn Cổ Phiên bay đến trước mặt Nguyên Thủy.

Cảm nhận được uy năng khủng bố chứa đựng trong món Tiên Thiên Chí Bảo này, nội tâm Nguyên Thủy cuồng loạn.

Thật là một món Tiên Thiên Chí Bảo tuyệt vời.

Nhưng vẫn chưa hết. "Thái Thanh có Thiên Địa Linh Lung Huyền Hoàng Tháp hộ thân, năng lực phòng ngự của ngươi còn kém một chút." "Đây là Chư Thiên Khánh Vân, là Thiên Đạo Vô Thượng Dị Bảo." "Là do hạo nhiên chính khí trong lòng Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, cấp bậc ngang với Tiên Thiên Chí Bảo." "Bảo vật này treo trên đỉnh đầu, liền có thể đứng vào thế bất bại." "Ngươi hãy nhận lấy cả hai đi." Chư Thiên Khánh Vân cũng bay đến trước mặt Nguyên Thủy. "Đa tạ Đạo Tổ ban bảo vật." Nguyên Thủy lòng đầy kích động nhận lấy hai món linh bảo. "Mấy món linh bảo này chỉ là tạm thời cho hai ngươi mượn dùng." "Đợi đến sau khi Tử Tiêu Cung giảng đạo, ta sẽ ban tặng hoàn toàn cho các ngươi." "Đáng tiếc Thông Thiên không ở đây, nếu không cũng có một số linh bảo ban cho hắn." "Như vậy ba người các ngươi mưu hoạch Mộng Cảnh Thế Giới sẽ vô cùng thuận lợi." Hồng Quân vô tình hay cố ý thở dài một hơi.

Nghe Đạo Tổ nói vậy, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy trong lòng lập tức cảm thấy khó chịu. "Đạo Tổ, có những linh bảo này bên mình, hai huynh đệ chúng ta tự nhiên cũng có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ." "Thông Thiên đi lại quá gần Trường Sinh Tiên Tông, vẫn là không nên để hắn biết thì hơn." Nguyên Thủy phẫn uất nói. "Ta tin tưởng thực lực của hai ngươi." Hồng Quân gật gật đầu.

Tam Thanh phải phân gia.

Nếu không ba vị Thiên Đạo Thánh Nhân, lại nắm giữ những Tiên Thiên Chí Bảo này.

Thân là Đạo Tổ Hồng Quân cũng sẽ vô cùng kiêng kỵ.

Hiện tại sớm có rạn nứt, cũng không hề cản trở kế hoạch mưu tính của ngài. "Đạo Tổ, có những Tiên Thiên Chí Bảo này, huynh đệ chúng ta có thể thả tay đi mưu hoạch Mộng Cảnh Thế Giới rồi." "Nhưng nếu Trường Sinh Đạo Tôn ra tay thì sao?" Thái Thanh Lão Tử có chút do dự.

Thực sự là bị hắn đánh cho sợ rồi.

Hơn nữa nói về Tiên Thiên Chí Bảo, Trường Sinh Đạo Tôn cũng không thiếu. "Yên tâm, hắn nếu ra tay, ta tất nhiên sẽ ra tay." Hồng Quân quả quyết nói.

Nghe lời của Đạo Tổ, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy hoàn toàn yên lòng. "Hai ngươi có thể tìm Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng nhau mưu hoạch." "Thay ta chuyển lời cho họ, chỉ cần làm tốt, tương lai cũng sẽ có một hồi tạo hóa." Một lúc sau, giọng nói của Hồng Quân truyền đến.

Về Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hồng Quân cũng đã suy tính ra một số biểu hiện của họ trong khoảng thời gian này.

Có họ ra mặt, mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Đồng thời cũng ban một món Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, để Thái Thanh chuyển giao.

Dù sao ngài cũng chỉ vì nhân quả lớn của phương Tây, mới định truyền đạo cho hai người.

Ban cho một món linh bảo, đã là không tệ rồi. "Vâng, Đạo Tổ."

Nhớ tới hai người phương Tây kia, hai người tuy trong lòng không muốn, nhưng cũng chỉ có thể đồng ý. "Chuyện ở đây đã xong, các ngươi đi đi." Hồng Quân sắp xếp xong, liền phất tay. "Đạo Tổ, chúng ta xin cáo từ." Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy hành lễ xong, rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Khi trở về Côn Luân Sơn, hai người cũng bắt đầu mưu hoạch. "Đạo huynh, Đạo Tổ hậu đãi chúng ta như vậy, là vì sao?" Nguyên Thủy nhỏ giọng hỏi.

Vừa là phương pháp tu luyện, vừa là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tuy họ trong lòng vui mừng, nhưng cũng có nghi hoặc. "Đạo Tổ là Thiên Đạo Thánh Nhân, mọi việc đều tuân theo sự vận hành của Thiên Đạo." "Ngươi và ta là do nguyên thần của Bàn Cổ Đại Thần hóa thành, là tiên thiên thần thai thánh." "Đây vốn dĩ là cơ duyên của chúng ta." Thái Thanh Lão Tử nghĩ một lúc rồi nói.

Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, cách nói này cũng xem như hợp tình hợp lý. "Nguyên Thủy, đi gọi Thông Thiên về đi." Một lúc sau, Thái Thanh Lão Tử nói. "Đạo huynh, lập trường của Thông Thiên huynh cũng không phải không biết." "Gọi hắn về, nói không chừng sẽ tiết lộ kế hoạch của chúng ta." Nguyên Thủy nghe vậy, có chút không muốn. "Tam Thanh chúng ta dù sao cũng là một thể." "Lần này cũng xem như là lần cuối cùng chúng ta cho hắn cơ hội." "Nếu hắn vẫn chấp mê bất ngộ, vậy cũng đừng trách hai người chúng ta không nể tình huynh đệ." Thái Thanh Lão Tử nói.

Nguyên Thủy nghe xong, cuối cùng vẫn gật đầu đồng ý.

Tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới, tìm Thông Thiên trở về. "Đạo huynh, vội vã gọi ta về có chuyện gì?" Thông Thiên có chút nóng nảy hỏi.

Cuộc giao đấu của hắn với Thất Ngôn đã khiến hắn có chút cảm

ngộ.

Đang lúc lĩnh ngộ một vài kiếm ý, thì bị Nguyên Thủy mặt mày không vui gọi về. "Thông Thiên, ngươi có phải đã quên chúng ta Tam Thanh là một thể rồi không?" Nhìn thấy bộ dạng của Thông Thiên, Thái Thanh Lão Tử không nhịn được nhíu mày. "Đạo huynh, trong lòng ta vẫn luôn xem hai vị là huynh đệ." "Làm gì có chuyện quên?" Thông Thiên tuy nóng nảy, nhưng trọng tình cảm.

Chương 142

Với Nguyên Thủy quả thực có chút không vui, nhưng đều bị hắn quên sau lưng rồi. "Tốt nhất là vậy." Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng.

Thông Thiên thấy vậy, định mở miệng, Thái Thanh Lão Tử vội vàng ngắt lời hắn, "Gọi ngươi về là vì chuyện Mộng Cảnh Thế Giới." "Mộng Cảnh Thế Giới là do Trường Sinh Đạo Tôn sáng lập." "Không bàn đến ân oán giữa chúng ta và hắn, chỉ riêng việc Mộng Cảnh Thế Giới đã bắt đầu ảnh hưởng đến sự vận hành bình thường của Hồng Hoang, chúng ta cần phải can thiệp." Thái Thanh Lão Tử nhấn mạnh hai chữ "ân oán", chính là hy vọng Thông Thiên có thể nhận thức rõ lập trường của mình. "Đạo huynh, ta thấy huynh và Nguyên Thủy quá kiêng kỵ Trường Sinh Đạo Tôn rồi." "Giữa chúng ta quả thực có ân oán, ta cũng định sau khi thực lực tăng lên sẽ lại khiêu chiến hắn." "Nhưng Mộng Cảnh Thế Giới cung cấp cho chúng ta rất nhiều tiện lợi, không ngừng mài giũa thực lực của chúng ta." "Tại sao cứ nhất định phải dòm ngó Mộng Cảnh Thế Giới?" "Không nắm giữ Mộng Cảnh Đại Đạo, cho dù chúng ta khống chế được Mộng Cảnh thì có thể làm gì?" Thông Thiên thực sự không hiểu, chấp niệm của hai người này đối với Mộng Cảnh Thế Giới sao lại sâu đến vậy.

Thu hoạch tài nguyên từ đó, nâng cao bản thân không tốt sao? "Ngươi tưởng Mộng Cảnh Thế Giới là để phục vụ chúng ta sao?" "Chúng sinh Hồng Hoang chúng ta đều phơi bày bí mật dưới tầm mắt của hắn, tương lai chẳng phải sẽ bị Trường Sinh Đạo Tôn khống chế sao." "Ngươi thân là Bàn Cổ chính tông, cả ngày qua lại với một tên thân truyền, tự hạ thấp thân phận của mình!" Nguyên Thủy không nhịn được xen vào mắng lớn một tiếng. "Thân phận gì chứ." "Ta và Thất Ngôn đạo hữu tâm đầu ý hợp, cùng nhau luận đạo, mài giũa

kiếm ý." "Đây chính là quá trình truy cầu đại đạo, ta không thấy có gì không ổn." Thông Thiên trừng mắt nhìn Nguyên Thủy nói. "Được rồi." "Đừng tranh cãi nữa." "Thông Thiên, ta chỉ hỏi ngươi một câu." "Có thể quay về với Tam Thanh, vạch rõ giới hạn với Trường Sinh Tiên Tông hay không?" Sắc mặt của Thái Thanh Lão Tử lúc này cũng không tốt lắm. "Đạo huynh, ta vẫn luôn là một thành viên của Tam Thanh." "Ân oán giữa Trường Sinh Đạo Tôn và ta, ta cũng sẽ nhớ kỹ." "Quan hệ giữa Trường Sinh Tiên Tông và chúng ta không hề xung đột." Thông Thiên cũng kiên trì nói.

Hắn và Thất Ngôn chỉ là bạn luận đạo, về Tam Thanh hay Trường Sinh Tiên Tông chưa bao giờ nói nhiều. "Nếu đã như vậy, Tam Thanh chúng ta phân gia đi." Thái Thanh Lão Tử bảo Nguyên Thủy gọi Thông Thiên về, để hắn bày tỏ lập trường.

Chính là hy vọng Thông Thiên sẽ vạch rõ giới hạn với Mộng Cảnh Thế Giới, với Trường Sinh Tiên Tông.

Chỉ cần hắn đồng ý, Thái Thanh Lão Tử, thậm chí cả Nguyên Thủy, vẫn sẽ coi hắn là một thể, là huynh đệ.

Cũng sẽ tiết lộ cho hắn kế hoạch mưu đồ Mộng Cảnh Thế Giới sắp tới.

Đáng tiếc, Thông Thiên lại không cho rằng lập trường của mình có vấn đề gì.

Từ đầu đến cuối, trong lòng hắn đều coi Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy là huynh đệ của mình.

Cho dù hắn có đi lại gần gũi với Trường Sinh Tiên Tông, cũng không hề xung đột.

Không ngờ, chỉ vì một chút khác biệt lập trường, Thái Thanh Lão Tử lại nói ra chuyện phân gia. "Đạo huynh, hai vị nói lời này có thật

không?" Thông Thiên cũng là người nóng tính. "Thông Thiên, cơ hội đã cho ngươi rồi." "Ngươi lại cứ kiên trì lập trường của mình." "Vậy thì đừng trách chúng ta." Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng.

Hắn sớm đã nói với Thái Thanh Lão Tử rằng Thông Thiên cố chấp, bây giờ ngài đã tin rồi chứ. "Tốt, tốt, tốt." "Phân gia thì phân gia." Thông Thiên cũng không hề chịu thua kém. "Thông Thiên, phân gia không có nghĩa là Tam Thanh chúng ta từ đây kết thù." "Chỉ là lý niệm khác nhau, tu luyện cùng nhau sẽ nảy sinh xung đột mà thôi." Thái Thanh Lão Tử cuối cùng vẫn thở dài một hơi, nói một câu mềm mỏng. "Nếu đã như vậy, vậy ta đi tìm đạo trường khác là được." Thông Thiên tuy tức giận, nhưng cũng đồng tình với lời của Thái Thanh Lão Tử. "Đây là Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên." "Do Đạo Tổ ban cho." "Có thể phân hóa thành ba bảo vật." "Một trong số đó là cơ duyên thuộc về ngươi." Thái Thanh Lão Tử lấy ra Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên.

Dưới sự rót vào của pháp lực, đóa Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên này phát ra thanh quang chói mắt.

Sau đó tự động phân hóa.

Hồng liên hóa thành Bàn Long Biển Quải, bay về phía Thái Thanh Lão Tử.

Bạch ngẫu hóa thành Tam Bảo Ngọc Như Ý, bay về phía Nguyên Thủy.

Thanh diệp hóa thành Thanh Bình Kiếm, bay về phía Thông Thiên.

Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, tam giáo nguyên bản thị nhất gia.

Vốn dĩ phải sau khi thành Thánh, Tam Thanh mới phân gia, không ngờ lại vì chuyện này mà xảy ra trước thời hạn.

Trong đó tuy có liên quan đến Mộng Cảnh Thế Giới, nhưng cũng có sự thúc đẩy ngấm ngầm của Hồng Quân.

Thông Thiên nhận lấy Thanh Bình Kiếm, cười lớn một tiếng, "Hai vị huynh trưởng, Thông Thiên đi đây." Nói xong, Thông Thiên rời khỏi Côn Luân Sơn.

Nhìn Thông Thiên tiêu sái rời đi, Nguyên Thủy chỉ hừ lạnh trong lòng, cũng không nói gì. "Đạo huynh, bây giờ phải làm sao?" Nguyên Thủy hỏi. "Vốn dĩ có bảo vật Đạo Tổ ban, hai người chúng ta đủ để mưu hoạch Mộng Cảnh Thế Giới." "Nhưng Đạo Tổ đã nói muốn kéo Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề vào cuộc, vậy thì gọi họ đến đi." Thái Thanh Lão Tử thu lại Bàn Long Biển Quải rồi nói. "Hai người này vô sỉ đến cực điểm, danh tiếng ở Mộng Cảnh Thế Giới không tốt lắm." "Chúng ta qua lại với họ, e rằng danh tiếng sẽ bị ảnh hưởng." Nguyên Thủy nhíu mày. "Chính vì sự vô sỉ của họ, ngược lại lại thuận tiện cho hành động của chúng ta." "Để họ ra mặt, chúng ta lui về phía sau." "Đợi đến cuối cùng chúng ta lại ra mặt thu dọn." Thái Thanh Lão Tử nói.

Nguyên Thủy nghe vậy, gật gật đầu, nghĩ như vậy cũng đúng.

Rất nhanh, Nguyên Thủy đã tìm thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong Mộng Cảnh Thế Giới.

Nhưng hắn không giao lưu những chuyện này ở Mộng Cảnh Thế Giới, dù sao cũng có Tiên Thiên Chí Bảo giám sát, lỡ như tiết lộ kế hoạch của họ thì mất nhiều hơn được.

Rất nhanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã đến Côn Luân Sơn. "Hai vị đạo hữu, không biết có chuyện gì mà nhất định phải thương nghị ở đây?" Tiếp Dẫn nghi hoặc hỏi. "Đúng vậy." "Tại sao không thấy Thông Thiên đạo hữu?" Chuẩn Đề cũng mở miệng hỏi. "Thông Thiên có dự định của riêng mình." "Gọi các ngươi qua đây là vì mệnh lệnh của Đạo Tổ." Nguyên Thủy không vui nói.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liếc nhau, trong lòng khẽ động.

Không ngờ Đạo Tổ đã gặp Thái Thanh và Nguyên Thủy rồi.

Xem ra họ đã nhận được sự sắp xếp của Đạo Tổ.

Vừa hay họ cũng có thể nhân cơ hội này dò xét một chút.

Xem lập trường của Đạo Tổ là gì.

Đồng thời, hai người họ cũng âm thầm ghi nhớ.

Xem ra Thông Thiên đã gây sự với hai người này rồi. "Không biết Đạo Tổ có phân phó gì?" Tiếp Dẫn mở miệng hỏi. "Mọi sự vận hành ở Hồng Hoang, cần phải tuân theo ý chí của Thiên Đạo." "Đạo Tổ..." Thái Thanh Lão Tử đơn giản thuật lại lời của Hồng Quân. "Cho nên, Đạo Tổ bảo chúng ta chuyển lời một câu." "Chỉ cần các ngươi phối hợp tốt với chúng ta, mưu hoạch Mộng Cảnh Thế Giới, tương lai sẽ tặng các ngươi một hồi đại tạo hóa." Đem Đạo Tổ ra trước, lát nữa sắp xếp họ cũng sẽ nghe lời hơn. "Chúng ta cảm kích Đạo Tổ ghi nhớ, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ này." "Thái Thanh đạo hữu, ngài nói đi, có sắp xếp gì?" Tiếp Dẫn hưng phấn nói.

Họ sớm đã dòm ngó tài nguyên của Mộng Cảnh Thế Giới rồi.

Nhưng vì thực lực và bối cảnh của Trường Sinh Tiên Tông, họ căn bản không dám động thủ.

Bây giờ tốt rồi, có Đạo Tổ chống lưng, họ có thể thả tay làm rồi. "Rất đơn giản." "Hiện nay trong Mộng Cảnh Thế Giới một nhà độc đại." "Tất cả tài nguyên đều bị Trường Sinh Tiên Tông nắm giữ." "Việc các ngươi cần làm là dẫn dắt sự bất mãn của chúng sinh Hồng Hoang, từ đó ép buộc Trường Sinh Tiên Tông nhượng bộ." "Kế hoạch cụ thể là như thế này..." Thái Thanh Lão Tử bắt đầu trình bày kế hoạch của mình.

Nguyên Thủy thỉnh thoảng bổ sung vài câu.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe mà mày bay mặt múa. "Thái Thanh đạo hữu, ngài yên tâm đi." "Nhiệm vụ này chúng ta bảo đảm có thể làm một cách hoàn hảo." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vỗ ngực bảo đảm. "Tốt." "Chỉ cần có thể khống chế Mộng Cảnh Thế Giới, lợi ích tương lai là không thể đong đếm." Thái Thanh Lão Tử cười nói.

Nói xong, ngài cũng chuyển giao Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên mà Đạo Tổ ban cho Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn tự nhiên là trong lòng một trận vui mừng.

Cầm linh bảo, hai người vội vã rời khỏi Côn Luân Sơn. "Đạo huynh, lần này Mộng Cảnh Thế Giới cuối cùng cũng sắp bị chúng ta khống chế rồi." Nguyên Thủy có chút kích động nói.

Đạo Tổ bận bế quan cảm ngộ Thiên Đạo, người có thể tiếp quản Mộng Cảnh Thế Giới dường như chỉ có hai người họ.

Nghĩ đến lượng tài nguyên khổng lồ mỗi ngày trong Mộng Cảnh Thế Giới, hắn không nhịn được hưng phấn. "Nhị đệ, vẫn phải bình tĩnh." "Tuy có Đạo Tổ chống lưng, nhưng thực lực của chúng ta cũng phải theo kịp." Thái Thanh Lão Tử cười nói. "Đạo huynh nói rất đúng." "Vừa hay nhân khoảng thời gian này, chúng ta có thể bế quan đột phá cảnh giới." Nguyên Thủy rất nhanh cũng bình tĩnh lại nói.

Sau khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trở về đại lục phương Tây, liền không thể chờ đợi được nữa tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới.

Họ quen đường quen lối đến khu giao dịch tự do.

Nơi này bình thường tụ tập không ít chúng sinh Hồng Hoang.

Bị hạn chế bởi căn nguyên và thực lực, phần lớn nhiệm vụ ở Lâu Nhiệm Vụ họ đều không thể hoàn thành.

Cho nên chỉ đành tụ tập ở đây giết thời gian.

Đừng xem thường những người này, số lượng ít nhất cũng có mấy trăm triệu.

Liên hợp lại cũng là một sức mạnh không nhỏ.

Mà mưu đồ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đối với Mộng Cảnh Thế Giới sẽ bắt đầu từ nhóm người này.

Khu giao dịch tự do của Mộng Cảnh Thế Giới.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người tách ra, rải rác ở các góc của khu giao dịch. "Nghe nói chưa?

Đạo Tổ thành Thánh, sắp tiếp quản Mộng Cảnh Thế Giới." Tiếp Dẫn đột nhiên nói trong đám người. "Tiếp Dẫn đạo hữu, ngươi lại đang khoác lác phải không?" "Đạo Tổ vừa mới thành Thánh, làm sao lại triệu kiến ngươi?" Có người nhận ra Tiếp Dẫn, lập tức trêu chọc một câu. "Các ngươi đừng không tin." "Ta tuy không gặp được Đạo Tổ, nhưng Đạo Tổ đã truyền âm cho ta." Tiếp Dẫn có chút đắc ý nói. "Truyền âm?" "Tiếp Dẫn đạo hữu, ngươi thử nói nghe xem, Đạo Tổ nói với ngươi những gì?" Những người khác đều mang vẻ mặt không tin. "Đạo Tổ là Thiên Đạo Thánh Nhân, tuân theo đều là sự vận hành bình thường của Thiên Đạo." "Hiện nay Mộng Cảnh Thế Giới đang điên cuồng vơ vét tài nguyên của đại lục Hồng Hoang." "Điều này dẫn đến nội tình của Trường Sinh Tiên Tông ngày càng mạnh, mà tu sĩ Hồng Hoang chúng ta lại ngày càng yếu." "Thật đáng thương cho những người không ngừng làm nhiệm vụ kia vẫn chưa ý thức được, Trường Sinh Tiên Tông chỉ bỏ ra một chút tài nguyên, họ đã phải trả giá gấp trăm lần." "Cứ kéo dài như vậy, tu sĩ chúng ta phải làm sao?" "Sự vận hành của đại lục Hồng Hoang chẳng phải là do một mình Trường Sinh Tiên Tông quyết định sao?" Tiếp Dẫn bất mãn lớn tiếng nói.

Chương 143

Lời nói dối tuôn ra như nước, không hề có chút khó chịu nào. "Tuy nhân phẩm của Tiếp Dẫn không tốt, nhưng lời này nói không sai." "Đúng vậy, chúng ta căn nguyên kém một chút, trước đây còn có thể tìm kiếm cơ duyên, bây giờ hễ có một chút tài nguyên, đều bị vơ vét hết rồi." "Dã tâm của Trường Sinh Tiên Tông, chúng ta đều thấy rõ, thật nực cười là những người hoàn thành nhiệm vụ kia vẫn còn vui vẻ không biết mệt." "Nhưng nhìn thấu rồi thì sao?

Trường Sinh Tiên Tông tùy tiện ra một đệ tử, chúng ta đều không phải đối thủ, huống chi còn có Trường Sinh Đạo Tôn trấn giữ sau lưng." "Không sai, trong Mộng Cảnh Thế Giới chỉ là một tia nguyên thần của chúng ta, muốn phản kháng càng khó." Mọi người nghe vậy, nhao nhao lắc đầu thở dài.

Họ tụ tập ở đây, chẳng phải là vì không có nhiệm vụ để làm, căn nguyên không đủ sao. "Chư vị, Trường Sinh Tiên Tông một nhà độc đại, tài nguyên đều bị họ nắm giữ, điều này tuyệt đối không được." "Phải để họ giao ra phần lớn tài nguyên, nếu không những người như chúng ta làm sao tiếp tục tu luyện để mạnh lên." Điều Tiếp Dẫn muốn chính là châm ngòi lửa ở khu giao dịch tự do.

Từ đó gây áp lực cho Trường Sinh Tiên Tông. "Tiếp Dẫn đạo hữu, chúng ta sao cảm thấy ngươi đang có ý đồ xấu vậy?" "Ta cũng thấy vậy, Tiếp Dẫn đạo hữu ngươi không phải nói Đạo Tổ truyền âm cho ngươi sao?

Lẽ nào chỉ nói những thứ này?" Tuy một bộ phận người đã bị kích động.

Nhưng đa số vẫn rất bình tĩnh.

Danh tiếng của Tiếp Dẫn này không tốt lắm.

Nếu nhẹ dạ tin lời hắn, bị bán đi cũng không biết. "Đây chỉ là một phần." "Đạo Tổ còn nói, Mộng Cảnh Thế Giới thuộc về Hồng Hoang, nên phục vụ cho chúng sinh Hồng Hoang." "Chỉ cần chúng ta có thể đoạt được Mộng Cảnh Thế Giới, sẽ truyền thụ phương pháp tu luyện tiếp theo." "Phương pháp tu luyện của cảnh giới tiếp theo quan trọng như thế nào, không cần ta nói nhiều chứ?" Tiếp Dẫn có chút thần bí và đắc ý nói.

Lần này, tất cả mọi người ở đây đều có hứng thú.

Hiện tại mà nói, tuy trời đất sáng tỏ, nhưng cũng không có phương pháp tu luyện thích hợp.

Về phần Lâu Công Pháp của Mộng Cảnh Thế Giới, có bao nhiêu người có thể cảm ngộ ra công pháp.

Cho dù cảm ngộ ra công pháp thì sao?

Họ không thể tu luyện Đại Đạo, cũng không biết cảnh giới tiếp theo rốt cuộc là gì.

Cho nên phương pháp tu luyện của cảnh giới tiếp theo đối với những người này mới là sự cám dỗ lớn nhất. "Tiếp Dẫn đạo hữu, mau nói đi, phương pháp tu luyện của cảnh giới tiếp theo rốt cuộc là gì?" Tiếp Dẫn nhìn biểu hiện của những người này, trong lòng biết mục đích đã đạt được một nửa. "Những điều này vốn dĩ là Đạo Tổ định khi giảng đạo ở Tử Tiêu Cung mới truyền thụ." "Bây giờ ta nói ra sớm e là không tốt lắm?" Tiếp Dẫn có chút khó xử nói. "Tiếp Dẫn đạo hữu, mau nói đi, chúng ta sẽ không tiết lộ ra ngoài đâu." Những chúng sinh Hồng Hoang vây quanh Tiếp Dẫn vội vàng nói. "Thôi được." "Sau khi Đại La viên mãn, là Chuẩn Thánh Trảm Tam Thi Chi Pháp." "Cần có tiên thiên chi vật để ký thác." "Cho nên chư vị nên hiểu tại sao ta vừa rồi lại nói như vậy rồi chứ." "Nếu không có tài

nguyên, chúng ta cho dù nắm giữ phương pháp tu luyện thì có thể làm gì?" Tiếp Dẫn nặng nề thở dài một hơi.

Chuẩn Thánh Trảm Tam Thi Chi Pháp?

Còn cần tiên thiên chi vật để ký thác? "Tiếp Dẫn đạo hữu, lời ngài nói không phải là đang lừa gạt chúng ta chứ?" Có người thăm dò nói. "Chư vị, đây là nhân quả lớn bằng trời." "Ta Tiếp Dẫn cho dù mặt dày đến đâu, cũng không dám nói bừa." Tiếp Dẫn nói.

Mọi người trầm mặc một lúc, sau đó nhìn về phía Tiếp Dẫn, "Tiếp Dẫn đạo hữu, ngài nói phải làm sao đây?" Có phương pháp tu luyện, tương đương với có hy vọng. "Cảnh giới tiếp theo bắt buộc phải có tiên thiên chi vật để ký thác." "Cho dù chúng ta trực tiếp xông vào Bảo Quang Các, cũng không có tác dụng lớn." "Cho nên chỉ có khống chế Mộng Cảnh Thế Giới mới là cách giải quyết triệt để." "Bây giờ chúng ta chỉ có thể ép buộc Trường Sinh Đạo Tôn ra mặt, phân chia một nửa tài nguyên của Mộng Cảnh Thế Giới cho chúng ta nắm giữ." Tiếp Dẫn trầm giọng nói. "Tiếp Dẫn đạo hữu nói không sai, Mộng Cảnh Thế Giới không thể chỉ phục vụ cho Trường Sinh Tiên Tông." "Ta tán thành lời của Tiếp Dẫn đạo hữu." "Nhưng nếu Trường Sinh Đạo Tôn ra tay thì sao?" Có người vẫn có chút lo lắng hỏi. "Trường Sinh Đạo Tôn nếu ra tay, Đạo Tổ cũng sẽ không ngồi yên không quản." Tiếp Dẫn nhàn nhạt nói.

Lần này, tất cả mọi người trong lòng như được uống một viên thuốc an thần.

Theo sau Tiếp Dẫn xông về phía Lâu Nhiệm Vụ.

Bên kia, Chuẩn Đề cũng thu phục được lòng người, tiến về phía Bảo Quang Các.

Rất nhanh, Tiếp Dẫn dẫn theo hàng trăm triệu chúng sinh đến trước Lâu Nhiệm Vụ.

Những người vốn đang nhận nhiệm vụ thấy vậy, nhao nhao kinh hãi đứng sang một bên.

Động tĩnh lớn như vậy cũng đã kinh động đến Ngộ Đạo. "Tiếp Dẫn, các ngươi muốn làm gì?" Ngộ Đạo nhìn hàng trăm triệu chúng sinh Hồng Hoang, lạnh lùng hỏi. "Chúng ta muốn gặp Trường Sinh Đạo Tôn." Tiếp Dẫn nói. "Đạo Tôn há là người các ngươi muốn gặp là có thể gặp sao." Ngộ Đạo hừ lạnh một tiếng. "Trường Sinh Đạo Tôn không ra mặt cũng được." "Chúng ta muốn một nửa tài nguyên của Mộng Cảnh Thế Giới." Tiếp Dẫn thẳng thừng nói. "Cái gì?" "Tiếp Dẫn ngươi có phải điên rồi không?" "Mộng Cảnh Thế Giới là do Đạo Tôn một tay xây dựng nên." "Từ khi hoàn thành đến nay, đã mang lại sự tiện lợi vô cùng lớn cho chúng sinh Hồng Hoang." "Bây giờ ngươi lại muốn một nửa tài nguyên, thật là ý nghĩ viển vông!" Ngộ Đạo phẫn nộ nhìn Tiếp Dẫn. "Cái gì mà mang lại sự tiện lợi cho chúng sinh Hồng Hoang?" "Chẳng qua là để chúng sinh Hồng Hoang làm công cho các ngươi mà thôi." "Hiện nay hơn một nửa tài nguyên của Hồng Hoang đều bị các ngươi nắm giữ, sau này chúng ta muốn tấn cấp cảnh giới mới thì phải làm sao?" Tiếp Dẫn nhìn quanh bốn phía lớn tiếng nói. "Không sai, đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông các ngươi có thể tu luyện Đại Đạo, còn chúng ta lại kẹt ở cảnh giới Đại La không thể tiến thêm, bây giờ khó khăn lắm mới có một phương pháp tu luyện, không có tiên thiên chi vật, đạo đồ của chúng ta hoàn toàn vô vọng." "Giao ra một nửa quyền khống chế Mộng Cảnh Thế Giới!" Ngộ Đạo lạnh lùng nhìn đám người Tiếp Dẫn, "Các ngươi đây là đang ép buộc Trường Sinh Tiên Tông chúng ta?" Ngộ Đạo không ngờ Tiếp Dẫn lại có thể cổ động nhiều chúng sinh Hồng Hoang đến thế.

Không chỉ vậy, những người trước đó còn nhận nhiệm vụ, khi nghe nói về pháp tu luyện mới, cũng đều trầm mặc.

Tuy rằng không cùng một chiến tuyến với đám người Tiếp Dẫn, nhưng bọn họ cũng không còn đứng ra duy hộ Trường Sinh Tiên Tông nữa. "Các ngươi đây là đang bức bách Trường Sinh Tiên Tông ta?" Ngộ Đạo lạnh lùng hỏi. "Thì sao?" "Chẳng lẽ lại muốn diệt sát chút nguyên thần này của chúng ta?" "Ta ngược lại muốn xem thử, các ngươi có phải thật sự có thể dùng sức một người để diệt sát hàng ức vạn đồng đạo ở đây hay không." Tiếp Dẫn không hề sợ hãi nói.

Tràng diện càng náo loạn càng tốt.

Tốt nhất là đánh nhau.

Đến lúc đó tự nhiên sẽ có Thái Thanh Lão Tử bọn họ tới thu dọn tàn cuộc.

Nếu có thể ép tên Trường Sinh Đạo Tôn kia xuất hiện thì càng tốt.

Như vậy Đạo Tổ sẽ có thể nhân cơ hội trấn áp hắn.

Công lao lớn như vậy, đến lúc đó Đạo Tổ tưởng rằng cũng sẽ không keo kiệt ban thưởng.

Cảnh tượng tương tự cũng xảy ra tại Bảo Quang Các. "Trường Sinh Tiên Tông cho dù xóa bỏ ấn ký của chúng ta khỏi Mộng Cảnh Thế Giới, chúng ta cũng sẽ không khuất phục." "Đến lúc đó, phàm là người hoàn thành nhiệm vụ Mộng Cảnh Thế Giới tại Hồng Hoang, chúng ta đều sẽ vây giết." Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng.

Thủy Linh sắc mặt cũng âm trầm.

Cho dù những kẻ gây sự này số lượng đông đảo, nhưng có Tiên Thiên Chí Bảo Mộng Cảnh Thế Giới tọa trấn, muốn trục xuất bọn họ ra ngoài vẫn rất dễ dàng.

Nhưng lời nói của Chuẩn Đề mới là đả kích nghiêm trọng nhất đối với Mộng Cảnh Thế Giới.

Nếu không có ai làm nhiệm vụ, vậy thì sự phát triển của Mộng Cảnh Thế Giới sẽ trở nên trì trệ, thậm chí thụt lùi.

Đây không phải là kết quả mà Đạo Tôn mong muốn.

Chính lúc Ngộ Đạo và Thủy Linh đều đang gặp khó khăn, Phục Hy xuất hiện trong Mộng Cảnh Thế Giới. "Mộng Cảnh Thế Giới là do Tông chủ kiến tạo, mục đích tồn tại chính là để chúng sinh Hồng Hoang trở nên mạnh mẽ hơn." "Chúng ta ban bố nhiệm vụ, tự nguyện tiếp nhận." "Hoàn thành nhiệm vụ còn có tích phân thưởng." "Việc này bản thân chính là một loại giao dịch." "Linh bảo, đan dược chẳng lẽ là từ trên người các vị vơ vét mà đến sao?" "Chẳng phải là do đệ tử tông môn chúng ta tân tân khổ khổ luyện chế ra?" "Còn về lời ngươi vừa nói, Chuẩn Đề, ta cũng có thể trả lại cho ngươi." "Phàm là kẻ nào dám ngăn cản người hoàn thành nhiệm vụ, Phục Hy ta sẽ mang theo Ngũ Hành Kiếm Trận đến tận cửa." Tiếng nói của Phục Hy vang vọng khắp Mộng Cảnh Thế Giới.

Không ít người có tâm tư sáng suốt đều thầm gật đầu.

Giao dịch trong Mộng Cảnh Thế Giới đều là tự nguyện.

Trường Sinh Tiên Tông chưa từng xảy ra chuyện ép mua ép bán, khắc khấu tài nguyên.

Những người này sở dĩ tụ tập lại gây sự, cũng chỉ đơn thuần là do tham dục tác quái mà thôi. "Mỹ danh nói là vì chúng sinh Hồng Hoang." "Thực tế thì những tài nguyên này chẳng phải đều bị các ngươi lao lao nắm giữ sao." "Không hề khoa trương mà nói, Trường Sinh Tiên Tông các ngươi ít nhất nắm giữ hơn một nửa tài nguyên của Hồng Hoang." Tiếp Dẫn không cam lòng yếu thế đáp trả. "Đó cũng là chúng ta dựa vào thực lực mà kiếm được." Thanh âm Phục Hy truyền đến. "Hừ." "Cục diện như vậy có phải sẽ tạo thành Trường Sinh Tiên Tông các ngươi một nhà độc đại." "Tùy tiện đi ra một đệ tử

đều có thể nghiền ép chúng ta?" "Sau này nếu chúng ta phàm là có một chút không phục tùng, có phải liền có thể tùy ý diệt sát chúng ta hay không?" Tiếp Dẫn vừa nói ra lời này, sắc mặt những người còn lại cũng biến đổi.

Trường Sinh Tiên Tông số lần ra tay tuy rằng không nhiều, nhưng đều cho bọn họ một loại cảm giác bá đạo.

Tương lai nói không chừng thật sự sẽ xảy ra loại chuyện này. "Bản chất của Mộng Cảnh Thế Giới chính là để chúng sinh Hồng Hoang cùng nhau trở nên mạnh mẽ." "Nếu các ngươi cảm thấy Trường Sinh Tiên Tông chúng ta có dã tâm như thế, vậy chúng ta hoàn toàn có thể rút khỏi Mộng Cảnh Thế Giới." "Cái Mộng Cảnh Thế Giới này giao cho các ngươi thì như thế nào?" Phục Hy nói.

Không có Trường Sinh Tiên Tông, Mộng Cảnh Thế Giới này chính là một cái vỏ rỗng.

Đạo lý tương tự, Tiếp Dẫn đương nhiên cũng biết. "Tài nguyên đều bị các ngươi lấy đi rồi, hiện tại liền muốn rời đi?" "Quả thực là tính toán hay." Tại Bồng Lai Tiên Đảo, Phục Hy giờ phút này nhíu mày.

Kẻ đến không thiện a.

Không ngờ Đạo Tổ Hồng Quân sau khi thành Thánh, nhằm vào Mộng Cảnh Thế Giới lại nhanh như vậy.

Bất quá Phục Hy không hề hoảng loạn, cùng lắm thì rút tất cả đệ tử về Bồng Lai Tiên Đảo.

Điểm này Tông chủ trước đó cũng đã giao đại qua hắn.

Nhưng Mộng Cảnh Thế Giới dù sao cũng là tâm huyết của Tông chủ, Phục Hy cũng không muốn dễ dàng buông tha. "Ngươi muốn thế nào?" Tiếp Dẫn liếc mắt nhìn chúng sinh Hồng Hoang đang vây quanh,

nói ra mục đích của mình: "Mộng Cảnh Thế Giới do Trường Sinh Tiên Tông và chúng ta cộng đồng quản lý." "Tài nguyên thu hoạch được cũng phải chia ba bảy." Tiếp Dẫn đương nhiên biết tầm quan trọng của Trường Sinh Tiên Tông đối với Mộng Cảnh Thế Giới.

Không bàn đến luyện đan hoặc là luyện chế trận pháp kỳ bàn, chỉ riêng việc có thể luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo điểm này, bọn họ đã làm không được.

Linh bảo đối với bọn họ mà nói mới là mấu chốt. "A?" "Cộng đồng quản lý chẳng lẽ là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề các ngươi?" "Các ngươi có thể bảo đảm tài nguyên phân phối bình quân?" Phục Hy vừa nói ra lời này, không ít chúng sinh Hồng Hoang đều không kìm được sắc mặt khẽ biến.

Tranh thủ tài nguyên là không giả.

Nhưng cuối cùng để hai kẻ vô sỉ này quản lý, vậy thì bọn họ lần này lại bị coi như thương sử rồi. "Phục Hy, ngươi cũng không cần chơi loại mánh khóe này." "Sư huynh đệ ta tự biết thực lực không đủ, không có khả năng tham dự." "Đến lúc đó cụ thể phân phối như thế nào, chúng sinh Hồng Hoang tự nhiên sẽ đưa ra phương án." Cho dù Tiếp Dẫn muốn, cũng căn bản không có khả năng.

Sau lưng còn có Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy và Đạo Tổ. "Không có khả năng." "Các ngươi nếu bức bách như vậy, Trường Sinh Tiên Tông chúng ta bắt đầu từ hôm nay rút khỏi Mộng Cảnh Thế Giới." Phục Hy trực tiếp cự tuyệt.

Chương 144

"Phục Hy đạo hữu, ngươi làm như vậy là không đúng rồi." "Các ngươi miệng miệng tiếng tiếng nói vì chúng sinh Hồng Hoang trở nên mạnh mẽ mà suy nghĩ, vì sao bảo giao ra một bộ phận tài nguyên lại không vui vẻ chứ?" "Những tài nguyên này có thể khiến chúng sinh Hồng Hoang biến cường càng nhanh hơn mới đúng a." "Ngã đẳng biết được nỗi khó xử của Phục Hy đạo hữu, chi bằng để Trường Sinh Đạo Tôn đi ra định đoạt thế nào?" Chuẩn Đề nói theo. "Những việc vặt vãnh này, Tông chủ không có thời gian quá hỏi." Phục Hy đáp.

Không có thời gian?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng hiểu rõ.

Định nhiên là đang đột phá cảnh giới rồi.

Xem ra nỗi lo âu của Đạo Tổ không phải không có lý.

Phải nhân lúc này bắt lấy Mộng Cảnh Thế Giới. "Đã Phục Hy đạo hữu có thể làm chủ, vậy chúng ta liền nói thẳng." "Hồng Hoang dù sao cũng là thực lực vi tôn." "Ngũ Hành Kiếm Trận trong tay Phục Hy đạo hữu lần trước làm cho chúng ta chịu thiệt thòi lớn." "Hôm nay chúng ta còn muốn xông thử kiếm trận này một lần." "Chỉ cần chúng ta có thể phá kiếm trận này, liền dựa theo lời chúng ta vừa nói, cộng đồng quản lý, tài nguyên phân phối bình quân như thế nào?" "Đương nhiên, còn về tỷ lệ, chúng ta sau này còn có thể bàn lại." Tiếp Dẫn cười nói. "Nếu các ngươi thua thì sao?" Phục Hy hỏi. "Nếu ngã đẳng thua, việc này coi như chúng ta chưa từng nhắc tới." "Hơn nữa chúng ta có thể phát thệ, cả đời này đều không đánh chủ ý lên Mộng Cảnh Thế Giới nữa." Tiếp Dẫn trịnh trọng nói.

Thân tại Bồng Lai Tiên Đảo, Phục Hy trầm mặc.

Xem ra bọn họ chuẩn bị rất đầy đủ a.

Đã dám đề xuất kiến nghị này, chứng minh bọn họ tuyệt đối là có chuẩn bị mà đến.

Nếu mình không đáp ứng, vậy thì Mộng Cảnh Thế Giới sợ là khó có thể tiếp tục duy trì.

Mà Ngũ Hành Kiếm Trận là do Tông chủ đích thân luyện chế, dưới sự kích phát toàn lực, uy năng không nhỏ.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phục Hy đã có quyết đoán. "Vạn năm sau, ta sẽ tới Tây Phương đại lục bày ra Ngũ Hành Kiếm Trận!" Đối mặt với sự liên hợp bức bách của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Phục Hy đáp ứng vạn năm sau sẽ bày Ngũ Hành Kiếm Trận tại Tây Phương đại lục.

Vốn dĩ Phục Hy hoàn toàn có thể không để ý tới bọn họ, cùng lắm thì trực tiếp rút về Bồng Lai Tiên Đảo.

Đợi đến khi Tông chủ xuất quan, tự nhiên là có thể lấy lại tất cả những gì đã mất.

Nhưng nếu làm như vậy, liền tương đương với việc thừa nhận Trường Sinh Tiên Tông bọn họ đang vơ vét tài nguyên tại Mộng Cảnh Thế Giới.

Đến lúc đó ngược lại sẽ gây ra sự bất mãn cho chúng sinh Hồng Hoang.

Đã bọn họ có chuẩn bị mà đến, vậy thì dùng thực lực đánh vỡ ảo tưởng của bọn họ.

Sở dĩ định ra ước hẹn vạn năm, một phương diện là Phục Hy muốn nhân thời gian này hảo hảo đề thăng tu vi.

Một phương diện khác là muốn tranh thủ thêm nhiều thời gian.

Chỉ cần Tông chủ có thể xuất quan, dù cho là Đạo Tổ ở sau lưng tính kế, cũng hoàn toàn không cần lo lắng.

Bồng Lai Tiên Đảo. "Phó tông chủ, những kẻ này hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến." Ngộ Đạo cùng các thân truyền đệ tử cũng tạm thời trở về tông môn. "Chính như Tiếp Dẫn đã nói, Hồng Hoang vẫn là dựa vào thực lực để nói chuyện." "Chỉ cần vạn năm sau, ta dùng Ngũ Hành Kiếm Trận trấn áp bọn họ, bọn họ liền không dậy nổi sóng gió." Phục Hy nói. "Phó tông chủ, hay là chúng ta cũng cùng người đi đi?" Thủy Linh giờ phút này cũng mất đi vẻ vui vẻ ngày thường.

Các thân truyền đệ tử còn lại cũng chung mối thù nhìn về phía Phục Hy.

Chỉ cần Phó tông chủ Phục Hy đồng ý, bọn họ sẽ nghĩa vô phản cố đi theo tới Tây Phương. "Các ngươi y nguyên tọa trấn Mộng Cảnh Thế Giới." "Mộng Cảnh Thế Giới là bố cục cực kỳ quan trọng của chúng ta, tuyệt đối không dung có sai sót." "Bất quá thời gian tiếp theo, số người tiến vào Mộng Cảnh Thế Giới sẽ không quá nhiều." "Nhĩ đẳng cũng phải tranh thủ thời gian tu luyện, phòng ngừa có tình huống ngoài ý muốn phát sinh." "Ta sẽ mở ra bảo khố tông môn, toàn lực chi trì các ngươi tu luyện." Phục Hy ngưng trọng nói.

Hắn có loại dự cảm, vạn năm sau, sợ là sẽ có một trận khổ chiến.

Ngộ Đạo cùng các đệ tử nghe xong, cũng nhao nhao gật đầu.

Trường Sinh Tiên Tông mới là căn bản của bọn họ, tuyệt đối không thể để xảy ra sai sót. "Phó tông chủ, vạn năm sau, ta theo người đi tới đó." Lúc này Khổng Tuyên đi tới.

Thời gian qua, Khổng Tuyên trải qua khổ tu, cũng đã thành công tấn cấp Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Tuy tu vi cảnh giới không cao lắm, nhưng Ngũ Sắc Thần Quang

luyện chế từ đuôi khổng tước của hắn lại lợi hại vô cùng. "Cũng được.

Khổng Tuyên ngươi hãy cùng ta đi một chuyến." Phục Hy gật đầu.

Khổng Tuyên là một trong Cửu Tiên tùy thị của Tông chủ, mang qua kiến thức một chút cũng tốt.

Tây Phương đại lục, Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng chuẩn bị bắt đầu bế quan. "Sư huynh, thời gian tiếp theo ta vừa vặn có thể tế luyện linh bảo một chút." "Khoảng cách đến lúc Đạo Tổ giảng đạo tại Tử Tiêu Cung cũng nhanh rồi." "Đến lúc đó thực lực tăng lên trên diện rộng, tuyệt đối có thể nhẹ nhàng ứng đối Ngũ Hành Kiếm Trận của Phục Hy." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sở dĩ đáp ứng ước hẹn vạn năm của Phục Hy, cũng là muốn mượn việc này để đề thăng thực lực bản thân.

Đồng thời cũng vì thời gian ba ngàn năm giảng đạo của Đạo Tổ sắp đến. "Ân." "Vạn năm sau, định đương đại phá Ngũ Hành Kiếm Trận." Trong mắt Tiếp Dẫn lóe lên một tia tinh quang.

Lần này mưu tính phi thường thuận lợi.

Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ của Đạo Tổ, ban thưởng tuyệt đối sẽ không thiếu.

Hồng Hoang bất ký niên.

Nháy mắt ngàn năm thời gian đã trôi qua.

Ngày này, vô số đại năng Hồng Hoang nhao nhao bay về phía Tam Thập Tam Thiên Ngoại.

Bởi vì ngày này, chính là ngày Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo.

Vô số cường giả Đại La Kim Tiên nhao nhao đi tới Tam Thập Tam Thiên Ngoại.

Tiên Thiên Cương Phong vô cùng vô tận cùng các loại Phong Thủy Địa Hỏa, khiến nơi đây trông có vẻ đại khủng bố. "Người hữu duyên mới có thể tiến vào nghe giảng đại đạo." "Tiên Thiên Cương Phong này hẳn chính là khảo nghiệm đi." Nói xong, một cường giả Đại La Kim Tiên sơ kỳ liền chống lên hộ thể linh quang lao vào.

Chỉ là chưa đi được bao xa, hộ thể linh quang liền bị Tiên Thiên Cương Phong tiễu diệt, trực tiếp vẫn lạc.

Lần này, đông đảo cường giả Đại La vốn còn muốn nếm thử nhao nhao có chút do dự. "Nhìn kìa, Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy tới rồi." "Kỳ quái, sao không thấy Thông Thiên?" "Bọn họ không phải xưng là Tam Thanh nhất thể sao?" Nhìn Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy xông vào trong Tiên Thiên Cương Phong, đông đảo Đại La nhịn không được nhỏ giọng nghị luận.

Ánh mắt bọn họ nhìn chằm chằm hai người, thẳng đến khi bọn họ biến mất trong tầm mắt.

Thành công rồi.

Hai người này thật sự tiến vào Tử Tiêu Cung.

Có Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy thử nghiệm, lại có một số cường giả Đại La Kim Tiên thử độ qua Tiên Thiên Cương Phong.

Nhưng tuyệt đại bộ phận đều bị Tiên Thiên Cương Phong giảo sát.

Nữ Oa mặt sắc bình tĩnh đi tới Tam Thập Tam Thiên Ngoại.

Nàng không vui không buồn xông vào trong Tiên Thiên Cương Phong, cũng thuận lợi thông qua, tiến vào Tử Tiêu Cung.

Phía sau lục tục có Thái Nhất, Đế Tuấn, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cùng một chúng Tiên Thiên Thần Thai Thánh đều thành công tiến vào Tử Tiêu Cung. "Thôi được." "Xem ra ngã đẳng đều là vô duyên a."

Nhìn thấy một màn này, không ít cường giả Đại La Kim Tiên nhao nhao bỏ cuộc.

Đạo Tổ giảng đạo cố nhiên tràn đầy dụ hoặc, nhưng so với tính mạng, chỉ có thể coi như thôi.

Thông Thiên không biết từ nơi nào cũng đi tới bên ngoài Tiên Thiên Cương Phong.

Cũng thập phần nhẹ nhàng tiến vào Tử Tiêu Cung.

Đợi đến lúc hắn tiến vào, phát hiện trong Tử Tiêu Cung đã có mấy ngàn cường giả Đại La Kim Tiên.

Đại khái đếm một chút, tiếp cận con số ba ngàn.

Ở phía trước nhất của Tử Tiêu Cung, lần lượt bày biện sáu cái bồ đoàn.

Thái Thanh, Nguyên Thủy đã ngồi xuống.

Bên cạnh trống một cái bồ đoàn, bên cạnh nữa thì là Nữ Oa, Hồng Vân và Côn Bằng đang ngồi.

Thông Thiên chỉ nhìn thoáng qua, liền đại đại phương phương ngồi xuống. "Gặp qua hai vị đạo huynh." Thông Thiên chào hỏi một tiếng.

Thái Thanh Lão Tử gật đầu, Nguyên Thủy thì hừ lạnh một tiếng.

Thông Thiên thấy thế, cũng không não nộ, nhắm mắt chờ đợi Đạo Tổ giảng đạo.

Không biết qua bao lâu, lại là hai đạo thân ảnh vội vội vàng vàng xông vào trong Tử Tiêu Cung.

Chính là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Hai người quét mắt một vòng, liền phát hiện người ngồi trên bồ

đoàn. "Sư huynh, sáu cái bồ đoàn này là nơi gần Đạo Tổ giảng đạo nhất." "Tất định ám tàng huyền cơ." Chuẩn Đề thấp giọng nói. "Sư đệ nói không sai." "Bất quá mấy cái bồ đoàn phía trước chúng ta đều không tiện động thủ." "Tuy rằng Thông Thiên cùng Thái Thanh, Nguyên Thủy trở mặt, nhưng dù sao vẫn là huynh đệ, cho nên động thủ với hắn không thích hợp." "Còn vị bên cạnh này hẳn là Nữ Oa." "Cũng chính là muội muội của Phục Hy." "Nhìn đạo vận nồng đậm trên người nàng, hiển nhiên cũng không phải dễ trêu." "Về phần hai kẻ phía sau này, nhìn qua ngược lại không có chỗ gì lợi hại." Tiếp Dẫn nhìn một vòng, dùng thần niệm truyền âm cho Chuẩn Đề. "Vậy thì để hai người này nhường chỗ đi." Chuẩn Đề gật đầu. "Trước tiên hảo ngôn khuyên bảo đã." "Dù sao cũng là ở tại Tử Tiêu Cung, mạo nhiên động thủ sợ là sẽ khiến Đạo Tổ không vui." Tiếp Dẫn lại dặn dò một câu.

Sư huynh đệ hai người lúc này mới đi về phía hai người ngồi ở bồ đoàn cuối cùng. "Ai, sư đệ, ta bảo ngươi xuất phát sớm một chút." "Hiện tại tốt rồi chứ." "Đường xa mà đến không nói, còn không có chỗ đặt chân." "Nếu không thể ở trước mặt Đạo Tổ nghe giảng đại đạo, lại phải chấn hưng Tây Phương như thế nào?" Tiếp Dẫn ai thanh than thở, Chuẩn Đề cũng là một bộ dạng đau lòng nhức óc tự trách.

Nhìn hai người này, các cường giả Đại La Kim Tiên trong Tử Tiêu Cung đều thầm bỉ thị trong lòng.

Chương 145

Tại Mộng Cảnh Thế Giới hai người này đã không cần mặt mũi.

Không ngờ tới đạo trường của Thánh Nhân, trong Tử Tiêu Cung y nguyên vẫn không màng thể diện.

Quả thật là khiến người ta không còn gì để nói. "Hai vị đường xa mà đến, vất vả rồi." "Ngô là Hồng Vân, cái bồ đoàn này liền nhường cho các ngươi ngồi đi." Hồng Vân nhìn không được bộ dạng bi khổ của hai người, đứng lên nhường bồ đoàn ra.

Trong Tử Tiêu Cung. "Đa tạ đạo hữu." Tiếp Dẫn nhìn cái bồ đoàn mà Hồng Vân nhường ra, trên mặt vốn đang sầu khổ cũng trong nháy mắt nở nụ cười.

Nếu chúng sinh Hồng Hoang đều giống như Hồng Vân này, Tây Phương ta lo gì không hưng thịnh a. "Lão hữu, ngươi đây là?" Trấn Nguyên Tử nhịn không được thấp giọng hỏi.

Bất kỳ một Đại La nào trong Tử Tiêu Cung đều có thể nhìn ra tính quan trọng của cái bồ đoàn này.

Lão hữu của mình thật vất vả mới đoạt được một cái, cư nhiên lại chủ động nhường đi rồi. "Không sao." "Chỉ là một cái bồ đoàn mà thôi." Hồng Vân không hề để ý nói.

Trấn Nguyên Tử cười khổ lắc đầu.

Hắn thật đúng là hết cách với người lão hữu này của mình. "Thái!" "Ngươi lại là cái thứ gì?" "Cư nhiên dám ngồi trên bồ đoàn." "Nơi này đều là Tiên Thiên Thần Thai Thánh, ngươi còn không mau cút xuống!" Tiếp Dẫn hướng về phía Côn Bằng bên cạnh hét lớn một tiếng.

Vốn dĩ câu "hạng người thấp sinh noãn hóa" treo ở bên miệng cuối

cùng vẫn không nói ra.

Dù sao Đế Tuấn và Thái Nhất còn ở phía sau đâu.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy cũng vô tình nhìn thoáng qua Côn Bằng.

Bọn họ cao ngạo, càng không tiết việc Côn Bằng ngồi trên bồ đoàn. "Đừng hòng." Côn Bằng trướng đỏ mặt.

Tử Tiêu Cung to lớn, chỉ có sáu cái bồ đoàn.

Tuy rằng không biết ý nghĩa cụ thể, nhưng tuyệt đối phi thường quan trọng.

Nói không chừng chính là một cọc đại cơ duyên.

Côn Bằng thật vất vả dựa vào tốc độ của mình đoạt được một cái bồ đoàn, làm sao có thể dễ dàng nhường ra. "Hừ." "Không biết tốt xấu." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quát khẽ một tiếng.

Tề tề thi triển pháp lực trực tiếp oanh hướng Côn Bằng.

Côn Bằng chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, làm sao chống đỡ được hai người liên thủ, nếu gượng ép chiếm bồ đoàn, định nhiên sẽ bị thương.

Có giữ được bồ đoàn hay không còn chưa biết, nhưng đối với việc nghe giảng đại đạo tiếp theo tuyệt đối sẽ có ảnh hưởng.

Côn Bằng tuy rằng phẫn nộ, nhưng cũng bất lực.

Chỉ đành tránh ra khỏi bồ đoàn.

Chuẩn Đề lúc này mới hừ lạnh một tiếng rồi ngồi xuống.

Chịu nhục nhã như vậy, trong lòng Côn Bằng phẫn hận không thôi.

Nhưng lại hào vô biện pháp.

Hắn không phải là đối thủ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Chỉ có thể đem hết thảy quy tội cho Hồng Vân.

Nếu không có hắn chủ động nhường chỗ, mình lại làm sao sẽ chịu nhục nhã như thế.

Âm ngoan liếc nhìn Hồng Vân một cái, hắn ghi tạc đoạn nhân quả này vào trong lòng.

Qua một lát.

Thân ảnh Đạo Tổ Hồng Quân xuất hiện tại Tử Tiêu Cung.

Hắn nhìn một vòng.

Cư nhiên thiếu hai người không có tới đạo trường.

Một là Phục Hy, hai là Hậu Thổ.

Phục Hy thì thôi, trước đó hắn đã thôi toán ra Phục Hy lập thệ với Đại Đạo, từ bỏ thân phận Yêu tộc.

Đã bị Thiên Đạo từ bỏ.

Đến hay không đến đều không sao cả.

Nhưng Hậu Thổ làm sao lại không đến nhỉ?

Hồng Quân hơi thôi toán một chút, cư nhiên không có chút tin tức nào.

Hoặc là đang ở Bàn Cổ Thần Điện, hoặc là bị thủ đoạn đặc thù che lấp khí tức.

Hồng Quân liệu sự không sai.

Hậu Thổ vẫn còn đang ở trong Mộng Cảnh Thế Giới tại Tây Phương cảm ngộ đại địa tổ mạch.

Bởi vì có Lâm Trường Sinh bố trí đại trận che trời, tự nhiên là không thể thôi toán được bất cứ tin tức gì.

Nhưng nếu hắn dùng nguyên thần tra xét, ngược lại có thể dễ như trở bàn tay tìm được Hậu Thổ.

Bất quá hiện giờ, Hồng Quân cũng sẽ không vì một Hậu Thổ mà ảnh hưởng lần giảng đạo này. "Về sau giảng đạo, cứ dựa theo vị trí này không được tùy ý sửa đổi." "Hôm nay, khai giảng Đại La chi đạo." "Có vật hỗn thành, sinh trước trời đất." "Lặng lẽ trống không, độc lập mà chẳng đổi, chu chuyển mà không mỏi, có thể làm mẹ thiên địa." "Ngô không biết tên nó, gượng gọi là Đạo." Thánh Nhân giảng đạo, miệng phun hoa sen, đất trào sen vàng.

Thiên địa chí lý phảng phất vào giờ khắc này trở nên cực kỳ rõ ràng.

Thụy khí thăng đằng, dị tượng không ngừng.

Đạo vận nồng đậm bao trùm trong Tử Tiêu Cung.

Trong ngày thường, bình cảnh thiên đạo chí lý bị vây khốn vào giờ khắc này nhao nhao buông lỏng.

Dưới sự giảng giải của Thánh Nhân, trở nên đơn giản dễ hiểu.

Lúc này liền có thể nhìn ra tầm quan trọng của căn nguyên.

Đám người Tam Thanh trước tiên tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Từng cỗ khí tức huyền diệu từ trên người bọn họ tán phát ra.

Tu vi đang không ngừng tăng trưởng.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy.

Bọn họ trước đó vốn đã nhận được sự chỉ điểm của Đạo Tổ, biết được pháp tu luyện Đại La viên mãn.

Hiện tại có Thánh Nhân giảng đạo, những vấn đề khó khăn trên con đường tu luyện kia lập tức tiêu tan sạch sẽ.

Thông Thiên tuy rằng không nhận được Đạo Tổ điểm hóa, nhưng thời gian qua ở tại Mộng Cảnh Thế Giới luận đạo cùng Thất Ngôn khá nhiều.

Cộng thêm Thất Ngôn lĩnh ngộ chính là Đại Đạo.

Cho nên dưới sự xúc loại bàng thông, tốc độ đề thăng của Thông Thiên không hề chậm chút nào.

Về phần Nữ Oa, vậy thì càng không cần phải nói.

Bản thân nàng đã từng luận đạo cùng Lâm Trường Sinh, Tạo Hóa Pháp Tắc đã có sơ hình Đại Đạo chủng tử.

Chỉ đợi pháp tắc viên mãn là có thể nếm thử cảm ngộ tu luyện Đại Đạo.

Cho nên dưới sự giảng đạo của Hồng Quân, dị tượng do nàng tạo thành ngược lại càng thêm khủng bố.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng dạng cũng là dị tượng không ngừng.

Bất tri bất giác, ba ngàn năm thời gian nhoáng một cái đã qua.

Người có căn nguyên tốt vẫn luôn ở trong trạng thái ngộ đạo, thẳng đến giờ khắc này mới tỉnh lại.

Người có căn nguyên kém hơn một chút, trước đó ngàn năm đã tỉnh lại. "Ba ngàn năm sau, giảng thuật đạo Chuẩn Thánh sau Đại La." "Các ngươi tan đi thôi." Thanh âm Đạo Tổ lại lần nữa truyền đến. "Đa tạ Đạo Tổ giảng đạo." Đại La khách trong Tử Tiêu Cung toàn bộ bái tạ rời đi.

Đám người Thái Thanh Lão Tử muốn nói lại thôi, vẫn là theo những người khác cùng nhau rời khỏi Tử Tiêu Cung. "Đạo huynh, sau lần giảng đạo tiếp theo của Đạo Tổ, chính là ước hẹn vạn năm của Phục Hy." "Đến lúc đó chúng ta đã là cường giả Chuẩn Thánh." "Đối

phó khu khu một cái Phục Hy, tuyệt đối không thành vấn đề." Trở lại Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy hưng phấn nói.

Lần này nghe giảng đại đạo trong Tử Tiêu Cung, tu vi của bọn họ đã toàn bộ tăng lên tới Đại La viên mãn.

Chỉ cần hảo hảo bế quan một đoạn thời gian, là có thể củng cố tu vi.

Đợi đến lần sau lại nghe giảng đại đạo tại Tử Tiêu Cung, Chuẩn Thánh là có thể kỳ vọng. "Không thể chủ quan." "Việc này là nhiệm vụ Đạo Tổ giao cho chúng ta, nhất định phải hoàn mỹ đạt thành." "Lại nói tên Phục Hy kia, sau khi gia nhập Trường Sinh Tiên Tông tu vi cũng tăng lên cấp tốc." "Không được khinh thường." Thái Thanh Lão Tử tuy rằng cũng thập phần vui vẻ, nhưng vẫn giữ được lý trí tuyệt đối. "Đạo huynh nói rất đúng." Nguyên Thủy sau khi hưng phấn, cũng nhanh chóng tỉnh táo lại.

Bất Chu Sơn.

Nữ Oa cảm thụ tu vi Đại La viên mãn giờ phút này, cũng rốt cục lộ ra một tia vui mừng. "Tiếp theo là có thể thử nghiệm cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo rồi." "Lần trước được lợi từ việc luận đạo cùng Trường Sinh đạo hữu, có được sồ hình Đại Đạo chủng tử." "Nhưng muốn cảm ngộ, y nguyên vẫn phải tốn hao đại lượng thời gian." Nữ Oa tự lẩm bẩm.

Phàm là người nghe giảng đại đạo trong Tử Tiêu Cung, trên cơ bản đều đạt được sự đề thăng cực lớn.

Chương 146

Thời gian tiếp theo, chỉ cần hảo hảo củng cố tu vi là được.

Mà đại lục Hồng Hoang cũng rơi vào sự bình tĩnh tạm thời.

Mộng Cảnh Thế Giới quả nhiên giống như Phục Hy dự liệu, trở nên vô cùng vắng vẻ tiêu điều.

Một tự nhiên là vì nguyên nhân Đạo Tổ giảng đạo.

Thứ hai đương nhiên là vì ước hẹn vạn năm.

Ai cũng biết, sau lưng tất cả những chuyện này đều là Đạo Tổ đang mưu tính.

Cho nên trước khi Trường Sinh Đạo Tôn chưa lấy ra tư bản để đối kháng với Đạo Tổ, các đại năng Hồng Hoang còn lại cũng sẽ không dính dáng vào.

Các thân truyền đệ tử trong Mộng Cảnh Thế Giới cũng nhao nhao thu hồi nguyên thần, chuyên tâm tu luyện.

Trong tình huống Đạo Tôn không xuất quan, duy có nỗ lực đề thăng tu vi mới có thể ứng đối nguy cơ.

Thấm thoắt, ba ngàn năm thời gian lại trôi qua.

Thời gian lại đến lúc Đạo Tổ giảng đạo lần thứ hai tại Tử Tiêu Cung.

Ba ngàn Đại La Tử Tiêu khách trước đó lại lần nữa hội tụ về Tử Tiêu Cung.

Tử Tiêu Cung.

Ba ngàn Đại La Tử Tiêu khách trên cơ bản đã đến đông đủ.

Bọn họ đều đang lẳng lặng chờ đợi Đạo Tổ xuất hiện.

Kể từ sau lần Đạo Tổ giảng đạo trước đó, trong số bọn họ tuyệt đại đa số thực lực đều có sự tiến bộ vượt bậc.

Kém nhất cũng đã ở Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Đa số đều ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Giống như đám Tiên Thiên Thần Thai Thánh Tam Thanh đều đã Đại La viên mãn.

Hồng Quân đúng hẹn xuất hiện, cũng không nói nhảm, trực tiếp khai giảng đại đạo. "Lần này giảng đạo ba ngàn năm, giảng thuật về đạo Chuẩn Thánh, phía trên Đại La." "Thượng thi trùng tên là Bành Hậu, ở trong đầu người, khiến người ngu si ngốc nghếch, không có trí tuệ." "Trung thi trùng tên là Bành Chất, ở trong ngực người, khiến người phiền não vọng tưởng, không thể thanh tĩnh." "Hạ thi trùng tên là Bành Kiểu, ở trong bụng người, khiến người tham đồ dục vọng nam nữ ăn uống." "Duy có trảm đi Tam Thi, vô thiện, vô ác, vô ngã, mới có thể truy cầu Thiên Đạo." "Nhiên trảm đi Tam Thi, cần có vật Tiên Thiên gánh chịu." Thánh Nhân giảng đạo, khẩu nhược huyền hà, thiên địa hữu cảm, hạ xuống vô số dị tượng.

Đại La Tử Tiêu khách đắm chìm trong thiên đạo chí lý không thể tự kiềm chế.

Thẳng đến khi ba ngàn năm giảng đạo kết thúc, bọn họ mới nhao nhao tỉnh táo lại.

Đa số Đại La Tử Tiêu khách trong lòng đã bắt đầu tính toán đi nơi nào tìm kiếm vật Tiên Thiên.

Cảnh giới Chuẩn Thánh rất dễ bước vào.

Nhưng nhất định phải có vật Tiên Thiên gánh chịu.

Hơn nữa phẩm cấp của vật Tiên Thiên càng cao, chiến đấu lực trong thời kỳ Chuẩn Thánh lại càng cường đại.

Đợi đến khi Tam Thi toàn bộ trảm hạ, chính là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tam Thi hợp nhất, là Chuẩn Thánh viên mãn.

Đến lúc đó, là có thể truy trục cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân kia rồi. "Dám hỏi Thánh Nhân, trừ pháp trảm Tam Thi ra, còn có biện pháp nào khác để đề thăng cảnh giới không?" Thông Thiên bỗng nhiên hỏi. "Tự nhiên là có." "Chỉ cần đem pháp tắc cảm ngộ viên mãn, có thể cảm ngộ đến Đại Đạo, y nguyên vẫn có thể bước vào cảnh giới mới." "Bất quá hiện nay Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo hoàn toàn phục tô, cảm ngộ Đại Đạo đã là chuyện không thể nào." Hồng Quân thản nhiên nói. "Thánh Nhân, vì sao đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông toàn bộ đều có thể tu luyện Đại Đạo?" Tiếp Dẫn hỏi. "Không biết." Hồng Quân lắc đầu: "Bất quá Ngô thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, tự nhiên sẽ tra rõ ràng." "Được rồi, lần giảng đạo này kết thúc." "Ngô còn có một số sự tình muốn tuyên bố." Hồng Quân cũng không muốn dây dưa nhiều trên vấn đề này.

Tại sao Trường Sinh Tiên Tông có thể tu luyện Đại Đạo, hắn cũng rất tò mò.

Cho nên đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn muốn ra tay với Trường Sinh Tiên Tông.

Loại dị số nằm ngoài tính toán này, nhất định phải bị hắn chưởng khống.

Nghe thấy Thánh Nhân có việc muốn tuyên bố, mọi người vội vàng ngưng thần lắng nghe. "Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu." Ánh mắt Hồng Quân nhìn về phía hai người lẫn trong đám Đại La khách tại Tử Tiêu Cung. "Không biết Thánh Nhân có gì phân phó?"

Nghe thấy thanh âm của Thánh Nhân, hai người không dám chậm trễ, vội vàng đứng ra. "Đông Vương Công nãi là Tiên Thiên Thuần Dương Chi Khí biến thành, Ngô sách phong ngươi làm Nam Tiên Chi Thủ." "Ban cho ngươi Tiên Thiên Linh Bảo Long Đầu Quải." "Có thể quản thúc thiên hạ nam tiên." Hồng Quân nói xong, Long Đầu Quải bay đến trước mặt Đông Vương Công.

Đông Vương Công trước tiên là sững sờ, sau đó vội vàng cung kính tiếp nhận linh bảo: "Đa tạ Thánh Nhân.

Ngô nhất định không phụ kỳ vọng cao của Thánh Nhân." Không chỉ Đông Vương Công, những người còn lại cũng có chút không hồi phục tinh thần.

Căn nguyên của Đông Vương Công tuy rằng thoạt nhìn không tệ.

Nhưng so sánh với những Tiên Thiên Thần Thai Thánh như Thái Thanh Lão Tử, vẫn là có một khoảng cách.

Hơn nữa tu vi của hắn cũng mới đến Đại La hậu kỳ mà thôi.

Đạo Tổ cư nhiên để hắn tới quản thúc thiên hạ nam tiên?

Cũng không biết Đạo Tổ nghĩ như thế nào.

Đông Vương Công hưng phấn thu lấy linh bảo, ánh mắt cao ngạo nhìn một vòng rồi mới lui sang một bên.

Sau này tại đại lục Hồng Hoang, tất có một chỗ cắm dùi cho Đông Vương Công ta. "Tây Vương Mẫu nãi là Tiên Thiên Thuần Âm Chi Khí biến thành, Ngô sách phong ngươi làm Nữ Tiên Chi Thủ." "Ban cho ngươi Tiên Thiên Linh Bảo Tịnh Thủy Bát Vu." "Có thể quản thúc thiên hạ nữ tiên." So với Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu thì điệu thấp hơn nhiều, tiếp nhận linh bảo, tạ ơn Thánh Nhân xong liền lui sang một bên. "Ba ngàn năm sau, trong Tử Tiêu Cung khai giảng Thánh Nhân chi đạo." "Các ngươi tan đi thôi." Sách phong xong Đông

Vương Công và Tây Vương Mẫu, Hồng Quân cũng phất phất tay áo. "Bái tạ Thánh Nhân." Mọi người hành lễ xong, nhao nhao rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Duy chỉ có đám người Thái Thanh lưu lại.

Ngay vừa rồi, Đạo Tổ đã truyền âm bọn họ chờ một lát.

Đợi đến khi các Đại La khách rời đi, trong Tử Tiêu Cung chỉ còn lại sáu người: Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất. "Ngô giữ các ngươi lại, một phương diện là vì ước hẹn Tây Phương ngàn năm sau." "Ngũ Hành Kiếm Trận, Ngô đã thôi toán qua, đây liền đem phương pháp phá trận truyền thụ cho các ngươi." "Thái Nhất, ngươi cùng bốn người Thái Thanh cùng nhau phá trận." "Giới thời, Ngũ Hành Kiếm Đồ có thể làm thù lao cho ngươi." Hồng Quân thản nhiên nói.

Vốn dĩ Đế Tuấn và Thái Nhất còn đang nghi hoặc vì sao giữ lại hai huynh đệ bọn họ.

Hóa ra là vì việc này. "Đa tạ Thánh Nhân." Thái Nhất vội vàng nói.

Hắn vốn đã không hợp với Trường Sinh Tiên Tông, hiện tại không chỉ có thể trút cơn giận, còn có Ngũ Hành Kiếm Đồ làm thù lao, ngược lại cũng không tệ.

Tiếp theo, Đạo Tổ đem phương pháp phá trận truyền thụ cho năm người. "Thời gian còn lại, các ngươi cứ ở chỗ này bế quan đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ đi." Vốn dĩ những việc này đều không nằm trong kế hoạch của Hồng Quân.

Đều là vì một cái Trường Sinh Tiên Tông làm loạn bố trí của hắn.

Hiện tại chỉ có nắm giữ Mộng Cảnh Thế Giới, mới có thể bát loạn phản chính.

Cho nên để mấy người này có thể ổn thỏa phá Ngũ Hành Kiếm

Trận, hắn cũng không tiếc tài nguyên bồi dưỡng năm người này.

Nhìn thấy Thái Thanh bọn họ cầm vật Tiên Thiên bắt đầu trảm đi đệ nhất thi, trong lòng Đế Tuấn khó tránh khỏi có chút hâm mộ.

Cũng may Hồng Quân nhìn về phía hắn: "Đế Tuấn, nhiệm vụ của ngươi là phối hợp với Đông Vương Công, nhân cơ hội bắt lấy Trường Sinh Tiên Tông." Bắt lấy Trường Sinh Tiên Tông?

Đế Tuấn trong lòng kinh hãi.

Đạo Tổ mưu tính thật lớn.

Cư nhiên đã chuẩn bị động thủ với Trường Sinh Tiên Tông rồi sao? "Đạo Tổ, Trường Sinh Tiên Tông ẩn tàng trong một cái Tiên Thiên đại trận nào đó." "Với thực lực của ta, e rằng khó có thể tìm được." Đế Tuấn vội vàng nói. "Ngươi nói không sai." "Xác thực ẩn tàng trong Tiên Thiên đại trận." "Dù cho Ngô mượn nhờ chi lực của Thiên Đạo, cũng thôi toán không ra." "Bất quá Ngô có thể ẩn ẩn cảm nhận được năng lượng của Tiên Thiên đại trận đang giảm yếu." "Thời cơ xuất thế dĩ nhiên sắp đến." "Đợi đến ngày đó Phục Hy bày xuống Ngũ Hành Kiếm Trận, Ngô tự nhiên có thể thôi toán ra địa chỉ cụ thể." Hồng Quân nói.

Lần này, Hồng Quân có thể nói là đã làm xong chuẩn bị sung túc.

Chỉ cần khống chế Trường Sinh Tiên Tông, hắn liền có thể tìm được Lâm Trường Sinh.

Như vậy liền có thể đem cái dị số lớn nhất này khống chế trong tay mình. "Đạo Tổ có lệnh, Đế Tuấn tự đương kiệt tận toàn lực." "Nhiên lo lắng thực lực thấp kém, sợ là không thể hoàn thành nhiệm vụ." Đế Tuấn nói. "Không cần chơi trò mánh khóe nhỏ này." "Ngô đã để ngươi làm việc, tự nhiên cũng sẽ suy xét chu toàn." "Ngươi cũng nhân lúc này trảm đi đệ nhất thi đi." Hồng Quân vung tay áo lớn lên,

vật Tiên Thiên bay đến trước mặt Đế Tuấn. "Đa tạ Đạo Tổ." Đế Tuấn trong lòng vui vẻ.

Sáu người toàn bộ bắt đầu bế quan trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nhìn thoáng qua, lại làm một số bố trí, lúc này mới biến mất khỏi Tử Tiêu Cung.

Tiếp theo hắn cần làm chính là lẳng lặng chờ đợi ngàn năm.

Đến lúc đó, hết thảy đều sẽ nằm trong lòng bàn tay!

Thiên niên thời gian thoáng chốc đã qua.

Đạo Tổ Hồng Quân lần thứ hai giảng đạo tại Tử Tiêu Cung đã kết thúc.

Thời hạn vạn năm ước định giữa Phục Hy cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đã đến.

Ngày hôm nay, vô số thần niệm của các đại năng Hồng Hoang đều hướng về Tây Phương đại lục.

Bởi vì bọn họ biết, cuộc tranh đấu tại Tu Di Sơn lần này sẽ quyết định quy thuộc của Mộng Cảnh Thế Giới.

Đương nhiên, biểu hiện bên ngoài là Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bất mãn đối với việc phân phối tài nguyên Mộng Cảnh Thế Giới, nhưng thực tế phía sau hắn là ván cờ của Đạo Tổ.

Chương 147

Rốt cuộc Đạo Tổ thân là Thiên Đạo Thánh Nhân, tuyệt đối không cho phép có bất kỳ thứ gì vượt ra khỏi sự vận chuyển của Thiên Đạo tồn tại.

Chỉ là không biết Trường Sinh Tiên Tông có thể ứng đối được hay không.

Bồng Lai Tiên Đảo. "Ngộ Đạo, sau khi ngã rời đi, tông môn giao lại cho ngươi." Phục Hy nhìn một đám đệ tử, cuối cùng đặt ánh mắt lên người Ngộ Đạo.

Vạn năm thời gian không tiếc tài nguyên bồi dưỡng, hiệu quả cũng là hiển nhiên dễ thấy.

Tu vi của các Thân truyền đệ tử trên cơ bản đã đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Ngộ Đạo thân là Đại sư tỷ, bởi vì nguyên nhân ngộ tính bản thân, cũng là người đầu tiên đạt tới Đại La viên mãn.

So với Phục Hy hắn là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, cũng chỉ kém một cái tiểu cảnh giới mà thôi.

Nhưng đừng coi thường chiến lực của đám đệ tử này.

Bọn họ cảm ngộ toàn bộ đều là Đại Đạo, trong tay lại có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chiến lực đã trực bức Phục Hy vị Phó Tông Chủ này rồi.

Tu vi của một đám nội môn đệ tử cũng nhận được sự đề thăng cực lớn.

Cường giả như Khổng Tuyên, La Ma đều đã thăng cấp lên Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Còn có vài hậu duệ có căn nguyên cường đại của ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân cũng đề thăng đến Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Các nội môn đệ tử còn lại cũng ở mức Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ đến trung kỳ.

Trong đó cố nhiên là nhờ vào sự bồi dưỡng không tiếc tài nguyên, nhưng cũng có công lao của Khí Vận Kim Liên.

Như hôm nay Khí Vận Kim Liên đã nở rộ đến thập nhị phẩm, khí vận cực kỳ nồng đậm.

Không chỉ có thể đề thăng tốc độ tu luyện của một đám đệ tử, mà còn có thể gia tốc quá trình ngộ đạo của bọn họ.

Đây là một loại tuần hoàn lành mạnh: Đệ tử tu vi đề thăng, Khí Vận Kim Liên nở rộ; nở rộ càng nhiều, đệ tử đề thăng càng nhanh. "Phó Tông Chủ, yên tâm đi.

Ngã sẽ an bài tốt hết thảy." Ngộ Đạo gật đầu.

Tuy rằng bọn họ không thể đi theo, nhưng Trường Sinh Tiên Tông cũng cực kỳ quan trọng.

Đặc biệt là hiện tại năng lượng của Tiên Thiên đại trận đã suy yếu đến điểm tới hạn, tùy thời đều sẽ biến mất.

Phục Hy lúc này mới yên tâm gật đầu, mang theo Khổng Tuyên đúng hẹn đi tới Tu Di Sơn. "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hà tại?" Theo một tiếng quát lớn của hắn, mấy đạo độn quang bay ra.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thái Nhất sóng vai mà đứng. "Xem ra các ngươi là sớm có chuẩn bị a." Phục Hy nhìn năm người, bình tĩnh nói.

Khí tức trên người năm người này so với vạn năm trước thâm hậu hơn không ít. "Ngũ Hành Kiếm Trận nãi là Trường Sinh Đạo Tôn

luyện chế một bộ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ngã đẳng tự nhiên là không dám khinh thường." Tiếp Dẫn cười nói.

Bọn họ cũng bất quá là mới xuất quan không lâu, lần này thu hoạch trong Tử Tiêu Cung thực sự quá lớn.

Bọn họ toàn bộ đột phá đến Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Hơn nữa Đạo Tổ cũng truyền xuống khiếu môn phá giải trận pháp.

Lần này nhất định phải tất kỳ công vu nhất dịch (dốc toàn lực đánh một trận), triệt để kích hủy Trường Sinh Tiên Tông. "Đã như vậy, vậy thì hữu thỉnh năm vị nhập trận đi." Phục Hy cũng không nói nhảm, trực tiếp tế xuất Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Năm màu ánh sáng Thanh, Xích, Hắc, Bạch, Kim lưu chuyển, hóa thành một cái Kiếm Môn thế giới khổng lồ bao trùm năm người vào trong đó.

Kiếm Môn thế giới cách tuyệt không gian, che chắn thần niệm, khiến cho năm người căn bản không cách nào cảm ứng được hết thảy bên ngoài, ngay cả thần niệm bên trong Kiếm Môn cũng bị thôn phệ sạch sẽ.

Sau đó Ngũ Hành Chi Kiếm lại bị Phục Hy đánh vào trong Kiếm Môn thế giới.

Tức thì Kiếm Môn thế giới không ngừng biến ảo, năm cái Kiếm Môn đem bọn họ ngẫu nhiên chia cắt ra.

Ngũ Hành kiếm ý trực tiếp bộc phát, tương hỗ dung hợp, sinh sinh bất tức, cuồn cuộn không dứt.

Toàn bộ Kiếm Môn thế giới đều tràn ngập vô lượng kiếm khí, ngay cả Tiên Thiên linh khí dưới loại kiếm khí này cũng bị phấn toái. "Đây là lần thứ hai ngã nhìn thấy Ngũ Hành Kiếm Trận rồi, so với lần trước, uy năng tựa hồ trở nên càng thêm khủng bố." "Đúng vậy, chỉ

đứng ở ngoại giới, ngã đều có thể cảm nhận được kiếm khí khủng bố trong đó." "Năm người bọn họ lần này hiển nhiên cũng là có chuẩn bị mà đến, không biết liệu có thể thành công phá trận hay không." "Tiếp Dẫn đã dám đưa ra điều kiện này, ít nhiều là có chút chuẩn bị, cứ kiên nhẫn chờ đợi là được." Phục Hy thu hết nghị luận bên ngoài vào tai, sau đó thần niệm trầm nhập vào trong kiếm trận.

Năm người phân biệt tại năm tòa Kiếm Môn, vô lượng kiếm khí đã đem bọn họ hoàn toàn thôn phệ.

Thái Nhất ở tại Kim Chi Kiếm Môn, dẫn đầu tế xuất Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Kiếm khí dưới uy năng của Hỗn Độn Chung lập tức tiêu tán sạch sẽ, Hỗn Độn linh quang đem Thái Nhất lao lao hộ ở chính giữa.

Bất quá Ngũ Hành kiếm khí cuồn cuộn không dứt, rất nhanh liền bổ sung lại, không ngừng ma diệt linh quang của Hỗn Độn Chung.

Trong Mộc Chi Kiếm Môn, bị cách tuyệt trong đó là Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn cũng là lần thứ hai cảm nhận được loại Ngũ Hành kiếm khí này, thập phần rõ ràng chỗ khủng bố của nó, cho nên trực tiếp tế xuất Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Tiếp Dẫn đoan tọa trên đài sen, phòng ngự kinh người.

Trên Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bộc phát ra kim sắc linh quang, mặc cho kiếm khí ma diệt thế nào đều ổn như bàn thạch.

Thủy Chi Kiếm Môn, người bên trong là Chuẩn Đề.

Đối mặt vô lượng kiếm khí, Chuẩn Đề không hoảng không vội, lấy ra một pháp bảo hình nhánh cây.

Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng quét qua, tức thì kiếm khí chung quanh toàn bộ biến mất sạch sẽ, bá đạo vô cùng.

Chính là Thất Bảo Diệu Thụ do hắn dùng vạn năm thời gian lấy Tây Phương Canh Kim Bồ Đề Mộc kết hợp với thất bảo như Kim, Ngân, Lưu Ly... luyện chế mà thành.

Trong Hỏa Chi Kiếm Môn.

Nguyên Thủy sắc mặt bình tĩnh, trên đỉnh đầu hắn treo lơ lửng một phương khánh vân.

Chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu đầy trời rơi xuống như nước nhỏ trước hiên nhà, cuồn cuộn không dứt.

Những kiếm khí này căn bản không cách nào cận thân, liền không ngừng tiêu dung.

Bảo vật này là Thiên Đạo Dị Bảo - Chư Thiên Khánh Vân, quả nhiên cường hãn.

Thổ Chi Kiếm Môn, Thái Thanh Lão Tử đỉnh đầu Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Huyền Hoàng mẫu khí rủ xuống, vạn vật bất xâm.

Nhìn thấy thủ đoạn của đám người Tiếp Dẫn, trong lòng Phục Hy trầm xuống.

Xem ra Đạo Tổ quả nhiên đã xuất thủ ở sau lưng.

Phẩm cấp những linh bảo này đều không thấp, trong thời gian ngắn như vậy bọn họ tuyệt đối không có khả năng tự mình tìm được.

Tuy rằng trước đó đã có suy đoán, nhưng giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi trở nên ngưng trọng.

Bất quá cho dù như thế, Phục Hy cũng sẽ không cứ thế buông tha.

Giờ khắc này, thực lực thuộc về Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ hoàn toàn bộc phát ra.

Ngũ Hành Kiếm Trận dưới sự quán chú pháp lực của hắn, uy năng tăng lên gấp bội.

Cho dù năm người trong kiếm trận đều đã là Chuẩn Thánh sơ kỳ tu vi, nhưng đối mặt Phục Hy toàn lực ứng phó, cũng là áp lực đại tăng, hiểm tượng hoàn sinh.

Đây chính là chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cho dù không có kiếm trận, dưới tiền đề đều không động dụng linh bảo, Phục Hy tuyệt đối có thể cùng năm người đồng thời giao thủ mà không rơi xuống hạ phong. "Toàn lực phá trận!" Thái Thanh Lão Tử đại hống một tiếng.

Không thể lại kéo dài thêm nữa!

Sát giác được uy năng trận pháp tăng lên, đám người Thái Thanh Lão Tử cũng không muốn tiếp tục trì hoãn.

Theo tiếng quát lớn của Thái Thanh Lão Tử, năm người cùng nhau bắt đầu động thủ.

Thiện thi mà Thái Thanh Lão Tử trảm ra đã bước ra ngoài, tay nắm Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, ném về phía Kiếm Môn.

Tức thì Thái Cực Đồ đón gió phấp phới, che khuất bầu trời, bao phủ càn khôn.

Nơi nó đi qua, vô lượng kiếm khí trong nháy mắt tan biến.

Không đợi kiếm khí tái sinh, một tòa Pháp Tắc Kim Kiều từ trong Thái Cực Đồ vươn ra, uy năng khủng bố oanh kích lên trên Kiếm Môn.

Oanh một tiếng.

Toàn bộ Ngũ Hành Kiếm Đồ đều run rẩy một chút.

Kiếm Môn nơi Thái Thanh Lão Tử ở trong nháy mắt bị oanh phá. "Chính là hiện tại!" Nguyên Thủy cũng đại hống một tiếng.

Đạo Tổ đã chỉ điểm qua bọn họ quyết khiếu phá trận.

Phải đồng thời phá năm cửa trận mới có thể phá được kiếm trận này.

Về điểm này vẫn rất tương tự với Tru Tiên Kiếm Trận.

Nhưng Kiếm Môn của Ngũ Hành Kiếm Trận biến ảo huyền diệu, khó có thể nắm bắt, hoàn toàn có thể dựa vào việc biến ảo phương vị để tu phục Kiếm Môn bị phá hoại.

Điểm này mới là chỗ khó của việc phá trận.

Cho nên mấu chốt phá trận nằm ở Thái Thanh Lão Tử.

Chương 148

Chỉ thấy sau khi Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ phá trừ trận môn, cũng không có biến mất, ngược lại bộc phát ra chí bảo linh quang càng thêm mãnh liệt, cư nhiên giam cầm không gian nơi phiến Kiếm Môn này tọa lạc.

Thái Cực Đồ có thể bình định Phong Thủy Địa Hỏa, cấm cố không gian, chỉ có thể nói Tiên Thiên Chí Bảo diệu dụng vô cùng.

Điều này dẫn đến việc các Kiếm Môn còn lại muốn chuyển hoán trở nên vô cùng gian nan.

Nhưng chút thời gian này, đủ để mấy người bọn họ phá trận.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Thái Thanh Lão Tử dẫn đầu động thủ.

Giờ phút này Thái Thanh Lão Tử phá Thổ Chi Kiếm Môn, không gian Kiếm Môn bị khóa chặt, chính là thời cơ tốt nhất để phá trận.

Nguyên Thủy gầm lên một tiếng, thiện thi cầm trong tay Bàn Cổ Phiên cũng đi ra.

Đây là kiện Tiên Thiên Chí Bảo hào xưng có thể phá vỡ Hỗn Độn, đơn thể công kích chỉ đứng sau Khai Thiên Thần Phủ.

Vừa xuất hiện liền khiến thế giới kiếm trận điên cuồng run rẩy.

Sau đó mang theo uy năng hủy thiên diệt địa trực tiếp oanh lên Kiếm Môn.

Ngay cả Phục Hy cùng mọi người ở ngoài kiếm trận đều cảm nhận được loại hủy diệt lực khủng bố này.

Thái Nhất thấy thế, thiện thi đi ra tế xuất hộ thể linh quang, bản

thể thì đem uy năng của Hỗn Độn Chung bộc phát đến cực hạn, mang theo chi lực trấn áp Hỗn Độn, luyện hóa âm dương oanh hướng Kiếm Môn.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thấy thế cũng nhao nhao tế xuất thiện thi, bộc phát ra chiến lực mạnh nhất của mình.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bộc phát ra công đức kim quang rực rỡ đánh về phía Kiếm Môn.

Thất Bảo Diệu Thụ bảo quang đại phóng, vô vật bất xoát, công hướng Kiếm Môn. "Oanh long!" Một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Ngũ Hành Kiếm Trận dưới sự liên thủ của bọn họ đã triệt để bị phá trừ.

Năm người lại lần nữa hợp lại cùng một chỗ.

Phục Hy ở bên ngoài khống chế Ngũ Hành Kiếm Trận do khí cơ tương liên, lập tức phun ra một ngụm tiên huyết.

Dưới sự phản phệ, Nguyên Thần đều trở nên suy yếu vô cùng.

Ngũ Hành Chi Kiếm cùng Ngũ Hành Kiếm Đồ quang mang trở nên ảm đạm, ông minh không ngừng. "Ha ha!

Ngũ Hành Kiếm Trận cũng bất quá như thế!" Đám người Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cười lớn một tiếng.

Trên mặt mang theo nụ cười hưng phấn cực độ.

Không thể không hưng phấn, dựa theo ước định trước đó, Ngũ Hành Chi Kiếm quy về sư huynh đệ hai người bọn họ sở hữu.

Bọn họ đã sớm ngấp nghé bộ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này đã lâu. "Năm vị, hảo thủ đoạn!" Phục Hy cố nén suy yếu trên Nguyên Thần, hừ lạnh một tiếng.

Ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một kiện Thiên Đạo Dị Bảo kham bỉ

Tiên Thiên Chí Bảo, một kiện Công Đức Chí Bảo, cộng thêm hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cùng với nói là bị năm người bọn họ phá trận, còn không bằng nói là thủ đoạn của Đạo Tổ.

Bất quá kế sách hiện nay, nói nhiều cũng là phí công, vẫn là trước tiên thu hồi Ngũ Hành Kiếm Trận cùng Ngũ Hành Kiếm Đồ quan trọng hơn. "Phục Hy, bớt nói nhảm!

Bại chính là bại.

Bộ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này coi như là bồi thường cho chúng ta trước." Chuẩn Đề cười lớn một tiếng, Thất Bảo Diệu Thụ quét ra.

Uy năng kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này không thể khinh thường, hào xưng vô vật bất xoát.

Ngay cả Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên so ra cũng kém sắc không ít.

Ngũ Hành Chi Kiếm cùng Ngũ Hành Trận Đồ lập tức ông minh không ngừng.

Phục Hy thậm chí cảm nhận được liên hệ giữa bản thân và hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này đều biến yếu.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề vẻ mặt hưng phấn nhìn chằm chằm bộ Ngũ Hành Kiếm Trận này.

Bao quát Thái Nhất đồng dạng cũng như thế.

Đây sẽ trở thành chiến lợi phẩm của bọn họ. "Hưu tưởng!" Phục Hy quát lớn một tiếng, bất chấp thương thế trên Nguyên Thần, cưỡng ép tế xuất Phục Hy Cầm.

Kiện Tiên Thiên Linh Bảo này không có uy năng công kích, nhưng

có thể tạm thời giúp Phục Hy đề thăng cường độ Nguyên Thần.

Liên hệ vốn sắp mất đi với Ngũ Hành Kiếm Trận lại lần nữa được gia cường.

Ngũ Hành Kiếm Đồ cùng Ngũ Hành Kiếm Trận quang mang đại phóng, thừa cơ phá vỡ cấm cố của Thất Bảo Diệu Thụ, bay về phía Phục Hy. "Thái Thanh đạo hữu, các ngươi còn không mau chóng xuất thủ?" Chuẩn Đề nào có thể để linh bảo đến miệng lại bay đi, vội vàng nói với Thái Thanh Lão Tử ở một bên. "Hừ." Thái Thanh Lão Tử có chút không vui hừ lạnh một tiếng.

Chút chuyện nhỏ này đều làm không xong.

Bất quá bọn họ đều là chịu chỉ lệnh của Đạo Tổ, không thể không xuất thủ. "Phục Hy, lưu lại Ngũ Hành Kiếm Trận cùng Ngũ Hành Kiếm Đồ, còn có thể bảo toàn ngươi.

Nếu không dưới Thái Cực Đồ, ngươi chú định phải hôi phi yên diệt." Thái Thanh Lão Tử quát lớn một tiếng. "Si tâm vọng tưởng!

Thử nãi Tông Chủ thân thủ luyện chế linh bảo, há có thể thất lạc trong tay ngã!" Phục Hy gầm lên một tiếng, mảy may không sợ. "Vậy thì không do ngươi quyết định rồi." Thái Thanh Lão Tử một chỉ điểm trúng Thái Cực Đồ.

Tức thì Thái Cực Đồ không ngừng biến lớn, che khuất bầu trời, bao phủ càn khôn.

Dưới Tiên Thiên Chí Bảo, lấy trạng thái của Phục Hy hiện nay không chết cũng phải bị trọng thương.

Khổng Tuyên đứng sau lưng hắn đã ngưng tụ pháp lực, chuẩn bị động dụng Hồng Mông Kiếm.

Thủ đoạn Đạo Tôn để lại cho hắn, cuối cùng vẫn là phải sử dụng ở nơi này rồi.

Ngay tại lúc này, một đạo kim quang rực rỡ từ phương hướng Tứ Hải sáng lên.

Một cây thước dài kim hoàng sắc cổ phác xuất hiện tại hư không.

Khí tức sắc bén hủy diệt hết thảy chấn nhiếp vạn vật.

Chính là Công Đức Chí Bảo - Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Kiện Công Đức Chí Bảo này đồng dạng là một trong những hậu thủ của Lâm Trường Sinh.

Hắn lần này bế quan còn không biết phải hao phí bao lâu, cho nên cũng lưu lại một đạo pháp lực bên trong Lượng Thiên Xích.

Chỉ cần người trong tông môn gặp phải nguy hiểm khó có thể ngăn cản, sẽ tự chủ kích phát.

Giờ khắc này Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng cảm nhận được nguy cơ của Phục Hy, một đạo pháp lực ẩn chứa bên trong tự động kích phát ra.

Tuy rằng còn ở xa tận phương hướng Tứ Hải, nhưng Hồng Mông Lượng Thiên Xích phảng phất xuyên việt thời không, trong nháy mắt xuất hiện trên đỉnh đầu Phục Hy.

Khí tức sắc bén đoạn diệt hết thảy khiến cho đám người Thái Thanh Lão Tử sắc mặt đại biến.

Cho dù bọn họ đã là Chuẩn Thánh sơ kỳ tu vi, nhưng dưới loại khí tức đoạn diệt hết thảy này, y nguyên tâm sinh sợ hãi, Nguyên Thần run rẩy. "Nhanh, mau sử dụng Chư Thiên Khánh Vân!" Thái Thanh Lão Tử thấy thế, kinh khủng rống lên.

Từ trên Hồng Mông Lượng Thiên Xích, hắn cảm nhận được sát phạt chi lực khủng bố.

Tuy rằng cùng là Công Đức Chí Bảo, nhưng cũng phải xem ở

trong tay ai sử dụng.

Lâm Trường Sinh trước khi bế quan cũng đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Cho dù chỉ là một đạo pháp lực, cũng đủ để thoải mái nghiền ép bọn họ.

Cho nên, ngay thời khắc nhìn thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được nguy cơ cực đại.

Uy năng tản mát ra trên Hồng Mông Lượng Thiên Xích căn bản không cần Thái Thanh Lão Tử nói nhiều, Nguyên Thủy cũng cảm nhận được đại khủng bố.

Pháp lực điên cuồng dũng mãnh ùa vào trong Chư Thiên Khánh Vân.

Kiện Thiên Đạo Dị Bảo này bị hắn diễn hóa đến cực hạn.

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu đầy trời rơi xuống như nước trước hiên nhà, cuồn cuộn không dứt chặn trước mặt Nguyên Thủy.

Cho dù như thế, Nguyên Thần y nguyên cảm thụ không được bất kỳ cảm giác an toàn nào.

Cỗ sợ hãi đến từ trên Nguyên Thần kia y nguyên tồn tại. "Đạo huynh." Nguyên Thủy nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử.

Thái Thanh Lão Tử không dám đãi mạn.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp cũng bị hắn tế ra.

Công Đức Chí Bảo cao bốn mươi chín tầng không ngừng rủ xuống Huyền Hoàng mẫu khí, đem bọn họ hộ ở sau lưng.

Thái Cực Đồ cũng bị hắn thu về, diễn hóa các loại áo nghĩa, chặn ở trước người.

Tuy rằng đại khủng bố giảm bớt rất nhiều, nhưng vẫn không đủ.

Thái Nhất gầm lên. "Đang!" Tiếng chuông cổ xưa du dương vang lên.

Chương 149

Hỗn Độn Chung không ngừng biến lớn, cuối cùng hóa thành vạn trượng, đem bọn họ bảo hộ ở bên trong.

Vừa mới làm xong hết thảy, Hồng Mông Lượng Thiên Xích liền công tới.

Giờ khắc này, thiên địa động đãng, nhật nguyệt thất sắc.

Tất cả thần niệm quan chú trên Tây Phương đại lục đều bị nghiền nát.

Tu Di Sơn tựa hồ đều lay động mấy cái.

Vô số sơn xuyên hà lưu, núi cao đầm thẳm trong nháy mắt bị san bằng.

Trong ánh mắt kinh khủng của đám người Thái Thanh Lão Tử, tầng phòng ngự thứ nhất Hỗn Độn Chung chỉ trong nháy mắt đã bị oanh phá. "Phốc xích!" Thái Nhất phun ra một ngụm tiên huyết.

Hỗn Độn Chung cũng phát ra một tiếng đê minh, linh quang tan hết, đảo bay về trong tay Thái Nhất.

Tiếp theo đó là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, hào xưng đệ nhất công đức phòng ngự chí bảo.

Giờ khắc này gặp phải sát phạt đệ nhất Công Đức Chí Bảo, hiện tượng thế quân lực địchịnh không có phát sinh.

Huyền Hoàng mẫu khí rủ xuống chỉ ngăn cản được không đến một tức thời gian liền tứ tán biến mất.

Cuối cùng cũng là linh quang tan hết, đảo bay về trong tay Thái Thanh Lão Tử.

Bất quá giờ phút này hắn cũng không cố được đau lòng, chỉ còn lại có hai đạo phòng ngự.

Thái Cực Đồ - kiện Tiên Thiên Chí Bảo này dựng lên một đạo Pháp Tắc Kim Kiều, muốn tồi hủy Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Pháp Tắc Kim Kiều hào xưng Thánh Nhân phía dưới không thể phá, nhưng cũng phải xem thực tại trong tay ai sử dụng.

Không nhắc đến việc bọn họ tu luyện nãi là Trảm Tam Thi chi pháp, quang là Hồng Mông Chi Đạo của Lâm Trường Sinh cũng không phải thứ bọn họ có thể chống đỡ.

Cho dù chỉ là một đạo pháp lực, bọn họ cũng ngăn cản không nổi.

Pháp Tắc Kim Kiều chống cự không đến hai tức, tại trong ánh mắt kinh khủng của mấy người Thái Thanh Lão Tử hóa thành bột mịn.

Thái Cực Đồ ông minh một tiếng, đảo bay ra ngoài.

Hiện tại chỉ còn lại đạo phòng ngự cuối cùng.

Nếu như trước đó có người nói với Thái Thanh Lão Tử một kiện Công Đức Chí Bảo có thể liên phá phòng ngự của ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, đánh chết hắn cũng là không tin.

Nhưng hiện tại, chuyện đó chân chân thực thực phát sinh ngay trước mặt hắn.

Chư Thiên Khánh Vân tuy rằng bị diễn hóa đến cực hạn, nhưng y nguyên không thể mang lại cho bọn họ chút cảm giác an toàn nào.

Tại trong ánh mắt kinh khủng của bọn họ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích đâm vào.

Chư Thiên Khánh Vân không ngừng run rẩy, các loại tiên thiên dị tượng không ngừng phấn toái.

Sau khi đỡ được hơn phân nửa uy năng của Hồng Mông Lượng

Thiên Xích thì cũng bị đánh bay ra ngoài.

Mà lúc này một đạo pháp lực bên trong Hồng Mông Lượng Thiên Xích cũng toàn bộ tiêu hao hầu như không còn, chủ động bay trở về.

Đám người Thái Thanh Lão Tử lúc này mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Quá kinh khủng.

Vẻn vẹn chỉ là một đạo pháp lực, liền có thể như thế nghiền ép bọn họ sao?

Vị Trường Sinh Đạo Tôn này rốt cuộc đã tới loại cảnh giới nào?

Vốn dĩ Tiếp Dẫn Chuẩn Đề muốn trấn áp Ngũ Hành Kiếm Trận, thu làm của riêng.

Nhưng bởi vì Hồng Mông Lượng Thiên Xích xuất hiện, bọn họ nhao nhao bị thương không nhẹ.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Thái Nhất khí tức cũng trở nên cực độ uể oải. "Phục Hy, chẳng lẽ ngươi muốn nuốt lời sao?" Tiếp Dẫn trợn mắt nhìn.

Vốn tưởng rằng mưu tính của bọn họ đã đầy đủ, lại không nghĩ tới bị một kiện Công Đức Chí Bảo ẩn chứa pháp lực phá hoại.

Nhưng linh bảo sắp tới tay lại bay đi, trong lòng Tiếp Dẫn cực độ không cam lòng. "Tiếp Dẫn, sự thật rốt cuộc như thế nào, trong lòng ngươi rõ ràng hơn ngã.

Thủ đoạn của các ngươi ngã cũng đã lĩnh giáo.

Cáo từ." Phục Hy sắc mặt lạnh lẽo, xoay người muốn rời khỏi nơi này. "Phục Hy, ngươi cho rằng lần này sẽ dễ dàng để ngươi rời đi như vậy sao?" Nguyên Thủy bỗng nhiên mở miệng nói. "Chỉ bằng các ngươi hiện tại, giữ không được ngã." Phục Hy thản nhiên nói. "Phải

không?" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng.

Tuy rằng câu nói này không lọt tai, nhưng sự thật xác thực như thế.

Bất quá Đạo Tổ sớm có chuẩn bị.

Không nghĩ tới vẫn là luân lạc tới bước này a.

Cứ như vậy, sợ là sẽ làm cho Đạo Tổ thất vọng.

Bàn Cổ Phiên tự chủ bay ra ngoài.

Vô cùng dị tượng không ngừng diễn hóa.

Giờ khắc này, ngay cả hư không cũng đang run rẩy ông minh.

Vẻn vẹn chỉ là khí thế kiện Tiên Thiên Chí Bảo này bộc phát ra liền khiến chúng sinh Hồng Hoang tâm sinh sợ hãi.

Không đúng!

Tiên Thiên Chí Bảo có uy năng này, xác thực có thể lý giải.

Nhưng Nguyên Thủy chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, làm sao có khả năng đem Bàn Cổ Phiên diễn hóa đến địa bộ khủng bố như thế?

Đạo Tổ!

Giờ khắc này, trong lòng tất cả mọi người trong nháy mắt nhớ tới cái tên này.

Duy có pháp lực của Đạo Tổ mới có khả năng làm cho kiện Tiên Thiên Chí Bảo này có được uy năng khủng bố như vậy. "Hảo một cái Đạo Tổ." Phục Hy hừ lạnh một tiếng.

Đạo Tổ hao tâm tổn trí như thế, xem ra không chỉ là vì Mộng Cảnh Thế Giới.

E rằng là vì bức bách Tông Chủ xuất diện đi?

Đạo Tổ càng là như thế, càng có thể nhìn ra hắn đối với Tông Chủ

kiêng kị.

Pháp lực ẩn chứa trong kiện Tiên Thiên Chí Bảo này đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn, nhưng chưa tới trình độ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thứ nhất, Đạo Tổ dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, còn khinh thường toàn lực xuất thủ đối với người có cảnh giới thấp hơn.

Thứ hai, Đạo Tổ lo lắng chính mình bộc phát ra quá nhiều sức mạnh sẽ dẫn đến Lâm Trường Sinh không dám lộ diện.

Dù vậy, uy năng của Bàn Cổ Phiên lúc này, đủ để diệt sát bất kỳ cảnh giới nào dưới Thiên Đạo Thánh Nhân. "Phục Hy, còn không gọi Trường Sinh Đạo Tôn ra sao?" Nguyên Thủy cười lạnh hỏi. "Thời cơ đến, Tông Chủ tự nhiên sẽ xuất quan." Phục Hy bình tĩnh nói.

Cho dù là đối mặt Bàn Cổ Phiên, hắn y nguyên không có bất kỳ sợ hãi nào. "Ha ha, thời cơ?

Ngươi nói thời cơ là chờ hắn đột phá cảnh giới xuất quan sao?

Muốn đột phá cảnh giới, đàm hà dung dịch.

Ngã khuyên ngươi không nên lại đặt hy vọng lên người hắn nữa.

Nếu không ngươi và đệ tử Trường Sinh Tiên Tông, đều phải bị trấn áp." Nguyên Thủy cười lớn một tiếng.

Trong lòng Phục Hy lạnh lẽo, quả nhiên Đạo Tổ vẫn là đối với Trường Sinh Tiên Tông xuất thủ.

Giờ phút này Phục Hy căn bản vô lực phân thần tra xét hiện trạng Trường Sinh Tiên Tông, chỉ có thể ký thác hy vọng vào bọn người Ngộ Đạo. "Khổng Tuyên, ngươi mau chóng đào ly nơi này.

Mục tiêu của bọn họ là ngã, hắn sẽ không làm khó dễ ngươi." Phục Hy quay đầu lại nói nhanh với Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên lắc đầu, không nói gì.

Hắn không thể đi, nếu hắn đi, đối mặt Bàn Cổ Phiên, Phó Tông Chủ tuyệt đối không có kết cục tốt.

Hắn còn có hậu thủ của Đạo Tôn ở đây.

Về phần tông môn, hắn tin tưởng Đại sư tỷ bọn họ có thể bảo vệ tốt Trường Sinh Tiên Tông.

Mà lúc này Bồng Lai Tiên Đảo xác thực đang đối mặt với nguy cơ lớn nhất!

Bồng Lai Tiên Đảo.

Lúc này năng lượng của Tiên Thiên đại trận đã xấp xỉ hao hết, dần dần lộ ra chân dung hòn đảo.

Ngộ Đạo cùng các Thân truyền đệ tử đứng tại trung ương Bồng Lai Tiên Đảo, phía sau bọn họ là mấy trăm nội môn đệ tử.

Bọn họ lúc này toàn bộ nhìn về phía không trung.

Bên ngoài Tiên Thiên đại trận đứng đầy cường giả.

Vi thủ là kẻ tay cầm Long Đầu Quải, chính là Đông Vương Công.

Chương 150

Cho dù Đạo Tổ không sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào, tại thời điểm Bồng Lai Tiên Đảo xuất thế, Đông Vương Công cũng có thể tìm được.

Bởi vì Bồng Lai Tiên Đảo vốn là cơ duyên thuộc về Đông Vương Công.

Theo kịch bản bình thường mà nói, hắn cũng là tại trên Bồng Lai Tiên Đảo kiến lập nên thế lực Tử Phủ Châu.

Đế Tuấn đứng sau lưng Đông Vương Công, sắc mặt lãnh tuấn.

Hắn hiện tại rốt cục hiểu được vì sao Đạo Tổ sắc phong Đông Vương Công làm Nam Tiên Chi Thủ rồi.

Bất quá là lợi dụng hắn để tìm được Bồng Lai Tiên Đảo mà thôi.

Hiện tại giá trị của hắn đã dùng xong.

Nếu hắn không biết sống chết dùng thân phận Nam Tiên Chi Thủ áp chế mình, như vậy Đế Tuấn không ngại trực tiếp tiễn hắn lên đường.

Phía sau hai người còn có đám cường giả Đại La Kim Tiên do Đông Vương Công thu nạp, cộng thêm Yêu tộc cường giả do Đế Tuấn mang đến, tổng cộng chừng mấy trăm vạn chi chúng.

Che khuất bầu trời, sát khí trùng thiên. "Đế Tuấn, Đạo Tổ để ngươi tới phụ trợ ngã, một lát nghe ngã chỉ huy.

Ngã không những muốn chiếm cứ tòa tiên đảo này, càng muốn hoạch đắc bí mật của bọn họ." Đông Vương Công cao ngạo nói.

Đế Tuấn trong lòng cười lạnh một tiếng.

Ngươi cho rằng Đạo Tổ là để ta tới phụ trợ ngươi?

Kỳ thực ngươi chỉ là dùng để dò đường thôi.

Đế Tuấn không nói lời nào, ít nhiều làm cho trong lòng Đông Vương Công rất không thoải mái.

Hừ, hạng người thấp sinh noãn hóa (sinh nơi ẩm thấp, nở ra từ trứng), có gì đáng cuồng?

Chờ đến khi bình định Trường Sinh Tiên Tông, xem ngã thu thập ngươi thế nào.

Có thân phận Đạo Tổ thân tứ, còn không nhẹ nhàng đè chết ngươi. "Đại sư tỷ, chúng ta hiện tại phải làm sao?" Thủy Linh cùng một đám đệ tử nhìn về phía Ngộ Đạo.

Là chiến hay lui, toàn bằng Đại sư tỷ một lời. "Trường Sinh Tiên Tông ngã từ khi thành lập đến nay, vẫn luôn hưởng thụ tông môn khí vận.

Đạo Tôn càng là đối với chúng ta không tiếc tài nguyên bồi dưỡng chỉ đạo.

Hiện tại địch nhân khi dễ tới cửa, chúng ta tự nhiên cũng không thể lùi bước.

Hôm nay, liền để Hồng Hoang biết, Trường Sinh Tiên Tông chúng ta không phải ai cũng có thể khi dễ!" Ngộ Đạo lãng thanh nói, thanh âm bình tĩnh thả tự tin. "Vậy thì chiến!" Thủy Linh cùng một đám đệ tử cùng nhau gầm lên.

Khí thế cư nhiên không yếu hơn mấy trăm vạn Đại La cường giả bên ngoài là bao.

Bất quá lời tuy như thế, trong lòng Ngộ Đạo lại có chút lo lắng.

Số lượng Đại La Kim Tiên cường giả nhiều như vậy, bọn họ căn

bản chiếu ứng không xuể.

Môn hạ đệ tử khẳng định sẽ có thương vong cực lớn.

Nơi này mỗi một đệ tử đều là tâm huyết của Đạo Tôn, mỗi khi vẫn lạc một người đối với tông môn mà nói đều là tổn thất cực lớn.

Ngộ Đạo cũng từng nghĩ tới lui về trong Doanh Châu Tiên Đảo.

Tiên Thiên đại trận của Doanh Châu Tiên Đảo y nguyên ổn cố.

Chỉ cần cắt đứt thông đạo giữa Doanh Châu Tiên Đảo và Bồng Lai Tiên Đảo, bọn họ y nguyên không cách nào phát hiện.

Nhưng làm như vậy, liền có khả năng ảnh hưởng đến Đạo Tôn đang bế quan.

Cho nên Ngộ Đạo vẫn là từ bỏ.

Đã muốn chiến, vậy thì phải làm tốt chuẩn bị sung túc.

Hy vọng hậu thủ chính mình an bài có thể kịp thời đuổi tới đi.

Cuối cùng, Tiên Thiên đại trận của Bồng Lai Tiên Đảo nhân vì năng lượng biến mất mà triệt để bại lộ trong tầm mắt mọi người.

Đông Vương Công, Đế Tuấn cùng những người khác nhìn rõ hết thảy trong đảo, hô hấp lập tức trở nên dồn dập. "Thật nhiều Tiên Thiên Linh Căn!" "Nhìn kìa, đó là cực phẩm linh căn Tử Ngọc Bồ Đào." "Đó là cực phẩm linh hoa Tử Nghiên Hoa." "Trời ạ, đó là một cây tiên thảo vạn ức năm phân!" "Đó là cực phẩm khoáng mạch Thủ Dương Chi Đồng, Thủ Dương Chi Đồng lớn như ngọn núi a, ngã nghĩ cũng không dám nghĩ." "Tấm bia đá tông môn kia cư nhiên toàn bộ đều là Thủ Dương Chi Đồng, xa xỉ, quá xa xỉ rồi." "Tòa lầu kia tản ra châu quang bảo khí mãnh liệt, hẳn là dùng để phóng trí linh bảo." Đập vào mắt là vô số linh căn linh tài.

Không chỉ phẩm cấp thập phần cao, niên phân cũng thập phần dài.

Thấp nhất đều có ngàn vạn năm.

Không chỉ như thế, số lượng càng là kinh người, ít nhất cũng có mấy trăm vạn gốc.

Đây còn chỉ là thượng phẩm, cực phẩm linh căn linh tài.

Ngoài dược viên còn có hàng trăm triệu các loại trân quý linh tài khác.

Không riêng gì linh căn linh tài, các loại thần khoáng tiên kim tùy ý có thể thấy được. "Những thứ này đều là tài nguyên mà Trường Sinh Tiên Tông cướp đoạt tích lũy những năm này!" Đế Tuấn cảm thấy giờ khắc này đều muốn điên cuồng rồi.

Nhiều tài nguyên như vậy, nếu đều bị Yêu tộc bọn họ đạt được, tuyệt đối có thể bồi dưỡng ra vô số cao thủ.

Tuy rằng hắn đã sớm biết tài nguyên của Trường Sinh Tiên Tông tuyệt đối không ít, nhưng tận mắt nhìn thấy cảm giác rung động mang lại vẫn khó có thể tưởng tượng.

Đây còn chỉ là một phiến dược viên, lại thêm những tài nguyên khác thu thập được, đều có thể so với hơn phân nửa cái Hồng Hoang rồi.

Lần này hắn tới phụ trách trấn áp Trường Sinh Tiên Tông, quả thực kiếm lớn. "Của ngã, đều là của ngã!" Đông Vương Công phát ra tiếng thét chói tai hưng phấn.

Hắn là thật sự coi chính mình thành thủ lĩnh lần này.

Nào biết được, cho dù là Hồng Quân sắc phong Nam Tiên Chi Thủ, tại Hồng Hoang không có thực lực, y nguyên chỉ là cái vỏ rỗng mà thôi. "Ngộ Đạo, ngã đẳng phụng mệnh Đạo Tổ, tiếp quản Bồng Lai Tiên Đảo.

Nhĩ đẳng tác vi đệ tử Trường Sinh Tiên Tông không được phản kháng, thính hậu Đạo Tổ phát lạc." Đế Tuấn rất nhanh liền từ trong dụ hoặc của tài nguyên thanh tỉnh lại.

Muốn hoạch đắc những tài nguyên này, nhất định phải giải quyết phiền toái phía dưới trước.

Tuy rằng đệ tử Trường Sinh Tiên Tông chỉ có khu khu mấy trăm, nhưng sự cường đại của bọn họ, tại Mộng Cảnh Thế Giới Đế Tuấn cũng đã lĩnh giáo qua.

Đặc biệt là người cầm đầu Ngộ Đạo, khí tức tản mát ra trên người ngay cả hắn là Chuẩn Thánh sơ kỳ đều có thể cảm giác được một tia tim đập nhanh. "Đạo Tổ chỉ là Đạo Tổ của các ngươi, cùng Trường Sinh Tiên Tông ngã có quan hệ gì?" Ngộ Đạo lạnh lùng nói. "Lớn mật!

Đạo Tổ nãi là Thiên Đạo Thánh Nhân, dưới Hồng Hoang, ai dám không theo.

Đã các ngươi ngoan cố mất linh, vậy cũng đừng trách ngã thân thủ trấn áp các ngươi.

Cho ngã lên!" Đông Vương Công quát lớn một tiếng.

Theo thanh âm của hắn rơi xuống, thế lực Tử Phủ Châu lập tức ùa lên.

Mật mật ma ma, chừng mấy chục vạn người.

Những kẻ này đều là cường giả đi theo Đông Vương Công sau khi nghe nói hắn được sắc phong làm Nam Tiên Chi Thủ.

Dù sao bọn họ vô duyên với Tử Tiêu Cung thính kiến đại đạo, có thể hiệu lực dưới trướng Nam Tiên Chi Thủ cũng coi là một cọc phúc duyên.

Chỉ bất quá tuy có mấy chục vạn, nhưng tu vi đại đa số chỉ ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Các cường giả Yêu tộc còn lại động cũng không động một cái.

Bọn họ chỉ nghe theo mệnh lệnh của Đế Tuấn.

Về phần Đông Vương Công, còn thật không để vào mắt. "Giết!" Đại La cường giả của Tử Phủ Châu phát ra tiếng gào thét hưng phấn.

Trong mắt toàn bộ đều là vẻ điên cuồng.

Nhiều tài nguyên như vậy, chỉ cần giết sạch đám đệ tử phía dưới này, vậy thì đều là của bọn họ rồi. "Hừ!

Thật cho rằng Trường Sinh Tiên Tông ngã dễ khi dễ sao?" Thất Ngôn đứng ra.

Thất Ngôn, vị thân truyền đệ tử xếp hạng thứ ba này, ngày thường ở tại tông môn cực kỳ điệu thấp.

Rất ít nói chuyện, cũng rất ít khi nhìn thấy hắn ra tay.

Mọi người đều biết hắn tính cách nội hướng.

Mà hôm nay, vị Tam sư huynh nội hướng này liền bộc phát ra phong thái thuộc về thân truyền đệ tử.

Trường kiếm trong tay hắn không ngừng ong ong, hiển nhiên đã không thể chờ đợi được muốn bộc phát ra uy năng thuộc về nó.

Đối mặt với khí thế của mấy chục vạn Đại La Kim Tiên cường giả, hắn không mảy may sợ hãi.

Giữa mi vũ có sự sắc bén như kiếm. "Nhất Kiếm Tru Tiên!" Thất Ngôn hét lớn một tiếng.

Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo trường kiếm dưới sự quán chú pháp lực của hắn, đón gió liền trướng, rất nhanh liền hóa thành linh

kiếm lớn mấy vạn trượng.

Trên đó Kiếm Chi Đại Đạo đạo vận không ngừng diễn hóa.

Các loại kiếm đạo thần thông minh diệt bất định.

Chương 151

Nguyên bản Tiên Thiên linh khí nồng đậm bỗng nhiên toàn bộ biến mất.

Trong không khí tràn ngập Tru Tiên kiếm ý khủng bố.

Nhất thức Tru Tiên tự nhiên là Thất Ngôn từ Thần Thông Lâu tập được.

Về uy năng tự nhiên là không cách nào so sánh với Lâm Trường Sinh, nhưng đạo Tru Tiên kiếm ý này càng thêm thuần túy.

Bởi vì Thất Ngôn vốn là Thất Tinh Kiếm Thảo hóa hình, đối với kiếm đạo có sự thân hòa bẩm sinh.

Cộng thêm hắn chỉ tu luyện một loại Kiếm Chi Đại Đạo, cho nên Tru Tiên kiếm ý chỉ có sát phạt chi khí thuần túy.

Nhất kiếm quang hàn thiên thượng tri, kiếm khí tung hoành ức vạn dặm.

Vô biên Tru Tiên kiếm ý nghênh đón đông đảo Đại La của Tử Phủ Châu đang lao tới liền chém xuống. "Kiếm ý thật khủng bố." "Nhanh, mau trốn." "Đỡ không nổi, căn bản đỡ không nổi." "Hắn là Thất Ngôn của Mộng Cảnh Thế Giới Thực Chiến Lâu, mau chạy." Kiếm ý hủy thiên diệt địa khiến những Đại La cường giả này nháy mắt hồn phi phách tán.

Căn bản không cách nào ngăn cản.

Tuy nhiên lúc này muốn chạy, đã muộn.

Kiếm ý bao phủ bọn hắn, bộc phát ra kiếm khí khủng bố.

Tiếng kêu thảm thiết ai hào không ngừng truyền ra từ trong kiếm

ý.

Rất nhanh liền trở nên yên tĩnh vô cùng.

Nguyên bản Đông Vương Công đang chí cao khí ngang lập tức kinh nộ đan xen, vội vàng lui về phía sau. "Đế Tuấn, mau ra tay." "Ngã ra lệnh cho ngươi mau ra tay!" Những kẻ này đều là thế lực mà Tử Phủ Châu hắn vất vả lắm mới tụ tập được a.

Là tư bản để hắn sau này ước thúc thiên hạ nam tiên.

Tuy nhiên Đế Tuấn chỉ lạnh lùng nhìn một màn này. "Hảo hảo hảo." "Đế Tuấn ngươi uổng cố mệnh lệnh của Đạo Tổ, đợi trấn áp Bồng Lai Tiên Đảo, ngã nhất định sẽ ở trước mặt Đạo Tổ vạch trần tội trạng của ngươi." Đông Vương Công tê thanh lực kiệt gào thét.

Hành động thấy chết không cứu, không nghe mệnh lệnh của Đế Tuấn đã chọc giận hắn.

Đáng tiếc đây đều là sự gào thét vô năng.

Rất nhanh, mấy ngàn đạo thân ảnh từ trong kiếm ý vọt ra.

Từng kẻ chật vật không chịu nổi, trên thân đẫm máu, sức chiến đấu đã cơ bản mất hết.

Đông Vương Công trừng mắt muốn nứt, ánh mắt nhìn về phía trung tâm kiếm ý bộc phát.

Nơi đó đã không còn một ai!

Mấy chục vạn Đại La Kim Tiên cường giả, sống sót cư nhiên chỉ có mấy ngàn.

Thật khủng bố kiếm ý!

Thật khủng bố thân truyền đệ tử Thất Ngôn!

Đông Vương Công giờ khắc này rốt cục từ trong cuồng vọng tỉnh

táo lại.

Vẻn vẹn chỉ là một cái thân truyền đệ tử liền suýt chút nữa diệt Tử Phủ Châu của hắn.

Huống chi còn có nhiều thân truyền như vậy.

Sắc mặt Đế Tuấn cũng trở nên ngưng trọng.

Tín tâm nguyên bản tình thế bắt buộc cũng có một tia dao động.

Hắn biết đệ tử Trường Sinh Tiên Tông sức chiến đấu cường hãn, nhưng vạn lần không ngờ tới, cư nhiên khủng bố đến loại tình trạng này.

Cho dù lần này bọn hắn có thể trấn áp Trường Sinh Tiên Tông, e là cũng phải trả một cái giá nhất định.

Đánh giết nhiều Đại La cường giả như vậy, Thất Ngôn cũng không có bao nhiêu vui mừng.

Những kẻ này đều là Đại La Kim Tiên sơ kỳ yếu nhất, tu vi của hắn đã là Đại La hậu kỳ, không đáng để ăn mừng.

Đối thủ khó chơi nhất vẫn là Đế Tuấn và đám Yêu tộc này. "Đế Tuấn, ngươi còn không ra tay sao?" Chút nhân thủ còn lại này, Đông Vương Công là hoàn toàn không trông cậy được rồi.

Như hôm nay cũng chỉ có thể dựa vào Đế Tuấn. "Các ngươi rất mạnh, nhưng dưới sự liên thủ của Yêu tộc ngã, không có khả năng là đối thủ." "Kim Đế, Kim Thái, chỉ cần các ngươi chịu trở về Yêu tộc, ngã có thể đáp ứng cho bọn hắn một con đường sống." Đế Tuấn tiến lên một bước, lãng thanh nói. "Đế Tuấn, ngươi cư nhiên dám làm trái mệnh lệnh của Đạo Tổ?!" Đông Vương Công vừa nghe, lập tức không vui.

Kéo lá cờ lớn Đạo Tổ liền muốn trách cứ Đế Tuấn. "Cút." Nào

ngờ Đế Tuấn đã sớm sinh lòng bất mãn với hắn, hoặc có thể nói là căn bản không để hắn vào mắt.

Trực tiếp tế ra linh bảo đánh hắn bay ra ngoài.

Chênh lệch về tu vi khiến Đông Vương Công căn bản không có năng lực đề kháng, trực tiếp bị đánh bay, được số ít Đại La cường giả tàn lưu tiếp được. "Đế Tuấn, ngươi sao dám ra tay với ngã?" "Ngã thế nhưng là Nam Tiên Chi Thủ!" Đông Vương Công khóe miệng đẫm máu nộ hống. "Ngươi nếu nói thêm một chữ nữa, ngã hiện tại liền đập chết ngươi." Đế Tuấn nhàn nhạt nói.

Đông Vương Công há to miệng, cuối cùng vẫn không lên tiếng.

Bất quá sự oán độc trong mắt là không giấu được.

Yêu tộc còn lại thấy thế, nhao nhao cười lạnh.

Đông Vương Công sẽ không thật sự cho rằng hắn qua hôm nay còn có thể sống sót chứ? "Thế nào?" Xử lý xong Đông Vương Công, Đế Tuấn lúc này mới nhìn về phía Kim Đế và Kim Thái.

Hai người này đều là Kim Ô bản nguyên của bọn hắn biến thành.

Tu vi cũng đã đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Nếu có thể trở về Yêu tộc, tuyệt đối là một đại trợ lực. "Đế Tuấn, ngươi quá coi thường Trường Sinh Tiên Tông chúng ta rồi." Kim Đế lắc đầu, nhàn nhạt nói. "Đã như vậy, vậy ngã ngược lại muốn nhìn xem Trường Sinh Tiên Tông ngươi có gì hơn người." "Lên." Đế Tuấn ra lệnh một tiếng, Yêu tộc cường giả toàn bộ vọt ra.

Mấy trăm vạn Yêu tộc chỉ riêng khí thế đã mạnh hơn thế lực của Đông Vương Công gấp mấy trăm lần.

Đặc biệt là mấy chục vị Yêu Thần xông lên phía trước nhất, khí tức cực kỳ cường đại, cơ bản đều là tu vi Đại La hậu kỳ. "Sư đệ sư

muội môn, đến lúc triển hiện phong thái Trường Sinh Tiên Tông của ngã rồi." Ngộ Đạo hét lớn một tiếng, chủ động xông vào trong đội ngũ mấy trăm vạn Yêu tộc.

Vừa ra tay, chính là "Nhật Nguyệt Tinh Vẫn Chi Thuật", loại thần thông có lực phá hoại cực mạnh này.

Dưới ngộ tính của nàng, đương nhiên cũng là hoàn toàn nắm giữ thần thông Lâm Trường Sinh truyền xuống.

Nhật quang, nguyệt quang, tinh quang hình thành tam sắc liên hoa xông vào đội ngũ Yêu tộc.

Mấy chục vạn Yêu tộc dưới thần thông này, nháy mắt tiêu tán không còn.

Tuy rằng không gây ra động tĩnh lớn như Tru Tiên kiếm ý của Thất Ngôn, nhưng uy năng một chút cũng không yếu. "Sớm đã nghe danh Ngộ Đạo làm đại sư tỷ của Trường Sinh Tiên Tông, một thân thần thông lợi hại đến cực điểm, Đế Tuấn ngã tới lĩnh giáo một chút." Đế Tuấn đầu đỉnh Hà Đồ Lạc Thư, tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ toàn bộ bộc phát ra, cùng Ngộ Đạo chiến đấu.

Đế Tuấn vốn tưởng rằng bằng vào ưu thế tu vi của mình, có thể nhẹ nhõm trấn áp Ngộ Đạo.

Tuy nhiên vị thủ tịch thân truyền đệ tử này triển hiện ra sức chiến đấu cường đại.

Các loại thần thông tầng tầng lớp lớp.

Cho dù là hắn cái vị Chuẩn Thánh sơ kỳ cường giả này, cũng khó mà đỡ nổi, nhất thời cư nhiên lâm vào khổ chiến.

Dù cho hắn nắm giữ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, cũng mảy may không chiếm được bất kỳ tiện nghi nào.

Bởi vì Ngộ Đạo này trên thân linh bảo không ít hơn hắn.

Lại nhìn các Yêu Thần khác, nhao nhao tìm tới những thân truyền đệ tử còn lại.

Đồng cảnh giới căn bản không chiếm cứ được bất kỳ ưu thế nào.

Một lát sau cũng đã hiểm tượng hoàn sinh, suýt chút nữa vẫn lạc.

Nếu không phải Yêu tộc số lượng đông đảo, e rằng đã xuất hiện cục diện bị nghiền ép nghiêng về một bên.

Đáng giận!

Trường Sinh Tiên Tông này nội dung quá thâm hậu.

Cư nhiên mỗi một thân truyền đệ tử đều có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cái này còn đánh thế nào?

Chỉ có thể ký thác hy vọng vào việc diệt trừ những nội môn đệ tử kia trước, sau đó lại tập hợp tất cả lực lượng lại.

Nghĩ như vậy, Đế Tuấn phân thần xem xét cục diện trong sân một chút.

Cái nhìn này, khiến hắn triệt để chấn kinh.

Thân là thân truyền đệ tử Trường Sinh Tiên Tông, tu luyện Đại Đạo, mỗi người một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Đế Tuấn cũng miễn cưỡng có thể tiếp nhận.

Dù sao Trường Sinh Tiên Tông những năm này cũng kiếm đủ tài nguyên.

Nhưng một số nội môn đệ tử lại là chuyện gì xảy ra?

Vì sao mỗi người trên thân đều có linh bảo?

Kém nhất đều là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 152

Đa số đều là Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cộng thêm Đại Đạo bọn hắn tu luyện, vượt cấp mà chiến đều nhẹ nhõm như thế.

Dù cho là mấy trăm vạn Yêu tộc vây công, bọn hắn vẫn khí thế cao ngang.

Vô số Yêu tộc không ngừng hóa thành huyết vũ, không ngừng vẫn lạc.

Yêu tộc bọn hắn hiện nay trở thành thế lực không thể khinh thường trên Hồng Hoang đại lục, nhưng cũng không có tài nguyên hùng hậu như vậy a.

Xem ra không có biện pháp nào khác, chỉ có dùng nhân số đi mài mòn.

Dù sao cũng chỉ có vài trăm nội môn đệ tử, số lượng có hạn.

Dưới sự vây công của đông đảo Yêu tộc như vậy, cuối cùng cũng sẽ pháp lực hao hết.

Sự thật xác thực như Đế Tuấn suy nghĩ.

Theo chiến đấu chuyển dời, công kích bên phía Trường Sinh Tiên Tông đã mất đi sự sắc bén như lúc trước.

Mỗi một thân truyền đệ tử đều có Yêu Thần dẫn đầu mấy chục vạn Yêu tộc vây công.

Chỉ cần có lỗ hổng, lập tức sẽ có Yêu tộc bổ sung đi lên.

Đây chính là ưu thế nhân số.

Hơn nữa, những Yêu Thần này của Đế Tuấn cũng là xấp xỉ mỗi

người một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Cộng thêm tu vi cũng tương đương, lúc này mới có thể miễn cưỡng kiềm chế lại thân truyền đệ tử.

Dù cho như thế, Yêu tộc mà Đế Tuấn mang tới cũng tổn thất hơn phân nửa.

Nhưng Đế Tuấn không có mảy may đau lòng.

Đây chỉ là một bộ phận Yêu tộc hắn mang tới, tùy thời có thể điều động càng nhiều Yêu tộc đến tham dự chiến đấu.

Vô luận tổn thất lớn bao nhiêu, chỉ cần có thể bắt lấy Trường Sinh Tiên Tông, không chỉ có thể đền bù tổn thất lần này của hắn, càng là có thể làm cho thực lực Yêu tộc tiến đại.

Bên phía nội môn đệ tử dưới sự dẫn đầu của La Ma, tạm thời vẫn chưa xuất hiện thương vong.

Nhưng đa số đã pháp lực sắp tiêu hao không còn một mống.

Lại chiến đấu tiếp, nói không chừng sẽ phải có tổn thương.

Ngộ Đạo âm thầm nóng vội, nhưng cũng không có biện pháp nào.

Đế Tuấn căn bản không cùng nàng chính diện ngạnh bính, hiển nhiên là dự định cầm chân nàng.

Cứ tiếp như vậy, đối với chiến đấu cực kỳ bất lợi.

Đúng lúc này, Khí Vận Kim Liên của Trường Sinh Tiên Tông bộc phát ra kim quang rực rỡ.

Pháp lực bị thâm hụt của các đệ tử đang chiến đấu trong nháy mắt được bổ sung.

Ý chí chiến đấu lại lần nữa trở nên cao ngang.

Khí Vận Kim Liên!

Ngộ Đạo lộ ra một tia hưng phấn.

Suýt chút nữa đã quên mất nó.

Khí Vận Kim Liên không chỉ có thể trợ giúp bọn hắn tu luyện, càng là có thể tăng lên sức chiến đấu của bọn hắn.

Đế Tuấn chỉ cảm giác được một cỗ khí tức huyền diệu lóe lên trên người đệ tử Trường Sinh Tiên Tông.

Sau đó những đệ tử này liền phảng phất ăn đại bổ chi vật, lại lần nữa bộc phát ra sức chiến đấu khủng bố.

Lần này, áp lực bên phía Yêu tộc đại tăng.

Vô số Yêu tộc dưới thần thông của bọn hắn nhao nhao hóa thành huyết vũ.

Mà Ngộ Đạo trước mắt càng là thần thông không ngừng bộc phát, gắt gao áp chế hắn.

Đáng chết, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Đế Tuấn trong lòng kinh hãi.

Chẳng lẽ là Trường Sinh Đạo Tôn ra tay rồi?

Một cái ý nghĩ khiến hắn sợ hãi xuất hiện tại đáy lòng.

Nhưng rất nhanh bị hắn phủ định.

Nếu là Trường Sinh Đạo Tôn xuất quan, vậy tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy.

Tuy nhiên điều này cũng nhắc nhở Đế Tuấn, tuyệt đối không thể trì hoãn nữa. "Yêu tộc sở chúc, lui lại." Đế Tuấn trực tiếp dùng pháp lực bức lui Ngộ Đạo, quay lại giữa không trung.

Nghe được mệnh lệnh của Đế Tuấn, những Yêu tộc này cũng không lo được vây giết Trường Sinh Tiên Tông nữa, nhao nhao lui

đến sau lưng hắn.

Nhưng những Yêu tộc này phân lập bốn phía, lẫn nhau có khí tức huyền diệu vô cùng.

Ngộ Đạo cùng một đám đệ tử lại lần nữa vây lại cùng một chỗ. "Đại sư tỷ." Thủy Linh cùng một chúng thân truyền ngưng trọng nhìn về phía giữa không trung.

Yêu tộc không có khả năng vô duyên vô cớ lui lại.

Chỉ có một giải thích, đó chính là sử dụng sát thủ giản của bọn hắn. "Tĩnh quan kỳ biến." "Kết quả xấu nhất, lui về Doanh Châu Tiên Đảo." Ngộ Đạo nhanh chóng nói.

Đây là một bước cuối cùng bất đắc dĩ.

Một khi lui vào Doanh Châu Tiên Đảo, tuy rằng có Tiên Thiên đại trận cách tuyệt, nhưng Đế Tuấn bọn người đem tất cả thần thông công kích đều phát tiết lên trên Tiên Thiên đại trận, nói không chừng sẽ ảnh hưởng Đạo Tôn bế quan.

Đây là đường lui cuối cùng vạn bất đắc dĩ của nàng. "Trường Sinh Tiên Tông, khủng bố như vậy." "E rằng không chỉ là ngã coi thường các ngươi, ngay cả Đạo Tổ cũng không nghĩ tới các ngươi sẽ sở hữu sức chiến đấu mạnh như vậy." "Nhưng đến đây là kết thúc." Đế Tuấn trịnh trọng nói.

Mấy trăm vạn Yêu tộc, giờ phút này chỉ còn lại mấy chục vạn.

Nếu đánh tiếp nữa, chỉ sợ sẽ phải toàn quân bị diệt.

Đế Tuấn đã không thể dung nhẫn loại tổn thất này nữa.

Đông Vương Công và mấy ngàn Đại La cường giả hả hê nhìn Đế Tuấn. "Đế Tuấn này một mực không để ngã vào mắt." "Lần này không chỉ đánh ngã bị thương, còn muốn độc chiếm Trường Sinh Tiên

Tông." "Đợi trở về Tử Tiêu Cung, xem ngã thu thập hắn trước mặt Đạo Tổ như thế nào." Đông Vương Công là thật sự phiêu rồi.

Một cái danh đầu Nam Tiên Chi Thủ đã khiến hắn triệt để mê thất. "Phủ chủ nói không sai, nhất định phải làm cho Đế Tuấn này nếm chút khổ sở." "Dám đối đầu với Tử Phủ Châu chúng ta, chính là đối đầu với Đạo Tổ." Đại La Kim Tiên cường giả còn dư lại vội vàng vỗ mấy cái mông ngựa.

Nguyên bản trong lòng phẫn nộ Đông Vương Công cũng là tâm tình tốt hơn một chút. "Đế Tuấn, ngươi còn thủ đoạn gì, cứ việc sử ra đi." Ngộ Đạo quát lạnh một tiếng. "Để các ngươi biết sự lợi hại của Yêu tộc ngã." "Kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn khí thế lẫm nhiên, uyển như Tinh Thần Chi Chủ trên Cửu Thiên.

Lần trước tại trong Ngũ Hành Kiếm Trận, tàn khuyết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không phá được kiếm trận, khiến Đế Tuấn ý thức được thiếu khuyết.

Cho nên từ sau đó, vẫn luôn cảm ngộ Hà Đồ Lạc Thư, rốt cục để hắn lĩnh ngộ ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn chỉnh.

Không chỉ có như thế, hắn tại vực ngoại tinh không không ngừng ngắt lấy tài nguyên Tinh Thần khoáng mạch, rốt cục luyện chế ra Chu Thiên Tinh Thần Phiên.

Vốn định giữ lại đối phó Trường Sinh Đạo Tôn sử dụng, không nghĩ tới lần này cư nhiên ngay cả đệ tử của hắn cũng không giải quyết được.

Tuy rằng có chút mất mặt, nhưng cũng không lo được nhiều như vậy.

Nghe được chỉ lệnh của Đế Tuấn, ba trăm sáu mươi lăm cái Yêu tộc đại năng tay cầm Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, không ngừng

huy vũ đem pháp lực rót vào trong đó.

Lập tức câu thông vực ngoại tinh không, vô cùng vô tận tinh lực rải xuống.

Tinh lực ngân bạch sắc uyển như ngân hà treo ngược, làm cho người ta nguyên thần đều cảm thấy thanh lãnh vô cùng.

Ba trăm sáu mươi lăm cái Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, đối ứng chính là ba trăm sáu mươi lăm khỏa Chủ Tinh Thần vực ngoại.

Cái này còn chưa hết.

Một vạn bốn ngàn tám trăm Yêu tộc đại năng tay cầm Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, đối ứng một vạn bốn ngàn tám trăm khỏa Phó Tinh Thần.

Pháp lực rót vào trong đó.

Lập tức tinh lực vô cùng trở nên cực kỳ nồng đậm, thả bộc phát ra một loại uy năng khủng bố.

Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, tọa trấn trận pháp trung ương.

Ba trăm sáu mươi lăm cán Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên làm rễ, một vạn bốn ngàn tám trăm cán Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên làm cành.

Mỗi một cán Tinh Thần Phiên thủ pháp luyện chế khác biệt, đối ứng tinh thần cũng không giống nhau.

Trận pháp phức tạp như thế đáng là Yêu tộc đệ nhất trận.

Đồng thời Hồng Hoang trận pháp có thể so sánh với nó tuyệt đối không nhiều.

Duy nhất có chút mỹ trung bất túc chính là, Đế Tuấn không có mang toàn bộ Yêu tộc tới.

Nếu không ức vạn Yêu tộc thần ma làm lá, cùng Chu Thiên Tinh Thần chi lực tương dung, uy lực và uy thế bộc phát ra đủ để hủy thiên diệt địa.

Dù cho như thế, số lượng mấy chục vạn Yêu tộc tàn lưu này diễn hóa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, uy năng cũng không thể khinh thường.

Ba động khủng bố, Chuẩn Thánh viên mãn phía dưới, hẳn phải chết!

Đế Tuấn mang theo trăm vạn Yêu tộc vây công Bồng Lai Tiên Đảo.

Chương 153

Hắn biết trận chiến này tất định sẽ không nhẹ nhõm.

Tuy rằng đệ tử Trường Sinh Tiên Tông ra tay số lần không nhiều, nhưng trong Mộng Cảnh Thế Giới, chỉ một cái Thất Ngôn liền không người có thể chiến thắng.

Cho nên lần này, hắn cũng chuẩn bị tâm lý tổn thất to lớn, cũng đã làm xong chuẩn bị sung túc.

Nhưng khi hắn nhìn thấy tài nguyên trên Bồng Lai Tiên Đảo, chút tổn thất này cũng bị hắn hoàn toàn coi nhẹ.

Cho dù là Yêu tộc mang tới toàn quân bị diệt, chỉ cần bắt lấy Trường Sinh Tiên Tông, lần này tuyệt đối là kiếm lời lớn.

Đáng tiếc, sự thật rất tàn khốc.

Đệ tử Trường Sinh Tiên Tông tuy rằng không nhiều, nhưng mỗi người sức chiến đấu kinh người.

Vượt cấp mà chiến, thần thông cường đại, Tiên Thiên Linh Bảo để Yêu tộc bọn hắn tổn thất hơn phân nửa mà không cách nào đạt được bất kỳ tiến triển gì.

Đặc biệt là những đệ tử này đột nhiên pháp lực toàn bộ khôi phục, khiến Đế Tuấn ý thức được không thể trì hoãn nữa.

Lúc này mới kết ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hoàn chỉnh.

Duy nhất tiếc nuối chính là không có hàng tỷ Yêu tộc thần ma làm cành lá, đưa vào pháp lực.

Nhưng dưới sự quán chú của mấy chục vạn Yêu tộc, vẫn y như cũ bộc phát ra uy năng Chuẩn Thánh viên mãn.

Phi Thánh Nhân bất khả phá!

Trận này còn có một điểm càng thêm huyền diệu chính là tự thành trận pháp không gian, cách tuyệt ngoại giới tất cả thiên cơ huyền diệu.

Đổi câu nói khác, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không có sự tồn tại của trận pháp không gian thì cũng không phải là khu vực cố định.

Chỉ cần người bị trận pháp tỏa định bao phủ, vô luận có thần thông linh bảo loại nào, cũng trốn không thoát vô tận tinh quang giảo sát.

Ngộ Đạo biểu tình trầm trọng nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, xong.

Bọn hắn cho dù muốn lui về Doanh Châu Tiên Đảo cũng không kịp.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã đem bọn hắn tỏa định. "Thân truyền đệ tử nghe lệnh." Ngộ Đạo hít sâu một hơi nói. "Đại sư tỷ." Đông đảo thân truyền đệ tử sắc mặt lãnh tuấn trả lời. "Thời điểm trận pháp phát động, tự bạo Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhất định phải tranh thủ thời gian cho nội môn đệ tử lui về Doanh Châu Tiên Đảo." Uy năng của trận pháp đã vượt ra khỏi thực lực trước mắt của bọn hắn.

Căn bản không có phần thắng.

Chỉ có biện pháp này, mới có thể lưu lại một số đệ tử cho Trường Sinh Tiên Tông. "Rõ." Thân truyền đệ tử môn chỉ dùng một chữ trả lời, liền cho thấy quyết tâm của bọn hắn giờ phút này. "Đại sư tỷ, chúng ta không đi." "Chúng ta muốn cùng tông môn cộng tồn vong!" Nội môn đệ tử trên mặt toàn bộ đều là vẻ kiên định.

Bọn hắn có thể có ngày hôm nay, đều là do tông môn bồi dưỡng.

Thời khắc như thế này, bọn hắn lại làm sao có thể tuỳ tiện thối lui. "Ngã là đại sư tỷ, các ngươi nhất định phải nghe ngã!" "Trường Sinh Tiên Tông, nãi chí Đạo Tôn, đều không thể mất đi các ngươi." Ngộ Đạo hét lớn một tiếng.

Khí thế thuộc về đại sư tỷ lập tức khiến bọn hắn một tiếng cũng không dám ho he.

Bọn hắn nếu là vẫn lạc tại đây, đỉnh đa Khí Vận Kim Liên rơi xuống phẩm cấp.

Nhưng nếu là toàn bộ chết ở chỗ này, như vậy Khí Vận Kim Liên sẽ nguyên khí đại thương.

Đối với Đạo Tôn đang bế quan đột phá cảnh giới, cũng là một cái đả kích cực lớn. "Chịu chết đi." Đế Tuấn hét lớn một tiếng.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận dưới sự toàn lực vận chuyển, vô lượng tinh quang rải xuống.

Quang huy ngân bạch sắc khiến nước biển Đông Hải đều trực tiếp bị bốc hơi hơn phân nửa.

Ngộ Đạo cùng một chúng thân truyền đệ tử đã thần niệm câu thông Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tùy thời chuẩn bị tự bạo linh bảo, tranh thủ cơ hội cho những đệ tử này.

Ngay lúc này, một tiếng nộ hống từ xa đến gần truyền đến. "Yêu tộc súc sinh, sao dám ra tay với Đạo Tôn môn nhân." "Đế Giang ngã đến chiến ngươi." Sát khí phợp trời từ chân trời mà đến.

Cầm đầu Thập Nhị Tổ Vu mỗi một lần bôn ba đều có thể xuyên qua mấy trăm vạn km.

Tại phía trước nhất bọn hắn tắc là Bàn Thạch với sắc mặt lo lắng.

Nhìn thấy Đế Giang cùng Vu tộc xuất hiện, trên mặt Ngộ Đạo

nguyên bản tuyệt vọng cũng là lần nữa tách ra hi vọng. "Bàn Thạch tổng xem như kịp thời chạy về." Không sai.

Đây chính là hậu thủ của Ngộ Đạo.

Bàn Thạch trước đó nhận sự an bài của Đạo Tôn, vẫn luôn lịch luyện tại Bất Chu Sơn Vu tộc.

Sau khi Phục Hy phó tông chủ rời khỏi Bồng Lai Tiên Đảo, Ngộ Đạo vì để cho an toàn, liền truyền âm cho Bàn Thạch, để hắn dẫn đầu Thập Nhị Tổ Vu đến đây chi viện Bồng Lai Tiên Đảo.

Không nghĩ tới, quả nhiên bị nàng đoán trúng.

Đạo Tổ bọn hắn không chỉ ra tay với Phó tông chủ, mục tiêu chủ yếu vẫn là đặt ở tông môn bên này.

May mắn Bàn Thạch tổng xem như chạy tới.

Có Tổ Vu môn ra tay, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không đáng để lo.

Hậu Thổ giờ phút này cũng là một mặt sát khí.

Nàng vẫn luôn tại Tây Phương đại lục bế quan cảm ngộ Đại Địa Tổ Mạch.

Chính là Ngũ Hành Kiếm Trận do Phục Hy bày ra kinh động đến nàng.

Nguyên bản muốn nhúng tay trợ giúp Phục Hy, nhưng nghĩ lại, lấy thực lực trước mắt của nàng không dậy nổi tác dụng lớn bao nhiêu, lại lo lắng Vu tộc, cho nên sớm quay trở về Bàn Cổ Thần Điện.

Vừa vặn gặp được Bàn Thạch cầu viện, nghĩ cũng không nghĩ liền đi theo Thập Nhị Tổ Vu tới.

Đạo Tôn có đại ân với Vu tộc bọn hắn.

Giờ phút này lại dám nhân lúc ngài bế quan, những Yêu tộc này dám can đảm giết tới tận cửa, thật là muốn chết. "Thập Nhị Tổ Vu, kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Theo Đế Giang một tiếng nộ hống.

Thập Nhị Tổ Vu thôi động Bàn Cổ tinh huyết chi lực trong cơ thể.

Mười hai đạo thần trụ xông thẳng lên trời sáng lên, vĩnh hằng bất diệt.

Thần trụ điên cuồng hấp thu sát khí trong thiên địa, tất cả năng lượng đều hội tụ tại giữa không trung.

Một đạo Bàn Cổ Chân Thân đỉnh thiên lập địa xuất hiện giữa không trung.

Chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên, đầu đỉnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ.

Chính là Bàn Cổ Chân Thân!

Vẻn vẹn chỉ là một đạo chân thân, liền để Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do Đế Tuấn cùng Yêu tộc kết ra rung chuyển không thôi.

Thập Nhị Tổ Vu tề tụ, có thể phát huy ra uy lực lớn nhất của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cộng thêm Đế Giang cùng các Tổ Vu toàn bộ sinh ra nguyên thần.

Nguyên thần cường độ hiện nay đều đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Dưới sự liên hợp, uy năng của Bàn Cổ Chân Thân đã sớm siêu việt Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Chớ nói là Yêu tộc không có tới toàn bộ, cho dù là xuất động ức vạn Yêu tộc thần ma, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận này y nguyên không cách nào ngăn cản.

Dựa theo kịch tình bình thường, tại Vu Yêu đại chiến, chính là do không có tập hợp đủ Thập Nhị Tổ Vu, trận pháp kết ra bị giảm bớt đi nhiều, mới có thể ngang tài ngang sức với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Bằng không mà nói, Bàn Cổ Chân Thân hoàn chỉnh tương đương với nhục thân chi lực của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dưới một kích, cho dù là Hồng Quân cũng phải coi trọng. "Trảm!" Bàn Cổ Chân Thân đã thành, Đế Giang phát ra thanh âm nộ hống thao thiên.

Bàn Cổ Chân Thân nhìn về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Khai Thiên Thần Phủ trong tay chém xuống.

Dưới một búa, ẩn chứa vạn thiên áo nghĩa.

Lực Chi Đại Đạo không gì không phá.

Tứ hải đều bởi vì uy năng của một búa này mà nhấc lên hải khiếu cao vạn trượng.

Cho dù là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang ở Tây Phương đại lục cũng nhìn thấy một màn khủng bố này.

Đây là Vu tộc ra tay rồi?

Đáng chết, đám gia hỏa này làm sao lại trợ giúp Trường Sinh Tiên Tông?! "Ha ha." "Thái Thanh, Nguyên Thủy, xem ra mưu đồ của các ngươi cuối cùng cũng là lấy thất bại mà kết thúc a." Mắt nhìn thấy Bàn Cổ Chân Thân, Phục Hy phát ra tiếng cười to ha hả.

Vu tộc vẫn luôn bị Tông Chủ yêu cầu ẩn nặc không xuất.

Hiện nay chỉ vừa xuất thế, liền có thể đưa đến kỳ hiệu.

Tuyệt đối có thể nhẹ nhõm hóa giải nguy cơ của Bồng Lai Tiên Đảo. "Phục Hy, ngươi vẫn là lo lắng cho chính ngươi đi." Nguyên

Thủy hừ lạnh một tiếng.

Bàn Cổ Phiên dưới sự diễn hóa pháp lực của Hồng Quân, đã bộc phát ra uy năng cực hạn oanh hướng về phía Phục Hy.

Nhật nguyệt tinh thần đều bởi vì một kích này mà trở nên ảm đạm thất sắc.

Chương 154

Phục Hy chính mình cũng không nghĩ tới, ước hẹn vạn năm lần này sẽ phát sinh nhiều biến cố như thế.

Tiên là Thái Thanh, Nguyên Thủy năm người nhận sự chỉ điểm trợ giúp sau lưng của Đạo Tổ, đại phá Ngũ Hành Kiếm Trận.

Sau đó Tiếp Dẫn muốn cướp đoạt Ngũ Hành Kiếm Trận, hậu thủ Hồng Mông Lượng Thiên Xích của Tông Chủ giúp hắn giải trừ nguy cơ.

Vốn cho rằng việc này đến đây là kết thúc.

Vạn lần không nghĩ tới Đế Tuấn bọn hắn cư nhiên tìm đến Bồng Lai Tiên Đảo.

Phục Hy tuy rằng không cách nào thoát thân quay về chi viện, nhưng hắn cũng tin tưởng thực lực đám người Ngộ Đạo.

Mãi cho đến khi nhìn thấy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận xuất hiện, trong lòng hắn mới trở nên vạn phần lo lắng.

Vẻn vẹn chỉ là nhìn từ xa, đều có thể cảm nhận được uy năng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ngộ Đạo bọn hắn tuyệt đối là không có khả năng ngăn cản.

Ngay tại lúc hắn lo lắng, không nghĩ tới Vu tộc có thể kịp thời chạy tới, kết hạ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Vẻn vẹn chỉ là uy năng, cũng đã viễn siêu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Nguy cơ Bồng Lai Tiên Đảo, đã giải.

Bất quá hiện tại chính bản thân hắn cũng phải đối mặt sinh tử

nguy cơ mới.

Đạo Tổ Hồng Quân lưu lại một đạo pháp lực trong Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên đã bị diễn hóa đến cực hạn.

Dưới uy năng khủng bố, Chuẩn Thánh viên mãn tất tử!

Bàn Cổ Phiên mang đến uy áp vô biên vô ngân, Phục Hy căn bản không hưng khởi nổi một tia lực lượng đề kháng.

Ngay lúc Phục Hy sinh lòng tuyệt vọng, Khổng Tuyên động. "Thỉnh Đạo Tôn chí bảo Hồng Mông Kiếm." Theo tiếng hét lớn của hắn.

Áp bách lực khủng bố giờ khắc này bị thanh không.

Một thanh trường kiếm bay vào trong hư không.

Trên trường kiếm, vô lượng đại đạo phù triện đang không ngừng diễn hóa.

Dị tượng kinh người chiếu sáng toàn bộ Hồng Hoang đại lục.

Tại thời khắc nhìn thấy Hồng Mông Kiếm, nụ cười trên mặt đám người Nguyên Thủy biến mất không thấy gì nữa.

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này bọn hắn làm sao lại không nhận ra.

Đáng chết.

Hậu thủ của Trường Sinh Đạo Tôn này vị miễn cũng quá nhiều đi. "Ha ha." "Không nghĩ tới Tông Chủ còn lưu lại một chiêu." "Hồng Mông Kiếm xuất, Bàn Cổ Phiên không đáng để lo!" Phục Hy phát ra tiếng cười sướng khoái.

Tuy nói Bàn Cổ Phiên là lưỡi búa của Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ biến thành, lực công kích đơn thể phi thường cường

hãn, nhưng Hồng Mông Kiếm cũng mảy may không kém.

Nó là do Tông Chủ dùng Thí Thần Thương và dược liệu Diệt Thế Hắc Liên luyện thành, tài chất đồng dạng là linh bộ kiện của Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên.

Cộng thêm lại dung hợp Hồng Mông chi lực của ngài.

Bên trong ẩn chứa đại đạo phù triện, mấy chục loại đại đạo pháp tắc dung hợp trong đó.

Uy năng không thua gì Bàn Cổ Phiên.

Hơn nữa pháp lực Đạo Tổ ẩn chứa trong Bàn Cổ Phiên tịnh không có đạt tới cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Uy năng bộc phát ra cũng chỉ đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn mà thôi.

Mà pháp lực Tông Chủ lưu lại đồng dạng là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Cộng thêm cái ngài cảm ngộ chính là Hồng Mông Đại Đạo chi lực.

Đủ để phấn toái công kích của Bàn Cổ Phiên.

Sự thật quả nhiên như Phục Hy suy nghĩ.

Hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo va chạm cùng một chỗ, bộc phát ra linh quang chói mắt.

Giờ khắc này hỗn độn khí lưu tại vực ngoại tinh không đều dưới sự va chạm của hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo trở nên tán loạn cuồng bạo.

Thiên địa thất sắc, ánh sáng nhật nguyệt tinh thần cũng triệt để ảm đạm.

Cho dù là Bàn Cổ Chân Thân và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ở

phương xa cũng dưới loại va chạm này ảm nhiên thất sắc.

Trong hư không dâng lên tầng tầng gợn sóng, tùy thời đều muốn phá toái.

Sơn xuyên hà lưu hồ nước tại Tây Phương đại lục nháy mắt bị bốc hơi sạch sẽ.

Vô số danh sơn đại trạch hóa thành bột mịn.

Đợi đến khi quang mang tán đi, chỉ thấy Bàn Cổ Phiên ong ong một tiếng, quang mang mất hết, biến mất trong hư không.

Mà Hồng Mông Kiếm tuy rằng linh quang có chút ảm đạm, lại y nguyên còn tán lạc linh quang huyền diệu. "Nguyên Thủy, ngã xem các ngươi lần này còn có thủ đoạn gì!" Phục Hy cười to một tiếng.

Quá thống khoái.

Chuyến đi Tây Phương lần này hoàn toàn biến thành màn so đấu hậu thủ giữa Đạo Tổ và Đạo Tôn.

Mà từ kết quả nhìn lại, là lấy sự toàn diện thắng lợi của Đạo Tôn làm kết thúc. "Phục Hy, ngươi chớ có cao hứng quá sớm!" "Trường Sinh Tiên Tông làm trái thiên đạo ý chí, Đạo Tổ Hồng Quân nếu là ra tay, các ngươi khoảnh khắc liền hóa thành tro bụi." Tiếp Dẫn nhịn không được hét lớn một tiếng.

Chỉ cần Thiên Đạo Thánh Nhân Đạo Tổ Hồng Quân tự thân ra tay, chút hậu thủ này của Trường Sinh Đạo Tôn lại tính là cái gì?

Đạo Tổ sẽ tự thân ra tay sao?

Phục Hy giờ phút này không xác định.

Nhưng nếu hắn thật sự ra tay, Tông Chủ liệu còn có thủ đoạn khác?

Lúc này Phục Hy cũng không khỏi có chút lo lắng nhìn về phía

Bồng Lai Tiên Đảo.

Chiến đấu nơi đó mới là quan trọng nhất a. "Trảm." Theo Đế Giang rống to một tiếng.

Bàn Cổ Chân Thân một búa chém xuống.

Nhất lực phá vạn pháp.

Dưới Lực Chi Đại Đạo, tinh quang của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do Đế Tuấn kết hạ không ngừng phá toái. "Cho ngã cản lại a!" Đế Tuấn nộ hống một tiếng.

Toàn thân pháp lực toàn bộ quán chú tiến vào Hà Đồ Lạc Thư.

Những Yêu tộc đại năng còn lại cũng không dám có chút lười biếng, toàn bộ pháp lực đều quán chú đi vào.

Vực ngoại chủ tinh thần cũng là dao tương hô ứng, rải xuống càng nhiều tinh quang chi lực.

Tinh quang nồng đậm đã uyển như ngân sắc tinh hà thực chất hóa, ẩn chứa phá diệt chi lực cực kỳ khủng bố.

Tuy nhiên, dưới một búa này, vô lượng tinh thần phá diệt.

Ức vạn tinh lực nháy mắt hóa thành bột mịn, biến mất không còn tăm tích.

Địa động sơn dao, sơn băng địa liệt.

Vô lượng nước biển tại giờ khắc này khô cạn.

Vô lượng sinh linh nhỏ yếu tại giờ khắc này uyển như tận thế, nháy mắt bị gạt bỏ sạch sẽ.

Trong ánh mắt kinh khủng của Đế Tuấn, một búa này trực tiếp chém vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Phốc xùy.

Yêu tộc đại năng tay cầm Tinh Thần Phiên bị phản phệ chi lực khủng bố toàn bộ chấn nát.

Đế Tuấn tọa trấn trận pháp trung ương, thương hại nhận phải cũng là nhỏ nhất.

Nhưng cũng phun ra một ngụm lớn tiên huyết.

Tuy nhiên hắn căn bản không lo được thương thế của mình.

Bởi vì một búa này tuy rằng bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mài mòn hơn phân nửa uy năng, nhưng uy năng còn lại đủ để nhẹ nhõm diệt sát hắn.

Yêu tộc Đại La tàn lưu lại nhao nhao không chịu nổi loại uy năng này bị áp bạo thành huyết vũ.

Đông Vương Công càng thảm, tu sĩ Tử Phủ Châu còn lại toàn bộ vẫn lạc.

Bản thân hắn cũng là huyết vũ như chú, nếu không phải Long Đầu Quải tán phát linh quang tàn lưu, hắn e là cũng phải bị áp bạo. "Đạo Tổ cứu ngã!" Đế Tuấn không cam lòng ngửa mặt lên trời tê hống.

Bằng vào Hà Đồ Lạc Thư của hắn, căn bản cản không nổi uy năng tàn lưu của một kích này.

Đỡ không nổi liền mang ý nghĩa thân tử đạo tiêu.

Hắn Đế Tuấn còn không muốn chết!

Hắn còn chưa thống lĩnh ức vạn Yêu tộc chế bá Hồng Hoang, làm sao có thể chết ở chỗ này! "Hừ!" Bỗng nhiên một tiếng hừ lạnh vang lên.

Chương 155

Phảng phất như Thiên Đạo đang phẫn nộ.

Một đạo pháp lực chân thân xuất hiện trong hư không.

Đạo chân thân này biến bố pháp tắc phù văn, không dám nhìn thẳng.

Theo tiếng hừ này rơi xuống, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nháy mắt bị trực tiếp xóa bỏ.

Đế Tuấn nhặt được một mạng vội vàng thu hồi Tinh Thần Phiên triều lui về phía sau.

Không chỉ có như thế, đám đệ tử Trường Sinh Tiên Tông như Ngộ Đạo phảng phất bị Thiên Đạo chán ghét.

Thời không chung quanh toàn bộ bị giam cầm lại.

Bao quát Tổ Vu nhất tộc chạy đến hỗ trợ cũng toàn bộ bị giam cầm tại nguyên chỗ.

Mặc cho bọn hắn điều động tự thân pháp lực như thế nào đều không thể động đậy.

Quá khủng bố.

Vẻn vẹn bằng vào một tiếng hừ lạnh liền có uy năng như thế.

Thiên hạ này ngoại trừ Đạo Tổ, bọn hắn không nghĩ tới còn có thể là ai!

Đường đường Đạo Tổ, cư nhiên muốn ra tay với những Đại La Kim Tiên bọn hắn?

Đối mặt với cục diện tất tử của Đế Tuấn, Đạo Tổ rốt cuộc cũng nhịn không được mà ra tay.

Tuy nhiên, đó chỉ là một cỗ pháp lực chân thân, nhưng cũng cực kỳ đáng sợ.

Chỉ vẻn vẹn bằng một tiếng hừ lạnh, ông ta đã phá trừ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận suýt chút nữa diệt sát Đế Tuấn.

Không chỉ có vậy, còn trực tiếp giam cầm tất cả đệ tử Trường Sinh Tiên Tông.

Ngộ Đạo cùng những người khác kinh nộ phát hiện nguyên thần pháp lực của mình cũng toàn bộ bị giam cầm, ngay cả khống chế linh bảo cũng không làm được.

Đáng giận, Đạo Tổ thật sự không cần thể diện nữa sao?

Cư nhiên lại đích thân ra tay!

Vốn dĩ dựa theo địa vị của Đạo Tổ mà nói, khẳng định sẽ không đích thân ra tay.

Bại thì cứ bại, có thể để lần sau tiếp tục mưu tính.

Nhưng Đế Tuấn đã ở vào thời khắc sinh tử, do không được ông ta không ra tay.

Đế Tuấn chính là một trong những nhân vật chính của Vu Yêu Lượng Kiếp, quan hệ trọng đại, sao có thể ngã xuống vào lúc này.

Đây mới là cực chẳng đã phải ra tay.

Đã ra tay rồi, vậy dứt khoát làm tới cùng đi.

Tây Phương Tu Di Sơn. "Ha ha." "Đạo Tổ ra tay rồi." "Lần này chúng ta ngược lại muốn nhìn xem Trường Sinh Tiên Tông các ngươi còn có hậu thủ gì có thể ngăn cản!" Thái Thanh Lão Tử cùng những người khác kích động nói.

Mặc dù lần này bọn họ đã triệt để thất bại, nhưng chỉ cần Đạo Tổ ra tay, hết thảy vẫn như cũ có thể lật ngược thế cờ. "Vô sỉ!" Phục Hy

đỏ bừng cả mặt.

Đường đường là Đạo Tổ cư nhiên lại ra tay với một đám Đại La Kim Tiên, quả thật là không biết xấu hổ đến cực điểm!

Chỉ có điều, mặc cho bọn họ không cam lòng thế nào cũng đều vô dụng.

Dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến.

Dù cho chỉ là một đạo pháp lực chân thân, cũng không phải là thứ bọn họ có thể chống lại.

Ngay tại lúc tất cả mọi người tuyệt vọng, Bồng Lai Tiên Đảo vốn đang bình tĩnh bỗng nhiên bộc phát ra khí vận kim quang nồng đậm.

Một cỗ khí tức ôn hòa cuốn tới.

Ngộ Đạo cùng một chúng đệ tử và Vu tộc, nguyên thần vốn đang cứng ngắc lập tức trở nên nhẹ nhõm, không còn bất kỳ cảm giác giam cầm nào. "Là Đạo Tôn!" "Đạo Tôn sắp xuất quan!" Tất cả đệ tử vui mừng nhìn về phía khí vận kim liên trên bầu trời tông môn.

Khí vận kim liên vốn đã nở rộ đến mười hai phẩm, giờ phút này điên cuồng tản ra khí vận chi lực nồng đậm.

Trong ánh mắt hưng phấn của bọn họ, quang mang rực rỡ của khí vận kim liên lại lần nữa trở nên chói mắt.

Thập nhị phẩm kim liên bắt đầu điên cuồng nở rộ.

Thập tam phẩm!

Thập tứ phẩm!

Thập ngũ phẩm! ...

Nhị thập nhị phẩm!

Nhị thập tam phẩm!

Nhị thập tứ phẩm!

Khí vận kim liên từ mười hai phẩm, vẫn luôn nở rộ cho đến hai mươi bốn phẩm.

Tăng lên ròng rã gấp đôi!

Giờ phút này, đệ tử Trường Sinh Tiên Tông chỉ cảm thấy nguyên thần vô cùng thông thấu.

Những gông cùm xiềng xích kẹt tại bình cảnh kỳ trước kia trực tiếp tiêu tan.

Những nan đề trên con đường tu luyện cũng trở nên đơn giản dễ hiểu.

Đối với sự lĩnh ngộ Đại Đạo lại lần nữa gia tăng.

Tốc độ tu luyện so với trước kia ít nhất lại tăng lên mấy ngàn lần.

Chỉ cần bọn họ hiện tại tĩnh tâm lại tu luyện, tuyệt đối có thể nhẹ nhàng tấn cấp.

Đế Tuấn tuy rằng không nhìn thấy khí vận kim liên, nhưng cũng nhận ra được một tia dị dạng.

Những đệ tử Trường Sinh Tiên Tông này vốn đã bị giam cầm, nhưng giờ phút này bộ dáng lại nhẹ nhõm, đâu còn vẻ phẫn nộ vừa rồi.

Là hắn!

Nhất định là hắn đã ra tay!

Trường Sinh Đạo Tôn sắp xuất quan rồi!

Nội tâm dâng lên nỗi sợ hãi cực đại.

Đế Tuấn đã không còn màng đến tài nguyên của Trường Sinh Tiên Tông nữa, vội vàng bay về phía Đông Phương đại lục.

Nỗi sợ hãi sâu trong đáy lòng đã khiến hắn không tin rằng cỗ pháp lực chân thân này của Đạo Tổ có thể làm gì được Trường Sinh Đạo Tôn.

Đông Vương Công thấy thế, cũng đi theo Đế Tuấn chạy trốn như điên.

Không biết chạy bao lâu, Đế Tuấn mới cảm giác nỗi sợ hãi đến từ đáy lòng phai nhạt đi một chút, lúc này mới thả chậm tốc độ.

Đông Vương Công ở phía sau cuối cùng cũng đuổi kịp.

Nhìn Đế Tuấn giờ phút này giống như chó nhà có tang, Đông Vương Công bỗng nhiên cười lạnh: "Đế Tuấn, lần này vây tiễu Trường Sinh Tiên Tông thất bại, trách nhiệm hoàn toàn thuộc về ngươi." "Nếu không phải ngươi tự phụ thực lực cường đại, không nghe ta chỉ huy, lại há cần Đạo Tổ ra tay." "Chờ trở lại trong Tử Tiêu Cung, xem ta cáo trạng ngươi với Đạo Tổ như thế nào." Nghe được lời của Đông Vương Công, khóe mắt Đế Tuấn khẽ giật.

Vốn dĩ vì Yêu tộc toàn quân bị diệt mà trong lòng sinh phẫn nộ, không nghĩ tới cái tên Đông Vương Công này lúc này cư nhiên còn dám nhảy ra.

Thật sự cho rằng hắn được sắc phong làm Nam Tiên Chi Thủ thì mình sẽ không dám động đến hắn sao? "Ngươi muốn chết." Đế Tuấn quát khẽ một tiếng.

Trực tiếp dùng pháp lực ngưng tụ ra một cái đại thủ ấn vỗ về phía Đông Vương Công.

Thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ, đối phó một kẻ khu khu như Đông Vương Công là dư xài. "Đế Tuấn, ngươi dám giết ta!" Đông Vương Công sợ đến hồn phi phách tán.

Hắn vạn lần không ngờ tới Đế Tuấn cư nhiên dám động thủ với

hắn.

Hắn chính là Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ đích thân sắc phong a.

Tuy nhiên đáp lại hắn chỉ là pháp lực đại thủ ấn.

Đông Vương Công trực tiếp bị vỗ thành huyết vụ.

Đế Tuấn lúc này trong lòng mới thoải mái một chút, xoay người tiếp tục trốn về phía Đông Phương đại lục.

Sau khi Đế Tuấn đi, bầu trời Bồng Lai Tiên Đảo vốn đang bình tĩnh bỗng nhiên trở nên phong vân quỷ quyệt.

Tiên thiên linh khí, hỗn độn chi khí của Doanh Châu Tiên Đảo giống như ngân hà bị trực tiếp đảo ngược.

Cuối cùng, khi khí thế này ngưng tụ đến đỉnh điểm, một đạo thân ảnh bước ra.

Chính là Lâm Trường Sinh đã bế quan đã lâu! "Đạo Tôn!" Ngộ Đạo cùng một chúng đệ tử cung kính mà hưng phấn hành lễ. "Các ngươi biểu hiện đều rất tốt." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mặc dù hắn đang bế quan, nhưng hết thảy những gì phát sinh trong khoảng thời gian này hắn đều có thể cảm nhận rõ ràng.

Bao gồm cả trận chiến đấu vừa rồi.

Trường Sinh Tiên Tông khi đối mặt với nguy cơ sinh tử vẫn có thể ngưng tụ cùng một chỗ, chỉ riêng điểm này thôi đã đủ để hắn vui mừng rồi.

Cũng không uổng công hắn bồi dưỡng những đệ tử này.

Chương 156

"Đạo Tôn, người thành công rồi sao?" Ngộ Đạo hỏi ra vấn đề mà các đệ tử khác đều muốn biết. "Còn thiếu một bước lôi kiếp cuối cùng." "Một lát nữa ta sẽ ở trong Hỗn Độn khai mở một nơi an toàn." "Đến lúc đó các ngươi hãy nhìn cho kỹ." Lâm Trường Sinh cười nói.

Ngộ Đạo cùng các đệ tử vừa nghe, lập tức hai mắt sáng lên.

Đây chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lôi kiếp của Đạo Tôn a.

Có thể quan sát sẽ mang lại chỗ tốt không thể hạn lượng cho đạo đồ tương lai của bọn họ. "Trước đó, ta xử lý một số việc trước đã." Lâm Trường Sinh nói xong, một bước bước ra.

Trong nháy mắt liền đi tới Tây Phương đại lục Tu Di Sơn. "Tông Chủ!" "Đạo Tôn!" Phục Hy cùng Khổng Tuyên kích động nhìn hắn. "Ừm." "Các ngươi vất vả rồi, cứ về trước đi." Lâm Trường Sinh vung tay áo lên.

Pháp lực vốn thiếu hụt của Phục Hy trong nháy mắt lại lần nữa trở nên sung túc.

Thương thế vốn có cũng hoàn toàn khôi phục.

Chờ đến khi hắn và Khổng Tuyên mở mắt ra lần nữa, đã trở lại trong Bồng Lai Tiên Đảo. "Phó Tông Chủ, Khổng Tuyên, các ngươi đã về." Ngộ Đạo cùng một chúng đệ tử vội vàng đón lấy. "Tốt tốt tốt." "Các ngươi đều rất giỏi." "Tông Chủ xuất quan, hết thảy nguy cơ của Trường Sinh Tiên Tông ta đều có thể giải trừ." Tâm tình của Phục Hy đúng là một phen chìm nổi.

Nhưng cuối cùng vẫn kiên trì đợi được Tông Chủ xuất quan.

So với sự hưng phấn của đám người Phục Hy, sắc mặt của năm người Thái Thanh Lão Tử biến thành màu tro tàn.

Trường Sinh Đạo Tôn giờ phút này trên thân không có một điểm khí tức nào truyền ra.

Nhưng lại có thần linh chi khí cao quý giống như Đại Đạo.

Chỉ vẻn vẹn đứng ở chỗ này, bọn họ đừng nói phản kháng, ngay cả nói chuyện cũng không làm được. "Lá gan của các ngươi không nhỏ." Lâm Trường Sinh nhẹ giọng mở miệng nói. "Lá gan của các ngươi không nhỏ." Lâm Trường Sinh chỉ vẻn vẹn một câu nói, trong nháy mắt liền khiến nguyên thần của đám người Thái Thanh Lão Tử gặp phải trọng kích.

Trong đôi mắt bọn họ chỉ có sự sợ hãi vô tận.

Hắn, hắn thật sự thành công rồi? "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" "Các hạ ngược lại thủ đoạn thật tốt." Bỗng nhiên, Hồng Quân pháp lực chân thân đang ở trong hư không mở miệng nói chuyện.

Theo lời ông ta, cảm giác đại khủng bố sinh tử kia của đám người Thái Thanh Lão Tử rốt cuộc cũng biến mất. "Đạo Tổ, cứu ta!" Thái Thanh Lão Tử cùng những người khác vội vàng cầu cứu.

Nếu còn tiếp tục ở lại chỗ này, bọn họ rất có khả năng sẽ trực tiếp ngã xuống tại đây.

Trường Sinh Đạo Tôn thực sự là quá đáng sợ. "Các hạ không đến mức ra tay với mấy Chuẩn Thánh này chứ?" Hồng Quân pháp lực chân thân xuất hiện trước mặt đám người Thái Thanh Lão Tử. "Ha ha." "Ngươi đường đường là một Thiên Đạo Thánh Nhân đều có thể ra tay với đệ tử của ta." "Ta vì sao lại không thể ra tay với bọn hắn?" Lâm Trường Sinh châm chọc nói. "Các hạ tuy mạnh, nhưng còn chưa thành công độ qua lôi kiếp." "Ta nếu ra tay, ngươi không động được

bọn hắn." Hồng Quân thản nhiên nói.

Lấy nhãn lực Thiên Đạo Thánh Nhân của ông ta, tự nhiên nhìn ra được cảnh giới hiện tại của Lâm Trường Sinh.

Đã siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng vẫn chưa chân chính đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Giống như một khối ngọc thô, chỉ có độ qua lôi kiếp, mới có thể bỏ thô giữ tinh, hóa phàm quy nhất.

Cho nên Hồng Quân mới dám nói ra lời như vậy. "Phải không?" "Vậy hôm nay Bản tọa cứ nhất định phải động bọn hắn." Nói xong, Lâm Trường Sinh động.

Trực tiếp tùy ý ngưng tụ một cái Hư Không Đại Ma Bàn vỗ về phía pháp lực chân thân của Hồng Quân.

Tu vi đến cảnh giới này của hắn, nhất chiêu nhất thức đã hoàn toàn không còn câu nệ vào thần thông pháp tắc nữa.

Mỗi một lần ra tay đều ẩn chứa cảm ngộ và dung hợp của bản thân đối với Đại Đạo.

Pháp lực chân thân của Hồng Quân ngưng trọng nhìn Đại Ma Bàn trước mắt.

Trong mắt ông ta, cái Đại Ma Bàn này đã không đơn giản là pháp lực ngưng tụ, mà hoàn toàn do Đại Đạo chí lý ngưng tụ thành.

Nhìn thoáng qua, biến hóa vạn thiên, huyền diệu vô cùng.

Ít nhất cũng có mấy trăm loại Đại Đạo ẩn chứa trong đó!

Hồng Quân pháp lực chân thân không dám có chút chậm trễ.

Bàn Cổ Phiên vốn đã bay đi xuất hiện trong lòng bàn tay ông ta.

Dưới sự huy vũ không ngừng, hư không liên tục nổi lên gợn sóng.

Dưới uy năng diệt thế, bọn người Thái Thanh Lão Tử nơm nớp lo sợ, giống như con sâu cái kiến nhỏ bé đang ngưỡng vọng cuộc chiến giữa thần linh.

Chỉ cần một chút dư ba, là có thể nhẹ nhõm diệt sát những con kiến hôi là bọn họ.

Lần này bọn họ thực tâm cảm nhận được sự nhỏ bé của bản thân.

Chuẩn Thánh thì như thế nào?

Không thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, thủy chung đều chỉ là sâu kiến.

Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên dưới sự sử dụng của Hồng Quân pháp lực chân thân, uy năng bộc phát đến cực hạn.

So với trước đó còn cường thịnh hơn gấp mấy trăm lần.

Hư Không Đại Ma Bàn trực tiếp va chạm cùng Bàn Cổ Phiên.

Các loại Đại Đạo phù triện, pháp tắc áo nghĩa không ngừng bộc phát.

Năng lượng hủy thiên diệt địa không ngừng ma diệt uy năng trên Bàn Cổ Phiên.

May mắn là hai người giao thủ trong hư không, nếu không thì cả Tây Phương đại lục đều sẽ hóa thành bột mịn trong cuộc va chạm này. "Bàn Cổ Phiên tuy rằng không tệ." "Nhưng ngươi quá yếu." "Nếu là bản thể ngươi thân đến, Bản tọa ngược lại còn cần vận dụng Hồng Mông Kiếm." "Hiện tại mà..." Lâm Trường Sinh nhìn Bàn Cổ Phiên trong hư không, nhẹ nhàng lắc đầu.

Đây cũng không phải hắn đang tự khoe khoang, mà là đang trần thuật sự thật mà thôi.

Mặc dù hắn còn chưa đi xong bước cuối cùng độ lôi kiếp, nhưng

cũng đã có năng lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ là một đạo pháp lực chân thân mà thôi, còn thật không ngăn cản được hắn.

Quả nhiên, ngay khi tiếng nói của hắn vừa dứt, pháp lực uy năng trên Bàn Cổ Phiên bị ma diệt hầu như không còn.

Đạo pháp lực chân thân này của Hồng Quân cũng một trận lay động, biến nhạt đi rất nhiều.

Bàn Cổ Phiên ong minh một tiếng, liền muốn bay ngược trở về. "Bảo vật này cứ coi như là bồi thường cho việc ngươi ra tay với đệ tử của ta đi." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

Sau đó trực tiếp thi triển pháp lực, trấn áp Bàn Cổ Phiên.

Mặc cho nó tả xung hữu đột thế nào, cũng không cách nào đào thoát. "Các hạ nhất định phải xé rách da mặt sao!" Hồng Quân pháp lực chân thân quát to một tiếng.

Dựa vào trạng thái giờ phút này của ông ta căn bản không cách nào thu hồi Bàn Cổ Phiên.

Trừ khi bản thể thân đến.

Tuy nhiên bản thể lúc này vẫn còn đang bế quan, căn bản không cách nào đến được.

Cho dù có thể đến, cũng vô dụng.

Một khi Lâm Trường Sinh triệu hoán lôi kiếp, không khéo ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân như ông ta cũng phải bị vạ lây.

Đây chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lôi kiếp của Đại Đạo, ông ta cho dù là Thiên Đạo Thánh Nhân, ngăn cản cũng vô cùng cật lực. "Hình như người chủ động xé rách da mặt là Hồng Quân ngươi chứ?" "Thừa dịp ta bế quan, mưu đồ Mộng Cảnh thế giới." "Lại ra tay

với Phó Tông Chủ và đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông ta." "Chẳng lẽ da mặt Hồng Quân ngươi chính là dày, không cho phép người khác phản kháng hay sao?" Lâm Trường Sinh cười nhạo một tiếng.

Trực tiếp trấn áp thu lấy Bàn Cổ Phiên.

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo này xác thực không tệ, giữ lại ngày sau có tác dụng lớn.

Tuy rằng nói sau này là vật của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng dù sao cũng không phải vật chứng đạo của hắn, thu cũng không sao.

Hồng Quân pháp lực chân thân âm trầm nhìn hết thảy những thứ này.

Mưu đồ lần này coi như là triệt để thất bại.

Đúng là tiền mất tật mang. "Các hạ đã cưỡng ép trấn áp Bàn Cổ Phiên, vậy thì đồng nghĩa với việc ngươi và ta đã có nhân quả." "Hi vọng các hạ ngày sau có thể thừa nhận phần nhân quả này." "Còn về bọn họ, có phải có thể để mặc bọn họ rời đi rồi không?" Hồng Quân pháp lực chân thân nói.

Kỹ không bằng người, thì không cần thiết nói nhiều nữa. "Rời đi?" "Đương nhiên có thể." "Bọn họ cũng coi là người thiên định." "Nhưng trước khi đi, tiền lãi vẫn phải thu hồi lại." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Sau đó nhẹ nhàng phất tay áo.

Năm người Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy toàn bộ bay ngược ra ngoài.

Máu tươi hộc thẳng, khí tức uể oải, nguyên thần gặp phải trọng thương.

Loại thương thế này đã sắp thương tổn đến căn bản.

Chỉ có Hồng Quân ra tay mới có thể khôi phục thương thế cho bọn họ.

Chương 157

Hồng Quân khẳng định sẽ không thấy chết mà không cứu.

Lần này có khối chuyện để ông ta bận rộn rồi. "Thái Thanh, Nguyên Thủy." "Còn nhớ hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo các ngươi nợ ta lúc trước không?" "Liền lấy Thái Cực Đồ cùng Chư Thiên Khánh Vân vậy." "Ngươi và ta thanh toán xong." Thanh âm của Lâm Trường Sinh vang lên bên tai Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy.

Hai người nghe vậy, lại là một ngụm máu tươi phun ra, triệt để hôn mê bất tỉnh.

Đây chính là chí bảo Đạo Tổ tạm cho bọn họ mượn a, cư nhiên cũng bị thu đi, kỳ sỉ đại nhục, tổn thất to lớn a! "Hi vọng các hạ có thể thành công độ kiếp!" Hồng Quân pháp lực chân thân hừ lạnh một tiếng.

Sau đó biến mất tại chỗ.

Lâm Trường Sinh ra tay ông ta thấy rõ mồn một.

Hiện tại phải tranh thủ thời gian đi giúp Thái Thanh bọn họ.

Nếu căn cơ bị phế, vậy thì Thiên Đạo Lục Thánh e là thấu không đủ số rồi.

Thu được hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một kiện Thiên Đạo Dị Bảo, lửa giận của Lâm Trường Sinh coi như là bình ổn được một chút. "Chờ đến sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp qua đi, đem Hỗn Độn Chung cũng lấy tới." "Như vậy bộ ba món Khai Thiên Thần Phủ coi như đủ bộ." Cũng không phải Lâm Trường Sinh không muốn thu Hỗn Độn Chung của Thái Nhất.

Mà là thời cơ chưa tới.

Hỗn Độn Chung nãi là chứng đạo linh bảo của Thái Nhất, hiện tại chịu sự bảo hộ của Thiên Mệnh.

Lấy thực lực của hắn, tự nhiên là có thể chống lại Hồng Quân, nhưng so với Thiên Đạo thì vẫn chưa phải đối thủ.

Bất quá cũng không vội nhất thời.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Thái Nhất sẽ ngã xuống.

Hỗn Độn Chung cũng sẽ biến mất không thấy tăm hơi.

Vừa vặn mình có thể thừa cơ thu lấy. "Còn có ngươi." "Thật cho là chạy thoát được sao?" Đế Tuấn giờ phút này rốt cuộc đã về tới Đông Phương đại lục.

Trở lại đại bản doanh Yêu Đình của mình, trong lòng cuối cùng cũng an định một chút.

Lần này ra tay, thật sự là lỗ lớn.

Cũng không biết giao phong giữa Đạo Tổ và Trường Sinh Đạo Tôn như thế nào rồi.

Ngay tại lúc này.

Một cỗ sợ hãi đến từ sâu trong nguyên thần khiến hắn cứng đờ tại chỗ.

Đây là sức mạnh không thể chống cự.

Là hắn!

Là Trường Sinh Đạo Tôn!

Trên mặt Đế Tuấn lộ ra thần sắc kinh khủng.

Hắn có thể ra tay với mình nói lên điều gì?

Nói lên Đạo Tổ thất bại rồi!

Mạnh như Đạo Tổ cũng không phải đối thủ của hắn sao?

Hắn quả nhiên là đột phá đến cảnh giới cao hơn. "Đế Tuấn, dám ra tay với Trường Sinh Tiên Tông ta, ngươi cho rằng trốn được sao?" "Tước đoạt Hà Đồ Lạc Thư của ngươi coi như cảnh cáo." "Còn có lần sau, quyết không tha." Thanh âm khiến hắn sợ hãi vang lên sâu trong nguyên thần hắn.

Sau đó Hà Đồ Lạc Thư của hắn thế mà bị ép ra ngoài, rồi bay đi mất.

Liên hệ nguyên thần giữa hắn và Hà Đồ Lạc Thư cũng trong nháy mắt bị cắt đứt.

Phụt.

Một ngụm máu tươi lớn phun ra.

Đế Tuấn triệt để hôn mê bất tỉnh.

Lâm Trường Sinh nhìn Hà Đồ Lạc Thư trước mắt, lần này những kẻ động thủ đã bị thanh toán gần hết.

Tiếp theo liền có thể độ kiếp rồi.

Hồng Quân tất nhiên sẽ một lần nữa chế định kế hoạch nhắm vào mình.

Cho nên trước tiên vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lôi kiếp mới là quan trọng nhất. "Hồng Mông Kiếm, lai." Lâm Trường Sinh nhẹ giọng nói.

Hồng Mông Kiếm vẫn còn trong tay Khổng Tuyên bay tới. "Đi thôi, cùng ta đi độ Hỗn Nguyên Đại La lôi kiếp." Lâm Trường Sinh cầm trong tay Hồng Mông Kiếm bay về phía vực ngoại Hỗn Độn.

Hồng Mông Kiếm nãi là do hắn tự tay luyện chế, là chứng đạo pháp bảo của hắn.

Bầu bạn cùng mình độ Hỗn Nguyên Đại La lôi kiếp, có thể tăng

lên tài chất của nó, chuẩn bị tốt cho việc tăng lên phẩm cấp về sau.

Trong nháy mắt hắn liền bay ra khỏi Hồng Hoang tinh không.

Trước mặt hắn, xuất hiện một vách ngăn hình cầu màu xám.

Đại Địa Thai Mô!

Đại Địa Thai Mô nãi là da của Bàn Cổ biến thành, bảo hộ Hồng Hoang miễn chịu sự đè ép của khí lưu Hỗn Độn.

Đại Địa Thai Mô cứ mỗi lần hô hấp, vô lượng Hỗn Độn chi khí bị hấp thu, chuyển hóa thành Tiên thiên linh khí, để Hồng Hoang chúng sinh tu luyện.

Lâm Trường Sinh nhìn vài lần, liền ra khỏi Đại Địa Thai Mô đi tới sâu trong Hỗn Độn.

Hỗn Độn chi khí ở nơi này nồng đậm đến cực hạn.

Chỉ là đứng ở chỗ này, trên người Lâm Trường Sinh đã có một tầng bọt nước do Hỗn Độn chi khí ngưng kết.

Mỗi một tia Hỗn Độn chi khí trầm trọng vô cùng, điên cuồng cắt chém nhục thân hắn.

Cường độ khí lưu Hỗn Độn ở đây, dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ trong nháy mắt sẽ bị ép nổ, thi cốt vô tồn.

Cũng may Lâm Trường Sinh ở Doanh Châu Tiên Đảo không chỉ là cảm ngộ Đại Đạo, nhục thân cũng dưới sự chùy luyện của Hỗn Độn chi khí mà đạt tới điểm tới hạn của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lần lôi kiếp này, vừa vặn có thể để hắn pháp thể toàn bộ tấn cấp.

Cho nên giờ phút này Lâm Trường Sinh vẻn vẹn dựa vào nhục thân là có thể ngạnh kháng những Hỗn Độn khí lưu này.

Lâm Trường Sinh không có nóng lòng triệu hoán lôi kiếp.

Mà là dùng tự thân pháp lực, ở một bên khai mở ra một khối địa phương an toàn.

Sau đó dùng vô thượng thần thông, đem thần niệm của đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đều na di tới.

Suy nghĩ một chút, thần niệm của Vu tộc còn có Nữ Oa đều được na di tới.

Như vậy bọn họ có thể quan khán chính mình độ kiếp. "Nơi này chính là Hỗn Độn sao?" "So với Hỗn Độn chi khí ở Doanh Châu Tiên Đảo còn đáng sợ hơn gấp mấy chục vạn lần không chỉ." Đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đều đã gặp qua Hỗn Độn khí lưu tại Doanh Châu Tiên Đảo.

Nhưng so với nơi này, quả thực chính là nhà tranh gặp nhà lớn. "Đây chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lôi kiếp, lát nữa hãy quan sát cho kỹ." "Đối với tu luyện tương lai của chúng ta tuyệt đối có chỗ tốt to lớn." Phục Hy cười nói. "Đạo huynh, còn chưa chúc mừng ngươi đã thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên." Nữ Oa vui mừng nói. "Tiểu muội, lấy tư chất của ngươi, chờ sau khi gia nhập tông môn, thành tựu tuyệt đối sẽ ở trên ta." Phục Hy ngẫu nhiên cũng từng trò chuyện với Tông Chủ vài lần.

Thành tựu tương lai của tiểu muội Nữ Oa tuyệt đối sẽ không yếu hơn Hồng Quân.

Chỉ riêng điểm này là đủ rồi. "Các ngươi chẳng lẽ không nên quan tâm một chút Đạo Tôn liệu có thể bình an độ qua lôi kiếp hay không sao?" Vu tộc có chút nghi hoặc khó hiểu hỏi.

Biểu cảm của những người này vị miễn quá thoải mái rồi đi.

Đừng nói cái lôi kiếp kia, vẻn vẹn chỉ là Hỗn Độn khí lưu cũng không phải Tổ Vu bọn họ có thể gánh được.

Có thể tưởng tượng được lôi kiếp kinh khủng đến mức nào. "Đạo Tôn công tham tạo hóa, lại là pháp thể song tu, chút lôi kiếp này đối với ngài ấy mà nói, căn bản tạo không thành uy hiếp." Đám người Phục Hy cười nói.

Đây là sự tự tin của bọn họ bắt nguồn từ thực lực của Tông Chủ.

Ngay giữa lúc mấy người nói chuyện, khí thế toàn thân Lâm Trường Sinh hào không bảo lưu bộc phát ra.

Sâu trong hư không phảng phất cảm ứng được cái gì.

Hỗn Độn chi khí trầm trọng chung quanh bỗng nhiên bị quét sạch sành sanh.

Đến từ sâu trong Hỗn Độn, phảng phật tồn tại cổ lão thức tỉnh.

Hỗn Độn chấn động, Hồng Hoang run rẩy.

Kiếp vân đầy trời đem toàn bộ Hồng Hoang đều bao phủ ở trong đó.

Lôi kiếp kinh khủng đang ấp ủ trong kiếp vân.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân rốt cuộc mở hai mắt ra.

Chỉ là so với vẻ bày mưu nghĩ kế trước đó, nhiều thêm một tia âm trầm.

Chương 158

Hết thảy những gì phát sinh tại Hồng Hoang đại lục trong khoảng thời gian này đều đã bị ông ta biết được.

Bao gồm cả chuyện của pháp lực chân thân. "Khá cho một cái Trường Sinh Đạo Tôn." Hồng Quân ngữ khí băng lãnh nói.

Hắn thật sự cho rằng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là vô địch sao?

Tuy rằng nói chính mình không phải cảm ngộ Đại Đạo chứng đạo, nhưng là Thiên Đạo Thánh Nhân, dưới Hồng Hoang Thiên Đạo chiến lực là được gia trì.

Huống chi chính mình còn là Đạo Tổ, còn có thể nắm giữ bộ phận quyền hành Thiên Đạo, thật muốn đánh, chưa chắc không thể trấn áp hắn.

Nhận ra uy áp kinh khủng mang đến từ sâu trong Hỗn Độn, Hồng Quân thu hồi ánh mắt.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lôi kiếp kinh khủng vô cùng, hi vọng bản sự của hắn có thể cường thế như trước đó.

Sau đó Hồng Quân nhìn về phía mấy người đang hôn mê.

Đây mới là chuyện phiền toái nhất.

Sáu người Thái Thanh Lão Tử đã bị thương tổn bản nguyên.

Nếu không kịp thời ra tay, sợ là sẽ tu vi bất ổn.

Cho dù tương lai vẫn như cũ có thể thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, chiến lực cũng sẽ phi thường yếu.

Nếu là trước kia, Hồng Quân hận không thể bọn hắn càng yếu

càng tốt.

Nhưng là hiện tại, có một kẻ địch cường đại là Lâm Trường Sinh ở trước mặt, không thể không khiến ông ta một lần nữa cải biến kế hoạch. "Trước vận dụng một chút bản nguyên giúp các ngươi khôi phục vậy." Hồng Quân hừ lạnh một tiếng.

Đem sáu người Thái Thanh đặt trong Tử Tiêu Cung, bắt đầu trị liệu thương thế cho bọn họ.

Giờ khắc này, không chỉ là Đạo Tổ.

Toàn bộ Hồng Hoang chúng sinh đều cảm nhận được loại khí tức diệt thế kinh khủng này quanh quẩn tại Hồng Hoang.

Dưới sự áp bách của loại khí tức này, bọn họ căn bản không nổi lên được bất kỳ tâm tư phản kháng nào.

Dù cho là muốn an tâm tu luyện cũng không làm được, bởi vì Thiên Đạo pháp tắc tại thời khắc này cũng trở nên cực kỳ không ổn định.

Quá kinh khủng.

Đây chính là thực lực của Trường Sinh Đạo Tôn sao?

Ngay cả Thiên Đạo đều phải lùi bước.

Đại Đạo ẩn lui, hắn rốt cuộc là làm thế nào để có thể tu luyện Đại Đạo viên mãn?

Lâm Trường Sinh triệu hoán lôi kiếp.

Kiếp vân vô biên vô tận cực kỳ đáng sợ.

Trong kiếp vân tự có Đại Đạo đạo vận đang không ngừng luân chuyển.

Vô lượng vũ trụ không ngừng yên diệt trọng sinh.

Cuối cùng, kiếp vân ấp ủ đến cực hạn.

Một đạo Diệt Thế Thần Lôi lao về phía Lâm Trường Sinh.

Hư không đều dưới đạo lôi đình kinh khủng này không ngừng nổi lên gợn sóng.

Chỉ vẻn vẹn một đạo lôi đình này thôi đã đủ để phá hủy nửa cái thế giới Hồng Hoang.

Tuy nhiên đối mặt với đạo lôi đình kinh khủng này, Lâm Trường Sinh chỉ là trên nhục thể nổi lên thanh sắc đạo quang.

Lôi đình kinh khủng oanh kích trên nhục thân hắn, thanh quang không ngừng hấp thu lôi đình, từ đó thối luyện nhục thân hắn. "Không hổ là Đạo Tôn." "Cư nhiên dùng Hỗn Nguyên Đại La lôi kiếp để đoán thể." Thủy Linh vẻ mặt hâm mộ nói. "Tông Chủ đây là muốn nhục thân nguyên thần toàn bộ độ kiếp sao?" "Thực sự là khó có thể tưởng tượng, chờ đến khi ngài ấy độ xong lôi kiếp, chiến lực sẽ kinh khủng đến mức độ nào." Phục Hy nhịn không được chép miệng. "Nếu cường độ nhục thân Vu tộc chúng ta cũng có thể đạt tới tình trạng này của Đạo Tôn, chẳng phải nhẹ nhõm đánh nổ đám Yêu tộc kia." Đế Giang ồm ồm nói.

Trước mặt Đạo Tôn, nhục thân mà Vu tộc bọn họ lấy làm tự hào hoàn toàn không đáng nhắc tới. "Đạo huynh, lấy thực lực hiện tại của chúng ta, phối hợp thêm nguyên thần chi lực, đã có thể đánh tơi bời Vu tộc rồi." Hậu Thổ cười nói.

Đây ngược lại là lời nói thật.

Chỉ cần Thập Nhị Tổ Vu có thể hội tụ cùng một chỗ, đủ để chống lại Yêu tộc. "Hậu Thổ nói không sai." "Bất quá lần này các ngươi bày ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, tuy rằng không có bại lộ quá nhiều." "Nhưng với thực lực của Đạo Tổ, sợ là đã nhìn ra một

chút đầu mối." "Các ngươi tốt nhất vẫn nên cẩn thận một chút." Phục Hy dặn dò một câu.

Bản lĩnh tính toán của Đạo Tổ hắn coi như là đã lĩnh giáo.

Bây giờ Vu tộc đứng ở bên phía Trường Sinh Tiên Tông, Đạo Tổ khẳng định sẽ thiên vị Yêu tộc.

Ít nhất cũng phải bảo đảm thực lực hai tộc này ở cùng một vạch xuất phát.

Cho nên sự lo lắng của Phục Hy cũng không phải không có lý. "Có Đạo Tôn tại, Vu tộc chúng ta không sợ Đạo Tổ." Đế Giang cùng một chúng Tổ Vu khinh miệt nói.

Được rồi, đều nói Vu tộc bất kính Thánh Nhân, đám người Phục Hy coi như là lĩnh giáo.

Mấy người tùy ý nói vài câu, sau đó liền đặt trọng tâm vào lôi kiếp.

Mỗi một đạo lôi đình đều ẩn chứa đạo nghĩa Đại Đạo vô thượng.

Lâm Trường Sinh một bên hấp thu sức mạnh lôi đình đoán thể, một bên buông ra nguyên thần của mình bắt đầu thối luyện.

Chứng đạo linh bảo Hồng Mông Kiếm của hắn cũng đang điên cuồng hấp thu lôi đình đạo vận.

Đem một chút tạp chất còn tàn lưu trong thân kiếm triệt để thanh trừ.

Toàn bộ thân kiếm bắt đầu trở nên cực kỳ viên nhuận, phảng phất là linh bảo hoàn mỹ nhất giữa thiên địa.

Chỉ cần vượt qua lôi kiếp, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này sẽ có tư bản tấn thăng Hỗn Độn Linh Bảo.

Lâm Trường Sinh và chứng đạo linh bảo của hắn đang độ kiếp, đệ

tử Trường Sinh Tiên Tông đang quan sát.

Mà Hồng Hoang lại một mực bị khí tức lôi kiếp kinh khủng bao phủ.

Điều này không khỏi khiến Hồng Hoang chúng sinh khi sinh lòng sợ hãi, trong lòng cũng có vô cùng kính sợ.

So với Đạo Tổ Hồng Quân thành Thánh, Thiên Đạo hạ xuống loại dị tượng này, chỉ vẻn vẹn uy áp Trường Sinh Đạo Tôn độ kiếp này đã mạnh hơn không ít.

Bất quá Hồng Hoang chúng sinh trong lòng cũng biết, chờ đến sau khi Trường Sinh Đạo Tôn độ xong lôi kiếp, e rằng chính là cuộc giao phong giữa Đạo Tổ và Đạo Tôn.

Hiện tại bọn họ đã biết được, lần mưu đồ Mộng Cảnh thế giới này lấy sự toàn tuyến thảm bại của Đạo Tổ mà kết thúc.

Không chỉ tổn thất không ít nhân thủ, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo các loại cũng tổn thất không ít.

E rằng song phương đều sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhưng sự giao thủ của hai người hẳn là vẫn sẽ cục hạn trong sự bố cục phía sau màn và tranh đấu giữa các đệ tử.

Dù sao lấy tu vi của bọn họ mà nói, tùy tiện một trận chiến đấu đều có thể nhẹ nhõm hủy diệt Hồng Hoang.

Cứ như vậy, không biết qua bao lâu.

Khi đạo lôi kiếp cuối cùng bị Lâm Trường Sinh hấp thu, kiếp vân đầy trời cuối cùng cũng biến mất.

Cảm giác áp bách bao phủ trên Hồng Hoang rốt cuộc cũng tiêu tan.

Nhưng thay vào đó là một cỗ khí tức càng thêm cường hãn.

Hồng Hoang chúng sinh tâm có sở cảm, cấp mang nhìn về phía hư không.

Nơi đó tựa hồ có một đạo hư ảnh thần linh đến từ sâu trong Hỗn Độn.

Nhìn thoáng qua, chỉ có Đại Đạo đạo vận và pháp tắc chí lý.

Giống như bị sự tồn tại cổ lão cường đại nhất chăm chú nhìn, loại uy áp viễn cổ cao quý này bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Không người nào dám nhìn thẳng vào nó.

Đây hoàn toàn là một loại uy áp siêu việt cấp bậc sinh mệnh.

So với uy áp khi Thiên Đạo Thánh Nhân Đạo Tổ Hồng Quân thành Thánh, mạnh hơn gấp mấy chục lần không chỉ.

Trường Sinh Đạo Tôn rốt cuộc độ kiếp thành công rồi?!

Không sai.

Theo lôi kiếp cuối cùng biến mất, tu vi của Lâm Trường Sinh đã củng cố tại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng.

Hơn nữa còn là nhục thể cùng nguyên thần song Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Giờ phút này vẻn vẹn dựa vào nhục thân của hắn, Tiên Thiên Chí Bảo khó phá!

Tùy ý xuất ra một quyền, đều ẩn chứa sức mạnh cực hạn nhất của nhục thân.

Còn về nguyên thần pháp lực, kia càng là đã đại đạo chí giản, phản phác quy chân.

Trong bất kỳ công kích nào cũng đều ẩn chứa Đại Đạo chí lý vô thượng.

Nhất chiêu nhất thức, vận dụng không còn là pháp lực bản thân, mà là câu thông Đại Đạo chi lực.

Đây chính là chỗ cường đại của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đây cũng là nói vì sao dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến.

Tầng thứ sinh mệnh và đẳng cấp sức mạnh đã hoàn toàn không ở cùng một mặt phẳng.

Chương 159

"Thật đáng sợ." "Đây chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" "Tông Chủ chỉ vẻn vẹn đứng ở nơi đó, liền giống như Đại Đạo chí lý, khiến ta không nổi lên được bất kỳ ý niệm phản kháng nào." Phục Hy trịnh trọng nói. "Ta cảm giác được nhục thể của Đạo Tôn hồn nhiên thiên thành, ẩn tàng sức mạnh đáng sợ đến cực điểm." "Phảng phất chỉ cần một quyền là có thể đánh xuyên Hồng Hoang." Những Tổ Vu như Đế Giang cũng hùa theo nói. "Đây chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "So với Thiên Đạo Thánh Nhân, mạnh hơn gấp mấy chục lần không chỉ!" Nữ Oa vẻ mặt đầy sự mong đợi nhìn Lâm Trường Sinh.

Trước đó nàng từ trong miệng Lâm Trường Sinh đã biết được chỗ cục hạn của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Bây giờ so sánh với lúc Đạo Tổ thành Thánh, quả nhiên vẫn là con đường dùng Đại Đạo chứng đạo này là chính thống nhất.

Đương nhiên cũng là con đường khó khăn nhất, mịt mù nhất.

Ngay tại lúc bọn họ nói chuyện, bỗng nhiên, sâu trong Hỗn Độn phảng phất có sự tồn tại cổ lão nhất thức tỉnh.

So với kiếp vân vừa rồi còn muốn cổ lão kinh khủng hơn.

Nhưng hết lần này tới lần khác Đại Đạo mà đám người Phục Hy cảm ngộ giờ khắc này lại bắt đầu cấp tốc lưu chuyển.

Là Ngài!

Đạo Tôn thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại lần nữa kinh động đến Ngài!

Không chỉ là đám người Phục Hy, dù cho là toàn bộ Hồng Hoang

cũng cảm nhận được ánh mắt của Ngài.

Nhưng Hồng Hoang chúng sinh đối với việc này đã thấy nhưng không thể trách.

Trường Sinh Đạo Tôn dẫn tới sự chú ý của Đại Đạo cũng không phải lần một lần hai.

Mặc dù bọn họ cũng rất hâm mộ, nhưng lại có thể làm sao đây. 【Sự cần cù tu luyện của ngươi đạt được sự chú ý đến từ Đại Đạo, Ngài biếu tặng ba mươi mai Đại Đạo hạt giống.】【Đại Đạo Thù Cần】 cái thiên phú này cũng là sau khi Lâm Trường Sinh thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại lần nữa phát huy tác dụng.

Lần này không còn là vài loại Đại Đạo, mà là một lần tính ba mươi mai Đại Đạo hạt giống.

Việc này ròng rã có thể giảm bớt cho Lâm Trường Sinh mấy cái Nguyên hội khổ tu.

Đại Đạo hạt giống vừa mới tiến vào nguyên thần của hắn, Hồng Mông Pháp Tắc tự động vận chuyển, đem nó hấp thu trở thành chất dinh dưỡng.

Tu vi vốn vừa mới tấn cấp cũng triệt để ổn định lại.

Chờ đến sau khi trở về hảo hảo bế quan tiêu hóa một chút, còn có thể tinh tiến không ít. "Đi thôi." "Trở về." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Vung tay áo lên, thần niệm của đám người Phục Hy trở lại Bồng Lai Tiên Đảo.

Mà Lâm Trường Sinh sau khi trở lại Doanh Châu Tiên Đảo, trong đầu cũng lại lần nữa vang lên thanh âm thiên phú hệ thống.【Thiên phú thứ tám: Thế Giới Chi Chủ (đã giải khóa).】 Lâm Trường Sinh sau khi thành công tấn cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng lần

nữa nhận được sự chú ý của Đại Đạo.

Hắn nhận được quỹ tặng, có được ba mươi hạt giống Đại Đạo.

Khi hắn trở lại Doanh Châu Tiên Đảo, thiên phú thuộc về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng thành công giải tỏa.

Thập đại đỉnh cấp thiên phú vẫn luôn là căn bản để Lâm Trường Sinh lập túc tại Hồng Hoang.

Tuy rằng hiện tại tu vi của hắn đã tăng lên đến tình trạng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một số thiên phú cảnh giới Thiên Tiên, Chân Tiên về cơ bản đã không còn sử dụng được, nhưng vẫn có thể trợ giúp hắn vào những thời khắc nhất định.

Cho nên không thể xem thường bất kỳ thiên phú nào.

Mà Lâm Trường Sinh giờ phút này bắt đầu kiểm tra thiên phú thuộc về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. 【 Thiên phú thứ tám: Thế Giới Chi Chủ (Đã giải tỏa). 】 Thế Giới Chi Chủ: Ngươi thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có tư bản để trở thành chủ nhân thế giới, Đại Đạo sẽ ban xuống một luồng bản nguyên, cải tạo thế giới ngươi sáng tạo, đồng thời điểm hóa một món khí linh của ngươi, giúp đỡ quản lý thế giới ngươi sáng tạo, có thể trưởng thành vô hạn.

Hữu tình nhắc nhở: Thiên Đạo Thánh Nhân có Thiên Đạo gia trì, chiến đấu lực phiên bội, ngươi cũng có thể tùy thời rút ra sức mạnh thế giới, vượt cấp mà chiến.

Xem xong thiên phú này, trên gương mặt cổ tỉnh bất ba của Lâm Trường Sinh hiện lên ý cười nhàn nhạt.

Thiên phú thật mạnh.

Hoặc có thể nói đối với cảnh giới này của hắn, nó vô cùng thực dụng.

Đầu tiên là một luồng bản nguyên do Đại Đạo ban xuống, cái này đã đủ nghịch thiên rồi.

Không giống như trước kia là hạt giống Đại Đạo ban tặng, mà là một tia bản nguyên của Đại Đạo.

Cho dù chỉ là một tia, nhưng cũng ẩn chứa ba ngàn Đại Đạo viên mãn.

Tuy rằng thập phần nhỏ yếu, nhưng theo thế giới không ngừng phát triển lớn mạnh, tia bản nguyên này cũng sẽ theo đó mà lớn mạnh.

Đến cuối cùng, Mộng Cảnh Thế Giới của hắn không còn là mộng cảnh nữa, mà là một Đại Đạo thế giới hoàn chỉnh.

Khi đó, hắn - Thế Giới Chi Chủ này chính là chủ nhân của Đại Đạo thế giới này.

Sức mạnh thế giới có thể rút ra, nghĩ thôi cũng đủ thấy khủng bố.

Đương nhiên, kết quả này nghe thì thập phần tốt đẹp, nhưng quá trình lại vô cùng gian nan.

Một tia bản nguyên Đại Đạo chứa ba ngàn Đại Đạo, nhưng cần thế giới tự thân phát triển mới có thể khiến ba ngàn Đại Đạo này viên mãn.

Theo Lâm Trường Sinh ước tính, hiện tại đỉnh đa chỉ có Pháp Tắc tồn tại.

Muốn không ngừng lớn mạnh, tâm huyết bỏ ra trong quá trình này là không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá đối với Lâm Trường Sinh mà nói, có tia bản nguyên này, liền ý nghĩa hết thảy đều có khả năng.

Hắn tin tưởng dưới sự dẫn dắt của Trường Sinh Tiên Tông, tia bản nguyên này sẽ không ngừng lớn mạnh.

Thứ hai chính là điểm hóa khí linh, để khí linh giúp đỡ Lâm Trường Sinh quản lý thế giới.

Điểm này càng cực kỳ lợi hại.

Hiện tại Mộng Cảnh Tú Mạt chỉ là dung nhập vào Mộng Cảnh Thế Giới, đóng vai trò ổn cố.

Còn về việc giám sát toàn bộ Mộng Cảnh Thế Giới là không làm được.

Nếu không phải Lâm Trường Sinh lưu lại một đạo thần niệm ở bên trong, e rằng Mộng Cảnh Thế Giới đã sớm loạn cào cào.

Mà theo Mộng Cảnh Thế Giới thành thục và không ngừng lớn mạnh, nếu không có người chuyên môn quản lý, Mộng Cảnh Thế Giới tuyệt đối sẽ trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Hiện tại tốt rồi, trực tiếp điểm hóa Mộng Cảnh Tú Mạt, tương đương với đản sinh khí linh.

Trực tiếp lấy Mộng Cảnh Tú Mạt quản lý Mộng Cảnh Thế Giới, không những có thể tùy thời giám sát, còn có thể ổn cố bảo vệ thế giới.

Đổi câu khác mà nói, Mộng Cảnh Tú Mạt trong Mộng Cảnh Thế Giới của Lâm Trường Sinh sắm vai nhân vật vận chuyển Thiên Đạo.

Sau khi hoàn toàn hiểu rõ tác dụng của thiên phú này, Lâm Trường Sinh cũng nhìn về phía Mộng Cảnh Thế Giới.

Sự tồn tại tuyên cổ mà cao quý lại lần nữa phục sinh.

Lần này, không chỉ là Lâm Trường Sinh, toàn bộ Hồng Hoang so với dĩ vãng đều cảm tri càng thêm rõ ràng. "Chẳng lẽ Đại Đạo sắp phục sinh?" "Thật sự là Đại Đạo độc chúc về Trường Sinh Đạo Tôn sao?" Hồng Hoang chúng sinh sôi nổi bị kinh động.

Ngay cả Hồng Quân cũng bắt đầu chú thị Đại Đạo xuất hiện.

Đại Đạo phục sinh tuyệt đối không có khả năng, như vậy khả năng duy nhất chính là Trường Sinh Đạo Tôn lại dẫn động Đại Đạo.

Sự tồn tại tuyên cổ cổ lão ném tới một tia ánh mắt về phía Mộng Cảnh Thế Giới của Lâm Trường Sinh.

Sau đó một đoàn quang mang lộng lẫy bao bọc lấy áo nghĩa vô hạn dung nhập vào trong Mộng Cảnh Thế Giới.

Mộng Cảnh Thế Giới quang mang đại phóng.

Các loại Pháp Tắc áo nghĩa ở trong Mộng Cảnh Thế Giới không ngừng diễn hóa.

Một số đại năng Hồng Hoang còn đang ở trong Mộng Cảnh Thế Giới cảm tri càng thêm rõ ràng.

Bọn họ cảm nhận được Pháp Tắc độc hữu trong Mộng Cảnh Thế Giới.

Không sai, là lực lượng Pháp Tắc quan liên với Mộng Cảnh Thế Giới.

Trước kia bọn họ ở trong Mộng Cảnh Thế Giới, vận dụng vẫn là Hồng Hoang Thiên Đạo Pháp Tắc.

Mà từ giờ khắc này, bọn họ có thể cảm nhận rõ ràng Pháp Tắc đến từ Mộng Cảnh Thế Giới.

So với Hồng Hoang Thiên Đạo Pháp Tắc, tuy rằng rõ ràng nhưng không hoàn chỉnh, cần bọn họ tự hành cảm ngộ.

Nhưng bọn họ có một loại cảm giác.

Chỉ cần bọn họ có thể cảm ngộ viên mãn Pháp Tắc trong Mộng Cảnh Thế Giới, liền có thể tiến tới cảm ngộ Đại Đạo!

Phát hiện này làm cho bọn họ bắt đầu trở nên cực độ hưng phấn.

Đó chính là Đại Đạo a.

Chỉ cần bọn họ có thể cảm ngộ Đại Đạo, chẳng khác nào có thêm một con đường tu luyện chứng đạo.

Đặc biệt là uy thế khi Trường Sinh Đạo Tôn tấn cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đến bây giờ bọn họ vẫn nhớ rõ ràng.

Đây chính là một tia bản nguyên của Đại Đạo, có thể trưởng thành vô hạn.

Nhiên mà việc này vẫn chưa xong.

Mộng Cảnh Thế Giới của Lâm Trường Sinh dưới tác dụng của bản nguyên Đại Đạo, bắt đầu không ngừng lan tràn ra ngoài.

Vốn dĩ chỉ bao phủ một phần ba Hồng Hoang.

Nhưng dưới sự trợ giúp của bản nguyên này, rất nhanh liền vượt qua kích thước vốn có của Hồng Hoang.

Sơn xuyên hồ nước, địa thế núi non trong Mộng Cảnh Thế Giới cũng vụt lên từ mặt đất.

Mộng Cảnh Thế Giới giờ phút này không còn hư ảo, mà biến thành một loại thế giới chân thực tồn tại.

Mộng cảnh tức hiện thực.

Chương 160

Việc này vẫn chưa xong, sau khi Đại Đạo ban xuống một luồng bản nguyên, lại là một cỗ chấn động kỳ dị bộc phát ra, trực tiếp bị Mộng Cảnh Tú Mạt hấp thu.

Giờ khắc này, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này bộc phát ra chấn động vô cùng vô tận.

Dưới sự liên hệ với nguyên thần của Lâm Trường Sinh, phẩm cấp của kiện Tiên Thiên Chí Bảo này cư nhiên bắt đầu tăng lên.

Rất nhanh liền từ Tiên Thiên Chí Bảo tấn cấp thành Hạ Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo.

Còn chưa xong.

Trung Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo.

Thượng Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo.

Mãi cho đến Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo mới dừng lại.

Cùng lúc đó, một cỗ cảm giác linh trí khai hóa truyền đến.

Mộng Cảnh Tú Mạt truyền đến ý thân mật, rất nhanh một đạo thanh âm linh động liền truyền tới: "Chủ nhân." "Ân." "Về sau ngươi phụ trách giám sát toàn bộ thế giới." Lâm Trường Sinh cười đáp lại. "Chủ nhân yên tâm đi." "Ta nhất định sẽ quản lý tốt." Mộng Cảnh Tú Mạt bảo đảm nói.

Làm xong những việc này, Đại Đạo mới lại lần nữa ẩn nấp vào trong hư không Hỗn Độn.

Lâm Trường Sinh cảm nhận sức mạnh thế giới không ngừng tẩm bổ chính mình, hài lòng gật gật đầu.

Chỉ cần thế giới biến cường, chỗ tốt hắn nhận được cũng sẽ điên cuồng gia tăng.

Hiện tại hắn tương đương với đồng thời hưởng thụ tông môn khí vận cùng sức mạnh thế giới gia trì.

Bất luận tu luyện hay là chiến đấu, đã cực kỳ khủng bố. "Từ hôm nay trở đi, Mộng Cảnh Thế Giới đổi tên là Trường Sinh Thiên." "Hồng Hoang chúng sinh muốn sinh hoạt tu luyện tại Trường Sinh Thiên, chỉ cần thông qua khảo nghiệm, tức khắc có thể nhập trú Trường Sinh Thiên." "Người nhập Trường Sinh Thiên của ta, có thể tu luyện Đại Đạo!" Thanh âm của Lâm Trường Sinh vang vọng khắp toàn bộ Hồng Hoang. "Người nhập Trường Sinh Thiên của ta, có thể tu luyện Đại Đạo!" Câu nói này vừa ra, toàn bộ Hồng Hoang lập tức nổ tung.

Đại Đạo ẩn lui, Thiên Đạo phục sinh.

Muốn tu luyện chứng đạo, duy nhất có trảm Tam Thi chi pháp của Đạo Tổ.

Tuy nhiên loại phương pháp chứng đạo này cực hạn khá nhiều, hơn nữa chỉ có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí.

Tương đương với triệt để đoạn tuyệt con đường chứng đạo.

Hiện tại tốt rồi, nhập Trường Sinh Thiên có thể tu luyện Đại Đạo, việc này đồng nghĩa với việc lại mở ra con đường chứng đạo mới cho bọn họ.

Tuy rằng quá trình này chú định gian nan vô cùng, nhưng ít nhất cũng là hy vọng mới.

Người ta sợ không phải là quá trình gian khổ, mà là không có hy vọng.

Đương nhiên Hồng Hoang chúng sinh cũng không manh mục xúc

động chọn lựa nhập trú Trường Sinh Thiên ngay.

Vẫn cần hảo hảo mày mò cái Trường Sinh Thiên này xong mới làm ra quyết định.

Tuyên bố xong tin tức này, Lâm Trường Sinh mới bắt đầu chú ý tới toàn bộ Trường Sinh Thiên.

Trường Sinh Thiên trải qua bản nguyên Đại Đạo quán chú, đã không còn là một cái Mộng Cảnh Thế Giới, mà là một thế giới Thiên Ngoại Thiên chân thực.

So với dĩ vãng chỉ có thể dùng nguyên thần tiến vào, hiện tại thì là có thể trực tiếp lấy nhục thân tiến vào.

Hơn nữa, nếu không muốn nhập trú Trường Sinh Thiên, vẫn như cũ có thể coi nơi này là địa điểm lịch luyện.

Làm nhiệm vụ, trui luyện thực lực, đoái đổi linh bảo vẫn như cũ sẽ không thay đổi.

Tu luyện cùng cảm ngộ vẫn như cũ là Hồng Hoang Thiên Đạo Pháp Tắc.

Đại Đạo Pháp Tắc mới đản sinh của Trường Sinh Thiên chính là sở hữu tính bao dung này.

Nhưng nếu nhập trú Trường Sinh Thiên, như vậy chỉ có thể tu luyện cảm ngộ Pháp Tắc của Trường Sinh Thiên.

Một khi rời đi Trường Sinh Thiên, như vậy sẽ phải chịu Thiên Đạo áp chế của Hồng Hoang đại lục.

Đương nhiên, loại áp chế này cũng chỉ là tạm thời.

Chờ đến khi Trường Sinh Thiên hoàn toàn phát triển lên, Thiên Đạo Pháp Tắc không đáng để lo.

Cho nên nói nhập trú Trường Sinh Thiên cũng tương đương với

một loại đánh cược.

Đánh cược Trường Sinh Thiên có thể hoàn toàn phát triển lên.

Đánh cược Trường Sinh Thiên có thể làm cho một tia bản nguyên Đại Đạo triệt để lớn mạnh, từ đó đản sinh ra Đại Đạo.

Trong này cần một quá trình.

Cho nên Lâm Trường Sinh cũng không nóng nảy.

Trước tiên là thi triển vô thượng pháp lực, gia tăng thêm một số địa điểm lịch luyện trong Trường Sinh Thiên.

Sau đó lại thiết trí hai nơi khảo hạch.

Một cái địa điểm khảo hạch là thiết trí vì sinh linh muốn nhập trú Trường Sinh Thiên.

Độ khó không phải rất lớn.

Chỉ cần căn nguyên miễn cưỡng có thể, lại không có quá nhiều nhân quả sát kiếp dây dưa thì về cơ bản đều có thể thông qua.

Một cái địa điểm khảo hạch khác còn lại là thiết trí vì Trường Sinh Tiên Tông.

Hiện giờ tu vi của hắn đã tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng.

Muốn dựa vào chính mình từ từ tu luyện lên quá khó khăn.

Chỉ có thu thập càng nhiều đệ tử, làm cho Khí Vận Kim Liên không ngừng nở rộ.

Như vậy mới có thể gia tốc hắn tu luyện tấn cấp.

Cho nên nơi khảo hạch này liền có vẻ độ khó rất lớn.

Không chỉ là muốn căn nguyên quá quan, tâm tính, tu vi... thiếu một thứ cũng không được.

Lâm Trường Sinh mang theo chính là nguyên tắc thà thiếu chứ không ẩu.

Làm xong hết thảy, Trường Sinh Thiên dưới sự quản lý của Mộng Cảnh Tú Mạt, coi như là vận chuyển bình thường. "Trường Sinh Tiên Tông sở thuộc, theo ta nhập trú Trường Sinh Thiên." Thanh âm của Lâm Trường Sinh truyền khắp toàn bộ Bồng Lai Tiên Đảo.

Sau đó thi triển lực lượng Vô Thượng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thế nhưng trực tiếp đem Bồng Lai Tiên Đảo cùng Doanh Châu Tiên Đảo toàn bộ dời vào trong Trường Sinh Thiên.

Hai tòa tiên đảo này sau khi tiến vào Trường Sinh Thiên, không có tiếp tục rơi tại trong tứ hải, mà là huyền phù ở trung ương toàn bộ Trường Sinh Thiên.

Sau đó sương mù nồng đậm bao bọc Trường Sinh Thiên ở trong đó.

Bất kỳ kẻ nào cũng vô pháp phát hiện.

Trường Sinh Tiên Tông có thể thông qua Khí Vận Kim Liên đi thẳng tới Đại Đạo.

Cho nên Pháp Tắc của Trường Sinh Thiên cho dù chưa viên mãn, đối với Trường Sinh Tiên Tông cũng sẽ không có bất luận ảnh hưởng gì.

Ngược lại sẽ bởi vì Trường Sinh Tiên Tông nhập trú mà gia tốc tăng lên.

Hơn nữa, Trường Sinh Tiên Tông dời đến trong Trường Sinh Thiên, cũng sẽ không tái xuất hiện nguy cơ trước kia.

Cho dù là Hồng Quân tiến vào trong Trường Sinh Thiên, cũng

đừng hòng làm càn.

Còn có một điểm quan trọng nhất, đồng thời cũng là dã vọng của Lâm Trường Sinh.

Hắn muốn đem Trường Sinh Thiên chế tạo thành Chí Cao Hồng Hoang.

Ở chỗ này, Hỗn Nguyên Kim Tiên không phải điểm cuối.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không còn xa không thể chạm.

Chỉ cần căn nguyên theo kịp, liền có thể không ngừng cảm ngộ Đại Đạo, theo đuổi cảnh giới càng cao.

Đương nhiên, dã vọng này cần không ít thời gian.

Ngộ Đạo cùng một chúng đệ tử cũng thập phần tò mò bắt đầu tham quan Trường Sinh Thiên.

Nếu nói dĩ vãng còn có một loại cảm giác mộng huyễn, như vậy giờ phút này lần nữa tiến vào chính là thế giới vô cùng chân thực.

Không chỉ là núi non địa mạo đã chân thực, bao gồm cái loại cảm giác hư không thiếu hụt Pháp Tắc chống đỡ trước kia cũng đã bị Mộng Cảnh Tú Mạt cùng bản nguyên Đại Đạo triệt để lấp đầy. "Thủ đoạn của Đạo Tôn thật sự là quá mức phỉ di sở tư." "Trường Sinh Thiên đã hoàn toàn trở thành một thế giới có thể trưởng thành." Thủy Linh cảm thán một tiếng. "Đúng vậy." "Tuy rằng nói Pháp Tắc của Trường Sinh Thiên còn rất nhỏ yếu." "Chỉ là tương đương với khoảng thời gian Hồng Hoang vừa mới khai tịch." "Nhưng chỉ cần người tu luyện bắt đầu biến nhiều, Pháp Tắc sẽ không ngừng biến cường." "Cuối cùng sau khi Pháp Tắc viên mãn, bắt đầu cảm ngộ Đại Đạo." Ngộ Đạo cũng thập phần khiếp sợ với thủ đoạn của Đạo Tôn.

Đây quả thực tương đương với khai thiên tích địa, một lần nữa sáng tạo một thế giới. "Trường Sinh Thiên này tiềm lực vô hạn." "Dự

tính của Tông Chủ có khả năng không chỉ cục hạn ở đây a." Phục Hy nhìn khá xa.

Tuy rằng hắn không biết Tông Chủ có thứ gọi là thiên phú hệ thống.

Nhưng có thể làm cho Đại Đạo đều ban xuống một luồng bản nguyên, thành tựu tương lai của thế giới này tuyệt đối là không dám tưởng tượng.

Nhìn một chúng đệ tử tò mò đang du lịch Trường Sinh Thiên, Lâm Trường Sinh cũng thu hồi ánh mắt.

Hắn còn rất nhiều sự tình phải làm.

Thu lấy linh bảo sau khi xuất quan, công đức kiếm được trong thời gian bế quan, tăng lên phẩm chất Hồng Mông Kiếm... vân vân đều cần hắn đi làm.

Bao gồm bố cục Hồng Hoang.

Chương 161

Trường Sinh Thiên của hắn là muốn chế tạo thành Chí Cao Hồng Hoang.

Nhưng nếu không có căn cơ là Hồng Hoang này cung cấp cho hắn đệ tử có căn nguyên tốt, như vậy phát triển lên quá chậm.

Cho nên bố cục Hồng Hoang, cùng Hồng Quân đọ sức cũng thập phần quan trọng.

Nếu không mặc kệ Hồng Hoang phát triển, cuối cùng chỉ biết tứ phân ngũ liệt, ngay cả Tiên Thiên linh khí đều sẽ biến mất không thấy.

Hắn muốn chính là Hồng Hoang cùng Trường Sinh Thiên cùng nhau phát triển, phóng tới đẳng cấp càng cao.

Bất quá trước đó, hắn phải giao đại một chút với Thập Nhị Tổ Vu.

Bởi vì Thập Nhị Tổ Vu chi viện Bồng Lai Tiên Đảo, đã tương đương với đứng ở thế đối lập với Đạo Tổ.

Đặc biệt là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bố trí ra dễ dàng phá trừ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đã khiến cho Hồng Quân coi trọng.

Cho nên, tiếp theo hắn đối với Vu Yêu vẫn là phải có một chút bố trí.

Nhẹ nhàng vung tay áo, Thập Nhị Tổ Vu liền toàn bộ xuất hiện trước mặt Lâm Trường Sinh. "Bái kiến Đạo Tôn." Thập Nhị Tổ Vu tề tề hành lễ.

Lâm Trường Sinh đảo qua liếc mắt một cái, không tồi.

Nguyên thần tu vi của bọn họ cơ bản đều đã tăng lên tới Đại La

Kim Tiên.

Đặc biệt là Hậu Thổ, đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ. "Các ngươi chi viện Ngộ Đạo bọn họ, phần tâm ý này ta nhận." Lâm Trường Sinh cười nói. "Đạo Tôn, ngươi nói lời này liền khách sáo." "Nếu không phải lúc trước ngươi ra tay tại Bàn Cổ Thần Điện, Vu tộc chúng ta cũng sẽ không có ngày hôm nay." "Ngược lại là cái tên Đạo Tổ Hồng Quân kia, quá không biết xấu hổ một chút." "Đạo Tôn, chi bằng nhân lúc ngươi đã thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chúng ta đi đạp bằng Tam Thập Tam Thiên đi!" Đế Giang cùng các Tổ Vu vẻ mặt cuồng nhiệt nói.

Đế Giang vừa mở miệng chính là đạp bằng Tam Thập Tam Thiên, từ đó có thể thấy được Vu tộc hiếu chiến cỡ nào.

Cũng có thể từ mặt bên nhìn ra sự tôn kính của bọn họ đối với Đạo Tôn.

Dám ra tay với tông môn của Đạo Tôn, cho dù là Đạo Tổ Hồng Quân bọn họ cũng chút nào không sợ. "Các ngươi hiện giờ đã cụ bị nguyên thần, phàm sự vẫn là cần suy nghĩ nhiều hơn." "Hồng Quân nãi là Thiên Đạo Thánh Nhân, nguyên thần ký thác trong Thiên Đạo, bất tử bất diệt." "Huống chi còn là người đại diện quan trọng nhất của Thiên Đạo." "Nếu chúng ta đánh lên Tử Tiêu Cung, Thiên Đạo đều sẽ ra tay tương trợ." Lâm Trường Sinh cười nói.

Đám người này thật đúng là không kiêng nể gì. "Vậy việc này cứ tính như vậy?" Đế Giang không cam lòng trừng mắt hỏi. "Đương nhiên không có khả năng." "Ta trước đó đã thu không ít tiền lời trở về." "Bất quá trọng tâm tiếp theo là các ngươi a." "Vu tộc các ngươi thân là một trong những nhân vật chính của Lượng Kiếp lần này, bày ra thực lực vượt quá dự kiến của Hồng Quân." "Hắn hẳn là sẽ bắt đầu bố cục Yêu tộc, tăng lên thực lực Yêu tộc." Lâm Trường Sinh ánh

mắt thâm viễn nói. "Khu khu Yêu tộc, cho dù Hồng Quân bố cục thì như thế nào?" "Thập Nhị Tổ Vu chúng ta có Đạo Tôn ở đây, căn bản không cần sợ bọn họ." Đế Giang hàm hàm nói. "Đó là đương nhiên." "Nhưng cũng không thể coi thường thủ đoạn của Hồng Quân." "Muốn vượt qua lần Lượng Kiếp này, vẫn là phải xem Hậu Thổ." Lâm Trường Sinh đưa mắt nhìn về phía Hậu Thổ. "Tiểu muội?" "Chẳng lẽ là tiểu muội có thể dẫn đầu thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" Đế Giang cùng các Tổ Vu vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Hậu Thổ.

Nếu Vu tộc bọn họ xuất hiện một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nguy cơ có thể giải. "Thành tựu của Hậu Thổ xa không chỉ như thế a." Hậu Thổ chính là tồn tại sáng tạo Luân Hồi, khai tịch Địa Đạo.

Nhưng cũng chính do Hồng Quân và Thiên Đạo tính kế, khi Hậu Thổ khai tịch Địa Đạo thì Vu tộc đã tử thương hầu như không còn.

Hậu Thổ không đành lòng nhìn thấy Hồng Hoang ngàn thương trăm lỗ, oan hồn tùy ý phiêu đãng, lúc này mới có cảm ngộ, sáng tạo Địa Đạo Luân Hồi.

Nhưng bởi vì đại địa chủ mạch bị La Hầu tự bạo, dẫn đến thực lực Địa Đạo cực kỳ thấp kém.

Cộng thêm khi Hậu Thổ thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân lại phát hạ hoành nguyện "Thiên Đạo tại thượng".

Việc này lại dẫn đến Địa Đạo thủy chung suy nhược, bị Thiên Đạo gắt gao áp chế.

Hậu Thổ cả đời không được rời đi Địa Đạo Luân Hồi.

Coi như là Địa Đạo Thánh Nhân yếu nhất.

Hơn nữa vào lúc Tây Du Lượng Kiếp, càng là bị một con khỉ quấy Địa Phủ đến long trời lở đất.

Tây Phương Giáo cũng nhân cơ hội bố cục tại Địa Phủ, tọa trấn

Địa Tạng Vương Bồ Tát.

Hào xưng "Địa ngục không trống thề không thành Phật".

Đều là đang chèn ép làm suy yếu Địa Đạo.

Đương nhiên, những việc này đều là nói sau.

Hiện tại có Lâm Trường Sinh, hướng đi của Hồng Hoang đã bắt đầu phát sinh chuyển biến. "Hậu Thổ, hiện tại ngươi cảm ngộ Đại Địa nhất đạo như thế nào rồi?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Chỉ cần Hậu Thổ có thể sớm khai tịch một cái Địa Đạo có thể chống lại Thiên Đạo, như vậy Vu tộc có thể lựa chọn toàn thể tiến vào Địa Đạo.

Vu Yêu Lượng Kiếp tự nhiên có thể kết thúc. "Pháp Tắc cảm ngộ đã viên mãn." "Đã bắt đầu cảm ngộ Luân Hồi." "Bất quá khoảng cách... khoảng cách còn có một đoạn thời gian." Hậu Thổ nói đúng sự thật. "Ngươi an tâm tu luyện là được." Lâm Trường Sinh gật gật đầu.

Khai tịch Luân Hồi, thành lập Địa Đạo cũng không phải là một chuyện dễ dàng. "Đạo Tôn, chi bằng Vu tộc chúng ta cũng tiến vào Trường Sinh Thiên đi." "Như vậy, Hồng Quân cũng tính kế không được chúng ta." Hậu Thổ nói.

Biện pháp này cũng làm cho mắt Vu tộc sáng lên.

Lâm Trường Sinh nghe xong lắc lắc đầu: "Không được." Cũng không phải là Lâm Trường Sinh không tiếp nạp Vu tộc.

Trên thực tế có Vu tộc tiến vào Trường Sinh Thiên, có thể tăng cường cực lớn sự phát triển của Trường Sinh Thiên.

Nhưng duy có Hậu Thổ khai tịch Địa Đạo mới là lựa chọn chính xác nhất.

Khai tịch Địa Đạo, có thể làm cho Hồng Hoang càng thêm hoàn

chỉnh.

Chờ đến Nhân Đạo khai tịch hoàn thành, nói không chừng có thể làm cho bản nguyên Hồng Hoang dâng lên.

Như vậy, liền sẽ có đại lượng Tiên Thiên sinh linh căn nguyên không tồi đản sinh.

Như vậy dã vọng Chí Cao Hồng Hoang của hắn mới có cơ hội thực hiện.

Nếu là Hồng Hoang phân băng ly tích, càng ngày càng yếu, Trường Sinh Thiên của hắn cũng vô pháp phát triển lâu dài. "Khoảng thời gian này, các ngươi ước thúc tốt Vu tộc là được." "Hồng Quân muốn đối phó các ngươi, ta tự nhiên sẽ không ngồi yên không nhìn." "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của các ngươi ngược lại có thể cải tiến một chút." Lâm Trường Sinh nói tiếp.

Uy năng của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không cần nói nhiều.

Có thể kích phát Bàn Cổ tinh huyết trong cơ thể, hấp thu Hồng Hoang sát khí, ngưng tụ ra Bàn Cổ Chân Thân.

Sát khí càng mạnh, uy năng của Bàn Cổ Chân Thân càng mạnh.

Nhưng đây là trận pháp bố trí ra dưới tiền đề Tổ Vu không đản sinh nguyên thần.

Uy năng tuy mạnh, nhưng quá mức cứng nhắc.

Nếu đem nguyên thần chi lực của bọn họ cũng quán chú vào trong trận pháp, thứ rút ra không còn cục hạn ở sát khí, bao gồm cả Tiên Thiên linh khí, uy năng ít nhất có thể tăng lên gấp mấy trăm lần.

Lấy thực lực hiện tại của Lâm Trường Sinh, cải tiến cảm ngộ một cái trận pháp nhẹ nhàng vô cùng.

Đặc biệt là còn có 【 Đỉnh Cấp Ngộ Tính 】 phụ trợ, quá trình này chỉ biết càng nhanh.

Bất quá ròng rã mấy năm thời gian, Lâm Trường Sinh liền cảm ngộ ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mới.

Trận pháp mới cảm ngộ ra này vẫn như cũ có thể triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân.

Nhưng điểm không giống dĩ vãng là, công kích của Bàn Cổ Chân Thân đã ẩn chứa Khai Thiên áo nghĩa.

Đây mới là tăng lên lớn nhất.

Lấy Bàn Cổ Chân Thân diễn hóa Khai Thiên nhất kích, khu khu một cái Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tuyệt đối có thể nhẹ nhàng phá trừ. "Nhớ kỹ, không đến vạn bất đắc dĩ không thể sử dụng trận pháp này." Lâm Trường Sinh dặn dò một câu.

Lại truyền thụ cho Vu tộc một số công pháp thần thông, Thập Nhị Tổ Vu lúc này mới rời đi Trường Sinh Thiên, phản hồi Bất Chu Sơn.

Chờ đến khi Tổ Vu đi rồi, Lâm Trường Sinh lại gọi Phục Hy tới. "Tông Chủ." Phục Hy cười hành lễ nói. "Ta tuy rằng đã thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng về sau thời gian bế quan e rằng sẽ không ít." "Cho nên sự tình tông môn ngươi vẫn là phải phí tâm nhiều hơn." Lâm Trường Sinh nói. "Đây đều là chuyện nên làm." Phục Hy đáp. "Ân." "Đây là Hà Đồ Lạc Thư, nội hàm vô thượng thôi diễn nhất đạo." "Đối với ngươi mà nói phi thường phù hợp, ngươi hãy cầm lấy luyện hóa đi." Lâm Trường Sinh đem Hà Đồ Lạc Thư ném cho Phục Hy.

Dựa theo kịch tình dĩ vãng mà nói, Hà Đồ Lạc Thư sau khi Đế Tuấn lĩnh ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cũng sẽ truyền cho Phục Hy sử dụng.

Cho nên Lâm Trường Sinh đoạt lại, từ ý nghĩa nào đó mà nói, vẫn như cũ phù hợp Hồng Hoang tẩu thế. "Đa tạ Tông Chủ." Phục Hy không có khách khí. "Đúng rồi." "Đoàn công đức này ngươi cầm lấy." "Còn việc thiết định bao nhiêu tích phân để đoái đổi, ngươi xem mà làm." Lâm Trường Sinh lấy ra một đoàn công đức đưa cho Phục Hy.

Hắn bế quan khoảng thời gian này, Ngộ Đạo ban bố không ít nhiệm vụ.

Cho nên công đức kiếm được không ít.

Đủ để Lâm Trường Sinh luyện chế vài món Hỗn Độn Linh Bảo.

Phục Hy tiếp nhận công đức gật gật đầu.

Chờ đến khi Phục Hy đi rồi, Lâm Trường Sinh lúc này mới gọi Nữ Oa tới.

Hiện giờ Trường Sinh Thiên đã thành, tranh đấu giữa hắn và Hồng Quân bất quá mới vừa bắt đầu.

Chương 162

Mà Nữ Oa tuyệt đối là mục tiêu chủ yếu nhất tiếp theo của Hồng Quân.

Chính mình đương nhiên cũng muốn ở trên người nàng mưu hoa bố cục một phen.

Nữ Oa nãi là Thiên Định Lục Thánh.

Ý nghĩa phi phàm.

Sáng tạo ra Tiên Thiên Nhân tộc, dẫn đầu lấy công đức thành Thánh.

Sau đó Thái Thanh Lão Tử mới nhân thử bố cục tại Nhân tộc, sáng tạo Nhân Giáo mà thành Thánh.

Cho nên tác dụng của Nữ Oa đối với Hồng Hoang thập phần to lớn.

Nhưng bởi vì Lâm Trường Sinh xuất hiện, trong lòng Nữ Oa đã sớm buông tha vị trí Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chuyển hướng bắt đầu cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo.

Nếu không phải Lâm Trường Sinh nói thời cơ chưa đến, Nữ Oa đã sớm giống như Phục Hy, gia nhập Trường Sinh Tiên Tông.

Hiện giờ, bởi vì Trường Sinh Thiên xuất hiện, mưu hoa bố cục của Đạo Tổ đều đã lệch khỏi quỹ đạo.

Cho nên đấu tranh tiếp theo Đạo Tổ nhất định sẽ thật cẩn thận.

Mà Nữ Oa khẳng định là một vòng quan trọng nhất tiếp theo.

Chỉ có Nữ Oa thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân xong, Đạo Tổ Hồng Quân mới có thể yên tâm.

Cho nên, Lâm Trường Sinh cần thiết phải bắt đầu trước thời hạn bố cục Nữ Oa.

Rốt cuộc chính mình trước đó cũng đáp ứng quá nàng.

Chờ đến khi Nữ Oa xuất hiện ở trước mặt Lâm Trường Sinh, cũng là cung kính hành lễ: "Bái kiến Đạo Tôn." Kim phi tích bỉ.

Dĩ vãng còn có thể lấy đạo hữu tương xưng, hiện tại Lâm Trường Sinh đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự nhiên là không thể tùy ý như vậy.

Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười, cũng không để ý. "Nữ Oa, còn có chưa đến ngàn năm thời gian, Đạo Tổ Hồng Quân sẽ giảng đạo lần thứ ba." "Lần thứ ba giảng Thánh Nhân Chi Đạo." "Về sau hắn liền sẽ bắt đầu thu các ngươi làm đệ tử, thành lập Huyền Môn." Nữ Oa nghe vậy, vội vàng nhìn về phía Lâm Trường Sinh: "Đạo Tôn, ta có thể cự tuyệt sao?" "Đương nhiên có thể." "Bất quá như vậy sẽ làm cho Đạo Tổ khởi nghi tâm rất lớn." Lâm Trường Sinh cười nói.

Nếu Nữ Oa cự tuyệt, như vậy lại lệch khỏi quỹ đạo tính kế của Đạo Tổ.

Định nhiên sẽ đem Nữ Oa cùng chính mình kết hợp ở bên nhau. "Không cho ta Hồng Mông Tử Khí mới tốt đâu." "Như vậy coi như là hắn chủ động chặt đứt nhân quả, ta cũng có thể thuận lý thành chương gia nhập Trường Sinh Tiên Tông." Nữ Oa không sao cả nói.

Cho dù những chúng sinh Hồng Hoang còn lại đối với Thiên Đạo Thánh Nhân xua như xua vịt, nhưng đối với Nữ Oa mà nói, đã không còn bất luận dụ hoặc gì. "Này đảo không đến mức." "Ngươi có phải đệ tử của hắn hay không không quan trọng." "Chỉ cần ngươi thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, vẫn như cũ còn ở trong khống chế của hắn." Lâm Trường Sinh trả lời.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo, vậy sẽ phải chịu Hồng Quân cùng Thiên Đạo khống chế. "Đạo Tôn, nếu đem tệ đoan của Thiên Đạo Thánh Nhân nói cho Tam Thanh, bọn họ có thể hay không cùng ta giống nhau phản chiến?" Nữ Oa bỗng nhiên hỏi.

Nếu nói không có Trường Sinh Thiên, như vậy bọn họ không có lựa chọn nào khác.

Nhưng hiện tại có lựa chọn tốt hơn, nói không chừng Tam Thanh cũng sẽ động tâm phản chiến.

Rốt cuộc mất đi tự do, đối với bọn họ mà nói mới là khó có thể tiếp thu nhất. "Hiện giờ Thái Thanh Lão Tử cùng Hồng Quân đã đứng ở trên một cái chiến tuyến." "Cho dù ngươi mở miệng nói cho bọn họ tệ đoan, bọn họ cũng sẽ không chút do dự cùng Hồng Quân trạm đội." "Hơn nữa, những lời này, từ trong miệng ngươi cũng là nói không ra." "Ngược lại là Thông Thiên, có thể tranh thủ một chút." Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động.

Dựa theo kịch tình bình thường mà nói, Thông Thiên sẽ sau khi thành lập Tiệt Giáo cùng Thái Thanh và Nguyên Thủy phân gia.

Khi đó chỉ có danh huynh đệ, tịnh vô thực huynh đệ.

Thông Thiên càng là bày ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Thái Thanh Lão Tử cũng không chiều, trực tiếp cùng Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề phá Tru Tiên Kiếm Trận.

Cuối cùng Đạo Tổ Hồng Quân xuất hiện thu thập tàn cục.

Hống phiến Thông Thiên ăn vào Vẫn Thánh Đan, cả đời không được ra Tử Tiêu Cung.

Mà Tiệt Giáo của bản thân hắn cơ bản cũng là tử thương hầu như không còn.

Coi như là rất thê thảm.

Nhiên mà hiện tại Tam Thanh phân gia cư nhiên so dự tưởng còn sớm hơn một chút.

Lần trước Phục Hy tại Tây Phương đại lục bày ra Ngũ Hành Kiếm Trận, Thông Thiên càng là không có xuất hiện.

Nếu có thể đem Thông Thiên tranh thủ lại đây, cũng là một cái lựa chọn không tồi. "Đạo Tôn, hết thảy tiền đề này vẫn là ngài có thể nghịch phản trảm Tam Thi chi pháp." "Đồng thời có thể làm cho nguyên thần chúng ta thoát khỏi Thiên Đạo khống chế." Nữ Oa cắt ngang suy tư của Lâm Trường Sinh. "Đó là tự nhiên." "Lần này gọi ngươi tới, chính là vì chuyện này." "Trước tiên đem trảm Tam Thi chi pháp nói cho ta nghe một chút." Lâm Trường Sinh cười nói.

Nữ Oa đã sớm chờ không kịp, nghe được Lâm Trường Sinh nói như vậy, vội vàng đem trảm Tam Thi chi pháp Hồng Quân truyền xuống nói cho Lâm Trường Sinh.

Đồng thời còn đem Thiện Thi trong đó triệu hoán ra tới.

Lâm Trường Sinh chỉ là suy nghĩ một lát liền minh bạch nguyên lý trong đó.

Bắt đầu ở trong đầu nhanh chóng cảm ngộ công pháp tương quan nghịch phản Tam Thi.

Bất tri bất giác, Lâm Trường Sinh liền tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Mấy năm thời gian nhoáng lên một cái đã trôi qua, Lâm Trường Sinh rốt cuộc lần nữa mở hai mắt. "Trảm Tam Thi chi pháp nhìn như đi đường tắt, thực ra hạn chế đạo đồ tương lai." "Ta đây liền truyền ngươi pháp môn tu luyện Tam Thi Nghịch Phản." Trảm Tam Thi chi pháp nãi là trảm đi Tam Thi, cuối cùng Tam Thi hợp nhất là Chuẩn Thánh viên mãn.

Mà Tam Thi Nghịch Phản của Lâm Trường Sinh vẫn như cũ là trảm đi Tam Thi.

Nhưng cuối cùng còn lại là Tam Thi nghịch phản, trọng quy kỷ thân.

Như vậy liền sẽ không chịu ảnh hưởng và hạn chế của trảm Tam Thi chi pháp. "Đa tạ Đạo Tôn." "Vậy Thiên Đạo Thánh Nhân ký thác nguyên thần lại nên làm như thế nào?" Nữ Oa tiếp tục hỏi. "Thiên Đạo Thánh Nhân rốt cuộc là nguyên thần ký thác Thiên Đạo." "Mức độ phức tạp so với Tam Thi Nghịch Phản phiền toái hơn rất nhiều." "Chờ ngươi lấy được Cửu Thiên Tức Nhưỡng xong, trở lại tìm ta." Lâm Trường Sinh nói.

Nữ Oa gật gật đầu, tuy rằng nàng không biết cơ duyên Cửu Thiên Tức Nhưỡng ở đâu, nhưng đối với thủ đoạn của Đạo Tôn nàng đã tin tưởng không nghi ngờ.

Sự tình của Nữ Oa xử lý xong, tiếp theo chính là Thông Thiên.

Thông Thiên đối với Trường Sinh Tiên Tông mà nói, là một cái trợ lực cường đại.

Bởi vì Tiệt Giáo của hắn hào xưng "Hữu giáo vô loại, vạn tiên lai triều".

Là giáo phái nhiều đệ tử nhất.

Nếu có hắn gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, như vậy giáo phái sáng tạo đồng dạng có thể tăng trưởng Khí Vận Kim Liên.

Bất quá cũng chính bởi vì Tiệt Giáo hữu giáo vô loại, dẫn đến đệ tử chiêu thu sính hung hiếu chiến, lượng kiếp quấn thân.

Lúc này mới sẽ không ngừng ứng kiếp.

Cho nên điểm này đảo là muốn nhắc nhở Thông Thiên một chút.

Bất quá Thông Thiên cùng Nữ Oa giống nhau, cũng là người có thiên mệnh, cần hảo hảo mưu hoa.

Nghĩ đến đây, thần niệm của Lâm Trường Sinh tìm được Thông Thiên đang bế quan.

Bởi vì Tam Thanh phân gia, Thông Thiên đã tìm được đạo trường mới, chính là Kim Ngao Đảo.

Bất quá giờ phút này còn chưa có chiêu thu đệ tử, cho nên trên toàn bộ đảo cũng chỉ có một mình hắn. "Thông Thiên." Lâm Trường Sinh trực tiếp lấy một tia thần niệm buông xuống trước mặt Thông Thiên. "Trường Sinh Đạo Tôn." Thông Thiên cũng là trước tiên mở hai mắt.

Bất quá ánh mắt hắn nhìn về phía Lâm Trường Sinh tràn ngập phức tạp.

Một phương diện, trước đó Lâm Trường Sinh rốt cuộc cùng Tam Thanh có mâu thuẫn không nhỏ.

Một phương diện khác, Thông Thiên khoảng thời gian này cùng Thất Ngôn tiếp xúc, mới biết được Trường Sinh Tiên Tông là thần kỳ cỡ nào. "Không cần như thế." "Hạng người tu đạo chúng ta, giảng cứu chính là ý niệm thông đạt, nguyên thần khế hợp Đại Đạo." "Mấy chuyện rắc rối này nếu cứ đặt ở trong lòng, sớm muộn gì sẽ trở thành tâm ma, ảnh hưởng đạo đồ." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười.

Thông Thiên nghe vậy, tức khắc cảm thấy tâm tư trở nên khoát đạt lên.

Cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất ngôn nhất hành đều ám hợp Đại Đạo chí lý.

Nhìn như một câu đơn giản, lại là đem Thông Thiên điểm tỉnh. "Đa tạ Trường Sinh Đạo Tôn chỉ điểm." "Không biết Đạo Tôn đi tới Kim Ngao Đảo sở vì chuyện gì?" Kim Ngao Đảo. "Không biết Đạo

Tôn đến đây là vì chuyện gì?" Chút oán khí tích tụ trong lòng đã tan biến, Thông Thiên cũng trở nên khoát đạt hơn nhiều. "Ngươi cảm thấy Tam Thanh các ngươi như thế nào?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Tam Thanh là do Nguyên Thần của Bàn Cổ hóa thành." "Vốn là một thể." Thông Thiên không biết vì sao Đạo Tôn lại hỏi như vậy, nhưng vẫn nói ra suy nghĩ trong lòng mình. "Một Thông Thiên trọng tình trọng nghĩa a." Lâm Trường Sinh lắc đầu cười nói. "Không biết ý của Đạo Tôn là gì?" Thông Thiên trầm giọng hỏi. "Tam Thanh vốn là một thể, ngươi Thông Thiên trọng tình trọng nghĩa." "Nhưng Thái Thanh và Nguyên Thủy có giống như ngươi hay không?" Lâm Trường Sinh hỏi ngược lại. "Ta tuy rằng cùng hai vị đạo huynh lập trường không giống nhau." "Nhưng Tam Thanh là một thể, tình huynh đệ sao có thể là giả?" Thông Thiên không vui nói. "Đã như vậy, Hồng Quân triệu kiến Tam Thanh, Thái Thanh vì sao không thông báo cho ngươi?" "Hồng Quân ban thưởng Tiên Thiên Chí Bảo, Thiên Đạo Dị Bảo, vì sao không có phần của ngươi?" "Mưu tính của hai người bọn họ vì sao lôi kéo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhập bọn, cũng không báo cho ngươi biết?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

Thông Thiên há miệng, lời phản bác đến bên miệng lại nuốt trở vào.

Những điều này hắn nào đâu không biết.

Chương 163

Nhưng trong lòng hắn luôn niệm tình huynh đệ, không nguyện ý tin tưởng tất cả những chuyện đó. "Đạo Tôn đến đây sẽ không phải là đặc biệt để ly gián tình cảm Tam Thanh chúng ta đó chứ?" Thông Thiên cuối cùng chỉ có thể chuyển chủ đề. "Tự nhiên là không phải." "Đến tu vi như ta, còn cần phải làm loại chuyện này sao?" "Ta đến đây, thứ nhất là muốn nhắc nhở ngươi một câu, đạo bất đồng bất tương vi mưu." "Huynh đệ tình nghĩa của Tam Thanh các ngươi, tự chính ngươi đi phán đoán." "Thứ hai là muốn hỏi ngươi muốn dùng phương thức nào để chứng đạo." Lâm Trường Sinh nói. "Tự nhiên là dùng Đại Đạo chứng đạo." "Đáng tiếc, Đại Đạo ẩn lui." "Dường như gia nhập Trường Sinh Tiên Tông liền có thể tu luyện Đại Đạo." Thông Thiên không chút do dự nói.

Hắn cùng Thất Ngôn giao thủ đã hoàn toàn lĩnh hội được chỗ đáng sợ của Đại Đạo.

Cho dù tu luyện Trảm Tam Thi chi pháp, vẫn không cách nào thay đổi suy nghĩ của hắn.

Nhưng muốn tu luyện Đại Đạo, dường như chỉ có một con đường là gia nhập Trường Sinh Tiên Tông.

Tuy nhiên, bỏ qua việc Trường Sinh Tiên Tông có chấp nhận hắn hay không, chỉ riêng cừu oán giữa hai vị đạo huynh và Đạo Tôn, hắn cũng không thể dễ dàng bước ra một bước này. "Ta biết rõ cố lỵ trong lòng ngươi." "Ngươi tương lai cũng là người mang thiên mệnh, cho dù muốn gia nhập Trường Sinh Tiên Tông của ta." "Cũng không phải dễ dàng như vậy." "Ta đến đây là muốn nói cho ngươi biết tệ đoan của phương pháp Trảm Tam Thi thành Thánh." Nói xong, Lâm

Trường Sinh tường tận trình bày.

Thông Thiên càng nghe càng kinh hãi.

Nhưng nội tâm lại đối với cách nói của Đạo Tôn tin tưởng không nghi ngờ. "Kính xin Đạo Tôn dạy ta." Thông Thiên nghe xong, lập tức khiêm tốn hành đại lễ. "Ta có thể truyền thụ cho ngươi Tam Thi Nghịch Phản Chi Pháp trước." Lâm Trường Sinh trực tiếp truyền công pháp cho Thông Thiên.

Thông Thiên tỉ mỉ cảm ngộ một chút, không có bất kỳ vấn đề gì. "Không biết Đạo Tôn vì sao lại giúp ta như thế?" Thông Thiên hỏi ra nghi vấn trong lòng. "Bởi vì chúng ta đều là những người theo đuổi Đại Đạo." "Ngươi thấy Trường Sinh Thiên này của ta thế nào?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Đoạt thiên địa tạo hóa, tiềm lực trưởng thành vô hạn." Thông Thiên thành thật nói. "Con đường theo đuổi Đại Đạo, chú định là cô đơn dài lâu." "Ta chỉ là hy vọng trên con đường này có người làm bạn mà thôi." Lâm Trường Sinh nói xong, liền rời khỏi Kim Ngao Đảo.

Chỉ để lại một mình Thông Thiên đang tỉ mỉ nghiền ngẫm những lời này.

Bất quá Lâm Trường Sinh cũng không trực tiếp trở lại Trường Sinh Thiên, mà là đi tới vùng U Minh Huyết Hải.

Khí tức cường đại rất nhanh đã kinh động Minh Hà. "Bái kiến Đạo Tôn." So với lần trước, Minh Hà càng thêm kính sợ Lâm Trường Sinh. "Ừm." "Lần này đến tìm ngươi, là vì chuyện tạo hóa đã đáp ứng ngươi trước đó." Lâm Trường Sinh nói. "Kính xin Đạo Tôn dạy ta." Minh Hà vội vàng nói. "Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba xong, sẽ ban xuống bảy đạo Hồng Mông Tử Khí." "Trong đó sáu đạo là số trời đã định, còn có một đạo sẽ cấp cho Hồng Vân." "Nếu như ngươi muốn thành Thánh, ta có thể đoạt Hồng Mông Tử Khí về cho ngươi."

"Nhưng sau khi thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, tuy bất tử bất diệt, lại chịu sự chế ước của Thiên Đạo." "Biện pháp thứ hai, có thể gia nhập Trường Sinh Tiên Tông của ta." "Nhưng lại phải tốn hao vô tận tuế nguyệt đi cảm ngộ Đại Đạo, dùng Đại Đạo chứng đạo." "Thời gian bỏ ra tự nhiên là phải lâu dài hơn một chút." "Còn có biện pháp thứ ba, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, ta có thể bảo đảm Nguyên Thần của ngươi sẽ không bị khống chế." Lâm Trường Sinh nói xong, lẳng lặng nhìn Minh Hà, chờ đợi sự lựa chọn của hắn.

Minh Hà người này một mực ẩn nấp trong Huyết Hải, tồn tại cảm trong Hồng Hoang rất yếu.

Không nằm trong bố cục của Thiên Mệnh Thiên Đạo.

Minh Hà nghe xong, trầm mặc.

Hắn cũng không phải hoài nghi lời nói của Đạo Tôn, mà là đang cân nhắc ba loại biện pháp.

Hắn đối với việc thành tựu Thánh Nhân có sự chấp nhất vượt xa bình thường.

Một loại là biện pháp có thể thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân ngay trước mắt, lại phải ký thác Nguyên Thần vào Thiên Đạo, cả đời bị chưởng khống.

Một loại lại phải cảm ngộ Đại Đạo, hao phí vô tận tuế nguyệt.

Nếu như căn nguyên hơi có chút không theo kịp, con đường chứng đạo này sẽ vô cùng mịt mờ.

Còn có một loại là Địa Đạo Thánh Nhân hư vô mờ mịt.

Qua hồi lâu, Minh Hà mới nhìn về phía Lâm Trường Sinh. "Đạo Tôn, ta muốn thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân." Minh Hà trịnh trọng nói.

Tuy nói dùng Đại Đạo chứng đạo, chiến lực cường hãn, đạo đồ càng là dài lâu.

Nhưng Minh Hà hắn vẫn lo lắng cho căn nguyên của chính mình.

Thay vì tốn hao vô số Nguyên Hội mà khó có thể chứng đạo, không bằng thành tựu Thánh vị.

Ít nhất cũng là chân chính bất tử bất diệt.

Còn về việc tại sao không gia nhập Thiên Đạo Thánh Nhân, đó tự nhiên là bởi vì Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo, chịu sự ước thúc.

Khó khăn lắm mới thành tựu Thánh vị, lại còn không hưởng thụ được đại tự do chân chính, hắn cũng khó có thể tiếp nhận.

Tuy nhiên trở thành Địa Đạo Thánh Nhân là lựa chọn đứng về phía Đạo Tôn.

Nhưng cũng không sao cả.

Đạo Tôn thực lực cường hãn như thế, Đạo Tổ hoàn toàn không phải đối thủ.

Lại thêm sự tồn tại của Trường Sinh Thiên.

Bất kỳ ai cũng có thể nhìn ra đạo đồ của Trường Sinh Đạo Tôn là không thể hạn lượng.

Chính là không biết Địa Đạo trong miệng Đạo Tôn khi nào sẽ xuất hiện. "Tốt." "Thời gian khai mở Địa Đạo Luân Hồi sẽ không quá dài." "Ngươi hãy kiên nhẫn chờ đợi." Minh Hà lựa chọn gia nhập Địa Đạo, cũng nằm trong dự liệu của Lâm Trường Sinh.

Như vậy cũng tốt.

A Tu La tộc của Minh Hà tiến vào Địa Đạo cũng có thể nhanh chóng gia tăng thực lực cho Địa Đạo. "Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba xong, Hồng Vân sẽ bị trọng thương." "Cuối cùng sẽ trốn đến trong

Huyết Hải." "Ngươi tuyệt đối đừng làm hại hắn." Lâm Trường Sinh dặn dò. "Vâng." Minh Hà trực tiếp đáp.

Đạo Tôn đã đáp ứng hắn thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân.

Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân cũng không cần thiết phải nhớ thương nữa.

Làm xong tất cả những điều này, luồng thần niệm kia của Lâm Trường Sinh mới lại trở về trong Trường Sinh Thiên.

Đối với những toan tính tiếp theo của Hồng Quân, hắn đã bố cục không sai biệt lắm.

Suy nghĩ một chút, cũng là lúc nên khen thưởng chư vị đệ tử một chút.

Biểu hiện của bọn họ trong khoảng thời gian này không tệ.

Trường Sinh Thiên, Trường Sinh Tiên Tông.

Tất cả đệ tử đều tụ tập tại trước sơn môn. "Bái kiến Đạo Tôn." Một đám đệ tử ánh mắt cuồng nhiệt hành lễ với Lâm Trường Sinh. "Biểu hiện của các ngươi trong khoảng thời gian này rất không tệ." "Đặc biệt là biểu hiện trong lúc ta bế quan ta đều đã thấy." "Cho nên lần này, ta sẽ đích thân ra tay, thăng cấp đẳng cấp linh bảo cho Thân Truyền Đệ Tử." "Nội môn đệ tử có thể đi nhận lấy một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." Lâm Trường Sinh cười nói. "Đa tạ Đạo Tôn." Chúng đệ tử vội vàng bái tạ. "Đến." Lâm Trường Sinh ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Mười lăm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bay vào giữa không trung.

Công đức thu hoạch được trước đó cũng bay ra, bị Lâm Trường Sinh chia làm mười lăm phần, đồng thời đánh vào trong những linh bảo này.

Những linh bảo này đều là do hắn tự tay luyện chế, về mặt chất liệu tự nhiên đều là đỉnh tiêm.

Với tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hiện tại của hắn, đồng thời gia tăng bảo cấm cho mười lăm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Mười lăm kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không ngừng tản ra ánh sáng bảy màu rực rỡ.

Các loại dị tượng không ngừng diễn hóa.

Nhưng theo sự nhập vào của công đức, loại dị tượng này đang không ngừng gia tăng trở nên mạnh mẽ.

Trong nháy mắt chính là mấy trăm năm thời gian trôi qua.

Ngày này, toàn bộ Trường Sinh Tiên Tông đều là bảo quang tứ xạ.

Khí tức cường đại của Tiên Thiên Chí Bảo làm cho đám người Ngộ Đạo cùng các Thân Truyền Đệ Tử vô cùng vui mừng.

Những Tiên Thiên Chí Bảo này sẽ trở thành linh bảo chứng đạo của bọn họ.

Giờ phút này được Đạo Tôn thăng cấp đến cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, tương lai liền có được khả năng vô hạn. "Đi thôi." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trong lúc vung tay lên, Tiên Thiên Chí Bảo nhao nhao bay đến trong tay bọn họ. "Đa tạ Đạo Tôn." Đám đệ tử Ngộ Đạo lần nữa bái tạ.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh lại đưa mắt nhìn về phía nội môn đệ tử.

Trước đó chính mình lại gia tăng thêm một cái Tùy Thị Cửu Tiên.

Mục đích là để kích thích sự tu luyện của nội môn đệ tử.

Thành quả không tệ.

Hiện tại vừa vặn đem bảy người còn dư lại bổ sung cho đủ.

Tuyển chọn bảy người có tốc độ tu luyện khá nhanh, lần này biểu hiện lại tương đối tốt bổ sung vào trong đó.

Lần này Tùy Thị Cửu Tiên cũng đã viên mãn. "Tiếp theo, ta sẽ giảng đạo vạn năm." Nghe được Đạo Tôn nói lời này, một đám đệ tử nhao nhao khoanh chân ngồi nghiêm chỉnh.

Bao quát Phục Hy cũng là như thế.

Chương 164

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên giảng đạo, đối với bọn hắn mà nói, có chỗ tốt to lớn. "Hỗn Nguyên giả, nguyên khí vị phân, hỗn độn vi nhất, nguyên khí chi thủy dã!" Đại Đạo chí lý từ trong miệng Lâm Trường Sinh thốt ra, lập tức trở nên thông tục dễ hiểu.

Miệng trán hoa sen, đất nở sen vàng.

Đạo vận nồng đậm rất nhanh liền bao bọc những đệ tử này ở trong đó.

Không chỉ như thế, toàn bộ Trường Sinh Thiên đều vì Lâm Trường Sinh giảng đạo, Pháp Tắc bắt đầu tự hành vận chuyển thăng cấp.

Toàn bộ Trường Sinh Thiên đều lâm vào trong sự an tĩnh ngộ đạo.

Cùng lúc đó.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân rốt cục mở hai mắt ra.

So với trước đó, hắn lược có một chút suy yếu.

Đây đều là bởi vì hắn hao phí một chút bản nguyên giúp đỡ bọn người Thái Thanh khôi phục thương thế.

Cũng may thương thế của bọn hắn đã toàn bộ khôi phục, hơn nữa trên tu vi còn tiến thêm một bước. "Đa tạ Đạo Tổ ra tay." Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Thái Nhất toàn bộ bái tạ nói. "Ừm." "Lần này các ngươi cũng coi là vì ta mà ra tay." "Ta tự nhiên không thể thấy chết mà không cứu." Đạo Tổ Hồng Quân gật đầu. "Đạo Tổ, bây giờ Trường Sinh Đạo Tôn thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lại có Đại Đạo hạ xuống bản nguyên, hoàn

chỉnh Trường Sinh Thiên." "Chúng ta nên làm thế nào?" Thái Thanh Lão Tử trầm giọng hỏi.

Lần này bọn hắn thế nhưng là chịu thiệt thòi không nhỏ.

Tuyệt đối không thể cứ tính toán như vậy. "Trường Sinh Thiên làm trái Hồng Hoang Thiên Đạo." "Chỉ cần là tu luyện Pháp Tắc của Trường Sinh Thiên, đều sẽ bị Hồng Hoang Thiên Đạo áp chế." "Tuy nhiên Hồng Hoang chúng sinh không rõ chân lý, rất có thể bởi vậy bị lầm đường." "Cho nên ta quyết định sáng tạo một cái Mộng Cảnh Thế Giới mới." Hồng Quân thản nhiên nói.

Đã Trường Sinh Thiên không cách nào mưu tính, vậy thì tự mình sáng tạo một cái.

Như vậy, cũng có thể thu nạp một bộ phận Hồng Hoang chúng sinh. "Đạo Tổ minh giám." Bọn người Thái Thanh nghe xong, lập tức lộ ra vẻ hưng phấn.

Có Đạo Tổ ra tay, tuy rằng Mộng Cảnh Thế Giới cấu kiến chỉ là Mộng Cảnh Pháp Tắc viên mãn.

Nhưng dùng lực lượng của Thiên Đạo Thánh Nhân, thế giới này đồng dạng vững chắc vô cùng.

Chỉ có điều không biết Mộng Cảnh Thế Giới của Đạo Tổ bản tôn có thể siêu việt Trường Sinh Thiên hay không.

Nếu là không thể, sợ là hiệu quả cũng có hạn.

Bất quá những thứ này đều không cần bọn hắn quan tâm, có Đạo Tổ ở đây là được rồi. "Chỉ là một cái Mộng Cảnh Thế Giới còn chưa đủ để chống lại Trường Sinh Thiên." "Đầu tiên là Yêu tộc thuộc về Đế Tuấn." "Không nghĩ tới Vu tộc cư nhiên sinh ra Nguyên Thần." "Như vậy, Yêu tộc các ngươi muốn xưng bá Hồng Hoang sợ là khó có thể làm được." Đạo Tổ nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chuyện này đã nghiêm trọng đi chệch khỏi toan tính của hắn.

Nếu là Vu Yêu nhị tộc không thể thế quân lực địch, cuối cùng làm sao có thể lưỡng bại câu thương, rời khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang. "Kính xin Đạo Tổ ra tay." Đế Tuấn Thái Nhất nghe vậy, vội vàng nói.

Hồng Quân trong đầu bắt đầu suy tư nhanh chóng.

Gia nhập Trường Sinh Tiên Tông liền có thể tu luyện Đại Đạo.

Vu tộc tạm thời hẳn là sẽ không gia nhập, như vậy Thiên Đạo đều sẽ không đồng ý.

Vậy thì để Đế Tuấn Thái Nhất thành Thánh ngược lại cũng không vội.

Bất quá vẫn phải phòng bị một chút.

Vạn nhất Vu tộc có người thành tựu cảnh giới cao hơn, Yêu tộc căn bản không cách nào chống lại. "Ta quan sát Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của các ngươi còn có chút sơ hở." "Đến lúc đó ta sẽ chỉ điểm các ngươi một hai." "Đồng thời, ta sẽ luyện chế lại Tinh Thần Phiên cho ngươi." Hồng Quân nói. "Đa tạ Đạo Tổ." Đế Tuấn và Thái Nhất trong lòng vui vẻ.

Tinh Thần Phiên do Đạo Tổ luyện chế uy năng tuyệt đối phải vượt xa bọn hắn luyện chế. "Lát nữa ta sẽ từ trên Phân Bảo Nham lấy thêm mấy món vật phẩm Tiên Thiên, trợ giúp Yêu tộc các ngươi tăng cường thực lực." Hồng Quân nói tiếp.

Vẻn vẹn chỉ là một cái trận pháp còn chưa đủ.

Cao thủ của Yêu tộc cũng nhất định phải gia tăng.

Chuyện của Yêu tộc tạm thời dừng ở đây, sau đó Hồng Quân lại nhìn về phía Thái Thanh và Nguyên Thủy. "Thông Thiên hiện tại thế nào rồi?" Hiện tại Hồng Quân cảm nhận được nguy cơ, nhất định

phải chỉnh hợp tất cả sức mạnh để hắn sử dụng. "Hồi Đạo Tổ, Thông Thiên đã cùng chúng ta ở riêng." "Tình huống cụ thể chúng ta không biết." Thái Thanh thành thật nói. "Đạo Tổ, Thông Thiên và Trường Sinh Tiên Tông đi quá gần." "Chúng ta vẫn là phải phòng bị một chút." Nguyên Thủy ở một bên nói.

Cái gì huynh đệ hay không huynh đệ.

Chúng ta tại Tây Phương Tu Di Sơn bị đánh không còn sức hoàn thủ cũng không thấy hắn đi ra. "Tam Thanh các ngươi dù sao cũng là một thể." "Tuy rằng ở riêng, nhưng cũng không thể có cừu oán." "Chờ đến sau lần giảng đạo thứ ba, các ngươi tiếp xúc với Thông Thiên nhiều một chút." "Hiện tại chúng ta nhất định phải tranh thủ tất cả sức mạnh để đối kháng Trường Sinh Thiên." Hồng Quân ngưng trọng nói.

Đổi lại trước kia, hắn đương nhiên hi vọng nhìn thấy Tam Thanh ở riêng.

Hiện tại không được.

Có kẻ địch cường đại trước mặt, nhất định phải đoàn kết nhất trí.

Chờ diệt Trường Sinh Thiên xong vẫn có thể từ từ mưu tính bọn hắn. "Vâng." Nguyên Thủy tuy rằng trong lòng không nguyện, nhưng cũng biết Đạo Tổ nói không sai. "Đạo Tổ, nói đến phòng bị, bên phía Nữ Oa chúng ta có phải hay không phải cẩn thận một chút?" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời nói.

Nữ Oa và Phục Hy là huynh muội.

Hơn nữa quan hệ vẫn luôn không tệ.

Phục Hy đã là Phó Tông Chủ của Trường Sinh Tiên Tông.

Khó bảo đảm Nữ Oa không có thiên hướng về Trường Sinh Tiên Tông.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ sau khi để Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy lôi kéo Thông Thiên, Tiếp Dẫn lại đưa ra cần phải phòng bị Nữ Oa.

Dù sao Nữ Oa cũng ngồi lên bồ đoàn.

Tuy rằng thẳng đến hiện tại Đạo Tổ vẫn chưa nói rõ tác dụng của bồ đoàn.

Nhưng nghĩ đến cũng là có thâm ý khác.

Bây giờ bọn họ đã thống nhất chiến tuyến đối phó Trường Sinh Thiên.

Tự nhiên là phải chỉnh hợp tất cả tài nguyên và sức mạnh. "Nữ Oa là người mang thiên mệnh." "Nhân quả rất lớn." "Nàng không có khả năng ngả về phía Trường Sinh Thiên." Hồng Quân nghe xong thản nhiên nói. "Trường Sinh Thiên có một tia bản nguyên của Đại Đạo, nếu là Nữ Oa trốn vào Trường Sinh Thiên thì phải làm sao?" Chuẩn Đề tiếp tục hỏi. "Đúng vậy, Đạo Tổ." "Nữ Oa và Phục Hy, thậm chí Trường Sinh Tiên Tông đều có quan hệ, không thể không phòng." Đế Tuấn cũng mở miệng nói. "Hoặc là Nữ Oa học theo Phục Hy kia, lấy Đại Đạo thề thì phải làm sao?" Thái Nhất cũng đưa ra nghi vấn của chính mình.

Những thứ này đều là sự tình rất có thể phát sinh.

Hơn nữa là chuyện đã từng phát sinh.

Trước tiên đừng quản vì sao bọn họ có thể đạt được sự đáp lại của Đại Đạo, Trường Sinh Thiên chính là có thực lực này.

Không còn cách nào, bọn hắn thực sự là bị Lâm Trường Sinh đánh sợ.

Nếu không làm tốt chuẩn bị chu toàn, e rằng lần sau lại là bị

ngược. "Nàng nếu là làm như vậy, ngược lại là giúp ta một đại ân." "Các ngươi chỉ cần biết được nhân quả của Nữ Oa rất nặng." "Thật đến một bước kia như các ngươi nói, vậy thì Thiên Đạo sẽ ra tay." Hồng Quân không nguyện ý nói nhiều.

Bọn người Thái Thanh nghe vậy, cũng không hỏi lại nhiều.

Đã Đạo Tổ sớm có chuẩn bị, vậy thì không cần bọn hắn lo lắng quá nhiều. "Được rồi." "Còn có vài năm thời gian chính là lần giảng đạo thứ ba." "Các ngươi củng cố một chút tu vi của mỗi người đi." Nói xong, Hồng Quân biến mất ở trước mặt mọi người.

Thời điểm xuất hiện lần nữa, đã ở trong hư không Hồng Hoang.

Hắn nhìn thoáng qua Trường Sinh Thiên, trong lòng bắt đầu cấu tứ Mộng Cảnh Thế Giới chính mình muốn sáng tạo.

So sánh ra, ưu thế Mộng Cảnh Thế Giới của hắn ở chỗ có thể vận dụng một chút quyền hành của Thiên Đạo.

Để chúng sinh thân ở trong Mộng Cảnh Thế Giới có thể cảm ngộ Thiên Đạo càng thêm rõ ràng.

Còn về chỗ thí luyện, nhiệm vụ lâu các loại của Trường Sinh Thiên thì có thể trực tiếp phỏng chế.

Bất quá có một chút làm cho Hồng Quân có chút khó xử.

Đó chính là Tiên Thiên Linh Bảo.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đỉnh của hắn bị Lâm Trường Sinh cướp đi.

Điều này dẫn đến việc hắn không cách nào luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo.

Như vậy, động lực muốn sai khiến Hồng Hoang chúng sinh ở trong Mộng Cảnh Thế Giới nỗ lực làm nhiệm vụ liền giảm bớt.

Chương 165

Xem ra chỉ có thể đem một chút Tiên Thiên Linh Bảo có phẩm cấp tương đối thấp trên Phân Bảo Nham lấy ra trước.

Tuy rằng chỉ có hơn ngàn kiện, nhưng hẳn là cũng có thể chống đỡ một khoảng thời gian.

Nghĩ tới đây, Hồng Quân trực tiếp vận dụng lực lượng Thiên Đạo Thánh Nhân bắt đầu cấu kiến một cái Mộng Cảnh Thế Giới.

Mượn nhờ lực lượng của Thiên Đạo, bất quá chỉ là trong nháy mắt, Mộng Cảnh Thế Giới liền thành công cấu kiến hoàn thành.

Có lực lượng Thiên Đạo Thánh Nhân của hắn gia trì, Mộng Cảnh Thế Giới cũng là kiên cố không thể phá.

Tốn hao một chút thời gian, đem bên trong Mộng Cảnh Thế Giới đều cấu kiến tốt xong, Hồng Quân mới ngừng lại.

Chờ đến sau lần giảng đạo thứ ba, liền có thể mở ra Mộng Cảnh Thế Giới này.

Về sau liền gọi là Thiên Ngoại Thiên đi.

Trong nháy mắt, thời gian mấy chục năm chớp mắt đã qua.

Ngày này, ba ngàn Tử Tiêu Đại La khách lần nữa chạy tới trong Tử Tiêu Cung.

Ngày Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo lần cuối cùng đã đến.

Chờ đến khi tất cả mọi người đều đến đông đủ, Hồng Quân hiện thân. "Bái kiến Đạo Tổ." Hồng Hoang chúng sinh toàn bộ cung kính hành lễ. "Ừm." "Lần này giảng đạo Thánh Nhân chi đạo." "Trên Chuẩn Thánh, là Thiên Đạo Thánh Nhân, thế nào là Thiên Đạo?" "Phu

thiên giả..." Thánh Nhân giảng đạo, Thiên Đạo dị tượng không ngừng hạ xuống.

Tử khí đông lai ba vạn dặm, thụy khí bốc lên.

Đất nở sen vàng, hào quang vạn đạo.

Đạo vận Pháp Tắc nồng đậm đem toàn bộ Tử Tiêu Cung đều bao bọc ở trong đó.

Ba ngàn Tử Tiêu Đại La khách nhao nhao đắm chìm trong Pháp Tắc chí lý.

Bình cảnh trên tu luyện không còn vây khốn bọn hắn, trở nên đơn giản thông tục.

Tu luyện không tuế nguyệt.

Trong nháy mắt, ba ngàn năm thời gian giảng đạo đã kết thúc.

Hồng Hoang chúng sinh vẫn chưa thỏa mãn từ trong giảng đạo tỉnh ngộ lại. "Lần giảng đạo thứ ba đã kết thúc." "Ngô tiếp theo muốn tuyên bố hai chuyện." "Chuyện thứ nhất là muốn thu sáu vị đệ tử, thành lập Huyền Môn, cũng ban xuống bảy đạo Hồng Mông Tử Khí." Nghe được Hồng Quân nói thế, trong lòng ba ngàn Đại La Tử Tiêu khách đều trở nên mong đợi.

Chỉ cần có thể thu hoạch được Hồng Mông Tử Khí, Thánh Nhân chi vị có hi vọng. "Tam Thanh, Nữ Oa, Ngô sẽ thu các ngươi làm Thân Truyền Đệ Tử." "Thu Tiếp Dẫn Chuẩn Đề làm Ký Danh Đệ Tử." Hồng Quân nhìn về phía sáu người.

Nào biết thoại âm của hắn vừa mới rơi xuống, hai đạo thanh âm trước sau vang lên. "Đa tạ ý tốt của Đạo Tổ." "Ta tự do tản mạn quen rồi, không muốn tiến vào Huyền Môn." Người nói chuyện chính là Thông Thiên và Nữ Oa.

Bọn hắn điên rồi sao?

Một khi trở thành Thân Truyền Đệ Tử của Thánh Nhân, cơ suất thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân liền lớn hơn rất nhiều a.

Có Thánh Nhân làm sư tôn, càng là tùy thời có thể nghe giảng Đại Đạo.

Bất luận là địa vị, hay là đối với tu luyện mà nói, đều là thứ Hồng Hoang chúng sinh nhìn mà thèm nhưng không thể với tới nha.

Hai người này cư nhiên cứ như vậy trực tiếp cự tuyệt?

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn thoáng qua Hồng Quân, phát hiện sắc mặt của hắn đã âm trầm xuống. "Tam đệ, nếu là bởi vì mâu thuẫn trước đó của chúng ta mà làm cho ngươi hờn dỗi, vi huynh hướng ngươi xin lỗi." "Nhưng thân phận Thân Truyền Đệ Tử của Thánh Nhân này ý nghĩa trọng đại." "Ngươi hãy suy nghĩ lại cho kỹ." Thái Thanh Lão Tử vội vàng khuyên nhủ. "Đúng vậy, Tam đệ." "Tam Thanh tuy rằng ở riêng, nhưng Tam Thanh vẫn như cũ là một thể." "Trở thành Thánh Nhân Thân Truyền Đệ Tử, là vinh quang của Tam Thanh chúng ta." Nguyên Thủy tuy rằng trong lòng vặn vẹo, nhưng cũng mở miệng khuyên nhủ. "Nữ Oa sư tỷ, ngươi hãy suy nghĩ lại cho kỹ." "Ngươi xem sư huynh đệ chúng ta đều chỉ là Ký Danh Đệ Tử." "Đủ để thấy địa vị của ngươi trong lòng Đạo Tổ." "Đạo Tổ đối với chúng ta có ơn giảng đạo, đã có tình thầy trò a." Tiếp Dẫn cũng là khuyên nhủ. "Nữ Oa ta ngày thường thanh tịnh quen rồi, không thích gia nhập tông môn thế lực." "Ơn giảng đạo của Đạo Tổ, chúng ta tự nhiên bái tạ." Nữ Oa thản nhiên nói.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề còn muốn khuyên nữa, Nữ Oa cũng đã nhắm mắt lại.

Quả nhiên a.

Lúc đầu liền nói với Đạo Tổ, phải cẩn thận phòng bị Nữ Oa.

Hiện tại tốt rồi, làm cho chính mình không xuống đài được.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng thở dài một tiếng. "Hai vị đạo huynh, Tam Thanh đã là một thể, ta có trở thành Thân Truyền Đệ Tử hay không thì có quan hệ gì?" Thông Thiên nhẹ nhàng cười một tiếng. "Tam đệ, trong lòng ngươi nếu là còn nhớ thương Trường Sinh Tiên Tông, vi huynh khuyên ngươi kịp thời quay đầu." "Trường Sinh Thiên đã làm trái Thiên Đạo ý chí, sớm muộn sẽ chịu Thiên Đạo chế tài." "Ngươi chớ có chấp mê bất ngộ." Nguyên Thủy không vui quát khẽ.

Chính mình và Thái Thanh đã hạ thấp thân đoạn lời ngon tiếng ngọt khuyên bảo, Thông Thiên cư nhiên còn không biết tốt xấu như thế. "Đạo huynh, đạo bất đồng bất tương vi mưu." "Ta đã nói rồi, Tam Thanh là Tam Thanh, tuy rằng đạo theo đuổi khác nhau, nhưng ta hi vọng chúng ta vẫn như cũ là một thể." Thông Thiên nghiêm túc nói.

Mắt thấy Nguyên Thủy lập tức liền muốn diễn màn kịch không trở thành Đạo Tổ Thân Truyền Đệ Tử, ngươi liền không phải huynh đệ chúng ta, Đạo Tổ cũng mở miệng nói: "Hai người các ngươi phải chăng đã nghĩ kỹ?" Hồng Quân không nghĩ tới biến số từ giờ khắc này đã bắt đầu hiển hiện.

Thông Thiên không để ý sự khuyên can của Thái Thanh và Nguyên Thủy, vẫn như cũ không muốn gia nhập Huyền Môn, trở thành Thân Truyền Đệ Tử của chính mình.

Nữ Oa cũng là quả đoán cự tuyệt, không chút lưu luyến nào.

Xem ra hai người này khoảng thời gian này cần trọng điểm chú ý.

Nếu không thì, nếu thật để bọn hắn gia nhập Trường Sinh Thiên, như vậy hướng đi của Hồng Hoang sẽ đại loạn. "Hai người các ngươi đã nghĩ kỹ chưa?" Đạo Tổ dù sao cũng là Đạo Tổ, không có

khả năng ở trước mặt Hồng Hoang chúng sinh mở miệng yêu cầu hai người gia nhập Huyền Môn. "Chúng ta đã nghĩ kỹ." Nữ Oa và Thông Thiên đồng thời nói. "Đã như vậy, Ngô sẽ thu Thái Thanh, Nguyên Thủy làm Thân Truyền." "Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm Ký Danh Đệ Tử, các ngươi có nguyện ý?" Đạo Tổ Hồng Quân chỉ có thể tạm thời loại bỏ Thông Thiên và Nữ Oa ra bên ngoài. "Chúng ta nguyện ý." Bốn người bọn Thái Thanh đồng thanh đáp. "Tốt." "Nơi này có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí." "Trong đó sáu đạo là số trời đã định." "Đại Đạo năm mươi, Thiên diễn bốn chín, độn khứ kỳ nhất." Hồng Quân trực tiếp đem bảy đạo Hồng Mông Tử Khí ném ra ngoài.

Trong đó sáu đạo tự nhiên là bay đến trước mặt bọn người Tam Thanh đang ngồi trên bồ đoàn.

Ngoại trừ Nữ Oa và Thông Thiên, bốn người còn lại đều vẻ mặt kích động thu lấy Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí là cơ sở thành Thánh.

Có nó, bọn hắn liền có hi vọng thành Thánh.

Ba ngàn Đại La Tử Tiêu khách hâm mộ nhìn sáu người, đặc biệt là Côn Bằng.

Giờ phút này trong ánh mắt không chỉ có hâm mộ, trong lòng càng là có oán hận.

Răng hàm của hắn đều sắp cắn nát.

Vốn dĩ người ngồi trên bồ đoàn là hắn!

Đều là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, là bọn hắn cướp đi cơ duyên của chính mình!

Còn có Hồng Vân kia, nếu không phải hắn, tất cả chuyện này căn bản sẽ không phát sinh!

Côn Bằng tuy rằng trong lòng oán hận, nhưng ít nhất còn có một đạo Hồng Mông Tử Khí đang bay múa trong Tử Tiêu Cung.

Còn có một tia cơ hội!

Đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng bay múa một vòng, cuối cùng rơi vào trước mặt Hồng Vân.

Hồng Vân vẻ mặt kinh hỉ thu lấy Hồng Mông Tử Khí. "Đa tạ Đạo Tổ." Mấy người đạt được Hồng Mông Tử Khí vội vàng bái tạ.

Oán hận dưới đáy lòng Côn Bằng trực tiếp biến thành sát ý ngập trời.

Của ta, Hồng Mông Tử Khí nhất định phải là của ta.

Đế Tuấn và Thái Nhất sắc mặt cũng có chút âm trầm liếc nhau một cái.

Không nghĩ tới huynh đệ hai người bọn họ cư nhiên không thu hoạch được một đạo Hồng Mông Tử Khí nào.

Sáu người kia bọn hắn không cách nào động thủ, Hồng Vân này nhất định phải bắt lấy!

Tại góc Tử Tiêu Cung, Minh Hà đem tất cả những điều này thu hết vào đáy mắt.

Đáy lòng không khỏi bội phục thủ đoạn của Đạo Tôn.

Tất cả chuyện này cư nhiên đều nằm trong toan tính của ngài.

Quả nhiên Đạo Tổ so với ngài, kém quá nhiều. "Các ngươi đã đạt được Hồng Mông Tử Khí, nhất định phải tu luyện cho tốt." "Tranh thủ sớm ngày thành tựu Thánh Nhân chi vị." "Ngô nơi này có một chút linh bảo ban thưởng cho các ngươi." Hồng Quân vốn định mở ra Phân Bảo Nham.

Nhưng hiện tại hắn lại muốn chống đỡ Thiên Ngoại Thiên, cho

nên không cách nào lấy ra càng nhiều linh bảo.

Vốn dĩ Thái Thanh và Nguyên Thủy đạt được Tiên Thiên Chí Bảo sẽ nhiều hơn một chút.

Nhưng lần trước tranh chấp ở Tu Di Sơn, đều bị Lâm Trường Sinh thu đi.

Cho nên cũng liền ban xuống một ít Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngược lại là Thông Thiên, lại thu hoạch được một bộ Tru Tiên Kiếm Trận và Kiếm Đồ.

Làm cho mấy người còn lại thập phần hâm mộ.

So với Thông Thiên, Nữ Oa đạt được Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không ít.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ các loại.

Chương 166

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai cái Ký Danh Đệ Tử này thảm hại hơn, chỉ chia được một hai kiện linh bảo. "Chuyện thứ hai Ngô tuyên bố là, Ngô đã cấu kiến xong Thiên Ngoại Thiên." "Chuyên môn cấp cho Hồng Hoang chúng sinh lịch luyện tăng thực lực sử dụng." "Được rồi, các ngươi lui ra đi." Nói xong, Hồng Quân biến mất trong Tử Tiêu Cung. "Bái tạ Đạo Tổ giảng đạo." Ba ngàn Đại La Tử Tiêu khách hành lễ xong, nhao nhao bắt đầu rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Mà Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất thì trong ánh mắt có hung lệ chi quang.

Trấn Nguyên Tử phát giác được nguy hiểm, vội vàng kéo Hồng Vân muốn rời khỏi nơi này. "Lão hữu." "Trước tiên đi Ngũ Trang Quán của ta đi." Hồng Vân vừa định nói chuyện, bỗng nhiên tâm có sở cảm, nhìn về phía Bất Chu Sơn. "Lão hữu, sợ là tạm thời không thể đi được." "Tiên Thiên đại trận biến mất, cơ duyên thuộc về ta xuất hiện." Hồng Vân mắt sáng lên, bay về phía Bất Chu Sơn.

Trấn Nguyên Tử tuy rằng không có cảm ứng được cơ duyên, nhưng cũng đi theo Hồng Vân bay đi.

Hắn sợ lão hữu này của mình bị người vây công.

Không chỉ có Hồng Vân, Nữ Oa, Thái Thanh Lão Tử, Thông Thiên, Thái Nhất, Minh Hà đều tâm có sở cảm, chạy tới Bất Chu Sơn.

Côn Bằng thấy Hồng Vân bay về phía Bất Chu Sơn, tự nhiên cũng là đi theo.

Tuy rằng bảo vật cơ duyên và Tiếp Dẫn Chuẩn Đề không có quan hệ, nhưng là hai người vẫn cứ bay về phía Bất Chu Sơn.

Nói không chừng sư huynh đệ bọn hắn có thu hoạch ngoài ý muốn thì sao.

Bất Chu Sơn.

Mấy chục đạo độn quang xuất hiện tại bầu trời một cái sơn cốc nào đó ở Bất Chu Sơn.

Chỉ thấy một tòa Tiên Thiên đại trận tinh oánh dịch thấu đã biến mất.

Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm đến cực điểm đập vào mặt.

Một cái hồ lô đằng bảy màu lay động sinh huy, bảo quang tứ xạ.

Bảy cái hồ lô Tiên Thiên chớp động quang mang treo trên hồ lô đằng.

Dị tượng kinh người đủ để chứng minh bảy cái hồ lô Tiên Thiên này đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. "Bảo vật này hữu duyên với phương Tây ta a." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong đôi mắt toát ra ánh mắt tham lam.

Vốn dĩ sư huynh đệ bọn hắn được chia ít bảo vật nhất.

Hiện tại cư nhiên có bảy cái Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cho dù không thuộc về cơ duyên của bọn hắn, tổng cũng phải chia một cái chứ.

Hừ.

Chỉ cần là bảo vật đều hữu duyên với phương Tây các ngươi.

Có thể tới nơi này đều là đại năng Hồng Hoang.

Lại há có thể để ý tới ngôn luận vô sỉ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Sư huynh đệ hai người đem ánh mắt đặt ở trên người Hồng Vân.

Hồng Vân hẳn là cũng là người có cơ duyên.

Trước đó ngay cả Tử Tiêu Cung đều có thể nhường chỗ, hiện tại nhường một cái Tiên Thiên Linh Bảo ra, cũng không quá đáng chứ.

Nghĩ tới đây, sư huynh đệ hai người đi tới trước mặt Hồng Vân. "Hồng Vân đạo hữu, phương Tây ta khổ hàn." "Tuy được Đạo Tổ ưu ái, nhưng chấn hưng phương Tây vẫn như cũ gánh nặng đường xa." "Hồng Vân đạo hữu, không bằng đem linh bảo nhường cho sư huynh đệ hai người chúng ta thế nào?" "Tây phương chúng sinh nhất định sẽ cảm ân nhân quả ngày hôm nay của Hồng Vân đạo hữu." Đối mặt với sự khóc lóc kể lể của hai người Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Trấn Nguyên Tử há miệng.

Lão hữu này của mình cũng ngàn vạn lần không thể lại phạm hồ đồ.

Cơ duyên thuộc về mình đều phải nhường ra ngoài, vậy thì thật là làm cho người ta không còn gì để nói.

Cũng may lời nói tiếp theo của Hồng Vân làm cho Trấn Nguyên Tử thở dài một hơi. "Hai vị đạo hữu, không phải là ta không muốn nhường ra linh bảo." "Thực sự là kiện linh bảo này trong minh minh thuộc về linh bảo chứng đạo của ta." Hồng Vân ngại ngùng nói.

Phảng phất như cự tuyệt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm cho hắn nảy sinh áy náy đồng dạng.

Linh bảo chứng đạo?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề nghe xong, đành phải bất đắc dĩ từ bỏ.

Loại linh bảo chứng đạo này đều có nhân quả rất sâu, bọn hắn là không cách nào đạt được.

Mà bọn người Nữ Oa thì toàn thân khí thế cổ động, đã chuẩn bị xong tranh đoạt cơ duyên thuộc về mình.

Tiên Thiên Hồ Lô Đằng xuất thế, số lượng đại năng Hồng Hoang

tìm đến cũng không phải ít.

Tuy nhiên tâm có cảm ứng cơ duyên xuất thế là một chuyện, nhưng tranh đoạt được tới tay mới tính là cơ duyên.

Thái Thanh Lão Tử ra tay trước tiên.

Dựa vào Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cộng thêm sự kiềm chế của Nguyên Thủy, đã thành công đoạt được một cái Tử Hồng sắc hồ lô, thuận tiện lấy đi một chiếc lá thuộc tính Dương.

Sau khi có được hồ lô này, Thái Thanh Lão Tử cũng không tham lam, cùng Nguyên Thủy rời khỏi nơi này.

Tiếp theo bọn họ phải bắt đầu bế quan, toàn lực trùng kích Chuẩn Thánh viên mãn.

Sau khi Thái Thanh Lão Tử rời đi, người thứ hai đoạt được hồ lô là Đế Tuấn và Thái Nhất.

Thái Nhất sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, bản thân lại là tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, cơ bản không ai dám đi ngăn trở hắn, cũng thành công đoạt được một cái Tử Bạch sắc hồ lô.

Nhìn Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, huynh đệ hai người cũng cười lớn rời đi.

Người thứ ba đoạt được hồ lô là Thông Thiên.

Chuyện Thông Thiên cùng Thái Thanh, Nguyên Thủy phân gia, mọi người đã biết hiểu, cho nên đối với hắn ra tay cũng là không kiêng nể gì cả.

Mãi cho đến khi Thanh Liên Kiếm trong tay Thông Thiên triển hiện ra kiếm ý đáng sợ, rất nhiều đại năng mới nhao nhao lui lại.

Chiến đấu lực của Thông Thiên không thể khinh thường, đặc biệt

là còn có một bộ Tru Tiên Kiếm Trận.

Tuy rằng còn chưa kịp tế luyện, nhưng cũng không ai dám đi quấy nhiễu hắn nữa.

Thông Thiên cũng thành công đoạt được một cái Tử Hoàng sắc hồ lô.

Hiện trường chỉ còn lại bốn cái hồ lô.

Sự tranh đoạt trở nên càng thêm kịch liệt.

Các loại thần thông pháp thuật không ngừng nổ vang, pháp tắc dư ba dấy lên đầy trời bụi đất.

Hồng Vân dưới sự giúp đỡ của Trấn Nguyên Tử, cuối cùng cũng thành công đoạt được cái hồ lô thứ tư.

Nhìn Tử Hồng sắc hồ lô trong tay, trong lòng Hồng Vân vui mừng vô cùng, cùng Trấn Nguyên Tử song song rời khỏi nơi này.

Côn Bằng nhìn thoáng qua, đi theo, nhưng cuối cùng chỉ đành bỏ cuộc.

Bởi vì Trấn Nguyên Tử thời khắc đi theo Hồng Vân, khiến hắn căn bản không cách nào ra tay, chỉ có thể tìm cơ hội khác.

Cái hồ lô thứ năm bị Hạo Thiên đồng tử bỗng nhiên xuất hiện lấy đi.

Hạo Thiên nãi là thủ môn đồng tử của Đạo Tổ, tự nhiên là không ai dám cướp.

Cái hồ lô thứ sáu còn lại thì bị Nữ Oa dựa vào thực lực cực mạnh đoạt được tới tay.

Hiện trường chỉ còn lại một cái Tử Hắc sắc hồ lô.

Bất quá hồ lô này nhìn qua nhỏ hơn sáu cái khác một vòng, cũng

không có quang mang và khí thế thuộc về Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hẳn là một cái hồ lô chưa thành thục.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy thế, vừa định đi lên tranh đoạt, chỉ thấy cái Tử Hắc sắc hồ lô này cư nhiên "ba tháp" rụng xuống, sau đó hướng về một phương hướng bay đi.

Nhìn phương hướng kia cư nhiên là Trường Sinh Thiên.

Chẳng lẽ là Trường Sinh Đạo Tôn ra tay rồi?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy thế, phẫn hận cắn răng.

Nhìn thoáng qua dây hồ lô trống rỗng, không có cơ duyên, lại một cái cũng không đoạt được, chỉ có thể không cam lòng rời đi.

Mà Minh Hà cảm nhận được cơ duyên giờ phút này rốt cuộc cũng chạy tới, lại chỉ còn dư một chiếc lá thuộc tính Âm.

Minh Hà cũng không tức giận, thu chiếc lá này rồi rời đi.

Rất nhanh, hiện trường chỉ còn lại một mình Nữ Oa.

Mất đi Tiên Thiên Hồ Lô, dây hồ lô này không còn bảo quang thập sắc, nhưng vẫn có sinh mệnh lực cực kỳ vượng thịnh. "Đạo Tôn nói ta sẽ đạt được Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Chẳng lẽ ở ngay dưới dây hồ lô này sao?" Nữ Oa không rời đi, một là vì lời Đạo Tôn nói, hai là nàng còn cảm ứng được còn có cơ duyên chưa lấy đi.

Nghĩ tới đây, nàng trực tiếp nhổ Tiên Thiên Hồ Lô Đằng lên.

Ngay thời khắc Tiên Thiên Hồ Lô Đằng xuất thổ, bạo phát ra kim hoàng quang mang dị dạng.

Thổ chi tinh khí nồng đậm để Nữ Oa cảm nhận được sinh mệnh lực vượng thịnh vô cùng.

Giờ khắc này Tạo Hóa Pháp Tắc của nàng đều bắt đầu tự chủ vận chuyển. "Thật sự là Cửu Thiên Tức Nhưỡng." Nữ Oa kinh hỉ thu lấy một đại đoàn Cửu Thiên Tức Nhưỡng này.

Hoàng quang tựa kim phi kim triển khai, giống như hoàng vân bành trướng lên.

Tác dụng của Cửu Thiên Tức Nhưỡng không chỉ bồi dục linh căn, linh nguyên liệu, đồng thời còn có thể dùng làm thủ đoạn đối địch.

Pháp lực đưa vào trong đó, tùy gió mà lớn, diệu dụng biến hóa vô cùng.

Tùy ngoại giới công kích tiêu trưởng, cùng ngoại địch biến hóa y hệt.

Chương 167

Ngươi lớn ta lớn, ngươi nhỏ ta nhỏ, cân định na di, kiên nhận miên mật, không thể phá vỡ.

Cho dù là Tru Tiên kiếm khí, cũng không cách nào phá hoại tồi hủy Tức Nhưỡng.

Đem những thứ này toàn bộ thu hảo, Nữ Oa nhìn thoáng qua liền rời khỏi nơi này.

Tiếp theo nàng cũng muốn bắt đầu bế quan.

Chờ đến Chuẩn Thánh viên mãn, sẽ đi tìm Đạo Tôn cầu biện pháp giải quyết nguyên thần ký thác Thiên Đạo.

Cứ như vậy, Hồng Hoang lần nữa tiến vào một đoạn thời kỳ tu luyện an ổn.

Thiên Ngoại Thiên do Đạo Tổ khai tịch cũng hấp dẫn không ít đại năng Hồng Hoang tiến vào, phát hiện hình thức bên trong và Trường Sinh Thiên hiện nay chênh lệch không lớn, cũng hấp dẫn một bộ phận lớn đại năng Hồng Hoang ở bên trong lịch luyện.

Bất quá nhiệm vụ so với Trường Sinh Thiên thì ít hơn quá nhiều, hơn nữa điểm tích lũy ban thưởng cũng không nhiều.

Tuy rằng bên trong có không ít linh bảo, nhưng muốn đổi lấy một kiện linh bảo, cũng là phải trả giá không ít nỗ lực.

So sánh dưới, vẫn là Trường Sinh Thiên có ưu thế hơn.

Tại Thiên Ngoại Thiên náo nhiệt một trận về sau, tuyệt đại bộ phận đại năng Hồng Hoang vẫn lựa chọn lịch luyện tại Trường Sinh Thiên.

Trong đó cũng không thiếu người lựa chọn buông tha Hồng Hoang Thiên Đạo, chuyển sang tiến vào Trường Sinh Thiên tu luyện.

Hậu quả của việc làm này chính là thực lực bọn họ ít nhất hạ xuống một đại cảnh giới.

Đây cũng là chuyện không còn cách nào.

Trường Sinh Thiên chỉ là vừa mới trải qua Đại Đạo bản nguyên dung hợp, pháp tắc còn chưa viên mãn.

Chỉ có không ngừng phát triển, mới có thể dần dần viên mãn, tiến tới có thể cảm ngộ ra Đại Đạo.

Tuy rằng cảnh giới hạ xuống, nhưng ít ra cũng có được một cơ hội tu luyện tới Đại Đạo.

Cho nên tuy bị các đại năng Hồng Hoang khác nghi ngờ trào phúng, nhưng vẫn có không ít người lựa chọn con đường này.

Đạo Tổ giảng đạo đã kết thúc, thiên định Lục Thánh, sáu đạo Hồng Mông Tử Khí, còn có một đạo cho Hồng Vân.

Bọn họ muốn tiếp tục truy tầm Đại Đạo đã là vô vọng.

Đã như thế, còn không bằng gia nhập Trường Sinh Thiên.

Tuy rằng cơ hội mong manh, tiền đồ nhấp nhô, nhưng ít ra còn có hi vọng.

Hơn nữa, còn có quy tắc Trường Sinh Thiên bảo hộ, cho dù bọn họ thực lực hạ xuống một đại cảnh giới, cũng căn bản không cần lo lắng an toàn tính mạng.

Cứ như vậy, Trường Sinh Thiên bởi vì Trường Sinh Đạo Tôn xuất quan mà lại khôi phục sự phồn hoa náo nhiệt ngày xưa.

Hơn nữa rốt cuộc không cần lo lắng còn có người dám bố cục mưu tính, cũng có thể để bọn họ an tâm làm nhiệm vụ.

Hồng Hoang bất kỷ niên, vạn năm thời gian thoảng qua.

Một ngày này, dị tượng bao quanh toàn bộ Trường Sinh Tiên Tông suốt vạn năm rốt cục biến mất không thấy.

Lâm Trường Sinh giờ phút này đã mở hai mắt ra.

Tại bên cạnh hắn có một cái Tử Hắc sắc hồ lô.

Chính là cái Tiên Thiên Hồ Lô chưa thành thục trên Tiên Thiên Hồ Lô Đằng kia.

Khi giảng đạo, sát giác được Tiên Thiên Hồ Lô xuất thế, hắn cũng đem ánh mắt đặt ở trên cái hồ lô thứ bảy này.

Nhìn thoáng qua các đệ tử đều đang cảm ngộ tu luyện, Lâm Trường Sinh trở lại nơi tu luyện của chính mình.

Thần niệm của hắn giờ phút này bắt đầu xem xét cái Tử Hắc sắc hồ lô chưa thành thục này. "Trách không được Tiên Thiên Hồ Lô Đằng không cách nào thai nghén nó thành thục." "Hóa ra là vì bên trong nãi là Hỗn Độn chi khí." Xem ra cái Tiên Thiên Hồ Lô này có sự huyền diệu khác.

Lâm Trường Sinh nghĩ một chút, trực tiếp thi triển 【Điểm Linh Chi Thuật】 lên cái Tử Hắc sắc hồ lô này, sau đó đặt nó ở sâu trong Doanh Châu Tiên Đảo.

Nơi đó có Hỗn Độn chi khí nồng đậm, ngược lại có thể tiếp tục uẩn dưỡng cái Tiên Thiên Hồ Lô này.

Vừa làm xong hết thảy, 【Động Sát Chi Nhãn】 của Lâm Trường Sinh liền phát hiện chỗ sâu trong Doanh Châu Tiên Đảo còn có huyền diệu khác.

Từ sau khi tấn cấp đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, 【Động Sát Chi Nhãn】 đối với hắn tác dụng đã phi thường nhỏ.

Dù sao với thần niệm hiện giờ của hắn, trừ phi một số địa phương đặc thù, cơ bản đều có thể bao trùm.

Không nghĩ tới, sâu trong Doanh Châu Tiên Đảo lại để cho hắn có chút phát hiện.

Nhắc tới cũng phải, sau khi chính mình tấn thăng làm Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn chưa hảo hảo tham tác một chút chỗ sâu trong Doanh Châu Tiên Đảo.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh hướng về phía bên trong Doanh Châu Tiên Đảo đi đến.

Hỗn Độn chi khí ở sâu trong Doanh Châu Tiên Đảo cực kỳ nồng đậm, từng tia từng sợi ngưng tụ như thực chất.

Mỗi một luồng Hỗn Độn chi khí màu xám đều có thể tuỳ tiện cắt mở nhục thân dưới cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bất quá đối với Lâm Trường Sinh hiện giờ mà nói, chỉ có thể nói là không hề có áp lực.

Không biết đi bao lâu, trước mặt Lâm Trường Sinh xuất hiện một cái Tiên Thiên đại trận.

Tuy nhiên cái Tiên Thiên đại trận này so với những đại trận Lâm Trường Sinh từng gặp có sự khác biệt rất lớn.

Trước kia hắn gặp Tiên Thiên đại trận một mặt là bảo hộ đồ vật trong trận, mặt khác thì là hấp thu Hỗn Độn chi khí, chuyển hóa thành Tiên Thiên linh khí.

Nhưng là cái Tiên Thiên đại trận trước mắt này, cư nhiên đã hoàn toàn mất đi hiệu dụng, đã không cách nào chuyển hóa Hỗn Độn chi khí, ngược lại còn đang hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Điều này dẫn đến uy năng đại trận càng ngày càng yếu, đồng thời

đồ vật bên trong đại trận cũng sẽ bởi vì mật độ Hỗn Độn chi khí vượt ra khỏi một cái cực hạn mà bị áp bạo.

Nếu là Lâm Trường Sinh không phát hiện ra cái đại trận này, chờ đến khi Hỗn Độn chi khí của Doanh Châu Tiên Đảo toàn bộ chuyển hóa hoàn thành, đại trận này cùng đồ vật bên trong đều sẽ biến mất tại Hồng Hoang đại lục.

Nhìn thoáng qua sau đó, Lâm Trường Sinh liền đi vào bên trong cái Tiên Thiên đại trận tàn phá này.

Lấy tu vi chưởng ác Hồng Mông cùng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của hắn hiện nay, tiến vào một cái đại trận tàn phá là nhẹ nhõm vô cùng. "Ân?" "Đây chẳng lẽ là Phương Thốn Tiên Đảo?" Tiến vào đại trận tàn phá, Lâm Trường Sinh có chút kinh ngạc lẩm bẩm một tiếng.

Bên trong đại trận là một hòn đảo khác, hơn nữa nhìn bộ dáng diện tích không nhỏ hơn Doanh Châu Tiên Đảo.

Phải biết rằng Doanh Châu, Bồng Lai, Phương Thốn được gọi chung là Tam Tiên Đảo.

Tuy nhiên Phương Thốn Tiên Đảo lại vẫn luôn nằm trong truyền thuyết, căn bản chưa từng phát hiện tung tích của nó.

Thế mà lại là vì Hỗn Độn chi khí quá mức dày đặc mà biến mất.

Lâm Trường Sinh bắt đầu tản bộ tìm kiếm trong hòn đảo này.

Hỗn Độn chi khí nơi đây so với sâu trong Doanh Châu Tiên Đảo còn cường thịnh hơn gấp mười lần.

So với Vực Ngoại Hỗn Độn cũng không kém là bao.

Đi được một hội, Lâm Trường Sinh dừng lại.

Tại trước mặt hắn xuất hiện một tấm bia đá cổ xưa, bên trên viết

"Phương Thốn".

Quả nhiên là Phương Thốn Tiên Đảo.

Như vậy thì có thể khiên dẫn Phương Thốn Tiên Đảo ra ngoài, như thế sẽ không vì Hỗn Độn chi khí dày đặc mà bị áp bạo.

Quét mắt một vòng, Lâm Trường Sinh vừa định rời khỏi nơi này, liền phát hiện trong Hỗn Độn có một vệt linh quang chợt lóe lên rồi biến mất.

Kỳ quái, nơi này chẳng lẽ còn có bảo vật gì hay sao?

Lâm Trường Sinh hướng về phía địa phương linh quang vừa biến mất đi đến.

Không bao lâu, hắn liền dừng bước.

Tại trong Hỗn Độn chi khí màu xám này, cư nhiên xuất hiện một vệt ánh sáng trắng noãn.

Mười hai phẩm đài sen trắng noãn tản ra Tịnh Thế chi quang. "Cư nhiên là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên." Lâm Trường Sinh kinh di một tiếng.

Đây chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nãi là liên tử của Hỗn Độn Thanh Liên biến thành, nhưng vẫn luôn không ai biết đến.

Không nghĩ tới cư nhiên xuất hiện ở chỗ này, trách không được chưa từng xuất thế.

Bất quá Tịnh Thế bạch quang này đã cực kỳ yếu ớt.

Nếu chờ thêm mấy trăm năm nữa, Hỗn Độn chi khí sẽ đem linh quang của Tịnh Thế Bạch Liên triệt để ma diệt.

Đến lúc đó kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này sẽ triệt để biến mất tại Hồng Hoang.

Việc này cũng không đúng nha.

Phương Thốn Tiên Đảo tồn tại vô số thời gian, một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không có pháp lực chèo chống cũng không có khả năng tồn tại trong dòng chảy Hỗn Độn thời gian dài như vậy chứ?

Ánh mắt Lâm Trường Sinh cẩn thận tìm tòi phụ cận Tịnh Thế Bạch Liên.

Cuối cùng tại trung tâm Tịnh Thế Bạch Liên phát hiện một hạt châu màu xám.

Mới nhìn qua, hạt châu này bình thường không có gì lạ, không có điểm sáng gì.

Nhìn lại lần nữa, lại phảng phất uẩn hàm vũ trụ áo nghĩa, pháp tắc chí lý. "Hỗn Độn Châu!" Lâm Trường Sinh kinh hô một tiếng.

Nếu nói Tịnh Thế Bạch Liên hắn còn có thể giữ bình tĩnh, dù sao chỉ là một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối với hắn hiện tại mà nói đã chỉ có thể coi là không tệ.

Nhưng là Hỗn Độn Châu lại là Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo ngang hàng với Khai Thiên Thần Phủ, Tạo Hóa Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Năm đó sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, Hỗn Độn Châu liền không biết tung tích.

Không nghĩ tới xuất hiện tại trong Phương Thốn Tiên Đảo.

Lâm Trường Sinh vội vàng thi triển pháp lực chộp lấy hai kiện linh bảo.

Chương 168

Trước tiên dùng thần niệm quét qua Tịnh Thế Bạch Liên, trừ bỏ linh quang ảm đạm ra, ngược lại cũng không có tổn thương gì.

Sau khi tế luyện, dùng nguyên thần pháp lực ôn dưỡng sẽ khôi phục như lúc ban đầu, ngược lại không cần lo lắng.

Tùy sau Lâm Trường Sinh liền đem ánh mắt đặt ở trên Hỗn Độn Châu.

Thần niệm bao trùm toàn bộ hạt châu, một không gian Hỗn Độn bên trong lập tức xuất hiện trong đầu hắn.

Truyện văn trong Hỗn Độn Châu có một phương thế giới Hỗn Độn.

Nếu tại Hỗn Độn Châu bên trong khai thiên tích địa, có thể thành tựu Dĩ Lực Chứng Đạo Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chỉ bất quá thế giới Hỗn Độn trong Hỗn Độn Châu cũng không phải là thế giới Hỗn Độn được Đại Đạo cho phép tồn tại.

Cho nên tại bên trong Hỗn Độn Châu khai thiên tích địa, chỉ có thể thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không cách nào tu luyện cảm ngộ Đại Đạo.

Đồng thời Hỗn Độn Châu còn có một cái công năng chính là che giấu thiên cơ.

Đương nhiên công năng này đối với Lâm Trường Sinh mà nói là vô dụng, bản thân hắn chính là 【Lưu Ly Chi Thể】.

Cho dù như thế, giá trị của kiện Hỗn Độn Chí Bảo này cũng là không thể đánh giá. "Không tệ." Thu hai kiện linh bảo, cũng khiến tâm tình Lâm Trường Sinh đại hảo.

Sau đó ra khỏi Phương Thốn Tiên Đảo, lần nữa đi tới Doanh Châu Tiên Đảo.

Hiện tại hắn muốn đem Phương Thốn Tiên Đảo na di ra ngoài.

Bất quá không cần phải bố trí trận pháp như trước kia nữa.

Trực tiếp dùng vô thượng pháp lực của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đem toàn bộ Phương Thốn Tiên Đảo bao bọc, sau đó na di nó ra ngoài, cùng Doanh Châu, Bồng Lai ghép lại cùng một chỗ.

Nhìn Tiên Thiên đại trận đã mất đi hiệu dụng, Lâm Trường Sinh trực tiếp vận dụng Hồng Mông Pháp Tắc, bắt đầu thôi diễn Tiên Thiên chuyển hóa đại trận.

Hắn muốn nghịch phản tác dụng của Tiên Thiên đại trận, đem Hỗn Độn chi khí của Phương Thốn Tiên Đảo chuyển hóa thành Tiên Thiên linh khí, bổ sung vào trong Trường Sinh Thiên.

Quá trình thôi diễn này đối với hắn mà nói thập phần nhanh chóng.

Rất nhanh trong đầu liền có Tiên Thiên Nghịch Phản Đại Trận hoàn chỉnh thành thục.

Trực tiếp lấy ra dược liệu bố trận cần thiết, bắt đầu bố trí trận pháp trên Phương Thốn Tiên Đảo.

Rất nhanh, một cái Tiên Thiên Nghịch Phản Đại Trận thành hình.

Tiên Thiên linh khí nồng đậm từ trên Phương Thốn Tiên Đảo tản phát ra.

Như vậy, Phương Thốn Tiên Đảo sẽ không vì Hỗn Độn chi khí dày đặc mà biến mất nữa.

Làm xong hết thảy, Lâm Trường Sinh trở về nơi bế quan của mình.

Hiện tại cũng có thể luyện hóa linh bảo rồi.

Nhắc tới cũng phải, Lâm Trường Sinh hiện tại đã có không ít linh bảo chưa luyện hóa.

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, Thiên Đạo Dị Bảo Chư Thiên Khánh Vân, Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, Tịnh Thế Bạch Liên, Hỗn Độn Châu.

Với tu vi hiện tại của hắn, cho dù là luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo cũng là phi thường nhanh.

Bốn kiện linh bảo rất nhanh đã bị hắn luyện hóa hoàn thành.

Cũng chỉ có Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu tốn hao thời gian hơi dài một chút.

Bất quá về phần Hỗn Độn Châu, sau khi hắn luyện hóa xong liền thu lại.

Thế giới bên trong Hỗn Độn Châu chính là một bản thu nhỏ của thế giới Hỗn Độn, ẩn chứa rất nhiều huyền diệu, tạm thời còn không thích hợp khai thiên tích địa.

Sau khi luyện hóa xong linh bảo, Lâm Trường Sinh nhìn về phía một đống lớn công đức trước mặt.

Ngược lại có thể dùng để đề thăng phẩm cấp của Hồng Mông Kiếm.

Hồng Mông Kiếm từ lần trước cùng chính mình vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lôi kiếp về sau, tạp chất trên tài chất đã hoàn toàn được loại bỏ.

Hơn nữa do lúc trước luyện chế là áp dụng bản nguyên của Thí Thần Thương và Diệt Thế Hắc Liên hỗn hợp luyện chế, trong đó còn tồn tại một ít xung đột về thuộc tính, cũng đã bị lôi kiếp triệt để tiêu trừ.

Cho nên, Hồng Mông Kiếm hoàn toàn có thể lần nữa tấn thăng.

Nghĩ tới đây, tâm niệm Lâm Trường Sinh vừa động, Hồng Mông Kiếm liền xuất hiện tại trước mặt hắn.

Trải qua Hồng Mông Pháp Tắc của hắn uẩn dưỡng, uy năng của Hồng Mông Kiếm so với lúc vừa luyện chế đề thăng mấy ngàn lần.

Chỉ cần Hồng Mông Pháp Tắc của hắn không ngừng biến cường, như vậy kiện Chứng Đạo Linh Bảo này của hắn cũng có thể đi theo biến cường.

Mỉm cười, Lâm Trường Sinh đem công đức toàn bộ đánh vào bên trong.

Tiên Thiên Chí Bảo tấn thăng làm Hỗn Độn Linh Bảo là một sự đột biến về chất.

Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang sẽ đề thăng làm Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang.

Độ cứng rắn, mức độ khôi phục đều không phải Tiên Thiên Chí Bảo có thể so sánh.

Tiên Thiên Chí Bảo hàm chứa bốn mươi chín đạo bảo cấm, mà Hỗn Độn Linh Bảo thì là hàm chứa năm mươi đạo cấm chế.

Nhìn như chỉ là một đạo cấm chế, nhưng lại khác nhau một trời một vực.

Muốn bằng không cấu kiến, trừ bỏ không thể thiếu hải lượng công đức, còn cần Đại Đạo chi lực cực kỳ cường đại chèo chống.

Cho dù là Lâm Trường Sinh cũng không dám chủ quan.

Một cái chớp mắt mấy ngàn năm thời gian trôi qua.

Đệ tử Trường Sinh Tiên Tông lục tục đều đã tỉnh lại.

So với trước khi Đạo Tôn giảng đạo, tu vi bọn họ phổ biến đều có sự đề thăng trường túc.

Tiếp theo ngoại trừ tu luyện, bọn họ sẽ tọa trấn Nhiệm Vụ Lâu, Thực Chiến Lâu của Trường Sinh Thiên.

Hết thảy đều đi vào quỹ đạo.

Hồng Hoang bất ký niên, mấy vạn năm thời gian thoảng qua.

Trên đại lục Hồng Hoang từ sau khi Đạo Tổ giảng đạo, vô số đại năng cũng nhao nhao bắt đầu xuất quan.

Đặc biệt là Đế Tuấn và Thái Nhất, khoảng thời gian này hoạt động cực kỳ tấp nập, bởi vì bọn họ muốn chính thức thành lập Yêu Đình.

Trước đó bọn họ cơ bản là lấy thu nạp thế lực làm chủ.

Hiện giờ, tu vi huynh đệ hai người bọn họ trải qua đoạn thời gian bế quan này đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ, tiến thêm một bước chính là Chuẩn Thánh viên mãn.

Cộng thêm Đạo Tổ giúp bọn họ cải tiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, một lần nữa luyện chế trận bàn, khí thế đã đạt đến đỉnh điểm, đúng là thích hợp kiến lập Yêu Đình.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, thanh âm hạo hãn truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang: "Thiên Đạo chi thượng, ngô Đế Tuấn kiến lập Yêu tộc, thành lập Thiên Đình, phàm phi mao đái giác, thấp sinh noãn hóa chi bối giai vi ngã Yêu tộc, thính ngã Yêu Đình hào lệnh." Chúng sinh Hồng Hoang chấn kinh nhìn về phía không trung.

Một tòa cung điện Yêu Đình to lớn vô cùng giống như hoang cổ cự vật ẩn tàng tại không trung.

Hai con Tam Túc Kim Ô thể hình to lớn tùy ý sướng du trên không.

Tại sau lưng bọn họ, ức vạn vạn Yêu tộc thần ma tụ tập cùng một

chỗ, khí thế ngút trời, uy thế mười phần.

Thiên Đạo hữu cảm, dị tượng phân trình, hạ xuống hải lượng công đức hội tụ vào Yêu Đình, khiến khí thế Yêu Đình càng thịnh. "Lần này Yêu Đình hẳn là Hồng Hoang đệ nhất đại thế lực rồi." "Đúng thế, nếu là Đế Tuấn cùng Thái Nhất có thể thành Thánh, vậy Yêu Đình tuyệt đối là không ai dám chọc." "Vì sao Vu tộc khoảng thời gian này lại trầm tịch như thế?" "Không sai, dựa theo đạo lý mà nói, Vu tộc tuyệt đối sẽ không cam lòng yếu thế, đồng dạng lập tộc đối kháng với bọn hắn." "Chẳng lẽ là Vu tộc sợ Yêu Đình?" Chúng sinh Hồng Hoang nhao nhao tiến về Yêu Đình chúc mừng Đế Tuấn Thái Nhất, tuy nhiên trong lòng đối với sự trầm tịch của Vu tộc lại còn nghi vấn.

Tại Bất Chu Sơn Bàn Cổ Thần Điện, Đế Giang nghe được thanh âm Đế Tuấn lập tộc kiến lập Yêu Đình, cười lạnh một tiếng.

Khu khu Yêu tộc, còn thực sự coi chính mình là nhân vật chính Hồng Hoang rồi.

Chờ đến khi tiểu muội có thể khai tịch Địa Đạo Luân Hồi, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân, ngươi xem Vu tộc chúng ta có đập nát các ngươi hay không là xong việc.

Yêu Đình. "Yêu Hoàng, hiện nay khí thế Yêu tộc chúng ta đang thịnh, nếu là có một tôn Thánh Nhân tọa trấn, kia tuyệt đối có thể bảo Yêu tộc vạn vạn năm không ngã." Côn Bằng đồng dạng gia nhập Yêu Đình, được phong làm Yêu Sư, lên tiếng nói. "Yêu Sư nói không sai." "Đáng tiếc Hồng Mông Tử Khí chỉ có bảy đạo." "Đều đã có quy chúc." Đế Tuấn âm trầm nói.

Hắn lại làm sao không muốn thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nại hà không có Hồng Mông Tử Khí căn bản không có khả năng, cho nên cũng chỉ có thể đi con đường Khí Vận Chứng Đạo này.

Hiện giờ có Đạo Tổ ở sau lưng tương trợ, diệt đi Vu tộc cũng là chuyện sớm hay muộn.

Cho nên hắn không hề cảm thấy Khí Vận Chứng Đạo có gì không ổn.

Đương nhiên nếu có thể hoạch đắc Hồng Mông Tử Khí càng tốt. "Yêu Hoàng, ngài chẳng lẽ quên mất còn có một đạo Hồng Mông Tử Khí độn khứ?" Côn Bằng âm ngoan nói. "Yêu Sư nói là Hồng Vân?" Đế Tuấn trong lòng khẽ động.

Bọn họ xác thực đánh qua chủ ý lên Hồng Vân.

Nhưng là nại hà hắn khoảng thời gian này vẫn luôn trốn ở Ngũ Trang Quán, mặc cho bọn hắn ra tay như thế nào, đều không thể đánh vỡ phòng ngự của Ngũ Trang Quán, nhân thử đành phải thôi. "Không sai." "Ta gần đây phát hiện, Hồng Vân đã rời khỏi Ngũ Trang Quán." "Hơn nữa Trấn Nguyên Tử cũng không đi theo." Yêu Sư Côn Bằng nói. "Lời ấy là thật?" Đế Tuấn nghe xong, nhất thời hứng thú.

Rời khỏi Ngũ Trang Quán, Hồng Vân còn không phải mặc cho bọn hắn xẻ thịt. "Tự nhiên không dám lừa gạt Yêu Hoàng." Côn Bằng vội vàng nói. "Tốt." "Đông Hoàng, ngươi cùng Yêu Sư đi một chuyến." "Vụ tất thu hồi Hồng Mông Tử Khí." "Nếu tên Hồng Vân kia không biết thời thế, không cần lưu thủ." Đế Tuấn quả quyết nói. "Vâng." Thái Nhất gật đầu, cùng Côn Bằng nhanh chóng rời khỏi Yêu Đình.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử vẻ mặt lo lắng: "Ai, lão hữu này của ta, vì sao chính là không nghe khuyên chứ?

Chương 169

Năm đó bởi vì nhường chỗ cũng đã để Côn Bằng ghi hận trong lòng.

Hiện giờ càng là có Hồng Mông Tử Khí tại thân, lại thêm một cái lý do động thủ.

Nhất định phải vào lúc này du lịch Hồng Hoang, há không phải vì chính mình chuốc họa?" Trấn Nguyên Tử thở dài.

Hắn không chỉ một lần khuyên bảo Hồng Vân, chờ luyện hóa Hồng Mông Tử Khí hãy đi du lịch cũng không muộn.

Nhưng vị lão hữu này hết lần này tới lần khác không nghe, nhất định phải khăng khăng rời khỏi Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử không còn cách nào, đành phải để hắn một mình du lịch, nhưng vẫn dặn dò hắn cần vạn phần cẩn thận, nếu gặp nguy hiểm, lập tức chạy về Ngũ Trang Quán. ...

Thái Nhất cùng Côn Bằng rất nhanh đã tìm được Hồng Vân đang một mình phi hành. "Hồng Vân, ngươi có nhận ra bọn ta chăng?" Côn Bằng oán độc ngăn lại Hồng Vân. "Hóa ra là Côn Bằng đạo hữu.

Không biết nhị vị vì sao ngăn ta lại?" Hồng Vân nghi hoặc nói. "Đương nhiên là giết ngươi." Côn Bằng quát lạnh một tiếng, ra tay trước tiên.

Hồng Vân vạn lần không nghĩ tới, lời lão hữu Trấn Nguyên Tử nói cư nhiên là thật sự.

Hắn thực sự nghĩ mãi không thông, chính mình chỉ là hảo tâm nhường chỗ cho Tiếp Dẫn, làm sao lại đắc tội Côn Bằng.

Nhưng là hiện tại không dung hắn nghĩ nhiều, công kích của Côn

Bằng đã đến nơi.

Hồng Vân bất đắc dĩ tế ra hồ lô lấy được từ Bất Chu Sơn.

Trải qua hắn tế luyện, cũng đã trở thành pháp bảo của chính hắn: Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô.

Dưới sự quán chú pháp lực của hắn, yên vụ màu đỏ từ trong Tán Phách Hồ Lô phun trào ra, che khuất bầu trời, trực tiếp đem Côn Bằng bao trùm ở trong đó.

Yên vụ màu đỏ này uy lực cực lớn, có thể thương tổn hồn phách.

Côn Bằng ngăn cản một trận, không có linh bảo thuận tay, vội vàng hướng về phía Đông Hoàng Thái Nhất ở một bên cầu cứu.

Thái Nhất thấy thế, tự nhiên không thể ngồi yên không lý đến.

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bay ra, uy thế khủng bố trực tiếp đem hồng vụ trong Tán Phách Hồ Lô luyện hóa.

Mang theo trấn áp Hỗn Độn chi uy khủng bố, luyện hóa Âm Dương chi năng đâm vào Hồng Vân.

Hồng Vân đại hãi.

Uy năng như thế, hắn căn bản khó mà ngăn cản.

Ta mạng hưu rồi.

Hồng Vân trong lòng hối hận, không nên không nghe lời lão hữu Trấn Nguyên Tử.

Nhưng là sự tình đến nước này cũng không còn biện pháp khác. "Đông Hoàng, Côn Bằng, đây là các ngươi bức ta." Hồng Vân trực tiếp dẫn bạo nhục thân của chính mình.

Nhục thân Chuẩn Thánh tu vi tự bạo, uy năng cực kỳ đáng sợ.

Cho dù là Thái Nhất cũng không dám khinh thị, vội vàng dùng Hỗn

Độn Chung đem chính mình cùng Côn Bằng bảo hộ ở trong đó.

Oanh long một tiếng vang thật lớn.

Địa động sơn dao, hủy thiên diệt địa.

Phương viên mấy trăm vạn dặm đều tại trong vụ tự bạo khủng bố này hóa thành phế tích.

Chờ đến khi khói bụi tán đi, Thái Nhất vội vàng dùng thần niệm quét về phía tứ phía, phát hiện đã không có tung ảnh của Hồng Vân. "Đáng chết." "Mau đi Ngũ Trang Quán bên kia nhìn xem." "Tuyệt đối không thể để hắn chạy." Thái Nhất giá khởi độn quang liền hướng phía Ngũ Trang Quán đuổi theo.

Côn Bằng cũng không chần chờ, đi theo.

Trong suy nghĩ của bọn hắn, Hồng Vân cùng Trấn Nguyên Tử tương giao mạc nghịch, hiện giờ thân chịu trọng thương, khẳng định là trước tiên vãng Ngũ Trang Quán chạy trốn.

Chỉ là mặc cho bọn hắn truy đuổi như thế nào, đều không có phát hiện tung tích Hồng Vân.

Sự thật là, Hồng Vân lúc đầu cũng nghĩ như vậy.

Nhưng là tự bạo nhục thân, bản thân thương thế quá nghiêm trọng, chỉ có thể dựa vào Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô chạy trốn, căn bản chạy không đến Ngũ Trang Quán.

Cho nên hắn hướng về một phương hướng khác bay đi.

Nơi đó tựa hồ có một cỗ luân hồi chi ý đang chỉ dẫn hắn.

Rất nhanh, Hồng Vân liền đi tới U Minh Huyết Hải thượng không.

Cỗ luân hồi chi ý kia chính là ở trong Huyết Hải.

Nào biết Hồng Vân vừa mới xuất hiện tại Huyết Hải thượng

không, Minh Hà liền xuất hiện.

Cư nhiên lại bị Đạo Tôn nói trúng rồi.

Ngài ấy rốt cuộc là làm sao làm được?

Tu vi đến Đại La Kim Tiên cũng đã siêu thoát Vận Mệnh Trường Hà, tương lai không thể biết.

Nhưng là Đạo Tôn đã không chỉ một lần dự ngôn trúng sự tình sắp phát sinh.

Chẳng lẽ đây chính là uy năng của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?

Đã có thể chưởng khống Vận Mệnh Trường Hà, gảy dây đàn vận mệnh?

Hồng Vân mắt thấy Minh Hà không nói lời nào, thương thế của bản thân lại đang không ngừng chuyển biến xấu, lo lắng mở miệng nói: "Minh Hà đạo hữu, ta đã trọng thương, muốn tiến vào luân hồi chi địa.

Còn mong đừng ngăn trở." Dứt lời, Hồng Vân đã làm xong chuẩn bị chiến đấu.

Mãi cho đến khi Côn Bằng đối với hắn động thủ, hắn mới biết được hình tượng người hiền lành của chính mình là không thể muốn.

Tại trong bàn cờ Thiên Đạo này, chính mình căn bản không có cơ hội chấp chưởng vận mệnh của mình.

Cơ duyên thuộc về chính mình nên tranh thủ nhất định phải tranh thủ, nếu không sẽ chỉ như hiện tại, thân tử đạo tiêu.

Đáng tiếc, hắn cảm thấy chính mình lĩnh ngộ ra đạo lý này quá muộn.

Chỉ hi vọng sau khi luân hồi, chính mình có thể có thêm chút tâm

nhãn tính toán đi. "Tự nhiên có thể." "Không biết Hồng Mông Tử Khí của đạo hữu còn ở trên người hay không?" Minh Hà lấy lại tinh thần hỏi. "Hồng Mông Tử Khí tại thời điểm ta chạy trốn, đã biến mất không thấy.

Còn thỉnh Minh Hà đạo hữu lượng thứ." Hồng Vân cười khổ một tiếng.

Quả nhiên.

Minh Hà trong lòng thầm gật đầu.

Nếu không phải Đạo Tôn mở miệng, chính mình tuyệt đối không tin, sẽ đối với Hồng Vân ra tay.

Nhưng là cuối cùng vẫn như cũ là dã tràng xe cát, cái gì cũng không chiếm được. "Đạo hữu cứ tự nhiên đi." Nói xong, Minh Hà lặn xuống Huyết Hải.

Hồng Vân ngẩn ra một chút, sau đó trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Xem ra trong Hồng Hoang vẫn là có người tốt giống như ta tồn tại.

Trong lòng nghĩ như vậy, nguyên thần Hồng Vân thao khống Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô tiến vào trong Huyết Hải, dựa theo chỉ dẫn trong minh minh, sắp tiến vào luân hồi.

Ngay tại lúc này, một bàn tay hư vô xuất hiện, đem hắn trực tiếp bao bọc, sau đó biến mất tại chỗ.

Thiên Đạo chấn động, ẩn ẩn có tiếng lôi kiếp nổ vang.

Hồng Vân nãi là người ứng kiếp, nguyên thần bị thương sau khi chuyển thế luân hồi sẽ là Vân Trung Tử của Xiển Giáo.

Tuy rằng không phải người thiên mệnh, nhưng cũng nhân quả rất sâu.

Giờ phút này bị cái đại thủ ấn này thu đi, tự nhiên là đưa tới Thiên Đạo chấn động.

Bất quá phía trên cái hư không đại thủ ấn này hốt nhiên xuất hiện một khỏa Hỗn Độn Châu màu xám.

Lập tức lôi kiếp chậm rãi tán đi, lần nữa khôi phục bình thường.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân mở hai mắt ra. "Ân?" "Hồng Hoang tẩu thế lần nữa phát sinh cải biến?" "Hồng Vân cư nhiên tại một khắc cuối cùng tiến vào luân hồi biến mất?" "Ngay cả Thiên Đạo đều tìm không thấy?" Làm sao lại như vậy?

Hồng Quân nghĩ cũng không cần nghĩ, khẳng định là Lâm Trường Sinh ra tay.

Nhưng là hết thảy tính toán đều là thập phần bình thường.

Côn Bằng, Thái Nhất đối với Hồng Vân ra tay, Hồng Vân trọng thương chạy về phía Huyết Hải.

Minh Hà sẽ thừa cơ ra tay, khiến nguyên thần hắn triệt để trọng thương, căn nguyên đại tổn, chỉ có thể chuyển thế trở thành một gã đệ tử của Xiển Giáo.

Dựa theo đạo lý thuyết, coi như Hồng Vân tại quan đầu cuối cùng bị cuốn đi, căn nguyên đại tổn, bản nguyên tẫn thất, chỉ bằng một tia nguyên thần chân linh, cho dù là trọng tố nhục thân, cũng là đạo đồ hữu hạn.

Lâm Trường Sinh tuyệt đối sẽ không phí công nhọc sức thu nhận một Hồng Vân căn nguyên thấp kém như thế.

Như vậy chỉ có một khả năng, đó chính là Minh Hà lưu thủ, hoặc là căn bản không có động thủ.

Hồng Quân vội vàng bấm tay tính toán, quả nhiên là như thế.

Làm sao lại đem tên Cẩu Thần này quên mất chứ.

Chương 170

Xem ra hắn hơn phân nửa là lựa chọn đứng về phía Lâm Trường Sinh.

Một kẻ không quan hệ trọng yếu, ngược lại cũng không sao cả.

May mắn Hồng Mông Tử Khí ban cho Hồng Vân đã bị hắn lần nữa thu lại.

Hồng Vân sau khi tiến vào Trường Sinh Thiên, không cách nào lại xuất hiện tại Hồng Hoang, nhắc tới cũng chỉ là Xiển Giáo tổn thất một đệ tử mà thôi, còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Bất quá cái loại cảm giác vượt ra khỏi tính toán của hắn này vẫn khiến hắn rất khó chịu.

Xem ra sau này phải phương phương diện diện toàn bộ tính toán đến, lấy bất biến ứng vạn biến.

Đồng thời phía bên mình phải tùy thời làm tốt ứng biến, phòng ngừa rơi vào bị động.

Hồng Quân tự hỏi một hội, liền tiếp tục bắt đầu bế quan.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử tâm có sở cảm, nội tâm bi thích.

Lão hữu Hồng Vân của hắn vẫn lạc rồi.

Lão hữu a lão hữu, năm đó nếu là nghe ta một lời, đâu đến nỗi như thế!

Không sai.

Nguyên thần của Hồng Vân xác thực bị Lâm Trường Sinh thu lại.

Hồng Vân nãi là đóa mây đỏ đầu tiên của tiên thiên đắc đạo, căn nguyên không tệ.

Lâm Trường Sinh đương nhiên không muốn trơ mắt nhìn hắn vẫn lạc.

Bất quá đúng như Hồng Quân suy nghĩ, Hồng Vân nhập vào Trường Sinh Thiên, liền không thể rời khỏi nơi này nữa, trừ phi là đem Hỗn Độn Châu vẫn luôn đeo tại thân, che giấu thiên cơ, mới có thể đi lại tại Hồng Hoang. "Ta đây là đang ở đâu?" Nguyên thần Hồng Vân chui ra khỏi Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, có chút mộng quyển.

Không phải hắn là tiến vào luân hồi rồi sao?

Vì sao chính mình hiện tại vẫn là êm đẹp?

Trường Sinh Thiên.

Hồng Vân vốn dĩ vì kiếp nạn, giờ phút này đã tiến vào luân hồi.

Tuy nhiên hắn lại không ngờ tới, tại thời khắc mấu chốt, lại có thần bí đại năng ra tay cứu hắn lại. "Hồng Vân, ngươi có nhận ra ta?" Lâm Trường Sinh xuất hiện tại trước mặt Hồng Vân. "Bái kiến Trường Sinh Đạo Tôn." Hồng Vân vừa thấy, vội vàng hành lễ.

Không ngờ lại là Trường Sinh Đạo Tôn ra tay.

Chính mình và Trường Sinh Đạo Tôn cũng không có giao tình, không biết vì sao hắn lại ra tay? "Ngươi có nghi hoặc vì sao ta lại ra tay cứu ngươi?" Lâm Trường Sinh cười nói. "Không dám giấu giếm Đạo Tôn, xác thực là như thế." Hồng Vân lúc này cũng buông lỏng xuống. "Căn nguyên của ngươi không tệ, không nên tiêu tán trong thiên địa.

Tuy rằng chân linh của ngươi tiến vào luân hồi, nhưng kiếp sau ngươi đã không còn là ngươi.

Muốn theo đuổi Đại Đạo, căn nguyên khi đó lại không đủ để chống đỡ.

Ta tự nhiên là không nguyện ý nhìn thấy loại cục diện này." Lâm Trường Sinh nói.

Lai thế Hồng Vân chuyển sinh thành Vân Trung Tử.

Tuy rằng thiên đạo có thẹn, phúc duyên quấn thân.

Cho dù Hỗn Nguyên Kim Đấu tước đi Tam Hoa tụ đỉnh của Thập Nhị Kim Tiên, mà Vân Trung Tử lại đào thoát một kiếp.

Nhưng là căn nguyên chỉ có thể để hắn thành tựu Đại La Kim Tiên.

Cho nên Lâm Trường Sinh mới có thể vào lúc này ra tay, bảo vệ Hồng Vân. "Đa tạ Đạo Tôn mỹ ý.

Tuy nhiên với tình huống hiện tại của ta, muốn khôi phục lại đỉnh phong, hy vọng cực kỳ xa vời." Hồng Vân cười khổ một tiếng.

Tuy rằng nguyên thần của hắn còn tàn lưu, nhưng chiến đấu và đào tẩu trước đó đã làm thương tổn bản nguyên.

Muốn bù đắp lại rất khó.

Cho dù là Trường Sinh Đạo Tôn thủ đoạn thông thiên, cũng là không có khả năng để hắn khôi phục lại đỉnh phong. "Ta đã cứu ngươi, đương nhiên có cách để ngươi khôi phục.

Chỉ xem ngươi có nguyện ý hay không." Lâm Trường Sinh cười nói. "Còn thỉnh Đạo Tôn dạy ta." Hồng Vân vội vàng nói.

Có thể không tiến vào luân hồi, lại khôi phục như lúc ban đầu, Hồng Vân đương nhiên nguyện ý. "Tán đi toàn thân tu vi, binh giải nguyên thần.

Lần nữa hóa thành đóa hồng vân kia.

Trải qua ức vạn năm tuế nguyệt, tự nhiên có thể lần nữa đắc đạo.

Đương nhiên, quá trình này ta sẽ ra tay, giúp ngươi rút ngắn thời gian.

Nhưng là một khi làm như vậy, liền cần phải bắt đầu tu luyện lại từ đầu.

Hơn nữa sau khi tu luyện pháp tắc của Trường Sinh Thiên ta, với nhân quả của ngươi, trừ phi chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu không không thể bước vào Hồng Hoang.

Ngươi nếu là có thể tiếp nhận, ta có thể hiện tại liền giúp ngươi.

Nếu là không thể, ta vẫn như cũ có thể đưa ngươi vào luân hồi." Lâm Trường Sinh nói.

Có Hồng Vân tiến vào Trường Sinh Thiên, có thể cực nhanh viên mãn pháp tắc của Trường Sinh Thiên. "Đạo Tôn, ta lựa chọn tu luyện lại đắc đạo." Hồng Vân nghĩ cũng không nghĩ liền lựa chọn ở lại Trường Sinh Thiên.

Vốn dĩ hắn là muốn tới Trường Sinh Thiên, nơi thần kỳ này để du lịch.

Ở chỗ này có thể tu luyện cảm ngộ Đại Đạo, dụ hoặc lực rất lớn.

Tiến vào luân hồi, chính như Đạo Tôn lời nói, tuy rằng giữ lại một tia chân linh, nhưng rốt cuộc cũng không còn là hắn Hồng Vân.

Cho nên so sánh dưới, căn bản không cần lựa chọn.

Đến nỗi không thể hành tẩu Hồng Hoang, lại có quan hệ gì đâu?

Trường Sinh Thiên hiện nay cũng không kém hơn Hồng Hoang a. "Tốt.

Kiện pháp bảo này của ngươi vốn là vật cực hung.

Nhưng ngươi sinh tính thuần lương, lưu lại cho ngươi sử dụng cũng là vừa vặn.

Ta sẽ bảo quản tốt nó, chờ đến khi ngươi lại lần nữa tu luyện đắc đạo sẽ quy hoàn cho ngươi." Lâm Trường Sinh cười nói. "Đa tạ Đạo Tôn." Hồng Vân cung cung kính kính hành một đại lễ.

Theo sau nhìn thoáng qua phương hướng Ngũ Trang Quán: Lão hữu, nếu là có cơ hội, tại Trường Sinh Thiên gặp lại đi.

Trong lòng nghĩ như vậy, Hồng Vân trực tiếp lựa chọn binh giải nguyên thần.

Nguyên thần của hắn lần nữa hóa thành một đóa hồng vân.

Nhưng là đã hoàn toàn mất đi tu vi và linh trí.

Muốn đản sinh linh trí, không có ức vạn vạn năm thời gian căn bản không có khả năng.

Cũng may Lâm Trường Sinh sớm có chuẩn bị, trực tiếp thi triển 【 Điểm Linh Chi Thuật 】.

Một cái này, thời gian Hồng Vân đản sinh linh trí sẽ được rút ngắn thật lớn.

Làm xong hết thảy, Lâm Trường Sinh lúc này mới có thời gian thưởng thức Hồng Mông Kiếm mình vừa mới hoàn công.

Hồng Mông Kiếm giờ phút này quang mang hoàn toàn nội liễm, nhìn qua cổ phác như cùng phàm binh.

Đây cũng không phải là Lâm Trường Sinh thất bại, mà là Hồng Mông Kiếm đã bị hắn thành công cấu kiến đạo bảo cấm thứ năm mươi.

Sở dĩ quang hoa nội liễm, đó là bởi vì còn cần lôi kiếp tới giúp đỡ nó tiến hành một bước lột xác cuối cùng.

Đem Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang, triệt để lột xác thành Hỗn Độn Bất Diệt Linh Quang.

Trước đó nếu không phải việc của Hồng Vân, lúc này Hồng Mông Kiếm đều đã độ kiếp hoàn thành.

Nhưng là quan hệ không lớn.

Lâm Trường Sinh trực tiếp đem Hồng Mông Kiếm ném về phía hư không.

Hồng Mông Kiếm dưới pháp lực của hắn, bay về phía sâu trong Hỗn Độn.

Tức khắc, Hồng Mông Kiếm như cùng một cái lốc xoáy bắt đầu hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Cùng lúc đó, sâu trong hư không vang lên tiếng lôi kiếp nổ vang.

Đệ tử Trường Sinh Tiên Tông sôi nổi nhìn qua. "Là chứng đạo linh bảo Hồng Mông Kiếm của Đạo Tôn." "Hồng Mông Kiếm cũng bị Đạo Tôn tăng lên tới cấp độ Hỗn Độn Linh Bảo rồi sao?" Ngộ Đạo cùng các đệ tử vẻ mặt ngưỡng mộ nói.

Hồng Mông Kiếm tấn thăng Hỗn Độn Linh Bảo đối với toàn bộ Trường Sinh Thiên tới nói, đều là một cái tin tức tốt.

Chương 171

Đặc biệt là những tu sĩ đã hoàn toàn gia nhập Trường Sinh Thiên, càng là mặt lộ vẻ vui mừng.

Thực lực Đạo Tôn càng mạnh, tiềm lực Trường Sinh Thiên càng lớn.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân đem hết thảy đều thu vào trong não hải.

Trường Sinh Đạo Tôn có thêm một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, hết thảy đều phải đưa vào trong tính toán của hắn.

Hồng Mông Kiếm không ngừng hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Lôi kiếp đồng thời cũng bị nó hấp thu.

Bên trong Tiên Thiên Bất Diệt Linh Quang cũng bắt đầu hướng về Hỗn Độn Linh Quang tiến hóa.

Không biết qua bao lâu, trên Hồng Mông Kiếm, Hỗn Độn Linh Quang đại phóng.

Uy năng khủng bố bộc phát ra, ngay cả Hỗn Độn chi khí chung quanh đều bị chấn động quét sạch.

Độ xong lôi kiếp, Hồng Mông Kiếm ong minh một tiếng, cũng là bay trở về trong tay Lâm Trường Sinh.

Cảm thụ được uy năng của Hồng Mông Kiếm, Lâm Trường Sinh cũng gật đầu.

Cũng chỉ có Hỗn Độn Linh Bảo mới có thể đem chiến lực của hắn phát huy đến lớn nhất.

Hồng Mông Kiếm độ xong lôi kiếp không bao lâu, Nữ Oa và

Thông Thiên liền trước sau tiến vào Trường Sinh Thiên. "Không ngờ hai người này cư nhiên cùng lúc tới.

Xem ra tu vi đều đã đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn a." Lâm Trường Sinh không cần nghĩ cũng biết mục đích bọn họ lần này tới.

Trực tiếp vung tay lên, đem hai người đưa đến trước mặt mình.

Nếu không vẻn vẹn bằng vào tu vi Chuẩn Thánh viên mãn của bọn họ, là căn bản vô pháp tìm được Bồng Lai Tiên Đảo của mình.

Nữ Oa và Thông Thiên đi vào Trường Sinh Tiên Tông xong, sôi nổi chú ý tới một đóa hồng vân bên chân trời.

Xem ra Hồng Vân đạo hữu ứng kiếp rồi a.

Quả nhiên không thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vẫn như cũ sẽ có nguy cơ vẫn lạc. "Đạo Tôn, chúng ta hiện nay đều đã thành tựu Chuẩn Thánh viên mãn.

Bước tiếp theo chính là muốn dung hợp Hồng Mông Tử Khí rồi.

Ngươi xem..." Nữ Oa dẫn đầu mở miệng nói.

Nếu là Đạo Tôn không ra tay, như vậy nguyên thần của bọn họ cũng chỉ có thể ký thác Thiên Đạo.

Tuy rằng thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng cũng chịu Thiên Đạo chế ước.

Không cần Nữ Oa nói, Lâm Trường Sinh cũng biết ý đồ bọn họ đến đây. "Trước đem Hồng Mông Tử Khí đưa ta xem xem." Lâm Trường Sinh nói.

Nữ Oa nghe vậy, hoàn toàn không do dự đem Hồng Mông Tử Khí đưa qua.

Lâm Trường Sinh nhận lấy xong, 【 Động Sát Chi Nhãn 】 bắt đầu giúp hắn dòm ngó bản nguyên của Hồng Mông Tử Khí.

Hồng Mông Tử Khí được xưng là Đại Đạo chi cơ, kỳ thật chẳng qua là Thiên Đạo bản nguyên biến thành.

Dung hợp Thiên Đạo bản nguyên tương đương với trạng thái chưa độ qua lôi kiếp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tuy rằng có thực lực siêu việt Chuẩn Thánh viên mãn, lại xa xa chưa đạt tới Thiên Đạo Thánh Nhân chi lực.

Duy có nguyên thần ký thác tại Thiên Đạo, mới có thể cảm ngộ mượn dùng Thiên Đạo chi lực.

Đây cũng là vì sao Thiên Đạo Thánh Nhân không có lôi kiếp, mà là Tử Khí Đông Lai ba vạn dặm, Thiên Đạo hạ dị tượng chúc mừng.

Nguyên thần ký thác Thiên Đạo xong, Thiên Đạo là có thể hấp thu một đạo nguyên thần chi lực này không ngừng biến cường.

Đồng thời cũng có thể chưởng khống Thiên Đạo Thánh Nhân vì nó sử dụng.

Đây mới là toan tính lớn nhất của Thiên Đạo.

Cũng khó trách Hồng Quân vẫn luôn muốn dĩ thân hợp đạo.

Nếu là không hợp đạo, tu vi hắn muốn không ngừng tinh tiến, quá chậm cũng quá khó.

Duy có hợp đạo, mới có thể lần nữa nắm giữ một đạo nguyên thần kia.

Nhưng cũng sẽ triệt để dung nhập Thiên Đạo.

Hồng Quân tức Thiên Đạo, Thiên Đạo phi Hồng Quân.

Làm rõ ràng tác dụng của Hồng Mông Tử Khí, Lâm Trường Sinh tư tác một chút. "Cửu Thiên Tức Nhưỡng hay không đã lấy được?" Nữ Oa gật đầu. "Cho ta một chút là được." Lâm Trường Sinh cười nói.

Nữ Oa trực tiếp lấy ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng to bằng móng tay đưa qua.

Nhận lấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng, Lâm Trường Sinh bắt đầu động.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi lực bộc phát, Đại Đạo chí lý phù triện không ngừng dung nhập vào trong Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Nữ Oa và Thông Thiên cảm thụ được cổ Đại Đạo chi lực khủng bố này, không khỏi trong lòng sinh ra hâm mộ.

Chính là loại sức mạnh này.

Cho dù Đạo Tổ vị Thiên Đạo Thánh Nhân kia so sánh cùng, đều kém xa.

Không biết qua bao lâu.

Cửu Thiên Tức Nhưỡng biến thành hai đoàn vật chất trong suốt có nguyên thần dao động. "Đem hai khối Tức Nhưỡng này ngày đêm dùng nguyên thần chi lực tẩm bổ.

Đến lúc đó sẽ cùng nguyên thần các ngươi dung hợp làm một thể.

Chờ đến khi thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, liền dùng khối Tức Nhưỡng này thay thế nguyên thần các ngươi, ký thác Thiên Đạo.

Như vậy, là có thể lừa gạt Thiên Đạo." Lâm Trường Sinh nói.

Nữ Oa và Thông Thiên nhìn nhau, bái tạ một tiếng, đem thu vào trong nguyên thần.

Vừa mới tiến vào nguyên thần, Tức Nhưỡng liền cùng nguyên thần dung hợp làm một thể.

Dưới sự tẩm bổ của nguyên thần, quả nhiên bắt đầu phát sinh cải biến.

Không hổ là Đạo Tôn a.

Ngay cả Thiên Đạo đều có thể lừa gạt. "Đạo Tôn, hiện tại ta có thể gia nhập Trường Sinh Tiên Tông rồi sao?" Nữ Oa gấp không chờ nổi hỏi.

Một bên Thông Thiên cũng là vẻ mặt chờ mong.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát.

Lấy nhân quả của hai người này tới nói, đã phủi sạch quan hệ cùng Huyền Môn.

Đảo là có thể gia nhập tông môn.

Hơn nữa cũng chỉ là gia nhập tông môn, mà không phải nhập Trường Sinh Thiên.

Thiên Đạo cũng sẽ không ngăn trở. "Có thể." Lâm Trường Sinh cười nói. "Thật tốt quá." Nữ Oa hưng phấn nói. "Thông Thiên ngươi cũng nghĩ kỹ rồi sao?

Gia nhập Trường Sinh Tiên Tông ta ý nghĩa cùng hai vị đạo huynh của ngươi triệt để đứng ở mặt đối lập." Lâm Trường Sinh nhìn về phía Thông Thiên. "Đạo Tôn, nếu là hai vị đạo huynh bởi vậy mà nhắm vào ta, vậy ta tự nhiên cũng sẽ không ngốc nghếch còn để ý huynh đệ tình nghĩa." Thông Thiên đáp.

Vẫn là câu nói kia, đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Nhưng là Tam Thanh là một thể.

Chỉ cần bọn họ không đi đầu phản bội nhắm vào chính mình, như vậy Thông Thiên vẫn là tam đệ của bọn họ.

Lâm Trường Sinh gật đầu, theo sau chiêu cáo Hồng Hoang và Trường Sinh Thiên. "Nữ Oa nhập Trường Sinh Tiên Tông ta tu hành, vị liệt Phó Tông Chủ chi vị, hưởng thụ tông môn khí vận." "Thông

Thiên nhập Trường Sinh Tiên Tông ta tu hành, vị liệt Phó Tông Chủ chi vị, hưởng thụ tông môn khí vận." Hạo hãn chi âm vang vọng đại lục.

Theo Lâm Trường Sinh chiêu cáo, Khí Vận Kim Liên đã nở rộ đến nhị thập tứ phẩm lại lần nữa bắt đầu nở rộ.

Túc túc nở rộ bốn phẩm, đạt tới tình trạng nhị thập bát phẩm.

Khí vận so với dĩ vãng, càng thêm nồng đậm.

Nữ Oa và Thông Thiên trở thành Phó Tông Chủ xong, cũng thấy được Khí Vận Kim Liên hiển hóa.

Thật khủng bố khí vận chi lực.

Khó trách đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đều tu luyện nhanh như thế.

Đồng thời, Nữ Oa và Thông Thiên thế nhưng cảm nhận được Đại Đạo chi lực.

Hơn nữa phi thường rõ ràng.

Chỉ cần bọn họ nguyện ý, hiện tại là có thể bắt đầu cảm ngộ Đại Đạo.

Chương 172

Đây chính là Trường Sinh Tiên Tông sao?

Khủng bố như vậy a. "Cung hạ hai vị Phó Tông Chủ gia nhập tông môn." Ngộ Đạo cùng một chúng đệ tử cũng sôi nổi hành lễ cung hạ. "Tiểu muội, Thông Thiên đạo hữu, rốt cuộc chờ đến các ngươi gia nhập." Phục Hy cũng xuất hiện.

Hiện nay tu vi Phục Hy đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Chỉ kém một bước, là có thể chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tuy rằng cùng Nữ Oa, Thông Thiên cảnh giới tương đương, nhưng rõ ràng đạo vận trên người muốn nồng hậu hơn bọn họ nhiều. "Thẳng đến gia nhập tông môn, ta mới biết được tông môn khủng bố tình trạng." Nữ Oa chấn hám nói. "Đúng vậy.

Nguyên lai đây là bí mật tông môn chúng ta có thể tu luyện Đại Đạo." Thông Thiên cũng là cảm thán nói. "Tông Chủ, chúng ta hiện tại có phải hay không liền có thể bắt đầu chuẩn bị thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân?

Về sau là có thể bắt đầu tu luyện Đại Đạo?" Nữ Oa hỏi. "Thông Thiên có thể dựa theo con đường này tu luyện.

Nữ Oa ngươi có chút bất đồng.

Lấy tạo nghệ Tạo Hóa Pháp Tắc hiện tại của ngươi, có thể tiên lĩnh ngộ ra Tạo Hóa Đại Đạo.

Sau đó lại chuẩn bị thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân." Lâm Trường Sinh nói. "Đây là vì sao?" Nữ Oa tò mò hỏi. "Bởi vì con đường thành thánh của ngươi và Thông Thiên không quá giống nhau.

Các ngươi đều là công đức thành thánh, mà công đức lớn nhất của ngươi chính là lấy Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tạo Hóa Pháp Tắc sáng tạo ra Tiên Thiên Nhân Tộc.

Nếu là Tạo Hóa Pháp Tắc của ngươi có thể tăng lên tới Đại Đạo, sáng tạo ra Tiên Thiên Nhân Tộc căn nguyên chỉ sẽ càng mạnh." Lâm Trường Sinh đã bắt đầu lót đường cho Nhân tộc.

Sở dĩ trực tiếp nói cho Nữ Oa tạo nhân công đức thành thánh, chính là hy vọng nàng đem thời gian tiết kiệm được dùng để cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo.

Nếu không phải Thiên Đạo hạn chế lợi hại, Lâm Trường Sinh đều muốn cho Nữ Oa tại Trường Sinh Thiên sáng tạo Tiên Thiên Nhân Tộc.

Nữ Oa có chút nghi hoặc nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Sáng tạo Tiên Thiên Nhân Tộc tựa hồ cùng Tông Chủ không có quan hệ đi?

Vì sao hắn lại quan tâm như thế? "Tiên Thiên Nhân Tộc là một chủng tộc cụ bị linh khí.

Về sau sẽ là nhân vật chính của Hồng Hoang đại lục.

Tốt, đi thôi." Lâm Trường Sinh không muốn nói nhiều, phất phất tay.

Nữ Oa và Thông Thiên thấy thế, tạm thời rời đi Trường Sinh Thiên.

Tức khắc rời đi Trường Sinh Thiên, bọn họ vẫn như cũ có thể cảm ngộ Đại Đạo tu luyện, chút nào không ảnh hưởng.

Côn Luân Sơn.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy còn đang bế quan mở bừng

hai mắt. "Hừ.

Thông Thiên đây là muốn cùng chúng ta triệt để quyết liệt!

Khó trách cự tuyệt lời mời của Đạo Tổ, nguyên lai sớm đã cùng Trường Sinh Tiên Tông cấu kết ở bên nhau." Nguyên Thủy phẫn hận nói. "Tam đệ hành động lần này xác thực quá phận một ít.

Bất quá hết thảy hẳn đều ở trong dự liệu của Đạo Tổ." Thái Thanh Lão Tử đối với hành động của Thông Thiên cũng là thập phần không vui.

Bất quá hai người bọn họ gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, Đạo Tổ đều không có xuất hiện ngăn trở.

Nghĩ đến hẳn là sớm có chuẩn bị.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung. "Hai người này cự tuyệt gia nhập Huyền Môn, trở thành thân truyền đệ tử của ta, quả nhiên là vì Trường Sinh Tiên Tông." Hồng Quân âm trầm mặt tự ngữ.

Hết thảy từ lúc hai người bọn họ cự tuyệt chính mình bắt đầu, hắn cũng đã dự liệu được.

Cho dù dự liệu được, vẫn như cũ để hắn trong lòng thập phần nôn nóng.

Đây rõ ràng chính là coi thường ta Đạo Tổ.

Tân tân khổ khổ giảng đạo cho các ngươi, còn tặng cho Hồng Mông Tử Khí.

Cư nhiên còn muốn cùng ta đối đầu.

Thật là đáng chết.

Phẫn nộ qua đi, Hồng Quân bắt đầu suy xét kế sách ứng đối tiếp theo.

Hai người này đều là có nhân quả cực sâu.

Bọn họ gia nhập Trường Sinh Tiên Tông khẳng định là vì lấy Đại Đạo chứng đạo.

Nhưng là chỉ cần bọn họ dám làm như vậy, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ ngăn trở.

Chỉ cần bọn họ nguyên thần ký thác Thiên Đạo, căn bản không có khả năng chuyên tu Đại Đạo.

Điểm này, Lâm Trường Sinh không có khả năng không suy xét đến.

Như vậy ý nghĩa bọn họ gia nhập Trường Sinh Tiên Tông ở đâu?

Nhập Trường Sinh Thiên?

Cũng không có khả năng.

Hồng Quân trong đầu bắt đầu bay nhanh tính toán.

Chẳng lẽ nói Lâm Trường Sinh đã nhìn thấu tệ đoan của Thiên Đạo Thánh Nhân?

Từ đó tìm được biện pháp có thể giải quyết loại tệ đoan này?

Cái ý tưởng này vừa ra, Hồng Quân tức khắc trong lòng kinh hãi.

Nếu thật là như thế, thế cục Hồng Hoang tuyệt đối sẽ đại loạn.

Rốt cuộc là thủ đoạn dạng gì có thể giải quyết loại tệ đoan này?

Không lấy nguyên thần ký thác Thiên Đạo, căn bản không có khả năng thành tựu chân chính Thiên Đạo Thánh Nhân.

Suy tới tính lui, Hồng Quân cũng không nghĩ ra mưu kế của bọn họ.

Cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ. "Bất quản như thế nào, hành động này của bọn họ tuyệt không phải không hề ý nghĩa.

Ta nếu là tiếp tục lấy bất biến ứng vạn biến, sợ là cuối cùng căn bản vô kế khả thi." Hiện giờ, cần thiết lấy tốc độ cực nhanh suy yếu thậm chí hủy diệt thế lực Trường Sinh Thiên.

Quang dựa vào chính mình hoặc là Thái Thanh đám người tuyệt đối không được.

Nhất định phải kéo vào đồng bọn càng thêm cường lực.

Ánh mắt Hồng Quân nhìn về phía phương hướng Bất Chu Sơn.

Vu tộc khoảng thời gian này bế quan không ra, làm hắn phi thường nôn nóng.

Vu tộc đã sớm đứng ở bên phía Trường Sinh Thiên, khẳng định cũng là sớm có chuẩn bị.

Đặc biệt là Thập Nhị Tổ Vu còn đản sinh nguyên thần.

Nếu là để bọn họ tiếp tục phát triển như vậy, đối với Vu Yêu quyết chiến tương lai, khẳng định phi thường bất lợi.

Theo sau ánh mắt Hồng Quân lại nhìn về phía Yêu Đình.

Lấy thực lực Yêu Đình hiện nay, còn thật không nhất định có thể đối kháng được Vu tộc.

Bất quá, đảo là có thể để Yêu Đình tiên phong thử một chút thực lực Vu tộc khoảng thời gian này.

Nghĩ đến đây, Hồng Quân truyền âm cho Đế Tuấn và Thái Nhất.

Để bọn họ làm tốt chuẩn bị xuất kích Vu tộc.

Vốn dĩ Đế Tuấn và Thái Nhất liền dã tâm bừng bừng, hiện tại thành lập Yêu Đình, khí thế đang thịnh.

Đạt được truyền âm của Đạo Tổ, càng là ý chí chiến đấu trở nên cao ngang lên. "Truyền Yêu Hoàng chi lệnh của ta.

Vu tộc đại nghịch bất đạo, lấy Yêu tộc ta làm thức ăn.

Khiêu khích uy nghiêm Yêu Đình ta, nay triệu tập trăm tỷ Yêu tộc, sát hướng Bất Chu Sơn." Thanh âm Đế Tuấn vang vọng tại toàn bộ Yêu Đình.

Nghe thấy vậy, Yêu tộc sôi nổi hò hét gào thét lên.

Bọn họ đã sớm nhìn không quen Vu tộc.

Có mệnh lệnh của Yêu Hoàng, đồng dạng là chiến ý ngang nhiên.

Khoảnh khắc gian, trăm tỷ Yêu tộc cũng đã tập kết xong xuôi. "Tiễu trừ Vu tộc, chiếm cứ Bất Chu Sơn, sát!" Đế Tuấn gào thét một tiếng.

Chương 173

Yêu tộc từ khi thành lập thế lực tới nay, lần đầu tiên chính thức hướng Vu tộc tuyên chiến.

Vu tộc nghe tin sôi nổi bắt đầu phản kích nghênh chiến.

Chỉ là nề hà không có Thập Nhị Tổ Vu xuất hiện, cục thế trực tiếp chính là nghiêng về một phía.

Mỗi một khắc đều có ngàn vạn Vu tộc táng thân dưới tay Yêu tộc. "Nhanh, mau đi thỉnh Tổ Vu!" Đại Vu Hình Thiên vội vàng gào thét lên.

Rất nhanh, Thập Nhị Tổ Vu tại Bàn Cổ Thần Điện bế quan liền thu được tin tức Yêu tộc đại cử tiến công.

Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung nóng nảy nhất, lập tức liền gào thét lên: "Đáng chết Yêu tộc, bọn họ sao dám?

Đạo huynh, còn chờ cái gì, trực tiếp sát đi ra ngoài.

Để đám Yêu tộc này biết Vu tộc chúng ta lợi hại." Các Tổ Vu còn lại nghe vậy sôi nổi đều là sát ý mười phần.

Đế Giang thật sâu nhíu mày, dựa theo tính tình dĩ vãng của hắn tới nói, căn bản không cần bọn họ nói nhiều, trực tiếp liền mang theo Tổ Vu sát đi qua.

Nhưng là hiện nay đản sinh nguyên thần xong, hắn đã học được tự hỏi vấn đề. "Vu tộc chúng ta khoảng thời gian này vẫn luôn thu súc thế lực, lấy tìm kiếm tài nguyên làm chủ.

Đám Yêu tộc này vì sao êm đẹp sát lại đây?" Hậu Thổ nghe vậy, cũng là mở miệng nói: "Sợ là bởi vì Nữ Oa và Thông Thiên gia nhập Tiên Tông." "Nga?

Tiểu muội vì sao nói như vậy?" Đế Giang vội vàng hỏi. "Hai người này đều là thiên mệnh chi nhân, đột nhiên gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, tất nhiên là làm Đạo Tổ Hồng Quân cảm thấy bất an.

Cộng thêm Tổ Vu chúng ta khoảng thời gian này vẫn luôn bế quan, hắn đã ngồi không yên.

Cho nên rất có khả năng là Đạo Tổ để Yêu tộc tới thử chúng ta." Hậu Thổ suy đoán nói. "Tiểu muội nói có lý.

Vậy chúng ta rốt cuộc là chiến hay là không chiến?" Đã liên quan đến Đạo Tổ, tự nhiên là phải cẩn thận một chút.

Hậu Thổ nhìn thoáng qua Tổ Vu, mỗi người đều áp chế một cỗ nộ khí.

Nếu là không chiến, tất nhiên sẽ ở trình độ cực lớn đả kích Vu tộc. "Đạo huynh, ngươi là người đứng đầu Thập Nhị Tổ Vu, tự nhiên là phải nghe theo ý kiến của ngươi.

Thập Nhị Tổ Vu chúng ta bế quan quá lâu, chỉ sợ Yêu tộc đều không biết chỗ lợi hại của chúng ta." Hậu Thổ cười nói. "Ha ha.

Tiểu muội nói rất hay.

Một đám súc sinh lông lá, cư nhiên dám khiêu khích Vu tộc ta, không biết sống chết.

Đi, chúng ta đi giết hắn cái hôn thiên hắc địa." Đế Giang cười to một tiếng.

Rất nhanh, Thập Nhị Tổ Vu liền ra khỏi Bất Chu Sơn, sát hướng về phía tiền tuyến.

Có Thập Nhị Tổ Vu dẫn đầu, Vu tộc tức khắc sĩ khí đại chấn.

Vốn dĩ Vu tộc liên tục bại lui cũng bắt đầu triển khai phản công hung hãn.

Mỗi một ngày đều có vô lượng sinh linh vẫn lạc.

Sát khí chi gian thiên địa cũng bắt đầu trở nên nồng đậm lên. "Đế Giang, đừng có càn rỡ, chúng ta tới gặp ngươi." Thập Nhị Tổ Vu quá mạnh mẽ.

Như nhập chốn không người, vừa ra tay chính là mấy chục vạn Yêu tộc chết dưới tay bọn họ.

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng ngồi không yên.

Mang theo Thập Đại Yêu Thần vọt đi lên.

Thái Nhất dũng mãnh nhất, đỉnh đầu Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung đón Đế Giang liền vọt qua đi.

Hỗn Độn Chung tại dưới tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ của hắn, bị diễn hóa tới cực hạn.

Cư nhiên trực tiếp bao phủ ba bốn Tổ Vu đi vào.

Hắn đây là muốn lấy sức của một người tới đối kháng ba bốn Tổ Vu a.

Dựa theo kịch tình dĩ vãng tới nói, Thái Nhất xác thực có thực lực này.

Bởi vì uy năng Tiên Thiên Chí Bảo thật sự quá khủng bố.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn được xưng là đệ nhất Chuẩn Thánh dưới Thánh Nhân.

Đáng tiếc hiện tại, chỉ có thể nói một câu thác đại.

Đế Giang gào thét một tiếng, đồng dạng tế ra Tiên Thiên Linh Bảo phụ trợ chiến đấu.

Hơn nữa còn là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Khoảng thời gian này, Vu tộc bọn họ đồng dạng cũng tại trong

Trường Sinh Thiên làm nhiệm vụ.

Lấy sức của toàn tộc, cũng là cố ý định chế linh bảo thích hợp cho Thập Nhị Tổ Vu bọn họ sử dụng.

Cơ bản đều là thanh nhất sắc quyền sáo, tấm khiên các loại.

Như vậy vẫn như cũ có thể phát huy ra sức mạnh nhục thân của bọn họ.

Càng đáng sợ chính là, nguyên thần tu vi của bọn họ giờ phút này cư nhiên đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tuy rằng nguyên thần thượng không bằng Thái Nhất.

Nhưng là tại dưới sự gia trì của nhục thân và nguyên thần pháp lực, Thái Nhất đốn cảm thấy không ổn.

Hỗn Độn Chung tuy rằng uy năng không tệ, nhưng là cũng không chịu nổi bốn cái Tổ Vu điên cuồng oanh loạn tạc như vậy.

Không một hồi, cũng đã rơi vào hạ phong.

Không chỉ có như thế, Đế Tuấn và Thập Đại Yêu Thần cũng là bị áp chế gắt gao.

Tùy thời đều có khả năng vẫn lạc tại đây. "Ha ha, Đế Tuấn súc sinh, hôm nay chính là thời khắc Yêu tộc ngươi phúc diệt." Đế Giang càng đánh càng hăng, lại có mấy chiêu, là có thể oanh sát Thái Nhất!

Đế Tuấn trong lòng thầm lo lắng, đáng chết.

Đám Vu tộc này nguyên thần tăng lên cũng quá nhanh đi.

Pháp thể song gia thành, bọn họ căn bản không phải đối thủ.

Ngay tại lúc này, mấy đạo độn quang do xa cập gần cấp tốc đuổi tới. "Đế Tuấn Thái Nhất, chúng ta đi đến trợ ngươi!" Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân tùy thời chú ý chiến trường Vu Yêu. "Không ngờ nguyên thần Vu tộc thế nhưng tráng đại tới loại tình trạng này.

Đặc biệt là Hậu Thổ, nguyên thần thế nhưng đã viên mãn.

Từ đạo vận trên người nàng tới xem, cư nhiên đã cảm ngộ tu luyện Đại Đạo." Hồng Quân nhíu mày.

Không ngờ Vu tộc vẫn luôn quy súc tại Bàn Cổ Thần Điện không ra, cư nhiên có được chiến lực khủng bố bực này.

Đám Yêu tộc Đế Tuấn và Thái Nhất hoàn toàn không phải đối thủ của bọn họ.

May mắn chính mình lâm thời nảy lòng, muốn thử một chút thực lực Vu tộc.

Nếu không, để bọn họ vẫn luôn tu luyện đi xuống, sợ là sẽ xảy ra đại sự.

Bất quá Yêu tộc lúc này nguy rồi, may mắn đã sớm có chuẩn bị.

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh chỉ là nhìn thoáng qua Vu Yêu đại chiến, liền thu hồi ánh mắt.

Mặc kệ là Yêu tộc muốn phúc diệt Vu tộc, hay là Đạo Tổ Hồng Quân tính toán.

Lấy thực lực Yêu tộc trước mắt, không có khả năng là đối thủ của Vu tộc.

Bất quá Đạo Tổ cư nhiên phái mấy người này nhúng tay, xem ra quả nhiên là gấp gáp.

Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười, theo sau truyền âm vài câu, liền không hề đi quản.

Đây chỉ là Vu Yêu đại chiến lần đầu tiên thôi.

Còn chưa tới thời điểm bùng nổ quyết chiến.

Vu Yêu chiến trường.

Đế Tuấn cùng một chúng Yêu tộc đại năng đã thân ở hiểm cảnh.

Lại không có thủ đoạn khác, sợ là phải vẫn lạc tại đây.

Vừa lúc này, bốn đạo độn quang từ xa tới gần đuổi lại đây.

Chờ đến khi Đế Tuấn nhìn rõ bốn người, tức khắc mắt lộ vẻ vui mừng. "Thái Thanh đạo hữu.

Nguyên Thủy đạo hữu.

Tiếp Dẫn đạo hữu.

Chuẩn Đề đạo hữu.

Chương 174

Còn thỉnh trợ ta." Đế Tuấn vội vàng cầu viện nói.

Bốn người gật đầu.

Bọn họ vốn dĩ là thu được chỉ thị của Đạo Tổ, lúc này mới chạy tới chi viện.

Không ngờ Vu tộc đã cường thịnh tới tình trạng này.

Bọn họ cũng là không chút nương tay.

Chuẩn Thánh viên mãn khí thế trực tiếp bộc phát ra.

Phân biệt ngự sử Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo giúp đỡ bọn người Đế Tuấn, Thái Nhất giải vây.

Có bốn người gia nhập, tức khắc cục thế chậm rãi bị xoay chuyển lại đây.

Đặc biệt là Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề, đối với linh bảo của các Tổ Vu có tác dụng khắc chế nhất định.

Thất Bảo Diệu Thụ tản mát ra thất sắc lưu ly chi quang, không gì không xoát.

Các Tổ Vu đối với sự khống chế linh bảo giảm đi thật lớn, điều này dẫn tới uy năng cũng hạ thấp không ít.

Tốt!

Đế Tuấn cùng một chúng Yêu tộc tức khắc áp lực giảm đi.

Bắt đầu phản công Vu tộc.

Chiến trường cục thế nháy mắt phát sinh biến hóa.

Nếu là tiếp tục như vậy đi xuống, chỉ sợ Vu tộc sẽ lạc bại.

Ngay tại lúc này, lại có bốn đạo độn quang từ bốn phương hướng bất đồng bay tới.

Chờ nhìn rõ người tới, ánh mắt đám người Thái Thanh không khỏi âm trầm xuống. "Thông Thiên, ngươi đây là muốn cùng chúng ta là địch sao?" Người tới chính là Thông Thiên, Nữ Oa, Phục Hy còn có một Minh Hà.

Bốn người này đương nhiên cũng là thu được truyền âm của Lâm Trường Sinh, lúc này mới tới chi viện Vu tộc.

Ba người còn lại đều là một viên của Trường Sinh Tiên Tông, rất dễ hiểu.

Minh Hà có thể tới đảo là có chút làm người ta ngoài dự đoán.

Không có biện pháp, hắn nếu lựa chọn buông tha Hồng Vân, chính là trạm đội Trường Sinh Đạo Tôn.

Cho nên có thể chạy tới cũng giải thích đến thông. "Hai vị đạo huynh, ta hiện tại nãi là Phó Tông Chủ của Trường Sinh Tiên Tông.

Tông Chủ có lệnh, ta tự nhiên không dám cự tuyệt.

Chỉ cần hai vị đạo huynh không ra tay, ta cũng sẽ không ra tay." Thông Thiên nhàn nhạt nói. "Thông Thiên, ngươi cho rằng gia nhập Trường Sinh Tiên Tông là có thể siêu việt chúng ta sao?

Hôm nay ta liền phải lĩnh giáo một chút thực lực vị Phó Tông Chủ ngươi." Nguyên Thủy phẫn nộ gầm nhẹ một tiếng, trực tiếp hướng về phía Thông Thiên phóng đi.

Tam Bảo Ngọc Như Ý dưới pháp lực quán chú của hắn, đánh về phía Thông Thiên.

Thông Thiên chút nào không hoảng hốt, Thanh Bình Kiếm thượng bộc phát ra kiếm ý cường hoành, cùng Nguyên Thủy chiến đến cùng

nhau.

Thông Thiên chung quy vẫn là quá để ý huynh đệ chi tình.

Nếu không, trực tiếp bày ra Tru Tiên Tứ Kiếm.

Có đám người Phục Hy phụ trợ, bốn người này căn bản trốn không thoát.

Bất quá cho dù không vận dụng Tru Tiên Tứ Kiếm, Nguyên Thủy cũng không thể nề hà Thông Thiên. "Thái Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, giữa chúng ta còn muốn giao thủ sao?" Phục Hy nhìn đối thủ cũ quen thuộc cười nói. "Đạo hữu sẽ không lại là mang theo Ngũ Hành Kiếm Trận đi tới đi?" Thái Thanh Lão Tử nhàn nhạt hỏi.

Nếu là có Ngũ Hành Kiếm Trận ở đây, vậy căn bản liền không có tất yếu động thủ. "Lần này đảo là không có.

Ý tứ của Tông Chủ là để ta và đạo hữu hảo hảo luận đạo một phen, đối với thực lực cũng có tác dụng ma luyện." Phục Hy nói. "Vậy liền lĩnh giáo thực lực Phục Hy Phó Tông Chủ." Thái Thanh Lão Tử cũng không vô nghĩa.

Tế ra Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp liền đánh qua.

Phục Hy thấy thế, nhẹ nhàng cười.

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ đồng dạng bay ra.

Tông Chủ lần này làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, nếu để hắn tới, sao lại có thể không suy xét đến kiện Công Đức Chí Bảo này ni.

Nhìn thấy Thái Cực Đồ, Thái Thanh Lão Tử càng là phẫn nộ.

Đây vốn là Tiên Thiên Chí Bảo thuộc về hắn.

Hiện tại chẳng những ở trong tay Phục Hy, còn dùng để đối phó chính mình.

Công Đức Chí Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo không ngừng va chạm, truyền ra từng trận thanh âm nổ vang. "Nữ Oa đạo hữu, nếu như thế, ngươi và ta cũng tỷ thí một phen đi." Tiếp Dẫn cười nói.

Tế ra Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đánh qua.

Nữ Oa thanh lãnh vô cùng, tế ra Hồng Tú Cầu cũng là đánh đi ra ngoài.

Hồng Tú Cầu uy năng cực đại, ai trúng liền chết.

Cho nên Tiếp Dẫn cũng là chút nào không dám đại ý.

Chuẩn Đề nhìn về phía Minh Hà, nhất thời cân nhắc không chuẩn.

Minh Hà tồn tại cảm cực thấp, lại không thấy hắn ra tay, cho nên đối với chi tiết của hắn biết cũng không nhiều.

Bất quá Chuẩn Đề vẫn là từ trên người hắn cảm nhận được uy hiếp. "Minh Hà đạo hữu, ngươi và ta giai là phụng mệnh đi tới, tỷ thí một phen là được." Chuẩn Đề tìm cho chính mình một con đường lui.

Minh Hà nghe vậy, gật đầu.

Cộng sinh pháp bảo bay ra.

Trong vỏ kiếm huyết hồng sắc cắm song kiếm.

Rõ ràng là chứng đạo pháp bảo Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm của hắn.

Một lục một bạch.

Trên kiếm khí hàm chứa sát khí đặc hữu của Huyết Hải.

Nguyên thần một khi dính vào, rất khó trừ bỏ.

Minh Hà vừa ra tay, Chuẩn Đề tức khắc áp lực đại tăng.

Không ngờ một Minh Hà không chớp mắt, cư nhiên có bảo bối như thế.

Quả nhiên không thể coi khinh Hồng Hoang đại năng a.

Chuẩn Đề thu hồi tâm tư, bắt đầu chuyên tâm đối địch.

Một cái này, đám chi viện Thái Thanh sôi nổi bị cản lại.

Vu Yêu đại chiến lần nữa về tới khởi điểm. "Ha ha, súc sinh lông lá, ta đảo muốn nhìn xem lần này các ngươi còn có thủ đoạn gì.

Chuẩn bị chịu chết đi." Đế Giang phát ra tiếng gầm thét chấn thiên. "Đạo huynh." Thái Nhất pháp lực có chút thiếu hụt hô. "Yêu tộc sở chúc, nghe ta chỉ lệnh, kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đế Tuấn hiểu ý tứ của Thái Nhất, cũng chỉ đành kết ra trận pháp bực này mới có thể cùng Vu tộc kháng hành.

Mấy ức Yêu tộc nghe vậy, sôi nổi bắt đầu kết trận.

Không biết vì sao, trong lòng Đế Tuấn vẫn như cũ có loại dự cảm không tốt.

Tuy rằng Đạo Tổ giúp bọn họ cường hóa uy năng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Lần này có nhiều Yêu tộc ở đây như thế, uy năng đại trận so với lần trước tuyệt đối muốn tăng lên mấy vạn lần.

Nhưng là Vu tộc thật sự liền không có hậu thủ sao?

Đạo Tổ và Đạo Tôn so đấu, tựa hồ vẫn luôn đều ở vào hạ phong a.

Nếu là lần này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại lần nữa thất bại, kết cục kia có thể liền phi thường thê thảm a.

Nói không chừng liền phải thân tử đạo tiêu tại nơi này.

Nhưng là giờ phút này hắn đã thân bất do kỷ.

Nếu là không kết hạ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Yêu tộc vẫn

như cũ tất bại.

Không có biện pháp, chỉ có đánh cược một lần!

Sau khi Đế Tuấn hô lớn kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, các đại năng Yêu tộc thoát ly chiến trường, phân biệt đứng vào những vị trí huyền diệu.

Bọn họ lần lượt lấy ra Tinh Thần Phiên.

Ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên đã qua Đạo Tổ luyện chế lại không ngừng huy vũ.

Chương 175

Ba trăm sáu mươi lăm ngôi chủ tinh ở vực ngoại tinh không bạo phát ra tinh quang thôi xán, trút xuống nhân gian.

Hồng Hoang đại lục lúc này hoàn toàn bị tinh quang màu bạc thanh lãnh bao trùm.

Ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh trụ tiếp thiên liên địa, khủng bố vô cùng, so với lần trước tại Bồng Lai Tiên Đô còn cường thịnh hơn vô số lần.

Đây chính là Tinh Thần Phiên sau khi được luyện chế lại, đã có thể dẫn động và chịu đựng tinh lực cực lớn.

Chỉ riêng ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh trụ này cũng có thể dễ dàng diệt sát cường giả Chuẩn Thánh sơ kỳ, Chuẩn Thánh trung kỳ.

Theo sau là một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, dẫn động tinh lực của một vạn bốn ngàn tám trăm ngôi phó tinh.

Tinh lực của chủ tinh và phó tinh dung hợp vào một chỗ, chiếu sáng cả Bất Chu Sơn.

Tinh lực màu ngân bạch đã hoàn toàn hóa thành thực chất.

Vô số sơn xuyên danh trạch dưới sự chiếu rọi của tinh lực, nhao nhao chịu không nổi mà hóa thành bột mịn.

Ba động diệt thế kinh động Hồng Hoang chúng sinh.

Đại trận này nếu bạo phát toàn bộ uy năng, lại sẽ có vô lượng sinh linh vẫn lạc trong kiếp nạn này.

Nhiên nhi, đây vẫn chưa phải là toàn bộ uy năng của Chu Thiên

Tinh Đấu Đại Trận.

Hàng trăm tỷ Yêu tộc thần ma toàn bộ đem pháp lực thâu nhập vào trong đại trận, triệt để dung hợp cùng Chu Thiên tinh lực.

Uy lực và uy thế hạo hãn vô biên.

Trận pháp này đã hoàn toàn tương dung cùng không gian, có thể khóa chặt bất kỳ địa phương nào, bạo phát ra một kích hủy thiên diệt địa.

Ngay cả một chúng Chuẩn Thánh viên mãn như Thái Thanh cũng tạm thời đình chỉ đấu pháp. "Uy thế thật khủng bố, ba động này đã vượt qua Chuẩn Thánh viên mãn." "Tuy rằng chưa đạt tới Thiên Đạo Thánh Nhân nhất kích, nhưng cũng chênh lệch không bao nhiêu." Thái Thanh Lão Tử kinh cụ nhìn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đánh tiếp như vậy, e là Bất Chu Sơn cũng khó mà thừa thụ. "Đạo Tổ thật là thủ đoạn tốt." Phục Hy cười lạnh một tiếng.

Hắn đương nhiên nhìn ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận này đã được gia cường, nếu không tuyệt đối không thể nào có uy năng như thế. "Đế Giang, các ngươi chịu chết đi." Nhìn thấy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể bạo phát uy năng khủng bố như thế, Đế Tuấn cũng là lòng tin tăng đại. "Súc sinh lông lá, ngươi đắc ý quá sớm rồi." "Kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận." Đế Giang nộ hống một tiếng.

Bàn Cổ tinh huyết trong cơ thể bị dẫn động.

Mười hai đạo thần trụ vĩnh hằng bất diệt trùng tiêu hội tụ nơi thiên khung.

Vô cùng sát khí và Tiên Thiên Linh Khí bị điên cuồng hấp thu.

Một tôn thao thiên cự ảnh như Nguyên Thần Thần Ma xuất hiện trong hư không.

Đầu đỉnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ.

Chính là Bàn Cổ Chân Thân!

So với lần trước, Bàn Cổ Chân Thân lần này nhiều hơn chút linh động.

Không còn là sát khí thông thiên, tràn ngập bạo ngược. "Khai Thiên!" Đế Giang nộ hống một tiếng.

Cự phủ trong tay Bàn Cổ Chân Thân phảng phất tràn ngập vô thượng Đại Đạo áo nghĩa.

Một búa chém xuống, phảng phất liên thông Hỗn Độn đều muốn bị trảm khai.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận được Đạo Tổ gia cường, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đồng dạng được Đạo Tôn gia cường.

So sánh dưới, Thập Nhị Tổ Vu nãi là Bàn Cổ tinh huyết sở hóa, uy năng Bàn Cổ Chân Thân dẫn động muốn vượt xa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đặc biệt là Bàn Cổ Chân Thân này sau khi hấp thu Tiên Thiên Linh Khí, đã tràn ngập linh động, cộng thêm Khai Thiên áo nghĩa, một kích này đã hoàn toàn vượt qua Thiên Đạo Thánh Nhân nhất kích.

Cho dù là Hồng Quân ở đây, cũng không dám thác đại.

Khai Thiên một búa trảm hạ.

Tinh trụ do vô lượng tinh lực hình thành không ngừng dao động.

Vô lượng tinh lực trong nháy mắt bị tiêu diệt hóa thành bột mịn.

Pháp lực của trăm tỷ Yêu tộc thần ma đều bị rút sạch, nhưng vẫn như cũ vô tế vu sự.

Một búa này quan tuyệt Hồng Hoang, khai thiên tích địa. "Oanh long!" Một tiếng vang thật lớn.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vào giờ khắc này bị triệt để phách khai.

Mất đi đại trận, hàng tỷ vạn Yêu tộc nhao nhao chịu không nổi dư uy Khai Thiên Thần Phủ tàn dư mà bạo liệt ra.

Đế Tuấn cùng Thái Nhất và một chúng Yêu tộc đại năng chỉ có thể kinh cụ tế xuất linh bảo.

Dư uy ba động của hai đại trận bạo phát thế nhưng trực tiếp đem Bất Chu Sơn chém đứt!

Giờ khắc này, toàn bộ Hồng Hoang phảng phất lâm vào trong đêm tối.

Thiên trụ băng tháp.

Hỗn Độn chi khí điên cuồng áp bách Hồng Hoang đại lục.

Vô lượng cương phong điên cuồng tàn phá bừa bãi mỗi một góc đại lục.

Phong thủy địa hỏa không ngừng phun trào.

Nước của hải dương hồ bạc đảo quán vào Hồng Hoang.

Diệt thế chi tai to lớn bao trùm toàn bộ Hồng Hoang.

Không nghĩ tới, bản tiến hóa của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận va chạm cư nhiên trực tiếp chém đứt Bất Chu Sơn.

So với dĩ vãng, thời điểm này tuy rằng sớm hơn, nhưng cũng tình hữu khả nguyên.

Dựa theo dĩ vãng kịch tình tới nói, Bất Chu Sơn nãi là Cộng Công

húc đoạn.

Lúc này mới dẫn đến Vu tộc và Yêu tộc quyết chiến, vô pháp sử dụng hoàn chỉnh Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Cuối cùng mới sẽ lưỡng bại câu thương.

Mà hiện tại, Cộng Công các loại Thập Nhị Tổ Vu đang tại Bàn Cổ Thần Điện tu luyện, phân biệt đản sinh ra Nguyên Thần.

Lại phát sinh loại sự tình này đã là không thể nào.

Bắc Hải Huyền Quy phải chết, đây là Thiên Đạo thiết định.

Như vậy mới có thể tăng cường Thiên Đạo.

Cho nên, Hồng Quân để Đế Tuấn Thái Nhất giết hướng Bất Chu Sơn.

Một mặt là vì Vu tộc thực lực.

Mặt khác tự nhiên cũng là trước thời hạn chém đứt Bất Chu Sơn.

Hiện nay thực lực Trường Sinh Tiên Tông khiến hắn không thể không làm ra thay đổi.

Cần phải sớm gia cường thực lực Thiên Đạo.

Bất quá giờ phút này, vẫn là phải cứu Đế Tuấn Thái Nhất trước tiên.

Uy năng Khai Thiên Thần Phủ một kích còn chưa kết thúc, nếu không ra tay, bọn hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bỗng nhiên, tử khí đông lai ba vạn dặm.

Pháp tắc kim kiều xuất hiện trong hư không, chiếu sáng hắc ám.

Chính là Đạo Tổ Hồng Quân.

Chỉ thấy Hồng Quân sắc mặt ngưng trọng đánh ra Thiên Đạo nhất kích, hóa giải một kích Khai Thiên của Bàn Cổ Thần Phủ.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận giải trừ. "Vu Yêu hai tộc, bởi vì các ngươi đại chiến, dẫn đến Bất Chu Sơn băng tháp." "Hồng Hoang sinh linh đồ thán, còn không kịp thời hối lỗi dừng tay." "Từ hôm nay trở đi, Vu tộc quản đất, Yêu tộc quản trời, nước sông không phạm nước giếng." Thanh âm không thể nghi ngờ của Đạo Tổ Hồng Quân truyền đến. "Cẩn tuân Đạo Tổ chi ý." Đế Tuấn cùng một chúng Yêu tộc thở dài một hơi nói.

Đế Giang bọn người nhìn thoáng qua Đạo Tổ, không nói gì.

Hồng Quân cũng không đi quản bọn hắn, nhìn thoáng qua Nữ Oa bọn người, biến mất ở chân trời.

Nữ Oa nhìn Hồng Hoang đại lục như tai họa diệt thế, trong lòng không đành lòng.

Nàng lấy ra Ngũ Thải Thạch và Cửu Thiên Tức Nhưỡng của mình, bắt đầu vá trời.

Thái Thanh Lão Tử cũng là tâm có sở cảm, bay về phía Bắc Hải.

Không bao lâu, liền đi tới Bắc Hải, tìm được Huyền Quy. "Bắc Hải Huyền Quy, Bất Chu Sơn băng tháp, cần trảm tứ chi ngươi chống trời." Thái Thanh Lão Tử lãng thanh nói. "Ngày này rốt cục đến rồi sao?

Ta có thể giải thoát rồi." Bắc Hải Huyền Quy trồi lên mặt biển, nhẹ nhõm nói.

Tại Trường Sinh Thiên, Bắc Huyền yên lặng nhìn chăm chú một màn này.

Hắn nãi là bản nguyên của Bắc Hải Huyền Quy sở hóa, tương đương với hậu đại của Bắc Hải Huyền Quy.

Giờ phút này trong lòng không khỏi có chút thất lạc cùng phẫn hận.

Chương 176

Nhưng hắn cũng biết đây chính là kết cục tốt nhất của Bắc Hải Huyền Quy.

So với vĩnh viễn bị vây ở Bắc Hải không thể hóa hình, như vậy mới có thể để hắn giải thoát. "Hảo hảo tu luyện đi.

Chờ thực lực ngươi siêu việt hết thảy, liền có thể triệt để chúa tể vận mệnh của chính mình." Lâm Trường Sinh không biết từ lúc nào xuất hiện bên cạnh Bắc Huyền. "Đạo Tôn, ta hiểu được." Bắc Huyền hít sâu một hơi nói.

Lâm Trường Sinh gật gật đầu.

Hồng Hoang tẩu thế tuy rằng đang phát sinh thay đổi, nhưng tựa hồ lại cái gì cũng chưa biến a.

Vu Yêu một trận chiến, Bất Chu Sơn bị chém đứt, thiên trụ băng tháp.

May mắn Nữ Oa kịp thời sử dụng Ngũ Thải Thạch và Cửu Thiên Tức Nhưỡng vá trời.

Lúc này mới đem đầy trời cương phong cùng Hỗn Độn chi khí ngăn cách bên ngoài Hồng Hoang.

Thái Thanh Lão Tử lại chém xuống bốn chân Bắc Hải Huyền Quy một lần nữa chống trời, cuối cùng cũng đem bầu trời nghiêng lệch chống lên. "Chúng ta đi." Đế Tuấn cùng Thái Nhất mang theo Yêu tộc còn sót lại rời đi Bất Chu Sơn.

Đế Giang cùng một chúng Vu tộc cũng không muốn ở lâu, lần nữa trở lại trong Bàn Cổ Thần Điện.

Vu Yêu chi chiến đã hạ màn, Thái Thanh bốn người cũng vô tâm

tái chiến.

Lúc vừa chuẩn bị rời đi, bị Phục Hy ngăn lại. "Phục Hy, ngươi đây là muốn phân sinh tử sao?" Thái Thanh Lão Tử âm trầm hỏi. "Tự nhiên không phải.

Ta thấy Ly Địa Diễm Quang Kỳ trong tay Thái Thanh đạo hữu không tệ, không biết có thể tặng cho tại hạ hay không?" Phục Hy cười hỏi.

Cái Ngũ Phương Kỳ này tự nhiên là nhiệm vụ Tông chủ giao phó lần này. "Phục Hy, ngươi chớ có khinh người quá đáng." Thái Thanh Lão Tử phẫn nộ nói.

Linh bảo trong tay hắn căn bản không nhiều.

Lại mất đi một cái Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng sẽ để hắn đau lòng vô cùng. "Lần trước Tu Di Sơn bị năm vị đại phá Ngũ Hành Kiếm Trận, Phục Hy ta trong lòng cũng là buồn bực vô cùng.

Nếu là như thế, chi bằng ta lại bày xuống Ngũ Hành Kiếm Trận, năm vị lại thử một lần như thế nào?" Phục Hy ung dung nói.

Thái Thanh Lão Tử nghe vậy, trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Uy hiếp, đây là uy hiếp.

Không có Tiên Thiên Chí Bảo tại đây, bọn hắn phải làm thế nào phá trận.

Trường Sinh Tiên Tông khinh người quá đáng! "Hy vọng đạo hữu nhớ kỹ nhân quả hôm nay." Cuối cùng Thái Thanh Lão Tử lấy ra Ly Địa Diễm Quang Kỳ ném cho Phục Hy.

Mấy người còn lại cũng nhao nhao đi theo rời đi. "Lần này đa tạ Minh Hà đạo hữu xuất thủ." Phục Hy lúc này mới cười nói với Minh Hà. "Phục Hy Phó tông chủ quá lời." Minh Hà vội vàng nói.

Phục Hy gật gật đầu, nhìn thoáng qua tiểu muội, sau đó trở lại Trường Sinh Tiên Tông. "Tông chủ, may mắn không làm nhục mệnh." Phục Hy đem Ly Địa Diễm Quang Kỳ đưa cho Lâm Trường Sinh. "Truyền văn Ngũ Phương Kỳ có thể bố trí Ngũ Hành Đại Trận.

Uy năng thao thiên, có thể đồng thời vây khốn năm vị Thánh Nhân." Lâm Trường Sinh cười nói. "Tông chủ tu vi quan tuyệt Hồng Hoang, ngộ tính kinh người, định nhiên là có thể lĩnh ngộ ra Ngũ Hành Đại Trận." Phục Hy nói.

Lâm Trường Sinh gật gật đầu, tiếp theo bắt đầu cảm ngộ Ngũ Hành pháp trận.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung. "Không nghĩ tới Vu tộc trưởng thành đến tình trạng như thế.

Nếu tiếp tục mặc kệ, e là Vu Yêu đại chiến, Yêu tộc sẽ toàn tuyến hội bại." Hai lần đều là Hồng Quân xuất hiện mới cứu được Đế Tuấn.

Không thể lại tiếp tục như vậy.

Nghĩ tới đây, Hồng Quân gọi Đế Tuấn tới. "Đạo Tổ." Đế Tuấn trải qua trận chiến này, đã có chút ý chí tinh thần sa sút.

Vốn tưởng rằng kiến lập Yêu Đình, hội tụ khí vận, Yêu tộc bọn hắn có thể chúa tể thiên địa.

Không nghĩ tới vẫn là bị Vu tộc dễ dàng nghiền ép. "Vu tộc biến số quá lớn, hết thảy các thứ này trách không được ngươi.

Ta gọi ngươi tới, là muốn đem vật này ban cho ngươi." Hồng Quân nói xong, đem Hồng Mông Tử Khí lấy ra. "Hồng Mông Tử Khí!" Đế Tuấn nhìn thấy về sau, vẻ mặt chấn kinh.

Không phải nói chỉ có bảy đạo Hồng Mông Tử Khí sao?

Cuối cùng một đạo Hồng Mông Tử Khí hắn phái Thái Nhất và Côn Bằng đi chặn giết Hồng Vân, lại mất đi tung tích.

Chẳng lẽ là bị Đạo Tổ thu đi rồi? "Không sai.

Vu tộc đản sinh Nguyên Thần, lại đầu kháo Trường Sinh Tiên Tông, cực có khả năng sẽ lấy một loại phương thức khác thành thánh.

Cho nên vì tránh cho Yêu tộc phúc diệt, đạo Hồng Mông Tử Khí này ban cho ngươi.

Tịnh thả ngô còn sẽ nếm thử câu thông Thiên Đạo, hạ xuống càng nhiều Hồng Mông Tử Khí, trợ giúp các ngươi Yêu tộc." Hồng Quân thản nhiên nói.

Tuy rằng đản sinh Hồng Mông Tử Khí đối với Thiên Đạo là một cái cực lớn tổn hao.

Nhưng là Đế Tuấn bọn hắn Nguyên Thần ký thác tại hư không cũng là có thể trợ giúp Thiên Đạo khôi phục.

Vì cam đoan Hồng Hoang tẩu thế, Thiên Đạo nghĩ đến cũng chỉ có thể đồng ý. "Đa tạ Đạo Tổ." Đế Tuấn ánh mắt cuồng nhiệt nói, quét sạch vẻ âm u trước đó. "Ân, ngươi thả đi thôi." Hồng Quân nói.

Đế Tuấn cầm Hồng Mông Tử Khí rời đi Tử Tiêu Cung.

Chờ đến hắn trở lại Yêu Đình, Yêu tộc cao tầng tại biết được tin tức này về sau, đồng dạng cũng là hưng phấn không thôi.

Chỉ cần Yêu tộc có thể tiên một bước thành thánh, Vu tộc không đáng để lo.

Cứ như vậy, Vu tộc muốn hưu dưỡng sinh tức, Yêu tộc muốn dẫn đầu thành thánh.

Hồng Hoang thiên địa ở giữa lại lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Hồng Hoang bất ký niên.

Trong nháy mắt mấy vạn năm thời gian trôi qua.

Một ngày này, Lâm Trường Sinh cũng là mở hai mắt ra. "Không tệ.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận đã cảm ngộ ra." Số vạn năm thời gian này, hắn một mực tại cảm ngộ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Trong truyền thuyết Ngũ Hành Đại Trận có thể xếp tại Hồng Hoang thập đại trận pháp chi liệt.

Cho đến khi cảm ngộ ra, Lâm Trường Sinh mới biết được Ngũ Hành Đại Trận xác thực đảm đương nổi cái bài danh này.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận do Ngũ Phương Kỳ tạo thành.

Một khi bố trí thành trận pháp, đồng dạng không có trận pháp không gian.

Vô biên vô tế, vô ngân vô giới.

Cho dù là Dương Mi Đại Tiên xông vào Ngũ Hành Đại Trận, dùng Không Gian Pháp Tắc đào tẩu, y nguyên trốn không thoát Ngũ Hành Đại Trận.

Ngũ Hành Đại Trận triệt để dung nhập thiên địa, hấp thu Ngũ Hành chi khí trong thiên địa làm việc cho mình, câu thông Thiên Đạo pháp tắc Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ.

Muốn phá trận, phi năm vị Thánh Nhân hợp lực khó mà phá được. "Ngược lại là có thể để Ngộ Đạo bọn hắn đến thử một chút." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó đối với Ngộ Đạo bọn người truyền âm.

Ngộ Đạo vừa nghe, lập tức tổ chức mười lăm thân truyền, muốn thí nghiệm trận pháp.

Thời gian qua trải qua tu luyện, Ngộ Đạo tu vi đã thẳng tới Hỗn

Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Còn lại thân truyền đệ tử cũng đều đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Trên thực lực đã là phi thường cường hãn.

Đáng tiếc Phục Hy đang bế tử quan, bằng không mà nói, ngược lại là có thể đem hắn cũng kéo vào trong trận pháp. "Ngũ Hành Đại Trận, khởi." Lâm Trường Sinh đem Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ phao nhập không trung.

Lập tức Ngũ Phương Kỳ dẫn động năm loại pháp tắc, hóa thành Thanh Hoàng Xích Hắc Bạch ngũ sắc chi quang biến mất trong thiên địa.

Ngũ Hành chi khí đem Ngộ Đạo cùng các đệ tử bao trùm ở trong đó, ngăn cách ngoại giới thần niệm, để bọn hắn không cách nào dò xét. "Trận pháp này liền thành?

Chương 177

Cảm giác không có bao lớn uy năng a." Ngộ Đạo có chút nghi hoặc nói. "Đạo Tôn xuất thủ trận pháp, há lại sẽ dễ dàng như vậy." Ngộ Đạo đinh chúc nói.

Tiếp theo, mặc cho mười lăm thân truyền thi triển thần thông oanh kích như thế nào, hay là nếm thử rời đi khu vực này, đều là không có bất kỳ hiệu quả nào.

Cho dù là Tiên Thiên Chí Bảo trong tay bọn họ cùng xuất hiện, đều không thể phá trừ trận pháp.

Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng, thu hồi Ngũ Phương Kỳ.

Đối với đại trận uy năng cũng coi là có một cái sơ bộ hiểu rõ.

Bất quá Ngũ Phương Kỳ câu thông chính là pháp tắc chi lực.

Đối với Thiên Đạo Thánh Nhân tới nói, phá trừ tương đối đơn giản một chút.

Nên đem trận pháp cải tiến, câu thông Đại Đạo chi lực, như vậy vây khốn Thánh Nhân sẽ càng nhiều.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh bắt đầu cải tiến trận pháp.

Tu luyện vô tuế nguyệt.

Trong nháy mắt, thời gian trôi qua tiếp cận trăm vạn năm.

Một ngày này, Thiên Đạo chấn động, phong quyển vân dũng.

Một cỗ cường đại chí cực khí tức quét ngang toàn bộ Hồng Hoang.

Bình tĩnh trăm vạn năm lâu Hồng Hoang, lại lần nữa bởi vì một cỗ

cường hoành uy áp bị bừng tỉnh.

Giờ khắc này, tất cả ánh mắt đều nhìn về hướng Trường Sinh Thiên.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung. "Lại là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp bậc uy áp.

Xem ra hẳn là Phục Hy thành công." Hồng Quân sắc mặt có chút âm trầm lẩm bẩm nói.

Một cái Trường Sinh Đạo Tôn cũng đã đủ hắn đau đầu, hiện tại lại thêm một cái Phục Hy.

Thật sự là để hắn có chút đau đầu.

Chủ yếu nhất là, Nữ Oa vẫn là để hắn phi thường lo lắng.

Dựa theo đạo lý tới nói, Nữ Oa không sai biệt lắm cũng nên công đức thành thánh.

Nhưng là đến bây giờ còn không có động tĩnh.

Sẽ không phải là thật cùng Trường Sinh Tiên Tông tại mưu đồ cái gì chứ.

Nữ Oa nếu là không thể thành thánh, Thái Thanh bọn người thành thánh thời cơ cũng sẽ không tới.

Tuy rằng nóng vội, nhưng là trước mắt Hồng Quân cũng vô kế khả thi.

Nếu là Nữ Oa xuất quan còn chưa lựa chọn công đức thành thánh mà nói, vậy thì cần nhắc nhở một chút nàng.

Côn Luân Sơn. "Đạo huynh, tuy rằng dung hợp Hồng Mông Tử Khí, nhưng là vì sao từ đầu đến cuối cảm thụ không đến thành thánh thời cơ?" Nguyên Thủy có chút nôn nóng nói.

Phục Hy chứng đạo để hắn càng thêm cấp thiết. "Nguyên Thủy, an tâm chớ vội.

Phàm sự giảng cứu cơ duyên, điều này nói rõ cơ duyên của chúng ta còn chưa tới." Thái Thanh Lão Tử nhìn thoáng qua Trường Sinh Thiên phương hướng, một lần nữa nhắm hai mắt lại.

Yêu Đình. "Không nghĩ tới Trường Sinh Thiên lại có người chứng đạo.

Cũng không biết đạo huynh có thể thành công hay không." Thái Nhất nhìn về hướng Đế Tuấn bế quan có chút lo lắng.

Bất Chu Sơn Bàn Cổ Thần Điện. "Không hổ là Đạo Tôn.

Lại có một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả." Đế Giang cùng các Tổ Vu đều bị bừng tỉnh. "Cũng không biết thành thánh thời cơ của chúng ta ở nơi nào." Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung thở dài. "Đạo Tôn không phải đã nói, đều tại trên người tiểu muội.

Như hôm nay tiểu muội đã bế tử quan, rất có khả năng chính là đang đột phá cảnh giới.

Thời cơ của chúng ta cũng rất nhanh sẽ tới." Đế Giang an ủi các Tổ Vu còn lại nói.

Tây Phương Tu Di Sơn. "Thời đại thay đổi a.

Đã hoàn toàn là thời đại của Thánh Nhân rồi." Tiếp Dẫn thở dài. "Sư huynh, nếu là còn không thể thành thánh, chúng ta lại làm sao có thể cùng Trường Sinh Thiên kháng tranh?" Chuẩn Đề đồng dạng lo lắng hỏi. "Sư đệ, Đạo Tổ khẳng định so với chúng ta càng gấp.

Không cần lo lắng, đã đem Hồng Mông Tử Khí ban cho chúng ta, chúng ta tất nhiên sẽ thành thánh.

Chỉ cần một cái thời cơ mà thôi." Tiếp Dẫn nói.

Trường Sinh Thiên.

Toàn bộ Trường Sinh Tiên Tông đều sôi trào. "Là Phục Hy Phó tông chủ.

Hắn rốt cục xông phá bình cảnh cuối cùng." Ngộ Đạo cùng các đệ tử nhao nhao xuất quan, hưng phấn nhìn chăm chú Tông môn khí vận kim liên.

Đóa kim liên này cũng là bởi vì Phục Hy chứng đạo, lại lần nữa bắt đầu điên cuồng trán phóng.

Khí vận chi lực trở nên càng thêm nồng đậm.

Tốc độ tu hành lần nữa tăng lên. "Ta Phục Hy vào hôm nay bắt đầu chứng đạo." Phục Hy cười to một tiếng, bay ra Trường Sinh Thiên, lạc vào trong Hỗn Độn.

Bất quá hắn cũng không có Lâm Trường Sinh cường hoành nhục thể sức mạnh như vậy, chỉ có thể dùng hộ thể linh quang chống lên hộ tráo, ngăn cách Hỗn Độn chi khí.

Hư không thâm xử truyền đến một tia chú thị, kiếp vân ngưng tụ.

Lôi đình trút xuống.

Toàn bộ Hồng Hoang đều bao trùm tại cỗ uy áp khủng bố này.

Không biết qua bao lâu, cỗ uy áp này mới dần dần tán đi.

Phục Hy chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thành công.

Trường Sinh Thiên như mặt trời ban trưa, hai tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đồng thời tọa trấn.

Nhất thời, Hồng Hoang chúng sinh đối với Trường Sinh Thiên càng thêm hướng tới.

Phục Hy vượt qua Hỗn Nguyên Đại La lôi kiếp về sau, bắt đầu bế

quan tinh tiến tu vi.

Trong nháy mắt, thời gian lại trôi qua mấy vạn năm.

Một ngày này, một mực tại bế quan Nữ Oa cũng là mở hai mắt ra. "Rốt cục đem Tạo Hóa Đại Đạo cảm ngộ đến một cái trình độ cực sâu.

Đạo huynh đã chứng đạo thành công, ta cũng là thời điểm bắt đầu đi con đường của mình." Nữ Oa liên bộ nhẹ nhàng di chuyển, tại Hồng Hoang đại lục du lịch khắp nơi, tìm kiếm thành thánh thời cơ.

Rốt cục tại một ngày nọ, Nữ Oa tâm có sở cảm.

Nàng lấy ra Cửu Thiên Tức Nhưỡng, bắt đầu tạo nhân.

Trong đầu tự nhiên mà vậy biến ra bộ dáng của nhân loại, lợi dụng Cửu Thiên Tức Nhưỡng nặn thành hình người.

Đồng thời không quên dùng tự thân Tạo Hóa Đại Đạo thai nghén.

Chỉ là nặn một hồi, Nữ Oa cảm giác được tốc độ như vậy quá chậm.

Nhớ tới chính mình từng đạt được một đoạn Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, ngược lại là có thể lợi dụng.

Có dây hồ lô trợ giúp, tốc độ nhanh hơn rất nhiều.

Rất nhanh, vô số người bùn dưới sự thai nghén của Tạo Hóa Đại Đạo, thế mà mở hai mắt ra, có được linh tính. "Đa tạ Nữ Oa nương nương." Những Tiên Thiên Nhân Tộc này nhao nhao hành lễ.

Nhìn xem những Tiên Thiên Nhân Tộc này, Nữ Oa trong lòng vui mừng.

Ngay tại lúc này, Thiên Đạo chấn động.

Vô lượng công đức ngưng tụ cùng một chỗ, sau đó hướng về phía

Nữ Oa cuộn trào mà đến.

Lần này công đức chiếu sáng nửa bầu trời.

Tất cả Hồng Hoang chúng sinh đều chứng kiến Thiên Đạo cung hạ. "Đây là có người muốn thành thánh rồi sao?" "Là ai?

Nữ Oa, Tam Thanh hay là Tiếp Dẫn?" Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tận mắt chứng kiến hết thảy, tảng đá trong lòng cuối cùng rơi xuống một nửa.

Nữ Oa cuối cùng vẫn là công đức thành thánh.

Chương 178

Tiếp theo mấy người cũng sẽ lần lượt có thành thánh thời cơ.

Ngược lại là không cần lo lắng.

Bất quá tảng đá này cũng chỉ là rơi xuống một nửa mà thôi.

Nữ Oa nàng đến bây giờ mới công đức thành thánh, tăng thêm lại là Trường Sinh Tiên Tông Phó tông chủ, muốn nói không có một điểm mưu hoa, hắn Hồng Quân là không tin.

Chỉ có chờ đến Nữ Oa Nguyên Thần ký thác hư không, hắn mới có thể chân chính yên lòng.

Đến lúc đó, cho dù Nữ Oa cùng Trường Sinh Đạo Tôn có bất kỳ mưu hoa nào, đều sẽ triệt để thất bại.

Thái Thanh Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều tận mắt chứng kiến toàn bộ quá trình Nữ Oa thành thánh.

Minh minh bên trong bọn hắn tựa hồ cảm giác được thành thánh thời cơ sắp đến.

Vô biên công đức hội tụ.

Hiện tại chỉ cần nàng đem công đức luyện hóa, tịnh thả Nguyên Thủy ký thác hư không, liền coi như triệt để thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân chi vị.

Nữ Oa thấy thế, không có chút do dự nào.

Trực tiếp đem đầy trời công đức tận số hấp thu vào thể nội.

Sau đó cảm ứng được Thiên Đạo triệu hoán, đem một đạo Nguyên Thần của tự thân ký thác tại hư không.

Chỉ bất quá Nữ Oa tuy rằng nhìn qua vân đạm phong khinh, nhưng

trong lòng lại còn có một tia khẩn trương.

Đạo Nguyên Thần ký thác ra ngoài này, nãi là Tông chủ lợi dụng Cửu Thiên Tức Nhưỡng giúp nàng luyện chế.

Nếu như không cách nào lừa qua Thiên Đạo, như vậy không những phải tao ngộ Thiên Đạo trừng phạt, còn sẽ bị cưỡng ép tước đoạt Nguyên Thần ký thác.

Đến lúc đó, coi như thật sự là vô lực hồi thiên.

May mắn đạo Nguyên Thần này cũng là bị Thiên Đạo thành công ký thác.

Cái này Nữ Oa thở dài một hơi.

Cùng lúc đó, hấp thu nhiều công đức như thế, tự thân khí thế nàng cũng đang phi tốc bạo trướng.

Rất nhanh liền đi tới Thiên Đạo Thánh Nhân nhị trọng cảnh giới.

Thiên hàng dị tượng, tử khí đông lai ba vạn dặm.

Địa dũng kim liên, pháp tắc kim kiều hoành tuyên vu thiên địa chi gian.

Uy áp thuộc về Thiên Đạo Thánh Nhân quét ngang Cửu Thiên Thập Địa.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tế tế cảm ứng Nữ Oa ký thác tại Thiên Đạo chi trung Nguyên Thần.

Qua hồi lâu mới mở hai mắt ra. "Không tệ.

Xác thực là một đạo Nguyên Thần của Nữ Oa.

Như thế vừa đến, căn bản không cần lo lắng nàng cùng Trường Sinh Tiên Tông mưu hoa.

Tương phản, ngô còn có thể lợi dụng nàng để kiềm chế Trường Sinh Thiên." Hồng Quân tảng đá lớn trong lòng cuối cùng là rơi xuống.

Trường Sinh Thiên. "Nữ Oa ký thác một đạo Nguyên Thần này y nguyên có thể tăng cường Thiên Đạo.

Nhưng tùy thời có thể chém đứt liên hệ cùng đạo Nguyên Thần này.

Cứ như vậy, chỉ chờ Nhân tộc hưng thịnh, Nhân Đạo xương long chi tế, Nữ Oa liền có thể sáng tạo Nhân Đạo rồi." Lâm Trường Sinh nhìn xem Tiên Thiên Nhân Tộc trên mặt đất gật gật đầu.

Những Tiên Thiên Nhân Tộc này vừa bị sáng tạo ra, tuy rằng có thể tu luyện, nhưng là lại không có công pháp, đang tại Hồng Hoang đại địa chống cự phong hàn, cùng dã thú vật lộn.

Tiếp theo, chính là Thái Thanh Lão Tử sáng lập Nhân Giáo.

Cái vô vi Lão Tử này truyền xuống Kim Đan Đại Đạo căn bản không cách nào để Nhân Đạo xương long.

Tương phản hắn còn không ngừng hấp thu Nhân Đạo khí vận.

Thật sự là đáng hận.

Bất quá Lâm Trường Sinh đã sớm chuẩn bị.

Nhân Hoàng Ấn tại trong tay hắn, có thể hội tụ Nhân tộc khí vận.

Tiếp theo liền cần bố cục Tiên Thiên Nhân Tộc.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh đem một khối nhỏ Cửu Thiên Tức Nhưỡng trước đó đạt được từ chỗ Nữ Oa lấy ra.

Chỉ thấy hắn tùy thủ nặn một cái.

Một Tiên Thiên Nhân Tộc có dáng dấp không sai biệt lắm với hắn liền xuất hiện.

Chỉ bất quá hắn còn chưa dừng lại.

Trong tay xuất hiện thêm một chiếc lá.

Đây là hắn trước đó hỏi Ngộ Đạo đòi lấy, hàm chứa một tia bản nguyên của hắn.

Ai nếu là ngậm chiếc lá này đốn ngộ, hiệu quả tuyệt đối cực giai.

Ngộ Đạo Trà diệp cũng bị hắn dung nhập vào trong người bùn.

Lúc này mới dùng Tạo Hóa Đại Đạo thai nghén.

Người bùn trong nháy mắt sống lại.

Chỉ thấy hắn tò mò nhìn trái nhìn phải, không ngừng dò xét Lâm Trường Sinh.

Trong ánh mắt tràn ngập thông tuệ cùng linh động.

So với Nữ Oa nặn ra Tiên Thiên Nhân Tộc, càng có được linh căn cùng ngộ tính.

Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng: "Từ hôm nay trở đi, ngươi tên Lâm Thiên." "Đa tạ Đạo Tôn tạo hóa chi ân." Lâm Thiên cung kính hành lễ.

Lâm Trường Sinh vừa mở miệng, Lâm Thiên phảng phất liền hiểu được rất nhiều thứ.

Nhưng cũng chỉ là một chút đồ vật cơ sở.

Lâm Thiên là Tiên Thiên Nhân Tộc, Lâm Trường Sinh không hy vọng Lâm Thiên trở thành thân ngoại hóa thân của chính mình, mà là trở thành Tiên Thiên Nhân Tộc Lâm Thiên dẫn dắt Tiên Thiên Nhân Tộc quật khởi. "Đi thôi.

Đi trợ giúp đồng tộc của ngươi." Lâm Trường Sinh phất phất tay.

Đồng thời một viên thạch châu màu xám đeo tại trên cổ Lâm

Thiên.

Không Động Ấn cũng hóa thành một đạo quang mang chui vào trong cơ thể hắn.

Lâm Thiên hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại Trường Sinh Thiên.

Thời điểm lại xuất hiện, đã tại Hồng Hoang đại địa Nhân tộc.

Có Hỗn Độn Châu, Thiên Đạo liền không cách nào phát giác là hậu thủ do mình bố trí.

Không chỉ có như thế, Lâm Trường Sinh còn đem khí tức của Lâm Thiên cùng Tiên Thiên Nhân Tộc phía dưới hỗn làm một thể.

Cho dù Hồng Quân thôi toán, cũng sẽ không có bất kỳ tin tức gì.

Làm xong hết thảy những thứ này, Lâm Trường Sinh tiếp tục bế quan.

Hiện nay tu vi của hắn đã tăng lên tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tổng cộng có cửu trọng.

Một trọng cảnh giới một trọng thiên.

Muốn tăng lên phi thường khó khăn.

May mắn hắn có thể hấp thu Tông môn khí vận còn có sức mạnh thế giới của Trường Sinh Thiên, lúc này mới tu luyện nhanh chóng như thế.

Nữ Oa tạo nhân, công đức thành thánh về sau, Hồng Hoang đại lục lần nữa lâm vào trong bình tĩnh.

Thái Thanh Lão Tử dĩ nhiên cảm thụ được thành thánh thời cơ, đang tại bế quan.

Chỉ chờ thời cơ vừa đến, chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân chi vị.

Mà Tiên Thiên Nhân Tộc sau khi bị sáng tạo ra, mới đầu còn có thể gây nên không ít Hồng Hoang đại năng chú thị.

Nhưng là phát hiện những Tiên Thiên Nhân Tộc này tuy rằng cũng có thể hấp thu Tiên Thiên Linh Khí, nhưng tu luyện lại cực độ chậm chạp.

Hơn nữa ngay cả Thiên Tiên cảnh giới thấp nhất đều xa xa không bằng.

Cho nên cũng liền dần dần mất đi hứng thú. "Lâm Thiên, những Yêu thú kia thật sự là quá mức hung mãnh.

Chúng ta mỗi một lần liệp sát, đều muốn tổn thất hơn phân nửa nhân thủ.

Tiếp tục như vậy không phải biện pháp.

Nếu là có thể giống những thần tiên kia, sở hữu bản sự phi thiên độn địa thì tốt biết bao." Tiên Thiên Nhân Tộc tụ tập cùng một chỗ.

Bọn hắn trải qua một đoạn thời gian phát triển, cuối cùng miễn cưỡng đứng vững gót chân tại Hồng Hoang.

Mà giờ khắc này một thanh niên tóc đen mắt đen bị bọn hắn vây ở giữa.

Tại trên cổ hắn đeo một viên thạch châu màu xám.

Chương 179

Chính là Lâm Thiên.

Lâm Thiên từ khi đi vào Tiên Thiên Nhân Tộc về sau, lợi dụng trí tuệ của mình trợ giúp Tiên Thiên Nhân Tộc chống cự hàn đông, giải quyết nguy cơ thức ăn.

Hắn cũng dần dần nhận được sự ủng hộ của Tiên Thiên Nhân Tộc.

Tiên Thiên Nhân Tộc tuy rằng hoàn cảnh y nguyên gian nan, nhưng là năng lực sinh dục sinh sôi cực mạnh.

Giờ khắc này đã có ức vạn chi số.

Đáng tiếc y nguyên quá mức nhỏ yếu. "Chư vị, Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta nãi là Nữ Oa nương nương sáng tạo mà ra.

Thừa tái Tiên Thiên khí vận.

Tự nhiên có thể tu luyện.

Nhiên nhi lại bởi vì không có công pháp nên đình trệ không tiến.

Ta Lâm Thiên thời gian tiếp theo, sẽ một mực ngồi ở chỗ này.

Thẳng đến khi cảm ngộ ra công pháp thích hợp cho Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta tu luyện mới có thể tỉnh lại." Lâm Thiên trịnh trọng nói. "Tốt.

Lâm Thiên chúng ta tin tưởng ngươi.

Chỉ cần ngươi có thể cảm ngộ ra công pháp thích hợp chúng ta tu luyện, chúng ta nguyện ý tôn ngươi làm Nhân tộc tộc trưởng." Vô số Tiên Thiên Nhân Tộc tề thanh nói.

Nếu có Hồng Hoang đại năng tại đây, liền có thể phát hiện, Nhân

tộc khí vận thế mà bắt đầu tế tiểu hướng về trong cơ thể Lâm Thiên hội tụ mà đi.

Lâm Thiên gật gật đầu, trực tiếp bàn tọa tại nguyên chỗ, nhắm mắt lại bắt đầu cảm ngộ.

Tiên Thiên Nhân Tộc thấy thế, cũng không quấy rầy hắn.

Chỉ để lại một chút người thủ vệ hắn, còn lại liền tản ra.

Xuân đi thu đến, hoa nở hoa tàn.

Trong nháy mắt, vài năm thời gian trôi qua.

Ngay tại lúc tất cả Tiên Thiên Nhân Tộc đều coi là Lâm Thiên thất bại, Lâm Thiên đột nhiên tỉnh lại.

Chỉ thấy trong đôi mắt hắn có oánh oánh chi quang, chu thân tán phát ra bảo quang chi khí.

Tiên Thiên Linh Khí bốn phía điên cuồng đảo quán tiến vào trong cơ thể hắn.

Dị tượng kinh người như thế tự nhiên là dẫn động toàn bộ Tiên Thiên Nhân Tộc. "Là phương hướng Lâm Thiên bế quan?

Chẳng lẽ hắn thành công rồi?" Vô số Tiên Thiên Nhân Tộc nhao nhao dũng mãnh lao tới chi địa Lâm Thiên bế quan.

Chờ đến bọn hắn chạy tới, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể hắn truyền tới.

Cả người trực tiếp bay ở giữa không trung. "Ta Lâm Thiên, vì cải biến thế yếu của Tiên Thiên Nhân Tộc, bế quan mấy năm.

Rốt cục lĩnh ngộ ra 《 Linh Khí Đại Đạo Quyết 》." Lâm Thiên lãng thanh nói.

Thanh âm của hắn tại bên trong toàn bộ Tiên Thiên Nhân Tộc lưu

chuyển. "Lâm Thiên thật sự thành công.

Cái này Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta rốt cục có thể tu luyện." Hàng trăm tỷ Tiên Thiên Nhân Tộc bạo phát ra tiếng hoan hô chấn thiên. "Lâm Thiên, chúng ta trước đó đã nói, ngươi nếu là có thể cảm ngộ ra công pháp thích hợp chúng ta tu luyện, chúng ta tự nhiên tôn ngươi làm Nhân tộc tộc trưởng." Lấy Hiên Viên Thị, Thần Nông Thị cầm đầu những Tiên Thiên Nhân Tộc này cao thanh chấn hô. "Bái kiến Tộc trưởng." Còn lại Tiên Thiên nhao nhao lớn tiếng hành lễ.

Giờ khắc này, Tiên Thiên Nhân Tộc khí vận bắt đầu hội tụ.

Lâm Thiên cảm nhận được Nhân tộc khí vận, bỗng nhiên tâm có sở cảm. "Đồng tộc môn, ta một lát nữa sẽ truyền xuống 《 Linh Khí Đại Đạo Quyết 》.

Minh minh bên trong, ta cảm nhận được Nhân tộc đạo trường địa điểm.

Đồng tộc môn, theo ta cùng nhau thiên di." Lâm Thiên nói.

Lâm Thiên tuy rằng cũng là do Cửu Thiên Tức Nhưỡng nặn thành, nhưng lại được Lâm Trường Sinh trực tiếp dung hợp một tia bản nguyên của Ngộ Đạo Trà Thụ, lại dùng Tạo Hóa Đại Đạo của bản thân để thai nghén, cho nên ngộ tính cực cao.

Có thể cảm ngộ ra 《Linh Khí Đại Đạo Quyết》 cũng là chuyện hết sức bình thường.

Bộ công pháp này tu luyện đến cảnh giới đại thành, có thể trực đạt Thiên Tiên cảnh giới.

Lại là vì Tiên Thiên Nhân Tộc mà lượng thân chế tạo, phi thường thích hợp bọn họ tu luyện.

Cho nên Tiên Thiên Nhân Tộc đối với Lâm Thiên cũng là tâm phục khẩu phục.

Bất quá Lâm Thiên trong cõi minh minh đã cảm ứng được thánh địa đạo trường của Nhân tộc, cho nên mang theo hạch tâm của Tiên Thiên Nhân Tộc hướng về nơi cảm ứng mà đi.

Có công pháp trợ giúp, bất quá chỉ mất vài năm quang cảnh, bọn họ liền đi tới một nơi linh khí nồng đậm.

Hoa điểu ngư trùng, linh căn linh thực vật tùy ý có thể thấy được.

Tuyệt đối là một nơi đạo trường địa điểm truyền thừa thượng giai.

Nơi này chính là Thủ Dương Sơn.

Năm đó Lâm Trường Sinh đi ngang qua Thủ Dương Sơn thì đã bắt đầu bố cục, lưu lại hơn phân nửa những nơi linh khí nồng đậm, chỉ chừa lại một phần nhỏ cho Thái Thanh Lão Tử.

Cho nên Lâm Thiên trong minh minh có thể cảm ứng được nơi này cũng là có sự chỉ dẫn của Lâm Trường Sinh.

Rất nhanh, Tiên Thiên Nhân Tộc liền chiếm cứ nơi tuyệt giai này bắt đầu tu luyện.

Hồng Hoang bất ký niên, tu luyện vô tuế nguyệt.

Chỉ chớp mắt mấy trăm năm thời gian đã trôi qua.

Ngày hôm nay, Thái Thanh Lão Tử bỗng nhiên từ trong trạng thái bế quan tỉnh lại. "Đạo huynh, chẳng lẽ đã có cơ hội thành Thánh?" Nguyên Thủy vội vàng hỏi. "Không sai.

Cơ hội thành Thánh của ngã đã đến." Thái Thanh Lão Tử cười lớn một tiếng.

Sau đó bay ra khỏi Côn Luân Sơn.

Hắn đáp xuống hư không, trong lòng có cảm giác, nhìn về phía Hồng Hoang đại địa.

Nơi đó có vô số Tiên Thiên Nhân Tộc đang săn thú, kiến tạo phòng ốc.

Cơ hội thành Thánh của hắn chính là ở trong Tiên Thiên Nhân Tộc.

Chỉ là một cái nhìn này, mày hắn lại nhíu lại.

Vốn dĩ Tiên Thiên Nhân Tộc yếu ớt vì sao có thể dễ dàng đánh giết hung thú?

Hơn nữa hắn tựa hồ còn thấy được không ít dị tượng do Tiên Thiên Nhân Tộc tu luyện tạo thành.

Không có khả năng a.

Tiên Thiên Nhân Tộc nãi là Nữ Oa dùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng nặn tạo thai nghén.

Tuy rằng cụ bị linh căn, nhưng không có công pháp thì tu luyện như thế nào?

Chẳng lẽ nói có người đã đi trước một bước bố cục tại Tiên Thiên Nhân Tộc?

Nghĩ đến đây, Thái Thanh Lão Tử chỉ cảm thấy trong lòng có chút bất an.

Nhưng hiện nay cơ hội thành Thánh đã đến, cũng không lo được cái khác. "Ngô Thái Thanh Lão Tử, quan sát Tiên Thiên Nhân Tộc yếu ớt, sinh tồn gian nan." "Sáng tạo Nhân Giáo, giáo hóa Nhân tộc." "Truyền xuống 《Kim Đan Đại Đạo》, để cung cấp cho Nhân tộc tu luyện, thoát khỏi khốn cảnh." Nói xong, Thái Thanh Lão Tử bàn tọa giữa hư không.

Áo nghĩa của 《Kim Đan Đại Đạo》 từ trong miệng hắn hóa thành pháp tắc chí lý, bao trùm lấy Tiên Thiên Nhân Tộc.

Chỉ cần Tiên Thiên Nhân Tộc tu luyện 《Kim Đan Đại Đạo》,

Thái Thanh Lão Tử liền có thể trực bộ hấp thu Nhân tộc khí vận làm của riêng.

Cho nên cho dù hắn thanh tĩnh vô vi, nhưng tu vi cuối cùng vẫn là cao nhất trong Lục Thánh.

Nhưng là giờ khắc này, dưới 《Kim Đan Đại Đạo》 của hắn, Tiên Thiên Nhân Tộc tu luyện lại ít đến thương cảm.

Ức vạn vạn Tiên Thiên Nhân Tộc, tu luyện không đến một phần trăm.

Thủ Dương Sơn.

Lâm Thiên, Hiên Viên thị, Thần Nông thị toàn bộ mở mắt.

Giờ phút này tu vi của bọn họ đều đã đạt tới tạo nghệ cực cao.

Lại thêm mấy chục năm thời gian, là có thể chạm tới ngạch cửa Thiên Tiên cảnh giới. "Tộc trưởng, cái 《Kim Đan Đại Đạo》 này dường như có khiếm khuyết cực lớn?" Hiên Viên thị cảm ngộ một chút, nhíu mày. "Ngã cũng có cảm giác này.

Quyển 《Kim Đan Đại Đạo》 này so với công pháp Tộc trưởng truyền thụ cho chúng ta thì càng thêm phồn phục, tuy rằng thoạt nhìn tiền kỳ tu luyện cực kỳ đơn giản, nhưng đến phía sau, e là rất khó tiến thêm một bước." Thần Nông thị đi theo nói. "《Kim Đan Đại Đạo》 bất quá chỉ là cơ hội thành Thánh của Thái Thanh Lão Tử mà thôi.

Mục đích chân chính của hắn cũng không phải là giúp đỡ Nhân tộc chúng ta.

Cho nên không cần để ý." Lâm Thiên nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt.

Chương 180

Tuy rằng có một số Tiên Thiên Nhân Tộc sẽ tu luyện 《Kim Đan Đại Đạo》, nhưng đối với Thái Thanh Lão Tử mà nói, tối đa chỉ có thể chèo chống hắn thành Thánh.

Thậm chí là Thánh Nhân yếu nhất.

Muốn tùy thời thu hoạch Nhân tộc khí vận, hắn đã không cách nào làm được.

Chỉ có dựa vào chính mình khổ tu.

Như vậy, cũng đã đủ rồi.

Thái Thanh Lão Tử không ngừng truyền đạo, khí vận vi nhược bắt đầu hướng về phía hắn hội tụ.

Mà Thiên Đạo cũng có cảm ứng, tùy thời đều sẽ hạ xuống công đức.

Chỉ chờ sau khi Thái Thanh Lão Tử truyền đạo kết thúc, sẽ là Tử Khí Đông Lai, thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Tam Thập Tam Thiên ngoại, Tử Tiêu Cung. "Vì sao Nhân tộc khí vận mà Thái Thanh hội tụ lại ít như thế?" Hồng Quân phát giác được không đúng.

Vội vàng bắt đầu thôi diễn biến hóa của Tiên Thiên Nhân Tộc trong khoảng thời gian này. "Hả?

Tiên Thiên Nhân Tộc cư nhiên đã có Tộc trưởng Lâm Thiên?

Còn cảm ngộ ra được công pháp tu luyện?" Theo sự thôi diễn của Hồng Quân, mày hắn nhíu càng chặt hơn.

Tiên Thiên Nhân Tộc tương lai sẽ trở thành thiên địa nhân vật

chính không giả.

Nhưng chẳng qua mới thai nghén mấy trăm năm, sao lại có linh trí như thế.

Lâm Thiên này lại là nhân vật phương nào?

Chẳng lẽ là Lâm Trường Sinh bố trí tại Nhân tộc?

Nhưng Hồng Quân không ngừng thôi diễn, phát hiện Lâm Thiên và Trường Sinh Thiên hào vô quan hệ.

Điều này thật kỳ quái.

Chẳng lẽ bởi vì Nữ Oa gia nhập Trường Sinh Tiên Tông, xu thế của Nhân tộc từ lúc bắt đầu đã phát sinh biến hóa?

Thôi toán hồi lâu, Hồng Quân mới dừng lại.

Hiện giờ xem ra đều là bởi vì cái tên Lâm Thiên này xuất hiện, mới thay đổi Nhân tộc.

Nhưng hắn lại không cách nào ra tay đánh giết Lâm Thiên.

Bởi vì Tiên Thiên Nhân Tộc khí vận đã hội tụ ở trên người hắn, cực kỳ nồng đậm.

Nếu là hỗ loạn ra tay, tất nhiên sẽ tao ngộ Nhân tộc khí vận phản phệ.

Thôi được.

Chỉ có thể tạm thời như thế.

Xem ra bố cục phía sau phải nhanh hơn rồi.

Trường Sinh Tiên Tông.

Nữ Oa từ sau khi thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, vẫn luôn ở tại Trường Sinh Thiên bế quan tu luyện.

Lúc này nàng đương nhiên cũng thấy được hết thảy những gì phát

sinh tại Nhân tộc. "Hảo một cái Thái Thanh, Tiên Thiên Nhân Tộc do ngã tân tân khổ khổ sáng tạo ra, hắn cư nhiên lại chiếm đoạt Nhân tộc khí vận." Nữ Oa có chút khí phẫn nói. "Thử nãi thiên định, ngươi tức giận cũng vô dụng." Lâm Trường Sinh bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Nữ Oa. "Tông Chủ.

Chẳng lẽ cứ trơ mắt nhìn Thái Thanh tai họa Nhân tộc sao?" Nữ Oa có chút không cam lòng hỏi. "Cái gọi là thiên định, cũng không phải là vạn năng.

Tiên Thiên Nhân Tộc bỉnh thiên địa khí vận mà sinh, sẽ là Hồng Hoang nhân vật chính.

Há có thể bởi vì hai chữ thiên định mà hạn chế sự phát triển của bọn họ.

Ngươi thả yên tâm đi, ngã sớm có bố trí." Lâm Trường Sinh cười nói.

Tuy rằng không cố ý chú ý động hướng của Nhân tộc trong khoảng thời gian này, nhưng hắn đã thấy được Lâm Thiên hội tụ đại bộ phận khí vận của Nhân tộc.

Chỉ chờ hắn tu luyện hữu thành, là có thể sáng tạo Nhân Đạo.

Đến lúc đó, có Không Động Ấn trợ giúp, Nhân tộc sẽ thời khắc ngưng tụ tại bên cạnh hắn.

Chỉ cần Nhân tộc khí vận cường thịnh đến một cái đỉnh điểm, Nữ Oa liền có thể thoát ly Thiên Đạo, sáng tạo Nhân Đạo.

Đến lúc đó Trường Sinh Thiên có Nhân Đạo chèo chống, phát triển lên sẽ càng thêm nhanh chóng.

Bất quá Tiên Thiên Nhân Tộc trước mắt mà nói, vẫn là quá yếu a.

Chính mình một lần bế quan liền mấy trăm vạn năm, không có khả

năng tùy thời chú ý bọn họ.

Hồng Hoang tẩu thế đã bắt đầu phát sinh cải biến.

Yêu tộc, Huyền Môn đều sẽ không ngồi chờ chết.

Tiếp theo Nhân tộc mới là trọng tâm ảnh hưởng tẩu thế của cả Hồng Hoang.

Cho nên cần phải sớm làm tốt chuẩn bị a.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh gọi Ngộ Đạo tới.

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh gọi Ngộ Đạo tới.

Hắn cần phải vì Nhân tộc làm tốt vạn toàn bố trí. "Đạo Tôn." Ngộ Đạo giờ khắc này đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ tu vi.

Không hổ là Ngộ Đạo Trà Thụ hóa hình, ngộ tính xác thực thượng giai. "Ừm.

Lần này gọi ngươi tới, là muốn ngươi đi Tiên Thiên Nhân Tộc một chuyến, đem bảo vật này tặng cho Lâm Thiên." Nói xong, Lâm Trường Sinh đem Ngũ Hành Kiếm Trận lấy ra. "Đạo Tôn, bảo vật này nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tiên Thiên Nhân Tộc tuy rằng bắt đầu tu luyện, nhưng e là không cách nào khu động a?" Ngộ Đạo nghi hoặc nói.

Không có cảnh giới và pháp lực tương ứng, cho dù có Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng là không cách nào sử dụng. "Lâm Thiên hội tụ Nhân tộc khí vận.

Dùng khí vận chi lực khu động, uy năng càng thịnh." Lâm Trường Sinh cười nói.

Ngộ Đạo lúc này mới gật đầu, tiếp nhận Ngũ Hành Kiếm Trận

liền rời khỏi Trường Sinh Thiên.

Rời khỏi Trường Sinh Thiên, Ngộ Đạo đi thẳng đến Thủ Dương Sơn.

Hắn rất ít xuất hiện tại Hồng Hoang.

Giờ khắc này nhìn thấy Tiên Thiên Nhân Tộc tràn đầy linh tính cũng là hứng thú đại tăng.

Tạm thời quên mất nhiệm vụ của Đạo Tôn, hóa thân thành một cái sinh linh bình thường, hành tẩu tại Hồng Hoang đại lục.

Đại đa số tiếp xúc với Tiên Thiên Nhân Tộc.

Lúc này mới phát hiện, công pháp bọn họ tu luyện tuy rằng không thể trực chỉ Đại Đạo, nhưng lại là thích hợp bọn họ nhất.

Chỉ cần đem quyển công pháp này tu luyện hoàn tất, là có thể cảm ngộ Thiên Tiên pháp tắc chi lực.

Thật đúng là một chủng tộc thần kỳ.

Trong lúc đó, hắn cũng gặp qua Tiên Thiên Nhân Tộc tu luyện《Kim Đan Đại Đạo》.

Loại người này đại đa số là không cách nào đem công pháp trước đó tu luyện tiếp, mới chuyển sang tu luyện cái này.

Bất quá cái 《Kim Đan Đại Đạo》 này thật đúng là qua loa a.

Muốn tu luyện đến Thiên Tiên cảnh giới, khó.

Ngộ Đạo đi đi nhìn xem, rất nhanh đã tới Thủ Dương Sơn.

Khi hắn nhìn thấy Lâm Thiên, rốt cuộc cũng biết vì sao Đạo Tôn lại coi trọng Tiên Thiên Nhân Tộc như thế. "Thượng tiên, người đã đến." Lâm Thiên tựa hồ đã sớm dự liệu được, cười ra nghênh đón. "Không cần khách khí như thế.

Ngã lần này tới, nãi là phụng mệnh Đạo Tôn, đưa bảo vật tới cho ngươi." Ngộ Đạo cũng là thái độ ôn hòa nói.

Sau đó đem Ngũ Hành Kiếm Trận và Ngũ Hành Kiếm Đồ giao cho Lâm Thiên. "Thay ta đa tạ Đạo Tôn." Lâm Thiên tiếp nhận Linh Bảo nói.

Ngộ Đạo gật đầu, lúc này mới giá khởi độn quang rời khỏi nơi này. "Tộc trưởng, đó là?" Thần Nông thị và Hiên Viên thị vội vàng hỏi.

Tuy rằng trên người Ngộ Đạo không có bất kỳ khí thế nào tán phát ra, nhưng bọn họ vẫn từ trên người hắn cảm nhận được đại khủng bố. "Đó là vô thượng tồn tại a.

Chỉ cần chúng ta hảo hảo tu luyện, sớm muộn có một ngày cũng sẽ đạt tới cảnh giới như bọn họ." Lâm Thiên cười nói.

Chương 181

Chỉ chớp mắt, mấy chục năm thời gian đã trôi qua.

Thái Thanh Lão Tử đã giảng đạo mấy chục năm.

Ngày hôm nay, hắn cũng đình chỉ giảng đạo.

Chỉ là khi hắn nhìn thoáng qua, chỉ có chút ít Tiên Thiên Nhân Tộc tu luyện 《Kim Đan Đại Đạo》 của chính mình, trong lòng cực kỳ buồn bực.

Chút khí vận chi lực này thực sự quá ít.

Xem ra sau này vẫn là phải gia tăng bố cục trong Tiên Thiên Nhân Tộc.

Chính mình cần phải thu một cái người đại diện cho Nhân Giáo, giúp đỡ chính mình tán bá giáo nghĩa, như vậy mới có thể tráng đại Nhân Giáo.

Ngay tại lúc Thái Thanh tư tác, Thiên Đạo chấn động.

Vô biên công đức hội tụ.

Chỉ là so với lúc Nữ Oa sáng tạo Tiên Thiên Nhân Tộc thì công đức hạ xuống ít hơn không ít.

Tử Khí Đông Lai ba vạn dặm.

Pháp tắc kim kiều hoành tuyên giữa thiên địa.

Công đức bị Thái Thanh Lão Tử hấp thu.

Hắn đem một đạo nguyên thần của bản thân ký thác vào trong hư không Thiên Đạo.

Tức thì cảm nhận được sức mạnh Thiên Đạo. "Ngô Thái Thanh

Lão Tử, kim dĩ thành Thánh, chiêu cáo Hồng Hoang." Thánh Nhân chi uy tịch quyển toàn bộ Hồng Hoang đại lục.

Thánh Nhân chi âm trực đạt nguyên thần.

Hồng Hoang chúng sinh tề tề bái hạ.

Làm xong những thứ này, Thái Thanh Lão Tử nhìn thoáng qua Tiên Thiên Nhân Tộc, sau đó biến mất tại chỗ.

Khi tái độ xuất hiện, đã là ở Thủ Dương Sơn.

Nơi này sẽ làm đạo trường của hắn.

Bất quá Thủ Dương Sơn này vì sao lại nhỏ như thế, Tiên Thiên linh khí và linh căn cũng là thưa thớt.

Thôi, phản chính cũng chỉ là một đạo trường, không ảnh hưởng chính mình tu luyện là được.

Tính cách vô vi của Thái Thanh Lão Tử cũng làm hắn lười đi tìm kiếm đạo trường mới.

Trực tiếp thi triển vô thượng pháp lực, một tòa cung điện bạt địa nhi khởi.

Bên trên viết Bát Cảnh Cung.

Cứ như vậy, theo Thái Thanh Lão Tử lập giáo thành Thánh, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều nối gót cảm thụ được cơ hội thành Thánh, sôi nổi bắt đầu bế quan.

Mà Thái Thanh Lão Tử giờ phút này nhìn cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân nhất trọng của chính mình, nhịn không được bắt đầu nhíu mày.

Dựa theo hắn bố cục Tiên Thiên Nhân Tộc mà nói, không nên chỉ có chút tu vi ấy mới đúng.

Tổng cảm giác khí vận của chính mình dường như bị người đoạt đi rồi.

Tuyệt đối không thể cứ như vậy bỏ mặc.

Ý tưởng tìm kiếm thủ đồ Nhân Giáo càng thêm mãnh liệt.

Thái Thanh Lão Tử trực tiếp thi triển thần niệm, phúc cái toàn bộ Tiên Thiên Nhân Tộc.

Hắn tự nhiên là thấy được Lâm Thiên khí vận xương long.

Nhưng hắn cũng chỉ là nhìn thoáng qua.

Sau đó cảm ứng được một cái Tiên Thiên Nhân Tộc trong đó.

Trong minh minh người này và hắn có liên hệ mạnh nhất.

Hơn nữa 《Kim Đan Đại Đạo》 hắn tu luyện cũng càng thêm thâm hậu.

Chính là hắn.

Thái Thanh trực tiếp thi triển pháp lực, đem người này na di đến trong Bát Cảnh Cung. "Ngô nãi Thái Thanh, ngươi có biết ngô?" Thái Thanh Lão Tử cao tọa bảo tọa, chu thân bị pháp tắc đạo vận bao bọc. "Bái kiến Thái Thanh Thánh Nhân." Tiên Thiên Nhân Tộc bị hắn cuốn tới rất nhanh liền bình phục kinh hoảng trong lòng, sau đó liền cung kính hành lễ. "Ừm.

Ngô quan ngươi và Nhân Giáo liên hệ khăng khít, dục thu ngươi làm thủ đồ.

Ngươi ý hạ thế nào?" Thái Thanh Lão Tử hỏi. "Huyền Đô đa tạ Thái Thanh Thánh Nhân.

Ngã nguyện ý gia nhập Nhân Giáo." Huyền Đô vội vàng bái tạ. "Rất tốt.

Tiếp theo, ngươi cứ ở Bát Cảnh Cung tu luyện.

Chờ đến khi tu luyện hữu thành, ngươi hãy đi Nhân tộc truyền bá Nhân Giáo áo nghĩa của ngô." Thái Thanh Lão Tử nói.

Đem một bộ công pháp càng thêm huyền diệu truyền cho Huyền Đô sau đó liền lựa chọn bế quan.

Cứ như vậy mấy trăm năm quang cảnh lại lần nữa nhoáng lên một cái.

Côn Luân Sơn.

Một đạo Thánh Nhân chi uy cường hoành chí cực tịch quyển toàn bộ Hồng Hoang.

Tử Khí Đông Lai ba vạn dặm, pháp tắc kim kiều hoành khóa thiên địa. "Ngô Nguyên Thủy, hôm nay thành Thánh, lập Xiển Giáo, giáo nghĩa là xiển thuật 'Đạo' lý.

Phàm sinh linh có duyên với Xiển Giáo ngã đều có thể nhập giáo tu hành." Nguyên Thủy tại Côn Luân Sơn rốt cuộc cũng thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vài năm thời gian trôi qua. "Ngô Thông Thiên, hôm nay thành Thánh, lập Tiệt Giáo, giáo nghĩa là Đại Đạo ba ngàn, tiệt thủ một 'Đạo'.

Phàm là người hữu giáo vô loại, đều có thể nhập môn hạ ngã tu hành." Thông Thiên cũng là thành Thánh.

Bất quá biện pháp thành Thánh của Thông Thiên và Nữ Oa nhất trí.

Nguyên thần ký thác tại trong hư không nãi là Cửu Thiên Tức Nhưỡng sở chế.

Tùy thời đều có thể trảm đoạn liên hệ.

Điều này làm Hồng Quân đang nghi hoặc cũng là triệt để yên lòng.

Mặc kệ có âm mưu gì, chỉ cần nguyên thần ký thác Thiên Đạo đều không thể đào thoát chưởng khống.

Có vết xe đổ của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng tương tự sáng lập Tây Phương Giáo.

Hơn nữa còn phát hạ bốn mươi tám đại hoành nguyện, Thiên Đạo lúc này mới hạ xuống đủ công đức cho bọn họ thành Thánh.

Đến tận đây, Hồng Hoang triệt để tiến vào thời đại Thánh Nhân.

Thiên định Lục Thánh toàn bộ thành Thánh.

Tuy rằng thoạt nhìn Hồng Hoang đã cường thịnh đến cực điểm, nhưng lại là mạch nước ngầm cuộn trào.

Hồng Hoang nghênh đón thời đại Lục Thánh.

Nhiên nhi bởi vì Lâm Trường Sinh mưu tính, dẫn đến Hồng Hoang tẩu thế đã phát sinh cải biến.

Trong đó người khó chịu nhất đương nhiên thuộc về Thái Thanh Lão Tử.

Sau khi trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, hắn mới chân chính thể hội được một trọng cảnh giới một trọng thiên.

Không có Nhân tộc khí vận gia trì, tiến cảnh tu luyện thực sự quá chậm.

Ngày hôm nay, hắn gọi Huyền Đô tới. "Huyền Đô, tu vi hiện nay như thế nào rồi?" Thái Thanh Lão Tử hỏi. "Hồi sư tôn, tu vi của đệ tử đã tu luyện đến Chân Tiên cảnh giới." Huyền Đô như thực nói.

Khoảng cách Huyền Đô đi vào Bát Cảnh Cung, đã trôi qua mấy ngàn năm thời gian.

Tiên Thiên Nhân Tộc quả nhiên cụ bị linh tính không nhỏ.

Tuy rằng một cái nho nhỏ Chân Tiên nhập không được pháp nhãn của Thái Thanh Lão Tử, nhưng Huyền Đô chính là từ loại công pháp sơ cấp nhất như Luyện Tinh Hóa Khí tu luyện đi lên. "Chuyện ngã giao phó ngươi truyền đạo tại Tiên Thiên Nhân Tộc làm thế nào rồi?" Thái Thanh Lão Tử chính sắc nói. "Hồi sư tôn, đệ tử sau khi tiến vào Nhân Giáo, thời khắc không dám quên truyền bá giáo nghĩa.

Nhiên nhi mấy cái Nhân tộc bộ lạc lấy Lâm Thiên cầm đầu, đối với Nhân Giáo đều phi thường bài xích.

Cho dù đã qua lâu như vậy, y nguyên thu hiệu thậm vi." Huyền Đô có chút hoàng khủng nói. "Tên Lâm Thiên kia ngã cũng thôi toán qua rồi, đồng dạng là một trong những Tiên Thiên Nhân Tộc do Nữ Oa sáng tạo.

Cư nhiên sở hữu ngộ tính mạnh như thế, chẳng lẽ là hậu thủ của Nữ Oa?" Thái Thanh Lão Tử thấp giọng lẩm bẩm.

Khốn cảnh trước mắt của Tiên Thiên Nhân Tộc không phải một cái Huyền Đô có thể giải quyết.

Thái Thanh Lão Tử đương nhiên trong lòng rõ ràng.

Chương 182

Không trừ đi Lâm Thiên đám người, giáo nghĩa Nhân Giáo của hắn muốn khai chi tán diệp tại Nhân tộc, e là cực khó.

Nhưng hắn đường đường Thiên Đạo Thánh Nhân, lại không thể tùy ý ra tay với người hội tụ khí vận.

Muốn động thủ, cần phải mượn tay người khác.

Bỗng nhiên chi gian, Thái Thanh Lão Tử phúc chí tâm linh, một cái ý tưởng xuất hiện trong lòng hắn.

Diệu cực.

Âm mai giữa mi vũ Thái Thanh Lão Tử quét sạch sành sanh. "Được rồi.

Ngươi lui xuống trước đi.

Tiên Thiên Nhân Tộc ngã sẽ nghĩ biện pháp giải quyết." Huyền Đô nghe vậy, hoàng khủng lui ra ngoài.

Chờ đến khi Huyền Đô rời đi, Thái Thanh Lão Tử nhất niệm chi gian bước qua thời không thông đạo.

Khi tái xuất hiện dĩ nhiên đã ở bên ngoài Tử Tiêu Cung. "Đạo Tổ, đệ tử Thái Thanh cầu kiến." Cho dù thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, Thái Thanh đối với Đạo Tổ vẫn không dám có bất kỳ khinh thị nào.

Bởi vì Thiên Đạo áp chế mà Đạo Tổ cấp cho hắn phi thường nồng liệt.

Theo hắn phỏng đoán, ít nhất cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân tứ trọng trở lên. "Thái Thanh, ngươi không ở Bát Cảnh Cung của ngươi, tới Tử Tiêu Cung của ngô làm gì?" Thanh âm của Hồng Quân rơi

xuống, Thái Thanh đã xuất hiện bên trong Tử Tiêu Cung. "Đạo Tổ, đệ tử từ sau khi thành Thánh, mỗi ngày cảm ngộ Thiên Đạo, nhưng vẫn còn một chuyện phiền não." Thái Thanh Lão Tử nói. "Ngươi cứ nói nghe một chút." Hồng Quân bất bi bất hỉ nói. "Nữ Oa, Thông Thiên đã nhập Trường Sinh Tiên Tông.

Hiện tại càng là đang tu luyện trong Trường Sinh Thiên.

Nhiên nhi hai người này lại y nguyên thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân, đệ tử cảm thấy trong đó định có huyền cơ.

Hiện nay Huyền Môn chúng ta tuy rằng trên số lượng Thánh Nhân đã siêu việt Trường Sinh Thiên.

Nhưng Trường Sinh Tiên Tông có thể tu luyện Đại Đạo, căn nguyên đệ tử của bọn họ lại thuộc thượng giai.

Sớm muộn gì cũng sẽ siêu việt ngã đẳng.

Nếu là không thể thanh trừ ẩn hoạn, đoàn kết nhất trí, Huyền Môn chúng ta nguy hĩ." Thái Thanh Lão Tử thành khẩn nói.

Hồng Quân trầm mặc.

Những gì Thái Thanh Lão Tử nói sao hắn lại không biết.

Nhưng muốn xoay chuyển cục diện này, lại đàm hà dung dịch.

Cục diện hiện nay giống như một vũng nước chết, cho dù là Hồng Quân hắn muốn khuấy động lên cũng khó. "Thái Thanh, ngươi lần này tới sẽ không phải là để phân tích cục thế cho ngô nghe chứ?" Hồng Quân hỏi. "Đạo Tổ, đệ tử có một pháp, không biết có khả thi hay không.

Đặc địa thỉnh thị Đạo Tổ." Lúc này Thái Thanh mới nói ra chủ đề chính mình.

Vốn dĩ hắn là không muốn kinh động Đạo Tổ.

Nhưng sau lưng chuyện này nói không chừng sẽ có cái bóng của Trường Sinh Thiên.

Cho nên không thể không phòng, có Đạo Tổ mới tính là hơn một đạo bảo hiểm. "Ngươi cứ nói nghe một chút." Đạo Tổ nhàn nhạt nói. "Hiện giờ chúng ta cần phải xác bảo Nữ Oa, Thông Thiên là đứng cùng một chỗ với chúng ta.

Biện pháp thăm dò bọn họ tốt nhất chính là Tiên Thiên Nhân Tộc.

Tiên Thiên Nhân Tộc nãi là Nữ Oa sáng tạo, sở hữu linh tính và năng lực học tập cực mạnh.

Nhiên nhi Nhân tộc khí vận lại nhanh như thế đã hội tụ trên người một Tiên Thiên Nhân Tộc tên là Lâm Thiên.

Tuy rằng thôi toán ra tới, hết thảy bình thường.

Nhưng đệ tử thủy chung cho rằng Lâm Thiên này có quan liên với Trường Sinh Thiên.

Nếu quả thật là như thế, ngồi xem Tiên Thiên Nhân Tộc phát triển, đối với chúng ta cực kỳ bất lợi." Thái Thanh Lão Tử miệng lưỡi lưu loát nói. "Tiếp tục." Hồng Quân gật đầu. "Không chỉ có như thế, Vu tộc khoảng thời gian này yên tĩnh đến xuất kỳ.

Tuy rằng Đạo Tổ đã cấp dư Đế Tuấn một đạo Hồng Mông Tử Khí, nhưng đệ tử không cho rằng Trường Sinh Thiên không có chuẩn bị.

Vu Yêu hiện tại minh diện thực lực cường hơn Yêu tộc quá nhiều, không thể không phòng." Thái Thanh Lão Tử xoay chuyển lời nói. "Cho nên?" Những điều Thái Thanh Lão Tử nói, đều là sự tình Hồng Quân lo âu. "Cho nên, Nữ Oa Thông Thiên không thể không phòng, Tiên Thiên Nhân Tộc không thể không quản, Yêu tộc không thể không chọn dùng hành động.

Đệ tử phúc chí tâm linh, nghĩ tới một cái biện pháp.

Vu tộc cường đại nãi là nhục thân, tuy rằng đản sinh nguyên thần, nhưng chỉ cần có thể phá đi nhục thân của bọn họ, chiến lực đi hơn một nửa.

Mà huyết dịch hồn cốt Tiên Thiên Nhân Tộc đối với nhục thân Vu tộc có tác dụng khắc chế cực lớn.

Cho nên Yêu tộc hoàn toàn có thể ra tay đối với Tiên Thiên Nhân Tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Việc này không những có thể gia cường thực lực Yêu tộc, cũng có thể thăm dò Nữ Oa, Thông Thiên, còn có thể phân hóa tan rã Nhân tộc khí vận.

Chính là nhất cử tam đắc." Thái Thanh Lão Tử mặt mũi hồng quang nói. "Chắc là nhất cử tứ đắc đi." Hồng Quân nhìn thoáng qua Thái Thanh nói.

Thái Thanh Lão Tử cười xấu hổ.

Quả thật, còn có một cái được nữa là Nhân tộc khí vận hạ xuống, Nhân Giáo của hắn có thể sấn hư nhi nhập.

Thái Thanh thảm thắc bất an nhìn về phía Hồng Quân.

Nếu là Đạo Tổ không đồng ý, vậy hắn cũng chỉ có thể bỏ qua.

Túc túc qua nửa ngày, Hồng Quân mới mở miệng nói: "Tiên Thiên Nhân Tộc bỉnh thiên địa khí vận mà sinh.

Mà Tiên Thiên Nhân Tộc khí vận cũng không ở thời đại này.

Ngưng tụ khí vận quá sớm ngược lại ảnh hưởng Hồng Hoang phát triển." Thái Thanh Lão Tử vừa nghe, nụ cười trên mặt lập tức lộ ra lần nữa.

Đạo Tổ đây là đồng ý rồi. "Đạo Tổ, đệ tử lo lắng Trường Sinh

Thiên kia cuối cùng có thể sẽ ra tay." Lần đánh cờ này dắt dây động rừng.

Rất có thể liên lụy đến lần giao phong đầu tiên giữa Huyền Môn và Trường Sinh Tiên Tông.

Cho nên Thái Thanh cần phải làm tốt chuẩn bị. "Đến lúc đó, ngã sẽ ra tay." Một câu đơn giản của Đạo Tổ cho Thái Thanh Lão Tử ăn một viên thuốc an thần. "Đạo Tổ, đệ tử xin đi bắt đầu mưu hoa." Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Lúc này Thái Thanh Lão Tử đã trở lại đạo trường của chính mình.

Ở trước mặt hắn còn có Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, cùng với Thái Nhất. "Đạo huynh.

Đạo trường này của huynh tựa hồ linh khí có chút thiếu thốn?

Nếu là Hồng Hoang không có động thiên phúc địa tốt, hoàn toàn có thể đi Côn Luân Sơn của ngã." Nguyên Thủy sau khi thành Thánh, vẫn là lần đầu tiên tới đạo trường của Thái Thanh Lão Tử.

Không khỏi có chút kỳ quái.

Lấy thực lực của đạo huynh tìm kiếm một tòa động thiên phúc địa hẳn là rất đơn giản a.

Sao lại chọn trúng chỗ này. "Nguyên Thủy, ngươi vừa mới kiến lập Xiển Giáo, đệ tử đông đảo.

Ngã vẫn là không đi quấy rầy.

Nhân Giáo của ngã phản chính cũng chỉ có một đệ tử Huyền Đô, đã đủ rồi." Thái Thanh Lão Tử đáp. "Thái Thanh sư huynh, không biết gọi ngã đẳng tới là vì chuyện gì?" Tiếp Dẫn nghi hoặc hỏi. "Gọi các ngươi tới, tự nhiên là vì Huyền Môn.

Ngã cũng không quanh co lòng vòng." Thái Thanh Lão Tử trực tiếp

đem mưu hoa của chính mình nói ra.

Nguyên Thủy là người đầu tiên tán thành.

Hắn hiện tại đối với Thông Thiên vốn dĩ đã rất bất mãn.

Lại nói, cái mưu hoa này đối với Huyền Môn bọn họ, đối với Thái Thanh đều có chỗ tốt. "Thái Thanh sư huynh, mưu hoa Tiên Thiên Nhân Tộc tuy rằng có tác dụng thăm dò đối với Nữ Oa đám người.

Nhưng đối với sư huynh đệ hai người chúng ta mà nói, tựa hồ tịnh vô đại đa quan hệ a?" Lại là Trường Sinh Thiên.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trực tiếp liền muốn bỏ chạy.

Lấy tính cách lão mưu thâm toán của bọn họ, sao lại không nhìn ra mưu hoa của Thái Thanh Lão Tử.

Chương 183

Người được lợi cuối cùng là Nhân Giáo của hắn.

Cùng Tây Phương bọn họ một chút quan hệ đều không có. "Hai vị sư đệ.

Đệ tử Tây Phương Giáo gần đây như thế nào?" Thái Thanh Lão Tử tựa hồ đã sớm có chuẩn bị, không nhanh không chậm hỏi. "Haiz.

Tây Phương khổ hàn, trải qua mấy lần đại chiến, đã không còn bao nhiêu tiên thiên sinh linh.

Sư huynh đệ ngã đến hiện tại cũng bất quá mới thu được vài tên đệ tử.

Dựa theo tình huống này, chấn hưng Tây Phương e là xa xa không hẹn." Nhắc tới Tây Phương, sư huynh đệ hai người tề tề thở dài.

Bọn họ vì chấn hưng Tây Phương, còn phát hạ bốn mươi tám đạo hoành nguyện, nợ xuống vô biên công đức.

Dựa theo xu thế này, không biết đến khi nào mới có thể trả hết công đức. "Chỉ cần hai vị sư đệ có thể trợ giúp ngã một tay khi cần thiết, ngã cam kết Tây Phương Giáo có thể tham dự vào trong Tiên Thiên Nhân Tộc.

Tiên Thiên Nhân Tộc tuy rằng không phải tiên thiên thần thai thánh, nhưng cụ bị linh căn, năng lực học tập cực mạnh.

Hảo hảo bồi dưỡng, chưa chắc không có khả năng chứng đắc Đại Đạo." Thái Thanh Lão Tử nói.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau một cái.

Tham dự Tiên Thiên Nhân Tộc?

Điểm này đảo là làm cho bọn họ rất động tâm.

Số lượng Tiên Thiên Nhân Tộc hiện giờ cũng không phải số ít.

Trên số lượng đã sắp đuổi kịp Yêu tộc.

Nếu là có thể tìm được một số Nhân tộc có linh căn không tệ thu làm đệ tử, xác thực cũng không tệ. "Sư huynh, chúng ta đều phân thuộc Huyền Môn.

Ra tay tự nhiên là phải đạo." Chuẩn Đề cười nói.

Hai người này quả nhiên là lợi ích đặt lên hàng đầu a.

Bất quá Thái Thanh cũng sẽ không đi so đo quá nhiều. "Thái Nhất, ngươi cảm thấy thế nào?" Thái Nhất tuy rằng còn không phải Thánh Nhân, nhưng dù sao cũng là Đông Hoàng của Yêu tộc.

Cho nên cho dù Thái Thanh là Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không tiện ép buộc hắn. "Thái Thanh Thánh Nhân, Trường Sinh Đạo Tôn nãi là hào xưng Nhân Đạo Chi Chủ.

Yêu tộc chúng ta đã chịu thiệt thòi quá nhiều trên tay hắn rồi.

Lần này, việc đồ lục Nhân tộc, chúng ta không muốn nhúng tay." Trong lòng Thái Nhất đã có tâm ma sợ hãi.

Nhắc tới Tiên Thiên Nhân Tộc, hắn sẽ nhớ tới cái vị Trường Sinh Đạo Tôn bá đạo mà lại không thể địch nổi kia. "Thái Nhất, chẳng lẽ Yêu tộc các ngươi không muốn hội tụ Hồng Hoang khí vận nữa sao?

Các ngươi không muốn phản bại thành thắng trong cuộc chiến với Vu tộc sao?" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày chất vấn. "Chỉ cần đạo huynh thành Thánh, nguy cơ của Yêu tộc ngã tự nhiên có thể giải.

Nếu là khinh dịch đồ lục Tiên Thiên Nhân Tộc, dẫn đến Nữ Oa Thánh Nhân bất mãn, đây mới là di thiên đại họa của Yêu tộc ngã." Thái Nhất vẫn cự tuyệt nói.

Năm đó tâm ma mà Lâm Trường Sinh gieo xuống, trong từng lần đả kích đã triệt để thành hình.

Lâm Trường Sinh không trừ, Thái Nhất hắn tuyệt đối không dám động thủ với Nhân tộc.

Cho dù hắn biết Lâm Trường Sinh khinh dịch sẽ không ra khỏi Trường Sinh Thiên, nhưng hắn cũng không dám. "Thái Nhất, ngươi thân là Đông Hoàng, há có thể nhu nhược như thế?

Ngươi nếu là lo lắng Trường Sinh Thiên, Đạo Tổ đã đáp ứng sẽ ra tay vào thời khắc mấu chốt." Thái Thanh Lão Tử nhíu mày. "Đây là đánh cờ giữa Huyền Môn và Trường Sinh Tiên Tông.

Yêu tộc ngã sẽ không tham dự." Nói xong, Thái Nhất quả đoán rời khỏi Thủ Dương Cung.

Trở lại Yêu Đình, hắn trực tiếp tuyên bố bế quan.

Đỡ cho đám người Thái Thanh Lão Tử lại đến phiền nhiễu hắn.

Liên tục hai lần bị Vu tộc đánh bại, Thái Nhất biết quang bằng Đồ Vu Kiếm cũng rất khó lấy được ưu thế.

Còn không bằng chờ Đế Tuấn thành Thánh rồi nói sau. "Cái tên Thái Nhất này, cư nhiên không biết thời thế như vậy!" Thái Thanh Lão Tử não nộ mắng nhỏ một câu. "Sư huynh, không có Yêu tộc ra tay, hiện tại phải làm sao cho phải?

Thánh Nhân chúng ta không tiện tùy tiện can nhiễu Hồng Hoang tẩu thế." Chuẩn Đề thở dài.

Bất quá hắn và Tiếp Dẫn lại tảy hào không vội.

Bởi vì người gấp là Thái Thanh.

Hắn mới là người thụ ích lớn nhất trong mưu hoa lần này. "Mưu hoa Tiên Thiên Nhân Tộc không chỉ có lợi cho ngã.

Càng là sự tình quan hệ đến mưu hoa của Đạo Tổ.

Việc này nhất định phải thực hành.

Các ngươi cứ yên tâm trở về đi.

Không lâu sau đó, Yêu tộc sẽ ra tay với Tiên Thiên Nhân Tộc." Thái Thanh Lão Tử rất nhanh điều chỉnh tốt tâm thái nói. "Đã như vậy, Thái Thanh sư huynh, sư huynh đệ hai người chúng ta xin rời đi trước." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng rất dứt khoát, đứng dậy rời khỏi nơi này.

Chỉ còn lại có Nguyên Thủy. "Đạo huynh, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

Thái Nhất nếu là không hạ mệnh lệnh, Yêu tộc e là rất khó điều động." Nguyên Thủy nói.

Thái Thanh Lão Tử trầm mặc, hắn bắt đầu thôi toán hết thảy về Yêu tộc.

Không biết qua bao lâu, hắn lần nữa mở hai mắt.

Lần này, trong đôi mắt hắn có vẻ sáng ngời. "Đạo huynh, đã có biện pháp rồi?" Nguyên Thủy thấy thế, vội vàng hỏi. "Không sai.

Yêu tộc lấy Yêu Hoàng, Đông Hoàng cầm đầu, hiệu lệnh thiên hạ Yêu tộc.

Nhưng có một người, lại đồng dạng có thể điều động đại bộ phận Yêu tộc." Thái Thanh Lão Tử cười nói.

Nguyên Thủy nghe vậy, mày nhướng lên: "Đạo huynh nói chính là Yêu Sư Côn Bằng?" "Không sai.

Chính là kẻ này.

Kẻ này tâm hung hẹp hòi, trong lòng có phản cốt.

Gia nhập Yêu Đình bất quá chỉ là kế sách tạm thời của hắn mà thôi.

Mục đích cuối cùng của hắn là vì thành Thánh." Thái Thanh Lão Tử nói. "Chúng ta chỉ cần dùng dụ hoặc thành Thánh để khu sử Côn Bằng, hắn liền có thể cho chúng ta sử dụng." Nguyên Thủy đi theo nở nụ cười. "Chính giải.

Nhị đệ, sau khi Yêu tộc và Tiên Thiên Nhân Tộc bạo phát chiến tranh, rất có thể sẽ kinh động Nữ Oa, thậm chí Trường Sinh Tiên Tông.

Cho nên chúng ta cần phải làm tốt chuẩn bị, tùy thời ra tay." Thái Thanh dặn dò một câu. "Đạo huynh yên tâm đi.

Nữ Oa tuy rằng không có trở thành đệ tử Đạo Tổ, nhưng dù sao nguyên thần cũng ký thác vào trong Thiên Đạo.

Nàng nếu là dám phản kháng, nói không chừng Đạo Tổ sẽ phải ra tay giáo huấn nàng." Nguyên Thủy lạnh lùng nói. "Ừm.

Tiếp theo, chúng ta hãy tĩnh đãi hành động của Yêu tộc đi." Thái Thanh gật đầu, hết thảy rốt cuộc cũng nằm trong tay hắn.

Tại Yêu Đình.

Yêu Hoàng Đế Tuấn đang dung hợp Hồng Mông Tử Khí, tìm kiếm con đường thành Thánh, bế quan đã được số mười vạn năm lâu.

Đông Hoàng Thái Nhất từ sau khi đi một chuyến Bát Cảnh Cung trở về, cũng tuyên bố bế quan.

Thế là, đại bộ phận sự vụ của Yêu tộc đều chỉ có thể do Yêu Sư Côn Bằng cùng Thập Đại Yêu Thần thay mặt xử lý.

Ngày hôm đó, Côn Bằng đang trong lúc bế quan tu luyện.

Hốt nhiên, trong minh minh hắn cảm ứng được một loại cơ hội

thành Thánh.

Trong não hải hắn, ẩn ẩn xuất hiện một bức họa diện: Yêu tộc đại cử xuất động, đại tứ đồ lục Tiên Thiên Nhân Tộc, hơn nữa thành công luyện chế ra Đồ Vu Kiếm.

Kiếm này đối với Vu tộc có tác dụng khắc chế cực lớn.

Chính là nhờ sự trợ giúp của Đồ Vu Kiếm, bọn họ đã tiêu diệt Vu tộc.

Chương 184

Yêu tộc từ đó thống lĩnh Hồng Hoang đại lục, thu gom vô biên khí vận.

Hắn với tư cách là Yêu Sư, hiến dâng biện pháp luyện chế Đồ Vu Kiếm, cũng tùy theo đó mà thành Thánh. "Đồ Vu Kiếm, Đồ Vu Kiếm!" Côn Bằng đột nhiên từ trong họa diện kinh tỉnh.

Tu vi đến cấp bậc Chuẩn Thánh như bọn họ, đã sẽ không còn cái gọi là mộng cảnh hoặc huyễn tưởng.

Vậy thì hết thảy vừa rồi trong não hải, rất có khả năng là thiên đạo khế cơ trong minh minh đã bị hắn cảm ứng được.

Côn Bằng hưng phấn lẩm bẩm Đồ Vu Kiếm.

Chỉ cần luyện chế ra Đồ Vu Kiếm, liền có thể đánh bại Vu tộc.

Hắn liền có thể thành Thánh.

Chỉ cần trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, đó chính là bất tử bất diệt, vạn kiếp bất ma.

Côn Bằng kích động nắm chặt song quyền.

Rất nhanh, hắn liền bình phục tâm tình, đem Thập Đại Yêu Thần toàn bộ gọi tới.

Bạch Trạch, Anh Chiêu, Kế Mông các loại không hiểu nhìn Côn Bằng.

Côn Bằng tuy là Yêu Sư, nhưng Thập Đại Yêu Thần về cơ bản là không nghe hắn chỉ huy. "Yêu Sư, gọi ngã đẳng đến đây là vì chuyện gì?" Bạch Trạch dẫn đầu mở miệng hỏi. "Hiện nay Vu tộc thế đại, Yêu tộc ta muốn chiến thắng bọn họ cực khó.

Ta thời gian trước bế quan, cảm ngộ được biện pháp áp chế thậm chí đánh bại Vu tộc." Yêu Sư Côn Bằng cười nói. "Ồ?

Không biết Yêu Sư chỉ là biện pháp gì?" Thập Đại Yêu Thần toàn bộ rất có hứng thú nhìn Côn Bằng.

Nếu thật có biện pháp này, là đại hỷ sự của Yêu tộc bọn họ. "Tiên Thiên Nhân Tộc bỉnh thừa thiên địa tạo hóa mà sinh.

Huyết dịch hồn cốt của bọn họ đối với Vu tộc có tác dụng khắc chế thiên nhiên.

Chỉ cần chúng ta có thể lợi dụng huyết dịch Tiên Thiên Nhân Tộc, luyện chế thành Đồ Vu Kiếm, có thể dễ dàng phá trừ nhục thân Vu tộc.

Như thế, Vu tộc sao có thể là đối thủ của chúng ta." Côn Bằng chí đắc ý đầy nói.

Đồ Vu Kiếm?

Thập Đại Yêu Thần phân biệt nhìn nhau một cái, trong lòng còn nghi hoặc. "Yêu Sư, ngươi làm sao biết được biện pháp này?" Các Yêu Thần nghi hoặc hỏi. "Thiên ý trong minh minh nói cho ta biết.

Biết các ngươi sẽ không tin, ta tùy tiện bắt tới mấy trăm Tiên Thiên Nhân Tộc, đây là huyết dịch hồn cốt của bọn họ, các ngươi cảm thụ một chút liền biết." Côn Bằng khẽ cười một tiếng.

Tại trước mặt Thập Đại Yêu Thần xuất hiện một đoàn huyết dịch sền sệt.

Thập Đại Yêu Thần linh thị cảm ứng một chút, liền xác định lời Côn Bằng vừa nói.

Bọn họ tại trong huyết dịch xác thực cảm nhận được cỗ lực lượng có thể phá trừ nhục thân cường độ kia, bất quá lại phi thường

yếu ớt.

Nếu muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, phi đại tứ đồ lục Tiên Thiên Nhân Tộc không thể. "Cho nên ý tứ của Yêu Sư là?" Bạch Trạch hỏi.

Bạch Trạch hào xưng trên thông thiên văn địa lý, dưới tường lông gà vỏ tỏi.

Yêu Hoàng cùng Đông Hoàng đối với hắn cũng là cực kỳ tín nhiệm. "Thừa dịp Vu tộc quy rút tại Bất Chu Sơn không ra, luyện chế Đồ Vu Kiếm." Côn Bằng quả đoán nói. "Tiên Thiên Nhân Tộc nãi là Nữ Oa Thánh Nhân sáng tạo.

Chúng ta làm việc này sợ là sẽ dẫn tới Thánh Nhân bất mãn.

Nếu Thánh Nhân xuất thủ, chúng ta phải làm sao?" Bạch Trạch lo lắng. "Yêu tộc nãi là thiên địa nhân vật chính, Vu tộc tất phải diệt.

Nhĩ đẳng yên tâm xuất thủ, Thánh Nhân sẽ không can nhiễu Yêu tộc hành động lần này." Bỗng nhiên một đạo thánh âm tại trong não hải Thập Đại Yêu Thần vang lên.

Là Thái Thanh Thánh Nhân!

Bạch Trạch nhíu mày, chẳng lẽ Côn Bằng và Thái Thanh Thánh Nhân đã cấu kết cùng một chỗ?

Đông Hoàng từ Bát Cảnh Cung trở về sau đó liền tuyên bố bế quan, tuy không nói rõ là chuyện gì, nhưng hiển nhiên có chút không vui.

Nghĩ tới đây, Bạch Trạch cũng dứt khoát nói: "Phương pháp này của Yêu Sư xác thực không tệ.

Nhưng Yêu Hoàng và Đông Hoàng đã bế quan, ngã đẳng không thể tự ý làm chủ.

Chi bằng đợi bọn họ xuất quan rồi hãy định đoạt?" Côn Bằng nghe

vậy, trong đôi mắt không khỏi hiện lên một tia âm lãnh.

Tốt cho cái Bạch Trạch, ta nói đã rõ ràng như thế, lại có Thánh Nhân truyền âm, ngươi cư nhiên vẫn không yên lòng. "Luyện chế Đồ Vu Kiếm sự tình bất nghi trì.

Nếu để Vu tộc biết được biện pháp này, chúng ta rất có khả năng mất đi tấm át chủ bài đánh bại Vu tộc.

Cho nên thân là Yêu Sư, ngã có quyền lợi tại thời điểm Yêu Hoàng bế quan, chỉ huy Yêu tộc.

Thập Đại Yêu Thần, các ngươi nãi là tâm phúc Yêu Đình, cường giả dưới trướng Yêu Hoàng, đương thời khắc vì Yêu tộc phân ưu.

Hiện tại biểu lộ thái độ của các ngươi đi." Cho dù Thập Đại Yêu Thần không đồng ý, hắn cũng có thể điều động một bộ phận Yêu tộc.

Chỉ bất quá như vậy có chút không quá bảo hiểm. "Ngã cự tuyệt.

Không có mệnh lệnh của Yêu Hoàng, ngã sẽ không tùy tiện điều động Yêu tộc." Bạch Trạch dẫn đầu biểu thái.

Kỳ dư Thập Đại Yêu Thần lục tục cũng biểu thái.

Nhưng vẫn có năm cái Yêu Thần đứng về phía Côn Bằng.

Bọn họ cũng không phải thiên bang Côn Bằng, mà là cảm thấy đây là một cơ hội tốt không dung bỏ lỡ. "Phi Liêm, Thương Dương, Khâm Nguyên, Thử Thiết, Quỷ Xa.

Các ngươi hãy nghĩ cho kỹ.

Yêu Hoàng nếu xuất quan, rất có khả năng sẽ vấn tội các ngươi." Bạch Trạch nỗ lực khuyên can năm người này. "Bạch Trạch, ngươi không cần nói nhiều.

Vì Yêu tộc, cho dù Yêu Hoàng trách phạt, ngã đẳng cũng hào vô oán ngôn." Phi Liêm các người kiên định nói.

Bạch Trạch thấy thế, chỉ lắc đầu thở dài, không còn khuyên giải.

Xuất phát điểm của bọn họ cũng là vì Yêu tộc, cũng không thể chỉ trích đúng sai.

Chỉ hy vọng lần này hành động của bọn họ có thể xứng đáng với sự phó xuất đó.

Có năm vị Yêu Thần ủng hộ mình, đã đầy đủ.

Tiếp đó, Côn Bằng trực tiếp bắt đầu điều động quân đội.

Lấy Ngũ Đại Yêu Thần cầm đầu, gần mười ức Yêu tộc từ Yêu Đình xuất phát.

Đen kịt một mảnh, cuốn lên vô số yêu phong.

Ô vân đen kịt mang theo lẫm liệt sát cơ hướng về phía Thủ Dương Sơn bay đi.

Dọc đường vô số Tiên Thiên Nhân Tộc đều cảm nhận được loại khủng bố này, nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. "Là Yêu tộc, thật nhiều đại yêu." Tiên Thiên Nhân Tộc từ khi đản sinh đến nay, liền cùng dã thú yêu thú chém giết, gian nan sinh tồn, đối với Yêu tộc cũng là thập phần hiểu rõ.

Giờ phút này nhìn thấy nhiều đại yêu như vậy, nhất thời tâm kinh đảm hàn.

Yêu tộc đây là muốn công đánh Tiên Thiên Nhân Tộc bọn họ sao?

Rất nhanh, tin tức liền truyền đến Thủ Dương Sơn.

Tuy nhiên Thủ Dương Sơn một mảnh trầm mặc, bởi vì Lâm Thiên đang trong lúc bế quan.

Côn Bằng đại cử xuất động Yêu tộc, tiến công Tiên Thiên Nhân Tộc.

Nơi được chọn đầu tiên chính là phụ cận Thủ Dương Sơn, bởi vì Tiên Thiên Nhân Tộc ở nơi đó tu vi mạnh hơn, luyện chế ra Đồ Vu Kiếm hiệu quả càng mạnh.

Chỉ bất quá cái gọi là tu vi mạnh hơn, chỉ là tương đối với Tiên Thiên Nhân Tộc mà nói.

Đối với bọn hắn, yếu nhược ngay cả sâu kiến cũng không bằng.

Tu vi mạnh nhất dường như mới vừa vặn đến Thiên Tiên cảnh giới.

Chút Tiên Thiên Nhân Tộc này, căn bản không được Yêu tộc bọn họ để vào mắt.

Đây cũng là lý do vì sao còn có năm cái Yêu Thần ủng hộ cách làm này của Côn Bằng.

Đến Thủ Dương Sơn xong, căn bản không cần Côn Bằng phân phó, vô số Yêu tộc lao xuống mặt đất, triển khai sát lục.

Tiên Thiên Nhân Tộc từ khi được sáng tạo ra, đã qua đi gần vạn năm thời gian.

Nhưng chút thời gian ấy căn bản không đủ để bọn họ cường thịnh đến mức kháng hành Yêu tộc.

Căn bản chính là một tràng đồ sát đơn phương.

Chương 185

Vô số Tiên Thiên Nhân Tộc ngã xuống, máu tươi không ngừng hội tụ.

Tiếng kêu rên tứ khởi, thây cốt đầy đồng.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nhàn nhạt nhìn một màn này, không có chút biểu tình ba động nào.

Vừa lúc thời điểm này, có thể thông qua thiên đạo ý chí truyền đệ cho Nữ Oa.

Nếu nàng cố chấp xuất thủ, vậy cũng có thể thuận tiện trấn áp nàng tại Tử Tiêu Cung.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung. "Thái Thanh Đạo Huynh kế hoạch đã thành một nửa.

Ngã đẳng cũng sắp sửa phải xuất thủ." Nguyên Thủy toàn thân pháp lực cổ đãng, đã làm xong hoàn toàn chuẩn bị.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử mãn diện hồng quang nhìn một màn này, rốt cục muốn bắt đầu. "Huyền Đô hà tại?" Thái Thanh Lão Tử gọi Nhân Giáo thủ đồ Huyền Đô tới. "Sư tôn, đệ tử tại." Huyền Đô vội vàng đáp. "Ngươi tức khắc tiến về Tiên Thiên Nhân Tộc.

Tán bá Nhân Giáo áo nghĩa của ta, chỉ cần người gia nhập Nhân Giáo, sát kiếp tử vong vô pháp gia thân." Thái Thanh Lão Tử nói. "Thị." Huyền Đô nghe vậy, rời khỏi Bát Cảnh Cung.

Tây Phương Tu Di Sơn. "Sư huynh, kế hoạch của Thái Thanh bọn

họ đã bắt đầu." Chuẩn Đề cũng là mắt không chớp nhìn về phía Thủ Dương Sơn. "Thái Thanh muốn mưu đoạt Nhân tộc khí vận.

Tây Phương Giáo ta cũng muốn nhân cơ hội này tráng đại." Tiếp Dẫn thời khắc quan chú cục thế trong sân.

Nếu Nữ Oa bọn họ xuất thủ, hắn định nhiên cũng sẽ xuất thủ.

Trường Sinh Thiên.

Nữ Oa cùng Thông Thiên tịnh kiên nhi lập. "Nữ Oa, có cần ta bồi ngươi cùng nhau xuất thủ?" Thông Thiên hỏi.

Nữ Oa giờ phút này trong lòng vô cùng phẫn nộ.

Tiên Thiên Nhân Tộc nãi là nàng sáng tạo ra.

Yêu tộc cư nhiên dám minh mục trương đảm đồ sát Tiên Thiên Nhân Tộc như thế.

Cho dù Tông Chủ sớm có hậu thủ chuẩn bị, nàng cũng nhịn không được. "Đế Tuấn Thái Nhất thực không đem Thiên Đạo Thánh Nhân ta để vào mắt.

Đã như vậy, vậy thì đừng trách ta xuất thủ." Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, xoay người liền đi ra khỏi Trường Sinh Thiên.

Tuy nhiên ngay tại nháy mắt nàng rời khỏi Trường Sinh Thiên, Thiên Đạo ý chí truyền đến: *Thử nãi Tiên Thiên Nhân Tộc mệnh trung chi kiếp nạn, bất khả sáp thủ.* Cảm thụ được áp bách cảm ký thác tại trên Nguyên Thần trong hư không, nộ khí của Nữ Oa không khỏi gia trọng mấy phần.

Cái gì chó má mệnh trung kiếp nạn.

Bất quá là mưu hoa của bọn người Thái Thanh mà thôi.

Muốn chiếm cứ khí vận Tiên Thiên Nhân Tộc của ta, mơ tưởng!

Nữ Oa truyền đệ ra ý chí thuộc về mình, liền muốn tiến về chiến trường.

Lúc này, bốn đạo độn quang đột nhiên giáng lâm.

Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề sớm có chuẩn bị. "Nữ Oa, ngã đẳng Thiên Đạo Thánh Nhân không thể tùy tiện sáp thủ Hồng Hoang vận chuyển.

Ngươi vẫn là trở về bế quan đi." Thái Thanh Lão Tử lãnh thanh nói. "Ta thấy các ngươi là sớm có chuẩn bị.

Cũng được.

Tiên Thiên Nhân Tộc tự có vận mệnh an bài của nó.

Nhưng các ngươi cư nhiên dám mưu hoa trên người ta, vậy nói không chừng phải thỉnh giáo thực lực các vị rồi." Nữ Oa dẫn đầu tế ra Hồng Tú Cầu.

Đã Thiên Đạo ý chí không cho ta xuất thủ, vậy liền lấy các ngươi ra trút giận! "Nữ Oa, ngươi chẳng lẽ cho rằng tại Trường Sinh Thiên tu hành, liền có thể cuồng vọng đến mức cùng bốn người chúng ta chiến đấu sao?" Nguyên Thủy đại quát một tiếng. "Còn có ta." Thông Thiên cũng từ trong Trường Sinh Thiên đi ra. "Có người ở trước mặt ta khi phụ tiểu muội ta, nói không chừng ta phải ra hoạt động một chút." Phục Hy cũng đi ra. "Thông Thiên, ngươi cái tên phản đồ, chịu chết đi cho ta." Nguyên Thủy nhìn thấy Thông Thiên, lập tức trực tiếp bạo phát chiến đấu.

Lời không nói nhiều, tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý đánh về phía Thông Thiên. "Tại trong lòng ta Tam Thanh từ đầu đến cuối đều là nhất thể.

Nào có phản bội vừa nói?" Thông Thiên không cam lòng yếu thế, tế ra Thanh Bình Kiếm, cùng Nguyên Thủy triển đấu cùng một chỗ.

Hai người đều rất có chừng mực.

Nếu ở chỗ này toàn lực bạo phát ra chi uy của Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy thì Hồng Hoang đều sẽ trở thành phế khư chi địa.

Cho nên hai người rất nhanh liền đi tới vực ngoại hư không.

Tại nơi này, bọn họ bạo phát ra toàn bộ thực lực của mình.

Thiên Đạo Thánh Nhân, có thể chưởng ác Thiên Đạo chi lực.

Mỗi một lần đối oanh, đều ẩn chứa hủy thiên diệt địa chi năng. "Thái Thanh, muốn mưu hoa Nhân tộc khí vận của ta, liền xem ngươi có bản lĩnh này hay không." Nữ Oa bay vào trong hư không.

Thái Thanh Lão Tử không cam lòng yếu thế, cũng đi tới hư không.

Nữ Oa tế ra Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu triển khai công kích điên cuồng.

Hồng Tú Cầu tuy chỉ là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng uy năng cực đại.

Lại thêm thời điểm nàng thành Thánh, hoạch đắc công đức tối đa, tu vi đã là Thiên Đạo Thánh Nhân Nhị Trọng.

Thái Thanh Lão Tử cho dù có Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, phòng ngự cũng là thập phần chất vật. *Đợi đấy, chờ ta mưu đoạt Nhân tộc khí vận, sớm muộn sẽ siêu việt ngươi.* Thái Thanh Lão Tử biệt khuất nghĩ thầm. "Nghe nói Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả cảm ngộ Đại Đạo, chiến lực phi phàm.

Nhưng như hôm nay Thiên Đạo vận chuyển, ngã đẳng Thiên Đạo Thánh Nhân có Thiên Đạo chi lực gia trì, không biết Phục Hy đạo hữu liệu có thể đỡ nổi?" Tiếp Dẫn cười hỏi. "Các ngươi có thể thử xem." Phục Hy hào vô cụ sắc, cũng bay đến trong hư không.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai người nhìn nhau một cái, cũng đi tới hư không.

Tuy nhiên Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề xác thực có Thiên Đạo chi lực gia trì, bạo phát ra uy năng muốn tăng gấp mấy lần, nhưng Phục Hy nãi là Đại Đạo chứng đạo, chiến đấu vốn đã phi phàm.

Lại thêm, hắn còn có tông môn khí vận gia trì.

Ba người đấu cùng một chỗ, vậy mà trong nháy mắt đã bị một mình Phục Hy áp chế.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề càng đánh càng kinh tâm, đã không còn sự thong dong lúc mới bắt đầu.

Trường Sinh Thiên đi ra chẳng lẽ đều là quái vật sao?

Chiến lực này quá đáng sợ.

Trong hư không không ngừng vang vọng diệt thế chi uy.

Sáu vị Thánh Nhân, một vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hỗn chiến cùng một chỗ, đều chỉ là vì sự tình Tiên Thiên Nhân Tộc. "Kiệt kiệt, đây chính là Tiên Thiên Nhân Tộc sao?

Thật là yếu nhược như sâu kiến a.

Giết, giết sạch đám sâu kiến này." Yêu tộc càng giết càng hưng phấn.

Sĩ khí trước đó bị Vu tộc đánh bại rốt cục một lần nữa ngưng tụ lại một chút.

Loại ngoài ý muốn thu hoạch này cũng làm cho Thương Dương những Yêu Thần này thập phần hài lòng.

Chỉ riêng sĩ khí có thể ngưng tụ tăng lên, liền xứng đáng với lần hành động này. "Đáng chết, những đại yêu này thực tại quá mạnh.

Chúng ta căn bản không phải đối thủ!

Bọn họ muốn phúc diệt Tiên Thiên Nhân Tộc ta, vậy chúng ta cũng không thể để bọn họ dễ chịu.

Tộc nhân môn, tự bạo, cho dù là chết, cũng phải kéo bọn họ đệm lưng!" Đối mặt với Yêu tộc thực lực cường đại đến không thể chống đỡ, Tiên Thiên Nhân Tộc tuy sợ hãi, nhưng cũng triển lộ ra Nhân tộc ngưng tụ lực cùng huyết tính.

Từng tiếng tự bạo không ngừng vang lên.

Một cái Tiên Thiên Nhân Tộc tự bạo còn có thể hốt thị, nhưng nếu là mấy chục cái, mấy trăm cái, mấy ngàn cái, uy năng kia cũng không dám khinh thường.

Yêu tộc cũng rốt cục có tổn thất, chỉ bất quá so với Nhân tộc tổn thất, thực tại không đáng nhắc tới.

Chương 186

Ngay tại lúc này, một đạo độn quang từ thiên ngoại xuất hiện tại thượng không Thủ Dương Sơn. "Truyền Thái Thanh Thánh Nhân pháp chỉ.

Chỉ cần nhập Nhân Giáo ta, giai khả miễn trừ kiếp nạn, tử vong vô pháp bàng thân." Thanh âm lanh lảnh của Huyền Đô truyền khắp toàn bộ Tiên Thiên Nhân Tộc bộ lạc.

Côn Bằng cùng đám người tại không trung nhíu mày.

Mặt mũi của Thái Thanh Thánh Nhân bọn họ không thể không cấp.

May mắn gia nhập Nhân Giáo Tiên Thiên Nhân Tộc chỉ là thiểu số, tịnh không ảnh hưởng kế hoạch lần này của bọn hắn.

Rất nhanh, nhận được chỉ lệnh, Yêu tộc trực tiếp tránh đi một số nhân loại tu luyện 《 Kim Đan Đại Đạo 》.

Những Tiên Thiên Nhân Tộc này trầm mặc.

Đối mặt với tộc nhân bị đồ sát, bọn họ hữu tâm phản kháng, nhưng cho dù bọn họ xông lên, cũng chỉ là chết vô ích.

Rất nhanh, một bộ phận nhỏ Tiên Thiên Nhân Tộc hội tụ cùng một chỗ, bọn họ huyết lệ tung hoành hô hào với tộc nhân: "Mau gia nhập Nhân Giáo đi!

Có Thánh Nhân che chở, Nhân tộc chúng ta mới có thể xương long trường cửu!

Đúng vậy a, đừng giãy giụa nữa, chúng ta căn bản không phải đối thủ của Yêu tộc!" Chỉ bất quá đối mặt với những người này, kỳ dư Tiên Thiên Nhân Tộc diện bất cải sắc, y nguyên lựa chọn dùng tự bạo

để đối kháng Yêu tộc. "Các ngươi làm như vậy có ý nghĩa sao?

Các ngươi thật sự cho rằng Lâm Thiên có thể mang lại che chở cho Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta sao!" Thanh âm Huyền Đô lại lần nữa vang lên.

Hắn muốn thừa dịp lần này Yêu tộc đại tứ đồ lục Tiên Thiên Nhân Tộc, tán bá Nhân Giáo áo nghĩa.

Tuy đã có thành hiệu, nhưng quá chậm. "Ta đến nói cho ngươi, có ý nghĩa sao?" Hốt nhiên một đạo thanh âm vang lên.

Lâm Thiên cùng Thần Nông Thị, Hiên Viên Thị bay ở giữa không trung. "Vận mệnh Nhân tộc ta chỉ có thể chưởng ác trong tay chính chúng ta.

Nếu hôm nay y phụ vào Nhân Giáo, ngày khác Nhân tộc ta tất nhiên sẽ chịu Nhân Giáo kiềm chế, đánh mất khí vận.

Huyền Đô, ngươi tuy là Nhân Giáo thủ đồ, nhưng uổng là Tiên Thiên Nhân Tộc.

Mắt thấy đồng tộc bị đồ sát, không những không thi dĩ viện thủ, ngược lại truyền bá cái gọi là Nhân Giáo áo nghĩa.

Cái 《 Kim Đan Đại Đạo 》 này rốt cuộc là giúp đỡ Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta biến cường, hay là có mục đích khác, trong lòng ngươi tự hiểu." Lâm Thiên lãnh lãnh nói. "Ngay cả sinh mệnh cũng không có, còn bàn gì vận mệnh.

Lâm Thiên, ngươi hội tụ hấp thu Nhân tộc khí vận, thời điểm này ngươi vì sao không lấy cái chết bảo hộ Nhân tộc?" Huyền Đô cười lạnh một tiếng. "Huyền Đô, ngươi há dám nói chuyện với tộc trưởng Tiên Thiên Nhân Tộc ta như thế.

Nếu không phải tộc trưởng tế luyện linh bảo, lại há lại sẽ thẳng đến hiện tại mới hiện thân." Hiên Viên Thị lớn tiếng a xích. "Linh

bảo?

Ngươi cho rằng bằng vào linh bảo liền có thể chửng cứu Nhân tộc sao?

Bất quá khu khu Thiên Tiên mà thôi." Huyền Đô khinh thường nói. "Năng dữ bất năng, không phải ngươi nói là được.

Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta bỉnh thừa thiên địa tạo hóa mà sinh, vận mệnh chỉ có thể chưởng ác tại trong tay chính mình.

Tộc nhân môn, hôm nay hãy để đám Yêu tộc này biết, tiềm lực Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta lớn bao nhiêu." Lâm Thiên đại quát một tiếng, trực tiếp tế ra Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ngũ Hành Kiếm Trận, Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Côn Bằng cùng Thương Dương các Yêu Thần vừa thấy được linh bảo này, lập tức trở nên kinh sợ vạn phần. "Mau, mau ngăn cản hắn." Côn Bằng nộ hống một tiếng, hóa thành thao thiên hung thú xông về phía Lâm Thiên.

Nhưng đã muộn. "Ngũ Hành Kiếm Đồ, khởi." Tùy theo thanh âm Lâm Thiên rơi xuống, khí vận Nhân tộc ngưng tụ kim quang thiểm thiểm, quán chú tiến vào Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Ngũ Hành Kiếm Đồ biến thành kim quang lấp lánh, đón gió căng phồng, hóa thành ức vạn dặm kiếm đồ, đem tất cả Yêu tộc đều bao phủ tại trong đó.

Nguyên bản bổ nhào xuống Côn Bằng cũng nháy mắt mất đi tung tích Lâm Thiên.

Cho dù là động dụng thần niệm, đều không thể tìm thấy Lâm Thiên. "Đáng chết.

Trường Sinh Thiên quả nhiên tại trên người hắn bố cục.

Hắn vì sao có thể khu sử Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Côn Bằng bắt đầu trở nên cuồng nộ không thôi, bắt đầu điên cuồng công kích Ngũ Hành Kiếm Đồ.

Tuy nhiên ngoại trừ tiếng oanh minh không ngừng bên ngoài, căn bản hào vô tác dụng. "Ngũ Hành Kiếm Trận, khởi." Lâm Thiên tóc đen phiêu dương, giờ khắc này hắn chính là Nhân tộc hoàng giả, chính là Thiên Thần chửng cứu Tiên Thiên Nhân Tộc khỏi cái chết.

Cho dù là cường như Chuẩn Thánh Yêu Thần, hắn cũng mảy may không sợ.

Ngũ Hành Chi Kiếm tản mát ra Thanh Hoàng Xích Hắc Bạch ngũ sắc, dung nhập vào trong Kiếm Đồ.

Năm cái kiếm môn thế giới thành hình.

Vô biên Ngũ Hành Kiếm Khí bắt đầu dung hợp hội tụ, rất nhanh liền bố mãn toàn bộ kiếm môn.

Vô lượng kiếm khí bắt đầu điên cuồng tiến công những Yêu tộc này.

Không ngừng có Yêu tộc thừa chịu không nổi loại kiếm khí này bắt đầu vẫn lạc.

Chỉ trong phiến khắc, liền vẫn lạc không dưới số trăm vạn.

Hơn nữa số lượng này đang điên cuồng bạo trướng!

Hạnh tồn lại Tiên Thiên Nhân Tộc tại bên ngoài trận pháp nhìn một màn này, lập tức bạo phát ra thao thiên tiếng hoan hô.

Giờ khắc này, vô lượng Nhân tộc khí vận điên cuồng hội tụ tại trên người Lâm Thiên.

Khí Vận Kim Long trên Không Động Ấn uyển như sống lại, phát ra tiếng gào thét chấn nhĩ dục lung.

Huyền Đô đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị loại thanh âm này chấn thương, không ngừng lui lại.

Làm sao có thể, hắn chỉ là một cái Thiên Tiên, vì sao mạnh mẽ như thế!

Kỳ dư Tiên Thiên Nhân Tộc nghe được tiếng Khí Vận Kim Long gào thét, sợ hãi trong lòng lập tức tiêu trừ sạch không.

Đồng thời khu thể bị thương của bọn họ nhận được khí vận tư nhuận, bắt đầu khôi phục.

Xa xa gia nhập Nhân Giáo Tiên Thiên Nhân Tộc thì là trầm mặc đứng tại một bên.

Bọn họ đã lựa chọn gia nhập Nhân Giáo, hưởng thụ không được Nhân tộc khí vận. "Ha ha, đây là Tiên Thiên Nhân Tộc ta, không cam lòng nhẫn chịu vận mệnh áp bách, dám phản kháng, đây mới là Nhân tộc khí vận!

Cái gì Thánh Nhân đạo thống, bất quá chỉ là muốn vơ vét Nhân tộc khí vận ta mà thôi.

Tộc nhân môn, Lâm Thiên mới là tộc trưởng chúng ta, đối mặt nguy hiểm ngài sẽ đứng mũi chịu sào đứng tại phía trước nhất, chúng ta cần làm chính là ủng hộ ngài!" Thanh âm Thần Nông Thị vang vọng.

Giờ khắc này, Tiên Thiên Nhân Tộc trở nên vô cùng ngưng tụ.

Một tràng Yêu tộc sát lục cho bọn họ biết, chỉ có ngưng tụ cùng một chỗ, mới có thể bạo phát ra sức mạnh cường đại nhất.

Cái gì Nhân Giáo, chỉ biết tại thời điểm Nhân tộc nguy nan, thừa hỏa đả kiếp mà thôi.

Thế là, khí vận thuộc về Nhân Giáo lại lần nữa bạo điệt.

Còn tại vực ngoại hư không cùng Nữ Oa giao chiến Thái Thanh, lập tức phun ra một ngụm tiên huyết.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào!

Rõ ràng toán vô di sách, vì sao còn có thể tạo thành cục diện này. "Thái Thanh, ngươi muốn mưu hoa Tiên Thiên Nhân Tộc, không nghĩ tới lại sẽ là cục diện như thế này a." Nữ Oa cười lạnh một tiếng.

Tông Chủ sớm có chuẩn bị, chỉ bằng các ngươi cũng dám có ý nghĩ này.

Không biết sống chết.

Yêu Đình.

Bạch Trạch cũng đang thời khắc quan chú cục thế phía dưới.

Nhìn Côn Bằng cùng đám người bị khốn trong Ngũ Hành Kiếm Trận, lập tức phẫn nộ lên. "Ta đã biết Tiên Thiên Nhân Tộc làm sao lại không có bố trí.

Côn Bằng không nghe lời ta, hiện tại tốt rồi, ức vạn Yêu tộc vẫn lạc không nói, ngay cả Thương Dương bọn họ, sợ là cũng muốn táng thân dưới Ngũ Hành Kiếm Trận!" Năm cái Yêu Thần nếu là vẫn lạc, đối với Yêu Đình bọn họ mà nói, đây chính là đả kích trí mạng. "Bạch Trạch, tuy nhiên bọn họ bị lời Côn Bằng mê hoặc, nhưng dù sao cũng là vì Yêu tộc cân nhắc.

Hiện như hôm nay, chúng ta không thể thấy chết không cứu a." Kế Mông các Yêu Thần sốt ruột nói. "Lâm Thiên lấy Nhân tộc khí vận khu động Ngũ Hành Kiếm Trận, uy năng bất khả tiểu thị.

Muốn dựa vào bọn họ đánh phá kiếm trận, không quá khả năng.

Duy có từ ngoại giới đánh phá kiếm trận.

Kế Mông, ngươi đi ngăn cản Lâm Thiên đi." Bạch Trạch nói.

Tiên Thiên Nhân Tộc tuyệt cảnh bị Lâm Thiên lấy khí vận chi lực khu động Ngũ Hành Kiếm Trận hóa giải.

Giờ phút này Côn Bằng cùng Yêu tộc bị khốn tại trong đại trận.

Mỗi thời mỗi khắc đều có vô số Yêu tộc thừa chịu không nổi kiếm khí công kích, không ngừng vẫn lạc.

Chương 187

Mà Côn Bằng còn có năm vị Yêu Thần cũng là ốc còn không mang nổi mình ốc.

Linh bảo và pháp lực của bọn hắn chỉ có thể dùng để phòng ngự chính mình.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, sợ là ngay cả chính mình cũng khó mà tồn hoạt. "Hối bất đương sơ, không nên nghe tin lời Côn Bằng a." Thương Dương các Yêu Thần trong lòng thê khổ nghĩ thầm.

Côn Bằng nhìn một màn này, phẫn hận không thôi.

Đáng chết, làm sao lại có loại ý ngoại này phát sinh.

Chính mình lần này tuyệt đối là luân vi quân cờ của Thánh Nhân rồi.

Quả nhiên, dưới Thánh Nhân giai là sâu kiến a.

Vận mệnh của bọn hắn thủy chung không thể do bọn hắn chính mình nắm chắc.

Trong Ngũ Hành Kiếm Trận, Huyền Đô rất nhanh phản ứng lại: "Lâm Thiên, ngươi còn không dừng tay sao?

Hiện nay Yêu tộc thế lực đang thịnh, ngươi nếu giết bọn họ, sẽ chỉ vì Nhân tộc chiêu lai họa đoan càng lớn." Huyền Đô còn thí đồ vãn hồi Nhân Giáo đổi thế. "Huyền Đô, ngươi cho rằng không giết bọn họ, Yêu tộc sẽ bỏ qua Tiên Thiên Nhân Tộc chúng ta?

Ta thấy ngươi sau khi trở thành Nhân Giáo thủ đồ, đã quên đi thân phận của chính mình.

Chớ có lại ở chỗ này yêu ngôn hoặc chúng, nếu còn có bất kỳ phế

thoại nào, đừng trách ta không niệm tình Nhân tộc, đem ngươi tống nhập trong kiếm trận." Lâm Thiên không chút khách khí nói.

Huyền Đô sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng.

Nhưng cuối cùng vẫn không dám tiếp tục nói nhiều, bởi vì hắn tin tưởng Lâm Thiên dám làm như thế.

Hơn nữa ánh mắt kỳ dư Tiên Thiên Nhân Tộc nhìn về phía chính mình cũng không phải phi thường hữu hảo.

Hốt nhiên, một đạo khí tức cường đại đột nhiên giáng lâm.

Thiên không chi trung một đạo thân ảnh cực đại phù hiện.

Tại trong tay hắn có một thanh cương xoa nháo hải ba chĩa.

Mà thanh cương xoa này đang nhắm ngay Lâm Thiên.

Chính là Kế Mông.

Linh bảo trong tay hắn đã tỏa định Lâm Thiên, sau đó bạo phát ra một kích phá không.

Uy năng hạo hạo đãng đãng lưu lại một đạo quang mang thôi xán trên bầu trời.

Tuy nhiên quang mang này lại ẩn chứa sát cơ. "Không tốt.

Lại là Yêu tộc Yêu Thần xuất thủ.

Mau, bảo hộ tộc trưởng." Thần Nông Thị nộ hống một tiếng.

Thanh âm của hắn vừa mới rơi xuống, vô số Tiên Thiên Nhân Tộc chắn tại trước mặt Lâm Thiên.

Lấy thực lực bọn họ, căn bản vô pháp cản lại một kích này.

Nhưng vì tộc trưởng của bọn họ, bọn họ có thể dùng thân thể để điền.

Một cái, trăm cái, ngàn cái, vạn cái.

Những Tiên Thiên Nhân Tộc yếu ớt này không có chút do dự chắn trước mặt Lâm Thiên.

Huyền Đô một mặt phức tạp nhìn một màn này.

Đây chính là Nhân tộc ngưng tụ lực sao?

Tại quan đầu nguy hiểm tử vong, phi nhưng không có lùi bước, ngược lại nhất vãng vô tiền.

Điều này cùng Vô Tình Chi Đạo mà Thánh Nhân tu hoàn toàn tương bội. "Khu khu Yêu Thần, chớ có thương tộc nhân ta." Lâm Thiên há có thể ngồi nhìn tộc nhân của mình vì mình để đáng công kích.

Nộ hống một tiếng, Không Động Ấn trong cơ thể bay ra.

Trên ấn tỷ có Cửu Long tương hỗ bàn nhiễu, dường như đều muốn sống lại.

Tại dưới sự tư dưỡng của nồng đậm khí vận chi lực, đã cụ bị Khí Vận Kim Long sồ hình.

Chỉ cần đợi Tiên Thiên Nhân Tộc lập tộc, liền có thể triệt để thu long Nhân tộc khí vận.

Cho dù như thế, lấy ức vạn vạn Tiên Thiên Nhân Tộc khí vận chi lực uẩn dưỡng, Không Động Ấn y nguyên bạo phát ra uy năng vô dữ luân bỉ.

Mang theo thế chính đại quang minh oanh hướng linh bảo của Kế Mông. "Oanh long" một tiếng.

Nháo Hải Cương Xoa của Kế Mông trực tiếp bị oanh đến đảo bay ra ngoài.

Linh quang ảm đạm, trên pháp bảo che kín vết rạn.

Dưới thần niệm khiên liên, Kế Mông cũng theo đó bị trọng

thương, đại kinh thất sắc cưỡng ép đem linh bảo thu vào thể nội, trào về Yêu Đình. "Hảo cường linh bảo, chí ít cũng là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo." Anh Chiêu các Yêu Thần nhìn thấy một màn này, nhao nhao kinh thán lên tiếng.

Không nghĩ tới, Nhân tộc cư nhiên còn có bảo bối như vậy. "Không chỉ như thế.

Mai ấn tỷ này tuyệt đối là Nhân tộc khí vận linh bảo, có thể trấn áp hấp thu khí vận.

Nhân tộc có bảo vật này, khí vận sẽ chỉ càng thêm ngưng tụ." Bạch Trạch ngưng trọng nói.

Khí vận chi lực huyền diệu khó giải thích, chỉ cần ngưng tụ đến trình độ nhất định, cho dù là Chuẩn Thánh cường giả như bọn hắn cũng không dám khinh thường. "Bạch Trạch, hiện tại làm sao bây giờ?

Chúng ta có muốn xuất thủ hay không?" Anh Chiêu đám người vội vàng hỏi.

Bạch Trạch lâm vào trầm tư.

Côn Bằng bọn họ khẳng định là phải cứu.

Chẳng lẽ thật sự muốn đám Yêu Thần bọn hắn cùng nhau xuất thủ sao?

Đến lúc đó vạn nhất Nhân tộc còn có hậu thủ, Yêu tộc bọn họ lần này coi như thật sự tổn thất lớn.

Hơn nữa Nhân tộc quả nhiên cùng Trường Sinh Thiên có liên hệ.

Côn Bằng cái tên ngu xuẩn này, lúc đầu liền khuyên hắn đợi Đông Hoàng xuất quan rồi hãy nói.

Hiện tại tốt rồi, toàn bộ Yêu tộc đều trở nên cực kỳ bị động.

Xuất thủ, Trường Sinh Thiên tuyệt đối sẽ không mặc kệ.

Không xuất thủ, mỗi thời mỗi khắc đều có vô lượng Yêu tộc vẫn lạc.

Ngay tại lúc Bạch Trạch lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan, viễn tại Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ Hồng Quân mở mắt. "Quả thực là phế vật.

Cư nhiên ngay cả một cái Tiên Thiên Nhân Tộc đều vô pháp bãi bình." Đạo Tổ có chút không vui.

Mưu hoa hồi lâu, ngược lại để Nhân tộc khí vận càng thêm ngưng tụ.

Cho dù tức giận, Đạo Tổ cũng hào vô biện pháp.

Côn Bằng bọn họ không thể chết ở chỗ này.

Tựu coi như hắn chuẩn bị xuất thủ chi tế, một đạo Pháp Lực Chân Thân xuất hiện tại bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Chỉ thấy đạo Pháp Lực Chân Thân này hoàn toàn do Đại Đạo phù triện tạo thành.

Một cái nhìn sang, như cùng vạn thiên vũ trụ áo nghĩa dung hợp cùng một chỗ, nhiếp nhân tâm phách.

Đạo Pháp Lực Chân Thân này chính là Lâm Trường Sinh. "Hồng Quân, ngươi đường đường một cái Thiên Đạo Thánh Nhân, sẽ không sáp thủ Nhân tộc sự tình a?" "Hừ.

Lâm Trường Sinh, ngươi đây là muốn hướng bản Đạo Tổ tuyên chiến sao?" Theo thanh âm Đạo Tổ rơi xuống, ngoài Tử Tiêu Cung phong khởi vân dũng.

Thiên Đạo uy áp khủng bố đang thời khắc ngưng tụ. "Nghe nói Thiên Đạo Thánh Nhân mượn nhờ Thiên Đạo chi lực, chiến lực cường hãn.

Bản tọa tấn cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã lâu, cũng muốn kiểm nghiệm một chút chiến lực như hôm nay." Lâm Trường Sinh cười nói. "Khu khu một cái Pháp Lực Chân Thân cũng dám trương cuồng như thế." Đạo Tổ hiển nhiên là thật sự giận.

Thiên Đạo ý chí uy áp càng ngày càng mãnh liệt.

Sau đó trong hư vô, do vô số pháp tắc phù văn ngưng tụ thành đại thủ ấn hướng về phía Lâm Trường Sinh phách tới.

Cái pháp tắc đại thủ ấn này toàn bộ do Thiên Đạo pháp tắc ngưng tụ mà thành, biến hóa vạn thiên, huyền diệu vô hạn.

Uyển như Thiên Đạo chi nộ, Thiên Đạo chi lực nồng đậm khiến người nguyên thần run rẩy, không dám phản kháng. "Vô vị thăm dò." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Sau đó cũng không thấy hắn có động tác gì, trước mặt xuất hiện một cái vòng xoáy ngũ thải ban lan.

Trong vòng xoáy này có pháp tắc chi lực đặc thù, có thể bao dung hết thảy pháp tắc, lại có thể uẩn hàm Vô Thượng Đại Đạo.

Cao quý cổ lão chi lực mảy may không sợ Thiên Đạo áp bách.

Chương 188

Không có tiếng oanh minh kinh thiên, pháp tắc đại thủ ấn trực tiếp bị hư không toàn qua nuốt vào. "Ngươi cư nhiên đã làm được một bước này." Hồng Quân xuất hiện tại bên ngoài Tử Tiêu Cung.

Lúc này trên mặt hắn đã trở nên cực độ chấn kinh.

Một lần xuất thủ đơn giản, hắn liền có thể khuy thị được rất nhiều huyền diệu.

Vừa rồi Lâm Trường Sinh xuất thủ, tuyệt đối không chỉ Đại Đạo đơn giản như vậy, mà là dung hợp vạn thiên Đại Đạo cùng Pháp Tắc.

Phải biết muốn dung hợp Tam Thiên Đại Đạo, tất phải nắm giữ sức mạnh siêu việt Đại Đạo.

Nếu không dưới sự tương hỗ trùng đột của Tam Thiên Đại Đạo, tuyệt đối sẽ bạo thể mà chết.

Tuy nhiên Lâm Trường Sinh còn chưa nắm giữ Tam Thiên Đại Đạo, nhưng hắn hiển nhiên đã nắm giữ loại sức mạnh siêu việt Đại Đạo này.

Quá đáng sợ. "Vũ trụ áo nghĩa, Hỗn Độn chi thượng, Đại Đạo chi ngoại, tịnh vô tận đầu.

Hồng Quân, ngươi chung quy là mục quang thiển cận." Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói. "Các hạ chẳng lẽ là đến thuyết giáo bản Đạo Tổ?" Hồng Quân hừ lạnh một tiếng.

Đạo Tổ Hồng Quân vốn dĩ bị một đạo pháp lực chân thân của Lâm Trường Sinh chặn lại bên trong Tử Tiêu Cung nên vô cùng phẫn nộ.

Không ngờ chỉ dưới một chiêu thăm dò, hắn đã nhìn ra Lâm Trường Sinh đã nắm giữ sức mạnh vượt qua Đại Đạo.

Cho nên giờ khắc này cũng trở nên thận trọng hơn. "Ngươi chẳng lẽ chuyên môn đến thuyết giáo Bản Đạo Tổ sao?" "Cho dù ngươi nắm giữ loại sức mạnh cao quý vô thượng này, nhưng dù sao cảnh giới vẫn còn thấp." "Ta muốn trấn áp đạo pháp lực chân thân này của ngươi, dễ như trở bàn tay." Đạo Tổ Hồng Quân lạnh lùng nói. "Đó là tự nhiên." "Đường đường là Đạo Tổ, có thể động dụng quyền hành Thiên Đạo, lại há là một đạo pháp lực chân thân của ta có thể chống lại." Lâm Trường Sinh đương nhiên không cuồng vọng đến mức muốn dùng một đạo pháp lực chân thân để chống lại Đạo Tổ.

Nhưng nếu Đạo Tổ Hồng Quân dám làm như vậy, thế thì Lâm Trường Sinh cũng không ngại để bản tôn đi ra hoạt động một chút.

Đạo Tổ Hồng Quân trầm mặc hồi lâu, lúc này mới chậm rãi nói: "Côn Bằng bọn hắn chính là nhân vật chính của Lượng Kiếp, cho dù ta không ra tay, Thiên Đạo cũng sẽ ra tay." Hồng Quân nói ra lời này, tương đương với việc đang thỏa hiệp. "Điều này ta đương nhiên biết rõ." "Nhưng đồ sát Nhân tộc chính là Yêu tộc, thậm chí là Huyền Môn các ngươi khơi mào." "Đã bắt đầu rồi, vậy khi nào kết thúc tự nhiên do Nhân tộc định đoạt." Lâm Trường Sinh cũng đã tỏ rõ thái độ của mình.

Yêu tộc dám đồ sát Nhân tộc, đây là điều Lâm Trường Sinh vạn vạn lần không ngờ tới.

Dù sao Đế Tuấn và Thái Nhất đã bị hắn gieo xuống tâm ma.

Dưới sự thôi toán, mới biết được là Huyền Môn đang giở trò sau lưng.

May mắn là chính mình đã sớm có chuẩn bị.

Bất quá với tính cách của Lâm Trường Sinh mà nói, tự nhiên là không thể chịu thiệt.

Đã ngươi dám đồ sát Nhân tộc, như vậy ta cũng dám để Yêu tộc chôn cùng. "Ngươi muốn như thế nào?" Đạo Tổ Hồng Quân hỏi. "Bồi thường mấy chục vạn kiện Hậu Thiên Linh Bảo, một ngàn kiện Tiên Thiên Linh Bảo." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Ngươi cho rằng ăn chắc ta rồi sao?" Hồng Quân hai mắt khẽ híp lại.

Pháp lực bắt đầu ngưng tụ.

Nhiều Linh Bảo như vậy, cho dù hắn là Đạo Tổ, đều đau lòng vô cùng. "Ngươi có Thiên Đạo chi lực gia trì, ta có sức mạnh thế giới có thể hấp thu." "Tuy rằng ngươi bất tử bất diệt, nhưng là mỗi một lần phục sinh đều sẽ bị tổn hại bản nguyên, thậm chí tu vi giảm lớn." Lâm Trường Sinh nói. "Vậy ta cũng muốn thử một lần." Hồng Quân dù sao cũng là Đạo Tổ, há có thể không đánh mà lui.

Dứt lời, Thiên Đạo Thần Luân ẩn ẩn xuất hiện.

Vô lượng Thiên Đạo chi lực gia trì trên người Hồng Quân.

Cảnh giới của hắn cũng bắt đầu tăng vọt.

Từ Thiên Đạo Thánh Nhân ngũ trọng ban đầu trực tiếp tăng lên tới cảnh giới Thiên Đạo bát trọng.

Cùng lúc đó, hắn còn có thể động dụng quyền hành Thần Phạt Chi Nhãn. "Đã như vậy, liền lĩnh giáo một chút chỗ lợi hại của Thiên Đạo Thánh Nhân." Lâm Trường Sinh nói, pháp lực chân thân trực tiếp tiêu tán.

Thay vào đó là bản tôn của Lâm Trường Sinh xuất hiện tại nơi này.

Trên người hắn không có bất kỳ khí thế nào truyền ra.

Nhưng vẻn vẹn chỉ đứng ở chỗ này, liền để Hồng Quân cảm nhận được nguy hiểm.

Một vị là Huyền Môn Đạo Tổ, một vị là Trường Sinh Tiên Tông Đạo Tôn.

Cả hai đều là tồn tại có chiến lực mạnh nhất Hồng Hoang hiện nay.

Không ngờ hôm nay lại bởi vì chuyện của Nhân tộc mà bắt đầu giao thủ.

Hồng Quân có chút nghĩ mãi không thông, Lâm Trường Sinh rõ ràng là Tiên Thiên sinh linh, cùng Tiên Thiên Nhân tộc hào vô quan hệ.

Chỉ cần điểm đến là dừng là được, vì sao lại vì thế mà cùng chính mình đại động can qua.

Hồng Quân đương nhiên không ngờ tới Lâm Trường Sinh chính là người xuyên không tới.

Thân phận vốn có của hắn chỉ là một Hậu Thiên Nhân tộc mà thôi.

Trận chiến giữa hai người trực tiếp bùng nổ.

Lôi điện bên trong Thần Phạt Chi Nhãn giống như lôi long lao tới xâu xé Lâm Trường Sinh.

Không gian đều bị lôi long xé rách một lỗ hổng.

Vẻn vẹn chỉ là một đạo lôi long, liền ẩn chứa Lôi Đình Pháp Tắc viên mãn.

Uy năng bộc phát ra có thể tuỳ tiện đánh giết cường giả dưới Thiên Đạo Thánh Nhân thất trọng.

Cùng lúc đó, Hồng Quân mượn dùng Thiên Đạo chi lực, một cái ma bàn hoàn toàn do Thiên Đạo phù triện tạo thành từ trên trời giáng xuống.

Nhìn kỹ lại, ma bàn này dĩ nhiên do ba ngàn Thiên Đạo Pháp Tắc tổ hợp mà thành.

Có sự gia trì của ý chí Thiên Đạo, dưới Thiên Đạo Thánh Nhân cửu trọng, nhất định bị trấn áp. "Tới hay lắm." Lâm Trường Sinh cười lớn một tiếng.

Đây vẫn là lần đầu tiên hắn động thủ kể từ khi tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Vốn dĩ tu vi của hắn đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tứ trọng.

Lần này cũng là hấp thu Khí Vận chi lực của Trường Sinh Tiên Tông và sức mạnh thế giới của Trường Sinh Thiên.

Dưới song trọng gia trì, tu vi của hắn đi tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng!

Cùng tu vi hiện nay của Hồng Quân giống nhau.

Đối mặt với Pháp Tắc Lôi Long, Lâm Trường Sinh trực tiếp đấm ra một quyền. "Khai Thiên." Khai Thiên áo nghĩa tại trên một quyền của hắn không ngừng diễn hóa.

Lực Chi Đại Đạo, Kim Chi Đại Đạo cùng một chúng Đại Đạo gia trì ở trên, càng thêm uy năng.

Khai Thiên nhất quyền cuối cùng oanh kích lên trên người lôi long.

Điện quang bắn ra tứ phía, Pháp Tắc Lôi Long thốn thốn đứt đoạn.

Sau đó triệt để chôn vùi, hóa thành hư vô.

Làm xong hết thảy, Lâm Trường Sinh lại điểm một chỉ về phía ba ngàn Thiên Đạo Ma Bàn.

Một chỉ xuất ra, hóa thành một đạo quang trụ.

Phảng phất là diệt thế quang trụ chiếu sáng toàn bộ Hỗn Độn.

Sáng ngời lại trí mạng.

Ba ngàn Đại Đạo phù triện không ngừng giao chức cùng một chỗ, trùng kích lên Thiên Đạo Ma Bàn.

Hư không đều không cách nào thừa nhận loại năng lượng dư ba khủng bố này, không ngừng phát sinh phá liệt.

Thái Thanh Lão Tử đang giao thủ ở viễn phương vực ngoại tinh không cũng nhao nhao dừng tay.

Bọn họ vẻ mặt kinh hãi nhìn về hướng Tử Tiêu Cung.

Biến động thật đáng sợ.

Cho dù bọn họ đã là Thiên Đạo Thánh Nhân, dưới loại biến động này sợ là cũng phải bị nghiền nát.

Là Đạo Tổ đang giao thủ!

Là ai?

Rất nhanh một cái tên liền xuất hiện trong đầu óc của bọn họ.

Trường Sinh Đạo Tôn!

Trừ hắn ra, còn có thể là ai có thể chống lại Đạo Tổ.

Không ngờ Trường Sinh Đạo Tôn vẫn luôn không ra tay lại khủng bố như vậy.

Biến động khủng bố đến từ ngoài Tử Tiêu Cung kéo dài hồi lâu mới dần dần bình ổn lại.

Thái Thanh Lão Tử bọn người hai mặt nhìn nhau.

Đây là ai thắng?

Cái này khiến bọn họ cũng mất đi hứng thú đánh tiếp.

Chương 189

Mưu đồ Nhân tộc đã thất bại.

Đạo Tổ cùng Trường Sinh Đạo Tôn cũng đánh nhau rồi.

Bất luận kẻ nào thắng, lần này luyện chế Đồ Vu Kiếm cũng chỉ có thể đình chỉ.

Quan trọng là Huyền Môn bên này đều là bị toàn tuyến áp chế, đánh tiếp nữa cũng không có ý nghĩa.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bọn người tự nhiên cũng là nảy sinh ý thoái lui.

Như vậy, cuộc chiến giữa Lục Thánh cùng Phục Hy tạm thời cáo một đoạn lạc.

Mà ngoài Tử Tiêu Cung, đã không thấy thân ảnh của Đạo Tổ.

Chỉ có mấy chục vạn kiện Linh Bảo đang lấp lánh linh quang trước mặt Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh ngoại trừ khí tức có chút phù phiếm ra, tịnh không đáng ngại.

Thu hồi những Linh Bảo này, Lâm Trường Sinh xoay người biến mất tại Tử Tiêu Cung.

Lại lần nữa xuất hiện, đã trở về Trường Sinh Thiên. "Ngộ Đạo." Lâm Trường Sinh gọi Ngộ Đạo tới. "Đạo Tôn, đệ tử ở đây." Ngộ Đạo cung kính hành lễ.

Trận chiến giữa Đạo Tôn và Đạo Tổ bọn hắn tuy rằng cũng không quá rõ ràng.

Nhưng chiến đấu ba động truyền đến từ trong hư không, để bọn

hắn cũng biết được Đạo Tôn đã ra tay.

Giờ khắc này nhìn thấy Đạo Tôn hoàn hảo không chút tổn hại xuất hiện tại đây, đủ để nói rõ rất nhiều chuyện. "Yêu tộc chính là nhân vật chính của Lượng Kiếp, lần này chịu thiệt thòi lớn như vậy, bọn chúng không dám lại nhớ thương Nhân tộc." "Ngươi mang theo những Linh Bảo này cho Lâm Thiên." "Hắn biết sẽ làm thế nào." Lâm Trường Sinh phất tay đem toàn bộ Linh Bảo mà Hồng Quân đưa ném cho Ngộ Đạo. "Vâng." Ngộ Đạo tiếp nhận Linh Bảo, rời khỏi Trường Sinh Thiên.

Thủ Dương Sơn, nơi tê tức của Tiên Thiên Nhân tộc.

Ngũ Hành Kiếm Trận vẫn đang thôi động.

Côn Bằng cùng năm đại Yêu Thần vốn dĩ đấu chí cao ngang muốn đồ sát Tiên Thiên Nhân tộc.

Sự tình lúc mới bắt đầu đúng là nhẹ nhàng đơn giản như bọn hắn dự tưởng.

Những Tiên Thiên Nhân tộc này thực sự quá yếu.

Vốn cho rằng lần này luyện chế Đồ Vu Kiếm thế tại tất đắc.

Lại không ngờ tới Tiên Thiên Nhân tộc tế xuất Ngũ Hành Kiếm Trận.

Dùng Nhân tộc khí vận khu động, vẫn bộc phát ra uy năng khủng bố.

Giờ khắc này, mấy chục tỷ Yêu tộc bọn hắn mang tới đã tử thương hầu như không còn.

Ngay cả năm đại Yêu Thần cùng Côn Bằng cũng đã sắp hao hết pháp lực.

Cho dù là Bạch Trạch ở xa tại Yêu Đình cũng vô kế khả thi.

Trường Sinh Thiên nhúng tay vào chuyện Tiên Thiên Nhân tộc đã hiển nhiên dễ thấy.

Vốn dĩ việc bọn hắn đồ sát Tiên Thiên Nhân tộc đã rơi vào hạ phong.

Hiện tại nếu như lại xuất động Yêu tộc, sợ là sẽ khiến Trường Sinh Thiên bất mãn.

Đến lúc đó tùy tiện xuất động một cái cao thủ, cũng không phải Yêu tộc bọn hắn có thể chiêu giá được.

Nhưng nếu như năm đại Yêu Thần cùng Côn Bằng vẫn lạc giờ khắc này, đối với Yêu tộc bọn hắn có thể nói là đả kích cực lớn.

Vốn dĩ tranh đấu cùng Vu tộc đã rơi vào hạ phong.

Hiện tại là triệt để không còn hy vọng.

Đáng chết, chẳng lẽ thật sự muốn vì chuyện này mà đánh thức Đông Hoàng sao?

Cũng may Bạch Trạch không phải lo lắng bao lâu, một đạo độn quang đã xuất hiện ở trước mặt Lâm Thiên.

Ngộ Đạo mặt không biểu tình nhìn thoáng qua Yêu tộc.

Nếu không phải nhân quả của Yêu tộc bên trong trận pháp cực lớn, toàn bộ vẫn lạc cùng hắn cũng không có bất kỳ quan hệ gì.

Nhìn thoáng qua Huyền Đô, sau đó mới đặt ánh mắt lên trên người Lâm Thiên.

Lần này Tiên Thiên Nhân tộc biểu hiện xác thực không tệ.

Trải qua trận chiến này, các chủng tộc khác đều không dám coi thường Nhân tộc nữa. "Thượng Tiên, có phải Đạo Tôn bảo ta dừng tay?" Lâm Thiên hỏi. "Đạo Tôn chỉ nói để ta đem những Linh Bảo này giao cho ngươi." "Dùng để tráng đại Tiên Thiên Nhân tộc." "Về phần

làm thế nào, toàn bằng chính ngươi." Nói xong, Ngộ Đạo lấy toàn bộ mấy chục vạn kiện Linh Bảo ra.

Một mảnh kim quang lấp lánh, dị tượng xuất hiện.

Tuy rằng đa số đều chỉ là một số Hậu Thiên Linh Bảo, cho dù là Tiên Thiên Linh Bảo cũng đều chỉ là hạ phẩm.

Nhưng đối với Tiên Thiên Nhân tộc mà nói, lại có thể tăng lên thực lực bọn hắn tới trình độ cực lớn. "Thay ta đa tạ Đạo Tôn." Lâm Thiên thu hồi những Linh Bảo này.

Một lát nữa có thể đem những Linh Bảo này ban thưởng cho các tộc nhân biểu hiện anh dũng lần này.

Ngộ Đạo gật đầu, sau đó rời khỏi nơi này.

Lâm Thiên cảm nhận một chút tình trạng bên trong trận pháp, Yêu tộc đã cơ bản tử thương hầu như không còn.

Lần này cũng coi như là cho Yêu tộc một bài học thê thảm đau đớn.

Nhân tộc khí vận tuy rằng thịnh vượng, nhưng lần này khu động Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng là hao phí quá nhiều khí vận. "Trận chiến ngày hôm nay, không phải Tiên Thiên Nhân tộc ta thị sát." "Chính là Yêu tộc bội phản Thiên Đạo, tứ ý phát động chiến tranh, đồ sát Tiên Thiên Nhân tộc ta." "Lần này tha cho các ngươi một mạng." "Nếu có lần sau, Lâm Thiên ta tuy nhỏ yếu, nhưng nhất định giết tới Yêu Đình." Thanh âm lanh lảnh của Lâm Thiên chấn động càn khôn.

Phàm là Tiên Thiên Nhân tộc không ai không nhiệt huyết sôi trào.

Lâm Thiên dứt lời, Ngũ Hành Kiếm Trận bị hắn thu lại.

Năm đại Yêu Thần cùng Côn Bằng vốn dĩ đã chống đỡ không nổi, rốt cục may mắn sống sót.

Chỉ là nhìn thấy bên cạnh chỉ có vẻn vẹn mấy trăm Yêu tộc, trong lòng bi thảm không thôi. "Đáng chết Lâm Thiên, ta giết ngươi." Côn Bằng giờ khắc này đã hoàn toàn bị phẫn nộ làm cho mê muội đầu óc.

Cơ hội thành Thánh của hắn bị tên Tiên Thiên Nhân tộc này phá hoại hoàn toàn.

Lần này trở về hắn định nhiên phải chịu sự trừng phạt của Yêu Hoàng.

Giết hắn, nhất định phải giết hắn. "Côn Bằng, ngươi còn muốn sai càng thêm sai sao?" Một tiếng quát lớn truyền đến.

Bạch Trạch suất lĩnh năm đại Yêu Thần kịp thời xuất hiện, ngăn cản Côn Bằng lại. "Chính là do hành vi tư lợi của ngươi, dẫn đến Yêu tộc ta tổn thất lớn như thế." "Hiện tại ngươi còn muốn kéo chúng Yêu tộc vào vực sâu vạn trượng sao?" Bạch Trạch cùng năm đại Yêu Thần vây Côn Bằng ở giữa.

Chỉ cần hắn dám có bất kỳ cử động gì, bọn hắn sẽ không chút do dự trấn áp hắn.

Sắc mặt Côn Bằng âm tình bất định, cuối cùng vẫn là từ bỏ.

Bạch Trạch lúc này mới thật sâu nhìn thoáng qua Lâm Thiên, mang theo Yêu tộc còn dư lại quay về Yêu Đình.

Huyền Đô bắt đắc dĩ không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể rời khỏi nơi này, quay về Bát Cảnh Cung.

Từ đây Yêu tộc đồ sát Tiên Thiên Nhân loại, mưu đồ muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm triệt để thất bại.

Giờ khắc này, toàn bộ Tiên Thiên Nhân tộc bộc phát ra tiếng hoan hô chấn thiên.

Bọn hắn vốn dĩ lúc bị Nữ Oa nặn ra liền tao ngộ vô số kiếp nạn,

mới miễn cưỡng tồn hoạt đến bây giờ.

Đối với bọn hắn mà nói kiếp nạn không đáng sợ, đáng sợ là không có hy vọng.

Hiện tại Lâm Thiên chính là hy vọng của bọn hắn.

Để bọn hắn biết được, Yêu tộc mạnh hơn nữa, Tiên Thiên Nhân tộc bọn hắn cũng có thể chiến thắng.

Nhân tộc khí vận lại lần nữa ngưng tụ không tiền khoáng hậu. "Tộc trưởng, không bằng thừa dịp cơ hội này, chính thức kiến lập Nhân tộc?" Thần Nông thị nhiệt huyết sôi trào nói.

Lâm Thiên nhìn thoáng qua Tiên Thiên Nhân tộc, lắc đầu. "Thời cơ chưa đến." "Những kẻ này chỉ là một bộ phận sức mạnh Yêu tộc mà thôi." "Nếu là Yêu Hoàng hoặc là Đông Hoàng xuất hiện, Tiên Thiên Nhân tộc chúng ta muốn vượt qua nguy cơ lần này sẽ không đơn giản như vậy." "Huống chi Thánh Nhân đang ở phía sau mưu tính hết thảy, Tiên Thiên Nhân tộc chúng ta vẫn là quá nhỏ bé." Tiên Thiên Nhân tộc từ khi được nặn ra đến hiện tại cũng bất quá chưa đến vạn năm.

Theo Hậu Thiên Nhân tộc càng ngày càng nhiều, Tiên Thiên Nhân tộc khí vận tăng trưởng cũng sẽ trở nên chậm chạp.

Không ngừng tăng thực lực lên, mới có thể bảo chứng Nhân tộc khí vận trường cửu không suy.

Hơn nữa, Thánh Nhân ở sau lưng mưu tính, là không thể nào để Nhân tộc hưng thịnh.

Nhất định phải chờ đến thời cơ kia đến.

Tiếp đó, Lâm Thiên đem pháp bảo Ngộ Đạo đưa tới phân phát xuống dưới.

Trải qua kiếp nạn lần này, bầu không khí tu luyện của Tiên Thiên

Nhân tộc trở nên cực kỳ nồng đậm.

Phải nói Tiên Thiên Nhân tộc tuy rằng nhỏ yếu, nhưng là ngộ tính cùng tốc độ tu luyện vẫn là không tệ.

Khả năng chính là do thọ mệnh có hạn còn có tai nạn không ngừng xuất hiện, mới có thể khiến bọn hắn nỗ lực như thế a.

Trường Sinh Thiên.

Chương 190

Đối với hết thảy những gì phát sinh tại Tiên Thiên Nhân tộc, Lâm Trường Sinh cũng vô cùng hài lòng.

Chờ đến lúc Tiên Thiên Nhân tộc hưng thịnh đến mức độ nhất định, chính là ngày Nữ Oa khai tịch Nhân Đạo.

Như vậy Nhân Đạo mới sẽ không bị Thiên Đạo áp chế hoàn toàn.

Chuyện này hoàn toàn không cần gấp.

Hậu Thổ đã đang cảm ngộ Địa Đạo luân hồi, chỉ cần nàng có thể khai tịch ra Địa Đạo, như vậy Thiên Đạo quyền hành sẽ bị phân hóa, bị suy yếu cực lớn.

Đối với việc khai tịch Nhân Đạo cũng là có tác dụng trợ giúp gián tiếp.

Trước mắt xem ra, hết thảy đều nằm trong kế hoạch của hắn.

Ngược lại không cần sốt ruột.

Thời gian tiếp theo, Lâm Trường Sinh lại lần nữa bắt đầu bế quan.

Thoáng một cái, lại là mấy ngàn năm thời gian trôi qua.

Ngày này, Đế Tuấn vẫn luôn bế quan chưa ra rốt cục cũng xuất quan.

Động tĩnh cực lớn liên đới Thái Nhất cũng bị kinh động, vội vàng xuất quan.

Giờ khắc này mười đại Yêu Thần, còn có Côn Bằng đều tụ tập ở trong Yêu Đình. "Đạo huynh, bế quan lâu như vậy, thế nào rồi?" Thái Nhất hỏi.

Yêu Đình.

Kể từ khi Đế Tuấn đạt được Hồng Mông Tử Khí, vẫn luôn ở trong trạng thái bế quan.

Qua hồi lâu cũng rốt cục xuất quan.

Thái Nhất cùng một chúng Yêu Thần toàn bộ vẻ mặt chờ mong nhìn xem Đế Tuấn. "Hồng Mông Tử Khí đã bị ta hoàn toàn luyện hóa." "Nhưng vẫn chưa cảm nhận được cơ hội thành Thánh." "Trạng thái của ta hiện tại chỉ là giới hạn giữa Thánh Nhân và Chuẩn Thánh viên mãn." "Có thể xem là Á Thánh a." Đế Tuấn thở dài một hơi.

Hắn hiện tại có thể mượn dùng bộ phận Thiên Đạo chi lực, nhưng không thể giống như Thiên Đạo Thánh Nhân, dễ dàng nắm giữ Thiên Đạo chi lực.

Trong đó vẫn là có chênh lệch rất lớn.

Nhưng lại mạnh hơn Chuẩn Thánh viên mãn quá nhiều.

Cho dù chỉ là mượn dùng một tia Thiên Đạo chi lực, cũng là thập phần cường đại.

Thái Nhất cùng Yêu Thần nghe vậy, tuy rằng có chút thất vọng, nhưng vẫn gật đầu.

Có thể đạt tới tình trạng như thế cũng coi như không tệ. "Yêu Đình khoảng thời gian này có đại sự gì phát sinh không?" Đế Tuấn mở miệng hỏi.

Lần này Yêu Đình vốn dĩ có chút náo nhiệt lập tức trở nên vắng ngắt. "Bạch Trạch, khoảng thời gian ta bế quan đã xảy ra chuyện gì?" Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhíu mày.

Thời gian hắn bế quan tịnh không dài, hẳn là không có chuyện gì phát sinh mới đúng a. "Hồi Yêu Hoàng, Đông Hoàng." "Tại sau khi

Đông Hoàng bế quan, Yêu Sư Côn Bằng..." Chuyện này căn bản không gạt được.

Đế Tuấn hơi thôi toán một chút là có thể biết.

Cho nên Bạch Trạch cũng là một năm một mười kể lại tiền nhân hậu quả sự tình. "Hỗn trướng." "Côn Bằng, ai cho ngươi tự tư điều động đại quân Yêu tộc!" Đế Tuấn nghe xong, còn chưa nói chuyện, Thái Nhất đã dẫn đầu giận mắng lên. "Ta cũng là vì Yêu tộc suy nghĩ." Côn Bằng bất mãn nói. "Nói hươu nói vượn." "Ngươi đây là vì Yêu tộc suy nghĩ sao?" "Ngươi đây là đem Yêu tộc bức vào trong tuyệt cảnh." "Lúc trước Thái Thanh Thánh Nhân mời ta đi Tử Tiêu Cung chính là vì việc này.

Bị ta lúc ấy liền cự tuyệt." "Bọn hắn muốn mưu đồ Tiên Thiên Nhân tộc, lại muốn để Yêu tộc chúng ta xuất đầu." "Kết quả quả nhiên như ta sở liệu, Tiên Thiên Nhân tộc chính là Nữ Oa Thánh Nhân sáng tạo, Trường Sinh Đạo Tổ lại được xưng là Nhân Đạo Chi Chủ, làm sao có thể không có thủ đoạn ứng đối!" Nội tâm phẫn nộ cùng sự sợ hãi đối với Trường Sinh Đạo Tôn, khiến Đông Hoàng Thái Nhất giờ khắc này bộc phát ra toàn bộ khí thế quanh thân.

Côn Bằng cúi đầu, yên lặng không nói, trong hai mắt có thần sắc âm ngoan.

Đế Tuấn không nói gì, trong lòng đồng dạng phẫn nộ.

Nếu không phải cuối cùng năm đại Yêu Thần đều bình yên vô sự trở về, tổn thất kia thật sự là quá lớn.

Túc túc qua hồi lâu. "Được rồi, Đông Hoàng tức giận cũng là bởi vì Yêu tộc chúng ta bị người tính kế sau lưng." "Yêu Sư ngươi xác thực cũng quá tự tiện chủ trương." "Khoảng thời gian này cứ cố gắng bế quan một đoạn thời gian đi." Có Yêu Hoàng mở miệng, những người khác đương nhiên không dám có bất kỳ ý kiến gì. "Vâng." Yêu

Sư Côn Bằng trực tiếp rời khỏi Yêu Đình. "Đạo huynh, Côn Bằng tâm hung hẹp hòi, trời sinh phản cốt, chúng ta có muốn hay không?" Đông Hoàng Thái Nhất tàn nhẫn hỏi.

Côn Bằng có nhị tâm, bọn hắn làm hoàng giả của Yêu tộc làm sao có thể không biết. "Hiện nay thế lực Yêu tộc ta tản mát, đang là lúc cần nhân thủ." "Hắn bản thân chính là Yêu tộc, có nhân quả cực lớn, muốn thành Thánh, duy có lưu lại Yêu Đình." "Về sau cẩn thận phòng bị một chút là được." Đế Tuấn mở miệng nói.

Đông Hoàng Thái Nhất cùng mười đại Yêu Thần nghe xong, nhao nhao gật đầu. "Yêu Hoàng, hiện nay cục thế không rõ, Yêu tộc ta rơi vào hạ phong, nên làm thế nào?" Bạch Trạch hỏi. "Ta lần này bế quan, còn có một cái thu hoạch khác." "Đó chính là đế kết Thiên Hôn." "Đến lúc đó khí vận của Yêu tộc chúng ta còn sẽ tăng lên." "Đồng thời Đạo Tổ cũng cho ta truyền âm, Tam Thập Tam Thiên mộng cảnh thế giới do hắn sáng tạo, sẽ toàn diện mở ra cho Yêu tộc chúng ta." "Thế tất yếu phải trước khi Vu Yêu quyết chiến, đem thực lực Yêu tộc tăng lên." Đế Tuấn trầm giọng nói.

Thời gian tiếp theo, Yêu tộc bắt đầu toàn diện tăng lên.

Không ngừng diễn luyện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đây là thủ đoạn công kích cường đại nhất của Yêu tộc bọn hắn, nhất định phải bộc phát ra toàn bộ uy năng.

Vì thế, Đế Tuấn cũng là lấy Thái Dương Tinh cùng Thái Âm Tinh làm chủ trận nhãn.

Lấy Á Thánh chi lực của hắn làm phụ.

Uy năng so với trước đó tại Bất Chu Sơn, còn có thể dâng lên một cái cấp bậc.

Cùng lúc đó, vô lượng Yêu tộc điên cuồng dũng mãnh lao vào Tam

Thập Tam Thiên mộng cảnh thế giới, bắt đầu điên cuồng làm nhiệm vụ tăng lên chính mình.

Một số tán tu đại năng nhao nhao chịu không nổi sự bá đạo của Yêu tộc, chỉ có thể đi Trường Sinh Thiên lịch luyện.

Đạo Tổ Hồng Quân đối với chuyện này mắt nhắm mắt mở, chỉ cần Vu Yêu quyết chiến có thể hoàn mỹ kết thúc, hết thảy đều là chuyện nhỏ.

Cứ thế du du mấy trăm năm thời gian trôi qua.

Đế Tuấn cùng Hi Hòa cũng đế kết Thiên Hôn, sinh dục ra mười đại Kim Ô Thái Tử.

Mười đại Kim Ô xuất thế, Thái Dương Chân Hỏa nóng rực chiếu rọi toàn bộ Hồng Hoang.

Dị tượng kinh người như thế, chứng minh mười đại Kim Ô Thái Tử này người người phi phàm.

Khí vận của Yêu tộc lại lần nữa trở nên ngưng tụ.

Nhưng Đế Tuấn muốn thành Thánh y nguyên xa không thể chạm.

Ngày này, Trấn Nguyên Tử bỗng nhiên xuất hiện bên ngoài Trường Sinh Thiên.

Đây vẫn là lần đầu tiên Trấn Nguyên Tử đi tới Trường Sinh Thiên hoàn chỉnh.

Tính tình hắn vốn dĩ rất thanh tịnh.

Kể từ khi Hồng Vân vẫn lạc, cũng rất ít du lịch tại Hồng Hoang.

Vốn dĩ Yêu tộc đồ sát Tiên Thiên Nhân tộc hắn muốn ra tay giúp đỡ.

Cuối cùng nhìn thấy Lâm Thiên dùng Ngũ Hành Kiếm Trận hóa

giải nguy cơ, cũng chỉ có thể thôi.

Bất quá trong lòng đối với Trường Sinh Thiên càng thêm hiếu kỳ.

Lúc này mới có ý nghĩ du lịch.

Khi hắn tiến vào Trường Sinh Thiên, một cỗ sức mạnh khác biệt với Thiên Đạo Pháp Tắc để hắn nhịn không được muốn cứ thế bắt đầu cảm ngộ. "Thật là nồng nặc Pháp Tắc chi lực." "Tuy rằng ba ngàn Pháp Tắc còn chưa viên mãn, nhưng lại làm cho người ta cảm nhận được cảm giác tăng lên vô hạn." Trấn Nguyên Tử tịnh không có tu hành cảm ngộ pháp tắc nơi này.

Pháp tắc bản thân hắn tu hành hiện nay đã viên mãn.

Tùy tiện tu hành pháp tắc của Trường Sinh Thiên, sau khi rời khỏi sẽ phải chịu sự áp chế của Thiên Đạo Pháp Tắc.

Bất quá Trường Sinh Thiên xác thực giống như ngoại giới đồn đại.

Chỉ cần ba ngàn Pháp Tắc viên mãn, liền có thể bắt đầu tu luyện Đại Đạo.

Quả thật là một cái Trường Sinh Thiên thần kỳ.

Cũng không biết vị Trường Sinh Đạo Tôn kia làm sao làm được.

Ngay tại lúc Trấn Nguyên Tử du lịch Trường Sinh Thiên, Lâm Trường Sinh cũng cảm ứng được Trấn Nguyên Tử xuất hiện. "Trấn Nguyên Tử này xuất hiện thật đúng lúc." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Sau đó truyền âm cho Trấn Nguyên Tử vài câu.

Trấn Nguyên Tử sắc mặt biến đổi, sau đó bay về phía không trung.

Trong mắt hắn không trung chỉ có một mảnh hư vô, tịnh không có bất kỳ dị thường nào.

Nhưng ngay lúc này, một tòa tiên đảo khổng lồ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tiên cung giống như của tiên nhân thần linh xuất hiện ở trước mặt hắn.

Khí thế bàng bạc, nghiễm nhiên, mang theo Đạo Vận chi khí vô thượng.

Không hổ là Trường Sinh Tiên Tông danh động Hồng Hoang. "Các hạ chính là Trấn Nguyên Tử tiền bối?" "Đạo Tôn mệnh ta chờ đợi ở đây đã lâu." Ngộ Đạo cười nói.

Chương 191

"Không dám nhận hai chữ tiền bối." "Thực lực của ta khả năng còn không sánh bằng Ngộ Đạo tiểu hữu." "Không bằng vẫn là đạo hữu tương xưng đi." Hồng Hoang lấy cảnh giới để kết giao.

Tuy rằng Ngộ Đạo chỉ là một đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông.

Trấn Nguyên Tử chính là Tiên Thiên Thần Thai Thánh.

Nhưng thực lực Ngộ Đạo đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Còn mạnh hơn hắn cái Chuẩn Thánh này một chút.

Cho nên Trấn Nguyên Tử cũng không dám thác đại nhận hai chữ tiền bối.

Ngộ Đạo nhẹ nhàng cười một tiếng, cũng không xoắn xuýt chuyện xưng hô, dẫn Trấn Nguyên Tử tới trước mặt Đạo Tôn.

Trường Sinh Thiên. "Gặp qua Đạo Tôn." Trấn Nguyên Tử nhìn thấy Lâm Trường Sinh vội vàng hành lễ. "Trấn Nguyên Tử không cần câu nệ như vậy." "Không biết vì sao ngươi tới Trường Sinh Thiên ta?" Lâm Trường Sinh cười hỏi.

Vung tay lên, một cái bồ đoàn liền xuất hiện dưới chân Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử chỉ ngồi lên, liền cảm nhận được Đại Đạo Đạo Vận nồng đậm.

Thật là bảo bối a. "Quanh năm bế quan tu vi tịnh không có chút nào tiến triển, ngược lại càng phát ra phiền não." "Đã sớm nghe nói Trường Sinh Thiên chính là thánh địa của Hồng Hoang, cho nên thừa dịp cơ hội này cũng tới du lịch một phen." Trấn Nguyên Tử thản nhiên nói. "Ngươi đây là đang tìm kiếm cơ hội thành Thánh?" Lâm Trường

Sinh hỏi. "Chính là như vậy." "Sau khi kiến thức được Lượng Kiếp của hai tộc Vu Yêu, còn có cái chết của Hồng Vân lão hữu." "Ta đã nhận thức rõ ràng, cường giả tượng như cảnh giới của ta, tuy rằng sẽ không tử vong bởi vì tuổi thọ của bản thân, nhưng ngoại kiếp vẫn sẽ khiến chúng ta vẫn lạc." "Cho nên chỉ có thành Thánh, mới có thể chân chính bất tử bất diệt." "Đáng tiếc ta tịnh không có Đại Đạo Chi Cơ Hồng Mông Tử Khí, muốn thành Thánh cực khó." Trấn Nguyên Tử không ngừng than thở lắc đầu. "Thứ cho ta nói thẳng, ngươi dùng phương pháp Trảm Tam Thi muốn thành Thánh, sợ là cực khó." Lâm Trường Sinh nói. "Đạo Tôn nói lời này không sai." "Pháp Trảm Tam Thi cần Đại Đạo Chi Cơ Hồng Mông Tử Khí, cũng không phải dễ dàng như vậy." "Vốn dĩ ta muốn dùng phương pháp công đức thành Thánh của Nữ Oa Thánh Nhân.

Nhưng mà nại hà tịnh không có bất kỳ thời cơ nào." "Tỉ mỉ suy đi nghĩ lại, chỉ có lấy khí vận chứng đạo." Trấn Nguyên Tử nói đúng sự thật.

Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động.

Biện pháp mà Trấn Nguyên Tử nói chính là hướng đi trong kịch bản bình thường.

Hắn sẽ sáng lập Địa Tiên Giới, được xưng là Địa Tiên Chi Tổ.

Phàm là sinh linh tiến vào Địa Tiên Giới đều sẽ bị hắn lấy đi một phần khí vận.

Tuy nhiên muốn lấy khí vận chứng đạo, khó như lên trời.

Cuối cùng vẫn không thành công.

Đương nhiên, trong đó cũng có quan hệ nhất định với việc bị Hậu Thổ chứng đạo, đoạt đi Địa Đạo luân hồi.

Bất quá Địa Tiên Giới do Trấn Nguyên Tử khai tịch nếu như có

thể dung nhập vào bên trong Địa Đạo.

Như vậy, Địa Đạo sẽ được tăng cường trong thời gian cực ngắn.

Chờ đến thời cơ chín muồi, Nhân Đạo được khai tịch ra.

Địa Đạo, Nhân Đạo liền có thể phân hóa Thiên Đạo quyền hành.

Như vậy Thiên Địa Nhân tam đạo mới có thể cộng trị Hồng Hoang.

Cũng không phải Lâm Trường Sinh vẫn luôn muốn phân hóa Thiên Đạo quyền hành.

Mà là Thiên Đạo hiện nay đã không còn là Thiên Đạo duy trì Hồng Hoang vận chuyển nữa.

Đã có tư tưởng bản thân, muốn độc bá Hồng Hoang.

Vốn dĩ ở giữa thiên địa hẳn là có hai mươi bảy tôn Thánh Nhân.

Thiên Địa Nhân tam đạo mỗi bên chín tôn.

Chính là bởi vì Thiên Đạo chèn ép, Nhân Đạo và Địa Đạo vẫn luôn không cách nào hưng thịnh.

Mà Thiên Đạo cũng chỉ có Thiên Định Lục Thánh.

Lúc này mới dẫn đến Hồng Hoang giáng xuống Vô Lượng Lượng Kiếp, cuối cùng phân băng ly tích.

Đã muốn để Hồng Hoang phát triển về vĩ độ cao hơn, đương nhiên là phải thay đổi hiện trạng bây giờ.

Biện pháp tốt nhất chính là Thiên Địa Nhân tam đạo cùng quản lý Hồng Hoang.

Đến lúc đó, Thiên Đạo sẽ bị suy yếu đến cực hạn.

Nếu như Hồng Quân lựa chọn hợp đạo vào lúc đó, cơ hội thành công sẽ lớn hơn rất nhiều.

Bất quá đây là chuyện về sau mới cần quan tâm. "Con đường Khí Vận chứng đạo, gian nan trong đó ngươi hẳn phải biết rõ." "Long Hán đại kiếp, tam tộc đều muốn độc chiếm khí vận, cuối cùng lấy tam tộc diệt tộc làm kết cục." "Hai tộc Vu Yêu đồng dạng cũng muốn tranh đoạt khí vận, đồng dạng cũng trở thành nhân vật chính của Lượng Kiếp." "Cho nên khí vận có thể vì chúng ta sở dụng, nhưng muốn chứng đạo, quá khó." Lâm Trường Sinh lắc đầu. "Nếu là thiên ý như thế, cũng chỉ có thể cảm thán thời vận của ta không tốt." Trấn Nguyên Tử đương nhiên biết sự khó khăn của Khí Vận chứng đạo.

Nhưng biện pháp này cũng là hắn suy trước tính sau mới nghĩ đến.

Hơn nữa, hắn khai tịch là Địa Tiên Giới.

Vô luận yêu ma thần linh đều có thể tiến vào.

Tịnh không phải muốn tranh bá Hồng Hoang.

Cho nên bị Lượng Kiếp sát khí dính dáng, ngược lại cũng sẽ không.

Nhưng muốn thành Thánh, xác thực cũng phi thường xa vời. "Thời vận không tốt, không nhất định là thiên ý khó trái." "Nếu như hết thảy đều là trời định, Hồng Hoang vân vân chúng sinh, lại cần gì phải tranh đoạt một chút sinh cơ kia?" "Ngươi không bằng nhìn xem cái này trước?" Lâm Trường Sinh cười nói.

Sau đó tay áo lớn vung lên.

Vụ khí phía trước Trường Sinh Tiên Tông đột nhiên tiêu tán.

Ánh mắt Trấn Nguyên Tử nhìn theo.

Vừa nhìn thấy, hắn lập tức kích động trực tiếp đứng dậy.

Trong tầm mắt của hắn, xuất hiện một đóa hồng vân.

Tuy rằng chưa hóa hình, nhưng hắn có thể cảm nhận được ý thân

thiết trong đó. "Lão hữu?" Trấn Nguyên Tử kinh hô một tiếng.

Hồng vân nơi chân trời sau khi nghe được, nhịn không được phiêu phù vài cái, giống như đang làm ra đáp lại.

Cư nhiên thật sự là Hồng Vân.

Trấn Nguyên Tử nội tâm vui đến phát khóc, đây xác thực là khí tức của Hồng Vân, sẽ không sai.

Nhưng Hồng Vân rõ ràng đã vẫn lạc, làm sao sẽ tái hiện hóa thành hồng vân xuất hiện tại Trường Sinh Thiên?

Sát giác được ánh mắt nghi hoặc của Trấn Nguyên Tử, Lâm Trường Sinh cũng lần nữa vung tay áo lên.

Vô biên vụ khí bao phủ hồng vân lại.

Hiện nay Hồng Vân đã đản sinh ra linh trí.

Đang là lúc cần hảo hảo tu luyện.

Cùng Trấn Nguyên Tử tương tụ chờ đến khi hắn hóa hình, tùy thời có thể. "Thiên ý muốn Hồng Vân vẫn lạc tiến vào luân hồi." "Nhưng ta vẫn cứu hắn trở về, cho nên thiên ý có thể trái, liền xem thực lực và quyết tâm của ngươi." Lâm Trường Sinh nói.

Hồng Vân vẫn lạc có thể nói là Thiên Đạo tính kế.

Cũng có thể nói là nguyên nhân của bản thân.

Thiên Đạo tính kế là bởi vì có lời đồn Hồng Vân chính là một ngụm tiên huyết của Bàn Cổ phun ra, nhuộm đỏ mây, lúc này mới hình thành hồng vân.

Bàn Cổ đã khai tịch Hồng Hoang.

Tiên Thiên Thần Thai Thánh hưởng thụ di trạch khai thiên công đức của Bàn Cổ đã thành Thánh, điều này đã đủ.

Giống như Hồng Vân, Vu tộc những kẻ này sẽ bị Thiên Đạo tính kế, vẫn lạc tiêu tán tại Hồng Hoang.

Nguyên nhân bản thân thì đương nhiên là bởi vì hắn ngay cả cơ hội thành Thánh cũng nhường, hắn không chết thì ai chết.

Mặc kệ là loại phỏng đoán nào, Thiên Đạo tính kế, Hồng Vân hẳn phải chết.

Nhưng cuối cùng vẫn là bị Lâm Trường Sinh cứu được.

Đương nhiên là dùng một loại phương thức khác biến mất khỏi Hồng Hoang mà thôi. "Kính xin Đạo Tôn dạy ta." Trấn Nguyên Tử nghe xong, tâm duyệt thành phục khấu vấn. "Ta biết rõ biện pháp của ngươi." "Ngươi có thể tiến hành như thường." "Nhưng vạn lần không được hấp thu khí vận của chúng sinh Hồng Hoang." "Như vậy chờ đến khi cơ hội tới, ngươi mới có một tia cơ hội thành Thánh." "Còn nữa pháp Trảm Tam Thi có tệ đoan cực lớn, ta đem pháp Tam Thi nghịch phản truyền cho ngươi." Lâm Trường Sinh nói.

Sau đó điểm một chỉ về phía Trấn Nguyên Tử.

Trong đầu Trấn Nguyên Tử hiện ra rất nhiều tệ đoan liên quan tới phương pháp Tam Thi chứng đạo.

Đồng thời còn có công pháp nghịch phản Tam Thi. "Đa tạ Đạo Tôn chỉ điểm." Trấn Nguyên Tử thành tâm bái phục. "Chuyến này đi ngươi có thể thuận đường đến Tây Côn Luân." "Tây Vương Mẫu chính là Tiên Thiên Thuần Âm chi khí biến thành, nàng cũng có khốn nhiễu tương đồng với ngươi." "Nói cho nàng, nếu như nàng nguyện ý, có thể nhập Trường Sinh Thiên ta." Lâm Trường Sinh nói.

Tây Vương Mẫu căn nguyên vẫn là không tệ.

Thu vào Trường Sinh Tiên Tông cũng là một đại trợ lực.

Chương 192

Trấn Nguyên Tử sau khi nhận được sự chỉ điểm của Đạo Tôn, liền đi thẳng đến Tây Côn Luân.

Hắn rất nhanh đã đến đạo trường của Tây Vương Mẫu. "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, hôm nay ngọn gió nào đưa ngài đến Tây Côn Luân của ta vậy?" Tây Vương Mẫu tự nhiên mang linh quả ra chiêu đãi.

Bất quá ngoại trừ việc trước kia cùng là khách nghe giảng tại Tử Tiêu Cung, hai người cũng không có giao tình quá lớn, cho nên Tây Vương Mẫu cũng thập phần nghi hoặc. "Bần đạo vừa từ Trường Sinh Thiên trở về, khát hảo đi ngang qua Tây Côn Luân, cho nên đặc biệt đến đây quấy rầy đạo hữu." Trấn Nguyên Tử cười nói.

Tây Vương Mẫu trong lòng khẽ động, nhưng mặt không đổi sắc hỏi: "Không biết Trấn Nguyên Tử đạo hữu đến Trường Sinh Thiên là vì chuyện gì?" "Tự nhiên là vì thành Thánh chi đạo." Trấn Nguyên Tử cười đáp. "Ồ?

Trấn Nguyên Tử đạo hữu đã gặp được Đạo Tôn?" Tây Vương Mẫu nhướng mày. "Tự nhiên.

Không chỉ gặp được Đạo Tôn, Đạo Tôn cũng thuận tiện chỉ điểm cho ta một phen." Trấn Nguyên Tử đáp.

Tây Vương Mẫu im lặng gật đầu.

Nhìn bộ dáng của Trấn Nguyên Tử, hiển nhiên sự chỉ điểm này đã vạch rõ phương hướng cho hắn.

Ai, hiện tại con đường thành Thánh của chính nàng đã bị chặn đứng hoàn toàn, muốn tiến thêm một bước cũng không có chút hy

vọng nào.

Đạo Tổ Hồng Quân càng là ban cho danh hiệu Nữ Tiên Chi Thủ.

Điều này khiến Tây Vương Mẫu vốn không thích tranh đấu cảm thấy trong lòng khó chịu, ẩn ẩn sắp trở thành tâm ma.

Nữ Oa đều đã thành Thánh, cái danh Nữ Tiên Chi Thủ này của nàng chỉ là trò cười.

Đông Vương Công quý là Nam Tiên Chi Thủ, còn không phải bị Đế Tuấn tùy tiện đánh giết sao. "Tây Vương Mẫu đạo hữu vì sao lại ưu sầu như vậy?" Trấn Nguyên Tử hỏi. "Ai, bây giờ Hồng Hoang tiến vào thời đại Thánh Nhân.

Nếu không thể thành Thánh, chung quy sẽ có một ngày Lượng Kiếp gia thân." Tây Vương Mẫu thở dài. "Đã như vậy, đạo hữu vì sao không đi tìm Đạo Tổ cầu khẩn cơ hội tấn cấp?" "Đạo Tổ quanh năm bế quan, ta muốn cầu kiến một lần cực khó.

Cộng thêm Hồng Mông Chi Khí chỉ có bảy đạo, ta có đi cũng vô dụng." Tây Vương Mẫu lắc đầu. "Đã như vậy, đạo hữu vì sao không đi Trường Sinh Thiên?

Trường Sinh Thiên là cơ hội chứng đạo của tất cả Đại Đạo, với tư chất của ngươi hy vọng vẫn rất lớn." Trấn Nguyên Tử nghi hoặc hỏi. "Ta nãi là nữ tiên do Đạo Tổ sắc phong, thân phận này rất nhạy cảm.

Ta sợ sau khi đến Trường Sinh Thiên, ngược lại sẽ bị cừu thị.

Thêm nữa Trường Sinh Đạo Tôn là thân phận bực nào, lại há sẽ tiếp kiến một Chuẩn Thánh như ta." Tây Vương Mẫu nói.

Thật ra nàng sớm có dự tính, nhưng chính là lo lắng những điều này nên mới chưa đi. "Thì ra là thế.

Tây Vương Mẫu đạo hữu, thực không dám giấu giếm, ta lần này đến đây cũng là chịu sự nhờ vả của Đạo Tôn.

Nếu ngươi muốn theo đuổi Đại Đạo, có thể đến Trường Sinh Thiên tìm Đạo Tôn.

Ngài ấy đã an bài tốt tất cả." Trấn Nguyên Tử cười nói.

Tây Vương Mẫu nghe xong, lập tức lộ ra một tia vui mừng: "Đạo hữu lời này là thật?" Trấn Nguyên Tử gật đầu: "Không làm trò giả." "Tốt.

Đã như vậy, ta tức khắc lên đường." Đối với sự gấp gáp của Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử chỉ cười nhạt.

Sự cám dỗ của việc thành Thánh không một sinh linh nào có thể cưỡng lại được.

Tây Vương Mẫu sau khi đến Trường Sinh Thiên, tự nhiên cũng dưới sự chỉ điểm của Lâm Trường Sinh mà bắt đầu con đường chứng đạo.

Trấn Nguyên Tử trở lại Ngũ Trang Quán, mượn nhờ Địa Thư bắt đầu khai mở Địa Tiên Giới.

Địa Thư nãi là liên biện của Hỗn Độn Thanh Liên biến thành, có thể hóa thành thiên địa thai mô, ổn cố Địa Tiên Giới.

Đồng thời Đạo Tôn cũng giảng cho hắn một số chuyện sắp xảy ra, cho nên sau khi khai tịch xong Địa Tiên Giới cũng phải thời khắc chuẩn bị.

Hồng Hoang không tính năm tháng, chớp mắt mấy ngàn năm đã trôi qua.

Mâu thuẫn giữa Vu Yêu tuy rằng không nhỏ, nhưng cũng không bạo phát xung đột lớn.

Tuy nhiên, sự bình tĩnh lại bị phá vỡ vào ngày hôm nay.

Mười con Kim Ô trước đó vì quá mức nghịch ngợm mà bị Đế Tuấn nhốt tại Dương Cốc, đồng thời đem Phù Tang Thần Thụ cũng bỏ vào trong đó, hy vọng chúng nó có thể tu luyện tử tế.

Nhưng không biết vì sao, cấm chế Đế Tuấn lưu lại nơi này bỗng nhiên biến mất không thấy.

Mười con Kim Ô tuy rằng nghi hoặc, nhưng bị nhốt tại Dương Cốc đã lâu, sớm đã buồn chán muốn chết.

Không quan tâm nhiều, mười con Kim Ô tùy ý ngao du tại Hồng Hoang.

Nhưng việc này trực tiếp khiến Hồng Hoang rơi vào cảnh sinh linh đồ thán.

Kinh khủng mười vầng mặt trời ngày đêm không ngừng thiêu đốt đại địa.

Sông ngòi hồ nước bị bốc hơi sạch sẽ.

Vô số tôm cá sinh linh đều chết dưới nhiệt độ nóng rực này.

Đại địa trở nên khô cạn, Phong Thủy Địa Hỏa không ngừng phun trào.

Một vòng hạo kiếp mới bao trùm cả đại lục.

Vu tộc.

Trong khoảng thời gian Vu Yêu bãi chiến, Vu tộc cực kỳ khắc chế, đều lấy thu thập tài nguyên, nỗ lực tu luyện làm chủ.

Điều này cũng dẫn đến việc Vu tộc nhiễm phải sát khí lượng kiếp không quá nghiêm trọng.

Trong bộ lạc của Hậu Thổ. "Đáng chết súc sinh lông lá!

Địa bàn Vu tộc ta cai quản, cư nhiên dám đồ độc Hồng Hoang đại địa như thế.

Đây là đang khiêu khích Vu tộc ta!" Đại Vu Khoa Phụ phẫn nộ đứng dậy.

Vu tộc vốn hiếu chiến, tuy rằng thời gian này dưới sự ước thúc của các Tổ Vu đã quy củ hơn nhiều, nhưng giờ khắc này mười con Kim Ô không ngừng bay lượn trên không trung, khiến Vu tộc cũng khốc nhiệt nan nại.

Đại Vu Khoa Phụ tùy tay lấy ra vũ khí đánh về phía không trung.

Mười con Kim Ô vốn đang tùy ý vui đùa, bị công kích của Đại Vu Khoa Phụ suýt chút nữa làm bị thương, lập tức trở nên hung ác.

Vô lượng Thái Dương Chân Hỏa trở nên càng thêm hung mãnh.

Đại Vu Khoa Phụ lập tức trở nên bạo táo, đuổi theo mười con Kim Ô muốn đánh giết chúng.

Mười con Kim Ô phát ra tiếng kêu hưng phấn, tựa như đang trào phúng Khoa Phụ, không ngừng bay về hướng Đông Hải. "Khoa Phụ, chớ có đuổi theo!

Hãy để ta bắn chết những súc sinh này!" Đại Vu Hậu Nghệ ngăn cản Khoa Phụ, giương cung lắp tên.

Lập tức ba mũi tên mang theo tiếng xé gió bay vút ra.

Mặc cho mười con Kim Ô né tránh thế nào, cũng bị bắn rụng trực tiếp ba con, sái lạc vô biên huyết vũ.

Bảy con Kim Ô còn lại thấy thế, lập tức sợ hãi gia tăng tốc độ đào tẩu.

Chim bay phía trước, hồn đuổi phía sau. "Ha ha, tốt!

Ngay cả Đế Tuấn cũng không dám làm càn tại địa bàn Vu tộc ta.

Khu khu chim nhỏ cũng dám tới cửa chịu chết!" Đại Vu Khoa Phụ cười lớn. "Vu tộc ta trầm tịch quá lâu, đám Yêu tộc này đều quên mất sự lợi hại của chúng ta rồi.

Hãy đợi ta bắn chết toàn bộ bọn chúng!" Hậu Nghệ tiếp tục giương cung bắn tên, mỗi một mũi tên đều chuẩn xác không sai lầm trúng đích Kim Ô.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân mở đôi mắt, nhìn về phía Hồng Hoang đại lục. "Thiên cơ hỗn loạn, không cách nào thôi toán.

Xem ra thời gian Vu Yêu lượng kiếp kết thúc sắp đến rồi.

Trường Sinh Đạo Tôn, lần này ngươi hẳn là sẽ không nhúng tay nữa chứ." Hồng Quân sau đó nhìn về hướng Trường Sinh Thiên.

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh tâm có sở cảm, nhìn về phía Hồng Hoang đại lục. "Khoa Phụ đuổi mặt trời, Hậu Nghệ bắn mặt trời.

Xung đột Vu Yêu vẫn là nghênh đón quyết chiến cuối cùng.

Cơ hội chứng đạo của Hậu Thổ đã đến.

Bất quá mười con Kim Ô đồ độc Hồng Hoang đại lục, Vu Yêu đại chiến càng là hủy thiên diệt địa.

Tiên Thiên Nhân Tộc hiện tại số lượng đã cực kỳ thưa thớt, tuyệt đối không thể lại chịu bất kỳ tổn thất nào." Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh gọi Ngộ Đạo tới.

Hắn cũng muốn vì Tiên Thiên Nhân Tộc làm tốt một số an bài.

Chương 193

Mười con Kim Ô tự ý rời khỏi Dương Cốc, đồ độc Hồng Hoang đại địa.

Vốn dĩ hẳn là Đại Vu Khoa Phụ đuổi nhật, cuối cùng bởi vì thể lực chống đỡ hết nổi mà vẫn lạc, lúc này mới dẫn đến Đại Vu Hậu Nghệ bạo nộ, bắn chết chín con Kim Ô.

Nhưng bởi vì sự xuyên việt của Lâm Trường Sinh, xu thế của Hồng Hoang đã phát sinh biến hóa vi diệu.

Đặc biệt là thực lực Vu tộc trong khoảng thời gian này đã được tăng cường cực lớn.

Cho nên cho dù Khoa Phụ đuổi nhật, cũng không nhất định thật sự sẽ vẫn lạc.

Nhưng mặc kệ thế nào, đây là tín hiệu của Vu Yêu quyết chiến.

Thiên cơ hỗn loạn, khí tức lượng kiếp trở nên nồng nặc.

Với thực lực hiện tại của Lâm Trường Sinh, vẫn chưa đủ để chống lại Thiên Đạo, cho nên chỉ có thể bố cục, nhưng không thể trực tiếp nhúng tay.

Nhưng mười con Kim Ô đồ độc đại lục, Vu Yêu quyết chiến hủy thiên diệt địa, Tiên Thiên Nhân Tộc dù sao cũng nhỏ yếu, sợ là sẽ bị lan đến, cho nên Lâm Trường Sinh mới gọi Ngộ Đạo tới. "Ngươi cầm bảo vật này đi, trợ giúp Tiên Thiên Nhân Tộc vượt qua nguy cơ lần này." Lâm Trường Sinh đem Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ ném cho Ngộ Đạo.

Thái Cực Đồ có thể định Phong Thủy Địa Hỏa, đồng thời cũng là phòng ngự chí bảo, đủ để hộ trụ đại bộ phận Tiên Thiên Nhân Tộc.

"Vâng, Đạo Tôn." Ngộ Đạo cầm Thái Cực Đồ liền chạy tới Hồng Hoang đại lục.

Dọc đường, Phong Thủy Địa Hỏa bị mười con Kim Ô phá hoại đều được Ngộ Đạo dùng Thái Cực Đồ tu phục trấn áp.

Mãi cho đến khi tới nơi tụ tập của Tiên Thiên Nhân Tộc tại Thủ Dương Sơn, Ngộ Đạo mới dừng lại. "Thượng tiên, chúng ta lại gặp mặt." Lâm Thiên cười nói. "Không ngờ ngắn ngủi mấy ngàn năm, tu vi của ngươi đã tinh tiến đến Thái Ất Kim Tiên." Ngộ Đạo nhịn không được kinh thán một tiếng.

Nghĩ bọn hắn những thảo mộc tinh linh, tiên thiên thần thai thánh thai này muốn tu luyện đến tình trạng này, chí ít cũng phải mất mấy trăm vạn năm thời gian.

Không ngờ Lâm Thiên một cái Tiên Thiên Nhân Tộc cư nhiên nhanh như vậy. "Bây giờ Thiên Đạo phục tô, tu luyện cực kỳ thuận sướng.

Cộng thêm ta ngày đêm chịu Nhân tộc khí vận tẩm bổ, tu vi tăng lên nhanh cũng thực chúc bình thường." Lâm Thiên cười đáp.

Kỳ thực còn có một nguyên nhân là Lâm Thiên được Lâm Trường Sinh dùng Tạo Hóa Đại Đạo trong Hồng Mông Pháp Tắc của bản thân thai nghén ra, so với các Tiên Thiên Nhân Tộc khác đương nhiên là mạnh hơn rất nhiều.

Lại thêm Lâm Thiên còn dung hợp một tia bản nguyên của Ngộ Đạo Trà Thụ, có tu vi này cũng là bình thường. "Thượng tiên, Vu Yêu nhị tộc quyết chiến cuối cùng có phải sắp bắt đầu rồi không?" Lâm Thiên hỏi. "Đúng vậy, đại kiếp sắp nổi lên.

Đạo Tôn đặc mệnh ta mang theo Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ qua đây." Ngộ Đạo nói. "Đa tạ Đạo Tôn." Lâm Thiên cung kính nói.

"Đạo Tôn đối với chuyện của Tiên Thiên Nhân Tộc cực kỳ để tâm, cho nên các ngươi cũng chớ có cô phụ Đạo Tôn.

Hiện nay Tiên Thiên Nhân Tộc phát triển thế nào rồi?" Ngộ Đạo cười hỏi. "Bây giờ hết thảy đã đi vào quỹ đạo.

Tiên Thiên Nhân Tộc không tiền khoáng hậu đoàn kết, có ba người đối với Tiên Thiên Nhân Tộc đã làm ra cống hiến to lớn, hơn nữa thực lực của bọn họ tại Tiên Thiên Nhân Tộc cũng xếp ở hàng đầu.

Phân biệt là Thần Nông thị, Hiên Viên thị, còn có Toại Nhân thị.

Bọn họ được xưng là Tam Hoàng." Lâm Thiên nói.

Vốn dĩ Phục Hy hẳn là một trong Tam Hoàng, nhưng do bố cục của Lâm Trường Sinh, Phục Hy cũng không gia nhập Yêu tộc, cho nên không có vẫn lạc luân hồi thành Tiên Thiên Nhân Tộc.

Cho dù như thế, Tiên Thiên Nhân Tộc cũng là nhân tài xuất hiện lớp lớp. "Đạo Tôn ban cho ngươi Ngũ Hành Kiếm Trận, còn có Không Động Ấn, hiển nhiên là muốn để ngươi trấn áp Nhân tộc khí vận.

Bây giờ đại kiếp sắp tới, thời điểm Lượng Kiếp tiếp theo mở ra, rất có khả năng sẽ liên quan đến Nhân tộc.

Cho nên các ngươi vẫn là phải chuẩn bị tâm lý thật tốt." Ngộ Đạo dặn dò. "Ta trong lòng đã hiểu rõ." Lâm Thiên gật đầu.

Tại Hồng Hoang mà nói, phàm là có thể thu long khí vận, rất có khả năng đều sẽ ứng kiếp, cho nên bọn họ Tiên Thiên Nhân Tộc nhất định phải gia tăng tốc độ phát triển. "Cự ly đại kiếp kết thúc còn có một đoạn thời gian.

Thừa cơ hội này, ta liền giảng đạo cho các ngươi một đoạn thời gian đi." Ngộ Đạo suy nghĩ một chút rồi nói. "Vậy thì đa tạ thượng tiên." Lâm Thiên mặt lộ vẻ vui mừng.

Thực lực Ngộ Đạo hắn không biết mạnh bao nhiêu, nhưng tuyệt đối mạnh hơn Yêu Sư Côn Bằng và Thập Đại Yêu Thần trước đó không ít.

Có hắn giảng đạo, đối với Nhân tộc mà nói tuyệt đối là một thu hoạch khổng lồ.

Ngộ Đạo bàn tọa tại Thủ Dương Sơn.

Pháp tắc chí lý từ trong miệng hắn thốt ra, dị tượng hiện lên rực rỡ.

Một cỗ khí tức ngộ đạo tường hòa rất nhanh bao trùm phiến Nhân tộc thánh địa này.

Ngộ Đạo lần này giảng trước tiên là 《 Linh Khí Đại Đạo Quyết 》.

Đây là công pháp chủ lưu của Tiên Thiên Nhân Tộc hiện nay, bất quá trong mắt Ngộ Đạo vẫn có một số khiếm khuyết.

Với ngộ tính của Ngộ Đạo Trà Thụ và cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn của hắn, rất đơn giản đã bổ sung đầy đủ những khiếm khuyết đó.

Một số điểm khó khăn, chất cốc trong tu luyện qua sự giảng giải của hắn, nháy mắt trở nên đơn giản dễ hiểu.

Vô số Tiên Thiên Nhân Tộc dưới sự giảng đạo của Ngộ Đạo nhao nhao đột phá.

Lâm Thiên nhìn thấy một màn này, vui mừng gật đầu.

Bất quá hiện nay số lượng Tiên Thiên Nhân Tộc so với Hậu Thiên Nhân Tộc coi như là phi thường ít.

Nhân tộc sinh dục Hậu Thiên bất luận là linh căn hay ngộ tính đều không bằng Tiên Thiên Nhân Tộc, hơn nữa theo việc không ngừng

sinh dục xuống dưới, rất nhiều Hậu Thiên Nhân Tộc đều mất đi linh căn.

Cho nên 《 Linh Khí Đại Đạo Quyết 》 đã không còn thích hợp với toàn bộ nhân loại, nhất định phải tìm lối tắt để những Hậu Thiên Nhân Tộc này cũng đi ra con đường thuộc về chính mình.

Lâm Thiên tạm thời thu lại những ý nghĩ này, chờ đến khi Tiên Thiên Nhân Tộc triệt để đứng vững gót chân tại Hồng Hoang đại lục rồi cân nhắc việc này cũng không muộn.

Ngộ Đạo tại Thủ Dương Sơn giảng đạo, mà mười con Kim Ô trốn chạy ra ngoài lúc này đã bị bắn giết chỉ còn lại một con.

Mà con này cũng rốt cục chạy trốn về tới Yêu Đình. "Thúc phụ cứu ta!" Tiếng gào thê lương của con Kim Ô cuối cùng vang vọng khắp Yêu Đình.

Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đầu bay ra: "Lục Áp, đã xảy ra chuyện gì?" Đông Hoàng Thái Nhất vừa dứt lời, liền có một mũi tên xé gió lao tới muốn bắn giết Lục Áp. "Thật to gan!

Cư nhiên còn muốn tại Yêu Đình giết Kim Ô Thái Tử!" Đông Hoàng Thái Nhất phát ra một tiếng gầm thét, trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung, đem đạo công kích này hóa giải.

Sau đó ánh mắt nhìn về phía Hồng Hoang đại lục.

Nơi đó có một Đại Vu đang tay cầm Xạ Nhật Cung nhìn chăm chú vào hắn. "Khinh người quá đáng!

Lục Áp, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Còn có chín vị Kim Ô Thái Tử đâu?" Động tĩnh lớn như vậy, Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc hạch tâm toàn bộ đều bị kinh động.

Ngay cả Đế Tuấn cũng gấp gáp xuất quan. "Thúc phụ, còn có chín vị huynh trưởng toàn bộ bị Vu tộc Đại Vu kia bắn chết rồi.

Nếu không phải thúc phụ kịp thời ra tay, ta cũng không về được nữa." Lục Áp kiếp hậu dư sinh bi thiết nói. "Cái gì?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Các ngươi không phải bị ta nhốt trong Dương Cốc sao!" Đế Tuấn nghe vậy, nháy mắt xuất hiện trước mặt Lục Áp.

Lục Áp có chút sợ hãi nhìn Đế Tuấn, nhưng cuối cùng vẫn một năm một mười đem sự tình nói ra. "Thập đại Kim Ô Thái Tử chỉ là nghịch ngợm một chút, Vu tộc sao dám tùy ý bắn giết?

Yêu Hoàng, cục tức này chúng ta tuyệt đối không thể nuốt xuống!" "Đúng vậy Yêu Hoàng, đây chính là Vu tộc khiêu khích đối với Yêu tộc chúng ta!" Các Yêu Thần còn lại nghe vậy, nhao nhao trở nên phẫn nộ, nhất trí yêu cầu phát binh đánh Vu tộc.

Yêu Đình.

Đối mặt với lời thỉnh chiến của một đám Yêu tộc hạch tâm, Đế Tuấn trầm mặc. "Đạo huynh, chuyện này còn gì phải suy nghĩ nữa.

Đây chính là huyết mạch của ngươi a.

Nếu không phải ta kịp thời ra tay, Lục Áp đều không nhất định có thể trở về.

Vu tộc khinh nhờn Yêu tộc ta như thế, nhất định phải đáp trả.

Nếu không, Yêu Đình ta còn mặt mũi nào đặt chân tại Hồng Hoang." Thái Nhất trầm giọng nói. "Tuy rằng Yêu tộc ta và Vu tộc giao chiến nhiều lần rơi vào hạ phong, nhưng khí vận Yêu tộc ta hiện nay đã ngưng tụ đến đỉnh điểm.

Hiện tại thiên cơ hỗn loạn, hết thảy đều không thể thôi toán, chính

là thời khắc Yêu tộc ta mưu cầu phần khí vận cuối cùng này.

Vu Yêu giết con nối dõi của ta, khinh Yêu tộc ta, vậy thì chiến!

Bạch Trạch, điểm tề toàn bộ Yêu tộc.

Lần này chúng ta muốn đem Vu tộc triệt để hủy diệt." Đế Tuấn thân là Yêu tộc hoàng giả, lúc này đối mặt với chúng yêu thỉnh chiến, càng không có lý do tị chiến.

Chương 194

Rất nhanh, vạn vạn ức Yêu tộc toàn bộ điểm tề.

Đen nghịt một mảnh, mang theo khí thế khủng bố ngưng tụ cùng một chỗ.

Lần này là toàn bộ sức mạnh của Yêu tộc đều xuất động.

Chiến trống nổi lên, túc sát chi khí của kim qua thiết mã hình thành phong bạo màu xám.

Giờ khắc này Hồng Hoang thiên địa đều phảng phất đang run rẩy.

Vô số sinh linh nhao nhao trốn vào trong Trường Sinh Thiên.

Trừ một số tu sĩ may mắn sống sót từ Long Hán sơ kiếp, ai từng thấy qua trận trạng quy mô lớn như thế này.

Chỉ riêng sát khí hội tụ lại cũng đủ để xé nát bất kỳ Chuẩn Thánh cường giả nào dám đối mặt Yêu tộc.

Bên phía Vu tộc cũng đã sớm chuẩn bị.

Ngay khi Hậu Nghệ bắn giết Kim Ô, các Tổ Vu đã nhận được tin tức. "Vu Yêu nhị tộc, chung quy là khó tránh khỏi một trận chiến.

Vu tộc nhi lang môn, đã như vậy, vậy thì giết sạch đám súc sinh Yêu tộc này!" Đế Giang gầm lên một tiếng.

Vô số Vu tộc tề thanh gào thét tuyên tiết.

Đại địa đang bôn đằng.

Vô lượng Vu tộc điên cuồng lao tới.

Đại chiến giữa hai tộc nháy mắt giống như hai dòng lũ thép va vào nhau.

Già thiên tế nhật, tiếng chém giết không ngừng.

Sát khí nồng nặc trùng thiên đã hoàn toàn che khuất thiên cơ.

Sau khi trải qua Đạo Tổ giảng đạo, thời đại này Đại La Kim Tiên không bằng chó, Chuẩn Thánh đi đầy đất.

Quy mô chém giết đã vượt xa Long Hán đại kiếp.

Mỗi một khắc đều có triệu ức sinh linh hóa thành mưa máu.

Sơn xuyên địa mạo, sông ngòi hồ nước trong cuộc chém giết của bọn họ hóa thành tiêu thổ.

Yêu tộc tuy rằng chiếm cứ ưu thế tuyệt đối về số lượng, đặc biệt là Đế Tuấn, lúc này đã là Á Thánh tu vi, dũng mãnh như một tôn Chiến Thần, nếu không phải Đế Giang cùng ba cái Tổ Vu cùng nhau vây công Đế Tuấn, sợ là hậu quả không dám tưởng tượng.

Nhưng Vu tộc những năm này tị chiến không ra, thực lực cũng tăng lên không ít, đặc biệt là thân hình khổng lồ của Thập Nhị Tổ Vu, giống như người khổng lồ chống trời, mỗi một lần ra tay đều có thể mang đi một mảng lớn Yêu tộc cường giả.

Bất quá nếu đếm kỹ, Thập Nhị Tổ Vu lại chỉ có mười một người, còn có một Hậu Thổ vẫn chưa xuất hiện.

Cho dù như thế, dưới sự công kích cuồng bạo của Vu tộc, Yêu tộc không chiếm được chút tiện nghi nào.

Nhưng đồng dạng, Vu tộc muốn chiến thắng Yêu tộc, khó.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung. "Trận chiến này là tiến hành dưới ý chí của Thiên Đạo.

Cho dù là Đế Giang bọn họ kết xuất Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận uy năng cường đại, cũng phải chịu áp chế.

Trường Sinh Đạo Tôn, lần này ta đảo muốn xem ngươi còn có thủ

đoạn gì." Hồng Quân mắt không chớp nhìn chằm chằm chiến đấu phía dưới.

Nếu không có thủ đoạn phá cục, Vu Yêu nhị tộc thế tất sẽ đồng quy vu tận.

Cho dù Hậu Thổ khai tịch Địa Đạo Luân Hồi cũng vô dụng.

Chẳng lẽ nói thủ đoạn của hắn đều ở trên người Hậu Thổ?

Hồng Quân nhíu mày, trong đầu bắt đầu nhanh chóng phân tích hết thảy trước mắt.

Vu tộc và Trường Sinh Thiên có liên hệ, đã không cần nghĩ nhiều.

Vậy thì với tính cách bao che khuyết điểm của Trường Sinh Đạo Tổ, tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn Vu tộc mặc kệ.

Đem Vu tộc thu vào Trường Sinh Thiên?

Điều này hiển nhiên không có khả năng, Thiên Đạo sẽ ngăn cản.

Nhúng tay vào cuộc chém giết của Vu Yêu nhị tộc?

Như vậy ngược lại làm cho Hồng Quân bớt lo, như thế Thiên Đạo tự nhiên sẽ ra tay đối phó hắn.

Cho nên nghĩ tới nghĩ lui, hậu thủ của hắn chỉ có thể là Hậu Thổ.

Chẳng lẽ nói Hậu Thổ có thể bằng vào sức mạnh của chính mình, khai tịch hoàn chỉnh Địa Đạo?

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, làm Hồng Quân giật mình.

Muốn lấy sức một mình khai tịch Địa Đạo Luân Hồi, đó là cần thực lực và cơ duyên lớn đến mức nào.

Đặc biệt là Thiên Đạo càng sẽ không cho phép một cái Địa Đạo hoàn chỉnh cùng nó phân hóa quyền hành. "Lâm Trường Sinh, bất quản ngươi có thủ đoạn gì, một lát liền biết." Nghĩ lâu như vậy, Hồng

Quân cho rằng Lâm Trường Sinh không có khả năng có thủ đoạn khác để ngăn cản trận chiến này.

Nhưng mâu thuẫn trong nội tâm lại làm cho hắn luôn cảm thấy Lâm Trường Sinh tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn mặc kệ.

U Minh Huyết Hải.

Lúc này Minh Hà đã vẻ mặt ngưng trọng đứng giữa hư không.

Huyết Hải lúc này đang điên cuồng hấp dẫn oán linh giữa thiên địa.

Những thứ này đều là oán linh và oan hồn vẫn lạc trong trận đại chiến này.

Vốn dĩ những oán linh này qua Huyết Hải đều sẽ bị ma diệt hấp thu, chỉ có thiểu số có thể tiến vào luân hồi.

Nhưng lần này, Minh Hà đã phong ấn uy năng của Huyết Hải.

Đây là phân phó của Đạo Tôn.

Làm như vậy, đối với Minh Hà mà nói cũng có nguy hiểm tuyệt đối.

Bởi vì hắn chính là tồn tại hào xưng "Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử".

Bây giờ Huyết Hải bị hắn tự tay phong ấn, tương đương với hắn cũng chỉ có cái mạng này.

Ngay lúc này, Thiên Đạo tựa hồ có sở cảm, hạ xuống một luồng ánh mắt.

Giờ khắc này, Minh Hà cảm nhận được tử vong chi ý kinh khủng, Nguyên Thần đều không thể vận chuyển thuận sướng.

Trong ánh mắt của hắn, những oán linh oan hồn này bắt đầu thôn

phệ dung hợp lẫn nhau, không ngừng tráng đại, khí tức cũng nhanh chóng biến cường, rất nhanh liền vượt qua Đại La Kim Tiên, đi tới Chuẩn Thánh.

Thiên Đạo tuy rằng không cách nào tự thân nhúng tay vào sự vận chuyển của Hồng Hoang, nhưng có thể dùng thủ đoạn này để bóp chết hết thảy tồn tại ngoài ý muốn.

Cái oán linh này chính là dùng để bức bách Minh Hà giải khai phong ấn Huyết Hải. "Đạo Tôn, ngài cũng không thể lừa dối ta a." Minh Hà vẻ mặt khổ sở.

Oán linh này thực lực đã vọt tới Chuẩn Thánh viên mãn, hơn nữa còn đang thời thời khắc khắc hấp thu oán linh oan hồn.

Nói cách khác, oán linh này trước mắt chính là tồn tại bất tử. "Hống!" Oán linh thập phần thống khổ, chúng nó hoàn toàn mất đi lý trí, chỉ có thống khổ và sát khí, bất chấp tất cả nhào về phía Minh Hà.

Đều là người trước mắt này khiến chúng nó không thể tiến vào luân hồi.

Minh Hà thấy thế, không dám đại ý.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên bay ra, nghiệp hỏa màu đỏ thẫm từ trong đài sen phát ra, phàm là oan hồn đụng phải sẽ bị nháy mắt dẫn nhiên.

Nhưng oan hồn tập hợp thể này căn bản không sợ, một quyền lại một quyền oanh kích vào Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Mỗi một lần xuất quyền đều có vô lượng oan hồn triệt để hóa thành tro bụi, nhưng lại có vô lượng oan hồn bị hấp thu.

Minh Hà không còn cách nào, chỉ đành tâm thần khẽ động, Nguyên Đồ A Tỳ hai kiếm bay ra khỏi vỏ, bắt đầu điên cuồng công kích oan hồn.

Tuy nhiên oan hồn vốn đã mất đi lý trí, hoàn toàn bị sát khí chưởng khống, căn bản không có cảm giác đau đớn và sợ hãi.

Mặc cho Nguyên Đồ A Tỳ xuyên thủng thân thể, cũng không có chút tri giác.

Không bao lâu, Minh Hà Chuẩn Thánh đỉnh phong đã rơi vào hạ phong. "Đạo Tôn, các ngài mau lên a." Nếu hắn ngăn cản không nổi, chỉ có thể buông ra Huyết Hải.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung.

Tùy thời quan chú cục diện chiến trường, Hồng Quân tự nhiên cũng chú ý tới động tĩnh của Huyết Hải. "Đây chính là hậu thủ của ngươi sao?

Muốn ngăn cản những oan hồn này bị Huyết Hải tịnh hóa, để Hậu Thổ thừa cơ khai tịch Địa Đạo Luân Hồi, lấy kỳ phúc chi lực của vô lượng oan hồn tráng đại Địa Đạo Luân Hồi?" Hồng Quân nhíu mày nói.

Không thể không nói, đây xác thực là biện pháp nhanh chóng tráng đại Địa Đạo.

Hơn nữa Minh Hà có thể làm như vậy, hiển nhiên cũng là chịu sự chỉ thị của Trường Sinh Đạo Tôn.

Điều này đại biểu Minh Hà rất có khả năng gia nhập Địa Đạo.

Lấy thực lực của hắn và A Tu La tộc hắn sáng tạo xác thực có thể trong thời gian đầu tráng đại Địa Đạo.

Không thể không nói, đây xác thực là biện pháp tốt, chí ít cũng là nằm ngoài dự liệu của Hồng Quân.

Nhưng so với Thiên Đạo hiện nay, vẫn là không cách nào chống lại.

Oan hồn ngưng tụ, chỉ sẽ bị sát khí xâm thực càng ngày càng hung ác.

Chờ đến khi oan hồn tụ càng ngày càng nhiều, rất có khả năng sẽ vượt qua Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chương 195

Thời điểm đó, đối với Địa Đạo chính là một đả kích to lớn.

Một cái oan hồn vượt qua Chuẩn Thánh đỉnh phong, cho dù Hậu Thổ thành công khai tịch Địa Đạo Luân Hồi, cũng phải phân ra không ít sức mạnh để trấn áp oan hồn tụ hợp thể này.

Cho nên biện pháp này tuy tốt, nhưng chỉ có thể kiên trì một lát, nếu không sẽ chỉ khởi tác dụng phản hiệu quả.

Cái đạo lý này Lâm Trường Sinh hẳn là biết, hắn khẳng định còn có hậu thủ.

Hồng Quân trong lòng cảm thấy không ổn, đồng thời lại tràn đầy tò mò.

Nếu hắn là Lâm Trường Sinh, lại nên bố trí thế nào đây?

Hiện tại sát khí lượng kiếp nồng nặc như thế, đừng nói hắn là một Thiên Đạo Thánh Nhân, cho dù là Lâm Trường Sinh, cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chứng đạo bằng Đại Đạo cũng không dám khinh dịch nhiễm phải.

Bất quản còn có hậu thủ gì, tiếp theo hẳn là sẽ biết.

Trường Sinh Thiên. "Những oan hồn ác linh này là một vòng thập phần quan trọng để khai tịch Địa Đạo Luân Hồi tiếp theo.

Đáng tiếc Minh Hà sắp ngăn cản không nổi rồi.

Hạnh hảo ngã còn có chuẩn bị." Lâm Trường Sinh cũng nhìn về phía Hồng Hoang, hết thảy đều nằm trong tính toán của hắn.

Việc khai tịch Địa Đạo Luân Hồi rất đơn giản, U Minh Huyết Hải vốn là một cái Địa Đạo hình thức ban đầu.

Cho dù là Hậu Thổ trong kịch bản bình thường, cũng là tại Huyết Hải khai tịch luân hồi.

Nhưng điểm khó chính là khi Hậu Thổ khai tịch luân hồi thì công đức không đủ, chỉ có thể đối với Thiên Đạo phát hạ thệ ngôn "Thiên Đạo tại thượng".

Vẻn vẹn vì bốn chữ này, liền dẫn đến Địa Đạo vĩnh viễn chịu Thiên Đạo áp chế, đồng thời Hậu Thổ vĩnh sinh vĩnh thế không thể rời khỏi Địa Đạo Luân Hồi.

Cho nên lần này, Lâm Trường Sinh muốn không phải chỉ là khai tịch Địa Đạo Luân Hồi, mà là một cái Địa Đạo hoàn chỉnh lại có thể cùng Thiên Đạo phân hóa quyền hành.

Đương nhiên, Thiên Đạo phát triển đã lâu như vậy, Địa Đạo vừa khai tịch khẳng định không thể ngay lập tức cùng Thiên Đạo phân chia mà trị, nhưng tối thiểu sẽ không chịu Thiên Đạo áp chế, có thể tự hành phát triển.

Chỉ cần thời gian đủ, sớm muộn đều có thể đoạt đi Thiên Đạo quyền hành.

Lợi ích duy nhất là có thể khai tịch ra Địa Đạo Luân Hồi hoàn chỉnh, hơn nữa không chịu Thiên Đạo quản chế.

Loại tình huống này đã nằm trong sự cân nhắc của Lâm Trường Sinh.

Tiếp theo phải xem Trấn Nguyên Tử rồi.

Trấn Nguyên Tử sau khi rời khỏi Trường Sinh Thiên, cũng đã thành công dùng Địa Thư khai tịch Địa Tiên Giới.

Tại Địa Tiên Giới, Trấn Nguyên Tử nhìn về hướng Huyết Hải, lúc này hắn đã làm xong chuẩn bị.

Chỉ thấy hắn lấy ra Địa Thư.

Dưới sự quán chú pháp lực Chuẩn Thánh đỉnh phong của hắn, Địa Thư phát ra ánh sáng Oánh Oánh.

Giờ khắc này Địa Tiên Giới phảng phất có lực hấp dẫn vô lượng.

Vong linh oan hồn dưới đại chiến của Vu Yêu nhị tộc nhao nhao bay về phía Địa Tiên Giới.

Điều này làm áp lực của Minh Hà nơi Huyết Hải xa xôi giảm nhẹ đi không ít.

Vô lượng oan hồn tiến vào Địa Tiên Giới đột nhiên trở nên cực độ an tĩnh, sát khí hoàn toàn bị tịnh hóa.

Nhưng bọn chúng cũng phảng phất mất đi linh trí, đều phiêu phù tại Địa Tiên Giới.

Cùng lúc đó, một đoạn Địa Đạo có khí tức nồng nặc xuất hiện tại Địa Tiên Giới. "Đại Địa Chủ Mạch!" Hồng Quân tại Tử Tiêu Cung kinh hô một tiếng.

Cho dù là tâm tính Đạo Tổ của hắn, lúc này cũng nhịn không được chấn kinh.

Không ngờ Trấn Nguyên Tử cũng là hậu thủ của Trường Sinh Thiên.

Quan trọng nhất là đoạn Đại Địa Tổ Mạch này là thứ hắn vạn vạn không nghĩ tới.

Năm đó Đạo Ma chi tranh, đồng dạng cũng có Thiên Đạo tính toán, đó chính là hủy diệt tất cả Đại Địa Chủ Mạch, trọng thương Địa Đạo.

Khoảng thời gian đó, Lâm Trường Sinh điên cuồng bố trí mộng cảnh thế giới tại phương Tây, Thiên Đạo còn từng hạ xuống công đức khen thưởng.

Tại Thiên Đạo xem ra, có thể bảo tồn một chút Đại Địa Chủ Mạch mảy may sẽ không ảnh hưởng kế hoạch của nó.

Không ngờ hiện tại cư nhiên thành một trong những thủ đoạn kiềm chế nó.

Hồng Quân chuyển ý nghĩ, liền nháy mắt minh bạch bố cục trong đó.

Tốt một cái Trường Sinh Đạo Tôn a.

Đều nói Đạo Tổ ta thiện về tính toán, hiện tại so sánh, cái tên Trường Sinh Đạo Tôn này mới là kẻ thật sự công vu tính toán a.

Nhưng đồng thời trong lòng Hồng Quân cũng dâng lên nghi hoặc to lớn.

Một số tính toán của hắn đều dựa trên ý chí Thiên Đạo, nhưng Lâm Trường Sinh này lại làm sao tính toán được cửu viễn và chuẩn xác như thế?

Mặc cho Hồng Quân nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra nguyên do. "Trước mắt hết thảy tính toán này xác thực là ta không nghĩ tới.

Khả năng thành công xác thực rất cao.

Tuy nhiên trước thực lực tuyệt đối của Thiên Đạo, vẫn là quá mức tái nhợt." Hồng Quân lắc đầu cười lạnh.

Tất cả bố trí và hậu thủ này có thể xưng hoàn mỹ, nhưng chính vì những hậu thủ này, Thiên Đạo đã toàn lực ứng phó rồi.

Muốn nghịch thiên lật bàn, khó!

Nhân tộc đạo trường tại Thủ Dương Sơn.

Lúc này Ngộ Đạo đã ngừng giảng đạo, tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Do dựa lưng vào đạo trường của Thái Thanh Lão Tử, cho nên nơi này tương đối mà nói vẫn khá an toàn. "Đây chính là lượng kiếp sao?" Lâm Thiên nhìn Vu Yêu nhị tộc không ngừng chém giết, trong đôi mắt lấp lóe quang mang dị dạng. "Đúng vậy.

Dưới lượng kiếp, ngay cả Thánh Nhân cũng không dám ra." Ngộ Đạo cũng thở dài.

Đã từng hắn tưởng rằng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chính là điểm cuối, nhưng hiện tại xem ra, cũng bất quá chỉ là điểm khởi đầu.

Hồng Hoang đại lục lúc này đã hoàn toàn bị sát khí lượng kiếp lấp đầy.

Nhật nguyệt thất huy, linh khí vẩn đục.

Sự chém giết của Vu Yêu nhị tộc đã rơi vào cảnh địa điên cuồng. "Đạo huynh." Các Tổ Vu còn lại đều nhìn về phía Đế Giang.

Nếu không sử dụng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Vu tộc bọn họ cho dù thắng cũng là thảm thắng.

Hơn nữa trì hoãn lâu như vậy, tiểu muội hẳn là đã chuẩn bị xong. "Kết Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Đế Giang gật đầu, gầm lên một tiếng.

Bàn Cổ tinh huyết trong cơ thể mười một Tổ Vu toàn bộ bị thiêu đốt, hóa thành mười một đạo thần trụ bất diệt xông thẳng lên trời.

Chân thân Bàn Cổ Ma Thần đỉnh thiên lập địa xuất hiện giữa bán không.

Tuy rằng thiếu đi một Hậu Thổ, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cũng không hoàn chỉnh, nhưng ba động truyền ra lúc này y nguyên vô cùng kinh khủng.

Hơn nữa Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã bị Đạo Tôn

Lâm Trường Sinh cải tạo qua, không chỉ có thể hấp thu sát khí, còn có thể hấp thu tiên thiên linh khí.

Lúc này sát khí đã nồng nặc đến đỉnh điểm, dưới sự hấp thu toàn bộ, uy năng càng thịnh.

Nhưng sự tình khiến mười một Tổ Vu chấn kinh đã xảy ra.

Bàn Cổ chân thân bọn họ kết xuất lúc này cư nhiên không thể hấp thu sát khí và linh khí!

Phải biết Bàn Cổ chân thân một phương diện là thôi động Bàn Cổ tinh huyết, mặt khác chính là dựa vào hấp thu những sát khí linh khí này, như vậy mới có thể đạt tới uy năng ngay cả Thánh Nhân cũng phải tránh lui.

Nhưng lúc này bởi vì không thể hấp thu sát khí và linh khí, trực tiếp dẫn đến uy năng trận pháp giảm xuống hơn một nửa! "Ha ha!

Thiên trợ Yêu tộc ta!

Yêu tộc nhi lang môn, nghe lệnh ta, kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Vốn dĩ thực lực hai tộc Vu Yêu không chênh lệch quá nhiều.

Nhưng do Lâm Trường Sinh ngang trời xuất thế, Tổ Vu không chỉ sinh ra Nguyên Thần mà thực lực cũng tăng trưởng thần tốc, liên tiếp hai lần đại bại Yêu tộc.

Nếu không phải Đạo Tổ hai lần ra mặt cứu nguy, Yêu tộc có khả năng đã sớm biến mất tại Hồng Hoang đại lục.

Cho nên khi quyết chiến Vu Yêu nổ ra, tất cả sinh linh đều cho rằng Yêu tộc sẽ bị tàn sát hầu như không còn.

Thủ đoạn mạnh nhất của Vu tộc chính là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tuy rằng thiếu đi Hậu Thổ Tổ Vu, nhưng bởi vì khoảng thời gian

này cường độ Nguyên Thần tăng lên, trận pháp do mười một Tổ Vu ngưng kết ra dù không hoàn chỉnh thì uy năng cũng sẽ không giảm xuống quá nhiều.

Nhưng vạn lần không ngờ tới, lần này Bàn Cổ Chân Thân mà bọn họ ngưng kết ra lại không cách nào hấp thu Tiên Thiên Linh Khí và sát khí.

Tiên Thiên Linh Khí không cách nào hấp thu còn có thể lý giải, dù sao hiện tại Hồng Hoang đại lục đã bị sát khí lấp đầy.

Nhưng không cách nào hấp thu sát khí đối với Bàn Cổ Chân Thân mà nói chính là một đả kích cực lớn.

Uy năng trực tiếp mất đi một nửa.

Dùng trận pháp bậc này đối chọi với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc, tuyệt đối không phải là đối thủ.

Tam thập tam thiên ngoại, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân biết tất cả những điều này đều là tác dụng áp chế của Thiên Đạo ý chí.

Chương 196

Cái nó muốn không phải là một tộc độc bá Hồng Hoang, mà là lưỡng bại câu thương, đồng quy vu tận.

Vu tộc quá mạnh, nó tất nhiên sẽ nhúng tay.

Hiệu quả cũng là lập tức thấy ngay.

Không cách nào hấp thu sát khí hoặc là Tiên Thiên Linh Khí, chỉ bằng vào Bàn Cổ tinh huyết kích phát Bàn Cổ Chân Thân, uy năng mất đi một nửa, dưới tình huống đối oanh cùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc tuyệt đối không chiếm được tiện nghi.

Mọi thứ dường như sắp được bát loạn phản chính.

Nhưng Hồng Quân lại vui vẻ không nổi.

Trường Sinh Đạo Tôn liên tục bố cục Minh Hà, Trấn Nguyên Tử, hắn không tin đối phương sẽ tại thời khắc này công dã tràng.

Hắn nhất định còn có hậu thủ khác. "Bất kể hậu thủ cuối cùng của ngươi là gì.

Giờ phút này nếu không hiển lộ, hết thảy đều sẽ trở thành định cục." Hồng Quân gắt gao nhìn chằm chằm vào chiến trường Vu Yêu.

Trường Sinh Thiên. "Thiên Đạo quả nhiên đã không còn là trật tự duy trì Hồng Hoang vận chuyển nữa, mà là trở thành Thiên Đạo có ý thức tự mình a." Lâm Trường Sinh nhìn một màn này, lầm bầm lầu bầu nói.

Thiên Đạo phân minh chính là không muốn để cho Vu tộc thắng lợi trong lần quyết chiến này, từ đó độc chiếm Hồng Hoang khí vận.

Cho nên Thiên Đạo mới có thể áp chế Vu tộc như thế.

Bất quá may mắn hết thảy đều nằm trong tính toán của hắn.

Cũng là lúc Hậu Thổ xuất hiện.

Chiến trường Vu Yêu. "Ha ha.

Đế Giang, trời muốn diệt Vu tộc các ngươi.

Chỉ bằng đại trận tàn khuyết bậc này, làm sao chống lại Yêu tộc ta." "Yêu tộc sở hữu, nghe ta hiệu lệnh.

Kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Triệt để phúc diệt Vu tộc!" Thanh âm của Đế Tuấn truyền khắp tất cả Yêu tộc.

Vô lượng Yêu tộc vẫn lạc mang đến đã không phải là sợ hãi, mà là Nguyên Thần bị giết chóc sát khí hoàn toàn chiếm cứ.

Không có một tia sợ hãi, có chỉ là cuồng nhiệt. "Mau kết Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, giết sạch đám Vu tộc này!" Ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên không ngừng huy vũ, cùng ba trăm sáu mươi lăm khỏa chủ tinh thần trên tinh không tương hỗ chiếu rọi, rải xuống vô biên vô tận tinh quang.

Một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, đối ứng một vạn bốn ngàn tám trăm khỏa phó tinh thần làm phụ.

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh làm mắt trận.

Do Yêu Hoàng Đế Tuấn tự mình tọa trấn.

Còn lại triệu ức Yêu tộc đem toàn bộ pháp lực tàn tồn của bản thân quán chú vào trong trận pháp.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đã thành.

Vô luận uy thế cùng uy năng, đều cực kỳ to lớn rung động.

Tinh quang như dải lụa bạc thậm chí nhuộm bầu trời xám xịt

thành màu bạc.

Thanh lãnh mà lại túc sát.

Vu Yêu nhị tộc cuối cùng đã tung ra tuyệt chiêu của riêng mình.

Thắng bại sau cùng sắp sửa bùng nổ tại một khắc cuối cùng này.

Ngay tại lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện tại thượng không U Minh Huyết Hải. "Hậu Thổ đạo hữu, ngài rốt cuộc đã tới." Minh Hà thấy thế, rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm.

Còn đánh tiếp, tập hợp thể oan hồn trước mắt này nhất định sẽ lấy mạng hắn.

Hậu Thổ nhìn thoáng qua Minh Hà, nhẹ gật đầu.

Sau đó thương hại nhìn thoáng qua oan hồn bị sát khí chi phối.

Giờ khắc này, Địa Đạo luân hồi chi ý trên người nàng bắt đầu hóa thành đạo vận, hào vô bảo lưu mà tản phát ra ngoài.

U Minh Huyết Hải vốn đã bị Minh Hà phong ấn cũng phát sinh chấn động long trời lở đất.

Vô biên huyết hải như bị thiên địa vĩ lực tách ra, lộ ra một cái thế giới u minh đen kịt tại chỗ sâu huyết hải.

Nếu như nhìn từ bên ngoài Hồng Hoang, nó giống như một cái thai bàn khổng lồ màu xám. "Ta, Tổ Vu Hậu Thổ, chứng kiến hồn phách chân linh của chúng sinh sau khi chết chịu sát khí xâm thực, đau đớn khó nhịn, tiêu tan giữa trời đất.

Nay Hồng Hoang luân hồi chi đạo tàn khuyết, nguyện lấy thân thể Tổ Vu hóa thành luân hồi.

Khai mở U Minh Luân Hồi.

Viên mãn Hồng Hoang Địa Đạo.

Chúng sinh còn không mau mau tỉnh lại, vì U Minh Luân Hồi cầu phúc!" Thanh âm của Hậu Thổ phảng phất ẩn chứa một loại ma lực nào đó.

Oan hồn ác linh vốn bị sát khí xâm thực tại một khắc này phảng phất đột nhiên thức tỉnh.

Nhưng bọn hắn vẫn như cũ thống khổ vô cùng, tề chỉnh nhìn về phía Hậu Thổ.

Nơi đó, sẽ là quy túc cuối cùng của bọn hắn.

Chỉ cần khai mở luân hồi, bọn hắn sẽ không cần triệt để tiêu tan giữa trời đất.

Triệu ức oán hồn toàn bộ bắt đầu cầu phúc hứa nguyện, hóa thành vô số U Minh chi lực ngưng tụ về phía Hậu Thổ.

Khí thế bản thân Hậu Thổ điên cuồng bạo trướng, rất nhanh liền đột phá Chuẩn Thánh viên mãn, đạt đến một loại cảnh giới mới.

Cùng lúc đó, Tổ Vu chi khu của nàng bắt đầu hòa cùng U Minh thế giới phía dưới tương dung.

Giờ khắc này, U Minh thế giới bắt đầu phi tốc khoách trương.

Tuy nhiên, chỉ dựa vào sức mạnh một người Hậu Thổ, căn bản không cách nào diễn hóa ra U Minh Luân Hồi hoàn chỉnh. "Ta, Tổ Vu Đế Giang, đại biểu Vu tộc, nguyện lấy thân hóa luân hồi, Vu tộc toàn bộ tiến vào U Minh!" Đế Giang nộ hống một tiếng.

Vu tộc giờ khắc này hóa thành vô số cột sáng quán thâu tiến vào U Minh.

U Minh thế giới lại lần nữa bắt đầu điên cuồng khoách trương diễn hóa.

Lục Đạo Luân Hồi đang không ngừng phân hóa thành hình.

Nhưng vẫn như cũ không đủ!

Địa Tiên Giới.

Trấn Nguyên Tử hít sâu một hơi.

Chứng đạo chi lộ của hắn tới! "Ta, Trấn Nguyên Tử, nguyện lấy Địa Tiên Giới dung nhập U Minh, viên mãn luân hồi lục đạo." Thoại âm rơi xuống.

Địa Tiên Giới phảng phất nhận được hấp dẫn, bắt đầu dung hợp nhanh chóng cùng U Minh Luân Hồi.

Cùng lúc đó, đại địa chủ mạch tàn dư cũng bộc phát ra quang mang.

Đại địa luân hồi pháp tắc bắt đầu bổ toàn U Minh.

Một cỗ khí tức bắt đầu chậm rãi uấn nhưỡng thành hình.

Đây là một cỗ sức mạnh cao quý giống như thần linh.

Tam thập tam thiên ngoại, Tử Tiêu Cung. "Địa Đạo!" Tuy rằng nhỏ yếu, nhưng Hồng Quân vẫn như cũ cảm nhận được sức mạnh tương tự với Thiên Đạo.

Không nghĩ tới Hậu Thổ cùng Vu tộc toàn bộ thân hóa luân hồi.

Như vậy liền hoàn toàn không còn ở trong Thiên Đạo lượng kiếp, tiêu trừ thiên địa nhân quả.

Xác thực là một loại cục diện tránh cho Vu tộc tiêu vong vẫn lạc.

Tính đến trước mắt, ngay cả Hồng Quân cũng không thể không bội phục thủ đoạn của Lâm Trường Sinh.

Hắn xác thực có chút tài năng.

Ít nhất về mặt mưu tính, đáng giá để hắn bội phục.

Nhưng hắn quá xem thường Thiên Đạo rồi.

Địa Đạo bắt đầu dựng dục phục sinh, nếu là không hướng Thiên Đạo thần phục, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ không chút do dự xuất thủ.

Đến lúc đó Địa Đạo sẽ bị triệt để ách sát.

Mà Vu tộc tuy rằng thoát ly Thiên Đạo, nhưng bởi vì Địa Đạo bị ách sát, vẫn như cũ sẽ chân chính tử vong vẫn lạc. "Cho nên, kế hoạch tiếp theo của ngươi là gì đây?" Nơi quyết chiến Vu Yêu.

Đế Tuấn không nghĩ tới Vu tộc cư nhiên còn có loại thủ đoạn này, muốn dựa vào thân hóa luân hồi để trốn tránh lượng kiếp. "Đế Giang, các ngươi nghĩ thật đẹp.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, phá cho ta!" Giờ khắc này, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bộc phát ra hủy diệt chi lực vô cùng vô tận, bắt đầu oanh kích về phía Bàn Cổ Chân Thân.

Bàn Cổ Chân Thân chút nào không sợ, tức sử tàn khuyết, tức sử bị Thiên Đạo áp chế, vẫn như cũ mang theo chi thế không thể thất địch, huy động Thần Phủ trong tay diễn hóa Khai Thiên áo nghĩa.

Chương 197

Hai đại trận bộc phát ra đối oanh chi lực khủng bố, không ngừng tiêu ma lẫn nhau.

Vô lượng Vu Yêu nhị tộc tại trong cuộc đối oanh khủng bố này hóa thành bột mịn.

Nhưng giờ phút này Đế Tuấn đã giết đỏ cả mắt, hắn muốn ngăn cản Vu tộc.

Là chính hắn cũng tốt, hay là Thiên Đạo ý chí cũng được, giờ khắc này đã đến cục diện không chết không thôi.

Cùng lúc đó, Hậu Thổ cùng Vu tộc thân hóa luân hồi, không ngừng khai mở U Minh thế giới.

Có triệu ức oán linh không ngừng cầu phúc, cộng thêm Địa Tiên Giới của Trấn Nguyên Tử dung nhập, toàn bộ U Minh Luân Hồi Lục Đạo đã cơ bản thành hình.

Đại địa chủ mạch còn có luân hồi pháp tắc của Hậu Thổ không ngừng quán nhập.

Địa Đạo tại giờ khắc này thức tỉnh.

Tuy nhiên Địa Đạo vừa mới khai mở thật sự quá nhỏ yếu. "Ta, Minh Hà, hào lệnh toàn bộ A Tu La tộc, nhập U Minh Luân Hồi, tráng đại Địa Đạo." Theo tiếng nộ hống của Minh Hà, hắn cùng vô số A Tu La tộc tiến vào bên trong U Minh Luân Hồi.

Bọn hắn bảo tướng trang nghiêm ngồi xếp bằng tại đất, không ngừng mặc niệm cầu phúc.

Địa Đạo lại lần nữa đạt được sự tráng đại phi tốc.

Theo xu thế này, chỉ cần thời gian đầy đủ, Địa Đạo đủ để hoàn toàn phát triển dựng dục đứng lên.

Nhiên nhi ngay tại lúc này.

Thiên Đạo Thần Luân hiển hóa, che kín toàn bộ Hồng Hoang.

Vô biên vô tế, cho người ta cảm giác áp bách hít thở không thông.

Hồng Hoang chúng sinh tại một khắc này bồ bặc phát run.

Đây là Thiên Đạo ý chí hoàn toàn hiển hóa.

Bất luận kẻ nào, bất luận sinh linh nào tại một khắc này đều không được làm trái Thiên Đạo ý chí.

Trên Thiên Đạo Thần Luân, ba ngàn pháp tắc không ngừng ngưng tụ.

Rất nhanh một cái Thần Phạt Chi Nhãn đen kịt như vực sâu chăm chú nhìn vào toàn bộ Địa Đạo.

Vô lượng lôi đình hủy diệt đang uấn nhưỡng.

Đây đã không phải là lôi đình bình thường, mà là Thiên Đạo ý chí hoàn chỉnh hiển hóa.

Cho dù chỉ là rơi xuống một đạo, dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tuyệt đối không có khả năng sống sót.

Thậm chí chỉ cần Thiên Đạo nguyện ý, một khắc này nó có thể mạt sát toàn bộ Hồng Hoang chúng sinh.

Trường Sinh Thiên.

Cảm thụ được Thiên Đạo ý chí khủng bố, Lâm Trường Sinh cũng nhịn không được nhíu mày.

Không nghĩ tới Thiên Đạo đã cường đại đến tình trạng như thế này rồi sao?

Xem ra muốn cùng nó chống lại, còn cần không ít thời gian a.

Tam thập tam thiên ngoại, Tử Tiêu Cung. "Thiên Đạo Thần Luân hoàn toàn hiển hóa.

Giờ phút này Hồng Hoang bị Thiên Đạo hoàn toàn chưởng khống.

Các ngươi còn có thủ đoạn gì để hoàn thiện Địa Đạo?" Cho đến hiện tại Hồng Quân đều không có nắm chắc tất thắng.

Bởi vì Lâm Trường Sinh người này thực sự quá thần kỳ.

Đánh nhiều lần giao đạo như vậy, đặc biệt là đại chiến trước Tử Tiêu Cung lần trước, khiến Hồng Quân càng thêm coi trọng đối thủ Lâm Trường Sinh này.

Không đến quan đầu cuối cùng, tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện nói rõ thắng bại.

Giờ phút này, tiêu điểm của tất cả tầm mắt đều tụ tập tại phương hướng Huyết Hải.

Nơi đó mới là chiến trường quan trọng nhất.

Về phần va chạm quyết chiến của Vu Yêu nhị tộc đã thất sắc rất nhiều.

Thiên Đạo Thần Luân hiển hóa, Thần Phạt Chi Nhãn hội tụ, mục đích chính là muốn Địa Đạo thần phục.

Thiên Đạo cường thế là không cho phép Địa Đạo cùng nó bình khởi bình tọa.

Nhất là Hậu Thổ, cảm nhận được cỗ uy áp này, Nguyên Thần càng là kinh cụ run rẩy.

Có một thanh âm tại Nguyên Thần nàng nói cho nàng biết, nếu là không hướng Thiên Đạo thần phục, nàng bao quát cả Vu tộc đều phải chết.

Ngay cả Địa Đạo đều phải chịu trọng thương, trở nên tàn khuyết.

Ngay tại lúc tất cả mọi người đều cho rằng Địa Đạo tất định thần phục, từ trong Trường Sinh Thiên bay ra hải lượng công đức.

Những kim quang công đức này chiếu sáng chân trời, mang theo quang mang màu vàng bay vào bên trong Địa Đạo.

Địa Đạo vốn bị áp chế cư nhiên lại lần nữa bắt đầu phi tốc trưởng thành.

Cỗ ba động này rất nhanh liền đạt đến cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng đối mặt một cái Thiên Đạo vẫn là không đủ nhìn.

Ngay tại lúc này. "Trường Sinh Thiên nguyện phân hóa sức mạnh thế giới, trợ lực Địa Đạo." Đây là ý chí của Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt.

Đây chính là khí linh được Đại Đạo điểm hóa.

Cho dù chỉ là phân ra một tia sức mạnh thế giới đều ẩn chứa khí tức của Đại Đạo.

Theo cỗ sức mạnh thế giới này xuất hiện, Thiên Đạo ý chí thần luân rõ ràng run rẩy một chút.

Đây là kinh cụ đến từ bản năng.

Đại Đạo ở trên, Thiên Đạo căn bản không cách nào cùng nó chống lại.

Cho dù chỉ là một tia khí tức của Đại Đạo, nó đều không thể.

Nhưng giờ phút này Thiên Đạo hiển nhiên là không muốn cứ thế để Địa Đạo khoách trương trưởng thành.

Trong Thần Phạt Chi Nhãn cuối cùng vẫn là uấn nhưỡng ra một

đạo lôi đình.

Đạo lôi đình này ẩn chứa một tia Thiên Đạo bản nguyên.

Lôi đình nhìn qua giống như ban ngày không có bao lớn uy năng, nhiên nhi lại đủ để tồi hủy toàn bộ Hồng Hoang.

Đạo lôi đình này trực tiếp vượt qua thời không, oanh hướng về phía tia sức mạnh thế giới của Trường Sinh Thiên. "Còn thật sự là cô chú nhất trịch (được ăn cả ngã về không) a." "Trường Sinh Thiên của ta nãi là dung hợp một tia Đại Đạo bản nguyên.

Đã được Đại Đạo điểm hóa chúc phúc qua.

Lấy thực lực Thiên Đạo ngươi muốn tồi hủy, không tự lượng sức." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Thiên Đạo là thật sự gấp gáp rồi.

Nếu không cũng sẽ không làm ra cử động như thế.

Bởi vì nó cũng biết hoàn chỉnh Địa Đạo khai mở tuyệt đối sẽ phân hóa quyền hành của nó.

Cho nên mới bất chấp tất cả muốn ngăn cản.

Nhiên nhi nó chung quy là xem thường Trường Sinh Thiên.

Viễn cổ chi ngoại, nơi sâu trong Hỗn Độn.

Đại Đạo lại lần nữa thức tỉnh, ném xuống một đạo ánh mắt.

Vẻn vẹn chỉ là một đạo ánh mắt, đạo lôi đình kia triệt để yên diệt.

Không chỉ có như thế, Thiên Đạo phảng phất cũng bị thương.

Trên Thiên Đạo Thần Luân không ngừng tháp hãm, rất nhanh liền khuyết mất một góc.

Tuy rằng đối với Thiên Đạo Thần Luân khủng bố mà nói, khuyết thất một góc có thể coi nhẹ, nhưng thương tổn tạo thành đối với nó

thì không cách nào coi nhẹ được.

Giờ khắc này, Thiên Đạo không cam lòng, nhưng lại chỉ có thể chậm rãi thối lui.

Tia sức mạnh thế giới này của Trường Sinh Thiên cuối cùng vẫn là dung nhập vào bên trong Địa Đạo.

Địa Đạo tại một khắc này phảng phất ăn đại bổ chi vật, khí tức điên cuồng bạo trướng, rất nhanh liền siêu việt cấp độ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng cũng rất nhanh dần dần trở nên ổn định lại.

Địa Đạo Thần Luân hiển hóa tại thượng không toàn bộ Địa Đạo, phảng phất đang cùng Thiên Đạo tuyên kỳ chủ quyền của mình.

Nhưng lấy nhãn lực của đám người Lâm Trường Sinh, tự nhiên có thể nhìn thấy Địa Đạo Thần Luân so với Thiên Đạo còn kém rất nhiều.

Nhưng Thiên Đạo đã không thể làm gì.

Tam thập tam thiên ngoại, Tử Tiêu Cung. "Không nghĩ tới cư nhiên thật sự bị hắn thành công.

Phân ra sức mạnh thế giới của Trường Sinh Thiên, hảo mưu tính a." Hồng Quân nhịn không được cảm thán.

Giờ khắc này, làm đối thủ, hắn đều không thể không cảm thán khí độ cùng nhãn giới của Lâm Trường Sinh.

Một tia sức mạnh thế giới này nhìn như để Trường Sinh Thiên bản nguyên bị thương, thực ra lại là đầu tư đối với Địa Đạo.

Hôm nay Địa Đạo đã củng cố, Thiên Đạo đã không thể làm gì.

Chương 198

Có thể nghĩ, Địa Đạo sẽ nghênh đón một thời kỳ thực lực phun trào.

Đến lúc đó, công đức cùng sức mạnh thế giới bị Địa Đạo hấp thu đều sẽ lần nữa phản bộ (trả ngược) về Trường Sinh Thiên.

Khi đó Trường Sinh Thiên có thể nhất cử trùng phá khốn cảnh hiện nay.

Pháp tắc của Trường Sinh Thiên sẽ trực tiếp viên mãn.

Đến lúc đó cho dù là Thiên Đạo, đều không cách nào áp chế Trường Sinh Thiên.

Đồng thời làm Thế Giới Chi Chủ - Lâm Trường Sinh, sẽ đạt được tư dưỡng càng lớn.

Tu vi tuyệt đối có thể trùng phá vài tầng cảnh giới.

Hảo đại thủ bút!

Tử Tiêu Cung.

Vốn dĩ làm Thiên Đạo Thánh Nhân Đạo Tổ, đối với quyết chiến Vu Yêu còn có Địa Đạo luân hồi khai mở hẳn là phi thường sốt ruột.

Nhưng Hồng Quân một phản thường thái, không những không nôn nóng, ngược lại thập phần thưởng thức bội phục thủ đoạn của Lâm Trường Sinh.

Không thể không nói, thủ đoạn cùng mưu tính của hắn, chính mình so ra kém hơn.

Có chút tài năng, cũng rất nhiều.

Không chỉ thành công khai mở ra Địa Đạo, lấy một loại phương

thức khác kết thúc lượng kiếp, Trường Sinh Thiên của hắn tương lai cũng sẽ thu hoạch được chỗ tốt khó có thể tưởng tượng. "Lần này, đa tạ." Hồng Quân nhìn về phương hướng Trường Sinh Thiên.

Hắn bắt đầu bế quan.

Đúng thế.

Hồng Quân lũ lượt bại bởi Lâm Trường Sinh, cộng thêm một trận chiến ngoài Tử Tiêu Cung.

Tuy rằng nói hai người không có bộc phát ra tất cả thực lực, nhưng cũng làm cho Hồng Quân nhìn ra chênh lệch.

Hắn muốn chiến thắng Lâm Trường Sinh, hi vọng rất nhỏ.

Duy có vận dụng càng nhiều Thiên Đạo quyền hành.

Nhưng hiện nay Thiên Đạo vô cùng cường đại.

Hắn Hồng Quân nói trắng ra cũng bất quá là một quân cờ của Thiên Đạo, so với bọn người Thái Thanh chỉ là một quân cờ lợi dụng lớn một chút mà thôi.

Cho nên, Hồng Quân đang đợi.

Đang đợi thời điểm Thiên Đạo bị suy yếu.

Mà hiện tại, Thiên Đạo bị một tia ánh mắt của Đại Đạo đánh tan, bản nguyên đã bị thương.

Chính mình hoàn toàn có thể thừa cơ bế quan, tranh đoạt đến càng nhiều quyền hành.

Như vậy mới có thể cùng Lâm Trường Sinh chống lại.

Cho nên tức sử Địa Đạo thành công khai mở, hắn cũng không có bao lớn phẫn nộ.

Giữa bọn hắn lập trường khác biệt mà thôi.

Nhưng chỉ cần kết quả mọi người đều có thể tiếp nhận, liền sẽ không tứ ý phá hoại.

Trường Sinh Thiên.

Một tia sức mạnh thế giới phân ra làm cho cả Trường Sinh Thiên đều tổn thất không nhỏ.

Nhất là Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt, suy yếu vô cùng.

Những thứ này đều bị Lâm Trường Sinh - vị Thế Giới Chi Chủ này cảm tri rõ ràng rành mạch. "Tuy rằng trước mắt Trường Sinh Thiên có một số tổn thất, nhưng chờ đến khi Địa Đạo trưởng thành, chỗ tốt Trường Sinh Thiên đạt được sẽ là khó có thể tưởng tượng." Đây là một bố cục lâu dài của Lâm Trường Sinh.

Địa Đạo tất nhiên phải khai mở.

Không có sự giúp đỡ của chính mình, Địa Đạo vẫn như cũ là muốn bị Thiên Đạo áp chế.

Hiện tại Địa Đạo tuy rằng còn không cách nào so sánh với Thiên Đạo đỉnh phong, nhưng đã có thể tự hành phát triển.

Chờ đến khi Địa Đạo tăng lên tới đỉnh phong, Trường Sinh Thiên liền sẽ đạt được hoàn chỉnh Địa Đạo phản bộ.

Thời điểm đó ba ngàn pháp tắc của Trường Sinh Thiên sẽ trong nháy mắt viên mãn.

Chỉ cần căn nguyên đầy đủ, tại Trường Sinh Thiên liền có thể bắt đầu cảm ngộ tu luyện Đại Đạo.

Tối thiểu bớt đi mấy cái Nguyên hội thời gian.

Mà thời gian điểm Địa Đạo hoàn chỉnh chính là thời điểm Nhân Đạo hưng thịnh xương long.

Chỉ cần Nữ Oa khai mở Nhân Đạo.

Nàng làm Phó Tông Chủ Trường Sinh Tiên Tông, đồng dạng Nhân Đạo cũng sẽ phản bộ.

Khi đó, mới là thời khắc Trường Sinh Thiên chính thức phi tốc phát triển. "Ta cuối cùng hi vọng nhìn thấy chính là Thiên Địa Nhân tam đạo cộng đồng phát triển, duy trì Hồng Hoang vận chuyển.

Không ngừng nâng cao vĩ độ Hồng Hoang.

Hi vọng Hồng Quân có thể nắm lấy cơ hội lần này đi." Lâm Trường Sinh nhìn về phía chiến trường Vu Yêu.

Quyết chiến nơi đó cũng phải hạ màn.

Chính mình không sai biệt lắm cũng phải xuất thủ.

Còn có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Chỉ cần đạt được, như vậy hắn liền tập hợp đủ ba bộ kiện của Khai Thiên Thần Phủ, có thể nếm thử tu phục kiện Hỗn Độn Chí Bảo này rồi.

Nơi quyết chiến Vu Yêu.

Thiên Đạo ý chí bị ánh mắt của Đại Đạo chấn lui.

Điều này dẫn đến hình thế trên chiến trường Vu Yêu bắt đầu nghịch chuyển.

Bàn Cổ Chân Thân vốn không cách nào hấp thu sát khí cùng Tiên Thiên Linh Khí giờ khắc này lại lần nữa khôi phục bình thường, phảng phất muốn đem toàn bộ sát khí trên Hồng Hoang đại địa hấp thu sạch sẽ.

Bàn Cổ Chân Thân tại giờ khắc này phảng phất ngưng tụ thành thực thể.

Vô cùng vô tận sát khí ngưng tụ tại một búa cuối cùng này.

Vẻn vẹn chỉ là uy thế, liền để Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bắt đầu hỏng mất. "Không tốt.

Đem toàn bộ pháp lực thâu nhập vào!" Đế Tuấn rách cả mí mắt.

Một búa này, Yêu tộc bọn hắn ngăn không được.

Hình thế đột nhiên biến hóa để hắn hiểu được Yêu tộc đã bị Thiên Đạo vứt bỏ.

Lần này, cho dù là Đạo Tổ đều không có khả năng lại hiện thân.

Cho nên ngăn được cũng phải ngăn, ngăn không được cũng phải ngăn.

Bởi vì một khi ngăn không được đó chính là cục diện vẫn lạc.

Nhưng mà, coi như Yêu tộc liều mạng toàn lực, giờ phút này cũng không cách nào ngăn cản một kích này.

Một búa rơi xuống.

Thiên địa nhật nguyệt đều tại một khắc này trầm tịch.

Tinh thần vực ngoại tinh không toàn bộ vỡ vụn.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thậm chí chỉ ngăn cản được một giây liền bị kích toái.

Vô lượng Yêu tộc nhao nhao hóa thành bột mịn.

Đế Tuấn tọa trấn trung ương trận pháp càng là chịu không nổi loại uy thế này, toàn thân băng diệt. "Đạo huynh!" Thái Nhất nộ hống một tiếng, dùng hết sức mạnh toàn thân tế ra Hỗn Độn Chung, muốn trợ giúp Đế Tuấn ngăn cản.

Nhiên nhi, một kích này rút sạch toàn bộ sát khí của Hồng Hoang đại lục, lại há là một cái Tiên Thiên Chí Bảo có thể ngăn cản.

Hỗn Độn Chung trực tiếp bị oanh bay ra ngoài, hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại Hồng Hoang.

Mà Đế Tuấn cùng Thái Nhất đẳng nhất chúng Yêu tộc bị đạo phủ quang này triệt để thôn phệ.

Hồng Hoang đại lục triệt để lâm vào bên trong hắc ám.

Loại hắc ám cực hạn thôn phệ người này làm cho tất cả mọi người đều cảm giác được sợ hãi.

Cũng may loại hắc ám cực hạn này chỉ kéo dài trong chốc lát liền lại lần nữa khôi phục quang minh.

Hồng Hoang chúng sinh vội vàng nhìn về phía nơi quyết chiến Vu Yêu.

Lúc này Vu tộc vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại ngưng tụ cùng một chỗ.

Mà Yêu tộc, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất toàn bộ biến mất không còn tăm tích.

Triệu ức Yêu tộc chỉ còn lại không đến trăm vạn.

Vu tộc thắng!

Nguyên bản xu thế đi của Hồng Hoang phát sinh cự biến.

Không chỉ Địa Đạo hoàn toàn khai mở, Vu tộc cũng không có cùng Yêu tộc đồng quy vu tận.

Chương 199

Bất quá Vu tộc giờ phút này cũng toàn bộ thân hóa luân hồi, xuất hiện ở trong Địa Đạo.

Vu tộc từ đây nhân quả tiêu trừ, không ở trong Thiên Đạo.

Đồng thời, nguyên bản Hồng Hoang đại lục cũng sẽ bởi vì đại chiến Vu Yêu mà phân băng ly tích, nhưng bởi vì Địa Tiên Giới cùng Địa Đạo dung hợp, cho nên Hồng Hoang vẫn như cũ không có phá toái, mà là một khối hoàn chỉnh.

Có thể nói tất cả những điều này đều dựa theo tính toán của Lâm Trường Sinh mà tiến hành.

Chỉ cần Hồng Hoang đại lục bảo trì hoàn chỉnh, liền có thể cam đoan khí vận không dứt.

Như vậy mới có khả năng không ngừng tăng lên.

Thiên địa tại giờ khắc này lại lần nữa trở nên thanh minh.

Lượng kiếp sát khí biến mất không còn tăm tích, giống như măng mọc sau mưa, Tiên Thiên Linh Khí bắt đầu nồng đậm lên.

Thiên địa pháp tắc lại lần nữa trở nên thanh minh.

Trường Sinh Thiên. "Thảo nào Hỗn Độn Chung từ sau trận chiến Vu Yêu liền biến mất không thấy, nguyên lai là biến mất trong hỗn độn." Lúc này tại trước mặt Lâm Trường Sinh, chính là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung linh quang ảm đạm.

Tại quan đầu cuối cùng, hắn cũng là xuất thủ đoạt kiện Tiên Thiên Chí Bảo này tới.

Nhìn thoáng qua Hỗn Độn Chung, thu hồi ý nghĩ đưa cho Thông

Thiên, hắn vẫn quyết định muốn tu phục Hỗn Độn Chí Bảo.

Nói không chừng trong kiện Hỗn Độn Chí Bảo này ẩn tàng bí mật liên quan tới Hỗn Độn.

Về phần Tiệt Giáo của Thông Thiên không có bảo vật trấn áp khí vận, chỉ có thể chờ ngày sau hãy nói.

Tiếp xuống chính là Phong Thần lượng kiếp.

Nhưng bởi vì xu thế đi của Hồng Hoang cự biến, Phong Thần lượng kiếp lần này cũng đã thoát ly xu thế trước đó.

Nhân tộc đại hưng cũng là tại Phong Thần lượng kiếp.

Cho nên Lâm Trường Sinh nhất định phải nắm chắc thời gian tu phục Hỗn Độn Chí Bảo, sau đó bố cục Phong Thần lượng kiếp lần này.

Về sau liền phải tìm biện pháp tăng lên Hồng Hoang.

Nếu không Hồng Hoang bản nguyên không cách nào tăng lên, vẫn như cũ sẽ có lượng kiếp sản sinh, không ngừng nội hao, chung quy là không cách nào sinh ra cường giả chân chính.

Ngay tại lúc Lâm Trường Sinh chuẩn bị bế quan, Địa Đạo còn đang phát sinh cải biến long trời lở đất.

Địa Đạo luân hồi, là Lâm Trường Sinh bắt đầu bố cục sớm nhất, cũng rốt cục thành công khai mở trước khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc.

Vô lượng oán linh hình thành bởi vì đại chiến Vu Yêu mà vẫn lạc toàn bộ tiến vào trong Địa Đạo luân hồi.

Có sự xử lý của Địa Đạo luân hồi, oán linh lại lần nữa khôi phục lý trí chân linh.

Căn nguyên kém một chút trực tiếp tiến vào luân hồi.

Căn nguyên cường đại thì là lưu tại trong Địa Đạo tu luyện, tráng đại Địa Đạo.

Mà giờ phút này, Hậu Thổ với tư cách người khai mở Địa Đạo luân hồi, cũng là dưới sự giúp đỡ của Địa Đạo, triệt để trùng phá gông cùm xiềng xích, thành tựu Địa Đạo Thánh Nhân.

Rất nhanh liền đem tu vi vọt tới cảnh giới Địa Đạo Thánh Nhân tam trọng.

Do Địa Đạo khai mở cũng không cần ký thác Nguyên Thần, cho nên thành tựu tương lai của Hậu Thổ cũng mạnh hơn Thiên Đạo Thánh Nhân không ít.

Không chỉ có như thế, Minh Hà, Trấn Nguyên Tử làm công thần khi khai mở Địa Đạo, giờ phút này cũng nhao nhao cảm nhận được khế cơ tấn thăng Địa Đạo Thánh Nhân, nhao nhao bắt đầu bế quan.

Vu tộc dưới sự dẫn dắt của mười một Tổ Vu cũng là tọa trấn Địa Đạo, bắt đầu toàn lực cảm ngộ.

Tin tưởng khế cơ tấn cấp mới cũng sẽ rất nhanh tiến đến.

Địa Đạo rốt cục đi vào quỹ đạo.

Giờ khắc này, toàn bộ Hồng Hoang lại lần nữa tiến vào thời đại mới.

Vô số Tiên Thiên sinh linh cũng nhao nhao bắt đầu xuất thế.

Xiển Giáo, Tiệt Giáo đều nhanh chóng đạt được tráng đại.

Trong nháy mắt trăm năm thời gian trôi qua.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy nhìn mười hai Kim Tiên cùng nhất chúng đệ tử, nội tâm thập phần vui mừng.

Xiển Giáo của hắn mới là Huyền Môn chính tông, đệ tử đều là Tiên Thiên sinh linh căn nguyên. "Giáo chủ, gần đây môn hạ phần lớn đệ tử cùng Tiệt Giáo sinh ra xung đột.

Ngài xem phải xử lý như thế nào?" Lúc này Nhiên Đăng với tư cách Phó Giáo Chủ cũng là tìm đến Nguyên Thủy. "Hừ.

Một đám thấp sinh noãn hóa, phi mao đái giác.

Lần sau còn có chuyện này, trực tiếp đánh giết là được." Tâm tình tốt của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng bởi vì hai chữ Tiệt Giáo mà trở nên âm trầm.

Thông Thiên bội bạc Bàn Cổ chính tông Tam Thanh thì cũng thôi đi, thu đệ tử cư nhiên cũng là Hữu Giáo Vô Loại.

Ngay cả một số hạng người thấp sinh noãn hóa đều thu hết nhập môn hạ.

Thật sự là làm cho người ta không vui. "Thế nhưng Thông Thiên Giáo Chủ bên kia?" Nhiên Đăng vẫn là kiên trì mở miệng hỏi.

Tuy rằng bọn hắn đều biết Nguyên Thủy cùng Thông Thiên không hợp nhau, nhưng Tam Thanh dù sao vẫn là Tam Thanh.

Hơn nữa Tiệt Giáo cũng là Thánh Nhân đạo thống.

Tùy ý đánh giết sợ là sẽ khiến Thông Thiên bất mãn. "Hừ, đệ tử của hắn không tử tế quản thúc, vậy Xiển Giáo ta liền giúp hắn quản.

Yên tâm đi làm, tự nhiên có ta tới thu dọn tàn cuộc." Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng. "Vâng." Nhiên Đăng mặt lộ vẻ vui mừng đáp một tiếng.

Không chỉ có Nguyên Thủy, những môn hạ đệ tử như bọn hắn đồng dạng chướng mắt những hạng người thấp sinh noãn hóa kia.

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên tuy là Phó Tông Chủ Trường Sinh Tiên Tông, nhưng từ khi thu đệ tử về sau, cũng là thường xuyên tọa trấn tại trong Bích Du Cung.

Duy nhất tiếc nuối là chỉ có hắn có thể cảm ngộ tu luyện Đại Đạo, hưởng thụ tông môn khí vận.

Nếu là những đệ tử này của hắn cũng được hưởng thụ tông môn khí vận thì tốt biết mấy.

Như vậy tiền đồ vô lượng.

Trước đó Thông Thiên còn cùng Tông Chủ đề cập qua việc này.

Tông Chủ chỉ nói những đệ tử này quá mức hỗn tạp, cần gạn đục khơi trong, thời cơ chưa đến. "Sư tôn.

Gần đây môn hạ đệ tử cùng Xiển Giáo phần lớn có xung đột, tử thương không ít.

Ngài xem phải xử lý như thế nào?" Lúc này Đa Bảo cùng những thân truyền đệ tử còn lại tìm đến Thông Thiên Giáo Chủ. "Xiển Giáo luôn luôn tự hủ Huyền Môn chính tông, nào biết Bản tọa căn bản chướng mắt Huyền Môn bọn hắn.

Nguyên Thủy đạo huynh cao ngạo, đánh giết môn hạ đệ tử của hắn, sợ là sẽ không vui.

Các ngươi gia tăng ước thúc Tiệt Giáo đệ tử đi." Vốn dĩ quan hệ giữa Thông Thiên cùng Nguyên Thủy cũng đã đạt đến điểm đóng băng.

Hắn không muốn lại bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này mà cùng Nguyên Thủy nảy sinh xung đột.

Đa Bảo cùng Kim Linh Thánh Mẫu các đệ tử nhìn nhau, muốn nói lại thôi. "Có lời cứ nói, hà tất ấp a ấp úng?" Thông Thiên nhìn thoáng

qua, thản nhiên nói. "Sư tôn, gần đây nhập môn hạ đệ tử không ít.

Tuy rằng đại đa số đều là một số ngoại môn đệ tử.

Nhưng bọn hắn khoác danh đầu Tiệt Giáo chúng ta, ở bên ngoài làm chuyện bại hoại môn phong.

Nếu là đối với mảng thu đệ tử này không nghiêm gia quản lý, sợ là sẽ ảnh hưởng khí vận Tiệt Giáo ta." Đa Bảo đánh bạo nói.

Tuy rằng giáo nghĩa Tiệt Giáo bọn hắn là Hữu Giáo Vô Loại, nhưng nếu cứ không có tiết chế cùng ranh giới thu đồ như thế này, chung quy vẫn sẽ làm khí vận tiêu tán. "Ai.

Ngươi nói những điều này, vi sư làm sao không biết." Thông Thiên thở dài.

Hắn nhìn toàn bộ Tiệt Giáo, sát lục lượng kiếp chi khí đã ẩn ẩn có đầu mối.

Nhưng hắn cũng có nỗi khổ tâm thuộc về chính hắn. "Tiệt Giáo ta cũng không có vật trấn áp khí vận.

Muốn trường thịnh không suy, duy có không ngừng thu đồ.

Lấy vạn tiên khí vận hối tụ cùng một chỗ, mới có thể tiêu tán lượng kiếp chi khí." Điểm này Thông Thiên đã sớm cân nhắc đến.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Tiệt Giáo xưng là Vạn Tiên Lai Triều.

Xác thực có quan hệ tới lý niệm của hắn. "Sư tôn, đệ tử có một chuyện không rõ.

Đã ngài là Phó Tông Chủ Trường Sinh Tiên Tông.

Chương 200

Đạo Tôn thủ đoạn thông huyền, biết rõ âm dương tạo hóa.

Cộng thêm bảo vật đông đảo, vì sao không đi cầu một kiện bảo vật, trấn áp khí vận Tiệt Giáo ta?" Đa Bảo nghi hoặc hỏi.

Nhắc tới Trường Sinh Tiên Tông, bọn người Đa Bảo, Vô Đương Thánh Mẫu cũng là có vô hạn hướng tới.

Nếu là có thể tiến vào tông môn bực đó tu luyện, tưởng tượng Đại Đạo có hi vọng a. "Đạo Tôn đã bế quan.

Hơn nữa Tiệt Giáo ta tự có định số, hắn tạm thời cũng không tiện nhúng tay." Thông Thiên không nguyện ý nói nhiều.

Bọn người Đa Bảo nghe xong cũng chỉ đành thở dài.

Sư tôn biết rõ những điều này là được.

Bất quá vô luận như thế nào, Xiển Giáo cùng Tiệt Giáo đã ẩn ẩn trở thành hai đại giáo phái Hồng Hoang.

Tây Phương Tu Di Sơn. "Sư huynh, hiện như nay thiên địa thanh minh, Tiên Thiên sinh linh nhao nhao hóa hình.

Nhưng Tây Phương ta vẫn là bần tích như thế.

Đệ tử so với Xiển Tiệt nhị giáo, đại đại không bằng, nên làm thế nào cho phải?" Chuẩn Đề mặt mũi tràn đầy sầu dung nói.

Nếu là không thể chấn hưng Tây Phương, tráng đại Tây Phương Giáo, công đức bọn hắn thiếu nợ sợ là trả không nổi. "Ai.

Tây Phương ta có tình cảnh như thế này, cùng Đạo Tổ cũng có một tia quan hệ.

Chờ Đạo Tổ xuất quan, chúng ta liền đi cầu một chút đi." Tiếp

Dẫn cũng không có biện pháp tốt hơn.

Không chỉ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, Thái Thanh Lão Tử ở xa tại Thủ Dương Sơn đồng dạng cũng là sầu dung mãn diện.

Hắn vốn dĩ tu chính là Vô Vi chi đạo, vô vi mà hành, lại không gì không làm.

Nhưng chính là bởi vì Nhân Giáo phát triển, để hắn căn bản không cách nào đem đạo của chính mình tu luyện tiếp.

Vốn dĩ có một cái Nhân Giáo hấp thụ Nhân tộc khí vận, có thể để hắn không ngừng tu luyện.

Nhưng mà nại hà giáo nghĩa Nhân Giáo truyền bá trong Tiên Thiên Nhân tộc phải chịu trở ngại cực lớn.

Chỉ có khu khu một bộ phận Tiên Thiên Nhân tộc lựa chọn gia nhập Nhân Giáo.

Tỉ lệ này trong cơ số Tiên Thiên Nhân tộc to lớn, hoàn toàn có thể bỏ qua.

Hơn nữa những Tiên Thiên Nhân tộc này trải qua dựng dục, cũng sinh ra không ít Hậu Thiên Nhân tộc.

Nhưng là do Hậu Thiên Nhân tộc quá mức nhỏ yếu, khí vận cung cấp thực sự quá ít.

Điều này làm cho vị Thái Thanh Thánh Nhân lấy Nhân Giáo thành thánh như hắn tu luyện cực kỳ khó khăn.

Nghĩ tới đây, hắn vẫn là gọi Huyền Đô tới.

Hắn muốn nhìn xem hiện nay Tiên Thiên Nhân tộc đã phát triển đến tình trạng nào.

Nhân Giáo đến nay cũng chỉ thu nhận một mình Huyền Đô.

Cho dù giáo nghĩa Nhân Giáo không thể truyền bá, Thái Thanh Lão Tử cũng chưa từng nghĩ tới chuyện thu thêm đệ tử. "Huyền Đô." Thái Thanh Lão Tử gọi thủ đồ của mình tới. "Sư tôn." Huyền Đô xuất hiện tại Bát Cảnh Cung, cung kính hành lễ. "Tiên Thiên Nhân Tộc phát triển thế nào rồi?" Thái Thanh Lão Tử hỏi. "Hồi bẩm sư tôn, Tiên Thiên Nhân Tộc lúc này tại Hồng Hoang đại lục đã hoàn toàn đứng vững gót chân." "Lấy Lâm Thiên cầm đầu Tam Hoàng Ngũ Đế, còn có một bộ phận lớn Tiên Thiên Nhân Tộc tụ tập tại Thủ Dương Sơn tu luyện, không dễ dàng đi ra." "Số Hậu Thiên Nhân Tộc còn lại thì kiến lập quốc đô dưới chân núi." "Trải qua mấy lần thay đổi, hiện tại là Thương triều." "Về phần Tiên Thiên Nhân Tộc gia nhập Nhân Giáo chúng ta chịu sự bài xích, thì đang tiếp tục sinh hoạt theo hình thức bộ lạc tại nơi khổ hàn." Huyền Đô nói đúng sự thật. "Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Nhân Tộc khí vận rất có khả năng sẽ đại hưng." "Nếu không thể nắm bắt cơ hội lần này, Nhân Giáo ta muốn hưng thịnh e là không còn hy vọng." Thái Thanh Lão Tử lẩm bẩm.

Sau Vu Yêu Lượng Kiếp, Vu Tộc toàn bộ ẩn nhập Địa Đạo không ra.

Yêu Tộc tàn tồn hoặc trốn ở nơi phương Bắc khổ hàn, hoặc gia nhập Tiệt Giáo.

Cộng thêm khả năng sinh sản khủng bố của Nhân Tộc.

Lúc này đã là nhân vật chính của Hồng Hoang đại địa.

Thời kỳ này, khí vận tuyệt đối sẽ tăng vọt lần nữa.

Nếu có thể đoạt lấy, vậy tu vi của bản thân tuyệt đối có thể bạo tăng.

Nhưng nghĩ đến chuyện luyện chế Đồ Vu Kiếm lần trước, trong lòng Thái Thanh Lão Tử lại thối lui.

Có Ngũ Hành Kiếm Trận, Trường Sinh Đạo Tôn bố cục phía sau.

Hắn căn bản không dám làm gì Tiên Thiên Nhân Tộc.

Bất quá từ sau lần trước Thiên Đạo bản nguyên bị tổn thương, Thiên Đạo cũng truyền xuống ý chí.

Thánh Nhân không được nhúng tay vào sự vận chuyển của Hồng Hoang nữa.

Chỉ cần mưu tính tốt ở phía sau, vẫn là có một tia cơ hội.

Nhưng lần này, nhất định phải cẩn thận lại cẩn thận.

Đảm bảo vạn vô nhất thất.

Nếu không thì, cơ hội sẽ không có lần thứ hai.

Tổn thất cũng không phải hắn có thể thừa nhận được.

Chuyện này phải đợi Đạo Tổ xuất quan sau đó, vẫn cần tìm người thương nghị.

Tam Thập Tam Thiên ngoại Tử Tiêu Cung. "Hạo Thiên, Dao Trì." "Hai người các ngươi đi theo ta thời gian cũng không ngắn rồi đi." Hồng Quân bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh Hạo Thiên và Dao Trì. "Đúng vậy, Đại Lão Gia." Hạo Thiên và Dao Trì vội vàng hành lễ. "Hiện nay Thánh Nhân không xuất thế." "Trong Hồng Hoang không thể không người quản thúc, trật tự bình thường vẫn cần duy trì." "Bản Đạo Tổ sắc phong Hạo Thiên ngươi làm Thiên Đế, kiến lập Thiên Đình." "Dao Trì ngươi làm Vương Mẫu." "Hai người các ngươi giám sát Hồng Hoang, phụ trách trật tự vận chuyển của Hồng Hoang." "Phàm là môn hạ đệ tử Thánh Nhân, đều có thể điều động." Đạo Tổ nói. "Vâng, Đại Lão Gia." Hạo Thiên nén sự kích động nói.

Không ngờ hắn là một đồng tử giữ cửa cũng có thể ngồi lên vị trí Thiên Đế thống ngự Thiên Đình.

Tiếp theo, Hạo Thiên và Dao Trì đi tới Yêu Đình đã bị đánh vỡ. "Nơi này sửa sang lại một chút, chính là thích hợp để chúng ta kiến lập Thiên Đình." Hạo Thiên đắc ý nói.

Cuối cùng cũng ngóc đầu lên được.

Nhìn Yêu Đình tàn phá, Hạo Thiên đắc ý, trong lòng tràn đầy nhiệt tình.

Đối với dục vọng quyền lực cũng càng lúc càng lớn. "Nhưng mà sư huynh, Thiên Đình hiện nay cũng không có nhân thủ." "Chỉ dựa vào ngươi và ta, e là rất khó duy trì Hồng Hoang vận chuyển." Dao Trì than thở. "Sư muội chớ hoảng." "Chỉ cần chúng ta lấy ý chỉ của Đạo Tổ chiêu cáo Hồng Hoang, tự nhiên có đại năng tới nương nhờ." "Đợi Thiên Đình kiến lập lên, ta sẽ triệu tập tất cả đệ tử Thánh Nhân tới, ước thúc bọn hắn thật tốt, như vậy cũng coi như không phụ sự nhờ cậy của Đại Lão Gia." Hạo Thiên tự tin nói. "Đã sư huynh đã có tính toán, toàn bằng ngươi làm chủ." Dao Trì cười nói.

Tiếp theo, Hạo Thiên bắt đầu chiêu cáo Hồng Hoang.

Quả nhiên nghe nói là Thiên Đình kiến lập dưới ý chỉ của Đạo Tổ, rất nhiều đại năng toàn bộ tới nương nhờ.

Bất quá đều chỉ là một ít cường giả cấp bậc Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên.

Ngay cả cường giả Đại La cũng cực kỳ ít ỏi.

Điều này cũng khó trách.

Vu Yêu Lượng Kiếp vừa mới kết thúc.

Đại La Chuẩn Thánh chết một nhóm lớn.

Kẻ chưa chết, cơ bản đều trốn ở Trường Sinh Thiên hoặc Thiên Ngoại Thiên lịch luyện.

Gia nhập Thiên Đình, đồng nghĩa phải chịu quy tắc ước thúc.

Đâu có sự thoải mái như tự do tự tại tu luyện.

Cộng thêm một bộ phận lớn Tiên Thiên Thần Thai Thánh phân phân gia nhập Xiển, Tiệt nhị giáo.

Điều này dẫn đến nhân thủ khả dụng của Thiên Đình không nhiều.

Nhưng dù sao cũng đã kiến lập Thiên Đình lên rồi.

Hạo Thiên nhìn Thiên Đình trống trải, nhíu mày.

Thế này thì không được.

Dù sao mình cũng là Thiên Đế do Đạo Tổ đích thân sắc phong.

Nhận mệnh lệnh của người duy trì trật tự Hồng Hoang, há có thể dưới trướng không người. "Người đâu, đi gọi đệ tử tam giáo Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo đến Thiên Đình." Hạo Thiên uy phong lẫm liệt nói. "Thiên Đế, tam giáo này đều có Thánh Nhân tọa trấn." "E là sẽ không để Thiên Đình chúng ta vào mắt đâu?" Thủ hạ có chút lo lắng nói.

Tu vi của bọn họ bất quá là Thái Ất Kim Tiên.

Đại La Kim Tiên đều không có mấy người.

Tam giáo này nhân tài lớp lớp, cường giả vô số.

Chương 201

Dám đi chỉ huy bọn hắn, há không phải muốn chết. "Bọn hắn dám!" "Huyền Môn là do Đạo Tổ sáng lập." "Thánh Nhân đều là đệ tử của Đạo Tổ." "Ta chính là phụng mệnh Đạo Tổ, sáng tạo Thiên Đình." "Đạo Tổ càng là nói thẳng, đệ tử tam giáo đều cần nghe ta hiệu lệnh." Hạo Thiên tự tin và khí thế mười phần nói. "Thiên Đế uy vũ." "Có Đạo Tổ chống lưng, ai dám không phục Thiên Đình ta." Thủ hạ nghe vậy, nhao nhao vỗ một cái mông ngựa. "Bất quá Tiệt Giáo cũng không phải môn hạ Đạo Tổ." "Khi các ngươi đi nhớ phải khách khí một chút." Hạo Thiên phi thường hưởng thụ cảm giác được ủng hộ này.

Bất quá vẫn dặn dò một câu. "Vâng." Tiếp theo, Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo đều nhận được ý chí đến từ Thiên Đình.

Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung. "Sư tôn, đệ tử có cần đi không?" Huyền Đô thỉnh thị. "Một đồng tử giữ cửa mà thôi, thật đúng là coi mình thành Thiên Đế rồi." Thái Thanh Lão Tử hừ lạnh một tiếng.

Tên Hạo Thiên này chẳng lẽ quên kết cục của Đông Vương Công rồi sao? "Sư tôn nói không sai." "Bất quá đã là Đạo Tổ chống lưng phía sau, chúng ta tự nhiên vẫn phải nể mặt." "Hơn nữa hiện nay Hồng Hoang nhìn như bình tĩnh như nước, thực ra sóng ngầm cuộn trào." "Nhân Giáo chúng ta muốn thừa cơ quật khởi, vẫn là phải khuấy động vũng nước đọng này lên." Huyền Đô vốn dĩ cũng không muốn đi.

Nhưng chuyển niệm nghĩ một chút.

Có lẽ chuyến đi Thiên Đình lần này có thể có sở thu hoạch.

Thái Thanh Lão Tử nghe xong, lâm vào trầm tư.

Hắn muốn bố cục Tiên Thiên Nhân Tộc đã lâu.

Nhưng chỉ dựa vào chính mình tuyệt đối không được.

Đạo Tổ làm ra một cái Thiên Đình, muốn duy trì trật tự Hồng Hoang.

Vậy thì Tiên Thiên Nhân Tộc tự nhiên cũng nằm trong phạm vi quản thúc.

Ngược lại có thể xem thái độ của Đạo Tổ trước. "Đã như vậy, vậy con liền đi đi." Thái Thanh Lão Tử nghe vậy, thấy có chút đạo lý, gật đầu đáp ứng.

Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung. "Đã là sắp xếp của Đạo Tổ, các con cứ đi xem một chút đi." "Nếu tên Hạo Thiên kia không biết tốt xấu, không cần để ý tới." Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩ một chút cũng đồng ý.

Thập Nhị Kim Tiên cầm đầu là Quảng Thành Tử nhao nhao gật đầu.

Cho dù sư tôn không giao đại, bọn họ cũng sẽ không cho tên Hạo Thiên kia sắc mặt tốt.

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Hạo Thiên muốn bọn họ đi Thiên Đình nghị sự tự nhiên cũng đã thông báo đến.

Bất quá đệ tử Tiệt Giáo nhao nhao không muốn đi.

Sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ lại không phải đệ tử Huyền Môn.

Một cái Thiên Đình dựa vào cái gì sai bảo bọn họ. "Sư tôn, người là Phó Tông Chủ Trường Sinh Tiên Tông." "Chúng con cũng chỉ là đệ tử Tiệt Giáo." "Cùng cái Thiên Đình kia không chút quan hệ." "Vì sao nhất định phải bắt chúng con đi?" Đa Bảo bọn người nghi hoặc hỏi.

Những đệ tử này là không muốn đi.

Nhưng sư tôn Thông Thiên Giáo Chủ lại bảo bọn họ đi một chuyến. "Đúng vậy a, sư tôn." "Đám đệ tử Xiển Giáo kia khẳng định cũng đi." "Đến lúc đó tránh không được lại phải khởi xung đột." Kim Linh Thánh Mẫu có chút lo lắng nói. "Bản tọa dù sao chịu ơn giảng đạo của Đạo Tổ." "Tuy rằng không nhập Huyền Môn, nhưng Thiên Đình chính là phụ trách trật tự Hồng Hoang." "Đệ tử Nhân Giáo và Xiển Giáo đều đi, đệ tử Tiệt Giáo chúng ta không đi chưa biết chừng lại bị nói lời dèm pha." Thông Thiên chậm rãi nói.

Haizz.

Còn không phải do sư tôn người niệm tình huynh đệ Tam Thanh.

Đa Bảo Đạo Nhân và ba vị thân truyền còn lại nhìn nhau một cái, đành phải động thân đi tới Thiên Đình.

Thiên Đình, Lăng Tiêu Bảo Điện. "Kiến quá Huyền Đô đạo hữu." Thiên Đế Hạo Thiên cười nói.

Vốn dĩ với địa vị của Hạo Thiên, nhìn thấy Huyền Đô cũng phải gọi một tiếng tiền bối.

Bất luận là tu vi hay là địa vị hắn đều không bằng Huyền Đô.

Nhưng không còn cách nào, ai bảo hắn hiện tại là Thiên Đế. "Thiên Đế hữu lễ." Huyền Đô chào hỏi một tiếng, sau đó liền tĩnh tọa chờ đợi.

Không bao lâu.

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên dưới sự dẫn đầu của Quảng Thành Tử cũng đã đi tới Lăng Tiêu Bảo Điện. "Hạo Thiên, ngươi phí công tốn sức như thế, gọi bọn ta tới là có chuyện gì?" Quảng Thành Tử cao ngạo nhìn Hạo Thiên, một chút mặt mũi cũng không lưu lại cho hắn.

Hạo Thiên vốn đang hồng quang đầy mặt nhất thời sắc mặt lạnh xuống.

Giỏi cho một cái Thập Nhị Kim Tiên.

Dù sao ta cũng là đồng tử giữ cửa của Đạo Tổ.

Khi sư tôn các ngươi ở Tử Tiêu Cung nghe giảng, các ngươi còn chưa hóa hình đâu.

Bất quá bọn họ dù sao cũng là môn hạ Nguyên Thủy Thánh Nhân, Hạo Thiên cũng không tiện trực tiếp làm khó dễ bọn họ. "Chư vị đạo hữu ngồi tạm, đợi đệ tử Tiệt Giáo đến, Bản Thiên Đế tự nhiên sẽ nói rõ mọi chuyện." Hạo Thiên lãnh đạm nói. "Đệ tử Tiệt Giáo?" "Hạo Thiên ngươi có phải hay không hồ đồ rồi?" "Cái đám phi mao đái giác, thấp sinh noãn hóa kia cũng xứng ngồi cùng một chỗ với bọn ta?" Quảng Thành Tử quát to một tiếng. "Không sai." "Quan hệ giữa Giáo Chủ và Thông Thiên Thánh Nhân ngươi chẳng lẽ không rõ ràng?" "Hồ nháo." Xích Tinh Tử cũng lạnh lùng nói. "Sư huynh, ta thấy chúng ta cũng không cần thiết ở lại chỗ này nữa." "Ngồi cùng một chỗ với đám phi mao đái giác của Tiệt Giáo kia, thực sự có nhục thân phận chúng ta." Hoàng Long Chân Nhân cũng hùa theo nói. "Chư vị sư đệ nói có lý." "Chúng ta tới chỉ là nể mặt Đạo Tổ." "Hạo Thiên, ngươi nhìn cho rõ vị trí của mình." Quảng Thành Tử nhìn thoáng qua Hạo Thiên, liền muốn xoay người rời đi.

Hạo Thiên giờ phút này răng hàm đều sắp cắn nát.

Giỏi cho một đám Thập Nhị Kim Tiên cuồng vọng.

Đệ tử Xiển Giáo các ngươi chẳng lẽ liền cao hơn người khác một bậc.

Ta chính là Thiên Đế do Đạo Tổ đích thân sắc phong, các ngươi cư nhiên không giảng tình diện như thế.

Tốt tốt tốt.

Mọi chuyện hôm nay Hạo Thiên ta nhớ kỹ. "Chư vị sư đệ." "Tới

cũng tới rồi, chi bằng nghe thử Thiên Đế gọi bọn ta tới là có chuyện gì?" Lúc này Huyền Đô mở miệng. "Hóa ra là Đại sư huynh." "Kiến quá Đại sư huynh." Quảng Thành Tử cùng Thập Nhị Kim Tiên lúc này mới phát hiện Huyền Đô ngồi ở trong góc.

Huyền Đô chính là thủ đồ Nhân Giáo.

Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy sư tôn quan hệ không cạn.

Bọn họ nhìn thấy tự nhiên phải gọi một tiếng Đại sư huynh. "Chư vị sư đệ hữu lễ." Huyền Đô cười gật đầu đáp lễ. "Đã Đại sư huynh mở miệng, bọn ta liền nghe thử một chút đi." Huyền Đô đã mở miệng, Quảng Thành Tử bọn họ không thể không nể mặt.

Đợi đến khi Thập Nhị Kim Tiên ngồi xuống, bốn người Đa Bảo Đạo Nhân mới chạy tới. "Hừ." "Giá thú thật lớn, chúng ta nhiều người như vậy đợi bốn người các ngươi." Vừa nhìn thấy bốn người Đa Bảo, bọn Quảng Thành Tử tự nhiên không có sắc mặt tốt. "Ngươi nếu không nguyện ý đợi, rời đi là được." Đa Bảo không cam lòng yếu thế nói.

Xung đột giữa hai giáo không ít.

Xiển Giáo suốt ngày treo câu thấp sinh noãn hóa, phi mao đái giác bên miệng.

Đã sớm khiến đệ tử Tiệt Giáo chịu không nổi. "Thật là xương cuồng." "Nghe nói bốn người các ngươi là Thánh Nhân thân truyền." "Chúng ta cũng muốn lĩnh giáo một chút." Quảng Thành Tử "đằng" một tiếng đứng lên.

Mười một Kim Tiên sau lưng cũng trừng mắt nhìn bốn người Đa Bảo.

Kiếm bạt nỗ trương, chiến đấu hết sức căng thẳng. "Chư vị."

"Các ngươi muốn đánh thì mời ra ngoài đánh." "Thiên Đình chính là Đạo Tổ mệnh ta sở kiến, đánh hỏng ta cũng chỉ có thể tìm Đạo Tổ cầu xin giúp đỡ." Hạo Thiên bất mãn nói.

Hai giáo này là một chút cũng không để hắn vào mắt.

Không dời Đạo Tổ ra thì không trấn áp được rồi. "Chư vị, hay là nghe Thiên Đế muốn nói cái gì trước đi." Huyền Đô cũng đi theo nói. "Hừ." Quảng Thành Tử và bọn người Đa Bảo nhìn nhau một cái, nhao nhao hừ lạnh một tiếng. "Lần này mời chư vị đến, là có hai chuyện." "Một là Thiên Đình kiến lập là để duy trì trật tự Hồng Hoang, cho nên ta hy vọng chiến đấu giữa tam giáo có thể giảm bớt một chút." "Hai là hy vọng các ngươi bỏ ra một chút nhân thủ, tiến vào Thiên Đình nhậm chức." "Đạo Tổ từng có lời, nếu như nhân thủ không đủ, đệ tử tam giáo đều có thể nhập Thiên Đình tương trợ." Hạo Thiên cũng lười nói nhảm, đi thẳng vào chủ đề.

Nhập Thiên Đình?

Quảng Thành Tử phảng phất như nghe được chuyện cười lớn bằng trời. "Hạo Thiên, ngươi có phải hay không chưa làm rõ tình thế?" "Bọn ta là môn hạ Nguyên Thủy Thánh Nhân." "Lại há có thể nhập cái Thiên Đình nho nhỏ này của ngươi chịu ngươi quản thúc." "Đúng là si nhân nằm mộng." "Chúng ta đi." Quảng Thành Tử giận hừ một tiếng, trực tiếp dẫn người rời khỏi Thiên Đình. "Tiệt Giáo chúng ta cũng không phải đệ tử Huyền Môn." "Lần này đến cũng chỉ là sư tôn vì bán cho Thái Thanh Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thánh Nhân một cái mặt mũi." "Về phần tính toán của Hạo Thiên ngươi, có thể thử Xiển Giáo nhiều chút." Đa Bảo cười như không cười nói.

Sau đó cũng dẫn người rời khỏi Thiên Đình.

Chương 202

"Thiên Đế, Nhân Giáo ta chỉ có một mình ta là đệ tử." "Tự nhiên là không có khả năng nhập Thiên Đình." "Cáo từ." Huyền Đô vốn còn tưởng rằng có thể mưu tính một phen.

Không nghĩ tới cư nhiên là chuyện thế này.

Lập tức mất đi hứng thú, cũng rời khỏi Thiên Đình.

Chỉ trong nháy mắt, Thiên Đình lại lần nữa trở nên vắng ngắt.

Đệ tử tam giáo không có một ai lưu lại cho Hạo Thiên một tia tình diện. "To gan, thật là to gan!" "Vậy mà ngay cả mệnh lệnh của Đạo Tổ cũng dám không nhìn!" Hạo Thiên phát ra tiếng gào thét phẫn nộ.

Vốn đang đắc ý, hắn mới biết được chính mình trong mắt đệ tử Xiển Giáo, Tiệt Giáo bất quá chỉ là đang tự rước lấy nhục mà thôi. "Thiên Đế, đệ tử hai giáo này mục hạ vô nhân, căn bản không để Thiên Đình chúng ta vào mắt." "Nhất định phải trừng phạt thật tốt một phen." "Đúng vậy, nếu không thì, ngày sau ai còn để Thiên Đình ta vào mắt." Thủ hạ của Hạo Thiên rốt cuộc nhao nhao mở miệng nói.

Giận mắng đệ tử hai giáo không biết thời thế. "Các ngươi nói cực phải." "Bọn hắn tự phụ thực lực cường đại, lại là đạo thống Thánh Nhân." "Vì thế không để ta vào mắt." "Tốt, vậy đừng trách Hạo Thiên ta cáo trạng." "Các ngươi quản tốt Thiên Đình, ta đi Tử Tiêu Cung tìm Đạo Tổ." "Lần này, ta muốn mời Đạo Tổ làm chủ cho ta!" Đánh không lại các ngươi, chỉ huy không được các ngươi, vậy ta liền đi tìm chỗ dựa của ta.

Các ngươi cứ đợi đấy cho ta.

Hạo Thiên giá khởi một đạo độn quang, biến mất tại Thiên Đình,

hướng về Tử Tiêu Cung chạy tới.

Tam Thập Tam Thiên ngoại Tử Tiêu Cung. "Đạo Tổ, ngài phải làm chủ cho ta a." "Thiên Đình nhân thủ không đủ." "Đệ tử Xiển Tiệt nhị giáo lại không để ta vào mắt." "Nếu cứ tiếp tục như thế, Hạo Thiên thực sự hổ thẹn với sự nhờ cậy của Đạo Tổ." Hạo Thiên ở trước mặt Hồng Quân không ngừng khóc lóc kể lể.

Hồng Quân không nói chuyện, đây chỉ là một đạo pháp lực chân thân của hắn mà thôi.

Bản thể vẫn đang cảm ngộ Thiên Đạo, ý đồ nắm giữ càng nhiều quyền hành Thiên Đạo.

Tạm thời sẽ không xuất quan.

Bất quá xử lý sự vụ trước mắt này dư xài.

Hắn không nói chuyện, mà là bắt đầu bấm tay suy tính.

Từ sau khi Vu Yêu Lượng Kiếp kết thúc bằng một phương thức khác, xu thế của Hồng Hoang cũng đã phát sinh thay đổi.

Địa Đạo kiềm chế Thiên Đạo, phàm sự đã không còn giống như trước kia có thể tiến hành theo ý chí Thiên Đạo nữa.

Trọn vẹn qua hồi lâu, Hồng Quân mới mở đôi mắt ra. "Thiên cơ không rõ, vận mệnh không hiện." "Thiên Địa nhị đạo phân mà trị." "Thiên Đình là duy trì trật tự Hồng Hoang, xác thực không thể không có nhân thủ." "Ngươi cứ về trước đi." "Ta tự sẽ tìm Tam Thanh bọn hắn tới Tử Tiêu Cung thương nghị chuyện Thiên Đình." Hồng Quân mở miệng, Hạo Thiên lập tức thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Có Đạo Tổ xuất hiện, khốn cảnh của Thiên Đình liền có thể giải quyết dễ dàng.

Hừ, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, các ngươi cứ chờ Bản Thiên Đế đấy.

Chỉ cần các ngươi nhập Thiên Đình, Bản Thiên Đế tự có biện pháp thu thập các ngươi.

Sau khi Hạo Thiên rời đi, Hồng Quân lâm vào trầm tư.

Vốn dĩ dựa theo ý chí dĩ vãng của Thiên Đạo, cộng thêm tính toán của chính hắn, cũng là lúc mở ra Phong Thần Lượng Kiếp rồi.

Nhưng hiện nay, Thông Thiên tuy là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng chưa nhập Huyền Môn.

Bản thân hắn còn là Phó Tông Chủ của Trường Sinh Tiên Tông.

Phàm là chuyện liên quan đến Trường Sinh Tiên Tông, vậy thì nhất định phải mưu tính tường tận.

Nếu không thì, ngay cả Thiên Đạo đều tính không lại Trường Sinh Thiên, Hồng Quân hắn chỉ bằng vào sức một mình cũng khó.

Hơn nữa sau khi Phong Thần, Nhân Tộc đại hưng.

Nhưng trước mắt Nhân Tộc khí vận đã ngưng tụ, có thế đại hưng.

Điều này đã vượt ra khỏi tính toán của Thiên Đạo.

Lại để cho Nhân Tộc hưng thịnh tiếp, e là sẽ lại dư ra một cái Nhân Đạo.

Đến lúc đó cho dù chính mình thân hòa Thiên Đạo, quyền hành nắm giữ cũng ít đi.

Có một cái Địa Đạo đã đủ rồi.

Đáng tiếc Nhân Giáo của Thái Thanh không cách nào đoạt lấy khí vận Nhân Tộc.

Chuyện này liền khó làm.

Cho dù là Đạo Tổ giờ phút này cũng phạm nan.

Mở ra Phong Thần, Xiển Giáo không vui.

Thông Thiên lại sự quan Trường Sinh Tiên Tông, Đạo Tổ hắn cũng không dám tùy tiện mưu tính.

Chỉ trông cậy vào một cái Nhân Giáo, vậy càng là không thể nào.

Hồng Quân nhìn về phía Hồng Hoang đại lục.

Nhân Tộc khí vận ở phương hướng Thủ Dương Sơn phá lệ nồng đậm.

Ẩn ẩn đã có tượng Khí Vận Kim Long.

Nếu hiện tại lập tộc, cổ kế lập tức liền có thể hiển hóa.

Lâm Thiên, tên Tiên Thiên Nhân Tộc hấp thu khí vận Nhân Tộc này vậy mà đã tới cảnh giới Đại La viên mãn.

Chỉ thiếu một bước liền có thể tiến vào cảnh giới cao hơn.

Nhân Tộc khí vận so với hắn tưởng tượng còn cường thịnh hơn.

Sau đó Hồng Quân lại nhìn thấy khí vận thuộc về Nhân Giáo.

Yếu, quá yếu.

Tuy rằng số lượng Nhân Tộc không ở số ít.

Nhưng đại đa số đều là một ít Hậu Thiên Nhân Tộc.

Linh căn pha tạp, căn nguyên đê liệt.

Muốn có sở thành tựu quá khó khăn.

Mưu tính Phong Thần lần này, cũng phải làm cho khí vận Nhân Giáo cường thịnh lên.

Thái Thanh Lão Tử dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chỉ cần Nhân Giáo khí vận cường thịnh, tương đương với việc bọn họ liền có thể khống chế Nhân Tộc khí vận.

Sau đó chính là Xiển, Tiệt nhị giáo.

Khí vận hai giáo này ngược lại là phát triển theo tình huống bình thường.

Hơn nữa giữa hai giáo đã ẩn ẩn có không ít sát lục chi khí của Lượng Kiếp.

Về phần Tây Phương Giáo, vẫn lãnh thanh như thường ngày.

Cuối cùng, Hồng Quân đem ánh mắt đặt tại Trường Sinh Thiên.

Kế hoạch Phong Thần lần này nhất định phải tiến hành.

Bổ toàn vị trí Thiên Đình Chính Thần.

Đồng thời còn phải để Nhân Giáo đại hưng, chưởng khống khí vận Nhân Tộc.

Tây Phương Giáo cũng phải bổ sung một ít đệ tử.

Như vậy mới có thể hoàn trả một ít nhân quả.

Dựa theo dĩ vãng, một lời của Đạo Tổ, phối hợp với quyền hành Thiên Đạo, đủ để quyết định.

Nói như hiện tại, biến số lớn nhất chính là Trường Sinh Thiên.

Sau khi kiến thức được sự kiến lập của Địa Đạo, Hồng Quân cũng có lý do hoài nghi Nhân Đạo rất có khả năng tại thời kỳ Lượng Kiếp này thừa cơ quật khởi.

Nữ Oa tuy rằng cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng Hồng Quân đã không có khả năng trăm phần trăm tín nhiệm nàng.

Lâm Trường Sinh duy hộ Tiên Thiên Nhân Tộc như thế, chuyện mưu tính Nhân Đạo định nhiên cũng là chuyện sớm hay muộn.

Trầm tư một lát, đạo pháp lực chân thân này của Hồng Quân rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Khi xuất hiện lại đã ở tại Trường Sinh Thiên.

Pháp lực chân thân của Hồng Quân vừa mới xuất hiện, Cực Phẩm Hỗn Độn Linh Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt phụ trách vận chuyển Trường Sinh Thiên liền cảm nhận được.

Không ngừng hạ xuống ý chí thế giới áp bách Hồng Quân.

Cảm nhận được lực bài xích thế giới mãnh liệt, sắc mặt Hồng Quân không đổi.

Mà là đối với hư không thản nhiên nói: "Đạo Tôn chẳng lẽ đối đãi khách nhân như vậy sao?" Thanh âm rơi xuống, cảm giác áp bách đến từ sức mạnh thế giới Trường Sinh Thiên biến mất.

Trong phạm vi tầm mắt của Hồng Quân xuất hiện một tòa Tiên Đảo khổng lồ giữa không trung.

Hồng Quân nhịn không được đồng tử co rút lại một chút.

Tiên Thiên linh khí và Hỗn Độn chi khí thật nồng đậm.

Hơn nữa đạo vận cực kỳ nồng hậu.

Tu luyện ở bên trong e là cảm ngộ Đại Đạo cực kỳ dễ dàng.

Vị Trường Sinh Đạo Tôn này thực sự là quá thần bí.

Khi hắn còn là Đại La Kim Tiên thậm chí cảnh giới thấp hơn liền có thể dẫn tới sự chú thị của Đại Đạo.

Chương 203

Hắn rốt cuộc là thân phận gì?

Chẳng lẽ là Đại Đạo Chi Tử?

Hay là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế trọng tu?

Hồng Quân trong đầu hiện lên những ý nghĩ này, sau đó bay về phía Tiên Đảo. "Đạo Tổ, Đạo Tôn đã cung hầu đã lâu." Ngộ Đạo đã canh giữ ở cổng tông môn nghênh đón.

Tuy rằng gọi Đạo Tổ, nhưng trên mặt cũng không có bao nhiêu vẻ tôn kính sợ hãi. "Hữu lao." Đạo Tổ tự nhiên sẽ không chấp nhặt với một đệ tử.

Bất quá cây Ngộ Đạo Trà này tu luyện thật đúng là nhanh a.

Vậy mà đã Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Với ngộ tính và căn nguyên của hắn, Trường Sinh Thiên e là lại sắp đản sinh một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi.

Hồng Quân cũng không có sử dụng thần niệm quét qua toàn bộ Trường Sinh Tiên Tông.

Hắn lần này tới cũng không phải tới tuyên chiến.

Nhưng vẫn y nguyên cảm nhận được lực lượng khí vận cực kỳ cường đại.

Cho dù là khí vận Vu Yêu nhị tộc điệp gia lại, đều không vượng thịnh bằng khí vận nơi này.

Giỏi cho một cái Trường Sinh Đạo Tôn.

Bí mật và hậu thủ quả nhiên quá nhiều.

Dựa theo xu thế này tiếp tục, cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Trường Sinh Thiên càng ngày càng nhiều.

Mà số lượng Thiên Đạo Thánh Nhân lại sẽ không gia tăng.

Cứ thế mãi, khẳng định là sẽ bị Trường Sinh Thiên gắt gao áp chế một đầu.

Thậm chí đến cuối cùng, Trường Sinh Thiên biến địa đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều có khả năng.

Hồng Quân có một tia lo lắng.

Nếu cứ để tình huống này phát hiện tiếp tục, đối với Thiên Đạo e là sẽ có gánh nặng rất lớn.

Toàn bộ Hồng Hoang đều sẽ tiêu hao bản nguyên mà biến thành một vùng đất cằn cỗi không có linh khí.

Ngay tại lúc Hồng Quân trầm tư, hắn đã được Ngộ Đạo đưa đến trước mặt Lâm Trường Sinh. "Không biết Đạo Tổ nhìn thấy Trường Sinh Tiên Tông ta vì sao mày lại nhíu chặt?" Lâm Trường Sinh cười nhẹ một tiếng.

Một cái bồ đoàn xuất hiện dưới chân Hồng Quân.

Sau đó Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Quả, còn có nước trà pha bằng lá Ngộ Đạo Trà đều được lấy ra.

Đạo Tổ và Đạo Tôn ngồi đối diện nhau.

Hai người bưng chén trà lên nhẹ nhàng thưởng thức trà.

Nếu là không biết thân phận hai người, còn tưởng rằng bọn họ là hảo hữu nhiều năm.

Người quen thuộc hai người này nhìn thấy cảnh này, cũng phải chấn hám một hồi lâu.

Hai người ngoài sáng trong tối chính là đã giao phong vài lần.

Thậm chí từng ra tay đánh nhau to.

Giờ phút này cư nhiên có thể hòa thuận ngồi cùng một chỗ như thế, thật đúng là kỳ diệu. "Ta thấy Đạo Tổ khi nhìn Trường Sinh Tiên Tông của ta, đầy mặt sầu dung, không biết vì sao?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Thứ cho ta nói thẳng." "Đạo Tôn là định đem những đệ tử này toàn bộ bồi dưỡng thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?" Đạo Tổ cũng buông xuống chén trà. "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên toàn bằng cơ duyên và căn nguyên cá nhân." "Ta có thể làm chỉ là vì bọn họ sáng tạo điều kiện mà thôi." "Nếu như bọn họ có thể đi đến một bước này, ta tự nhiên là vui mừng." Lâm Trường Sinh gật đầu nói. "Nếu là như thế, Hồng Hoang lại phải làm sao?" Hồng Quân hỏi ngược lại. "Ta hiểu rõ nỗi lo của Đạo Tổ." "Vậy ta hỏi Đạo Tổ một vấn đề trước, ngươi cảm thấy Thiên Đạo như thế nào?" Lâm Trường Sinh cười nói.

Sự lo lắng của Đạo Tổ Hồng Quân rất đơn giản.

Đó chính là năng lượng thủ hằng.

Hồng Hoang là do Bàn Cổ đại thần khai tịch từ trong Hỗn Độn.

Là một thế giới uẩn hàm bản nguyên cường đại.

Đủ để chèo chống sự đản sinh của cường giả Thánh Nhân, Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên.

Nhưng bản nguyên dù mạnh hơn nữa, cũng sẽ có một ngày hao hết.

Cho dù Hồng Hoang không còn đản sinh Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng người tu đạo, thọ mệnh lâu dài, không ngừng hấp thu Tiên Thiên linh khí.

Điều này dẫn đến chúng sinh tu đạo ở Hồng Hoang càng ngày càng nhiều, tu luyện giả càng ngày càng mạnh.

Mà bản nguyên Hồng Hoang đã nhập không đủ xuất.

Sẽ không ngừng thấu chi bản nguyên, cuối cùng dẫn đến đẳng cấp thế giới Hồng Hoang sụt giảm.

Hậu quả nghiêm trọng nhất chính là Tiên Thiên linh khí biến mất, biến thành vùng đất cằn cỗi.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao sẽ không ngừng có Lượng Kiếp phát sinh.

Đây là Thiên Đạo đang thanh toán gánh nặng tạo thành đối với Hồng Hoang.

Như vậy mới có thể duy trì Hồng Hoang vận chuyển bình thường.

Mà Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Trường Sinh Thiên, Thiên Đạo lại là không cách nào thanh toán.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lấy Đại Đạo chứng đạo, có Hỗn Nguyên quả vị.

Thiên Đạo có thể áp chế, nhưng không cách nào thanh toán.

Đây chính là nỗi lo của Hồng Quân.

Một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đối với sự tiêu hao bản nguyên Hồng Hoang còn có thể tiếp nhận.

Nhưng mười tôn, hai mươi tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sẽ làm cho Hồng Hoang khó có thể vận chuyển, bản nguyên tiêu hao.

Cho dù Thiên Đạo đem chúng sinh Hồng Hoang thanh toán toàn bộ.

Lâu dài tiếp tục, Hồng Hoang y nguyên sẽ đi hướng suy bại.

Có thể chúng sinh Hồng Hoang không rõ ràng, nhưng Đạo Tôn và

Đạo Tổ tự nhiên là trong lòng hiểu rõ.

Thật đến ngày đó, Hồng Hoang sẽ xuất hiện Vô Lượng Lượng Kiếp.

Hết thảy nhân quả đều sẽ biến mất, Hồng Hoang trọng quy về Hỗn Độn.

Mạnh như Hồng Quân những Thiên Đạo Thánh Nhân này còn có một tia sinh cơ.

Nhưng sinh linh còn lại chỉ có một kết cục, đó chính là biến mất trong dòng sông thời gian vận mệnh. "Thiên Đạo duy trì Hồng Hoang vận chuyển." "Tuy rằng tránh không được tính toán, nhưng cũng là vì Hồng Hoang phát triển." Hồng Quân thản nhiên nói.

Vì sao chỉ có Thiên định lục Thánh, Hồng Quân vẫn luôn ý đồ lấy thân hợp đạo.

Cho dù Đế Tuấn dung hợp một đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng cũng không cách nào thành Thánh.

Đây là bởi vì đã đến cực hạn của Thiên Đạo.

Lại dư ra một tôn Thánh Nhân, rất có khả năng là sẽ hạ xuống Vô Lượng Lượng Kiếp.

Cho nên Thiên Đạo tính toán sinh linh, có nguyên nhân cân nhắc của nó.

Hồng Quân với tư cách là người đại diện Thiên Đạo, tự nhiên là hiểu rõ. "Đạo Tổ lời ấy e là có chỗ bảo lưu." "Đã Thiên Đạo là vì Hồng Hoang phát triển, Đạo Tổ ngươi lại vì sao muốn lấy thân hợp đạo?" "Sự khai tịch của Địa Đạo, Thiên Đạo vì sao lại muốn áp chế?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Bàn Cổ khai thiên, Thiên Đạo có tổn hại." "Ta thân là Đạo Tổ, tự nhiên cần lấy thân hợp đạo, bổ toàn Thiên Đạo." "Vì chúng sinh Hồng Hoang mưu cầu một con đường tốt

hơn." "Về phần sự khai tịch của Địa Đạo, sẽ hạn chế Thiên Đạo phát triển." Hồng Quân đáp.

Lâm Trường Sinh nghe xong cười nhẹ một tiếng.

Về chuyện Hồng Quân thân hòa Thiên Đạo có hai loại thuyết pháp chủ lưu.

Loại thứ nhất chính là như Hồng Quân nói, Thiên Đạo có tổn hại, hắn muốn bổ toàn Thiên Đạo.

Như vậy tương đương với việc tránh khỏi Vô Lượng Lượng Kiếp phát sinh.

Xác thực có thể cứu vớt chúng sinh Hồng Hoang.

Loại thứ hai thì là Đại Đạo ẩn lui, tiền lộ biến mất.

Hồng Quân hợp đạo thực ra là vì đoạt lấy Hồng Hoang đạo quả.

Từ một Thiên Đạo Thánh Nhân trở thành tồn tại chưởng quản Thiên Đạo.

Chỉ là cuối cùng thất bại.

Hồng Quân vì Thiên Đạo, Thiên Đạo không vì Hồng Quân.

Đương nhiên còn có một ít phỏng đoán khác.

Lâm Trường Sinh bản thân cho rằng hai loại này là tương đối đáng tin cậy.

Bất quá từ khi hắn xuyên việt tới, cùng Hồng Quân giao thủ mấy lần, hắn cảm thấy Hồng Quân hẳn là thuộc về tình huống thứ nhất.

Chương 204

Hắn tựa như Thiên Đạo vô tình.

Cho dù là đệ tử của mình cũng phải tính toán.

Hết thảy chỉ là vì duy trì Thiên Đạo vận chuyển, trật tự Hồng Hoang.

Nếu không với thân phận Đạo Tổ của hắn, đã đủ để hủy thiên diệt địa, ý nghĩa của việc chưởng khống thế giới này lại ở đâu?

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Lâm Trường Sinh chưa bao giờ coi Hồng Quân như sinh tử đại địch mà đối đãi.

Hai người chỉ là lập trường không giống nhau mà thôi.

Không quan hệ đúng sai. "Đại Đạo chí công, Thiên Đạo vô tình." "Nếu Thiên Đạo đã có tự ngã ý thức, phàm sự xu lợi tị hại, còn có thể công bình công chính duy trì trật tự Hồng Hoang sao?" "Đạo Tổ khủng bố cũng là nhìn thấy điểm này, cho nên mới nghĩ đến chuyện lấy thân hợp đạo đi." "Về phần Địa Đạo sẽ hạn chế Thiên Đạo phát triển?" "Bất quá chỉ là Thiên Đạo không muốn mất đi quyền hành của mình mà thôi." Lâm Trường Sinh uống một hơi cạn sạch nước trà trong chén.

Sau đó lại rót cho mình.

Tiện thể cũng châm thêm một ít cho Đạo Tổ.

Hồng Quân nghe vậy, không nói chuyện.

Chỉ là bưng chén trà lên uống một ngụm.

Những gì Lâm Trường Sinh nói hắn lại làm sao không biết.

Sự khai tịch của Địa Đạo, xác thực sẽ phân hóa quyền hành Thiên

Đạo.

Nhưng đối với Hồng Hoang mà nói, lại là một chỗ tốt.

Không chỉ có thể hoàn thiện Địa Đạo luân hồi, còn có thể lại đản sinh ra chín tôn Thánh Nhân.

Hơn nữa cũng sẽ không tạo thành gánh nặng cho Thiên Đạo, Hồng Hoang y nguyên có thể vận chuyển bình thường. "Đạo Tôn nói, ta với tư cách Thiên Đạo Thánh Nhân tự nhiên không thể vọng gia bình phán." "Cho dù Đạo Tôn nói đều có lý, cũng không cách nào giải quyết cái họa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đi?" Đạo Tổ không muốn tiếp tục thảo luận trên vấn đề này nữa.

Nếu không hợp đạo, Thiên Đạo sẽ không cách nào bổ toàn.

Hồng Hoang sớm muộn sẽ bởi vì "Một" này mà bị Vô Lượng Lượng Kiếp tồi hủy.

Hồng Hoang bắt đầu từ Hỗn Độn, cuối cùng cũng sẽ quy về Hỗn Độn.

Chính mình một khi hợp đạo, nói không chừng có thể ngăn cản hết thảy những chuyện này phát sinh. "Vấn đề Đạo Tổ nói này, ta đương nhiên đã nghĩ tới." Lâm Trường Sinh không nhanh không chậm nói.

Hắn chính là Hậu Thiên Nhân Tộc.

Là Nữ Oa sáng tạo.

Đối với Nhân Tộc có tình cảm không thể cắt bỏ.

Nếu không với cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của hắn, Nhân Tộc sinh tử luân hồi, phát triển tự nhiên đều là ám hàm quy tắc tự nhiên.

Hắn căn bản không cần thiết nhúng tay.

Nhưng chính là vì hắn đối với Nhân Tộc, đối với Hồng Hoang có

tình cảm nóng bỏng, mới có thể không ngừng ra tay ngăn cản.

Điểm này, tuyệt đối là Hồng Quân chưa từng nghĩ tới.

Có thể trong mắt Hồng Quân, thân phận Lâm Trường Sinh thần bí, chỉ lo lợi ích bản thân.

Căn bản sẽ không lo lắng kết quả cuối cùng của Hồng Hoang.

Cho dù Hồng Hoang cuối cùng bộc phát Vô Lượng Lượng Kiếp quy về Hỗn Độn.

Với thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của hắn, y nguyên có thể tu luyện trong Hỗn Độn.

Người tu đạo đều là vô tình.

Chí ít Hồng Quân cho là như vậy.

Đạo Tổ và Đạo Tôn hai người đàm luận về Hồng Hoang Thiên Đạo.

Giờ phút này đối mặt với nghi vấn của Đạo Tổ, Lâm Trường Sinh cũng không vội vã. "Đạo Tổ, ngươi cho rằng trong Hỗn Độn có cái gì?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Hỗn Độn rộng lớn vô biên, không thể biết được." Hồng Quân lắc đầu. "Đúng vậy, rộng lớn vô biên." Lâm Trường Sinh tựa như đang tự nói một mình, lại giống như đang giải thích vấn đề trước đó của Đạo Tổ: "Liệu sẽ có Hỗn Độn Ma Thần khác, hoặc thế giới do Hỗn Độn Ma Thần kiến lập hay không?

Đại Đạo rốt cuộc là ẩn lui khỏi Hồng Hoang, hay là từ bỏ Hồng Hoang?" Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không ngừng gia tăng, đối với bản nguyên Hồng Hoang là một sự tiêu hao cực lớn.

Nhưng hiện tại mà nói vẫn chưa đến cực hạn của Hồng Hoang.

Có hai biện pháp có thể giải quyết vấn đề này.

Thứ nhất, tăng lên bản nguyên thế giới Hồng Hoang.

Ví dụ như khai tịch hoàn chỉnh Thiên Địa Nhân tam đạo, liền có thể bạt thăng bản nguyên Hồng Hoang, tăng lên đẳng cấp thế giới.

Như vậy, Hồng Hoang sẽ lại lần nữa biến cường, cũng có thể dung nạp càng nhiều Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả.

Loại thứ hai chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rời khỏi Hồng Hoang.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có Hỗn Nguyên quả vị, rời khỏi Hồng Hoang vẫn như cũ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vẫn có thể tu luyện trong Hỗn Độn.

Nhưng biện pháp này cũng bất quá chỉ là uống rượu độc giải khát mà thôi.

Hồng Hoang cuối cùng vẫn sẽ có lượng kiếp không ngừng giáng xuống.

Hai biện pháp này Lâm Trường Sinh đều có tính toán.

Hắn thủy chung cho rằng Đại Đạo cũng không phải là ẩn lui, mà là từ bỏ Hồng Hoang.

Đại Đạo duy trì sự vận chuyển của Hỗn Độn.

Hỗn Độn lại vô biên vô tế, Đại Đạo cường đại như thế, làm sao sẽ ẩn lui.

Khả năng lớn nhất chính là Hồng Hoang quá mức nhỏ yếu, không đủ để Đại Đạo phân xuất bản nguyên duy trì.

Trong Hỗn Độn rất có khả năng còn có Hỗn Độn Ma Thần hoặc quốc độ khác.

Hồng Quân nghe vậy, cũng nhíu mày.

Loại vấn đề này hắn cũng không phải không có cân nhắc qua.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn là từ bỏ chấp nhất vấn đề này.

Bởi vì Hồng Hoang tại trong Hỗn Độn xác thực quá nhỏ yếu, nhỏ yếu đến mức không đủ để gây nên sự chú ý của các Hỗn Độn Ma Thần khác. "Nếu Đạo Tôn trong lòng đã hiểu rõ, vậy ta cũng không nói thêm nữa." Vấn đề này nghĩ nhiều vô ích, ngược lại sẽ sinh sôi tâm ma, tạo thành Hồng Hoang khủng hoảng, cho nên Đạo Tổ cũng chuyển đề tài. "Đạo Tổ tới đây, hẳn không chỉ muốn cùng ta tán gẫu những chuyện này chứ?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Thiên Đạo Địa Đạo cùng xuất, Hồng Hoang hiện tại Thánh Nhân không xuất.

Cần Thiên Đình duy trì trật tự Hồng Hoang, lại không có nhân thủ khả dụng." Hồng Quân thản nhiên nói: "Ta quan sát Xiển Giáo đệ tử cùng Nhân tộc đều có lượng kiếp sát khí sinh sôi.

Là thời điểm mở ra Phong Thần lượng kiếp.

Tuy nhiên thiên cơ hỗn loạn, mông lung không rõ, muốn mở ra như thế nào, lại là một vấn đề khiến người ta đau đầu." Hồng Quân tới đây tự nhiên là để thăm dò thái độ của Lâm Trường Sinh, đồng thời cũng làm xong chuẩn bị làm giao dịch.

Phong Thần lượng kiếp nhất định phải mở ra.

Như vậy Thiên Đình mới có thể trợ giúp Thiên Đạo quản lý Hồng Hoang, chia sẻ áp lực. "Hóa ra là vì việc này." Lâm Trường Sinh kỳ thật trong lòng đã sớm có suy đoán: "Lấy quyền hành Thiên Đạo mà Đạo Tổ ngươi nắm giữ, có thể làm cho ngươi khó xử, e rằng chỉ có chuyện của Tiệt Giáo và Nhân tộc." Phong Thần lượng kiếp mở ra dính dáng đến Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo, còn có Nhân tộc.

Có thể nói là lượng kiếp tịch quyển toàn bộ Hồng Hoang.

Đương nhiên, Thánh Nhân không xuất, cộng thêm Vu Yêu đại

chiến đã chết không ít Chuẩn Thánh Đại La cường giả, cho dù tịch quyển cả Hồng Hoang, lực phá hoại tạo thành cũng là cực nhỏ.

Càng nhiều vẫn là sự đánh cờ giữa mấy đại giáo.

Hồng Quân sở dĩ khổ não, đơn giản chính là Thông Thiên nãi là Phó tông chủ Trường Sinh Tiên Tông.

Tiên Thiên Nhân Tộc chính mình rất rõ ràng đã xuất thủ tương trợ vài lần, cộng thêm Nữ Oa cũng là Phó tông chủ.

Cho nên Hồng Quân lo lắng chính mình nhúng tay vào lần lượng kiếp này.

Hồng Quân nhìn thoáng qua Lâm Trường Sinh, uống một ngụm trà: "Ngươi biết là được." "Thiên cơ hỗn loạn không rõ, là bởi vì xu thế Hồng Hoang phát sinh thay đổi.

Cũng có liên quan đến lần trước bị Đại Đạo đánh tan một tia bản nguyên.

Cho nên lần này Phong Thần lượng kiếp có thể triển khai, nhưng không thể dựa theo hình thức dĩ vãng." Lâm Trường Sinh nói. "Đạo Tôn tọa trấn Trường Sinh Thiên, nãi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hẳn là sẽ không dễ dàng nhúng tay Hồng Hoang lượng kiếp chứ?" Hồng Quân không rõ hình thức dĩ vãng mà Lâm Trường Sinh nói là có ý gì, đành phải tiếp tục thăm dò hỏi. "Đạo Tổ cũng không cần khích ta, muốn Trường Sinh Tiên Tông ta không nhúng tay vào Phong Thần lượng kiếp, trước tiên hãy lấy ra thành ý của ngươi." Lâm Trường Sinh nói.

Một giây trước hai người còn đang luận đạo nói chuyện Hồng Hoang, một giây sau đã bắt đầu giao phong. "Vốn dĩ lấy thực lực Thiên Đạo là không cần cố kỵ Trường Sinh Thiên.

Nại hà Trường Sinh Thiên chịu đến Đại Đạo chú thị.

Ta có thể dùng quyền hành Thiên Đạo, mở ra áp chế đối với người tu đạo của Trường Sinh Thiên." Hồng Quân thở dài một hơi.

Hắn đây chính là lời nói thật.

Lấy thực lực Thiên Đạo, xác thực còn không cần e ngại một cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng chính vì có Đại Đạo chú thị, hắn căn bản không cách nào làm gì được Trường Sinh Thiên.

Chương 205

Cho nên Hồng Quân lần này là mang theo giao dịch tới.

Nếu không Trường Sinh Thiên làm sao có khả năng thỏa hiệp.

Mà việc mở ra áp chế đối với người tu đạo của Trường Sinh Thiên chính là một sự nhượng bộ, còn là nhượng bộ cực lớn.

Gia nhập Trường Sinh Thiên, tán đi toàn bộ tu vi, tu lại pháp tắc của Trường Sinh Thiên, liền không cách nào một lần nữa tiến vào Hồng Hoang, sẽ chịu đến ý chí Thiên Đạo áp bách.

Điều này dẫn đến việc tuy nhiên có sinh linh gia nhập Trường Sinh Thiên, nhưng số lượng so với cơ số lớn như vậy của Hồng Hoang, vẫn là quá ít.

Nhưng nếu Thiên Đạo mở ra cái quyền hành này.

Như vậy có thể nghĩ, sinh linh gia nhập Trường Sinh Thiên sẽ nghênh đón một sự tăng trưởng bùng nổ cực lớn.

Đối với Trường Sinh Thiên mà nói, có chỗ tốt cực lớn.

Hồng Quân tin tưởng điều kiện này đủ để làm cho Lâm Trường Sinh động tâm.

Đây cũng là cực hạn hắn có thể làm được. "Ta còn có một điều kiện." Lâm Trường Sinh nói.

Điều kiện này của Hồng Quân xác thực đã đả động Lâm Trường Sinh.

Có Hồng Hoang chúng sinh gia nhập Trường Sinh Thiên, có thể đẩy nhanh sự phát triển của Trường Sinh Thiên.

Bất quá đối mặt với sự tăng trưởng bùng nổ này, tiếp theo cần gia

tăng độ khó gia nhập Trường Sinh Thiên rồi.

Dù sao Trường Sinh Thiên cũng có một cái hạn độ.

Nhưng cho dù Đạo Tổ làm đến bước này, Lâm Trường Sinh vẫn như cũ có điều kiện của chính mình.

Phong Thần lượng kiếp đắc lợi là Nhân Giáo, là Tây Phương Giáo, là Thiên Đình, là Thiên Đạo.

Loại chuyện tổn hại khí vận Nhân tộc này hắn khẳng định sẽ không đáp ứng.

Không chỉ như thế, Địa Đạo đã hoàn chỉnh, đồng dạng cũng cần tại trong lần Phong Thần này đạt được chỗ tốt!

Như vậy, một tia sức mạnh thế giới mà Trường Sinh Thiên hắn bỏ ra mới có thể lấy tốc độ nhanh hơn được Địa Đạo phản hồi trở lại. "Các hạ vị miễn khẩu vị cũng quá lớn rồi.

Nếu là như thế, ta cũng chỉ có thể dựa theo ý chí Thiên Đạo cưỡng ép mở ra Phong Thần.

Về phần sẽ có loại phát triển nào, hết thảy hãy xem thiên ý." Hồng Quân đã là thành ý rất đủ rồi.

Không nghĩ tới Lâm Trường Sinh cư nhiên còn có điều kiện.

Điều này không khỏi cũng quá tham lam vô độ.

Hắn Đạo Tổ Hồng Quân là kiêng kị Trường Sinh Thiên xuất thủ, nhưng không đại biểu là muốn hướng Trường Sinh Thiên thỏa hiệp.

Đây là hai khái niệm. "Đạo Tổ chớ vội.

Không bằng trước tiên nghe một chút điều kiện này của ta như thế nào?" Lâm Trường Sinh không có chút nào động nộ, ngược lại là châm cho Đạo Tổ một ly trà. "Đã Đạo hữu trấn định như thế, vậy liền nói nghe một chút." Hồng Quân bình tĩnh trở lại nói.

Phong Thần phải mở ra, điều kiện Hồng Quân đưa ra cũng rất tốt.

Nhưng Lâm Trường Sinh cũng có suy nghĩ của chính mình. "Lần này Phong Thần mở ra, Nhân tộc nhất định phải đại hưng, đây là sự thật không thể thay đổi.

Tuy nhiên bởi vì một số nguyên nhân, Nhân tộc hưng thịnh đã siêu việt Thiên Đạo và Đạo Tổ ngươi tính toán.

Cho nên, lần này Phong Thần nhìn như là liên quan đến mấy giáo phái, bổ toàn Thiên Đình Chính Thần chi vị, thực tắc lại là tại trong Nhân tộc bố cục mưu hoa." "Cho nên điều kiện của ta rất đơn giản.

Đã là tịch quyển Hồng Hoang một lần lượng kiếp.

Nhân tộc, Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Thiên Đình, Địa Đạo, Trường Sinh Thiên đều phải tham dự trong đó.

Về phần có thể đạt được bao nhiêu chỗ tốt, toàn bằng bản sự mỗi bên." Lâm Trường Sinh nói.

Hồng Quân nhíu nhíu mày.

Như vậy Phong Thần xác thực có thể dựa theo kế hoạch tiến hành.

Nhưng kết quả thì chưa chắc như hắn mong muốn.

Lần này quy mô Phong Thần vượt xa hắn tưởng tượng.

Cho dù là Thiên Đạo Thánh Nhân như hắn đều không thể thôi toán.

Nhưng cũng là một lần đánh cược.

Nếu lần này hắn có thể bố cục thành công, như vậy Nhân tộc, Địa Đạo đều sẽ chịu đến sự kiềm chế của hắn. "Trường Sinh Thiên tu luyện đều là Đại Đạo, tùy tiện đi ra một cái đệ tử, Huyền Môn đời thứ hai e rằng đều không phải đối thủ." Hồng Quân thản nhiên nói. "Điểm này ngươi yên tâm.

Trường Sinh Thiên sẽ không phái ra bất kỳ một đệ tử nào.

Ta muốn chỉ là một tia bản nguyên của những đệ tử thân phạm sát kiếp kia mà thôi." Lâm Trường Sinh nói.

Tiệt Giáo, Xiển Giáo vẫn là có không ít đệ tử căn nguyên tốt.

Nhưng đều là thiên mệnh chi nhân, nhân quả rất sâu.

Nếu như không ứng kiếp, Lâm Trường Sinh không cách nào cưỡng ép thu nhận.

Hiện tại chỉ cần Hồng Quân đồng ý, đến thời điểm sau sát kiếp bảo lưu một tia nguyên thần bản nguyên, tại Trường Sinh Thiên của hắn tự nhiên có thể một lần nữa dựng dục ra.

Như vậy, đời thứ ba đệ tử của Trường Sinh Tiên Tông cũng có thể được bổ sung. "Bao quát linh bảo?" Hồng Quân suy nghĩ một chút, vẫn là bổ sung một câu.

Lâm Trường Sinh hiện tại sở hữu linh bảo có thể nói là vô số kể.

Tùy tiện thả ra ngoài một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo, kết cục đều sẽ đạt được nghịch chuyển. "Tự nhiên.

Trường Sinh Thiên chỉ sẽ tại thời cơ thích hợp thu lấy nguyên thần bản nguyên.

Những cái khác nhất khái không tham gia.

Bao quát Lâm Thiên ở bên trong, cũng chỉ sẽ tại Thủ Dương Sơn bế quan." Lâm Trường Sinh nói.

Hồng Quân nghe vậy, trầm tư một lát liền gật đầu đồng ý.

Điều kiện này đối với Huyền Môn bọn hắn mà nói đã phi thường có lợi. "Tốt.

Đã như thế, chờ ta triệu tập Tam Thanh các loại, liền từ đây mở ra Phong Thần." Hồng Quân dứt lời, vừa định rời đi, Lâm Trường Sinh liền đem hắn ngăn lại. "Đạo Tôn đây là ý gì?

Chẳng lẽ muốn đổi ý hay sao?" Hồng Quân hiện tại đã không kịp chờ đợi muốn trở về bố cục. "Đạo Tổ, không cần vội vã như thế.

Đã là Phong Thần tịch quyển toàn Hồng Hoang, quang dựa vào Thiên Thư Phong Thần Bảng thì không thỏa rồi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Không nghĩ tới Đạo Tổ túc trí đa mưu cũng là người nóng tính. "Ý của Đạo Tôn là?" Hồng Quân hỏi. "Rất đơn giản.

Đem Thiên Thư giao cho ta.

Ta sẽ đem Thiên Địa Nhân tam thư, cộng thêm khí vận Trường Sinh Thiên của ta, một lần nữa luyện chế.

Như vậy, người phù hợp yêu cầu tự nhiên có thể nhập Thiên Đình phong thần.

Người phù hợp Địa Đạo yêu cầu có thể nhập Địa Đạo.

Người phù hợp Nhân Đạo yêu cầu có thể nhập Địa Đạo luân hồi, chuyển thế đầu thai tu luyện lại.

Người phù hợp khí vận Trường Sinh Thiên ta, một tia nguyên thần bản nguyên tự nhiên sẽ bay tới." Lâm Trường Sinh tư lự chu đáo nói. "Vậy chuyện Phong Thần do ai chủ trì?" Biện pháp này xác thực không sai.

Đỡ phải đến lúc đó kết quả Phong Thần song phương không hài lòng. "Việc này vẫn là Đạo Tổ ngươi mưu hoa." Lâm Trường Sinh nói. "Ngươi cứ đối với Nhân tộc tự tin như thế?" Hồng Quân hỏi.

Vốn tưởng rằng lần này mưu hoa chuyện Phong Thần sẽ không

phi thường thuận lợi.

Không nghĩ tới đơn giản như vậy liền đàm phán xong.

Chẳng lẽ Lâm Trường Sinh còn có không ít hậu thủ? "Người tu đạo lịch kinh tam tai cửu nạn mới có thể đắc đạo.

Nhân tộc hôm nay muốn khí vận triệt để ngưng tụ, cũng cần ngoại kiếp tẩy luyện." Lâm Trường Sinh nói.

Theo Lâm Thiên cùng Tam Hoàng Ngũ Đế bế quan, Nhân tộc nhìn như khí vận đã xương thịnh đến cực điểm, thực tắc cũng là xuất hiện họa đoan.

Không trải qua lần này Phong Thần đại kiếp là không cách nào dục hỏa trùng sinh.

Chương 206

Một khi có thể ngưng tụ cùng một chỗ, vượt qua Phong Thần đại kiếp, như vậy Nhân tộc khí vận sẽ triệt để bạo trướng.

Nữ Oa cũng có thể từ đó khai tịch Nhân Đạo.

Nếu là thất bại, vậy rất có khả năng sẽ từ đây gượng dậy không nổi.

Cho nên Lâm Trường Sinh cũng là đang đánh cược.

Nhưng hắn tin tưởng Nhân tộc.

Hắn có thể xuất thủ giúp một lần, hai lần, nhưng không thể nào một mực trợ giúp Nhân tộc né tránh mỗi một lần tai kiếp.

Hết thảy cuối cùng vẫn là phải dựa vào chính Nhân tộc. "Đã như thế, chờ Đạo Tôn ngươi luyện chế xong linh bảo, Phong Thần tự nhiên mở ra." Hồng Quân cũng rất quả quyết, trực tiếp đem Thiên Thư giao cho Lâm Trường Sinh.

Sau đó cũng không nói nhảm nữa, rời khỏi Trường Sinh Thiên.

Hồng Quân đi rồi, Nữ Oa đi tới. "Tông Chủ, sự tình quan hệ đến lượng kiếp mới của Nhân tộc sắp mở ra rồi?" Nữ Oa có chút lo lắng hỏi. "Đúng vậy.

Lần này tuy nhiên không giống như Vu Yêu lượng kiếp hủy thiên diệt địa, nhưng là tịch quyển cả Hồng Hoang, quy mô cũng không nhỏ.

Nhân tộc cần lần này lượng kiếp để thuế biến." Lâm Trường Sinh nói. "Có cần ta ở trong Nhân tộc bố trí một ít hậu thủ để phòng vạn nhất hay không?" Đã Tông Chủ nói như vậy, khẳng định có tính toán của mình. "Ta đã có bố trí.

Ngươi không cần nhúng tay." Lâm Trường Sinh nói.

Nữ Oa nghe vậy, cũng gật đầu.

Từ lúc Lâm Thiên đản sinh, truyền thụ Tiên Thiên Nhân Tộc công pháp, tránh cho bị Thái Thanh đoạt lấy khí vận Nhân tộc.

Đến Yêu Tộc muốn tàn sát Nhân tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm, tặng bảo Lâm Thiên, đánh tan Yêu Tộc.

Lại đến Vu Yêu đại chiến, dùng Thái Cực Đồ trấn áp Địa Thủy Phong Hỏa, hộ Nhân tộc chu toàn.

Đều không rời khỏi sự tính toán bố trí của Tông Chủ.

Có hắn xuất thủ, đủ để yên tâm. "Tông Chủ, vậy ta lần này phải chăng có thể mượn nhờ việc này thoát khỏi Thiên Đạo?" Nữ Oa hỏi. "Nhân tộc lần này nếu là có thể đại hưng, ngươi cũng có thể mượn nhờ việc này khai tịch Nhân Đạo, nhất cử thoát khỏi Thiên Đạo.

Đồng thời còn có thể đạt được Nhân Đạo phản hồi, thu hoạch không nhỏ." Lâm Trường Sinh cười nói. "Rốt cuộc đã đợi được ngày này." Nữ Oa cũng hưng phấn nói. "Chúng ta chỉ cần lẳng lặng chờ đợi là được.

Đúng rồi, Nhân Thư là ở chỗ ngươi a?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Ân." Nữ Oa sảng khoái trực tiếp đem Nhân Thư giao cho Lâm Trường Sinh. "Tốt.

Ngươi hãy đi Địa Đạo một chuyến, đem chuyện Phong Thần báo cho Hậu Thổ, đồng thời đem Địa Thư mang tới.

Ta muốn đem Thiên Địa Nhân tam thư một lần nữa luyện chế." Lâm Trường Sinh nói.

Thiên Địa Nhân tam thư đều là liên biện của Hỗn Độn Thanh Liên biến thành.

Thiên Thư có thể hóa thành Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Địa Thư có thể hóa thành Sơn Hải Kinh và Đại Địa Thai Mô.

Nhân Thư có thể hóa thành Sinh Tử Bạc và Luân Hồi Bút.

Tam bảo hợp nhất, cộng thêm khí vận Trường Sinh Thiên, mới có thể gánh chịu lần Phong Thần lượng kiếp này.

Lâm Trường Sinh bên này chuẩn bị bắt đầu luyện chế linh bảo, đổi lại một bên khác, Đạo Tổ Hồng Quân đã đem Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề gọi tới.

Ba mươi ba thiên ngoại, Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tại sau khi nhận được Đạo Tổ truyền âm, trước tiên liền chạy tới.

Nữ Oa bởi vì đi Địa Đạo một chuyến, hơi muộn một chút.

Nhưng lấy việc Thánh Nhân có thể xuyên qua thời không mà nói, tốc độ cũng là phi thường nhanh.

Đây còn là lần đầu tiên Thiên Định Lục Thánh sau khi thành Thánh tụ tập cùng một chỗ.

Thái Thanh và Nguyên Thủy ngồi cùng một chỗ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người ngồi cùng một chỗ.

Thông Thiên nhìn thoáng qua, bồ đoàn ngồi cách hơi xa một chút.

Nữ Oa tính tình cũng tương đối lãnh đạm, cho nên cũng là một mình ngồi không xa không gần. "Lần này gọi các ngươi đến, là chuẩn bị cho lượng kiếp tiếp theo - Phong Thần lượng kiếp." Hồng Quân mở miệng nói. "Lượng kiếp mới lại muốn tới rồi sao?

Đạo Tổ, Phong Thần là loại lượng kiếp nào?" Thái Thanh hỏi. "Sau Vu Yêu lượng kiếp, nhân quả nghiệp lực giữa thiên địa còn chưa

tiêu thất.

Yêu Tộc bại lui Hồng Hoang, Vu Tộc nhập Địa Đạo.

Hôm nay Hạo Thiên làm Thiên Đình chi chủ, thống ngự Tam Giới, duy trì thiên địa trật tự.

Nhiên Thiên Đình thế đơn lực bạc, nhân thủ không đủ.

Cần bổ tề ba trăm sáu mươi lăm lộ Chính Thần." Hồng Quân thản nhiên nói.

Cư nhiên là bởi vì Hạo Thiên tên đồng tử giữ cửa kia?

Thái Thanh bọn người trong lòng có chút không tình nguyện.

Không nghĩ tới nhân vật chính lần này hoặc là nói người thụ hưởng cuối cùng chỉ là khu khu một cái đồng tử giữ cửa. "Phong Thần lượng kiếp, tịch quyển Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Nhân tộc, Địa Đạo, Trường Sinh Thiên.

Nãi là thần tiên sát kiếp, các ngươi vạn không thể khinh thị." Hồng Quân tiếp tục nói. "Đạo Tổ, muốn nhập kiếp như thế nào?" Nguyên Thủy hỏi. "Lần này Phong Thần lượng kiếp, tự có thiên định chi nhân chủ trì.

Chờ Trường Sinh Đạo Tôn đem Thiên Địa Nhân tam thư luyện chế hoàn tất, tức khắc mở ra Phong Thần.

Người ứng kiếp thân tử đạo tiêu, một tia chân linh hoặc nhập Phong Thần Bảng, trở thành Thiên Đình Chính Thần; hoặc nhập Địa Đạo, một lần nữa tu luyện đắc đạo; hoặc nhập luân hồi, chuyển thế làm Nhân tộc; hoặc nhập Trường Sinh Thiên, xóa đi chân linh ý thức, tàn lưu một đạo bản nguyên." Hồng Quân đáp.

Trường Sinh Đạo Tôn?

Trừ Nữ Oa và Thông Thiên, bốn Thánh còn lại hai mặt nhìn nhau.

Phong Thần lượng kiếp hẳn là lượng kiếp dưới Thiên Đạo a.

Địa Đạo, Trường Sinh Thiên đều không thuộc về Thiên Đạo, làm sao cũng sẽ tham dự lần lượng kiếp này?

Hơn nữa còn do Trường Sinh Đạo Tôn luyện chế linh bảo?

Chẳng lẽ Đạo Tổ hướng Trường Sinh Thiên thỏa hiệp rồi? "Sau Vu Yêu lượng kiếp, Địa Đạo luân hồi khai tịch.

Ý chí Thiên Đạo trầm thụy, thiên cơ không hiển, vận mệnh hỗn loạn.

Lần này Phong Thần đã chệch hướng xu thế Hồng Hoang.

Ta biết Nhân Giáo, Tây Phương Giáo khí vận điêu linh, đệ tử thưa thớt.

Cho nên đây cũng là một lần cơ hội bố cục Nhân tộc." Hồng Quân không có kiêng kị nói.

Cho dù hắn không nói ra, Nữ Oa và Thông Thiên cũng biết lần này lượng kiếp toàn bộ là vây quanh Nhân tộc triển khai.

Cho dù bọn hắn nói cho Trường Sinh Đạo Tôn cũng là ý nghĩa không lớn.

Vốn chính là bố cục ở thế đối lập, lẫn nhau đều có thể đoán được mục đích ý đồ của đối phương. "Đạo Tổ, mưu hoa Nhân tộc có thể.

Nhưng Nhân Giáo ta chỉ có Huyền Đô một vị đệ tử này, hẳn là không cần nhập Phong Thần Bảng a?" Thái Thanh Lão Tử vội vàng nói.

Không nghĩ tới lần này Phong Thần cư nhiên là mưu hoa Nhân tộc khí vận.

Nguyên bản Thái Thanh còn đang vì Nhân Giáo khí vận phát sầu, cái này không phải đã tới rồi sao.

Bất quá Huyền Đô cũng không thể ứng kiếp.

Không có hắn, tại Nhân tộc bố cục cũng không có nhân thủ. "Đạo Tổ, Tây Phương Giáo ta đồng dạng cũng là nhân tài điêu linh.

Hơn nữa tu vi nhỏ yếu, nếu là nhập kiếp, sợ là Tây Phương Giáo ta muốn triệt để gượng dậy không nổi.

Sư huynh đệ chúng ta muốn làm thế nào mới có thể trả hết Thiên Đạo công đức a." Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng vội vàng bắt đầu khóc than.

Phân khí vận, tráng đại Tây Phương Giáo có thể.

Chương 207

Nhưng là nhập kiếp tuyệt đối không được. "Đạo Tổ, môn hạ Thông Thiên hiệu xưng Vạn Tiên Lai Triều, đệ tử đông đảo.

Lại là một đám thấp sinh noãn hóa, phi mao đái giác chi bối.

Ta cảm thấy có thể nhập Phong Thần Bảng, bổ toàn các lộ Chính Thần của Thiên Đình." Nguyên Thủy thản nhiên nói. "Nguyên Thủy đạo huynh, Xiển Giáo mới là Huyền Môn chính tông.

Tiệt Giáo ta và Huyền Môn cũng không có bất cứ quan hệ nào.

Lý nên do môn hạ Xiển Giáo của ngươi lên bảng." Thông Thiên không nhanh không chậm nói. "Hồ nói bát đạo.

Đạo Tổ có ngôn, lần này Phong Thần tịch quyển cả Hồng Hoang.

Coi như Tiệt Giáo ngươi không phải Huyền Môn thì như thế nào?" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng. "Đã là tịch quyển cả Hồng Hoang, lại vì sao đơn độc muốn Tiệt Giáo ta nhập kiếp?

Chẳng lẽ là khi dễ Thông Thiên ta sao?" Thông Thiên cười lạnh một tiếng.

Hắn tuy nhiên còn niệm tình huynh đệ, nhưng đã không còn là Thông Thiên tùy tiện thỏa hiệp trước kia. "Thông Thiên, Nguyên Thủy nói không sai.

Tiệt Giáo đệ tử ngươi tuy nhiều, nhưng đại đa số thân phạm sát kiếp, phúc duyên thiển bạc.

Lý nên nhập bảng.

Đây đối với bọn hắn mà nói cũng là một tràng tạo hóa." Thái Thanh vào lúc này cũng mở miệng.

Tại bọn hắn xem ra, Thông Thiên Tiệt Giáo môn nhân nhập Phong Thần Bảng là thích hợp nhất. "Một khi Phong Thần, chân linh vĩnh sinh vĩnh thế chịu đến Phong Thần Bảng cấm cố.

Tu vi không được tiến thêm không nói, còn muốn chịu đến quy tắc Thiên Đình hạn chế.

Đâu ra tạo hóa chi thuyết?" Thông Thiên không cam lòng tỏ ra yếu kém phản vấn.

Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy tề tề nhíu mày.

Không nghĩ tới cái tam đệ này cư nhiên cường ngạnh như thế.

Mắt thấy Tam Thanh muốn từ đây cãi vã, Hồng Quân cũng cắt ngang bọn hắn. "Được rồi, đừng tiếp tục tranh luận.

Lần này Phong Thần, lấy Xiển Tiệt hai giáo làm chủ, Nhân Giáo và Tây Phương Giáo đồng dạng cũng thân xử trong lượng kiếp.

Phàm người phúc duyên thiển bạc, đều sẽ lên bảng.

Lần này Phong Thần khác biệt dĩ vãng.

Tuy nhiên sẽ bị Phong Thần Bảng cấm cố chân linh, nhưng cũng có thể tiến vào Địa Đạo hoặc Trường Sinh Thiên.

Là phúc duyên hay là kiếp nạn, toàn xem tạo hóa." Hồng Quân lời này vừa ra, Tam Thanh tổng coi như tỉnh táo lại.

Lần này Phong Thần xác thực là tạo hóa không nhỏ.

Chỉ cần mưu hoa tốt, Nhân Giáo, Tây Phương Giáo đều có thể nhân cơ hội quật khởi. "Đạo Tổ, không biết Phong Thần Bảng này nên do ai chưởng quản?" Nguyên Thủy hỏi. "Chờ Đạo Tôn đem bảo vật luyện chế mà ra, tự nhiên sẽ công bố.

Các ngươi lui ra đi." Hồng Quân nói.

Lục Thánh thi lễ một cái, lúc này mới toàn bộ rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Bất quá Thông Thiên là về Kim Ngao Đảo của mình.

Quan hệ đến lần này Phong Thần, Tông Chủ đã sớm báo trước cho hắn.

Hắn đương nhiên cũng làm xong chuẩn bị sung túc.

Hơn nữa những đệ tử này của hắn xác thực sát lục kiếp khí không nhỏ, cũng là thời điểm nên tịnh hoá một chút.

Chỉ hi vọng bọn hắn phúc duyên thâm hậu, cuối cùng có thể tiến vào Trường Sinh Thiên.

Như vậy, phi nhưng không phải kiếp nạn, mà là một lần cơ duyên tày trời.

Nhất nhập Trường Sinh Thiên, liền có thể tu hành Đại Đạo, chứng đạo Hỗn Nguyên.

Như vậy, hắn cái giáo chủ Tiệt Giáo này cũng có thể tại Trường Sinh Thiên an tâm tu luyện.

Về phần Nữ Oa, thì là trực tiếp về Trường Sinh Thiên.

Hiện tại nàng chỉ cần hảo hảo bế quan, chờ đợi ngày Nhân tộc khí vận xương thịnh là được.

Mà bốn người Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì là đi thẳng đến Thủ Dương Sơn.

Lần này Phong Thần lượng kiếp phi bỉ tầm thường, đồng dạng cũng là cơ duyên không nhỏ.

Bọn hắn tự nhiên là cần hảo hảo mưu hoa một phen.

Bốn người vốn là đệ tử của Đạo Tổ.

Lần này mưu hoa Tiên Thiên Nhân Tộc tự nhiên là muốn liên hợp cùng một chỗ.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử cùng bốn vị Thánh Nhân theo thứ tự ngồi xuống. "Đạo huynh, lần này Phong Thần lượng kiếp, hợp nên Tiệt Giáo lên bảng.

Dưới tiền đề Thánh Nhân không xuất, Trường Sinh Thiên không nhúng tay, tam giáo chúng ta liên hợp lại, đám thấp sinh noãn hóa chi bối của Tiệt Giáo tuyệt đối không phải đối thủ." Nguyên Thủy nắm chắc mười phần nói. "Lời tuy như thế, nhưng vạn không thể chủ quan.

Lời của Đạo Tổ đã phi thường rõ ràng.

Mưu hoa tốt, tam giáo chúng ta đều có thể đạt được chỗ tốt.

Nếu là không thể nắm lấy cơ hội, vậy đệ tử lên Phong Thần Bảng hoặc nhập Địa Đạo đều là chuyện không có cách nào." Thái Thanh Lão Tử thận trọng nói. "Thái Thanh sư huynh lời ấy không giả.

Đạo Tổ hiển nhiên đã sớm báo trước cho Trường Sinh Đạo Tôn.

Giữa bọn hắn định nhiên là đạt thành một loại hiệp nghị nào đó.

Trường Sinh Đạo Tôn đối với Tiên Thiên Nhân Tộc cực kỳ coi trọng.

Có thể làm cho chúng ta yên tâm lớn mật bố cục, khẳng định cũng có mưu hoa của chính hắn." Tiếp Dẫn đi theo nói. "Đúng vậy.

Giám vào năng lực thôi toán bố cục dĩ vãng của Trường Sinh Đạo Tôn, nếu như chúng ta không thể làm tốt chuẩn bị vạn toàn, cuối cùng sợ là bằng bạch làm áo cưới cho người khác." Chuẩn Đề cũng nói.

Đàm cập Trường Sinh Đạo Tôn, bốn người toàn bộ trầm mặc.

Tại trên tay hắn bọn hắn nhưng là chịu thiệt mấy lần.

Mỗi một lần đều là thảm bại.

Bất quá cho dù như thế, đối mặt cơ hội ngàn năm có một này, bốn người cũng xốc lại tinh thần bắt đầu mưu hoa bố cục.

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Thông Thiên trầm tư một lát, đem Thân Truyền đệ tử và Nội Môn đệ tử đều triệu tập lại. "Đa Bảo sư huynh, sư tôn từ chỗ Đạo Tổ trở về liền khẩn cấp tập hợp tất cả đệ tử.

Chẳng lẽ là xảy ra đại sự gì?" Kim Linh Thánh Mẫu nghi hoặc hỏi. "Tất nhiên là có sự tình phát sinh.

Nhưng sư tôn dù sao cũng là Phó tông chủ Trường Sinh Tiên Tông.

Cho dù Đạo Tổ có mưu hoa gì, cũng không dám trắng trợn nhắm vào Tiệt Giáo ta." Đa Bảo suy nghĩ một chút nói.

Ngay tại lúc đông đảo đệ tử nghi hoặc, Thông Thiên hiện thân. "Vi sư lần này đi Tử Tiêu Cung, là bởi vì Phong Thần lượng kiếp sắp mở ra.

Tuy nhiên lần này có cơ duyên, nhưng cũng sẽ bị lượng kiếp dính thân, đánh vào Phong Thần Bảng.

Các ngươi là muốn ở lại Kim Ngao Đảo không ra hay là ra ngoài ứng kiếp, cần làm tốt chuẩn bị." Thông Thiên cũng không có giống như kịch tình dĩ vãng, một mực yêu cầu đệ tử quy rút không ra.

Lần này Phong Thần lượng kiếp đã kim phi tích bỉ.

Ứng kiếp đồng thời có đại cơ duyên tiến vào Trường Sinh Thiên tu luyện.

Cho nên toàn dựa vào chính bọn hắn lựa chọn.

Thời gian tiếp theo, đối mặt Phong Thần lượng kiếp sắp đến, vô số đại năng bắt đầu mưu hoa bố cục.

Nhất thời cả Hồng Hoang lại lần nữa trở nên ám triều dũng động.

Như thế ước chừng qua mấy chục năm.

Lâm Trường Sinh vẫn luôn bế quan cũng mở ra hai mắt.

Thiên Địa Nhân tam thư đã một lần nữa luyện chế mà thành.

Chương 208

Đồng thời trong đó còn gia nhập khí vận thuộc về Trường Sinh Thiên, hình thành một bản Phong Thần Bảng hoàn toàn mới.

Phàm là lên Thiên Bảng, vậy cũng chỉ có thể nhập Thiên Đình, bổ sung Chính Thần chi vị.

Địa Bảng thì là tiến vào Địa Đạo một lần nữa tu luyện đắc đạo, tráng đại Địa Đạo.

Nhân Bảng tự nhiên là luân hồi tiến vào trong Nhân tộc một lần nữa dựng dục.

Có thể cảm nhận được khí vận Trường Sinh Thiên, thì sẽ bị khí vận kim liên tự động tiếp dẫn, tiến vào Trường Sinh Thiên. "Đi." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng điểm một cái Phong Thần Bảng trước mắt.

Kiện linh bảo này lập tức chớp động linh quang độn nhập vào hư không.

Khi xuất hiện lần nữa, đã xuất hiện ở trước mặt Đạo Tổ.

Đạo Tổ thấy thế, trong lòng đã biết rõ.

Phong Thần lượng kiếp rốt cuộc mở ra.

Sau đó Đạo Tổ lại lần nữa triệu tập Lục Thánh. "Linh bảo đã một lần nữa luyện chế thành công.

Phong Thần lượng kiếp mở ra.

Đây là Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Nguyên Thủy, hai kiện bảo vật này giao cho ngươi." Đạo Tổ đem hai kiện bảo vật này giao dư cho môn hạ Nguyên Thủy tới chủ trì. "Vâng, Đạo Tổ." Nguyên Thủy thu hạ hai kiện bảo vật này, trong lòng

vui vẻ.

Do đệ tử của hắn tới chủ trì, tự nhiên là có ích.

Chờ đến khi Lục Thánh toàn bộ tán đi, Nguyên Thủy cũng trở về Ngọc Hư Cung của mình. "Khương Thượng, mau tới gặp ta." Thanh âm của Nguyên Thủy tại trong đầu Khương Thượng vang lên.

Khương Thượng sững sờ, hắn làm một cái ký danh đệ tử, ngay cả Nguyên Thủy đều rất ít gặp mặt.

Không nghĩ tới lần này cư nhiên trực tiếp muốn hắn đi Ngọc Hư Cung.

Không dám thất lễ, vội vàng chạy tới. "Đệ tử Khương Thượng, bái kiến sư tôn." Khương Thượng hành một cái đại lễ. "Ân.

Ngươi nhập môn hạ ta thời gian không ngắn.

Biểu hiện của ngươi vi sư đều nhìn ở trong mắt.

Lần này gọi ngươi đến, là muốn ngươi đại sư phong thần." Nguyên Thủy nói xong, tương Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên toàn bộ ban cho Khương Tử Nha. "Đa tạ sư tôn.

Đệ tử nhất định không phụ sự kỳ vọng cao của sư tôn." Khương Thượng cung kính nói. "Lần này tiến về Nhân tộc bố cục, nguy hiểm không ngừng, khó khăn trùng điệp.

Hãy đem tọa kỵ Tứ Bất Tượng của ta cũng mang đi đi." Nguyên Thủy đem tọa kỵ Tứ Bất Tượng giao cho Khương Thượng.

Sau đó, Khương Thượng cũng trở về động phủ của mình.

Biết được tin tức, đông đảo đệ tử nhao nhao đến đưa tiễn. "Khương Thượng sư đệ, nếu là gặp được khó khăn gì, cứ việc thông báo các sư huynh chúng ta.

Xiển Giáo đệ tử ta tuyệt đối không thể dễ dàng chịu khi dễ." Thập

Nhị Kim Tiên các đệ tử dặn dò. "Đa tạ chư vị sư huynh." Khương Thượng từng cái hành lễ. "Tử Nha sư huynh, sư đệ ta tùy ngươi cùng nhau xuống núi a?

Phong Thần sự tình quan hệ trọng đại, có sư đệ tương trợ, cũng coi như là có thể chiếu ứng chu toàn." Lúc này Thân Công Báo ở một bên đi ra nói. "Hừ.

Thân Công Báo, Khương Thượng sư đệ là người phong thần do sư tôn đích thân bổ nhiệm.

Lại có Tứ Bất Tượng đi theo.

Nơi nào cần ngươi đi xem náo nhiệt." Lập tức Quảng Thành Tử không kiên nhẫn răn dạy. "Không sai.

Cũng không biết sư tôn nghĩ như thế nào.

Một cái thấp sinh noãn hóa chi bối, lại cũng thu nhập môn hạ.

Theo ta thấy, sớm đuổi ra sơn môn mới đúng." Những đệ tử còn lại cũng nhao nhao mở miệng nói.

Mảy may không có cố kỵ sắc mặt Thân Công Báo.

Lồng ngực Thân Công Báo không ngừng phập phồng.

Hắn và Khương Tử Nha đồng thời bái nhập môn hạ Xiển Giáo, lại tao ngộ đãi ngộ khác biệt.

Khương Tử Nha chịu đến các sư huynh sư tỷ chiếu cố, thường xuyên chỉ điểm cho hắn.

Mà hắn, thì luôn bị cười nhạo mỉa mai là thấp sinh noãn hóa chi bối.

Không chỉ như thế, hắn tự nhận pháp lực tu vi cao cường hơn Khương Tử Nha, trí lực mưu hoa đồng dạng không thua hắn.

Nhưng sư tôn cư nhiên đem Phong Thần Bảng giao cho Khương Tử Nha.

Lúc này mới mở miệng muốn cùng nhau đi theo xuống núi, để lập xuống công lao, khiến những sư huynh này lau mắt mà nhìn.

Không nghĩ tới hắn vừa mở miệng, liền tao ngộ những đệ tử này sỉ nhục. "Đa tạ ý tốt của sư đệ.

Sư huynh một người là đủ." Khương Tử Nha cũng không lạnh không nhạt nói. "Tốt.

Vậy chúc sư huynh chuyến đi này thuận lợi." Thân Công Báo ánh mắt âm ngoan nói.

Sau đó xám xịt rời khỏi nơi này.

Nam Cực Tiên Ông đem tia ánh mắt cuối cùng của Thân Công Báo thu vào đáy mắt, trong lòng đã có so đo. "Đã như thế, Tử Nha sư đệ cáo từ." Khương Thượng thu thập xong đồ đạc, rời khỏi Côn Luân Sơn.

Dưới chân núi Côn Luân, Khương Tử Nha cưỡi Tứ Bất Tượng vội vã đi về phía nơi tụ tập của Nhân tộc.

Lần Phong Thần này sự tình quan trọng, quan hệ đến vận mệnh Huyền Môn, hắn chỉ là một ký danh đệ tử càng không dám lơ là.

Muốn bố cục Nhân tộc hiện nay, chỉ có cách đánh tan khí vận rồi tụ lại.

Mà nay khí vận Thương triều đang lúc nồng đậm nhất, nhưng cũng là thời cơ dễ xuống tay nhất.

Nhân tộc giờ phút này đã cực kỳ bành trướng.

Đánh lui sự tấn công của Yêu tộc, lại có Lâm Thiên cùng Tam Hoàng Ngũ Đế tọa trấn, cộng thêm sau lưng còn có bóng dáng của

Trường Sinh Đạo Tôn.

Điều này dẫn đến Nhân tộc hiện tại cực kỳ tự đại.

Nghe đồn Thương Vương đã không định cung phụng Nữ Oa nữa, mà muốn cung phụng Trường Sinh Đạo Tôn!

Việc này tự nhiên có một bộ phận cực lớn Nhân tộc phản đối.

Dù sao Nữ Oa Nương Nương mới là người thực sự sáng tạo ra Nhân tộc.

Nhưng cũng có một bộ phận khác cho rằng, Nữ Oa Nương Nương sau khi tạo ra con người thì bỏ mặc không quản, duy chỉ có Trường Sinh Đạo Tôn không ngừng giải cứu, giúp đỡ Nhân tộc vượt qua nan quan.

Cho nên cung phụng Trường Sinh Đạo Tôn mới có thể khiến khí vận Nhân tộc trường cửu bất suy.

Hai bên đều có lý do riêng.

Nhưng phái do Trụ Vương đứng đầu đã quyết tâm muốn phá hủy tượng thần Nữ Oa Nương Nương, cải kiến tượng Trường Sinh Đạo Tôn.

Hành vi như vậy, tự nhiên là tội đại nghịch bất đạo.

Tuy rằng không biết vì sao Trường Sinh Đạo Tôn lại nhiều lần ra tay tương trợ, nhưng nhân quả lại nằm ở chỗ Nữ Oa Nương Nương.

Chỉ cần Trụ Vương dám đẩy ngã tượng thần Nữ Oa, khí vận Nhân tộc tất nhiên sẽ hoán tán.

Đó chính là thời khắc tốt nhất để ngưng tụ lại.

Mà Khương Tử Nha hẳn sẽ ra tay từ phương diện này.

Có thể an bài một số nhân thủ bên cạnh Ân Thương Trụ Vương,

dùng mỹ sắc làm mềm ý chí của hắn, làm tan rã khí vận, đồng thời thuyết phục hắn đẩy ngã tượng thần Nữ Oa.

Trong đầu suy tư về kế hoạch lần này, bất tri bất giác, Khương Tử Nha đã rời khỏi núi Côn Luân.

Ngay lúc này, một giọng nói âm lãnh truyền đến: "Khương Tử Nha sư huynh, Sư tôn vì sao lại ban Phong Thần Bảng cho ngươi?" Thân Công Báo từ một bên đi ra. "Việc cơ duyên như thế này tự nhiên phải đi hỏi Sư tôn." Khương Tử Nha nhíu mày. "Hừ, sư huynh, chi bằng giao Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên cho ta đi?

Ta nhất định có thể viên mãn lần Phong Thần này." Ánh mắt Thân Công Báo rực lửa nói.

Chỉ cần hắn có thể hoàn thành Phong Thần lần này, Sư tôn Nguyên Thủy nhất định sẽ nhìn hắn bằng con mắt khác.

Hắn chỉ muốn chứng minh chính mình.

Chương 209

"Thân Công Báo, chớ có hồ đồ càn quấy." Đây là thiên mệnh, há có thể tùy ý chuyển giao cho ngươi.

Mau chóng trở về sơn môn, ta có thể coi như chuyện này chưa từng xảy ra.

Nếu không định sẽ bẩm báo việc này lên Sư tôn." Khương Tử Nha quát lớn một tiếng. "Là ngươi ép ta." Trong mắt Thân Công Báo lóe lên một tia ngoan lạt.

Bảo kiếm trong tay bay ra, dưới sự quán chú của pháp lực, chém về phía Khương Tử Nha.

Khương Tử Nha sắc mặt biến đổi, ngay khi định ra tay, bỗng nhiên nghe được một tiếng bạch hạc đề minh.

Móng vuốt sắc bén như kim cương trực tiếp chấn bay thanh bảo kiếm đang lao tới. "Là Bạch Hạc Đồng Tử của Nam Cực sư huynh." Khương Tử Nha kinh hô một tiếng.

Nguyên lai Nam Cực Tiên Ông sau khi nhìn thấy cừu hận trong ánh mắt Thân Công Báo, cũng đã phái Bạch Hạc Đồng Tử đi theo phía sau.

Không ngờ lại thật sự gặp phải cảnh Thân Công Báo ra tay với Khương Tử Nha.

Thân Công Báo chỉ là ngoại môn đệ tử, cũng không có pháp bảo lợi hại vừa tay, đâu phải là đối thủ của Bạch Hạc Đồng Tử.

Giao thủ vài chiêu đã bị Bạch Hạc Đồng Tử tóm lấy đầu lâu ném bay ra ngoài.

May mắn Thân Công Báo am hiểu Phi Đầu Thuật, nếu không cú

này đã lấy mạng hắn. "Bạch Hạc sư huynh, ta sai rồi, ta sai rồi.

Cầu xin ngươi tha cho ta đi." Lúc này Thân Công Báo đâu còn dáng vẻ uy phong vừa rồi, đôi mắt khẩn cầu nhìn Bạch Hạc Đồng Tử, không ngừng cầu xin tha thứ. "Hừ, quả nhiên là lũ súc sinh lông lá sừng dài, sinh ra từ trứng ẩm ướt (thấp sinh noãn hóa), ngay cả cơ duyên của Tử Nha sư đệ cũng dám cướp đoạt.

May mà Nam Cực lão gia bảo ta đi theo Tử Nha sư đệ cùng xuống núi, nếu không thật sự sẽ bị ngươi hại tính mạng.

Tội nghiệt bực này, tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ." Bạch Hạc miệng phun tiếng người nói. "Tử Nha sư huynh, ta sai rồi, ta không nên để tham dục che mờ nội tâm.

Ta... ta chỉ muốn vì kế hoạch Phong Thần của Sư tôn mà góp một phần sức a." Thân Công Báo mắt thấy Bạch Hạc Đồng Tử không chịu buông tha mình, chỉ có thể hướng về phía Khương Tử Nha bên dưới cầu xin.

Khương Tử Nha do dự một chút, cuối cùng vẫn mở miệng: "Bạch Hạc sư huynh, hãy tha cho hắn lần này đi.

Hắn cũng chỉ là muốn phân ưu vì Sư tôn." Khương Tử Nha vừa mở miệng, Bạch Hạc tuy rằng không nguyện ý, nhưng cũng thả đầu lâu của hắn trở về.

Bất quá để trừng phạt, Bạch Hạc trực tiếp lắp ngược đầu lâu của hắn ra sau lưng. "Hừ, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha.

Tử Nha sư đệ ngươi hãy xuống núi đi.

Tên Thân Công Báo này ta sẽ đưa về sơn môn, để Nguyên Thủy Thánh Nhân làm chủ." Khương Tử Nha nghe vậy gật đầu, đi thẳng về hướng Nhân tộc.

Mà Thân Công Báo thì bị Bạch Hạc giải về Xiển Giáo.

Các đệ tử Xiển Giáo nghe tin Thân Công Báo muốn cướp đoạt Phong Thần Bảng lập tức đối với hắn chửi ầm lên, ngôn ngữ cực kỳ khó nghe.

Ngọc Hư Cung. "Đồ hỗn trướng.

Lúc trước bản tọa thấy nó đáng thương mới đại phát thiện tâm, miễn cưỡng thu nó vào Xiển Giáo.

Không ngờ nó không biết cảm ơn, cư nhiên còn dám cướp đoạt cơ duyên của Khương Thượng.

Dùng giáo quy xử trí Thân Công Báo, trục xuất khỏi Xiển Giáo." Nguyên Thủy sau khi nghe Nam Cực Tiên Ông báo cáo cũng nổi trận lôi đình. "Vâng, Sư tôn." Nam Cực Tiên Ông rời khỏi Ngọc Hư Cung, cũng trước mặt mọi người tuyên bố trục xuất Thân Công Báo khỏi Ngọc Hư Cung. "Mau cút đi, đồ thấp sinh noãn hóa, ở chỗ này chỉ làm ô nhiễm Xiển Giáo chúng ta." "Sư tôn vẫn là quá mềm lòng, theo ta thấy, chi bằng trực tiếp giết chết để tuyệt hậu hoạn." "Cứ để cho hắn cẩu hoạt một thời gian đi, nếu dám đánh chủ ý lên Xiển Giáo ta nữa, trực tiếp đánh giết là được." Các đệ tử Xiển Giáo còn lại nhao nhao vỗ tay khen hay.

Thậm chí có kẻ động sát ý, muốn tại chỗ đánh giết Thân Công Báo.

Tất cả những điều này đều bị Thân Công Báo thu vào đáy mắt.

Nhưng hắn không hề biểu hiện ra chút phẫn nộ hay oán hận nào.

Bởi vì chỉ cần hắn dám, những người này sẽ vô tình diệt sát hắn.

Đây chính là nơi hắn cầu đạo mấy chục năm, chỉ vì hắn là loài có lông có sừng.

Mãi cho đến khi bị đuổi khỏi núi Côn Luân, Thân Công Báo đều không có bất kỳ sự phẫn nộ nào.

Giờ khắc này trong lòng hắn chỉ muốn báo thù Khương Tử Nha, báo thù Xiển Giáo.

Các ngươi muốn Phong Thần, muốn bố cục Nhân tộc, ta cứ muốn ngăn cản các ngươi.

Thân Công Báo cưỡi Bạch Ngạch Hổ chạy về phía Tiệt Giáo.

Các ngươi ghét bỏ ta, vậy ta sẽ gia nhập Tiệt Giáo.

Chờ đó, lần Phong Thần này sẽ không như ý nguyện của các ngươi đâu.

Ngay trên đường Thân Công Báo đến Tiệt Giáo, một đạo độn quang chặn hắn lại. "Thân Công Báo, ta là La Ma của Trường Sinh Tiên Tông." La Ma nhìn người đầu lệch trước mắt, trong lòng không khỏi có chút phúc phỉ.

Đây chính là bố cục của Đạo Tôn tại Nhân tộc sao?

Nhìn qua thật sự là không ra làm sao cả. "Bái kiến La Ma tiền bối." Thân Công Báo vội vàng hành lễ. "Đạo Tôn bảo ta ban vật này cho ngươi.

Đồng thời nhắn với ngươi một câu, chỉ cần lần này ngươi có thể giúp Nhân tộc triệt để ngưng tụ khí vận, Đại Đạo có hi vọng." La Ma lấy ra năm quả trái cây, phân minh tỏa ra năm màu xanh, vàng, đỏ, đen, trắng.

Còn có một viên bảo châu. "Đây là quả của Hỗn Độn Ngũ Hành Tùng?" Thân Công Báo thất thanh kêu lên.

Thân Công Báo dù sao cũng là đệ tử Xiển Giáo, chút nhãn lực kiến thức này tự nhiên là có. "Không sai.

Năm quả này có thể giúp ngươi một lần vọt tới Thái Ất Kim Tiên viên mãn chi cảnh.

Còn viên Tĩnh Tâm Châu này, có thể giúp lúc nào cũng giữ được sự thanh tỉnh, tai thính mắt tinh, tâm ma bất xâm." La Ma ném năm quả trái cây và Tĩnh Tâm Châu cho Thân Công Báo.

Thân Công Báo vội vàng đón lấy, trịnh trọng nói: "Xin tiền bối nhắn lại với Đạo Tôn, Thân Công Báo tất nhiên sẽ không để ngài thất vọng." Thân Công Báo không ngờ, bản thân chỉ là một Kim Tiên nho nhỏ, cư nhiên có thể kinh động Đạo Tôn.

Hơn nữa chỉ cần có thể tương trợ Nhân tộc, Đại Đạo khả kỳ. "Được rồi, ngươi trực tiếp đi Triều Ca thành đi." Nói xong, La Ma rời khỏi nơi này.

Thân Công Báo cung kính hành lễ cho đến khi độn quang biến mất.

Sau đó hắn bắt đầu trầm tư.

Khương Tử Nha muốn bố cục Nhân tộc, vận mệnh triều Ân Thương mới là mấu chốt.

Chỉ cần khí vận Ân Thương không tan, vậy thì kế hoạch Phong Thần của Khương Tử Nha cuối cùng sẽ lạc không.

Xem ra chính mình phải nhập triều đình làm quan rồi...

La Ma sau khi hoàn thành nhiệm vụ liền trở lại Trường Sinh Thiên. "Đạo Tôn, nhiệm vụ ngài giao ta đã hoàn thành.

Chỉ có điều đệ tử thấy Thân Công Báo kia bình thường không có gì lạ, tịnh không giống người mang thiên mệnh.

Không biết vì sao Đạo Tôn lại đặt hậu thủ lên người kẻ này?" La Ma có chút nghi hoặc khó hiểu hỏi.

Lần Phong Thần Lượng Kiếp này Trường Sinh Tiên Tông bọn họ đã nghe nói.

Thánh Nhân không xuất, Trường Sinh Tiên Tông lần này cũng

không nhúng tay vào chuyện Lượng Kiếp.

Rõ ràng là Trường Sinh Tiên Tông bọn họ chịu thiệt thòi lớn.

Nếu không với gia đa thủ đoạn và linh bảo của Đạo Tôn, khu khu Lượng Kiếp, định nhiên cũng nằm trong lòng bàn tay. "Lần Lượng Kiếp này không tầm thường, đã không còn là cuộc tranh đấu về cảnh giới và linh bảo nữa.

Thân Công Báo nhìn như yếu nhược, nhưng đầu óc linh hoạt, là một trong những nhân vật mấu chốt của Lượng Kiếp.

Do xu thế Hồng Hoang thay đổi, thiên cơ bất hiển, có sự giúp đỡ của ta, hắn sẽ tận tâm tận lực giúp đỡ Nhân tộc." Lâm Trường Sinh cười nói.

Mối quan hệ phức tạp bên trong, hắn cũng không nói chi tiết.

Theo xu thế Phong Thần trước kia, Thân Công Báo cũng gia nhập Ân Thương, đối kháng Khương Tử Nha.

Nhưng do khi đó Trụ Vương đã bị Đát Kỷ mê hoặc, tàn bạo bất nhân, khí vận đã tận.

Thân Công Báo với một câu "Đạo hữu xin dừng bước", khiến vô số môn nhân Tiệt Giáo lên Phong Thần Bảng.

Hắn ngược lại càng giống nằm vùng do Xiển Giáo phái tới.

Nhưng kết quả cuối cùng vẫn giống như Đát Kỷ, bị vô tình đánh giết.

Thi thân bị Nguyên Thủy đem đi lấp mắt biển Bắc Hải.

Một tia chân linh lên Phong Thần Bảng, bị phong làm Phân Thủy Tướng Quân.

Nhưng mà hiện nay thiên cơ hỗn loạn, Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế cũng tịnh chưa bị Thái Thanh Lão Tử cầm tù tại Hỏa Vân Động.

Khí vận Nhân tộc đỉnh thịnh, phong trào tu đạo thịnh hành.

Chương 210

Cũng chính vì khí vận Nhân tộc xương thịnh, mới khiến dục vọng nội tâm của một bộ phận Nhân tộc trở nên cuồng vọng tự đại.

Trong đó cầm đầu tự nhiên là Trụ Vương Đế Tân.

Đây mới là mầm họa của Nhân tộc lần này.

Mà lần Lượng Kiếp này, chính là muốn để Nhân tộc một lần nữa nhận thức lại bản thân.

Từ đó khiến khí vận càng thêm ngưng tụ, trùng phá chất cốc hiện tại.

La Ma gật đầu, năng lực tính toán bố cục của Đạo Tôn là rõ như ban ngày.

Hắn tịnh không phải hoài nghi Đạo Tôn, mà là cảm thấy người như Thân Công Báo quá mức không bắt mắt mà thôi.

Sau khi La Ma đi, Lâm Trường Sinh lấy ra một kiện linh bảo tiếp tục tu phục.

Chính là Khai Thiên Thần Phủ.

Giờ phút này Khai Thiên Thần Phủ đã hoàn toàn dung hợp làm một thể.

Nhưng cấm chế ẩn chứa bên trong tu phục lại cực kỳ khó khăn.

Dù sao cũng là Hỗn Độn Chí Bảo, cấm chế phức tạp hơn Tiên Thiên Chí Bảo vô số lần.

Đặc biệt là muốn dung hợp lại những cấm chế bị đứt đoạn của ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, chỉ riêng điểm này thôi đã là một quá trình cực kỳ hao tổn thời gian.

Thoáng chốc, vài năm thời gian trôi qua.

Phong Thần Lượng Kiếp cũng theo Tam Giáo và các phương thế lực nhập cuộc mà chậm rãi triển khai.

Đệ tử lấy Thân Công Báo và Tiệt Giáo cầm đầu ủng hộ Ân Thương.

Mà Xiển Giáo, Nhân Giáo, Tây Phương Giáo lấy Khương Tử Nha cầm đầu thì có chút thốn bộ nan hành.

Đế Tân tuy có lòng muốn đẩy ngã tượng thần Nữ Oa, nhưng dù sao cũng chưa làm ra hành động thực tế.

Cộng thêm hắn cũng tịnh chưa làm ra hành vi dâm loạn, cho nên Nữ Oa cũng tịnh không sử dụng Chiêu Yêu Phiên.

Điều này dẫn đến Hiên Viên Phần Tam Yêu tịnh không họa loạn triều vận Ân Thương.

Bất quá xu thế Hồng Hoang đã thay đổi, hết thảy thủ đoạn tính kế đều đã trở nên phi thường quy.

Thái Thanh Lão Tử mệnh Huyền Đô ra tay từ Thủ Dương Sơn, khu sử Thiên Niên Hồ Ly Tinh mị hoặc Trụ Vương.

May mắn Thân Công Báo sớm nhập triều, lại có quả Ngũ Hành Tùng do Lâm Trường Sinh ban cho, tu vi tăng lên tới Thái Ất Kim Tiên viên mãn, nên đã hiến Tĩnh Tâm Châu cho Trụ Vương Đế Tân.

Đế Tân vì vậy tịnh không bị mị hoặc, tuy rằng sủng hạnh Đát Kỷ nhưng cũng sẽ không loạn thần trí.

Nước cờ này khiến bọn Khương Tử Nha rất bị động.

Nguyên bản bọn họ định ra tay từ Trụ Vương, để Nhân Hoàng tự mình làm băng hoại khí vận.

Như thế này, chỉ có thể kết hợp trong ngoài.

Mua chuộc một bộ phận quan viên Ân Thương, khuyên bảo Trụ Vương đẩy ngã tượng Nữ Oa, cải kiến tượng Đạo Tôn.

Thiên hạ Nhân tộc ngày đêm tế bái, trợ khí vận Nhân tộc càng lên một tầng lầu.

Đồng thời, âm thầm ủng hộ Tây Kỳ Tây Bá Hầu Cơ Xương, tùy thời chuẩn bị phản Thương.

Hơn nữa đại bộ phận Nhân tộc tín ngưỡng Nhân Giáo đều đã gia nhập Tây Kỳ.

Điều kiện chính là Cơ Xương lật đổ Ân Thương, lập Nhân Giáo làm quốc giáo.

Tất cả Nhân tộc phải tín ngưỡng Nhân Giáo.

Mấy phương hỗ trợ đánh cờ, bắt đầu lục tục lên bảng.

Bất quá nhất thời vẫn chưa thể kết thúc được.

Tam Giáo Thánh Nhân điên cuồng bố cục sau lưng, mà Trường Sinh Thiên lại hào vô động tĩnh.

Cho đến một ngày này.

Một luồng khí tức cường đại tịch quyển toàn bộ Trường Sinh Thiên. "Đây là Trường Sinh Tiên Tông lại có người muốn tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi?" "Không ngờ ta một Đại La Kim Tiên, đời này có thể sống sờ sờ nhìn thấy ba cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Đúng vậy, đệ tử Trường Sinh Tiên Tông độ kiếp căn bản không cần nhìn, tỉnh lại chính là độ kiếp thành công, ai bảo bọn họ có Tiên Thiên Chí Bảo, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo chứ." Cỗ khí tức cường hãn này đến nhanh, đi cũng nhanh. "Không ngờ Ngộ Đạo cũng rốt cuộc đi ra con đường này." Lâm Trường Sinh mở hai mắt, hài lòng nói.

Ngộ Đạo Trà Thụ không nằm trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, nhưng nghe đồn là Hỗn Độn Linh Căn.

Có căn nguyên ngộ tính này đảo cũng bình thường.

Ngộ Đạo bay ra khỏi Trường Sinh Thiên, rời Hồng Hoang, đứng giữa Hỗn Độn.

Lôi kiếp cảm nhận được khí tức của nàng, bắt đầu điên cuồng ngưng tụ.

Bất quá có Tiên Thiên Chí Bảo bàng thân, lôi kiếp tuy hung ngoan nhưng y nguyên không cách nào làm gì được Ngộ Đạo.

Không biết qua bao lâu, khi lôi kiếp cuối cùng biến mất, khí tức trên người Ngộ Đạo dĩ nhiên viên mãn.

Lại là một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ có điều còn chưa đợi Ngộ Đạo trở về Hồng Hoang, bỗng nhiên cảm giác có một luồng ánh mắt khiến nàng cực kỳ không thoải mái.

Nàng nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn, tựa hồ có một đôi mắt đang nhìn mình.

Nhưng nhìn kỹ lại, lại chỉ có một mảnh hỗn độn xám xịt.

Ngộ Đạo trầm tư giây lát, trở về Trường Sinh Thiên. "Đại sư tỷ, chúc mừng người, rốt cuộc chứng đạo Hỗn Nguyên rồi." "Đúng vậy, Đại sư tỷ, lần này đúng là vạn kiếp bất ma, bất tử bất diệt rồi." Các đệ tử Trường Sinh Tiên Tông nhao nhao chúc mừng Ngộ Đạo thành công độ qua lôi kiếp. "Các ngươi chỉ cần hảo hảo tu luyện, cũng có thể đi đến bước này." Ngộ Đạo cười nói.

Chờ đám đệ tử này tản đi, nàng mới vội vã tìm đến Đạo Tôn.

Trường Sinh Thiên. "Ngộ Đạo, ngươi cũng rốt cuộc đi ra một

bước này." Đạo Tôn Lâm Trường Sinh nhìn đại đệ tử trước mắt mỉm cười nói.

Phục Hy Phó Tông Chủ, Nữ Oa Phó Tông Chủ, bao gồm cả Thông Thiên Phó Tông Chủ đều tề tụ tại đây.

Vậy là Trường Sinh Tiên Tông đã có ba vị cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nữ Oa và Thông Thiên tuy rằng hâm mộ, nhưng bọn họ cũng biết mình còn nhân quả tại thân, đợi sau Phong Thần Lượng Kiếp, bọn họ liền có thể triệt để thoát khỏi Thiên Đạo. "Nếu không có Đạo Tôn, Ngộ Đạo hiện tại e rằng cũng chỉ luân vi một gốc linh căn của sinh linh khác mà thôi." Ngộ Đạo cung kính nói.

Mãi cho đến hiện tại thành tựu cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nàng mới biết Đạo Tôn rốt cuộc khủng bố đến mức nào.

Tức sử cùng cảnh giới, ở trước mặt ngài, Đạo Tôn phảng phất như Đại Đạo hóa thân, vô số đạo vận Đại Đạo ngưng tụ quanh thân ngài.

So với việc bọn họ cảm ngộ một loại Đại Đạo, Đạo Tôn chí ít cũng nắm giữ hàng trăm loại.

Hơn nữa những Đại Đạo này tương hỗ dung hợp cùng một chỗ, cư nhiên không có chút xung đột nào.

Đây chẳng lẽ chính là Hồng Mông Chi Đạo của Đạo Tôn sao?

Quả nhiên đáng sợ.

Đạo Tôn một khi ra tay, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, dễ như trở bàn tay là có thể diệt sát cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như nàng. "Ngộ Đạo, ngươi còn có chuyện gì?" Lâm Trường Sinh thích thời mở miệng, cắt ngang sự kinh ngạc của Ngộ Đạo. "Đạo Tôn.

Ta tại lúc tấn cấp, tựa hồ cảm nhận được trong Hỗn Độn có một ánh mắt chăm chú nhìn.

Ánh mắt này khiến ta phi thường không thoải mái.

Nhưng rất nhanh lại biến mất không thấy." Ngộ Đạo ngưng trọng nói.

Nàng đường đường là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tuyệt đối sẽ không cảm tri sai lầm. "Lúc ta tấn cấp, hình như tịnh không cảm giác được bất kỳ dị dạng nào.

Chẳng lẽ nói, trong Hỗn Độn còn có sinh linh khác?" Phục Hy chấn kinh nói. "Có thể sinh tồn trong Hỗn Độn, chí ít đều là sinh linh từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trở lên.

Nếu thật sự có loại cường giả này, sợ là đã sớm phát hiện Hồng Hoang chúng ta rồi chứ?" Nữ Oa nghi hoặc nói.

Lâm Trường Sinh thu hết biểu tình của mấy người vào đáy mắt.

Đối với cảm giác của Ngộ Đạo, bọn họ sẽ không hoài nghi.

Cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhất cử nhất động đều ám hợp Đại Đạo, lại há có thể xuất hiện cảm giác sai lầm kiểu ảo giác.

Nhưng bọn họ trải qua mấy cái lượng kiếp ở Hồng Hoang, đều chưa từng nghĩ tới trong Hỗn Độn sẽ có sinh linh tồn tại.

Điều này giống như trước khi Lâm Trường Sinh xuyên việt vậy, có người cho rằng người ngoài hành tinh tồn tại, cũng có người cho rằng không có sinh mệnh ngoài hành tinh.

Mỗi bên một ý kiến.

Tất cả đều do hạn chế của trình độ khoa học kỹ thuật.

Phỏng đoán có lý có cứ đến đâu, không có chứng cứ thì vẫn chỉ là

không tưởng.

Nhưng Hồng Hoang hiện nay lại có chỗ bất đồng.

Chỉ cần đạt tới cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên liền có thể sướng du trong Hỗn Độn.

Hơn nữa Lâm Trường Sinh trước giờ đều cho rằng trong Hỗn Độn có sinh linh tồn tại. "Hỗn Độn vô biên vô tế, hạo hãn vô ngân.

Chương 211

Cho dù là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như ta, cả đời đều bay trong Hỗn Độn, sợ là cũng rất khó tìm được biên giới của Hỗn Độn.

Cho nên có sinh linh tồn tại, thực là chuyện bình thường." Lâm Trường Sinh nói. "Thế nhưng Tông Chủ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần là ba ngàn Đại Đạo Ma Thần.

Lúc trước Bàn Cổ Đại Thần một búa chém tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Tàn hồn ma khu của bọn chúng cũng đã nhập Hồng Hoang, bị Thiên Đạo trấn áp thanh toán.

Đáng lẽ không còn Hỗn Độn Ma Thần tồn tại nữa chứ?" Thông Thiên đưa ra nghi vấn của mình. "Lời này không giả.

Nhưng ngươi phải biết ba ngàn Đại Đạo lại có thể diễn sinh ra vô số tiểu đạo.

Những tiểu đạo này nếu tu luyện viên mãn y nguyên có thể thành tựu Đại Đạo.

Huống hồ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần từ đâu mà đến?

Là Hỗn Độn dựng dục, hay là Đại Đạo dựng dục?

Nếu coi cả Hỗn Độn là Hồng Hoang, Đại Đạo cũng giống như Thiên Đạo, ngươi còn sẽ cho rằng chỉ có ba ngàn Ma Thần sao?" Lâm Trường Sinh hỏi ngược lại.

Lần này đám người Thông Thiên á khẩu không trả lời được.

Nếu thật sự như Tông Chủ nói, trong Hỗn Độn xác thực có sinh

linh khác tồn tại.

Nhưng trải qua mấy cái lượng kiếp, bọn họ đều chưa từng cảm nhận được khí tức khác.

Tuy rằng đã bắt đầu tin tưởng, nhưng trong lòng vẫn có sự chấn kinh rất lớn. "Thảng hoặc đúng như Tông Chủ nói, chẳng lẽ là vì Hồng Hoang đản sinh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả, lúc này mới đưa tới sự chú ý của sinh linh khác trong Hỗn Độn?" Phục Hy hỏi. "Khả năng này rất lớn.

Độ kiếp trong Hỗn Độn đã là câu thông chi lực Đại Đạo.

Đại Đạo thường xuyên giáng lâm Hồng Hoang, có khả năng là đã đánh vỡ một số hạn chế nào đó, hoặc nói là khiến sinh linh khác chú ý, nên mới chăm chú nhìn về phía Hồng Hoang." Lâm Trường Sinh gật đầu nói.

Còn một khả năng nữa hắn tịnh không nói ra.

Đó chính là Ngộ Đạo!

Ngộ Đạo là Ngộ Đạo Trà Thụ hóa thành, nguyên bản sinh trưởng trong Hỗn Độn.

Nếu nói Hỗn Độn Trà Thụ khi đó đã thuộc về một Hỗn Độn Ma Thần nào đó thì sao?

Đương nhiên, đây cũng chỉ là phỏng đoán của Lâm Trường Sinh.

Nếu thật sự là như vậy, hắn thân là Tông Chủ cũng sẽ không để Ngộ Đạo đặt mình vào trong nguy hiểm. "Nếu là như vậy, đối với Hồng Hoang chúng ta cũng không biết là tốt hay xấu." Nữ Oa có chút lo lắng nói. "Chư vị, bất luận có phải thật sự gây sự chú ý của Hỗn Độn Ma Thần hay không, chúng ta cần có ý thức về nguy cơ.

Cho dù không có Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Hoang chung quy cũng

không cách nào dung nạp quá nhiều cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." Lâm Trường Sinh kỳ thực đã sớm có dự định tiến vào Hỗn Độn.

Nhưng hiện nay Phong Thần Lượng Kiếp mở ra, Nhân Đạo còn chưa khai tịch, Trường Sinh Thiên còn chưa đi vào chính quỹ, hắn định nhiên không thể cứ thế mà đi.

Đợi sau khi mọi sự ở Hồng Hoang giải quyết xong xuôi, hắn tự nhiên sẽ đi du lịch Hỗn Độn một phen.

Mọi người nghe vậy nhao nhao gật đầu. "Thông Thiên, lần Phong Thần Lượng Kiếp này, sẽ là đệ tử Tiệt Giáo của ngươi lên bảng nhiều nhất.

Ngươi có dự định gì không?" Lâm Trường Sinh nhìn về phía Thông Thiên hỏi.

Tiệt Giáo sau Phong Thần Lượng Kiếp tử thương hầu như không còn.

Tin rằng bản thân hắn hiện nay cũng đã nhìn thấy kết cục của Tiệt Giáo. "Tiệt Giáo vốn không thể trấn áp khí vận.

Ta chỉ hy vọng lần Phong Thần này, đám đệ tử Triệu Công Minh có thể tiến vào Trường Sinh Thiên.

Như vậy cũng coi như kế tục một mối cơ duyên." Thông Thiên nói thật.

Sau khi tiến vào Trường Sinh Thiên tu luyện, hắn đã biết được nhiều thiên cơ hơn, cho nên đối với chuyện đệ tử Tiệt Giáo lên bảng đã bình thản hơn nhiều. "Ngươi nghĩ được như vậy là tốt.

Được rồi, các ngươi lui ra đi.

Ta còn muốn tiếp tục tu phục Khai Thiên Thần Phủ.

Cũng có thể sẽ có chuyện ngoài ý muốn phát sinh." Lâm Trường Sinh nói.

Phục Hy cùng những người khác gật đầu.

Ngay lúc này, Thông Thiên ở một bên bỗng nhiên nhíu mày, sau đó trở nên bạo nộ. "Hay cho Thái Thanh đạo huynh!

Cánh nhiên nhục nhã đệ tử của ta như thế!" Lâm Trường Sinh thấy thế, bắt đầu bấm đốt thôi toán.

Nguyên lai là chuyện liên quan đến Phong Thần.

Thông Thiên đã ban Tru Tiên Tứ Kiếm cho Đa Bảo, Đa Bảo bày xuống Tru Tiên Kiếm Trận vây khốn đệ tử Xiển Giáo bên trong.

Thái Thanh Lão Tử cư nhiên Nhất Khí Hóa Tam Thanh, ba phân thân chạy tới nhân gian, giúp Xiển Giáo đào thoát sát kiếp lần này.

Tuy rằng đám Đa Bảo tịnh không bị thương, nhưng đường đường là một Thánh Nhân cư nhiên không màng quy tắc, ra tay với vãn bối của mình, khiến Thông Thiên lập tức đại nộ. "Các ngươi muốn chiến thì ra vực ngoại hư không.

Hồng Hoang không chịu nổi các ngươi đánh nhau đâu." Lâm Trường Sinh dặn dò một câu.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung. "Đa tạ đạo huynh ra tay vào thời khắc mấu chốt.

Nếu không đám đệ tử kia của ta nguy hiểm rồi." Đều nói Thông Thiên bao che khuyết điểm nhất (hộ đoản), Nguyên Thủy kỳ thực cũng thập phần hộ đoản.

Sau khi thấy đệ tử bị Tru Tiên Kiếm Trận do Đa Bảo bày ra vây khốn, cũng vội chạy tới Thủ Dương Sơn thỉnh cầu Thái Thanh ra tay.

Dù sao dưới tình huống Thánh Nhân không thể ra tay, chỉ có dựa

vào Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Thái Thanh mới có thể giúp bọn họ hóa giải nguy cơ lần này.

Thái Thanh Lão Tử lúc này cùng Nguyên Thủy là cùng một chiến tuyến, đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Lúc này mới ra tay giúp đệ tử Xiển Giáo hóa giải nguy cơ. "Ngươi và ta giai vi nhất thể (vốn là một thể), ra tay giúp ngươi cũng là đang giúp ta.

Nhưng ta lần này ra tay sợ là đã phá vỡ quy tắc, Thông Thiên rất có khả năng vì chuyện này mà không vui." Thái Thanh nói. "Hừ!

Thông Thiên luôn miệng nói Tam Thanh nhất thể, nhưng đối với đám đệ tử kia thì thật sự hào vô bảo lưu.

Cư nhiên ngay cả Tru Tiên Kiếm Trận cũng ban xuống.

Hắn nếu thật sự coi trọng Tam Thanh nhất thể, vậy vì sao không trực tiếp để Tiệt Giáo lên bảng?

Ta thấy hắn cũng chẳng qua chỉ là huynh đệ ngoài mặt mà thôi." Nguyên Thủy phi thường bất hỉ nói.

Việc Thông Thiên cự tuyệt trở thành đệ tử Đạo Tổ, gia nhập Trường Sinh Tiên Tông đã là phản bội bọn họ.

Càng không màng sự cao ngạo của Tam Thanh, thu nhận toàn một đám thấp sinh noãn hóa, thật sự là làm mất mặt Tam Thanh bọn họ.

Hơn nữa do những Tiên Thiên Chí Bảo vốn thuộc về bọn họ cũng bị Trường Sinh Đạo Tôn thu đi, bọn họ không có cách nào ban cho đệ tử những chí bảo cường đại hơn, lúc này mới rơi vào hạ phong. "Thái Thanh, Nguyên Thủy!

Ta cần các ngươi một lời giải thích!" Ngay lúc này, một giọng nói vang lên tại Thủ Dương Sơn.

Thái Thanh và Nguyên Thủy nhìn nhau, nhao nhao rời khỏi Bát Cảnh Cung.

Khi xuất hiện lại đã ở vực ngoại hư không. "Thông Thiên, ngươi phát điên cái gì?

Chúng ta phải cho ngươi giải thích cái gì?" Nguyên Thủy tiên phát chế nhân hỏi. "Phong Thần Lượng Kiếp, Thánh Nhân không xuất, toàn dựa vào cơ duyên của đệ tử.

Thái Thanh ngươi dùng thần thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh nhúng tay vào cuộc chiến giữa các đệ tử, là vì cớ gì?" Thông Thiên lạnh lùng nói. "Thông Thiên, đây chính là cái gọi là Tam Thanh nhất thể của ngươi sao?

Cư nhiên dám chất vấn Thái Thanh đạo huynh như thế.

Ta thả hỏi ngươi, vì sao lại ban Tru Tiên Kiếm Trận cho Đa Bảo?

Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo đủ để xoay chuyển toàn bộ chiến cục.

Đệ tử của ta và Thái Thanh đạo huynh, ai có chí bảo như thế?" Nguyên Thủy nộ xích một tiếng.

Nếu bọn họ còn có Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân các loại Tiên Thiên Chí Bảo, Thái Thanh đạo huynh hà tất phải ra tay. "Là các ngươi cứ một mực muốn đối đầu với Đạo Tôn.

Đây là nhân quả liên hệ, không trách được người khác." Thông Thiên nói. "Thông Thiên, ngươi có ý gì?

Chẳng lẽ là vì đến để quát tháo ta sao?" Thái Thanh lúc này sắc mặt cũng cực độ khó coi.

Chương 212

"Nếu các ngươi đã ra tay, vậy nhân quả của đám đệ tử Xiển Giáo kia cứ để các ngươi gánh chịu đi." Thông Thiên dứt lời, Thanh Bình Kiếm xuất hiện trong tay. "Tốt tốt tốt.

Đây chính là cái gọi là Tam Thanh nhất thể của ngươi.

Đã như vậy, Nguyên Thủy, chúng ta cũng không cần lưu thủ." Thái Thanh quát lạnh một tiếng.

Hai người nhao nhao tế xuất linh bảo, oanh hướng về phía Thông Thiên.

Ba người đều là Thiên Đạo Thánh Nhân, tức sử rời xa Hồng Hoang nhưng dư ba chiến đấu y nguyên ẩn chứa lực hủy diệt khủng bố.

Nhất chiêu nhất thức đã không còn cục hạn ở thần thông công kích đơn giản mà ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo Pháp Tắc.

Bất quá cho dù Thái Thanh và Nguyên Thủy liên thủ đấu với Thông Thiên, lại y nguyên không chiếm được bất kỳ tiện nghi nào.

Ngược lại hai người bị Thông Thiên một mình áp chế mà đánh.

Nhiều năm như vậy trôi qua, Thái Thanh Lão Tử chẳng qua chỉ miễn cưỡng tiến vào Thiên Đạo Thánh Nhân Nhị Trọng.

Nhược điểm của Vô Vi Chi Đạo đã bại lộ.

Không có khí vận nồng đậm của Nhân Giáo chi xanh, tu vi hắn tăng lên cực kỳ khó khăn.

Vốn phải là tồn tại mạnh nhất trong Lục Thánh, giờ phút này lại đã đội sổ.

Nguyên Thủy mạnh hơn một chút, tu vi đã đạt tới cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân Tam Trọng.

Thiên Đạo Thánh Nhân một trọng cảnh giới một trọng thiên (một tầng trời).

Tức sử cùng Nguyên Thủy cộng đồng tác chiến, Thái Thanh Lão Tử y nguyên cảm nhận được sự chênh lệch cực lớn giữa mình và Nguyên Thủy.

Điều này khiến kẻ cao ngạo như hắn, trong nội tâm bắt đầu hoài nghi chính mình.

Chẳng lẽ Vô Vi Chi Đạo của ta sai rồi sao?

Vô vi, vô vi nhi vô bất vi, không tranh không đấu, thuận ứng quy luật tự nhiên.

Đạo này của hắn phi thường thích hợp Thiên Đạo vận chuyển.

So với để Hồng Quân hợp đạo, còn không bằng để Thái Thanh Lão Tử hợp đạo.

Nhưng hiện nay vì sự xuyên việt của Lâm Trường Sinh, toàn bộ Hồng Hoang đều đã phát sinh thay đổi.

Nhất là Nhân Giáo đã suy bại đến cảnh địa như thế này, hắn vẫn phụng thừa Vô Vi Chi Đạo, muốn tiến thêm một bước xác thực phi thường khó khăn.

Bất quá đây là đạo của hắn, là đạo giúp hắn tu luyện đến Thiên Đạo Thánh Nhân, tịnh sẽ không vì vậy mà dao động.

Chỉ có điều là một loại cảm thán trong nội tâm mà thôi.

Không chỉ Thái Thanh Lão Tử, còn có Nguyên Thủy cũng càng đánh càng kinh hãi.

Vốn tưởng rằng cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân Tam Trọng của

hắn, cho dù không bằng Thông Thiên nhưng cũng chênh lệch không bao nhiêu.

Vạn vạn không ngờ tới, một mình Thông Thiên đã áp chế hai Thiên Đạo Thánh Nhân bọn họ.

Hơn nữa nhìn bộ dáng của hắn, tựa hồ còn lưu lại dư lực.

Thiên Đạo Thánh Nhân Tứ Trọng?

Hay là Thiên Đạo Thánh Nhân Ngũ Trọng?

Chẳng lẽ đây chính là mị lực của việc gia nhập Trường Sinh Tiên Tông? "Hai vị đạo huynh, đây chính là sự cao ngạo của các ngươi sao?

Không có thực lực, cái gọi là cao ngạo cũng chẳng qua chỉ như thế.

Lần sau các ngươi nếu còn hồ loạn ra tay, đừng trách ta không niệm tình huynh đệ." Thông Thiên lạnh lùng nói.

Sau đó trên Thanh Bình Kiếm ngưng tụ vô lượng kiếm khí.

Đạo vận của Kiếm Chi Đại Đạo không ngừng gia trì.

Vực ngoại tinh không đều bị một kiếm này chiếu sáng.

Sau đó Thông Thiên chém xuống một kiếm.

Vực ngoại hư không dưới đạo kiếm khí này không gian phá toái, như thể bị xé rách một cái miệng khổng lồ.

Làm xong tất cả, Thông Thiên rời khỏi nơi này.

Chỉ còn lại Thái Thanh Lão Tử và Nguyên Thủy vẻ mặt âm trầm nhìn một kiếm này.

Nếu một kiếm này chém lên người bọn họ, tuyệt đối sẽ khiến đạo nhục thân này tro bụi yên diệt.

Tuy rằng Nguyên Thần ký thác Thiên Đạo có thể tái độ phục sinh, nhưng đối với bản nguyên Thánh Nhân của bọn họ sẽ có tổn hại cực lớn.

Giống như Thái Thanh loại này rất có khả năng ngã xuống cảnh giới. "Hừ, uy phong thật lớn." Nguyên Thủy cuối cùng chỉ có thể vô năng cuồng nộ, hừ lạnh một tiếng.

Đợi trở về Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy càng nghĩ càng phẫn nộ.

Sự cao ngạo của hắn xác thực bị một kiếm của Thông Thiên làm cho vỡ nát.

Trong lòng táo bạo, hắn nhịn không được bắt đầu quan chú Phong Thần Lượng Kiếp.

Chỉ cần đệ tử của hắn có thể chiếm cứ ưu thế trong lần Phong Thần Lượng Kiếp này, sư tôn như hắn y nguyên có thể tìm lại sự cao ngạo thuộc về chính mình.

Nhiên nhi vừa nhìn, lập tức khiến hắn càng thêm hỏa mạo tam trượng (nổi trận lôi đình). "Hỗn đản!

Hay cho ngươi Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Đây chính là cái gọi là đồng môn sư huynh đệ sao?

Các ngươi đây là trộm cả nhà ta rồi!" Hồng Hoang đại địa, trong quân doanh Tây Kỳ.

Lúc này sĩ khí quân đội Tây Kỳ có chút đê mê.

Bởi vì trận chiến trước đó, bọn họ đại bại mà về.

Ngay cả đồng môn sư huynh do quân sư Khương Tử Nha mời đến cũng thất bại.

Khương Tử Nha biết hiện nay không thích hợp tái chiến, chỉ có thể cho đại quân lui về phía sau, bắt đầu dưỡng tinh súc duệ.

Mà ở trong một cái trướng bồng, đã được bố trí từng tầng cấm chế.

Đang có bốn đạo nhân ngồi đối diện nhau.

Trên mặt bọn họ đều mang vẻ ngưng trọng.

Chính là bốn vị lừng lẫy đại danh trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển Giáo.

Phân biệt là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Chân Nhân và Cụ Lưu Tôn. "Đều không nói phải không, vậy để ngã nói trước." "Lần này nếu không phải Thái Thanh sư bá ra tay, ngã tưởng chúng ta đều đã bị đưa vào Phong Thần Bảng rồi." "Nếu là có thể bảo lưu một tia bản nguyên tiến vào Trường Sinh Thiên thì còn tốt." "Chỉ sợ đến lúc đó bị vô tình đánh giết, một tia chân linh nhập vào Phong Thần Bảng." "Vĩnh sinh vĩnh thế chịu cấm cố không nói, còn phải chịu sự sai khiến của Hạo Thiên, tên đồng tử giữ cửa kia." "Há chẳng phải là nghẹn khuất sao?" Phổ Hiền Chân Nhân dẫn đầu nói.

Đa Bảo bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Kim Tiên bọn họ đều ở trong trận.

Tru Tiên Kiếm Trận không hổ là đệ nhất sát trận của Hồng Hoang.

Cho dù Thập Nhị Kim Tiên bọn họ thủ đoạn ra hết, các loại thần thông pháp bảo không ngừng oanh kích bốn cửa kiếm trận, đều không có kết quả.

Khi đó bọn họ đã cảm nhận được thế nào là tuyệt vọng ở cự ly gần.

Nếu không phải thời khắc mấu chốt Thái Thanh sư bá ra tay, bọn họ khả năng đã lên bảng rồi.

Chính như Phổ Hiền nói, đi Trường Sinh Thiên còn tốt, cũng coi

như là một cọc cơ duyên.

Tuy rằng phải hóa thành bản nguyên, tốn thời gian một lần nữa tu luyện, nhưng dù sao vẫn có thể theo đuổi Đại Đạo.

Nếu nhập vào Thiên Bảng của Thiên Đình, bị cấm cố chân linh, tu vi căn bản vô pháp tiến thêm.

Còn phải chịu Hạo Thiên, tên đồng tử kia sai khiến.

Đối với Thập Nhị Kim Tiên mà nói xác thực là cái nhục nhã tày trời.

Dù sao phong cách của Xiển Giáo chính là ai nấy đều cao ngạo.

Hơn nữa không chỉ là lên Thiên Bảng.

Không khéo còn sẽ lên Nhân Bảng.

Khi đó sẽ tán đi toàn bộ ký ức, luân hồi đến Nhân tộc.

Tuy rằng Tiên Thiên Nhân tộc không tệ.

Nhưng hiện tại sinh da đều là Hậu Thiên Nhân tộc.

Bất quá chỉ có tính mệnh mấy chục năm.

Đối với loại Đại La Thần Tiên có tính mệnh du cửu như bọn họ mà nói, căn bản khó có thể tiếp thu.

Cho nên bốn người này mới có thể tụ tập cùng một chỗ. "Haizz." "Sư tôn cũng là hồ đồ." "Sao có thể đáp ứng Đạo Tổ cho Xiển Giáo chúng ta nhập bảng đây?" "Tiệt Giáo đám người thấp sinh noãn hóa kia sau lưng có Trường Sinh Tiên Tông." "Cho dù Trường Sinh Thiên không xuất thế, chúng ta cũng không cách nào chống lại Tru Tiên Kiếm Trận a." Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn thở dài một hơi nói. "Hiện nay Xiển Giáo chúng ta đã lục tục có đệ tử lên bảng." "Cứ tiếp tục như vậy, chúng ta cũng sắp rồi." Từ Hàng Chân Nhân lắc đầu nói. "Chư vị sư đệ, kỳ thực còn có một biện pháp." Cụ Lưu Tôn bỗng

nhiên mở miệng nói. "Sư huynh, còn có biện pháp gì có thể tránh cho lần này lên bảng?" Cụ Lưu Tôn vừa mở miệng, ba người còn lại vội vàng nhìn về phía hắn. "Nhập Tây Phương Giáo!" Cụ Lưu Tôn nhìn ánh mắt ba người, chậm rãi nói.

Chương 213

Không khí bỗng nhiên trầm mặc một lát.

Lần này lượng kiếp, Tây Phương Giáo cũng tham dự trong đó.

Nhưng không có đệ tử nhập kiếp.

Bởi vì Tây Phương còn tàn lưu nhân quả dĩ vãng, cho nên lần này Phong Thần Lượng Kiếp cũng không liên lụy Tây Phương Giáo vào trong đó.

Cộng thêm Tây Phương Nhị Thánh thiếu nợ Thiên Đạo nhiều công đức như vậy, nhập Tây Phương Giáo có thể tráng đại khí vận Tây Phương.

Xác thực cũng là một biện pháp tránh né lượng kiếp. "Sư huynh nói, xác thực là một biện pháp." "Nhưng Tây Phương Nhị Thánh kia xưa nay thanh danh không tốt lắm a." Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn có chút hàm súc nói.

Đâu chỉ là không tốt lắm.

Động một chút là tìm Đạo Tổ khóc lóc kể lể bán thảm, thực sự là làm cho người ta có chút khó có thể tiếp thu. "Lời ấy không giả." "Nhưng hai người này làm tất cả những điều đó đều là vì có thể chấn hưng Tây Phương." "Hơn nữa nghe nói bọn họ đối với đệ tử Tây Phương Giáo cũng là không tiếc dư lực bồi dưỡng." "Coi như là hai vị sư tôn tốt rồi." Phổ Hiền Chân Nhân nói theo.

Hắn vừa nói ra lời này, bốn người đều gật đầu.

Khả năng chính là bởi vì Tây Phương khổ hàn, đệ tử rất thưa thớt.

Cho nên Nhị Thánh mới có thể không tiếc dư lực bồi dưỡng.

Tuy rằng Linh Bảo thiếu một chút, nhưng giảng đạo thì một chút cũng không thiếu.

Trong lòng bốn người đều có chút ý động. "Nhưng chúng ta dù sao cũng là đệ tử Xiển Giáo." "Tự ý thay đổi giáo phái, sư tôn khẳng định sẽ ghi hận chúng ta." "Quảng Thành Tử sư huynh bọn họ cũng định nhiên là sẽ coi chúng ta như cừu nhân." "Hơn nữa, Tây Phương Nhị Thánh cũng không nhất định sẽ mạo hiểm đắc tội sư tôn cùng sư bá để thu lưu chúng ta." Từ Hàng đạo nhân khó xử nói.

Cái này, bốn người toàn bộ trầm mặc.

Nhập kiếp, không nhất định đánh thắng được Tiệt Giáo.

Gia nhập Tây Phương Giáo, còn không nhất định sẽ có kết cục tốt.

Thực sự là quá khó khăn.

Ngay tại lúc bốn người khó xử.

Bỗng nhiên một đạo thân ảnh xuất hiện ở giữa bốn người. "Ai?" Bốn người toàn bộ đại kinh thất sắc đứng lên.

Rõ ràng bọn họ đã bố trí tốt cấm chế.

Làm sao còn có thể bị người ta lặng yên không một tiếng động xông vào.

Chuyện bọn họ vừa mới nghị luận chính là đại sự phản giáo.

Nếu để lộ ra ngoài, không cần đám đệ tử Tiệt Giáo kia động thủ, Nguyên Thủy sư tôn sẽ diệt bọn họ trước. "Bốn vị không cần khẩn trương." "Là ngã." "Đây là thiện thi của ngã." Tiếp Dẫn cười nói. "Ra mắt Tiếp Dẫn Thánh Nhân." Nguyên lai là Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Bốn người vội vàng hành lễ. "Bốn vị, lời các ngươi vừa rồi ngã đã biết được." "Ngã hiện tại liền có thể nói thẳng với các ngươi, nếu các ngươi một lòng gia nhập Tây Phương Giáo." "Ngã cùng Chuẩn Đề sư

đệ tuyệt đối hoan nghênh." "Chỉ cần các ngươi nhập Tây Phương Giáo chúng ta, một lòng cầu đạo." "Quá vãng với Xiển Giáo đều sẽ trảm đoạn." "Về phần Nguyên Thủy sư huynh nơi đó, cho dù trút giận lên người sư huynh đệ chúng ta, chúng ta cũng sẽ bảo toàn các ngươi." Tiếp Dẫn cười nói. "Tiếp Dẫn Thánh Nhân lời này là thật?" Cụ Lưu Tôn bốn người vẻ mặt kinh hỉ nhìn hắn. "Tự nhiên là thật." "Hơn nữa sau lần lượng kiếp này, Tây Phương Giáo chúng ta sẽ thoát ly Huyền Môn." "Cụ thể sau này các ngươi tự nhiên sẽ biết được." Tiếp Dẫn nói. "Tốt." "Đã như vậy, Tiếp Dẫn Thánh Nhân thả chờ bốn người chúng ta chuẩn bị một phen." "Đến lúc đó đầu nhập môn hạ Tiếp Dẫn Thánh Nhân, hy vọng có thể tiếp tục chỉ điểm ngã đẳng tu hành." Phổ Hiền bốn người trịnh trọng nói. "Lý đương như thế." Nói xong, cỗ thiện thi này của Tiếp Dẫn cũng biến mất tại chỗ. "Chư vị sư đệ, đã Tiếp Dẫn Thánh Nhân đều đích thân mời chúng ta." "Cũng không cần do dự nữa." "Tối nay chư vị chuẩn bị một chút, sáng mai chúng ta liền đi đầu quân cho hai vị Thánh Nhân." Cụ Lưu Tôn nói xong, liền rời đi nơi này.

Ba người còn lại cũng không làm dừng lại.

Bọn họ không yên lòng chính là đệ tử của bọn họ.

Nếu có thể cùng nhau bái nhập Tây Phương Giáo, tự nhiên là cực tốt.

Thời gian nhoáng lên một cái đã đến ngày thứ hai.

Quảng Thành Tử cùng một đám đệ tử tụ tập cùng một chỗ chuẩn bị thương thảo kế sách đối phó Tiệt Giáo. "Ân?" "Hôm nay vì sao không thấy Cụ Lưu Tôn bốn vị sư đệ?" Trong đại trướng Tây Kỳ.

Sáng sớm hôm nay, đám người Quảng Thành Tử cũng đã tụ tập cùng một chỗ, chuẩn bị thương thảo đối sách tiếp theo.

Lại không nghĩ rằng chần chờ không thấy bốn người Cụ Lưu Tôn.

"Cụ Lưu Tôn bốn vị sư đệ vì sao còn chưa tới?" "Xích Tinh Tử, ngươi hãy đi xem một chút." Quảng Thành Tử nói với Xích Tinh Tử ở một bên. "Chư vị sư huynh, không cần đi." "Bọn họ đã đi rồi." Đạo Hạnh Thiên Tôn trầm mặt đi đến. "Đi rồi?" "Sư đệ là nói bọn họ tự ý quay về Côn Luân Sơn rồi?" Quảng Thành Tử vừa nghe, sắc mặt lập tức vô cùng không vui.

Hắn chính là người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên.

Bốn người này cư nhiên ngay cả chào hỏi cũng không đánh, tự ý trở về Côn Luân Sơn.

Quả thực là làm bậy.

Chờ sau khi trở về, nhất định phải dùng giáo quy xử phạt bọn họ thật tốt. "Không phải về Côn Luân Sơn." "Mà là đi Tây Phương Giáo rồi." Đạo Hạnh Thiên Tôn thật sâu thở dài một hơi. "Đi Tây Phương Giáo?" "Chẳng lẽ là đi chuyển cứu binh?" Quảng Thành Tử lần này càng nghi hoặc hơn.

Căn bản không hề nghĩ tới phương diện đầu nhập vào Tây Phương Giáo. "Quảng Thành Tử sư huynh, Cụ Lưu Tôn bốn người đã phản xuất Xiển Giáo." "Gia nhập Tây Phương Giáo rồi." "Bọn họ còn mang đi đồ đệ Vi Hộ của ngã." Đạo Hạnh Thiên Tôn dục khóc vô lệ nói. "Cái gì?" "Bọn họ phản xuất Xiển Giáo, gia nhập Tây Phương Giáo?" Đệ tử Xiển Giáo tại tràng toàn bộ đều vẻ mặt chấn kinh.

Thập Nhị Kim Tiên bọn họ xưa nay ở trong Xiển Giáo đều là tồn tại được Nguyên Thủy sư tôn cực kỳ coi trọng.

Bình thường sư tôn cũng không thiếu chỉ điểm bọn họ.

Bốn người này cứ như vậy phản xuất Xiển Giáo rồi? "Đạo Hạnh sư đệ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" "Ngươi mau nói tỉ mỉ xem." Ngọc Đỉnh Chân Nhân vội vàng nắm lấy cánh tay hắn nói. "Sáng sớm

hôm nay." "Phổ Hiền tìm đến ngã." "Khuyên ngã gia nhập Tây Phương Giáo, nói là có thể tránh được Phong Thần sát kiếp." "Ngã vốn tưởng rằng hắn chỉ là lâm thời nảy lòng tham." "Không nghĩ tới cư nhiên là thật." "Ngay cả đồ đệ kia của ngã đều bị hắn thuyết phục, mang về Tây Phương rồi." Nguyên lai Phổ Hiền và Đạo Hạnh tư giao không tệ.

Cho nên cũng là muốn khuyên bảo hắn cùng nhau gia nhập Tây Phương Giáo.

Vừa có thể tránh cho lượng kiếp gia thân.

Cũng có thể làm cho bọn họ gia nhập Tây Phương Giáo trở nên càng có phân lượng.

Đạo Hạnh Thiên Tôn đương nhiên là cự tuyệt.

Không nghĩ tới Phổ Hiền lại đánh chủ ý lên người đệ tử của hắn.

Mấy người này đã không còn ở trong quân đội Tây Kỳ.

Toàn bộ chạy về phía Tây Phương rồi.

Vốn dĩ dựa theo hướng đi bình thường của Hồng Hoang.

Cụ Lưu Tôn bốn người xác thực sẽ gia nhập Tây Phương Giáo sau Phong Thần đại chiến.

Nhưng bởi vì Trường Sinh Đạo Tôn tồn tại, loại hướng đi này tự nhiên là thay đổi.

Bốn người không đợi đến chiến tranh kết thúc, liền giữa đường gia nhập Tây Phương Giáo.

Xác thực là có chút ngoài ý muốn.

Nhưng cũng nằm trong lẽ thường.

Dù sao thiên cơ không hiển, hướng đi thay đổi.

Tất cả đều không nhất định sẽ dựa theo kịch bản trước đó. "Bốn

người này đáng chết." "Chư vị sư đệ, tùy ngã truy kích bọn họ." "Nhất định không thể để bọn họ gia nhập Tây Phương Giáo." "Nếu không đối với Thập Nhị Kim Tiên chúng ta mà nói, chính là sỉ nhục tày trời." Quảng Thành Tử rống giận một tiếng.

Lập tức giá khởi độn quang đuổi theo hướng Tây Phương.

Những người còn lại không dám chậm trễ, phân phân giá khởi độn quang đuổi theo.

Vốn dĩ Tây Kỳ đánh bại trận sĩ khí liền đê mê.

Thập Nhị Kim Tiên này vừa đi, đám binh sĩ bình thường này sĩ khí càng là rơi xuống đến điểm đóng băng.

Khương Tử Nha thấy thế, lập tức cảm giác đau đầu.

Cứ tiếp tục như vậy, đại sự Phong Thần sợ là độ khó quá lớn a.

Đừng nói các sư huynh Thập Nhị Kim Tiên này không gánh được nữa.

Phản chính hắn là sắp không gánh được rồi.

Đám người Quảng Thành Tử ra khỏi quân đội Tây Kỳ, một đường điên cuồng tiêu hao pháp lực.

Thật vất vả đuổi tới địa giới Tây Phương.

Rốt cục nhìn thấy thân ảnh mấy người Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn. "Phản đồ, các ngươi đứng lại cho ngã!" Quảng Thành Tử rống giận một tiếng.

Chương 214

Hậu Thiên Chí Bảo Phiên Thiên Ấn từ trong nguyên thần hắn chui ra.

Hóa thành một phương đại ấn cổ phác.

Mang theo thế vạn quân nện về phía mấy người.

Thanh âm bạo liệt khủng bố khiến đám người Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đều lộ vẻ ngưng trọng.

Khổn Tiên Thừng, Độn Long Thung, những Hậu Thiên Chí Bảo này cũng bị đánh ra.

Nhất thời, pháp lực cổ đãng, phi sa tẩu thạch.

Tuy rằng Quảng Thành Tử một kích này không có đánh chết mấy người, nhưng cũng làm cho bọn họ dừng lại. "Quảng Thành Tử sư huynh, hà tất phải như vậy chứ?" Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đám người than thở nói. "Các ngươi nếu là còn nhận sư huynh là ngã đây, hiện tại liền theo ngã về Xiển Giáo." "Ngã sẽ bẩm rõ sư tôn, tuy rằng các ngươi sẽ phải chịu trách phạt, nhưng ngã đẳng cũng sẽ thỉnh tội thay các ngươi." Quảng Thành Tử âm trầm nói.

Tình nghĩa Thập Nhị Kim Tiên khiến hắn cuối cùng vẫn quyết định cho những người này một cơ hội. "Sau đó thì sao?" "Sau đó chúng ta tiếp tục nhập Phong Thần Lượng Kiếp, bị đệ tử Tiệt Giáo đánh giết." "Cuối cùng tiến vào Thiên Bảng hoặc là Nhân Bảng, thân tử đạo tiêu, đại đạo vô vọng sao?" Phổ Hiền Chân Nhân lớn tiếng chất vấn.

Đã bọn họ đã quyết định, thì tuyệt đối sẽ không quay đầu lại nữa. "Thiên cơ không hiển." "Hướng đi của lượng kiếp cũng không rõ

ràng." "Chỉ cần chúng ta có thể ngưng tụ cùng một chỗ, định nhiên có thể an toàn vượt qua lượng kiếp." "Các ngươi làm như vậy không những là đang thỏa hiệp với đám thấp sinh noãn hóa của Tiệt Giáo, càng là phụ sự bồi dưỡng của sư tôn!" Đối mặt với sự trầm mặc của các sư đệ còn lại, Quảng Thành Tử thấp giọng nói. "Chẳng lẽ chỉ có vào Thiên Bảng, vào Địa Đạo luân hồi, mới coi như là xứng đáng với sư tôn sao?" "Quảng Thành Tử sư huynh, có Tru Tiên Kiếm Trận tại, chúng ta là không có khả năng có phần thắng." Cụ Lưu Tôn nói.

Lần này chúng đệ tử đều trầm mặc.

Lời của Phổ Hiền bọn họ, những người này làm sao không biết.

Nhưng cho dù biết thì lại như thế nào?

Giống như bọn họ, phản xuất Xiển Giáo sao?

Bọn họ còn làm không được. "Các ngươi là khăng khăng muốn gia nhập Tây Phương Giáo rồi?" Quảng Thành Tử lạnh lùng hỏi. "Không sai." Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đám người gật đầu. "Tốt." "Chỉ cần các ngươi có thể qua cửa của chúng ta, cũng coi như là trảm đoạn nhân quả trước đó." Thanh âm Quảng Thành Tử rơi xuống, những người còn lại phân phân chuẩn bị động thủ.

Nội chiến của Thập Nhị Kim Tiên hết sức căng thẳng.

Ngay tại lúc này.

Mấy đạo độn quang bay tới. "Chư vị, hà tất nhất định phải đánh đánh giết giết chứ?" Chính là đệ tử Tây Phương Giáo.

Cầm đầu là Di Lặc và Đại Thế Chí.

Thánh Nhân không tiện xuống sân, nhưng đệ tử thì có thể. "Tây Phương Giáo các ngươi là quyết định chủ ý muốn đối nghịch với Xiển Giáo chúng ta rồi?" Mắt thấy có đệ tử Tây Phương Giáo gia nhập.

Quảng Thành Tử biết đã không giữ được bọn họ. "Chúng ta đều là đệ tử Huyền Môn." "Đâu ra cách nói đối nghịch?" "Chỉ là mỗi người đều có lựa chọn của chính mình mà thôi." Di Lặc cười nói. "Rất tốt." "Vậy thì nhìn xem lựa chọn của bọn họ có thể để sư tôn tiếp nhận hay không đi." "Tây Phương Giáo các ngươi lại hay không chuẩn bị tốt thừa thụ lửa giận của Nguyên Thủy sư tôn." "Chúng ta đi." Quảng Thành Tử hừ lạnh một tiếng, mang theo các sư đệ còn lại rời đi nơi này. "Đa tạ Di Lặc sư huynh tương trợ." Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn đám người cười nói. "Chư vị sư đệ nói gì vậy?" "Đã muốn gia nhập Tây Phương Giáo, chúng ta chính là nhất thể." "Lời khách sáo như vậy thì không cần nói nữa." "Sư tôn bọn họ đã ở Tu Di Sơn chờ đợi đã lâu." "Chư vị mau theo ngã đi thôi." Di Lặc cười nói.

Mà tin tức này cũng bị Quảng Thành Tử truyền cho Nguyên Thủy.

Vốn dĩ Nguyên Thủy vì đánh với Thông Thiên một trận rơi xuống hạ phong mà trong lòng sinh nộ hỏa.

Đang quan chú Phong Thần Lượng Kiếp hắn tự nhiên cũng phát hiện sự phản bội của đám đệ tử Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Điều này làm cho lửa giận của hắn càng thêm không chỗ phát tiết. "Được lắm Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề." "Đệ tử Xiển Giáo của ngã cùng đệ tử Tiệt Giáo đánh sinh đánh tử, ngươi thâu một tay thật tốt." "Ngã ngược lại muốn nhìn xem, các ngươi phải chăng có thể thừa thụ lửa giận của ngã!" Nói xong, Nguyên Thủy vượt qua thời không thông đạo, trực tiếp xuất hiện tại địa giới Tây Phương.

Tây Phương Tu Di Sơn.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang vẻ mặt hoan hỉ tiếp đãi đám đệ tử Xiển Giáo như Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn.

Căn nguyên của bọn họ đều phi thường không tệ.

Tây Phương sớm đã thèm thuồng đã lâu.

Không nghĩ tới bọn họ thật sự gia nhập Tây Phương Giáo.

Hơn nữa còn mang đến một ít đệ tử.

Tốt tốt tốt.

Như vậy, chấn hưng Tây Phương có hy vọng a.

Lần này Phong Thần Lượng Kiếp còn chưa kết thúc, bọn họ đã có thu hoạch bực này.

Quả nhiên lần này lượng kiếp là thời cơ tốt để bọn họ đục nước béo cò a. "Các ngươi hãy đi tìm động phủ thích hợp tại Tây Phương trước." "Chờ các ngươi an định lại, chúng ta sẽ luân lưu giảng đạo." Tiếp Dẫn cười híp mắt nói. "Đa tạ Tiếp Dẫn Thánh Nhân." Đám người Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn vội vàng hành lễ nói. "Chư vị, vì sao còn khách sáo như thế?" "Nếu đã lựa chọn gia nhập Tây Phương Giáo, thì phải gọi là sư tôn rồi." Di Lặc ở một bên cười nói. "Ra mắt sư tôn." Phổ Hiền Chân Nhân đám người vội vàng đổi giọng. "Tốt tốt tốt." "Tây Phương ngã khổ hàn, so không được với Đông Phương đại lục." "Nhưng cũng có một ít thu tàng của sư huynh đệ chúng ta những năm này." "Những Linh Bảo này liền ban cho các ngươi." Tiếp Dẫn vung tay lên chính là một đống Linh Bảo.

Tuy rằng phẩm cấp không cao, tốt nhất cũng chỉ là Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng cũng làm cho bọn người Cụ Lưu Tôn thụ sủng nhược kinh.

Quả nhiên Nhị Thánh này đối với đệ tử của chính mình vẫn là phi thường tốt. "Sư tôn." "Chúng ta gia nhập Tây Phương Giáo." "Sợ là sẽ dẫn tới Nguyên Thủy Thánh Nhân bất mãn." Từ Hàng đạo nhân có chút lo lắng nói. "Không sao." "Các ngươi không cần lo lắng việc

này." "Chúng ta đã dám nhận đoạn nhân quả này, tự nhiên sẽ không sợ hãi Nguyên Thủy sư huynh." Chuẩn Đề an ủi.

Mọi người gật đầu.

Ngay tại lúc này.

Mấy người bọn họ toàn bộ sắc mặt biến đổi.

Một cỗ uy áp thuộc về Thánh Nhân hào vô bảo lưu bao trùm toàn bộ Tây Phương đại lục.

Cỗ thánh nhân chi uy này bọn họ thực sự quá quen thuộc.

Là Nguyên Thủy Thánh Nhân! "Các ngươi an tâm." "Chúng ta đi một chút sẽ trở lại." Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, phân phân rời đi nơi này. "Nguyên Thủy sư huynh." "Hôm nay vì sao lại nghĩ đến chuyện tới Tây Phương ngã?" Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tái độ xuất hiện, đã đứng đối lập với Nguyên Thủy. "Xem chiêu." Nguyên Thủy không nói hai lời, trực tiếp tế xuất pháp bảo Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Lấp lánh bảo sắc linh bảo chi quang, nện về phía hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thấy thế, không dám sơ ý.

Tu vi hai người bọn họ mới là Thiên Đạo Thánh Nhân nhị trọng.

Tuy rằng chỉ kém Nguyên Thủy một trọng.

Nhưng đã là thiên sai địa biệt.

Chuẩn Đề lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ.

Dưới sự quán chú của pháp lực, lấp lánh kim, ngân, lưu ly chi sắc.

Quát về phía Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Tam Bảo Ngọc Như Ý dưới pháp lực cảnh giới Thiên Đạo Thánh

Nhân tam trọng của Nguyên Thủy, quang mang đại phóng.

Uy năng trong Linh Bảo đã bị kích phát đến cực hạn.

Thiên địa pháp tắc hư ảnh không ngừng diễn hóa.

Cho dù là Thất Bảo Diệu Thụ được xưng là không gì không quét thế nhưng cũng chỉ làm cho kiện Linh Bảo Tam Bảo Ngọc Như Ý này quang mang ảm đạm một chút.

Thất Bảo Diệu Thụ muốn không gì không quét, cũng là phải xem cảnh giới.

Nếu là cùng cảnh giới, xác thực có thể cấm cố pháp bảo, làm cho nó mất đi uy năng.

Nhưng Nguyên Thủy chính là Thiên Đạo Thánh Nhân tam trọng, tuy rằng chỉ kém một trọng.

Nhiên nhi một trọng cảnh giới một trọng thiên.

Sự cấm cố của Thất Bảo Diệu Thụ chỉ kéo dài mấy giây công phu.

Sau đó Tam Bảo Ngọc Như Ý kính trực nện về phía Tiếp Dẫn Nhị Thánh.

Tiếp Dẫn không dám chậm trễ, vội vàng tế xuất Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên.

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kim quang đại phóng.

Bị Tiếp Dẫn thôi động đến cực hạn.

Chương 215

Đem toàn bộ Tây Phương đại lục đều chiếu sáng nửa bầu trời.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Toàn bộ Tây Phương dường như đều rung chuyển một chút.

Tiếng nổ mạnh kịch liệt uyển như thế giới tận thế.

Toàn bộ Tây Phương đều run lẩy bẩy trong sự đối oanh của Thánh Nhân. "Nguyên Thủy sư huynh, ngươi đây là điên rồi sao?" "Tây Phương ngã lịch kinh kiếp nạn, thật vất vả mới có sở phục tô." "Ngươi không màng tất cả ra tay, cũng không sợ nhiễm phải nhân quả tày trời sao?" Tiếp Dẫn đỡ một kích này, cũng không quản được trong cơ thể pháp lực động đãng, đối với Nguyên Thủy quát to một tiếng.

Nếu còn đánh tiếp, khổ tâm kinh doanh những năm này lại muốn biến thành bọt nước. "Nhân quả?" "Các ngươi đem nhà Xiển Giáo ngã đều trộm, làm sao không nói nhân quả?" "Đệ tử Nguyên Thủy ngã gia nhập Tây Phương Giáo các ngươi, các ngươi quả nhiên là bản sự thật lớn." Nguyên Thủy tuy rằng trong lòng y cựu có nộ khí.

Nhưng cũng không có tiếp tục động thủ.

Bởi vì nhân quả của Tây Phương hắn không dính vào nổi.

Cường như Đạo Tổ đều còn đang thường hoàn nhân quả Tây Phương, cộng thêm hai người này chính là thiếu Thiên Đạo không ít công đức.

Hắn nếu là thật đánh nát Tây Phương.

Vậy đời này cứ ở Tây Phương làm công trả nợ đi. "Nguyên Thủy sư huynh lời ấy sai rồi." "Đạo Tổ có lời, lượng kiếp lần này tịch quyển toàn bộ Hồng Hoang." "Tây Phương Giáo ngã đồng dạng cũng

ở trong Phong Thần Lượng Kiếp." "Lần này Văn Thù bọn họ gia nhập Tây Phương Giáo ngã, cũng là một loại phương thức thoát khỏi lượng kiếp." "Chẳng lẽ thật sự muốn bọn họ lên bảng, sư huynh mới có thể cam tâm sao?" Tiếp Dẫn thu hồi Linh Bảo, thống tâm tật thủ hỏi. "Hừ." "Dưới lượng kiếp, các bằng bản sự." "Lâm trận bỏ chạy đây là hành vi nọa phu!" "Sư tôn là ngã đây trên mặt không ánh sáng." "Đã bọn họ gia nhập Tây Phương Giáo, ngã cũng sẽ không yêu cầu bọn họ quay đầu lại." "Nhưng các ngươi chủ động nhận đoạn nhân quả này." "Vậy thì bồi ngã hảo hảo động thủ một phen." "Chỉ cần nộ hỏa trong lòng phát tiết đủ rồi, việc này ngã không truy cứu nữa." Nói xong, Nguyên Thủy bay về phía vực ngoại hư không.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn nhau một cái, phân phân lộ ra một tia khổ tiếu.

Xem ra trận đòn này là thiếu không được.

Nhưng chỉ cần có thể lưu lại những đệ tử này là đủ.

Hai người sau đó cũng bay vào trong hư không.

Một tràng chiến đấu trực tiếp bùng nổ.

Toàn bộ vực ngoại hư không hóa thành chiến trường của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Các loại pháp tắc phù văn bay lượn.

Quần tinh thất sắc, nhật nguyệt vô quang.

Đệ tử Tây Phương Giáo toàn bộ vẻ mặt lo lắng nhìn về phía hư không.

Tuy rằng bọn họ vô pháp nhìn thấy Thánh Nhân chiến đấu.

Nhưng đối với hai vị sư tôn vẫn là phi thường lo lắng.

Không biết qua bao lâu, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lần thứ hai trở lại

Tu Di Sơn. "Sư tôn, các ngươi không sao chứ?" Di Lặc đám người vội vàng quan tâm hỏi. "Không sao." "Nhân quả đã xong." "Các ngươi yên tâm tu luyện đi." "Chờ qua một đoạn thời gian, chúng ta sẽ lần thứ hai giảng đạo." Nói xong, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bế quan đi.

Nguyên Thủy sư huynh này ra tay thật sự tàn nhẫn a.

Nhưng tổng coi như là tiêu hỏa rồi.

Thu được nhiều đệ tử có căn nguyên tốt như vậy, cũng coi như là đáng giá.

Bên kia, Nguyên Thủy ngạo lập ở trong hư không.

Nộ hỏa trong lòng đã tiêu hơn nửa.

Đây chính là cảm giác ngược đãi sao, quả nhiên thoải mái hơn nhiều.

Bất quá nộ hỏa tuy rằng tiêu.

Nhưng Phong Thần Lượng Kiếp vẫn đang tiếp tục.

Có Tru Tiên Kiếm Trận tại, đám đệ tử Xiển Giáo này của chính mình muốn hoạch thắng quá khó khăn a.

Trong lòng Nguyên Thủy thở dài một hơi.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, hắn mới có thể dễ dàng buông tha những đệ tử này như vậy.

Tru Tiên Kiếm Trận vừa ra, không có Tiên Thiên Chí Bảo, muốn phá trận quá khó khăn.

Thế nhưng hiện nay Tiên Thiên Chí Bảo của Hồng Hoang đại lục, cơ bản đều ở trên tay Trường Sinh Đạo Tôn.

Đây vốn là một hồi lượng kiếp không công bằng.

Không được.

Nhất định phải đi tìm Đạo Tổ làm chủ cho chúng ta.

Nghĩ tới đây, Nguyên Thủy đi thẳng đến Tử Tiêu Cung.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại Tử Tiêu Cung. "Đạo Tổ, người phải làm chủ cho Xiển Giáo chúng ta a." "Lượng kiếp bất quá vừa mới bắt đầu, đệ tử Xiển Giáo ngã liền phản giáo gia nhập Tây Phương Giáo." "Hết thảy đều là bởi vì Thông Thiên kia đem Tru Tiên Kiếm Trận ban cho đệ tử Đa Bảo." "Đệ nhất sát trận bực này, không có Chí Bảo tại thủ, há là dễ dàng phá được." "Nếu không phải Thái Thanh sư huynh ra tay, đám đệ tử kia của ngã sợ là đã chết ở trong kiếm trận rồi." "Cho dù như thế, Thông Thiên kia còn đánh tới cửa." "Đạo Tổ, người lại không vì chúng ta làm chủ, lần này Phong Thần Lượng Kiếp, cuối cùng hoạch ích sợ là Trường Sinh Thiên và Tiệt Giáo a." Nguyên Thủy tìm được Đạo Tổ Hồng Quân khóc lóc kể lể.

Lượng kiếp là Đạo Tổ và Đạo Tôn thương nghị mở ra.

Hiện nay tạo thành kết quả như vậy, nhất định phải do Đạo Tổ tới thu dọn tàn cuộc.

Hồng Quân cũng cảm thấy một đầu hai cái to.

Lúc trước chỉ lo cùng Trường Sinh Đạo Tôn đàm điều kiện, quên mất Thông Thiên rồi.

Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên vẫn là do chính hắn ban xuống.

Cho nên lần này thật đúng là không thể tính là Trường Sinh Thiên nhúng tay.

Nhưng tình huống Nguyên Thủy nói này lại không thể không giải quyết.

Nếu không, sợ là đệ tử Xiển Giáo toàn bộ nhập kiếp rồi. "Việc này ngã đã biết được." "Ngươi hãy về trước đi." Đạo Tổ thở dài một

hơi.

Nghĩ đến lại muốn cùng Trường Sinh Đạo Tôn đàm điều kiện, hắn liền đau đầu.

Đây chính là một chủ không chịu thiệt thòi a.

Sau khi Nguyên Thủy cáo từ rời đi, Hồng Quân vừa muốn rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Ngay tại lúc này, trước mặt hắn mở ra một cái thời không thông đạo.

Một lão giả mặc bạch sắc đạo bào xuất hiện. "Lão hữu." Hồng Quân kinh hô một tiếng.

Xuất hiện trước mặt hắn chính là Không Gian Ma Thần Dương Mi.

Lúc trước cùng nhau đi tới Tây Phương vây công La Hầu, Dương Mi bị Tru Tiên Kiếm Trận gây thương tích, cưỡng hành hao phí bản nguyên, mở ra không gian thông đạo, đào tẩu khỏi Hồng Hoang.

Hồng Quân vốn tưởng rằng Dương Mi đã vẫn lạc ở trong Hỗn Độn.

Dù sao tu vi của hắn mới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hơn nữa lúc trước đào tẩu cưỡng hành hao phí bản nguyên, bị thương không nhỏ.

Không nghĩ tới trải qua vài lần lượng kiếp, hắn cư nhiên sống trở về. "Lão hữu, đã lâu không gặp." "Không nghĩ tới ngươi thật sự thành công." Dương Mi kinh hỉ nhìn Hồng Quân nói. "Lúc trước ba vị đạo hữu các ngươi, hai chết một trốn, ngã cũng là khuynh tẫn thủ đoạn, mới miễn cưỡng chém giết La Hầu." "Nhoáng lên một cái đều có mấy cái Nguyên Hội rồi." "Lúc này nhìn thấy lão hữu, vẫn không khỏi có

chút thổn thức." Hồng Quân nói. "Đúng vậy a." "Ngã cũng không nghĩ tới ngã sẽ lần thứ hai trở lại trong Hồng Hoang." "Lượng kiếp lúc trước ngã đã biết được một hai." "Hồng Hoang nãi là Bàn Cổ khai tịch đi ra." "Đám Hỗn Độn Ma Thần chúng ta đều phải bị Thiên Đạo trấn áp thanh toán." "Chuyện lúc trước, ngã cũng không trách ngươi." Dương Mi thích nhiên nói.

Hồng Quân trầm mặc, lúc trước là Dương Mi mang theo hắn cùng nhau trốn về Hồng Hoang.

Dựa theo đạo lý mà nói, không nên tính kế với hắn.

Nhưng đây đều là Thiên Đạo ý chí.

Hồng Quân tịnh không có biện pháp. "Lão hữu, ngươi đã biết được, vì sao còn muốn trở về?" Hồng Quân qua hồi lâu mới hỏi. "Trong Hỗn Độn xảy ra chuyện rồi." Dương Mi nùng trọng nói. "Hỗn Độn?" Hồng Quân nhíu mày một cái.

Xưa nay Thiên Đạo vận chuyển, Hồng Hoang đều không có chịu đến bất kỳ nguy hiểm nào trong Hỗn Độn.

Không nghĩ tới Dương Mi vừa về liền mang đến tin tức như thế này. "Việc này nói ra rất dài." "Ngã hãy hỏi ngươi, Hồng Hoang có phải hay không có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả?" Dương Mi hỏi. "Phải." "Không chỉ một tôn." Hồng Quân như thực nói. "Đại Đạo ẩn lui, tuy rằng không biết bọn họ là tu luyện như thế nào." "Nhưng theo ngã đoán chừng, rất có thể chính là bởi vì sự tồn tại của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Mới dẫn đến một số tồn tại cường đại trong Hỗn Độn chú ý tới Hồng Hoang." "Không lâu sau đó bọn họ rất có thể sẽ hàng lâm Hồng Hoang." "Khi đó đối với Hồng Hoang mà nói, sẽ là một hồi kiếp nạn tày trời." Dương Mi trịnh trọng kỳ sự nói. "Ngã liền biết, sự tồn tại của Trường Sinh Thiên sẽ ảnh hưởng Hồng Hoang vận chuyển." Hồng Quân sắc mặt âm tình bất định. "Lão hữu,

ngươi theo ngã đi một chuyến Trường Sinh Thiên đi." "Vừa vặn đem chuyện ngươi biết nói ra." Hồng Quân cuối cùng nói.

Sự tình quan hệ đến nguy hiểm trong Hỗn Độn, quang dựa vào một mình Đạo Tổ hắn khẳng định là không được rồi. "Trường Sinh Thiên?" Dương Mi nghi hoặc hỏi. "Vừa đi vừa nói chuyện." Nói xong, Hồng Quân liền mang theo Dương Mi biến mất ở Tử Tiêu Cung.

Chương 216

Rất nhanh, hai người liền đi tới ngoài Trường Sinh Thiên. "Tốt một cái Trường Sinh Thiên thần kỳ." "Cư nhiên có thể đạt được Đại Đạo nhìn chăm chú." "Ngã ngược lại có chút không kịp chờ đợi muốn nhận thức vị Trường Sinh Đạo Tôn này một chút." Dương Mi cũng là thông qua miệng Hồng Quân hiểu được chuyện về Trường Sinh Thiên cùng Trường Sinh Đạo Tôn.

Không nghĩ tới, lúc trước khi chính mình còn tại Hồng Hoang vây tiễu hung thú, vị Trường Sinh Đạo Tôn kia cũng đã lộng ra động tĩnh lớn như vậy.

Sau khi tiến vào Trường Sinh Thiên, cho dù là nhãn lực kiến thức của Dương Mi, cũng nhịn không được liên liên cảm thán.

Đặc biệt là khi kiến thức đến Trường Sinh Tiên Tông.

Sự chấn kinh trong lòng càng là khó có thể tự kiềm chế.

Trường Sinh Tiên Tông này để uẩn thật thâm hậu.

Đại La đi đầy đất, coi như là Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng tùy ý có thể thấy được.

Thậm chí có không ít đệ tử khí tức so với hắn còn muốn cường đại hơn.

Tông môn thật đáng sợ.

Chờ đến khi Hồng Quân cùng Dương Mi lần thứ hai nhìn thấy Lâm Trường Sinh, Dương Mi nhịn không được trong lòng sinh run rẩy.

Thậm chí Không Gian Đại Đạo trong cơ thể hắn tại một khắc này vận chuyển đều trở nên chậm chạp.

Người này chính là Trường Sinh Đạo Tôn.

Tu vi thật mạnh.

Này ít nhất cũng là chưởng ác mấy chục loại Đại Đạo mới có thể áp chế Không Gian Đại Đạo trong cơ thể hắn đi.

Khó trách Hồng Quân khi nhắc tới Trường Sinh Đạo Tôn lại vẻ mặt bất đắc dĩ.

Loại thực lực này xác thực không phải một Thiên Đạo Thánh Nhân như hắn có thể chống lại. "Dương Mi đạo hữu, đã lâu không gặp." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Vung tay lên, bồ đoàn cùng linh trà đều đã đến vị. "Đạo hữu không dám nhận a." Dương Mi nhịn không được thở dài một hơi.

Hắn tuy rằng từng là Không Gian Ma Thần có thể chống lại Bàn Cổ.

Cho dù dưới Khai Thiên Thần Phủ giữ được tính mệnh.

Nhưng cũng là thương thế pha trọng.

Bản nguyên thụ thương, tu vi ngã xuống đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Muốn khôi phục lại đỉnh phong trước kia, sợ là cực khó a. "Không biết hai vị đạo hữu liên hợp đến đây, là vì chuyện gì?" Lâm Trường Sinh cũng không ở vấn đề này thượng rối rắm, chuyển mà hỏi mục đích của hai người.

Hồng Quân dẫn đầu mở miệng biểu minh mục đích lần này của chính mình.

Dù sao Phong Thần Lượng Kiếp là cần Tam giáo đệ tử ứng kiếp.

Hiện tại thành Xiển Tiệt đệ tử ứng kiếp, đã lệch khỏi bản chất lượng kiếp.

Hơn nữa do Tiên Thiên Chí Bảo lúc trước đều bị Lâm Trường Sinh thu đi.

Cho nên Tiên Thiên Chí Bảo Tru Tiên Kiếm Trận vẫn là không thể xuất hiện tại Hồng Hoang.

Vốn dĩ Hồng Quân đều định làm tốt chuẩn bị đàm điều kiện.

Không nghĩ tới lần này Trường Sinh Đạo Tôn ngược lại sảng khoái đáp ứng.

Điểm này tuy rằng làm cho Hồng Quân có chút ngoài dự liệu.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại cũng là ở trong tình lý.

Đệ tử Xiển Giáo nhập bảng, căn bản không đủ cho Nhân Tộc, Địa Đạo, Thiên Đình còn có Trường Sinh Thiên chia.

Lâm Trường Sinh khẳng định cũng không muốn nhìn thấy cục diện này.

Cho nên mới có thể thống khoái đáp ứng. "Được rồi." "Lão hữu, ngươi đem tình huống gặp được trong Hỗn Độn nói với Trường Sinh Đạo Tôn một chút đi." Trường Sinh Thiên.

Mục đích lần này của Hồng Quân đã đạt được.

Tự nhiên, hắn đem vấn đề nan giải mà Dương Mi gặp phải ném cho Lâm Trường Sinh.

Dù sao thì Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều là người của Trường Sinh Thiên các ngươi, không cần thiết để ta, một Thiên Đạo Thánh Nhân, phải lo liệu thay.

Hơn nữa, nếu thực sự là nguy hiểm trong Hỗn Độn, hắn là một Thiên Đạo Thánh Nhân cũng chẳng thể gánh vác nổi.

Rời khỏi Hồng Hoang, không có Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị gia trì, chiến lực của hắn cũng chỉ tương đương với Hỗn Nguyên Kim

Tiên mà thôi.

Đây cũng là sự khác biệt lớn nhất giữa Thiên Đạo Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng không còn cách nào khác, Đại Đạo ẩn lui, bọn họ chỉ có thể dùng phương thức này để chứng đạo. "Ta tuy rằng tu vi rớt xuống tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng dù sao cũng nắm giữ Không Gian Đại Đạo." "Bản lĩnh bảo mệnh cũng là nhất lưu." "Cộng thêm trước kia cũng là Hỗn Độn Ma Thần, cho nên nhục thân cũng có thể ngăn cản được hỗn độn khí lưu." "Lúc này mới dám du lịch trong Hỗn Độn." "Nhưng cho dù đã du lịch mấy cái Nguyên hội thời gian, cũng không tìm thấy biên giới của Hỗn Độn." "Ngược lại, ta đã gặp được một quốc độ trong Hỗn Độn!" Dương Mi ngưng trọng nói. "Quốc độ trong Hỗn Độn?!" "Làm sao có thể?" Ngay cả với tâm tính Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Quân cũng nhịn không được mà kinh hô thành tiếng. "Đúng vậy." "Mới đầu khi nhìn thấy quốc độ kia, ta cũng có phản ứng y hệt như thế." "Năm xưa Bàn Cổ dục muốn khai thiên tích địa." "Một búa chém giết ba ngàn Ma Thần chúng ta." "Vốn tưởng rằng trong Hỗn Độn sẽ không còn Hỗn Độn Ma Thần tồn tại." "Không ngờ lại còn tồn tại một cái quốc độ như vậy." Cho dù là hiện tại, khi Dương Mi hồi tưởng lại cũng cảm thấy thập phần chấn động, mãi vẫn không thể bình tĩnh. "Vậy ngươi có tiến vào quốc độ thần bí kia không?" Qua một lát, Lâm Trường Sinh mới lên tiếng hỏi. "Đã vào rồi." "Hoặc nói đúng hơn là bị bắt vào." Dương Mi cười khổ một tiếng.

Tiếp đó, hắn giảng thuật chi tiết về trải nghiệm của mình.

Khi hắn phát hiện ra quốc độ này thì đã bị cường giả trong đó phát hiện trước.

Bất quá, đối phương cũng không quá làm khó hắn, mà bắt hắn vào

trong thành, chuyên môn phụ trách luyện chế Linh Bảo.

Khoảng thời gian đó thật sự là ám vô thiên nhật, bởi vì căn bản không có thời gian cho ngươi tu luyện.

Ngoại trừ luyện chế Linh Bảo, vẫn là không ngừng luyện chế Linh Bảo.

Nhưng cũng chính trong khoảng thời gian đó, hắn đã dò la được một số tin tức.

Hóa ra, quốc độ này gọi là Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Trong Vĩnh Hằng Thần Quốc cường giả vô số." "Nhưng phương thức tu luyện của bọn họ có chỗ bất đồng với chúng ta." "Bọn họ cũng không phải tu luyện cảm ngộ Pháp Tắc Đại Đạo chi lực, mà là tín phụng Tín Ngưỡng chi lực." "Dùng Tín Ngưỡng chi lực chuyển hóa thành Thần lực." "Hỗn Nguyên Kim Tiên tương đương với Thiên Thần cường giả của bọn họ." "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tương đương với Chủ Thần cường giả." "Nghe nói Thần Chủ của Vĩnh Hằng Thần Quốc đã là cường giả cấp bậc Chân Thần, cũng chính là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Đồng thời, hắn cũng là Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử của vùng thế giới Hỗn Độn này của chúng ta." Dương Mi nói.

Lượng tin tức lần này quả thực có chút lớn.

Lâm Trường Sinh và Hồng Quân phải mất một lúc lâu mới tiêu hóa hết.

Hình thức tu luyện của Vĩnh Hằng Thần Quốc này cư nhiên là Tín Ngưỡng chi lực.

Điểm này xác thực khác biệt rất lớn so với Hồng Hoang.

Quan trọng nhất vẫn là vị Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử kia.

Cư nhiên đã là cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cường giả cấp bậc này, cho dù là Thiên Đạo cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Qua hồi lâu, Lâm Trường Sinh mới bưng tách trà lên uống một ngụm. "Vị Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử này rốt cuộc là tồn tại như thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Thực ra ta biết cũng không nhiều." "Ở nơi đó luyện chế Linh Bảo suốt mấy cái Nguyên hội, những gì biết được cũng chỉ là da lông." "Nghe nói vùng Hỗn Độn mà chúng ta đang sinh sống gọi là Thái Cực Hỗn Độn." "Mà Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử chính là người chấp chưởng vùng Thái Cực Hỗn Độn này, đảm bảo ngoại trừ Vĩnh Hằng Thần Giới ra, sẽ không có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả nào được sinh ra." Dương Mi nói đến đây liền nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Nghe Hồng Quân nói, Trường Sinh Thiên còn không chỉ có một tôn cường giả cấp bậc này.

Thảo nào lại thu hút sự chú ý của Vĩnh Hằng Thần Giới. "Hảo một cái Chấp Chưởng Sử." "Nếu như Dương Mi đạo hữu nói, vũ trụ này của chúng ta gọi là Thái Cực Hỗn Độn." "Vậy thì có nghĩa là còn có những thế giới Hỗn Độn khác." "Chẳng lẽ những thế giới Hỗn Độn khác cũng không có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả sao?" Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Việc này thì ta không rõ." "Dù sao tin tức ta nắm giữ cũng có hạn." "Bất quá nghe nói bên ngoài Vĩnh Hằng Thần Giới một khi sinh ra tân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sẽ thu hút sự chú ý của Vĩnh Hằng Thần Giới." "Ta cũng là trong một lần ngẫu nhiên nghe nói, Thần Chủ đại nhân thôi toán ra bên ngoài Vĩnh Hằng Thần Giới, tại một nơi tên là Hồng Hoang, đã có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tồn tại." "Đã chuẩn bị phái khiển cường giả xuất động." "Lúc này ta mới tìm cơ hội đào tẩu ra ngoài."

Dương Mi lòng còn sợ hãi nói.

Nếu như trốn không thoát, đời này e rằng đều phải vùi đầu vào luyện chế Linh Bảo.

Nghe đến đây, Lâm Trường Sinh lâm vào trầm tư.

Thảo nào khi Ngộ Đạo độ kiếp, hắn cảm nhận được một tia ánh mắt chú thị.

Rất có khả năng chính là vị Chấp Chưởng Sử kia.

Nhưng vì sao khi chính mình và Phục Hy tấn cấp lại không thu hút sự chú ý của hắn?

Tin tức Dương Mi đạt được rất có khả năng có chút sai lệch.

Trừ Vĩnh Hằng Thần Giới ra, vẫn có thể sinh ra Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả, nhưng khẳng định có số lượng hạn chế.

Một khi vượt quá số lượng sẽ thu hút sự quan chú của Chấp Chưởng Sử.

Mà sở dĩ Ngộ Đạo thu hút sự chú ý của hắn, còn có khả năng liên quan đến việc nàng là Hỗn Độn Linh Căn.

Nghĩ như vậy, mọi chuyện lập tức có thể liên kết lại với nhau. "Lão hữu, vậy ngươi có biết Vĩnh Hằng Thần Giới phái ra bao nhiêu cường giả không?" Hồng Quân vội vàng hỏi.

Dương Mi lắc đầu: "Cường giả đẳng cấp đó, ta ngay cả nhìn cũng không dám nhìn một cái." "Nếu không phải Vĩnh Hằng Thần Giới căn bản không để mắt đến một cái Hỗn Nguyên Kim Tiên như ta." "Thì ta có thể thành công trốn thoát hay không cũng là một vấn đề." Dương Mi thở dài. "Vậy ngươi có biết, cường giả của Vĩnh Hằng Thần Giới cần bao lâu để đến được Hồng Hoang?" Hồng Quân tiếp tục hỏi. "Không rõ ràng." "Chỉ xem bọn họ cần chuẩn bị bao lâu thôi." Dương

Mi thành thật trả lời. "Nếu chuyện về Vĩnh Hằng Thần Giới đã báo cho Trường Sinh Đạo Tôn biết rồi." "Vậy chúng ta cũng đi thôi." Hồng Quân nhìn Lâm Trường Sinh một cái, rồi nói với Dương Mi.

Dương Mi há miệng định nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn bị Hồng Quân ngăn lại.

Chương 217

"Không tiễn." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Hồng Quân và Dương Mi ra khỏi Trường Sinh Thiên, Dương Mi lúc này mới hỏi: "Lão hữu." "Chuyện này tuy rằng đã báo cho Trường Sinh Đạo Tôn." "Nhưng phiền toái của Hồng Hoang dù sao cũng là do hắn mà ra." "Ít nhất cũng phải để hắn biểu thái chứ?" Tam Thập Tam Thiên ngoại, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân và Dương Mi đã trở về Tử Tiêu Cung. "Lão hữu." "Ngươi cảm thấy người tu đạo chúng ta, còn tồn tại tình cảm sao?" Đối mặt với câu hỏi của Dương Mi, Hồng Quân thình lình hỏi lại. "Đại Đạo chí công, Thiên Đạo vô tình." "Người tu đạo chúng ta một lòng truy cầu Đại Đạo, tâm không tạp niệm." "Tình cảm chỉ làm liên lụy đạo tâm của chúng ta." Dương Mi thản nhiên nói.

Đừng nhìn hắn hiện tại cùng Hồng Quân xưng là lão hữu.

Đó là bởi vì không có lợi ích xung đột.

Nếu có một kiện Hỗn Độn Linh Bảo hoặc vô thượng cơ duyên bày ra trước mặt hai người, định đoạt sẽ là một trận tư sát vô tình.

Cũng giống như Hồng Quân trước khi chứng đạo, bắt đầu thanh toán Hỗn Độn Ma Thần vậy.

Dương Mi cũng sẽ không vì thế mà ký hận hắn.

Đó là thời cơ để hắn chứng đạo, đổi lại là Dương Mi cũng sẽ làm như vậy. "Có lẽ chính vì chúng ta không phải do Hồng Hoang thai nghén, cho nên đối với Hồng Hoang, chỉ có lợi ích và nhân quả mà thôi." "Vị Trường Sinh Đạo Tôn này tuy rằng làm người bá đạo, nhưng lại cực kỳ trọng tình cảm." "Ngươi hỏi ta vì sao không để hắn

biểu thái, bởi vì ta tin tưởng giờ phút này hắn đang nghĩ biện pháp giải quyết nguy cơ này." "Hắn sẽ không để tông môn của hắn, thậm chí là Nhân tộc nhỏ yếu phải chịu tổn thương." Hồng Quân ánh mắt thâm viễn nói. "Quả thật là một người kỳ quái." Dương Mi nghe xong thở dài.

Đúng vậy, xác thực là một người kỳ quái. "Lão hữu, tiếp theo ngươi có dự định gì?" Hồng Quân cảm thán xong liền hỏi. "Haizz." "Ta chuẩn bị sau khi tu chỉnh sẽ lại đi vào Hỗn Độn du lịch." "Hy vọng có thể có chút cơ duyên, tu phục thương thế." "Thậm chí tiến thêm một bước." Dương Mi nói.

Hắn không phải chưa từng nghĩ đến việc ở lại Hồng Hoang.

Nhưng Thiên Đạo không cho phép loại Ma Thần như hắn tồn tại. "Nếu như không có chỗ đi, ta đề cử lão hữu đến Trường Sinh Thiên." Hồng Quân cuối cùng mở miệng nói. "Trường Sinh Thiên?" "Đó không phải là thế lực đối lập với lão hữu sao?" Dương Mi có chút kinh ngạc.

Vị lão hữu này của hắn trước nay đều vô cùng vô tình.

Cư nhiên lại đề cử hắn đến Trường Sinh Thiên.

Quả thực là đổi tính rồi. "Đúng vậy." "Đó là vì ta vẫn luôn cần duy trì Hồng Hoang tẩu thế." "Hiện tại bởi vì sự xuất hiện của Trường Sinh Thiên, Địa Đạo đã hoàn toàn khai tịch." "Nhân Đạo tuy rằng vẫn đang bác dịch trong Lượng Kiếp." "Nhưng ta thủy chung có cảm giác, Nhân Đạo e rằng sau Lượng Kiếp cũng sẽ được khai tịch hoàn chỉnh." "Cho nên ta tự nhiên không hy vọng Trường Sinh Thiên lại biến cường." Hồng Quân thành thật nói. "Nhân Đạo cũng sắp khai tịch rồi sao?" "Như vậy, Hồng Hoang chẳng phải Thiên - Địa - Nhân tam đạo sẽ hoàn chỉnh?" Dương Mi tuy nghe Hồng Quân nói qua một chút biến hóa của Hồng Hoang, nhưng không ngờ Nhân Đạo cũng sắp khai tịch.

"Làm Thiên Đạo Thánh Nhân, ta tự nhiên không hy vọng nhìn thấy cục diện này." "Dù sao như vậy quyền hành của Thiên Đạo sẽ bị phân hóa triệt để." "Không còn là Thiên Đạo duy trì Hồng Hoang vận chuyển nữa." "Mà là Thiên - Địa - Nhân tam đạo cùng nhau." "Nhưng đổi một lập trường khác, ta biết chuyện này là không thể tránh khỏi." "Thiên Địa Nhân tam đạo cùng xuất hiện, bản nguyên của Hồng Hoang sẽ lại được tráng đại." "Như vậy, Lượng Kiếp tiếp theo có thể trì hoãn không ít thời gian." "Cũng có thể sinh ra nhiều cường giả hơn." "Cộng thêm chuyện Hỗn Độn, là địch là bạn còn chưa rõ ràng." "Cho nên thực lực Hồng Hoang càng mạnh càng tốt." Hồng Quân nhìn về phía hư không, thản nhiên nói.

Còn một điểm hắn chưa nói.

Nếu Địa Đạo và Nhân Đạo khai tịch, đó chính là thời cơ tốt nhất để hắn hoàn mỹ hợp đạo.

Khi đó Thiên Đạo tức là Hồng Quân, Hồng Quân tức là Thiên Đạo. "Lão hữu, ngươi dường như thay đổi rồi." Dương Mi cười nói.

Đổi lại trước kia, Hồng Quân sẽ không nói ra những lời này. "Có khả năng là bởi vì chúng ta đã có chung kẻ địch đi." Hồng Quân cũng cười đáp.

Dương Mi gật đầu.

Gia nhập Trường Sinh Thiên hắn là lựa chọn tốt nhất của hắn.

Trường Sinh Thiên.

Sau khi Hồng Quân và Dương Mi rời đi, Nữ Oa, Phục Hy, Thông Thiên và cả Ngộ Đạo đều xuất hiện trước mặt Lâm Trường Sinh. "Đạo Tôn, Đạo Tổ bọn họ đến đây là vì chuyện gì?" Ngộ Đạo hiếu kỳ hỏi.

Rất ít khi nhìn thấy Đạo Tôn trầm tư như vậy.

Trong mắt các đệ tử bọn họ, Đạo Tôn vẫn luôn là tồn tại ba lan bất kinh, toán vô di sách. "Tin tức trong Hỗn Độn." Lâm Trường Sinh sắp xếp lại ngôn ngữ, thuật lại lời của Dương Mi.

Bốn người cũng phải sững sờ hồi lâu mới hồi phục tinh thần. "Nếu đúng như lời Dương Mi nói, chúng ta cần phải chuẩn bị sớm." "Nếu không, để những cường giả kia tiến vào Hồng Hoang, tuyệt đối là một tai nạn tày trời." Phục Hy ngưng trọng nói. "Nếu chỉ là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chúng ta cũng chưa chắc cần lo lắng." "Quan trọng là vị Thần Chủ kia đã có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Nếu hắn xuất động, Hồng Hoang đều sẽ tiêu biến trong Hỗn Độn." Thông Thiên tiếp lời. "Tông Chủ, người có dự định gì?" Nữ Oa hỏi. "Việc này quan hệ trọng đại, không thể truyền ra ngoài." "Nếu không sẽ gây ra Hồng Hoang động loạn." Lâm Trường Sinh khẽ nói.

Mấy người đều gật đầu.

Ngay cả bọn họ là những Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn cảm thấy đau đầu, huống hồ là những Hỗn Nguyên Kim Tiên, Đại La Kim Tiên kia.

Nghe được tin tức này rất có khả năng sẽ khiến đạo tâm sụp đổ. "Vĩnh Hằng Thần Giới, là địch hay bạn còn chưa biết." "Thay vì bị động chờ đợi, chi bằng chủ động xuất kích." Lâm Trường Sinh nói. "Tông Chủ, ý của người là?" Mấy người đều nhìn về phía Lâm Trường Sinh. "Hiện tại ta hoài nghi Bàn Cổ năm xưa khai thiên tích địa cũng không đơn giản như vậy." "Đợi ta tu phục xong Khai Thiên Thần Phủ, sẽ đi đến Vĩnh Hằng Thần Giới, tìm hiểu ngọn ngành." Lâm Trường Sinh quyết định. "Tông Chủ, không thể." "Người là căn bản của Trường Sinh Tiên Tông." "Sao có thể để người đi mạo hiểm." "Chi bằng để ta đi." Phục Hy nghe xong lập tức can ngăn. "Đúng vậy, Đạo Tôn." "Lượng Kiếp còn chưa kết thúc." "Nếu thực

sự phải đi, cũng là ta đi." "Nói không chừng kẻ bọn họ tìm chính là ta." Ngộ Đạo cũng lên tiếng.

Nữ Oa và Thông Thiên trầm mặc.

Bọn họ hiện tại vẫn là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một khi thoát ly Thiên Đạo, chỉ có thể là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Căn bản không có tác dụng gì lớn. "Được rồi." "Đừng tranh giành nữa." "Trường Sinh Thiên nay đã đi vào quỹ đạo." "Xu hướng của Lượng Kiếp cũng nằm trong kế hoạch của ta." "Thực lực các ngươi còn quá yếu." "Đi rồi cũng chẳng dò la được tin tức gì." "Đừng quên, bản tọa có cách riêng để tiến vào Vĩnh Hằng Thần Giới." "Hơn nữa, ta có thể hấp thu khí vận tông môn, vẫn nắm chắc có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trước khi rời đi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Hắn ám chỉ đương nhiên là thiên phú.

Chỉ bất quá những thiên phú này đều chỉ có thể sử dụng dưới cấp Thánh Nhân.

Đến Hỗn Độn chưa chắc đã hữu dụng.

Chỉ cần hắn nâng cao cảnh giới lên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, giải khóa thiên phú mới, nói không chừng sẽ có trợ giúp rất lớn.

Bất quá tu vi hiện tại của hắn chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng.

Khoảng cách đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên vẫn còn không nhỏ.

Chỉ có hấp thu khí vận tông môn mới có thể nhanh chóng đột phá cảnh giới. "Tông Chủ, khí vận tông môn vốn dĩ vì người mà cường

thịnh." "Đối mặt nguy cơ, đương nhiên là phải nghĩ mọi biện pháp để biến cường." "Căn nguyên của các sư muội sư đệ đều không tệ, nhưng tu hành lại quá nhẹ nhàng." "Cho nên trong lòng đã nảy sinh ý nghĩ cao nhân nhất đẳng, giải đãi lười biếng." "Vì vậy khí vận tông môn giảm xuống, để bọn họ tự mình tu luyện, cũng là một lần lịch luyện." Ngộ Đạo mở miệng nói. "Đúng vậy." Những Phó tông chủ như Phục Hy cũng biểu thị tán đồng.

Lâm Trường Sinh thấy thế liền gật đầu.

Thấy Tông Chủ đã có dự tính riêng, mấy người cũng không tiện khuyên can nhiều.

Chỉ hy vọng Vĩnh Hằng Thần Giới không có địch ý với Hồng Hoang bọn họ.

Đợi mấy người giải tán, Lâm Trường Sinh bắt đầu tu phục Khai Thiên Thần Phủ.

Để gia tăng tốc độ, hắn bố trí Thời Gian Pháp Trận, gia tốc thời gian trôi qua.

Thời gian bên ngoài mới thoáng qua vài chục năm, nhưng Lâm Trường Sinh trong pháp trận đã trải qua mấy vạn năm.

Cuối cùng ngày này, hắn mở bừng đôi mắt.

Ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo đã hợp nhất!

Hỗn Độn Chí Bảo - Khai Thiên Thần Phủ rốt cuộc đã tu phục thành công!

Trong Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh bố hạ Thời Gian Pháp Trận, hao tổn vạn năm, cuối cùng thành công tu phục Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ.

Giờ khắc này, Khai Thiên Thần Phủ tản mát ra Hỗn Độn Linh Quang.

Vô cùng dị tượng không ngừng diễn hóa.

Chỉ vẻn vẹn huyền phù tại hư không, đã truyền đến một cảm giác sắc bén như cắt nát không gian.

Cho dù là nhục thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Lâm Trường Sinh cũng không dám coi thường Khai Thiên Thần Phủ. "Không hổ là Hỗn Độn Chí Bảo." Lâm Trường Sinh cảm thán một tiếng, nắm lấy Khai Thiên Thần Phủ.

Lập tức, kiện Hỗn Độn Chí Bảo này bộc phát ra quang mang khủng bố.

Sau đó một đạo không gian bình chướng dâng lên.

Đây không phải là không gian bình chướng bình thường, bên trên che kín Đại Đạo văn lộ.

So với Hồng Mông Pháp Tắc của Lâm Trường Sinh hiện nay còn thâm hậu hơn không ít.

Có thể ngăn cách thiên cơ, che giấu hết thảy mọi thứ trong không gian này.

Lâm Trường Sinh nhíu mày, nhưng không động thủ.

Chương 218

Tuy rằng không gian bình chướng này che kín Đại Đạo văn lộ, nhưng cũng chỉ có tác dụng che giấu.

Hơn nữa, chỉ cần Lâm Trường Sinh muốn, dưới toàn lực vẫn có thể phá vỡ không gian này.

Cho nên hắn cứ thế tĩnh tĩnh chờ đợi không gian này thành hình. "Không ngờ, đạo ý thức tàn lưu này của ta còn có ngày được kích hoạt." Một đạo ma thần hư ảnh đỉnh thiên lập địa xuất hiện trước mặt Lâm Trường Sinh. "Bàn Cổ." Lâm Trường Sinh nhìn thân ảnh này, khẽ nhả ra hai chữ.

Không ngờ lại bị hắn đoán trúng thật.

Cường giả như Bàn Cổ, một búa chém nát ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, há có thể dễ dàng vẫn lạc.

Đến cấp bậc như bọn họ, các loại hậu thủ tầng tầng lớp lớp.

Mà Bàn Cổ Thần Điện hay Hồng Hoang đại lục đều không lưu lại hậu thủ của hắn.

Cho nên khi tu phục Khai Thiên Thần Phủ, Lâm Trường Sinh đã có hoài nghi.

Không ngờ Bàn Cổ thực sự xuất hiện.

Bất quá dù chỉ là một đạo ý thức hư ảnh, cũng đã mang lại cho hắn cảm giác áp bách khủng bố.

Có thể tưởng tượng, tu vi của Bàn Cổ khi khai thiên tích địa cường đại đến mức nào.

Ít nhất cũng phải tiếp cận tầng thứ Đại Đạo rồi. "Tiểu gia hỏa thú

vị." "Ngươi dường như không kinh ngạc về sự xuất hiện của ta?" Bàn Cổ nhìn Lâm Trường Sinh trước mắt đã khôi phục nhân thân, cười hỏi. "Có thể một búa chém nát ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, há lại không lưu lại cho mình bất kỳ hậu thủ nào." "Chỉ là ta không ngờ, đạo hậu thủ này của ngươi lại lưu trong Khai Thiên Thần Phủ hoàn chỉnh." "Chẳng lẽ không sợ không ai có thể tu phục thành công sao?" Lâm Trường Sinh hiếu kỳ hỏi.

Hậu thủ này giấu quá sâu.

Cho dù là Hồng Quân cũng không cách nào tu phục ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo để hợp nhất. "Ta vốn không hy vọng đạo hậu thủ này bị kích hoạt." "Bởi vì một khi đạo ý thức này của ta tồn tại, chứng tỏ Hồng Hoang đã có biến số cực lớn xuất hiện." "Tiếp theo Hồng Hoang sẽ phải nghênh đón kiếp nạn từ trong Hỗn Độn." Bàn Cổ nói.

Lâm Trường Sinh nghe vậy gật đầu.

Lời này của Bàn Cổ không giả.

Nếu không phải có biến số là hắn đây, chỉ dựa vào Thiên Đạo Thánh Nhân như Hồng Quân thì không thể tu phục Khai Thiên Thần Phủ.

Bởi vì cấm chế trong Hỗn Độn Chí Bảo đã ám hợp Đại Đạo chí lý.

Dựa vào Thiên Đạo Pháp Tắc của hắn là không thể thành công.

Bàn Cổ không nói gì, mà nhìn thoáng qua Lâm Trường Sinh.

Sau đó hiếu kỳ biến thành ngưng trọng. "Ngươi dường như nắm giữ sức mạnh rất mạnh." "Ngay cả Đại Đạo cũng cảm ngộ mấy trăm loại." "Hơn nữa cư nhiên đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng." "Làm sao có thể?" "Đại Đạo ngay khoảnh khắc ta bổ nát ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, cũng đã ẩn lui rồi cơ mà." Cho dù là ý thức của Bàn Cổ, cũng nhìn ra chỗ bất phàm của Lâm Trường Sinh.

Chính vì Lâm Trường Sinh bất phàm, ngay cả cường giả như hắn cũng phải kinh ngạc.

Bởi vì không ai rõ hơn hắn hàm nghĩa của việc Đại Đạo ẩn lui.

Hồng Hoang căn bản không có khả năng cảm ngộ được Đại Đạo.

Có thể sinh ra Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã là một loại ngoại lệ.

Hắn còn đem tu vi tăng lên đến cảnh giới này, hơn nữa còn nắm giữ mấy trăm loại Đại Đạo.

Hồng Hoang rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? "Có một số cơ duyên." Lâm Trường Sinh đáp.

Cũng may Bàn Cổ rất nhanh liền bình phục tâm tình chấn kinh của mình. "Trước khi trả lời vấn đề của ngươi, ngươi có biết lai lịch của Hồng Hoang không?" Bàn Cổ hỏi.

Vấn đề này ngược lại làm cho Lâm Trường Sinh sửng sốt.

Nếu nói Bàn Cổ chỉ vì ngủ trong Hỗn Độn thấy khó chịu liền khai thiên tích địa, thì quá khiên cưỡng.

Nếu trước khi xuyên việt, Lâm Trường Sinh còn có thể miễn cưỡng tin vào lý do này.

Dù sao đều là kiến thức trong sách vở, cho dù muốn phản bác cũng không có căn cứ.

Nhưng hiện tại thì khác, hắn đã xuyên việt đến Hồng Hoang, tịnh thả thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thâm tri cảnh giới của Bàn Cổ khi khai thiên tuyệt đối đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thậm chí rất có khả năng còn trên mức đó.

Cường giả trên cảnh giới này, muốn hoàn toàn vẫn lạc cũng không

đơn giản như vậy.

Cho nên vì sao Bàn Cổ muốn khai tịch thiên địa?

Sau khi khai thiên, hắn thật sự vẫn lạc rồi sao?

Hay là có ẩn tình khác.

Giờ khắc này, vấn đề này khiến Lâm Trường Sinh trở nên không xác định.

Bất quá hắn vẫn thăm dò hỏi: "Chẳng lẽ là vì Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử?" "Không ngờ ngươi ngay cả Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử cũng biết." "Vậy những lời tiếp theo của ta, ngược lại có thể đơn giản hơn một chút." Bàn Cổ có chút ngoài ý muốn nhìn Lâm Trường Sinh một cái. "Hỗn Độn vô ngần vô hạn, quảng mậu vô biên." "Lại được chia thành năm thế giới Hỗn Độn khác nhau." "Phân biệt là Thái Cực, Thái Tố, Thái Thủy, Thái Sơ, Thái Dịch." "Mà thế giới Hỗn Độn chúng ta đang ở chính là Thái Cực Hỗn Độn." Bàn Cổ chậm rãi nói.

Thì ra là thế.

Lâm Trường Sinh gật đầu.

Từ chỗ Dương Mi hắn chỉ biết Hỗn Độn nơi Hồng Hoang tọa lạc là Thái Cực Hỗn Độn.

Không ngờ tổng cộng có năm thế giới Hỗn Độn khác nhau. "Mà Hỗn Độn Thông Đạo Chấp Chưởng Sử, chính là người chưởng khống thông đạo từ thế giới Hỗn Độn này đi sang thế giới Hỗn Độn khác." Bàn Cổ giải thích. "Chẳng lẽ năm thế giới Hỗn Độn này còn có gì khác biệt?" Lâm Trường Sinh hiếu kỳ hỏi. "Tự nhiên là có." "Năm thế giới Hỗn Độn đều do Đại Đạo duy trì vận chuyển." "Đẳng cấp thế giới Hỗn Độn càng cao, Đại Đạo bản nguyên có thể cảm ngộ được càng rõ ràng." "Mà Thái Cực Hỗn Độn thế giới của chúng ta, lại là

cấp thấp nhất." "Bị bốn vũ trụ thế giới kia gọi là thế giới Hỗn Độn không xứng đáng nhận được Đại Đạo bản nguyên." Bàn Cổ cười nhạo một tiếng. "Đại Đạo chí công, cho dù bốn thế giới Hỗn Độn kia cảm thấy chúng ta không xứng, cũng không thể ảnh hưởng đến Đại Đạo chứ?" Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi. "Chuyện này phải nói đến việc vì sao ta lại muốn khai tịch Hồng Hoang, chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần." Bàn Cổ ánh mắt thâm viễn nói, phảng phất lâm vào hồi ức viễn cổ.

Bàn Cổ được thai nghén trong Hỗn Độn.

Vừa xuất sinh đã là Hỗn Độn Ma Thần.

Trải qua vô số tuế nguyệt tu luyện, tu vi cũng đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng đỉnh phong.

Chỉ kém một bước là có thể đột phá đến cảnh giới cao hơn.

Ngay khi hắn chuẩn bị tìm kiếm thời cơ đột phá, trong Hỗn Độn bỗng nhiên xuất hiện một kiện Vô Thượng Linh Bảo.

Đó là một bảo vật có đẳng cấp vượt qua Hỗn Độn Chí Bảo.

Pháp Tắc chi lực bên trên thậm chí vượt qua Đại Đạo.

Bàn Cổ trong lòng vui sướng, chỉ cần luyện hóa kiện Linh Bảo này, hắn nắm chắc sẽ đột phá gông cùm xiềng xích, thành tựu cảnh giới cao hơn.

Tuy nhiên, ngay khi Bàn Cổ chuẩn bị bế quan luyện hóa, một vị cường giả của Thái Thủy Hỗn Độn đột nhiên hàng lâm.

Hắn đến đây chính là vì kiện Vô Thượng Linh Bảo mà Bàn Cổ đạt được.

Tuy rằng tu vi của hắn cao hơn Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ có ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo, cộng thêm Lực Chi Đại Đạo phụ trợ, chiến lực phi

phàm, thế mà lại đánh lui được vị cường giả này.

Nhưng vị cường giả kia cũng không cam tâm cứ thế thối lui.

Hắn khu sử ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần làm việc cho mình, hứa hẹn đủ loại chỗ tốt.

Vì thế, một trận đại chiến đã nổ ra. "Trận chiến ấy, tự nhiên là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị ta chém dưới Khai Thiên Thần Phủ." "Tuy nhiên vị cường giả kia trước khi đi đã để lại ngoan thoại, rằng kiện Vô Thượng Linh Bảo này quan hệ đến Hồng Mông." "Bọn họ tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ." Bàn Cổ nói.

Quan hệ đến Hồng Mông?

Vô Thượng Linh Bảo?

Sẽ không phải là Hỗn Độn Châu chứ?

Lâm Trường Sinh trong lòng có một suy đoán to gan.

Hỗn Độn Châu hiện tại là Hỗn Độn Chí Bảo, điểm này không sai.

Hơn nữa Lâm Trường Sinh còn đưa nó cho Lâm Sinh.

Nhưng Hỗn Độn Châu còn có một lời đồn, nãi là Hồng Mông Châu.

Bởi vì trong Hỗn Độn Châu vốn dĩ ẩn chứa một phương thế giới Hỗn Độn.

Cho nên suy đoán này cũng là có căn cứ.

Quan trọng nhất là Hỗn Độn Châu bị rách nát.

Cho nên Hỗn Độn Châu hoàn chỉnh rất có khả năng chính là Vô Thượng Linh Bảo mà Bàn Cổ nhắc tới. "Nhìn dáng vẻ của ngươi, cũng đã đoán được một chút." "Không sai, đó chính là Hồng Mông Châu." Lời của Bàn Cổ ấn chứng suy đoán của Lâm Trường Sinh.

"Chẳng lẽ là Thái Thủy Hỗn Độn thế giới có nhiều cường giả hàng lâm hơn?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Rất hiển nhiên, Bàn Cổ đã thất bại.

Nếu không cũng sẽ không chỉ lưu lại một đạo ý thức ở đây.

Hồng Mông Châu cũng sẽ không phẩm cấp đại giảm, rớt xuống thành Hỗn Độn Chí Bảo.

Chương 219

"Không phải." Bàn Cổ lắc đầu, "Ta vốn định dùng Hồng Mông Châu khai tịch thế giới để chứng đạo." "Thế nhưng Hồng Mông thái quá huyền diệu, loại sức mạnh này đã vượt qua sự lý giải của ta đối với Đại Đạo." "Cho nên tại thời điểm chứng đạo, ta bị cỗ lực lượng này phản phệ." "Ta tự biết chứng đạo vô vọng, nhưng lại không đành lòng bỏ dở giữa chừng." "Dứt khoát trực tiếp dùng sức mạnh của ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo, cưỡng ép khiên dẫn một tia bản nguyên chi lực của Hồng Mông Châu." "Khai tịch ra Hồng Hoang." Thì ra là thế.

Thảo nào ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo lại vỡ vụn.

Hẳn là chịu không nổi Hồng Mông chi lực.

Như vậy, mọi chuyện đều giải thích thông rồi.

Hồng Mông Châu phẩm cấp bị tổn hại, rớt xuống Hỗn Độn Châu, biến mất vô tung.

Nếu không phải chính mình tại Phương Thốn Tiên Đảo phát hiện sớm, cuối cùng nó cũng sẽ trọng tân ẩn vào trong Hỗn Độn, muốn tìm được chẳng khác nào mò kim đáy biển. "Cho nên Hồng Hoang ẩn chứa một tia Hồng Mông chi lực?" Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nói. "Không sai." Bàn Cổ gật đầu.

Hồng Hoang thế mà lại giấu một bí mật lớn như vậy.

Tiên có Hư Vô, rồi có Hồng Mông.

Hồng Mông sau diễn Hỗn Độn.

Cho nên sức mạnh của Hồng Mông so với Hỗn Độn phải cao hơn một đẳng cấp.

Hồng Hoang lại có một tia Hồng Mông chi lực, vậy chẳng phải

nói sau này có tiềm lực tấn thăng thành Hồng Mông thế giới?

Bất quá cũng chỉ là một tia khả năng trên lý thuyết mà thôi.

Dù sao muốn tấn thăng Hồng Mông quá khó khăn.

Lâm Trường Sinh hiện tại Hồng Mông Pháp Tắc còn chưa viên mãn.

Đừng nói viên mãn, khoảng cách đến đại thành còn sớm lắm. "Ngươi làm như vậy, chẳng lẽ không sợ cường giả của Thái Thủy Hỗn Độn trả thù Hồng Hoang sao?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Dù sao sự tình quan hệ đến Hồng Mông Linh Bảo, cường giả Thái Thủy Hỗn Độn cũng sẽ không dễ dàng buông tha như vậy. "Cho nên ta mới dùng nhục thân trấn áp Hồng Hoang." "Mà Hồng Mông Châu cũng phẩm cấp đại giảm, trở thành Hỗn Độn Chí Bảo." "Bọn họ cũng sưu tầm không được." "Về phần ra tay với Hồng Hoang, bọn họ vốn là cường giả của thế giới Hỗn Độn cao đẳng." "Là không thể ra tay với một vị diện thấp." "Đại Đạo không cho phép." Bàn Cổ đáp. "Vậy Đại Đạo lại vì sao ẩn lui?" "Chẳng lẽ cũng là thủ đoạn của đám cường giả Thái Thủy Hỗn Độn kia?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Lúc này hắn đã sắp vén lên tấm màn che bí mật cuối cùng của Hồng Hoang. "Không sai." "Nhưng cũng không chỉ là Thái Thủy Hỗn Độn, mà là quyết định chung của mấy cái Hỗn Độn khác." "Đại Đạo cần duy trì năm thế giới Hỗn Độn vận chuyển, đồng dạng cũng sẽ không ngừng có Lượng Kiếp bộc phát." "Vì để kéo dài thời gian Lượng Kiếp, giảm thiểu tiêu hao Đại Đạo bản nguyên." "Bọn họ liên thủ phong ấn thông đạo của thế giới Thái Cực Hỗn Độn này." "Đại Đạo vì vậy mà biến mất tại Thái Cực Hỗn Độn." "Cho nên, tại vùng thế giới Hỗn Độn này có thể sinh ra Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có thể thấy là gian nan đến mức nào." Bàn Cổ nhìn Lâm Trường Sinh nói.

Quả nhiên, Đại Đạo cũng không phải ẩn lui đơn giản như vậy. "Đã là Đại Đạo duy trì năm thế giới Hỗn Độn vận chuyển." "Thì mỗi một cái Hỗn Độn đều có quyền lợi cảm ngộ Đại Đạo." "Bọn họ chỉ vì tư lợi, liền thiện tự đoạn tuyệt con đường tu đạo của thế giới Thái Cực Hỗn Độn." "Quả thực là bá đạo." Lâm Trường Sinh cười lạnh một tiếng. "Đâu chỉ là bá đạo." "Bọn họ còn ở đây kiến lập Vĩnh Hằng Thần Quốc." "Mục đích chính là giám sát thế giới Thái Cực Hỗn Độn, tuyệt đối không cho phép Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả đản sinh." "Cũng là để phòng ngừa ta còn có hậu thủ khác để lật bàn." Bàn Cổ cũng khẽ cười một tiếng.

Lâm Trường Sinh nghe xong, trong đầu nháy mắt minh bạch lập trường của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Đó chính là kẻ địch rồi.

Vĩnh Hằng Thần Quốc giám sát Thái Cực Hỗn Độn, không cho phép đản sinh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả.

Vậy bọn họ tuyệt đối sẽ phái cường giả đến trấn áp chính mình.

Nhưng vì sao trước đó không có hành động?

Chẳng lẽ là vì Vĩnh Hằng Thần Quốc lúc ấy xuất hiện ý ngoại gì?

Lâm Trường Sinh bỗng nhiên cảm thấy sự tình cũng không đơn giản như vậy. "Tiểu gia hỏa, thời gian của ta không còn nhiều." "Còn lưu lại nữa, sợ là sẽ thu hút sự chú ý của mấy lão gia hỏa cổ xưa kia." Ý thức của Bàn Cổ đã bắt đầu muốn tiêu tán. "Cho nên, ngươi là đã vẫn lạc rồi sao?" Lâm Trường Sinh vội vàng hỏi. "Tự nhiên là không." "Nếu có cơ hội, nói không chừng chúng ta có thể gặp lại tại Hỗn Độn khác." "Cùng nhau tìm kiếm Hồng Mông Chi Môn trong truyền thuyết." Bàn Cổ cười nói.

Hồng Mông Chi Môn?

Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động.

Nhưng thời gian không nhiều, không dung hắn dò hỏi thêm nhiều vấn đề. "Làm sao phá trừ phong ấn của thế giới Thái Cực Hỗn Độn, để Đại Đạo trọng tân hàng lâm?" Lâm Trường Sinh gấp gáp hỏi.

Hiện giờ kẻ địch đã không chỉ là Vĩnh Hằng Thần Quốc nữa.

Rất có khả năng là bốn thế giới Hỗn Độn còn lại.

Nếu chỉ dựa vào một mình hắn hoặc Trường Sinh Tiên Tông, khẳng định không đủ để ứng phó nguy cơ tiếp theo. "Hồng Hoang chi thủy, Vĩnh Hằng Thần Quốc, Hỗn Độn Thông Đạo!" Thanh âm đứt quãng của Bàn Cổ truyền đến.

Không gian bích chướng đã bắt đầu dần dần biến mất.

Ý thức thể của Bàn Cổ cũng đã tiếp cận trong suốt. "Tiểu gia hỏa, ngươi đã trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vậy thì tiếp theo Hồng Hoang sẽ không còn bình yên nữa." "Hãy bảo hộ thế giới này thật tốt." "Đồng thời tìm được Hồng Mông Châu, nói không chừng có thể mang theo Hồng Hoang đại lục, cùng nhau tiến vào Hồng Mông Chi Môn." Ý thức thể của Bàn Cổ cuối cùng biến mất.

Trước mặt Lâm Trường Sinh chỉ còn lại một cây Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ.

Nhưng giờ phút này mày Lâm Trường Sinh lại nhíu chặt.

Câu trả lời cuối cùng của Bàn Cổ là có ý gì?

Chẳng lẽ trong Hồng Hoang còn có bí mật khác mà hắn không biết tồn tại?

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh đã thành công tu phục Khai Thiên Thần Phủ.

Một đạo ý thức của Bàn Cổ lưu lại bên trong đã phục tô, thành

công giải đáp nghi hoặc của Lâm Trường Sinh.

Nhưng đồng thời, lại có vấn đề mới khiến hắn nhíu mày suy tư.

Thế giới Thái Cực Hỗn Độn này đã bị phong ấn, vậy thì sẽ có biện pháp phá trừ phong ấn.

Như vậy, Đại Đạo mới có thể hàng lâm trở lại.

Đến lúc đó, sinh linh Hồng Hoang đều có thể tu luyện Đại Đạo.

Có như vậy mới có tư bản để ứng đối với nguy cơ đến từ các thế giới Hỗn Độn khác.

Nhưng một câu nói của Bàn Cổ khiến Lâm Trường Sinh thủy chung vẫn không tìm ra đầu mối. "Hồng Hoang chi thủy?" "Hồng Hoang là do Bàn Cổ dùng ba đại chí bảo và một tia lực lượng Hồng Mông khai tịch ra." "Chẳng lẽ nói là phải sưu tập hoàn chỉnh ba món Hỗn Độn Chí Bảo?" "Sau đó còn phải tu phục Hỗn Độn Châu đến cấp độ Hồng Mông Châu?" Lâm Trường Sinh nhíu mày.

Tu phục Khai Thiên Thần Phủ còn đơn giản một chút, dù sao cũng chỉ là phân hóa thành ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp đã vỡ nát thành mấy chục mảnh.

Tuy rằng đa số bị Hồng Quân đoạt được, nhưng vẫn còn một số mảnh vỡ nhỏ tán lạc trong Hồng Hoang.

Muốn tìm được, tốn chút thời gian cũng có thể làm được.

Thế nhưng Hỗn Độn Thanh Liên thì không có hi vọng gì.

Liên tử, lá sen, hoa sen, mỗi bộ phận đều phân liệt thành các loại linh bảo khác nhau.

Những thứ khác tạm thời không nhắc tới, Diệt Thế Hắc Liên và Thí Thần Thương đã bị Lâm Trường Sinh dung hợp luyện lại rồi.

Cho nên hẳn là không có quan hệ với việc tu phục ba đại Hỗn Độn Chí Bảo.

Nếu không, Bàn Cổ năm đó đã để lại một tay rồi.

Nếu không phải liên quan đến ba đại Hỗn Độn Chí Bảo, chẳng lẽ liên quan đến Hỗn Độn Châu?

Muốn tu phục Hỗn Độn Châu, nương vào thực lực Lâm Trường Sinh hiện nay, căn bản là không thể nào.

Cho nên cũng có thể trực tiếp loại trừ.

Chẳng lẽ là muốn trọng tân khai thiên trong Hỗn Độn Châu?

Cái đó cũng không đúng.

Thế giới khai tịch trong Hỗn Độn Châu đồng dạng cũng là Thiên Đạo chi lực, căn bản không có bất cứ quan hệ nào với Đại Đạo. "Hồng Hoang chi thủy, Hồng Hoang chi thủy...

Chẳng lẽ có liên quan đến ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần?" Lâm Trường Sinh chỉ có thể suy nghĩ theo hướng này.

Nhưng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đã bị Bàn Cổ chém giết rồi cơ mà.

Suy nghĩ hồi lâu, Lâm Trường Sinh cũng không nghiền ngẫm ra ý nghĩa của "Hồng Hoang chi thủy", đành phải tạm thời gác lại.

Hai cái gợi ý phía sau thì tương đối đơn giản hơn, cần phải đi tới Vĩnh Hằng Thần Quốc và thông đạo Hỗn Độn để tìm hiểu ngọn ngành.

Tuy rằng nghi hoặc cũ đã giải quyết, nhưng vấn đề mới lại nảy sinh.

Xem ra cũng chỉ có thể dựa vào chính mình đi tìm đáp án.

Lâm Trường Sinh thu hồi những tâm tư này.

Muốn tìm đáp án, thực lực hiện tại của hắn vẫn còn quá yếu nhỏ.

Cho nên tiếp theo cần phải bế quan, nếm thử đột phá cảnh giới.

Tuy hắn mới ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng, nhưng có tông môn khí vận và Thế Giới Chi Lực của Trường Sinh Thiên bị rút ra, có thể gia tốc hắn đột phá.

Hiện tại, hắn chỉ cần dùng Hồng Mông Pháp Tắc không ngừng hấp thu pháp tắc và Đại Đạo là có thể tấn cấp.

Tuy nhìn qua rất khó, nhưng đối với hắn mà nói vẫn rất nhẹ nhàng.

Chương 220

Có hai thiên phú [Đỉnh Cấp Ngộ Tính] và [Đại Đạo Thù Cần], đủ để giúp hắn tiết kiệm không ít thời gian.

Bất quá Vĩnh Hằng Thần Quốc không biết khi nào sẽ hàng lâm Hồng Hoang, cho nên thời gian khẩn cấp.

Lâm Trường Sinh trực tiếp bắt đầu bố trí một cái Thời Gian Pháp Trận cỡ lớn.

Cũng may Trường Sinh Thiên trải qua thời gian dài phát triển như vậy, tài nguyên đã sớm phi thường sung túc, cho nên cũng không lo lắng tiêu hao cho pháp trận.

Lâm Trường Sinh trực tiếp dùng Thời Gian Pháp Tắc bố trí một trận pháp có lưu tốc vạn lần.

Tuy rằng mỗi một khắc cần thiết tài nguyên đều là hải lượng, nhưng hắn có gia để này. "Trường Sinh Tiên Tông sở thuộc, bản tọa đã bố hạ Thời Gian Pháp Trận." "Tất cả đệ tử tranh thủ thời gian tu luyện." Thanh âm của Lâm Trường Sinh truyền khắp toàn bộ Trường Sinh Tiên Tông.

Giờ khắc này, tất cả đệ tử đều bắt đầu ngồi xếp bằng tại chỗ, bắt đầu bế quan.

Chớp mắt, ngoại giới đã qua mấy chục năm thời gian, mà trong Thời Gian Pháp Trận đã qua mấy chục vạn năm. [Sự cần cù tu luyện của ngươi đã dẫn tới sự chú thị của Đại Đạo, hắn ném tới một tia ánh mắt, tặng cho ngươi bảy loại Đại Đạo Chủng Tử]... [Sự cần cù tu luyện của ngươi đã dẫn tới sự chú thị của Đại Đạo, hắn ném tới một tia ánh mắt, tặng cho ngươi bốn loại Đại Đạo Chủng Tử] Trong lúc Lâm Trường Sinh bế quan, Đại Đạo cũng thường xuyên tặng cho Đại

Đạo Chủng Tử.

Những chủng tử này toàn bộ bị Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu, không ngừng lớn mạnh bản thân.

Đồng thời, Khí Vận Chi Lực trong Khí Vận Kim Liên và Thế Giới Chi Lực của Trường Sinh Thiên bị Lâm Trường Sinh rút ra luyện hóa, hóa thành pháp lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên, Lâm Trường Sinh rút ra cũng có hạn độ.

Tuyệt đối không có khả năng phá hư căn bản khí vận hoặc thế giới chi cơ của Trường Sinh Thiên.

Tuy rằng thời gian này khí vận và Thế Giới Chi Lực sẽ có chút giảm sút, nhưng chỉ cần tu vi những đệ tử này tăng lên, vẫn có thể bổ sung trở về.

Còn về Thế Giới Chi Lực thì càng đơn giản hơn.

Chỉ cần Nhân Đạo khai tịch, như vậy Địa Đạo và Nhân Đạo phản bổ, không chỉ có thể bổ sung Thế Giới Chi Lực đã mất, còn có thể nhất cử trợ giúp pháp tắc Trường Sinh Thiên viên mãn.

Sinh linh có căn nguyên tốt đều có thể bắt đầu cảm ngộ tu luyện Đại Đạo.

Tuy rằng Đại Đạo vẫn chỉ là hình thức ban đầu, nhưng đã có thể cảm ngộ.

Cùng lắm là tốn chút thời gian mà thôi.

Cứ như vậy, cảnh giới của Lâm Trường Sinh không ngừng tăng lên, Hồng Hoang Phong Thần Lượng Kiếp cũng đang ổn bộ tiến hành.

Mà việc Đại Đạo thường xuyên tặng Đại Đạo Chủng Tử dẫn đến Đại Đạo bản nguyên có chút hạ thấp, cũng bị cường giả của bốn thế giới Hỗn Độn khác phát giác. "Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" "Vì

sao Đại Đạo bản nguyên đang không ngừng giảm thiểu?" "Tra!

Tất cả thế giới Hỗn Độn đều phải tử tế tra tìm nguyên nhân." "Nếu cứ tiếp tục như vậy, lượng kiếp lại sẽ đến sớm." Những cường giả của các thế giới Hỗn Độn này đều là tồn tại siêu việt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Bọn họ cũng phát giác được Đại Đạo bản nguyên không ngừng giảm thiểu, lúc này mới khiến bọn họ nhao nhao kinh động.

Chỉ bất quá bọn họ căn bản không thể ngờ tới, hết thảy chuyện này lại xảy ra tại Thái Cực Hỗn Độn - một cái thế giới Hỗn Độn cấp thấp nhất đã bị bọn họ phong ấn thông đạo.

Tại một nơi sâu thẳm trong Thái Cực Hỗn Độn.

Một tòa Thần Quốc to lớn ngạo lập giữa hư không.

Nếu từ xa nhìn lại, sẽ phát hiện tòa Thần Quốc này vậy mà được xây dựng trên lưng một con Hỗn Độn Huyền Quy to lớn vô cùng.

Lớn đến mức đủ bằng mấy chục cái Hồng Hoang đại lục cộng lại.

Từ đó có thể thấy được, Thần Quốc này quảng mậu đến nhường nào.

Càng đến gần Thần Quốc này, càng cảm thấy một cỗ khí tức tường hòa.

Phảng phất là một nơi vĩnh hằng đắc đạo trong Hỗn Độn.

Chỉ cần tín phụng hắn, là có thể đạt được sinh mệnh vĩnh hằng.

Tại đỉnh cao nhất của Thần Quốc.

Một tôn Thần Linh vĩ đại mở hai mắt.

Trong đôi mắt của hắn, phảng phất có vô số thần dân đang cao

giọng tán mỹ, lại có vô số Thần Quốc đang cung phụng.

Người này chính là Thần Chủ của Vĩnh Hằng Thần Quốc, Chấp Chưởng Sứ thông đạo của Thái Cực Hỗn Độn thế giới - Vô Cực Thần Chủ.

Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Thật là những thứ phiền phức." "Chết thì chết rồi, còn muốn vi phạm ý chí của ta." "Xem các ngươi còn có thể kiên trì bao lâu." "Đợi các ngươi triệt để trở thành tín đồ của ta, ta sẽ có thể đột phá cảnh giới, tiến vào Thái Tố Hỗn Độn." "Đến lúc đó lại sẽ có vô số tín đồ cho ta sử dụng." Vô Cực Thần Chủ cười lạnh một tiếng.

Rất nhanh, hắn liền gọi tới Chủ Thần cường giả dưới trướng. "A Mộc Thác, ngươi kẹt tại Chủ Thần cửu giai đã rất lâu rồi nhỉ?" Vô Cực Thần Chủ hỏi. "Tán mỹ Thần Chủ đại nhân vĩ đại." A Mộc Thác cung kính mà lại thành kính nói: "Thuộc hạ xác thực đã kẹt tại cửu giai rất lâu rồi.

Tín đồ phát triển đã tiến vào một cái bình cảnh kỳ, cho nên cũng là chần chờ không được đột phá cảnh giới." Chủ Thần cửu giai tương đương với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Thực lực đã phi thường cường đại. "Ta tại thời điểm trấn áp những Thần Ma kia, một lần nữa cảm nhận được tại biên giới Thái Cực Hỗn Độn, đản sinh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tính ra hắn là có ba cái rồi.

Ta nhớ nơi đó hắn là gọi là Hồng Hoang đi." Vô Cực Thần Chủ có chút hoài niệm nói. "Hồng Hoang?

Đó không phải là thế giới sơ cấp do Bàn Cổ khai tịch sao?

Chỉ là một cái vị diện Đại Thiên Thế Giới, cũng có thể đản sinh ra cường giả như vậy?" Chủ Thần A Mộc Thác có chút kinh ngạc hỏi.

"Điểm này cũng là chỗ ta mười phần nghi hoặc.

Thông đạo Hỗn Độn bị phong ấn, Đại Đạo đã không cách nào cảm ứng được nơi này, vì sao còn có thể có ba tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đản sinh?

Phương thức tu luyện khô khan mà lại phức tạp của bọn hắn, cũng không phải thứ mà Thần Quốc chúng ta có thể so sánh." Vô Cực Thần Chủ đồng dạng khốn hoặc.

Đại Đạo xác thực cũng không có xuất hiện dấu hiệu phục tô.

Nhưng cố tình lại có ba kẻ tu luyện chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ngươi nói kỳ quái hay không kỳ quái. "Vô Cực Hỗn Độn chỉ cho phép có Thần Quốc tồn tại.

Những dị số này nhất định phải tiêu diệt." A Mộc Thác trịnh trọng nói. "Không sai.

Ba kẻ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này vừa vặn giao cho ngươi xử lý.

Chỉ cần có thể chuyển hóa thành tín đồ của ngươi, ngươi đột phá cảnh giới có hi vọng.

Nhưng có một kẻ trên người có khí tức quen thuộc của ta, ngươi mang về cho ta." Vô Cực Thần Chủ phân phó. "Vâng, tôn kính Chủ Thần đại nhân." A Mộc Thác cung kính nói. "Ừm, ngươi đi đi.

Thời gian tiếp theo, ta cũng sẽ toàn lực trấn áp những Thần Ma kia." Vô Cực Thần Chủ nói xong, lại lần nữa biến mất tại nơi này.

A Mộc Thác của Vĩnh Hằng Thần Quốc dựa theo mệnh lệnh của Thần Chủ, đã động thân tiến về Hồng Hoang.

Mà giờ khắc này, tu vi của Lâm Trường Sinh đã đi tới Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Chỉ kém một bước là có thể trùng phá bích lũy, đi vào cảnh giới hoàn toàn mới.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Đây là một cảnh giới đã cùng Thiên Đạo ngang hàng.

Căn cứ Lâm Trường Sinh đánh giá, Thiên Đạo hiện nay cũng chỉ tương đương với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng tả hữu.

Chỉ cần đột phá, tu luyện thêm một chút, ngay cả Thiên Đạo cũng có thể bị hắn trấn áp.

Giờ khắc này hắn đã dùng hơn phân nửa khí vận tông môn và Thế Giới Chi Lực rút ra được.

Hồng Mông Pháp Tắc dung hợp Đại Đạo đã nhiều đến chín trăm chín mươi loại!

Chỉ cần có thể dung hợp thêm mười loại Đại Đạo nữa, hắn liền có thể thuận lợi đột phá cảnh giới. [Sự cần cù tu luyện của ngươi đã dẫn tới sự chú thị của Đại Đạo, hắn ném tới một tia ánh mắt, tặng cho ngươi mười loại Đại Đạo Chủng Tử] Hệ thống nhắc nhở làm cho Lâm Trường Sinh trong lòng vui vẻ.

Tới thật đúng lúc.

Như vậy thời gian hắn tấn cấp sẽ rút ngắn đi rất nhiều.

Hồng Mông Pháp Tắc đem mười mai Đại Đạo Chủng Tử thôn phệ.

Mà bản thân Lâm Trường Sinh khí thế cũng đang điên cuồng tăng vọt.

Rất nhanh liền đạt đến một cái điểm tới hạn.

Giờ khắc này, ngay cả Thiên Đạo đều cảm nhận được uy hiếp.

Ý chí Thiên Đạo vẫn luôn ngủ say tự mình tu phục cũng bắt đầu chậm rãi thức tỉnh.

Cường giả cấp bậc này đã vượt ra khỏi cực hạn mà Thiên Đạo có thể thừa nhận.

Cho nên nhất định phải trục xuất khỏi Hồng Hoang.

Đây là một loại tự mình bảo hộ của Thiên Đạo.

Lâm Trường Sinh lúc này cũng không lo được Thiên Đạo.

Chương 221

Sắp đột phá rồi.

Hắn trực tiếp vượt qua thời không thông đạo, bay về phía Hỗn Độn.

Giờ khắc này, đại năng Hồng Hoang đều tâm có cảm giác.

Ba mươi ba thiên ngoại, Tử Tiêu Cung. "Tốc độ tu luyện thật nhanh.

Trong thời gian ngắn như vậy, vậy mà lại muốn đột phá." Hồng Quân có chút chấn kinh nói.

Hiện tại quang là khí thế trên người Lâm Trường Sinh, hắn đường đường là một Thiên Đạo Thánh Nhân đều không thể thừa nhận được.

Tồn tại bực này thực sự quá kinh khủng.

Bất quá Hồng Quân cũng chỉ chấn kinh một lát, liền lại lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Bởi vì hắn biết, Lâm Trường Sinh sở dĩ gấp gáp đột phá như vậy là có nguyên nhân.

Xem ra biến số bực này rốt cục muốn rời khỏi Hồng Hoang a.

Không chỉ là Hồng Quân, mà Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn... các Thánh Nhân này toàn bộ nhìn thấy thân ảnh nơi sâu trong Hỗn Độn.

Giờ khắc này, nội tâm bọn họ không hề có chút gợn sóng, thậm chí có chút muốn cười.

Bởi vì bọn họ vốn dĩ cùng Trường Sinh Đạo Tôn không phải cùng một cấp bậc.

Bây giờ đối phương lần nữa đột phá cảnh giới, đối với bọn hắn mà nói ngược lại là chuyện tốt.

Bởi vì Thiên Đạo ý chí đã không thể cho phép loại tồn tại này tiếp tục lưu lại Hồng Hoang.

Như vậy, Trường Sinh Thiên rốt cục không còn giống như một tảng đá lớn đặt ở ngực bọn họ nữa.

Ngoài Hồng Hoang.

Lâm Trường Sinh sắc mặt bình tĩnh cảm thụ được lôi kiếp ngưng tụ.

Hắn thuận tay bố trí nhiều tầng cấm chế.

Đã biết nơi sâu trong Hỗn Độn còn có một cái Vĩnh Hằng Thần Quốc, như vậy tự nhiên là không thể tuỳ tiện bại lộ thực lực của mình.

Tuy rằng cấm chế này không nhất định có thể che giấu vị Chân Thần cường giả kia, nhưng chỉ cần hắn không cố ý nhìn về phía Hồng Hoang, thì có khả năng sẽ không phát hiện.

Làm xong những thứ này, lôi kiếp ngưng tụ thành công.

Hỗn Độn màu xám đều bị đạo lôi kiếp này chiếu sáng.

Trong mắt Lâm Trường Sinh, đây đã không phải là lôi đình đơn giản.

Mà là Đại Đạo Chi Lực do Đại Đạo phù triện tạo thành.

Hơn nữa còn là Đại Đạo Chi Lực viên mãn.

Uy năng kinh khủng như thế khiến ngay cả Hồng Hoang phía sau đều đang run rẩy.

Nhưng Lâm Trường Sinh không sợ hãi chút nào.

Hắn nương tựa vào sức mạnh nhục thân bắt đầu ngạnh kháng Đại Đạo phù triện lôi đình.

Chỉ là trong nháy mắt, nhục thân của hắn liền trăm ngàn vết thương, tùy thời đều muốn vỡ vụn.

Đúng lúc này, chứng đạo linh bảo Hồng Mông Kiếm cũng bay ra.

Kiện Hỗn Độn Linh Bảo này cũng bắt đầu hấp thu Đại Đạo Chi Lực để tiếp tục thối luyện.

Một trận lôi kiếp, hoàn toàn biến thành quá trình Lâm Trường Sinh tự mình tăng cường.

Đối với hắn không có tạo thành mảy may thương hại.

Không biết qua bao lâu, lôi kiếp mới bắt đầu chậm rãi thối lui.

Mà khí thế Lâm Trường Sinh cũng đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Đơn giản đứng giữa hư không, liền phảng phất như Thiên Đạo ý chí, làm cho người ta căn bản không có tâm tư phản kháng.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đã là một loại hình thức sinh mệnh khác, hoàn toàn siêu việt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Vẻn vẹn chỉ là nương tựa vào khí thế bản thân cũng có thể tuỳ tiện áp bạo một tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Rốt cục thành công tấn cấp." Lâm Trường Sinh trong lòng có chút kích động.

Loại thực lực này tại Hồng Hoang mà nói, rốt cục coi như là có thể hưởng thụ chân chính tự do tự tại.

Cho dù là Thiên Đạo cũng không cách nào hạn chế hắn.

Bất quá Đại Đạo con đường diêu viễn, hắn cũng chỉ là mới đi được một nửa mà thôi.

Huống chi còn có không ít địch nhân cường đại cản trước mặt hắn.

Điều chỉnh tâm tình xong, trong đầu Lâm Trường Sinh cũng vang lên thanh âm của hệ thống.

Thiên phú mới đã giải tỏa.

Ngay tại lúc Lâm Trường Sinh thành công tấn cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thiên phú thứ chín cũng thành công giải tỏa. [Thiên phú thứ chín: Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên (Đã giải tỏa).] [Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên: Vận mệnh của ngươi hoàn toàn do chính ngươi chưởng khống, ý chí của ngươi kiên định bất di, sẽ không khuất phục.

Có tình nhắc nhở: Tám thiên phú trước đó của ngươi đều sẽ được tăng cường.] Thiên phú thứ chín giải tỏa, Lâm Trường Sinh trong nháy mắt cảm giác được ý chí của mình tựa như Hỗn Độn hạo hãn này, bắt đầu quảng mậu vô ngân. "Thiên phú tốt!" Lâm Trường Sinh tán thán một câu.

Đừng coi thường thiên phú này.

Tuy rằng chỉ có ngắn ngủi một câu, nhưng tác dụng không thể coi thường.

Tuy nói thành tựu Đại La Kim Tiên về sau, liền sẽ nhảy ra khỏi vận mệnh trường hà, tự do tự tại.

Nhưng nếu ngoại kiếp gia thân, loại vận mệnh này vẫn như cũ không cách nào do chính mình hoàn toàn chưởng khống.

Ví dụ rất đơn giản, nếu hiện tại có một cường giả cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cảnh giới cao hơn Lâm Trường Sinh rất nhiều, hơn nữa tu luyện lại là Vận Mệnh Đại Đạo.

Như vậy vị cường giả kia hoàn toàn có thể triệu hoán ra vận mệnh

trường hà, dùng để công kích Lâm Trường Sinh.

Không chỉ là Vận Mệnh Đại Đạo, còn có rất nhiều thần thông cường đại đều có thể thông qua vận mệnh để công kích địch nhân.

Nhưng bây giờ thì khác.

Vận mệnh của Lâm Trường Sinh hoàn toàn do chính mình chưởng khống.

Cường giả khác căn bản không cách nào sửa đổi hoặc là công kích quỹ tích vận mệnh của hắn.

Cho dù là cường giả Hồng Mông Cảnh, muốn sửa đổi vận mệnh sau này của hắn cũng căn bản không có khả năng.

Quang điểm này thôi đã phi thường thực dụng.

Bất quá thiên phú thứ chín giải tỏa ở Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên há lại đơn giản như vậy.

Ý chí kiên định bất di, không bị khuất phục, điểm này đồng dạng tác dụng không nhỏ.

Hiện tại hắn đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Ở trước mặt hắn, chỉ cần dùng khí thế là có thể đem ý chí địch nhân áp bạo hoặc khiến thần phục.

Coi như là Hồng Quân ở trước mặt hắn, ý chí cũng phải khuất phục, không cách nào chống cự chính mình.

Thậm chí ngay cả Nguyên Thần đều sẽ bị cấm cố, không cách nào vận dụng pháp lực.

Cho nên có thiên phú này, coi như cường giả có cảnh giới cao hơn hắn, ý chí hắn vẫn như cũ kiên định bất di, không bị khuất phục.

Tức sử đối mặt địch nhân mạnh hơn nữa, vẫn giữ được ý thức tự

ngã, vẫn như cũ có thể bộc phát ra thực lực.

Cũng giống như Thần Chủ của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Bọn hắn tu luyện chính là tín ngưỡng chi lực.

Tín đồ càng nhiều, thực lực càng mạnh, như vậy thần lực mà Thần Chủ đạt được cũng càng mạnh.

Lấy cảnh giới Chân Thần của Thần Chủ, thậm chí có thể không ngừng ảnh hưởng ý chí của Lâm Trường Sinh, từ đó chuyển hóa hắn thành tín đồ của mình.

Nhưng có thiên phú này, tức sử là Thần Chủ cũng không cách nào làm được.

Đồng thời thiên phú này còn có tác dụng quan trọng hơn.

Đó chính là đem tám thiên phú phía trước đều cường hóa một lần.

Thiên phú vẫn luôn là căn bản lập túc của Lâm Trường Sinh.

Nếu là không có thiên phú, lấy căn nguyên của hắn, sợ là đã sớm vẫn lạc dưới lượng kiếp.

Nhưng theo tu vi hắn tăng lên, các thiên phú giải tỏa ở cảnh giới Thiên Tiên, Chân Tiên dần dần mất đi tác dụng.

Không nghĩ tới, lần này sau khi tấn cấp, thiên phú thứ chín cư nhiên lại cường hóa bọn chúng một lần nữa.

Tiếp theo, hắn muốn đi Vĩnh Hằng Thần Quốc, thậm chí các thế giới Hỗn Độn khác lịch luyện.

Có những thiên phú này trợ giúp, không nghi ngờ gì sẽ thuận lợi hơn nhiều.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh đã không kịp chờ đợi bắt đầu xem xét thiên phú đã được cường hóa. [Thiên phú thứ nhất: Động Sát Chi

Nhãn (Thiên Tiên cảnh giới giải tỏa), đã cường hóa] [Động Sát Chi Nhãn: Ngươi có thể nhìn thấu bản chất sự vật, cũng đạt được nhắc nhở.

Có tình nhắc nhở: Ngươi có thể đạt được nhắc nhở trong phạm vi một ngàn vạn km.] "Không tệ.

Thiên phú này ít nhất tăng cường gấp mười mấy lần." Lâm Trường Sinh hài lòng gật gật đầu.

Chương 222

Dĩ vãng Động Sát Chi Nhãn chỉ có thể nhìn thấu hư vọng, hơn nữa phạm vi nhắc nhở cũng chỉ có một trăm vạn km.

Hiện tại thì khác, trực tiếp có thể nhìn thấu bản chất sự vật.

Cái này tương đương với bất kỳ thần thông chiêu thức, hình thức sức mạnh nào cũng có thể bị hắn nhìn thấu.

Điều này trong chiến đấu giúp hắn chiếm cứ ưu thế cực lớn.

Hơn nữa phạm vi nhắc nhở gia tăng đến một ngàn vạn km, cũng có thể trợ giúp hắn tìm kiếm các loại bảo vật nhanh hơn.

Lâm Trường Sinh nếm thử nhìn về phía toàn bộ Hồng Hoang.

Hai mắt hắn đã có thể nhìn xuyên bất kỳ Thiên Đạo pháp tắc nào.

Trực tiếp nhìn xuyên bản chất Hồng Hoang.

Tại nơi sâu trong Hồng Hoang, có một cái không gian cực kỳ kiên cố. [Nhắc nhở: Tại ngoài chín trăm vạn km, có một chỗ dị không gian, không có cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng thì không cách nào tiến vào.] "Hả?

Hồng Hoang cư nhiên còn có địa phương như vậy tồn tại?" [Động Sát Chi Nhãn] sau khi cường hóa cũng làm cho Lâm Trường Sinh có chỗ phát hiện.

Lúc trước dù hắn tấn thăng đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không có phát hiện.

Mãi đến giờ khắc này, [Động Sát Chi Nhãn] cường hóa, mới phát hiện ra chỗ dị không gian này.

Hai mắt hắn tiếp tục nhìn lại.

Phiến dị không gian này mười phần kiên cố, không có bất kỳ cấm chế nào tồn tại.

Muốn tiến vào, duy có dùng thực lực thuần túy đánh vỡ không gian mới có khả năng.

Rốt cuộc là cái gì đáng giá Bàn Cổ bảo hộ như thế?

Thậm chí vì để không bị phát hiện, ngay cả cấm chế cũng không dùng.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát.

Sau đó ánh mắt tiếp tục dời lên trên.

Lúc này mới phát hiện, phía trên phiến dị không gian này cư nhiên là Bàn Cổ Thần Điện.

Chẳng lẽ nói, phiến dị không gian vừa rồi là tâm phòng của Bàn Cổ?

Một ý nghĩ to gan xuất hiện trong đầu Lâm Trường Sinh.

Hơn nữa thuyết pháp này hoàn toàn giải thích được.

Bàn Cổ vốn là Hỗn Độn Ma Thần, ma thần chi khu đỉnh thiên lập địa, khoảng cách xa như vậy giữa tâm phòng và trái tim hoàn toàn có thể giải thích được.

Hơn nữa tâm phòng cũng là địa phương mười phần kiên cố.

Nghĩ như vậy, xác thực rất hợp lý.

Vậy rốt cuộc là thứ gì muốn giấu ở trong tâm phòng?

Chẳng lẽ hắn sợ cường giả khác phát hiện?

Hồng Mông Chi Lực!

Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nhớ tới Bàn Cổ trước đó đã nói, dùng Hồng Mông Chi Lực của Hồng Mông Châu khai tịch Hồng

Hoang.

Không nghĩ tới Hồng Mông Chi Lực lại giấu tại tâm phòng Bàn Cổ, cũng không có dung hợp tiến vào Hồng Hoang.

Hơi chút tư tác một lát, Lâm Trường Sinh liền hiểu dụng ý của Bàn Cổ.

Hết thảy chuyện này là để bảo hộ Hồng Hoang.

Cường giả thế giới Hỗn Độn khác, cho dù tìm khắp Hồng Hoang, cũng không tìm thấy bất kỳ đồ vật gì liên quan đến Hồng Mông.

Như vậy, Hồng Hoang mới có thể thập phần an toàn.

Nếu Hồng Hoang không cách nào đản sinh ra cường giả siêu việt Bàn Cổ, cái tâm phòng này sẽ vĩnh viễn không mở ra.

Hồng Hoang cũng sẽ không bị cường giả khác chú thị.

Nếu siêu việt cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng, như vậy ngược lại là có khả năng phóng xuất ra một tia Hồng Mông Chi Lực này, để bản nguyên Hồng Hoang lại lần nữa thăng cấp.

Nhưng mà nói như vậy, đoán chừng cũng sẽ lọt vào sự ký du của cường giả thế giới Hỗn Độn khác.

Minh bạch khổ tâm của Bàn Cổ, Lâm Trường Sinh cũng không còn đi chú ý cái tâm phòng này nữa.

Đợi đến lúc hắn thực lực đầy đủ, tự nhiên sẽ đi vào nhìn một cái.

Sau đó ánh mắt của hắn nhìn về phía các thiên phú đã cường hóa khác.

Hiệu quả đồng dạng đều được tăng cường.

Đối với hắn hiện tại đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng có trợ giúp không nhỏ. "Rất tốt.

Có những thiên phú này phụ trợ, nắm chắc khi tiến về Vĩnh Hằng Thần Quốc lớn hơn nhiều.

Cũng không sai biệt lắm là phải an bài một chút Hồng Hoang, rời đi nơi này." Trường Sinh Thiên. "Đạo Tôn thành công sao?" "Cái này còn phải hỏi sao, Đạo Tôn làm sao có thể thất bại." "Đúng thế, cảnh giới bên trên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a, vị miễn cũng quá kinh khủng." Đệ tử Trường Sinh Tiên Tông nhao nhao hưng phấn nhìn về phía ngoài Hồng Hoang.

Tuy rằng Đạo Tôn bố hạ cấm chế, nhưng vẫn không ảnh hưởng sự sùng bái của bọn hắn đối với Đạo Tôn.

Một tôn tồn tại siêu việt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đủ để Trường Sinh Thiên tại Hồng Hoang triệt để đứng vững gót chân.

Cho dù là Thiên Đạo cũng không dám tùy ý ra tay với Trường Sinh Thiên nữa. "Thế nào?" Hậu Thổ cũng xuất hiện tại trong Trường Sinh Tiên Tông.

Thời gian này, tu vi Hậu Thổ đã triệt để củng cố lại.

Địa Đạo cũng phát triển nhanh chóng.

Tuy rằng còn chưa so sánh được với Thiên Đạo, nhưng cũng kém không xa.

Chỉ cần thời cơ đến, liền có thể triệt để phân hóa Thiên Đạo quyền hành, chia mà trị. "Tông Chủ bố hạ cấm chế.

Bất quá hiện tại hẳn là quy về bình tĩnh, tưởng là đã thành công." Phục Hy đáp lại Hậu Thổ.

Thoại âm vừa mới rơi xuống, Lâm Trường Sinh liền xuất hiện trước mặt bọn họ. "Chúc mừng Đạo Tôn." Đệ tử Trường Sinh Tiên Tông phát ra từ phế phủ lớn tiếng nói.

Lâm Trường Sinh cười gật gật đầu.

Phục Hy đám người sau đó nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Giờ khắc này, ở trước mặt bọn hắn dường như không còn là Tông Chủ, không còn là Đạo Tôn, mà là một sinh mệnh cao đẳng cao hơn bọn hắn mấy cái cấp độ.

Tựa như ngước nhìn Thiên Đạo, xa không thể chạm.

Vẻn vẹn chỉ là đứng tại chỗ, phảng phất liền có vạn thiên pháp tắc áo nghĩa đang không ngừng diễn hóa.

Tức sử là Phục Hy bực này Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tại thời khắc này cũng cảm giác được bản thân nhỏ bé. "Được rồi.

Đều theo ta đi vào đi." Lâm Trường Sinh nói.

Sau đó biến mất trước mặt một đám đệ tử.

Chuyện tiếp theo, còn không thích hợp để bọn hắn biết.

Phục Hy đám người liếc nhau, nhao nhao biến mất tại chỗ.

Lần nữa xuất hiện, đã đi tới nơi bế quan của Đạo Tôn. "Lần này ta đã thành công tấn cấp.

Chờ hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, liền sẽ rời khỏi Hồng Hoang." Lâm Trường Sinh nói.

Thông Thiên, Nữ Oa, Hậu Thổ, Phục Hy, còn có Ngộ Đạo toàn bộ gật gật đầu.

Tuy rằng trong lòng có không nỡ, nhưng bọn hắn biết, ý chí của Đạo Tôn bọn hắn không cách nào vi phạm. "Đạo Tôn, người nếu là rời đi, Hồng Quân bọn hắn nhúng tay lượng kiếp thì phải làm sao?" Nữ Oa hỏi.

Tuy rằng Đạo Tôn vừa đi, Trường Sinh Thiên còn có mấy tôn Hỗn

Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng so với Đạo Tổ Hồng Quân, vẫn là kém không ít.

Hắn nếu là một lòng nhúng tay lượng kiếp, Trường Sinh Thiên còn thật không có biện pháp ngăn cản. "Yên tâm đi.

Hồng Quân sẽ không làm như vậy." Lâm Trường Sinh cười nói.

Phong Thần Lượng Kiếp là Hồng Quân cùng hắn thương nghị xong mới mở ra.

Tức sử chính mình rời đi, hắn cũng sẽ không tuỳ tiện cải biến lượng kiếp.

Cho dù là Nguyên Thủy bọn hắn muốn nhúng tay, Hồng Quân cũng sẽ ngăn cản.

Bất quá trước khi rời đi, cũng xác thực muốn đi Tử Tiêu Cung một chuyến.

Đương nhiên không phải vì chuyện lượng kiếp. "Đạo Tôn, người cứ yên tâm, đệ tử nhất định sẽ đốc xúc môn hạ đệ tử tu luyện." Ngộ Đạo nhìn Lâm Trường Sinh kiên định nói. "Ngươi làm việc, ta vẫn là yên tâm." Lâm Trường Sinh gật gật đầu.

Chương 223

Có Ngộ Đạo cái này Đại sư tỷ đốc xúc, hắn tự nhiên là yên tâm.

Lâm Trường Sinh vốn định bố trí một cái cấm chế tại Hồng Hoang.

Chuyện Trường Sinh Tiên Tông tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã gây nên sự chú ý của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Nếu liên tục không ngừng có người tấn cấp, rất có thể kinh động vị Thần Chủ kia.

Cho nên bố trí một cái cấm chế, giảm bớt động tĩnh nơi này cũng là thập phần tất yếu.

Nhiên nhi hiện tại tông môn khí vận và Thế Giới Chi Lực đều bị chính mình rút ra không ít.

Hiện tại tốc độ tu luyện cũng chỉ nhanh hơn bình thường gấp trăm lần.

Dựa theo tốc độ tu luyện này của bọn hắn, chính mình lúc đó đoán chừng đang ở Vĩnh Hằng Thần Quốc mưu hoa rồi.

Cho nên cũng không cần thiết làm điều thừa. "Đạo Tôn, chi bằng đem chúng ta cũng cùng đi Vĩnh Hằng Thần Quốc đi?

Ngài một mình đi, chúng ta cũng không yên lòng." Hậu Thổ nói.

Mấy người còn lại vừa nghe, cũng là dược dược dục thí. "Phương thức tu luyện của Vĩnh Hằng Thần Quốc và chúng ta cũng không giống nhau.

Hơn nữa bên trong cường giả vô số, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không phải số ít.

So đấu số lượng cường giả còn thật không nhất định đấu lại bọn hắn.

Cho nên vẫn là ta một mình hành động tương đối thuận tiện." Lâm Trường Sinh lắc đầu cự tuyệt.

Vĩnh Hằng Thần Quốc đối với bọn hắn mà nói là không biết.

Nhiều người đi qua như vậy, không chỉ không giúp được hắn, còn hấp dẫn thêm nhiều lực chú ý. "Vốn tưởng rằng tu luyện đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng đã coi là đỉnh tiêm cường giả.

Bây giờ xem ra, Đại Đạo con đường, vẫn như cũ diêu viễn.

Chúng ta vẫn cần nỗ lực tu luyện a." Thông Thiên thở dài. "Các ngươi không cần vọng tự phỉ bạc.

Đại Đạo ẩn lui, Hồng Hoang tồn tại thời gian cũng không dài.

Có thể tu luyện tới cảnh giới bực này, vừa vặn chứng minh căn nguyên tư chất của các ngươi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Phục Hy đám người đồng dạng minh bạch đạo lý này.

Bất quá không thể giúp đỡ Đạo Tôn, vẫn khiến cho bọn hắn có chút tiết khí. "Khai Thiên Thần Phủ ta đã thành công tu phục.

Ta sẽ lưu lại một đạo pháp lực trong kiện Hỗn Độn Chí Bảo này.

Dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng, đều có thể chém.

Nếu không phải sinh tử đại sự của Hồng Hoang, không thể tuỳ tiện động dụng." Khai Thiên Thần Phủ tuy tốt, nhưng Lâm Trường Sinh vẫn để nó lại.

Một là cái này chính là Hỗn Độn Chí Bảo Bàn Cổ sử dụng, chính mình mang theo nói không chừng còn có thể dẫn tới sự chú ý của cường giả khác.

Còn không bằng lưu tại Hồng Hoang, tiếp tục bảo hộ Hồng Hoang.

Hai là chính mình cũng có chứng đạo linh bảo Hồng Mông Kiếm.

Hồng Mông Kiếm hấp thu Hồng Mông Pháp Tắc, có thể phát huy tự thân chiến lực tốt hơn.

Tuy rằng phẩm cấp bên trên còn không bằng Khai Thiên Thần Phủ, nhưng lại là khế hợp nhất.

Lưu lại Khai Thiên Thần Phủ xong, Lâm Trường Sinh lại giao đại một chút Nữ Oa và Thông Thiên.

Đợi sau Phong Thần Lượng Kiếp, liền có thể thoát ly Thiên Đạo, khai tịch Nhân Đạo.

Hết thảy dựa theo kế hoạch bình thường tiến hành là được. "Đạo Tôn, người yên tâm đi.

Chờ chúng ta tu vi lên rồi, nhất định sẽ đi Vĩnh Hằng Thần Quốc cùng người kề vai chiến đấu." "Không sai, chúng ta đối với các thế giới Hỗn Độn khác cũng là hiếu kỳ vô cùng." Phục Hy đám người nhao nhao nói. "Hồng Hoang mới là căn bản lập túc của chúng ta.

Đợi đến Thiên Địa Nhân tam đạo tề xuất, Hồng Hoang sẽ từ Đại Thiên Thế Giới tấn thăng đến Hoàn Mỹ Thế Giới.

Đến lúc đó tu luyện pháp tắc chi lực sẽ càng thêm đơn giản.

Tài nguyên, số lượng cường giả đều sẽ tăng lên rất nhiều.

Chờ ta tìm được biện pháp để Đại Đạo một lần nữa hàng lâm, lúc đó, Hồng Hoang sẽ là một cái tu luyện thánh địa." Lâm Trường Sinh cười nói.

Hồng Hoang nhưng là quan hệ đến bí mật của Hồng Mông, tiềm lực vô hạn.

Bất quá tiếp theo, khẳng định cũng sẽ bại lộ trong các vũ trụ thế giới còn lại.

Cho nên nhất định phải tăng tốc phát triển.

Nếu không, đợi đến khi địch nhân kinh khủng hơn xuất hiện, Hồng Hoang sẽ chỉ càng thêm nguy hiểm.

Giao đại xong, dưới ánh mắt không nỡ của đệ tử Trường Sinh Tiên Tông, Lâm Trường Sinh biến mất tại tông môn.

Lần nữa xuất hiện, đã đi tới Tử Tiêu Cung. "Không biết Đạo Tôn có gì an bài?" Đạo Tổ Hồng Quân giờ khắc này ánh mắt phức tạp nhìn Trường Sinh Đạo Tôn trước mắt.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đây đã là cảnh giới giống như Thiên Đạo.

Cũng là cảnh giới mà hắn tha thiết ước mơ muốn tìm cầu hợp đạo.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân đối với sự xuất hiện của Lâm Trường Sinh cũng không hề cảm thấy bất ngờ.

Bởi vì hắn biết, Trường Sinh Đạo Tôn sắp rời khỏi Hồng Hoang rồi. "Đạo Tổ, ngươi tiếp theo vẫn muốn hợp đạo sao?" Lâm Trường Sinh trực tiếp hỏi. "Thiên Đạo có tổn hại, cần phải bổ toàn." "Duy chỉ có lấy thân hợp đạo, mới có thể làm được." Hồng Quân gật đầu nói.

Là Thiên Đạo Thánh Nhân, là người đại diện của Thiên Đạo, Hồng Quân cũng vô cùng rõ ràng sứ mệnh của chính mình. "Hồng Hoang trước mắt tuy rằng chỉ là một cái Đại Thiên thế giới." "Nhưng lại uẩn hàm vô cùng tiềm lực, tương lai thậm chí có khả năng tiếp xúc đến bí mật của Hồng Mông." "Đồng thời cũng sẽ phải đối mặt với nguy cơ càng lớn hơn." "Cho nên, ngươi nếu hợp đạo, ngã hy vọng là

tại sau khi khai tịch Nhân Đạo." "Thiên - Địa - Nhân tam đạo tề xuất, phân hóa quyền hành mà cai trị Hồng Hoang." "Thiên Đạo chính là thời khắc suy yếu nhất." "Ngươi nếu bổ toàn Thiên Đạo, không bằng chân chính hợp đạo." "Như thế, Thiên Đạo mới là Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng mới có thể tái độ biến cường." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

Đồng tử của Hồng Quân bỗng nhiên co rút lại một chút.

Hồng Mông?!

Hai chữ này đại biểu ý nghĩa cũng không nhỏ.

Khi hắn còn là một con khúc thiền, đã từng nghe Dương Mi nói qua.

Đó là cực hạn Đại Đạo mà các Hỗn Độn Ma Thần theo đuổi.

Là một loại sức mạnh thần bí cao đẳng khác.

Không ngờ Hồng Hoang cư nhiên còn có sự tình quan trọng liên quan đến Hồng Mông?

Nếu như vậy, Hồng Hoang xác thực sẽ phải đối mặt với càng nhiều nguy cơ to lớn.

Chính mình một lòng hợp đạo, bổ toàn Thiên Đạo, là vì để Hồng Hoang tránh khỏi càng nhiều lượng kiếp.

Nhưng kết quả của việc làm như vậy chính là thực lực tu đạo của Hồng Hoang sẽ càng ngày càng yếu.

Nếu như không có nguy cơ bên ngoài Hồng Hoang kia, thì cũng thôi.

Chỉ cần tránh khỏi Vô Lượng Lượng Kiếp, Hồng Hoang sẽ vẫn luôn tồn tại.

Nhưng hiện tại đã khác.

Một khi có địch nhân từ thế giới Hỗn Độn khác xuất hiện, đối với Hồng Hoang đều là đả kích mang tính hủy diệt.

Xem ra việc hợp đạo của chính mình xác thực là cần phải suy nghĩ thật kỹ một phen.

Lâm Trường Sinh mắt thấy Hồng Quân đang trầm tư suy nghĩ, khẽ cười một tiếng, trực tiếp rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Nhìn thoáng qua phương hướng Nhân tộc, lúc này mới khởi thân rời khỏi Hồng Hoang.

Khi hắn xuất hiện tại trong Hỗn Độn, 【Động Sát Chi Nhãn】 cũng truyền đến nhắc nhở. 【Nhắc nhở: Tại hướng Tây Bắc của ngươi chín trăm vạn dặm, có một luồng khí tức thập phần cường đại đang hướng về Hồng Hoang chạy tới.】 Khí tức thập phần cường đại?

Chẳng lẽ là cường giả của Vĩnh Hằng Thần Quốc?

Ánh mắt Lâm Trường Sinh khẽ động.

Vừa vặn đi chiếu diện một lần.

Trong lòng nghĩ như vậy, hắn liền hướng về phương hướng 【Động Sát Chi Nhãn】 nhắc nhở mà lao đi.

Khoảng cách chín trăm vạn dặm rất nhanh liền đến nơi.

Mà giờ khắc này, một sinh linh cũng xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chính là cường giả A Mộc Thác do Vĩnh Hằng Thần Quốc phái ra.

Cường giả Chủ Thần cửu giai.

A Mộc Thác nhìn sinh linh đột nhiên xuất hiện trước mắt, ánh mắt khẽ động.

Chương 224

Khí tức cường đại, trong nhục thân uẩn hàm sức mạnh vô khả thất địch.

Ít nhất cũng đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng.

Đây hẳn chính là cường giả Hồng Hoang mà Chân Thần đại nhân đã đề cập. "Ngươi có biết ngã là ai?" A Mộc Thác nhìn Lâm Trường Sinh, trên cao nhìn xuống hỏi. "Vĩnh Hằng Thần Quốc?" Lâm Trường Sinh mang tính thăm dò hỏi lại.

Ngay khi hắn nói chuyện, 【Động Sát Chi Nhãn】 của hắn cũng cho hắn phát hiện mới.

Ở trước mắt hắn, trên người tên cường giả này có chi chít những sợi tơ.

Không đúng, nói là sợi tơ có chút không chính xác.

Càng giống như là từng cái thông đạo.

Những thông đạo này thập phần sáng ngời, hơn nữa độ thô tế không đồng nhất.

Trong những đường ống thô tráng tự hồ uẩn hàm một loại sức mạnh cực hạn.

Đây là sức mạnh khác biệt với quy tắc.

Đầu kia của thông đạo vô hạn diên thân ra ngoài, phảng phất xuyên việt thời không, tìm không thấy nguồn gốc.

Nhưng toàn bộ đều hướng về một phương hướng.

Lâm Trường Sinh trong lòng nháy mắt hiểu rõ.

Có 【Đỉnh Cấp Ngộ Tính】, hắn đã phân tích đầy đủ hệ thống

sức mạnh của tên cường giả Vĩnh Hằng Thần Quốc trước mắt này.

Những thông đạo này hẳn chính là cái gọi là tín ngưỡng chi lực.

Những thông đạo kia hẳn chính là tín ngưỡng thông đạo, là thông đạo liên kết với tín đồ.

Tín ngưỡng chi lực thành kính của tín đồ sẽ liên tục không ngừng cung cấp năng lượng cho thần linh.

Thông đạo càng to lớn thì càng ổn định, đại biểu cho tín ngưỡng của tín đồ càng kiên định, năng lượng cung cấp cũng càng nhiều.

Cái này ngược lại có chút tương tự với hương hỏa chi lực.

Bất quá hương hỏa chi lực là đem những năng lượng này hấp thu vào kỷ thân, sau khi trải qua luyện hóa, trở thành sức mạnh của bản thân.

Mà không phải kiến lập một cái tín ngưỡng thông đạo lâu dài, không ngừng cấp thủ tín ngưỡng chi lực.

Việc này tương đương với mượn nhờ ngoại lực, thời khắc đề thăng sức mạnh của chính mình.

Một khi mất đi những tín ngưỡng thông đạo này, như vậy sức mạnh của những thần linh này sẽ tổn thất hơn nửa.

Đương nhiên, loại phương thức tu luyện này cũng có chỗ tốt cực lớn.

Đó chính là không cần giống như bọn người Lâm Trường Sinh bế quan khổ tu.

Căn nguyên tư chất không đủ, khả năng ngay cả cơ hội truy tầm Đại Đạo cũng không có.

Loại phương thức tu luyện tín ngưỡng này, chỉ cần tín đồ đủ nhiều, là có thể không ngừng trùng phá bình cảnh.

Coi như là một loại hệ thống tu luyện khá nhanh.

Bất quá Lâm Trường Sinh chướng mắt.

Không phải sức mạnh của bản thân, chung quy không phải chính đạo. "Không ngờ ngươi một cái tiểu tiểu thổ trứ, cư nhiên còn biết Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta." "Ngã nãi A Mộc Thác Chủ Thần." "Thụ mệnh lệnh của Vô Cực Chân Thần đại nhân, đi tới Hồng Hoang, tham tra chuyện về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên." "Ngươi là từ trong Hồng Hoang đi ra?" A Mộc Thác thản nhiên hỏi. "Không sai." Lâm Trường Sinh gật đầu, không có phủ nhận. "Vậy vừa vặn." "Trở thành tín đồ của bản Chủ Thần đi." "Đây sẽ là vinh diệu vô thượng của ngươi." "Đợi bản Chủ Thần đến Hồng Hoang, thu phục các Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác." "Sẽ đem pháp môn Thần Linh Tu Luyện truyền cho ngươi." "Hồng Hoang liền ban thưởng cho ngươi, làm Thần Quốc của ngươi đi." A Mộc Thác ngữ khí không dung nghi ngờ nói.

Dù sao theo cảm tri của hắn, Lâm Trường Sinh trước mắt cũng chỉ là nhục thân đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng.

Loại cảnh giới này so với hắn kém quá xa. "Thần Quốc?" Lâm Trường Sinh hứng thú nhìn A Mộc Thác. "Thần Quốc chính là Thần Giới được khai tịch." "Bên trong cư trú sẽ là tín đồ của chính mình." "Ngày đêm niệm tụng thần danh của ngươi, vì ngươi cung cấp sức mạnh." "So với phương thức tu luyện thô tháo, lạc hậu lại rườm rà của các ngươi, pháp môn Thần Linh Tu Luyện mới là cường đại nhất." A Mộc Thác cao ngạo nói. "Thì ra là thế." "Xác thực là một phương thức tu luyện rất thú vị." "Bất quá không phải sức mạnh của bản thân, chung quy chỉ là hạ thừa mà thôi." Lâm Trường Sinh lắc đầu nói. "Lớn mật." "Ngươi dĩ nhiên dám nói phương thức tu luyện thần linh của chúng ta không được." "Vậy để cho ngươi xem sự lợi hại của ngã." "Đợi ngươi trở thành tín đồ của ngã, ngươi sẽ biết ngã

cường đại đến mức nào." A Mộc Thác hiển nhiên bị cách nói chuyện của Lâm Trường Sinh chọc giận.

Hắn giận dữ, nháy mắt do như cơn giận của ức vạn vạn sinh linh.

Trong cả phiến Hỗn Độn vang lên vô số thanh âm gào thét. "Quỳ xuống, sinh linh tà ác dám khinh nhờn thần linh." "Duy có quỳ xuống, mới có thể đạt được sự khoan thứ của thần minh." "Ngày ngày đêm đêm niệm tụng tên của thần minh, tẩy sạch tội ác trên người..." Những thanh âm này không ngừng ý đồ quấy nhiễu ý chí của Lâm Trường Sinh.

Như hàng ức vạn ác ma đang không ngừng gặm nhấm nguyên thần và ý chí của hắn.

Quả thật là một phương thức công kích thú vị.

Hắn là thủ đoạn công kích loại tựa như nguyên thần hồn phách.

Lâm Trường Sinh đứng tại chỗ, nhiêu có hứng thú thưởng thức thủ đoạn công kích của A Mộc Thác.

Hắn đối với Vĩnh Hằng Thần Quốc hiểu rõ còn quá ít.

Vừa vặn mượn cơ hội này để làm quen với hệ thống sức mạnh của phương thức tu luyện thần linh này.

Lấy tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của hắn, những công kích trên nguyên thần này đối với hắn căn bản không có chút tác dụng nào.

Đặc biệt là đệ cửu thiên phú 【Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên】 của hắn, khiến cho ý chí hắn kiên định bất di.

Đừng nói là một cái A Mộc Thác, cho dù là Vô Cực Chân Thần ở chỗ này, những thanh âm này cũng không cách nào làm cho hắn thần phục.

Thế nhưng hết thảy những điều này trong mắt A Mộc Thác, lại tưởng Lâm Trường Sinh đã bị thủ đoạn của hắn nhiếp phục.

Không khỏi khinh miệt cười một tiếng.

Vốn tưởng là một vương giả, không ngờ lại là hạng hắc thiết.

Chỉ với loại thực lực này cũng dám dõng dạc.

Trước tiên đem hắn thu làm tín đồ rồi nói sau.

Đợi chạy tới Hồng Hoang, lại thu phục nốt mấy cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia.

Trở về chỉ cần đem sức mạnh của mấy tín đồ này hoàn toàn phụng hiến ra, hắn có thể mượn cơ hội đột phá rồi.

Nghĩ tới đây, trong cơ thể A Mộc Thác xuất hiện một cái tín ngưỡng thông đạo trong suốt.

Loại tín ngưỡng thông đạo này chỉ có chính hắn có thể nhìn thấy.

Tên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia lúc này khẳng định là nhìn không thấy.

Chỉ cần tín ngưỡng thông đạo tương liên với hắn, như vậy người này sẽ trở thành tín đồ của hắn.

Tuy rằng ngay từ đầu tín ngưỡng còn chưa đủ vững chắc, nhưng chỉ cần kiến lập tín ngưỡng thông đạo, những thứ này đều là chuyện sớm hay muộn.

Tín ngưỡng thông đạo không ngừng diên triển, rất nhanh liền đi tới trước mặt Lâm Trường Sinh.

A Mộc Thác cho rằng Lâm Trường Sinh không nhìn thấy tín ngưỡng thông đạo, thù không biết hết thảy đều không trốn thoát 【Động Sát Chi Nhãn】 của hắn.

Bất quá Lâm Trường Sinh chỉ đứng nhìn tín ngưỡng thông đạo liên tiếp với chính mình.

Sau đó hắn liền cảm nhận được sức mạnh truyền đến từ bên trong tín ngưỡng thông đạo.

Cỗ lực lượng này đang điên cuồng xâm thực nguyên thần của hắn.

Giờ khắc này, nguyên thần của chính mình phảng phất tiến vào bên trong một không gian kỳ dị.

Tại không gian này, một tôn tồn tại cường đại như viễn cổ thần linh đang miệt thị hắn.

Mà chính mình hóa thân thành một con kiến hôi.

Tất cả sức mạnh tự hồ đều bị tước đoạt.

Duy chỉ có giao ra tín ngưỡng của chính mình, cao tụng tên của thần minh trước mắt, mới có thể đạt được vĩnh sinh. "Phương thức công kích rất thú vị." Lâm Trường Sinh nhìn không gian này, không khỏi hứng thú đại tăng.

Đây hẳn chính là cái gọi là thủ đoạn Thần Quốc.

Nhưng lại không phải Thần Quốc chân chính của A Mộc Thác trước mắt, mà là một cái Thần Quốc đơn độc dùng để giam cầm nguyên thần địch nhân.

Hoặc là đánh vỡ phiến Thần Quốc này, hoặc là đánh nát thần linh trước mắt, nếu không nguyên thần sẽ vĩnh viễn bị giam cầm tại nơi đây.

Cảm thụ một hồi, Lâm Trường Sinh liền mất đi hứng thú.

Loại thủ đoạn công kích này quá yếu.

A Mộc Thác hiển nhiên cũng không ngờ con kiến hôi trước mắt cư nhiên còn chưa cống hiến ra tín ngưỡng của hắn.

Tức thì trong lòng đại nộ. "Ngã nói, trong thế gian chỉ có hắc ám, như vậy quang minh không còn tồn tại." "Hắc dạ hàng lâm!" A Mộc Thác quát to một tiếng.

Tức thì hắc ám chi lực vô cùng vô tận thôn phệ tất cả quang minh.

Ngay cả hỗn độn chi khí bốn phía đều bị thôn phệ sạch sẽ, hóa thành hắc ám cực hạn.

Cỗ hắc ám này đang điên cuồng thôn phệ nhục thân Lâm Trường Sinh.

Nhục thân của hắn dưới cỗ hắc ám này, đã bắt đầu dần dần biến mất. "Hắc ám?" "Đây hẳn được tính là sức mạnh tương tự như Pháp Tắc." "Nhưng lại không phải do cảm ngộ Thiên Đạo hoặc là Đại Đạo mà đến." "Hẳn là một loại Thần Thông tu luyện thành Pháp Tắc." Lâm Trường Sinh lần này rốt cục đã hiểu rõ phương thức tu luyện và hệ thống sức mạnh của bọn hắn.

Chương 225

Phương thức tu luyện của bọn hắn chính là không ngừng hấp thu tín ngưỡng chi lực, để giúp đỡ chính mình cảm ngộ đề thăng Thần Thông.

Hình thức sức mạnh công kích chủ yếu lấy Thần Quốc trấn áp nguyên thần, còn có sức mạnh tự thân, hai chủng loại.

Tuy nói cũng là một phương thức tu luyện khá mới lạ, nhưng chung quy không phải thượng thừa.

Tuy nói tốc độ tu luyện rất nhanh, phương thức cũng đơn giản, chỉ cần không ngừng thu thập tín đồ là được.

Nhưng đều chỉ là ngoại lực mà thôi.

Một khi chặt đứt những tín ngưỡng này, cường giả Chủ Thần cửu giai trước mắt, cũng bất quá chỉ có thủy chuẩn Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi.

Đã quen thuộc phương thức sức mạnh của bọn hắn, Lâm Trường Sinh cũng không lãng phí thời gian nữa.

Trực tiếp vươn bàn tay, hướng về phía A Mộc Thác nắm tới.

Tức thì, một cái đại thủ ấn trong suốt xuất hiện trong Hỗn Độn.

Đại thủ ấn này vừa xuất hiện, tức thì vô biên hắc ám quấn quanh lên, muốn đem nó thôn phệ. "Giãy dụa đồ lao." A Mộc Thác khinh thường cười lạnh một tiếng.

Hắn đương nhiên biết phương thức sức mạnh của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không gì khác chính là lợi dụng sức mạnh Đại Đạo mà thôi.

Lấy cảm ngộ của hắn đối với Hắc Ám Thần Cách hiện nay mà nói, đã không yếu hơn một loại Đại Đạo chi lực.

Cho nên A Mộc Thác mảy may không hoảng hốt.

Thổ trứ trước mắt này càng cường đại, trong lòng hắn càng hài lòng.

Như vậy mới có thể giúp hắn đột phá cảnh giới.

Nhưng mà một giây sau, sự bình tĩnh của hắn đã bị đánh vỡ.

Chỉ thấy hư không đại thủ ấn của tên thổ trứ trước mắt trực tiếp xua tan hắc ám.

Không, nói là xua tan, không bằng nói là trấn áp hắc ám.

Tại nháy mắt này, hắc ám chi lực của hắn tiêu tán sạch sẽ.

Đại thủ ấn cổ phác nhìn qua bình bình vô kỳ, lại dung hợp mấy ngàn loại Đại Đạo, hóa thành phương thức công kích cực giản.

Trực tiếp phách toái A Mộc Thác. "Ân?" Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nhướng mày.

Nguyên bản đồng thời với việc hắn phách toái A Mộc Thác, hắn muốn biến ảo thành bộ dáng của hắn ta.

Dù sao phương diện này hắn vẫn rất có kinh nghiệm.

Nhưng không ngờ, dưới 【Động Sát Chi Nhãn】, hắn phát hiện A Mộc Thác là chết rồi.

Bất quá tín ngưỡng thông đạo lại không có biến mất.

Điều này đại biểu hắn ta còn chưa chân chính tử vong.

Qua một lát, những tín ngưỡng thông đạo này mới biến mất dưới 【Động Sát Chi Nhãn】 của hắn.

Tựa hồ là tại bên trong một cái Thần Quốc cực lớn.

Chỉ lược vi suy tư một phen, hắn liền nháy mắt hiểu rõ.

Hắn hẳn là đã giết chết A Mộc Thác, nhưng lại không hoàn toàn giết chết hắn ta.

Lâm Trường Sinh có thể rất xác định, A Mộc Thác vừa rồi tuyệt đối không phải phân thân.

Như vậy chỉ có một lời giải thích: Thần Quốc.

Chỉ cần Thần Quốc bất diệt, tín đồ còn tại, những thần linh như bọn hắn sẽ không chân chính tử vong.

Hắn ta hẳn là đã trọng tân phục sinh trong Thần Quốc của chính mình.

Nhưng khẳng định cũng phải trả cái giá thảm trọng. "Đã như vậy, vậy thì để ngã tiến về Vĩnh Hằng Thần Quốc." "Xem ngươi rốt cuộc có thể phục sinh bao nhiêu lần." Lần này, Lâm Trường Sinh cũng có phương hướng, hướng về phía Vĩnh Hằng Thần Quốc chạy tới.

Lấy tu vi hiện nay của hắn, Hỗn Độn đã không tạo thành trở ngại đối với hắn.

Vĩnh Hằng Thần Quốc tuy rằng xa xôi, nhưng hẳn là không tốn bao nhiêu thời gian.

Sự thật xác thực như Lâm Trường Sinh suy nghĩ.

A Mộc Thác đã trọng sinh trong Thần Quốc của chính mình. "Đáng chết." "Hắn rốt cuộc là tu vi gì?" Trong mắt A Mộc Thác tràn ngập vẻ oán độc.

Vốn tưởng rằng chỉ là một tên tiểu thổ trứ.

Không ngờ thực lực cư nhiên cường hãn như thế.

Lần này hắn thế nhưng đã ăn thiệt thòi lớn.

Tính là trọng sinh trong Thần Quốc, nhưng thực lực đại giảm, nhất thời bán hội là không cách nào khôi phục lại. "Nhất định phải bẩm báo chuyện này cho Vô Cực Chân Thần đại nhân." A Mộc Thác tự biết thực lực chính mình không bằng tên thổ trứ này.

Cho nên cũng không dám trễ nải, đi thẳng đến thần tượng Vô Cực Chân Thần.

Trung tâm Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Nơi này có một tòa thần tượng cao ngất lại thần thánh.

Tòa thần tượng này ngày đêm chịu sự cung phụng tín ngưỡng của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Là tín ngưỡng của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Mà dưới tòa thần tượng này, A Mộc Thác đang song tất quỳ rạp trên đất, thành kính hô hoán tên của Vô Cực Thần Chủ. "Vô Cực Thần Chủ đại nhân tôn kính, thuộc hạ A Mộc Thác tán mỹ ngài." Theo sự cầu nguyện của A Mộc Thác, thần tượng trước mắt phảng phất sống lại. "A Mộc Thác, nhiệm vụ hoàn thành?" Một tia ý niệm của Vô Cực Chân Thần hàng lâm. "Hồi Thần Chủ đại nhân, thuộc hạ thất bại." A Mộc Thác vội vàng nói. "Thất bại?" "Ngươi thế nhưng là cường giả Chủ Thần cửu giai, đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?" Vô Cực Chân Thần nghe xong, có chút chấn kinh hỏi. "Đại nhân, tên thổ trứ Hồng Hoang kia, tu vi tối thiểu đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng." "Rất có thể là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." "Thuộc hạ cùng hắn giao thủ, chỉ một chiêu liền bị diệt sát." A Mộc Thác hồi tưởng lại trận chiến đấu khi đó, nhưng vẫn còn sợ hãi trong lòng. "Một chiêu?" "Tên thổ trứ này tấn cấp thời gian hẳn là không dài, vì sao tốc độ lại nhanh như thế?" "Chẳng lẽ nói thời gian gần đây, Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu có liên quan đến người này?" Vô Cực Thần Chủ nghe xong, lông mày có chút ngưng trọng

nói.

Trước đó Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu, các vũ trụ đều đang điều tra chuyện này.

Vô Cực Thần Chủ thân là Hỗn Độn thông đạo chấp chưởng sứ, đương nhiên cũng hiểu rõ tình huống cụ thể.

Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu đối với loại thần linh như bọn hắn mà nói, hào vô quan hệ.

Cho nên Vô Cực Thần Chủ ngay từ đầu cũng không để trong lòng.

Càng không có người sẽ đem tâm tư đặt tại Thái Cực Vũ Trụ.

Dù sao Đại Đạo của phiến vũ trụ này đều đã ẩn lui.

Ngay cả tu luyện đều làm không được, huống chi là bản nguyên không ngừng giảm thiểu chứ.

Nhưng sau khi nghe được thuộc hạ của mình thất bại, Vô Cực Thần Chủ không khỏi liên tưởng Lâm Trường Sinh đến việc này.

Tuy nói Hồng Hoang thổ trứ tấn cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có một khoảng thời gian.

Lúc trước chính mình có chuyện quan trọng khác, cũng không có phân tâm kiểm tra.

Nhưng tính toán thời gian, có thể đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng đã coi như là phi thường nhanh.

Hiện như hôm nay, cư nhiên đã đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên rồi?

Đây chính là cảnh giới giống như Chân Thần hắn.

Khi nào thì Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại dễ tu luyện như vậy?

Cho nên, trong lòng Vô Cực Thần Chủ trực tiếp đem việc Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu liên hệ cùng người này. "Thần Chủ đại nhân, tên thổ trứ Hồng Hoang này nắm giữ Đại Đạo không ít." "Hơn nữa hắn còn nghe nói qua Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta." "Thuộc hạ đoán chừng, hắn rất có thể sẽ đến Vĩnh Hằng Thần Quốc." "Hắn có thể tu luyện nhanh như thế, có khi nào là Bàn Cổ nguyên thần trọng sinh?" A Mộc Thác hỏi. "Bàn Cổ nguyên thần?" "Không có khả năng." "Lúc trước sau khi Bàn Cổ khai tịch cái thế giới Hồng Hoang kia, cường giả các vũ trụ khác đã nhao nhao kiểm tra qua." "Trừ nhục thân Bàn Cổ, không có một tia nguyên thần chi lực." "Hơn nữa Bàn Cổ rất rõ ràng đã đi vũ trụ khác, không có khả năng lại lưu lại nguyên thần." Vô Cực Thần Chủ nghe xong, lắc đầu nói. "Vậy vì sao người này có thể tu luyện Đại Đạo, còn có thể tu luyện tới tình trạng như thế?" "Chẳng lẽ là phong ấn của Thái Cực Hỗn Nguyên thế giới giảm yếu?" A Mộc Thác cũng rất không hiểu hỏi. "Cái này càng không có khả năng." "Phong ấn của Hỗn Độn thông đạo phi thường kiên cố." "Nếu là giảm yếu, mấy lão gia hỏa kia trước tiên liền sát giác." Vô Cực Thần Chủ trực tiếp phủ định. "Có khi nào hắn lấy được bí mật của Hồng Mông?" A Mộc Thác bỗng nhiên trầm mặc hồi lâu sau thốt ra một câu như vậy.

Vô Cực Thần Chủ nghe xong, cũng đi theo trầm mặc.

Khả năng này hắn đã cân nhắc đến.

Lúc trước Bàn Cổ vì sao phải tao ngộ truy sát, chính là bởi vì một kiện bảo vật Hồng Mông.

Tự hồ có ẩn chứa bí mật của Hồng Mông.

Nhưng sau này sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, kiện bảo vật này tiêu thất vô tung.

Vô luận bọn hắn tìm kiếm như thế nào, cũng không có bất kỳ tin

tức gì.

Cuối cùng chỉ có thể buông tha.

Nhưng hiện tại, Vô Cực Thần Chủ tự hồ cũng có lý do hoài nghi, tên thổ trứ này tuyệt đối có liên quan đến kiện bảo vật Hồng Mông kia.

Nếu không thì, căn bản sẽ không tu luyện nhanh như thế.

Chương 226

"Ngươi nói là, hắn rất có thể đang hướng về Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta mà đến?" Vô Cực Thần Chủ hỏi. "Khi thuộc hạ gặp hắn, hắn đã không còn ở Hồng Hoang." "Hơn nữa đối với Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta có hiểu biết nhất định." "Hơn nữa lúc giao thủ, vẫn luôn quan sát phương thức sức mạnh của thuộc hạ." "Cho nên thuộc hạ đoán chừng, hắn rất có thể sẽ đến Vĩnh Hằng Thần Quốc." A Mộc Thác đáp. "Đã như vậy, ngã đảo muốn xem hắn có dám hiện thân hay không." "Khoảng thời gian này ngươi cứ ở trong Thần Quốc khôi phục cảnh giới đi." Vô Cực Thần Chủ nghĩ một chút nói. "Vậy bên phía Hồng Hoang, thuộc hạ phải chăng còn muốn phái người qua đó?" "Chỉ cần bắt lấy những thổ trứ Hồng Hoang kia, nói không chừng cường giả này sẽ tự mình hiện thân." A Mộc Thác nói. "Trước tiên phái người nhìn chằm chằm Hồng Hoang." "Tại trước khi chưa lấy được bí mật Hồng Mông, tạm thời đừng động bọn hắn." "Đến loại cảnh giới này như bọn hắn, nội tâm sớm đã không còn tình cảm." "Lại há có thể để ý sự sống chết của mấy tên thổ trứ kia." "Nếu là bức gấp, bọn hắn ẩn tàng trong Hỗn Độn, muốn tìm kiếm, vẫn là có độ khó nhất định." Vô Cực Thần Chủ nói. "Thị." A Mộc Thác cung kính nói.

Sau đó thần tượng trước mặt hắn tái độ khôi phục thành tử vật.

Tại một không gian khác của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Nơi này tràn ngập tín ngưỡng chi lực ấm áp lại quang minh.

Tín ngưỡng chi lực ở bên trong đã nồng đậm hóa thành tín ngưỡng nguyên dịch.

Tại trung tâm đống tín ngưỡng nguyên dịch này, có ba ngàn đạo

thân ảnh khủng bố đang bàn tọa cùng một chỗ.

Tín ngưỡng nguyên dịch không ngừng chui vào trong ba ngàn đạo thân ảnh này.

Như độc xà thực cốt, muốn đem bọn hắn thôn phệ.

Trên mặt ba ngàn đạo thân ảnh này đều có vẻ thống khổ.

Nhưng y nguyên đem những tín ngưỡng nguyên dịch này ngăn cản tại thể ngoại, không có hấp thu mảy may. "Đám thổ trứ đáng chết, các ngươi còn không bỏ cuộc sao?" "Trở thành tín đồ của Vô Cực Thần Chủ vĩ đại, là vinh diệu của các ngươi." "Các ngươi nếu lại chấp mê bất ngộ như thế, đừng trách bản Thần Chủ đem các ngươi trực tiếp mạt sát." Thần thể cự đại của Vô Cực Thần Chủ xuất hiện tại thượng không ba ngàn đạo thân ảnh này.

Theo Vô Cực Thần Chủ mở miệng, tín ngưỡng nguyên dịch trở nên cuồng bạo.

Hình thành từng đạo phong bạo đem những thân ảnh này toàn bộ thôn phệ. "Thần linh cấp thấp, chỉ bằng ngươi cũng vọng tưởng muốn để đám Ma Thần chúng ta thần phục?" "Nếu không phải lúc trước chúng ta bị đám Hỗn Độn Thái Thủy Vũ Trụ kia lừa gạt, lại há có thể luân lạc tới tình trạng hiện tại." "Chỉ với loại sâu kiến như ngươi, há có thể trấn áp ngã đẳng!" Tiếng gầm thét phẫn nộ không cam lòng từ trong phong bạo truyền ra. "Ha ha!" "Các ngươi tưởng rằng vẫn là Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần đã từng sao?" "Các ngươi hiện tại yếu nhược chỉ là con sâu cái kiến mà thôi." "Nếu không phải bản Thần Chủ muốn đem các ngươi chuyển hóa thành tín đồ của ngã, các ngươi còn có thể sống đến hiện tại sao?" "Bất quá không quan hệ, đợi trấn áp tên thổ trứ đến từ Hồng Hoang kia, bản Thần Chủ tự có biện pháp để các ngươi triệt để thần phục." Vô Cực Thần Chủ cười lạnh một tiếng.

Tiếp tục khu sử tín ngưỡng nguyên dịch đến trấn áp những Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần này.

Chỉ cần có thể hoạch đắc tín ngưỡng của bọn hắn, như vậy chính mình liền có nắm chắc trùng phá tầng bích chướng cuối cùng.

Thành tựu một cái cảnh giới toàn tân: Sáng Thế Thần.

Khi đó liền có thể rời khỏi phiến thế giới Hỗn Độn này rồi!

Trong Hỗn Độn xám xịt đen kịt.

Một con Hỗn Độn Huyền Quy cự đại cõng Thần Quốc không ngừng tiến lên.

Ngay lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện tại cách Hỗn Độn Huyền Quy không xa. "Đây chính là Vĩnh Hằng Thần Quốc, quả nhiên là hùng vĩ a." Người này chính là Lâm Trường Sinh.

Lấy tốc độ của hắn, cũng rất nhanh liền tìm được vị trí của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Tòa Thần Quốc cự đại này cho hắn một loại chấn hám không nhỏ.

Ít nhất cũng lớn bằng mấy trăm cái Hồng Hoang.

Quang là đứng trong Hỗn Độn, đều có thể cảm nhận được trong Thần Quốc có rất nhiều khí tức cường đại.

Nếu Vĩnh Hằng Thần Quốc khuynh sào nhi xuất, Hồng Hoang tuyệt đối là không cách nào chống cự.

Bất quá Lâm Trường Sinh không có mạo nhiên tiến vào.

Mà là trực tiếp động dụng 【Động Sát Chi Nhãn】 của chính mình. 【Động Sát Chi Nhãn】 không những có thể đạt được nhắc nhở, còn có thể nhìn thấu hư vọng, trực đạt bản nguyên.

Trong đôi mắt hắn, hắn nhìn thấy trong Thần Quốc có vô số tín

ngưỡng thông đạo.

Những tín ngưỡng thông đạo này giống như kim tự tháp, từng tầng từng tầng hối tụ.

Cuối cùng toàn bộ hối tụ đến trung tâm Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Mượn nhờ mục lực của chính mình, Lâm Trường Sinh miễn cưỡng có thể nhìn thấy tòa thần tượng cự đại kia. "Thì ra trong tòa Thần Quốc này, tất cả mọi người tín ngưỡng đều là vị Vô Cực Chân Thần kia." "Tức sử là thuộc hạ của hắn có tín đồ của riêng mình, cũng sẽ có một bộ phận lớn tín ngưỡng bị Vô Cực Chân Thần hấp thu." "Quả thật là một cái hệ thống sức mạnh như quỷ hút máu a." Lâm Trường Sinh cảm thán nói.

Thảo nào cái tên Vô Cực Thần Chủ này cường đại như thế.

Tín đồ của hắn thực sự quá nhiều.

Hơn nữa tín đồ của tín đồ, hắn y nguyên có thể hấp thu tín ngưỡng chi lực.

Tuần hoàn phát triển xuống như vậy, mỗi ngày hối tụ tín ngưỡng chi lực thực sự là quá khủng bố.

Đáng thương những tín đồ này, rõ ràng biết chính mình đã cống hiến toàn bộ tín ngưỡng và tiềm lực ra ngoài, y nguyên vẫn làm không biết mệt, lấy đó làm vinh diệu.

Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua, liền thu hồi ánh mắt.

Vĩnh Hằng Thần Quốc tìm được rồi, hiện tại là nên suy nghĩ dự định tiếp theo.

Rất rõ ràng, lấy thực lực hiện nay của hắn, đối đầu với tên Vô Cực Thần Chủ kia sợ là còn kém không ít.

Nhưng nếu là không đi vào, sợ là rất khó giải quyết nguy cơ Hồng

Hoang.

Hắn nhìn tín ngưỡng thông đạo bên trong Vĩnh Hằng Thần Quốc, lâm vào trầm tư.

Bỗng nhiên, hắn phúc chí tâm linh, trong đầu có một cái ý tưởng lớn mật. "Đại Đạo chí giản, thù đồ đồng quy." "Tín ngưỡng chi lực như vậy, cũng là một loại phương thức tu luyện năng lượng." "Tuy rằng cũng không cần cảm ngộ Đại Đạo, nhưng y nguyên là một loại sức mạnh tăng cường tự thân." "Nếu ngã có thể cảm ngộ ra một loại công pháp, đem những tín ngưỡng chi lực này chuyển hóa thành pháp lực để chính mình hấp thu thì sao?" Lâm Trường Sinh nhìn những tín ngưỡng thông đạo chi chít này, ý tưởng trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Cái này hoàn toàn là khả thi.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên càng nhiều là tích lũy pháp lực.

Dù sao Hồng Mông Pháp Tắc của hắn hiện tại đã cảm ngộ hơn ngàn loại Đại Đạo.

Cần pháp lực không ngừng cung dưỡng, những Đại Đạo này mới có thể tái độ diễn hóa, tái độ dung hợp.

Chỉ cần có thể không ngừng tráng đại nguyên thần, gia tăng pháp lực, hắn liền có thể tấn cấp.

Mà tín ngưỡng chi lực trước mắt nhiều như thế, nếu có thể đoạt lấy, vậy sẽ giảm bớt cho hắn rất nhiều thời gian tu luyện.

Cũng có thể giúp hắn càng nhanh ứng đối với nguy cơ đến từ vũ trụ khác.

Bất quá nơi này dù sao cũng là Thần Quốc của Vô Cực Thần Chủ, muốn đánh chủ ý lên những tín ngưỡng chi lực này, sợ là không đơn

giản như vậy.

Lâm Trường Sinh suy tư một trận, cuối cùng vẫn quyết định đi tới Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Nhưng phải dùng thân phận gì để ngụy trang đây?

Trực tiếp xông vào, sợ là rất dễ dàng liền sẽ bị phát hiện.

Ngay lúc này, ánh mắt hắn nhìn thấy trong Vĩnh Hằng Thần Quốc có mấy chục đạo nhân ảnh bay ra.

Bọn hắn đang bay về phía một khối mảnh vỡ Hỗn Độn cực lớn. "Nặc Y Tư đại nhân, khối mảnh vỡ Hỗn Độn này nhìn qua chất lượng không tệ." "Đem về hẳn là có thể luyện chế ra không ít thần khí." Một nhóm mười người, toàn bộ lấy một vị thần linh bay ở phía trước nhất cầm đầu. "Đúng thế." "Đem khối mảnh vỡ này mang về, lại phải bận rộn một khoảng thời gian rồi." Nặc Y Tư cười nói.

Rất nhanh, mười người liền đi tới trước khối mảnh vỡ Hỗn Độn cự đại này. "Ân?" "Trên này cư nhiên còn đản sinh sinh linh?" Nặc Y Tư bọn người vừa muốn động thủ, liền phát hiện một tôn nhân ảnh ngồi ở phía trên.

Người này tự nhiên là Lâm Trường Sinh. "Các ngươi là người phương nào?" Lâm Trường Sinh "kinh hoảng" quát to lên tiếng. "Thật là một sinh linh yếu nhược, cư nhiên chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên." "Mang về luyện chế thần khí." Nặc Y Tư nhìn thoáng qua, liền quyết định vận mệnh của Lâm Trường Sinh. "Hưu tưởng." Lâm Trường Sinh phẫn nộ nói.

Tiếp theo chính là một phen biểu diễn vụng về.

Bất quá Lâm Trường Sinh vẫn thể hiện ra sức chiến đấu siêu phàm.

Cứ như vậy, hắn tiến vào Vĩnh Hằng Thần Quốc cũng có thể

nhận được một chút coi trọng.

Kết quả cuối cùng, Lâm Trường Sinh đả thương bảy người, bị thành công trấn áp. "Nặc Y Tư đại nhân, tên thổ trứ này cư nhiên còn có chút thực lực." Thủ hạ nhìn Lâm Trường Sinh bị trấn áp nhao nhao nói. "Vốn tưởng rằng tên Hỗn Nguyên Kim Tiên này chỉ có thể mang về luyện chế thần khí." "Hiện tại hắn ngược lại là có tư cách trở thành tín đồ của ta." Nặc Y Tư hài lòng nhìn sinh linh trước mắt.

Lấy thực lực Chủ Thần tam giai của hắn, cư nhiên cũng phải tốn hai chiêu mới có thể trấn áp hắn, cũng coi là không tệ. "Chúc mừng Nặc Y Tư đại nhân, lại đạt được một cái tín đồ cường đại." Người phía sau nhao nhao chúc mừng.

Nặc Y Tư hài lòng gật đầu.

Đợi đến khi một đoàn người thu lấy mảnh vỡ Hỗn Độn, liền mang theo Lâm Trường Sinh trở lại Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Sau khi trở lại Vĩnh Hằng Thần Quốc, Lâm Trường Sinh trực tiếp bị trấn áp tại trong Thần Quốc của Nặc Y Tư.

Tại trong tòa Thần Quốc này, khắp nơi đều tràn ngập khí tức Mộc thuộc tính nồng đậm.

Căn cứ vào lần xuất thủ trước đó, Lâm Trường Sinh phán đoán tên Nặc Y Tư này hẳn là nắm giữ Mộc thuộc tính Thần Cách.

Trong cái Thần Quốc này, có vô số tín đồ của hắn, đều đang nhao nhao niệm tụng chân danh Nặc Y Tư.

Những thanh âm này hội tụ cùng một chỗ, giống như vô thượng ma âm, không ngừng xâm thực nguyên thần Lâm Trường Sinh.

Chương 227

Tín ngưỡng chi lực bốn phía hội tụ cũng giống như một tòa thần sơn áp bách tại nhục thân của hắn.

Hơn nữa không chỗ nào không lọt, tùy thời tùy khắc đều đang thôn phệ pháp lực của hắn. "Rất tốt." "Tiếp theo toàn lực đốn ngộ tín ngưỡng chi lực." "Hơn nữa nghĩ biện pháp thay thế Nặc Y Tư kẻ này, kiến lập tín ngưỡng thông đạo hư giả." "Chỉ cần có thể thành công, ngã liền có thể trà trộn vào trong Vĩnh Hằng Thần Quốc." Hết thảy những điều này chính phù hợp mưu toán của Lâm Trường Sinh. 【Ngươi cảm nhận được sự áp bách của tín ngưỡng chi lực, ngươi bắt đầu đốn ngộ...】 Trong nháy mắt, mấy ngàn năm thời gian liền trôi qua. 【Ngươi đốn ngộ, ngươi từ trong tín ngưỡng chi lực cảm ngộ ra Tín Ngưỡng Chi Lực Luyện Hóa Pháp.】 Không tệ.

Rốt cục đốn ngộ ra pháp môn luyện hóa tín ngưỡng chi lực.

Lâm Trường Sinh hài lòng mở hai mắt ra.

Có loại công pháp này, hắn liền có thể luyện hóa những tín ngưỡng chi lực này, hóa thành pháp lực của bản thân.

Bất quá căn cứ vào cảm ngộ của hắn đối với tín ngưỡng chi lực trong khoảng thời gian này, loại tỉ lệ luyện hóa này đoán chừng là mười so một.

Điều này cũng không phải nói công pháp lúc luyện hóa sẽ xuất hiện lãng phí, mà là tín ngưỡng chi lực so với pháp lực mà nói, kém không ít.

Cho nên mới sẽ có cái tỉ lệ này xuất hiện.

Bất quá không sao cả.

Vĩnh Hằng Thần Quốc to lớn như vậy, đủ cho hắn luyện hóa.

Tiếp theo chính là cảm ngộ tín ngưỡng thông đạo.

Nếu không cứ tiếp tục kéo dài, sợ là sẽ khiến cho tên Nặc Y Tư kia hoài nghi.

Chỉ cần có thể đốn ngộ ra tín ngưỡng thông đạo, như vậy hắn liền có thể triệt để trà trộn vào Vĩnh Hằng Thần Quốc rồi.

Tại Vĩnh Hằng Thần Quốc, bên trong thần quốc của Nặc Y Tư.

Lâm Trường Sinh giờ phút này đã bị tín ngưỡng chi lực nồng đậm bao phủ.

Từ sự bài xích ban đầu đối với đám tín ngưỡng chi lực này, đến hiện tại đã hoàn toàn dung hợp.

Điều này chứng tỏ hắn đã bị tín ngưỡng chi lực xâm thực, trở thành một bộ phận của đám tín ngưỡng chi lực này.

Hiện tại chỉ cần thiết lập tín ngưỡng thông đạo, liền có thể triệt để trở thành tín đồ của Nặc Y Tư. "Các tín đồ, tiếp tục tụng niệm danh xưng của Nặc Y Tư Chủ Thần." Đám tín đồ cuồng nhiệt của Nặc Y Tư mắt thấy Lâm Trường Sinh rốt cuộc bị thôn phệ, hưng phấn tiếp tục cao hô danh xưng chủ thần.

Mà Lâm Trường Sinh đối với hết thảy việc này đều thờ ơ.

Nhiều năm đốn ngộ như vậy, đã giúp hắn có thể tự do chuyển hóa pháp lực của bản thân thành tín ngưỡng chi lực.

Tín ngưỡng chi lực trong số những thần linh này là một loại năng lượng thông dụng.

Nói cách khác, không tồn tại việc tín ngưỡng một thần linh khác thì tín ngưỡng chi lực sẽ có biến hóa.

Biến hóa duy nhất chính là tín ngưỡng thông đạo.

Một khi cùng vị thần linh nào đó thiết lập tín ngưỡng thông đạo, như vậy tín ngưỡng chi lực sẽ thông qua thông đạo truyền thâu cho thần linh.

Hiện tại cái mà Lâm Trường Sinh cảm ngộ chính là tín ngưỡng thông đạo.

Tín ngưỡng thông đạo là thông đạo do tín ngưỡng của bản thân đủ kiên định, đồng thời thuần túy do tín ngưỡng chi lực ngưng tụ mà thành.

Tuy rằng có một chút độ khó, nhưng đối với Lâm Trường Sinh mà nói vẫn là rất nắm chắc.

Bản thân hắn đã nắm giữ Mộng Cảnh Đại Đạo.

Dùng Mộng Cảnh Đại Đạo làm căn bản, cấu kiến một cái thông đạo hư ảo tương liên cùng Nặc Y Tư.

Như vậy tín ngưỡng chi lực liền có thể truyền thâu qua.

Như thế, liền thành công trở thành tín đồ của Nặc Y Tư. 【Ngươi đốn ngộ, ngươi đem pháp lực cùng tín ngưỡng chi lực kết hợp, thành công đốn ngộ ra Ngụy Tín Ngưỡng Thông Đạo】 Thành công.

Lâm Trường Sinh rốt cuộc mở bừng đôi mắt.

Giờ phút này, một cái tín ngưỡng thông đạo thô to đã tương liên cùng Nặc Y Tư.

Lâm Trường Sinh rõ ràng có thể cảm giác được vận mệnh của chính mình tựa hồ bị Nặc Y Tư chưởng khống.

Hắn chính là thần mà mình tín ngưỡng, vị thần có thể tùy tiện định đoạt sinh tử của mình. "Rất tốt." "Ta đem Mộng Cảnh Đại Đạo cùng pháp lực Nguyên Thần dung hợp." "Cái Ngụy Tín Ngưỡng Thông Đạo này có thể lừa gạt được thần linh cùng cảnh giới." "Cho dù là Vô

Cực Chân Thần, cũng không cách nào nhìn thấu." "Tiếp theo kế hoạch của ta có thể thuận lợi hơn rất nhiều." Tín ngưỡng thông đạo là nơi vận chuyển truyền lại tín ngưỡng chi lực, là năng lượng thông đạo.

Tương tự cũng tương đương với một loại nhân quả quan liên.

Đương nhiên nhân quả đều bị thần linh nắm giữ.

Thần linh có thể dễ dàng quyết định sinh tử của tín đồ, tín đồ đối với thần linh lại không cách nào tạo thành thương tổn.

Cùng lúc đó.

Nặc Y Tư đang luyện chế thần khí mở bừng đôi mắt. "Hao phí mấy ngàn năm thời gian, tên thổ dân kia rốt cuộc cũng trở thành tín đồ của ta rồi." "Không hổ là thổ dân có sức chiến đấu cường hãn, tín ngưỡng thông đạo này cư nhiên thô to như thế." "Có thể so với hàng trăm tín đồ rồi." Nặc Y Tư cảm thụ được một cái tín ngưỡng thông đạo tương liên với mình, nhất thời lộ vẻ vui mừng.

Xem ra tên thổ dân này xứng đáng để hắn trọng dụng.

Nghĩ đến đây, hắn xuất hiện tại bên trong thần quốc của chính mình. "Tán mỹ Nặc Y Tư Chủ Thần vĩ đại." Tất cả tín đồ đều cuồng nhiệt nhìn Nặc Y Tư, bao gồm cả Lâm Trường Sinh. "Những tín đồ thành kính, biểu hiện của các ngươi phi thường tốt." "Nặc Y Tư Chủ Thần sẽ cùng tồn tại với các ngươi." Nặc Y Tư Chủ Thần cười nói.

Lời này của hắn lại dẫn tới một trận cuồng nhiệt của đám tín đồ.

Sau đó Nặc Y Tư Chủ Thần liền nhìn về phía Lâm Trường Sinh. "Lâm Trường Sinh, tín ngưỡng của ngươi Bản chủ thần đã cảm nhận được." "Bản chủ thần đối với tín đồ có tiềm lực to lớn xưa nay đều không keo kiệt." "Ngươi hãy đi Thánh Địa một chuyến, tìm kiếm tín đồ thích hợp cho chính mình đi." Nặc Y Tư Chủ Thần nói. "Thánh Địa?" Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi. "Trát Mộc, ngươi đưa Lâm

Trường Sinh cùng đi đi." "Vừa vặn giải thích cho hắn một chút chuyện về Thánh Địa." Nặc Y Tư nói xong, người liền biến mất không thấy.

Theo đó, một vị Chủ Thần nhất giai đi tới. "Ta là Trát Mộc." "Vận khí của ngươi không tệ, vừa trở thành tín đồ của Nặc Y Tư Chủ Thần liền có thể đạt được loại ban thưởng này." Trát Mộc cười nói. "Vận khí mà thôi." Lâm Trường Sinh đáp. "Đi thôi." "Ta mang ngươi đi Thánh Địa trước." "Nếu không đi trễ, tín đồ tốt đều bị cướp đi mất." Trát Mộc mang theo Lâm Trường Sinh bay về phía bên ngoài Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Thánh Địa là địa phương quan trọng nhất của Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta." "Tại nơi đó, mỗi một ức năm một lần, sẽ có vô số tín đồ bị đưa vào, trở thành tư bản để chúng ta lớn mạnh." Trát Mộc bắt đầu giải thích cặn kẽ cho Lâm Trường Sinh.

Nguyên lai Thánh Địa kỳ thật chính là Hỗn Độn Thông Đạo.

Làm thù lao cho việc trấn áp Thái Cực Hỗn Độn, các vũ trụ khác mỗi một ức năm đều sẽ đưa tới một nhóm lớn sinh linh.

Những sinh linh này sẽ bị các đại Chủ Thần của Vĩnh Hằng Thần Quốc chia cắt, phát triển thành tín đồ của chính mình.

Tín đồ đối với thần linh quan trọng bao nhiêu, liền không cần nói nhiều nữa.

Không có tín đồ, thần linh cũng bất quá chỉ là một cái xác rỗng mà thôi.

Cho nên mỗi một lần sinh linh bị đưa vào, giữa các đại Chủ Thần đều sẽ có một cuộc tranh đấu. "Bất quá ngươi yên tâm." "Những sinh linh này đám cao giai Chủ Thần là chướng mắt." "Bình thường đều là làm ban thưởng, cho đê giai Chủ Thần như chúng ta." "Phải biết dưới trướng Nặc Y Tư đại nhân có tới mấy ngàn cường giả đê giai Chủ Thần." "Cho nên ngươi hiện tại hẳn là biết, vừa mới trở thành tín đồ

của ngài liền có thể đạt được loại ban thưởng này là khó được bao nhiêu rồi chứ." Trát Mộc hâm mộ nói.

Hắn trở thành tín đồ đã vô số tuế nguyệt rồi.

Đây vẫn là cơ hội thứ hai đi tranh đoạt tín đồ.

Nguyên lai là như thế.

Lâm Trường Sinh nghe xong gật đầu. "Trát Mộc, Thánh Địa bị phong ấn, chúng ta còn có thể thông qua thông đạo đi đến một cái Hỗn Độn khác sao?" Lâm Trường Sinh tò mò hỏi. "Không thể nào." "Thánh Địa phong ấn không chỉ có Đại Đạo." "Đồng thời cũng biến thành một cái thông đạo đơn hướng." "Chỉ có người của thế giới Hỗn Độn khác có thể qua đây, chúng ta là không cách nào qua đó được." Trát Mộc lắc đầu. "Ngay cả Vô Cực Chân Thần cũng không được sao?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Không được." "Trừ phi Vô Cực Chân Thần đột phá cảnh giới, thành tựu Sáng Thế Thần." "Như vậy, ngài ấy có thể đi tới một cái thế giới Hỗn Độn tiếp theo." "Nghe nói Vô Cực Chân Thần bước ra một bước này đã nhanh rồi, chỉ cần trấn áp ba ngàn kia..." Nói được một nửa, Trát Mộc liền quả quyết ngậm miệng, không nói thêm gì nữa.

Lâm Trường Sinh không có truy vấn, ám thầm ghi tạc ở trong lòng.

Trấn áp ba ngàn gì chứ?

Có thể giúp Vô Cực Chân Thần đột phá cảnh giới, kia tuyệt đối là sinh linh phi thường lợi hại.

Mà Thái Cực Hỗn Độn hình như sinh linh lợi hại trừ bỏ Bàn Cổ thì chính là Ba Ngàn Hỗn Độn Đại Đạo Ma Thần đi?

Chẳng lẽ là trấn áp Ba Ngàn Ma Thần?

Điều này không có khả năng a.

Năm đó Ba Ngàn Ma Thần chịu sự châm ngòi của cường giả Thái Thủy Hỗn Độn, vây công Bàn Cổ, bị một búa chém nát.

Chẳng lẽ, Bàn Cổ chém nát chỉ là Hỗn Độn nhục thân của bọn hắn?

Mà Nguyên Thần lại bị Vô Cực Chân Thần trấn áp rồi?

Ý tưởng này vừa xuất hiện, ngay cả chính Lâm Trường Sinh đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng nếu là cẩn thận suy xét, thật đúng là có khả năng.

Rốt cuộc những Hỗn Độn Ma Thần kia năm đó ít nhất cũng là cùng một cảnh giới với Bàn Cổ.

Nói là một chút hậu thủ cũng không có, Lâm Trường Sinh là không tin.

Chương 228

Bất kể như thế nào, thần quốc của Vô Cực Chân Thần, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp đi xem một chút.

Đáng tiếc, hắn còn không biết vị trí thần quốc của Vô Cực Chân Thần.

Nếu không dựa vào 【Động Sát Chi Nhãn】 ngược lại là rất có cơ hội.

Việc này chỉ có thể chờ ngày sau hãy nói.

Bên ngoài Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Trát Mộc mang theo Lâm Trường Sinh đi tới ngay phía trước Hỗn Độn Huyền Quy. "Trát Mộc, chúng ta không phải muốn đi Thánh Địa sao?" "Vì sao lại đến chỗ con Huyền Quy này?" Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi. "Lâm Trường Sinh, ngươi có biết lai lịch của con Huyền Quy này không?" Trát Mộc thần bí hỏi. "Đây không phải là Hỗn Độn Di Chủng sao?" Lâm Trường Sinh liếc mắt nhìn con Huyền Quy này một cái.

Thực lực ở khoảng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Cũng coi là một con cự thú rồi. 【Nhắc nhở: Trong cơ thể con Huyền Quy này có một mảnh không gian Hỗn Độn khác】 Ân?

Bên trong cơ thể nó lại còn có một mảnh không gian Hỗn Độn khác?

Chẳng lẽ nói Thánh Địa liền ở trong cơ thể con Huyền Quy này?

Lâm Trường Sinh nhìn qua, ngược lại là nhận được nhắc nhở của 【Động Sát Chi Nhãn】. "Ha ha, vậy ngươi quá coi thường con Huyền Quy này rồi." "Đây chính là Hồng Mông Di Chủng!" "Nghe nói

chính là từ trong Hồng Mông Chi Môn chạy ra." Trát Mộc đắc ý nói. "Cái gì?" "Hồng Mông Di Chủng?" Lâm Trường Sinh chấn kinh nói.

Hồng Mông hư vô phiêu miểu, thế nhưng lại có một con Huyền Quy chạy ra?

Nhưng nếu thật là Hồng Mông Di Chủng, vì sao tu vi lại yếu như vậy?

Luân lạc tới mức kéo Vĩnh Hằng Thần Quốc du đãng trong Hỗn Độn. "Tự nhiên là Hồng Mông Di Chủng." "Bất quá sinh mệnh tinh hoa bị những người của thế giới Hỗn Độn đẳng cấp cao kia rút đi rồi." "Cho nên con Huyền Quy này mới có thể ngã xuống bản nguyên, yếu ớt như thế." "Bất quá thân là Hồng Mông Di Chủng, nó vẫn có một chỗ đặc thù rất lớn." Trát Mộc thần bí nói. "A?" "Chỗ nào đặc thù?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Ngươi không phải hỏi ta về Thánh Địa sao?" "Thánh Địa kỳ thật nằm ngay trong bụng Hỗn Độn Thần Quy." "Trong bụng của nó là một mảnh không gian Hỗn Độn, liên tiếp với Hỗn Độn Thông Đạo." "Cho nên, muốn đi Thánh Địa, chỉ có tiến vào trong cơ thể Huyền Quy." Trát Mộc cười nói.

Quả nhiên là thế.

Lâm Trường Sinh gật đầu.

Không nghĩ tới Hỗn Độn Thông Đạo thế mà lại nằm trong cơ thể Huyền Quy bên dưới Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Đích xác là một phương thức phi thường an toàn.

Muốn tiếp cận Hỗn Độn Thông Đạo, chỉ có tiếp cận Huyền Quy.

Vĩnh Hằng Thần Quốc sẽ ngay lập tức phát hiện.

May mắn hắn quyết định trà trộn vào Vĩnh Hằng Thần Quốc, nếu không thật đúng là chưa chắc có thể tìm được Hỗn Độn Thông Đạo. "Thật sự tồn tại Hồng Mông Chi Môn sao?" Lâm Trường Sinh rất

nhanh nghĩ tới một vấn đề khác. "Không biết." "Trong truyền thuyết Hồng Mông Chi Môn là con đường duy nhất thông tới Hồng Mông." "Nhưng chưa từng có người nào chân chính phát hiện qua." "Chỉ là năm đại thế giới Hỗn Độn ngẫu nhiên sẽ có một ít di vật Hồng Mông." "Lúc này mới được cho rằng Hồng Mông Chi Môn là tồn tại." Trát Mộc hướng về nói.

Hồng Mông, đó là một nơi khác siêu việt Hỗn Độn.

Trước có hư vô, sau có Hồng Mông, sau Hồng Mông mới đản sinh ra Hỗn Độn.

Cho nên Hồng Mông vẫn luôn là địa phương mà sinh linh Hỗn Độn hướng tới nhất.

Lâm Trường Sinh nghe xong, không khỏi nhớ tới lời Bàn Cổ nói.

Hắn lúc ấy liền nói có khả năng sẽ cùng mình tương ngộ trước Hồng Mông Chi Môn.

Chứng tỏ Hồng Mông Chi Môn xác thực là chân thực tồn tại.

Chỉ là không biết cụ thể là ở nơi nào.

Nhưng là đối với Lâm Trường Sinh mà nói, trước mắt căn bản không cần sốt ruột.

Coi như Hồng Mông Chi Môn thật sự xuất hiện, lấy tu vi hiện tại của hắn cũng không đủ để đi tranh đoạt.

Chỉ có không ngừng đề thăng cảnh giới, giải khóa thiên phú mới.

Hồng Mông sớm muộn có một ngày hắn đều có thể đi vào. "Đi thôi." Trát Mộc cảm thán một hồi, liền mang theo Lâm Trường Sinh tiến vào trong cơ thể Huyền Quy.

Trong cơ thể Huyền Quy là một mảnh không gian Hỗn Độn thật lớn.

Hơn nữa còn tùy thời tương liên cùng Hỗn Độn Thông Đạo.

Nói cách khác, bất luận Huyền Quy phiêu đãng tại nơi nào trong Hỗn Độn, đều có thể đến được Hỗn Độn Thông Đạo.

Hai người không biết phi hành bao lâu, Lâm Trường Sinh liền nhìn thấy một cái hố đen sặc sỡ.

Uyển như vực sâu, mỹ luân mỹ hoán, như muốn đem tâm thần người ta hấp nhập vào trong.

Tại mặt ngoài cái hố đen này, rậm rạp khắc họa vô số phù triện.

Chỉ là đơn giản từ trên chấn động của phù triện mà xem, tu vi của người bố hạ phong ấn ít nhất cũng ở trên Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên.

Rất có khả năng đã đạt tới Đại Đạo Cảnh!

Đây chính là cảnh giới ngang hàng cùng Đại Đạo.

Đã coi như là tu vi mạnh nhất trong Hỗn Độn.

Hơn nữa nhìn kỹ lại, người ra tay rõ ràng đã nắm giữ mấy trăm loại Đại Đạo.

Đồng thời những Đại Đạo này cư nhiên đã có hơn mười loại bắt đầu tương hỗ dung hợp.

Không nghĩ tới người ra tay, thế mà đã bắt đầu tìm kiếm huyền bí của Hồng Mông.

Đảo cũng coi là một nhân vật cực kỳ lợi hại.

Bất quá chính mình bây giờ ở Hồng Mông sớm đã có sở thành tựu.

Bất luận Đại Đạo nào đều có thể hấp thu dung hợp.

Người này cự ly cảnh giới của mình kém quá xa.

Nhưng là nếu có thể thôn phệ những phù triện này, ngược lại là có

thể giúp mình phi tốc đề thăng cảnh giới.

Lâm Trường Sinh nhìn những phong ấn phù triện trước mắt này có chút thèm thuồng.

Đây đều là dưỡng liệu cho Hồng Mông Pháp Tắc a. "Lâm Trường Sinh, lát nữa sau khi sinh linh xuất hiện, phải cẩn thận những kẻ kia." "Bọn họ đều là tín đồ thuộc về các Chủ Thần khác, xuống tay tuyệt đối sẽ không nhẹ." "Cho nên chỉ cần sinh linh xuất hiện, hãy lấy ra toàn bộ sức mạnh của chính mình để tranh đoạt." "Nếu không bỏ lỡ cơ hội lần này, về sau muốn trở nên mạnh mẽ thì khó khăn rồi." Ngay tại lúc Lâm Trường Sinh thèm thuồng những phong ấn phù triện này, Trát Mộc đánh gãy hắn. "Được." Lâm Trường Sinh lúc này mới nhìn về phía mấy chục người bên cạnh Hỗn Độn Thông Đạo.

Tu vi ba động của những người này đều ở khoảng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng.

Chút tu vi ấy căn bản không lọt nổi vào mắt Lâm Trường Sinh.

Vẻn vẹn chỉ dựa vào sức mạnh nhục thân của hắn, liền có thể dễ dàng đánh nổ những thần linh này.

Đúng lúc này, hố đen vẫn luôn bình tĩnh bỗng nhiên nổi lên gợn sóng.

Một cỗ ba động kịch liệt truyền ra. "Những sinh linh kia sắp bị đưa tới rồi." Trát Mộc khẽ quát một tiếng.

Lấy ra vũ khí của chính mình.

Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua, là một kiện bảo vật hình lưỡi câu màu đen.

Tài chất cũng không tệ lắm.

Là Hỗn Độn khoáng mạch chế tạo mà thành.

Bất quá bên trong lại không có cấm chế.

Mà là dùng tín ngưỡng chi lực không ngừng thai nghén bồi dưỡng.

Dính dáng tới sức mạnh của thần linh.

Đạt đến tầng thứ Hỗn Độn Linh Bảo.

Bất quá loại Hỗn Độn Linh Bảo này, xa xa không bằng Hồng Mông Kiếm do Lâm Trường Sinh tự mình luyện chế.

Ngay tại lúc Trát Mộc tiến vào trạng thái chiến đấu, trong hố đen phun trào ra một cỗ Hỗn Độn chi lực nồng đậm chí cực.

Lâm Trường Sinh thậm chí tại một khắc này cảm nhận được Đại Đạo chi lực rõ ràng.

Quả nhiên, trong các thế giới Hỗn Độn khác đều là có thể tu luyện Đại Đạo.

Sau khi hố đen phun trào xong, rất nhanh quy về tử tịch.

Đại Đạo chi lực biến mất không thấy.

Tại trước mắt bọn họ xuất hiện thêm một khối Hỗn Độn toái phiến.

Tại trong Hỗn Độn toái phiến, có ức vạn vạn sinh linh kinh hoảng thất thố nhìn bốn phía.

Lâm Trường Sinh cảm nhận một chút, bên trong tu vi cao nhất cũng bất quá Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Chương 229

Đại khái có mấy vạn cường giả đẳng cấp này.

Đối với loại Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đê giai như Trát Mộc mà nói, cũng coi là tín đồ tương đối tốt. "Động thủ." Thanh âm Trát Mộc vừa mới rơi xuống.

Lâm Trường Sinh liền vọt ra ngoài.

Hắn muốn giải quyết đi đám thần linh này, sau đó thử hấp thu một ít phong ấn phù triện trên Hỗn Độn Thông Đạo.

Nói không chừng có thể giúp hắn đột phá bích lũy Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng.

Bên trong Hỗn Độn Thông Đạo tín đồ phun trào, không khí hiện trường nhất thời trở nên túc sát.

Tín đồ là một vòng mấu chốt quan trọng nhất để thần linh biến cường.

Không có tín đồ mới mẻ cường đại gia nhập, sự tu luyện của thần linh sẽ nửa bước khó đi.

Cho nên khi những đê giai Chủ Thần này nhìn thấy những sinh linh mới mẻ kia, nội tâm kích động cỡ nào có thể nghĩ mà biết.

Tuy rằng bọn họ toàn bộ đều tín ngưỡng Vô Cực Chân Thần.

Nhưng là chút nào không ảnh hưởng tới sự tranh đấu giữa bọn họ.

Ngay tại một khắc Trát Mộc hô lên động thủ, Lâm Trường Sinh liền động.

Tín đồ hắn không cần.

Nhưng phong ấn phù triện trước mắt đối với hắn có lực dụ hoặc

rất lớn.

Chỉ cần xử lý những thần linh này, hắn sẽ có thời gian ở chỗ này an tâm luyện hóa hấp thu năng lượng của những phù triện này.

Như vậy, thực lực hắn nói không chừng còn có thể lần nữa thốn tiến.

Đến nỗi phá hư phong ấn, khiến cho chú ý, điểm này ngược lại là không cần lo lắng.

Đây ít nhất cũng là cường giả Đại Đạo Cảnh bố trí.

Lấy tu vi hiện tại của hắn, hấp thu một chút căn bản sẽ không có bất luận phản ứng gì.

Cho nên Lâm Trường Sinh vừa ra tay chính là quả quyết ngoan lạt. "Muốn chết." Trong đó một vị thần linh Chủ Thần nhất giai nhìn thấy Lâm Trường Sinh vọt tới, cũng là nộ hống một tiếng.

Trường thương trong tay đâm về phía Lâm Trường Sinh.

Trên mũi thương, phong hỏa dũng động.

Hiển nhiên, vị thần linh này nắm giữ chính là phong hỏa chi lực. "Cẩn thận." Trát Mộc hô to một tiếng.

Cái tên Lâm Trường Sinh này không khỏi có điểm quá nóng vội.

Hắn chẳng lẽ không biết chính mình là tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?

Để ngươi động thủ, không phải để ngươi đi lên chịu chết a.

Tên gia hỏa này thần quốc còn chưa có, nếu là đã chết thì đó chính là thật sự đã chết.

Ngay tại lúc Trát Mộc lo lắng, chỉ thấy Lâm Trường Sinh một quyền oanh ra.

Vẻn vẹn chỉ là sức mạnh nhục thể, cư nhiên truyền đến tiếng nổ đùng đoàng phá không khủng bố.

Phong hỏa chi lực của thần linh trước mắt bị loại sức mạnh nhục thân này trực tiếp dập nát.

Sau đó một quyền oanh tại trên người vị thần linh này.

Trên mặt hắn hiện lên một tia thống khổ.

Sau đó liền hóa thành bọt nước biến mất tại chỗ.

Đánh giết xong thần linh này, Lâm Trường Sinh cũng không làm dừng lại.

Tiếp theo nhào về phía một thần linh khác.

Có tiền lệ vừa rồi một quyền đánh nổ, không ai dám coi thường cái 'Hỗn Nguyên Kim Tiên' này.

Nhưng cho dù bọn họ lấy ra toàn bộ thực lực, cũng ngăn không được Lâm Trường Sinh một quyền.

Khi mấy trăm vị thần linh bị hắn toàn bộ oanh bạo, hiện trường chỉ còn lại có Trát Mộc.

Khi ánh mắt Lâm Trường Sinh nhìn về phía Trát Mộc, chính Trát Mộc đều nhịn không được rùng mình một cái. "Lâm Trường Sinh, ngươi không khỏi cũng quá mạnh đi." "Ngươi thật sự là Hỗn Nguyên Kim Tiên sao?" Trát Mộc chấn kinh hỏi.

Ngươi nói với ta đây là Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng chính là Thiên Thần cảnh giới mà bọn hắn nói?

Một Thiên Thần nhỏ yếu ngay cả thần quốc cũng không cụ bị?

Chỉ trong nháy mắt liền đánh nổ mấy trăm vị Chủ Thần cường giả?

Ai dám nói như vậy, ta thế nào cũng phải cùng hắn hảo hảo lý luận một phen không thể. "Không cần khiếp sợ." "Ta chủ tu chính là sức mạnh nhục thân." "Năm đó lúc Nặc Y Tư Chủ Thần tìm được ta, ta đang đột phá cảnh giới nhục thân." "Cho nên lực chiến đấu cũng không có toàn bộ bộc phát ra." Lâm Trường Sinh cười nói. "Nguyên lai là như thế." "Cho dù như vậy, sức mạnh nhục thân này của ngươi tu luyện thật sự đáng sợ." "Ta nghe nói người của Thái Tố Hỗn Độn chính là chủ tu sức mạnh nhục thân, ngươi cùng bọn họ so sánh, chút nào không kém." Trát Mộc hoàn hồn lại nói.

Thái Tố Hỗn Độn tu luyện sức mạnh nhục thân?

Lâm Trường Sinh âm thầm đem việc này ghi tạc ở trong lòng.

Chờ có cơ hội, nhất định phải đi Thái Tố Hỗn Độn dạo qua một vòng.

Nói không chừng có thể làm cho nhục thân của chính mình đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Được rồi." "Đám tín đồ này Trát Mộc ngươi đi chuyển hóa thành tín đồ đi." Lâm Trường Sinh nói. "Không không không." "Đây là chiến lợi phẩm của ngươi, là ngươi dựa vào thực lực cướp được." "Lý sở đương nhiên nên thuộc về ngươi." "Nặc Y Tư Chủ Thần không phải đã đem pháp môn tu luyện của thần linh truyền thụ cho ngươi rồi sao?" "Chỉ cần có thể đem bọn họ chuyển hóa thành tín đồ của ngươi, ngươi liền có thể khai tịch thần quốc, thực lực cũng có thể tiến thêm một bước rồi." Trát Mộc vội vàng nói. "Ta vẫn là muốn tu luyện sức mạnh Đại Đạo." Lâm Trường Sinh lắc đầu. "Lâm Trường Sinh, Đại Đạo đã ẩn lui." "Tu luyện cực kỳ khó khăn." "Căn bản so ra kém pháp môn tu luyện của thần linh chúng ta." "Ngươi nếu là chấp ý tu luyện Đại Đạo, nói không chừng mấy trăm vạn năm cũng không nhất định sẽ có tiến bộ." Trát Mộc nghe xong vội vàng khuyên bảo.

Tại Vĩnh Hằng Thần Quốc, cũng là có một nhóm tín đồ muốn kiên trì tu luyện sức mạnh Đại Đạo của bản thân.

Nhưng không một ngoại lệ đều kẹt tại cảnh giới này.

Cuối cùng bị thần linh cùng thời kỳ xa xa ném ở sau người.

Pháp môn tu luyện của thần linh tại Thái Cực Hỗn Độn mới là chủ lưu.

Hoặc là nói, tại nơi Đại Đạo ẩn lui, chỉ có pháp môn tu luyện của thần linh mới có thể sinh tồn được.

Hơn nữa điểm quan trọng nhất, sau khi trở thành tín đồ, thiên phú khí vận đều sẽ chịu ảnh hưởng.

Muốn có thành tựu to lớn căn bản là không có khả năng. "Ta vẫn là muốn thử xem." Dù sao chính mình đã trở thành tín đồ, Nặc Y Tư cũng sẽ không có hoài nghi.

Bất quá Lâm Trường Sinh vẫn là thu hồi một nửa sinh linh.

Một nửa còn lại cho Trát Mộc.

Nói thẳng chờ đến lúc chính mình thất bại, liền sẽ tu luyện pháp môn của thần linh.

Trát Mộc mắt thấy khuyên bảo không có hiệu quả, cuối cùng đem ánh mắt đặt ở trên những sinh linh trước mắt. "Vậy thì đa tạ ngươi." "Ta bế quan chuyển hóa đám tín đồ này trước." Trát Mộc không thể chờ đợi được nữa nói. "Ta vừa vặn cũng muốn bế quan." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Hai người riêng phần mình tìm khối địa phương, Trát Mộc đã bắt đầu chuyển hóa những sinh linh này.

Quá trình cùng Nặc Y Tư không có sai biệt.

Dùng tín ngưỡng chi lực không ngừng ăn mòn ý chí của những

sinh linh này.

Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua, chờ lần này trở về, còn muốn đốn ngộ pháp môn chuyển giá tín ngưỡng.

Lấy tín ngưỡng thông đạo của bản thân làm căn bản, đốn ngộ ra biện pháp có thể thay đổi tín ngưỡng thông đạo.

Đến lúc đó, hắn liền có thể vào thời khắc mấu chốt, đem những tín ngưỡng thông đạo kia toàn bộ chuyển giá đến trên người chính mình.

Lại dùng phương pháp luyện hóa tín ngưỡng chi lực, hóa thành pháp lực để chính mình hấp thu.

Kỳ thật cũng tương đương với việc Lâm Trường Sinh cần sáng tạo ra một cái bệnh độc.

Sau đó thông qua Nặc Y Tư lại không ngừng truyền bá ra ngoài.

Chỉ cần có thể đem những tín ngưỡng thông đạo tương liên cùng Vô Cực Chân Thần toàn bộ gieo xuống bệnh độc.

Chờ đến lúc động thủ, hắn sẽ có nắm chắc đem những tín ngưỡng chi lực kia toàn bộ hấp thu.

So với chút tín đồ này mà nói, kia mới là đại thu hoạch.

Bất quá đốn ngộ cái pháp môn chuyển giá này cũng không có đơn giản như vậy.

Tín ngưỡng thông đạo một khi có bất luận dị thường nào, thần linh đều sẽ trước tiên cảm giác được.

Cho nên, việc này gấp gáp không được.

Tùy tay bố hạ một cái cấm chế, Lâm Trường Sinh trực tiếp vận chuyển Hồng Mông Pháp Tắc của bản thân.

Tức khắc, phong ấn phù triện trên Hỗn Độn Thông Đạo, phảng

phất bị hấp dẫn.

Đại Đạo chi lực ở phía trên bắt đầu bị hắn nhanh chóng hấp thu, hóa thành dưỡng liệu cho Hồng Mông Pháp Tắc.

Chương 230

Không thể không nói, không hổ là phù triện do cường giả Đại Đạo Cảnh bố hạ, Đại Đạo chi lực so với chính Lâm Trường Sinh cảm ngộ còn nồng đậm hơn.

Hồng Mông Pháp Tắc hóa thành miếng bọt biển đói khát, điên cuồng hấp thu phong ấn phù triện trên Hỗn Độn Thông Đạo.

Phù triện ở đây cũng không phải xuất từ tay một người.

Có chút Đại Đạo phù triện ngay cả Lâm Trường Sinh chính mình cũng chưa nắm giữ.

Đại Đạo phù triện là phù triện biến thành sau khi một loại Đại Đạo nào đó viên mãn.

Năng lượng ẩn chứa trong đó thập phần khủng bố.

Ngay tại lúc Lâm Trường Sinh chuyên tâm hấp thu những phong ấn phù triện này, tiếng nhắc nhở của hệ thống trong đầu làm nội tâm hắn lại là một trận vui mừng. 【Hồng Mông Pháp Tắc của ngươi đang không ngừng hấp thu Đại Đạo phù triện, khiến cho Đại Đạo chú ý, ngài tặng lại cho ngươi mười đạo Đại Đạo phù triện】 Cư nhiên còn có niềm vui ngoài ý muốn.

Lâm Trường Sinh trong lòng vui vẻ.

Thiên phú 【Đại Đạo Thù Cần】 này trải qua cường hóa về sau, tăng phúc mang lại cho Lâm Trường Sinh đồng dạng cũng gấp bội.

Dĩ vãng tặng đều là Đại Đạo hạt giống.

Tuy rằng không cần Lâm Trường Sinh tham ngộ, nhưng Hồng Mông Pháp Tắc sau khi hấp thu, cũng là cần thời gian để làm nó viên mãn.

Hiện tại tốt rồi.

Đại Đạo trực tiếp tặng lại chính là Đại Đạo phù triện hoàn chỉnh.

Đại biểu cho mười loại Đại Đạo viên mãn.

Sự tặng lại trực tiếp của Đại Đạo, khiến cho tu vi vốn tấn cấp không lâu của Lâm Trường Sinh lại lần nữa bắt đầu tinh tiến.

Tin tưởng chỉ cần hấp thu phong ấn phù triện nơi này, hắn liền có thể thành công tấn cấp.

Lâm Trường Sinh bắt đầu an tâm đề thăng tu vi, mà cường giả trong bốn cái Hỗn Độn khác lại lần nữa bị kinh động. "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trước đó Đại Đạo bản nguyên lược có một ít tổn thất, còn có thể tiếp thu, nhưng là vì sao đột nhiên Đại Đạo bản nguyên tổn thất nhiều như vậy?" "Thái Thủy Hỗn Độn chúng ta lượng kiếp tiếp theo đến ít nhất còn phải mấy cái Nguyên hội, nhưng là hiện tại ta thế mà đã bắt đầu ẩn ẩn cảm nhận được khí tức của lượng kiếp rồi." "Tra, rốt cuộc là ai đang trộm lấy Đại Đạo bản nguyên, Thái Tố Hỗn Độn ta đang trải qua Đạo Võ Lượng Kiếp, thời gian kết thúc lượng kiếp lại lần nữa bị kéo dài rồi." Bốn cái thế giới Hỗn Độn phảng phất như vỡ tổ.

Đại Đạo duy trì bốn cái Hỗn Độn vận chuyển, bản nguyên hao phí mỗi ngày là phi thường to lớn.

Số lượng cường giả của các thế giới Hỗn Độn lại đang không ngừng gia tăng.

Cho nên lúc này đột nhiên xuất hiện Đại Đạo bản nguyên cấp kịch giảm thiếu, đối với bốn cái Hỗn Độn này mà nói là một tràng tai nạn.

Điều này sẽ làm cho thế giới Hỗn Độn bọn hắn đang ở, lượng kiếp sớm đến hoặc là gia kịch.

Đây là bọn hắn không thể nào tiếp thu.

Lại một lần nữa, bởi vì Lâm Trường Sinh đạt được sự tặng lại của Đại Đạo mà khiến bốn cái thế giới Hỗn Độn bắt đầu rung chuyển.

Nhưng mặc cho bọn hắn tra xét như thế nào, đều không thu hoạch được gì.

Một phát này cường giả của bốn cái thế giới Hỗn Độn không khỏi hoài nghi tới Thái Cực Hỗn Độn. "Hỗn Độn Thông Đạo của Thái Cực Hỗn Độn đã bị mấy vị đỉnh tiêm cường giả chúng ta liên thủ phong ấn, Đại Đạo căn bản không có khả năng buông xuống." "Không sai, đừng nói Đại Đạo buông xuống, Thái Cực Hỗn Độn muốn đản sinh cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều không có khả năng." "Nhưng là Đại Đạo bản nguyên lại một lần nữa giảm thiểu, các ngươi giải thích thế nào?

Cường giả của chúng ta đều đã thôi toán một lần, lại cái gì phát hiện cũng không có, hiện tại cũng chỉ có Thái Cực Hỗn Độn là chưa lục soát qua." "Thái Cực Hỗn Độn có Vĩnh Hằng Thần Quốc tọa trấn, nếu có bất luận dị thường nào, Vô Cực nhất định sẽ có sở phát hiện." "Các ngươi cũng đừng quên, trong Thái Cực Hỗn Độn vẫn còn có một cái thế giới Hồng Hoang, năm đó chúng ta đem toàn bộ Thái Cực Hỗn Độn cùng Hồng Hoang đều lật một lần, đều không tìm được Hồng Mông Châu, ai có thể cam đoan sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn?" "Ta cũng tán thành, nói không chừng chính là hậu thủ của Bàn Cổ, ta chính là nghe nói Bàn Cổ gần đây xuất hiện tại Thái Thủy Hỗn Độn." Đỉnh tiêm cường giả của bốn cái thế giới Hỗn Độn hội tụ cùng một chỗ, bắt đầu thương lượng sự kiện Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu lần này.

Nhắc tới Bàn Cổ, bọn họ toàn bộ đều trầm mặc.

Kia chính là một đối thủ rất khó chơi.

Huống chi hắn đã từng hoạch đắc qua Hồng Mông Châu.

Đó chính là Hồng Mông Linh Bảo chân chính, ẩn chứa ảo diệu loại nào, bọn hắn căn bản không biết.

Nói không chừng chính là có sinh linh của Hồng Hoang đại lục đạt được Hồng Mông Châu, lúc này mới hấp thu bản nguyên của Đại Đạo.

Nếu không, căn bản không có lý do giải thích Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu trong khoảng thời gian này. "Vậy ý của các ngươi thì sao?" Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn hỏi. "Nhất định phải phái người đi Thái Cực Hỗn Độn nhìn xem." "Nói không chừng Hồng Mông Châu lại lần nữa xuất thế cũng có khả năng." Cường giả của ba cái vũ trụ còn lại nói. "Được." "Hỗn Độn Thông Đạo đã bị chúng ta phong ấn." "Không thích nghi phái càng nhiều người đi tới, nếu không sẽ khiến cho phong ấn phù triện rung chuyển." "Chúng ta mỗi cái Hỗn Độn phái khiển một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như thế nào?" Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn nói. "Có thể thực hiện." Cường giả của ba cái thế giới Hỗn Độn còn lại sôi nổi biểu thái. "Đã như vậy, vậy thì an bài nhân thủ đi." "Thái Cực Hỗn Độn vừa vặn mới đưa một đám sinh linh qua đó." "Liền mười vạn năm sau lại đi đi." Cường giả của bốn đại thế giới Hỗn Độn rất nhanh liền đạt thành ước định.

Mà đối với hết thảy những điều này, Lâm Trường Sinh đương nhiên là không biết.

Hắn y nguyên ở trước Hỗn Độn Thông Đạo hấp thu sức mạnh của phong ấn phù triện.

Trong nháy mắt, ngàn năm thời gian chợt lóe lên rồi biến mất.

Lâm Trường Sinh giờ phút này cảm giác được pháp lực trong cơ

thể sung doanh, đã đạt tới một cái đỉnh điểm.

Đại Đạo phù triện chi lực mà Hồng Mông Pháp Tắc hấp thu cũng tạm thời xu hướng bão hòa.

Cũng là thời điểm đột phá rồi.

Tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng nguyên bản cũng thuận lý thành chương đột phá đến cảnh giới nhị trọng.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng đã hào xưng một trọng cảnh giới một trọng thiên.

Huống chi là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cho dù là cường giả của bốn cái thế giới Hỗn Độn khác muốn đột phá một trọng cảnh giới, cũng muốn bế quan mấy trăm ức năm thời gian.

Lâm Trường Sinh có thể ở trong thời gian ngắn như vậy tấn cấp, không thể không nói thiên phú bảng định là thập phần quan trọng.

Đồng thời còn có Hồng Mông Pháp Tắc.

Có thể làm cho hắn giảm bớt rất nhiều thời gian bế quan.

Sau khi thành công tấn cấp, Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua những phong ấn phù triện này.

Năng lượng tuy rằng có một chút giảm bớt, nhưng hiệu quả vẫn còn.

Cũng không dễ dàng bị phát giác ra.

Liếc mắt nhìn Trát Mộc, vẫn còn đang bế quan chuyển hóa tín đồ, nhân cơ hội này ngược lại là có thể cảm ngộ một chút cái phong ấn trận pháp này.

Cái phong ấn pháp trận này do bốn bộ phận tạo thành.

Rất rõ ràng là do bốn vị cường giả liên thủ bố trí.

Đơn độc một cái phong ấn phù triện đều là một cái phong ấn to lớn.

Bốn cái phong ấn phù triện liên hợp lại cùng nhau, lại hóa thành một cái phong ấn phù triện cỡ lớn, thiên biến vạn hóa, Đại Đạo chí lý huyền diệu vô cùng.

Nếu không nắm giữ được quyết khiếu phá giải phong ấn phù triện, sẽ khiến cho phong ấn phù triện bạo động.

Tình huống nghiêm trọng nhất chính là phong ấn phù triện bạo nổ.

Triệt để đem Hỗn Độn Thông Đạo này phong tỏa.

Hai bên vĩnh viễn không cách nào xuyên qua cái Hỗn Độn Thông Đạo này. "Có chút giống Tứ Tượng phong ấn." "Nhưng so với Tứ Tượng phong ấn phải mạnh hơn vô số lần." "Tứ Tượng hóa thành Tứ Cực." "Trong Tứ Cực lại có Đại Đạo phù triện sức mạnh bất đồng." "Dưới trạng thái phong ấn, tương hỗ không xung đột." "Nhưng một khi có người dẫn động phong ấn, Tứ Cực phong ấn phù triện này sẽ tương hỗ dung hợp, bộc phát ra uy năng khủng bố." "Cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên ở đây, đều phải bị trọng thương." Lâm Trường Sinh có 【Động Sát Chi Nhãn】 phụ trợ, cũng là nhìn thấu sự huyền diệu của phong ấn phù triện này.

Chỉ cần có thể giải khai cái phong ấn phù triện này, hắn liền có thể tự do xuyên qua giữa hai cái thế giới Hỗn Độn.

Thậm chí hắn còn có thể lợi dụng sức mạnh của những phong ấn phù triện này.

Trở thành át chủ bài của hắn.

Tại thời khắc mấu chốt bộc phát ra uy năng, nói không chừng có thể đưa tới kỳ hiệu không tưởng tượng được. 【Ngươi bắt đầu đốn

ngộ Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận】 Lâm Trường Sinh rất nhanh liền tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Nguyên Thần của hắn đang nhanh chóng phân giải hạch tâm áo nghĩa của đại trận này.

Chớp mắt, thời gian đã trôi qua vạn năm đằng đẵng. 【 Ngươi đốn ngộ huyền bí của Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận, thành công nghiên cứu ra phương pháp phá giải 】 Giờ khắc này, Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh rốt cuộc cũng xuyên thủng sự huyền bí của Phong Ấn Phù Triện Đại Trận, tìm được biện pháp phá giải. "Tuy rằng đã có phương pháp phá giải, nhưng thực lực cảnh giới của người bố hạ trận pháp mạnh hơn ta quá nhiều." "Muốn hoàn toàn phá trừ phong ấn đại trận, sợ là phải hao phí vô số tháng năm." Lâm Trường Sinh giờ phút này cũng mở hai mắt ra.

Dù sao đây cũng là phong ấn pháp trận do cường giả Đại Đạo Cảnh bố hạ.

Tuy rằng hắn có thiên phú phụ trợ, nhưng muốn phá trừ nhanh chóng là điều không thể.

Hơn nữa Nặc Y Tư cũng sẽ không cho hắn nhiều thời gian như vậy.

Trầm tư một lát, Lâm Trường Sinh quả quyết thêm một chút đồ vật vào trong phong ấn đại trận này.

Một đạo phù triện từ trong cơ thể hắn bay ra, rơi vào bên trong Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận.

Hơn nữa rất nhanh liền cùng các phong ấn phù triện còn lại trong đại trận dung hợp làm một, không có chút nào xung đột.

Đừng tưởng rằng Lâm Trường Sinh làm như vậy là rất đơn giản.

Nếu không phải đã phá giải được sự huyền bí của Tứ Cực Vô

Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận, hành vi này của hắn không khác gì tự tìm đường chết.

Bởi vì năng lượng của đại trận này đang ở một trạng thái cân bằng.

Một khi chịu sự kích thích của năng lượng ngoại giới, sẽ trong nháy mắt vặn vẹo bạo động.

Với uy năng bên trên, có thể dễ dàng đánh giết Lâm Trường Sinh.

Cho nên thủ đoạn vừa rồi chính là hiệu quả đốn ngộ của hắn.

Tại bên trong Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận gia nhập lực lượng Hồng Mông phù triện của chính mình.

Chương 231

Hồng Mông vốn bao la vạn tượng, có thể dung hợp Đại Đạo, tự nhiên sẽ không gây ra xung đột năng lượng.

Hơn nữa Hồng Mông phù triện này là hạch tâm để phá giải đại trận, được bố trí tại vị trí quan trọng.

Như vậy, phong ấn đại trận này có thể tiếp tục vận chuyển.

Chỉ cần không phải người bố hạ phong ấn trận pháp đích thân đến, đều sẽ không phát hiện.

Hồng Mông phù triện ẩn tàng trong phong ấn đại trận, sẽ thời khắc hấp thu năng lượng trên đó.

Nhìn như những phong ấn phù triện Đại Đạo này y nguyên có uy năng khó mà ma diệt, thực ra cuối cùng đều sẽ bị Hồng Mông phù triện hấp thu.

Đến lúc đó, Lâm Trường Sinh liền có thể tùy ý thông qua phong ấn đại trận này.

Hơn nữa năng lượng trên phong ấn đại trận còn có thể vì hắn sở dụng.

Nhưng thời gian này sẽ không quá ngắn.

Theo Lâm Trường Sinh đoán chừng, ít nhất cũng phải mấy chục vạn năm, mới có thể làm cho hắn sơ bộ chưởng khống phong ấn đại trận này.

Nhưng thời gian đối với loại sinh linh như bọn hắn mà nói, hoàn toàn là không đáng nhắc tới.

Hồng Mông phù triện dưới sự nhìn chăm chú của Lâm Trường

Sinh, cùng phong ấn đại trận này triệt để dung làm một thể, bắt đầu hấp thu năng lượng bên trên.

Ngay tại lúc này, Trát Mộc ở phía xa cũng kết thúc bế quan.

Trên mặt hắn toàn bộ đều là kinh hỉ.

Trải qua khoảng thời gian chuyển hóa đám sinh linh này, bọn họ đã toàn bộ trở thành tín đồ của hắn.

Chỉ cần chờ tín ngưỡng thông đạo triệt để ổn định lại, liền có thể cung cấp cho hắn hải lượng Tín Ngưỡng Chi Lực.

Đến lúc đó, hắn liền có thể lại lần nữa tấn cấp.

Lần thu hoạch này quả thật là lớn. "Lâm Trường Sinh, đa tạ ngươi." "Khoảng thời gian này bế quan thế nào?" Trát Mộc cười đi tới. "Có một chút thu hoạch." "Nhìn dáng vẻ của ngươi, tín đồ đã toàn bộ chuyển hóa hoàn thành?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Đúng vậy, lần này là nhờ phúc của ngươi." "Nếu không chỉ dựa vào ta, cho dù có thể đoạt được một ít sinh linh, cũng sẽ không quá nhiều." Trát Mộc gật gật đầu.

Sau đó hắn nhìn thoáng qua phong ấn đại trận.

Năng lượng ẩn chứa trong đó y nguyên khủng bố như vậy. "Đã như vậy, vậy chúng ta liền trở về đi." Lâm Trường Sinh nói. "Được." "Thời gian đi ra cũng không ngắn, xác thực nên trở về rồi." Hai người tiếp đó rời khỏi bụng Huyền Quy, lần nữa trở lại Thần Quốc của Nặc Y Tư.

Đối với sự trở về của hai người, Nặc Y Tư tự nhiên cũng hiển hóa chân thân. "Lâm Trường Sinh, biểu hiện của ngươi lần này ta đã biết, rất không tệ." "Bất quá con đường ngươi lựa chọn tiếp tục cảm ngộ Đại Đạo, tốt nhất vẫn là sớm buông tha." "Nếu không sẽ uổng phí thời gian." Nặc Y Tư hiếm thấy lên tiếng khuyên bảo một câu. "Đa tạ

Nặc Y Tư Chủ Thần." "Nếu là không được, ta sẽ kịp thời tu luyện phương pháp Thần Linh Tín Ngưỡng." Lâm Trường Sinh gật đầu nói. "Ừm." "Nhiệm vụ tiếp theo của ngươi, chính là cùng Trát Mộc cùng nhau luyện chế thần khí." "Lấy Thiên Thần Khí làm chủ." Nặc Y Tư lại lần nữa bắt đầu an bài nhiệm vụ cho Lâm Trường Sinh.

Thiên Thần Khí cũng chính là vũ khí Thiên Thần sử dụng, tương đương với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Đương nhiên, so với luyện chế Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì đơn giản hơn rất nhiều, chỉ cần đem dược liệu luyện chế thành hình dạng vũ khí là được.

Bước cuối cùng quán chú Tín Ngưỡng Chi Lực để uẩn dục là chuyện của người sử dụng thần khí. "Dám hỏi Nặc Y Tư Chủ Thần, luyện chế nhiều Thiên Thần Khí như vậy để làm gì?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Ta ngược lại quên mất ngươi mới tiến vào Vĩnh Hằng Thần Quốc không lâu." "Trát Mộc, ngươi giải thích cho Lâm Trường Sinh một chút đi." Nói xong, Nặc Y Tư rời khỏi nơi này. "Không ngờ công việc luyện chế Thiên Thần Khí lần này lại đến phiên Nặc Y Tư Chủ Thần." Trát Mộc cười lắc đầu. "Lúc trước khi Nặc Y Tư Chủ Thần gặp ta, dường như cũng là muốn luyện chế thần khí." "Vĩnh Hằng Thần Quốc đối với thần khí nhu cầu rất lớn sao?" Lâm Trường Sinh nghi hoặc không hiểu hỏi.

Vĩnh Hằng Thần Quốc tồn tại tuế nguyệt khả năng so với Hồng Hoang còn muốn cửu viễn hơn.

Theo đạo lý mà nói, hẳn là không thiếu những Thiên Thần Khí, Chủ Thần Khí này chứ. "Rất lớn." Trát Mộc bắt đầu giải đáp nghi hoặc cho Lâm Trường Sinh.

Chính như Lâm Trường Sinh hiểu biết về những thần khí này, so với Linh Bảo chân chính vẫn là có chỗ không bằng.

Nếu như tổn hại, đó chính là thật sự tổn hại.

Hoặc là hao phí dược liệu tự hành tu bổ, hoặc là chỉ có thể báo phế.

Mà không giống Hỗn Độn Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ cần Bất Diệt Linh Quang không bị nghiền nát, Linh Bảo đều có thể tự hành khôi phục.

Cho nên điều này dẫn đến tỷ lệ tổn hại của thần khí rất cao.

Đồng thời, Thiên Thần Khí là cấp cho đám tín đồ Hỗn Nguyên Kim Tiên sử dụng.

Bọn hắn làm tín đồ của Chủ Thần, Chân Thần, là một bộ phận có cơ số vô cùng to lớn.

Chủ Thần khống chế bọn hắn, cũng không phải đơn thuần hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực, cũng cần dùng ân tứ của Chủ Thần để cho tín ngưỡng càng thêm vững chắc.

Mà Thiên Thần Khí không thể nghi ngờ là một ân tứ rất tốt.

Tín đồ cấp bậc Hỗn Nguyên Kim Tiên của Vĩnh Hằng Thần Quốc, ít nhất cũng phải dùng trăm ức triệu để cân đo, thậm chí còn xa xa lớn hơn con số này.

Điều này dẫn đến nhu cầu cực kỳ khẩn trương.

Nhưng những Chủ Thần này bình thường cũng cần bế quan, luyện hóa Tín Ngưỡng Chi Lực để tăng lên cảnh giới, căn bản không có thời gian luyện chế những Thiên Thần Khí đê giai này.

Cho nên, giữa các đại cường giả Chủ Thần cũng có một cái ước định, luân phiên an bài thủ hạ luyện chế Thiên Thần Khí.

Như vậy bọn hắn mới có thể rút ra thời gian bế quan hoặc là làm chuyện khác.

Rất không khéo chính là, lần này đến phiên Nặc Y Tư.

Nặc Y Tư thân là Chủ Thần, đương nhiên cũng không thể nào thời thời khắc khắc luyện chế Thiên Thần Khí, cho nên đem nhiệm vụ này giao xuống. "Thì ra là thế." Lâm Trường Sinh bừng tỉnh đại ngộ gật đầu.

Thảo nào Dương Mi Đại Tiên khi bị bắt vào Vĩnh Hằng Thần Quốc, vẫn luôn bị ép buộc luyện chế thần khí.

Hóa ra là nguyên nhân này.

Trát Mộc giải thích cặn kẽ nhiệm vụ luyện chế Thiên Thần Khí cho Lâm Trường Sinh, sau đó cũng an ủi vài câu: "Tuy rằng số lượng Thiên Thần Khí phải luyện chế vô cùng nhiều, nhưng chỉ cần luyện chế ra hình thái là được.

Cuối cùng vẫn là cho những tín đồ kia tự mình luyện hóa uẩn dưỡng." Lâm Trường Sinh gật gật đầu.

Chính như Trát Mộc nói, số lượng luyện chế rất nhiều.

Ít nhất cũng có mấy vạn ức kiện.

Nếu không nghỉ ngơi luyện chế liên tục, đoán chừng cũng phải hao phí mấy vạn năm thời gian.

Nhưng may mắn là xác thực không cần tốn nhiều tâm tư hơn.

Khoan đã.

Bỗng nhiên, trong lòng Lâm Trường Sinh khẽ động. "Trát Mộc, sau khi những thần khí này luyện chế xong, những tín đồ kia sẽ dùng Tín Ngưỡng Chi Lực để uẩn dưỡng Thiên Thần Khí?" "Nói cách khác Tín Ngưỡng Chi Lực uẩn dưỡng Thiên Thần Khí và Tín Ngưỡng Chi Lực cống hiến ra ngoài là cùng ra một nguồn?" Lâm Trường Sinh đột nhiên hỏi. "Ta ngược lại quên ngươi còn chưa tu luyện phương pháp

Thần Linh." "Cho ngươi xem một chút." Trát Mộc tâm thần khẽ động.

Vũ khí hình dạng lưỡi câu từng sử dụng trước đó bay ra, rơi vào trong tay Lâm Trường Sinh. "Thần khí sẽ không ngừng dùng Tín Ngưỡng Chi Lực uẩn dưỡng.

Như vậy mới có thể bộc phát ra uy năng xứng đôi với thực lực bản thân." Trát Mộc kiên nhẫn nói.

Lâm Trường Sinh cảm thụ được Tín Ngưỡng Chi Lực trên kiện thần khí này.

Không sai, cùng Tín Ngưỡng Chi Lực cống hiến cho Nặc Y Tư là cùng một bản nguyên.

Trong lòng Lâm Trường Sinh có một ý tưởng to gan.

Trước đó đã nói qua, Lâm Trường Sinh mưu toan đốn ngộ ra một loại 'virus'.

Nó có thể thông qua Tín Ngưỡng Chi Lực không ngừng sinh sôi, tại trong các tín ngưỡng thông đạo không ngừng diễn sinh.

Mãi cho đến cuối cùng, Lâm Trường Sinh có thể tùy thời cắt đứt những tín ngưỡng thông đạo này để mình sử dụng.

Vốn dĩ hắn còn đang tìm kiếm cơ hội này, không nghĩ tới cơ hội cứ như vậy tới.

Sở hữu 【 Đỉnh Cấp Ngộ Tính 】, hắn phúc chí tâm linh.

Một cái ý tưởng, một câu nói đều có thể làm cho hắn trong nháy mắt diễn sinh ra rất nhiều pháp tắc chí lý.

Nhìn như chỉ là luyện chế Thiên Thần Khí, còn là cho cấp thấp tín đồ không đáng chú ý nhất sử dụng.

Nhưng chính là những tín đồ cấp thấp này, số lượng nhiều vô số kể.

Chính là những tín đồ cấp thấp này, mới cấu kiến nên tầng dưới chót nhất, cũng là quần thể tín ngưỡng to lớn nhất.

Nếu từ ngọn nguồn bắt đầu khống chế Tín Ngưỡng Chi Lực làm không được, vậy tại sao không thể từ phần đáy bắt đầu thẩm thấu lên trên?

Như vậy, ngược lại không dễ dàng bị phát hiện.

Cộng thêm nhiều Thiên Thần Khí như vậy sau khi luyện chế hoàn thành, đều sẽ được phân phát ra ngoài.

Chỉ trong nháy mắt, 'virus' mà Lâm Trường Sinh chế tạo ra liền có thể sinh sôi nảy nở trong vô số Tín Ngưỡng Chi Lực.

Hơn nữa tín ngưỡng thông đạo của cả Vĩnh Hằng Thần Quốc sai tống phức tạp, nhưng lại hỗ trợ lẫn nhau có liên hệ.

Chỉ cần thời gian đủ, tuyệt đối có thể lan tràn khắp tín ngưỡng thông đạo của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Chương 232

"Trát Mộc, chúng ta đi thôi." "Tranh thủ thời gian luyện chế Thiên Thần Khí." Lâm Trường Sinh đã có chút không thể chờ đợi.

Trát Mộc gật đầu.

Hai người tới nơi chuyên môn luyện chế thần khí.

Nơi này đã chất đầy dược liệu như gò núi.

Nhiệm vụ của bọn hắn chính là đem số dược liệu này toàn bộ tiêu hao hoàn tất.

May mắn là đối với hình dạng vũ khí không có yêu cầu, nhìn tâm ý bản thân là được.

Bắt đầu đi.

Lâm Trường Sinh tìm một chỗ, liền bắt đầu thuận tay luyện chế Thiên Thần Khí.

Hắn vốn am hiểu luyện khí, Tiên Thiên Chí Bảo đều có thể luyện chế ra, huống chi còn là loại vũ khí không cần cấu kiến linh bảo cấm chế.

Chưa đến một ngày thời gian, hắn liền thành công luyện chế ra một kiện Thiên Thần Khí.

Trát Mộc ở phía xa thấy thế, trong lòng âm thầm gật đầu.

Không hổ là Lâm Trường Sinh, tuy rằng cảnh giới cũng không cao, nhưng thực lực không yếu.

Loại tốc độ này so với hắn còn nhanh hơn.

Chính mình luyện chế một kiện vũ khí, ít nhất cần ba ngày.

Lâm Trường Sinh hao phí thời gian trực tiếp ít hơn hắn hai ngày.

Xem ra lần luyện chế Thiên Thần Khí này, thời gian hao phí có thể giảm bớt trên diện rộng.

Sau khi quen thuộc việc luyện chế Thiên Thần Khí, Lâm Trường Sinh vừa bắt đầu luyện chế, vừa bắt đầu đốn ngộ.

Đây là công năng sau khi cường hóa 【 Đỉnh Cấp Ngộ Tính 】, đã có thể nhất tâm nhị dụng, hoàn toàn không cần lo lắng tình huống ngoài ý muốn khi cần đốn ngộ trong lúc chiến đấu. 【 Ngươi bắt đầu đốn ngộ, đang tại lĩnh ngộ Tín Ngưỡng Nguyên Điểm chi pháp 】 Đây chính là mục tiêu đốn ngộ lần này của Lâm Trường Sinh.

Tín Ngưỡng Nguyên Điểm có thể ẩn tàng trong Thiên Thần Khí.

Tại trạng thái không có kích hoạt, cũng giống như vật chết.

Cho dù là Chủ Thần cao giai cường giả, Chân Thần cường giả dùng thần niệm quét hình, cũng phát hiện không được bất luận dị thường gì.

Nhưng nếu một khi tiến vào thể nội, bị Tín Ngưỡng Chi Lực uẩn dưỡng, như vậy Tín Ngưỡng Nguyên Điểm sẽ bị kích hoạt, hơn nữa phát sinh đồng chất hóa, cùng Tín Ngưỡng Chi Lực của người sử dụng dung làm một thể.

Sau đó sẽ tiến vào trong tín ngưỡng thông đạo.

Trước đó đã nói qua, tín ngưỡng thông đạo là do Tín Ngưỡng Chi Lực ngưng kết mà thành, liên kết với Thần Linh được tín ngưỡng.

Cho nên tín ngưỡng thông đạo một khi có bất luận dị thường gì, Thần Linh đều sẽ ngay lập tức phát giác.

Nhưng nếu là Tín Ngưỡng Nguyên Điểm cùng Tín Ngưỡng Chi Lực dung làm một thể, căn bản không dễ dàng phát hiện.

Chỉ cần có thể tiến vào tín ngưỡng thông đạo, Tín Ngưỡng Nguyên Điểm sẽ lấy Tín Ngưỡng Chi Lực làm chất dinh dưỡng, không ngừng diễn sinh, dần dần bao phủ toàn bộ tín ngưỡng thông đạo.

Đến lúc đó, Lâm Trường Sinh liền có thể trực tiếp thay đổi tín ngưỡng thông đạo, liên thông đến chính mình.

Như vậy, hắn có thể hưởng thụ Tín Ngưỡng Chi Lực của cả Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Tuy rằng sau khi luyện hóa sẽ có sự lưu thất rất lớn, nhưng cũng là một loại gia tăng khủng bố, có thể trợ giúp hắn trong nháy mắt trùng phá cảnh giới cũng không phải là không thể.

Sợ là ngay cả Vô Cực Chân Thần cũng không nghĩ tới, cư nhiên còn có phương thức này để trộm lấy Tín Ngưỡng Chi Lực.

Người bình thường đừng nói là nghĩ, cái ý tưởng này cũng không nhất định sẽ có.

Dù sao phương pháp Thần Linh tu luyện đã tồn tại vô số tuế nguyệt, sớm đã trở nên hoàn thiện.

Cũng chỉ có Lâm Trường Sinh, sở hữu căn nguyên của Hỗn Độn Ma Thần, còn có ngộ tính phỉ di sở tư, mới có thể làm được.

Chớp mắt một cái, thời gian trôi qua mấy vạn năm.

Trong lúc đó, Nặc Y Tư cũng tới hai lần.

Mỗi lần hắn đều phát hiện Lâm Trường Sinh đang vô cùng chuyên chú luyện chế Thiên Thần Khí, hơn nữa hiệu suất so với Trát Mộc nhanh hơn gấp ba lần.

Trong lòng không khỏi đối với Lâm Trường Sinh tán thưởng có thừa.

Thật là một tín đồ có tiềm lực to lớn a, luyện chế Thiên Thần Khí đều cẩn thận tỉ mỉ như thế.

Xem ra đợi đến khi luyện chế hoàn thành, cũng cần cho hắn một chút ban thưởng.

Nếu để Nặc Y Tư biết Lâm Trường Sinh cư nhiên đang mưu toan Tín Ngưỡng Chi Lực của Vĩnh Hằng Thần Quốc, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, dược liệu chất đống như núi trước mặt Trát Mộc và Lâm Trường Sinh dần dần biến mất.

Thay vào đó là từng kiện Thiên Thần Khí luyện chế hoàn thành.

Mà đúng lúc này, Lâm Trường Sinh cũng mở hai mắt ra. 【 Ngươi đốn ngộ thành công, lĩnh ngộ ra Tín Ngưỡng Nguyên Điểm 】 Thành công!

Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng thở ra.

Đốn ngộ thời gian dài như vậy, Tín Ngưỡng Nguyên Điểm rốt cuộc bị hắn thành công đốn ngộ ra.

Nhìn thoáng qua Trát Mộc, đầu ngón tay Lâm Trường Sinh ngưng tụ quang điểm chỉ lớn cỡ hạt gạo.

Đây chính là Tín Ngưỡng Nguyên Điểm.

Chỉ cần nhận được sự tư nhuận của Tín Ngưỡng Chi Lực, sẽ nhanh chóng mọc rễ nảy mầm, giống như 'virus', nhanh chóng sinh sôi trong tín ngưỡng thông đạo.

Đi.

Lâm Trường Sinh vung tay áo lên.

Mật mật ma ma Tín Ngưỡng Nguyên Điểm dung nhập vào trong Thiên Thần Khí.

Sau đó tại trong cảm tri Nguyên Thần của Lâm Trường Sinh, triệt để biến mất.

Vừa mới làm xong những thứ này, Nặc Y Tư lại lần nữa xuất hiện.

Trải qua mấy vạn năm luyện chế Thiên Thần Khí, Lâm Trường Sinh rốt cuộc hoàn thành nhiệm vụ.

Tín Ngưỡng Nguyên Điểm cũng bị hắn toàn bộ dung nhập vào trong Thiên Thần Khí đã luyện chế xong.

Cho dù Trát Mộc ở cách đó không xa cũng không hề phát giác được.

Dù sao thực lực chân thật của Lâm Trường Sinh cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Khu khu một cái đê giai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, làm sao có thể phát hiện được.

Đợi đến khi hắn vừa mới làm xong hết thảy, Nặc Y Tư Chủ Thần cũng xuất hiện. "Tán mỹ Nặc Y Tư Chủ Thần." Trát Mộc và Lâm Trường Sinh cung kính nói. "Ừm, thời gian các ngươi hoàn thành nhiệm vụ còn ngắn hơn ta dự tưởng." "Rất tốt." Nặc Y Tư cười nói.

Cảm tri năng lực của hắn hào vô bảo lưu phóng thích ra ngoài, bao phủ những Thiên Thần Khí này ở bên trong.

Quan sát một lát, phát hiện không có bất luận dị thường gì, sau đó liền thu lại.

Tiếp theo hắn sẽ giao cho các Chủ Thần khác, sau đó sẽ được phân phát xuống. "Hết thảy đều là công lao của Lâm Trường Sinh." Trát Mộc vội vàng nói.

Cho dù hắn không nói, Nặc Y Tư Chủ Thần cũng biết rõ. "Lâm

Trường Sinh, tiềm lực của ngươi rất tốt." "Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta cũng là vô cùng xem trọng." "Ta quyết định dẫn ngươi đi tới trước thần tượng Vô Cực Chân Thần." "Chỉ cần ngươi có thể cùng Vô Cực Chân Thần thành lập tín ngưỡng thông đạo, đối với tương lai của ngươi, sẽ có chỗ tốt cực lớn." Nặc Y Tư cười nói.

Vô Cực Chân Thần.

Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động.

Đây chính là cường giả tối cường của Vĩnh Hằng Thần Quốc, chấp chưởng sử của Hỗn Độn thông đạo.

Chính mình từ khi đi tới Vĩnh Hằng Thần Quốc, còn chưa từng nhìn thấy người này.

Cho nên đối với thực lực chân thật của Vô Cực Chân Thần cũng là một ẩn số.

Vừa vặn mượn cơ hội này có thể nghe ngóng một chút tình huống cụ thể.

Đúng rồi, còn có ba vị Hỗn Độn Ma Thần kia.

Nếu là có thể tìm được một ít manh mối thì tốt rồi. "Đa tạ Nặc Y Tư Chủ Thần." Lâm Trường Sinh tạ ơn. "Lâm Trường Sinh, cũng không thể cô phụ sự tài bồi của Nặc Y Tư Chủ Thần đối với ngươi." "Có thể cùng Vô Cực Chân Thần thành lập tín ngưỡng thông đạo, không ai không phải là trở thành tồn tại như trụ cột vững vàng trong Vĩnh Hằng Thần Quốc chúng ta." Trát Mộc ở một bên chúc mừng nói. "Được rồi, Trát Mộc ngươi dẫn Lâm Trường Sinh qua đó đi." "Vạn sự tùy tâm, chỉ cần đủ thành kính, Vô Cực Chân Thần sẽ nghe được lời cầu nguyện của ngươi." Nói xong, Nặc Y Tư Chủ Thần lại lần nữa biến mất không thấy. "Lâm Trường Sinh, thật là hâm mộ ngươi a." "Ta tại Vĩnh Hằng Thần Quốc đã có vô số tuế nguyệt, mới có

được một lần cơ hội thử nghiệm để kết tín ngưỡng thông đạo cùng Vô Cực Chân Thần." Trát Mộc có chút hoài niệm nói. "Cho nên ngươi thất bại?" Lâm Trường Sinh tò mò hỏi. "Đúng vậy." "Cũng không phải tất cả mọi người đều có thể trở thành tín đồ của Vô Cực Chân Thần." "Trở thành tín đồ, ý nghĩa Vô Cực Chân Thần sẽ phải phân ra một bộ phận tâm thần để giáo đạo." "Cho nên thiên phú tiềm lực không đủ, Vô Cực Chân Thần là chướng mắt." Trát Mộc tự giễu cười một tiếng.

Lâm Trường Sinh gật gật đầu, không nói gì.

Có trở thành tín đồ của Vô Cực Chân Thần hay không đối với hắn mà nói đều không quan trọng.

Dù sao tín ngưỡng cuối cùng vẫn sẽ hội tụ đến trên người hắn.

Nếu không phải thiên phú tuyệt giai, Vô Cực Chân Thần cũng là chướng mắt. "Trát Mộc, nghe nói Vô Cực Chân Thần đã là Chân Thần cửu giai?" Lâm Trường Sinh tò mò hỏi.

Chương 233

"Đúng vậy, chỉ kém một bước là có thể đột phá cảnh giới." Trát Mộc gật đầu. "Nếu như Vô Cực Chân Thần đột phá cảnh giới, vậy Vĩnh Hằng Thần Quốc do ai tới chưởng quản đây?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Ngươi là nói Vĩnh Hằng Thần Quốc có những thế lực nào a?" "Kỳ thật cái này cũng không phải bí mật." "Dưới Vô Cực Chân Thần, có Ngũ Đại Chiến Thần." "Bọn hắn đều là tu vi Chủ Thần cửu giai, kém một bước là có thể đột phá cảnh giới, thành tựu Chân Thần." "Chỉ cần ai có thể dẫn đầu thành tựu Chân Thần, liền có thể tiếp thế Vô Cực Chân Thần." "Mà dưới trướng Ngũ Đại Chiến Thần, lại có vô số Chủ Thần cường giả đê giai." "Nặc Y Tư Chủ Thần tín ngưỡng chính là A Mộc Thác đại nhân." Trát Mộc tường tận nói.

A Mộc Thác?

Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động.

Đây cư nhiên còn là người quen cũ của mình.

Chẳng phải là kẻ muốn tiến về Hồng Hoang, trấn áp chính mình sao?

Xem ra hắn là Chủ Thần cường giả được Vô Cực Chân Thần tương đối khí trọng a. "Bất quá khoảng thời gian này, nghe nói A Mộc Thác đại nhân bản nguyên rơi xuống, thực lực hạ xuống." "Nhất phái của chúng ta cũng là bị bốn vị Chiến Thần còn lại chèn ép." Trát Mộc thở dài một hơi nói.

Bản nguyên rơi xuống, khẳng định là bởi vì chính mình rồi.

Xem ra những Chủ Thần này cho dù có thể tại Thần Quốc phục sinh, đại giới cũng là phi thường thảm trọng.

Muốn triệt để đánh giết bọn hắn, liền cần ở trong Thần Quốc của bọn hắn đem ra đánh giết.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, rất nhanh liền đi tới trung tâm Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Lâm Trường Sinh ngẩng đầu nhìn lại.

Một tòa thần tượng cao chọc trời đứng sừng sững ở trung tâm, đi thẳng tới chân trời.

Thần tượng phảng phất có một cỗ ma lực kỳ lạ, vẻn vẹn chỉ là đứng ở chỗ này, trong nội tâm liền muốn dâng hiến ra tín ngưỡng của chính mình.

Trát Mộc giờ khắc này triệt để hóa thành tín đồ cuồng nhiệt, đối với thần tượng lẩm bẩm, dâng hiến Tín Ngưỡng Chi Lực của bản thân.

Mà Lâm Trường Sinh lại không có cảm giác gì.

Cũng không phải Nguyên Thần của hắn cường đại bao nhiêu, mà là thiên phú 【 Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên 】.

Vô luận địch nhân cường đại cỡ nào, ý chí của hắn đều sẽ không chuyển dịch.

Đừng nói là một cái Chân Thần, cho dù là Sáng Thế Thần phía trên Chân Thần, ý chí của Lâm Trường Sinh đều sẽ không có bất luận dao động gì.

Muốn cưỡng ép hắn giao ra tín ngưỡng của chính mình, là chuyện căn bản không có khả năng.

Cho nên Lâm Trường Sinh tuy rằng chỉ có thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng, nhưng cũng chút nào không sợ Vô Cực Chân Thần.

Một là hắn cảm ngộ chính là Đại Đạo, vốn là cường đại hơn loại phương pháp Thần Linh tu luyện này của bọn hắn.

Hai là những thủ đoạn kia của Vô Cực Chân Thần, đại bộ phận đối với hắn mà nói đều không có tác dụng.

Có thiên phú tại, hắn không sợ Vô Cực Chân Thần ý chí áp bách, tín ngưỡng chuyển hóa.

Mà đúng lúc này, Lâm Trường Sinh cũng có phát hiện. 【 Nhắc nhở: Tại phía dưới thần tượng tám trăm vạn km, có một chỗ Thần Quốc cấu thành từ dị không gian 】 Dị không gian Thần Quốc!

Lâm Trường Sinh ánh mắt khẽ động.

Thần Quốc này rất có thể thuộc về Vô Cực Chân Thần.

Hơn nữa tuyệt đối không phải Thần Quốc hắn dùng để an trí tín đồ.

Chẳng lẽ sẽ là nơi hắn trấn áp những Hỗn Độn Ma Thần kia?

Nếu thật là như vậy, chỗ này chính mình ngược lại cần đi vào dạo một vòng.

Bất luận là Bàn Cổ lưu lại mấy câu nói kia, hay là bản thân Hỗn Độn Ma Thần, đều có bí mật về mảnh Thái Cực Hỗn Độn này.

Nhưng trước mắt mà nói, thời cơ còn chưa tới.

Hắn muốn chờ tới khi Tín Ngưỡng Nguyên Điểm toàn bộ diễn hóa hoàn thành, như vậy cùng Vô Cực Chân Thần động thủ mới có tư bản.

Đồng thời, Khí Vận Chi Lực trong Hồng Hoang còn chưa ngưng tụ đến đỉnh điểm, phản bộ tự thân.

Cái này cũng cần một thời cơ chờ đợi. 【 Đệ Thất Thiên Phú: Khai Tông Lập Phái, Hối Tụ Khí Vận 】 trải qua sau khi cường hóa,

Lâm Trường Sinh vô luận cách xa bao nhiêu, đều có thể hấp thu tông môn khí vận.

Thời gian lưu tốc của Vĩnh Hằng Thần Quốc cùng Hồng Hoang kém nhau rất lớn.

Đại khái thôi toán phía dưới, thời gian kết thúc Phong Thần Lượng Kiếp cũng nhanh.

Đợi đến lúc đó, Nữ Oa khai tịch Nhân Đạo; Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo tịnh lập, Hồng Hoang bản nguyên tăng lên, Trường Sinh Thiên đạt được phản bộ, khí vận bạo tăng.

Hắn vị Tông Chủ này sẽ thu hoạch được chỗ tốt vô cùng to lớn.

Đến lúc đó song quản tề hạ, hắn căn bản không sợ Vô Cực Chân Thần của Vĩnh Hằng Thần Quốc. --- Hồng Hoang, Trường Sinh Thiên.

Đạo Tôn Lâm Trường Sinh rời đi, cũng không có làm cho Trường Sinh Thiên bởi vậy mà tinh thần sa sút.

Ngược lại đệ tử Trường Sinh Tiên Tông càng phát ra nỗ lực tu luyện.

Bởi vì bọn họ biết, Đạo Tôn cần Khí Vận Chi Lực của tông môn.

Bất quá, do Khí Vận Kim Liên lần trước bị Đạo Tôn rút đi hơn một nửa, tốc độ tu luyện cũng không nhanh như vậy.

Cho nên khoảng thời gian này ngược lại là không có ai đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nữ Oa, Thông Thiên, Phục Hy ba vị Phó Tông Chủ ngồi cùng một chỗ, đang nhàn nhã thưởng thức trà. "Không ngờ Thông Thiên ngươi hiện tại tâm tính đã ổn trọng như thế." "Đệ tử từng người lên bảng, còn có thể làm được bình tĩnh như nước." Phục Hy cười nói.

Lúc trước ai cũng biết trong Tam Thanh, tính tình Thông Thiên hỏa bạo nhất.

Nhưng hiện tại Thông Thiên vốn hỏa bạo nhất, ngược lại trở nên càng phát ra trầm ổn.

Tiệt Giáo đệ tử khoảng thời gian này nhao nhao nhập thế, tham dự Nhân tộc chiến đấu.

Đã có hơn phân nửa đệ tử lên bảng đơn.

Có một ít trực tiếp nhập Thiên Bảng, bổ sung Thiên Đình chính thần chi vị.

Còn có một bộ phận nhỏ nhập Địa Đạo, trở thành một thành viên Địa Đạo.

Chỉ có cực ít mấy cái nhập Trường Sinh Thiên, hóa thành bản nguyên bắt đầu một lần nữa tu luyện. "Cùng Tông Chủ một phen trường đàm, ta đã không còn kháng cự lượng kiếp lần này." "Tiệt Giáo đệ tử vàng thau lẫn lộn, thân phạm sát kiếp." "Ta lại không có chí bảo trấn áp khí vận Tiệt Giáo, Tiệt Giáo sớm muộn đều sẽ tiêu tán." "Hiện tại còn có một bộ phận đệ tử có thể tiến vào Trường Sinh Thiên, đã coi như là tạo hóa của bọn hắn." Thông Thiên cười nói.

Phục Hy và Nữ Oa gật gật đầu.

Thông Thiên có thể nghĩ như vậy tự nhiên là cực tốt.

Đương nhiên, Xiển Giáo đệ tử cũng là lên bảng khá nhiều.

Bất quá người sốt ruột nhất hẳn là Nhân Giáo Lão Tử.

Thái Thanh Lão Tử vốn định thừa cơ hội này bố cục Nhân tộc.

Nhưng nại hà một phương Nhân tộc bọn hắn duy trì căn bản không có chiếm cứ được bất luận ưu thế gì.

Nhân Hoàng Đế Tân cũng là từ trong trận lượng kiếp này một lần

nữa nhìn thẳng vào địa vị Nhân tộc.

Thánh Nhân phía dưới đều là sâu kiến.

Nhân tộc khí vận bọn hắn cho dù lại hưng thịnh, không có Thánh Nhân tọa trấn, y nguyên có thể bị Tam Giáo đệ tử tuỳ tiện đánh giết.

Nữ Oa Thánh Nhân tuy rằng không có ra tay giúp đỡ Nhân tộc, nhưng chính vì có nàng tọa trấn, các Thánh Nhân còn lại mới không thể tứ ý qua phân Nhân tộc khí vận.

Minh bạch đạo lý này, Đế Tân cũng bắt đầu một lần nữa ngưng tụ Nhân tộc khí vận.

Chỉ chờ lần này, triệt để trấn áp Nhân tộc bạo động, Nhân tộc khí vận sẽ triệt để ngưng tụ.

Mà hắn Đế Tân cũng sẽ không còn là một vị Nhân Hoàng cuối cùng.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt sầu dung.

Vốn cho rằng Trường Sinh Đạo Tôn sau khi rời khỏi Hồng Hoang, Nhân Giáo của hắn có thể thừa cơ lớn mạnh.

Nhưng mắt thấy lượng kiếp sắp kết thúc, cảnh ngộ Nhân Giáo của hắn ngược lại càng thêm gian nan.

Rất có thể sau lượng kiếp, Nhân Giáo sẽ bị Đế Tân phế trừ.

Đến lúc đó, tổn thất Thái Thanh Lão Tử phải chịu nhưng là lớn.

Thành Thánh chi đạo của hắn nằm ở Nhân tộc.

Mất đi Nhân Giáo, sau này tu vi của hắn muốn tiến thêm một bước sẽ rất khó khăn.

Cho dù như thế, hắn cũng không dám nhúng tay vào chuyện lượng

kiếp.

Nếu không chọc giận Trường Sinh Thiên, Nhân Giáo của hắn chỉ sẽ chết càng nhanh.

Nghĩ tới đây, Thái Thanh Lão Tử càng thêm ngồi không yên, chạy tới trong Tử Tiêu Cung. "Thái Thanh, đến đây vì chuyện gì?" Đạo Tổ Hồng Quân hỏi. "Đạo Tổ, bây giờ Phong Thần Lượng Kiếp sắp chung kết; Thiên Đình, Địa Đạo, Trường Sinh Thiên, thậm chí Tây Phương đều có thu hoạch." "Nhân Giáo của đệ tử lại thủy chung không cách nào hưng thịnh." "Nếu cứ tiếp tục như thế, sợ là về sau đều khó mà xoay người a." Thái Thanh Lão Tử khóc kể. "Vô Vi chi đạo của ngươi nguyên bản là phù hợp Thiên Đạo vận chuyển, Nhân tộc phát triển." "Nhưng không ngờ nửa đường xuất hiện một cái Trường Sinh Đạo Tôn." "Lúc này mới dẫn đến Nhân tộc khí vận trường thịnh không suy, đã càng phát ra ngưng tụ." "Khoảng cách khai tịch Nhân Đạo cũng là ở trong tầm tay." "Cho nên Nhân Giáo của ngươi, muốn tiếp tục hấp thu Nhân tộc khí vận, cơ bản đã là không thể nào." Hồng Quân thở dài nói.

Hắn đương nhiên là không nguyện ý nhìn thấy cục diện này.

Thái Thanh Lão Tử dù sao cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chương 234

Hắn càng mạnh, Thiên Đạo càng mạnh.

Bây giờ lại hoàn toàn trái ngược, Thái Thanh Lão Tử ngược lại trở thành một Thánh Nhân yếu nhất. "Đạo Tổ, đệ tử phải làm sao bây giờ?" Thái Thanh Lão Tử vội vàng hỏi. "Sau khi lượng kiếp kết thúc, Ngô cũng sẽ bắt đầu bế quan." "Thời cơ dĩ thân hợp đạo đã sắp xảy ra." "Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo cùng xuất hiện đã không thể tránh né." "Ngươi nếu là thật sự muốn hấp thu Nhân tộc khí vận, hiện tại chỉ có một biện pháp." Đạo Tổ Hồng Quân nói. "Còn xin Đạo Tổ dạy ta." Thái Thanh Lão Tử nghe được còn có biện pháp, cấp thiết nói. "Đi tìm Thông Thiên." Hồng Quân đáp. "Thông Thiên?" Thái Thanh Lão Tử nhíu mày.

Thông Thiên bây giờ đã đứng ở mặt đối lập bọn hắn.

Quan hệ giữa Tam Thanh đã danh tồn thực vong, cơ bản là đoạn tuyệt liên hệ.

Đạo Tổ cư nhiên còn để chính mình đi tìm Thông Thiên, cái này làm sao có thể để Thái Thanh hạ được mặt mũi.

Lùi một vạn bước mà nói, cho dù hắn đi tìm Thông Thiên, Thông Thiên cũng sẽ không có biện pháp chứ? "Các ngươi Tam Thanh dù sao là nhất thể, Thông Thiên lại cực độ trọng tình cảm." "Ngươi đi cầu hắn, hắn tự nhiên sẽ không ngồi nhìn mặc kệ." "Tuy rằng Thông Thiên chỉ là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng dù sao cũng là Phó Tông Chủ của Trường Sinh Tiên Tông." "Ngươi mở miệng, hắn tự nhiên sẽ đi mời Trường Sinh Đạo Tôn." Đạo Tổ Hồng Quân đáp.

Hóa ra cuối cùng vẫn là muốn tìm Trường Sinh Đạo Tôn. "Nhưng mà Đạo Tổ, quan hệ của chúng ta và Trường Sinh Đạo Tôn cũng

không tính là tốt bao nhiêu." "Hắn sẽ giúp ta sao?" Thái Thanh Lão Tử có chút chần chờ hỏi. "Ngươi yên tâm đi." "Cục diện của hắn so với ngươi và Ngô đều lớn hơn nhiều." "Hắn muốn chính là Thiên, Địa, Nhân Tam Đạo cùng xuất hiện." "Là Tam Đạo đồng thời phát triển, mà không phải Thiên Đạo bị suy yếu." "Lại nói ngoài Hồng Hoang, còn có ẩn tàng nguy cơ, thực lực các ngươi tăng lên, chung quy là tốt." Nhớ tới Vĩnh Hằng Thần Quốc, Đạo Tổ Hồng Quân liền biết chính mình lần này thân hòa Thiên Đạo, tuyệt đối không phải đơn giản bổ toàn Thiên Đạo.

Hắn muốn trở nên mạnh hơn, hắn muốn để Thiên Đạo càng thêm công bằng công chính.

Như vậy mới có thể bảo toàn Hồng Hoang không bị ngoại địch công kích, không bị Vô Lượng Lượng Kiếp, tiêu tán ở Hỗn Độn. "Ngoài Hồng Hoang còn có nguy cơ?" Thái Thanh Lão Tử ngược lại là lần đầu tiên từ miệng Hồng Quân biết được việc này. "Đúng vậy." "Nếu không Trường Sinh Đạo Tôn cũng sẽ không gấp gáp đột phá cảnh giới rời khỏi Hồng Hoang." "Hiện tại các ngươi còn quá nhỏ bé, còn không có thực lực đối mặt nguy cơ." Hồng Quân thở dài một hơi.

Đừng nói Thái Thanh bọn hắn, cho dù là Đạo Tổ như hắn, đều không thể đối mặt nguy cơ. "Đệ tử đã hiểu." Thái Thanh Lão Tử gật đầu.

Ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân bọn hắn đều không thể đối mặt nguy cơ, truy vấn quá nhiều chỉ sẽ để chính mình đản sinh tâm ma.

Sau khi rời khỏi Tử Tiêu Cung, Thái Thanh Lão Tử chạy thẳng tới Trường Sinh Thiên.

Đây vẫn là lần đầu tiên hắn đi vào Trường Sinh Thiên.

Nhìn xem sinh linh bên trong Trường Sinh Thiên, hắn không khỏi có chút thổn thức.

Khả năng chính mình không đơn giản là Vô Vi, càng nhiều hơn là còn có cố chấp đi.

Lúc trước nếu nghe theo đề nghị của Thông Thiên, quan hệ bọn hắn cũng sẽ không cương ngạnh với Trường Sinh Tiên Tông như vậy.

Ngay tại thời gian Thái Thanh Lão Tử suy nghĩ, một đạo độn quang xuất hiện trước mặt hắn. "Thái Thanh Đạo Huynh, không biết vì sao lại đến Trường Sinh Thiên?" Người tới chính là Thông Thiên.

Tại thời gian Thái Thanh Lão Tử tiến vào Trường Sinh Thiên đầu tiên, hắn cũng đã cảm ứng được.

Trường Sinh Tiên Tông.

Thái Thanh Lão Tử và Thông Thiên hai người ngồi đối diện nhau.

Loại khoảng cách gần gũi này, ước chừng đã cách biệt hàng vạn năm.

Kể từ lần trước Tam Thanh tan rã trong không vui, cơ bản đã không còn qua lại. "Đạo huynh, không biết lần này đến đây là vì chuyện gì?" Thông Thiên cuối cùng vẫn mở miệng hỏi. "Haizz." Thái Thanh Lão Tử thở dài nặng nề, lúc này mới mở miệng nói: "Thông Thiên.

Chuyện này ta cũng không gạt đệ.

Là chuyện của Nhân Giáo." Thông Thiên nghe xong, trong lòng hiểu rõ. "Thái Thanh đạo huynh, chuyện Lượng Kiếp, Đạo Tổ và Đạo Tôn đều đã nói rõ, chúng ta không thể nhúng tay.

Chuyện Nhân Giáo của huynh cũng chỉ có thể thuận theo đại thế." Thông Thiên lắc đầu. "Vi huynh tự nhiên biết rõ.

Nhưng nếu khoanh tay đứng nhìn, đạo của vi huynh sợ là dừng lại tại đây.

Nếu đệ còn nể tình nghĩa Tam Thanh, giúp ta một tay, vi huynh cảm kích vô cùng.

Đương nhiên, nếu đệ từ chối, ta cũng có thể hiểu được." Thái Thanh Lão Tử nói. "Vậy Đạo huynh mời về cho." Thông Thiên quả quyết nói.

Câu này làm Thái Thanh Lão Tử sững sờ.

Hắn tưởng Thông Thiên ít nhất cũng sẽ tìm cách hỏi qua Trường Sinh Đạo Tôn.

Không ngờ lại từ chối dứt khoát như vậy.

Điều này khiến nội tâm vốn đã chuẩn bị sẵn tâm lý của hắn càng thêm khó chịu. "Đạo huynh, cũng không phải Thông Thiên ta không niệm tình Tam Thanh.

Mà là Nhân Giáo của huynh, ta cũng không giúp được.

Chỉ có tìm Đạo Tôn, nói không chừng còn có cách giải quyết.

Mà hiện nay Đạo Tôn đã rời khỏi Hồng Hoang, ta tuy có thể liên hệ với ngài ấy, nhưng ít nhiều sẽ gây ảnh hưởng đến Đạo Tôn.

Cho nên ta không thể làm như vậy.

Huynh nếu thật sự muốn biết cách giải quyết, chỉ có thể đợi Đạo Tôn trở lại Hồng Hoang." Thông Thiên nói.

Hắn xác thực còn niệm tình Tam Thanh.

Nhưng hắn sẽ không vì tình nghĩa Tam Thanh mà đi quấy nhiễu Tông Chủ. "Vậy ngã xin cáo từ." Nói xong, Thái Thanh Lão Tử lạc lõng rời khỏi Trường Sinh Thiên.

Thông Thiên nhìn bóng lưng Thái Thanh Lão Tử đi xa, trong lòng thở dài một hơi.

Cũng không biết Tông Chủ hiện tại thế nào rồi. ...

Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Lâm Trường Sinh sau khi phát hiện không gian Thần Quốc dị biệt bên dưới thần tượng Vô Cực Chân Thần, cũng không hành động thiếu suy nghĩ.

Mà là giống như Trát Mộc, ngồi tại chỗ.

Tùy ý chế tạo ra một ít tín ngưỡng chi lực do pháp lực ngưng tụ, bắt đầu nếm thử liên kết với Vô Cực Chân Thần.

Đương nhiên, Lâm Trường Sinh không muốn bại lộ chính mình.

Cho nên chút tín ngưỡng chi lực này cũng chỉ tương đương với Hỗn Nguyên Kim Tiên bình thường.

Cảnh giới cỡ Vô Cực Chân Thần tuyệt đối sẽ không để mắt tới.

Nhân cơ hội này, Lâm Trường Sinh bắt đầu âm thầm cảm ứng những Tín Ngưỡng Nguyên Điểm kia.

Nếu không có gì bất ngờ, những thiên thần khí kia hẳn là đã đến tay những Hỗn Nguyên Kim Tiên đó rồi.

Quả nhiên, theo cảm ứng của Lâm Trường Sinh, hắn phát hiện rất nhiều Tín Ngưỡng Nguyên Điểm đã được kích hoạt.

Đã bắt đầu đồng hóa tín ngưỡng chi lực.

Rất tốt.

Hết thảy đều đang phát triển theo hướng hắn dự tính.

Sau khi thử nghiệm một thời gian, quả nhiên thông đạo tín ngưỡng với Vô Cực Chân Thần không liên kết thành công.

Lâm Trường Sinh cười nhạt.

May mà tên Vô Cực Chân Thần kia đang trấn áp ba ngàn Hỗn Độn

Ma Thần.

Nếu không thì lần này hắn rất có thể đã lộ tẩy.

Đương nhiên, thần thông mà Lâm Trường Sinh cảm ngộ ra có thể áp chế cảnh giới, cho dù Vô Cực Chân Thần đứng trước mặt cũng không nhất định có thể phát hiện. "Lâm Trường Sinh, không ngờ ngươi cũng thất bại.

Bất quá không cần nản lòng, sau này còn có cơ hội." Trát Mộc an ủi vài câu.

Lâm Trường Sinh gật đầu, sau đó hai người liền rời khỏi nơi này.

Thời gian tiếp theo, Nặc Y Tư ngược lại không hiện thân.

Bọn họ có thể tận dụng khoảng thời gian rảnh rỗi này để tu luyện.

Lâm Trường Sinh vui vẻ khi thấy hiện trạng này.

Mỗi ngày hắn đều có thể cảm nhận được vô số Tín Ngưỡng Nguyên Điểm đang không ngừng được kích hoạt.

Hơn nữa dưới sự trợ giúp của 【 Động Sát Chi Nhãn 】, Lâm Trường Sinh nhìn thấy không ít tín nguyên điểm đã tiến vào thông đạo tín ngưỡng.

Những thần linh kia đến hiện tại đều vô cùng yên tĩnh.

Hiển nhiên là không phát giác dị trạng.

Chương 235

Cứ như vậy, chỉ cần thời gian đầy đủ, Vĩnh Hằng Thần Quốc sớm muộn gì cũng có thể bị hắn sử dụng.

Chớp mắt, thời gian đã trôi qua mấy vạn năm.

Một ngày này, Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận bên trong cơ thể Hỗn Độn Huyền Quy truyền đến một trận năng lượng chấn động.

Bốn bóng người lần lượt từ trong Hỗn Độn thông đạo bước ra.

Trên người mỗi người bọn họ đều mang theo Đại Đạo chi lực nồng đậm.

Khí thế trên người càng thêm khủng bố.

Mỗi người đều đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Bốn người này chính là cường giả phái tới từ bốn cái Hỗn Độn thế giới: Thái Dịch, Thái Thủy, Thái Sơ, Thái Tố. "Năng lượng của Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận này dường như có chút suy yếu?" Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn nhìn thoáng qua, nhíu mày nói. "Phong ấn này đã tồn tại mấy cái nguyên hội.

Nơi này lại không có bất kỳ Đại Đạo chi lực nào, có chút suy yếu cũng thực sự bình thường.

Bất quá phong ấn vẫn hoàn hảo không chút tổn hại.

Từ trên dao động năng lượng mà xem, y nguyên có uy năng rất mạnh.

Đại Đạo vẫn bị ngăn cách ở ngoài Thái Cực Hỗn Độn.

Xem ra sự kiện Đại Đạo bản nguyên giảm thiểu lần này không có quan hệ quá lớn với Thái Cực Hỗn Độn." Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn dùng nguyên thần cảm tri phong ấn một chút rồi nói.

Phong ấn hoàn hảo không chút tổn hại.

Đại Đạo chi lực y nguyên bị ngăn cách bên ngoài Thái Cực Hỗn Độn.

Cho nên hắn cho rằng sự kiện lần này hẳn không có quan hệ lớn với Thái Cực Hỗn Độn. "Ngã đẳng đã tới đây rồi, tự nhiên vẫn phải điều tra một phen.

Chi bằng đi tìm Vô Cực trước, xem xem khoảng thời gian này Thái Cực Hỗn Độn phải chăng có dị thường." Cường giả Thái Tố Hỗn Độn nói. "Ngã tán đồng." Cường giả Thái Thủy Hỗn Độn đáp.

Tiếp đó, bốn người đi tới Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Bọn họ căn bản không thu liễm khí thế trên người.

Rất nhanh đã kinh động toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Đây là khí tức của Đại Đạo?

Hơn nữa ít nhất cũng là cảnh giới Chân Thần, chẳng lẽ là cường giả trong bốn cái Hỗn Độn khác?" Các cường giả của Vĩnh Hằng Thần Quốc nhao nhao bị kinh động.

Ngay cả Lâm Trường Sinh cũng mở hai mắt ra.

Cảm tri của hắn rõ ràng hơn đám cường giả Vĩnh Hằng Thần Quốc này không ít.

Bốn người này toàn bộ đều là tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ít nhất cũng có tam trọng.

Vì sao cường giả của bốn cái Hỗn Độn còn lại sẽ liên hợp cùng tới?

Chẳng lẽ là Tứ Cực Vô Tướng Phong Ấn Phù Triện Đại Trận kinh động bọn họ?

Lâm Trường Sinh chỉ lược suy tư một chút liền phủ định suy đoán này.

Hắn làm rất cẩn thận, cũng không có trắng trợn hấp thu năng lượng trên phong ấn.

Hơn nữa Hồng Mông Phù Triện ẩn tàng tại hạch tâm trận pháp phong ấn, chỉ bằng bốn người này khẳng định là không cảm ứng được.

Vậy bọn họ đến tột cùng là vì chuyện gì?

Ngay tại lúc Lâm Trường Sinh nghi hoặc không hiểu, toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc có một đạo khí tức đang nhanh chóng thức tỉnh.

Theo đạo khí tức này thức tỉnh, trên mặt tất cả cường giả Vĩnh Hằng Thần Quốc đều hiện lên vẻ cuồng nhiệt và thành kính.

Là Vô Cực Chân Thần!

Lâm Trường Sinh nhân cơ hội này cảm tri một chút, cảnh giới không thấp.

Ít nhất cũng là Chân Thần cửu giai.

Cũng chính là tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Quả nhiên như trong truyền thuyết, Vô Cực Chân Thần chỉ thiếu một bước là có thể đột phá cảnh giới.

Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Bốn bóng người ngạo nghễ đứng trong hư không.

Bọn họ không hề thu liễm bất kỳ khí thế tự thân nào.

Phảng phất như đang nhìn xuống sâu kiến, cao ngạo tại thượng.

Điều này làm cho các cường giả của Vĩnh Hằng Thần Quốc vừa kinh vừa giận.

Nơi này dù sao cũng là Thái Cực Hỗn Độn, là Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Bọn họ sao dám càn rỡ như thế.

Cũng may Vô Cực Chân Thần cũng đã thức tỉnh vào giờ khắc này.

Rất nhanh, một bóng người liền xuất hiện trước mặt bốn người kia.

Theo sự xuất hiện của hắn, khí thế của bốn người này cũng bị tan rã. "Bốn vị, không biết vì sao đột nhiên buông xuống Thái Cực Hỗn Độn?" Vô Cực Chân Thần nhìn bốn người hỏi. "Vô Cực, thời gian qua Thái Cực Hỗn Độn có dị thường gì phát sinh không?" Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn hờ hững nói. "Hừ." Vô Cực Chân Thần trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Bốn người này thật cuồng vọng.

Cư nhiên không hề để vị Chấp Chưởng Sứ Hỗn Độn thông đạo này vào trong mắt.

Đám người tu luyện cảm ngộ Đại Đạo này, luôn tự cho là cao hơn người khác một bậc.

Chờ đấy, một lát nữa sẽ đem bốn người các ngươi ra khai đao. "Thái Cực Hỗn Độn cũng không có bất kỳ dị thường nào." Vô Cực Chân Thần thản nhiên nói. "Hồng Hoang thì sao?

Thời gian qua có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sinh ra không?" Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn tiếp tục hỏi. "Không có." Vô Cực đáp.

Hắn tự nhiên sẽ không đem chuyện Hồng Hoang có Hỗn Nguyên

Đại La Kim Tiên nói cho bốn người.

Bởi vì Vô Cực Chân Thần cũng đồng dạng nghĩ đến trong Hồng Hoang, món Hồng Mông bảo vật kia rất có khả năng lại xuất hiện.

Bảo vật bực này ai mà không muốn?

Hắn Vô Cực Chân Thần cũng không ngoại lệ.

Nếu nói cho bốn người này, căn bản sẽ không còn phần của Vĩnh Hằng Thần Quốc hắn nữa.

Lấy thực lực Chân Thần cửu giai của hắn, Hồng Hoang có bất kỳ dị thường nào đều có thể trấn áp.

Bao gồm cả tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một chưởng đập chết A Mộc Thác kia. "Đã như vậy, Vĩnh Hằng Thần Quốc ngươi tiếp tục giám sát Thái Cực Hỗn Độn.

Chúng ta đi Hồng Hoang nhìn một vòng rồi sẽ rời khỏi nơi này." Nói xong, bốn người liền muốn rời khỏi Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Bốn vị, đến cũng đã đến rồi, sao không vào nghỉ ngơi một chút?" Vô Cực Chân Thần bỗng nhiên cười nói. "Không cần." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn không cần suy nghĩ đáp. "Cái này cũng không phải do các ngươi quyết định." Vô Cực Chân Thần toét miệng cười.

Sau đó toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc đều nổi lên cơn bão tín ngưỡng.

Một cái lôi điện tù lung khổng lồ từ trên trời giáng xuống, nhốt bốn người vào giữa. "Vô Cực chết tiệt, ngươi biết ngươi đang làm gì không?" Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn quát to một tiếng. "Mau chóng thả chúng ta ra, chúng ta còn có thể coi như chuyện này chưa từng xảy ra.

Nếu không một khi bẩm báo lên trên, Vĩnh Hằng Thần Quốc các ngươi đều sẽ bị xóa bỏ!" Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn cũng nói theo.

"Thế sao?

Nhưng tại sao ta lại cảm thấy bốn cái Hỗn Độn thế giới các ngươi không dám làm gì ta nhỉ?

Ta chỉ biết bốn người các ngươi mạo phạm Bản Chân Thần, đồng thời đánh giết tín đồ của ta.

Ta lúc này mới ra tay bắt các ngươi lại.

Các ngươi nói xem, nếu tin tức này truyền về, cường giả của tứ đại Hỗn Độn thế giới các ngươi sẽ xử lý thế nào?

Phái ra càng nhiều cường giả đến hủy diệt Vĩnh Hằng Thần Quốc ta?

Ha ha." Vô Cực Chân Thần cười lớn. "Ngươi đã biết rõ, còn không dừng tay." Bốn vị cường giả trợn mắt nhìn. "Nhưng hủy diệt Vĩnh Hằng Thần Quốc ta, ai lại giúp các ngươi giám sát Hồng Hoang đây?

Chương 236

Chẳng lẽ đám người cảm ngộ Đại Đạo cao quý các ngươi, sẽ trấn thủ nơi này sao?" Vô Cực châm chọc.

Vĩnh Hằng Thần Quốc trong mắt bọn họ, chẳng qua chỉ là một con chó giữ nhà mà thôi.

Không có Đại Đạo, những người kia căn bản không nguyện ý đi tới loại địa phương này.

Cũng chỉ có bọn họ tu luyện phương pháp thần linh mới có thể tại loại Hỗn Độn thế giới mất đi Đại Đạo này kiên trì tiếp.

Nhưng mà tu vi Vô Cực Chân Thần đã đến bình cảnh.

Muốn trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia, thời gian hao phí cũng không ít.

Còn không bằng trước tiên trấn áp bốn người này chuyển hóa thành tín đồ.

Như vậy, liền có thể lợi dụng bốn người tại bốn cái Hỗn Độn thế giới kia giúp hắn hành tẩu.

Thu thập càng nhiều tín đồ.

Như vậy hắn mới có thể trở nên mạnh hơn.

Sáng Thế Thần đã không còn là mục tiêu của Vô Cực Chân Thần.

Mục tiêu của hắn là cảnh giới cao hơn.

Như vậy, Vĩnh Hằng Thần Quốc mới có tư bản chống lại những cường giả đỉnh tiêm của tứ đại Hỗn Độn còn lại.

Đến lúc đó, cường giả tứ đại Hỗn Độn đều sẽ luân làm tín đồ của hắn.

Thống nhất ngũ đại Hỗn Độn cũng không còn là mộng tưởng.

Đây mới là dã vọng chân chính của Vô Cực Chân Thần.

Hơn nữa hắn cũng không hề lo lắng những cường giả cảnh giới cao kia nhìn thấu việc này.

Bởi vì đúng như Vô Cực Chân Thần đã nói, bọn họ là con chó trông coi Thái Cực Hỗn Độn, giám sát Hồng Hoang.

Nhưng con chó này mỗi ngày lại không thể thiếu được.

Chỉ có loại phương pháp tu luyện tín ngưỡng thần linh này của bọn họ mới có thể trấn thủ tại Thái Cực Hỗn Độn.

Cho nên đây là một cái dương mưu. "Chết tiệt.

Toàn lực đột phá ra ngoài." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn gầm thét một tiếng.

Đại Đạo chi lực hóa thành một cái phù triện, bay ra ngoài.

Kiếm Chi Đại Đạo, Kim Chi Đại Đạo, Khí Chi Đại Đạo, ba cái Đại Đạo dung hợp lại một chỗ.

Bộc phát ra khí tức hủy diệt khủng bố.

Lâm Trường Sinh thu hết thảy vào trong mắt.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đã bắt đầu dung hợp Đại Đạo chi lực hóa thành phù triện.

Đại Đạo dung hợp càng nhiều, uy năng càng mạnh.

Ba người ra tay này đều dung hợp mấy loại Đại Đạo chi lực.

Dưới sự liên thủ, lại có thể bức lui cả lôi điện tù lung của Vô Cực Chân Thần.

Cường giả Thái Tố Hỗn Độn là cường giả đoán thể.

Chỉ thấy nhục thân của hắn hóa thành Đại Đạo phù triện, đụng

thẳng vào lôi điện tù lung.

Cường giả đoán thể cuối cùng sẽ đem nhục thân và Đại Đạo phù triện tương dung.

Đại Đạo phù triện bất diệt, nhục thân bất phá. "Vô ích giãy dụa." Vô Cực Chân Thần cười lớn.

Tín ngưỡng chi lực màu vàng bay ra.

Vô biên vô tế ngưng tụ lại một chỗ, hóa thành Tín Ngưỡng Nguyên Dịch thuần túy nhất.

Trong mỗi một giọt Tín Ngưỡng Nguyên Dịch đều ẩn chứa tín ngưỡng chi lực vô thượng.

Những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này nháy mắt đã trấn áp bốn người.

Chiêu thức thần thông của bọn họ vào khắc này hóa thành hư không.

Chỉ có nguyên thần ý chí ngưng tụ một chỗ, khổ sở chống cự.

Mỗi thời mỗi khắc, đều có ma âm của vô lượng sinh linh đang phá hủy ý chí của bọn họ. "Tốt, không hổ là Vô Cực Chân Thần đại nhân, đám người tứ đại Hỗn Độn kia ta đã sớm nhìn không thuận mắt rồi." "Vô Cực Chân Thần đại nhân vừa ra tay, bọn họ không kiên trì được nữa đâu, chúc mừng đại nhân lại thu hoạch được bốn tín đồ mạnh mẽ." "Vĩnh Hằng Thần Quốc ta cuối cùng sẽ biến sinh linh của những Hỗn Độn thế giới kia toàn bộ chuyển hóa thành tín đồ." Nhìn thấy một màn này, tín đồ của toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc đều trở nên càng thêm cuồng nhiệt.

Sự cuồng nhiệt của bọn họ hóa thành tín ngưỡng chi lực càng tinh thuần hơn bị Vô Cực Chân Thần hấp thu.

Lâm Trường Sinh chỉ nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt.

Bốn người này kiên trì không được bao lâu, đỉnh điểm cũng chỉ vài trăm năm thời gian.

Quả nhiên, chuyển hóa tín ngưỡng mới là thủ đoạn lớn nhất của Vô Cực Chân Thần.

Dựa theo trận chiến vừa rồi mà xem, cho dù chính mình chính diện giao phong bất địch, Vô Cực Chân Thần cũng không làm gì được mình.

Trong lòng đã có sự tự tin, Lâm Trường Sinh nhìn về phía phương hướng thần tượng Vô Cực Chân Thần.

Mấy trăm năm này, Vô Cực Chân Thần phải đích thân trấn áp bốn vị cường giả này.

Ngược lại đã cho Lâm Trường Sinh thời gian.

Có thể đi thám thính xem Thần Quốc dưới thần tượng rốt cuộc có bí mật gì.

Tín đồ Vĩnh Hằng Thần Quốc giờ phút này đều đang thành kính cầu nguyện.

Lời cầu nguyện của bọn họ hóa thành tín ngưỡng chi lực giúp Vô Cực Chân Thần trấn áp tứ đại Hỗn Độn cường giả.

Mà Lâm Trường Sinh mượn cơ hội này đi tới trước thần tượng Vô Cực Chân Thần.

Cỗ áp bách trên nguyên thần ý chí kia lại truyền đến.

Nơi này cho dù không người trấn thủ, người bình thường cũng không xông vào được.

Bởi vì thần tượng này thời thời khắc khắc chịu tín ngưỡng chi lực cung phụng.

Đã có được ý chí áp bách rất mạnh.

Cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ở chỗ này, đều phải cẩn thận từng li từng tí.

Nhưng đối với Lâm Trường Sinh mà nói, hào vô cảm giác.

Hắn thi triển thần thông, bắt đầu bay về phía bên dưới thần tượng.

Rất nhanh, một cái không gian bích chướng sáng ngời liền xuất hiện trước mặt hắn.

Trên không gian bích chướng này có khí tức Vô Cực Chân Thần rất mạnh.

Bị tín ngưỡng chi lực trường kỳ xâm nhiễm, không gian bích chướng thập phần kiên cố.

Bên trên còn có kết giới do Vô Cực Chân Thần bố trí.

Bất quá chút này không làm khó được Lâm Trường Sinh. 【 Vô Hạ Chi Thể 】 trải qua cường hóa về sau, khí tức của hắn đã có thể hoàn mỹ mô phỏng tín ngưỡng chi lực trước mắt.

Chỉ cần giải tích ra cấu tạo năng lượng của tín ngưỡng chi lực nơi này, hắn liền có thể ngụy trang khí tức bản thân thành tín ngưỡng chi lực.

Từ đó xuyên qua phiến Thần Quốc này, không gây nên sự chú ý của Vô Cực Chân Thần. 【 Ngươi bắt đầu đốn ngộ giải tích thành phần của tín ngưỡng chi lực 】 Lâm Trường Sinh rất nhanh liền tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Mà khí tức bản thân hắn thì bắt đầu biến hóa.

Dần dần hòa làm một thể với tín ngưỡng chi lực.

Chớp mắt, một trăm năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh giờ phút này hoàn toàn hòa làm một thể với tín ngưỡng chi lực của phiến Thần Quốc này.

Mà bản thân hắn thì biến mất tại chỗ.

Hiện tại hắn đã xuyên qua Thần Quốc bích chướng.

Có thể nhìn trộm nội bộ Thần Quốc.

Nhưng hắn cũng không hiện thân, hiện tại tình huống không rõ.

Nếu thật sự là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, như vậy hắn mạo muội hiện thân, ngược lại bất lợi cho hành động tiếp theo.

Lâm Trường Sinh dùng 【 Động Sát Chi Nhãn 】 trực tiếp nhìn về phía nội bộ Thần Quốc.

Một vùng đại dương màu vàng không ngừng gầm thét.

Vùng đại dương màu vàng này đã sền sệt như thực chất.

Đây là Tín Ngưỡng Nguyên Dịch!

Lâm Trường Sinh trong lòng kinh hãi.

Tín ngưỡng chi lực nồng đậm đến cực điểm, mới có thể ngưng tụ thành Tín Ngưỡng Nguyên Dịch.

Một giọt Tín Ngưỡng Nguyên Dịch tối thiểu ẩn chứa mấy ngàn vạn đạo tín ngưỡng chi lực.

Mà trước mắt cư nhiên toàn bộ đều là Tín Ngưỡng Nguyên Dịch.

Chương 237

Một khi phát sinh chiến đấu, những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này đều có thể trở thành vũ khí của Vô Cực Chân Thần.

Bất luận là trấn áp địch nhân hay là trở thành năng lượng cho hắn.

Đều có thể để Vô Cực Chân Thần bộc phát ra thực lực khủng bố.

Đây chính là nội tình tích lũy vô số nguyên hội sao?

Thật mạnh.

Nhìn thoáng qua đại dương do Tín Ngưỡng Nguyên Dịch tạo thành, Lâm Trường Sinh rất nhanh đã phát hiện dị thường ở khu vực trung tâm đại dương.

Nơi này có ba ngàn cái kén ánh sáng bị Tín Ngưỡng Nguyên Dịch bao bọc.

Trong kén ánh sáng tuy nhìn không rõ bóng người, nhưng Lâm Trường Sinh y nguyên cảm nhận được sức mạnh Đại Đạo bành trướng.

Mỗi một cái kén ánh sáng truyền lại năng lượng ba động ít nhất đều ở cấp độ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Cư nhiên thật sự là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Lâm Trường Sinh trong lòng chấn kinh vô cùng.

Không ngờ suy đoán của hắn cư nhiên là chính xác.

Nhục thân của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần tiến vào Hồng Hoang, bị Thiên Đạo thanh toán.

Mà nguyên thần của bọn họ lại bị Vô Cực Chân Thần trấn áp.

Trải qua vô số tuế nguyệt, thực lực bọn họ cũng rớt xuống tình trạng như thế.

Mặc cho cứ thế tiếp diễn, ước chừng mấy vạn năm nữa, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần tất nhiên sẽ bị Tín Ngưỡng Nguyên Dịch triệt để thôn phệ, trở thành tín đồ của Vô Cực Chân Thần.

Hồng Hoang Chi Thủy, Vĩnh Hằng Thần Quốc, Hỗn Độn Thông Đạo.

Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nhớ tới vấn đề trước đó từng hỏi Bàn Cổ.

Hắn muốn biết làm thế nào để Đại Đạo một lần nữa buông xuống Thái Cực Hỗn Độn.

Mà Bàn Cổ đưa ra đáp án chính là mười hai chữ này.

Lúc ấy Lâm Trường Sinh căn bản nghĩ không ra.

Nhưng hiện tại nhìn thấy ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, hắn bỗng nhiên rộng mở trong sáng.

Hồng Hoang Chi Thủy hẳn là chỉ Hồng Mông Châu.

Bàn Cổ vận dụng một tia Hồng Mông chi lực của Hồng Mông Châu lúc này mới khai tịch Hồng Hoang.

Cho nên đầu tiên phải tìm được Hồng Mông Châu.

Điểm này Lâm Trường Sinh ngược lại đã làm được.

Hồng Mông Châu rơi xuống phẩm cấp, trở thành Hỗn Độn Châu.

Được hắn tạm thời giao cho Lâm Sinh.

Chỉ chờ trở lại Hồng Hoang, liền có thể lấy lại.

Tiếp theo chính là Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Muốn Đại Đạo buông xuống, nhất định phải phóng thích những

Hỗn Độn Ma Thần này.

Hoặc là nói phải chém giết những Hỗn Độn Ma Thần này.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nghe đồn chính là do Đại Đạo dựng dục.

Một khi chém giết, sẽ quay về Đại Đạo.

Đến lúc đó, Đại Đạo sẽ sinh ra cảm ứng, từ đó buông xuống.

Còn điểm cuối cùng chính là Hỗn Độn Thông Đạo.

Nhất định phải phá trừ phong ấn, ba thứ kết hợp lại, Đại Đạo mới có thể thuận lợi buông xuống tại Thái Cực Hỗn Độn.

Bất quá Bàn Cổ không nghĩ tới chính là, Lâm Trường Sinh có thể trực tiếp khống chế phong ấn phù triện.

Căn bản không cần bạo lực phá trừ.

Như vậy chỉ còn lại điều kiện thứ hai.

Lấy thực lực hiện tại của hắn, còn chưa đủ để đối phó ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Hơn nữa còn có Vô Cực Chân Thần ở một bên.

Thời cơ động thủ còn chưa tới.

Lâm Trường Sinh quan sát một lát, trực tiếp gieo xuống một khỏa Tín Ngưỡng Nguyên Điểm trong biển Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này.

Tín Ngưỡng Nguyên Dịch nhiều như vậy, cho dù là Tín Ngưỡng Nguyên Điểm muốn toàn bộ đồng chất hóa, đều thập phần khó khăn.

Bất quá năng đồng chất hóa một ít, tổng quy là tốt.

Đến lúc đó cũng coi là một thủ đoạn đối phó Vô Cực Chân Thần.

Làm xong hết thảy, Lâm Trường Sinh nhìn về phía ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Nếu hắn không ra tay ngăn cản Vô Cực Chân Thần, một khi ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trở thành tín đồ của hắn, vậy hắn tất nhiên có thể nhẹ nhõm đột phá cảnh giới Chân Thần.

Đến lúc đó cho dù Lâm Trường Sinh có thiên phú 【 Ngã Mệnh Do Ngã Bất Do Thiên 】, cũng rất khó đối kháng với Vô Cực Chân Thần. "Lấy thực lực ngã như hiện nay, còn chưa đủ để cùng Vô Cực Chân Thần chính diện đối kháng.

Nhưng cũng không thể khoanh tay đứng nhìn." Lâm Trường Sinh lẩm bẩm một câu.

Bỗng nhiên, trong đầu hắn loé lên một ý tưởng.

Tuy rằng trước mắt không cách nào cứu ra ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, nhưng Lâm Trường Sinh hoàn toàn có thể lợi dụng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này gây cho Vô Cực Chân Thần một chút phiền toái.

Chỉ cần làm cho Vô Cực Chân Thần phân tâm trở lại nơi này, như vậy bốn người bị trấn áp kia liền có thể thừa cơ đào thoát.

Mà chính mình thì có thể bám theo qua đó, đem bốn người trấn áp, chuyển hóa thành tín đồ của mình.

Như vậy, dương mưu của Vô Cực Chân Thần sẽ trở thành dương mưu của chính mình.

Tại bốn cái Hỗn Độn thế giới kia, hắn cũng coi như là có tai mắt của mình.

Trong đầu cấu tứ kế hoạch này một lần, sau khi xác bảo vạn vô nhất thất, Lâm Trường Sinh quả nhiên bắt đầu động thủ.

Hắn dùng phù triện do Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Đại Đạo dung hợp mà thành, oanh kích về phía kén ánh sáng bên dưới.

Ầm một tiếng vang thật lớn.

Toàn bộ hải dương Tín Ngưỡng Nguyên Dịch đều trở nên sôi trào.

Phảng phất như trời đổ mưa tín ngưỡng.

Vô số Tín Ngưỡng Nguyên Dịch cứ thế bị bốc hơi.

Mà ba ngàn cái kén ánh sáng tuy không bị công kích của Lâm Trường Sinh đánh vỡ, nhưng cũng lộ ra vết rạn.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng điều này chút nào cũng không ảnh hưởng bọn họ xông phá những kén ánh sáng do Tín Ngưỡng Nguyên Dịch tạo thành này.

Mỗi một cái kén ánh sáng đều đang kịch liệt chấn động, thêm một đoạn thời gian nữa sẽ bị bọn họ triệt để tránh thoát.

Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua, quả quyết rời khỏi nơi này.

Dị động ở đây rất nhanh sẽ dẫn tới sự chú ý của Vô Cực Chân Thần.

Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Mắt thấy sắp trấn áp được bốn cao thủ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trong lòng Vô Cực Chân Thần một trận buông lỏng.

Chỉ cần bốn người này trở thành tín đồ của hắn, không những có thể hành tẩu tại bốn cái Hỗn Độn thế giới khác, trợ giúp hắn tìm kiếm càng nhiều tín đồ.

Đồng thời cũng có thể làm cho thực lực Vô Cực Chân Thần tinh tiến thêm một bước.

Đến lúc đó thời gian trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia sẽ được rút ngắn thật nhiều.

Sáng Thế Thần ở trong tầm tay.

Nhưng ngay tại thời khắc cuối cùng này, Vô Cực Chân Thần bỗng nhiên biến sắc.

Uy áp ngập trời bao trùm toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Thế này là sao?

Vô Cực Chân Thần vì sao đột nhiên bộc phát ra lửa giận ngập trời?" Tất cả thần linh giờ phút này đều run lẩy bẩy.

Uyển như thế giới tận thế. "Chết tiệt." Vô Cực Chân Thần quát khẽ một tiếng, liền biến mất tại chỗ.

Ngay vừa rồi hắn cảm ứng được dị thường tại một Thần Quốc khác của mình.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần rõ ràng đã bị chính mình trấn áp, đang luyện hóa.

Không ngờ bọn họ cư nhiên xông phá giam cầm.

Điều này tuyệt đối không có khả năng.

Khẳng định là có người động thủ giúp bọn họ.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần là đại sự, Vô Cực Chân Thần cũng không đoái hoài tới nơi này nữa, trực tiếp đi tới phiến Thần Quốc kia.

Quả nhiên, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần giờ phút này đều đã xông phá cấm cố.

Chương 238

Liên hợp lại một chỗ.

Vô Cực Chân Thần tế tế cảm ứng, kết giới Thần Quốc hoàn hảo không chút tổn hại.

Cũng không có bất kỳ dấu hiệu bị phá hoại hoặc xâm nhập nào.

Thần niệm của hắn tìm kiếm từng tấc một, dọc theo thần tượng không ngừng lan tỏa ra ngoài.

Căn bản không phát hiện bất kỳ nhân viên khả nghi nào.

Chết tiệt.

Vĩnh Hằng Thần Quốc trà trộn vào một vị cường giả tinh thông ẩn nặc từ lúc nào?

Sẽ là ai?

Chẳng lẽ là tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên một chưởng đập nát A Mộc Thác kia?

Hắn cư nhiên đi tới Vĩnh Hằng Thần Quốc của ta?

Nhưng thân là Chân Thần, vì sao chính mình hào vô sát giác?

Vô Cực Chân Thần trong lòng kinh nộ giao gia.

Nhưng giờ phút này cũng không đoái hoài tới truy tra việc này, mà nhìn về phía ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bên dưới.

Lại phải một lần nữa trấn áp giam cầm bọn họ. "Ha ha.

Vô Cực Ngụy Thần, không ngờ Vĩnh Hằng Thần Quốc của ngươi cũng tịnh không an toàn sao?

Vô Cực tiểu nhi, muốn trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần chúng

ta, ta thấy ngươi vẫn là bỏ ý định này đi." Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nhao nhao xuất ngôn châm chọc. "Các ngươi đắc ý quá sớm.

Lấy thực lực các ngươi hiện tại, bị ta trấn áp luyện hóa chỉ là chuyện sớm hay muộn." Vô Cực Chân Thần gầm thét một tiếng.

Vô cùng vô tận Tín Ngưỡng Nguyên Dịch ba đào hung dũng.

Sau đó hóa thành ba ngàn con cự long màu vàng lao về phía ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần thật vất vả mới thoát khốn, há chịu thúc thủ chịu trói.

Nhao nhao bộc phát ra thực lực mạnh nhất của chính mình đối kháng những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này.

Một trận đại chiến tái độ mở ra.

Nhưng đúng như lời Vô Cực Chân Thần, tại trong phiến Thần Quốc này, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị trấn áp là chuyện sớm hay muộn.

Chỉ vừa giao thủ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần liền rơi vào hạ phong.

Điều này làm cho bọn họ nghẹn khuất đồng thời lại không thể làm gì.

Năm đó sau khi bị Bàn Cổ bổ nát, tuy rằng nguyên thần tàn lưu.

Nhưng cũng chịu thương thế bản nguyên trí mạng.

Lúc này mới rơi cảnh giới, bị Vô Cực Chân Thần này trấn áp.

Nếu không lấy thực lực đỉnh phong của bọn họ, tùy tiện một người đều có thể tuỳ tiện trấn sát Vô Cực Chân Thần.

Phiến Thần Quốc này bộc phát chiến đấu, mà Vĩnh Hằng Thần

Quốc bên ngoài cũng như thế.

Thiếu Vô Cực Chân Thần tọa trấn, tuy rằng tín ngưỡng chi lực y nguyên đang trấn áp bốn vị cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng ý chí của bọn họ dần dần chiến thắng những áp bách tín ngưỡng này. "Nhanh, thừa dịp hiện tại." Cường giả Thái Tố Hỗn Độn hô to một tiếng.

Cư nhiên quả quyết thiêu đốt Hỗn Nguyên bản nguyên của chính mình.

Chiến lực của hắn khắc này điên cuồng bạo tăng.

Cư nhiên ngay cả Tín Ngưỡng Nguyên Dịch áp bách trên người bọn họ cũng bắt đầu buông lỏng.

Ba người còn lại thấy thế, không có chút do dự.

Hiện tại là thời cơ tốt nhất để bọn họ thoát khốn.

Nếu không thì thật sự sẽ cả một đời trở thành tín đồ của Vô Cực, chịu hắn sai khiến.

Ba người đồng dạng thiêu đốt bản nguyên.

Giờ khắc này, bốn người hợp lực, xông phá cấm cố.

Bọn họ đầu cũng không ngoảnh lại lao về phía trong Hỗn Độn. "Đuổi theo, nhất định không thể để bọn họ chạy." "A Mộc Thác, ngươi dẫn người đi Hỗn Độn Huyền Quy.

Nhất định không thể để bọn họ quay lại Hỗn Độn thông đạo." Chính lúc Ngũ Đại Chiến Thần muốn truy kích, thanh âm Vô Cực Chân Thần truyền tới. "Không cần đuổi nữa.

Chỉ cần giữ vững Hỗn Độn thông đạo, bọn họ không rời khỏi Vô Cực Hỗn Độn được.

Ta đã bố hạ cảm tri tại Hỗn Độn thông đạo." Nghe được lời Vô Cực Chân Thần, Ngũ Đại Chiến Thần cũng đành phải dừng bước. "Hiện tại các ngươi cần làm chính là, lật tung toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc lên cho ta.

Vĩnh Hằng Thần Quốc đã trà trộn vào cường giả khác.

Là hắn phá hoại kế hoạch của Bản Chân Thần!" Thanh âm Vô Cực Chân Thần lại lần nữa vang lên.

Cái gì?

Vĩnh Hằng Thần Quốc cư nhiên trà trộn vào cường giả khác?

Sao có thể?

Loại cường giả này tại quốc độ tràn ngập tín ngưỡng thế này, căn bản không có khả năng trốn qua cảm tri của Vô Cực Chân Thần.

Hắn rốt cuộc là làm sao lẫn vào được? "Kẻ này cực kỳ am hiểu ngụy trang.

Thực lực định nhiên là đã ẩn tàng.

Các ngươi chú trọng kiểm tra tín đồ mới thu, tín ngưỡng thông đạo, còn có người tu luyện Đại Đạo." Thanh âm Vô Cực Chân Thần vang lên lần nữa, sau đó quy về trầm tịch.

Hắn muốn toàn tâm trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, không cách nào phân tâm.

Vốn dĩ muốn tra tìm ngụy tín đồ trong hàng trăm ức triệu cơ số tín đồ là phi thường khó khăn.

Hiện tại có Vô Cực Chân Thần chỉ dẫn, phương hướng lập tức rất dễ tra xét.

Toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc đều bắt đầu đại lục soát.

Tín đồ mới thu rất nhiều, nhưng người cảm ngộ Đại Đạo chi lực lại không nhiều.

Lâm Trường Sinh đem hết thảy thu vào đáy mắt.

Tại một khắc hắn động thủ trợ giúp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, hắn liền biết sẽ phát sinh loại cục diện này.

Nội tình Vĩnh Hằng Thần Quốc hắn đã mò thấy không sai biệt lắm.

Cũng là lúc rời khỏi nơi này.

Đem bốn vị cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia bắt lại, cũng có thể trở về Hồng Hoang.

Chờ đến khi Tín Ngưỡng Nguyên Điểm ở đây toàn bộ lan tràn hoàn tất, chính là thời điểm hắn cùng Vô Cực Chân Thần chính diện giao thủ.

Nhìn thoáng qua Vĩnh Hằng Thần Quốc, Lâm Trường Sinh quả quyết rời khỏi nơi này.

Lấy thực lực cảnh giới của hắn, thậm chí người của Vĩnh Hằng Thần Quốc đều chưa phát giác được, hắn cũng đã biến mất tại nơi này.

Đồng thời Lâm Trường Sinh trực tiếp cắt đứt thông đạo tín ngưỡng giả tạo.

Tại chớp mắt này, Nặc Y Tư liền sinh ra cảm ứng. "Trát Mộc, người đâu rồi?" Nặc Y Tư vội vàng hiện thân hỏi. "Ngã không biết.

Vừa rồi còn ở nơi này.

Đột nhiên liền biến mất không thấy." "Nặc Y Tư đại nhân, là có gì không đúng sao?" Trát Mộc hỏi.

Nặc Y Tư nhíu mày chặt chẽ, hắn cũng không trả lời Trát Mộc.

Cái thời điểm này, tín ngưỡng thông đạo đột nhiên biến mất, Lâm Trường Sinh đột nhiên biến mất không thấy.

Nghi điểm trên người hắn thực sự quá lớn.

Hơn nữa tín ngưỡng thông đạo một khi kiến lập, vì sao có thể đột nhiên biến mất?

Nặc Y Tư cảm thấy chuyện này nhất định phải báo lên trên.

Hắn trong lòng suy đoán Lâm Trường Sinh chính là vị cường giả ẩn nấp tại Vĩnh Hằng Thần Quốc kia.

Tại Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Khi Nặc Y Tư phát hiện ra tín ngưỡng thông đạo của Lâm Trường Sinh biến mất, hắn lập tức nhận ra có điều không ổn, vội vàng đem việc này bẩm báo cho Chủ Thần A Mộc Thác. "Nặc Y Tư, ngươi xác định những lời ngươi vừa nói đều là sự thật sao?" A Mộc Thác lúc này sắc mặt âm trầm hỏi.

Nhiệm vụ thất bại trước đó đã khiến hắn mất đi sự coi trọng trước mặt Vô Cực Chân Thần.

Chương 239

Nay cường giả kia lại ẩn nấp ngay dưới tay hắn.

Việc này nếu báo lên trên, nói không chừng lại phải hứng chịu cơn thịnh nộ của Vô Cực Chân Thần. "Đại nhân, việc này thuộc hạ không dám làm giả." Nặc Y Tư cung kính đáp: "Rõ ràng đã cùng ngài ấy thiết lập tín ngưỡng thông đạo, ngài cũng có thể cảm nhận rõ ràng tín ngưỡng của hắn.

Nhưng tín ngưỡng thông đạo lại đột nhiên biến mất.

Hoặc là kẻ này đã ngã xuống, hoặc là tín ngưỡng thông đạo mà hắn thiết lập với ngài là giả." "Căn cứ theo lời ngươi vừa nói, vậy thì chỉ có khả năng thứ hai." A Mộc Thác trầm giọng nói: "Nhưng rốt cuộc hắn làm thế nào?

Thuộc hạ gặp hắn lúc đó, rõ ràng hắn chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên a.

Hơn nữa tín ngưỡng thông đạo rõ ràng vô cùng kiên cố ổn định.

Thuộc hạ cũng đã cảm nhận được tín ngưỡng chi lực của hắn." Tuy rằng suy đoán trong lòng không hẹn mà gặp với A Mộc Thác, nhưng Nặc Y Tư vẫn cảm thấy khó tin.

Tu vi có thể ẩn nấp thì hắn có thể hiểu, nhưng tín ngưỡng thông đạo là chân thực tồn tại. "Kẻ này rất có thể chính là cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đã đả thương ta.

Hắn cảnh giới vượt xa chúng ta quá nhiều, khẳng định là đã ẩn giấu tu vi.

Mà Vô Cực Chân Thần đại nhân lại đang một lòng trấn áp những ma thần kia, căn bản không chú ý đến Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Lúc này mới để hắn dùi vào chỗ trống.

Còn về tín ngưỡng thông đạo mà ngươi nói, tuy rằng không thể lý giải, nhưng khẳng định là hắn dùng Đại Đạo bí thuật cấu tạo nên." A Mộc Thác nói. "Vậy phải làm sao bây giờ?" Nặc Y Tư vội vàng hỏi. "Việc này chỉ có thể bẩm báo lên Vô Cực Chân Thần đại nhân thôi." A Mộc Thác nặng nề thở dài.

Vô Cực Chân Thần đại nhân trấn áp bốn cường giả kia đã đến thời khắc cuối cùng, vậy mà lại buông tay mặc kệ, hiển nhiên là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đã xảy ra vấn đề.

Hiện tại chính là lúc ngài ấy không thể phân tâm, lúc này đi báo cáo chuyện này, sợ là phải gánh chịu cơn giận của ngài.

Nhưng chuyện lớn như vậy, hắn căn bản không thể giấu giếm.

Nghĩ đến đây, A Mộc Thác một lần nữa đi tới trước tượng thần Vô Cực Chân Thần. "Tán mỹ Vô Cực Chân Thần vĩ đại.

Tín đồ thành khẩn nhất của ngài có việc bẩm báo." A Mộc Thác cầu nguyện trước tượng thần hồi lâu, lúc này mới có một đạo ý niệm buông xuống. "A Mộc Thác, chuyện gì?" Vô Cực Chân Thần nhanh chóng hỏi. "Vô Cực Chân Thần đại nhân, thuộc hạ đã tìm được cường giả ẩn nấp kia rồi." A Mộc Thác không dám có bất kỳ giấu giếm nào, đem toàn bộ sự việc Nặc Y Tư báo cáo nói ra.

Vô Cực Chân Thần không nói gì, A Mộc Thác hiển nhiên cảm nhận được một cỗ nộ hỏa đè nén. "Phế vật, đám phế vật các ngươi.

Ngay cả kẻ địch tiềm nhập vào Vĩnh Hằng Thần Quốc cũng không phát giác được.

Chính vì sự sơ suất của các ngươi, dẫn đến kế hoạch của ta bị trở ngại." Vô Cực Chân Thần phẫn nộ nói.

Nếu không phải ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần xảy ra vấn đề, giờ

phút này bốn tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia đã bị hắn trấn áp.

Hiện tại thì hay rồi, trúc lam múc nước công dã tràng.

Nếu để bốn người này chạy về, lại còn bằng bạch đắc tội những cường giả kia.

Sau này có thể thu hoạch được tín đồ mới hay không còn là một chuyện khác.

Sau cơn phẫn nộ, Vô Cực Chân Thần lúc này mới nhanh chóng bình tĩnh lại. "Bốn người kia đến đây, cũng là vì chuyện của Hồng Hoang.

Ta vốn định trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần xong sẽ đi tới Hồng Hoang.

Giờ thời gian lại bị kéo dài.

Nhưng Hồng Hoang kia đã không thể không quản.

A Mộc Thác, ngươi cùng Kha Mỗ bọn họ điều tập tín đồ, đi Hồng Hoang một chuyến." Kha Mỗ là một Chiến Thần khác, cũng có tu vi Chủ Thần Cửu Giai. "Nhưng mà Vô Cực Chân Thần đại nhân, nếu như tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia trở về Hồng Hoang, chúng ta sợ là khó có thể hoàn thành nhiệm vụ." A Mộc Thác kiên trì nói. "Mang Chân Thần Khí của ta đi.

Bên trong có chứa một đạo lực lượng của ta, có thể bộc phát ra thực lực Chân Thần Lục Giai.

Đủ để ứng phó người nọ rồi." Vô Cực Chân Thần trực tiếp ném một vũ khí hình búa cho A Mộc Thác.

Trên cây búa tràn ngập tín ngưỡng chi lực.

Chỉ cần nhìn thoáng qua cũng có thể cảm nhận được uy năng

khủng bố ẩn chứa bên trong. "Thuộc hạ nhất định hoàn thành nhiệm vụ." A Mộc Thác lúc này trong lòng mới có tự tin. "Nhiệm vụ lần này nếu lại thất bại, các ngươi không cần trở lại nữa.

Ngươi nên biết bồi dưỡng một Chủ Thần Cửu Giai đối với ta mà nói đơn giản biết bao nhiêu." Giọng nói hờ hững vô tình của Vô Cực Chân Thần truyền đến. "Vâng." A Mộc Thác cung kính đáp.

Sau đó thân ảnh Vô Cực Chân Thần liền biến mất tại chỗ.

Hắn cần trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, không thể phân tâm.

Tiếp theo, A Mộc Thác báo cho Kha Mỗ.

Hai người mang theo Thần Quốc của riêng mình xuất phát, đi tới Hồng Hoang.

Trong Thần Quốc có tín đồ của bọn hắn, chừng mấy vạn ức.

Lần này, nếu bọn hắn thất bại, vậy thì thật sự không về được nữa.

Bởi vì Thần Quốc lần này cũng bị bọn hắn mang ra ngoài.

Thần Quốc có thể gia tăng lực chiến đấu của bọn hắn, nhưng nếu bị công phá, bọn hắn cũng mất đi căn cơ.

Cho dù bị giết chết, cũng không cách nào sống lại lần nữa.

Hai vị Chủ Thần mang theo Chân Thần Khí đi tới Hồng Hoang, mà Lâm Trường Sinh lúc này cũng đã đuổi kịp bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên. "Ngươi là người phương nào?" Cường giả Thái Tố Hỗn Độn hét lớn một tiếng.

Bốn người đều thiêu đốt Hỗn Nguyên bản nguyên.

Lúc này khí tức bọn hắn uể oải, cùng lắm chỉ có thể bộc phát ra lực chiến đấu Hỗn Nguyên Vô Cực Nhị Trọng.

Cho nên nhìn thấy một cường giả xuất hiện trước mặt, bọn hắn cũng nghiêm trận chờ đợi. "Ta chính là người cứu các ngươi ra.

Bốn vị bỏ chạy như vậy, sợ là chạy không thoát đâu?

Theo ta được biết, Vô Cực đã trấn thủ hỗn độn thông đạo.

Các ngươi sợ là không về được rồi." Lâm Trường Sinh cười nói. "Là ngươi cứu chúng ta?" Cường giả Thái Tố Hỗn Độn nhìn nhau, nhao nhao nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Dưới sự cảm ứng thần niệm của bọn hắn, người này cư nhiên đã có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực.

Tuy rằng cảnh giới không cao, nhưng khí thế trên người thâm trầm như vực sâu, tuyệt đối là một cao thủ. "Ngươi là sinh linh Hồng Hoang?" Cường giả Thái Thuỷ Vũ Trụ thăm dò hỏi. "Không sai." Lâm Trường Sinh không phủ nhận. "Làm sao có thể?

Thái Cực Hỗn Độn Đại Đạo ẩn lui, hỗn độn thông đạo bị phong ấn, các ngươi không cách nào cảm ứng được Đại Đạo.

Ngươi cư nhiên có thể tu luyện tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Ta biết rồi, Đại Đạo bản nguyên sụt giảm trong khoảng thời gian này chính là do ngươi làm ra." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn kinh hô một tiếng.

Bốn người bọn hắn vạn lần không ngờ tới, chuyện này cư nhiên thật sự có liên quan đến Thái Cực Hỗn Độn. "A?

Xem ra việc tu luyện trước đó của ta cũng đã thu hút sự chú ý của các ngươi a." Lâm Trường Sinh nhướng mày.

Thảo nào cường giả của bốn cái Hỗn Độn lại liên hợp cùng đến đây.

Trước đó hắn còn nghi hoặc, hiện tại xem ra là có đáp án rồi.

Lâm Trường Sinh chặn lại cường giả của bốn Hỗn Độn khác, cũng rốt cuộc biết vì sao bọn hắn lại tới Thái Cực Hỗn Độn.

Hóa ra là để điều tra việc Đại Đạo bản nguyên sụt giảm.

Khi bản thân tu luyện, Đại Đạo không ngừng ban tặng Đại Đạo Chủng Tử và Đại Đạo Phù Triện, quả thực sẽ ảnh hưởng đến Đại Đạo bản nguyên.

Không ngờ vì vậy mà kinh động sự chú ý của bốn Hỗn Độn còn lại.

Chuyện này nếu xử lý không tốt, sợ là sẽ dẫn tới sự chú ý của bốn thế giới Hỗn Độn kia.

Nếu bọn hắn xuất động cường giả, với Hồng Hoang hiện tại quả thật không thể ứng đối.

Xem ra lần này, nhất định không thể để bốn người này chạy thoát. "Ngươi có thể tu luyện cảm ngộ Đại Đạo, xem ra là đã đạt được Hồng Mông Châu mà Bàn Cổ giấu đi.

Giao ra Hồng Mông Châu, chúng ta có thể không giết ngươi." Bốn vị cường giả Thái Dịch Hỗn Độn nhìn nhau, đều thấy được sự nóng rực trong mắt đối phương.

Chương 240

Hồng Mông Châu a.

Một khi có thể đạt được, đạo đồ tương lai của bọn hắn tuyệt đối có thể đột phá bích luỹ, tiến vào Hồng Mông Chi Môn kia cũng không nhất định là ảo tưởng. "Hồng Mông Châu?" Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Xem ra bọn hắn cho rằng tu vi của bản thân là dựa vào sự giúp đỡ của Hồng Mông Châu.

Bất quá chuyển niệm nghĩ lại cũng không trách bọn hắn nghĩ như vậy.

Dù sao Hệ Thống thứ này, huyền chi lại huyền, cho dù là cường giả Đại Đạo Cảnh cũng chưa chắc biết. "Các ngươi còn chưa trả lời vấn đề của ta." Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Hừ.

Đợi chúng ta trấn áp ngươi, tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết.

Động thủ!" Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đồng thời động thủ.

Đại Đạo Phù Triện hóa thành Đại Đạo chi lực bành trướng sát hướng Lâm Trường Sinh.

Vừa ra tay chính là thủ đoạn mạnh nhất của bốn người. "Cũng tốt.

Vậy thì trấn áp các ngươi trước.

Hồng Mông Đại Ma Bàn!" Lâm Trường Sinh quát lớn một tiếng.

Trong hỗn độn xuất hiện một cái đại ma bàn.

Đại ma bàn này hoàn toàn do Đại Đạo Phù Triện tạo thành, chừng hơn một ngàn loại Đại Đạo Phù Triện tương hỗ dung hợp cùng một

chỗ, bộc phát ra uy năng ngập trời. "Hồng Mông!

Đây là khí tức của Hồng Mông!

Hắn thật sự nắm giữ Hồng Mông!" Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngay khoảnh khắc Hồng Mông Đại Ma Bàn xuất hiện liền kinh hô thành tiếng.

Cường giả bốn thế giới Hỗn Độn bọn hắn đã đoạn định, muốn hoàn toàn dung hợp tất cả Đại Đạo Phù Triện, chỉ có Hồng Mông chi lực mới có thể làm được.

Tuy rằng chỉ là một loại suy đoán, nhưng đã là lý luận chính thống của bọn hắn.

Nay bọn hắn cư nhiên trực tiếp tận mắt nhìn thấy một thần thông do mấy ngàn loại Đại Đạo Phù Triện dung hợp mà thành.

Ngoại trừ Hồng Mông, còn có thể có sức mạnh nào khác sao?

Không ngờ một thổ dân Hồng Hoang, cư nhiên tại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên liền nắm giữ sức mạnh Hồng Mông.

Đây nhất định là công lao của Hồng Mông Châu.

Ngay khi bốn người còn đang khiếp sợ, Hồng Mông Đại Ma Bàn trực tiếp nghiền nát sự tấn công của bọn hắn.

Tuy rằng Lâm Trường Sinh chỉ có cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng, nhưng bởi vì nắm giữ Hồng Mông, dung hợp mấy ngàn loại Đại Đạo Phù Triện, chiến lực đã không phải là cảnh giới có thể thể hiện được nữa.

Hồng Mông Đại Ma Bàn uy năng không giảm, trực tiếp trấn áp bốn người tại chỗ.

Mặc cho bọn hắn giãy dụa thế nào đều vô dụng. "Hiện tại có phải nên nói chuyện đàng hoàng rồi không?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Hừ.

Ngươi đừng hòng từ trong miệng chúng ta biết được bất kỳ tình báo nào.

Lần này chỉ cần chúng ta không trở về, cường giả bên kia sẽ sinh lòng hoài nghi.

Đến lúc đó Thái Cực Hỗn Độn có thể ngăn cản cường giả thế giới Hỗn Độn chúng ta sao?" Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn cứng miệng nói. "Không sai.

Ngươi thực lực tuy mạnh, nhưng dù sao cảnh giới quá thấp.

Bên kia chúng ta cường giả vô số, tùy tiện xuất động một người cũng đủ để hủy diệt Thái Cực Hỗn Độn các ngươi.

Cho nên vì Thái Cực Hỗn Độn và Hồng Hoang, ngươi tốt nhất thả chúng ta ra." Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn sự việc đến nước này vẫn chưa làm rõ tình huống.

Có lẽ Thái Cực Hỗn Độn chưa bao giờ được bọn hắn để vào mắt.

Cho dù sinh ra một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cho dù bọn hắn bị trấn áp, vẫn có chỗ dựa mà không sợ hãi. "Trấn áp các ngươi là Vô Cực Chân Thần, liên quan gì đến ta chứ?" Lâm Trường Sinh toét miệng cười.

Còn chưa đợi bốn người này làm rõ tình huống, Lâm Trường Sinh trực tiếp thi triển Thần Linh Tín Ngưỡng chi pháp đối với bọn hắn.

Tuy rằng Lâm Trường Sinh không có tín ngưỡng chi lực để trấn áp ý chí bọn hắn, nhưng Lâm Trường Sinh đã đốn ngộ ra một loại tín ngưỡng chi pháp cải tiến.

Chỉ thấy tín ngưỡng thông đạo do ý chí hắn ngưng tụ vươn ra, giống như xúc tu, kết nối bốn người. "Giao ra tín ngưỡng của các ngươi, nếu không chỉ có cái chết!" Lâm Trường Sinh quát lớn.

Hồng Mông Đại Ma Bàn điên cuồng giảo sát nhục thân bọn hắn.

Cho dù là cường giả Thái Tố Hỗn Độn có cảnh giới luyện thể không thấp cũng không cách nào thừa nhận.

Tử Vong Đại Đạo, Khủng Cụ Đại Đạo hình thành phù triện không ngừng xâm thực ý chí bọn hắn.

Tín ngưỡng chi lực chỉ là muốn làm ý chí bọn hắn thần phục, mà hai loại Đại Đạo này là làm bọn hắn sợ hãi.

Nếu không giao ra tín ngưỡng, vậy thì Hồng Mông Đại Ma Bàn sẽ trực tiếp nghiền nát bọn hắn.

Tử vong khủng bố so với tín ngưỡng càng đơn giản thô bạo hơn.

Hắn cư nhiên thật sự dám giết chúng ta!

Bốn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trong lòng đồng thời dâng lên nỗi sợ hãi cái chết.

Nhưng giao ra tín ngưỡng, liền có nghĩa là cả đời đều phải chịu sự chế ước.

Ngay trong khoảnh khắc bọn hắn do dự, Hồng Mông Đại Ma Bàn không ngừng giảo sát nhục thân nguyên thần bọn hắn.

Lại do dự nữa kết quả chính là thân tử đạo tiêu.

Hắn thật sự muốn giết chết chúng ta!

Lúc này, bốn người cao ngạo trong lòng tràn ngập sợ hãi.

Chết rồi thì tất cả đều hết, tu luyện vô số nguyên hội đều đổ sông đổ biển.

Giây phút này, bốn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhao nhao chủ động kết nối tín ngưỡng thông đạo của Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh cảm nhận rất rõ ràng một đạo nguyên thần của

bọn hắn bị tín ngưỡng thông đạo hấp thu.

Bọn hắn không chỉ phải thời thời khắc khắc cống hiến tín ngưỡng của chính mình, đồng thời nhất cử nhất động đều sẽ chịu sự chế ước của hắn.

Sinh tử cũng chỉ trong một ý niệm. "Bái kiến Đạo Tôn." Tín ngưỡng thông đạo kiến lập, nguyên thần ý chí của bốn người cũng phát sinh thay đổi, trở nên thành khẩn vô cùng. "Ân.

Hiện tại nói cho ta biết, mục đích các ngươi đến đây lần này." Lâm Trường Sinh nói. "Hồi Đạo Tôn.

Gần đây bởi vì Đại Đạo bản nguyên giảm mạnh, dẫn đến thời gian lượng kiếp của bốn đại Hỗn Độn rút ngắn.

Các đại Hỗn Độn tìm không ra nguyên nhân, lúc này mới phái chúng ta tra xét xem Hồng Hoang có gì dị thường hay không." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn nói thật.

Quả nhiên giống hệt suy đoán của chính mình. "Các ngươi còn có biện pháp gì rời khỏi Thái Cực Hỗn Độn?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Chúng ta có bí pháp.

Chỉ cần bốn người liên hợp lại một chỗ, là có thể dẫn động phong ấn của hỗn độn thông đạo, tiếp dẫn chúng ta rời đi.

Lúc đầu cũng là vì đề phòng Vô Cực Chân Thần, cố ý lưu lại một chiêu." Lâm Trường Sinh nghe bọn hắn giải thích, không khỏi thầm gật đầu.

Những lão gia hỏa này đều tu luyện thành tinh rồi, há có thể một điểm hậu thủ cũng không lưu. "Các ngươi có tin tức của Bàn Cổ không?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Bàn Cổ gần đây đã hiển hiện tung tích tại Thái Thuỷ Hỗn Độn chúng ta." Cường giả Thái Thuỷ Hỗn Độn vội vàng đáp.

Lâm Trường Sinh thành công chuyển hóa bốn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thành tín đồ của chính mình.

Cảm thụ tín ngưỡng chi lực bọn hắn mang lại, Lâm Trường Sinh trong lòng không khỏi thập phần thư sướng.

Thần Linh Tín Ngưỡng chi pháp quả thực có chỗ độc đáo, ít nhất đối với căn nguyên của người tu luyện sẽ không quá mức coi trọng.

Nhưng nếu quá độ ỷ lại phương pháp tu luyện này, đạo đồ hữu hạn.

Cho nên tín ngưỡng chi lực của bốn người này tuy rằng sung túc, Lâm Trường Sinh cũng không có ý định hấp thu.

Chỉ đợi sau khi an định lại, luyện hóa thành pháp lực rồi mới hấp thu.

Tuy rằng sẽ có sự thất thoát rất lớn, Lâm Trường Sinh cũng sẽ không lấy đạo đồ của chính mình ra đùa giỡn.

Bất quá trước mắt mà nói, Lâm Trường Sinh còn rất nhiều đáp án cần dựa vào bốn người này nói cho hắn. "Bàn Cổ hiện giờ là tu vi gì?

Cường giả mạnh nhất trong thế giới Hỗn Độn các ngươi tu vi như thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi ra hai vấn đề quan tâm nhất. "Bàn Cổ rất ít khi ra tay.

Chương 241

Nhưng thời gian trước hắn dường như đã chém giết một Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên, dẫn đến các cường giả đỉnh tiêm của Thái Thuỷ Vũ Trụ suýt chút nữa truy sát hắn." Tín đồ Thái Thuỷ Hỗn Độn thế giới cung kính nói.

Lâm Trường Sinh nghe xong gật đầu.

Cảnh giới này cách Đại Đạo Cảnh cũng chỉ còn một bước ngắn, ngược lại nằm trong dự liệu của Lâm Trường Sinh. "Cường giả mạnh nhất của tứ đại Hỗn Độn đều là Đại Đạo Cảnh.

Còn về mấy trọng, chúng ta cũng không biết." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn nói.

Quả nhiên là có cường giả Đại Đạo Cảnh.

Điều này đã chứng thực suy đoán của Lâm Trường Sinh. "Cường giả Đại Đạo Cảnh có mấy vị?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Hiện tại là tám vị.

Các đại thế giới Hỗn Độn đều đang tranh đoạt cơ hội Đại Đạo Cảnh cuối cùng." Tín đồ Thái Sơ Hỗn Độn đáp.

Đại Đạo chí công, quản lý năm đại Hỗn Độn.

Đối với Đại Đạo mà nói cũng là một sự tiêu hao cực lớn.

Cho nên cũng chỉ có thể sinh ra chín cường giả Đại Đạo Cảnh.

Từ đó có thể thấy, sự tranh đoạt danh ngạch Đại Đạo Cảnh cuối cùng này kịch liệt đến mức nào.

Lâm Trường Sinh ngược lại không hề lo lắng.

Hắn đã nắm giữ Hồng Mông, chỉ cần không ngừng cảm ngộ Đại

Đạo là có thể tấn thăng cảnh giới. "Hồng Mông Chi Môn thật sự tồn tại sao?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Nghe nói Hồng Mông Chi Môn là chân thực tồn tại.

Nhưng cũng không có ai thực sự từng thấy Hồng Mông Chi Môn." Bốn vị tín đồ nhìn nhau nói.

Hồng Mông Chi Môn là môn hộ siêu việt Hỗn Độn.

Chỉ có tiến vào Hồng Mông Chi Môn mới có thể đến được thế giới Hồng Mông.

Điểm này, cho dù Lâm Trường Sinh nắm giữ Hồng Mông Pháp Tắc, cũng chỉ có thể như thế. "Nghe đồn Thái Tố Hỗn Độn thế giới tinh thông đoán thể chi pháp?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Hiện tại cảnh giới nhục thân của hắn tiến triển chậm chạp, cần một phương pháp tu luyện mới.

Tín đồ Thái Tố Hỗn Độn trước mắt này nhục thân hắn đã từng thấy, đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, so với hắn mạnh hơn không ít. "Đúng vậy, Đạo Tôn.

Thái Tố Hỗn Độn của ta có một đoán thể thánh địa.

Nơi đó là một chỗ địa giới hỗn độn chưa phát dục thành thục, quanh năm có phong thủy địa hỏa do Đại Đạo Phù Triện cấu thành phun trào.

Là nơi đoán thể chủ yếu nhất của Thái Tố Hỗn Độn." Nghe tín đồ này nói, Lâm Trường Sinh nhướng mày.

Cư nhiên còn có đoán thể thánh địa huyền diệu như vậy.

Xem ra đợi sự tình Thái Cực Hỗn Độn xử lý xong xuôi, chính mình sẽ phải đi Thái Tố Hỗn Độn một chuyến. "Đạo Tôn, ngài có phải định đi tới Thái Tố Hỗn Độn?" Tín đồ Thái Tố Hỗn Độn hiển

nhiên nhìn ra dự định của Lâm Trường Sinh. "Có gì không thể?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Lấy thực lực Đạo Tôn, tự nhiên là không sợ.

Bất quá Thái Tố Hỗn Độn hiện giờ đang trải qua Đạo Võ lượng kiếp.

Một bên cho rằng dùng Đại Đạo Phù Triện đoán thể, cuối cùng đem nhục thân dung hợp với Đại Đạo Phù Triện.

Bên còn lại thì cho rằng nhục thân của chúng ta mới là bảo tàng lớn nhất, lấy nhục thân làm cơ sở, Đại Đạo Phù Triện làm phụ, đem tiềm lực bản thân khai phát đến cực hạn, thành tựu cực hạn võ đạo nhục thân.

Hai phái này là lưu phái đoán thể chủ lưu của Thái Tố Hỗn Độn.

Lượng kiếp đã quét qua hơn phân nửa Thái Tố Hỗn Độn.

Cho nên hiện tại cũng không phải thời cơ tốt nhất để tới Thái Tố Hỗn Độn." Hóa ra là như vậy.

Lâm Trường Sinh nghe xong gật đầu.

Cho dù những thế giới Hỗn Độn này bình ổn lại Đại Đạo chi lực của Thái Cực Hỗn Độn, bọn hắn vẫn sẽ trải qua lượng kiếp.

Cùng lắm là lượng kiếp bị trì hoãn mà thôi.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh lại hỏi một số vấn đề, sau khi tìm hiểu bốn thế giới Hỗn Độn tương đối đầy đủ, Lâm Trường Sinh trầm tư một lát, liền mang theo bốn người đi về phía Hồng Hoang.

Bốn người này khẳng định là phải về thế giới Hỗn Độn của bọn hắn phục mệnh.

Lâm Trường Sinh cũng không định giữ bọn hắn lại sản xuất tín ngưỡng chi lực.

Sở dĩ mang về Hồng Hoang là muốn để bọn hắn chỉ đạo tu hành

cho Hồng Hoang một chút.

Chính mình tuy rằng có thể đốn ngộ ra công pháp thần thông, nhưng dù sao cũng không thể chu toàn mọi mặt.

Bốn người này đều là lão quái vật tu luyện mấy cái nguyên hội, nắm giữ không ít các loại thần thông công pháp.

Có bọn hắn giúp đỡ, trình độ tu đạo của Hồng Hoang có thể nhanh chóng tăng lên một đoạn dài.

Đợi bọn hắn làm xong tất cả những việc này, liền có thể trở về Hỗn Độn của mỗi người.

Bốn người dưới sự dẫn dắt của Lâm Trường Sinh đi về phía Hồng Hoang.

Mà A Mộc Thác, Kha Mỗ hai người đã tới Hồng Hoang. "Nơi này chính là Hồng Hoang?

Quả thật là yếu ớt a." Kha Mỗ dùng thần niệm bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Mạnh nhất dường như chỉ là hai tên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp thấp.

Những sinh linh còn lại thực sự quá yếu ớt, căn bản không cần bọn hắn đích thân ra tay, tín đồ dưới tay là có thể dễ dàng phúc diệt Hồng Hoang vô số lần. "Đúng vậy.

Thật không biết Hồng Hoang yếu ớt này làm sao sinh ra Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên." A Mộc Thác nhìn thoáng qua cũng lắc đầu. "Tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia hình như không ở trong Hồng Hoang.

Bất quá không sao cả, trước tiên trấn áp hai tên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên kia." Kha Mỗ mặt không chút thay đổi nói.

Sau đó khí thế thuộc về Chủ Thần Cửu Giai hào không bảo lưu phóng thích ra ngoài.

Giờ khắc này, toàn bộ Hồng Hoang giống như bị một tầng lôi vân bao phủ.

Khí thế khủng bố giống như tận thế.

Vô lượng sinh linh bị áp bách sinh lòng sợ hãi, khó có thể hô hấp.

Trường Sinh Thiên.

Phục Hy, Ngộ Đạo, Nữ Oa, Thông Thiên đồng thời mở mắt.

Có kẻ địch cường đại xuất hiện!

Bốn người không chút suy nghĩ bay về phía ngoài Hồng Hoang.

Ba mươi ba tầng trời ngoài Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân cũng là người đầu tiên mở mắt. "Người của Vĩnh Hằng Thần Quốc?" Lẩm bẩm một mình, Hồng Quân cũng bay ra khỏi Hồng Hoang.

Không chỉ có Đạo Tổ, Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tây Phương Nhị Thánh, bao gồm cả Hậu Thổ các loại toàn bộ bay về phía ngoài Hồng Hoang.

Bất luận tu vi của bọn hắn thế nào, lập trường ra sao, Hồng Hoang là gia viên chung của bọn hắn, là căn bản.

Mặc kệ có mâu thuẫn nội bộ gì, lúc này đều phải nhất trí đối ngoại.

Rất nhanh, mười mấy đạo thân ảnh liền xuất hiện bên ngoài Hồng Hoang.

Tại Hồng Hoang chi ngoại, sau khi phát giác có ngoại địch cường đại xuất hiện, Đạo Tổ cùng các Thánh Nhân không chút do dự bay ra.

Trường Sinh Thiên cũng như thế.

Một đoàn mười mấy người toàn bộ ngưng trọng nhìn chằm chằm hai người trước mắt. "Các ngươi chính là chiến lực mạnh nhất hiện còn của Hồng Hoang?" A Mộc Thác nhàn nhạt hỏi. "Chúng ta mấy người tự nhiên không thể xưng là mạnh nhất.

Không biết hai vị là người phương nào?" Phục Hy tiến lên một bước hỏi.

Đạo Tổ cùng các Thiên Đạo Thánh Nhân, sau khi rời khỏi Hồng Hoang, không cách nào hưởng thụ Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị.

Cho nên hiện tại thực lực cũng chỉ mạnh hơn Hỗn Nguyên Kim Tiên bình thường một chút mà thôi, tự nhiên là không có tư cách nói chuyện.

Đồng thời, trong lòng Đạo Tổ cũng dâng lên một trận bất lực.

Đây chính là tệ đoan của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Rời khỏi Hồng Hoang, thực tại quá yếu ớt. "Chúng ta là Vĩnh Hằng Thần Quốc, thuộc hạ của Vô Cực Chân Thần.

Cường giả mạnh nhất Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của các ngươi đang ở đâu?" A Mộc Thác tiếp tục hỏi.

Chương 242

"Không biết." Phục Hy lắc đầu.

Hóa ra là tìm Tông Chủ.

Tông Chủ không phải nên ở Vĩnh Hằng Thần Quốc sao?

Chẳng lẽ nói đã rời đi?

Hơn nữa nhìn bộ dạng bọn hắn, dường như có chút phẫn nộ a.

Xem ra Tông Chủ đa phần là đã gây ra động tĩnh không nhỏ ở Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Không biết?

Vậy thì trấn áp các ngươi trước rồi nói." A Mộc Thác vẻ mặt bình thản nói.

Trong mắt hắn, mười mấy người này bất quá chỉ như sâu kiến mà thôi, ngay cả tín đồ của hắn cũng không bằng.

Bất quá cũng không sao cả, vừa vặn trấn áp, bổ sung một chút số lượng tín đồ của chính mình.

Nói không chừng còn có thể giúp mình trở lại đỉnh phong.

Theo thanh âm của A Mộc Thác rơi xuống, vô lượng tín ngưỡng chi lực từ trong Thần Quốc của hắn bay ra, hóa thành một tòa lồng giam màu vàng, đem mười mấy người trấn áp ở giữa.

Vô lượng ma âm không ngừng phá hủy nguyên thần ý chí bọn hắn.

Chỉ trong nháy mắt, Thái Thanh Lão Tử liền không gượng dậy nổi.

Tu vi của hắn vốn là yếu nhất, lúc này lại không có Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị gia trì, cho nên chỉ trong chớp mắt, trên mặt hắn

liền xuất hiện ánh sáng tín ngưỡng thành khẩn.

Tín ngưỡng thông đạo từ trên người hắn cấu tạo, mắt thấy sắp cùng A Mộc Thác kết nối.

Những người còn lại cũng không dễ chịu.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tu vi chênh lệch không lớn, còn có thể miễn cưỡng ngăn cản một lát.

Nữ Oa và Thông Thiên tuy rằng cũng là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng dù sao đã bắt đầu cảm ngộ tu luyện Đại Đạo, còn có khí vận tông môn gia trì, cho nên ngược lại có thể ngăn cản một trận.

Hậu Thổ là người khai tịch Địa Đạo, thời thời khắc khắc đều có Địa Đạo gia trì, có nàng ra tay, Minh Hà cùng các Địa Đạo Thánh Nhân ngược lại cũng có thể đề kháng tín ngưỡng chi lực.

Đạo Tổ Hồng Quân tuy rằng còn chưa thân hòa Thiên Đạo, nhưng tu vi không thấp, cũng miễn cưỡng có thể tạm thời ngăn cản những tín ngưỡng chi lực này.

Ngăn cản nhẹ nhàng nhất chính là Phục Hy và Ngộ Đạo.

Hai người đều đã tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tứ Trọng và Tam Trọng, cộng thêm có Khí Vận Kim Liên của tông môn gia trì, vẫn có thể bộc phát ra chiến lực. "Nhật Nguyệt Tinh Vẫn chi thuật!" Ngộ Đạo khẽ quát một tiếng, trực tiếp dùng Hỗn Nguyên chi lực, bộc phát ra thần thông.

Tam sắc liên hoa ngưng tụ từ ánh sáng vàng bạc tím vừa xuất hiện, liền mang theo dao động hủy thiên diệt địa sát hướng A Mộc Thác. "Nhân Quả Đại Ma Bàn!" Phục Hy hét lớn một tiếng.

Hắc bạch nhị khí hóa thành Âm Dương Đại Đạo, hướng về phía A Mộc Thác giảo sát mà đi. "Sức mạnh của sâu kiến." A Mộc Thác lạnh lùng hừ một tiếng.

Thần Quốc của hắn giờ phút này hiển hóa.

Vô lượng sinh linh toàn bộ đều bảo tướng trang nghiêm ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Trên mặt bọn hắn có thần tình thành khẩn vô cùng.

Tín ngưỡng chi lực hóa thành cự long màu vàng, gào thét lao ra khỏi Thần Quốc.

Thần long màu vàng há miệng rộng, hướng về phía hai chiêu thần thông nuốt đi.

Phảng phất như băng tuyết gặp liệt nhật, hai chiêu thần thông hủy thiên diệt địa bị cự long màu vàng nháy mắt thôn phệ sạch sẽ.

Cảnh giới hai người dù sao cùng A Mộc Thác chênh lệch quá nhiều.

Hơn nữa A Mộc Thác lần này mang theo Thần Quốc đến đây, chiến lực đã phát huy tới cực hạn.

Cho dù hai người liên thủ cũng không ngăn được. "Còn có thủ đoạn gì cứ việc sử dụng ra đi.

Nếu không, các ngươi đều sẽ trở thành tín đồ của bản Chủ Thần." A Mộc Thác thần sắc thoải mái nói.

Phục Hy nhanh chóng quét mắt một vòng, trạng thái những người còn lại đều không tốt lắm.

Cứ tiếp tục như vậy, bọn hắn sẽ trở thành tín đồ của hai người này.

Nghĩ đến đây, Phục Hy không do dự nữa, trực tiếp ý niệm vừa động.

Khai Thiên Thần Phủ bay tới.

Ngay khoảnh khắc kiện Hỗn Độn Chí Bảo này bay tới, liền đem tín ngưỡng lồng giam của A Mộc Thác san bằng.

Thái Thanh Lão Tử đám người trong lòng buông lỏng, nguyên thần ý chí khôi phục tự do.

Chỉ bất quá trong ánh mắt bọn hắn nhìn về phía A Mộc Thác tràn ngập sợ hãi.

Kẻ địch thật đáng sợ, bọn hắn cư nhiên ngay cả phản kháng cũng không làm được. "Hai vị còn xin nhanh chóng lui đi.

Nếu không dưới Khai Thiên Thần Phủ, định gọi các ngươi có đến mà không có về." Phục Hy tay cầm Khai Thiên Thần Phủ lạnh lùng nói.

Trong Khai Thiên Thần Phủ ẩn chứa một đạo pháp lực của Đạo Tôn, có thể trảm bất kỳ cảnh giới nào dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng.

Dùng xong là hết, cho nên Phục Hy cũng không hy vọng vận dụng tấm lá bài tẩy này sớm như vậy. "Bảo vật thật mạnh.

Bên trong ẩn chứa một đạo khí tức quen thuộc." A Mộc Thác nhìn thoáng qua, mày nhíu lại.

Hắn từng giao thủ với Lâm Trường Sinh, cho nên rất quen thuộc với khí tức trong Khai Thiên Thần Phủ.

Xem ra đây hẳn là hậu thủ hắn lưu lại. "Đám thổ dân Hồng Hoang các ngươi, thực lực không ra sao, bảo vật ngược lại không tệ.

Kiện bảo vật này, Kha Mỗ ta muốn!" Kha Mỗ cười lớn một tiếng.

Tín ngưỡng chi lực hóa thành cự chưởng ngập trời, bên trên tràn ngập quang minh chi lực, hướng về phía Phục Hy chộp tới.

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo, chỉ cần có thể đạt được, ngày

đêm dùng tín ngưỡng chi lực ôn dưỡng, tuyệt đối sẽ là một chiến lực cực lớn.

Cho nên Kha Mỗ vì tránh để A Mộc Thác cướp trước, cũng là suất tiên xuất thủ.

A Mộc Thác cười lạnh một tiếng.

Ngươi muốn kiện Hỗn Độn Chí Bảo này cũng không dễ dàng như vậy a.

Vừa vặn để ngươi chịu chút giáo huấn, đỡ phải suốt ngày không để ta vào trong mắt. "Trảm!" Phục Hy mắt thấy kẻ địch không lui, đành phải đem pháp lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quán chú vào Khai Thiên Thần Phủ.

Giây phút này, một đạo pháp lực bên trong Khai Thiên Thần Phủ bị triệt để kích hoạt.

Khai Thiên Thần Phủ bay ra khỏi lòng bàn tay Phục Hy, đón gió mà lớn.

Vô cùng dị tượng không ngừng diễn hóa trên Khai Thiên Thần Phủ.

Trên lưỡi búa ám kim sắc huyết dịch, phảng phất có vô số ma thần đang thê lương gào thét.

Sát khí cùng oán hận chi lực khủng bố ầm ầm bộc phát.

Đây chính là Khai Thiên Thần Phủ đã chém giết nhục thân ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, nhiễm huyết nhục chi lực của bọn hắn, hóa thành sát khí thuần túy nhất.

Chỉ riêng sát khí này đã nghiền nát tín ngưỡng cự thủ của Kha Mỗ. "Không ổn!" Giờ khắc này, Kha Mỗ đồng dạng ý thức được uy năng ẩn chứa trong kiện Hỗn Độn Chí Bảo này.

Thần Quốc hiển hóa sau lưng hắn, vô cùng vô tận tín ngưỡng chi lực bị hắn điên cuồng rút lấy.

Trên đỉnh đầu hắn xuất hiện một tôn Quang Minh Kim Thân màu vàng.

Đạo kim thân này trực tiếp chiếu sáng toàn bộ Hỗn Độn, hỗn độn chi khí đều bị quét sạch không còn.

Quang Minh Kim Thân ba đầu sáu tay, chính là kim thân pháp tướng Kha Mỗ ngưng tụ bằng tín ngưỡng chi lực.

Đỉnh thiên lập địa, giống như Quang Minh Ma Thần trong hỗn độn. "Phá cho ta!" Kim thân pháp tướng của Kha Mỗ phát ra ma âm chấn hám.

Trong sáu cánh tay bộc phát ra sức mạnh vô song, oanh hướng Khai Thiên Thần Phủ!

Mỗi một quyền rơi xuống đều phảng phất có ức vạn đạo tàn ảnh.

Nhìn như chỉ có một quyền, nhưng thực chất là ức vạn nắm đấm ánh sáng khổng lồ dung hợp tại một điểm.

Bên ngoài Hỗn Độn.

Năm đạo thân ảnh đang cực tốc lao về phía Hồng Hoang.

Chính là Lâm Trường Sinh và bốn vị tín đồ.

Ngay tại lúc này, Lâm Trường Sinh bỗng nhiên nhíu mày một cái. "Đạo Tôn, có chuyện gì vậy?" Tín đồ phát hiện sự tình không ổn, vội vàng hỏi. "Pháp lực ta lưu lại trong Khai Thiên Thần Phủ đã bị kích hoạt." "Xem ra Hồng Hoang đã gặp phải nguy hiểm." "Gia tăng tốc độ." Bốn vị tín đồ nhìn nhau, vội vàng đuổi theo.

Tại Hồng Hoang.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có thể nhìn thấy một tôn Kim

Thân quang minh khổng lồ.

Chương 243

Giống như Vực Ngoại Thần Linh, che khuất bầu trời, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Chỉ cần tôn Thần Linh này nguyện ý, Hồng Hoang sẽ hóa thành mảnh vỡ, tiêu tan trong Hỗn Độn.

Đây rốt cuộc là kẻ địch khủng bố từ nơi nào đến?

Ngay tại lúc tất cả sinh linh đang hoang mang lo sợ, một đạo bạch quang sáng như ban ngày hoành không xuất thế.

Một thanh Khai Thiên Thần Phủ dục vọng chém giết tôn Vực Ngoại Thần Linh này. "Oanh long!" Một tiếng nổ vang thật lớn truyền đến.

Cả Hồng Hoang đều rơi vào trong bóng tối tuyệt vọng vô biên.

Ba động hủy diệt hết thảy cuốn tới Hồng Hoang.

Thiên Đạo Thần Luân, Địa Đạo Thần Luân tại khắc này đồng thời hiển hóa.

Bên ngoài Hồng Hoang, bọn họ không cách nào nhúng tay.

Nhưng ở bên trong Hồng Hoang, bọn họ có thể triển hiện sức mạnh.

Hai tôn Thần Luân cùng xuất hiện, ngăn trở dư ba, bảo toàn cho sinh linh Hồng Hoang.

Bên ngoài Hồng Hoang.

Khai Thiên Thần Phủ vừa ra, có thể chém giết bất kỳ cảnh giới nào dưới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Tại khắc này, Kim Thân Pháp Tướng của Kha Mỗ nháy mắt bị

phủ quang tiêu dung.

Phủ quang thế đi không giảm, chém lên trên Thần Quốc của hắn.

Thần Quốc của Kha Mỗ nháy mắt bắt đầu sụp đổ.

Vô lượng sinh linh không chịu nổi loại dư ba này, hóa thành bột mịn. "A Mộc Thác, nhanh, mau ra tay." Kha Mỗ kinh hãi vô cùng.

Nếu cứ mặc cho đạo phủ quang này tàn phá, Thần Quốc của hắn sẽ không còn tồn tại.

Cho dù bản thân hắn cuối cùng có thể sống sót, vậy cũng sẽ trở thành một phế nhân.

A Mộc Thác tuy rằng quan hệ với Kha Mỗ không được hòa thuận lắm, nhưng cũng sẽ không trơ mắt nhìn hắn chết ở trước mặt mình.

Tâm niệm vừa động, Chân Thần Khí Lôi Điện Chi Chùy đã bay ra.

Bất quá A Mộc Thác cũng không vận dụng một đạo tín ngưỡng chi lực mà Vô Cực Chân Thần uẩn dưỡng ở bên trong.

Đây chính là đòn sát thủ của hắn, dùng để đối phó với tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia.

Vẻn vẹn dùng tín ngưỡng chi lực của bản thân, liên hợp với sức mạnh của Kha Mỗ, cũng đủ để đập tan đạo phủ quang này rồi.

Hai gã Chủ Thần đồng thời đem tín ngưỡng chi lực trong Thần Quốc của mình quán chú vào.

Lôi Điện Chi Chùy tại khắc này hóa thành biển gầm lôi điện vô biên.

Từng con lôi điện cự long gầm thét lao về phía Khai Thiên Thần Phủ, không ngừng ma diệt uy năng trên lưỡi búa.

Tập hợp toàn lực của hai đại Chủ Thần, uy năng trên Khai Thiên

Thần Phủ không ngừng giảm yếu, cuối cùng vẫn là tiêu tán sạch sẽ.

Phục Hy thấy thế, vội vàng thu Khai Thiên Thần Phủ trở về. "Các ngươi đều đáng chết." Kha Mỗ sắc mặt âm trầm nhìn về phía Phục Hy.

Tuy rằng đỡ được một kích này, nhưng Thần Quốc của hắn trực tiếp tổn hại hai phần ba.

Tín đồ đã chết gần một nửa quá nửa.

Tổn thất cực kỳ thảm trọng.

Mất đi nhiều tín đồ như vậy, thực lực bản thân hắn cũng thoái hóa đến tình trạng chỉ còn Chủ Thần ngũ giai.

Hơn nữa, nếu Thần Quốc không kịp thời tu sửa, cảnh giới của hắn sẽ liên tục thụt lùi.

Thần Quốc không chỉ cần tín ngưỡng chi lực uẩn dưỡng, mà đồng dạng cũng cần các loại dược liệu cực phẩm để chế tạo.

Cho nên tổn thất do va chạm vừa rồi gây ra, đối với Kha Mỗ mà nói là không cách nào chấp nhận được. "Kha Mỗ, ngươi lui xuống đi." "Ngươi đã không phải là đối thủ của bọn hắn." A Mộc Thác lạnh lùng nói.

Với trạng thái hiện tại của Kha Mỗ, Phục Hy đều có thể nhẹ nhàng chém giết hắn.

Kha Mỗ sắc mặt âm tình bất định, cuối cùng cũng chỉ có thể lui về phía sau.

A Mộc Thác nhìn thoáng qua, trong lòng cười lạnh một tiếng.

Lần này Kha Mỗ coi như phế đi.

Chờ giải quyết xong nơi này, vừa vặn có thể thu nhận toàn bộ tín đồ của hắn.

Bất quá trước mắt, vẫn là phải giải quyết đám thổ trứ này trước. "Một đạo pháp lực kia rất mạnh." "Nhưng đã tiêu hao sạch sẽ." "Hiện tại ngoan ngoãn trở thành tín đồ của ta đi." A Mộc Thác lần này trực tiếp điều động sức mạnh của Thần Quốc.

Vì để phòng ngừa lại xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, hắn cũng là toàn lực ứng phó.

Vừa ra tay, chính là Hắc Ám Chi Lực, đem đám người Phục Hy toàn bộ bao trùm.

Vô lượng tín ngưỡng chi lực điên cuồng xâm thực ý chí của bọn họ.

Cho dù có Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Thần Phủ ở đây, Phục Hy cũng là gian nan ngăn cản.

Chẳng lẽ thật sự phải cứ thế trầm luân sao?

Trong lòng đám người Phục Hy không cam tâm.

Ngay tại lúc này, bỗng nhiên mấy đạo khí tức cường đại từ xa đến gần nhanh chóng lao tới.

Trong đó một đạo khiến cho thần tình vốn đang tuyệt vọng của đám người Phục Hy lại lần nữa toả sáng hy vọng.

Là Đạo Tôn!

Đạo Tôn đã trở về!

A Mộc Thác hiển nhiên cũng cảm nhận được khí tức của Lâm Trường Sinh.

Sắc mặt hắn biến đổi, liền muốn sử xuất toàn bộ sức mạnh trấn áp đám người Phục Hy. "Tìm chết!" Một tiếng gầm thét từ xa đến gần.

Rất nhanh khí thế kinh người đã bao trùm A Mộc Thác và Kha Mỗ

ở bên trong.

Năm đạo thân ảnh xuất hiện trong tầm mắt của một đám người. "Đạo Tôn." "Đạo Tôn!" Đám người Phục Hy vẻ mặt hưng phấn nhìn Đạo Tôn.

Quả nhiên là Đạo Tôn đã trở về.

Nguy cơ có thể giải.

Đạo Tổ Hồng Quân cùng những người khác vẻ mặt phức tạp nhìn Đạo Tôn.

Từng có lúc, bọn họ hy vọng Đạo Tôn - kẻ dị số này rời khỏi Hồng Hoang.

Nhưng hiện tại lại chỉ có thể dựa vào Đạo Tôn để giải quyết nguy cơ trước mắt. "Là các ngươi!" A Mộc Thác cùng Kha Mỗ sắc mặt âm trầm nhìn bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhìn bộ dáng thành kính trên mặt bọn họ, rất hiển nhiên đã trở thành tín đồ của Lâm Trường Sinh.

Tại Vĩnh Hằng Thần Quốc, quả nhiên là hắn đã trà trộn vào. "Đều không sao chứ?" Lâm Trường Sinh chỉ nhẹ nhàng phất tay áo, liền đem tín ngưỡng chi lực đang áp bách đám người Phục Hy khu trừ. "Đạo Tôn, chúng ta không sao." "Bốn vị này là?" Phục Hy dò xét hỏi.

Khí thế trên người bốn người này cùng Đạo Tôn tương đương, hiển nhiên cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Những cao thủ bực này lại là từ đâu tới? "Chốc lát nữa ta sẽ nói cho các ngươi." "Hiện tại trước hết để ta giải quyết phiền toái trước mắt." Lâm Trường Sinh nói, sau đó nhìn về phía A Mộc Thác và Kha Mỗ. "Vô Cực cư nhiên phái hai người các ngươi đến chịu chết." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Hừ." "Lần này ngươi phá hỏng mưu đồ của Vô Cực đại nhân, ngài ấy đã động nộ." "Chỉ cần ngài ấy rảnh tay,

Hồng Hoang và ngươi, búng tay có thể diệt." A Mộc Thác lạnh giọng nói. "Vô Cực muốn đột phá Sáng Thế Thần cảnh giới, trừ phi đem ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia toàn bộ trấn áp." "Nếu không muốn đối phó ta, cũng không có dễ dàng như vậy." Hiện tại Lâm Trường Sinh đã nắm rõ tình hình của Vô Cực Chân Thần như lòng bàn tay.

Muốn một lần nữa trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia, không có mấy chục vạn năm thời gian là không làm được.

Mà thời gian lưu tốc của Vĩnh Hằng Thần Quốc còn nhanh hơn Hồng Hoang.

Tương đương với việc Lâm Trường Sinh còn có ngàn vạn năm thời gian để cùng Vô Cực Chân Thần chống lại.

Với những chuẩn bị trước đó của hắn, chút thời gian này cũng không sai biệt lắm là đủ rồi.

Cái gì?

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần còn sống?

Trong lòng Hồng Quân cùng những người khác cực độ chấn kinh.

Lời Đạo Tôn vừa nói, bọn họ không có hoài nghi tính chân thực.

Đến cảnh giới bực này của hắn, há lại nói khoác lác.

Chương 244

Không ngờ năm xưa Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, bọn họ cư nhiên không chết, mà là bị trấn áp tại Vĩnh Hằng Thần Quốc. "Ngươi quá tự đại rồi." "Căn bản không cần đợi đến lúc Vô Cực Chân Thần đại nhân đột phá cảnh giới." "Hôm nay ta chính là phụng mệnh đại nhân, đến đây trấn áp ngươi." A Mộc Thác quát to một tiếng.

Chân Thần Khí Lôi Điện Chi Chùy lần nữa bay ra.

Lần này, A Mộc Thác trực tiếp kích hoạt Chân Thần Chi Lực trong cây búa.

Lập tức, kiện Chân Thần Khí này trở nên lôi điện tàn phá bừa bãi.

Một tấm lưới khổng lồ do lôi đình tạo thành xuất hiện giữa không trung. "Tích ba tích ba." Ngay cả Hỗn Độn chi khí cũng bị lôi điện chi lực khủng bố này nhen nhóm.

Hư không đều bởi vì lôi đình khủng bố này mà bắt đầu trở nên bất ổn.

Đạo Tổ Hồng Quân cùng những người khác sắc mặt đại biến, vội vàng lui lại.

Mãi cho đến khi lui vào trong Hồng Hoang, một lần nữa sở hữu cảnh giới Thánh Nhân mới dễ chịu hơn một chút.

Nhưng nhìn tấm lưới khổng lồ kia, vẫn như cũ cảm nhận được lực phá hoại khủng bố. "Lôi điện chi lực thật nồng đậm." "Tuy rằng không phải Đại Đạo phù triện, nhưng uy năng giờ phút này đã tương đương." "Xem ra phương pháp tu luyện của Thần Linh cuối cùng cũng là trăm sông đổ về một biển a." Lâm Trường Sinh nhìn lôi điện

cự võng trên không trung, nhíu mày.

Đây là lần đầu tiên hắn ở cự ly gần cảm thụ Vô Cực Chân Thần ra tay.

Phương pháp tu luyện của Thần Linh là hấp thu tín ngưỡng chi lực để cường hóa bản thân.

Trong đó bao gồm cả nguyên tố chi lực mà bọn họ nắm giữ.

Không ngờ nương theo nguyên tố chi lực không ngừng được tín ngưỡng chi lực cường hóa, tuy rằng không phải Đại Đạo chi lực, nhưng cũng tương đương.

Cho nên Lâm Trường Sinh mới có lời này.

Đại Đạo vạn thiên, trăm sông đổ về một biển. "Đạo Tôn, chúng ta tới ngăn cản tấm lưới này, ngài mau đi đi." Ba động truyền ra từ tấm lưới khổng lồ này đã là chiến lực của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục trọng.

Bốn vị tín đồ hiển nhiên là lo lắng Lâm Trường Sinh không cách nào đỡ được.

Làm tín đồ, bọn họ thời thời khắc khắc nghĩ đến đều là Thần Linh mà mình tín ngưỡng.

Cho dù là trước nguy cơ sinh tử, đều nguyện ý dâng hiến sinh mệnh của mình. "Các ngươi lui xuống." "Vừa vặn ta cũng muốn thử xem chiến lực hiện tại." Lâm Trường Sinh chiến ý mười phần nói.

Cảnh giới càng cao, số lần ra tay cũng càng ít.

Tuy rằng hắn hiện tại chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng.

Nhưng là chiến lực chân thực cụ thể ở đâu, hắn cũng còn chưa rõ ràng lắm.

Cho nên mượn cơ hội này, ngược lại có thể buông tay đánh một trận.

Thực sự không được, hắn còn có Khí Vận Kim Liên.

Đương nhiên đây là hậu thủ cuối cùng của hắn.

Khí Vận Kim Liên còn chưa khôi phục lại, lần nữa rút ra e là sẽ tổn thương bản nguyên.

Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nghe xong, nhao nhao lui về phía sau.

Đối với mệnh lệnh của Thần Linh, bọn họ sẽ vô điều kiện tuân thủ. "Hồng Mông Kiếm, xuất." Lâm Trường Sinh ý niệm vừa động.

Chứng đạo pháp bảo Hồng Mông Kiếm bay ra.

Hồng Mông Kiếm cảm nhận được chiến ý của Lâm Trường Sinh, cũng ong ong chấn động không thôi. "Đi." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười.

Pháp lực toàn thân quán chú vào Hồng Mông Kiếm.

Hồng Mông Kiếm - kiện Hỗn Độn Linh Bảo này dưới sự quán thâu của pháp lực, điên cuồng diễn hóa bạo trướng, rất nhanh liền trở thành một thanh cự kiếm ngập trời.

Trên cự kiếm, hàng ngàn loại Đại Đạo phù triện không ngừng diễn hóa dung hợp.

Vô lượng kiếm khí không ngừng thôn thổ.

Trên mỗi một đạo kiếm khí đều ẩn chứa áo nghĩa vũ trụ tinh thần. "Đây mới là chiến lực của Đạo Tôn sao?" "Thật sự là quá khủng bố." Đám người Phục Hy vẻ mặt sùng kính nhìn Lâm Trường Sinh.

Nếu Lâm Trường Sinh giờ phút này thi triển tín ngưỡng chi pháp đối với bọn họ, mấy người đoán chừng nháy mắt sẽ có thể trở thành

tín đồ của hắn.

A Mộc Thác thần sắc âm trầm, trong lòng có dự cảm không tốt.

Hồng Mông Kiếm của Lâm Trường Sinh uy thế bực này đã không yếu hơn Lôi Điện Chi Chùy rồi.

Nếu thật sự thất bại, vậy hắn và Kha Mỗ coi như thật sự xong đời.

Vô Cực Chân Thần đại nhân đã không thể dung thứ cho sự thất bại của bọn họ.

Đừng nhìn bọn họ từng đều là Chủ Thần cửu giai, là Chiến Thần mạnh nhất dưới trướng Vô Cực Chân Thần.

Nhưng đúng như Vô Cực Chân Thần đã nói, muốn bồi dưỡng một cái Chủ Thần cửu giai thật sự quá đơn giản.

Hiện tại hai người chỉ hy vọng một kích này của Lâm Trường Sinh sẽ bị một đạo tín ngưỡng chi lực kia của Vô Cực Chân Thần đập tan.

Hồng Mông Kiếm diễn hóa đến cực hạn xong, trực tiếp chém xuống.

Trong đầy trời Hỗn Độn tràn ngập vô cùng vô tận kiếm khí.

Ngay cả Hỗn Độn chi khí cũng bị giảo sát sạch sẽ.

Lôi đình cự võng và Hồng Mông Kiếm nháy mắt va chạm vào nhau.

Vũ trụ tinh thần trên Hồng Mông Kiếm không ngừng yên diệt.

Vô lượng kiếm khí điên cuồng tồi hủy lôi đình cự võng.

Một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, một kiện Chân Thần Khí đều đang không ngừng ma diệt uy năng của đối phương.

Lâm Trường Sinh hai mắt nhắm lại, trong lòng đối với chiến lực của mình đã có một cái nhận thức rõ ràng.

Với cảnh giới hiện tại của hắn, có thể chiến thắng Chân Thần lục trọng tả hữu.

Đương nhiên lực chiến đấu của Thần Linh yếu hơn đám cường giả Hỗn Nguyên bọn họ một chút.

Nếu quy đổi thành cường giả Hỗn Nguyên, thủ đoạn ra hết, có thể chiến thắng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng.

Cái này trong đó vượt qua tam trọng cảnh giới.

Cũng đừng xem thường tam trọng này.

Đây chính là chênh lệch như lạch trời.

Đừng nói Vô Cực Hỗn Độn, dù cho là bốn cái Hỗn Độn còn lại, có thể tại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bộc phát ra chiến lực siêu việt tam trọng cảnh giới so với bản thân, tuyệt đối là đếm trên đầu ngón tay.

Phải biết rằng có thể thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, không ai không phải là sinh linh có căn nguyên cực kỳ cường đại.

Người nào mà chẳng có lĩnh ngộ lực và lực chiến đấu kinh người.

Mỗi chênh lệch một cái cảnh giới, đều là khác biệt một trời một vực.

Cho nên Lâm Trường Sinh có thể tại cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực vẫn như cũ vượt cấp mà chiến, đã là thập phần cường đại rồi. "Không hổ là Đạo Tôn." "Chiến lực bực này thật sự quá khủng bố." Bốn vị tín đồ nhìn thấy Lâm Trường Sinh ra tay, vẻ thành kính trên mặt càng đậm.

Tín ngưỡng thông đạo trở nên càng thêm ổn định.

Ngay tại lúc bốn người cảm khái, chiến đấu đã phân ra thắng bại.

Hồng Mông Kiếm nãi là chứng đạo linh bảo của Lâm Trường Sinh.

Về chất liệu vốn dĩ là linh kiện của Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Thanh Liên.

Lại thêm Lâm Trường Sinh dùng Hồng Mông Pháp Tắc uẩn dưỡng, sớm đã sở hữu sức mạnh của Hồng Mông, có thể hoàn mỹ bộc phát ra toàn bộ chiến lực của Lâm Trường Sinh.

Mà cây Lôi Điện Chi Chùy này tuy là Chân Thần Khí, cũng là chí bảo được Vô Cực Chân Thần ngày đêm dùng tín ngưỡng chi lực uẩn dưỡng, nhưng dù sao cũng chỉ có một đạo tín ngưỡng chi lực của Vô Cực Chân Thần, hậu kế phạp lực.

Rất nhanh, uy năng trên cây Lôi Điện Chi Chùy này bị ma diệt hầu như không còn.

Lôi đình cự võng trên không trung tiêu tán sạch sẽ.

Mà cây Lôi Điện Chi Chùy này hiển nhiên cũng là có linh tính, ông minh một tiếng, bay vào trong Hỗn Độn không biết đi đâu.

Hẳn là đã trở về Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Khu khu một kiện Chân Thần Khí, Lâm Trường Sinh căn bản không để vào mắt.

Ánh mắt hắn nhìn về phía A Mộc Thác cùng Kha Mỗ. "Các ngươi còn có thủ đoạn gì, cứ việc sử xuất ra đi." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

A Mộc Thác cùng Kha Mỗ kinh nộ đan xen.

Không ngờ hậu thủ của Vô Cực đại nhân cũng không thể trấn áp

tên Hồng Hoang thổ trứ này.

Xem ra Vô Cực đại nhân cũng khinh địch rồi.

May mắn Lôi Điện Chi Chùy đã bay trở về, Vô Cực đại nhân hẳn là biết chúng ta thất bại.

Hai người nhìn nhau, trên mặt có vẻ quyết tuyệt.

Chương 245

Bọn họ tín ngưỡng chính là Vô Cực Chân Thần.

Tín ngưỡng cực kỳ kiên định.

Mệnh lệnh của Vô Cực Chân Thần rất đơn giản: Không hoàn thành nhiệm vụ thì không cần trở về nữa.

Như vậy hiện tại, cho dù biết rõ không phải là đối thủ, bọn họ cũng sẽ không lùi bước. "Bạo." Giờ khắc này, A Mộc Thác cùng Kha Mỗ phi thường quyết đoán dẫn động tín ngưỡng chi lực trong Thần Quốc.

Một cỗ khí tức cuồng bạo từ trên người bọn hắn dâng lên.

A Mộc Thác cùng Kha Mỗ đối với Vô Cực Chân Thần tín ngưỡng cực kỳ kiên định.

Cho dù biết rõ kẻ địch trước mắt không thể chiến thắng, bọn họ cũng hào không sợ hãi, ngược lại lựa chọn phương thức dứt khoát quyết đoán nhất. "Đây là muốn tự bạo." Đám người Phục Hy kinh hô một tiếng.

Tín ngưỡng thật đáng sợ.

Cho dù bất địch, cũng muốn kéo bọn họ chôn cùng sao?

Hai cường giả cấp bậc Chủ Thần, cộng thêm Thần Quốc tự bạo.

Uy lực bạo tạc tuyệt đối siêu việt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Rất có khả năng đạt tới uy năng của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Một khi cuốn tới Hồng Hoang, cho dù là Thiên Đạo Địa Đạo Thần Luân cùng xuất hiện, Hồng Hoang cũng sẽ gặp phải đả kích mang tính

hủy diệt. "Giết bọn hắn." Lâm Trường Sinh há có thể ngồi nhìn bọn hắn tự bạo.

Theo một tiếng ra lệnh của hắn, bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bộc phát ra toàn bộ sức mạnh bản thân, phân biệt oanh hướng A Mộc Thác cùng Kha Mỗ.

Tuy rằng quyết tâm của bọn họ rất kiên định, tự bạo cũng rất quyết đoán.

Nhưng dù sao thực lực đã rơi xuống, ngay cả Chủ Thần cửu giai cũng không có, lại há là đối thủ của bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Chỉ là nháy mắt, hai người liền trực tiếp bị chém giết.

Lâm Trường Sinh không phải không cân nhắc qua việc trấn áp hai người, chuyển hóa thành tín đồ của mình.

Chỉ bất quá ý nghĩ này cũng chỉ là chợt lóe lên rồi biến mất.

Hai người này không phải tín đồ bình thường.

Tín ngưỡng nãi là Vô Cực Chân Thần, cực kỳ kiên định.

Muốn xoay chuyển căn bản không có khả năng.

Đặc biệt là Tín Ngưỡng Nguyên Điểm của hắn còn chưa lan tràn đến tín ngưỡng thông đạo của bọn họ, vậy thì càng thêm không có khả năng.

Cho nên thay vì giữ lại trấn áp hai người, còn không bằng quyết đoán giết.

Dưới 【Động Sát Chi Nhãn 】của Lâm Trường Sinh, hai cái tín ngưỡng thông đạo thô to mà lại sáng ngời biến mất không thấy.

Điều này đại biểu cho việc Vô Cực Chân Thần cũng biết hai người đã vẫn lạc.

Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Vô Cực Chân Thần đang trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Lôi Điện Chi Chùy đã tự động bay trở về.

Mà tín ngưỡng thông đạo thuộc về A Mộc Thác cùng Kha Mỗ cũng biến mất không thấy. "Không ngờ hai người cư nhiên thất bại." "Xem ra ta chung quy vẫn là xem thường tên Hồng Hoang thổ trứ này." "Dựa theo thời gian hắn tấn cấp mà tính, có thể tấn thăng đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đã là phi thường nhanh rồi.

Hiện tại đỉnh đa chỉ có thực lực nhất trọng đến nhị trọng." "Chiến lực lại kinh người như thế." "Xem ra rất có khả năng là Hồng Mông Châu lại hiện thế." Suy nghĩ của Vô Cực Chân Thần và cường giả của tứ đại Hỗn Độn thế giới nhất trí.

Duy có chí bảo như Hồng Mông Châu xuất thế, mới có thể đản sinh ra loại cường giả như Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Dù sao phong ấn đều là hoàn hảo không chút tổn hại. "Nếu không phải ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này ngoan cố không chịu nổi, bản Chân Thần hà tất bị một tên Hồng Hoang thổ trứ dắt mũi đi." Vô Cực Chân Thần nhìn ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần còn đang chống cự phía dưới, trong lòng phẫn nộ vô cùng.

Không phải muốn dựa vào bọn họ tấn thăng Sáng Thế Thần, hiện tại liền muốn đập chết bọn họ.

Phẫn nộ qua đi, Vô Cực Chân Thần bắt đầu nhanh chóng tỉnh táo lại. "Hắn đã biết rõ mưu đồ của ta, khẳng định cũng sẽ ra tay ngăn cản." "Nhưng trước mắt hắn là còn chưa thể cùng ta chống lại." "Vậy thì rốt cuộc hắn có hậu thủ gì đây?" Vô Cực Chân Thần bắt đầu tự hỏi vấn đề này.

Tên Hồng Hoang thổ trứ kia tuy rằng rất mạnh, nhưng hắn khẳng định biết, một khi mình tấn thăng Sáng Thế Thần, vậy thì trấn áp hắn dễ như trở bàn tay.

Nhưng hắn vẫn để lộ ra chính mình, rời khỏi Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Điều này nói lên cái gì?

Hắn nhất định là đang chuẩn bị hậu thủ.

Nhưng rốt cuộc là hậu thủ gì?

Chính mình trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đỉnh đa cũng chỉ mấy chục vạn năm thời gian.

Chút thời gian này, hắn muốn đột phá cảnh giới cao hơn tuyệt đối không có khả năng.

Còn việc trốn ở trong Thái Cực Hỗn Độn thì càng là không thể nào.

Thái Cực Hỗn Độn tuy lớn, nhưng một khi mình tấn thăng Sáng Thế Thần, rất dễ dàng liền có thể tìm được hắn.

Trong đầu Vô Cực Chân Thần bắt đầu nhanh chóng thôi toán hậu thủ của Lâm Trường Sinh.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có hai khả năng.

Một cái chính là hậu thủ của hắn nằm trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này.

Chính mình một ngày không cách nào chuyển hóa đám tín đồ này, một ngày sẽ không ra tay với hắn.

Điểm ấy không chỉ là tên Hồng Hoang thổ trứ kia, dù cho chính mình cũng rất rõ ràng.

Bởi vì Vô Cực Chân Thần dám đoán chắc, cho dù mình hiện tại đích thân đi tới Hồng Hoang, cũng không nhất định có thể đánh giết tên thổ trứ kia.

Đây là một loại trực giác.

Tuy rằng rất ly kỳ, nhưng chính là suy nghĩ của hắn.

Nhưng mà, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này bị trấn áp trong Thần Quốc của mình.

Căn bản không có khả năng xuất hiện ngoài ý muốn.

Vậy thì rất có khả năng chính là loại khả năng thứ hai.

Hắn đã tại trong Vĩnh Hằng Thần Quốc lưu lại hậu thủ.

Tuy rằng hắn và thủ hạ của A Mộc Thác kiến lập ngụy tín ngưỡng thông đạo, nhưng không bảo đảm hắn không có ở trong Vĩnh Hằng Thần Quốc lưu lại hậu thủ khác.

Nghĩ tới đây, Vô Cực Chân Thần trong lòng đã có tính toán.

Hắn trực tiếp truyền âm cho ba đại Chiến Thần còn lại, bảo bọn họ bắt đầu triệt tra tất cả tín đồ trong Vĩnh Hằng Thần Quốc, đồng thời kiểm tra tín ngưỡng thông đạo.

Không thể không nói, Vô Cực Chân Thần có thể tấn thăng đến cảnh giới này, tâm tư vẫn là phi thường kín đáo.

Suy đoán của hắn cơ bản không sai.

Nhưng hắn khẳng định không nghĩ tới, Lâm Trường Sinh có thiên phú phụ trợ.

Tín Ngưỡng Nguyên Điểm gieo xuống đã cùng tín ngưỡng thông đạo dung làm một thể, muốn kiểm tra ra được cực kỳ khó khăn.

Hơn nữa tín đồ của Vĩnh Hằng Thần Quốc cơ số quá khổng lồ,

muốn triệt để tra xét, thời gian hao phí cũng là cực kỳ khủng bố.

Bất quá, Vô Cực Chân Thần cũng không quản được nhiều như vậy.

Mệnh lệnh của hắn hạ đạt, tất cả tín đồ đều sẽ nghiêm khắc tuân thủ. "Tiếp theo, nhất định phải gia tăng tốc độ chuyển hóa đám Hỗn Độn Ma Thần này." "Còn có tín đồ của A Mộc Thác và Kha Mỗ." "Không thể bạch bạch rơi vào trong tay hắn." Vô Cực Chân Thần tuy rằng không phải là trực tiếp Thần Linh của đám tín đồ kia, nhưng vẫn như cũ có biện pháp khống chế bọn họ.

Hồng Hoang.

Bốn vị tín đồ của Lâm Trường Sinh vừa mới chém giết A Mộc Thác cùng Kha Mỗ.

Thần Quốc của bọn họ bắt đầu sụp đổ.

Tín đồ cư trú bên trong càng là mất đi tín ngưỡng, vẻ mặt tro tàn.

Tu vi, sinh cơ của bọn họ bắt đầu nhanh chóng rơi xuống.

Ngay tại lúc này, những tín đồ này bỗng nhiên trở nên táo bạo.

Bọn họ bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Cả Thần Quốc dưới hành vi điên cuồng này của bọn họ, sụp đổ càng thêm nhanh chóng.

Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mắt lạnh nhìn một màn này, không hề có cảm tình ba động.

Đám tín đồ này mất đi tín ngưỡng, dù cho không ra tay, cũng sẽ rất nhanh tiêu vong.

Lâm Trường Sinh ở một bên nhíu mày.

Trong 【Động Sát Chi Nhãn 】của hắn, tín ngưỡng thông đạo vốn

có của bọn họ đang dần dần biến mất.

Nhưng đột nhiên, những tín ngưỡng thông đạo này phảng phất nhận được sự quán chú của một loại năng lượng nào đó, bắt đầu ảnh hưởng thần trí của những tín đồ này, rút ra sinh cơ và bản nguyên của bọn họ.

Là Vô Cực Chân Thần ra tay!

Trong lòng Lâm Trường Sinh hiểu rõ.

Chương 246

Vô Cực Chân Thần khẳng định là biết hai người này đã tử vong, cho nên đám tín đồ này hắn cũng không định giữ lại, mà là cưỡng ép rút ra toàn bộ năng lượng của bọn họ.

Bất kể là sinh cơ hay là bản nguyên, đều sẽ bị tín ngưỡng thông đạo cuối cùng này rút đi, hóa thành năng lượng cuối cùng, bị Vô Cực Chân Thần hấp thu.

Trong Thần Quốc của A Mộc Thác cùng Kha Mỗ.

Tất cả tín đồ đều mất đi thần trí, trở nên điên cuồng vô cùng, không ngừng tàn sát lẫn nhau.

Hơn nữa tinh khí thần, bản nguyên sinh cơ của bản thân bọn họ đều đang nhanh chóng tiêu tán.

Nếu ngồi nhìn không quản, căn bản không cần thời gian một canh giờ, ức vạn vạn tín đồ này đều sẽ chôn cùng.

Tất cả chuyện này đều là thủ đoạn của Vô Cực Chân Thần. "Vừa vặn có thể kiểm tra một chút uy năng của Tín Ngưỡng Nguyên Điểm." Trong số tín đồ của hai cái Thần Quốc này, tuyệt đại bộ phận đều đã sử dụng Thiên Thần Khí do Lâm Trường Sinh luyện chế.

Dưới sự lan tràn lẫn nhau, Tín Ngưỡng Nguyên Điểm đã đạt tới một con số khủng bố.

Tuy rằng Tín Ngưỡng Nguyên Điểm là do Lâm Trường Sinh gieo xuống, nhưng uy năng cụ thể hắn còn chưa từng kiểm tra qua.

Hiện tại ngược lại là một thời cơ tốt.

Bất quá việc cấp bách, là phải chặt đứt liên hệ giữa Vô Cực Chân Thần và những tín ngưỡng thông đạo này trước.

Nếu không, Tín Ngưỡng Nguyên Điểm sớm bại lộ sẽ tạo thành tổn thất to lớn đối với kế hoạch của Lâm Trường Sinh.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh quyết đoán ra tay.

Thi triển Hồng Mông Chi Lực, bố hạ kết giới đem hai cái Thần Quốc bao bọc trấn áp. "Đem pháp lực của các ngươi rót vào đi vào." Để phòng ngừa vạn nhất, Lâm Trường Sinh nói với bốn vị tín đồ.

Bốn người không dám do dự, vội vàng đem pháp lực bản thân rót vào trong đó.

Lập tức một tấm kết giới lấp lánh Hồng Mông Chi Lực đem hai cái Thần Quốc hoàn toàn bao bọc.

Tín đồ vốn còn đang điên cuồng nháy mắt tỉnh táo lại.

Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Vô Cực Chân Thần cảm nhận bản nguyên sinh cơ trong tín đồ của hai cái Thần Quốc, trong lòng thầm sướng.

Quả nhiên rút ra bản nguyên sinh cơ của đám tín đồ này cũng là một biện pháp đề thăng cực lớn a.

Đáng tiếc, đám tín đồ này là mấu chốt để Thần Linh biến mạnh, không đến thời khắc vạn bất đắc dĩ, là tuyệt đối không thể động.

Nhưng mà hắn còn chưa hấp thu được bao lâu, liên hệ với những tín đồ kia liền đột nhiên gián đoạn. "A?" "Cư nhiên chặt đứt liên hệ giữa ta và hai cái Thần Quốc kia?" "Bất quá cũng không sao cả." Vô Cực Chân Thần không sao cả lắc đầu.

Bản nguyên và sinh cơ của đại đa số đám tín đồ kia đã bị hắn hấp thu.

Cho dù chặt đứt xong, muốn khôi phục lại đỉnh phong cũng là không có khả năng.

Huống hồ, đám tín đồ kia sau khi mất đi tín ngưỡng, tu vi rất nhanh sẽ thụt lùi về không.

Giữ lại cũng nghiên cứu không ra huyền diệu gì.

Vô Cực Chân Thần mất đi hứng thú, nhưng không đại biểu Lâm Trường Sinh liền thật sự không có cách nào.

Sau khi bố hạ Hồng Mông kết giới, Lâm Trường Sinh lúc này mới cẩn thận quan sát những tín đồ này.

Đa số sinh cơ mất đi một nửa, cho dù hiện tại chặt đứt liên hệ, cũng rất khó bổ sung trở về.

Hơn nữa những tín đồ còn chưa bị hấp thu kia, tu vi cũng đang nhanh chóng thụt lùi.

Đây chính là tệ đoan của phương pháp tu luyện Thần Linh.

Chỉ cần Thần Linh tín ngưỡng tử vong, kết cục của đám tín đồ này cũng không tốt hơn chỗ nào.

Lâm Trường Sinh quan sát một lát, liền quyết đoán kích hoạt Tín Ngưỡng Nguyên Điểm.

Trong tín ngưỡng thông đạo vốn đang tiêu tán bỗng nhiên sáng lên quang mang tín ngưỡng.

Giờ khắc này, tất cả tín đồ đang tuyệt vọng mất đi linh hồn phảng phất như sống lại.

Bọn họ nhao nhao nhìn về phía không trung.

Tín Ngưỡng Nguyên Điểm kích hoạt, tín ngưỡng thông đạo lần nữa lấp lánh, hơn nữa bắt đầu hướng về phía Lâm Trường Sinh kết nối.

Rất nhanh, từng cái tín ngưỡng thông đạo thuận lợi tương liên với Lâm Trường Sinh.

Những tín đồ mất đi tín ngưỡng kia phảng phất như sống lại lần nữa.

Tu vi đang thụt lùi cũng dừng lại.

Bọn họ nhao nhao thành kính quỳ trên mặt đất, cầu nguyện với Lâm Trường Sinh.

Cảm nhận được vô số tín ngưỡng chi lực dũng mãnh lao vào thân thể, Lâm Trường Sinh vội vàng vận chuyển pháp lực bắt đầu luyện hóa.

Nếu cứ để những tín ngưỡng chi lực này dũng mãnh lao vào bản thân, sẽ khiến cho pháp lực không còn tinh thuần, nghiêm trọng có thể sẽ ảnh hưởng đạo đồ.

Vừa luyện hóa những tín ngưỡng chi lực này, Lâm Trường Sinh vừa tự hỏi biện pháp khác.

Phương pháp tu luyện của Thần Linh là không thích hợp cho cường giả Hỗn Nguyên như bọn họ tu luyện.

Hắn bố hạ nhiều hậu thủ như vậy, thứ nhất chỉ là vì kiềm chế Vô Cực Chân Thần.

Thứ hai hắn cũng chỉ định ở thời khắc mấu chốt hấp thu tín ngưỡng chi lực, chuyển hóa thành pháp lực, tạo ra tác dụng kỳ hiệu.

Loại trường kỳ hấp thu tín ngưỡng chi lực này cũng không phải thứ hắn muốn.

Cho nên hiện tại cần cảm ngộ một loại pháp môn tín ngưỡng nghịch phản.

Chỉ cần đem tín ngưỡng thông đạo nghịch phản về trong cơ thể những tín đồ này, như vậy bọn họ sẽ có thể lần nữa khôi phục thần trí tự do.

Nhưng cái giá phải trả cũng không nhỏ.

Tín ngưỡng chi lực trong cơ thể bọn họ sẽ toàn bộ tán phát, tu vi rơi xuống.

Bất quá loại tu vi rơi xuống này cũng không phải loại tu vi rơi xuống vừa rồi.

Vừa rồi là bởi vì Thần Linh tử vong, tu vi bọn họ rơi xuống, muốn một lần nữa tu luyện là không có khả năng.

Nhưng loại tu vi rơi xuống này là tán đi tín ngưỡng chi lực, căn cơ không có chịu bất kỳ tổn thương nào, vẫn như cũ là có thể tu luyện lại từ đầu.

Đúng rồi.

Có thể lợi dụng Tín Ngưỡng Nguyên Điểm.

Lâm Trường Sinh phúc chí tâm linh, nháy mắt có cảm ngộ mới.

Chỉ cần dùng Tín Ngưỡng Nguyên Điểm đem tín ngưỡng thông đạo hấp thu, sau đó quy về trong cơ thể những tín đồ này, đem toàn bộ tín ngưỡng trong cơ thể bọn họ chặt đứt, hấp thu hết thảy tín ngưỡng chi lực, rồi lại rút Tín Ngưỡng Nguyên Điểm ra khỏi cơ thể bọn họ là được.

Trong đầu Lâm Trường Sinh thôi diễn lại biện pháp này một lần, hoàn toàn khả thi.

Như vậy, hắn có thể một lần luyện hóa toàn bộ tín ngưỡng chi lực của bọn họ, cũng có thể giúp bọn họ khôi phục tự do.

Đương nhiên biện pháp này chỉ có tín đồ bị hắn gieo xuống Tín Ngưỡng Nguyên Điểm mới có thể làm được.

Còn những tín đồ khác, hắn cũng đành bó tay.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh không còn do dự.

Tín Ngưỡng Nguyên Điểm bộc phát ra quang mang sáng chói, sau đó đem toàn bộ tín ngưỡng thông đạo đều hấp thu sạch sẽ, hóa thành một quả cầu ánh sáng khổng lồ chui vào trong cơ thể tín đồ.

Tín đồ lập tức mê mang đứng tại chỗ.

Rất nhanh, quang cầu liền từ trong cơ thể hắn bay ra, chui vào trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh cảm nhận một chút tín ngưỡng chi lực, rất nồng đậm.

Ít nhất cũng là có tích lũy mấy vạn năm tín ngưỡng chi lực.

Vừa luyện hóa tín ngưỡng chi lực, vừa quan sát những tín đồ này.

Sau khi mê mang, tu vi của bọn họ cũng là trực tiếp rơi xuống.

Nhưng phảng phất như được mở ra gông xiềng, trên mặt những sinh linh này lộ ra nụ cười tự do.

Ý chí, linh hồn của bọn họ trở về tự do, không còn tín ngưỡng bất kỳ Thần Linh nào.

Rất tốt.

Biện pháp này quả nhiên hữu hiệu.

Lâm Trường Sinh thu hết thảy vào trong mắt.

Tiếp theo vô số quang cầu bay vào trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Tuy rằng luyện hóa tín ngưỡng chi lực sẽ lãng phí rất nhiều, nhưng dưới cơ số khổng lồ như thế, pháp lực của Lâm Trường Sinh cuồn cuộn giống như nước lũ, lần nữa phun trào.

Tu vi cảnh giới của hắn cư nhiên lần nữa buông lỏng.

Rất nhanh liền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng, thuận lợi đi tới tam trọng cảnh giới.

Một cỗ khí tức cường đại khiến cho bốn vị tín đồ đều nhịn không được lui lại.

Không hổ là Đạo Tôn bọn họ tín ngưỡng.

Cảnh giới đề thăng vị miễn quá nhanh.

Bản thân Lâm Trường Sinh cũng hài lòng gật đầu.

Loại phương pháp tu luyện này xác thực nhanh, nhưng tệ đoan quá lớn, chỉ có thể ngẫu nhiên hấp thu một lần.

Chương 247

Sau khi hấp thu xong tín ngưỡng chi lực, Lâm Trường Sinh nhìn những sinh linh này rơi vào trầm tư.

A Mộc Thác cùng Kha Mỗ đã tử vong, Thần Quốc của bọn họ sẽ không ngừng sụp đổ, hóa thành một vùng đất cằn cỗi.

Những sinh linh này lưu lại bên trên, cuối cùng sẽ bởi vì Hỗn Độn chi khí áp bách mà toàn bộ tử vong.

Căn nguyên của đại đa số những sinh linh này vẫn là phi thường không tồi.

Có một số thậm chí là sinh linh đản sinh trong Hỗn Độn.

Nếu có thể tiến vào Trường Sinh Thiên, sẽ cực đại tăng cường thực lực Trường Sinh Thiên.

Bất quá cơ số những sinh linh này quá lớn, Hồng Hoang còn chưa hoàn toàn khai tịch Thiên Địa Nhân tam đạo, toàn bộ dũng mãnh lao vào, e là sẽ mang đến gánh nặng cho Hồng Hoang.

Xem ra chỉ có tạm thời dùng phương pháp này thôi.

Hồng Hoang.

Đạo Tổ Hồng Quân cùng các Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã trở về đạo trường của mình.

Nguy cơ đã được giải trừ, bọn họ tiếp tục lưu lại cũng không có ý nghĩa gì.

Huống hồ, từ đầu đến cuối bọn họ đều không có tác dụng gì.

Bất quá, sau khi kiến thức được nguy cơ trước đó, tâm thái của Đạo Tổ cùng các Thiên Đạo Thánh Nhân đều đã phát sinh thay đổi.

Bố cục mưu tính của bọn họ trước thực lực tuyệt đối, chẳng qua chỉ là một trò cười mà thôi.

Hai kẻ kia hiển nhiên còn chưa phải là cường giả mạnh nhất của Vĩnh Hằng Thần Quốc, vậy mà đã áp bách bọn họ đến mức không có chút sức hoàn thủ nào.

Thật khó có thể tưởng tượng kẻ địch mà Hồng Hoang phải đối mặt sau này rốt cuộc sẽ khủng bố đến mức nào.

Xem ra việc thân hòa Thiên Đạo là thế tại tất hành.

Kinh qua trận chiến này, Hồng Quân trực tiếp bắt đầu bế quan.

Trong lòng y không còn bất kỳ do dự nào nữa.

Nhân Đạo khai tịch đã nhanh đến rồi.

Y bắt buộc phải chuẩn bị thật tốt.

Thái Thanh Lão Tử nhìn về hướng Trường Sinh Thiên, mặt lộ vẻ kiên định.

Đợi Đạo Tôn xử lý xong sự tình, lão nhất định phải tới cửa cầu giáo.

Trường Sinh Thiên.

Phục Hy và Nữ Oa cùng mọi người cũng đã trở về tông môn.

Tông chủ vẫn đang xử lý chuyện của những tín đồ kia.

Bọn họ ở lại đó cũng không có tác dụng gì, vẫn là nên trở về Trường Sinh Thiên an ủi cảm xúc của mọi người trước.

Khi nghe tin Đạo Tôn sắp trở về, tất cả mọi người đều bộc phát ra sự hưng phấn và mong chờ.

Đạo Tôn đối với Trường Sinh Thiên, cũng giống như ý nghĩa của Vô Cực Chân Thần đối với Vĩnh Hằng Thần Quốc vậy.

Điều khác biệt là, Đạo Tôn cũng không cần dùng tín ngưỡng chi lực để trói buộc bọn họ.

Ngay tại lúc Trường Sinh Thiên mong chờ Đạo Tôn trở về, Lâm Trường Sinh lúc này đang xử lý sự tình của những sinh linh này.

Thần Quốc sụp đổ, cuối cùng sẽ bị Hỗn Độn chi khí lấp đầy.

Đến lúc đó những sinh linh không có tu vi này đều sẽ tử vong.

Đây chính là một sự lãng phí cực lớn.

Dù sao căn nguyên của rất nhiều sinh linh vẫn là rất không tệ.

Nhưng Hồng Hoang chưa hoàn toàn khai tịch Thiên Địa Nhân tam đạo.

Hồng Hoang bản nguyên còn chưa tiến hóa, cho nên những sinh linh này tạm thời không thể tiến vào Hồng Hoang.

Nếu không sẽ tạo thành gánh nặng rất lớn cho Hồng Hoang.

Lâm Trường Sinh cuối cùng vẫn nghĩ ra một biện pháp.

Tạm thời trước tiên đem hai cái Thần Quốc hợp lại cùng một chỗ.

Sau đó đem bọn chúng cùng Hồng Hoang biên duyên tương dung.

Đợi đến khi Hồng Hoang bản nguyên tăng lên, liền có thể đem những Thần Quốc này thôn phệ, hóa thành một bộ phận chỉnh thể.

Đương nhiên, chỉ như vậy thôi vẫn chưa đủ.

Lâm Trường Sinh còn cần mượn nhờ sức mạnh của Đại Địa Thai Mô, để chuyển hóa Hỗn Độn chi khí.

Như vậy những sinh linh này mới có Tiên Thiên linh khí để tiến hành tu luyện.

Nghĩ tới là làm.

Hai cái Thần Quốc đều là do Hỗn Độn dược liệu luyện chế mà

thành.

Dung hợp lại cùng nhau cũng không tốn sức.

Tiếp theo Lâm Trường Sinh lại đem Thần Quốc đã hợp nhất liên kết cùng Hồng Hoang.

Cuối cùng dùng pháp lực dẫn động Đại Địa Thai Mô, ngưng tụ lại một cái Đại Địa Thai Mô bản đơn giản hóa.

Hiệu quả chuyển hóa Hỗn Độn chi khí tự nhiên là không bằng Đại Địa Thai Mô chân chính.

Nhưng chí ít đã bảo đảm sự an toàn cho những sinh linh này.

Tuy rằng Tiên Thiên linh khí mỏng manh, cũng là miễn cưỡng có thể tu luyện.

Làm xong hết thảy, Lâm Trường Sinh quét mắt nhìn một chút.

Một số Hỗn Độn sinh linh có căn nguyên mạnh đã bắt đầu tu luyện.

Rất tốt.

Đợi bọn họ tăng lên tới cảnh giới nhất định, liền có thể chọn lựa nhân tuyển thích hợp tiến vào Trường Sinh Tiên Tông tiếp tục tu luyện. "Theo ta tiến vào Hồng Hoang đi." Lâm Trường Sinh nói với bốn người.

Sau đó bốn người đi theo Lâm Trường Sinh tiến vào trong Hồng Hoang.

Thiên Đạo Thần Luân hiển hóa, muốn ngăn cản bốn người tiến vào.

Lâm Trường Sinh bản thân là sinh linh Hồng Hoang, Thiên Đạo tuy rằng kháng cự, nhưng cũng không có trực tiếp ngăn cản.

Nhưng bốn người này đều là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Một khi tiến vào Hồng Hoang, gánh nặng tạo thành cũng không nhỏ. "Bốn người này cũng sẽ không thường trú ở Hồng Hoang." Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói với Thiên Đạo Thần Luân.

Hiện nay lấy thực lực của Lâm Trường Sinh, đã có thể so sánh với Đại Đạo Cảnh.

Căn bản không cần cố kỵ Thiên Đạo.

Thiên Đạo Thần Luân chuyển động một lát, cuối cùng vẫn tiêu tán.

Lâm Trường Sinh lúc này mới mang theo bốn người thuận lợi tiến vào trong Trường Sinh Thiên. "Bái kiến Đạo Tôn." Tại Trường Sinh Tiên Tông, toàn bộ sinh linh của Trường Sinh Thiên đều cung kính hành lễ. "Ân." "Nguy cơ lần này các ngươi đều đã cảm nhận được." "Chỉ có tự thân tu vi cường đại, mới không sợ hãi bất cứ kẻ địch nào." Lâm Trường Sinh gật đầu. "Chúng đệ tử nhất định nỗ lực tu hành." Tất cả sinh linh đều lãng thanh hô lớn. "Rất tốt." "Trong một vạn năm thời gian tiếp theo, bốn người này sẽ lần lượt giảng đạo." "Đồng thời truyền xuống công pháp thần thông." "Có thể tiếp thu được bao nhiêu, liền xem tạo hóa của các ngươi." Nói xong, Lâm Trường Sinh liền biến mất trong tầm mắt mọi người.

Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực cường giả nhìn nhau một cái, một người trong đó dẫn đầu bắt đầu giảng đạo.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cường giả giảng đạo, miệng phun kim liên, uẩn hàm Đại Đạo áo nghĩa.

Từng trận đại đạo chi âm khiến chúng sinh Hồng Hoang rất nhanh liền lâm vào đốn ngộ.

Bốn người này đều có hệ thống tu luyện hoàn chỉnh.

Cho nên bọn họ giảng đạo phi thường có tính hệ thống, thu hoạch của chúng sinh Hồng Hoang cũng cực lớn.

Ngay cả Phục Hy và Ngộ Đạo cùng các Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác cũng lâm vào đốn ngộ.

Lâm Trường Sinh trở lại Doanh Châu Tiên Đảo, trước tiên thôi diễn một chút tình cảnh trước mắt của Hồng Hoang.

Phong Thần lượng kiếp đã tiếp cận vĩ thanh.

Nhân đạo khí vận đã một lần nữa ngưng tụ, lại có vài năm thời gian nữa, sẽ hưng thịnh đến cực điểm.

Đến lúc đó chính là lúc Nữ Oa khai tịch Nhân Đạo.

Đệ tử Tiệt Giáo lần này lên bảng vẫn là nhiều nhất.

Cho dù Thông Thiên là Phó tông chủ của Trường Sinh Tiên Tông, điểm này vẫn không thay đổi.

Tiệt Giáo hữu giáo vô loại, sát lục chi khí nghiêm trọng, ứng kiếp thực là chuyện bình thường.

Bất quá một số đệ tử căn nguyên không tệ, như Tam Tiêu, Triệu Công Minh..., đều được Khí Vận Kim Liên hấp thu, hóa thành bản nguyên tu luyện tại Trường Sinh Thiên.

Kết quả vẫn là không tệ. "Không ngờ Hồng Vân đã một lần nữa hóa hình." Lâm Trường Sinh phát hiện đám mây đỏ ở chân trời đã biến mất.

Chương 248

Thôi toán một chút, mới phát hiện hắn đã tiến vào Trường Sinh Tiên Tông, trở thành đệ tử đời thứ ba.

Hơn nữa căn nguyên không tệ, đã tu luyện đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Rất tốt.

Hết thảy đều đang tiến hành theo kế hoạch của mình.

Lâm Trường Sinh hài lòng thu hồi ánh mắt, sau đó bắt đầu củng cố cảnh giới của bản thân.

Tuy rằng những tín ngưỡng chi lực kia đã luyện hóa, nhưng cảnh giới vẫn có chút không yên.

Cứ như vậy, nhoáng một cái mấy năm thời gian đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh cũng từ trong bế quan tỉnh lại.

Toàn thân pháp lực đã phi thường tinh thuần.

Cảnh giới vừa mới tăng lên cũng đã củng cố.

Đúng lúc này, Nữ Oa và Thông Thiên cũng tìm đến Lâm Trường Sinh. "Tông Chủ." Nữ Oa có chút kích động nói. "Xem ra Phong Thần lượng kiếp sắp kết thúc." Lâm Trường Sinh nhìn thấy ánh mắt của nàng, không khỏi cười thầm trong lòng.

Nữ Oa là muốn thoát ly Thiên Đạo đã rất lâu rồi.

Mắt thấy thời cơ sắp đến, cũng là trầm không được khí.

Bao quát cả Thông Thiên cũng vậy. "Đúng vậy." "Đã đến vĩ thanh." "Không biết lần này khai tịch Nhân Đạo có gặp phải Thiên Đạo quấy nhiễu hay không?" Nữ Oa hỏi.

Lần trước khai tích Địa Đạo, nếu không phải Tông Chủ dùng hết thủ đoạn, e rằng Địa Đạo đã bị Thiên Đạo áp chế, không cách nào hoàn toàn thành hình.

Cho nên lần này, Nữ Oa vẫn có chút lo lắng.

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh vừa xuất quan, Nữ Oa liền tìm đến hắn.

Thời cơ khai tịch Nhân Đạo đã nhanh đến.

Nàng có chút lo lắng Thiên Đạo vẫn sẽ trở ngại. "Yên tâm đi." "Lần này Thiên Đạo muốn can dự cũng không có cơ hội." "Nhân Đạo tất thành." Lâm Trường Sinh cười nói.

Thiên Đạo nếu là trở ngại, Địa Đạo tất nhiên sẽ xuất hiện kiềm chế.

Hơn nữa, Hồng Quân hiện tại hẳn là đã chuẩn bị xong rồi.

Tại lúc Nhân Đạo khai tịch, chính là thời cơ quyền hành Thiên Đạo bị phân hóa nghiêm trọng nhất.

Đến lúc đó dưới sự thân hòa Thiên Đạo, Thiên Đạo cũng không lo được chuyện khác. "Vậy là tốt rồi." Có Tông Chủ mở miệng, Nữ Oa cũng triệt để yên tâm. "Tông Chủ, bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia là thần thánh phương nào?" Thông Thiên lúc này mở miệng hỏi. "Bọn họ a, nãi là cường giả đến từ bốn cái thế giới Hỗn Độn khác." Lâm Trường Sinh đơn giản giảng thuật lại về bốn thế giới Hỗn Độn kia một lần.

Hai người này đều là Phó tông chủ của Trường Sinh Tiên Tông, đạo tâm cực kỳ kiên định.

Loại chuyện này sẽ không làm dao động căn cơ của bọn họ.

Cho nên cũng không cần thiết phải giấu giếm. "Không ngờ nguyên

nhân Đại Đạo ẩn lui lại là như vậy." "Bốn thế giới Hỗn Độn này quả thật là cường đại a." Thông Thiên cười lạnh một tiếng.

Vì để cho lượng kiếp của thế giới Hỗn Độn bọn họ trì hoãn, vậy mà trực tiếp phong ấn Đại Đạo của Thái Cực Hỗn Độn.

Quả thật là bá đạo. "Không sai." "Nhưng bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, Hồng Hoang lại đản sinh ra nhân vật kinh tài tuyệt diễm như Đạo Tôn." Nữ Oa cũng nói theo. "Đại Đạo chí công." "Mỗi sinh linh đều có cơ hội tu luyện cảm ngộ Đại Đạo." "Hỗn Độn thông đạo cuối cùng sẽ bị ta nắm giữ." "Đến lúc đó, Thái Cực Hỗn Độn sẽ một lần nữa hàng hạ Đại Đạo." "Nhưng cũng sẽ gặp phải nguy cơ lớn hơn." Lâm Trường Sinh nói.

Nữ Oa và Thông Thiên nghe vậy đều gật đầu.

Bất quá bọn họ không có chút nào lo lắng.

Có Đạo Tôn tại, hết thảy nguy cơ đều sẽ bị hóa giải.

Nếu không có nắm chắc, Đạo Tôn sẽ không đi làm. "Ân?" "Lượng kiếp kết thúc rồi." Lâm Trường Sinh bỗng nhiên ánh mắt khẽ động, nhìn về phía Hồng Hoang.

Nguyên bản sát khí lượng kiếp tiêu thất không còn.

Thiên địa thanh minh.

Thiên Đạo pháp tắc cảm ngộ lại lần nữa trở nên rõ ràng.

Mà chiến đấu giữa Nhân tộc cũng rốt cục kết thúc.

Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Đế Tân Thương triều đã hoạch thắng.

Nhân tộc do Xiển Giáo nâng đỡ cũng đại bại.

Tam giáo đệ tử, bao quát Nhân tộc nhao nhao lên bảng.

Thiên Đình chính thần chi vị bổ tề.

Trong Địa Đạo cũng thu hoạch không ít sinh linh có căn nguyên không tệ.

Trường Sinh Thiên cũng có sở thu hoạch.

Có thể nói kết quả này cũng coi như là cả nhà cùng vui.

Nhưng chỉ có một người, cực kỳ khổ muộn.

Đó chính là Thái Thanh Lão Tử.

Bởi vì cuộc chiến tranh này thất bại, đại biểu cho Nhân Giáo sẽ vĩnh viễn không cách nào hưng thịnh.

Không chỉ có thế.

Trụ Vương Đế Tân đã chiêu cáo Hồng Hoang Nhân tộc. "Cô, Đế Tân, lấy danh nghĩa Nhân Hoàng, phế trừ Nhân Giáo." "Ngô sẽ thoái vị Nhân Hoàng, tiến vào Thủ Dương Sơn tu luyện." "Thương triều tuyển chọn Nhân Hoàng khác, dẫn dắt Nhân tộc ta tiếp tục tiến lên." Đế Tân tuy rằng kịp thời thay đổi tâm tính bản thân, nhưng cũng tự biết đã không thích hợp tiếp tục thống lĩnh Nhân tộc.

Cho nên cũng quả đoán dỡ xuống chức vị Nhân Hoàng.

Mà Nhân Giáo lần này cũng bị triệt để phế trừ.

Khí vận tương liên phía dưới, Nhân Giáo giáo chủ Thái Thanh Lão Tử lập tức cảm giác toàn thân phảng phất như bị rút sạch.

Nguyên bản chỉ có cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân nhất trọng, lập tức trở nên lung lay sắp đổ.

Bất cứ lúc nào cũng muốn đánh mất bản nguyên, mất đi Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị. "Thời dã mệnh dã." Thái Thanh Lão Tử vẻ mặt khổ sở nhìn về hướng Nhân tộc.

Kết quả này cuối cùng vẫn phát sinh.

Lão vậy mà không có bất kỳ phẫn nộ nào.

Trong lòng chỉ có chua xót.

Sớm biết Nhân tộc khí vận hưng thịnh như thế, năm đó sau khi lập Nhân Giáo, thì không nên chẳng quan tâm.

Lấy vô vi chi đạo lập túc tại Nhân tộc - một chủng tộc khí vận như này, bản thân cái này đã là một sai lầm.

Nhưng mà sự tình đã phát sinh, lão đã vô lực hồi thiên.

Côn Luân Sơn, Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy vẻ mặt lo âu nhìn về hướng Thủ Dương Sơn.

Tuy rằng lần này Xiển Giáo cũng tổn thất không nhỏ.

Nhưng đã trở thành Huyền Môn chính thống.

Đối với Nguyên Thủy mà nói, cũng không có ảnh hưởng lớn bao nhiêu.

Ngược lại là Đạo huynh Thái Thanh, lần này e là nguyên khí đại thương rồi.

Đáng tiếc, hắn cho dù muốn giúp đỡ, cũng là có lòng không đủ lực.

Lần lượng kiếp này thu hoạch lớn nhất, e là Trường Sinh Thiên đi.

Nhân tộc khí vận đã ngưng tụ đến đỉnh điểm.

Nữ Oa, ngươi nguyên thần ký thác Thiên Đạo, lại muốn như thế nào đi khai tịch Nhân Đạo đây?

Ngay tại lúc Nguyên Thủy trầm tư, Nữ Oa cũng bay ra khỏi Trường Sinh Thiên. "Ngô, Nữ Oa, chiêu cáo Hồng Hoang." "Nhân tộc nãi Hồng Hoang đệ nhất đại tộc, bỉnh thừa Hồng Hoang khí vận." "Kim lấy Nhân tộc khí vận, khai tịch Nhân Đạo." Thánh nhân chi âm

của Nữ Oa truyền khắp cả Hồng Hoang.

Giờ khắc này, tất cả Nhân tộc đều thần sắc kích động nhìn về hư không.

Rốt cục muốn khai tịch Nhân Đạo rồi.

Thủ Dương Sơn, Nhân tộc đạo trường.

Chương 249

Lâm Thiên giờ phút này mở hai mắt ra.

Tại phía sau hắn, Tam Hoàng Ngũ Đế đồng dạng vẻ mặt kích động.

Ngày này rốt cục đã đến.

Nhân tộc sắp trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang. "Ngô, Lâm Thiên, dùng Không Động Ấn trấn Nhân tộc khí vận, trợ Nữ Oa Thánh Nhân khai tịch Nhân Đạo." Thanh âm của Lâm Thiên truyền khắp cả Nhân tộc.

Nhân tộc chí bảo Không Động Ấn bay ra.

Vô lượng Nhân tộc khí vận điên cuồng hối tụ tiến vào trong Không Động Ấn.

Khí vận kim long hiển hóa, tứ ý ngao du trong hư không.

Nữ Oa thấy thế, không hề do dự.

Nhân Đạo pháp tắc, Tạo Hóa pháp tắc tề xuất.

Lấy khí vận kim long làm môi giới.

Lập tức một cái Nhân Đạo Thần Luân hư ảnh khổng lồ xuất hiện tại trong hư không.

Nhân Đạo Thần Luân dưới sự quán chú của khí vận, không ngừng ngưng thực.

Che khuất bầu trời, uy áp trở nên càng ngày càng khủng bố.

Đúng lúc này, Thiên Đạo Thần Luân hiện.

Trước đó Địa Đạo Thần Luân đã phân hóa quyền hành của nó quá

nhiều.

Thiên Đạo lại há có thể dung thứ Nhân Đạo xuất hiện.

Chẳng qua Thiên Đạo Thần Luân vừa mới xuất hiện, Địa Đạo Thần Luân cũng theo đó hiển hóa.

Tam đạo thần luân hiện ra thế tam tộc đỉnh lập.

Một khi Thiên Đạo Thần Luân có bất kỳ động tác nào, Địa Đạo Thần Luân sẽ ngay lập tức ngăn cản.

Thiên Đạo Thần Luân chậm rãi chuyển động, nó hiển nhiên cũng đang cân nhắc được mất khi ra tay.

Cuối cùng Thiên Đạo Thần Luân không có ngăn cản Nhân Đạo Thần Luân khai tịch.

Nhưng là chỉ cần áp chế Nữ Oa, Nhân Đạo cho dù khai tịch, cũng phải nằm dưới Thiên Đạo.

Giờ khắc này, nguyên thần Nữ Oa ký thác tại Thiên Đạo hư không chịu phải Thiên Đạo ý chí áp bách.

Một khi Nữ Oa dám làm trái Thiên Đạo ý chí, nó liền có thể thông qua đạo nguyên thần này khống chế Nữ Oa.

Nữ Oa trong lòng cười lạnh một tiếng.

Chờ ngày này rất lâu rồi. "Ngô, Nữ Oa, từ hôm nay trở đi thoát ly Thiên Đạo, buông tha Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị." Thiên Đạo Thần Luân hiển nhiên không nghĩ tới, Nữ Oa lại còn dám làm trái ý chí của nó.

Đang muốn khống chế đạo nguyên thần này thì đột nhiên phát hiện không đúng.

Nguyên thần thuộc về Nữ Oa vậy mà biến mất.

Thay vào đó chỉ là một khối nhỏ Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Ngay cả Thiên Đạo trong khoảnh khắc này cũng mộng bức.

Năm đó Nữ Oa ký thác xác thực là một đạo nguyên thần a, làm sao lại biến thành một khối nhỏ Tức Nhưỡng rồi?

Còn chưa chờ Thiên Đạo chấn nộ, Thông Thiên cũng đứng ra. "Ngô, Thông Thiên, từ hôm nay trở đi thoát ly Thiên Đạo, buông tha Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị." Liên tục hai tôn Thiên Đạo Thánh Nhân thoát ly Thiên Đạo, thoát ly chưởng khống.

Lập tức để Thiên Đạo bắt đầu trở nên phẫn nộ.

Phía trên Thiên Đạo Thần Luân, Thần Phạt Chi Nhãn hiển hóa.

Nó muốn tồi hủy Nhân Đạo Thần Luân, diệt sát Nữ Oa và Thông Thiên.

Địa Đạo Thần Luân cảm nhận được Thiên Đạo Thần Luân bạo động, cũng bắt đầu ngưng tụ sức mạnh, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Đúng lúc này, vẫn luôn bế quan Hồng Quân mở hai mắt ra. "Thời cơ đến rồi." Tam Thập Tam Thiên ngoại, Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân từ trong trạng thái tu luyện tỉnh lại.

Y nhìn Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo thần luân, ánh mắt sáng ngời.

Dĩ thân hợp đạo ngày này rốt cục đã đến. "Thời cơ đã đến." "Vậy thì bắt đầu đi." Thoại âm rơi xuống, Hồng Quân biến mất trong Tử Tiêu Cung.

Khi xuất hiện lại đã là ở trên Thiên Đạo Thần Luân.

Nhìn thoáng qua Hồng Hoang, Hồng Quân kiên quyết tiến vào

trong Thần Phạt Chi Nhãn, biến mất không thấy gì nữa.

Triệt để biến mất khí tức.

Ý chí của Thiên Đạo trong khoảnh khắc này truyền ra dao động vui mừng.

Không hổ là người đại diện của mình.

Tại thời khắc mấu chốt nhất này còn có thể bổ toàn chính mình.

Như vậy, nắm chắc trấn áp Nhân Đạo lại càng lớn hơn.

Chỉ là còn chưa chờ Thiên Đạo vui vẻ bao lâu, nó liền cảm nhận được trong Thiên Đạo ý chí đang có một cỗ ý chí muốn cướp đoạt quyền hành Thiên Đạo.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Hồng Quân cái người đại diện này không phải bổ toàn chính mình sao?

Y vẫn luôn minh bạch sứ mệnh của mình.

Hiện tại sao lại đang cướp đoạt quyền hành của mình?

Giờ khắc này, Thiên Đạo đều cảm giác chính mình phảng phất bị Hồng Hoang vứt bỏ.

Trước tiên là Địa Đạo khai tịch, hoàn toàn không có sinh linh vì nó lên tiếng.

Toàn dựa vào Thiên Đạo chính mình gánh lấy tất cả.

Vì thế Thiên Đạo Thần Luân còn bị tước đi một góc, mãi đến hiện tại còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Miễn cưỡng tiếp nhận Địa Đạo khai tịch, hiện tại Nhân Đạo lại muốn khai tịch đi ra.

Nữ Oa, Thông Thiên lần lượt thoát ly Thiên Đạo.

Đây chính là phản bội.

Vốn cho rằng Hồng Quân có thể tại thời khắc mấu chốt giúp mình một tay.

Không nghĩ tới y cũng làm phản.

Chẳng lẽ quyền hành Thiên Đạo của ta bị phân hóa đối với bọn họ có chỗ tốt sao?

Thiên Đạo phẫn nộ vô cùng.

Nhưng lại không dám tiếp tục trấn áp Nhân Đạo.

Nếu không dưới sự lưỡng bại câu thương, Thiên Đạo ý chí thật sự có khả năng bị Hồng Quân thay thế.

Không cam lòng nhìn thoáng qua Nhân Đạo Thần Luân, Thiên Đạo đành phải chậm rãi thối lui.

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh đem một màn này thu vào đáy mắt.

Thiên Đạo quả nhiên có tình cảm, hết thảy đều lấy xu lợi tị hại làm chủ.

Đều nói Đại Đạo chí công, Thiên Đạo vô tình, quả thực là một chút cũng không sai.

Chỉ có Hồng Quân thành công dĩ thân hợp đạo, Hồng Hoang mới có thể tiếp tục tiến lên. "Hồng Quân, lần này thành hay bại liền xem chính ngươi." Lâm Trường Sinh thu hồi ánh mắt, lại nhìn về phía Nhân Đạo Thần Luân.

Nhân Đạo Thần Luân hấp thu khí vận kim long, đã bắt đầu dần dần ngưng thực.

Khí thế cũng đang nhanh chóng tăng lên. "Ta lấy danh nghĩa sơ đại

Nhân Hoàng, suất lĩnh Nhân tộc nhập Nhân Đạo." Lâm Thiên nhìn Nhân Đạo Thần Luân, thanh âm truyền khắp cả Nhân tộc. "Nhân tộc ta nguyện nhập Nhân Đạo." Tất cả Nhân tộc giờ phút này phát ra tiếng gào thét từ nội tâm.

Khí vận chi lực trở nên càng thêm ngưng tụ.

Nhân Đạo Thần Luân dưới sự quán chú của khí vận, thao thiên thần luân đã có hơn phân nửa bắt đầu ngưng thực.

Tự thân khí thế cũng đã tăng lên tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa khí thế này đang phi tốc tăng lên.

Rất nhanh, Nhân Đạo Thần Luân khí thế liền đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng chính là Nhân Đạo Cảnh.

Ẩn ẩn cùng Thiên Đạo, Địa Đạo có thế phân đình kháng lễ.

Chương 250

Quyền hành thuộc về Thiên Đạo lại lần nữa bắt đầu bị Nhân Đạo phân hóa.

Thiên Đạo hiện tại có thể nói là thù trong giặc ngoài.

Nhân Đạo phân hóa quyền hành, làm cho nó càng thêm bị động.

Cộng thêm thời cơ Hồng Quân hợp đạo, Thiên Đạo ý chí dần dần bắt đầu bị Hồng Quân thay thế.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều chăm chú nhìn một màn này.

Bọn họ biết chỉ có Thiên Địa Nhân tam đạo hoàn toàn khai tịch, Hồng Hoang bản nguyên mới có thể lại lần nữa tăng lên.

Đối với bọn hắn mà nói, đồng dạng là chỗ tốt không nhỏ.

Bất quá hiện tại chỉ là giai đoạn sơ bộ khai tịch.

Đợi đến khi Nhân Đạo hoàn toàn khai tịch, đến lúc đó giữa tam đạo sẽ tương hỗ dung hợp.

Khi đó Hồng Hoang bản nguyên sẽ tăng lên.

Không biết qua bao lâu, Nhân Đạo Thần Luân rốt cục hoàn toàn khai tịch đi ra.

Nhân Đạo Thần Luân và Địa Đạo Thần Luân tương hỗ dung hợp.

Vô lượng công đức bản nguyên bay vào trong Trường Sinh Thiên.

Đây là Lâm Trường Sinh đã sớm bố cục mưu tính.

Cũng là thù lao năm đó trợ lực Địa Đạo khai tịch.

Hải lượng công đức bản nguyên bị Khí Vận Kim Liên hấp thu.

Giờ khắc này, Khí Vận Kim Liên nguyên bản bị Lâm Trường Sinh

rút đi khí vận lại lần nữa bắt đầu điên cuồng nở rộ.

Rất nhanh liền siêu việt Tam Thập Lục Phẩm.

Nhưng vẫn không có dừng lại.

Tam Thập Thất Phẩm!

Tam Thập Bát Phẩm!

Tam Thập Cửu Phẩm!

Mãi cho đến Tứ Thập Phẩm mới dừng lại!

Trong nháy mắt này, tất cả đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đều cảm giác được khí vận gia thành nồng đậm đến cực điểm.

Tu luyện tốc độ và cảm ngộ năng lực chí ít so với trước kia tăng lên mấy ngàn lần.

Nguyên bản bọn họ đang nghe bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên giảng đạo.

Một cái đệ tử căn nguyên hơi kém, lĩnh ngộ năng lực thấp sắp tỉnh lại.

Nhưng bởi vì Khí Vận Kim Liên nở rộ, bọn họ lại lần nữa lâm vào đốn ngộ.

Không chỉ có thế, khí thế cảnh giới tăng lên thay nhau vang lên.

Không ngừng có đệ tử đang đột phá cảnh giới.

Ngay cả bốn cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên còn đang giảng đạo cũng kinh ngốc.

Thật khủng khiếp Tiên tông.

Thật khủng khiếp Đạo Tôn.

Vậy mà còn có thể ngưng tụ ra khí vận chi lực nồng đậm như thế.

Có những khí vận chi lực này gia trì, những đệ tử này đạo đồ vô lượng a.

Lấy nhãn giới của bọn họ nhìn lại, chí ít cũng có thể đản sinh ra mấy chục tôn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Loại chiến lực này mà nói, tại bốn cái thế giới Hỗn Độn khác cũng coi là thượng đẳng.

Nếu như lại có thể đản sinh một cái Đại Đạo Cảnh cường giả.

Vậy thì Thái Cực Hỗn Độn hoàn toàn không sợ hãi các Hỗn Độn khác.

Lâm Trường Sinh đem một màn này thu vào trong mắt, mỉm cười gật đầu.

Địa Đạo, Nhân Đạo đều là chịu sự giúp đỡ của hắn mới có thể khai tịch đi ra.

Cho nên giờ khắc này phản hồi phía dưới, Khí Vận Kim Liên cũng là thỏa thích nở rộ.

Nhưng là xa xa không chỉ như thế a.

Làm tông chủ của Trường Sinh Tiên Tông, Lâm Trường Sinh đồng dạng nhận được chỗ tốt.

Khí vận chi lực bên trong Khí Vận Kim Liên giống như dòng lũ màu vàng trực tiếp quán chú tiến vào thể nội Lâm Trường Sinh.

Khí vận vẫn luôn là thứ huyền chi lại huyền.

Giống như công đức.

Cũng là tồn tại vạn kim dầu.

Hải lượng khí vận chi lực quán chú, tu vi nguyên bản vừa mới ổn cố của Lâm Trường Sinh vậy mà lại lần nữa bắt đầu tăng lên.

Rất nhanh liền đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam trọng, đi tới tứ trọng.

Đi tới tứ trọng về sau, tu vi của hắn đã đang vững bước tăng lên.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng!

Mãi cho đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục trọng mới dừng lại.

Đây cũng không phải là tín ngưỡng chi lực trước đó, còn cần Lâm Trường Sinh một lần nữa ổn cố luyện hóa.

Đây là pháp lực phi thường thuần túy.

Cảm thụ được cảnh giới cường đại vô cùng của bản thân, Lâm Trường Sinh cũng không nhịn được mỉm cười gật đầu.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mỗi một trọng cảnh giới tăng lên đều là rãnh trời.

Không nghĩ tới chính mình trong thời gian ngắn như vậy liền tăng lên tới cảnh giới lục trọng.

Không nói hậu vô lai giả, nhưng tuyệt đối là tiền cổ vô nhân.

Trước mắt bốn cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên này, đã kẹt tại tam trọng cảnh giới tiếp cận một cái nguyên hội thời gian.

Từ đó có thể biết, tại cảnh giới này muốn tăng lên một trọng khó khăn đến mức nào.

Nhưng mà đây chỉ là bắt đầu.

Khí Vận Kim Liên khí vận phản hồi chỉ là một cái mưu tính của Lâm Trường Sinh mà thôi.

Đừng quên, Trường Sinh Thiên năm đó thế nhưng là phân hóa một đạo bản nguyên ra ngoài.

Hiện nay quyền hành Thiên Đạo bị triệt để phân hóa.

Địa Đạo và Nhân Đạo tương dung, chính là thời điểm cường thịnh.

Cho nên cũng là thời điểm phản hồi đạo sức mạnh thế giới này.

Hồng Hoang.

Nhân Đạo giờ phút này đã thành công khai tịch đi ra.

Làm người khai tịch Nhân Đạo, cảnh giới của Nữ Oa cũng bắt đầu phi tốc tăng lên.

Nhân Đạo Thánh Nhân tam trọng!

Nhân Đạo Thánh Nhân tứ trọng!

Nhân Đạo Thánh Nhân ngũ trọng!

Nhân Đạo Thánh Nhân lục trọng!

Mãi cho đến Nhân Đạo Thánh Nhân thất trọng mới dừng lại.

Trực tiếp tăng lên năm trọng cảnh giới.

Một cỗ khí thế cường đại quét ngang cả Hồng Hoang.

Đây chính là khí thế của người khai tịch Nhân Đạo.

Nguyên bản tu vi của Nữ Oa cũng không tính là xuất sắc.

Nhưng là hiện tại, trừ Đạo Tôn Lâm Trường Sinh, liền lấy tu vi của nàng cao nhất.

Hơn nữa khác với Thiên Đạo Thánh Nhân cần ký thác nguyên thần, người khai tịch Nhân Đạo hoàn toàn không có bất kỳ hạn chế nào.

Thậm chí Nữ Oa chỉ cần nguyện ý, có thể đem tự thân tu vi chuyển hóa thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên năng lực cảm ngộ Đại Đạo của nàng cũng phải theo kịp mới được.

Nữ Oa thầm vui mừng.

Tông Chủ không có lừa gạt mình.

Đợi đến khi hết thảy Nhân Đạo đều ổn định lại, liền đem pháp lực chuyển hóa thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhân Đạo thành công khai tịch, dung hợp cùng Địa Đạo.

Hậu Thổ đồng dạng cũng đạt được chỗ tốt cực lớn.

Chương 251

Tu vi của nàng cũng là bắt đầu nhanh chóng tăng lên.

Mãi cho đến Địa Đạo Thánh Nhân thất trọng mới dừng lại.

Vu tộc thuộc về Địa Đạo và một đám cường giả, lập tức tinh thần vô cùng phấn chấn.

Thực lực của Thiên Đạo Thánh Nhân đã bị bọn họ hoàn toàn áp chế.

Quả nhiên năm đó gia nhập Địa Đạo là một lựa chọn chính xác.

Giờ khắc này, Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề toàn bộ đều vẻ mặt chua xót.

Thực lực của Nữ Oa và Hậu Thổ đã là bọn họ nhìn mà không với tới được.

Hiện tại ngay cả Đạo Tổ cũng bắt đầu dĩ thân hợp đạo, không biết có thể thành công hay không.

Chẳng lẽ Thiên Đạo Thánh Nhân muốn cứ thế xuống dốc sao?

Ngay tại lúc bọn người Thái Thanh vẻ mặt sầu dung, Trường Sinh Thiên giờ phút này cũng bắt đầu phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Năm đó Địa Đạo khai tịch, vì để chống lại Thiên Đạo, Trường Sinh Thiên cũng phân ra một đạo Đại Đạo bản nguyên.

Hiện tại Địa Đạo đã không yếu hơn Thiên Đạo.

Cũng là thời khắc cường thịnh nhất.

Cũng là bắt đầu phản hồi đạo bản nguyên này.

Vô cùng vô tận công đức dũng mãnh lao vào trong Trường Sinh Thiên, bị Hỗn Độn Chí Bảo Mộng Cảnh Tú Mạt hấp thu.

Sau đó toàn bộ Trường Sinh Thiên đều biến thành kim quang lấp lóe.

Sức mạnh thế giới bị mất đi trước đó lại lần nữa bổ sung trở về, đồng thời tiến thêm một bước.

Nguyên bản ba ngàn pháp tắc thuộc về Trường Sinh Thiên còn chưa viên mãn, trong khoảnh khắc này, toàn bộ viên mãn.

Hơn nữa trực tiếp liên thông Đại Đạo.

Chỉ cần sinh linh có căn nguyên đầy đủ, đồng dạng có thể bắt đầu tu luyện Đại Đạo.

Trường Sinh Thiên hiện tại danh phó kỳ thực trở thành thánh địa tu luyện của Hồng Hoang.

Đương nhiên, Trường Sinh Thiên tuy rằng có thể tu luyện Đại Đạo, vẫn là không có viên mãn.

Cho nên tu luyện vẫn là tương đối chậm.

Dù là như thế, cũng đủ để cho toàn bộ Hồng Hoang sôi trào.

Cái này tương đương với lại mở ra cho bọn họ một con đường tu luyện mới.

Trảm Tam Thi chi pháp cuối cùng là thành tựu Thánh Nhân chi vị.

Nhưng mà không có Hồng Mông Tử Khí, bọn họ căn bản không cách nào thành Thánh.

Con đường tu luyện đã đoạn tuyệt.

Hiện tại có Trường Sinh Thiên, lại có hi vọng.

Cho dù lộ đồ có gian nan, chỉ cần có hi vọng, sẽ có động lực.

Mà làm thế giới chi chủ, Lâm Trường Sinh giờ phút này cũng cảm nhận được sức mạnh thế giới nồng đậm. 【 Đệ bát thiên phú: Thế Giới Chi Chủ 】 trải qua cường hóa về sau, vô luận là có ở Hồng Hoang hay không, Lâm Trường Sinh đều có thể rút ra sức mạnh thế giới để tăng chiến lực cho mình.

Lấy sức mạnh thế giới của Trường Sinh Thiên trước mắt, có thể cho Lâm Trường Sinh tăng thêm hai trọng chiến lực.

Cũng chính là nói dưới sự gia trì, tu vi của hắn có thể đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bát trọng.

Loại cảnh giới này, trực diện Vô Cực Chân Thần Lâm Trường Sinh đều không sợ hãi chút nào.

Chí ít cũng có chín thành nắm chắc chém giết hắn.

Nếu để cho Vô Cực Chân Thần biết, khả năng phải dọa xuất ra một thân mồ hôi lạnh.

Chí ít cũng phải cầu xin Lâm Trường Sinh làm người một chút.

Cái này mới rời khỏi Vĩnh Hằng Thần Quốc bao lâu?

Trăm năm thời gian có hay không?

Trong thời gian ngắn như vậy liền từ một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng, tăng lên tới lục trọng!

Đồng thời còn có thể có sức mạnh thế giới và khí vận chi lực gia trì.

Chém giết hắn - một cái Chân Thần tu luyện vô số nguyên hội đã là không tốn sức chút nào.

Cái này thật không có ai quản sao?

Đương nhiên, hiện tại Vô Cực Chân Thần còn không biết hết thảy những thứ này.

Hắn tưởng rằng hết thảy đều trong lòng bàn tay.

Giờ phút này Trường Sinh Thiên và Trường Sinh Tiên Tông đạt được phản hồi về sau, tầm mắt của Lâm Trường Sinh cũng đặt tại trên Địa Đạo Thần Luân và Nhân Đạo Thần Luân.

Thiên Địa Nhân tam đạo tề xuất, cũng không phải là tương hỗ chế ước, mà là cộng đồng trị lý Hồng Hoang.

Cho nên bắt buộc tam đạo phải dung hợp.

Như vậy Hồng Hoang bản nguyên mới có thể lại lần nữa tăng lên.

Hiện tại Địa Đạo và Nhân Đạo tương dung, thực lực đại trướng.

Cũng là hướng về phía Thiên Đạo Thần Luân dung hợp mà đi.

Mặc dù Thiên Đạo Thần Luân đang bộc phát ra sức mạnh kháng cự, nhưng không cách nào ngăn cản Địa Đạo và Nhân Đạo liên thủ.

Bắt đầu quá trình dung hợp chậm chạp.

Mà quá trình này đối với Thiên Đạo mà nói lại là trí mạng.

Thiên Đạo Thần Luân dung hợp, quyền hành bị phân hóa.

Lúc này chính là thời khắc Thiên Đạo ý chí bạc nhược nhất.

Thiên Thiên Thiên Đạo đại ngôn nhân Hồng Quân giờ phút này đang thân hòa Thiên Đạo, thôn phệ Thiên Đạo ý chí.

Đợi đến khi Thiên Đạo ý chí bị Hồng Quân hoàn toàn thôn phệ, Thiên Đạo sẽ cùng Địa Đạo, Nhân Đạo một dạng, không còn bất kỳ tình cảm nào nữa.

Tuy rằng còn chưa đạt tới cảnh giới Đại Đạo chí công kia, nhưng cũng sẽ không còn là loại Thiên Đạo biết tính kế chúng sinh Hồng Hoang như trước kia nữa.

Mà Hồng Quân cũng vì vậy có thể thu hoạch được chỗ tốt cực

lớn.

Đầu tiên chính là triệt để thoát khỏi Thiên Đạo trói buộc.

Trên tu luyện sẽ không còn chịu sự áp chế của Thiên Đạo.

Thứ hai chính là thôn phệ Thiên Đạo ý chí, cảnh giới tu vi của y đồng dạng cũng có thể đạt được sự tăng lên cực lớn.

Không chỉ có y, các Thiên Đạo Thánh Nhân đều sẽ bởi vì nguyên thần trở về, tu vi lại lần nữa tăng lên.

Đối với Thiên Đạo Thánh Nhân mà nói, đồng dạng cũng là một cơ hội tăng lên.

Đương nhiên hết thảy điều này tiền đề chính là Hồng Quân có thể thành công.

Thôn phệ Thiên Đạo ý chí, tam đạo tương hỗ dung hợp cũng không phải là sự tình một sớm một chiều.

Một cái chớp mắt, mấy trăm năm thời gian thoáng một cái đã qua.

Thiên Địa Nhân tam đạo thần luân đã tương hỗ dung hợp một phần ba.

Thiên Đạo ý chí cũng là càng ngày càng yếu.

Rốt cục tại một ngày này, Thiên Đạo ý chí tựa hồ tiêu thất không còn.

Tất cả chúng sinh Hồng Hoang tâm có sở cảm, nhìn về hư không.

Chỉ thấy một bóng người đột nhiên từ trong Thiên Đạo Thần Luân xuất hiện.

Là Đạo Tổ Hồng Quân!

Lúc này Đạo Tổ so với trước kia khí thế càng đầy đủ.

Phảng phất như hóa thân của Thiên Đạo. "Ta lấy danh nghĩa Thiên

Đạo, giải trừ Thiên Đạo nguyên thần ký thác." Theo thoại âm của Hồng Quân rơi xuống, bốn đạo nguyên thần thoát ly Thiên Đạo khống chế, kính trực bay đi.

Thái Thanh Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bốn người trong khoảnh khắc này toàn bộ đem một đạo nguyên thần ký thác tại Thiên Đạo hấp thu lại.

Trong nháy mắt này, bọn họ bởi vì đạo nguyên thần này trở về, tu vi cũng bắt đầu đại trướng.

Thái Thanh Lão Tử trước đó Nhân Giáo bị phế trừ, căn cơ bất ổn.

Theo đạo nguyên thần này trở về, tu vi rốt cục cũng ổn cố lại.

Trùng đến Thiên Đạo Thánh Nhân nhị trọng thì dừng lại.

Nguyên Thủy hơi mạnh một chút, trực tiếp trùng đến Thiên Đạo Thánh Nhân ngũ trọng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người đều trùng đến Thiên Đạo Thánh Nhân tứ trọng.

Từ nay về sau, bọn họ sẽ không còn chịu sự áp bách của Thiên Đạo ý chí.

Tu luyện cũng sẽ càng thêm thuận sướng.

Làm xong hết thảy, Hồng Quân nhìn về phía Thiên Địa Nhân tam đạo thần luân.

Chương 252

Tam đạo thần luân còn thiếu một chút mới có thể hoàn toàn dung hợp thành công. "Thiên Địa Nhân tam đạo nãi là Hồng Hoang căn cơ." "Lý ứng dung hợp, tương hỗ trưởng thành." "Dung." Hồng Hoang.

Nhân Đạo đã khai mở thành công.

Thiên Địa Nhân Tam Đạo bắt đầu dung hợp.

Đạo Tổ Hồng Quân cũng đã thành công thôn phệ ý chí Thiên Đạo.

Giống như Nữ Oa khai mở Nhân Đạo, Hậu Thổ khai mở Địa Đạo, Hồng Quân cũng miễn cưỡng được coi là người khai mở Thiên Đạo, nắm giữ quyền hành nhất định.

Lúc này Thiên Đạo sẽ không còn bất kỳ tình cảm nào nữa.

Nó sẽ cùng Địa Đạo, Nhân Đạo cùng nhau quản lý Hồng Hoang.

Thấy Tam Đạo dung hợp chậm chạp như vậy, Hồng Quân cũng giúp một tay, trực tiếp động dụng quyền hành Thiên Đạo.

Lập tức, Tam Đạo bắt đầu dung hợp nhanh chóng.

Theo sự dung hợp triệt để của Tam Đạo, khoảnh khắc này, vô lượng Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm từ trong Tam Đạo Thần Luân phun trào ra.

So với trước kia, ít nhất cũng nồng đậm hơn gấp mấy trăm lần.

Vô lượng sinh linh dưới làn Tiên Thiên Linh Khí nồng đậm này bắt đầu đột phá.

Cùng lúc đó, địa giới Hồng Hoang bắt đầu nhanh chóng mở rộng ra ngoài.

Hai cái Thần Quốc mà Lâm Trường Sinh an trí trước đó cũng trực

tiếp bị Hồng Hoang hấp thu, dung làm một thể.

Ầm ầm ầm, từng tiếng nổ lớn không ngừng truyền đến.

Địa giới Hồng Hoang điên cuồng kéo dài ra.

Vô lượng sơn xuyên địa mạo mọc lên từ mặt đất, hóa thành danh sơn thần phong.

Vô lượng giang hà hồ hải chung linh mẫn tú, thai nghén không ít sinh linh.

Đây là bản nguyên Hồng Hoang đang thăng cấp.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều kích động nhìn một màn này.

Trường Sinh Thiên.

Lâm Trường Sinh hài lòng nhìn Hồng Hoang biến hóa.

Vốn dĩ Hồng Hoang cuối cùng sẽ bị đánh nát, kết quả cuối cùng cũng là Tiên Thiên Linh Khí dần dần biến mất.

Hiện tại vì bản thân hắn, Hồng Hoang không những trở nên hoàn chỉnh, bản nguyên cũng bắt đầu thăng cấp.

Bởi vì Tam Đạo dung hợp, Hồng Hoang so với trước kia trực tiếp mở rộng trọn vẹn gấp ba lần.

Dưới cảm tri của hắn, vô lượng Tiên Thiên sinh linh đang thai nghén trong các động thiên phúc địa.

Tiên kim thần khoáng, đại địa chủ mạch đồng dạng cũng đang thai nghén.

Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Căn cùng các vật Tiên Thiên cũng lần lượt được bản nguyên Hồng Hoang tư nhuận, không ngừng đản sinh.

Sự biến hóa này, không chỉ Lâm Trường Sinh, mà tất cả chúng

sinh Hồng Hoang đều có thể cảm nhận rõ ràng.

Không chỉ như thế, Pháp Tắc chi lực trở nên rõ ràng vô cùng.

Tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn trước gấp mấy trăm lần.

Với bản nguyên Hồng Hoang hiện tại, Hỗn Nguyên Kim Tiên đi đầy đất.

Cho dù là Thánh Nhân cũng không còn cục hạn ở vài vị như hiện nay.

Chỉ thấy nơi Thiên Địa Nhân Tam Đạo dung hợp, đản sinh một cây thần thụ màu tím.

Trên thần thụ, có Hồng Mông Tử Khí đang thai nghén.

Hồng Mông Bỉ Ngạn Thụ!

Có thể đản sinh Hồng Mông Tử Khí.

Hơn nữa số lượng Thánh Nhân của Thiên Địa Nhân Tam Đạo cũng từ chín vị tăng lên mười hai vị!

Nói cách khác, Hồng Hoang hiện tại có thể đản sinh ba mươi sáu vị Thánh Nhân!

Đây chính là lợi ích do bản nguyên thăng cấp mang lại.

Chúng sinh Hồng Hoang không cần vì tài nguyên mà đại đả xuất thủ nữa, có thể chuyên chú vào tu luyện.

Cùng lúc đó.

Bởi vì Tam Đạo dung hợp, thực lực cảnh giới của Thiên Địa Nhân Tam Đạo cũng nhận được lợi ích to lớn.

Cảnh giới vốn có của bọn họ chỉ là Thiên Đạo Cảnh thất trọng.

Hiện tại nhờ bản nguyên thăng cấp, nhao nhao đột phá cảnh giới, đạt tới Thiên Đạo Cảnh cửu trọng.

Pháp Tắc dù sao cũng là Pháp Tắc, muốn phá Thiên Đạo Cảnh cửu trọng cũng không dễ dàng như vậy.

Trừ khi Lâm Trường Sinh đem đạo Hồng Mông Chi Khí trấn áp Bàn Cổ tại tâm phòng thả ra cho Hồng Hoang hấp thu.

Nếu không Thiên Đạo Cảnh cửu trọng chính là bích lũy.

Bất quá trước mắt mà nói, có thể đạt tới Thiên Đạo Cảnh cửu trọng đã rất không tệ rồi.

Dù sao trình độ tu đạo của Hồng Hoang vẫn còn rất yếu.

Muốn đạt tới Thiên Đạo Cảnh cửu trọng, dù là Hồng Quân đám người cũng cần không ít thời gian.

Đến lúc đó, nói không chừng Lâm Trường Sinh đều đã mở ra thông đạo Hỗn Độn.

Bất luận thế nào, lần này Nhân Đạo khai mở đã khiến bản nguyên Hồng Hoang lần nữa thăng lên một đẳng cấp.

Hồng Hoang sẽ đón chào một thời kỳ thực lực tăng vọt cực lớn.

Hơn nữa Lượng Kiếp cũng bị đẩy lùi thật lâu.

Chính là thời cơ thích hợp để tu luyện.

Ba mươi ba thiên ngoại, Tử Tiêu Cung.

Đạo Tổ Hồng Quân đã một lần nữa trở về.

Thái Thanh, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đồng thời đi tới trong Tử Tiêu Cung. "Đạo Tổ, không biết gọi bọn ta đến đây là vì chuyện gì?" Thái Thanh đám người khó hiểu nhìn Hồng Quân. "Kẻ địch trước đó các ngươi cũng đã kiến thức." "Cho dù hiện tại tu vi của ta đại tăng, đối đầu với hai tên địch nhân kia y nguyên phần thắng không lớn." "May mắn lúc đầu không có ngăn cản Đạo Tôn khai mở Địa Đạo." "Hiện nay Thiên Địa Nhân Tam Đạo cùng xuất hiện, bản

nguyên Hồng Hoang thăng cấp." "Các ngươi phải nắm chắc thời gian tu luyện." "Chuẩn bị đối mặt nguy cơ lớn hơn." Đạo Tổ Hồng Quân dặn dò. "Đạo Tổ, nguy cơ lần này bọn ta tự nhiên đã biết rõ." "Nhưng ngài cũng biết, Đạo của mấy người chúng ta đều nằm ở trong giáo phái." "Nhân Giáo của Thái Thanh đạo huynh hiện nay đã danh tồn thực vong, muốn thăng cấp đã gần như không thể." "Xiển Giáo của ta tuy rằng dưới Phong Thần Lượng Kiếp còn có không ít đệ tử căn nguyên tốt bảo tồn lại, nhưng muốn tăng nhanh cảnh giới tấn thăng cũng là thập phần gian nan." Nguyên Thủy thở dài một hơi nói ra. "Sư huynh đệ chúng ta hai người đồng dạng như thế." Tiếp Dẫn cũng đi theo nói ra.

Mặc dù nói lần này Tây Phương thu hoạch không nhỏ, nhưng đệ tử vẫn quá ít.

Bốn mươi tám đại hoành nguyện đã phát ra, muốn hoàn trả Thiên Đạo công đức vẫn chưa đủ. "Ta lần này triệu các ngươi đến đây, cũng là vì chuyện này." "Đạo của các ngươi đều nằm trong giáo nghĩa." "Khí vận Tam Đại Giáo càng vượng thịnh, các ngươi tu hành cũng càng nhanh." "Cho nên chỉ cần giải quyết vấn đề đệ tử, truyền bá càng nhiều giáo nghĩa, vấn đề của các ngươi cũng liền giải quyết." Đạo Tổ Hồng Quân cười nói. "Đạo Tổ, biện pháp của ngài là?" Thái Thanh cùng một đám đệ tử hai mắt tỏa sáng nhìn Hồng Quân. "Lúc ta thân hòa Thiên Đạo, cảm nhận được có ức vạn vạn sinh linh ở biên duyên Hồng Hoang." "Lần này bản nguyên thăng cấp, cũng đem bọn hắn toàn bộ nạp vào trong Hồng Hoang." "Bọn hắn hẳn là tín đồ của hai cường giả trước đó." "Tuy rằng không biết Đạo Tôn đã sử dụng thủ đoạn gì." "Nhưng bọn hắn đại đa số tu vi mất hết, nhiên lại chưa thương tổn tới bản nguyên." "Vẫn có thể một lần nữa tu luyện." "Trong đó không thiếu căn nguyên Hỗn Độn." Đạo Tổ Hồng Quân nói.

Ức vạn vạn sinh linh, không thiếu căn nguyên Hỗn Độn!

Cái này khiến bốn gã đệ tử tất cả đều không bình tĩnh.

Đặc biệt là Thái Thanh Lão Tử.

Bố cục Nhân tộc hắn đã triệt để thất bại.

Trong Hồng Hoang không còn bất kỳ chủng tộc nào để hắn một lần nữa tán bá giáo nghĩa Nhân Giáo.

Không nghĩ tới, Đạo Tổ cư nhiên mang đến một tin tức rung động như vậy.

Đây đối với bọn hắn mà nói đều là hy vọng thăng cấp cảnh giới. "Thế nhưng Đạo Tổ, quan hệ giữa chúng ta và Đạo Tôn hình như cũng không hòa hợp." "Hắn không nhất định sẽ trợ giúp chúng ta đâu." "Dù sao Trường Sinh Thiên của bọn hắn đồng dạng cũng cần đệ tử căn nguyên tốt." Nguyên Thủy có chút nhăn nhó nói ra. "Nguyên Thủy sư huynh, cách cục phải phóng khoáng lên." "Đạo Tôn là nhân vật cảnh giới cỡ nào, há sẽ chấp nhặt với chúng ta." "Lại nói, trước đó là chúng ta không hiểu khổ tâm của Đạo Tôn." "Hiện tại đã phi thường rõ ràng." "Đạo Tôn chính là hy vọng bản nguyên Hồng Hoang thăng cấp, không ngừng biến mạnh." "Cường giả Địa Đạo, Nhân Đạo vô số, hắn tự nhiên cũng sẽ không cố ý ghim Thiên Đạo." Tiếp Dẫn nội tâm có chút xuẩn xuẩn dục động.

Cái gì da mặt với không da mặt.

Thái Thanh cùng Nguyên Thủy chính là quá xem trọng da mặt.

Chút cao ngạo kia ở trước mặt thực lực thật sự không đáng nhắc tới.

Bọn hắn nếu còn không kéo xuống được thể diện, sư huynh đệ chúng ta nhất định phải đi cầu Đạo Tôn.

Vừa vặn mượn cơ hội này có thể thoát ly Huyền Môn, kiến lập giáo phái mới. "Chút cao ngạo a, hiện tại ngẫm lại thật là vô vị a."

Nguyên Thủy cười khổ lắc đầu. "Được rồi." "Cách cục của Đạo Tôn viễn siêu những gì các ngươi có thể tưởng tượng." "Mục tiêu cuối cùng của hắn cũng không phải thứ các ngươi có thể nghĩ đến." "Hắn sẽ không nắm lấy chuyện cũ không buông đâu." "Các ngươi theo ta tiến đến Trường Sinh Thiên đi." Trường Sinh Thiên.

Đạo Tổ Hồng Quân mang theo bốn vị đệ tử xuất hiện tại nơi này.

Thần sắc hắn có chút thổn thức.

Nhớ lúc đầu, vì để chống lại Trường Sinh Thiên, Đạo Tổ còn làm ra một cái Thiên Ngoại Thiên.

Chương 253

Đáng tiếc vì Thiên Ngoại Thiên không có tài nguyên Linh Bảo, còn có các loại Đại Đạo Pháp Tắc, cho nên cuối cùng cũng chỉ là trò cười.

Hiện tại xem ra, Trường Sinh Thiên xác thực có chỗ độc đáo.

Lấy thực lực hiện tại của Hồng Quân, tự nhiên cũng có thể cảm ngộ được sự tồn tại của Đại Đạo.

Thủ đoạn của Đạo Tôn quả thực không thể đánh giá.

Mà giờ khắc này, toàn bộ Trường Sinh Thiên đều lâm vào trong ngộ đạo.

Truy cứu đầu nguồn, tự nhiên là bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia đang luân phiên giảng đạo.

Loại tài nguyên này, thử hỏi sinh linh Hồng Hoang ai không động tâm.

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân hiện tại cũng nhịn không được muốn ngồi xếp bằng xuống an tâm đốn ngộ.

Bất quá, hiện tại cũng không phải thời cơ tốt.

Lần này tới Trường Sinh Thiên là vì chính sự.

Không cần Hồng Quân mở miệng, Lâm Trường Sinh liền cảm ứng được sự hiện diện của hắn.

Hồng Quân cũng mang theo bốn gã đệ tử đi tới đạo tràng của Lâm Trường Sinh. "Đạo Tôn, lại gặp mặt." Đạo Tổ Hồng Quân cười chào hỏi, sau đó liền ngồi xếp bằng xuống.

Thần sắc vô cùng tự nhiên, không có chút nào câu nệ.

Đúng như Lâm Trường Sinh đã nói, bọn hắn chưa bao giờ là kẻ

địch.

Trước kia đối đầu, cũng chỉ là bởi vì lập trường khác biệt mà thôi.

Không quan hệ đúng sai.

Cho nên hiện tại tự nhiên cũng không cần khổ đại cừu thâm.

Thái Thanh đám người thấy thế, cũng đi theo ngồi xuống.

Nhưng mà ít nhiều vẫn có chút không buông ra được.

Đặc biệt là Nguyên Thủy nhìn thấy Thông Thiên ngồi phía sau Lâm Trường Sinh, thần sắc ít nhiều vẫn có chút xấu hổ.

Thông Thiên ngược lại là vẻ mặt thản nhiên. "Còn chưa chúc mừng Đạo Tổ hợp đạo thành công." "Đạo đồ tương lai cũng coi như là tươi sáng." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Ống tay áo vung lên, linh trà tự động bay đến trước mặt mỗi người. "Vẫn là phải đa tạ Đạo Tôn a." "Mưu đồ bố cục của ngươi, Hồng Quân ta so ra kém xa." Hồng Quân thản nhiên nói. "Đạo Tổ lần này tới, sẽ không phải chỉ là vì khen ta chứ?" Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua đám người Thái Thanh hỏi. "Tự nhiên không phải." "Ta lần này tới, là vì bốn gã đệ tử này mà đến." "Hiện nay Thiên Địa Nhân Tam Đạo cùng xuất hiện, Thiên Đạo thế yếu." "Ta muốn vì bốn gã đệ tử này cầu một cái tương lai." Đạo Tổ Hồng Quân nói. "Đạo Tổ ngươi chắc chắn ta sẽ ra tay giúp đỡ như vậy sao?" Lâm Trường Sinh cười như không cười hỏi. "Đạo Tôn không ra tay cũng tự nhiên là không có gì đáng trách." "Dù sao đã từng vì lập trường khác biệt, chúng ta cũng trở thành qua địch nhân." "Nhưng mà hiện nay Hồng Hoang có đại địch bên ngoài, trình độ tu đạo Hồng Hoang yếu ớt." "Đạo Tôn thân là người mạnh nhất Hồng Hoang, tự nhiên cũng có mưu đồ cùng bố cục thâm viễn." "Đương nhiên sẽ không ngồi nhìn Thiên Đạo thế yếu." Đạo Tổ Hồng Quân nói thẳng thắn. "Ngươi

ngược lại là biết nói chuyện." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Chờ linh trà trong chén uống xong, Lâm Trường Sinh mới lại lần nữa mở miệng. "Kỳ thật ngươi không tìm ta, ta cũng sẽ đi tìm ngươi." "Về những sinh linh kia, ta có an bài tường tận." Lâm Trường Sinh đương nhiên biết mục đích chuyến này của Đạo Tổ Hồng Quân.

Vô non cũng chính là vì những sinh linh kia mà đến.

Tuy rằng có một bộ phận rất lớn đã bị Vô Cực rút đi sinh cơ bản nguyên.

Trải qua đoạn thời gian này, những sinh linh kia đã tử vong hầu như không còn.

Nhưng mà còn lại đều là những kẻ bản nguyên không bị tổn hại.

Cơ bản đều là sinh linh Lâm Trường Sinh dùng Tín Ngưỡng Nguyên Điểm giải trừ tín ngưỡng.

Tuy rằng tu vi bọn hắn yếu đi rất nhiều, nhưng có đại bộ phận sinh linh căn nguyên vẫn rất tốt.

Cộng thêm hiện tại bản nguyên Hồng Hoang lột xác, đem hai khối mảnh vỡ Thần Quốc kia thôn phệ.

Những sinh linh này cũng coi như là chính thức nhập trú Hồng Hoang.

Có Tiên Thiên Linh Khí cùng Thiên Đạo Pháp Tắc ở đây, bọn hắn tu luyện cũng rất nhanh. "Nguyện nghe tường tận." Đạo Tổ Hồng Quân nói.

Sau lưng bốn gã đệ tử cũng là mắt không chớp nhìn Đạo Tôn Lâm Trường Sinh. "Đúng như lời ngươi nói, cái ta muốn chính là Thiên Địa Nhân Tam Đạo cùng nhau phát triển." "Cũng sẽ không cố ý chèn ép

Thiên Đạo." "Cho nên những sinh linh kia Thái Thanh có thể đi truyền bá giáo nghĩa Nhân Giáo." "Bất quá Vô Vi Chi Đạo, cũng không phải là không làm gì." "Có việc nên làm có việc không nên làm, lấy 'hữu vi' mà 'vô vi', mới là quang minh đại đạo." Lâm Trường Sinh nhìn về phía Thái Thanh Lão Tử nói ra.

Thái Thanh Lão Tử như có điều suy nghĩ, giờ khắc này vậy mà trực tiếp bắt đầu đốn ngộ.

Lâm Trường Sinh thấy thế gật đầu.

Thái Thanh Lão Tử vốn là Bàn Cổ Nguyên Thần sở hóa, căn nguyên tự nhiên không cần nói nhiều.

Nếu như không có Lâm Trường Sinh tên dị số này, hắn dùng Vô Vi Chi Đạo truyền bá giáo nghĩa Nhân Giáo, cũng sẽ không thê thảm như hôm nay.

Hiện tại mà, có đại địch bên ngoài, những sinh linh này đều là tư bản để Hồng Hoang trở nên mạnh mẽ.

Đương nhiên cũng không thể để Lão Tử tiếp tục Vô Vi Chi Đạo của hắn.

Nếu là như vậy, tiền đồ của những sinh linh này cũng có hạn.

Cho nên Lâm Trường Sinh mới có thể lên tiếng điểm tỉnh hắn.

Nguyên Thủy cùng Thông Thiên nhìn thấy đạo huynh nhà mình có thể đạt được Đạo Tôn điểm hóa, trong lòng cũng thầm vui vẻ.

Chỉ cần giáo nghĩa Nhân Giáo của hắn có thể truyền bá trong những sinh linh kia, như vậy tu vi của hắn sẽ rất nhanh đuổi theo. "Thái Thanh có thể đạt được Đạo Tôn chỉ điểm, cũng coi như là tạo hóa của hắn." Hồng Quân cười bưng linh trà lên, uống một hơi cạn sạch. "Vừa rồi chỉ là thứ nhất." "Đúng như ta vừa rồi đã nói, căn nguyên của những sinh linh kia có một số vẫn rất không tệ." "Xiển

Giáo, Tây Phương Giáo, thậm chí Địa Đạo, Trường Sinh Thiên đều cần đệ tử căn nguyên tốt bổ sung tiến vào." "Nếu là vẫn giống như trước kia không có chương pháp, như vậy Lượng Kiếp sát lục chi khí nói không chừng còn có thể sớm đến." Lâm Trường Sinh tiếp tục nói.

Hồng Quân, Nguyên Thủy đám người sau khi nghe xong gật đầu.

Đạo Tôn nói lời ấy không giả.

Bọn hắn lẫn nhau đều cần đệ tử căn nguyên tốt.

Nếu là vẫn như trước kia không có chương pháp, xác thực sẽ khiến mâu thuẫn mới phát sinh. "Cho nên kế hoạch của Đạo Tôn là?" Hồng Quân hỏi. "Trước do Thái Thanh truyền bá giáo nghĩa Nhân Giáo." "Địa Đạo, Nhân Đạo, Thiên Đạo, Trường Sinh Thiên mỗi ngàn năm một lần, có thể liên hợp đi chiêu thu đệ tử." "Khảo hạch chiêu thu đệ tử có thể do chúng ta cùng một chỗ chế định." "Cuối cùng những sinh linh kia muốn gia nhập thế lực nào đều tùy bọn hắn lựa chọn." "Các ngươi cảm thấy thế nào?" Lâm Trường Sinh dùng chiêu này kỳ thật là bê nguyên xi sáo lộ trong tiểu thuyết hắn xem trước kia.

Tuy rằng rất phổ biến, nhưng ở nơi như Hồng Hoang thì lại tương đối mới lạ.

Đạo Tổ Hồng Quân, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bao quát Hậu Thổ đám người sau khi nghe xong, tất cả đều trầm tư một lát, sau đó gật đầu đáp ứng.

Biện pháp chiêu thu đệ tử kiểu này coi như là ổn thỏa nhất.

Hơn nữa giữa các bên cũng sẽ có một sự cạnh tranh lành mạnh.

Xác thực là một biện pháp tốt.

Tiếp đó, mấy người thương định một chút chi tiết, cũng rất nhanh tán đi.

Lâm Trường Sinh nhìn Thái Thanh Lão Tử vẫn đang đốn ngộ, cũng cười nhạt một tiếng.

Chờ đến khi Hồng Hoang đi vào quỹ đạo, hắn cũng phải lần nữa rời đi.

Mấy trăm năm thời gian nhoáng cái đã qua.

Thái Thanh Lão Tử bỗng nhiên từ trong đốn ngộ bừng tỉnh đại ngộ.

Giờ phút này hắn quét sạch sự đồi phế tuyệt vọng trước kia.

Tinh khí thần lần nữa trở nên sung mãn. "Đa tạ Đạo Tôn chỉ điểm." Thái Thanh Lão Tử phát ra từ phế phủ hành một đại lễ với Lâm Trường Sinh. "Được rồi, ngươi tạm đi đi." "Còn có chưa đến ngàn năm quang cảnh, chúng ta sắp đi tuyển bạt đệ tử rồi." "Hy vọng giáo nghĩa Nhân Giáo của ngươi sẽ không làm chúng ta thất vọng." Lâm Trường Sinh cười nói.

Thái Thanh Lão Tử cũng từ miệng Lâm Trường Sinh hiểu rõ được chế độ khảo hạch cùng tuyển bạt đệ tử.

Không khỏi đánh trong đáy lòng khâm phục Lâm Trường Sinh. "Viễn kiến cách cục của Đạo Tôn không phải bọn ta có thể phỏng đoán." Thái Thanh Lão Tử bội phục nói ra.

Sau đó mở ra thời không thông đạo, trực tiếp hướng về Cực Bắc Chi Địa chạy tới.

Cực Bắc Chi Địa chính là nơi Lâm Trường Sinh an trí những sinh linh kia.

Bởi vì nơi đây địa thế bằng phẳng, nhìn một cái không thấy bờ, cho nên cũng được đặt tên là Tân Sinh Bình Nguyên.

Những sinh linh này cũng dần dần an gia tại Tân Sinh Bình

Nguyên.

Bởi vì trước đó có một số sinh linh bị rút lấy sinh cơ cùng bản nguyên, cho nên vẫn lạc đại khái hai phần ba.

Cho dù như thế, một phần ba còn lại vẫn có số lượng trăm vạn ức.

Hơn nữa trong trăm vạn ức này, đại đa số đều có thể tu luyện.

Trong đó không thiếu sinh linh có căn nguyên Hỗn Độn.

Tuy rằng thiếu khuyết tu vi, nhưng nhục thân nguyên thần trở lại tự do, cho dù không có công pháp, tốc độ tu luyện của những sinh linh này cũng không chậm.

Chương 254

Có một số thậm chí sắp thành tựu cảnh giới Thiên Tiên.

Chờ Thái Thanh Lão Tử chạy tới nơi này, dưới thần niệm cảm tri, cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Những sinh linh này tuy rằng số lượng so ra kém Nhân tộc, nhưng cũng coi như không tệ. "Ngô nãi Thiên Đạo Thánh Nhân Thái Thanh Lão Tử." "Hôm nay tại Tân Sinh Bình Nguyên giảng đạo ngàn năm." Thái Thanh Lão Tử dứt lời, ngồi xếp bằng trong hư không.

Thiên Đạo Thánh Nhân giảng đạo, lập tức tử khí đông lai ba vạn dặm.

Hóa thành vô cùng vô tận pháp tắc phù văn, bao phủ nơi này.

Địa dũng kim liên, long phượng tề minh.

Hà quang vạn đạo, khẩu thổ kim liên.

Lập tức những sinh linh này lâm vào trong đốn ngộ.

Lần này, Thái Thanh Lão Tử cũng không giống như đối với Nhân tộc trước kia, chỉ truyền xuống Kim Đan Đại Đạo đơn giản.

Mà là một bộ công pháp có thể trực tiếp tu luyện tới Đại La Kim Tiên.

Lấy 'hữu vi' mà biến 'vô vi', đây mới là Đạo chính xác.

Cảm ngộ công pháp hoàn chỉnh, đây là 'hữu vi'.

Sau khi truyền bá giáo nghĩa, để bọn hắn tự hành tu luyện.

Đây là 'vô vi'.

Lấy 'hữu vi' mà 'vô vi', đây là kết quả hắn đốn ngộ.

Ngàn năm thời gian nhoáng cái đã qua.

Thái Thanh Lão Tử cũng rốt cục kết thúc giảng đạo.

Hắn giờ phút này dưới thần niệm cảm tri, vậy mà còn có một số sinh linh vẫn đang ở trong cảm ngộ.

Điều này nói rõ căn nguyên và ngộ tính của những sinh linh này tương đối không tệ.

Những sinh linh còn lại đa số đã tỉnh lại, đồng dạng thu hoạch không nhỏ. "Đa tạ Thái Thanh Thánh Nhân giảng đạo." Phía dưới vang lên tiếng cảm ân liên tiếp.

Giờ khắc này, Thái Thanh Lão Tử cảm nhận được vô lượng khí vận hội tụ bị hắn hấp thu.

Tu vi của hắn trong khoảnh khắc này cũng lần nữa bắt đầu đột phá.

Lần này trực tiếp đột phá hai trọng cảnh giới.

Cảm thụ được pháp lực mênh mông trong cơ thể, Thái Thanh Lão Tử rốt cục lộ ra nụ cười.

Đúng lúc này.

Mấy đạo thân ảnh cũng xuất hiện tại nơi đây. "Thái Thanh, Đạo của ngươi rốt cục đi vào quỹ đạo." Người tới chính là Đạo Tổ Hồng Quân, cùng với đệ tử Huyền Môn.

Lâm Trường Sinh, Hậu Thổ, Nữ Oa cũng đồng dạng đến.

Bọn hắn lần này liên hợp đến đây, tự nhiên là vì thời gian ngàn năm thu đồ đệ đã đến.

Phục Hy cùng Thông Thiên đều đang bế quan nghe giảng, cho nên cũng chỉ có hắn là người rảnh rỗi qua đây. "Hết thảy đều là nhờ ân tình Đạo Tôn chỉ điểm." Thái Thanh hành lễ nói. "Thái Thanh, ngươi

ngay trước mặt sư tôn khen Đạo Tôn, xác thực có chút không tốt lắm đâu." Hồng Quân cười nói. "Được rồi." "Chúng ta lần này tới cũng không phải để trêu chọc." "Thời gian khảo hạch ngàn năm cũng không sai biệt lắm có thể bắt đầu." Lâm Trường Sinh cắt ngang Hồng Quân.

Cái tên này, từ sau khi thân hòa Thiên Đạo, phảng phất như biến thành một người khác vậy. "Lý đương như thế." Những người còn lại đều gật đầu. "Vậy khảo hạch lần đầu tiên này do Đạo Tôn ra tay đi." Hồng Quân đám người nói.

Mỗi một lần khảo hạch đều sẽ không giống nhau. "Vậy ta cũng không chối từ." Lâm Trường Sinh nhẹ nhàng cười một tiếng.

Hơi suy tư một chút, sau đó liền bố xuống một mảnh lôi hải.

Lần khảo hạch này nói đơn giản cũng đơn giản.

Đó chính là vượt qua mảnh lôi hải này, đến được điểm cuối.

Nói khó cũng rất khó.

Bởi vì mảnh lôi hải này có uy áp khủng bố, người tâm tính ý chí không kiên định sẽ không cách nào thừa nhận uy áp, bỏ dở giữa chừng.

Đồng thời cũng khảo nghiệm nhục thân cùng nguyên thần pháp lực.

Khảo hạch trực tiếp bắt đầu.

Vô số sinh linh dũng mãnh lao vào lôi hải.

Bất quá chỉ riêng uy áp, đã đào thải một bộ phận lớn người.

Chỉ có mấy vạn người thuận lợi tiến vào trong lôi hải.

Tại trong lôi hải lại có không ít người không cách nào thừa nhận, nhao nhao thối lui.

Mãi cho đến cuối cùng, cũng chỉ có mấy ngàn người thành công vượt qua lôi hải.

Cũng đừng coi thường con số này.

Có thể vượt qua lôi hải, căn nguyên ít nhất cũng ở trên Tiên Thiên thượng phẩm.

Mấy ngàn người, cho dù mấy thế lực bình quân phân phối, đều có mấy trăm.

Đã coi như là phi thường không tệ.

Hơn nữa đây còn chỉ là lần khảo hạch ngàn năm đầu tiên.

Chỉ cần chế độ khảo hạch hoàn thiện, về sau sẽ có cuồn cuộn không ngừng đệ tử tiến vào các đại thế lực.

Sau khi mấy ngàn đệ tử thông qua khảo hạch, mấy đại thế lực cũng dựa theo kế hoạch trước đó của Lâm Trường Sinh, bắt đầu chiêu thu đệ tử. "Ngô nãi Xiển Giáo Giáo Chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn." "Giáo nghĩa Xiển Giáo ta là xiển thuật 'Đạo' lý." "Nhập Xiển Giáo ta, có thể được truyền thụ Thần Thông Pháp Tắc." "Biểu hiện ưu dị, có thể thu hoạch được Linh Bảo ban thưởng, hơn nữa còn có thể được bản Giáo Chủ thu làm thân truyền đệ tử." Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn đầu mở miệng.

Tiếp theo, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cũng không kịp chờ đợi mở miệng.

Giảng thuật đủ loại chỗ tốt khi gia nhập Phật Giáo.

Đáng nhắc tới chính là, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề từ sau khi rời khỏi Trường Sinh Thiên, liền thoát ly Huyền Môn.

Tự sáng tạo giáo phái Phật Giáo.

Nhìn mấy đại thế lực ra sức kéo người, Lâm Trường Sinh cũng

âm thầm gật đầu.

Muốn chính là hiệu quả này.

Nếu không thu đệ tử, lại không truyền thụ Đại Đạo Pháp Tắc.

Cứ thế này xuống, Hồng Hoang sớm muộn gì cũng sẽ suy bại.

Không chỉ có chúng sinh Hồng Hoang cần cạnh tranh, những Thánh Nhân này đồng dạng cũng muốn cạnh tranh.

Đến phiên Lâm Trường Sinh, hắn chỉ đơn giản nói một câu: "Nhập Trường Sinh Thiên ta, có thể tu luyện Đại Đạo." Chỉ một câu này, liền khiến mấy ngàn sinh linh thông qua khảo hạch đổ xô vào.

Tuy rằng Đại Đạo tu hành gian nan, nhưng dù sao cũng là con đường chính thống cường đại nhất.

Đến cuối cùng, Trường Sinh Thiên là thế lực thu được nhiều đệ tử nhất.

Mấy thế lực khác tuy rằng đỏ mắt, nhưng cũng có thể tiếp nhận.

Thời gian tiếp theo, Lâm Trường Sinh đều ở lại trong Trường Sinh Thiên.

Ngẫu nhiên chỉ điểm một chút Nữ Oa bọn hắn tu luyện.

Trong nháy mắt, vạn năm thời gian liền trôi qua.

Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên giảng đạo cũng đã kết thúc.

Lần này, thu hoạch của Trường Sinh Thiên đều rất lớn.

Trường Sinh Thiên.

Vạn năm giảng đạo đã kết thúc.

Hiệu quả cũng là lập can kiến ảnh.

Có công pháp thần thông do bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La

Kim Tiên truyền xuống, thực lực Trường Sinh Thiên sẽ nghênh đón một thời kỳ bùng nổ.

Bất luận là sức mạnh thế giới của Trường Sinh Thiên, hay là Khí Vận Kim Liên của Trường Sinh Tiên Tông, đến lúc đó đều sẽ được tăng cường.

Đối với Lâm Trường Sinh mà nói lại là một chỗ tốt to lớn.

Mà lúc này, vạn năm giảng đạo kết thúc, bốn tên tín đồ cũng tìm đến Lâm Trường Sinh. "Đạo Tôn, hiện tại chúng ta phải chăng cần quay trở về Hỗn Độn thế giới của mình?" Lâm Trường Sinh trầm tư một lát nói ra: "Các ngươi cũng không sai biệt lắm là thời điểm trở về phục mệnh." "Lần này, ta đi cùng các ngươi." Cùng đi?

Bốn người liếc nhau, kế hoạch trước đó hình như không phải như thế. "Đạo Tôn, nếu ngài rời đi, Vô Cực ra tay với Hồng Hoang thì làm sao bây giờ?" Tín đồ Thái Tố Hỗn Độn nghi hoặc hỏi.

Chương 255

"Lấy thực lực hiện tại của ta, cũng là thời điểm đối mặt Vô Cực rồi." "Chờ giải quyết hắn xong, ta cùng các ngươi rời khỏi Thái Cực Hỗn Độn." Kế hoạch thay đổi là bởi vì Lâm Trường Sinh cũng không nghĩ tới thực lực của mình có thể tăng lên nhanh như vậy.

Hiện nay lấy thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục trọng của hắn, một mình đối mặt Vô Cực, đã không sợ hắn.

Mà Hồng Hoang hiện nay hết thảy đã đi vào quỹ đạo.

Nhưng muốn hoàn toàn phát triển lên, còn cần càng nhiều thời gian.

Lâm Trường Sinh lưu tại nơi này đã không có tác dụng bao lớn.

Hơn nữa hắn còn đang nhớ thương nơi tu luyện nhục thân tại Thái Tố Hỗn Độn.

Cảnh giới nhục thân thật sự quá thấp.

Cũng là thời điểm tăng lên. "Ngược lại là quên mất thực lực Đạo Tôn." "Có Đạo Tôn ra tay, Vô Cực tất chết." Bốn tên tín đồ nhao nhao gật đầu nói. "Các ngươi tạm đi Hồng Hoang ngoại chờ ta." "Ta giao phó chuyện Hồng Hoang một chút trước." Lâm Trường Sinh nói.

Chờ đến khi bốn tên tín đồ rời đi, Lâm Trường Sinh truyền âm cho Đạo Tổ, còn có Phục Hy, Nữ Oa, Hậu Thổ cùng một đám cường giả Hồng Hoang.

Rất nhanh, mọi người liền tề tụ tại trong Trường Sinh Thiên. "Hôm nay tụ tập các ngươi lại một chỗ, là bởi vì ta sắp rời khỏi Hồng Hoang." "Lần này rời khỏi Hồng Hoang, ta sẽ đi giải quyết phiền toái Vĩnh Hằng Thần Quốc kia." "Đến lúc đó sẽ lại có đại lượng sinh linh

dũng mãnh lao vào Hồng Hoang." "Cho nên các ngươi phải làm tốt công tác chuẩn bị." Trong Vĩnh Hằng Thần Quốc tín đồ vô số.

Cộng thêm Tín Ngưỡng Nguyên Điểm của Lâm Trường Sinh gieo xuống đã có vạn năm thời gian.

Không sai biệt lắm đã toàn bộ lan tràn thành công.

Chỉ chờ bản thân thời khắc mấu chốt ra tay.

Trừ đi một số tín đồ tín ngưỡng Vô Cực Chân Thần ra, số lượng tín đồ còn lại y nguyên phi thường to lớn.

Nếu như không làm tốt chuẩn bị từ trước, đến lúc đó Hồng Hoang khả năng sẽ trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Hồng Quân, Nữ Oa, Hậu Thổ nhao nhao gật đầu.

Có Thiên Địa Nhân Tam Đạo Thần Luân ở đây, những sinh linh này bọn hắn đều sẽ an trí tốt. "Đạo Tôn, vậy ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lại nên như thế nào?" Phục Hy bỗng nhiên ở giữa hỏi.

Dù sao bọn hắn đã biết nguyên thần của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng không tiêu vong, mà là bị Vô Cực Chân Thần trấn áp tại trong Thần Quốc.

Đồng thời ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này cũng là mấu chốt để Đại Đạo một lần nữa giáng lâm. "Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần còn chưa tới thời điểm chém giết." "Chỉ có chờ Hồng Hoang hoàn toàn chuẩn bị kỹ càng, ta mới có thể để Đại Đạo một lần nữa giáng lâm." "Cho nên tu luyện của các ngươi tuyệt đối không thể rơi xuống." Về ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Lâm Trường Sinh đã có dự tính của mình. "Sau khi trấn áp Vô Cực Chân Thần, Đạo Tôn ngài còn trở về không?" Nữ Oa hỏi. "Ta sẽ tiến về thế giới Thái Tố Hỗn Độn." "Trong thời gian ngắn sẽ không trở về." Lâm Trường Sinh đáp.

Đám người tuy rằng trong lòng còn có chỗ không nỡ.

Nhưng cũng biết Đạo Tôn còn có chuyện quan trọng hơn muốn đi làm. "Lần này rời đi, ta sẽ không lưu lại bất kỳ hậu thủ gì." "Nếu như có nguy cơ mới, liền cần chính các ngươi đi xử lý." Quyết định này cũng là Lâm Trường Sinh suy nghĩ sâu xa qua.

Hồng Hoang không thể thời thời khắc khắc đều ở dưới sự bảo hộ của mình.

Cũng phải để bọn hắn cống hiến sức mạnh của chính mình. "Đạo Tôn ngài yên tâm đi." "Hiện nay tập hợp Thiên Địa Nhân Tam Đạo, cho dù là Vô Cực Chân Thần giết tới, chúng ta cũng chút nào không sợ." Đạo Tổ Hồng Quân nói. "Ân." "Sự tình giao đại không sai biệt lắm, các ngươi đều tán đi thôi." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Chờ đến khi tất cả mọi người rời đi, Lâm Trường Sinh cũng biến mất tại Trường Sinh Thiên.

Thời điểm lần nữa xuất hiện, đã đi tới nơi Nhân tộc tu luyện tại Thủ Dương Sơn.

Nhân Đạo khai mở, Nhân tộc đang lúc hưng thịnh.

Thủ Dương Sơn giờ phút này khí vận cực kỳ nồng đậm.

Hơn nữa còn có mấy đạo khí tức không yếu của nhân loại.

Dĩ nhiên là Lâm Thiên cùng Tam Hoàng Ngũ Đế.

Lâm Thiên không cần nói nhiều, là Tiên Thiên Nhân tộc do Lâm Trường Sinh tự tay nặn ra.

Trải qua đoạn thời gian này tu luyện, tu vi đã đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên viên mãn.

Lại tiến một bước, liền có thể thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tuy rằng còn chưa bước ra một bước này, nhưng mượn nhờ khí

vận chi lực của Nhân tộc, có thể chiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cường giả.

Tam Hoàng Ngũ Đế cũng là Nhân tộc đi theo Lâm Thiên sớm nhất.

Giờ phút này tu vi đều tại Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Nhìn thấy Nhân tộc hưng thịnh như thế, Lâm Trường Sinh cũng hài lòng gật đầu.

Rất nhanh, Lâm Thiên liền cảm ứng được khí tức của Lâm Trường Sinh. "Lâm Thiên kiến quá Đạo Tôn." Lâm Thiên cung kính hành lễ. "Ân." "Ngươi làm rất tốt." Lâm Trường Sinh cười nói. "Không có Đạo Tôn bố cục mưu đồ, Nhân tộc tuyệt không có khí tượng hôm nay." Lâm Thiên cung kính nói. "Nhân định thắng thiên." "Nhân tộc tuy rằng nhỏ yếu, nhưng trí tuệ vô hạn." "Ta cũng chỉ là lên cái tác dụng đẩy sóng trợ lan mà thôi." "Ta lần này tới, là thu hồi Hỗn Độn Châu." Lâm Trường Sinh nhìn về phía ngực Lâm Thiên nói.

Lúc đầu vì tránh cho bị Thiên Cơ phát hiện, Lâm Trường Sinh mới đem Hỗn Độn Châu tặng cho Lâm Thiên. "Lý đương như thế." Lâm Thiên không chút do dự đem Hỗn Độn Châu đưa cho Lâm Trường Sinh. "Ngũ Hành Kiếm Trận này liền tặng cho ngươi đi." Lâm Trường Sinh đem Ngũ Hành Kiếm Trận luyện chế trước đó tặng cho Lâm Thiên.

Có bộ Chí Bảo này, chiến lực sau này của hắn cũng sẽ không thấp.

Tặng bảo xong, Lâm Trường Sinh trực tiếp rời khỏi Hồng Hoang.

Năm người bắt đầu hướng về Vĩnh Hằng Thần Quốc bay đi.

Lần này, chỉ sợ Vô Cực Chân Thần đều không nghĩ tới, chỉ là quá khứ khu khu mấy vạn năm thời gian, tên thổ dân Hồng Hoang kia liền dám đến chém giết hắn a.

Lấy tốc độ của năm người, rất nhanh liền tìm được Hỗn Độn

Huyền Quy.

Giờ phút này bên ngoài Vĩnh Hằng Thần Quốc cư nhiên hiếm thấy sáng lên một đạo bình chướng màu trắng sữa. "Xem ra Vô Cực đây là biết chúng ta muốn tới a." Tín đồ Thái Tố Hỗn Độn cười nhạo một tiếng. "Đúng vậy a." "Cái bình chướng này hiển nhiên là một trong những thủ đoạn của Vô Cực." "Từ ba động phía trên đến xem, ít nhất cũng có thể ngăn trở cường giả dưới Hỗn Nguyên Vô Cực bát trọng." Tín đồ Thái Thủy Hỗn Độn đi theo nói ra. "Cái bình chướng này là dùng Tín Ngưỡng Nguyên Dịch làm năng lượng hạch tâm." "Xem ra Vô Cực cũng là liều mạng." Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua nhàn nhạt nói.

Nếu là lấy cảnh giới trước đó của mình, muốn đi vào xác thực có chút không quá khả năng.

Nhưng mà hiện tại nha.

Khu khu bình chướng, cho dù là dùng Tín Ngưỡng Nguyên Dịch làm hạch tâm, cũng y nguyên ngăn không được chính mình.

Tâm niệm vừa động, Hồng Mông Kiếm bay ra.

Gió cuốn mây tan, Hỗn Độn chi khí đều trở nên vặn vẹo bạo động.

Kiện Hỗn Độn Linh Bảo này bộc phát ra quang mang chói mắt, chém về phía bình chướng Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Kể từ khi Vô Cực Chân Thần hạ lệnh rà soát toàn bộ Thần Quốc, đã tiêu tốn trọn vẹn mấy ngàn năm thời gian mới kiểm tra xong một lượt.

Tuy nhiên kết quả lại là không có gì bất thường.

Bất luận là Tín Ngưỡng Chi Lực của tín đồ, hay là tín ngưỡng

thông đạo, bọn họ đều không tìm thấy bất kỳ vấn đề gì.

Vốn dĩ đây nên là một tin tức tốt.

Không ngờ Vô Cực Chân Thần ngược lại càng thêm thận trọng.

Hắn trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh, đưa Vĩnh Hằng Thần Quốc tiến vào trạng thái giới bị cấp một, trực tiếp mở ra hộ thuẫn Thần Quốc - cái bình chướng chung cực này.

Nó có thể ngăn cản công kích của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bát trọng trở xuống.

Tuy rằng cái giá phải trả phi thường lớn, cần thiêu đốt Tín Ngưỡng Nguyên Dịch, nhưng đối với Vĩnh Hằng Thần Quốc đã tồn tại vô số Nguyên Hội mà nói, hoàn toàn chịu đựng nổi sự tiêu hao này.

Chỉ cần đợi Vô Cực Chân Thần trấn áp được ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, thành công đột phá cảnh giới Sáng Thế Thần, thì tất cả những thứ này đều có thể rất nhanh chóng bổ sung trở lại.

Không thể không nói, Vô Cực Chân Thần thân là một cường giả cửu giai, đã làm việc phi thường cẩn thận.

Nhiên, thiên tính vạn tính, hắn vạn lần không ngờ tới, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, cảnh giới của Lâm Trường Sinh giống như điên cuồng tăng vọt, trực tiếp tiêu thăng đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục trọng.

Hơn nữa hắn còn chưởng ác Hồng Mông, sức chiến đấu bộc phát ra còn có thể vượt cấp mà chiến.

Cho nên bình chướng hộ thuẫn Thần Quốc căn bản không cách nào ngăn được Lâm Trường Sinh.

Hồng Mông Kiếm xuất.

Dưới sự quán chú pháp lực của hắn, thân kiếm hóa thành vạn

trượng cự kiếm.

Kiếm khí vô lượng điên cuồng tàn phá.

Đại Đạo phù triện đan xen dung hợp, hóa thành lực phá hoại khủng bố, trực tiếp chém một kiếm lên hộ thuẫn Thần Quốc.

Giờ khắc này, toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc đều điên cuồng chấn động.

Chương 256

Tất cả tín đồ đồng loạt ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Công kích lực vô song kia điên cuồng trùng kích nội tâm bọn họ, sau đó hóa thành nỗi sợ hãi vô cùng vô tận.

Hảo một thanh kiếm khủng bố.

Hộ thuẫn Thần Quốc có thể ngăn được sao? "Đừng sợ hãi!" "Chúng ta đều là tín đồ của Vô Cực Chân Thần đại nhân." "Có Vô Cực Chân Thần che chở chúng ta, bất kỳ kẻ địch nào cũng không thể thương tổn chúng ta." "Ca tụng danh Vô Cực Chân Thần, chúng ta có thể được vĩnh sinh!" Âm thanh của ba vị Chiến Thần còn lại truyền khắp toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Bốn chữ "Vô Cực Chân Thần" phảng phất như có ma lực.

Nỗi sợ hãi trên mặt tất cả tín đồ hóa thành sự cuồng nhiệt.

Bọn họ bắt đầu cao giọng tụng niệm danh Vô Cực Chân Thần.

Vô lượng Tín Ngưỡng Chi Lực hội tụ lại một chỗ, hình thành một cơn bão tín ngưỡng tựa như thực chất.

Cơn bão tín ngưỡng này trực tiếp quán chú tiến vào bên trong hộ thuẫn Thần Quốc.

Hỗn độn Thần Quốc phảng phất như được ăn đại bổ chi vật.

Hộ thuẫn vốn dĩ đang lung lay sắp đổ lập tức trở nên vô cùng lấp lánh, thế mà lại đỡ được một kích này của Lâm Trường Sinh. "Một đám sâu kiến mà thôi." "Loại sức mạnh này cũng vọng tưởng ngăn cản sức mạnh của Hồng Mông?" Bốn vị tín đồ sau lưng Lâm Trường Sinh cười lạnh một tiếng.

Nhiều Tín Ngưỡng Chi Lực hội tụ lại một chỗ như vậy xác thực rất đáng sợ.

Nhưng ở trước mặt cảnh giới của Lâm Trường Sinh, cộng thêm Hồng Mông Chi Lực, hoàn toàn không đủ nhìn.

Quả nhiên.

Ngay khi tất cả tín đồ vừa thở phào nhẹ nhõm, quang mang trên Hồng Mông Kiếm lại đại phóng.

Mấy ngàn loại Đại Đạo phù triện dung hợp lại một chỗ, bộc phát ra một kích kinh thiên.

Toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc đều rung chuyển trong luồng ánh sáng chói mắt này.

Sau đó, âm thanh tựa như vỏ trứng gà vỡ vụn vang lên.

Trong ánh mắt kinh khủng của các tín đồ, hộ thuẫn Thần Quốc ầm ầm vỡ nát. "Đáng chết." "Theo ta ngăn cản bọn hắn." Ba đại Chiến Thần còn lại gầm lên giận dữ, vọt lên.

Tại Vĩnh Hằng Thần Quốc, thực lực của bọn hắn đều sẽ được tăng cường. "Chỉ bằng các ngươi cũng dám ra tay với Đạo Tôn." Căn bản không cần Lâm Trường Sinh ra tay.

Tín đồ đến từ Thái Thủy Hỗn Độn Thế Giới trực tiếp bước lên trước một bước.

Năm ngón tay hư trảo.

Tức thì phía trên Vĩnh Hằng Thần Quốc xuất hiện một cái đại thủ ấn khổng lồ.

Trên đại thủ ấn đã có vài loại Đại Đạo phù triện dung hợp lại một chỗ.

Oanh long một tiếng.

Ba người này thậm chí ngay cả ngăn cản một chút cũng không làm được, liền trực tiếp bị oanh thành mảnh vỡ.

Bốn người này dù sao cũng đều là cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam trọng, lại há là khu khu Chủ Thần cường giả có thể so sánh.

Ba cái cường giả cấp Chủ Thần bị đánh nát, không lâu sau đó lại phục sinh trong Thần Quốc.

Chỉ là khí tức của bọn hắn uể oải, hiển nhiên là bản nguyên đã bị trọng thương. "Vô Cực, ngươi còn không cút ra đây chịu chết." "Chẳng lẽ thật sự muốn nhìn tín đồ của ngươi chết hết sao?" Tín đồ Thái Thủy Hỗn Độn hừ lạnh một tiếng.

Ngay tại lúc này.

Vô Cực Chân Thần xuất hiện trước mặt năm người. "Không ngờ các ngươi còn dám tới?" Vô Cực Chân Thần lạnh lùng nhìn năm người.

Nhưng trong lòng đã dấy lên sóng to gió lớn.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Uy năng của hộ thuẫn Thần Quốc hắn rõ ràng nhất.

Cho dù là cùng cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bát trọng, muốn phá trừ cũng không có dễ dàng như vậy.

Bởi vì đây chính là do Tín Ngưỡng Nguyên Dịch kích phát mà thành, cộng thêm còn có Tín Ngưỡng Chi Lực của tín đồ toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Cho dù là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng, đều có thể ngăn cản một lát.

Chính là hộ thuẫn Thần Quốc đẳng cấp này, vậy mà lại bị phá vỡ

dễ dàng như vậy?

Chẳng lẽ là cường giả của bốn Hỗn Độn Thế Giới kia lại hàng lâm rồi?

Nhưng mặc cho Vô Cực Chân Thần sưu tầm thế nào, cũng không tìm thấy tung tích của người khác.

Tình huống này chỉ có thể nói lên hai điểm.

Một là thực lực người tới đã hoàn toàn siêu việt Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, với cảnh giới Chân Thần cửu giai của hắn tự nhiên là không cách nào phát hiện.

Nhưng khả năng này rất nhanh đã bị Vô Cực Chân Thần loại trừ.

Cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên sẽ không dễ dàng xuất động.

Cường giả đẳng cấp này đã có thể tính là chiến lực cao cấp rồi.

Vậy thì hiện tại chỉ còn lại khả năng thứ hai.

Đó chính là hộ thuẫn Thần Quốc là do năm người trước mắt phá trừ.

Chỉ là cảnh giới của bốn người kia tịnh không có biến hóa gì.

Là hắn?!

Vô Cực Chân Thần hai mắt âm tình bất định nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Với nhãn lực của hắn tự nhiên nhìn ra, bốn người kia đã trở thành tín đồ của tên này.

Điểm này tuy rằng có chút khó tin, nhưng Vô Cực Chân Thần còn có thể lý giải.

Nhưng Vô Cực Chân Thần dám bảo đảm, tu vi của Lâm Trường

Sinh lúc đó tuyệt đối không có khả năng vượt quá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam trọng.

Mới chút thời gian như vậy, liền sở hữu chiến lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bát trọng?

Chuyện này sao có thể chứ?

Tuy rằng Vô Cực Chân Thần không tu luyện Đại Đạo, bất quá đến cảnh giới này, muốn tăng lên tuyệt đối không có dễ dàng như vậy.

Chẳng lẽ hắn đã hấp thu sức mạnh của Hồng Mông Châu?

Cũng chỉ có thuyết pháp này mới giải thích được.

Kinh nghi bất định, trong lòng Vô Cực Chân Thần lập tức trở nên hỏa nhiệt.

Hồng Mông Châu, vật kia chính là nắm giữ bí mật của Hồng Mông Chi Môn.

Ngay cả cường giả Đại Đạo Cảnh cũng vì đó mà điên cuồng.

Nếu như bị mình đoạt được, tuyệt đối là cơ duyên tày trời. "Có gì không dám?" "Vô Cực, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi." Tín đồ Thái Thủy Hỗn Độn cười lạnh một tiếng. "Chỉ bằng các ngươi?" "Ngã Vô Cực tung hoành Thái Cực Hỗn Độn vô số Nguyên Hội." "Là Chấp Chưởng Sứ của thông đạo Thái Cực Hỗn Độn." "Các ngươi xác định muốn động vào ngã?" "Chẳng lẽ không sợ cường giả của bốn cái Hỗn Độn Thế Giới còn lại xuất động?" Vô Cực Chân Thần quát lớn. "Cái gì Hỗn Độn thông đạo Chấp Chưởng Sứ?" "Chẳng qua chỉ là con chó canh giữ phong ấn mà thôi." "Ngươi cho rằng ngươi chết rồi bọn hắn sẽ có bất kỳ dao động tình cảm nào sao?" Lâm Trường Sinh nhìn Vô Cực, thản nhiên nói.

Vô Cực Chân Thần nghe được lời của Lâm Trường Sinh, lửa giận trong lồng ngực bốc lên ngùn ngụt.

Tuy rằng hắn biết Lâm Trường Sinh nói không sai chút nào, nhưng phẫn nộ trong lòng đã khó mà kiềm chế.

Hắn Vô Cực xác thực là con chó do những Hỗn Độn Thế Giới kia bồi dưỡng lên.

Nhưng con chó này như hôm nay đã có dã tâm.

Hắn đã không cam tâm trấn thủ Thái Cực Hỗn Độn.

Chỉ cần có thể đột phá Sáng Thế Thần, hắn liền có thể tiến vào bốn cái Hỗn Độn Thế Giới khác.

Khi đó, liền có thể thu lấy càng nhiều tín đồ.

Sớm muộn có một ngày, ngũ đại Hỗn Độn đều phải bị hắn thống trị. "Xem ra ngươi xác thực là đã đạt được Hồng Mông Châu." "Nhưng ngươi cho rằng như vậy liền có thể cùng ngã chống lại sao?" Vô Cực Chân Thần hai mắt khẽ híp nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Trong cảm giác của hắn, tên thổ dân Hồng Hoang này cư nhiên đã có cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục trọng.

Tốc độ tăng lên thật đúng là đáng sợ a.

Đáng tiếc, tên thổ dân Hồng Hoang này quá mức bành trướng rồi.

Cho dù hắn sở hữu chiến đấu lực siêu việt cảnh giới, nhưng ở trước mặt mình, y nguyên không đủ nhìn. "Không thử một chút làm sao biết được đây?" Lâm Trường Sinh cười nói. "Vậy thì để cho ngã xem ngươi có tư bản gì cùng ngã chống lại." Vô Cực Chân Thần hừ lạnh một tiếng.

Trong màn trời, lấp lóe lên vô lượng lôi đình.

Phảng phất ngay cả hư không cũng bị sức mạnh lôi đình này chấn động đến mức tùy thời đều muốn phá diệt.

Chương 257

Lôi đình hải dương trong nháy mắt liền bao trùm năm người vào bên trong.

Sắc mặt bốn vị tín đồ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam trọng trắng bệch.

Loại lôi đình này bọn họ căn bản ngăn không được. "Thăm dò vô vị." Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Trực tiếp vung tay lên.

Đồng dạng cũng là vô biên lôi đình.

Nhưng đây chính là lôi đình do Đại Đạo phù triện kích phát, còn dung hợp Đại Đạo chi lực khác.

Uy năng so với nguyên tố chi lực của Vô Cực Chân Thần mạnh hơn vô số lần.

Chỉ trong nháy mắt, những lôi đình này liền bị quét sạch sành sanh. "Vô Cực, nếu không lấy ra thực lực chân chính của ngươi, thì không cách nào chiến thắng ngã đâu." Lâm Trường Sinh nói.

Vừa rồi chỉ là Vô Cực Chân Thần thăm dò mà thôi.

Đường đường là Vô Cực Chân Thần sao có thể yếu như vậy. "Rất tốt." "Biến toàn bộ các ngươi thành tín đồ của ngã, ngã tuyệt đối có thể đột phá cảnh giới." Vô Cực Chân Thần cũng bắt đầu nghiêm túc hẳn lên.

Từ một đòn xuất thủ vừa rồi của Lâm Trường Sinh mà xem, xác thực có thể vượt cấp mà chiến.

Vậy thì nhất định phải sử xuất toàn lực rồi. "Tất cả tín đồ, cao

giọng tụng niệm chân danh của ngã." Theo thanh âm của Vô Cực Chân Thần rơi xuống.

Vô số tín ngưỡng thông đạo sáng lên.

Mật mật ma ma, một cái nhìn căn bản không thấy điểm cuối.

Sau đó vô lượng Tín Ngưỡng Chi Lực toàn bộ bị hắn hấp thu. "Tín Ngưỡng Chi Lực, lấy ngã làm môi giới." "Hóa thành Tín Ngưỡng Tù Lung." "Trấn áp." Vô Cực Chân Thần quát to một tiếng.

Một cái lồng giam màu trắng sữa ngưng tụ từ Tín Ngưỡng Chi Lực trong nháy mắt bao trùm năm người Lâm Trường Sinh vào trong.

Giờ khắc này, Nguyên Thần của bọn họ nhận phải sự tập kích của vô số Tín Ngưỡng Chi Lực.

Dường như muốn thôn phệ sạch Nguyên Thần của bọn họ.

Sắc mặt bốn vị tín đồ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam trọng lập tức xuất hiện thần sắc thống khổ.

Đây là bọn họ đang chống cự sự xâm thực của Tín Ngưỡng Chi Lực.

Một khi Tín Ngưỡng Chi Lực xâm thực Nguyên Thần bọn họ, sẽ trong nháy mắt trở thành tín đồ của Vô Cực Chân Thần. "Ý chí của ngã, không thể ngăn cản." "Lấy danh Chân Thần của ngã, thần phục." Ý chí của Vô Cực Chân Thần bộc phát ra tại một khắc này.

Thần tượng nằm tại trung tâm Vĩnh Hằng Thần Quốc phảng phất như sống lại.

Đây chính là thần tượng đã được cúng bái vô số Nguyên Hội tại Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Ý chí ẩn chứa trong đó đã cực kỳ khủng bố.

Thậm chí đã siêu việt phạm trù Chân Thần, đạt đến ý chí áp bách

của cảnh giới Sáng Thế Thần.

Ý chí áp bách khủng bố khiến cho bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tam trọng triệt để không cách nào thừa thụ.

Ý chí trực tiếp bị áp bách đến hôn mê bất tỉnh.

Nguyên Thần cũng không cách nào ngăn cản sự xâm thực của Tín Ngưỡng Chi Lực, bắt đầu nhanh chóng bị thôn phệ.

Đây là hai thủ đoạn cường đại nhất của Vô Cực Chân Thần.

Ý chí áp bách càng là động dụng đến để uẩn của hắn.

Trải qua trận chiến này, để uẩn của hắn ít nhất cũng thụt lùi mấy cái Nguyên Hội, chỉ có thể về sau từ từ tích lũy lại.

Hắn không tin dưới tình huống thủ đoạn tề xuất, vẫn không cách nào trấn áp năm người này.

Nhìn thấy biểu hiện của bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia, Vô Cực Chân Thần cũng hài lòng gật đầu.

Chỉ là khi hắn nhìn thấy Lâm Trường Sinh, trong mắt lập tức tràn đầy vẻ không thể tin.

Chuyện này sao có thể?

Tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt này cư nhiên giống như người không có việc gì đứng tại chỗ cũ.

Ai có thể giải thích cho ngã, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hắn tu vi tăng lên nhanh như vậy, ngã nhịn.

Hắn chiến đấu lực siêu việt cảnh giới bản thân, ngã cũng nhịn.

Tín Ngưỡng Tù Lung của ngã đối với hắn hào vô hiệu quả, ngã miễn cưỡng cũng nhịn.

Nhưng hiện tại là thế nào?

Ý chí uy áp đã đạt tới cấp biệt Sáng Thế Thần đối với hắn cư nhiên hào vô tác dụng?

Đây chính là uy áp khóa việt đại cảnh giới a.

Sinh mệnh tầng thứ so với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đều cao hơn một đẳng cấp.

Không nhìn thấy bốn cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bên cạnh không chịu nổi đều đã hôn mê rồi sao?

Nhưng tại sao hắn lại không có phản ứng gì a!

Vô Cực Chân Thần đều sắp điên rồi.

Đây thật sự là một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sao?

Vô Cực Chân Thần không biết là, Lâm Trường Sinh có Thiên Phú trợ giúp, đừng nói Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên, cho dù cao hơn một cảnh giới nữa, muốn dùng ý chí áp bách hắn thần phục đều là không thể nào. "Đây chính là thủ đoạn mạnh nhất của ngươi?" Lâm Trường Sinh đối với tình huống này sớm đã có dự liệu.

Nếu không hắn cũng sẽ không tại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lục trọng liền tới khiêu chiến Vô Cực Chân Thần.

Hai thủ đoạn này đối với hắn vô hiệu, tương đương với chiến lực của Vô Cực Chân Thần giảm đi một nửa.

Đây mới là để khí của hắn.

Chẳng lẽ là Hồng Mông Châu?

Giờ phút này Vô Cực hít sâu một hơi, ép buộc bản thân tỉnh táo lại.

Rất có khả năng là diệu dụng của Hồng Mông Châu.

Thử đẳng bảo vật không sợ ý chí uy áp cũng có thể miễn cưỡng giải thích đi.

Mặc kệ như thế nào, hiện tại việc cần làm là tiên trấn áp tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt. "Chớ có phách lối." "Đã ý chí áp bách vô hiệu, vậy thì thử một chiêu này." "Tín Ngưỡng Chi Mâu." Vô Cực Chân Thần giờ phút này đã buông tha ý nghĩ chuyển hóa Lâm Trường Sinh thành tín đồ.

Tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt thần bí khó lường.

Nếu như chủ quan, thật đúng là có khả năng lật thuyền trong mương.

Cho nên nhất định phải xuất ra sát thủ giản của mình.

Theo thanh âm của hắn rơi xuống.

Vô lượng Tín Ngưỡng Nguyên Dịch bay ra, ngưng tụ thành những trường mâu màu trắng sữa thực chất.

Mật mật ma ma, che khuất bầu trời.

Mỗi một cây trường mâu tản mát ra dao động đều đạt đến đỉnh phong Chân Thần cửu giai.

Bất kỳ một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng nào đối mặt loại công kích này đều phải cẩn thận từng li từng tí.

Bởi vì đây chính là Tín Ngưỡng Nguyên Dịch ngưng tụ mà thành.

Mỗi một cây trường mâu bên trên đều chí ít có mấy chục vạn giọt Tín Ngưỡng Nguyên Dịch.

Đã xa xa không phải Tín Ngưỡng Chi Lực có thể so sánh được.

Vì để đánh giết Lâm Trường Sinh, Vô Cực Chân Thần cũng là không màng đau lòng rồi.

Tín Ngưỡng Nguyên Dịch nơi này đều là tích lũy vô số Nguyên Hội trong Thần Quốc của hắn.

Ngưng tụ nhiều tín ngưỡng trường mâu như vậy, ít nhất cũng tiêu hao một phần ba tích lũy.

Việc trấn áp những Hỗn Độn Ma Thần kia, lại sẽ bị đẩy lùi vô thời hạn về sau.

Nhưng kẻ địch trước mắt này thực sự quá tà môn.

Vô Cực Chân Thần cũng không lo được cái khác.

Bên trong dị không gian Thần Quốc của Vô Cực Chân Thần.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vốn đã thoát khốn giờ phút này bị Tín Ngưỡng Nguyên Dịch bao bọc, lại bắt đầu một cuộc giằng co dài đằng đẵng.

Ngay tại lúc này.

Toàn bộ hải dương do Tín Ngưỡng Nguyên Dịch hóa thành bỗng nhiên trở nên sôi trào.

Còn chưa đợi bọn hắn làm rõ ràng phát sinh trạng huống gì, những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này bỗng nhiên trực tiếp biến mất một phần ba.

Hỗn Độn Ma Thần thấy thế, cũng là phân phân thi triển thần thông, triệt để thoát khỏi sự xâm thực của Tín Ngưỡng Nguyên Dịch.

Chương 258

"Đã xảy ra chuyện gì?" "Chẳng lẽ là có cường giả đang giao chiến cùng Vô Cực tiểu nhi?" Vận Mệnh Ma Thần ngưng trọng nói. "Có thể làm cho Vô Cực tiểu nhi điều động một phần ba Tín Ngưỡng Nguyên Dịch, đủ để nói rõ người này cực độ cường đại." "Chí ít cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng." Nhân Quả Ma Thần đi theo nói. "Đại Đạo của Thái Cực Hỗn Độn đã bị phong ấn." "Căn bản không có khả năng có thử đẳng cường giả đản sinh." "Chẳng lẽ là cường giả của Hỗn Độn Thế Giới khác động thủ với Vô Cực rồi?" "Cũng không có khả năng a, bọn hắn còn cần Vô Cực trấn thủ Thái Cực Hỗn Độn." "Chẳng lẽ nói là Bàn Cổ tên kia đã trở về?" Nói đến Bàn Cổ, trên mặt tất cả ba ngàn Ma Thần đều tràn đầy vẻ oán độc.

Đều là tên Bàn Cổ kia, nếu không phải hắn, bọn hắn lại há sẽ rơi vào loại hạ tràng như hiện tại. "Nếu thật là Bàn Cổ tên kia thì tốt rồi." "Cho dù liều mạng tự bạo, ngã cũng muốn chém giết hắn." Âm Dương Ma Thần oán độc nói. "Còn có cái Hồng Hoang do hắn khai tịch ra kia." "Chỉ cần có cơ hội, ngã nhất định phải thân thủ đem nó phúc diệt." Sự oán hận của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đối với Bàn Cổ là không cách nào tiêu trừ.

Năm đó không phải Bàn Cổ ngạnh kháng muốn khai tịch Hỗn Độn, dẫn tới những cường giả kia, thì bọn hắn cũng sẽ không luân lạc đến mức bị một tên Vô Cực Chân Thần nho nhỏ trấn áp tại nơi này.

Ngay tại lúc những Hỗn Độn Ma Thần này nghị luận, chiến đấu ở ngoại giới đã bộc phát.

Vô số tín ngưỡng trường mâu do Tín Ngưỡng Nguyên Dịch ngưng

tụ mà thành oanh hướng Lâm Trường Sinh.

Cho dù là Lâm Trường Sinh, tại một khắc này sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng. "Hồng Mông Kiếm, xuất." Lâm Trường Sinh ý niệm khẽ động.

Hồng Mông Kiếm xuất hiện trong tay hắn.

Hồng Mông phù triện sáng lên quang mang màu huyền sắc.

Pháp lực bàng bạc điên cuồng quán chú tiến vào.

Hồng Mông Pháp Tắc trên Hồng Mông Kiếm điên cuồng diễn hóa Hồng Mông áo nghĩa.

Tuy rằng Hồng Mông áo nghĩa còn chưa đại thành, nhưng dung hợp hơn một ngàn loại Đại Đạo phù triện, Hồng Mông Chi Lực đã sơ cụ uy năng. "Trảm." Lâm Trường Sinh vung tay, Hồng Mông Kiếm chém xuống.

Kiếm khí do vô lượng Đại Đạo phù triện ngưng tụ mà thành oanh ra ngoài.

Tiếng ầm ầm không dứt bên tai.

Toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc đều run rẩy không thôi dưới sự va chạm này.

Ngay cả phòng ngự năng lực của Hỗn Độn Huyền Quy cũng nhịn không được ai minh.

Tín Ngưỡng Nguyên Dịch tuy rằng mạnh, nhưng dù sao cũng không bằng Đại Đạo phù triện chi lực, Hồng Mông chi uy năng.

Rất nhanh, tín ngưỡng trường mâu của Vô Cực Chân Thần liền bị đánh nát sạch sành sanh.

Khí cơ tương liên, Vô Cực Chân Thần cũng phải chịu Tín Ngưỡng Chi Lực phản phệ, có một chút thương thế.

Lâm Trường Sinh thấy thế, huy thủ chi gian, chém đứt Tín Ngưỡng Tù Lung của bốn người tín đồ. "Còn có thủ đoạn gì?" Lâm Trường Sinh nhìn Vô Cực Chân Thần, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý.

Hắn cũng không tin Vô Cực Chân Thần đã tồn tại vô số Nguyên Hội lại chỉ có chút hậu thủ này. "Tốt, rất tốt." "Không ngờ ngươi có thể bức ngã đến bước này." Vô Cực Chân Thần giờ phút này đã coi Lâm Trường Sinh là đối thủ.

Cường giả bậc này, nếu còn dám có chỗ bảo lưu, vậy tuyệt đối sẽ chết rất thảm.

Nghĩ tới đây, Vô Cực Chân Thần hít sâu một hơi.

Sau đó dưới 【Động Sát Chi Nhãn】 của Lâm Trường Sinh, nhìn thấy một màn cực kỳ quen thuộc.

Chỉ thấy vô số tín ngưỡng thông đạo liên tiếp với Vô Cực Chân Thần bỗng nhiên biến thành huyết sắc.

Hắn đây là đang rút ra sinh cơ và bản nguyên của những tín đồ này.

Tín đồ bên dưới lập tức trong nháy mắt trở nên già nua suy yếu.

Bất quá thời gian một hơi thở liền hóa thành hư vô.

Loại hiện tượng này đang tiến hành với tốc độ điên cuồng.

Mà khí thế trên người Vô Cực Chân Thần cũng bắt đầu phục hồi.

Hắn thế mà lại muốn dùng biện pháp này cưỡng ép trùng phá cảnh giới Chân Thần. "Ngươi đây là đang uống rượu độc giải khát, tự thương tổn căn bản." Lâm Trường Sinh lạnh giọng nói.

Những tín đồ này thực sự quá đáng thương.

Cả một đời mất đi tự do tín ngưỡng không nói.

Thời khắc mấu chốt còn bị rút ra sinh cơ bản nguyên.

Thẳng đến khoảnh khắc tử vong, trong lòng bọn họ y nguyên vẫn chỉ có sự thành kính. "Căn bản?" "Ha ha." "Bọn chúng chẳng qua là lương thực của ngã mà thôi." "Chỉ cần Vô Cực Chân Thần ngã tồn tại một ngày, Vĩnh Hằng Thần Quốc liền vĩnh hằng bất diệt." "Mà tín đồ vẫn sẽ cuồn cuộn không dứt đản sinh." Vô Cực Chân Thần cười lớn.

Loại biện pháp này xác thực tự thương tổn căn bản.

Tuy rằng có thể giúp Vô Cực Chân Thần trùng phá cảnh giới, nhưng rất có khả năng cảnh giới của hắn sẽ định cách tại Sáng Thế Thần nhất giai.

Tuy nhiên cục diện trước mắt đã không cho hắn đường lui.

Ngay cả tín ngưỡng trường mâu của mình đều bị hắn hóa giải, nếu lại có chỗ bảo lưu, vậy thật sự là tìm chết.

Lâm Trường Sinh nhìn Vô Cực Chân Thần điên cuồng, không thể phủ nhận lời của hắn là đúng.

Hơn nữa khí thế bản thân hắn cũng đang không ngừng tăng lên.

Cứ như vậy, rất nhanh liền có thể đột phá đến Sáng Thế Thần.

Khi đó lại đối phó hắn, liền không dễ dàng như vậy. "Hiện tại, hãy để cho ngã xem ngươi còn có thủ đoạn gì đi!" Vô Cực Chân Thần cảm thụ được khí thế bản thân, cười lớn.

Chỉ một lát nữa hắn sẽ đột phá cảnh giới.

Khi đó hắn liền có thể dễ dàng trấn áp tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt.

Tuy rằng lần này tổn thất cực lớn, nhưng hết thảy đều đáng giá. "Như ngươi mong muốn." Lâm Trường Sinh nói.

Dưới Thần Niệm của hắn, Tín Ngưỡng Nguyên Điểm trong nháy

mắt bị kích hoạt.

Tức thì, tín ngưỡng thông đạo vốn dĩ tương liên với Vô Cực Chân Thần bỗng nhiên chuyển biến phương hướng.

Toàn bộ hướng về Lâm Trường Sinh liên tiếp mà đến.

Tuy rằng đều chỉ là một số tín đồ đê giai, nhưng số lượng cực kỳ to lớn.

Trọn vẹn có hai phần năm tín ngưỡng thông đạo của tín đồ bị xoay chuyển qua đây.

Cảm thụ được Tín Ngưỡng Chi Lực như suối trào, Lâm Trường Sinh cũng là không chút do dự.

Trực tiếp dùng pháp nghịch chuyển tín ngưỡng thông đạo, Tín Ngưỡng Nguyên Điểm tiến vào thể nội tín đồ.

Cuối cùng hóa thành quang đoàn bay vào trong cơ thể hắn.

Mật mật ma ma, chiếu sáng cả Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Dưới Tín Ngưỡng Chi Lực khủng bố này, khí thế bản thân hắn cũng đang nhanh chóng bạo trướng. "Ngươi quả nhiên đã động tay chân trên tín ngưỡng thông đạo!" Vô Cực Chân Thần gầm lên.

Năm đó chính mình cũng đã đem tín ngưỡng thông đạo kiểm tra một lần.

Nhưng không hề có dị thường.

Không ngờ hắn cư nhiên ẩn tàng sâu như vậy. "Nếu là không chuẩn bị chút hậu thủ, ngã há có thể tay không đi tới." Lâm Trường Sinh đáp.

Mất đi hai phần năm tín đồ này, Vô Cực Chân Thần muốn phá cảnh giới đã là không thể nào.

Ngay tại công phu bọn hắn nói chuyện, Lâm Trường Sinh trực tiếp đột phá một trọng cảnh giới, đi tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thất trọng.

Hơn nữa tốc độ này y nguyên đang không ngừng tăng lên.

Phải biết, nơi đây chính là đại bản doanh của Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Hai phần năm tín đồ nhìn qua rất ít, nhưng cũng phi thường khủng bố.

Cho dù là sinh linh Hồng Hoang cộng lại, đều không nhất định sở hữu nhiều như vậy. "Ngươi cho rằng ngã sẽ để cho ngươi thực hiện được sao?" "Giết chết đám ngụy tín đồ này cho ngã!" Vô Cực Chân Thần quay về phía những tín đồ bên dưới gầm lên.

Vô Cực Chân Thần giờ phút này kinh nộ giao gia.

Vạn vạn không có nghĩ đến, cho dù hắn đã phi thường cẩn thận, tín ngưỡng thông đạo vẫn xảy ra vấn đề.

Tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt thực sự quá đáng sợ.

Đây rốt cuộc là loại thần thông nào?

Cư nhiên có thể xoay chuyển tín ngưỡng thông đạo của tín đồ, hơn nữa còn không bị bọn hắn sát giác ra được.

Vô Cực Chân Thần rất xác định lúc chưa phái A Mộc Thác đi ra ngoài, cái tên thổ dân Hồng Hoang này tuyệt đối chưa tiếp xúc qua phương pháp tu luyện tín ngưỡng.

Cho nên có xác suất rất lớn là sau khi hắn đi tới Vĩnh Hằng Thần Quốc mới cảm ngộ ra được thần thông này.

Cái này Căn Nguyên và Ngộ Tính phải khủng bố đến trình độ nào a!

Bất quá giờ phút này không do hắn nghĩ nhiều.

Chương 259

Chính mình cô chú nhất trịch rút ra sinh cơ và bản nguyên của tín đồ, chính là vì đột phá cảnh giới hiện tại.

Một cái này mất đi hai phần năm tín đồ rất khó để hắn tiếp tục đột phá.

Không những thế, tên thổ dân Hồng Hoang này cư nhiên ngay trước mặt hắn bắt đầu đột phá cảnh giới.

Vốn dĩ chính mình đã không làm gì được hắn.

Nếu để cho hắn tiếp tục đột phá, hậu quả kia càng là không dám tưởng tượng.

Cho nên Vô Cực Chân Thần trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh, đem những ngụy tín đồ này toàn bộ đánh giết.

Có mệnh lệnh của hắn, cho dù những ngụy tín đồ kia là huynh đệ thân nhân từng quen biết, bọn họ cũng điên cuồng hạ thủ. "Tỉnh lại." Lâm Trường Sinh thấy thế, đối với bốn người hôn mê sau lưng quát to một tiếng.

Nguyên Thần của bốn người vốn bị ý chí áp bách mà hôn mê, trong tiếng quát to này lại lần nữa thanh tỉnh. "Đạo Tôn." Bốn người hiện tại sau lưng toàn bộ đều là mồ hôi lạnh.

Suýt chút nữa bọn hắn liền trực tiếp bị Vô Cực trấn áp. "Đi xuống hỗ trợ." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói.

Vô Cực đã dám ra lệnh chém giết tín đồ của chính mình.

Vậy Lâm Trường Sinh cũng không cần khách khí.

Bốn người nghe được về sau, lập tức lao về phía Vĩnh Hằng Thần

Quốc bên dưới.

Có bốn tôn Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ra tay, những tín đồ này chẳng qua chỉ là tùy tay bóp chết mà thôi.

Vô Cực Chân Thần thấy thế, phẫn nộ tới cực điểm, vừa muốn đi xuống hỗ trợ, Lâm Trường Sinh liền ngăn cản hắn. "Đối thủ của ngươi là ngã." Hai người lại lần nữa bộc phát chiến đấu kinh thiên.

Bất quá Vô Cực Chân Thần từ đầu đến cuối bị Lâm Trường Sinh áp chế đánh.

Nếu không phải Tín Ngưỡng Chi Lực sung túc, sợ là phải bị chém giết ngay tại chỗ.

Không thể tiếp tục như vậy nữa.

Nếu không chính mình thật sự sẽ vẫn lạc.

Giờ khắc này, Vô Cực Chân Thần là thật sự sợ hãi.

Khi hắn lại một lần nữa bị Lâm Trường Sinh đánh lui, không còn do dự. "Đây là ngươi bức ngã." "Tín Ngưỡng Nguyên Dịch, đến cho ngã." Vô Cực Chân Thần trạng như điên cuồng, hoàn toàn không lo nổi cái khác.

Trực tiếp đem Tín Ngưỡng Nguyên Dịch còn dư lại trong Thần Quốc toàn bộ điều động tới.

Lần này thật sự là lỗ lớn.

Những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này chính là tích lũy vô số Nguyên Hội của hắn.

Càng là vũ khí quan trọng để hắn trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Cũng là dùng để ổn định cảnh giới sau khi hắn tấn thăng Sáng Thế Thần.

Hiện như hôm nay, bởi vì một tên thổ dân Hồng Hoang, những trữ bị này của hắn sắp phải trong nháy mắt háo tận.

Như vậy, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần mất đi Tín Ngưỡng Nguyên Dịch trấn áp, phá vỡ Thần Quốc của hắn cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lần này thật sự lỗ lớn!

Nhưng cục thế trước mắt khiến hắn không còn lựa chọn nào khác.

Tín Ngưỡng Nguyên Dịch trong Thần Quốc phảng phất như một con trường long thực chất hóa bay ra, không ngừng quán chú tiến vào thể nội Vô Cực Chân Thần.

Khí thế khủng bố từ trong cơ thể hắn bộc phát mà ra.

Tín đồ phía dưới cũng toàn bộ dừng lại, vẻ mặt kinh khủng thành kính bắt đầu cầu nguyện. "Đều là ngươi!" "Nếu không phải là ngươi, mưu đồ mấy cái Nguyên Hội của ngã sao có thể công dã tràng!" "Đợi ngã đột phá cảnh giới, ngã nhất định phải trấn áp Nguyên Thần của ngươi, tra tấn ngươi vạn vạn năm!" Vô Cực Chân Thần oán độc nhìn Lâm Trường Sinh.

Những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này chỉ có thể giúp hắn tạm thời đột phá cảnh giới.

Sau đó không những bản nguyên bị thương, Tín Ngưỡng Nguyên Dịch cũng tiêu hao sạch sẽ.

Mưu đồ mấy trăm cái Nguyên Hội chung quy là thành kính hoa thủy nguyệt. "Phải không?" Lâm Trường Sinh khẽ cười một tiếng.

Cảm thụ được khí thế Vô Cực Chân Thần tấn tốc tăng lên, Lâm Trường Sinh trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Hạnh hảo năm đó cũng đã động tay chân ở trong những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này.

Nếu không thật đúng là sẽ bị Vô Cực Chân Thần thực hiện được.

Hiện tại mà...

Tín Ngưỡng Nguyên Điểm kích hoạt!

Theo Lâm Trường Sinh ý niệm khẽ động.

Trong Tín Ngưỡng Nguyên Dịch lập tức sáng lên quang mang.

Lúc mới bắt đầu chỉ là một khối rất nhỏ, nhỏ đến mức so với con trường long này hoàn toàn có thể bỏ qua.

Nhưng rất nhanh, một khối lại một khối Tín Ngưỡng Nguyên Điểm đều sáng lên.

Cuối cùng liên kết cùng một chỗ, bộc phát ra quang mang khác biệt.

Một cái nhìn này, chí ít cũng có một phần ba Tín Ngưỡng Nguyên Dịch thoát ly quỹ tích ban đầu, hướng về phía Lâm Trường Sinh quán chú mà đi.

Hảo thư sảng.

Đây chính là Tín Ngưỡng Nguyên Dịch, Lâm Trường Sinh cũng là lần đầu tiên hấp thu, so với Tín Ngưỡng Chi Lực càng thêm thuần túy.

Dĩ vãng luyện hóa Tín Ngưỡng Chi Lực khả năng phải lãng phí chí ít bốn phần năm.

Nhưng Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này, đỉnh đa lãng phí một phần ba.

Có những Tín Ngưỡng Nguyên Dịch này, tu vi của Lâm Trường Sinh lần nữa bắt đầu tăng lên. "Đáng chết." "Lần trước quả nhiên là ngươi!" Vô Cực Chân Thần nhìn thấy Lâm Trường Sinh cư nhiên lại bắt đầu hấp thu Tín Ngưỡng Nguyên Dịch của hắn, trong nháy mắt nhớ tới dị động của Thần Quốc lần đó.

Chính là do người này gây nên. "Không sai, là ngã." Lâm Trường Sinh không có phủ nhận. "Ngã giết ngươi!" Vô Cực Chân Thần giờ phút này thật sự là đã phẫn nộ đến mất lý trí.

Hậu thủ của chính mình năm lần bảy lượt bị tên thổ dân Hồng Hoang này phá hoại.

Tương đương với triệt để đoạn tuyệt khả năng hắn tấn thăng Sáng Thế Thần.

Tuy rằng nhiều Tín Ngưỡng Nguyên Dịch quán chú như vậy, đã làm cho cảnh giới của hắn đột phá Chân Thần cửu giai.

Nhưng tịnh chưa hoàn toàn tới cảnh giới Sáng Thế Thần.

Đỉnh đa tính là một cái Ngụy Sáng Thế Thần.

Đoạn nhân đạo đồ, sinh tử đại cừu.

Vô Cực Chân Thần cũng mất đi tâm tính nên có của một Chân Thần.

Trực tiếp giết về phía Lâm Trường Sinh. "Thần nói, tất cả sinh linh ở trước mặt ngã đều phải bị tước đoạt sinh mệnh." "Tử vong." Tuy rằng chỉ là Ngụy Sáng Thế Thần, nhưng chiến đấu lực của Vô Cực Chân Thần đã tăng lên mấy lần.

Đã đến tình trạng ngôn xuất pháp tùy.

Hơn nữa có thể hư không sinh Pháp Tắc.

Từng mai từng mai Tử Vong Phù Văn từ trong miệng hắn phun ra, hình thành một cái kết giới, đem Lâm Trường Sinh bao bọc ở bên trong.

Tại bên trong kết giới này, Vô Cực Chân Thần sở hữu sức mạnh tuyệt đối. "Sáng Thế Thần đã có thể tự mình sáng tạo phù văn?" "Không đúng, là ở trong kết giới này hắn mới có uy năng như thế."

Cảm thụ được Tử Vong Phù Văn không ngừng hủ thực nhục thân, xâm thực Nguyên Thần của hắn, Lâm Trường Sinh nhịn không được nhíu mày.

Xem ra quả nhiên như hắn suy nghĩ, phương pháp tu luyện của thần linh cuối cùng đồng dạng cũng là quy về Đại Đạo phù văn chi lực.

Bất quá, Sáng Thế Thần cần sáng tạo ra một cái không gian tương tự kết giới Sáng Thế Thần.

Ở trong không gian này, hắn mới có thể làm được.

Tại bên ngoài không gian này, hắn là vẫn chỉ có thể động dụng sức mạnh đã chưởng ác trước đó.

Đương nhiên, cho dù là sức mạnh trước đó, khẳng định cũng tăng lên tới áo nghĩa Pháp Tắc phù văn. "Tử vong thường quy về thân ngã, khu khu phù văn chi lực, há có thể làm dao động ngã." "Hồng Mông Phù Triện, xuất." Lâm Trường Sinh quát to một tiếng.

Hồng Mông Phù Triện xuất hiện, trong nháy mắt đem từng cái Tử Vong Phù Văn chấn nát. "Không có khả năng." "Tại bên trong kết giới này, ngã mới là vị thần duy nhất." "Ngã lấy danh nghĩa Sáng Thế Thần, tước đoạt toàn thân sức mạnh của ngươi!" Vô Cực Chân Thần điên cuồng gầm thét.

Bên trong dị không gian Thần Quốc của Vô Cực Chân Thần.

Vốn dĩ ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị Tín Ngưỡng Nguyên Dịch vây hãm còn đang phỏng đoán rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng đột nhiên, số Tín Ngưỡng Nguyên Dịch còn lại cũng theo đó mà bay ra ngoài.

Toàn bộ dị không gian không còn bất kỳ giọt Tín Ngưỡng Nguyên Dịch nào áp chế bọn hắn.

Chương 260

"Xem ra Vô Cực tiểu nhi đã gặp phải một đối thủ nan giải." "Đúng vậy, đám Tín Ngưỡng Nguyên Dịch chết tiệt này đã trấn áp chúng ta vô số nguyên hội, hại thực lực của chúng ta cũng rơi xuống Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng." "Đừng quản nhiều như vậy, mất đi Tín Ngưỡng Nguyên Dịch, chúng ta chỉ cần tập trung lực lượng là có thể trùng phá cái Thần Quốc này, đào tẩu khỏi nơi đây." Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị trấn áp vô số nguyên hội, sớm đã không thể chờ đợi được muốn rời khỏi nơi này.

Giờ phút này mắt thấy có cơ hội đào tẩu, lập tức toàn bộ oanh kích về phía phiến Thần Quốc này.

Cả Thần Quốc dưới sự oanh kích của bọn hắn không ngừng chấn động.

Muốn đột phá phiến Thần Quốc này cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Vô Cực Chân Thần đang giao thủ cùng Lâm Trường Sinh cũng đồng dạng nhận ra dị trạng trong Thần Quốc.

Nhưng hiện nay hắn căn bản không có cách nào rời đi để trấn áp đám Hỗn Độn Ma Thần kia.

Bởi vì cho dù hắn hiện tại đã tấn thăng cảnh giới Ngụy Sáng Thế Thần, nhưng tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt này cũng vì hấp thu Tín Ngưỡng Nguyên Dịch mà tấn thăng đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng.

Chính mình muốn chém giết hắn căn bản không dễ dàng như vậy. "Tước đoạt sức mạnh của ta?" "Hồng Mông Chi Lực đâu phải thứ một tên ngụy thần nho nhỏ như ngươi có thể tước đoạt." "Nếu ngươi đã không còn hậu thủ nào khác, vậy thì đi chết đi." Lâm Trường Sinh

tay cầm Hồng Mông Kiếm.

Pháp lực thuộc về Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng điên cuồng quán chú vào trong kiếm.

Chuyến đi Vĩnh Hằng Thần Quốc lần này, Lâm Trường Sinh cũng coi như thu hoạch không nhỏ, một lần tăng lên ba trọng tu vi.

Tất nhiên, sau đó vẫn cần phải ổn cố lại một phen mới được.

Dù là thế, chiến lực hiện tại của Lâm Trường Sinh cũng đã bạo phát tột đỉnh.

Nhất kiếm Hồng Mông xuất.

Kết giới của Vô Cực Chân Thần nhanh chóng tiêu dung.

Kiếm quang khủng bố trực tiếp cắn nuốt hắn sạch sẽ.

Khí tức thuộc về hắn cũng đang tiêu tán.

Nhưng Lâm Trường Sinh không hề buông lỏng cảnh giác, ngược lại phóng ra thần niệm của chính mình.

Những thần linh này chỉ cần Thần Quốc không phá thì vẫn có thể phục sinh.

Hơn nữa từ trên người đám tín đồ này cũng có thể nhìn ra, Vô Cực Chân Thần tịnh không tử vong.

Chỉ là mặc cho thần niệm của Lâm Trường Sinh tìm kiếm Vĩnh Hằng Thần Quốc như thế nào, đều không thể tìm ra thân ảnh Vô Cực Chân Thần.

Cho dù là tòa thần tượng ở trung tâm nhất đã bắt đầu sụp đổ cũng không thấy bóng dáng hắn. "Hảo một cái Vô Cực Chân Thần." "Thần Quốc của hắn lại không đặt tại Vĩnh Hằng Thần Quốc." Lâm Trường Sinh trong nháy mắt đã suy nghĩ cẩn thận.

Vô Cực Chân Thần thật xảo quyệt, đạo lý trứng gà không để cùng một giỏ thực sự bị hắn chơi đến minh bạch.

Nhưng hắn trốn ở đâu đây?

Cho dù Vô Cực Chân Thần rơi xuống bản nguyên, nhưng cũng là cường giả cấp bậc Chân Thần, đối với Hồng Hoang vẫn có uy hiếp nhất định.

Tuyệt đối không thể bỏ qua cho hắn.

Nghĩ tới đây, [Động Sát Chi Nhãn] của Lâm Trường Sinh bắt đầu tìm kiếm từng tấc một tại Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Ngay tại lúc hắn mày nhíu chặt, bỗng nhiên nhìn về phía Hỗn Độn Huyền Quy.

Bởi vì Hồng Mông phong ấn hắn lưu lại trên Hỗn Độn thông đạo có phản ứng.

Điều này nói rõ có người đang phá giải phong ấn.

Lúc này sẽ là ai?

Không cần nghĩ cũng biết là Vô Cực.

Vô Cực Chân Thần với tư cách là Chấp chưởng sứ của Hỗn Độn thông đạo, đương nhiên cũng có hậu thủ của riêng mình.

Không ngờ hắn đem Thần Quốc của mình đặt ở phụ cận Hỗn Độn thông đạo.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh tiến vào trong bụng Hỗn Độn Huyền Quy.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh liền đi tới gần Hỗn Độn thông đạo.

Quả nhiên thân ảnh Vô Cực Chân Thần đang ở nơi này. "Ngươi

đây là muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Vô Cực Chân Thần không nghĩ tới Lâm Trường Sinh có thể tìm tới nơi này nhanh như vậy. "Ta không thích kẻ địch của ta còn có thể sống sót." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Ngươi có từng nghĩ tới hậu quả chưa?

Nếu giết ta, cường giả của bốn cái Hỗn Độn thế giới khác biết được, nhất định sẽ phái càng nhiều cường giả tiến vào Thái Cực Hỗn Độn.

Đến lúc đó ngươi lấy gì để ngăn cản?

Giữ ta lại, bọn họ sẽ không phát hiện ra bất kỳ dị thường nào." "Chúng ta có thể hợp tác.

Ta giúp ngươi ẩn giấu tin tức, ngươi để cho ta sống sót, thế nào?" Vô Cực Chân Thần giờ phút này đã mất đi vinh diệu thần linh ngày xưa.

Hắn của hiện tại, một lòng chỉ muốn sống sót. "Không có hứng thú." Lâm Trường Sinh trực tiếp cự tuyệt Vô Cực Chân Thần.

Hợp tác với kẻ như vậy còn phải thời khắc đề phòng hắn, không cần thiết. "Thả ta rời đi!

Chỉ cần ngươi đáp ứng thả ta rời đi, ta có thể phát thệ, bí mật nơi này ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra ngoài." Vô Cực Chân Thần thật sự hoảng loạn.

Càng cường đại, sống càng lâu, càng là sợ hãi cái chết.

Nơi này chính là Thần Quốc của hắn.

Nếu lại tử vong, Lâm Trường Sinh khẳng định sẽ không để hắn lần nữa phục sinh.

Hắn thật sự không muốn chết a. "Người chết mới có thể chân chính giữ bí mật a." Lâm Trường Sinh thở dài một hơi.

Sau đó Hồng Mông Kiếm trong tay trảm xuống. "Đây là ngươi bức ta!

Ta chết rồi, Thái Cực Hỗn Độn cũng đừng mong sống khá giả.

Cho ta bạo!" Vô Cực Chân Thần nộ hống gào thét.

Toàn bộ thể nội Hỗn Độn Huyền Quy đều bắt đầu chấn động kịch liệt.

Mà trên mặt Vô Cực Chân Thần lộ ra vẻ điên cuồng.

Đã không cho ta sống, ngươi cũng đừng hòng sống sót.

Vô Cực Chân Thần đây là bắt đầu tự bạo!

Đồng thời tại một khắc cuối cùng khi tự bạo, hắn nhìn về phía Hỗn Độn thông đạo.

Hắn hiểu rõ Hỗn Độn thông đạo mới là căn bản để hắn lập tộc tại Thái Cực Hỗn Độn, cho nên sao có thể không làm bất kỳ bố trí nào.

Tại bên ngoài phong ấn pháp trận này, hắn đã sớm lưu lại sức mạnh thuộc về mình.

Tuy rằng thập phần nhỏ yếu, nhưng đủ để dẫn động phong ấn pháp trận này.

Chỉ cần có năng lượng ngoại lai kích thích, phong ấn pháp trận sẽ bị kích hoạt, diệt sát bất kỳ kẻ địch nào.

Đồng thời, các cường giả của bốn cái Hỗn Độn khác bên ngoài Hỗn Độn thông đạo sẽ trong nháy mắt cảm giác được.

Đến lúc đó, tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt này, còn có Thái Cực Hỗn Độn đều phải cùng hắn bồi táng. "Ha ha, cho ta chết đi." Trên mặt Vô Cực Chân Thần mang theo nụ cười điên cuồng.

Bên trong toàn bộ cơ thể Hỗn Độn Huyền Quy bộc phát ra dao

động hủy diệt khủng bố. "Chết sẽ chỉ là ngươi." Lâm Trường Sinh hừ lạnh một tiếng.

Chỉ thấy Hồng Mông phù triện trên Hỗn Độn thông đạo sáng lên, trực tiếp đem hậu thủ mà Vô Cực Chân Thần lưu lại cắn nuốt sạch sẽ.

Thật nguy hiểm.

May mắn lúc trước chính mình có thể tới nơi này, tịnh thả phá giải cả phong ấn pháp trận này.

Nếu không, cho dù hôm nay hắn giết Vô Cực, Hỗn Độn thông đạo cũng sẽ bị nổ hủy.

Đến lúc đó đối với Thái Cực Hỗn Độn mới thật sự là tai ương ngập đầu.

Vô Cực Chân Thần đến chết cũng không nghĩ tới, hậu thủ hết lần này tới lần khác của mình cư nhiên toàn bộ đều bị phá giải.

Oanh long một tiếng vang thật lớn.

Hỗn Độn Huyền Quy cũng ai minh một tiếng.

Cú sốc tự bạo trong bụng làm nó cảm thấy đau đớn nan nhẫn.

May mắn nó vốn là Hồng Mông di chủng, tuy rằng rơi xuống bản nguyên vị giai nhưng lực phòng ngự kinh người, tổng coi như là kháng được cú tự bạo của Vô Cực Chân Thần.

Tuy nhiên Vĩnh Hằng Thần Quốc thì không có vận may như vậy.

Vĩnh Hằng Thần Quốc, bởi vì Vô Cực Chân Thần tự bạo, hiện tại bắt đầu nhanh chóng sụp đổ.

Phàm là tín đồ tín ngưỡng Vô Cực toàn bộ tại khắc này trở nên điên khùng.

Bọn họ bắt đầu tàn sát lẫn nhau.

Chương 261

Bắt đầu mất đi tín ngưỡng, bọn họ như thể xác biết đi, sinh cơ tu vi bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Bọn họ tín ngưỡng Vô Cực Chân Thần vô số tuế nguyệt.

Vô Cực Chân Thần là tín ngưỡng, là tất cả của bọn họ.

Bây giờ tín ngưỡng không còn, bọn họ tự nhiên cũng không sống nổi.

Bốn tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mặt không biểu tình nhìn xem hết thảy.

Nhiệm vụ của bọn hắn chỉ là bảo hộ tốt những sinh linh đã bị Đạo Tôn hấp thu tín ngưỡng.

Những người còn lại không có quan hệ gì với bọn hắn.

Ngay tại lúc này, thần tượng tại trung tâm Vĩnh Hằng Thần Quốc ầm vang sụp đổ.

Ba ngàn thân ảnh như Ma Thần lao ra.

Bọn hắn tứ vô kỵ đạn tản ra khí thế tự thân.

Khí thế Hỗn Nguyên Vô Cực Cửu Trọng điên cuồng xung kích toàn bộ Vĩnh Hằng Thần Quốc.

Đám tín đồ kia làm sao có thể thừa thụ được loại khí thế cảnh giới này, nhao nhao bạo thể mà chết. "Không tốt.

Mau chống lên hộ tráo." Bốn tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên không nghĩ tới trong Vĩnh Hằng Thần Quốc cư nhiên còn cất giấu cường giả bậc này, vội vàng chống lên hộ tráo bảo hộ những sinh linh kia.

Đây đều là tài nguyên Đạo Tôn cấp cho Hồng Hoang, cũng không thể chết vô ích ở đây.

Bất quá bốn người đều chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tam Trọng, làm sao ngăn được khí thế của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, trong nháy mắt liền bị thương thế.

Sinh linh dưới sự bảo hộ của bọn hắn cũng bị diệt sát tiếp cận một phần ba!

Đáng chết.

Vô Cực rốt cuộc là làm thế nào trấn áp được đám Ma Thần khủng bố như vậy.

Đạo Tôn, người ở đâu a?

Lại không xuất hiện, sợ là đám sinh linh này một cái cũng không giữ được. "Ha ha.

Rốt cục ra rồi." "Không nghĩ tới Vô Cực tiểu nhi cũng vẫn lạc." "Rốt cuộc là ai, xuất thủ đánh giết Vô Cực tiểu nhi?" Thanh âm Hỗn Độn Ma Thần giống như hồng chung đại lữ, chấn nhĩ dục lung.

Vẻn vẹn chỉ là loại khí thế này cũng không uổng danh Ma Thần.

Chỉ là mặc cho bọn hắn tìm kiếm như thế nào cũng không tìm thấy bất kỳ cường giả nào. "Hửm?

Người của các Hỗn Độn khác?

Bắt bọn hắn qua đây hỏi một chút." Hỏa Chi Ma Thần trong nháy mắt liền phát hiện bốn tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trực tiếp bằng không hóa ra một cái bàn tay hỏa diễm khổng lồ chộp tới bốn người.

Ngay cả không khí cũng bị bàn tay khủng bố này thiêu cháy.

Bốn người càng là sắc mặt đỏ bừng chống lên pháp lực hộ tráo,

không dám rời khỏi nơi đây.

Nếu bọn hắn chạy, đám sinh linh này không một ai có thể còn sống.

Hừ.

Một tiếng hừ lạnh vang lên.

Sau đó đạo thủ ấn hỏa diễm kia liền biến mất không thấy.

Trước mắt bốn người hoa lên, một đạo thân ảnh xuất hiện trước mặt bọn hắn. "Đạo Tôn." Bốn người kinh hỉ buột miệng hô. "Ừm.

Các ngươi vất vả rồi.

Có thể khống chế con Hỗn Độn Huyền Quy này không?" Lâm Trường Sinh đưa lưng về phía bọn hắn hỏi. "Con Huyền Quy này nãi là bốn đại Hỗn Độn chúng thuộc hạ tặng cho Vô Cực, có thể khống chế." Bốn người vội vàng đáp. "Rất tốt.

Các ngươi trước theo Huyền Quy phản hồi Hồng Hoang.

Sau đó tại Hỗn Độn thông đạo chờ ta." Lâm Trường Sinh nhanh chóng nói. "Vâng." Bốn người nói xong cũng bắt đầu khống chế Huyền Quy chuyển biến phương hướng.

Ba ngàn Ma Thần đem một màn này nhìn ở trong mắt, nhưng tịnh vị xuất thủ. "Ngươi chính là người đánh giết Vô Cực tiểu nhi?" Hỏa Chi Ma Thần vừa rồi bị Lâm Trường Sinh hừ lạnh một tiếng phá đi công kích, phi thường khó chịu hỏi. "Hỏa Chi Ma Thần, lui ra.

Tràng diện bực này lý nên do Thời Gian Ma Thần Thời Thần ta tới hỏi chuyện." Thời Gian vi Vương, Không Gian vi Tôn.

Tại thời điểm không có Bàn Cổ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều lấy Thời Gian Ma Thần Thời Thần làm đầu.

Đối mặt với cường giả có thể đánh giết Vô Cực, tự nhiên là nên

do Thời Thần ra mặt. "Mọi người đều là bị Bàn Cổ chém giết, còn phân cái gì trước sau." Hỏa Chi Ma Thần tính tình nóng nảy nói.

Ách...

Nói hình như rất có đạo lý. "Không sai, là ta." Lâm Trường Sinh trực diện ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, không có mảy may sợ hãi.

Lấy cảnh giới của hắn hiện nay, tự nhiên cũng nhìn ra bọn hắn đều là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng. "Khí tức của ngươi không thuộc về bốn đại Hỗn Độn khác.

Ngươi là ai?" Thời Thần lão tổ quát hỏi. "Ngã nãi là sinh linh Hồng Hoang, Trường Sinh Tiên Tông Tông Chủ Lâm Trường Sinh." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Sinh linh Hồng Hoang?

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng." Lâm Trường Sinh vừa nói ra lời này, khí thế của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lập tức trở nên cuồng bạo.

Giống như Đại Đạo Kiếp Vân, nhao nhao hướng về phía Lâm Trường Sinh áp bách mà đến.

Tuy nhiên đối với Lâm Trường Sinh mà nói lại hào không cảm giác.

Ngay cả ý chí áp bách của Sáng Thế Thần đối với hắn đều vô hiệu.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần này tuy rằng liên hợp lại, khí thế rất khủng bố, nhưng cũng không đủ để khiến Lâm Trường Sinh có bất kỳ ba động nào.

Mắt thấy Lâm Trường Sinh đối mặt với khí thế liên hợp áp bách của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần mà vẫn thờ ơ, trong lòng bọn hắn lập tức không khỏi ngưng trọng. "Ngươi thật sự là sinh linh Hồng Hoang?" Thời Thần lão tổ âm trầm mặt hỏi.

Lâm Trường Sinh cười lắc đầu.

Đến tu vi cảnh giới này của bọn hắn, nhất ngôn nhất hành đều ám hàm Đại Đạo chí lý, há lại mở miệng nói bừa. "Từ khi chúng ta bị Bàn Cổ chém giết, Đại Đạo thông đạo của Thái Cực Hỗn Độn liền bị phong ấn.

Ngươi làm sao có thể tu luyện tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng?

Chẳng lẽ là Bàn Cổ tên kia đã trở về?" Nói đến Bàn Cổ, sát khí trên người ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ bộc phát ra.

Nếu không phải Bàn Cổ, bọn hắn sao lại rơi vào tình cảnh như thế này. "Không có.

Từ sau khi Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang liền rời khỏi Thái Cực Hỗn Độn.

Chưa từng xuất hiện lại." Lâm Trường Sinh lắc đầu.

Chưa từng xuất hiện lại?

Vậy tên Lâm Trường Sinh trước mắt này là dựa vào chính mình tu luyện tới cảnh giới này?

Nhưng làm sao có thể chứ?

Bản nguyên thế giới Hồng Hoang tịnh không cao, muốn đản sinh cường giả bậc này căn bản không có khả năng.

Hơn nữa Đại Đạo ẩn lui, hắn không phải chỉ có thể tu luyện sức mạnh Pháp Tắc sao?

Vậy hắn làm sao cảm ứng được Đại Đạo?

Chẳng lẽ nói, Hồng Mông Châu?

Giờ khắc này trong lòng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đồng thời

xuất hiện ba chữ này.

Năm đó chính là bởi vì Hồng Mông Châu bị Bàn Cổ đạt được mới dẫn tới cường giả của các thế giới Hỗn Độn khác.

Bọn hắn cũng là luân vi công cụ, bị vị cường giả kia lừa gạt, ra tay với Bàn Cổ.

Cuối cùng dẫn đến nhục thân phá toái, nhao nhao lạc vào Hồng Hoang, mà nguyên thần lại bị Vô Cực tiểu nhi thừa cơ trấn áp.

Cũng chỉ có bảo vật bực này như Hồng Mông Châu mới có thể giúp hắn tu luyện tới loại cảnh giới này! "Đã ngươi biết rõ chúng ta là người phương nào, vậy thì nên biết cừu hận giữa chúng ta và Bàn Cổ.

Chương 262

Giao Hồng Mông Châu ra, chúng ta có thể tha cho ngươi khỏi chết." Thời Thần lão tổ nói. "Còn có thể tha cho ta khỏi chết?

Hỗn Độn Ma Thần dễ nói chuyện như vậy từ bao giờ?

Ta có thể hỏi một câu trước không?

Nếu các ngươi trở lại Hồng Hoang, các ngươi sẽ làm gì?" Lâm Trường Sinh tò mò hỏi. "Hừ, nếu không phải Bàn Cổ tên kia, chúng ta há lại luân lạc tới tình cảnh này.

Chờ ngươi giao ra Hồng Mông Châu, chúng ta sẽ tức khắc tiến về Hồng Hoang.

Thế giới do hắn khai tịch ra, chúng ta tự nhiên muốn thân thủ hủy diệt, trọng hồi Hỗn Độn." Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần trăm miệng một lời nói.

Cừu hận của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng sẽ không theo thời gian trôi qua mà có bất kỳ thay đổi nào, ngược lại cừu hận sẽ chỉ càng thêm nồng đậm. "Vậy sao?

Thế thì ta trấn áp các ngươi cũng không có gánh nặng tâm lý gì rồi." Lâm Trường Sinh lộ ra hàm răng trắng noãn cười với ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bởi vì Vô Cực Chân Thần đem tất cả Tín Ngưỡng Nguyên Dịch rút đi mà thoát khốn.

Giờ khắc này bọn hắn cũng rốt cục hiểu rõ rốt cuộc là ai đánh giết Vô Cực.

Không nghĩ tới cư nhiên là tên thổ dân Hồng Hoang trước mắt này.

Cho dù trong lòng trăm ngàn lần không tin, nhưng bọn hắn cũng chỉ có thể quy cữu cho kẻ này có cơ duyên cực lớn, khẳng định là luyện hóa Hồng Mông Châu.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần vốn định nể mặt Lâm Trường Sinh cứu bọn hắn ra, chỉ cần giao ra Hồng Mông Châu liền thả hắn một con đường sống.

Nhưng ngoài dự liệu của bọn hắn là, kẻ này cư nhiên vừa mở miệng đã là muốn trấn áp ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bọn hắn. "Cuồng vọng!

Vốn định tha cho hắn một mạng, hiện tại xem ra đại khả không cần.

Quả nhiên là sinh linh đi ra từ Hồng Hoang do Bàn Cổ tên kia khai tịch, giống hệt hắn, kiêu ngạo vô biên." Nghe được lời của Lâm Trường Sinh, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nhao nhao nhịn không được.

Nếu không phải đám Ma Thần xếp hạng trong mười vị trí đầu còn chưa tỏ thái độ, bọn hắn định nhiên là muốn xông lên trấn áp Lâm Trường Sinh. "Ngươi có biết ngươi đang nói gì không?" Thời Thần lão tổ âm trầm đôi mắt nhìn Lâm Trường Sinh. "Nếu như không thể trấn áp các ngươi, ta cần gì phải giúp các ngươi thoát khốn?" Lâm Trường Sinh hỏi ngược lại.

Là hắn giúp chúng ta?

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần tuy rằng hiếu chiến, nhưng không có nghĩa là bọn hắn sẽ không suy nghĩ.

Nếu lần đó thật sự là hắn cứu chúng ta, vậy thì đại biểu hắn đã sớm biết sự tồn tại của chúng ta.

Mà hắn y nguyên dám giúp chúng ta, tịnh thả đánh giết Vô Cực, nói rõ lời hắn vừa nói tuyệt đối là có nắm chắc. "Ngươi thật sự luyện

hóa Hồng Mông Châu?" Thời Thần lão tổ nghĩ tới chỉ có khả năng này. "Hồng Mông Châu từ sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa liền rớt phẩm cấp.

Làm sao lại dễ dàng tu phục như vậy?" Lâm Trường Sinh lắc đầu phủ định. "Không có Hồng Mông Châu?

Vậy mà ngươi cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn.

Đều tại Bàn Cổ tên kia, một búa chém vỡ nhục thân chúng ta, làm cho sinh linh khác cảm thấy ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần chúng ta rất yếu." Hỏa Chi Ma Thần phẫn nộ hừ một tiếng. "Tuy rằng Hỗn Độn Ma Thần chúng ta tu vi rơi xuống Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng, nhưng lĩnh ngộ đối với Đại Đạo y nguyên vẫn còn.

Đã ngươi muốn trấn áp chúng ta, vậy thì lấy thực lực ra đây." Đã không phải là Hồng Mông Châu, Thời Thần lão tổ cảm thấy cũng không có gì đáng lo lắng nữa.

Thái Cực Hỗn Độn chỉ có một Bàn Cổ.

Không có khả năng tùy tiện toát ra một sinh linh đều có thể trấn áp bọn hắn.

Theo Thời Thần lão tổ mở miệng, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ khí thế cổ động, tùy thời chuẩn bị xuất thủ. "Vậy thì để cho các ngươi nhìn xem thực lực của ta có đủ để trấn áp các ngươi hay không." Biểu tình của Lâm Trường Sinh cũng trở nên ngưng trọng.

Tuy rằng cảnh giới của hắn và ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần giống nhau, lại có thể vượt cấp mà chiến, nhưng những kẻ này dù sao cũng là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cổ xưa nhất do Đại Đạo dựng dục.

Nếu coi thường bọn hắn, thật sự sẽ phải trả cái giá thê thảm.

Cho nên vừa ra tay, Lâm Trường Sinh liền dùng Hồng Mông Pháp Tắc.

Hồng Mông Pháp Tắc hóa thành một cái cối xay khổng lồ già thiên tế nhật.

Cối xay hoàn toàn do Đại Đạo phù triện cấu kiến mà thành.

Không chỉ như thế, Lâm Trường Sinh thông qua sự bài liệt giữa các Đại Đạo phù triện, bố trí ra phong ấn trận pháp.

Nói cách khác, cái Hồng Mông Ma Bàn cự đại này là một cái Phong Ấn Ma Bàn.

Hiệu quả phong ấn tự nhiên không sai biệt lắm so với Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Pháp Trận.

Hồng Mông Phong Ấn Ma Bàn vừa ra, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lập tức cảm giác được Đại Đạo chi lực của bản thân phảng phất như chịu phải quấy nhiễu, cánh nhiên trở nên không thông thuận.

Điều này làm cho ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần kinh hãi vô cùng. "Đây là sức mạnh gì?

Dường như đều lăng gia trên Đại Đạo?

Kẻ này thật sự là sinh linh Hồng Hoang sao?

Cư nhiên có hơn một ngàn loại Đại Đạo đã hóa thành phù triện." "Nhanh, mau ra tay, nếu không chúng ta lại sắp bị trấn áp rồi." Chỉ có đến cảnh giới này của bọn hắn mới biết được chiêu này của Lâm Trường Sinh khủng bố cỡ nào.

Cỗ lực lượng này lăng gia trên Đại Đạo, hơn nữa bên trên còn có sức mạnh phong ấn huyền diệu vô cùng.

Vẻn vẹn chỉ là một chiêu này, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần liền cảm thấy khó mà ngăn cản.

Nhưng không cản được cũng phải cản, nếu không bọn hắn vừa mới thoát khốn sẽ phải lần nữa bị trấn áp.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đồng thời xuất thủ.

Thời Gian phù triện hóa thành thời gian trường hà, hạo hạo đãng đãng, không ngừng trùng xoát Hồng Mông Ma Bàn.

Vận Mệnh phù triện hóa thành vận mệnh trường kiếm, vụ lung uân nhân, mang theo Vận Mệnh chi lực trảm về phía Hồng Mông Ma Bàn.

Âm Dương phù triện hóa thành Âm Dương Ma Bàn Bàn, âm dương tương dung, điên cuồng ma diệt Hồng Mông Ma Bàn.

Lâm Trường Sinh đem hết thảy nhìn ở trong mắt.

Không hổ là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Bọn hắn đối với lĩnh ngộ về Đại Đạo của riêng mình đã đạt đến cực hạn.

Nếu cho bọn hắn một chút thời gian, còn có thể khôi phục lại đỉnh phong năm đó.

Bất quá hiện tại sao, tại dưới Hồng Mông Ma Bàn của Lâm Trường Sinh, bọn hắn tuyệt không có cơ hội thắng.

Cảnh giới của Lâm Trường Sinh thủy chung là cảnh giới, chiến lực mới là chiến lực.

Chiến lực hiện tại của hắn, tức tiện là gặp phải Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên đều có thể va chạm một chút, huống chi là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều tự chiến đấu.

Sự thật quả nhiên như Lâm Trường Sinh suy nghĩ.

Ba ngàn Đại Đạo phù triện oanh kích chỉ làm cho Hồng Mông Ma Bàn lay động vài cái, không cách nào tạo thành thương tổn thực chất tính.

Ngược lại theo Hồng Mông Ma Bàn áp xuống, phong ấn lên Đại

Đạo chi lực của bọn hắn càng ngày càng nồng đậm.

Ma Thần xếp hạng phía sau một chút Đại Đạo chi lực chí ít bị phong ấn bốn thành. "Đáng chết, chẳng lẽ vừa mới thoát khốn thì lại sắp bị trấn áp sao?" Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần không ngừng nộ hống gào thét.

Tuy nhiên lại vô tế vu sự.

Cuối cùng Hồng Mông Ma Bàn rơi xuống, Đại Đạo chi lực của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị triệt để phong ấn, tịnh thả cấm cố bọn hắn tại nguyên chỗ.

So với Tín Ngưỡng Nguyên Dịch của Vô Cực trấn áp, hiệu quả không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. "Ngươi đem chúng ta trấn áp, rốt cuộc muốn làm gì?" Thời Thần lão tổ cùng các Ma Thần kinh khủng hỏi. "Các ngươi nãi là Đại Đạo dựng dục, tự nhiên là muốn trọng quy Đại Đạo." Lâm Trường Sinh nói.

Trọng quy Đại Đạo? "Ngươi chẳng lẽ là muốn để Đại Đạo một lần nữa hàng lâm Thái Cực Hỗn Độn?" Thời Thần lão tổ trong nháy mắt hiểu được ý định của Lâm Trường Sinh. "Không sai.

Đại Đạo chí công.

Sinh linh Thái Cực Hỗn Độn của ta tự nhiên cũng là hẳn là có thể tu luyện." Lâm Trường Sinh gật đầu nói. "Kẻ điên, ngươi so với Bàn Cổ tên kia còn điên cuồng hơn.

Chẳng lẽ ngươi không sợ hãi cường giả của bốn cái thế giới Hỗn Độn khác giết tới sao?

Bọn họ thế nhưng là có tồn tại Đại Đạo Cảnh!" Vận Mệnh Ma Thần nộ hống. "Ngươi cảm thấy thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi ngược lại một câu, tịnh không có đưa ra câu trả lời chính diện.

Sau đó không đợi bọn hắn nói chuyện, tế xuất Hỗn Độn Châu, đem

ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều thu vào.

Có Tứ Tượng Vô Cực Phong Ấn Pháp Trận phong ấn Đại Đạo chi lực của bọn hắn, Lâm Trường Sinh căn bản không cần lo lắng bọn hắn tại trong Hỗn Độn Châu lật lên sóng gió gì.

Chương 263

"Hiện tại có thể về Hỗn Độn thông đạo rồi." Xử lý xong những sự tình này, Lâm Trường Sinh cũng hướng về phía Hồng Hoang tiến đến.

Tính toán thời gian, con Hỗn Độn Huyền Quy kia hẳn là đã đến Hồng Hoang rồi.

Hồng Hoang.

Hồng Quân, Nữ Oa, Phục Hy cùng một đám cường giả giờ phút này kinh hỉ nhìn ra ngoài Hồng Hoang.

Đạo Tôn trước khi rời đi đã nói rõ sẽ có sinh linh mới được đưa đến Hồng Hoang.

Nhưng khi bọn hắn chân chính nhìn thấy Vĩnh Hằng Thần Quốc, chấn hám trong lòng căn bản không cách nào tưởng tượng. "Con Huyền Quy kia rốt cuộc là phẩm chủng gì?

Thể hình bàng đại như thế, chí ít cũng lớn gấp bốn năm lần Hồng Hoang.

Hơn nữa lực phòng ngự của nó dường như ngay cả ta cũng không thể phá vỡ." Thông Thiên nhìn Hỗn Độn Huyền Quy chấn hám nói. "Theo Đạo Tôn nói, hình như là Hồng Mông di chủng, bị rút đi bản nguyên, rớt vị giai." Phục Hy đáp. "Vẻn vẹn chỉ là Vĩnh Hằng Thần Quốc đã sụp đổ mà đã có quy mô như thế.

Thật khó có thể tưởng tượng Vĩnh Hằng Thần Quốc hoàn chỉnh rốt cuộc to lớn đến mức nào.

Đạo Tôn chi lực lại nên khủng bố ra sao." Nữ Oa cảm thán nói. "Đạo Tôn có thể trấn sát Vô Cực, thực lực sợ là cũng tương đương rồi.

Hiện tại không phải lúc cảm thán.

Nhiều sinh linh như vậy, chúng ta cần an trí thật tốt.

Nếu không đối với Hồng Hoang mà nói cũng là một gánh nặng cực lớn." Hậu Thổ cảm thấy chuyện đương nhiên.

Thực lực Đạo Tôn luôn hữu mục cộng đổ, không cần thiết kinh ngạc như vậy. "Hậu Thổ nói không sai.

Tiếp theo Hồng Hoang chúng ta đều phải bắt đầu nỗ lực tu luyện.

Nếu không chờ ngày Đạo Tôn mở ra Hỗn Độn thông đạo, chúng ta y nguyên không có tư bản đối mặt nguy cơ." Hồng Quân gật gật đầu nói.

Hiện tại Hồng Hoang đã thống nhất lập trường, biết rõ sắp phải đối mặt địch nhân, cho nên cũng thập phần đoàn kết.

Đối với việc an trí những sinh linh này đều thập phần dụng tâm.

Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thấy thế nhẹ gật đầu.

Bất quá bọn hắn tịnh không hiện thân mà trực tiếp đi tới trước Hỗn Độn thông đạo bắt đầu đả tọa.

Chỉ cần chờ Đạo Tôn đến, bọn hắn sẽ rời khỏi nơi này.

Không biết qua bao lâu, thân ảnh Lâm Trường Sinh liền xuất hiện trước Hỗn Độn Huyền Quy.

Nhìn con Hỗn Độn Huyền Quy khổng lồ trước mắt, Lâm Trường Sinh rốt cục có thời gian quan sát kỹ nó.

Sau khi bị rút đi bản nguyên, con Huyền Quy này dường như mất đi linh trí, chỉ biết mỗi ngày cõng Thần Quốc sau lưng du đãng trong Hỗn Độn.

Ngoại trừ lực phòng ngự kinh người ra thì cũng không có đặc điểm nào khác. "Hồng Hoang sớm muộn gì cũng phải bại lộ trước mặt những cường giả Hỗn Độn kia.

Lấy bản nguyên Hồng Hoang hiện nay mà nói, vẫn là quá yếu.

Ngược lại có thể làm chút văn chương trên người đầu Huyền Quy này." Lâm Trường Sinh trầm tư một lát, liền quyết định thi triển [Điểm Linh Chi Thuật] đối với con Hỗn Độn Huyền Quy này.

Tuy rằng con Hỗn Độn Huyền Quy này trước kia là phẩm chủng Hồng Mông, nhưng [Điểm Linh Chi Thuật] của Lâm Trường Sinh đã từng được cường hóa, cho nên hắn cũng nắm chắc không nhỏ.

Nghĩ tới đây, ngón tay Lâm Trường Sinh ngưng tụ một quang điểm, sau đó điểm xuống Hỗn Độn Huyền Quy.

Hỗn Độn Huyền Quy vốn dĩ bình tĩnh, không có thần trí bỗng nhiên phát ra tiếng gầm nhẹ thống khổ.

Lông mày Lâm Trường Sinh cũng nhíu lại một cái.

Những kẻ ra tay với con Hỗn Độn Huyền Quy này thật đúng là ác độc, lại trực tiếp gieo xuống cấm chế trong cơ thể nó.

Nếu Lâm Trường Sinh không ra tay, cho dù trải qua vô số nguyên hội, con Huyền Quy này cũng không có khả năng đản sinh linh trí.

Xem ra những kẻ đó không muốn người khác biết bí mật của Huyền Quy.

Bất quá những cấm chế này dưới [Điểm Linh Chi Thuật], trong nháy mắt bị gạt bỏ.

Rất nhanh, con Huyền Quy này liền đản sinh 'Linh'.

Tịnh thả cái 'Linh' này còn đang phi tốc tăng lên.

Rất nhanh liền phát dục hoàn toàn, đản sinh ra thần trí.

Nhiêu là Lâm Trường Sinh cũng nhịn không được cảm thán một chút, không hổ là Hồng Mông di chủng, linh trí này đản sinh cũng quá nhanh. "Đa tạ đạo hữu tương trợ." Hỗn Độn Huyền Quy phát ra tiếng hưởng trầm muộn. "Vạn vật hữu linh, hợp cai có một đường sinh cơ.

Ngươi còn nhớ ngươi đến từ nơi nào không?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Nhắc tới vấn đề này, Hỗn Độn Huyền Quy dường như lâm vào hồi ức cửu viễn.

Nhưng trong ánh mắt lại sung xích sự mê mang. "Nghĩ không ra.

Thần trí của ta mới vừa vặn khôi phục một chút, chuyện trước kia đều không nhớ rõ.

Ta chỉ nhớ mang máng có một đạo tuyền qua hốt nhiên xuất hiện, sau đó ta liền bị hút vào.

Rồi thông qua một cánh cửa bị phun ra ngoài." Hỗn Độn Huyền Quy lắc đầu.

Xem ra Hồng Mông Chi Môn xác thực tồn tại. "Vậy ngươi có biết hiện tại thực lực ngươi đang ở tầng nào không?" Lâm Trường Sinh lại hỏi.

Cảnh giới của con Huyền Quy này ngay cả hắn cũng nhìn không thấu.

Nhưng Lâm Trường Sinh có một loại trực giác, nếu muốn đánh vỡ phòng ngự của Huyền Quy, ngay cả hắn cũng không làm được. "Ta hình như không có thực lực.

Nhưng nếu động dụng lực phòng ngự trên mai rùa, hẳn là có thể ngăn cản Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên của các ngươi một kích đi.

Tịnh thả chờ linh trí ta hoàn toàn khôi phục, lực phòng ngự còn có thể gia tăng." Hỗn Độn Huyền Quy nói.

Lâm Trường Sinh gật đầu.

Giống như loại Hồng Mông di chủng không thể hóa hình này, rất có thể là không cần tu luyện.

Vẻn vẹn bằng vào loại phòng ngự này cũng đủ để tồn hoạt. "Nếu Hồng Hoang tao ngộ phải công kích không thể ngăn cản, không biết có thể phiền đạo hữu ra tay giúp đỡ hay không?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Tự nhiên có thể.

Nếu không phải đạo hữu, đời này ta muốn một lần nữa đản sinh linh trí đều thập phần khó khăn." Hỗn Độn Huyền Quy không chút do dự nói.

Lần này Lâm Trường Sinh tổng coi như là yên tâm.

Nhìn thoáng qua Hồng Hoang, hắn tịnh không có lựa chọn trở về, mà trực tiếp tiến vào trong cơ thể Hỗn Độn Huyền Quy.

Rất nhanh, hắn đã tới chỗ phong ấn Hỗn Độn thông đạo. "Đạo Tôn." Bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhao nhao mở mắt. "Ừm.

Lần này trở về, các ngươi mỗi người trở về bẩm báo nhiệm vụ.

Cố gắng vì Thái Cực Hỗn Độn trì hoãn thời gian đủ dài.

Đồng thời, tận lượng sưu tập tài nguyên, nghĩ cách đưa tới." Lâm Trường Sinh nói. "Vâng, Đạo Tôn." Bốn người đồng thanh đáp. "Được rồi, vậy thì đi thôi." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Bốn người nhìn nhau một cái, trực tiếp khởi động phong ấn pháp trận, trước sau đi vào, biến mất trước mặt Lâm Trường Sinh.

Cảm thụ một chút Hồng Mông Pháp Tắc chính mình gieo xuống,

còn chưa hoàn toàn đồng hóa phù triện trên phong ấn pháp trận.

Tin tưởng chờ đến khi mình lần nữa trở lại Hồng Hoang, hẳn là sẽ thành công.

Sau đó, Lâm Trường Sinh nghĩa vô phản cố bước vào trong thông đạo.

Hỗn Độn thông đạo giống như một cái hành lang thật dài.

Tại bên ngoài thông đạo là khe hở không gian ban lan ngũ thải, còn có vô cùng Hỗn Độn loạn lưu.

Đừng coi thường những khe hở và loạn lưu này, cho dù là cường giả như Lâm Trường Sinh bị cuốn vào, cũng là hạ tràng cửu tử nhất sinh.

Không biết đi bao lâu, thông đạo trước mắt rốt cục xuất hiện lượng quang.

Chờ đến khi Lâm Trường Sinh đi ra ngoài, thông đạo sau lưng cũng trực tiếp quan bế.

Ám tự cảm ứng một chút, y nguyên có thể cảm ứng được phong ấn pháp trận ở đầu bên kia Hỗn Độn thông đạo.

Vậy là tốt rồi, như vậy chí ít còn có một con đường lui.

Chương 264

Đồng thời hắn cũng cảm nhận được Đại Đạo nồng đậm đến cực điểm.

So với Thái Cực Hỗn Độn, hoàn toàn là một trời một vực.

Bốn tên tín đồ đã phân biệt rời đi phục mệnh.

Lâm Trường Sinh suy nghĩ một chút, trực chỉ Hỗn Độn Sơn, thánh địa đoán thể đã nghe nói trước đó.

Lần này tới Thái Tố Hỗn Độn mục đích chủ yếu nhất chính là đoán thể, đem nhục thân cũng tăng lên tới cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Sơ qua thôi toán phương hướng một chút, Lâm Trường Sinh liền bay ra ngoài. [Nhắc nhở: Tại phía trước ngươi chín mươi bảy vạn km, có một cái Hỗn Độn Đại Trận] Không hổ là thế giới Hỗn Độn sở hữu Đại Đạo chi lực, cư nhiên còn có Hỗn Độn Đại Trận tồn tại.

Trong lòng Lâm Trường Sinh khẽ động, lập tức điều chuyển phương hướng tiến đến.

Hỗn Độn Đại Trận và Tiên Thiên Đại Trận giống nhau, khi chưa đến lúc xuất thế thì sẽ ẩn tàng trong Hỗn Độn.

Không biết trong cái Hỗn Độn Đại Trận này có bảo bối tốt gì hay không.

Lâm Trường Sinh vừa mới đặt chân đến Thái Tố Hỗn Độn, 【Động Sát Chi Nhãn】 liền truyền đến nhắc nhở.

Hắn vội vàng chuyển hướng, bay về phía Hỗn Độn đại trận kia.

Hỗn Độn đại trận cũng giống như Tiên Thiên đại trận, hỗn độn

chi vật được uẩn dưỡng bên trong chưa đến thời cơ xuất thế thì trận pháp sẽ không biến mất.

Đây cũng coi như là một cọc cơ duyên.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh đã đến nơi.

Một tòa Hỗn Độn đại trận tinh oánh dịch thấu ẩn nấp trong hỗn độn.

Có Hồng Mông Phù Triện trong tay, hắn nhanh chóng phá giải đại trận này và đi vào. "Hỗn độn linh khí thật nồng đậm." Vừa tiến vào đại trận, Lâm Trường Sinh liền bị loại hỗn độn linh khí nồng đậm này làm cho chấn kinh.

Hỗn độn linh khí có thể trực tiếp hấp thu, đẳng cấp cao hơn so với Tiên Thiên linh khí, hơn nữa lại không giống như hỗn độn chi khí cần phải luyện hóa xong mới có thể hấp thu.

Không chỉ có hỗn độn linh khí nồng đậm, nơi này còn có rất nhiều Hỗn Độn Linh Căn.

Những thứ này đều bị Lâm Trường Sinh vội vã thu vào, sau này có thể mang về Trường Sinh Thiên di thực.

Còn có một số mạch khoáng hỗn độn, đến lúc đó giao cho môn hạ đệ tử cũng là dược liệu luyện khí cực tốt.

Bất quá ngoài những thứ đó ra thì không có bảo vật nào khiến Lâm Trường Sinh động tâm.

Điều này cũng thực bình thường, dù sao cường giả trong Thái Tố Hỗn Độn vô số, nhu cầu đối với hỗn độn linh vật rất lớn.

Có thể tìm được một cái Hỗn Độn đại trận chưa xuất thế đã là không tệ rồi.

Đem đồ vật bên trong vơ vét sạch sẽ, Lâm Trường Sinh liền rời

khỏi Hỗn Độn đại trận, xác định phương hướng, lao về phía Hỗn Độn Sơn.

Không biết phi hành bao lâu, trong hỗn độn mênh mông, Lâm Trường Sinh cũng gặp được một số cường giả Thái Tố Hỗn Độn.

Nhưng bọn họ đều hành sắc vội vàng, vẻ mặt ngưng trọng.

Chẳng lẽ là đã xảy ra đại sự gì? "Vị đạo hữu này, xin thứ lỗi đã làm phiền." Lâm Trường Sinh ngăn lại một vị cường giả đang một mình đi đường.

Đây là một vị đoán thể cường giả tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng.

Vốn dĩ bị Lâm Trường Sinh ngăn lại trong lòng y phi thường khó chịu, nhưng từ trên người Lâm Trường Sinh, y minh minh chi trung cảm nhận được một cỗ đại khủng bố, lúc này mới đành phải nhẫn nại tính tình đáp lễ: "Đạo hữu hữu lễ.

Không biết đạo hữu ngăn ta lại là vì chuyện gì?" Lâm Trường Sinh gật đầu: "Ta quan sát đạo hữu cùng những người khác hình sắc vội vàng.

Phải chăng có đại sự gì phát sinh?" Vị đại kinh kia nghi hoặc khó hiểu nhìn Lâm Trường Sinh một cái: "Có lẽ đạo hữu bế quan thời gian quá lâu rồi, cư nhiên ngay cả chuyện lớn như vậy cũng không biết.

Hỗn Độn Sơn xảy ra chuyện rồi." Hỗn Độn Sơn xảy ra chuyện? "Ta khoảng thời gian này vẫn luôn bế quan tu luyện, cũng là hôm nay mới xuất quan, vốn định đi Hỗn Độn Sơn rèn luyện nhục thân một chút.

Nếu không phải từ miệng đạo hữu biết được Hỗn Độn Sơn xảy ra chuyện, ta thật đúng là không biết đã xảy ra chuyện gì." Lâm Trường Sinh tùy tiện tìm một cái cớ. "Hóa ra là như vậy.

Vậy đạo hữu, chúng ta vừa đi vừa nói đi.

Đi muộn nói không chừng sẽ không vớt được chỗ tốt đâu." Vị đại kinh kia vội vàng nói.

Lâm Trường Sinh gật đầu, hai người cùng nhau lên đường.

Vị đại kinh kia tự giới thiệu một chút, tên gọi Cán Tuấn, là đệ tử của Vũ Cực Môn.

Nhắc tới Vũ Cực Môn, thì không thể không nhắc tới Lượng Kiếp của Thái Tố Hỗn Độn.

Lượng Kiếp lần này là Đạo Võ Lượng Kiếp.

Trước đó đã từng nói qua, đây là Lượng Kiếp giữa hai lưu phái đoán thể.

Hai lưu phái này vì tranh giành xem ai là chính thống của Thái Tố Hỗn Độn mà da đả xuất thủ.

Lượng Kiếp tịch quyển toàn bộ Thái Tố Hỗn Độn, mà đứng đầu trong đó là hai thế lực lớn: Vũ Cực Môn và Đạo Môn.

Không ngờ người mình tùy tiện ngăn lại chính là đệ tử Vũ Cực Môn. "Hỗn Độn Sơn nãi là do Đại Đạo chưa phát dục hoàn toàn diễn hóa mà thành, khắp nơi đều là Hỗn Độn Phong Hỏa, có thể rèn luyện nhục thân, điểm này đạo hữu hẳn là biết chứ?" Cán Tuấn sau khi biết Lâm Trường Sinh là một tán tu thì cũng phi thường nhiệt tình.

Nếu có thể lôi kéo một cường giả gia nhập môn phái cũng coi như là một kiện công lao. "Tự nhiên hiểu rõ." Lâm Trường Sinh gật đầu. "Nhưng Hỗn Độn Sơn gần đây đã phát sinh biến cố lớn.

Vô lượng Hỗn Độn Phong Hỏa cư nhiên toàn bộ biến mất." Cán Tuấn thần sắc ngưng trọng nói.

Biến mất?

Chẳng lẽ bởi vì bản thân nó là hỗn độn chưa phát dục hoàn toàn, năng lượng cạn kiệt mà biến mất?

Nếu là như vậy thì thật sự thiệt thòi lớn.

Vốn dĩ hắn còn đang định đi tới đó đoán thể một phen. "Ban đầu, chúng ta đều tưởng rằng năng lượng của Hỗn Độn Sơn đã cạn kiệt.

Nhưng sự thật tịnh không phải như thế.

Trên bầu trời Hỗn Độn Sơn bỗng nhiên nứt ra một cái khe hở khổng lồ.

Vô lượng Hỗn Độn Phong Hỏa không ngừng phun trào ra.

Hỗn Độn Sơn đang điên cuồng khuếch trương." Lời nói tiếp theo của Cán Tuấn khiến lông mày Lâm Trường Sinh nhướn lên. "Sao lại như vậy?

Các cường giả Thái Tố Hỗn Độn chúng ta không đi tra xét sao?" Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi.

Thái Tố Hỗn Độn cũng có Đại Đạo Cảnh tồn tại. "Loại dị biến này tự nhiên là kinh động đến các cường giả trong thế giới Hỗn Độn của chúng ta.

Tranh đấu giữa hai đại môn phái cũng vì vậy mà tạm dừng.

Nghe nói, Đại Đạo Cảnh cường giả đều đã xuất động tra xét qua." Cán Tuấn thần bí nói. "Kết quả thế nào?" Lâm Trường Sinh vội vàng hỏi. "Hỗn độn đại kiếp." Cán Tuấn nặng nề thở dài.

Lâm Trường Sinh không tiếp lời mà chờ đợi Cán Tuấn nói tiếp. "Đoạn thời gian này Đại Đạo bản nguyên cấp kịch khuyết thiếu ngươi hẳn là biết chứ?" Cán Tuấn bỗng nhiên hỏi một vấn đề không liên quan. "Đã từng nghe nói.

Không phải cường giả chúng ta phái đi đã trở lại rồi sao?

Hẳn là không liên quan đến Thái Cực Hỗn Độn chứ?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Đó tự nhiên là không có quan hệ.

Nơi đó ngay cả Đại Đạo cũng không có, lại làm sao có thể tạo thành Đại Đạo bản nguyên khuyết thiếu.

Bất quá tuy rằng không tìm được nguyên nhân, nhưng Đại Đạo Cảnh cường giả phán đoán, lần này Hỗn Độn Sơn dị biến chính là do Đại Đạo bản nguyên khuyết thiếu tạo thành.

Một khi xử lý không tốt, rất có khả năng chính là Vô Lượng Lượng Kiếp của Thái Tố Hỗn Độn chúng ta." Cán Tuấn lại thở dài.

Vô Lượng Lượng Kiếp!

Với tâm tính của Lâm Trường Sinh cũng nhịn không được chấn kinh.

Đây chính là Lượng Kiếp khủng bố nhất, tất cả sinh linh đều sẽ bị cuốn vào trong đó.

Xử lý không tốt, rất có khả năng khiến Thái Tố Hỗn Độn trọng quy hư vô.

Bất quá Lâm Trường Sinh hào vô tâm lý gánh nặng.

Bốn cái thế giới Hỗn Độn này tưởng rằng phong ấn Đại Đạo của Thái Cực Hỗn Độn thì bọn họ có thể tránh được Lượng Kiếp hoặc trì hoãn Lượng Kiếp sao?

Chuyện này căn bản là không thể nào.

Vô số Nguyên Hội trôi qua, cường giả trong bốn thế giới Hỗn Độn quá nhiều.

Lượng Kiếp bị trì hoãn, ngược lại càng gia trọng gánh nặng cho Đại Đạo.

Chương 265

So với sơ trung của bọn họ, chỉ sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Dị biến ở Hỗn Độn Sơn chẳng qua chỉ là một cái dự triệu mà thôi. "Vậy cứ mặc kệ cho Hỗn Độn Sơn không ngừng khuếch trương sao?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Đại Đạo chí công, vẫn là lưu lại cho chúng ta một đường sinh cơ.

Trong Hỗn Độn Sơn đang không ngừng khuếch trương kia đản sinh ra một chủng tộc mới, bọn chúng được gọi là Hư Vô Long tộc.

Mỗi một đầu Hư Vô Long tộc đều do hỗn độn bản nguyên hỗn loạn chưa dựng dục hoàn thành hình thành nên.

Chính là những Hư Vô Long tộc này đang điên cuồng diễn hóa Hỗn Độn Phong Hỏa.

Chỉ cần có thể đánh giết bọn chúng, khe nứt trên bầu trời Hỗn Độn Sơn liền có thể phong ấn lại." Dị biến của Hỗn Độn Sơn hiển nhiên là điều Lâm Trường Sinh không ngờ tới.

Hư Vô Long tộc đang diễn hóa Hỗn Độn Phong Hỏa?

Trách không được toàn bộ Thái Tố Hỗn Độn đều xuất động.

Nếu không ngăn cản, sợ là cả Thái Tố Hỗn Độn đều sẽ bị Hỗn Độn Phong Hỏa thôn phệ. "Những Hư Vô Long tộc kia thực lực thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Thực lực rất mạnh.

Bọn chúng đều nắm giữ Hư Vô Đại Đạo, tùy thời đều có thể dẫn động Hỗn Độn Phong Hỏa làm thủ đoạn công kích." Cán Tuấn ngưng trọng nói. "Đạo hữu trước đó nói đi muộn thì không vớt được chỗ tốt là có ý gì?" "Tự nhiên vẫn là Hỗn Độn Sơn.

Tuy rằng Hỗn Độn Sơn vô pháp đoán thể, nhưng đánh giết những

Hư Vô Long tộc kia có thể hoạch đắc Long Tinh.

Trong Long Tinh uẩn hàm năng lượng thuần túy, hấp thu có thể nhanh chóng tăng cường nhục thân của chúng ta." Trong mắt Cán Tuấn hiện lên vẻ hỏa nhiệt.

Hóa ra là như vậy.

Xem ra lần này vừa là nguy cơ cũng là kỳ ngộ.

Hai người tiếp đó lại nhàn liêu một hồi, cường giả gặp phải cũng càng ngày càng nhiều.

Không biết qua bao lâu, Lâm Trường Sinh đã xa xa nhìn thấy một tòa thần sơn nối liền hỗn độn thiên địa.

Trên thần sơn, vô lượng Hỗn Độn Phong Hỏa không ngừng phun trào.

Nơi đi qua, hỗn độn chi khí không ngừng bị thiêu đốt, hóa thành phong hỏa tuyệt địa.

Tại đỉnh của Hỗn Độn thần sơn, một cái khuyết khẩu khổng lồ giống như vực sâu hỗn độn, chỉ nhìn thoáng qua cũng có thể cảm nhận được sự khủng bố trong đó.

Đây chính là hỗn độn liệt phùng.

Trong hỗn độn liệt phùng, vô lượng Hỗn Độn Phong Hỏa không ngừng giáng lâm, thậm chí Lâm Trường Sinh còn nhìn thấy một con Hư Vô Long tộc thể hình khổng lồ.

Thân hình bọn chúng như ẩn như hiện, vẻn vẹn chỉ là khí thế đã thập phần kinh người. "Đạo hữu, ta phải đi tìm người của môn phái rồi, có muốn đi cùng không?

Đến lúc đó cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau." Cán Tuấn đưa ra lời mời với Lâm Trường Sinh.

Vị đạo hữu mới quen này tuy rằng hiểu biết về Thái Tố Hỗn Độn có chút ít, nhưng lý giải đối với Đại Đạo lại phi thường thâm ảo.

Cán Tuấn cũng muốn mời hắn cùng gia nhập môn phái để săn giết Hư Vô Long tộc. "Đa tạ đạo hữu hảo ý.

Ta một mình tu hành quen rồi, cũng không làm phiền đạo hữu nữa." Lâm Trường Sinh cười nói.

Cán Tuấn nghe vậy, trên mặt hiện lên một tia thất vọng, bất quá vẫn cười nói: "Đã như vậy, hữu duyên tái kiến.

Đúng rồi đạo hữu, càng đến gần Hỗn Độn Sơn, Hư Vô Long tộc gặp phải càng cường đại.

Đặc biệt là trong sào huyệt của Hư Vô Long tộc có bạn sinh một loại Hỗn Độn Liệt Dương Hoa, nếu luyện chế thành đan dược thì đối với đoán thể có hiệu quả phi thường tốt." Lâm Trường Sinh nghe vậy gật đầu trí tạ, sau đó hai người liền tách ra.

Do Hỗn Độn thần sơn phi thường to lớn, tuy rằng cường giả Thái Tố Hỗn Độn không ít nhưng có thể nhìn thấy vẫn không nhiều.

Lâm Trường Sinh chọn một phương hướng, lao về phía Hỗn Độn thần sơn.

Rất nhanh, dưới thần niệm của hắn đã nhìn thấy một đầu Hư Vô Long tộc.

Từ khí thế của đầu Hư Vô Long tộc này xem xét, hẳn là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng.

Vừa vặn có thể đem ra luyện tay.

Lâm Trường Sinh không chút suy nghĩ vọt tới, dựa vào sức mạnh nhục thân, một quyền oanh ra.

Cảnh giới đoán thể của Lâm Trường Sinh tuy rằng không tu luyện

nhiều nhưng cũng đã đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng, đối phó một cái Hư Vô Long tộc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng hẳn là dư xài.

Nhưng mà khiến hắn kinh ngạc chính là, một quyền của mình oanh ra, đầu Hư Vô Long tộc vốn nên phải chết cư nhiên biến mất.

Nhưng lại không phải thực sự biến mất, mà là giống như biến thành trong suốt.

Một quyền của hắn trực tiếp xuyên thấu qua nhục thân của nó nhưng chưa tạo thành bất kỳ thương tổn nào.

Lâm Trường Sinh chỉ lược vi suy tư, lập tức minh bạch.

Những Hư Vô Long tộc này đều là do hư vô phù triện diễn hóa, nắm giữ Hư Vô chi ý, có thể chuyển đổi qua lại giữa hiện thực và hư vô.

Nếu không thể phá trừ hư vô áo nghĩa của nó thì rất khó đánh giết.

Ngay tại nháy mắt Lâm Trường Sinh suy tư, đầu Hư Vô Long tộc này hiển nhiên cũng bị chọc giận, há cái miệng to như chậu máu, Hỗn Độn Phong Hỏa chi lực phun ra.

Trong nháy mắt này, Lâm Trường Sinh thậm chí ngửi thấy mùi hỗn độn chi khí bị thiêu khét.

Hắn cũng không né tránh.

Hỗn Độn Phong Hỏa chi lực phun lên nhục thân Lâm Trường Sinh, tựa hồ muốn đem hắn triệt để hòa tan.

Bất quá đẳng cấp đoán thể của Lâm Trường Sinh cũng không thấp, chút thương hại này còn không được hắn để vào mắt.

Xem ra muốn đánh giết con Hư Vô Long tộc này nhất định phải động dụng nguyên thần pháp lực.

Ý niệm vừa động, Lâm Trường Sinh một quyền oanh ra.

Trên quyền ảnh pháp lực khổng lồ biến bố Đại Đạo phù triện chi lực.

Ầm một tiếng, Hư Vô Long tộc trước mắt hào vô ý ngoại bị đánh giết.

Tại chỗ xuất hiện một khỏa tinh thể màu đỏ rực.

Hẳn chính là Long Tinh mà Cán Tuấn đã nói.

Lâm Trường Sinh vẫy tay một cái, Long Tinh liền bay vào trong lòng bàn tay hắn, sau đó bị nhục thân hắn hấp thu.

Nhục thân hóa thành miếng bọt biển đói khát, chỉ trong nháy mắt đã đem Long Tinh hấp thu sạch sẽ.

Lâm Trường Sinh rõ ràng cảm nhận được nhục thân có một tia tăng lên.

Quả nhiên có hiệu quả.

Bất quá Lâm Trường Sinh sau đó liền nhíu mày.

Thái Tố Hỗn Độn cơ bản đều lấy đoán thể làm chủ.

Nếu Hư Vô Long tộc có thể động dụng hư vô áo nghĩa, bọn họ lại nên đánh giết như thế nào đây?

Đúng rồi.

Lâm Trường Sinh nhớ ra.

Bất luận lý niệm của hai đại lưu phái Thái Tố Hỗn Độn bất đồng như thế nào, nhưng ở trong mắt Lâm Trường Sinh, cuối cùng đều là thù đồ đồng quy.

Phương thức đoán thể của bọn họ là lấy Đại Đạo để rèn luyện nhục thân, cuối cùng trong nhục thể hàm chứa Đại Đạo phù triện chi

lực.

Chỉ cần trong công kích của bọn họ, Đại Đạo phù triện có thể phá được hư vô áo nghĩa của Hư Vô Long tộc thì có thể tạo thành thương tổn.

Mà biện pháp tu luyện trước đó của chính mình vẻn vẹn chỉ là rèn luyện nhục thân.

Loại biện pháp tu luyện này so sánh với hệ thống của bọn họ xác thực yếu hơn rất nhiều.

Bất quá Lâm Trường Sinh có 【 Đỉnh Cấp Ngộ Tính 】 tại thân, chỉ cần hiểu rõ nguyên lý liền có thể cảm ngộ ra công pháp thích hợp với mình.

Đặc biệt là thiên phú sau khi được cường hóa, hiệu quả càng là nghịch thiên. 【 Ngươi bắt đầu đốn ngộ Đại Đạo rèn luyện nhục thân chi pháp 】 Không biết qua bao lâu, Lâm Trường Sinh mở hai mắt ra. 【 Ngươi đốn ngộ, lĩnh ngộ ra Đại Đạo cấp đoán thể công pháp 《 Hồng Mông Đoán Thể Pháp 》 】 Không sai.

Tuy rằng đẳng cấp công pháp Lâm Trường Sinh trước mắt cảm ngộ ra chỉ có Đại Đạo cấp, nhưng hắn kết hợp Hồng Mông Pháp Tắc chi lực của bản thân dung hợp vào trong pháp môn đoán thể, khiến cho nhục thân của hắn không đơn thuần là hấp thu Đại Đạo chi lực hình thành phù triện, mà là trực tiếp đem nhục thân hóa thành Hồng Mông Phù Triện, hấp thu Đại Đạo chi lực để tăng cường bản thân.

Giờ khắc này, Hồng Mông Pháp Tắc hóa thành Hồng Mông Đại Hồng Lô, điên cuồng rèn luyện nhục thể Lâm Trường Sinh.

Rất nhanh, trên nhục thân hắn truyền đến một trận dị hương.

Nếu giờ phút này có một sinh linh cảnh giới Thiên Tiên có thể ăn một miếng thịt của Lâm Trường Sinh, vậy thì tuyệt đối có thể lập địa

thành tựu Hỗn Nguyên.

Nhục thân của hắn đã không chỉ đơn thuần là nhục thân, mà là nhục thân được rèn đúc dưới Hồng Mông Pháp Tắc.

Mỗi một giọt máu, mỗi một khối cơ bắp đều hàm chứa vô thượng Hồng Mông chi ý.

Chỉ cần ra tay là có thể câu động Hồng Mông chi lực.

Nếu lại giao thủ với Hư Vô Long tộc vừa rồi, Lâm Trường Sinh một quyền là có thể phá vỡ hư vô áo nghĩa, cũng đem nó đánh giết. "Tiếp theo chính là đánh giết những Hư Vô Long tộc này, tăng cường thực lực nhục thân." Hỗn Độn Sơn xưa nay vẫn luôn là thánh địa đoán thể của Thái Tố Hỗn Độn.

Có thể nói chính vì sự tồn tại của Hỗn Độn Sơn mà Thái Tố Hỗn Độn mới là một thế giới Hỗn Độn lấy đoán thể làm chủ.

Chương 266

Nhưng kể từ sau khi Hỗn Độn Sơn dị biến, nơi này không còn là thánh địa đoán thể nữa mà là một chỗ hiểm địa.

Cho dù đánh giết Hư Vô Long tộc trên Hỗn Độn Sơn, hấp thu Long Tinh y nguyên có thể đoán thể, nhưng so với dĩ vãng, tỷ lệ tử vong tăng vọt.

Hơn nữa cái chết kiểu này khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

Ban đầu chỉ là Hư Vô Long tộc ở bên ngoài, tu sĩ cũng không cảm giác gì nhiều.

Nhưng càng thâm nhập Hỗn Độn Sơn, sự tình quỷ dị liền phát sinh.

Có lời đồn, tu sĩ bị Hư Vô Long tộc giết chết cư nhiên bị Hư Vô Long tộc cắn nuốt sạch sẽ, từ đó huyễn hóa ra bộ dáng nguyên bản của tu sĩ đó.

Đương nhiên, so với Hỗn Độn Sơn to lớn như thế, loại lời đồn này cũng không ngăn cản được sự điên cuồng của các tu sĩ.

Hấp thu Long Tinh là có thể đoán thể, hơn nữa hiệu quả đoán thể còn tốt hơn so với bế quan tại Hỗn Độn Sơn trước kia.

Cho nên cho dù có tỷ lệ tử vong, cho dù có loại lời đồn này, y nguyên có vô số tu sĩ dũng mãnh lao vào Hỗn Độn Sơn.

Mà lúc này Lâm Trường Sinh đã hoàn toàn quen thuộc với nhục thân của mình, vận dụng Hồng Mông Pháp Tắc Hồng Lô đem nhục thân bản thân cải tạo thành Pháp Tắc Chi Thể.

Tiếp theo chính là không ngừng săn giết Hư Vô Long tộc, hấp thu Long Tinh.

Lấy tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Cửu Trọng của hắn, liên tục thâm nhập vào trong Hỗn Độn Sơn, thu hoạch cũng không nhỏ.

Nhục thân vốn dĩ chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng cũng đã tăng lên tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng. 【 Nhắc nhở: Tại phía bên phải ngươi tám trăm vạn km, có một cái sào huyệt Hư Vô Long tộc 】 "Cuối cùng cũng tìm được một cái sào huyệt." Lâm Trường Sinh hai mắt tỏa sáng.

Trước đó Cán Tuấn có nhắc nhở hắn, sào huyệt Hư Vô Long tộc sẽ bạn sinh Hỗn Độn Liệt Dương Hoa.

Đây cũng là một loại linh căn có hiệu quả cực tốt đối với đoán thể.

Đồng thời đây cũng là lần đầu tiên Lâm Trường Sinh phát hiện sào huyệt Hư Vô Long tộc sau bao lâu nay.

Không có bất kỳ do dự nào, Lâm Trường Sinh chuyển hướng, lao về phía sào huyệt được nhắc nhở kia.

Chỉ là còn chưa kịp tới nơi, hắn đã nghe thấy tiếng nổ vang của chiến đấu.

Bị người nhanh chân đến trước rồi?

Lâm Trường Sinh tăng tốc độ.

Rất nhanh, hắn đã đến trước sào huyệt này.

Mà chiến đấu vừa khéo cũng vào khắc này trở nên yên tĩnh lại.

Đập vào mắt là một mảnh hỗn độn.

Một nam một nữ khí tức hư phù, tựa hồ tiêu hao không nhỏ, mà mấy chục đầu Hư Vô Long tộc đang vây quanh bọn họ.

Tại cách đó không xa là một cái sào huyệt màu đen khổng lồ.

Ở góc sào huyệt, ba đóa hoa màu trắng tinh khiết đang lưu chuyển khí tức thánh khiết, trên cánh hoa có hoa văn giống như liệt nhật. "Đạo hữu, xin hãy ra tay giúp đỡ chúng ta." Nhìn thấy Lâm Trường Sinh đến, một nam một nữ vội vàng mở miệng nói.

Lâm Trường Sinh lúc này mới thu hồi ánh mắt nhìn về phía hai người.

Từ chấn động chiến đấu vừa rồi cùng khí tức trên người hai người để phán đoán, hẳn là đang ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng, cảnh giới tương đồng với nhục thân của hắn.

Còn những Hư Vô Long tộc này phần lớn ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lục trọng, nhưng do số lượng đông đảo cộng thêm hư vô áo nghĩa, xác thực tương đối khó chơi. 【 Nhắc nhở: Hai người trước mặt ngươi đã bị một cỗ ô uế vật chất thôn phệ, bị sức mạnh ô uế đồng hóa 】 Ân?

Lông mày Lâm Trường Sinh vi bất khả sát nhíu lại một chút.

Ô uế vật chất?

Bị đồng hóa?

Chuyện này là sao?

Nếu không có 【 Động Sát Chi Nhãn 】 nhắc nhở, hai người trước mắt cho dù lấy nguyên thần Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Lâm Trường Sinh cũng không tra xét ra bất kỳ dị thường nào. 【 Động Sát Chi Nhãn 】 chính là có thể khuy phá biểu tượng, trực chỉ bản nguyên.

Nhưng cho dù có nhắc nhở, câu nói này y nguyên khiến Lâm Trường Sinh có chút khó hiểu.

Ô uế vật chất lại là cái gì? "Đạo hữu, mau mau ra tay!

Chỉ cần ngươi có thể giúp hai người chúng ta thoát khốn, chúng ta tất có hậu tạ." Một nam một nữ thấy Lâm Trường Sinh không có động tĩnh, vội vàng lần nữa mở miệng. "Được." Lâm Trường Sinh tạm thời buông xuống nghi hoặc của mình, nhìn về phía hai người.

Sau đó hắn trực tiếp thi triển vô thượng pháp lực, trong nháy mắt đánh giết mười mấy đầu Hư Vô Long tộc này.

Đồng tử một nam một nữ co rút lại một trận, sau đó nhìn nhau một cái, giá khởi độn quang liền muốn rời khỏi nơi này. "Muốn chạy?" Quả nhiên có vấn đề.

Lâm Trường Sinh trực tiếp dùng pháp lực trấn áp hai người.

Khu khu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại làm sao có thể ngăn cản được, trong nháy mắt hai người liền bị trấn áp không thể động đậy.

Lâm Trường Sinh lúc này mới thu hồi mười mấy viên Long Tinh, nhìn về phía hai người. "Nói đi.

Các ngươi rốt cuộc là thứ gì?" Hai người một lời không nói, điên cuồng giãy dụa. "Không biết sống chết." Lâm Trường Sinh hừ lạnh một tiếng.

Ý niệm vừa động, pháp lực trấn áp hai người đã gia đại lực độ, nếu không mở miệng liền có thể trong nháy mắt ép nổ hai người.

Ngay tại lúc này, dị biến sậu nhiên phát sinh.

Khí thế trên người hai người bỗng nhiên đại trướng, sau đó toàn bộ nhục thân đều trở nên thối rữa, giống như quái vật.

Một cỗ khí tức ô uế trong nháy mắt đập vào mặt.

Giờ khắc này, Lâm Trường Sinh thậm chí cảm nhận được nguyên thần của mình đều trở nên có chút vẩn đục.

Đây chính là khí tức ô uế mà vừa rồi nhắc nhở?

Lâm Trường Sinh trong lòng kinh hãi.

Cỗ khí tức này đã khó có thể hình dung, phảng phất do đủ loại khí tức vô dụng, tà ác, ô nhiễm nhất thế gian hỗn hợp mà thành.

Ngay cả loại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như hắn cũng phải chịu ảnh hưởng.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Không đợi Lâm Trường Sinh suy nghĩ nhiều, hai người này giống như mất đi thần trí, điên cuồng lao về phía Lâm Trường Sinh.

Lâm Trường Sinh tự biết không lấy được bất kỳ tin tức hữu dụng nào từ miệng hai người này, trực tiếp đem hai người diệt sát.

Dưới sự chú thị của hắn, hai người cũng trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Nhưng cỗ ô uế vật chất kia dường như lưu lại, còn chưa đợi Lâm Trường Sinh chuẩn bị, vô lượng phong hỏa dũng xuất, trực tiếp đem ô uế vật chất luyện hóa, cuối cùng tiêu thất không còn.

Lần này, Lâm Trường Sinh triệt để trầm mặc.

Vốn dĩ dị biến ở Hỗn Độn Sơn đã không giải thích được, một màn vừa rồi gặp phải càng là khó hiểu.

Loại ô uế vật chất này tựa hồ vượt ra khỏi phạm trù của Đại Đạo.

Tuy rằng không có bất kỳ Pháp Tắc Đại Đạo chi lực nào nhưng lại dường như hàm chứa một loại sức mạnh chưa từng thấy qua.

Hơn nữa, cỗ sức mạnh ô uế này rất hiển nhiên là có thể trực tiếp thôn phệ nguyên thần, từ đó đạt thành đồng hóa.

Nhưng cỗ sức mạnh ô uế này tựa hồ không thể thoát ly Hỗn Độn Sơn, nếu không sẽ giống như vừa rồi, bị phong hỏa chi lực của Đại Đạo luyện hóa.

Cổ quái, thực sự quá cổ quái.

Cho dù với căn nguyên và ngộ tính của Lâm Trường Sinh cũng hào vô đầu mối.

Nhưng hắn luôn cảm thấy những đoạn ngắn này tựa hồ đều có thể liên hệ lại, nhưng lại thiếu mất một mắt xích quan trọng.

Xem ra có thời gian nhất định phải tìm tín đồ ở Thái Tố Hỗn Độn tra xét một chút.

Trước mắt quan trọng nhất vẫn là phải tìm ra cỗ ô uế vật chất này từ đâu mà đến, nếu không đem chính mình đặt vào nơi nguy hiểm thì không có lời.

Lâm Trường Sinh trước tiên tỉ mỉ kiểm tra Long Tinh một lần, ngay cả 【 Động Sát Chi Nhãn 】 cũng dùng tới.

Không có vấn đề.

Vậy thì tốt.

Bản thân hắn chính là đã hấp thu không ít Long Tinh.

Không phải vấn đề ở Long Tinh thì là cái gì đây?

Chẳng lẽ là Hư Vô Long tộc?

Cái này hắn cũng không có khả năng.

Chính mình cũng giết không ít Hư Vô Long tộc, đến nay một chút việc cũng không có.

Chẳng lẽ là Hỗn Độn Liệt Dương Hoa?

Hỗn Độn Sơn.

Kể từ khi Lâm Trường Sinh phát hiện ra ô uế vật chất, hắn không chọn tiếp tục săn giết Hư Vô Long tộc mà muốn tìm kiếm nguồn gốc của ô uế vật chất.

Chương 267

Nếu không, cho dù hắn có cẩn thận đến đâu cũng có khả năng bị ô uế vật chất trước đó ô nhiễm đồng hóa.

Khi loại trừ vài yếu tố, hắn không khỏi nhìn về phía Hỗn Độn Liệt Dương Hoa trong tay.

Đồng dạng không có vấn đề gì, hơn nữa xác thực đối với nhục thân có tác dụng tăng cường nhất định, cho dù không luyện chế đan dược đều có thể trực tiếp luyện hóa hấp thu.

Vậy thì vấn đề rốt cuộc nằm ở đâu?

Cho dù Lâm Trường Sinh nghĩ nát óc cũng không tìm thấy đầu nguồn. "Xem ra dị biến lần này ở Hỗn Độn Sơn thật sự có khả năng nhấc lên một tràng Lượng Kiếp không thể tưởng tượng nổi tại Thái Tố Hỗn Độn." Nếu không phải Lâm Trường Sinh có 【 Động Sát Chi Nhãn 】, hắn căn bản không phát hiện ra manh mối.

Có thể tưởng tượng được, số lượng tu sĩ bị ô uế vật chất ô nhiễm đồng hóa này phải có bao nhiêu.

Bọn họ trà trộn vào Thái Tố Hỗn Độn lại là vì mục đích gì.

Bất quá trước mắt mà nói, manh mối Lâm Trường Sinh nắm giữ còn quá ít, hơn nữa đối với hắn tạm thời còn chưa có ảnh hưởng, cho nên cũng không cần lo lắng nhiều như vậy.

Đem phát hiện cùng nghi hoặc của mình tạm thời thu vào trong lòng, Lâm Trường Sinh tiếp tục bắt đầu săn giết Hư Vô Long tộc tại Hỗn Độn.

Với thực lực của hắn, chỉ cần không tìm đường chết mà mạo nhiên thâm nhập thì vẫn phi thường nhẹ nhàng.

Mà cường độ nhục thân của hắn cũng theo việc hấp thu Long Tinh mà không ngừng tăng lên.

Không biết qua bao lâu, khi cường độ nhục thân của Lâm Trường Sinh đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thì bị kẹt lại ở bình cảnh.

Muốn lần nữa đột phá cũng không dễ dàng như vậy.

Xem ra có cần thiết tìm một nơi đem số Hỗn Độn Liệt Dương Hoa kia toàn bộ luyện chế thành đan dược.

Ngay tại lúc này, thần niệm của Lâm Trường Sinh lần nữa cảm tri được phụ cận có tu sĩ tồn tại.

Tuy rằng trước đó cũng đã gặp qua vài lần nhưng phần lớn đều đã bị ô uế vật chất đồng hóa, cho nên Lâm Trường Sinh y nguyên không tìm được nguyên nhân.

Lần này hắn cũng lặng lẽ mò tới.

Chờ đến khi hắn tới nơi, phát hiện là năm vị tu sĩ.

Trong đó cư nhiên còn có người quen của hắn - Cán Tuấn.

Lúc này bọn họ vừa mới càn quét xong một cái sào huyệt Hư Vô Long tộc, thu hoạch không nhỏ.

Năm người dọn dẹp xong chiến lợi phẩm, thần tình cũng thả lỏng. "Lần này thu hoạch không nhỏ.

Luyện hóa số Long Tinh này, ta nắm chắc lại đem cường độ nhục thân tăng lên nhất trọng." Cán Tuấn cười nói. "Chúc mừng Cán sư huynh.

Hỗn Độn Sơn tuy rằng xảy ra dị biến nhưng cũng mang lại cho chúng ta rất nhiều cơ duyên." Một tu sĩ khác cười nói. "Đúng vậy.

Dĩ vãng tu luyện tại Hỗn Độn Sơn không cách nào cảm ngộ được

Đại Đạo.

Mỗi khi tu luyện một đoạn thời gian liền cần rời khỏi Hỗn Độn Sơn tu chỉnh, sau đó mới có thể lần nữa tiến vào.

Hiện tại tốt rồi, có thể trực tiếp ở trong hỗn độn đả tọa khôi phục." Cán Tuấn cũng cười nói.

Sau đó mấy người lại nói một số chuyện, rồi bắt đầu ngồi xếp bằng khôi phục.

Vẫn luôn ẩn nặc không ra, Lâm Trường Sinh đem đối thoại của mấy người toàn bộ thu vào trong tai.

Ngay tại lúc này, thần tình hắn đột nhiên trở nên nghiêm túc hẳn lên.

Bởi vì dưới 【 Động Sát Chi Nhãn 】 của hắn, rốt cuộc đã phát hiện ra manh mối.

Cán Tuấn cùng mấy người bắt đầu hấp thu Đại Đạo chi lực để khôi phục sức mạnh nhục thân, nhưng Đại Đạo cư nhiên không còn thuần túy.

Trong Đại Đạo chi lực cư nhiên sảm tạp loại ô uế vật chất kia.

Tuy rằng cực kỳ nhỏ bé nhưng vẫn bị Lâm Trường Sinh phát hiện ra.

Loại ô uế vật chất này càng giống như một loại Pháp Tắc chi lực nào đó, ngay cả Đại Đạo cũng không phát hiện, huống chi là những tu sĩ này.

Theo Đại Đạo chi lực bị bọn họ hấp thu khôi phục, ô uế vật chất đồng dạng tiến vào trong cơ thể bọn họ.

Hóa ra là như vậy.

Lâm Trường Sinh cuối cùng cũng tìm được nguồn gốc của ô uế

vật chất.

Kì thực là ẩn tàng trong Đại Đạo ở bên phía Hỗn Độn Sơn này.

Trách không được bản thân hắn một chút việc cũng không có.

Bởi vì hắn là trực tiếp cảm ngộ Đại Đạo, tương đương với đối mặt cảm ngộ tu luyện.

Mà những tu sĩ này thì là trực tiếp hấp thu Đại Đạo chi lực tiến hành tu luyện.

Đặc biệt là Hỗn Độn Sơn trước kia là không có Đại Đạo, bởi vì vẫn luôn là hỗn độn chưa phát dục hoàn toàn, quanh năm dũng động Hỗn Độn Phong Hỏa, chỉ là một nơi thánh địa đoán thể mà thôi.

Lần này, cư nhiên đản sinh ra Đại Đạo.

Những tu sĩ này có thể trực tiếp hấp thu Đại Đạo chi lực tiến hành tu luyện khôi phục.

Cho dù là vị Đại Đạo Cảnh cường giả kia cũng chỉ là đến xem xét một chút mà thôi, cho nên loại biến cố này căn bản không ai phát hiện.

Cho dù vị Đại Đạo Cảnh cường giả kia đứng ở đây cũng không nhất định có thể phát hiện.

Bởi vì Lâm Trường Sinh cảm giác cỗ ô uế vật chất này càng loại tự với một loại Pháp Tắc, một loại Pháp Tắc mà ngay cả Đại Đạo cũng không cách nào phát hiện.

Chỉ có thoát ly khỏi Pháp Tắc, bại lộ ra bên ngoài mới có thể bị Đại Đạo phát hiện, từ đó diệt sát.

Nói như vậy, cơ bản chỉ cần là tu sĩ tiến vào Hỗn Độn Sơn, cuối cùng đều sẽ bị loại vật chất này đồng hóa.

Tìm được đầu nguồn, trong lòng Lâm Trường Sinh cũng yên tâm hơn không ít.

Sự sống chết của Thái Tố Hỗn Độn không liên quan gì đến hắn, dù sao phong ấn Thái Cực Hỗn Độn cũng có phần xuất thủ của Thái Tố Hỗn Độn.

Nhưng Cán Tuấn trước mắt vẫn là phải cứu, dù sao y cũng đã nói cho Lâm Trường Sinh rất nhiều tin tức hữu dụng.

Nghĩ đến đây, Lâm Trường Sinh trực tiếp hiện thân đi ra.

Động tĩnh này trực tiếp kinh động Cán Tuấn cùng mấy người, khiến bọn họ đình chỉ tu luyện.

Dù sao chuyện giết người cướp của ở Hỗn Độn Sơn cũng không phải là ít.

Chỉ là chờ đến khi nhìn rõ người tới, thần sắc vốn đang giới bị của Cán Tuấn cũng thả lỏng xuống. "Hóa ra là Lâm Trường Sinh đạo hữu." Cán Tuấn tuy rằng thần sắc thả lỏng nhưng cũng chưa hoàn toàn buông lỏng cảnh giác. "Cán sư huynh, huynh quen biết người này?" Đồng môn sư đệ bên cạnh vội vàng hỏi. "Chính là vị tán tu cường giả mà ta đã nói với các đệ trước đó.

Không ngờ có thể gặp nhau ở đây.

Nhân quả chi thuyết, diệu bất khả ngôn a." Cán Tuấn sảng lãng cười nói. "Đúng vậy." Lâm Trường Sinh gật đầu. "Đạo hữu, lần nữa gặp lại tức là duyên phận, không bằng gia nhập cùng chúng ta, thấy thế nào?" Cán Tuấn lần nữa đưa ra lời mời.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát: "Cũng được." Lần này bảo vệ Cán Tuấn, cũng coi như là trả xong nhân quả.

Tuy rằng Lâm Trường Sinh gia nhập nhưng trong lòng mấy người vẫn có chút giới bị, đảo cũng không tiếp tục hồi phục mà chọn tiếp tục tìm kiếm Hư Vô Long tộc.

Chẳng qua sức chiến đấu tiếp theo của Lâm Trường Sinh trực tiếp

khiến chút giới bị của năm người tiêu thất không còn.

Một bầy Hư Vô Long tộc toàn bộ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng, ít nhất cũng có mấy trăm đầu, nhưng cũng chỉ bị Lâm Trường Sinh một quyền đánh giết.

Cường giả bực này nếu thật sự có ý đồ với bọn họ thì căn bản không cần phiền toái như vậy.

Đồng thời trong lòng Cán Tuấn cũng cảm thấy may mắn vì vẫn luôn giao hảo với Lâm Trường Sinh.

Cứ như vậy, Lâm Trường Sinh dẫn theo nhóm Cán Tuấn không ngừng tìm kiếm Hư Vô Long tộc, cũng rất an toàn.

Mấy người này do không cần ra tay nhiều nên không cần hấp thu Đại Đạo chi lực, bởi vậy tịnh không bị ô nhiễm.

Không biết qua bao lâu, Lâm Trường Sinh bỗng nhiên dừng lại. "Đạo hữu, có gì không ổn sao?" Cán Tuấn vội vàng hỏi. "Có một cố nhân đang tới." Lâm Trường Sinh cười nói.

Lâm Trường Sinh sau khi phát hiện dị biến ở Hỗn Độn Sơn, liền bắt đầu tìm kiếm đầu nguồn của ô uế vật chất.

Rốt cuộc cũng khiến hắn tìm ra nguyên nhân trên người bọn Cán Tuấn.

Hóa ra là trong khe nứt trên bầu trời Hỗn Độn Sơn lại xuất hiện Đại Đạo chi lực.

Thế nhưng Ô Uế Pháp Tắc lại ẩn tàng bên trong Đại Đạo chi lực đó.

Một khi bị tu sĩ hấp thu, sẽ dần dần xâm thực Nguyên Thần của bọn hắn.

Về phần vì sao lại xảy ra tất cả những chuyện này, Lâm Trường

Sinh tạm thời còn chưa biết được.

Cho nên, hắn cũng kịp thời thông tri cho tín đồ của mình tại Thái Tố Hỗn Độn.

Nói không chừng có thể thu hoạch được một ít manh mối.

Ngay khi Lâm Trường Sinh dẫn theo bọn Cán Tuấn lại đánh giết một đám Hư Vô Long Tộc xong, vị tín đồ này cũng xuất hiện trong cảm ứng của Lâm Trường Sinh.

Không lâu sau, một đạo độn quang liền xuất hiện trước mặt mọi người.

Chương 268

Cán Tuấn cùng những người khác nhìn rõ tướng mạo người này, lập tức kinh hô một tiếng, vội vàng hành lễ: "Kiến quá Dẫn Nguyên trưởng lão." Dẫn Nguyên tự nhiên là đạo hiệu của vị tín đồ này.

Nhưng khiến Lâm Trường Sinh không nghĩ tới chính là, mấy người này cư nhiên có quen biết.

Chuyện này ngược lại là thật trùng hợp. "Ân." Dẫn Nguyên gật đầu.

Sau đó nhìn về phía Lâm Trường Sinh, vẻ mặt tràn đầy thành kính cung kính: "Kiến quá Đạo Tôn." Đạo Tôn?

Bọn người Cán Tuấn trong lòng kinh hãi.

Không nghĩ tới Dẫn Nguyên trưởng lão cư nhiên cùng vị đạo hữu này quen biết.

Hơn nữa cư nhiên còn thành kính cung kính như thế.

Lâm Trường Sinh gật đầu. "Đạo Tôn nãi là tiền bối cao nhân, vào lúc ta gian nan nhất đã từng giúp qua ta." Dẫn Nguyên vì để không làm Lâm Trường Sinh lộ thân phận, cố ý giải thích một câu. "Thì ra là thế." Bọn người Cán Tuấn nhao nhao gật đầu.

Tiếp đó Dẫn Nguyên cho lui bọn người Cán Tuấn, lúc này mới cung kính hành lễ với Lâm Trường Sinh. "Nhiệm vụ hồi phục thế nào?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Hết thảy thuận lợi.

Bởi vì Thần Linh Tu Luyện Chi Pháp của Đạo Tôn quá mức huyền diệu, bọn hắn cũng không có nhìn ra." Dẫn Nguyên như thực nói ra.

Nguyên bản dựa theo tính toán của Lâm Trường Sinh là đem Thần

Linh Tu Luyện Chi Pháp đẩy cho Vô Cực.

Như vậy, cho dù người của Thái Tố Hỗn Độn biết được cũng không có biện pháp.

Dù sao Thái Cực Hỗn Độn còn cần hắn trấn thủ.

Nhưng là hiện tại khác biệt.

Vô Cực đã bị hắn đánh giết.

Hơn nữa hắn cũng cần bốn người này tại các Hỗn Độn thu thập tài nguyên.

Tự nhiên là địa vị càng cao càng tốt.

Cho nên Lâm Trường Sinh cũng một lần nữa đốn ngộ lại Thần Linh Tu Luyện Chi Pháp.

Chỉ cần bọn Dẫn Nguyên không cầu nguyện cống hiến Tín Ngưỡng chi lực, cơ bản là không cách nào nhìn thấu. "Bọn hắn đối với Thái Cực Hỗn Độn có hoài nghi gì không?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Cũng không có bất cứ hoài nghi gì." Dẫn Nguyên như thực nói.

Thông đạo phong ấn Thái Cực Hỗn Độn còn hoàn hảo không chút tổn hại.

Đại Đạo một mực bị phong ấn không ra.

Lần này bọn hắn cũng chỉ là đi ngang qua sân khấu, tìm cái tâm lý an ủi mà thôi. "Về chuyện Hỗn Độn Sơn, ngươi biết được bao nhiêu?" Nếu Thái Cực Hỗn Độn vô sự, Lâm Trường Sinh tự nhiên đem chủ đề chuyển tới trên Hỗn Độn Sơn. "Hỗn Độn Sơn xuất hiện sớm hơn cả Thái Tố Hỗn Độn.

Một mực đến nay Hỗn Độn Phong Hỏa phun trào, hơn nữa tại Hỗn Độn Sơn không cách nào cảm nhận được bất luận Đại Đạo chi lực gì." Dẫn Nguyên đáp. "Hỗn Độn Sơn trước đó cũng sẽ giống như

bây giờ, không ngừng lan tràn ra ngoài sao?" Lâm Trường Sinh tiếp tục hỏi. "Tương phản.

Tại thời gian không cố định, Hỗn Độn Sơn ngược lại sẽ thu súc.

Trong khoảng thời gian này, toàn bộ Hỗn Độn Sơn đều sẽ bị Đại Đạo chi lực bao bọc ở trong đó, tất cả mọi người đều không thể đi vào." Dẫn Nguyên nói.

Ngược lại sẽ thu súc, bị Đại Đạo chi lực bao bọc?

Lâm Trường Sinh ẩn ẩn cảm thấy mình tựa hồ tìm được một điểm mấu chốt nào đó.

Nhưng vẫn chưa đủ. "Đại Đạo chi lực bao bọc?

Vậy sau đó thì sao?

Có hay không địa phương nào phản thường?" Lâm Trường Sinh hỏi tiếp. "Chờ đi qua một đoạn thời gian, Hỗn Độn Sơn sẽ lại lần nữa khôi phục.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này, tu luyện cảm ngộ Đại Đạo đều sẽ trở nên cấp tốc vô cùng.

Phảng phất như Đại Đạo nhận được sự tăng cường tạm thời." Dẫn Nguyên nói.

Đại Đạo nhận được sự tăng cường tạm thời?

Lâm Trường Sinh nhíu mày.

Trong lòng của hắn bỗng nhiên có một cái suy đoán. "Vậy Đại Đạo Cảnh cường giả của các ngươi giải thích thế nào về việc này?

Bao quát cả dị biến lần này của Hỗn Độn Sơn?" Lâm Trường Sinh lần nữa hỏi. "Bọn hắn trước đó thuyết pháp là Đại Đạo đang hấp thu Hỗn Độn chi lực của Hỗn Độn chưa phát dục thành thục, bổ toàn bản thân.

Mà dị biến của Hỗn Độn Sơn lần này, bọn hắn lại trầm mặc.

Nhưng môn phái trên dưới gần đây bắt đầu không được tự ý tiến vào Hỗn Độn Sơn." Nghe được câu trả lời của Dẫn Nguyên, mày Lâm Trường Sinh nhíu càng chặt hơn.

Xem ra Đại Đạo Cảnh cường giả hiển nhiên là biết được chút gì đó.

Nhưng lại chưa hoàn toàn nói rõ.

Rất có thể chính bọn hắn cũng có mưu đồ.

Lâm Trường Sinh đem manh mối đạt được trong khoảng thời gian này bắt đầu chậm rãi chải vuốt.

Lấy Căn Nguyên cùng Ngộ Tính của hắn, có một cái phỏng đoán đại khái.

Đầu tiên dị biến lần này ở Hỗn Độn Sơn khẳng định là không bình thường, sơ sẩy một chút rất có thể chính là kết cục Thái Tố Hỗn Độn bị yên diệt.

Nhưng là dưới nguy cơ hủy diệt, lại có dụ hoặc không thể cự tuyệt.

Nếu không Đại Đạo Cảnh cường giả sẽ không ngồi yên không lý đến.

Có thể làm cho Đại Đạo Cảnh cường giả động tâm như thế, ngoại trừ Hồng Mông ra, Lâm Trường Sinh không nghĩ ra được thứ gì khác.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía khe nứt trên bầu trời Hỗn Độn Sơn.

Sức mạnh nơi đó cực kỳ đáng sợ.

Đừng nói hắn là một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Coi như là Đại Đạo Cảnh cường giả muốn tới gần, đều sẽ bị nháy

mắt dung hóa.

Phảng phất như đầu bên kia khe nứt có tồn tại cực kỳ khủng bố.

Chẳng lẽ nói đầu bên kia khe nứt chính là Hồng Mông?

Lâm Trường Sinh trong lòng nhảy một cái.

Loại phỏng đoán này nếu là truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ dẫn tới Tứ Đại Hỗn Độn điên cuồng.

Mặc dù loại suy đoán này hào vô căn cứ, nhưng là Lâm Trường Sinh không biết vì sao, lại cảm thấy thủy chung cùng Hồng Mông thoát không khỏi quan hệ.

Giả thiết nếu như đầu bên kia khe nứt thật sự là Hồng Mông.

Như vậy hết thảy đều có thể giải thích thông suốt.

Hồng Mông mỗi cách một đoạn thời gian, đều sẽ hạ xuống một ít đồ vật hoặc là Bản Nguyên, để Đại Đạo có thể hấp thu tăng cường, dùng duy trì năng lượng cần thiết cho sự vận chuyển của Tứ Đại Hỗn Độn.

Trong khoảng thời gian này, Đại Đạo cần hảo hảo luyện hóa, cho nên toàn bộ Hỗn Độn Sơn đều không thể đi vào.

Sau khi luyện hóa xong đồ vật do Hồng Mông thông qua khe nứt truyền thấu xuống, Đại Đạo xác thực sẽ tăng cường.

Tuần hoàn qua lại như thế, cũng nói đến thông.

Chí ít lần này vì sao lại phát sinh dị biến, Lâm Trường Sinh phỏng đoán hẳn là hai cái nguyên nhân.

Thứ nhất chính là đồ vật Hồng Mông hạ xuống lần này quá mức cường đại, Đại Đạo không cách nào luyện hóa.

Thứ hai chính là Đại Đạo Bản Nguyên thiếu thốn, để Đại Đạo trở

nên có chút suy yếu, không cách nào kịp thời luyện hóa vật chất lần này.

Lúc này mới dẫn đến những vật chất kia bắt đầu ô nhiễm tu sĩ.

Tuy rằng chỉ là phỏng đoán, nhưng Lâm Trường Sinh cảm thấy khả năng rất lớn.

Nhưng dù sao chỉ là phỏng đoán.

Muốn biết nguyên nhân chân chính, vẫn là phải từ trong miệng Đại Đạo Cảnh cường giả biết được chân tướng.

Thái Tố Hỗn Độn là tử là hoạt, Lâm Trường Sinh tịnh không quan tâm.

Nhưng nếu như mặc kệ loại vật chất này lan tràn ra ngoài, rất có thể Đại Đạo đều sẽ chịu ảnh hưởng.

Như thế ngay cả chính mình cùng đạo đồ của Thái Cực Hỗn Độn đều đoạn tuyệt. "Làm thế nào mới có thể tiếp cận Đại Đạo Cảnh cường giả?" Lâm Trường Sinh hỏi.

Chương 269

Thái Tố Hỗn Độn tổng cộng có hai vị Đại Đạo Cảnh cường giả.

Một vị nãi là Tổ Sư của Đạo Môn, Đại Đạo Cảnh cường giả Tác Tâm.

Là Khai Phái Tổ Sư thuộc lưu phái lấy Đại Đạo chi lực thùy luyện nhục thân, ngưng tụ trong cơ thể.

Dẫn Nguyên chính là thuộc về môn phái này.

Một cái khác thì là Vũ Môn, Đại Đạo Cảnh cường giả Tác Lương.

Là Khai Phái Tổ Sư lấy khai quật tiềm lực nhục thân, lấy sức mạnh nhục thân dẫn động Đại Đạo phù triện.

Hai cái môn phái này chính là nhân vật chính của Lượng Kiếp lần này tại Thái Tố Hỗn Độn.

Nghe nói hai vị Đại Đạo Cảnh cường giả này nãi là Hỗn Độn dựng dục, vốn là anh em ruột.

Nhưng bởi vì lý niệm hệ thống tu luyện khác biệt, mà cuối cùng ở riêng. "Lần này Hỗn Độn Sơn dị biến, hai vị Lão Tổ cấp cường giả đều đã đi tới xem xét qua.

Đạo Tôn muốn tiếp cận bất kỳ một vị nào cũng không có đơn giản như vậy.

Bất quá Đạo Môn ta khoảng thời gian này, đang chiêu thu Trưởng lão.

Lấy thực lực Đạo Tôn, ngược lại là có thể trà trộn một cái chức Trưởng lão.

Có nhất định cơ hội có thể tiếp xúc đến Lão Tổ.

Nhưng là như thế, liền có chút ủy khuất Đạo Tôn rồi." Dẫn Nguyên nói. "Không sao.

Ta cũng chỉ là vì muốn trà trộn vào Đạo Môn, đạt được một ít tin tức cơ mật mà thôi.

Trưởng lão có yêu cầu gì?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Nhục thân hoặc là Nguyên Thần pháp lực tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng trở lên.

Hơn nữa còn cần có môn nội Trưởng lão dẫn tiến." Thì ra là thế.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát.

Hắn quyết định tạm thời trước tiên ẩn tàng Nguyên Thần pháp lực tu vi của mình.

Dù sao hắn nắm giữ nãi là Hồng Mông Pháp Tắc.

Lấy nhãn giới của Đại Đạo Cảnh cường giả, có thể trong nháy mắt liền nhìn thấu.

Đến lúc đó khẳng định sẽ rước lấy cho mình phiền toái không nhỏ.

Hơn nữa ẩn tàng Nguyên Thần tu vi, còn có thể làm bài tẩy của mình.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lâm Trường Sinh đã có quyết định. "Chúng ta rời khỏi Hỗn Độn Sơn trước.

Sau đó ta muốn bế quan một đoạn thời gian.

Ngươi mang bọn hắn về trước đi." Dẫn Nguyên nghe vậy gật đầu: "Hết thảy y theo lời Đạo Tôn." Tiếp đó, Dẫn Nguyên mang theo bọn Cán Tuấn rời khỏi Hỗn Độn Sơn.

Lâm Trường Sinh cũng coi như xong một đoạn nhân quả này.

Mà nhục thân của hắn đã đạt đến bình cảnh.

Trên tay đã có mấy ngàn mai Long Tinh, mấy trăm đóa Hỗn Độn Liệt Dương Hoa.

Ngược lại là có thể trở về luyện chế đan dược, đem cảnh giới nhục thân xông phá bích lũy.

Nhìn thoáng qua Hỗn Độn Sơn, Lâm Trường Sinh cũng rời khỏi nơi này.

Trên đường đi, Lâm Trường Sinh gặp không ít tu sĩ chạy tới Hỗn Độn Sơn.

Không ai không phải ý chí chiến đấu sục sôi, thần thái phi dương. "Nghe nói chưa, Hỗn Độn Sơn hiện tại chỉ cần đánh giết Hư Vô Long Tộc liền có thể thu được Long Tinh, sau khi luyện hóa tăng lên phi thường rõ ràng." "Đúng đúng đúng, ta chính là hướng về phía Long Tinh mà đi, một cái lão hữu của ta, chính là bởi vì luyện hóa Long Tinh, nhục thân thực lực lần nữa đột phá." "Gia tăng tốc độ, tu sĩ săn giết Hư Vô Long Tộc quá nhiều, đi trễ Hư Vô Long Tộc cấp thấp sẽ không còn." Đem những đối thoại này thu vào trong tai, Lâm Trường Sinh không khỏi lắc đầu.

Những người này hắn không có đi ngăn cản.

Cũng không có biện pháp ngăn cản.

Chỉ cần bọn hắn dám ở Hỗn Độn Sơn tu luyện hoặc là khôi phục, sớm muộn đều sẽ bị vật chất ô nhiễm nuốt chửng.

Lâm Trường Sinh trên đường đi này không chỉ nhìn thấy người kết bạn chạy tới Hỗn Độn Sơn, đồng dạng cũng nhìn thấy người từ Hỗn Độn Sơn trở về.

Dưới [Động Sát Chi Nhãn] của hắn, mười cái tu sĩ có tám cái đều bị ô uế vật chất nuốt chửng Nguyên Thần.

Hiện tại bọn hắn mặt ngoài vẫn là bọn hắn, cho dù là người chí

thân đều nhìn không ra.

Nhưng là một khi bọn hắn ra tay, như vậy người chung quanh hoặc là trở thành chất dinh dưỡng cho bọn hắn, hoặc là bị đồng hóa.

Xem ra, kiếp nạn lần này của Thái Tố Hỗn Độn không nhỏ a.

Lâm Trường Sinh bay một hồi, liền tìm được một nơi an toàn.

Tùy tay bố trí một mảnh cấm chế, liền định khai lô luyện đan.

Bất quá Hỗn Độn Liệt Dương Hoa chỉ là một loại chủ tài mà thôi, nếu đơn thuần luyện chế Liệt Dương Hoa, dược tính không cách nào phát huy đến lớn nhất.

Cần phối hợp một ít phụ tài, cộng thêm đan phương, mới có thể đem hiệu quả của Hỗn Độn Liệt Dương Hoa phát huy đến lớn nhất.

Lấy Căn Nguyên cùng [Đỉnh Cấp Ngộ Tính] hiện tại của Lâm Trường Sinh, đan phương rất nhanh liền bị hắn lĩnh ngộ ra.

Tiếp đó chính là luyện đan.

Mới đầu liên tục thất bại hai lần.

Tu vi cũng không phải nhân tố duy nhất quyết định luyện đan.

Thủ pháp, hỏa hầu, còn có kinh nghiệm luyện chế đều thập phần quan trọng.

Cho nên liên tục thất bại hai lần cũng là thuộc về bình thường.

Lâm Trường Sinh điều chỉnh tốt tâm thái, tiếp tục bắt đầu luyện chế.

Lần này, hắn đắm chìm trong quá trình luyện chế.

Từng cây dược liệu như trường hồng không ngừng bay vào trong lò đan.

Rất nhanh từng viên đan dược lớn chừng mắt rồng hình thành

trong lò đan.

Không biết qua bao lâu.

Đan hương tứ dật, lưu chuyển đan văn thấm vào ruột gan.

Mấy chục viên đan dược như rồng dài hút nước bị Lâm Trường Sinh hấp nhập vào thể nội.

Đồng thời, mấy ngàn mai Long Tinh bị Lâm Trường Sinh cùng một thời gian luyện hóa.

Trên nhục thân hắn tốc biến ra Hồng Mông Pháp Tắc phù triện, phát ra quang mang oánh oánh.

Nhục thân giờ khắc này sắp phát sinh biến đổi về chất.

Đây là sự khóa việt về sinh mệnh tầng thứ.

Chỉ cần nhục thân thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cho dù là nhục thân Lâm Trường Sinh bị oanh phá thành cặn bã, chỉ cần có một giọt máu, một cái tế bào, một khối cơ bắp, hắn đều có thể trọng tổ nhục thân, mà không hao phí pháp lực bản nguyên.

Tu luyện không tuế nguyệt.

Không biết qua bao lâu, hai mắt nhắm nghiền của Lâm Trường Sinh cũng mở ra. "Không tệ.

Không nghĩ tới lần này bế quan đem nhục thân đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng." Kết quả này Lâm Trường Sinh thập phần hài lòng.

Mặc dù so với cảnh giới Nguyên Thần pháp lực mà nói vẫn là có chút yếu.

Nhưng là đã phi thường không tệ.

Thu hồi lò đan, Lâm Trường Sinh bắt đầu dùng Hồng Mông Pháp

Tắc phong ấn tự thân Nguyên Thần pháp lực.

Chỉ để lại ba loại Đại Đạo chi lực.

Cho dù là vị Đại Đạo Cảnh cường giả kia xem xét, cũng chỉ có thể nhìn ra Nguyên Thần cảnh giới của Lâm Trường Sinh chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Tam Trọng.

Hồng Mông Pháp Tắc diệu dụng vô cùng, không phải Đại Đạo Cảnh cường giả có thể khám phá.

Về phần nhục thân, Lâm Trường Sinh thì là bảo lưu lại bảy loại Đại Đạo phù triện, đồng thời tương hỗ dung hợp cùng một chỗ.

Nói như vậy, cho dù đến Đạo Môn, cũng có thể nhận được coi trọng.

Làm tốt hết thảy, Lâm Trường Sinh mới hướng về phía Đạo Môn chạy đi.

Dựa theo phương hướng Dẫn Nguyên chỉ dẫn, rất nhanh hắn liền từ xa nhìn thấy Đạo Môn sở tại.

Mặc dù không phải là một cái đại lục, nhưng lại là thế giới do Đại Đạo Cảnh cường giả dùng Đại Đạo chi lực vô thượng, khai tịch trong Hỗn Độn.

Tên gọi Đạo Ngoại Thiên.

So với đẳng cấp Hồng Hoang, phải mạnh hơn không ít.

Lâm Trường Sinh nhìn thoáng qua, liền trực tiếp tiến vào.

Dẫn Nguyên rất nhanh liền cảm ứng được Lâm Trường Sinh, một đạo độn quang bay ra. "Đạo Tôn, ngã đợi ngài đã lâu.

Chương 270

Nhập môn nghi thức cho Trưởng lão rất nhanh liền muốn bắt đầu." Dẫn Nguyên cung kính nói. "Chẳng lẽ tiến vào Đạo Môn, trở thành Trưởng lão không cần khảo hạch sao?" Lâm Trường Sinh nghi hoặc hỏi. "Không có phiền toái như vậy.

Chỉ cần là có môn nội Trưởng lão dẫn tiến, hơi chút trắc thí một chút tu vi, liền có thể thành công tiến vào Đạo Môn.

Dù sao nơi này chính là nơi tu luyện của Lão Tổ, còn chưa có người nào dám gây sự." Dẫn Nguyên cười nói.

Lâm Trường Sinh nghe vậy gật đầu.

Đi theo sau lưng Dẫn Nguyên tiến vào trong Đạo Môn, rơi vào trên một cái quảng trường.

Lâm Trường Sinh phóng tầm mắt nhìn tới, chí ít cũng có mấy ngàn cái Trưởng lão chuẩn bị tiến vào Đạo Môn giống như hắn.

Hơi chút cảm ứng một chút, tu vi hơn phân nửa là tại Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng.

Không hổ là Thái Tố Hỗn Độn.

Vẻn vẹn chỉ là những sức mạnh này, liền đủ để phúc diệt Hồng Hoang mấy vạn lần.

Bất quá Đạo Môn mang tiếng là có Đại Đạo Cảnh cường giả, xem ra cũng tịnh không an toàn như vậy.

Lâm Trường Sinh dưới sự tiến cử của Dẫn Nguyên, cũng thành công tiến vào Đạo Môn.

Ngay tại lúc hắn dò xét tứ phía, liền phát hiện có tiếp cận một nửa

tu sĩ đã bị ô uế vật chất nuốt chửng.

Những người này thần sắc tự nhiên, cũng không có bất cứ dị thường nào.

Cho dù là người bên cạnh bọn hắn đều không hề phát giác.

Từ đó có thể thấy, ô uế vật chất của Hỗn Độn Sơn rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố.

Hư Vô Long Tộc, Long Tinh đều chỉ là mồi nhử mà thôi.

Mà khu sử bọn hắn hấp thu Đại Đạo chi lực ở Hỗn Độn Sơn tu luyện khôi phục mới là mục đích chân chính.

Nếu là phóng túng mặc kệ, loại ô uế vật chất này thật sự có thể xâm thực toàn bộ Thái Tố Hỗn Độn.

Ngay tại lúc Lâm Trường Sinh dò xét khắp nơi, một cỗ thần niệm khủng bố quét ngang mà qua.

Tất cả mọi người tại thời khắc này toàn bộ đều trở nên an tĩnh lại. "Đây là Phó Môn Chủ Đạo Môn chúng ta, Tương Dương.

Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Cảnh cường giả." Dẫn Nguyên thấp giọng nói.

Lâm Trường Sinh gật đầu, cỗ uy áp này rất mạnh.

Đối với Nguyên Thần của người khác có tác dụng áp bách.

Nhưng là đối với hắn, hào vô cảm giác. "Tất cả những người từng tại Hỗn Độn Sơn hấp thu qua Đại Đạo chi lực, đứng đến bên tay phải của ngã." Trong thanh âm của Tương Dương mang theo sự không thể nghi ngờ.

Lâm Trường Sinh tròng mắt khẽ động.

Quả nhiên Đạo Môn đã có sở sát giác.

Bất quá cho dù là thế, dưới sự chú ý của Lâm Trường Sinh, cũng chỉ có mấy chục người đứng ra. "Sa Đà, ngươi mang theo bọn hắn đi tới Đạo Môn hậu sơn." Thanh âm Tương Dương rơi xuống.

Một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng cường giả dẫn theo mấy chục người này hướng về phía hậu sơn đi đến.

Không được một hồi công phu, liền loáng thoáng truyền đến tiếng oanh minh chiến đấu.

Sau đó chính là Đại Đạo hạ xuống phong hỏa chi lực.

Không ít tu sĩ đứng trên quảng trường đều biến sắc.

Mà Sa Đà trước đó cũng một lần nữa trở về bên này. "Hoan nghênh các ngươi gia nhập Đạo Môn.

Vừa vặn có một cái nhiệm vụ cần các ngươi đi hoàn thành.

Tiến về Hỗn Độn thông đạo, ngăn lại tất cả tu sĩ muốn thông qua thông đạo." Tương Dương trực tiếp nói.

Lâm Trường Sinh ánh mắt khẽ động.

Xem ra Đạo Môn đây là vì để tránh cho ô uế vật chất truyền bá đến thế giới Hỗn Độn khác a.

Nếu như thật sự mặc kệ loại ô uế vật chất này ô nhiễm toàn bộ Hỗn Độn, vậy còn thật sự có thể tạo thành Tứ Đại Hỗn Độn thế giới phát sinh Vô Lượng Lượng Kiếp.

May mắn thông đạo tiến về Thái Cực Hỗn Độn đã bị phong ấn.

Bất quá vì để phòng ngừa vạn nhất, Lâm Trường Sinh cũng phải thời khắc chú ý.

Phòng ngừa Đạo Môn có một ít cao tầng đã bị ô nhiễm, từ đó trốn đến Thái Cực Hỗn Độn đi.

Nhưng là nếu Đạo Môn đã biết, vì sao không trực tiếp phong ấn Hỗn Độn Sơn?

Ý nghĩ này chỉ là vừa mới xuất hiện, liền bị Lâm Trường Sinh trực tiếp phủ định.

Thứ nhất, nếu như trực tiếp phong ấn Hỗn Độn Sơn, không cho phép bất luận tu sĩ gì tiến vào, e rằng sẽ dẫn tới hoảng loạn.

Mặc dù nói Thái Tố Hỗn Độn lấy Đạo Môn cùng Vũ Môn làm chủ, nhưng tán tu còn lại đồng dạng vô số kể.

Nếu là nhân cơ hội này tạo thành hỗn loạn, sợ là càng thêm khó thu thập tàn cục.

Thứ hai chính là nếu như không đánh giết Hư Vô Long Tộc trên Hỗn Độn Sơn, như vậy Hỗn Độn Sơn liền sẽ không ngừng khuếch trương, thẳng đến bao trùm toàn bộ Thái Tố Hỗn Độn.

Lần này sợ là có thứ làm cho Thái Tố Hỗn Độn đau đầu rồi.

Nhưng là hiện tại cũng vừa vặn là thời cơ tốt nhất để Lâm Trường Sinh đánh vào nội bộ Đạo Môn. [Công Đức Vô Lượng] cái thiên phú này sau khi cường hóa, hắn chỉ cần làm ra sự tình hữu ích cho Đại Đạo, liền có thể thu hoạch được công đức.

So với Thiên Đạo, công đức của Đại Đạo kia thật đúng là mạnh hơn không chỉ gấp đôi.

Nếu là công đức đầy đủ, nói không chừng có thể trợ giúp Nguyên Thần cảnh giới của mình đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh ra hiệu cho Dẫn Nguyên một cái ánh mắt. "Tương Dương Phó Môn Chủ, chúc hạ có yếu sự bẩm báo." Dẫn Nguyên tâm lĩnh thần hội, vội vàng nói. "Dẫn Nguyên trưởng lão, có chuyện trực tiếp nói đi." Tương Dương gật đầu.

Dẫn Nguyên là trưởng lão tư lịch rất già trong môn.

Cộng thêm lại đi Thái Cực Hỗn Độn hoàn thành một lần nhiệm vụ.

Cho nên Tương Dương cũng không có bày ra cái giá gì với hắn. "Hoàn thỉnh Phó Môn Chủ trước tiên bố trí cấm chế." Dẫn Nguyên không có trực tiếp mở miệng.

Tương Dương nhíu mày, không nghĩ tới Dẫn Nguyên cẩn thận như thế.

Tùy tay bố trí một mảnh cấm chế, đem hai người bao phủ ở trong đó. "Hiện tại nói đi." Tương Dương nói. "Cảm vấn Phó Môn Chủ, có phải hay không Hỗn Độn Sơn phát sinh dị biến?" Dẫn Nguyên đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Tương Dương không có trả lời, mà là nhìn về phía Lâm Trường Sinh đứng một bên.

Người này hắn vừa rồi đã quan sát qua, hẳn là không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng chỉ là vừa mới tiến vào Đạo Môn, là không thể biết được sự tình cơ mật như thế. "Dẫn Nguyên, hiện tại còn chưa phải là lúc nói cho các ngươi." Tương Dương lắc đầu. "Phó Môn Chủ, có phải hay không tu sĩ tu luyện tại Hỗn Độn Sơn đều đã bị một loại vật chất ô nhiễm đồng hóa?" Dẫn Nguyên nhận được Lâm Trường Sinh âm thầm thụ ý hỏi.

Tương Dương nghe xong sắc mặt đại biến, trực tiếp xuất hiện trước mặt Dẫn Nguyên: "Ngươi làm sao biết được?" Khó trách Tương Dương kích động như vậy.

Dù sao dị biến ở Hỗn Độn Sơn, còn thật không có mấy người biết.

Cũng chỉ có Lão Tổ thời khắc chú ý Hỗn Độn Sơn, mới ngẫu

nhiên phát hiện chỗ dị thường. "Hồi Phó Môn Chủ, là vị đồng đạo hảo hữu này của ta phát hiện." Dẫn Nguyên chỉ vào Lâm Trường Sinh nói. "Là ngươi?" Tương Dương nhìn về phía Lâm Trường Sinh. "Không sai, chính là ta." Lâm Trường Sinh không kiêu ngạo không tự ti nói. "Ngươi cũng biết ngươi đang nói cái gì?" Tương Dương hai mắt khẽ híp.

Uy áp thuộc về Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên hướng về phía Lâm Trường Sinh bao phủ tới.

Những cường giả này còn thật là thích dùng uy áp a.

Chỉ là chút uy áp này đối với Lâm Trường Sinh mà nói hào vô cảm giác.

Tương Dương mắt thấy uy áp của mình đối với một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên hào vô tác dụng, không khỏi nhìn hắn với con mắt khác.

Lúc này mới thu hồi khí thế bản thân. "Dẫn Nguyên, không biết vị đồng đạo này của ngươi xưng hô như thế nào?" Tại thế giới Hỗn Độn, y nguyên là dùng thực lực nói chuyện.

Nếu như Lâm Trường Sinh ngay cả khí thế của Tương Dương đều thừa thụ không nổi, như vậy tiếp theo Tương Dương cũng sẽ không lãng phí thời gian đối thoại cùng hắn. "Hồi Phó Môn Chủ, hắn gọi Trường Sinh Đạo Tôn." Dẫn Nguyên vội vàng nói.

Chương 271

Đạo Tôn?

Tương Dương nhíu mày.

Cái đạo hiệu này người bình thường cũng không dám dùng. "Trường Sinh Đạo Tôn, không biết ngươi phát hiện cái gì tại Hỗn Độn Sơn?" Tương Dương nhìn hắn hỏi. "Ngã cũng là vừa khéo gặp được một đám tu sĩ.

Bề ngoài cùng người thường không khác.

Bọn hắn lúc tổ đội cùng ngã, đột nhiên hóa thân quái vật, muốn đem ngã nuốt chửng.

Ngã vạn bất đắc dĩ, mới đem bọn hắn đánh giết.

Sau khi bọn hắn chết, Đại Đạo cũng hạ xuống Hỗn Độn Phong Hỏa, đem một ít vật chất xóa đi." Lâm Trường Sinh nhàn nhạt nói.

Hắn tự nhiên là sẽ không nói thật. "Cho dù là thế, cũng không thể đại biểu Hỗn Độn Sơn liền có dị thường a?

Nói không chừng là mấy người này tu luyện ma công nào đó thì sao?" Tương Dương đón lấy hỏi. "Ngã cũng cảm thấy rất nghi hoặc.

Cho nên liền để ý hơn một chút.

Vừa vặn lúc quan sát một tu sĩ đả tọa khôi phục, ngã nhìn thấy hắn sau khi tu luyện hoàn thành, liền quay đầu đem mấy cái đồng đạo của chính mình toàn bộ nuốt chửng sạch không.

Lúc này mới hoài nghi Hỗn Độn Sơn có dị biến.

Cuối cùng cũng là vừa vặn gặp được bọn Cán Tuấn, ngăn cản bọn hắn đả tọa khôi phục.

Mãi cho đến hiện tại, bọn hắn đều hào vô dị thường." Lâm Trường Sinh nói.

Lời của Lâm Trường Sinh, thật giả tham bán.

Nhưng là Tương Dương lại tin hơn phân nửa.

Dị biến ở Hỗn Độn Sơn xác thực có liên quan đến việc tu luyện Đại Đạo chi lực ở nơi đó. "Ngươi phỏng đoán không sai.

Cho nên chúng ta mới có thể cấm chỉ môn hạ đệ tử tiến về Hỗn Độn Sơn.

Đồng thời thủ vững Hỗn Độn thông đạo, cũng là vì phòng ngừa Hỗn Độn khác bị loại vật chất này ô nhiễm.

Dưới tổ chim bị phá không có trứng lành, chỉ có đem những thứ quỷ dị này triệt để ách sát tại Thái Tố Hỗn Độn, mới có hi vọng tiêu diệt toàn bộ bọn chúng." Tương Dương thở dài. "Thứ ngã nói thẳng.

Phàm là người bị loại vật chất này ô nhiễm, chúng ta căn bản không cách nào phát hiện dị thường.

Chỉ là thủ trụ Hỗn Độn thông đạo, căn bản không lên được bất luận hiệu quả gì.

Hơn nữa thời gian kéo càng lâu, tu sĩ Thái Tố Hỗn Độn bị đồng hóa lại càng nhiều." Lâm Trường Sinh lắc đầu.

Những người đi trấn thủ Hỗn Độn thông đạo kia, chí ít có một nửa đều là người đã bị ô nhiễm.

Căn bản thủ không được.

Loại vật chất này ô nhiễm lan tràn đến Hỗn Độn khác, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi. "Ai.

Có thể kéo dài bao lâu thì hay bấy lâu vậy." Tương Dương trùng điệp thở dài. "Phó Môn Chủ, thực không dám giấu giếm.

Ngã tại Luyện Khí, Trận Đạo phía trên có chút thiên phú.

Ngã có thể nếm thử luyện chế trận bàn, để cảm ứng phân biệt người bị ô nhiễm." Lâm Trường Sinh nói ra mục đích của mình.

Duy có như vậy mới có thể gây nên sự chú ý của cao tầng Đạo Môn.

Cũng duy có luyện chế ra thứ này, Đại Đạo mới có thể hạ xuống công đức ban thưởng. "Ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần?" Tương Dương hai mắt tỏa sáng.

Như hôm nay vấn đề lớn nhất chính là khó mà phân biệt loại người bị ô nhiễm này.

Một khi có thể phân biệt, liền có thể đem kiếp nạn lần này khống chế tại một cái phạm vi có thể khống chế. "Sáu thành.

Nhưng là ngã muốn biết bí ẩn của Hỗn Độn Sơn.

Như vậy ngã mới có thể càng có tính nhắm vào luyện chế ra trận bàn." Lâm Trường Sinh nói.

Sáu thành nắm chắc là hắn nói bảo thủ.

Lấy Căn Nguyên Ngộ Tính của hắn, không nói mười thành nắm chắc, chí ít tám thành cũng là có. "Sáu thành....." Tương Dương không biết vị Trường Sinh Đạo Tôn trước mắt này có phải đang nói ngoa hay không.

Phải biết ngay cả Lão Tổ đều hào vô biện pháp.

Trong môn cũng không thiếu đại năng Luyện Khí, nhưng là toàn bộ đều bó tay toàn tập.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên trước mắt này cư nhiên dám nói ra nắm chắc sáu thành, hoặc là một kẻ mười phần điên khùng, hoặc là thật sự có bản lĩnh. "Ngươi cũng biết, một khi ngươi

biết được bí ẩn của Hỗn Độn Sơn mà không cách nào luyện chế ra trận bàn sẽ có kết cục gì?" Tương Dương trầm giọng hỏi. "Tự nhiên biết được.

Ngã đã dám mở miệng này, đương nhiên là có nắm chắc.

Quyền lựa chọn ở trong tay các ngươi." Lâm Trường Sinh cười nói.

Tương Dương trầm tư một lát sau: "Việc này thể đại.

Về huyền bí của Hỗn Độn Sơn, cũng không phải ngã tuỳ tiện có thể nói ra ngoài.

Ngã cần đi thỉnh thị Lão Tổ." Lâm Trường Sinh gật đầu.

Tiếp đó, Tương Dương liền rời khỏi nơi này.

Nhưng là cấm chế cũng không có triệt tiêu.

Hiển nhiên là lo lắng Lâm Trường Sinh nhân cơ hội chuồn đi.

Dẫn Nguyên một bên ngược lại là vẻ mặt thản nhiên.

Đối với Lâm Trường Sinh, hắn thời khắc đều sẽ trăm phần trăm tín nhiệm.

Không biết qua bao lâu, Tương Dương đi mà quay lại. "Đi theo ngã đi.

Lão Tổ muốn gặp ngươi." Lâm Trường Sinh nghe vậy, đi theo Tương Dương rời khỏi nơi này.

Rất nhanh, Lâm Trường Sinh liền đi tới một chỗ thế ngoại đào nguyên.

Cảnh sắc nơi này thập phần tiếp cận tự nhiên.

Nếu như không nhìn kỹ, chỉ cảm thấy là một nơi phong cảnh tú lệ.

Nhưng nếu nhìn kỹ lại, lại phảng phất một ngọn cây cọng cỏ nơi

này đều ám hợp ý của Đại Đạo.

Lâm Trường Sinh chỉ nhìn vài lần liền thu hồi ánh mắt.

Đại Đạo Cảnh cường giả đã đạo pháp tự nhiên, tâm cảnh vô dục vô cầu, sẽ không truy cầu ngoại vật.

Cái này cũng không có cái gì đáng kinh ngạc.

Tương Dương đem biểu hiện của Lâm Trường Sinh nhìn ở trong mắt, trong lòng thầm gật đầu.

Bất luận kẻ này thực lực như thế nào, quang là phần tâm tính này liền rất không tệ.

Rất nhanh, tại trước mặt hai người xuất hiện một lão giả. "Lão Tổ, Trường Sinh Đạo Tôn mang đến." Tương Dương cung kính nói.

Mặc dù chỉ là một lão giả bình thường, nhưng là trong mắt Lâm Trường Sinh lại không phải như thế.

Người này phảng phất đã trở thành một bộ phận của Đại Đạo.

Trong cơ thể ẩn tàng Đại Đạo chi lực hoàn chỉnh.

Huyết nhục tinh hoa của hắn đã toàn bộ biến mất, mà là toàn bộ thân thể do Đại Đạo cấu kiến mà thành.

Điều này khiến cho nhất cử nhất động của hắn đều có thể bạo phát ra ý của Đại Đạo.

Đây chính là Đại Đạo Cảnh cường giả sao?

Thực sự là khủng bố. "Ngươi chính là Trường Sinh Đạo Tôn?

Ngươi có thể trực tiếp xưng hô đạo hiệu của ngã." Lâm Trường Sinh đang quan sát Đại Đạo Cảnh cường giả, Đại Đạo Cảnh cũng đang nhìn Lâm Trường Sinh.

Mặc dù nhìn một cái, kẻ này thường thường không có gì lạ.

Chính là một cường giả đoán thể phổ thông.

Chương 272

Nhưng trong cơ thể hắn lại tựa hồ ẩn tàng một loại sức mạnh khác.

Cẩn thận cảm ứng, căn bản hào vô cảm giác.

Hết lần này tới lần khác trực giác nói cho hắn biết người trước mắt này không đơn giản.

Lúc này mới mở miệng, để Lâm Trường Sinh xưng hô đạo hiệu của hắn.

Đây coi như là một loại tán thành.

Tán thành bình đẳng đối thoại.

Tương Dương ở một bên nghe được, trong lòng nhấc lên kinh đào hải lãng.

Trước mắt thế nhưng là Đại Đạo Cảnh cường giả a.

Là một trong những chí cường giả của Thái Tố Hỗn Độn.

Tồn tại khủng bố một tay sáng lập ra Đạo Môn.

Chỉ kém một bước, liền có thể bước ra khỏi Đại Đạo Cảnh, tiến vào Hồng Mông.

Vậy mà lại cùng hậu bối chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng trước mắt này bình bối tương giao.

Cái này nếu là truyền ra ngoài, toàn bộ Thái Tố Hỗn Độn đều sẽ vì đó mà điên cuồng.

Tức sử là một ít cao cảnh giới cường giả gặp được Lâm Trường Sinh, đều không dám ra tay với hắn.

Đây chính là nhân quả tày đình. "Kiến quá Tác Tâm Đạo Hữu." Lâm Trường Sinh ngược lại là thập phần thản nhiên.

Đại Đạo Cảnh cường giả quả nhiên khủng bố.

Mặc dù không có nhìn thấu Hồng Mông Pháp Tắc của mình, nhưng là vẻn vẹn dựa vào trực giác, liền có thể đưa ra phán đoán bực này, xác thực đủ lợi hại. "Ân.

Ngã nghe Tương Dương nói, ngươi có thể luyện chế ra vật nhận biết được những kẻ bị Ô Uế Pháp Tắc nuốt chửng?" Tác Tâm đi thẳng vào chủ đề.

Ô Uế Pháp Tắc!

Lâm Trường Sinh trong lòng khẽ động, quả nhiên giống như chính mình phỏng đoán.

Loại vật chất kia mặc dù không có bất cứ uy năng gì, nhưng xác thực giống như Pháp Tắc, có thể bị hấp thu, từ đó đồng hóa ô nhiễm. "Không sai.

Nhưng là ngã muốn biết Hỗn Độn Sơn rốt cuộc có bí ẩn gì.

Cái Ô Uế Pháp Tắc này cũng không nằm trong Tam Thiên Đại Đạo, lại vì sao ngay cả Đại Đạo cũng sát giác không được." Lâm Trường Sinh nói. "Nói đến Hỗn Độn Sơn, đầu tiên liền hẳn là nhắc tới Đại Đạo.

Ngã thả hỏi ngươi một vấn đề.

Đại Đạo chí công, quản lý bốn cái Hỗn Độn thế giới.

Tu sĩ chúng ta, thọ mệnh lại du cửu vô cùng.

Như hôm nay, Tứ Đại Hỗn Độn càng là có tám đại Đại Đạo Cảnh cường giả.

Đối với gánh nặng của Đại Đạo, có thể nghĩ mà biết.

Nhưng vì sao Đại Đạo thẳng đến hiện tại, y nguyên có thể vận chuyển bình thường?" Tác Tâm hỏi ngược lại.

Lần này, đến phiên Lâm Trường Sinh trầm mặc.

Đại Đạo chí công, Thiên Đạo vô tình.

Hồng Hoang Thiên Đạo bởi vì có thần trí, phàm là sẽ làm trầm trọng thêm gánh nặng vận chuyển của Thiên Đạo, đều sẽ bị thanh toán.

Thậm chí nhấc lên Lượng Kiếp chi lực, để Thiên Đạo lần nữa khôi phục bình thường.

Mà Đại Đạo lại sẽ không làm như vậy.

Bởi vì Đại Đạo chí công.

Nó chỉ biết phụ trách vận chuyển toàn bộ Hỗn Độn.

Về phần Lượng Kiếp, đều là sự tình của các Hỗn Độn.

Dựa theo Tác Tâm nói như vậy, cho dù là đóng lại thông đạo Thái Cực Hỗn Độn, gánh nặng của Tứ Đại Hỗn Độn đối với Đại Đạo xác thực không nhỏ.

Nếu không cũng sẽ không bởi vì chính mình khoảng thời gian trước đạt được Đại Đạo quỹ tặng, liền Bản Nguyên hạ xuống nhiều như vậy.

Như vậy rốt cuộc là nguyên nhân gì mới có thể để Đại Đạo qua nhiều cái Nguyên Hội như vậy, y nguyên có thể vận chuyển bình thường đây?

Lâm Trường Sinh tiến vào Đạo Môn, cũng nhờ việc thành công luyện chế trận bàn có thể nhận biết người bị thôn phệ mà thu hút sự chú ý của Đạo Môn.

Không chỉ gặp được cường giả Đại Đạo Cảnh Tác Tâm, mà còn

kết giao cùng thế hệ với y.

Sau khi hỏi thăm về bí mật của Hỗn Độn Sơn, Tác Tâm cũng hỏi ngược lại Lâm Trường Sinh một vấn đề. "Đại Đạo vì sao duy trì bốn đại Hỗn Độn lâu như vậy, mà vẫn có thể vận chuyển bình thường?" Vấn đề này quả thực khiến Lâm Trường Sinh rơi vào trầm tư.

Đại Đạo lúc này giống như một thùng nước.

Bên ngoài toàn là người uống nước từng giờ từng khắc.

Cho dù mỗi lần chỉ uống một ngụm nhỏ, thời gian lâu dài, Đại Đạo vẫn sẽ biến mất.

Nhưng kết quả lại không như vậy.

Vậy thì chỉ có một khả năng, chính là thùng nước này, thỉnh thoảng đều có người đang đổ thêm nước vào.

Có thể tăng cường Đại Đạo, còn có thể là ai?

Đáp án này dường như đã hiện ra ngay trước mắt. "Chẳng lẽ là Hồng Mông?" Lâm Trường Sinh thăm dò hỏi. "Ngươi có thể nghĩ đến tầng này, đủ để chứng minh ngộ tính cùng căn nguyên của ngươi." Tác Tâm ám tự gật đầu.

Quả nhiên trực giác trước đó của chính mình là chính xác.

Người trước mắt này, tuyệt đối không đơn giản như vẻ bề ngoài. "Không sai, xác thực là vì Hồng Mông." "Hồng Mông, hư vô phiêu miểu, cường giả ngã bối cùng kỳ tất sinh chi lực đều đang nỗ lực tìm kiếm.

Có người cảm thấy Hồng Mông chỉ là một cái giả tượng do chúng ta tạo ra.

Mục đích chính là vì lừa gạt Hỗn Độn chúng sinh, là một cái cớ để tiếp tục tu luyện mà thôi.

Tuy nhiên, Hồng Mông lại là chân thực tồn tại." Tác Tâm cười lắc đầu.

Hồng Mông xác thực là tồn tại.

Điểm này không thể nghi ngờ.

Ít nhất Lâm Trường Sinh cũng sẽ không có chút hoài nghi nào.

Tác Tâm đột nhiên đề cập đến Hồng Mông, chẳng lẽ nói lai lịch của Hỗn Độn Sơn có quan hệ với Hồng Mông? "Xem ra đạo hữu đã đoán được một chút manh mối.

Không sai, Hỗn Độn Sơn xác thực có quan hệ cùng Hồng Mông." "Hỗn Độn Sơn là một nơi Hỗn Độn chưa hoàn toàn thai nghén, khắp nơi tràn ngập hỗn loạn.

Ngay cả Đại Đạo chi lực cũng không có.

Hết thảy những thứ này đều là vì Hồng Mông." "Hồng Mông chí cao, mỗi cách một đoạn thời gian, liền sẽ tại không trung Hỗn Độn Sơn hạ xuống một ít vật chất.

Mà vào lúc đó, Hỗn Độn Sơn sẽ chịu sự bảo hộ của Đại Đạo chi lực, không cách nào đi vào.

Kỳ thực chính là Đại Đạo đang luyện hóa vật chất do Hồng Mông hạ xuống, cường hóa bản nguyên.

Lúc này mới dẫn đến việc trải qua vô số cái Nguyên Hội, Đại Đạo vẫn có thể duy trì sự vận chuyển của thế giới Hỗn Độn." Tác Tâm nhìn về hướng Hỗn Độn Sơn nói: "Cho nên thay vì nói Hỗn Độn Sơn là một nơi chưa hoàn toàn thai nghén.

Đảo ngược lại, Hỗn Độn Sơn chính là nơi liên kết giữa Đại Đạo và Hồng Mông." "Chẳng lẽ, Hồng Mông Chi Môn trong truyền thuyết chính là ở phía trên Hỗn Độn Sơn?" Lâm Trường Sinh tò mò hỏi.

Lời nói của Tác Tâm đã chứng thực suy đoán trước đó của Lâm Trường Sinh. "Không sai.

Tuy nhiên, cho dù ngã đã thành tựu Đại Đạo Cảnh.

Tại thời điểm Hồng Mông mở ra, vẫn như cũ không cách nào tới gần." Tác Tâm nặng nề thở dài một hơi.

Nếu có thể ở trước khi Hồng Mông hạ xuống vật chất, xuyên qua sự phong tỏa của Đại Đạo, bọn họ liền có nắm chắc xuyên việt Hồng Mông Chi Môn, đến được Hồng Mông. "Thì ra là thế.

Hỗn Độn Sơn dị biến vẫn là bởi vì Hồng Mông hạ xuống vật chất.

Tuy nhiên vì một loại nguyên nhân nào đó, Đại Đạo không cách nào luyện hóa, lúc này mới dẫn đến loại vật chất này thất khống, gây ra sự hỗn loạn cho Thái Tố Hỗn Độn." Lâm Trường Sinh nói. "Đúng vậy.

Căn cứ ngã suy đoán, một loại nguyên nhân chính là thời gian trước bản nguyên Đại Đạo sụt giảm kịch liệt.

Cho nên cũng không có năng lực luyện hóa vật chất Hồng Mông lần này.

Loại thứ hai chính là Hồng Mông có khả năng cũng bắt đầu rung chuyển, vật chất hạ xuống đã vượt ra khỏi cực hạn luyện hóa của Đại Đạo.

Dưới hai loại nguyên nhân này, mới dẫn đến Đại Đạo chi lực trên không trung Hỗn Độn Sơn phục hồi, Ô Uế Pháp Tắc ẩn nấp ở trong đó." Tác Tâm thuận theo lời Lâm Trường Sinh nói.

Chương 273

Lâm Trường Sinh gật gật đầu, hai điểm suy đoán này hắn ngược lại không phủ định. "Đã Ô Uế Pháp Tắc ẩn vào trong Đại Đạo, đạo hữu lại làm sao biết được?" Lâm Trường Sinh tò mò hỏi. "Là đến từ cảm ứng của Đại Đạo.

Ô uế vật chất hiện tại chỉ là ẩn giấu bên trong Đại Đạo.

Đại Đạo cũng không cách nào sát giác được.

Nhưng lại đang thời khắc hủ thực, hấp thu sức mạnh của Đại Đạo.

Bản nguyên Đại Đạo đang điên cuồng hạ thấp." Tác Tâm lòng đầy lo âu nói.

Cư nhiên nghiêm trọng như vậy!

Lâm Trường Sinh phát hiện chính mình hoàn toàn đánh giá thấp ảnh hưởng do Ô Uế Pháp Tắc lần này mang lại.

Xem ra hắn không ra tay đều không được.

Nếu không ngay cả Đại Đạo đều bị hủ thực sạch trơn, như vậy sợ là Thái Cực Hỗn Độn cũng khó thoát kiếp nạn. "Nói như vậy, cường giả Đại Đạo Cảnh của mấy cái thế giới Hỗn Độn khác cũng đã phát giác được?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Đúng thế.

Trước mắt căn bản không có biện pháp thực tế nào để ngăn cản loại Ô Uế Pháp Tắc này lan tràn.

Cho dù chúng ta hạ lệnh phong tỏa Hỗn Độn Sơn, cũng chỉ bất quá là kéo dài một chút thời gian mà thôi.

Ô Uế Pháp Tắc vẫn sẽ không ngừng hủ thực Đại Đạo." Tác Tâm

thở dài một hơi. "Vậy hiện tại tìm ra những tu sĩ đã bị Ô Uế Pháp Tắc khống chế kia, hình như cũng không làm nên chuyện gì a?" Đã phong tỏa Hỗn Độn Sơn đều vô dụng, vậy tìm ra những người kia lại có tác dụng gì đâu? "Không.

Ô Uế Pháp Tắc truyền bá càng nhanh, đối với Đại Đạo hủ thực càng lợi hại.

Nhất định phải ngăn cản càng nhiều tu sĩ bị ô nhiễm.

Chờ đến khi có thể tìm được biện pháp phân biệt những tu sĩ này, chúng ta sẽ bắt đầu phong tỏa Hỗn Độn Sơn." Tác Tâm nhìn về phía Lâm Trường Sinh nói. "Ngã có thể thử nghiệm luyện chế trận bàn nhận biết.

Nhưng cần một ít Ô Uế Pháp Tắc để nghiên cứu." Lâm Trường Sinh quả quyết nói. "Có thể." Tác Tâm nghĩ cũng không nghĩ liền đáp ứng.

Những tu sĩ bị Ô Uế Pháp Tắc khống chế sau khi chém giết, Ô Uế Pháp Tắc sẽ hóa thành ô uế vật chất, từ đó bị Đại Đạo chi lực thanh trừ.

Chỉ cần Tác Tâm ra tay, liền có thể khống chế lại những vật chất này. "Được.

Ngã cần dược liệu luyện khí.

Còn có một động phủ yên tĩnh." Đây chính là một cơ hội tốt để 'làm thịt' Đạo Môn.

Đạo Môn tồn tại vô số cái Nguyên Hội, tư nguyên thu tàng tuyệt đối phong phú vô cùng. "Tương Dương sẽ phối hợp với đạo hữu." Tác Tâm nói.

Tiếp đó, dưới sự trợ giúp của Tương Dương, các điều kiện của Lâm Trường Sinh rất nhanh liền đạt thành.

Một cái động phủ tuyệt đối yên tĩnh được bảo hộ.

Bên trong chỉ giữ lại một mình Dẫn Nguyên hỗ trợ.

Đồng thời một đống lớn dược liệu luyện khí không ngừng được đưa tới.

Nhìn thoáng qua, toàn bộ đều là Cực Phẩm dược liệu luyện khí.

Cho dù Lâm Trường Sinh hiện tại luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo, đều có thể luyện chế ra mấy trăm kiện.

Đủ để nhìn ra tình trạng Đạo Môn khủng bố đến mức nào.

Như hôm nay vạn sự đã chuẩn bị, chỉ còn chờ gió đông.

Lâm Trường Sinh tuy rằng có 【Động Sát Chi Nhãn】, nhưng cũng không thể bộc lộ bí mật của mình.

Chỉ có thể chờ Đạo Môn dùng biện pháp của chính mình phân biệt những người bị ô nhiễm kia.

Cũng may, thời gian này cũng không phải rất dài.

Không bao lâu, liền có mấy chục đoàn ô uế vật chất được đưa tới.

Lâm Trường Sinh không chỉ từ chỗ cường giả Đại Đạo Cảnh Tác Tâm biết được sự ẩn bí của Hỗn Độn Sơn, hơn nữa còn nhận được sự toàn lực ủng hộ của Đạo Môn.

Các loại dược liệu luyện khí không tiếc đại giới toàn bộ kéo đến nơi Lâm Trường Sinh bế quan.

Đồng thời, ô uế vật chất hắn muốn, Đạo Môn cũng nghĩ trăm phương ngàn kế lấy mười mấy đoàn tới. "Xem ra tâm tình Đạo Môn đối với việc thanh trừ Ô Uế Pháp Tắc rất cấp thiết a." Lâm Trường Sinh không khỏi thở dài một hơi.

Tuy rằng Tác Tâm không có nói rõ hậu quả nếu mình luyện chế

thất bại, nhưng thô lược suy nghĩ một chút, liền biết sẽ không có kết cục tốt đẹp gì. "Đạo Tôn, phong ấn thông đạo Hỗn Độn Thái Cực Hỗn Độn, đệ tử đã phái người tin cẩn đi nhìn chằm chằm." Dẫn Nguyên lúc này ở một bên Lâm Trường Sinh nói. "Ân." Lâm Trường Sinh gật gật đầu.

Những tu sĩ bị ô nhiễm kia, ký ức, thần chức, công pháp của bọn hắn đều sẽ bị thôn phệ.

Cho nên bí mật của Thái Cực Hỗn Độn trước mặt những Ô Uế Pháp Tắc này căn bản giấu không được.

Hơn nữa tuy rằng Thái Cực Hỗn Độn cũng không có Đại Đạo.

Nhưng đối với những Ô Uế Pháp Tắc này vẫn có lực hấp dẫn không nhỏ.

Thậm chí có thể nói so với bốn đại Hỗn Độn còn lại dụ hoặc còn lớn hơn.

Đó chính là Hồng Mông Châu.

Trong Hồng Mông Châu ẩn chứa Hồng Mông chi lực.

Nếu bị Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ, vậy trưởng thành lên tuyệt đối là phi thường khủng bố.

Cho nên, Lâm Trường Sinh lúc này mới để Dẫn Nguyên phái người nhìn chằm chằm Hỗn Độn thông đạo.

Tuy rằng nói Hồng Mông Phù Triện của hắn tùy thời có thể cảm ứng dị động của thông đạo Hỗn Độn, nhưng dù sao hắn muốn ở chỗ này đốn ngộ luyện khí, thời gian tiêu tốn tuyệt đối sẽ không ngắn.

Có một bước an bài này, ít nhất hắn có thể chuyên chú vào sự tình trước mắt.

Giờ phút này Lâm Trường Sinh cũng đem ánh mắt nhìn về phía ô

uế vật chất trước mặt.

Đây vẫn là lần đầu tiên Lâm Trường Sinh quan sát ô uế vật chất ở cự ly gần như vậy.

Thay vì nói là vật chất, không bằng nói là năng lượng thì xác thực hơn.

Cỗ năng lượng màu vàng này đang chậm rãi thôn phệ, thẩm thấu cấm chế mà Tác Tâm bố hạ.

Ngay cả sức mạnh của cường giả Đại Đạo Cảnh đều có thể thôn phệ, từ đó có thể thấy được, Ô Uế Pháp Tắc rốt cuộc khủng bố cỡ nào.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát, trực tiếp đem tay thò vào trong cấm chế.

Tức khắc đoàn năng lượng ô uế này trở nên xao động, trực tiếp lao về phía cánh tay Lâm Trường Sinh.

Rất nhanh liền trực tiếp thẩm thấu tiến vào da thịt Lâm Trường Sinh.

Trong cảm tri của hắn, một đoàn năng lượng ô uế này sau khi tiến vào trong cơ thể, cư nhiên cùng năng lượng của bản thân dung hợp làm một thể.

Cho dù là hắn vẫn luôn chú ý, cũng suýt chút nữa đánh mất tung tích của năng lượng ô uế.

Tốc độ thôn phệ nhanh, tính ẩn nặc cực mạnh.

Lâm Trường Sinh không khỏi thầm gật đầu.

Đổi lại là tu sĩ bình thường, sợ là rất nhanh liền sẽ bị năng lượng ô uế thôn phệ.

Nhưng hắn nắm giữ Hồng Mông Pháp Tắc tự nhiên là không sợ.

Hắn vừa quan sát năng lượng ô uế lưu động trong cơ thể, vừa lâm vào đốn ngộ. 【Ngươi đang quan sát phương thức thôn phệ của năng lượng ô uế, ngươi lâm vào trong đốn ngộ】 Thời gian một trăm năm rất nhanh liền trôi qua.

Ngay tại lúc những năng lượng ô uế này sắp sửa thôn phệ thần trí Lâm Trường Sinh, Hồng Mông Pháp Tắc trong cơ thể hắn tự chủ vận chuyển.

Đoàn năng lượng ô uế này trực tiếp bị bóc trần từng lớp bao bọc lại, sau đó luyện hóa biến mất.

Tay của Lâm Trường Sinh vô ý thức tiếp tục tiếp xúc đoàn ô uế vật chất tiếp theo.

Trong nháy mắt, thời gian một ngàn năm đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn đang cảm ngộ đặc tính của ô uế vật chất, tịnh chưa bắt đầu luyện khí.

Nếu không thể sờ rõ ràng đặc tính của năng lượng ô uế mà mạo muội luyện chế, tỷ lệ thất bại quá lớn.

Ngay tại khoảng thời gian ngàn năm Lâm Trường Sinh bế quan này, Thái Tố Hỗn Độn cùng với ba cái thế giới Hỗn Độn khác đã bắt đầu trở nên hỗn loạn.

Hỗn Độn Sơn không ngừng khuếch trương, vô số tu sĩ bị hấp dẫn qua đó.

Điều này dẫn đến ít nhất tiếp cận ba thành tu sĩ Thái Tố Hỗn Độn đã bị Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ.

Vốn là Đạo Vũ Lượng Kiếp, bởi vì Ô Uế Pháp Tắc mà trở nên càng thêm kịch liệt.

Lượng Kiếp sát khí chẳng những không có chút giảm bớt, ngược

lại trở nên càng nồng đậm.

Chương 274

Đạo Môn và Vũ Môn không có biện pháp, chỉ có thể hạ lệnh phong tỏa Hỗn Độn Sơn.

Tuy rằng hai cái môn phái này là hai thế lực lớn nhất Thái Tố Hỗn Độn.

Nhưng do trong môn nhân cũng có không ít bị Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ, cho nên hiệu quả cũng không lý tưởng.

Đồng thời, việc trấn thủ Hỗn Độn thông đạo cũng vô dụng.

Không cách nào biện biệt ai còn chưa bị Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ, điều này dẫn đến căn bản không có người tín nhiệm có thể dùng.

Không ít tu sĩ đã tiến vào ba cái thế giới Hỗn Độn khác.

Hơn nữa Ô Uế Pháp Tắc truyền bá cực nhanh, căn bản không cách nào ngăn cản.

Thái Thủy, Thái Sơ, Thái Dịch Hỗn Độn cũng đồng dạng dấy lên một tràng sát lục Lượng Kiếp sát khí.

Có tu sĩ cho rằng, Vô Lượng Lượng Kiếp sắp sửa quét sạch các đại thế giới Hỗn Độn.

Tất cả thế giới đều sẽ biến mất không thấy trong trận Lượng Kiếp này.

Đồng thời còn có một loại thuyết pháp khác, hơn nữa đã nhận được sự tán thành của đại bộ phận tu sĩ.

Đó chính là Thái Cực Hỗn Độn là an toàn.

Bởi vì thông đạo Hỗn Độn của Thái Cực Hỗn Độn đã bị phong ấn.

Cộng thêm lại không có Đại Đạo chi lực.

Cho nên Thái Cực Hỗn Độn cũng không bị ô nhiễm.

Rất nhiều tu sĩ đã tụ tập tại Thái Tố Hỗn Độn, yêu cầu mở ra thông đạo Hỗn Độn, để bọn họ tiến về Thái Cực Hỗn Độn tị nạn.

Hơn nữa xu thế này đang càng ngày càng nghiêm trọng.

Ngay cả tám đại cường giả Đại Đạo Cảnh đều trở nên xem trọng.

Lúc này, tám đại cường giả Đại Đạo Cảnh toàn bộ tụ tập tại Đạo Môn của Thái Tố Hỗn Độn. "Dị biến của Hỗn Độn Sơn đã không thể ngăn cản, Lượng Kiếp chi lực muốn tiêu trừ, phi vô thượng Hồng Mông chi lực không thể làm.

Đáng tiếc lấy thực lực ngã đẳng, cho dù liên thủ đều không cách nào trùng kích vết nứt trên bầu trời Hỗn Độn Sơn." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Thủy Hỗn Độn than thở.

Bọn họ đều biết vết nứt trên không trung Hỗn Độn Sơn chính là môn hộ thông đến Hồng Mông.

Nhưng lấy thực lực hiện tại của bọn họ, còn chưa đủ để đến được Hồng Mông. "Lần Lượng Kiếp này, cho dù là Đại Đạo Cảnh chúng ta đều không cách nào không đếm xỉa đến.

Một khi Đại Đạo đều bị Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ, chúng ta cũng sẽ biến thành loại quái vật vô ý thức kia." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn mặt không chút thay đổi nói.

Nếu là Lượng Kiếp bình thường, cho dù là bốn đại Hỗn Độn biến mất không thấy, cường giả Đại Đạo Cảnh bọn họ đều sẽ không có việc gì.

Nhưng lần này lại không giống nhau.

Mặc cho Ô Uế Pháp Tắc không ngừng thôn phệ, cuối cùng Đại Đạo cũng sẽ bị thôn phệ sạch trơn.

Mà kết cục của bọn họ cũng có thể nghĩ mà biết. "Cho nên, thả ra Thái Cực Hỗn Độn, ngã đẳng mang theo một ít thân tín tiến vào trốn tránh lần Lượng Kiếp này, mới là biện pháp tốt nhất." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Sơ Hỗn Độn quả quyết nói. "Ngã không tán thành mở ra thông đạo Thái Cực Hỗn Độn." Tác Tâm lắc đầu, biểu lộ thái độ của mình. "Vì sao?" Một vị cường giả Đại Đạo Cảnh khác của Thái Sơ Hỗn Độn hỏi. "Thái Cực Hỗn Độn tuy rằng không có Đại Đạo chi lực, trước mắt cũng không có bất kỳ tu sĩ nào tiến vào.

Nhưng các ngươi đừng quên, Thái Cực Hỗn Độn chính là có Hồng Mông Châu.

Tuy rằng từ khi Bàn Cổ khai tịch một cái Đại Thiên Thế Giới xong, chúng ta không cách nào tham tầm lại được hạ lạc của Hồng Mông Châu.

Nhưng không đại biểu Hồng Mông Châu cứ thế biến mất không thấy.

Nếu bị người dính ô nhiễm của Ô Uế Pháp Tắc thừa cơ tiến vào Thái Cực Hỗn Độn, như vậy lấy năng lực của bọn hắn, rất có khả năng tìm được Hồng Mông Châu nhanh hơn chúng ta.

Đến lúc đó, Lượng Kiếp sợ là thật sự không cách nào xoay chuyển." Tác Tâm trả lời. "Tác Tâm, cho dù chúng ta không đi Thái Cực Hỗn Độn, cũng không cách nào ngăn cản lần Lượng Kiếp này.

Thay vì ngồi chờ chết, không bằng tiến về Thái Cực Hỗn Độn.

Ít nhất chúng ta cũng có cơ hội đánh cược một lần." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn mở miệng nói.

Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh cũng vì Ô Uế Pháp Tắc mà bó tay không biện pháp.

Lượng Kiếp lần này ngay cả cường giả bực này như bọn họ cũng

không cách nào không đếm xỉa đến.

Cho nên đây cũng là lần thứ hai tụ tập tại Thái Tố Hỗn Độn cùng nhau thương nghị chuyện Ô Uế Pháp Tắc.

Mỗi một lần tụ tập, đều đại biểu cho bốn đại Hỗn Độn sẽ có một cái quyết định trọng đại đưa ra.

Lần tụ tập thứ nhất là vì Hồng Mông Châu.

Tuy rằng cuối cùng không thu hoạch được Hồng Mông Châu, nhưng bọn họ cũng liên thủ phong ấn thông đạo của Thái Cực Hỗn Độn.

Mà lần này, chủ đề bọn họ thương nghị chính là giải khai phong ấn, tiến vào Thái Cực Hỗn Độn, tìm kiếm Hồng Mông Châu, thành công vượt qua Lượng Kiếp lần này.

Đối mặt với chất vấn của cường giả Đại Đạo Cảnh Thái Dịch Hỗn Độn, Tác Tâm cũng trầm mặc.

Không mở ra thông đạo phong ấn, y tự nhiên cũng là có suy tính của mình.

Nhưng lời nói của cường giả Thái Dịch Hỗn Độn đồng dạng không phải không có lý. "Theo ngã thấy, đây không phải là cơ hội đánh cược một lần, đây là cô chú nhất trịch (được ăn cả ngã về không).

Một khi chúng ta tiến vào Thái Cực Hỗn Độn, như vậy Thái Sơ, Thái Dịch, Thái Thủy, Thái Tố, bốn đại Hỗn Độn sẽ hoàn toàn luân hãm.

Căn cơ tình trạng của chúng ta sẽ không còn tồn tại.

Thất bại, chúng ta cũng sẽ yên diệt trong lần Lượng Kiếp này." Một vị cường giả Đại Đạo Cảnh khác của Thái Tố Hỗn Độn là Tác

Lương mở miệng nói.

Lời nói này của y vừa ra, tức khắc những cường giả Đại Đạo Cảnh còn lại đều trầm mặc.

Trốn vào Thái Cực Hỗn Độn xác thực là biện pháp cô chú nhất trịch.

Nhưng không làm như vậy, bọn họ lại vô kế khả thi. "Chư vị, như hôm nay bốn đại Hỗn Độn đều đã bị Ô Uế Pháp Tắc ô nhiễm.

Mười thành tu sĩ ít nhất cũng có tiếp cận bốn thành bị thôn phệ.

Nếu chúng ta có thể nhận biết những tu sĩ này, cũng đem diệt sát, như vậy còn có thể làm chậm lại sự tráng đại của Ô Uế Pháp Tắc.

Tuy rằng không thể triệt để ngăn cản Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ Đại Đạo, nhưng ít nhất cũng có thể tranh thủ cho chúng ta thời gian ít nhất một cái Nguyên Hội." Tác Tâm lúc này mở miệng nói. "Nói thì đơn giản.

Ngay cả Đại Đạo Cảnh chúng ta, hay hoặc giả là Đại Đạo, đều không cách nào nhận biết tu sĩ bị thôn phệ.

Lại làm sao có thể tinh chuẩn diệt sát?

Chẳng lẽ chúng ta muốn đem bọn hắn toàn bộ diệt sát hay sao?" Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn bất đắc dĩ nói. "Nếu sự tình không thể vãn hồi, xác thực có thể làm như thế." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Sơ Hỗn Độn khẽ mở miệng.

Bọn họ đã là cường giả Đại Đạo Cảnh, tâm cảnh sẽ không có bất kỳ dao động nào.

Đem tu sĩ của bốn đại Hỗn Độn toàn bộ diệt sát, cũng sẽ không có bất kỳ gánh nặng tâm lý nào.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là biện pháp cuối cùng.

Không đến vạn bất đắc dĩ, bọn họ sẽ không làm như vậy.

Một khi làm như vậy, Lượng Kiếp chi lực liền rất có khả năng gia thân, ô nhiễm Đạo Quả. "Thái Thủy Hỗn Độn ngã đã sớm tập hợp sức mạnh toàn bộ Hỗn Độn, đang nghiên cứu làm sao nhận biết tu sĩ bị Ô Uế Pháp Tắc khống chế.

Nhưng không hề có manh mối.

Loại Ô Uế Pháp Tắc này là thứ chúng ta chưa từng thấy qua.

Rất có khả năng tại Hồng Mông đều là một loại đồ vật cực kỳ hiếm thấy trọng yếu." Cường giả Thái Thủy Hỗn Độn than thở.

Không chỉ có Thái Thủy Hỗn Độn, các Hỗn Độn khác đồng dạng như thế, đều là không có biện pháp nào. "Hoặc là Thái Tố Hỗn Độn ngã có thể luyện chế ra trận bàn nhận biết." Lúc này Tác Tâm mở miệng nói. "Ân?

Tác Tâm, lời ấy là thật?" Lời của Tác Tâm lập tức gợi lên hứng thú của các cường giả Hỗn Độn khác. "Trước mắt Thái Tố Hỗn Độn ngã có một vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đang bế quan.

Tính ra hẳn là đã có ngàn năm thời gian.

Theo hắn nói, hắn có sáu thành nắm chắc thành công luyện chế ra." Tác Tâm biết lúc này cần cho những người này một chút hy vọng. "Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Tác Tâm ngươi chẳng lẽ đã cùng đường mạt lộ rồi sao?

Ngay cả Đại Đạo Cảnh chúng ta đều không thể luyện chế ra, dựa vào một tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nho nhỏ làm sao có thể thành công?

Sáu thành nắm chắc?

Thực sự là hoang đường." Mấy vị cường giả vừa nghe, tức khắc

trên mặt mang đầy vẻ khinh thường.

Chương 275

Điều này cũng bình thường.

Dù sao ngay cả bọn họ đều bó tay không biện pháp, một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên làm sao có thể thành công.

Tác Tâm trong lòng than nhẹ một tiếng.

Cái tên Lâm Trường Sinh kia vẫn cho y một loại cảm giác thần kỳ, cho nên mới lựa chọn tin tưởng.

Nhưng muốn thuyết phục những người này, đó khẳng định là người si nói mộng.

Tiếp đó, tám vị cường giả lại thảo luận một phen, cuối cùng đưa ra một phương án.

Lại đợi vạn năm thời gian, nếu vẫn không có biện pháp giải quyết tu sĩ bị ô nhiễm, như vậy bọn họ liền sẽ mở ra thông đạo Thái Cực Hỗn Độn.

Tại Thái Cực Hỗn Độn nếu không tìm thấy Hồng Mông Châu, như vậy bọn họ liền sẽ ra tay tiêu diệt tất cả tu sĩ.

Về phần trước mắt những tu sĩ tụ tập tại Hỗn Độn thông đạo này, bọn họ sẽ không đi ước thúc.

Dù sao những tu sĩ này cũng cần một cái hy vọng.

Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh có quyết đoạn cuối cùng, cũng không tại đây lưu lại, nhao nhao rời đi.

Cuối cùng chỉ còn lại Tác Tâm và Tác Lương hai người.

Tuy rằng hai người bởi vì hệ thống tu đạo bất đồng mà ở riêng, nhưng tình huynh đệ giữa hai người vẫn còn. "Đạo huynh, ngươi xác

định vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia có thể luyện chế ra trận bàn?" Tác Lương tò mò hỏi. "Chuyện này vẫn luôn do Tương Dương phụ trách.

Ngã hãy gọi hắn lại đây hỏi một chút." Tác Tâm không có nóng lòng trả lời, mà là đem Tương Dương gọi tới. "Gặp qua hai vị Lão Tổ." Tương Dương vội vàng hành lễ nói. "Tương Dương, thời gian này, cái tên Đạo Tôn kia luyện khí tiến triển thế nào?" Tác Tâm nói thẳng vào vấn đề. "Hồi Lão Tổ, dược liệu luyện khí chúng ta đưa đi hắn một kiện chưa động.

Từ chỗ Dẫn Nguyên biết được, hắn còn chưa bắt đầu luyện chế.

Thời gian này, vẫn luôn đang nghiên cứu những vật chất năng lượng ô uế kia." Tương Dương vội vàng trả lời. "Được rồi, ngươi lui xuống đi." Tác Tâm nghe xong phất phất tay. "Lấy Đại Đạo Cảnh chúng ta đều không cách nào nghiên cứu ra vật chất năng lượng ô uế.

Một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng vọng tưởng phá giải huyền bí trong đó.

Đạo huynh, ngươi vì sao lại tin tưởng một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?" Tác Lương nói. "Ngã cũng không biết, có khả năng là vì ngã cũng cần một cái hy vọng đi." Tác Tâm thở dài một hơi.

Bất kể thành công hay không, chỉ còn lại không đến vạn năm thời gian.

Đến lúc đó bốn đại Hỗn Độn liền sẽ hành động.

Cứ như vậy, bất tri bất giác thời gian lại trôi qua hai ngàn năm.

Hai ngàn năm thời gian này, Lâm Trường Sinh vẫn như cũ đang đốn ngộ quy về huyền bí của vật chất năng lượng ô uế.

Mà tại cửa thông đạo Thái Tố Hỗn Độn, lại tụ tập vô số tu sĩ.

Những tu sĩ này có người bị ô uế vật chất khống chế, cũng có người thần trí bình thường.

Giờ phút này bọn họ đều nhất trí yêu cầu mở ra Hỗn Độn thông đạo.

Thậm chí có tu sĩ không thể chờ đợi đã dùng pháp lực oanh kích phù triện chi lực trên phong ấn thông đạo.

Tuy rằng lấy sức mạnh của bọn hắn không cách nào phá trừ phong ấn của cường giả Đại Đạo Cảnh, nhưng đông đảo tu sĩ cộng đồng ra tay như thế, sức mạnh cũng là phi thường đáng sợ.

Đối với việc này, tám đại cường giả Đại Đạo Cảnh không có bất kỳ động tác nào.

Điều này dẫn đến những tu sĩ kia càng thêm tứ vô kỵ đạn.

Mà đúng lúc này, một vị Ma Thần đứng ra. "Muốn đem Ô Uế Pháp Tắc dẫn nhập Thái Cực Hỗn Độn, đừng hòng.

Muốn đánh vỡ phong ấn thông đạo Hỗn Độn, trước tiên qua cửa ải này của ngã." Thanh âm như sấm rền truyền vào trong não hải mỗi tu sĩ.

Thân ảnh đỉnh thiên lập địa tràn ngập sát khí.

Vô số tu sĩ tụ tập trước thông đạo Thái Cực Hỗn Độn, mưu toan phá vỡ phong ấn, tiến vào Thái Cực Hỗn Độn tị nạn.

Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh đối với việc này thờ ơ, áp dụng một loại thái độ ngầm đồng ý.

Điều này dẫn đến càng ngày càng nhiều tu sĩ tụ tập trước Hỗn Độn thông đạo.

Mà ngay tại lúc này, một vị Ma Thần đứng ra.

Vô địch chi thế khiến cho tất cả tu sĩ đều nhịn không được sắc

mặt biến đổi. "Là cái tên Bàn Cổ kia." "Hắn không phải vẫn luôn ở Thái Thủy Hỗn Độn sao, không nghĩ tới cũng đi tới Thái Tố Hỗn Độn." "Thái Cực Hỗn Độn nãi là nơi thai nghén hắn, hắn lúc này xuất hiện cũng thực thuộc bình thường." "Bàn Cổ giết không ít cường giả Thái Thủy Hỗn Độn ngã, hắn cư nhiên còn dám hiện thân, hắn thật sự cho rằng hắn đã đến Đại Đạo Cảnh sao?" Không sai.

Giờ phút này đứng ra chính là Bàn Cổ.

Chuyện Ô Uế Pháp Tắc hắn tự nhiên cũng biết.

Như hôm nay còn có thể xưng tụng là tịnh thổ chỉ có Thái Cực Hỗn Độn.

Một khi mở ra Hỗn Độn thông đạo, như vậy lấy thực lực Hồng Hoang chúng sinh, căn bản không cách nào ngăn cản.

Trong hạo kiếp lần này, Hồng Hoang đều sẽ trực tiếp trọng quy Hỗn Độn.

Điều này làm cho Bàn Cổ làm sao có thể ngồi nhìn mặc kệ.

Dù sao cũng là thế giới do chính mình tân tân khổ khổ khai tịch ra.

Còn ẩn tàng tin tức của Hồng Mông.

Há có thể vào lúc này bại lộ. "Thông đạo của Thái Cực Hỗn Độn là các ngươi phong ấn.

Đại Đạo chi lực cũng là các ngươi ngăn đoạn.

Như hôm nay hạo kiếp sắp đến, liền vọng tưởng mở ra thông đạo, tại Thái Cực Hỗn Độn trốn tránh.

Còn thật sự là hậu nhan vô sỉ.

Muốn mở ra Hỗn Độn thông đạo, trước tiên qua một cửa này của Bàn Cổ ta." Tiếng của Bàn Cổ vang vọng tại trong lòng tất cả mọi người.

Tuy rằng nơi này vây quanh ức vạn vạn tu sĩ, nhưng giờ khắc này toàn bộ trở nên yên tĩnh lại.

Hung danh của Bàn Cổ, bọn họ đều biết.

Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên bát trọng.

Chiến lực thập phần khủng bố.

Cho dù là cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên cửu trọng đều không phải đối thủ của hắn.

Chiến tích huy hoàng nhất chính là tại Thái Thủy Hỗn Độn, một chiêu miểu sát mấy chục vị cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Dưới tùy thủ một kích của cường giả Đại Đạo Cảnh, cũng đào thoát được tính mệnh.

Dựa vào chiến tích bực này, không ai dám xem thường Bàn Cổ.

Càng có lời đồn nói, Bàn Cổ là tồn tại có khả năng nhất thành tựu vị cường giả Đại Đạo Cảnh cuối cùng.

Tên của người, bóng của cây, lúc này Bàn Cổ đứng ra, cho dù nhân số nhiều hơn nữa, cũng bị chiến ý của hắn áp chế đến trầm mặc.

Bất quá như hôm nay hạo kiếp đã tới, trước hy vọng sinh tồn, luôn sẽ có người bất chấp tất cả. "Bàn Cổ thì thế nào?

Hắn mạnh hơn nữa cũng chỉ có một người.

Đúng vậy, trước mắt chỉ có Thái Cực Hỗn Độn có thể trốn tránh hạo kiếp, ai cản đường sống của ta, ta liền cùng kẻ đó liều mạng!" Theo sự châm ngòi của mấy chục người, tức khắc đám tu sĩ nguyên bản trầm mặc lại lần nữa trở nên bạo động.

Tiếp cận mấy vạn tu sĩ điều động toàn thân pháp lực, ngưng tụ thần thông oanh hướng Bàn Cổ.

Trong đó không thiếu cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Uy năng dưới sự liên thủ, khủng bố vô cùng, hủy thiên diệt địa.

Những tu sĩ còn lại không ngừng lùi lại mà đi.

Uy năng cấp bậc này, cho dù là dư ba, đều đủ để dễ dàng nghiền nát bọn họ. "Gà đất chó sành." Bàn Cổ cười to một tiếng, không chút nào để vào mắt.

Chỉ thấy hắn tùy tay nắm chặt, sau đó một quyền oanh ra.

Lực Chi Phù Triện, không gì không phá, thế đại lực trầm.

Cả không gian Hỗn Độn đều dưới Lực Chi Phù Triện của hắn nổi lên gợn sóng.

Bàn Cổ không hổ là cường giả tung hoành các đại Hỗn Độn.

Dưới một quyền này, mấy ngàn người liên thủ cư nhiên như băng tuyết trực tiếp bị quét ngang sạch trơn.

Xu thế không giảm, triều phía người ra tay oanh tới.

Oanh long một tiếng vang thật lớn.

Chương 276

Dư ba khủng bố hóa thành gió lốc tử vong đoạt mệnh, không ngừng khuếch tán ra ngoài.

Vô lượng tu sĩ trong dư ba này vẫn lạc tiêu tán.

Chờ đến khi tiếng vang lớn qua đi, người vừa mới ra tay toàn bộ triệt để vẫn lạc.

Thậm chí ngay cả người vây xem, cũng có mấy chục vạn dưới dư ba hóa thành bột mịn.

Tê!

Tu sĩ may mắn còn sống sót toàn bộ hít vào một ngụm khí lạnh, không ngừng lui lại.

Hung danh của Bàn Cổ quả nhiên danh bất hư truyền.

Bất quá cho dù như thế, cũng rất nhanh liền có tu sĩ lại lần nữa thanh thảo Bàn Cổ. "Bàn Cổ, ngươi tứ ý đồ sát cường giả bốn đại Hỗn Độn chúng ta, chẳng lẽ liền không sợ chọc giận Lão Tổ Đại Đạo Cảnh sao?

Bàn Cổ, ngươi thật sự cho rằng chính mình đã vô địch rồi sao?

Chờ cường giả thế giới Hỗn Độn chúng ta chạy đến, dưới sự liên thủ, chém giết ngươi dễ như trở bàn tay." Đối mặt với chúng tu sĩ kêu gào, Bàn Cổ cũng chỉ cười lạnh một tiếng: "Có bản lĩnh thì ra tay." Nói xong, cũng không hề đi để ý tới những người này, trực tiếp bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Trong đám người không ngừng có người liếc nhau, sau đó rời khỏi nơi này.

Bọn họ muốn đem tin tức nơi này truyền bá ra ngoài, đồng thời điều tập càng nhiều nhân thủ tới.

Bàn Cổ muốn dựa vào sức một mình, đối kháng cường giả bốn đại Hỗn Độn, đây là chuyện căn bản không có khả năng.

Huống hồ, Hỗn Độn Sơn trong khoảng thời gian này không ngừng khuếch trương.

Vô lượng Hư Vô Long Tộc trở nên càng phát ra cường đại.

Lại có không đến vạn năm thời gian, liền có thể chiếm cứ một nửa Thái Tố Hỗn Độn.

Mà thông đạo Hỗn Độn ngay tại trong phạm vi Hỗn Độn Sơn sắp sửa khuếch trương.

Đến lúc đó lại muốn mở ra, thì thật sự không kịp nữa.

Cho nên, hiện tại tạm thời bình tĩnh cũng chỉ là vì cuồng phong bạo vũ tiếp theo.

Lâm Trường Sinh đối với hết thảy những thứ này hoàn toàn không biết gì cả.

Hắn từ khi bắt đầu tiếp xúc ô uế vật chất xong, liền vẫn luôn ở vào trong đốn ngộ.

Cho dù là lấy thực lực, căn nguyên, ngộ tính hiện tại của hắn, muốn nhanh chóng đốn ngộ ra huyền bí của vật chất năng lượng ô uế, cũng không có dễ dàng như vậy.

Dù sao cũng là pháp tắc ngay cả Đại Đạo đều có thể ô nhiễm, há có thể đơn giản như vậy.

Trong nháy mắt, thời gian lại trôi qua ba ngàn năm.

Cự ly vạn năm chi ước mà cường giả Đại Đạo Cảnh định ra, cũng chỉ vỏn vẹn còn lại không đến bốn ngàn năm thời gian.

Tương Dương thời khắc đang chú ý cử động của Lâm Trường Sinh.

Cho dù là lấy tâm cảnh của y cũng bắt đầu nôn nóng lên.

Lão Tổ Đại Đạo Cảnh để y theo sát việc này, nếu làm không xong, rất có khả năng khiến Lão Tổ bất mãn.

Nhưng chính mình lại không thể tùy ý tiến vào nơi Lâm Trường Sinh bế quan, cái này nên làm thế nào cho phải.

Vốn dĩ đem Dẫn Nguyên an bài ở bên cạnh Lâm Trường Sinh, chính là vì giám thị hắn.

Không nghĩ tới hắn cư nhiên đối với chính mình cũng là không lạnh không nhạt.

Thậm chí chính mình oán giận Lâm Trường Sinh vài câu, hắn suýt chút nữa liền cùng chính mình động thủ.

Nếu không phải niệm tình hắn còn có nhiệm vụ tại thân, Tương Dương hận không thể trực tiếp đập chết hắn.

Ngươi chỉ là một cái trưởng lão Hỗn Nguyên Vô Cực, cư nhiên dám cùng một cái Phó Môn Chủ như ta động thủ, còn thật sự là không biết sống chết.

Ngay tại lúc này, dược liệu luyện khí trước mắt Tương Dương bỗng nhiên biến mất không thấy.

Ân?

Chẳng lẽ là vị trưởng lão mới gia nhập Lâm Trường Sinh kia bắt đầu luyện khí rồi?

Không sai, Lâm Trường Sinh ngay tại lúc này đã từ trong đốn ngộ tỉnh lại. 【Ngươi thành công đốn ngộ, giải tích ra huyền bí của năng lượng ô uế】 "Không nghĩ tới, lần đốn ngộ này cư nhiên hao phí

nhiều thời gian như thế." Nhìn ô uế năng lượng vật chất đưa tới đã không còn một mống, Lâm Trường Sinh cũng là toàn thân khẽ chấn động.

Tùy thời có một cỗ trọc khí từ trong cơ thể hắn bay ra ngoài.

Những thứ này đều là tạp chất khi luyện hóa vật chất năng lượng ô uế.

Cho dù dùng Hồng Mông Phù Triện của hắn, cũng không cách nào hấp thu những vật chất năng lượng ô uế này.

Có thể nghĩ, loại năng lượng, pháp tắc này là không có bất kỳ linh lực nào, hấp thu vào trong cơ thể không những không cách nào tăng cường chính mình, ngược lại chỉ biết không ngừng ô nhiễm. "May mắn thành công giải tích áo nghĩa của năng lượng ô uế.

Tiếp theo liền có thể bắt đầu luyện khí rồi." Chỉ cần nhìn thấu áo nghĩa của năng lượng ô uế, việc luyện khí sẽ trở nên đơn giản hơn.

Mất sáu ngàn năm thời gian, Lâm Trường Sinh rốt cuộc cũng đốn ngộ được sự huyền bí của năng lượng vật chất ô uế.

Hơi điều chỉnh một chút, hắn bắt đầu luyện khí.

Khí Chi Đại Đạo viên mãn hóa thành phù triện chi lực bay ra, biến thành Đại Đạo Hồng Lô.

Từng kiện dược liệu luyện khí được Lâm Trường Sinh ném vào trong lò.

Tuy nhiên, dù đã thành công giải tích áo nghĩa của vật chất ô uế, nhưng quá trình luyện khí vẫn cần không ngừng thử nghiệm.

May mắn là có Đạo Môn chi viện, Lâm Trường Sinh căn bản không cần lo lắng vấn đề thiếu dược liệu.

Tương Dương vẫn luôn nôn nóng bất an, khi nhìn thấy dược liệu

luyện khí bắt đầu tiêu hao giảm sút, rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần bắt đầu luyện là tốt.

Cho dù cuối cùng thất bại, cùng lắm là đập chết tên trưởng lão khẩu xuất cuồng ngôn này là xong, chẳng liên quan gì đến hắn.

Bất tri bất giác, thời gian lại trôi qua hai ngàn năm.

Tương Dương trong khoảng thời gian này ngoại trừ nghe thấy tiếng nổ không ngừng truyền ra từ trong động phủ, thì chẳng có thu hoạch gì.

Hắn cũng biết luyện khí không thể nào một lần là thành công ngay.

Tuy nhiên thời gian không đợi người.

Tứ đại Hỗn Độn đã hoàn toàn loạn thành một nồi cháo.

Không còn ai an tâm tu luyện.

Thế giới Hỗn Độn khắp nơi tràn ngập chém giết, âm mưu, đề phòng.

Hỗn Độn Sơn khoách trương đã chiếm cứ một phần ba Thái Tố Hỗn Độn.

Theo sự khoách trương không ngừng, thực lực của Hư Vô Long tộc diễn sinh từ Hỗn Độn Sơn cũng bắt đầu tăng cường.

Hơn nữa bọn chúng đã bắt đầu chủ động bay khỏi Hỗn Độn Sơn, săn giết tu sĩ.

Những Hư Vô Long tộc này dường như được Pháp Tắc Ô Uế gia cường.

Đại Đạo chi lực phổ thông oanh kích lên người chúng tạo thành thương tổn giảm mạnh.

Mà Đại Đạo lại là chỗ dựa từ trước đến nay của những tu sĩ này.

Nếu ngay cả Đại Đạo chi lực cũng mất đi tác dụng, vậy thì muốn tiêu diệt đám Hư Vô Long tộc này không hề đơn giản.

Chính vì có nhiều nguy cơ như vậy, trận chiến trước thông đạo Thái Cực Hỗn Độn đã kéo dài mấy ngàn năm.

Vô số tu sĩ muốn mở ra Thái Cực Hỗn Độn, dùa nhau tiến vào để tránh né Lượng Kiếp, đều bị một mình Bàn Cổ trấn sát.

Nhưng Bàn Cổ tuy mạnh, cũng chỉ có một người.

Theo số lượng tu sĩ ra tay ngày càng nhiều, áp lực của Bàn Cổ cũng trở nên càng lúc càng lớn.

Bất quá sau lưng chính là nơi hắn thai nghén, hắn sẽ không tránh ra nửa bước.

Nếu cuối cùng thật sự không địch lại, vậy thì Bàn Cổ sẽ dẫn động phong ấn trên thông đạo Hỗn Độn, khiến thông đạo triệt để nổ nát, đoạn tuyệt sự qua lại với Thái Tố Hỗn Độn.

Kết quả của việc làm này là sinh linh Thái Cực Hỗn Độn trong những năm tháng sau này đều không có cơ hội tu luyện Đại Đạo, nhưng đổi lại tạm thời tránh được Lượng Kiếp của Pháp Tắc Ô Uế.

Không chỉ tu sĩ của tứ đại Hỗn Độn, cường giả Đại Đạo Cảnh cũng bắt đầu bắt tay vào chuẩn bị.

Chỉ còn ngàn năm thời gian, tốc độ thôn phệ của Pháp Tắc Ô Uế còn nhanh hơn bọn hắn dự tính.

Trước kia năng lượng vật chất ô uế chỉ cần vừa xuất hiện, Đại Đạo sẽ giáng xuống Phong Hỏa chi lực diệt sát.

Hiện tại lại phải đợi một lát.

Chút thời gian này, đều đủ để vật chất ô uế quay trở lại Hỗn Độn Sơn.

Không có ai lạc quan về Lượng Kiếp lần này, bởi vì Pháp Tắc Ô Uế khiến ngay cả cường giả Đại Đạo Cảnh cũng bó tay chịu trói.

Thấm thoắt, ước hẹn vạn năm chỉ còn lại không đến một ngàn năm.

Cường giả Đại Đạo Cảnh đều đã làm tốt chuẩn bị, bọn hắn tùy thời chuẩn bị mở ra phong ấn, đi tới Thái Cực Hỗn Độn.

Bao gồm cả Tác Tâm người lúc đầu phản đối.

Mắt thấy bên phía Lâm Trường Sinh vẫn không có động tĩnh gì, hắn cũng triệt để từ bỏ. "Tương Dương, mang theo những đệ tử trong môn phái khoảng thời gian này vẫn chưa từng rời đi." "Chỉ mang theo người có căn nguyên đạt tới Hỗn Độn Ma Thần." Tác Tâm trực tiếp ra lệnh.

Toàn bộ đệ tử Đạo Môn có ức vạn vạn người.

Chương 277

Tác Tâm không thể mang nhiều đệ tử như vậy rời đi.

Bởi vì bên trong khẳng định có đại bộ phận đều đã bị Pháp Tắc Ô Uế thôn phệ. "Vâng." "Lão Tổ, bên phía luyện khí Lâm Trường Sinh phải xử lý như thế nào?" Tương Dương cúi đầu hỏi. "Mặc kệ hắn đi." Tác Tâm lắc đầu.

Cả Thái Tố Hỗn Độn đều sắp luân hãm, hắn cũng lười đi đối phó một tên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Vâng." Tương Dương nghe xong liền rời đi.

Bất quá hắn cũng không đi làm ngay việc Tác Tâm phân phó, mà là đi tới trước động phủ bế quan của Lâm Trường Sinh.

Giờ khắc này trên mặt Tương Dương chỉ có sự lạnh lùng vô tình.

Chỉ thấy hắn tùy tiện tung một kích, trực tiếp phá vỡ cấm chế của Lâm Trường Sinh.

Động tĩnh lớn như vậy trực tiếp kinh động Dẫn Nguyên. "Tương Dương Phó Môn Chủ, ngài muốn làm gì?" Dẫn Nguyên quát khẽ một tiếng.

Tương Dương không nói chuyện, tùy tiện vung tay lên, Dẫn Nguyên liền trọng thương thổ huyết bay ngược ra ngoài.

Không ổn.

Tương Dương hắn muốn giết Đạo Tôn!

Trong lòng Dẫn Nguyên kinh hãi.

Đạo Tôn luyện khí đã đến thời khắc mấu chốt, tuyệt đối phải ngăn cản hắn.

Chỉ là Dẫn Nguyên chẳng qua là tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nếu không phải Tương Dương không để hắn vào mắt, vừa rồi một kích kia đã trực tiếp diệt sát hắn rồi.

Thương thế nghiêm trọng khiến hắn căn bản không pháp động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tương Dương đi vào.

Tương Dương đi vào nơi bế quan của Lâm Trường Sinh.

Chỉ thấy trên mặt đất chồng chất trận bàn phế thải như núi.

Tầm mắt di chuyển.

Lâm Trường Sinh đang ngồi xếp bằng dưới đất.

Trước mặt hắn có một tòa Thiên Địa Hồng Lô.

Trong Hồng Lô có một kiện trận bàn giống như cái đĩa tròn đang chớp động đạo vận nhàn nhạt.

Tương Dương vốn mặt không biểu tình, đồng tử bỗng co rụt lại một trận.

Không cần suy nghĩ liền muốn ngưng tụ pháp lực oanh về phía Lâm Trường Sinh.

Đúng lúc này, Lâm Trường Sinh cũng mở hai mắt ra. "Không ngờ ngươi cũng bị ô nhiễm thôn phệ." Lâm Trường Sinh nhìn Tương Dương trước mắt, nhàn nhạt nói.

Không sai.

Dưới [Động Sát Chi Nhãn] của Lâm Trường Sinh, hắn đã nhìn thấy sự dị thường của Tương Dương. "Làm sao ngươi biết ta bị ô nhiễm?" "Thời hạn vạn năm đã đến, ngươi hí lộng Đạo Môn chúng ta, ta tru sát ngươi không phải là chuyện đương nhiên sao?" Tương Dương vặn hỏi. "Ta ngược lại rất hiếu kỳ, Pháp Tắc Ô Nhiễm phải

chăng có linh trí?

Thôn phệ tu sĩ chính là Đại Đạo, rốt cuộc là hành vi vô ý thức hay là có dự mưu?" Lâm Trường Sinh nhìn Tương Dương, lại không có chút sợ hãi nào. "Ngươi lại có thể thật sự nhìn thấy chúng ta.

Ngay cả Đại Đạo cũng không cách nào nhận biết chúng ta, ngươi cư nhiên có thể.

Xem ra ngươi nắm giữ sức mạnh rất thần kỳ." "Tuy rằng có phong ấn, nhưng ta vẫn cảm nhận được cỗ khí tức làm người ta chán ghét kia.

Coi ta là vật bị vứt bỏ?

Đợi đến khi đem Đại Đạo nơi này thôn phệ sạch sẽ, ta sẽ lại quay về.

Hiện tại, ngươi đi chết đi cho ta." Tương Dương cười lạnh một tiếng, sau đó liền muốn ra tay với Lâm Trường Sinh.

Khí tức làm người ta chán ghét?

Vật bị vứt bỏ?

Tuy rằng Tương Dương cũng không nói ra manh mối gì có giá trị, nhưng Lâm Trường Sinh vẫn nắm được hai từ khóa này.

Chỉ bất quá hiện tại không dung hắn suy nghĩ nhiều, bởi vì Tương Dương sắp động thủ với hắn rồi.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên của Tương Dương, bản thân hắn thật đúng là chưa chắc đỡ được.

Bất quá, Lâm Trường Sinh không có chút kinh hoảng nào.

Bởi vì trận bàn hắn luyện chế đã thành công.

Tương Dương, Phó Môn Chủ Đạo Môn, cường giả Hỗn Nguyên

Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên.

Không ngờ ngay cả hắn cũng bị ô nhiễm.

Có thể thấy được, Pháp Tắc Ô Nhiễm hiện nay khủng bố đến mức nào.

Tương Dương không tuân thủ sự sắp xếp của Tác Tâm, mà tự ý đi tới nơi bế quan của Lâm Trường Sinh, muốn ra tay đánh giết hắn.

Nếu để Lâm Trường Sinh luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn, vậy thì rất có khả năng sẽ phá hoại kế hoạch của hắn.

Cho nên để phòng ngừa vạn nhất, cho dù Lâm Trường Sinh chỉ có một phần trăm xác suất thành công, Tương Dương cũng muốn diệt sát hắn.

Chỉ là khi hắn chạy tới nơi bế quan của Lâm Trường Sinh, đối phương cũng kịp thời tỉnh lại.

Hơn nữa Thức Biệt Trận Bàn đã luyện chế thành công.

Tâm niệm Lâm Trường Sinh vừa động, Thức Biệt Trận Bàn bay vào trong hư không, sau đó chớp động vô thượng linh quang, phân hóa ra vô số tia sáng bắn ra ngoài.

Trong đó bao gồm cả Tương Dương. "Cuối cùng cũng thành công." Lâm Trường Sinh nhìn Thức Biệt Trận Bàn, thở phào nhẹ nhõm.

Đặc tính của năng lượng vật chất ô uế thật sự quá đặc thù.

Luyện chế ra cái Thức Biệt Trận Bàn này cũng khiến Lâm Trường Sinh hao tổn hết tâm lực.

May mắn là thành công rồi.

Chỉ cần ở trong phạm vi mười vạn dặm của Thức Biệt Trận Bàn, là có thể phát ra tia sáng nhận diện.

Phàm là người bị tia sáng chiếu trúng, chính là người đã bị ô nhiễm.

Bất quá Thức Biệt Trận Bàn không có bất kỳ lực công kích nào.

Tương Dương vốn đang định ra tay sắc mặt trầm xuống.

Hắn cũng không lo được Lâm Trường Sinh nữa, trực tiếp dùng pháp lực huyễn hóa ra đại thủ ấn oanh về phía Thức Biệt Trận Bàn.

Nhất định phải hủy đi Thức Biệt Trận Bàn.

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Hắn chỉ tùy ý nhìn thoáng qua, công kích của Tương Dương liền trực tiếp tiêu thất sạch sẽ.

Hơn nữa dưới sự liên lụy của khí cơ, ngay cả Tương Dương cũng chịu một chút thương thế.

Cường giả Đại Đạo Cảnh Tác Tâm, xuất hiện! "Chuyện này là thế nào?" Tác Tâm nhìn trận bàn, lại nhìn về phía Tương Dương.

Theo cảm tri của hắn, trong Đạo Môn cư nhiên có mấy trăm vạn thân ảnh bị tia sáng của cái trận bàn trước mắt này chiếu trúng. "Lão Tổ.

Kẻ này mượn danh nghĩa luyện khí, xâm chiếm dược liệu của Đạo Môn ta.

Bị ta phát hiện, còn muốn đào tẩu, ta mới ra tay muốn đánh giết hắn." Tương Dương vội vàng mở miệng nói.

Tác Tâm không nói chuyện, mà ánh mắt nhìn về phía trận bàn trước mắt.

Lấy nhãn lực của hắn, nhất thời cư nhiên cũng không cách nào nhìn thấu cái trận bàn này.

Chẳng lẽ nói trận bàn này luyện chế thành công rồi?

Tác Tâm nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Sát giác được uy áp của cường giả Đại Đạo Cảnh, Lâm Trường Sinh phong khinh vân đạm nói: "Hắn nói dối." "Tác Tâm đạo hữu, Thức Biệt Trận Bàn của ta đã luyện chế thành công.

Phàm là trong phạm vi mười vạn dặm của trận bàn, chỉ cần là người bị ô nhiễm thôn phệ, Thức Biệt Trận Bàn đều sẽ phát ra tia sáng nhận diện.

Mà Tương Dương Phó Môn Chủ rất hiển nhiên đã bị ô nhiễm." Tác Tâm nghe xong nhìn thoáng qua Tương Dương.

Trong lòng Tương Dương lập tức căng thẳng. "Lão Tổ, hắn nói dối.

Hắn đây là tùy tiện luyện chế ra một cái trận bàn, liền vu hãm bọn ta.

Khoảng thời gian này ta vẫn luôn ở trong Đạo Môn, tịnh chưa rời đi.

Làm sao có thể bị ô nhiễm thôn phệ?

Chương 278

Đây rõ ràng là hắn mượn danh nghĩa trận bàn, tới thanh trừ những người cũ của Đạo Môn chúng ta.

Hắn nhất định là gian tế do thế lực khác phái tới." Tương Dương chỉ vào Lâm Trường Sinh nói. "Đúng vậy a, Lão Tổ.

Chúng ta ở trong Đạo Môn ít nhất đều đã có thời gian một cái Nguyên Hội.

Mà hắn chẳng qua chỉ là vừa mới gia nhập Đạo Môn, không thể tin sàm ngôn của hắn a.

Nếu không lòng người Đạo Môn chúng ta sẽ tan rã a." Những môn nhân còn lại bị tia sáng chiếu trúng cũng khóc lóc kể lể.

Tác Tâm lập tức trầm mặc.

Trong nội tâm hắn đương nhiên hy vọng Lâm Trường Sinh luyện khí thành công.

Như vậy có thể ức chế tốc độ trưởng thành của Pháp Tắc Ô Uế.

Còn có thể tranh thủ được không ít thời gian.

Nhưng nhóm người Tương Dương dù sao cũng là cơ thạch trong môn phái.

Cũng là một trong những nhân tuyển chủ yếu phụ trách triệt thoái đến Thái Cực Hỗn Độn lần này.

Nếu khinh tín tên Lâm Trường Sinh này, sợ là sẽ thật sự dẫn phát động loạn. "Trường Sinh Đạo Tôn, ngươi có biện pháp chứng minh không?" Tác Tâm nhìn về phía Lâm Trường Sinh. "Đương nhiên.

Giết hắn là được." Lâm Trường Sinh cười nhẹ một tiếng.

Đây là biện pháp trực tiếp nhất.

Chỉ cần giết Tương Dương, nếu bị ô nhiễm thôn phệ, sẽ xuất hiện năng lượng vật chất ô nhiễm.

Nếu không có, vậy chứng tỏ Thức Biệt Trận Bàn Lâm Trường Sinh luyện chế là giả.

Đương nhiên, đây chỉ là lời nói đùa của Lâm Trường Sinh.

Bởi vì còn có một biện pháp chứng minh.

Đó chính là Đại Đạo.

Luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn, liền có thể ức chế sự trưởng thành nhanh chóng của Pháp Tắc Ô Uế.

Trực tiếp thanh lý toàn bộ những người bị ô nhiễm, gánh nặng của Đại Đạo sẽ giảm bớt rất nhiều.

Lúc đó mới có biện pháp khác để đối phó Pháp Tắc Ô Uế.

Bất quá bây giờ Đại Đạo thế mà đã bị ô nhiễm đến tình trạng này rồi sao?

Phản ứng lại chậm chạp như thế?

Theo lý thuyết, kiện Thức Biệt Trận Bàn này luyện chế ra, Đại Đạo sẽ sinh ra cảm ứng, hạ xuống công đức.

Hiện tại lại chậm chạp không có động tĩnh, đủ để nhìn ra Đại Đạo cũng suy yếu tới trình độ nhất định.

Bất quá cũng may trì hoãn lâu như vậy, Đại Đạo rốt cuộc cũng có cảm ứng.

Chân trời đột nhiên trở nên kim hoàng vô cùng.

Một mảng lớn Công Đức Kim Vân từ trên trời giáng xuống.

Giờ khắc này, tất cả tu sĩ Thái Tố Hỗn Độn toàn bộ dừng lại, nhìn

về phía chân trời. "Đây là Đại Đạo Công Đức?" "Hiện nay Đại Đạo suy yếu đến tình trạng này, thế mà còn sẽ hạ xuống công đức?" "Nhiều công đức như thế, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Ngay cả Bàn Cổ cũng nhìn về phía Đại Đạo Công Đức nơi chân trời.

Đại Đạo Công Đức cũng không thường gặp.

Đặc biệt còn là tình huống Đại Đạo suy yếu như bây giờ.

Chẳng lẽ nói có người nghĩ ra biện pháp ngăn cản Pháp Tắc Ô Uế?

Mà nhiều công đức như thế đồng dạng kinh động cường giả Đại Đạo Cảnh.

Bọn hắn toàn bộ xuất hiện ở trong Đạo Môn. "Tác Tâm, xảy ra chuyện gì?" Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Thủy Hỗn Độn vội vàng hỏi. "Chẳng lẽ nói, thành công rồi?" Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn nhìn trận bàn giữa không trung, thăm dò hỏi. "Không sai.

Không ngờ chính là vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên này, cư nhiên thành công luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn." Tác Tâm giờ phút này hoàn toàn tin tưởng Lâm Trường Sinh.

Chỉ có trận bàn luyện chế thành công, mới có thể gây nên sự chú ý của Đại Đạo, hạ xuống công đức.

Đúng lúc này, Tương Dương cắn chặt hàm răng, trực tiếp lao về phía trận bàn. "Không biết tự lượng sức mình." Tác Tâm chỉ nhìn thoáng qua.

Sau đó Tương Dương phảng phất bị tước đoạt tất cả sức mạnh Đại Đạo, thân hình nằng nề ngã xuống đất.

Không chỉ có thế, phàm là người bị tia sáng của Thức Biệt Trận Bàn chiếu trúng, toàn bộ bị Tác Tâm trấn áp.

Làm xong hết thảy, Tác Tâm mới nhìn về phía Lâm Trường Sinh.

Đại Đạo có cảm, hạ xuống công đức.

Bất quá Lâm Trường Sinh tịnh không có trực tiếp hấp thu luyện hóa, mà trực tiếp ngưng tụ thành Công Đức Kim Vân dưới chân hắn.

Phạm vi chừng hơn ba vạn mẫu.

Cũng không phải Lâm Trường Sinh không muốn luyện hóa những Đại Đạo Công Đức này.

Một khi luyện hóa, tu vi của hắn liền có thể đột phá, đi tới cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa ít nhất cũng có thể xông đến cảnh giới tứ trọng tả hữu.

Nhưng nếu làm như vậy, hắn liền bại lộ thân phận của mình.

Hồng Mông Pháp Tắc cũng sẽ theo đó tiết lộ.

Đối mặt với những cường giả Đại Đạo Cảnh này, hắn thật đúng là không có biện pháp đào thoát.

Hiện tại trực tiếp ngưng tụ Công Đức Kim Vân, chính là công đức hộ thể.

Cho dù là những cường giả Đại Đạo Cảnh này cũng không dám, cũng không thể động thủ với hắn.

Như vậy, liền có tư bản cùng điều kiện đàm phán.

Cho dù Lâm Trường Sinh muốn để bọn hắn mở ra phong ấn thông đạo Thái Cực Hỗn Độn, bọn hắn cũng chỉ có thể làm theo. "Chư vị, chúng ta bây giờ cũng nên hảo hảo đàm luận một chút rồi." Lâm Trường Sinh nhìn về phía tám người, cười nói.

Lâm Trường Sinh thành công luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn, đồng thời dẫn động Đại Đạo Công Đức.

Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh tề tụ.

Lâm Trường Sinh không có chút kinh hoảng nào, trực tiếp dùng Đại Đạo Công Đức ngưng tụ thành Công Đức Kim Vân.

Ba vạn mẫu Công Đức Kim Vân hộ thể, cho dù là cường giả Đại Đạo Cảnh cũng không dám động thủ với hắn.

Như vậy liền có tư bản đàm phán. "Tác Tâm đạo hữu, hiện tại tin tưởng trận bàn ta luyện chế rồi chứ?" Lâm Trường Sinh hỏi. "Tự nhiên là vậy." Tác Tâm gật đầu. "Trường Sinh đạo hữu, ngươi có thể luyện chế ra nhiều trận bàn hơn nữa không?" Cường giả của Thái Sơ Hỗn Độn vội vàng hỏi. "Tự nhiên là có thể." Lâm Trường Sinh gật đầu. "Quá tốt rồi.

Chỉ cần có thể luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn, liền có thể trấn áp những tu sĩ bị ô nhiễm kia.

Như vậy, sự khoách trương của Hỗn Độn Sơn và Pháp Tắc Ô Uế tất nhiên sẽ giảm chậm rất nhiều.

Ít nhất cũng có thể tranh thủ cho chúng ta thời gian một cái Nguyên Hội." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn cười nói.

Pháp Tắc Ô Uế đã làm bốn đại thế giới Hỗn Độn hỗn loạn không chịu nổi.

Nếu có Thức Biệt Trận Bàn, ít nhất cũng có thể ổn định lại lần nữa.

Như vậy mới có thể rảnh tay nghiên cứu Pháp Tắc Ô Uế. "Vậy còn chờ gì nữa?

Trường Sinh đạo hữu, cần dược liệu gì, trực tiếp mở miệng là được.

Khoảng thời gian này ngươi cứ yên tâm luyện chế trận bàn là

được." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Thủy Hỗn Độn nói.

Lâm Trường Sinh thu hết lời bọn hắn vào tai, chỉ đạm đạm cười một tiếng, tịnh chưa biểu thái.

Những người này tuy một câu một tiếng đạo hữu, nhưng cũng chỉ bởi vì hắn có Công Đức Kim Vân ở đây.

Tiếng đạo hữu này cũng không phải là sự nhận khả đối với thực lực, mà là bởi vì Đại Đạo Kim Vân, bởi vì Thức Biệt Trận Bàn mà thôi. "Tác Tâm đạo hữu, đây là Thức Biệt Trận Bàn của ngươi, xin cất kỹ." Lâm Trường Sinh không trả lời vấn đề của bọn hắn, mà nói với Tác Tâm.

Tác Tâm gật đầu, thu hồi Thức Biệt Trận Bàn.

Có cái Thức Biệt Trận Bàn này, ít nhất trong Đạo Môn bọn hắn không cần lại kiêng kị lẫn nhau nữa.

Chương 279

"Chư vị, muốn luyện chế Thức Biệt Trận Bàn tự nhiên là có thể.

Hơn nữa ta thậm chí còn có thể thử nghiệm giải tích áo nghĩa của Pháp Tắc Ô Uế.

Nhưng ta làm như vậy có chỗ tốt gì đây?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Trường Sinh đạo hữu, ngươi cứ yên tâm.

Chỉ cần ngươi có thể luyện chế trận bàn, chúng ta sẽ không thiếu báo thù lao cho ngươi.

Thậm chí tứ đại Hỗn Độn chúng ta có thể bảo đảm ngươi có thể thành công tấn thăng làm Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên." Cường giả của Thái Thủy Hỗn Độn tưởng rằng Lâm Trường Sinh chỉ đơn thuần đòi hỏi chỗ tốt. "Điều kiện rất không tệ.

Nhưng vẫn chưa đủ." Lâm Trường Sinh lắc đầu. "Trường Sinh đạo hữu, ngươi cũng đừng quên.

Ngươi cũng là một thành viên của Thái Tố Hỗn Độn.

Nếu để mặc cho Pháp Tắc Ô Uế tàn phá bừa bãi, ngươi cho dù có công đức hộ thể, cuối cùng cũng khó thoát ách vận.

Cho nên giúp chúng ta cũng là giúp chính ngươi." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Sơ Hỗn Độn nói. "Phải không?

Xem ra tứ đại thế giới Hỗn Độn các ngươi đã quen cao cao tại thượng rồi.

Ngay cả cầu người cũng là thái độ trên cao nhìn xuống thế này.

Nói thật cho các ngươi biết, cho dù tứ đại Hỗn Độn triệt để chôn vùi, ta cũng sẽ không có việc gì.

Bởi vì ta cũng không phải người của tứ đại Hỗn Độn." Lâm Trường Sinh trực tiếp nói.

Không phải người của tứ đại thế giới Hỗn Độn?

Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Sơ Hỗn Độn còn chưa kịp phẫn nộ, đã bị lời nói của Lâm Trường Sinh làm cho chấn kinh.

Ngoại trừ tứ đại Hỗn Độn, còn có thể có chỗ nào đản sinh sinh linh?

Thái Cực Hỗn Độn!

Chỉ trong nháy mắt, bọn hắn liền nghĩ đến địa phương này.

Nhưng làm sao có thể!

Từ sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, thông đạo Hỗn Độn liền bị bọn hắn liên thủ phong ấn.

Cảm ngộ không được Đại Đạo, làm sao có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí cảnh giới cao hơn? "Bản nguyên Đại Đạo thiếu khuyết trong khoảng thời gian này là do ngươi!" Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn trầm giọng nói.

Nếu Lâm Trường Sinh không nói dối, vậy bọn hắn rốt cuộc cũng tìm được nguyên nhân Đại Đạo thiếu khuyết.

Khẳng định là bị tên Lâm Trường Sinh trước mắt này trộm đi rồi.

Nếu không thì hắn căn bản không pháp đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Còn chuyện hắn sớm đã trà trộn vào Thái Tố Hỗn Độn, đó là chuyện căn bản không có khả năng.

Bởi vì phong ấn của thông đạo Hỗn Độn vẫn luôn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Chỉ có một khả năng, hắn đi cùng với bốn kẻ được phái đi Thái Cực Hỗn Độn trở về.

Nói như vậy, bốn kẻ kia hẳn là đã bị Lâm Trường Sinh khống chế.

Nếu không thì bọn hắn cũng sẽ không giấu diếm tin tức về Lâm Trường Sinh.

Thậm chí là báo cáo Thái Cực Hỗn Độn hết thảy bình thường. "Không sai.

Đại Đạo chí công, cho dù các ngươi liên thủ phong ấn, cũng y nguyên không cách nào triệt để đoạn tuyệt con đường tu đạo của Thái Cực Hỗn Độn." Lâm Trường Sinh không bại lộ bí mật về thiên phú của mình, mà nói nước đôi.

Hiện tại hắn có công đức hộ thể, cũng căn bản không sợ tám người này ra tay với mình.

Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh nghe xong, sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng đã bắt đầu tính toán nhanh chóng.

Gạo đã nấu thành cơm, cho dù bọn hắn tìm được ngọn nguồn việc Đại Đạo thiếu khuyết, cũng chẳng có cách nào.

Bởi vì hiện tại Lâm Trường Sinh có Đại Đạo Công Đức hộ thể.

Còn có thể luyện chế Thức Biệt Trận Bàn, vẫn là lấy kết giao làm chủ. "Cho nên điều kiện của ngươi là gì?" Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Sơ Hỗn Độn hỏi. "Đại Đạo của Thái Cực Hỗn Độn là do các ngươi liên thủ phong ấn.

Cho nên ta cần mỗi người các ngươi bỏ ra bảy thành tài nguyên để bồi thường cho Thái Cực Hỗn Độn." Lâm Trường Sinh nói.

Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh, mỗi người bảy thành tài nguyên, cộng lại chính là hải lượng.

Mang về mà nói, tuyệt đối có thể làm cho thực lực của chúng sinh Hồng Hoang đi tới một thời kỳ bùng nổ. "Các hạ không khỏi sư tử ngoạm rồi chứ?

Thông đạo Hỗn Độn còn bị chúng ta khống chế trong tay." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn không lạnh không nhạt nói.

Điều kiện của Lâm Trường Sinh rất quá đáng, nhưng lại khiến bọn hắn rất nghi hoặc.

Mỗi người bảy thành tài nguyên, xấp xỉ sắp móc rỗng từng cái Hỗn Độn rồi.

Nhiều thế lực môn nhân như vậy đều cần tài nguyên.

Một khi đưa cho Lâm Trường Sinh, tiếp theo sự phát triển thế lực của riêng bọn hắn sẽ trở nên trì trệ.

Đương nhiên, tài nguyên dù sao cũng là vật ngoài thân, bọn hắn cũng có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Nhưng khiến bọn hắn nghi hoặc chính là, vì sao Lâm Trường Sinh chỉ có một điều kiện này?

Chỉ cần bọn hắn còn nắm giữ thông đạo Hỗn Độn, là có thể tùy thời khống chế Thái Cực Hỗn Độn.

Hắn làm như vậy, cũng bất quá chỉ là uống rượu độc giải khát mà thôi. "Thông đạo Hỗn Độn?" Lâm Trường Sinh cười khẽ một tiếng, lắc đầu.

Tính toán thời gian, Hồng Mông Phù Triện trên phong ấn Hỗn Độn hẳn là đã hấp thu sạch sẽ sức mạnh phong ấn rồi.

Ngay khi lời nói của Lâm Trường Sinh vừa dứt, Hồng Mông Phù Triện trên phong ấn Thái Cực Hỗn Độn phát ra quang mang sáng chói.

Đại Đạo phù triện trên phong ấn Tứ Tượng Vô Cực Thái Thượng vào giờ khắc này rốt cuộc bị hấp thu sạch sẽ, chỉ để lại một cái Hồng Mông Phù Triện.

Bất quá phong ấn tịnh không mất đi tác dụng, mà là chỉ chịu sự khống chế của Lâm Trường Sinh.

Hơn nữa thông đạo Hỗn Độn cũng biến thành thông đạo một chiều.

Ngoại trừ Lâm Trường Sinh ra, những người còn lại không thể xuyên qua lại thông đạo.

Dị trạng như vậy, tự nhiên làm cho sắc mặt của tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh đại biến.

Phong ấn Tứ Tượng Vô Cực Thái Thượng chính là do tám người bọn hắn liên thủ bố trí.

Cho dù là một người trong đó muốn hoàn toàn phá giải, khả năng cũng không lớn.

Nhưng tên tu sĩ Hỗn Nguyên Vô Cực nhỏ yếu trước mắt này, cư nhiên trực tiếp phá trừ phong ấn mà tám người bọn hắn liên thủ.

Điều này làm sao có thể khiến bọn hắn không khiếp sợ.

Chuyện này đã hoàn toàn điên đảo nhận tri của bọn hắn về sức mạnh.

Duy chỉ có Bàn Cổ đang thủ trước thông đạo phong ấn Hỗn Độn là cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

Sau đó hắn phát ra tiếng cười to như sấm dậy. "Hảo tiểu tử.

Không ngờ ngươi đã đi ra bước này.

Xem ra Thái Cực Hỗn Độn và Hồng Hoang đã không cần ta bận tâm nữa rồi.

Vậy thì tiếp theo, ta liền có thể an tâm chuẩn bị trùng kích Đại Đạo Cảnh rồi." Bàn Cổ không ngờ tới sinh linh Hồng Hoang từng tương kiến với nguyên thần của mình lại cường đại đến tình trạng này.

Ngay cả phong ấn của cường giả Đại Đạo Cảnh cũng phá trừ được.

Nếu không phải hắn từng cảm ứng qua khí tức sức mạnh của Lâm Trường Sinh, hắn cũng sẽ không phát giác được bất kỳ dị thường nào.

Hiện tại thông đạo phong ấn Hỗn Độn trực tiếp biến mất không thấy.

Muốn từ bên này mở ra đã hoàn toàn không có khả năng.

Như vậy, Bàn Cổ cũng yên tâm.

Cười to qua đi, hắn liền rời khỏi nơi này.

Những tu sĩ còn lại mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, nhưng sau khi Bàn Cổ đi, cũng không có người ngăn trở bọn hắn mở ra phong ấn nữa.

Ngay khi bọn hắn đang hân hoan vui mừng, lại phát hiện phong ấn thông đạo Hỗn Độn cư nhiên biến mất không thấy!

Mặc cho bọn hắn tìm kiếm thế nào cũng vô dụng.

Đạo Môn. "Thủ đoạn của các hạ thật mạnh.

Dùng sức lực Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cư nhiên có thể phá trừ phong ấn tám người chúng ta liên thủ.

Chương 280

Xem ra bí mật trên người các hạ không nhỏ." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Thủy Hỗn Độn nói. "Cho dù như thế thì đã sao.

Phá trừ thông đạo phong ấn Hỗn Độn, Đại Đạo cũng không cách nào buông xuống.

Hơn nữa với tình huống trước mắt của Đại Đạo, có thể kiên trì tiếp hay không vẫn là một vấn đề.

Các hạ trực tiếp đóng lại thông đạo Hỗn Độn, chính là đoạn tuyệt đường lui của chúng ta.

Cho dù có Thức Biệt Trận Bàn, không thể triệt để giải quyết Pháp Tắc Ô Uế, sau một cái Nguyên Hội, chúng ta vẫn chạy không thoát Lượng Kiếp lần này." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Sơ Hỗn Độn lạnh giọng nói.

Vốn dĩ đào tẩu vào Thái Cực Hỗn Độn còn có một tia đường lui, hiện tại đường lui triệt để không còn. "Không sai.

Cho dù các hạ có công đức hộ thể, chúng ta liên thủ cũng có thể trấn áp ngươi tại nơi này.

Đến lúc đó, tự nhiên sẽ có Pháp Tắc Ô Uế động thủ với ngươi." Cường giả Đại Đạo Cảnh của Thái Dịch Hỗn Độn nói. "Xem ra các ngươi vẫn chưa làm rõ tình huống a.

Đã ta có thể luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn, thì có nắm chắc nhất định trợ giúp Đại Đạo thanh trừ Pháp Tắc Ô Uế.

Tài nguyên các ngươi bỏ ra, chẳng qua là bồi thường đối với Thái Cực Hỗn Độn mà thôi.

Nếu các ngươi không nguyện ý, ngược lại có thể thử xem phải

chăng có thể trấn áp ta ở chỗ này." Lâm Trường Sinh không chút hoang mang nói.

Lần này, tám người toàn bộ trầm mặc.

Qua một lát. "Đạo hữu thật sự nắm chắc trợ giúp Đại Đạo thanh trừ Pháp Tắc Ô Uế?" Tác Tâm của Thái Tố Hỗn Độn thăm dò hỏi. "Đạo hữu không phải đã thu Thức Biệt Trận Bàn vào túi rồi sao?

Trước đó, đạo hữu cho rằng ta có thể luyện chế ra hay không?" Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Tốt.

Bảy thành tài nguyên này, Đạo Môn ta xuất." Tác Tâm nghe xong không còn do dự. "Vũ Môn ta cũng xuất." Tác Lương ngay sau đó nói.

Không còn đường lui, hiện nay cũng chỉ có buông tay đánh cược một lần.

Nếu không thể giải quyết Pháp Tắc Ô Uế, bọn hắn giữ lại những tài nguyên này cũng chẳng có tác dụng gì.

Rất nhanh, sáu vị cường giả Đại Đạo Cảnh còn lại cũng nhao nhao biểu thái. "Bảy thành tài nguyên này chỉ là bồi thường Thái Cực Hỗn Độn.

Luyện chế Thức Biệt Trận Bàn cần chi trả thêm dược liệu." Tám vị cường giả Đại Đạo Cảnh cũng rất sảng khoái.

Đã đồng ý rồi thì cũng không nữu niết, trực tiếp đưa tài nguyên cho Lâm Trường Sinh.

Hỗn Độn linh căn, Hỗn Độn thần khoáng, Hỗn Độn Linh Bảo cùng các loại tài nguyên toàn bộ bị Lâm Trường Sinh thu lại.

Vẻn vẹn chỉ là bảy thành tài nguyên của một thế lực, đã đủ để Hồng Hoang phát triển mấy ngàn vạn năm.

Hiện tại trực tiếp có tài nguyên của tám thế lực, tiếp theo Hồng

Hoang tuyệt đối là muốn cất cánh rồi.

Nhưng đúng như Lâm Trường Sinh đã nói, bảy thành tài nguyên là bồi thường Thái Cực Hỗn Độn.

Còn về luyện khí, vẫn cần chi trả thêm tài nguyên.

Bảy thành tài nguyên đều đã đưa, cường giả Đại Đạo Cảnh cũng sẽ không để ý tài nguyên luyện khí, rất sảng khoái đưa cho Lâm Trường Sinh. "Tiếp theo ta sẽ bắt đầu luyện chế Thức Biệt Trận Bàn.

Chư vị tốt nhất lưu lại một người trấn thủ nơi này, phòng ngừa những kẻ bị ô nhiễm kia cùng đường mạt lộ." Lâm Trường Sinh nói. "Đạo hữu yên tâm, ta sẽ thời khắc chú ý nơi này." Đã là ở trên địa bàn của Tác Tâm, Tác Tâm đương nhiên nghĩa bất dung từ.

Sau khi đám người đàm phán xong, các cường giả Đại Đạo Cảnh nhao nhao lui đi.

Lâm Trường Sinh cũng bắt đầu luyện khí.

Có kinh nghiệm luyện chế thành công lần đầu, chưa đến trăm năm thời gian, lại một cái Thức Biệt Trận Bàn được luyện chế ra.

Theo thời gian trôi qua, từng cái Thức Biệt Trận Bàn được luyện chế ra.

Mà tứ đại Hỗn Độn cũng bắt đầu thanh toán.

Phàm là người bị tia sáng của Thức Biệt Trận Bàn phân biệt ra, nhẹ thì bị trấn áp, nặng thì trực tiếp diệt sát.

Tuy cục thế so với trước kia vẫn hỗn loạn, nhưng ít nhất đã biết rõ địch nhân của mình.

Tu sĩ tạo thành từ tứ đại Hỗn Độn triển khai chém giết kịch liệt với những người bị ô nhiễm và Hư Vô Long tộc.

Pháp Tắc Ô Nhiễm tuy khó chơi, đó là bởi vì trước đó ẩn nấp

trong những tu sĩ bình thường, không cách nào phân biệt.

Hiện tại có Thức Biệt Trận Bàn, tập hợp tu sĩ của tứ đại thế giới Hỗn Độn, cục thế bắt đầu nghịch chuyển.

Sự khoách trương của Hỗn Độn Sơn và Pháp Tắc Ô Nhiễm cũng trở nên chậm lại.

Mà Lâm Trường Sinh sau khi luyện chế mấy vạn cái trận bàn thì dừng lại.

Nhiều trận bàn như vậy đã đủ giải quyết nỗi lo trước mắt.

Trấn áp những tu sĩ bị ô nhiễm kia chỉ có thể giải quyết nguy cơ trước mắt.

Nghiêm trọng nhất vẫn là Pháp Tắc Ô Nhiễm.

Nhắc tới Pháp Tắc Ô Nhiễm, Lâm Trường Sinh liền nhớ tới lời Tương Dương nói ngày đó.

Khí tức làm người ta chán ghét?

Đây là lời Tương Dương nói sau khi bị ô nhiễm.

Khí tức trên người mình thập phần bình thường.

Có thể để hắn cảm thấy chán ghét, vậy thì chỉ có Hồng Mông Pháp Tắc.

Điều này cũng từ mặt bên chứng minh, Pháp Tắc Ô Nhiễm xác thực là đến từ Hồng Mông.

Còn về vật bị vứt bỏ, Lâm Trường Sinh suy đoán hẳn là giống như Tác Tâm nói.

Mỗi cách một đoạn thời gian, Hồng Mông sẽ hạ xuống một ít vật chất để tăng cường Đại Đạo.

Cho dù chỉ là di vật Hồng Mông, đối với Đại Đạo mà nói cũng là

đại bổ phẩm cực lớn.

Mà di vật Hồng Mông hạ xuống lần này hiển nhiên là đẳng cấp quá cao.

Bản nguyên Đại Đạo thiếu khuyết, cho nên không cách nào luyện hóa.

Lúc này mới dẫn đến Pháp Tắc Ô Nhiễm bắt đầu thôn phệ Đại Đạo.

Tiền nhân hậu quả của sự tình trên cơ bản đã làm rõ ràng.

Tiếp theo chính là phải nghĩ biện pháp khu trừ Pháp Tắc Ô Nhiễm.

Lâm Trường Sinh khoảng thời gian này cũng cảm ngộ qua Đại Đạo.

Tình huống của Đại Đạo phi thường không tốt.

Ba ngàn Đại Đạo đã có một phần nhỏ bị ô nhiễm.

Số còn lại ít nhiều cũng bị Pháp Tắc Ô Nhiễm ảnh hưởng, trở nên trì trệ.

Không chỉ việc tu luyện trở nên vô cùng gian nan, ngay cả duy trì tứ đại Hỗn Độn vận chuyển, Đại Đạo đều tỏ ra quá sức rất nhiều.

Muốn giải quyết loại tình huống này, Lâm Trường Sinh cảm thấy chỉ có hai cách.

Đại Đạo bị Ô Uế Pháp Tắc ô nhiễm, chuyện này đã không còn chỉ gói gọn trong phạm vi bốn đại thế giới Hỗn Độn, mà còn quan hệ mật thiết đến Lâm Trường Sinh và Hồng Hoang.

Nếu Đại Đạo triệt để tiêu thất, Lâm Trường Sinh dù cho có thiên phú phụ trợ, muốn tiếp tục đột phá cũng sẽ trở nên gian nan vô cùng.

Còn về phần Hồng Hoang, cho dù hắn có nắm giữ Hỗn Độn thông

đạo, chém giết ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, thì cũng là vô tế vu sự.

Cho nên, nghĩ biện pháp giải quyết Ô Uế Pháp Tắc mới là việc quan trọng nhất lúc này.

Lâm Trường Sinh cảm thấy trước mắt chỉ có hai biện pháp là có hy vọng giải quyết.

Thứ nhất là thử nghiệm tự mình đột phá cảnh giới.

Một khi hắn đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên, sẽ giải tỏa thiên phú mới.

Tuy rằng không biết năng lực cụ thể của thiên phú mới là gì, nhưng chỉ nhìn từ cái tên cũng có thể nhận ra, nó có liên quan đến Hồng Mông.

Một khi dính dáng đến Hồng Mông, liền vượt ra khỏi Đại Đạo chi lực.

Nói không chừng giải quyết Ô Uế Pháp Tắc cũng chỉ là chuyện tùy tay mà làm.

Bất quá, muốn đột phá cảnh giới này, lấy căn nguyên của Lâm Trường Sinh, ít nhất cũng phải hao phí ức vạn năm thời gian.

Tuy nói hấp thu luyện hóa Công Đức Kim Vân có thể làm cho tu vi của hắn trong nháy mắt trùng kích đến Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên tứ trọng tả hữu, nhưng động tĩnh lớn như vậy, hắn sẽ bại lộ bí mật của bản thân.

Đồng thời, một khi không còn Công Đức Kim Vân, đám Đại Đạo Cảnh cường giả kia e rằng sẽ trong nháy mắt trấn áp hắn, đào bới bí mật trên người hắn.

Cho nên công đức tạm thời không thể luyện hóa.

Như vậy chỉ còn lại biện pháp thứ hai: Từ bản thân Đại Đạo mà

ra tay.

Ô uế năng lượng vật chất một khi xuất hiện dưới Đại Đạo, liền sẽ trong nháy mắt bị diệt sát.

Chương 281

Điều này nói rõ Đại Đạo đối với Ô Uế Pháp Tắc vẫn là có tác dụng mạt sát.

Nhưng chỉ vì bản nguyên bị thiếu hụt, từ đó dẫn đến việc Ô Uế Pháp Tắc có thể thôn phệ ô nhiễm.

Chỉ cần có thể tăng cường Đại Đạo, thăng cấp bản nguyên, Đại Đạo sẽ tự hành bắt đầu thanh lý Ô Uế Pháp Tắc.

Biện pháp này nói thì đơn giản, nhưng làm thì lại thập phần khó khăn.

Đại Đạo có thể duy trì bốn cái thế giới Hỗn Độn vận chuyển, bản nguyên của nó đã cường đại đến một loại tình trạng phi thường đáng sợ.

Chỉ dựa vào năng lực của một mình Lâm Trường Sinh khẳng định là không đủ.

Vậy phải làm như thế nào đây?

Trong nháy mắt này, Lâm Trường Sinh lại lần nữa lâm vào bên trong đốn ngộ.

Lần đốn ngộ này là hào vô đầu mối, không có phương hướng.

Nguyên thần thần trí của hắn bắt đầu tự do tưởng tượng, cũng không vì cục thế trước mắt mà bị cục hạn.

Hắn cảm nhận được Đại Đạo, phát giác được khốn cảnh trước mắt của Đại Đạo.

Hắn cũng cảm nhận được sự giết chóc mà tu sĩ tứ đại Hỗn Độn đang phải đối mặt.

Hắn cũng một lần nữa đốn ngộ lại các công pháp và thần thông trước đây.

Thoáng một cái, mấy vạn năm thời gian đã trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn như cũ ngồi xếp bằng bất động.

Hắn vẫn còn đang ở trong trạng thái đốn ngộ, nhưng vẫn không có chút đầu mối phương hướng nào.

Dù là thế, nội tâm hắn vẫn thập phần bình tĩnh.

Mười vạn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn đang đốn ngộ.

Mà loạn cục tại tứ đại Hỗn Độn tổng xem như tạm thời ổn định lại.

Phàm là tu sĩ bị ô nhiễm, hoặc là bị đánh giết, hoặc là bị trấn áp.

Chỉ riêng lần bạo động này đã trực tiếp làm cho tứ đại Hỗn Độn giảm quân số đi một phần ba, có thể nói là tổn thất thảm trọng.

Nhưng ít nhất tốc độ khuếch trương của Hỗn Độn Sơn và Ô Uế Pháp Tắc cũng đã chậm lại.

Tu sĩ tứ đại Hỗn Độn rốt cục có thể tạm thời thở phào một hơi.

Tuy nhiên mỗi người đều biết, chỉ cần Ô Uế Pháp Tắc không thể khư trừ, tứ đại Hỗn Độn bị Vô Lượng Lượng Kiếp hủy diệt cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Tám vị Đại Đạo Cảnh đối với việc này cũng là bó tay toàn tập, chỉ có thể chờ mong Lâm Trường Sinh đốn ngộ ra phương pháp giải quyết.

Thoáng một cái, ngàn vạn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn như cũ đang đốn ngộ, nhưng đã không còn

là đốn ngộ trong vô thức nữa.

Hiện tại hắn đã có phương hướng.

Đại Đạo chí công, duy trì tứ đại Hỗn Độn vận chuyển.

Hồng Mông hạ xuống vật chất, trợ giúp Đại Đạo khôi phục bản nguyên.

Khốn cảnh hiện nay chính là Đại Đạo đã suy yếu đến mức không thể dựa vào chính mình để căn trừ Ô Uế Pháp Tắc.

Nếu như có thể tăng cường Đại Đạo bản nguyên, như vậy dựa vào chính Đại Đạo, vẫn như cũ có thể một lần nữa luyện hóa Hồng Mông di khí vật.

Làm thế nào để tăng cường Đại Đạo bản nguyên?

Phản bổ!

Không sai.

Lâm Trường Sinh nghĩ tới chính là biện pháp này.

Vô lượng sinh linh từ trong Đại Đạo hấp thu sức mạnh, tăng cường kỷ thân, vốn chính là đồng tông đồng nguyên.

Nếu như có thể phản bổ lại cho Đại Đạo, trên phương diện sức mạnh sẽ không có bất kỳ xung đột nào.

Nhưng kết quả của việc làm này chính là thực lực của những tu sĩ kia đều sẽ rơi xuống, rất có khả năng không chỉ là một cái cảnh giới.

Bất quá Lâm Trường Sinh không quản được nhiều như vậy.

Đây là biện pháp tốt nhất mà hắn có thể nghĩ tới trước mắt.

Nếu bọn họ không cách nào tiếp nhận, cùng lắm thì chính mình trốn về Thái Cực Hỗn Độn.

Có phương hướng, việc đốn ngộ của Lâm Trường Sinh liền trở

nên đơn giản hơn rất nhiều.

Bất tri bất giác, lại là ngàn vạn năm thời gian trôi qua.

Ngay tại lúc tứ đại Hỗn Độn đã nhẫn nhịn không được cục diện chờ chết này, Lâm Trường Sinh mở hai mắt ra. 【 Ngươi thành công đốn ngộ, lĩnh ngộ ra Hồng Mông cấp trận pháp: Chúng Sinh Bản Nguyên Nghịch Phản Đại Trận 】 Rốt cục thành công.

Trên mặt Lâm Trường Sinh lộ ra sắc vui mừng.

Có trận pháp này, chỉ cần Hỗn Độn chúng sinh nghịch phản tu vi bản thân, lại thông qua trận pháp thì có thể được Đại Đạo hấp thu.

Hơn nữa loại hấp thu này chỉ có Đại Đạo mới nhận được, Ô Nhiễm Pháp Tắc không cách nào thừa cơ thôn phệ.

Ngay tại lúc này, Đại Đạo đang suy yếu vô cùng lại lần nữa nảy sinh cảm ứng.

Chân trời sáng lên vô lượng công đức. "Trời ạ, Đại Đạo cư nhiên lại hạ xuống công đức." "So với lần trước, công đức lần này chỉ nhiều chứ không ít, đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" "Ngã đẳng hiện tại muốn cảm ứng Đại Đạo tu luyện đều trở nên gian nan vô cùng, có thể thấy được Đại Đạo suy yếu đến tình trạng nào, cư nhiên lúc này còn hạ xuống công đức, cũng không biết là tốt hay xấu." Thiên đạo chấn động, hạ xuống vô biên công đức, tự nhiên là kinh động đến tất cả mọi người.

Ngay cả tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả cũng tề tề nhìn về phía công đức.

Tên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên kia cư nhiên thật sự thành công.

Giờ khắc này, bọn hắn đồng loạt xuất hiện tại Đạo Môn.

Vô lượng công đức lại lần nữa bị Lâm Trường Sinh hấp thu.

Nguyên bản ba vạn mẫu Công Đức Kim Vân, túc túc khuếch trương đến gần mười vạn mẫu!

Nhiều công đức như vậy, cho dù là Đại Đạo Cảnh cường giả đều thèm nhỏ dãi vô cùng.

Nếu đem luyện hóa, lập địa tạo ra một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đều là dư xài.

Trong lòng Lâm Trường Sinh cũng vui mừng, không nghĩ tới cư nhiên có nhiều công đức như vậy.

Nếu như toàn bộ luyện hóa, có nắm chắc cực lớn có thể vọt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là một quá trình tích lũy, mà công đức lại là tồn tại như vạn kim dầu, có thể làm cho hắn vọt tới loại cảnh giới này cũng thực thuộc bình thường.

Bất quá trước mắt mà nói, vẫn là phải giao trận pháp này cho tám người kia trước đã.

Còn việc có sử dụng hay không, đó là chuyện của bọn họ. "Trường Sinh Đạo Hữu, thế nhưng là thành công rồi?" Tác Tâm vội vàng hỏi.

Tuy rằng đã sớm biết đáp án, nhưng Tác Tâm vẫn muốn từ miệng Lâm Trường Sinh đạt được lời khẳng định. "Không sai.

Ngã đã đốn ngộ ra biện pháp khư trừ Ô Uế Pháp Tắc." Lâm Trường Sinh gật đầu nói.

Lâm Trường Sinh hao tổn mấy ngàn vạn năm thời gian, cũng rốt cục thành công đốn ngộ ra biện pháp giải quyết.

Đại Đạo hạ xuống công đức, đủ để chứng minh biện pháp của

hắn là khả thi.

Cho nên tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả cũng sẽ không có chút nào hoài nghi. "Ngộ tính căn nguyên của Trường Sinh Đạo Hữu, ngã đẳng thực sự là bội phục.

Không biết là biện pháp gì?" Đại Đạo Cảnh cường giả của Thái Sơ Hỗn Độn vội vàng hỏi. "Dùng sức mạnh chúng sinh tứ đại Hỗn Độn, phản bổ Đại Đạo bản nguyên.

Chỉ cần Đại Đạo bản nguyên tăng cường, Đại Đạo liền có thể tự hành thanh lý Ô Uế Pháp Tắc.

Hạ tràng của việc làm này chính là, tất cả tu sĩ ít nhất sẽ bị tụt xuống một đại cảnh giới." Lâm Trường Sinh đi thẳng vào vấn đề.

Ít nhất tụt xuống một đại cảnh giới?

Một câu này khiến tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả vốn trên mặt còn mang theo sắc vui mừng toàn bộ trầm mặc.

Đã muốn phản bổ Đại Đạo bản nguyên, như vậy hiệu quả phản bổ từ những Đại Đạo Cảnh cường giả như bọn hắn không nghi ngờ gì là tốt nhất.

Bắt bọn hắn từ Đại Đạo Cảnh ngã xuống một đại cảnh giới, thậm chí hai cái, điều này làm sao có thể để bọn hắn tiếp nhận. "Liền không có biện pháp khác sao?" Đại Đạo Cảnh cường giả của Thái Dịch Hỗn Độn hỏi. "Đây là biện pháp tốt nhất mà ngã đốn ngộ ra.

Cũng là biện pháp nhất lao vĩnh dật.

Tác Tâm đạo hữu, ngã đem trận pháp chi đạo truyền cho ngươi trước.

Còn việc có bố trí trận pháp hay không, các ngươi thương nghị đi." Lâm Trường Sinh cũng không dài dòng, trực tiếp đem trận pháp truyền

cho Tác Tâm, sau đó rời khỏi nơi này.

Có Công Đức Kim Vân tại, những người này dù muốn ngăn trở hắn cũng làm không được.

Ra khỏi Đạo Môn, Lâm Trường Sinh cảm ứng một chút, bay về phía một cái phương hướng.

Chương 282

Không biết qua bao lâu, hắn dừng lại trước một khối mảnh vỡ Hỗn Độn. "Bàn Cổ đạo hữu, chúng ta rốt cục gặp mặt." Lâm Trường Sinh nói vọng vào mảnh vỡ Hỗn Độn.

Lập tức cấm chế trên mảnh vỡ mở ra, một đạo thân ảnh Ma Thần đi ra. "Ha ha.

Không nghĩ tới thật là ngươi tiểu tử." Bàn Cổ nhìn thấy Lâm Trường Sinh, lập tức phát ra tiếng cười sảng khoái. "Ngã cũng không nghĩ tới có thể tại Thái Tố Hỗn Độn nhìn thấy đạo hữu." Lâm Trường Sinh cũng có chút thổn thức.

Nếu không phải vì Ô Uế Pháp Tắc biến cố, khả năng Bàn Cổ còn đang ở thế giới Hỗn Độn khác.

Hai người gặp mặt, tự nhiên là tương hỗ hàn huyên một trận.

Về chuyện Hỗn Độn thông đạo, Bàn Cổ cũng từ miệng Lâm Trường Sinh đạt được xác nhận, lúc này hắn mới không còn bất kỳ lo lắng nào. "Nếu lần này Đại Đạo có thể khôi phục, ngã nắm chắc chứng đắc Đại Đạo Cảnh." Bàn Cổ thần sắc kiên định nói. "Vậy thì chúc mừng đạo hữu." Bàn Cổ có thể tấn thăng Đại Đạo Cảnh, như vậy đối với Thái Cực Hỗn Độn khẳng định là có thiên đại chỗ tốt.

Ít nhất sẽ không còn cường giả nào khác dám đánh chủ ý lên Thái Cực Hỗn Độn. "Trường Sinh Đạo Hữu, ngươi có phải đã đem biện pháp giải quyết Đại Đạo ô nhiễm giao cho tám người kia?" Dị tượng Đại Đạo công đức lớn như thế, không cần nghĩ Bàn Cổ cũng biết khẳng định là Lâm Trường Sinh đã đốn ngộ ra biện pháp giải quyết. "Không sai." Lâm Trường Sinh đem biện pháp đốn ngộ ra nói cho Bàn Cổ.

Bàn Cổ nghe xong cười lạnh không thôi: "Phản bổ Đại Đạo?

Biện pháp này xác thực có thể nhất lao vĩnh dật, giải quyết Ô Uế Pháp Tắc.

Thậm chí Đại Đạo sau khi luyện hóa ô uế, bản nguyên có thể đạt được sự tăng cường cực lớn.

Đáng tiếc, lấy sự hiểu biết của ngã đối với bọn hắn, tất nhiên sẽ không đồng ý." Lời của Bàn Cổ làm Lâm Trường Sinh không tỏ rõ ý kiến.

Tu sĩ dưới Đại Đạo Cảnh miễn cưỡng còn có thể tiếp nhận, dù sao tu vi của mọi người đều sẽ rơi xuống.

Nhưng Đại Đạo Cảnh được tôn làm Lão Tổ, cao cao tại thượng, nhất ngôn cửu đỉnh, hô phong hoán vũ, lại há có thể tiếp nhận hiện thực từ đám mây ngã xuống. "Không làm như vậy, chờ đợi bọn hắn chỉ có con đường Vô Lượng Lượng Kiếp." Lâm Trường Sinh nói. "Ngươi quá coi thường đám người này." Bàn Cổ lắc đầu.

Đại Đạo Cảnh đã là cảnh giới tương thông với Đại Đạo, há lại sẽ không có hậu thủ.

Lâm Trường Sinh nhíu mày, nhìn về phía Bàn Cổ.

Xem ra Bàn Cổ vẫn là biết không ít sự tình. "Hồng Mông Chi Môn, cũng chính là khe hở phía trên Hỗn Độn Sơn, kỳ thật bọn hắn đã sớm thử nghiệm qua.

Chỉ bất quá do cảnh giới còn chưa chân chính viên mãn, không cách nào thông qua mà thôi.

Nhưng khi đó chỉ là do bọn hắn hỗ trợ lẫn nhau đề phòng, đơn độc xông vào Hỗn Độn Sơn.

Hiện giờ, bọn hắn đã không còn đường lui, duy có liên thủ mới có

sinh cơ." Bàn Cổ giải thích.

Lâm Trường Sinh nghe xong, mày nhíu lại: "Cho dù bọn hắn liên thủ, bích luỹ giữa Hồng Mông và Đại Đạo cũng không phải dễ dàng thông qua như vậy." Bàn Cổ gật đầu.

Hồng Mông cũng không phải dựa vào nhân số nhiều là có thể tiến vào, nếu không tám người này đã sớm đến Hồng Mông rồi. "Ngươi nói không sai.

Nhưng trận pháp ngươi đốn ngộ ra, vừa vặn cung cấp cơ hội cho bọn hắn," Bàn Cổ nói điểm đến là dừng.

Cung cấp cơ hội cho bọn hắn?

Lâm Trường Sinh nhíu mày.

Trước giờ hắn đều cho rằng ngộ tính của chính mình là vô song, lại xem nhẹ những cường giả này.

Tám người này có thể trở thành Đại Đạo Cảnh, căn nguyên ngộ tính của mỗi người đều là đỉnh tiêm.

Cho dù là Bàn Cổ, khả năng so với bọn hắn cũng có một chút chênh lệch.

Tuy rằng ở một số phương diện, chính mình có thiên phú trợ giúp, xác thực có thể cảm ngộ ra những thứ bọn hắn cảm ngộ không được.

Nhưng nếu là trận pháp do chính mình đốn ngộ ra, bọn hắn lại gia dĩ cải tiến thì sao?

Nguyên bản trận pháp này là nghịch phản cảnh giới của tất cả tu sĩ, đem bản nguyên phản bổ cho Đại Đạo, tăng cường Đại Đạo bản nguyên.

Nhưng nếu bọn hắn cải tiến trận pháp, đổi thành đem bản nguyên phản bổ cho tám người bọn hắn, như vậy bọn hắn tuyệt đối có thể

mượn nhờ sức mạnh chúng sinh này trùng kích Hồng Mông bích luỹ, đến Hồng Mông.

Loại chuyện này bọn hắn thật sự làm được.

Dù sao Hỗn Độn chúng sinh so với đại đạo của bọn hắn thì không đáng nhắc tới.

Chỉ cần tiến vào Hồng Mông, tứ đại Hỗn Độn yên diệt thì có quan hệ gì tới bọn hắn.

Nghĩ tới đây, Lâm Trường Sinh lập tức cảm thấy chính mình đã đánh giá thấp sự vô tình của những người này. "Xem ra ngươi đã nghĩ tới.

Cho nên nhân lúc này, tám người kia còn chưa kịp ra tay với ngươi, mau chóng trở về Thái Cực Hỗn Độn đi." Bàn Cổ ngưng trọng nói. "Không.

Ngã ước chừng giờ khắc này, tám người kia rất có thể đã khóa chặt bên phía Hỗn Độn thông đạo.

Chỉ cần ngã vừa hiện thân, bọn hắn sẽ trực tiếp trấn áp ngã.

Cho dù là có Công Đức Kim Vân hộ thể, chỉ cần không ra tay với ngã, lấy suy yếu trình độ của Đại Đạo hiện tại, cũng sẽ không có phản ứng gì quá lớn." Lâm Trường Sinh nhanh chóng nói. "Vậy nên làm thế nào cho phải?

Đáng tiếc Đại Đạo hiện tại không đủ để cho ngã đột phá cảnh giới." Bàn Cổ hận hận nói.

Lâm Trường Sinh trầm tư một lát.

Hiện giờ đã không có biện pháp nào khác.

Cho dù hắn công bố mưu đồ của tám người kia, cũng sẽ không có ai tin.

Tứ đại Hỗn Độn vẫn luôn do tám người này kinh doanh, bọn hắn sẽ không tin tưởng một người ngoài như mình.

Nếu mặc kệ tám người này đến Hồng Mông, như vậy Đại Đạo coi như thật sự tiêu tùng.

Cho dù chính mình có thiên phú, vậy Hồng Hoang chúng sinh thì sao?

Trường Sinh Tiên Tông của chính mình thì phải làm thế nào?

Xem ra biện pháp duy nhất, chỉ có dựa vào chính mình. "Bàn Cổ đạo hữu, ngã còn có một biện pháp.

Nhưng mà ngã cần một nơi tuyệt đối yên tĩnh an toàn để bế quan." Lâm Trường Sinh quả quyết nói.

Hiện giờ duy có dựa vào chính mình đột phá cảnh giới, giải tỏa thiên phú mới, mới có thể giải quyết nguy cơ trước mắt.

Có nhiều Đại Đạo công đức như vậy, đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên bát trọng tả hữu vẫn là dư xài. "Đạo hữu nếu là tin được ngã, ngã xác thực biết một nơi." Bàn Cổ gật đầu.

Tiếp đó, Bàn Cổ mang theo Lâm Trường Sinh đi tới một chỗ tuyệt mật.

Nơi này là nơi hẻo lánh nhất của Thái Tố Hỗn Độn, cộng thêm lại có Hỗn Độn loạn lưu, xác thực là đủ ẩn nấp.

Lâm Trường Sinh hài lòng bố hạ cấm chế của mình, bắt đầu bế quan luyện hóa Đại Đạo công đức.

Mà tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả cũng đã công bố kế hoạch cứu vớt Đại Đạo.

Đại Đạo tại lúc bị Ô Uế Pháp Tắc thôn phệ ô nhiễm, liên tục hạ

xuống hai lần Đại Đạo công đức.

Lần thứ nhất trực tiếp luyện chế ra Thức Biệt Trận Bàn, giúp tứ đại Hỗn Độn thiết lập lại trật tự, nhận diện những kẻ bị khống chế trà trộn trong đám tu sĩ bình thường, đồng thời cũng tranh thủ không ít thời gian cho tứ đại Hỗn Độn.

Lần thứ hai Đại Đạo hạ xuống công đức, so với lần thứ nhất còn cường thịnh hơn.

Điều này không khỏi làm cho tất cả tu sĩ hoài nghi, có phải hay không đã có biện pháp giải quyết nguy cơ trước mắt.

Ngay tại lúc tất cả tu sĩ nôn nóng bất an chờ đợi, tám vị Lão Tổ cấp Đại Đạo Cảnh cường giả toàn bộ hiện thân. "Kiến quá Lão Tổ." Giờ khắc này, tất cả tu sĩ đều cung kính hành lễ. "Tứ đại Hỗn Độn nghênh đón nguy cơ trước nay chưa từng có.

Đại Đạo cũng tao ngộ đả kích hủy diệt.

Hạnh hảo Đại Đạo lưu lại một đường sinh cơ, ngã đẳng tám người liên hợp tất sinh chi lực, nghĩ ra một biện pháp nhất lao vĩnh dật." Thanh âm của Đại Đạo Cảnh cường giả Thái Sơ Hỗn Độn truyền khắp cả phiến Hỗn Độn.

Tin tức về Lâm Trường Sinh đã bị bọn hắn toàn bộ phong tỏa, cho nên căn bản không cần lo lắng sẽ tiết lộ.

Bọn hắn cũng là điềm nhiên vô sỉ đem công lao toàn bộ ôm vào trong tay. "Quả nhiên là có biện pháp giải quyết nguy cơ trước mắt rồi." "Đúng vậy a, chỉ cần vượt qua lần Vô Lượng Lượng Kiếp này, tứ đại Hỗn Độn chúng ta sẽ nghênh đón một thời kỳ hòa bình ổn định." "Không hổ là Lão Tổ a, thời khắc mấu chốt vẫn là phải dựa vào bọn họ." "Lão Tổ trực tiếp nói biện pháp gì đi, chúng ta khẳng định toàn bộ ủng hộ." Tất cả tu sĩ sau khi nghe được lời của Đại Đạo Cảnh

cường giả, trên mặt nhao nhao lộ ra nụ cười hưng phấn.

Lượng Kiếp thời gian qua đã tàn phá tâm thần bọn họ cực kỳ mệt mỏi.

Hôm nay nghe được có giải quyết chi đạo, tự nhiên là tâm hoa nộ phóng. "Ngã đẳng liên thủ đốn ngộ ra một loại trận pháp nghịch phản tu vi.

Dùng tu vi ngã đẳng, phản bổ Đại Đạo, tăng cường Đại Đạo bản nguyên, từ đó triệt để tiêu trừ Ô Uế Pháp Tắc.

Trận pháp này sẽ hấp thu bản nguyên chi lực của ngã đẳng, ít nhất ngã xuống một đại cảnh giới.

Chương 283

Ngã đẳng tám người thân là Đại Đạo Cảnh cường giả, tại trước tuyệt cảnh bực này, nghĩa bất dung từ." Đại Đạo Cảnh cường giả của Thái Thủy Hỗn Độn tiếp lời.

Phản bổ?

Ngã xuống tu vi?

Một câu này khiến tất cả tu sĩ trầm mặc một lát.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là một lát.

Ngay cả Đại Đạo Cảnh Lão Tổ đều không tiếc ngã xuống tu vi để vượt qua Lượng Kiếp lần này, bọn họ lại có lý do gì cự tuyệt.

Lại nói, là tất cả mọi người cùng nhau ngã xuống cảnh giới, không có gì đáng lo lắng. "Lão Tổ, các ngài cứ nói trận pháp phải bố trí thế nào đi!" "Tuy rằng sẽ ngã xuống cảnh giới, nhưng Đại Đạo luyện hóa Ô Uế Pháp Tắc xong, tuyệt đối sẽ lại lần nữa tăng cường, đến lúc đó chúng ta vẫn có thể tiếp tục tu luyện trở về." "Đúng vậy a, chỉ có trải qua Vô Lượng Lượng Kiếp lần này, mới biết được sinh mệnh du cửu là đáng quý biết bao." "Về sau ngoại trừ luận đạo tu luyện, ta cũng không muốn tham dự bất kỳ sự chém giết nào nữa." Chúng tu sĩ thần sắc thản nhiên nói.

Nguy cơ triệt để giải quyết, tổng so với việc yên diệt trong Vô Lượng Lượng Kiếp vẫn tốt hơn. "Tốt.

Trận pháp này ngã đẳng còn cần cải tiến một phen, xác bảo cảnh giới mọi người ngã xuống sẽ không quá nhiều.

Ức vạn năm sau, bố trí trận pháp, siêu thoát Vô Lượng Lượng Kiếp lần này." Đại Đạo Cảnh cường giả của Thái Dịch Hỗn Độn hài

lòng nói.

Sau đó thân ảnh tám người toàn bộ biến mất không thấy, lúc xuất hiện lại đã ở trong Đạo Môn. "Chư vị, đây là cơ hội duy nhất chúng ta trùng kích Hồng Mông.

Chỉ cần cải tiến trận pháp này, ngã đẳng tuyệt đối có thể siêu thoát, triệt để tự do tự tại." Đại Đạo Cảnh cường giả của Thái Sơ Hỗn Độn hưng phấn nói.

Cũng chỉ có chuyện siêu thoát Hồng Mông mới khiến đạo tâm của bọn hắn không còn bình tĩnh.

Tuy rằng có hai ba cái Đại Đạo Cảnh cường giả trên mặt có một tia không đành lòng, nhưng rất nhanh đã bị hai chữ "Hồng Mông" đánh tan.

Đến Hồng Mông là điểm cuối của đạo đồ bọn hắn.

Tiếp đó, tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả bắt đầu liên thủ cải tiến trận pháp của Lâm Trường Sinh.

Trận pháp hạch tâm đã cấu kiến hoàn thành, chỉ cần đem đối tượng phản bổ đổi thành bọn hắn là được.

Tin tức nơi này rất nhanh đã bị Bàn Cổ biết được, hắn cười lạnh một tiếng rồi cũng không đi quản nữa.

Tám người này có thể vì tứ đại Hỗn Độn mà phong ấn Thái Cực Hỗn Độn, đã chứng minh không có chuyện gì bọn hắn không làm được.

Hiện giờ, hy vọng duy nhất cũng chỉ có thể đặt ở trên người tiểu gia hỏa thần kỳ kia.

Bất quá hắn hình như chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực đi.

Nhưng nghĩ đến những sự tình của Lâm Trường Sinh, Bàn Cổ

cũng chỉ có lựa chọn tin tưởng.

Rất nhanh, mười vạn năm thời gian trôi qua.

Lâm Trường Sinh vẫn luôn ở trong trạng thái bế quan.

Lúc này Hồng Mông Phù Triện của hắn đã sớm giải trừ cấm cố đối với nguyên thần.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng dưới sự trợ giúp của Đại Đạo công đức cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Rốt cục, giống như hình chiếu trong nước, khí thế của hắn phát sinh ba động.

So với những lần đột phá dĩ vãng, lần này tựa hồ trở nên cực kỳ ôn hòa.

Uyển như gió xuân hiu hiu, cảnh giới cứ thế thành công đột phá.

Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên nhất trọng!

Cảnh giới bực này đã nhanh chóng chạm đến Đại Đạo.

Đạo pháp tự nhiên, càng tiếp cận Đại Đạo, cảnh giới đột phá cùng chiêu thức thần thông cũng càng thêm cổ phác tự nhiên.

Đột phá cảnh giới xong, Lâm Trường Sinh vẫn chưa mở hai mắt ra.

Lần này, hắn muốn đem Đại Đạo công đức toàn bộ luyện hóa, nhất cử đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên bát trọng, thậm chí cửu trọng cảnh giới.

Như vậy, cho dù đối mặt Đại Đạo Cảnh cường giả, ít nhất cũng có lực tự vệ.

Tu luyện vô tuế nguyệt, thoáng một cái, ngàn vạn năm thời gian trôi qua.

Công Đức Kim Vân nguyên bản gần mười vạn mẫu cũng chỉ còn lại chưa tới một mẫu.

Mà Lâm Trường Sinh giờ khắc này nhìn qua lại giống như người bình thường, không có bất kỳ khí thế nào.

Điều này nói rõ tu vi của hắn đã vô hạn tiếp cận Đại Đạo Cảnh rồi.

Chính Lâm Trường Sinh cũng không nghĩ tới, Đại Đạo công đức lần này vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

Vốn tưởng rằng có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên bát trọng đã là cực hạn, nhưng hắn đã coi thường Hồng Mông Pháp Tắc và Đại Đạo công đức.

Nhiều công đức như vậy đủ để hắn đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Cự ly Đại Đạo Cảnh kia cũng bất quá chỉ là một bước ngắn mà thôi.

Nhưng chính cảnh giới cuối cùng này, túc túc tiêu tốn của hắn tiếp cận chín ngàn vạn năm thời gian.

Một ngày này, Lâm Trường Sinh mở hai mắt ra.

Tất cả Đại Đạo công đức đã biến mất không thấy, toàn bộ bị hắn luyện hóa. "Lần đầu tiên cảm giác được Đại Đạo gần như thế." Lâm Trường Sinh hài lòng cảm thụ tu vi bản thân.

Đây chính là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên cửu trọng.

Cự ly Đại Đạo cũng chỉ là một bước ngắn.

Bất quá cảnh giới càng cao, càng có thể cảm nhận rõ ràng tuyệt cảnh hiện nay của Đại Đạo.

Nếu cứ tiếp tục kéo dài, dù cho là trận pháp của chính mình cũng không nhất định có thể làm cho Đại Đạo khôi phục như lúc ban đầu.

Tạm thời không đi cân nhắc những thứ này, Lâm Trường Sinh bắt đầu nhìn về phía thiên phú mới của mình. 【 Thiên phú thứ mười: Vô Thượng Hồng Mông (Đã giải tỏa) 】 *Vô Thượng Hồng Mông: Siêu thoát Đại Đạo, trực đạt Hồng Mông, sức mạnh bản thân của ngươi sẽ được Hồng Mông Chi Lực tẩy lễ.* Ngắn ngủi một câu nói, làm cho Lâm Trường Sinh trực tiếp trở nên chấn kinh.

Bởi vì sau khi giải tỏa thiên phú này, hắn đã có thể cảm nhận được thế giới Hồng Mông phía trên Hỗn Độn Sơn.

Chỉ cần hắn nguyện ý, hắn thậm chí liền có thể được Hồng Mông tiếp dẫn, đến Hồng Mông.

Phải biết, hắn hiện tại mới là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên a.

Cảnh giới bực này đã có thể tiến vào Hồng Mông, thực sự là quá mức thiên phương dạ đàm.

Cho dù là những Đại Đạo Cảnh cường giả kia đều không cách nào làm được.

Không chỉ như thế, sức mạnh của Lâm Trường Sinh còn sẽ chịu đến Hồng Mông Chi Lực tẩy lễ.

Ngay tại một khắc này, Hồng Mông Pháp Tắc của hắn tự động vận chuyển.

Một đạo quang trụ Hồng Mông phóng lên tận trời.

Khe hở thời không phía trên Hỗn Độn Sơn đồng dạng cũng bắn ra một đạo quang trụ xa xa hô ứng, tương hỗ liên tiếp cùng một chỗ.

Lâm Trường Sinh rõ ràng cảm nhận được Hồng Mông Phù Triện

của bản thân đang không ngừng viên mãn.

Mà tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên vốn có của hắn cũng lại lần nữa bắt đầu tăng lên. "Dị tượng thật kinh người.

Cỗ khí tức này tựa hồ là Hồng Mông?" Bàn Cổ cự ly gần nhất, cảm thụ cũng là rõ ràng nhất.

Hắn đã đánh giá Lâm Trường Sinh đủ cao rồi, không nghĩ tới hắn bất quá chỉ có cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng, lại có thể dẫn động Hồng Mông Chi Lực.

Hơn nữa pháp tắc bản thân hắn cư nhiên đã cụ bị Hồng Mông hình thức ban đầu.

Thảo nào chiến lực của hắn lại mạnh như thế. "Không ổn.

Dị tượng như vậy sợ là sẽ kinh động tám người kia." Bàn Cổ sau khi chấn kinh, bỗng nhiên phản ứng lại.

Lời của hắn vừa dứt, tám đạo khí tức khủng bố liền khóa chặt nơi này.

Chưa đến một hơi thở, tám đạo thân ảnh liền xuất hiện.

Bọn hắn sắc mặt ngưng trọng nhìn Lâm Trường Sinh trong quang trụ. "Không sai, đây là khí tức Hồng Mông.

Hắn thế mà có thể dẫn động Hồng Mông!" Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn chấn kinh nói. "Không chỉ như thế, bản thân hắn cũng đã bắt đầu nắm giữ Hồng Mông Chi Lực.

Tuyệt đối không thể để hắn thành công đột phá, nếu không kế hoạch của ngã đẳng tất nhiên thất bại." Cường giả Thái Dịch Hỗn Độn gầm thét lên tiếng.

Giờ khắc này, tám người tâm chiếu bất tuyên, toàn bộ ra tay oanh

kích về phía Lâm Trường Sinh.

Đại Đạo Cảnh cường giả vừa ra tay, chính là Đại Đạo chi lực hoàn chỉnh.

Thiên địa rung chuyển, nhật nguyệt mất sáng.

Chỉ một kích này, liền có thể tuỳ tiện yên diệt vô số tu sĩ.

Tất cả tu sĩ Hỗn Độn phảng phất cảm nhận được cơn giận của Đại Đạo, pháp lực vận chuyển trong cơ thể đều trở nên trì trệ vô cùng, nguyên thần càng là run lẩy bẩy.

Đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Tám vị Lão Tổ cư nhiên phẫn nộ như thế.

Chương 284

Công kích của Đại Đạo Cảnh cường giả ngay cả không gian Hỗn Độn đều không chịu nổi, bị xé toạc ra một cái lỗ hổng.

Nhưng mà ngay khi sắp oanh kích lên người Lâm Trường Sinh, lại giống như băng tuyết tan rã.

Đây là Hồng Mông Chi Lực, dù chỉ là một chút xíu, cũng không phải là thứ bọn hắn có thể phá hoại.

Tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả sắc mặt âm trầm.

Nguyên bản trận pháp của bọn hắn đã cảm ngộ hoàn thành, đã có thể thi triển kế hoạch.

Không nghĩ tới dị biến lớn như vậy cư nhiên phát sinh.

Ai có thể nghĩ tới một cái Hỗn Nguyên Vô Cực Thái Thượng Đại La Kim Tiên có thể dẫn động Hồng Mông. "Chư vị, chúng ta không phải không có cơ hội.

Tuy rằng không biết vì sao hắn dẫn động Hồng Mông, nhưng cũng chỉ là Hồng Mông Chi Lực tẩy lễ cho sức mạnh của hắn mà thôi.

Sức mạnh bản thân hắn vẫn như cũ dừng lại ở Đại Đạo Cảnh.

Chờ đến khi tẩy lễ kết thúc, tập hợp sức mạnh tám người ngã đẳng, tuyệt đối có thể trấn áp hắn." Đại Đạo Cảnh cường giả của Thái Thủy Hỗn Độn nói.

Bảy người còn lại gật đầu.

Hiện giờ bọn hắn đã không còn đường lui, nhất định phải trấn áp Lâm Trường Sinh.

Không biết qua bao lâu, Hồng Mông Phù Triện đã viên mãn, lại lần

nữa bay vào trong cơ thể Lâm Trường Sinh.

Ba ngàn Đại Đạo Phù Triện toàn bộ viên mãn dung hợp.

Hồng Mông Pháp Tắc cũng đến cực hạn.

Chỉ kém một bước, liền có thể thành tựu Vô Thượng Hồng Mông chi cảnh.

Đối với Lâm Trường Sinh mà nói cũng bất quá chỉ là vấn đề thời gian, đặc biệt là hắn có thể tiến vào Hồng Mông, thời gian này sẽ chỉ càng ngắn.

Nhưng hiện tại hắn biết chính mình còn có sự tình quan trọng hơn phải làm.

Hồng Mông Chi Lực tẩy lễ kết thúc, Lâm Trường Sinh nhìn về phía tám người. "Đại Đạo chí công, chưa từng có bất kỳ tư tâm nào.

Nhĩ đẳng thân là Đại Đạo Cảnh cường giả, lại muốn làm trái ý Đại Đạo.

Hôm nay bản tọa sẽ trấn áp các ngươi, thi triển trận pháp, phản bổ Đại Đạo." Lâm Trường Sinh thản nhiên nói. "Ngươi hiện tại bất quá cũng chỉ là Đại Đạo Cảnh mà thôi, sao dám ăn nói ngông cuồng." Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn quát to một tiếng.

Vẻn vẹn chỉ là một câu nói, liền quát lên bão tố Hỗn Độn. "Phải không?" Lâm Trường Sinh nhìn tám người, vẻ mặt bình tĩnh. "Thật biết trang bức.

Nhưng mà thật uy phong." Bàn Cổ đã lui đến nơi xa hâm mộ nghĩ. "Cùng nhau động thủ, chậm sẽ sinh biến." Tám vị Đại Đạo Cảnh cường giả phi thường ăn ý đồng thời động thủ.

Đại Đạo chi uy khủng bố đủ để khinh tùng hủy diệt một cái Hỗn Độn!

Tuy nhiên Lâm Trường Sinh chỉ là sắc mặt bình tĩnh, không thấy hắn có bất kỳ động tác gì.

Hồng Mông Pháp Tắc tự chủ vận chuyển, bạo phát ra Hồng Mông linh quang.

Sau đó công kích của tám người liền biến mất sạch sẽ ngay trong ánh mắt kinh khủng của bọn hắn.

Đồng thời một cỗ sức mạnh viễn siêu Đại Đạo trực tiếp đem bọn hắn trấn áp tại chỗ, không cách nào động đậy. "Đại Đạo Cảnh, cũng có chênh lệch.

Bản tọa có Hồng Mông Pháp Tắc hoàn chỉnh, lại há là thứ các ngươi có thể ngăn cản." Lâm Trường Sinh liếc mắt nhìn tám người bị trấn áp, sau đó Đại Đạo chi âm truyền khắp bốn cái thế giới Hỗn Độn. "Sở hữu tu sĩ, nghe lệnh bản tọa, kết trận." Theo thanh âm của Lâm Trường Sinh rơi xuống, trong đầu tất cả tu sĩ xuất hiện phương thức vận chuyển của trận pháp.

Hơn nữa đối với Lâm Trường Sinh, không biết vì sao trong lòng bọn hắn có một cỗ tín nhiệm cảm mạc danh.

Tựa như Đại Đạo chí công, làm cho cõi lòng bọn hắn an định.

Giờ khắc này, tất cả tu sĩ đều hành động.

Trận pháp trong đầu bọn hắn vị trí là tốt nhất.

Chờ đến khi tất cả mọi người đều thành công vào vị trí, Lâm Trường Sinh quát to một tiếng: "Nghịch!" Tứ đại Hỗn Độn lập tức hình thành một cái Hỗn Độn đại trận siêu cấp.

Tất cả tu sĩ ở trong trận pháp thiết thực cảm nhận được Đại Đạo.

Điều này so với lúc bọn hắn tu luyện dĩ vãng cảm nhận còn muốn rõ ràng hơn.

Hiện tại Đại Đạo cực kỳ suy yếu, nhưng nó vẫn như cũ hạ xuống Đại Đạo chi lực để bọn hắn tu luyện.

Đại Đạo như thế, bọn hắn lại làm sao có thể nhắm mắt làm ngơ.

Lập tức, vô lượng tu sĩ từ đáy lòng bắt đầu nghịch chuyển tu vi của chính mình, hóa thành bản nguyên.

Nếu nhìn kỹ, liền có thể phát hiện trong tứ đại Hỗn Độn có vô số quang đoàn lít nha lít nhít đang bay về phía hư không.

Đại Đạo Chi Nhãn cũng đồng thời hiển hóa.

So với dĩ vãng tang thương cổ phác, hiện tại nhiều hơn một tia suy yếu.

Bất quá đối với việc các quang đoàn không ngừng bay vào bên trong Đại Đạo Chi Nhãn, Đại Đạo phảng phất như ăn được vật đại bổ, bắt đầu vận chuyển.

Đặc biệt là tám đại Đại Đạo Cảnh cường giả.

Nguyên bản bọn hắn dựa theo trận pháp của Lâm Trường Sinh đi bố trí, đỉnh đa chỉ biết ngã xuống một cái đại cảnh giới.

Nhưng hiện tại, Đại Đạo chí công, nhưng cũng không ngốc.

Cho nên nó điên cuồng hấp thu bản nguyên của bọn hắn để một lần nữa bổ toàn chính mình.

Chờ đến khi Đại Đạo hoàn toàn khôi phục, tám người này ít nhất cũng phải ngã xuống ba cái đại cảnh giới.

Hết thảy những thứ này cũng chỉ có thể nói là gieo gió gặt bão.

Bọn hắn tuy rằng thành tựu Đại Đạo chi cảnh, nhưng lại không có Đại Đạo chí công chi tâm.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao bọn hắn không cách nào tiến vào

Hồng Mông.

Theo bản nguyên phản bổ của tu sĩ tứ đại Hỗn Độn, Đại Đạo cũng bắt đầu trở nên cường thịnh, bắt đầu tự hành thanh trừ Ô Uế Pháp Tắc đang ẩn tàng.

Thời gian bất tri bất giác, thấm thoắt đã trăm vạn năm trôi qua.

Trong trăm vạn năm này, tất cả tu sĩ đều đang phản bổ Đại Đạo, tăng cường Đại Đạo bản nguyên.

Theo Đại Đạo bản nguyên tăng cường, Đại Đạo cũng bắt đầu quá trình tự mình thanh lọc.

Nơi rõ rệt nhất chính là Hư Vô Long tộc trên Hỗn Độn Sơn bắt đầu yên diệt.

Hỗn Độn Sơn cũng khôi phục lại kích thước như xưa.

Mà Đại Đạo cũng không còn suy yếu, khôi phục lại sự cường thịnh trước kia.

Tứ đại Hỗn Độn bởi vì lần Lượng Kiếp này, Địa Thủy Phong Hỏa cũng bắt đầu được tu phục.

Cuối cùng, vào ngày hôm nay, tất cả tu sĩ đều cảm giác được toàn thân nhẹ nhõm.

Đại Đạo không còn tiếp nhận bọn họ phản bổ nữa.

Hỗn Độn lại lần nữa trở nên thanh minh.

Đại Đạo rõ ràng vô cùng. "Tốt quá rồi, Đại Đạo rốt cuộc đã khôi phục." "Đúng vậy, không chỉ như thế, ta cảm giác được Đại Đạo so với dĩ vãng còn cường thịnh hơn." "Không chỉ cảm ngộ Đại Đạo trở nên thập phần nhẹ nhàng, Tiên Thiên chi vật trong Hỗn Độn cũng đang không ngừng thai nghén, rốt cuộc đã đón nhận một thời đại mới." Giờ khắc này, tất cả tu sĩ đều cảm nhận được Đại Đạo biến

hóa.

Lâm Trường Sinh cũng hài lòng nhìn một màn này, Đại Đạo rốt cuộc đã khôi phục như lúc ban đầu. "Trường Sinh đạo hữu, thành công rồi." Bàn Cổ bay tới cười nói. "Đúng thế." "Bàn Cổ đạo hữu, tiếp theo có dự tính gì?" Lâm Trường Sinh cười hỏi. "Hiện nay Đại Đạo một lần nữa trở nên thanh minh, ngã tự nhiên là định trùng kích Đại Đạo Cảnh rồi.

Đạo hữu thì sao?" Bàn Cổ đáp. "Ngã a...

Cũng đến lúc về Hồng Hoang rồi." Lâm Trường Sinh nói.

Đi ra lâu như vậy, cũng đến lúc trở về. "Lâm Trường Sinh, cho dù ngươi nắm giữ Hỗn Độn thông đạo thì thế nào?

Không có chúng ta trợ giúp, Đại Đạo vẫn như cũ không cách nào buông xuống Thái Cực Hỗn Độn." Cường giả Thái Sơ Hỗn Độn oán độc nói.

Vốn dĩ bọn hắn đều là Lão Tổ cấp Đại Đạo Cảnh cường giả.

Nhưng hiện tại, tu vi bọn hắn đã rớt xuống ba cái đại cảnh giới.

Hơn nữa vì bản nguyên rơi xuống quá nhiều, đã thương tổn đến căn bản.

Muốn tu luyện lại tới Đại Đạo Cảnh đã là không thể nào.

Với tu vi bực này đi ra ngoài, sợ là sẽ trong nháy mắt bị cừu nhân diệt sát.

Trước kia là vì Đại Đạo Cảnh, không ai dám động thủ.

Chương 285

Nhưng hiện tại, một cái cựu Đại Đạo Cảnh cường giả vẫn là có không ít giá trị. "Không nhọc các ngươi phí tâm.

Bất quá rất đáng tiếc, các ngươi không nhìn thấy ngày Đại Đạo buông xuống Thái Cực Hỗn Độn rồi." Tùy theo tiếng nói của Lâm Trường Sinh rơi xuống, tám người trong nháy mắt yên diệt.

Một thân tu vi lại lần nữa hóa thành bản nguyên bị Đại Đạo hấp thu. "Đạo hữu hảo thủ đoạn." Bàn Cổ từ đáy lòng nói. "Bàn Cổ đạo hữu, có muốn cùng ngã trở về Hồng Hoang hay không?

Đến lúc đó, ngã sẽ mang theo Hồng Hoang cùng nhau phi thăng Hồng Mông." Lâm Trường Sinh nói.

Chỉ cần Hỗn Độn Châu một lần nữa hấp thu một luồng Hồng Mông Chi Khí kia, sẽ lại lần nữa trở thành Hồng Mông Linh Bảo.

Đồng thời Lâm Trường Sinh có biện pháp đem Hồng Mông Châu cùng Hồng Hoang dung làm một thể.

Như vậy, liền có thể mang theo Hồng Hoang cùng nhau phi thăng Hồng Mông. "Thủ đoạn của đạo hữu, ngã tự nhiên là tin tưởng.

Bất quá ngã càng hi vọng mượn nhờ sức mạnh của chính mình.

Đến lúc đó, chúng ta Hồng Mông tái kiến." Bàn Cổ cười nói.

Lâm Trường Sinh nghe vậy, không tiếp tục mời nữa.

Bàn Cổ vốn là người có đại nghị lực, nếu không cũng sẽ không khai thiên tích địa.

Hắn có con đường thuộc về chính hắn phải đi, Lâm Trường Sinh tự nhiên sẽ không ngăn trở.

Tiếp theo, Lâm Trường Sinh cáo biệt Bàn Cổ, trực tiếp mở ra Hỗn Độn thông đạo.

Đợi đến khi hắn xuất hiện lần nữa, đã về tới Thái Cực Hỗn Độn. "Cũng đến lúc bắt đầu rồi." Lâm Trường Sinh lẩm bẩm.

Sau đó hắn trực tiếp mở ra Hỗn Độn Châu.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lại lần nữa xuất hiện trước mặt hắn.

Phảng phất biết được vận mệnh của mình, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đã làm xong chuẩn bị.

Bọn hắn không có bó tay chịu trói, mà là làm Hỗn Độn Ma Thần, giết về phía Lâm Trường Sinh.

Tuy rằng loại công kích này đối với Lâm Trường Sinh hiện tại mà nói nhỏ yếu đến đáng thương.

Cho dù Lâm Trường Sinh không chống đỡ, đối với hắn mà nói cũng tạo thành không được bất luận thương tổn gì.

Nhưng cuối cùng, Lâm Trường Sinh vẫn động dụng sức mạnh, trực tiếp chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị triệt để chém giết, hóa thành ba ngàn Đại Đạo bản nguyên.

Tuy nhiên lại bởi vì Hỗn Độn thông đạo bị phong ấn mà không thể câu thông Đại Đạo.

Lâm Trường Sinh thấy thế, trực tiếp sử dụng Hồng Mông Phù Triện, đem Hỗn Độn thông đạo mở ra.

Ba ngàn Đại Đạo bản nguyên phảng phất nhận được cảm ứng nào đó, thuận theo Hỗn Độn thông đạo bay ra ngoài.

Trong nháy mắt này, sinh linh toàn bộ Thái Cực Hỗn Độn tâm sinh cảm ứng, toàn bộ nhìn về phía trong hư không.

Đại Đạo ẩn lui, tại giờ khắc này một lần nữa buông xuống Thái Cực Hỗn Độn.

Phàm là sinh linh có căn nguyên đầy đủ đều rõ ràng cảm ngộ được Đại Đạo.

Hồng Hoang.

Hiện nay Hồng Hoang so với trước kia trọn vẹn khuếch đại gấp mấy trăm lần.

Bởi vì Thiên Địa Nhân Tam Đạo cùng xuất hiện không ngừng lớn mạnh, cũng làm cho Hồng Hoang bản nguyên tăng cường.

Mà lúc này, Hồng Quân cùng một chúng Thánh Nhân toàn bộ tâm sinh cảm ứng. "Đại Đạo, đây là Đại Đạo." "Đại Đạo một lần nữa buông xuống Thái Cực Hỗn Độn rồi." Thái Thanh Lão Tử mặt mũi tràn đầy hồng quang nói. "Đúng vậy.

Điều này nói rõ Đạo Tôn đã thành công." Nguyên Thủy cũng nói theo.

Đại Đạo khôi phục ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Điều này làm cho những Thánh Nhân bọn họ có thể tiếp tục tu luyện Đại Đạo, vĩnh viễn sẽ không bị vây ở trong Hồng Hoang nữa.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều đắm chìm trong niềm vui sướng khi Đại Đạo một lần nữa buông xuống.

Mà Trường Sinh Thiên đối với Đại Đạo cảm ứng cũng trở nên càng thêm rõ ràng.

Đặc biệt là Trường Sinh Tiên Tông, loại cảm ứng này càng rõ rệt.

Tại trước đó, bọn hắn cũng không biết Đại Đạo xảy ra chuyện gì, mặc dù có thể cảm ứng được, nhưng lại không cách nào tu luyện.

Hiện tại tốt rồi, Đại Đạo lại lần nữa khôi phục bình thường,

buông xuống Thái Cực Hỗn Độn.

Điều này nói rõ Đạo Tôn đã thành công giải quyết tất cả nguy cơ.

Tất cả đệ tử Trường Sinh Tiên Tông đều biết, khoảng cách thời gian Đạo Tôn trở về sẽ không còn dài nữa.

Mà Lâm Trường Sinh cũng không trực tiếp trở lại Trường Sinh Tiên Tông.

Lúc này hắn đi tới chỗ sâu trong Hồng Hoang.

Tại trước mặt hắn đang có một không gian khác.

Không gian này cực kỳ kiên cố, phía trên lưu chuyển lực lượng Hồng Mông nhàn nhạt. "Cũng đến lúc phá vỡ không gian này rồi." Lâm Trường Sinh trước kia đã có phỏng đoán, nơi này hắn là tâm phòng của Bàn Cổ.

Bên trong lưu lại hắn là một tia Hồng Mông Chi Lực trong Hồng Mông Châu.

Chỉ cần mở ra không gian này, để Hỗn Độn Châu cùng Hồng Hoang tương dung.

Đến lúc đó Hồng Hoang bản nguyên còn có thể thuế biến, có được tư bản xuyên qua Hồng Mông bích lũy.

Tại dưới sự trợ giúp của Lâm Trường Sinh, liền có thể cùng nhau phi thăng Hồng Mông.

Nghĩ tới đây, tay Lâm Trường Sinh đặt lên dị không gian.

Tức khắc không gian này trực tiếp sụp đổ tiêu tán.

Tại trước mắt Lâm Trường Sinh, xuất hiện một đoàn Hồng Mông Chi Khí lớn cỡ móng tay.

Quả nhiên ở đây.

Lâm Trường Sinh gật đầu, thi triển bí pháp thu Hồng Mông Chi Khí lại.

Tiếp theo chính là đem Hỗn Độn Châu cùng Hồng Mông Chi Khí đánh vào trong Hồng Hoang bản nguyên. "Dung!" Lâm Trường Sinh ý niệm khẽ động, Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu trực tiếp liệt khai, hình thành một phương thế giới Hỗn Độn.

Phương thế giới Hỗn Độn này hóa thành bản nguyên thuần túy bị Hồng Hoang hấp thu.

Giờ khắc này, Hồng Hoang thế giới bản nguyên lại lần nữa bắt đầu khuếch trương điên cuồng.

Rất nhanh liền từ Hoàn Mỹ Thế Giới biến thành Hỗn Độn Thế Giới.

Vô lượng núi sông không ngừng diễn hóa xuất hiện.

Tiên Thiên chi vật, Tiên Thiên sinh linh cũng tại trong Tiên Thiên Linh Khí nồng nặc bắt đầu thai nghén.

Nhưng mà, điều này còn chưa kết thúc.

Lâm Trường Sinh vung tay áo lên, đem Hồng Mông Chi Khí đều hóa thành bản nguyên, bị Hồng Hoang hấp thu.

Hồng Hoang vốn đang khuếch trương phảng phất nhận được vật đại bổ, lại lần nữa bắt đầu điên cuồng diễn hóa.

Thiên Địa Nhân Tam Đạo thần luân cùng xuất hiện, che khuất bầu trời, hoàng hoàng không thể thấy hết toàn mạo.

Tam Đạo này dưới sự tư nhuận của Hồng Mông Chi Khí, cũng là điên cuồng tăng lên.

Không chỉ có như thế, phàm là chúng sinh Hồng Hoang cũng tại dưới bản nguyên nồng nặc này, tu vi bắt đầu nhanh chóng tăng lên

không ngừng.

Hồng Quân cùng một số Tiên Thiên Thần Thánh có căn nguyên thượng giai, rất nhanh liền trùng phá Thiên Đạo Thánh Nhân, đi tới Đại Đạo Cảnh. "Hồng Hoang chúng sinh, làm tốt chuẩn bị." "Theo ta tiến vào Hồng Mông." Thanh âm của Lâm Trường Sinh truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Hồng Hoang chúng sinh tại giờ khắc này toàn bộ bảo tướng trang nghiêm ngồi xếp bằng trên đất.

Hồng Mông chi địa, nơi chân chính siêu thoát tự do.

Hồng Hoang đã làm xong chuẩn bị, Lâm Trường Sinh dẫn động thiên phú 【Vô Thượng Hồng Mông】.

Tức khắc hắn kéo theo thế giới Hồng Hoang, nhận được sự hô hoán của một thế giới vĩ độ cao đẳng nào đó.

Oanh long một tiếng, biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lần nữa, xung quanh là Hồng Mông Pháp Tắc nồng nặc, thời khắc đều đang tăng lên thực lực chúng sinh.

Cho dù không tu luyện, cảnh giới bọn hắn cũng có thể nhẹ nhàng đột phá.

Đặc biệt là Lâm Trường Sinh vị Đạo Tôn này, tu vi càng là đột phá Đại Đạo Cảnh, đi tới Hồng Mông Cảnh.

Từ nay về sau Lượng Kiếp bất nhiễm, vĩnh hưởng tự tại.

Chân chính siêu thoát!